Nº 192

61

UVA. BHSC. IyR_034_1

~~2340~~

5-2 ~~297~~

14

3-37

8

UVA. BHSC. IyR_034_1

Sermones quadrageſi males Theſauri noui

BIBLIOTECA DE LA UNIVERSIDAD
VALLADOLID

UVA. BHSC. IyR_034_1

Tabula ſermo

nū q̄drageſimaliū Theſauri noui indicās quō quis i ꝓ̄pto reuoluat ſermonē volitū. ⁊ vt ſciatur quot ſint ſmones de vnoq̄q; die q̄drageſime. Freq̄nter em̄ ponit in hoc libro De eodē. qđ ſemꝑ referendū eſt ad diem imediate ꝑcedentem.

In die cinerū.

Cōuertimini ad me .j.
Cum ieiunatis nolite fieri ij.
Feria. v. poſt cinerum.
Egrotauit Ezechias iij.
Dn̄e non ſum dignus. iiij.
Feria ſexta.
Hoc eſt ieiuniū qđ elegi v.
Diligite inimicos veſtros vj.
Sabbato.
Cū effunderis eſurieti; aiam vij
Confidite ego ſum viij.

Dominica Inuocauit.

Hortamur vos ne gr̄am ix.
Ductus ē ieſus i deſertū x.
Cū ieiunaſſet q̄draginta xj.
Fe. ij. poſt Inuocauit
Ibūt hij in ſuppliciū xij.
Feria tercia
Eijciebat oēs vendētes xiij.
Feria quarta
Quicūq; fecerit volūtatē xiiij
Uiri niniuite ↄſurgent xv.
Feria q̄nta.
Amen amē dico vobis xvj
Qui facit peccatū xvij
Feria ſexta
Ecce ſanus factus es xviij
Ecce ſanus factus es xix
Sabbato
Dn̄e bonū eſt nos hic eſſe xx

Dominica Reminiſcere

Miſerere mei fili dauid xxj
Miſerere mei fili dauid xxij
Sanata eſt filia eius xxiij
Dimitte eam q: clamat xxiiij
Dimitte eam q: clamat xxv
Hec eſt volūtas dei xxvj
De aiabus ſmo extraordinari⁹
O mors q̄͞ amara ē mēo. xxvij
Fe. ij. poſt Reminiſcere
Queretis me ⁊ in pctō xxviij
Feria tercia
Unus eſt em̄ mgr̄ veſter xxix
Feria quarta
Neſcitis q̄d petatis xxx
Feria q̄nta
Opamini nō cibū q̄ perit xxxj
Feria ſexta
Hic ē heres venite xxxij
In diebus illis xxxiij
Sabbato
Fili tu ſemꝑ mecū es xxxiiij

Dn̄ica Oculi.

Erat ih̄s eijciēs demoniū xxxv
Tūc vadit ⁊ ſumit xxxvj
Btūs vēter q̄ te porta. xxxvij
Erat ieſus eijciens xxxviij
Eſtote imitatores dei xxxix
Fe. ij. poſt Oculi
Multi leproſi erant i iſrael xl.
Multi leproſi erant i iſrael xlj
Feria tercia
Ubi duo vel tres xlij
Feria quarta
Quare vos trāſgredimini xliij
Feria q̄nta
Oēs q̄ habebāt infirmos xliiij
Feria ſexta
Dn̄e da mihi hāc aquā xlv.
Sabbato
Uade ⁊ iā ampli⁹ noli pec. xlvj

Dn̄ica Letare

Accepit ieſus panes xlvij
Accepit ieſus panes xlviij
Eſt puer hic vnus xlix
Eſt puer vnus hic l.
Illa aūt hieruſalē lj.
Hic eſt vere ꝓpheta lij
Feria. ij. poſt Letare
Nolite facere domū liij
Feria tercia
Aſcendit ieſus i templū liiij
Totum hoiem lv
Feriaquarta
Uade ad natatoria lvj
Feria q̄nta
Cū audiſſent q̄dā de turba lvij
Feria ſexta
Lazarus mortuus eſt lviij.
Sabbato
Ego ſum lux mūdi. lix

Dominica in paſſione.

Si veritatē dico q̄re nō lx
Tulerūt ergo lapides lxj
Quis ex vob arguet lxij
Tulerūt lapides lxiij
Si ſāguis hyrcoꝝ ⁊ thau. lxiiij
Si ſanguis hyrcoꝝ lxv
Fe. ij. poſt Iudica
Queretis me ⁊ nō inuenietꝭ lxvj
Si q̄s ſitit veniat ad me lxvij
Feria tercia
Iudei q̄rebāt eū interficere lxviij
Uos aſcendite lxix
Feria quarta
Oues mee vocē meā au. lxx
Oues mee vocē meā audi. lxxj
Feria q̄nta
Remittūtur tibi pctā m̄lta lxxij
Feria ſexta
Expedit vt vnus moriat̄ lxxiij
Expedit vobis vt lxxiiij
Sebbato
Subleuatis oculis i celū lxxv
Sermonē meū ſuauerūt lxxvj
Pro eis rogo nō ꝓ mōo lxxvij

Dominica palmarum.

Turba m̄lta q̄ ↄuenerat lxxviij
Ecce rex tuus venit lxxix
Plurima aūt turba lxxx
Hoc ſentite i vobis lxxxj
Feria. ij. poſt palmaꝝ.
Ante ſex dies paſche lxxxij
Si exaltat⁹ fuero a ter. lxxxiij
Feria tercia
Ego q̄ſi agn⁹ māſuet⁹ lxxxiiij
Hic eſt ſanguis lxxxv
Feria quarta
Uulneratus eſt ꝓpter lxxxvj

In cena dn̄i.

Probet aūt ſeipm̄ hō lxxxvij
Exemplū dedi vobis lxxxviij
Surgit a cena ⁊ poſuit. lxxxix
Surgit a cena ⁊ poſuit xc.
Hō q̄dā fecit cenā magnā xcj.
In die Paraſceues
Sciens hieſus quia om̄ia iam conſummata. xcij.
In vigilia Paſche
Uenit Maria magdalena ⁊ altera maria. xciij.

Finit tabula.

UVA. BHSC. IyR_034_1

2

Incipiūt ſermones quadrageſimales notabiles atq̃ ꝓutiles qui theſaurus nouus intitulatur.

In die cinerum Sermo.j. De epiſtola.

Conuertimini ad me in toto corde vr̃o.i ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu.⁊ ſcindite corda vr̃a ⁊ nõ veſtimẽta vr̃a.Scribitur Johel.ij.ca.⁊ legitur hodierna die pro epl̃ari officio.

Thema. Videmus vbi rex vel ꝑnceps vult inire bellū cõtra inimicos ſuos.ille ſolet facere vnā ꝓclamatōem ꝑ nūcios ſuos ꝓmittẽs ſeruis ⁊ militibꝰ ſuis larga ſtipendia.illis ſcȝ q̄ legitie certauerint. Spūaliter.ſic rex regū dñs dñantiū vult cõtra hoſtes ſuos certare.ſ.ꝑtātes demonū.idō premittit nūciū ſcȝ Johelē ꝓpherā q̄ proclamat curiā ⁊ litigiū vt oẽs ad eū ꝓperemꝰ promittẽs larga ſtipendia ſcȝ dei miſcdiam ⁊ gl̃iam.Figurat.j.Regū.xvij.Saul ꝓmiſit largiflua dona ei ⁊ eripi domū illius a tributo q̄ vellet duellare ꝯtra Goliath.Spūaliter.ſic dñs deus ꝓmiſit ꝙ velit nos eripe a tributo pcti.⁊ ſtipendiū piū ſcȝ miſcdie vt pugnaremꝰ cõtra diabolū ⁊ eius ſuggeſtiões.De quo ſtipẽdio largo dr̄ i introitu miſſe. Miſereris oim̄ dñe ⁊ nihil odiſti eoꝝ que feciſti diſſimulās pctā hoim̄ propter pniam Sap.xj. Et vt iſtā miliciā ⁊ pugnā ſalubriter incipe valeamꝰ ⁊ finire inocat ecclia diuinū auxiliuȝ i collecta dicẽs. Preſta q̄ms dñe fidelibꝰ tuis vt ieiunioꝝ veneranda ſolēnia ⁊ congrua pietate ſuſcipiāt ⁊ pia deuotiōne ꝑcurrāt.ideo ꝓpheta Johel tanq̃ dñi ꝑcurſor in epl̃a inuitat nos oẽs i ꝑſona dei ad curiam pnie dicens.Cõuertimini ad me vt ſupra. Et poſt h̄ ſubdit rōem dicẽs.Et ꝯuertimini ad dominū deum vr̃m.q2 benignꝰ ⁊ miſericors eſt. Cõcordātia inter epl̃am ⁊ euāgeliū. Nā epl̃a docet vt ꝑ ieiuniū cõuertamur ad deū.Euāgeliū vero docet moduȝ ieiunādi ꝙ non queramꝰ nr̃am gl̃iam ſȝ dei. In ſūma epl̃e ꝓpheta Johel duo inuit. Pͥo hortat pctōres ad pniam.ibi.Cõuertimi. Scđo ꝓmittit penitẽtibꝰ indulgẽtiam.ibi.Cõuertimini ad dñm deū vr̃m q̄m be.⁊c̃.De ꝑmo nota h̄ q̃ttuor. Pͥo ad quē debemus cõuerti.ſcđo q̃liter.tercio q̃re.q̄rto i q̄bus.De ꝑmo ſcȝ ad quē debemꝰ cõuerti loq̄tur dñs dicens. Cõuertimi ad me. Hiere.iij. Si reuerteris iſrael ad me dicit dñs ad me cõuertere. Nā multi ꝯuertūtur de vno pctō i aliud. De q̄bꝰ Hiere.ix.De malo ad malū egreſſi ſunt ⁊ me nõ cognouerūt dicit dñs. Rō.q2 pctm̄ ē auerſio a dō Augꝰ.Spreto bono incõmutabili cõmutabilibꝰ bonis inherere.mō deus ē imutabilis. Malach.iij.Ego deus ⁊ nõ minor. Mūdus ē mutabilis.j.Joh.ij.Tranſit mūdus ⁊ ꝯcupiſcẽtia eius. Caro etiā.ꝑs. Mane ſicut herba trāſeat ⁊c̃. Incorruptibile bonū eſt ſpūſſanctꝰ Gal.v.Spū ambulate ⁊ deſideria carnis nõ ꝑficietis Bonū incõmutabile eſt gloria dei.Cõmutabile mūdi gloria.j.Pet.j. Omis caro vt fenū ⁊ ois gl̃ia eius tanq̃ flos feni In nullo hoꝝ ſatietas niſi in deo. Debemꝰ autem ad dñm ꝯuerti ſicut ramus flexus ad locū ſuum. Locus nr̄ eſt ipſe dñs. Vñ augꝰ.Feciſti nos dñe ad te.⁊ inq̄etū eſt cor noſtꝝ donec q̄eſcat in te A q̄ete rectitudinis huiꝰ flexerat nos manꝰ diaboli.inclinādo nos ad tꝑalia ⁊ caduca. Itez debemus cõuerti ad dñm ſicut pullus ꝑdicis ad genitricē ſuam quādo audit vocē illius. Natura huius auis eſt ꝙ altera alteri furatur oua ⁊ fouet ea. Sed poſtq̃ egrediūtur pulli q̄dam induſtria naturali mox vt audiūt vocem illius q̄ oua generauit dimittūt nutricē ſeq̄ntes genitricē. Ita diabolus furatus ē aīas fideliū.ſed nūc q̄n audiūt vocem creatoris debēt redire ad illum. Hiere.xvij. Perdix fouit que nõ pepit Itē ꝯuerti debemꝰ ad dñm ſicut pullus aq̄le ad ſolem. Natura aq̄le eſt vt oẽs pullos ſuos ſoli exponat.⁊ eos q̄s viderit ad ſolē ꝯuerti ⁊ irreuerberatꝭ lumibus ſolis radios intueri viciniꝰ fouet ⁊ nutrit.alios vero tāq̃ degeneres de nido ꝓijcit. Sic ⁊ pr̄ celeſtis faciet nobis:niſi ad ſolem iuſticie ꝯuertamur.Ad hunc ſolē facies moyſi gl̃ificata fuit.ita ꝙ filij iſrael nõ poſſent intēdere i eum pre claritate. Exo.xxxiiij. Glo. Itē ꝯuerti debemꝰ ſicut niſus ad manū dñi ſui q̄n oſtēdit ei cibū.ſ.fruſtū carniū. Hoc mō dominꝰ nos ad ſe vocat oſtēdendo nob̄ carnē cruentatā ⁊ imolatā pro nobis i cruce.vñ dic̄ Eſa.xliiij. Reuertere ad me q̄m ego redemi te. Nõ dicit q̄a creaui te.vel q2 nutriui te.ſȝ ſolū beneficiū redemptionis ad mentē reducit. Jō Eſaie.xlvj. Redite ꝑuaricatores ad cor ſcȝ meditādo opus redēptionis. Ideo Zach.j.Cõuertimi ad me ⁊ ego cõuertar ad vos. Itē qualiter aūt ꝯuerti debemꝰ notatur cum dr̄ i toto corde vr̃o.non dimidiato ſicut illi q̄ vnā ꝑtem pctōꝝ deſerūt ⁊ aliā ꝑtem retinere volūt.Eccl̃.j. Ne acceſſeris ad deū duplici corde.q2 dr̄ Eccl̃.ij.Ve duplici corde ⁊ manibus ſceleſtis ⁊ manibꝰ malefaciẽtibꝰ ⁊ pctōri terram ingredienti duabꝰ vijs.atn̄ mens diuiſa non ip̄etrat. Oſee.x. Diuiſum eſt cor eoꝝ nūc interibūt. Propter h̄ cõuerti debemꝰ i toto corde.i.ꝑ oẽs vires cordis.

Nota Bern̄.ponit q̃tuor affectus cordis.ſcȝ timorē.amorem.gaudiū.⁊ triſticiā.Et his affectionibus ꝯuerti debemꝰ ad dñm. Pͥo timorē nr̃m a ſeculo auertamꝰ ⁊ i deū totū ꝓijciamꝰ Luc.xij. Dico vobis amicis meis ne terreami ab his q̄ occidūt corpus nec habēt amplꝰ q̄d facient.Sȝ potius timete eū q̄ poſtq̃ occiderit corpꝰ ꝑtātem hȝ aiam mittere i gehēnā.Et Eccl̃.xxiij.Nihil meliꝰ q̃ timor dñi. Rōnem ponit Eccl̃.j.Timor dñi expellit pctm̄.Et ibidē.Timor dñi eſt gl̃ia ⁊ corona exultatōnis.Et Eccl̃.ij. Qui timent dñm ꝑparabūt corda. Itē ibidē.xxxiij.Timēti deū nõ occurrēt mala.ſȝ i tentatōe illū ꝯſeruabit dn̄s.⁊ liberabit a malis. Itē.xxxij.Qui timet deū accipiet doctrinam eius. Ibidē.Qui timēt deum inuenient iuſtū iudiciū. Itē.xxxiiij.Timētis deū beata ē aīa eiꝰ

Scđo vt nr̃m amorē a mūdo retrahamꝰ ⁊ i deum ꝓijciamꝰ.j.Joh.ij. Nolite diligere mūduȝ neq̃ ea que i mūdo ſunt.Sed diligamꝰ deum q̄niā ipe prior dilexit nos.q2 ſine dilectōne nihil eſt bonum.⁊ cū dilectōne nihil eſt malum.Greg. Antiquus hoſtis caſtitatē in nob̄ ſi ſine charitate fue-

UVA. BHSC. IyR_034_1

rit nõ timet.qꝛ ipẽ nõ carne pmitur.nec mẽs eius
luxuria diſſoluit.Abſtinẽtiam nõ timet.qꝛ ipẽ ci-
bo nõ vtitur.ergo ſola dilectõne vincit. Rom.viij
Scimus qm̃ diligẽtibus deũ oia coopant in bo-
nũ. Tertio gaudiũ nr̃m a mũdo retrahamꝰ ⁊ i
deũ ꝓijciamus.qꝛ gaudiũ huiꝰ ſeculi ſemꝑ ẽ mix
tum ⁊ triſticia ꝯſeq̃tur ipm̃. Prouerb.xiiij.Riſus
dolore miſcebit ⁊ extrema gaudij luctus occupat
ideo ad Phil.iiij.Gaudete i dño ſemꝑ.qꝛ gaudi-
um de dõ eſt purꝝ.Eſa.lxj.Gaudens gaudebo in
dño ⁊ exultabit aia mea in deo meo. Quarto
nr̃am triſticiã a mũdo auertamꝰ. De nulla em̃ re
ꝑdita triſtari debemꝰ niſi de amiſſione gr̃e tꝑis ⁊
gl̃ie.⁊ de his in q̃bus offendimꝰ deum Ecc̃i.xxx.
Triſticiã longe repelle a te.ſ.triſticiã mũdi Ratio
qꝛ multos occidit ⁊ nõ eſt vtilitas i illa. Sed que
ſm̃ deũ eſt triſticia penitẽtiã in ſalutẽ ſtabilẽ opa
tur.ij.Chorꝝ.vij.Tũc ſubdit i q̃bus debemꝰ cõuer
ti dicens.in ieiunio.⁊ fletu ⁊ planctu.In ieiunio
quo ad carnis macerationẽ. Nã hõ triplici ꝯcupi
ſcentia peccauit. Vñ.j.Joh.ij.Omne qđ eſt in mũ-
do.aut eſt ꝯcupiſcẽtia carnis.aut oculorꝝ.aut ſu-
perbia vite.Cõtra ꝯcupiſcẽtiã carnis debemꝰ hr̃e
ieiuniũ Ecc̃i.xxx.Equus idomitꝰ euadit durus.
⁊ filiꝰ remiſſus euadet ꝓceps.ſ.a regimie anime.
Ber.Jeiuniũ non ſolũ delet pctã p̃terita q̃ ꝯmiſi
mus.ſ; repellit futura q̃ ꝯmittere poterimꝰ.Con-
tra ꝯcupiſcẽtiã oculorꝝ debemꝰ hr̃e fletũ. Hiere.
ix.Deducãt oculi mei lachꝛymas ⁊ palpebꝛe mee
defluant aq̃s ⁊c̃.Sic fleuit Dauid cõtra ꝯcupiſcẽ
tie pctm̃.ps.cxviij. Exitꝰ aquarꝝ deduxerũt oculi
mei.qꝛ ⁊c̃.idõ Berñ.Purgat lachꝛymis oculꝰ an
te caligãs ⁊ acuit viſus vt intẽdere poſſit i ſereniſ-
ſimi lumis claritatẽ.Contra ſuꝑbiam vite dic̃.Et
planctu. Nota hõ aſſueuit q̃tuoꝛ de cauſis fle-
re ⁊ plãgere. Prio ꝓpter mortẽ patris aut ſponſi
Talis pr̃ aut ſponſus eſt ih̃s xp̃s.q̇ tũc morit ani
me cũ per pctm̃ mortale recedit ab aia Johel.j.
Plange q̃ſi mulier amicta ſacco ſuꝑ virũ pubta-
tis tue.Vir iſte ſcꝫ xp̃s deſpõſatꝰ eſt anie i ſua pu
bertate ſcꝫ i baptiſmo.Suꝑ hũc virũ dꝫ flere ani-
ma q̃ſi mulier q̃ facilꝰ ploꝛat ⁊ vberius q̃ꝫ vir.O
quãtũ ploꝛat mulier virũ ſuũ ⁊ amariſſima lamẽ-
ta ꝓfert ⁊ ſuſpiria.q̃nto magis flendũ eſt ſuꝑ illũ
qui eſt dulcioꝛ q̃ꝫ mel ⁊ fauũ.Ad hũc fletũ inuitat
anie.ij.Regũ.j.Filie ſyon ſuꝑ ſaul flete qui veſtie
bat vos coccino i delitijs.Spũaliter.Filie ſyõ id
eſt anie ſpeculãtes eternã btitudinẽ.Saul experti
tus interp̃tat ⁊ ſignificat xp̃m quẽ ſancti expete-
bãt ſuis pꝛecibꝰ. Scđo ꝓ amiſſione alicuiꝰ ma
gni theſauri flendũ eſt.Theſaurꝰ eſt vita eterna.
De quo Math.xiij.Sile eſt regnũ celorꝝ theſau
ro abſcõdito i agro ⁊c̃.Sed hũc theſaurũ p̃cioſuꝫ
amittit aia peccando.Et idõ flendũ eſt. iuxta il-
lud Eſaie.xxxij.Plãgite ſuꝑ regione deſiderabi-
li.ſuꝑ vinea fertili.Regio deſiderabil ꝑadiſus eſt
Vñ.pſal.lxxxiij.Quã dilecta tabnacula tua dñe
virtutũ.cõcupiſcit qꝛ deſiderabil.⁊ deficit anima
mea.ſ.in iſtis carnalibꝰ.Hec ẽ regio de q̃ Math.
ij.Per aliam regionẽ vel viã reuerſi ſunt i regio-
nem ſuam.De iſto ꝑadiſo ſiue regione eijcit ho-
mo ꝑ pctm̃ ſicut Adam Gen̄.iij.ſic etiam lucifer
Ezech.xviij.O cherub peccaſti ⁊ eieci te de mon-
te ſctõ dei ⁊c̃.Hec aũt ſcripta ſunt ad correctõem
nr̃am vt intelligamꝰ ꝙ ille amittit celeſtẽ beatitu
dinẽ qui peccat.Et idõ flendũ eſt.O q̃ntuꝫ ploꝛat
mulier ꝓ amiſſiõe anuli vel pepli.ſ; multo plus
ꝓ veſte p̃cioſa de mane vſq; ad veſꝑam ploꝛabit.
Inſuꝑ ille q̇ amiſit ꝓcellum aut aſinũ bouem vl
equũ.nõne facit p̃conizare ꝑ totam terrã.vt ſi quiſ
inueniat reſtituat.⁊ p̃cium aliqđ ꝓmittit reſtituẽ
ti.Ex his oibus cõſidera quantũ ploꝛare dꝫ aia
que theſaurꝝ indeficientẽ ꝑdidit ⁊ ſanctorꝝ ſocieta
tem q̃ deſignatur i vinea fertili.Jdeo.j.Reg.xxx.
Leuauerũt dauid ⁊ pplꝰs q̇ cum eo erat vocꝫ ⁊
fleuerũt donec in eis deficerẽt lachꝛyme.Jſte fle-
tus fuit ꝓ amiſſione vxorꝝ ⁊ filiorꝝ ⁊ aliarꝝ rerum.
quas ꝑdiderant auferẽtibus amalechitis.Videt
ergo ꝙ mlti chariores habẽt porcellos q̃ꝫ animas
Tertio flet hõ pꝛo cõtumelia verborꝝ ⁊ operuꝫ.
ſicut legit Thob.iij.Zara cũ lachꝛymis dep̃caba
tur dñm vt ab iſto ipꝛoperio liberaret eam.Simi
li mõ aia flere dꝫ ꝓpter ip̃ꝛopertũ demonũ. Nõ
ne magnũ impꝛoperiũ eſt funẽ in collo portare.
qđ facit q̇ pꝛe verecũdia nõ vult cõfiteri. Vñ Tre-
no.v.Ceruicibꝰ noſtris minabamur nõ dabat laſ
ſis requies.Sicut etiã iudas fecit Math.xxvij.
Abiens laqueo ſe ſuſpendit.Sic multi poſt pctm̃
laqueo verecũdie ſuſpẽdũt collum.Nõne ipꝛope
riũ eſt manus ligatas hr̃e.ſicut vſurarij q̃bus dia
bolus ligauit manus ne reſtituãt aliena.Oſee.iiij
Ligauit eũ ſpũs i alis ſuis ⁊ ꝯfundet a ſacrificijs
ſuis.⁊ Treno.j.Abierũt abſq; fortitudine añ faci
em ſubſequẽtis.Sic miſeri vadũt nec reſiſtere poſ
ſunt diabolo q̇ ligauit eis manus. Quarto flet
hõ pꝛe nimia leticia.ſic Gen̄.xlvj.Joſeph irruit
ſuꝑ collum pr̃is.⁊ inter amplexꝰ fleuit.Debet em̃
hõ ploꝛare nõ ſolum ꝓ malis amouẽdis.ſ; ⁊ dul-
ces lachꝛymas fundere ꝓ bonis ſibi datis.conſi-
derãdo vnde dñs eruit eum.⁊ q̇d illi ꝯceſſit ſcꝫ gra-
ciã.⁊ q̇d ei dimiſit ſcꝫ debita multa.Sic fleuit ma
ria magdalena.dum em̃ ſtaret ad monumentũ fo
ris fleuit.Joh.xx.Et ꝯſolata eſt ꝑ ih̃m.Sic anna
fleuit.j.Regũ.j.⁊ datus eſt ei ſamuel.Spũaliter.
ſic gr̃a dei datur anie flenti.⁊ theſaurꝰ amiſſus ꝑ
fletũ recuꝑatur.Jdeo dicit.Cõuertimi ad me i fle
tu ⁊ planctu ⁊c̃.Et tũc ſubdit.Scindite corda ve-
ſtre ⁊ nõ veſtimẽta vr̃a.Scindet coꝛ doloꝛis gla-
dio vt virus peccati exeat.⁊ nũc diuina lex homi-
ni appeat. In cuius figura velum tẽpli ſciſſum ẽ.
Luc̃.xxiij. Pꝛe doloꝛe petre ſciſſe ſunt i paſſione
dñi.vt habet Math.xxvij.Sic pctõꝝ corda ſm̃
ſctm̃ Gregoriũ durioꝛa ſunt ſaxis q̃ ſcindi ꝑ peni
tentiã nolũt. Nota ſuꝑ illo verbo.in ieiunio.ꝙ
triplex eſt ieiuniũ.Primũ corꝑis a cibo materia-
li.Scđm afflictõnis a gaudio tẽpoꝛali.Tercium
voluptatis a pctõ mortali. De p̃mo Ecc̃i.xxxvij.
Qui abſtinens eſt adijciet vitã.⁊ in multis eſcis
erit infirmitas.De ſcđo ieiunio loq̃tur Zara Tho
bie.iij.Mũdã ſeruaui animã meã ab omi ꝯcupi-
ſcentia.nũq̃ꝫ cum ludẽtibus me miſcui.neq; cum
his q̇ in leuitate ambulãt ꝑticipem me p̃bui.⁊ ſic
ieiunabat qui dicebat.Renuit ꝯſolari aia mea.j.
Pet.ij.Obſecro vos tanq̃ꝫ aduenas ⁊ ꝑegrinos

UVA. BHSC. IyR_034_1

abſtinere a carnalibus deſiderijs. De tertio dicit
Hierō. Tūc pꝛeclara ē apud deū abſtinentia coꝛ
poꝛis cū animꝰ ieiunat a vicijs. Iſid. Qui a cibis
abſtinēt ⁊ pꝛaue agūt demōes imitant̄ q̄bus eſca
nō eſt ⁊ neq̄cīa ſemꝑ eſt Sciēduȝ ꝙ ieiuniū dn̄s
inſtituit i paradiſo. ſȝ poſtea ſctificauit ipemet cuȝ
ieiunauit q̄dragīta diebꝰ ⁊ q̄dragīta noctibus
Math. iiij. ⁊ Luc. iiij. Querit̄ vtrū ieiunare ſit
ſꝑ laudabile: vel qn̄. Rn̄deo ſm̄ ſanctū Thomā i
iiij. di. xij. In tribꝰ caſibus non eſt laudabile ieiu-
niū. neq̄ȝ etiam licitū. Nam q̄dam ꝑ ieiuniū ꝑmo
ſubtrahūt qđ neceſſariū eſt vite. hoc nō licet. ſicut
nec ſeipm̄ interficere. ſȝ hoc eſt valde rarū. q2 natu
ra modicis contēta eſt. vt dic̄ Boetius in de cōſo-
latōne phie. Scđo nec lȝ ſubtrahere qđ ē neceſſa-
riū ſm̄ ea que incūbūt facienda ex officio vel ſo-
cietate eoꝝ ad quos q̄s ꝯuiuit. Hoc em̄ eſſȝ de ra
pina hoſtiā offerre. Tertio nec lȝ eſſe tanta abſtinē
tia ꝙ homo a validioꝛibꝰ operibꝰ impediat̄. Sed
abſtinētia ſeu ieiuniū laudabile eſt qn̄ ꝑ ipm̄ caro
diminuit̄ a ſuo roboꝛe. ita ꝙ facilīꝰ ſpiritui ſubda
tur. Itē querit̄. vtrū ieiuniū cadat ſub p̄cepto.
Rn̄detur ſm̄ ſanctū Thomaȝ ſcđa ſcđe. q. cxlvij.
art. iij. Dicēdum ꝙ ieiuniū inq̄ntum ꝑtinet ad ne
ceſſitatē cohibitōnis peccati vl̄ ſatiſfactōnis in pe
nitētia. vel ad eleuatōem mentis ad ſpūalia. ſic ca
dit ſub p̄cepto legis nature. Sȝ determiatio tēpo
ris ⁊ modi ieiunādi cadit ſub p̄cepto iuris poſiti-
ui. qđ a pꝛelatꝭ eccl̄ie ſic eſt inſtitutū. ⁊ hoc ē ieiu-
niū eccl̄ie. aliud nature. Nec tamē q̄libet trāſgre-
diens peccat moꝛtal̄r. ſed q̄ tranſgredit̄ ꝯtēnendo
ſtatutū legiſlatoꝛis. vel ſic ꝙ ipediatur finis quē i
tendit legiſlatoꝛ. Sed q̄ ex cauſa rōnabili frangit
ieiuniū non peccat moꝛtal̄r. Nota de diuerſis i
tentōnibꝰ ieiunantiū. Unde v̄ſus. Abſtinet eger
egens cupidus gula ſymea v̄tus. Abſtinet eger q̄
non pōt comedere vl̄ pꝛopt̄ medicinam. Egens q̄
non habet qđ comedat. cupidus ne expēdat. Gu
la. i. guloſus vt poſtea auidius comedat. Symea
id eſt hypocrita vt laudetur. Uirtus vt mereatur
Et ſic nō debemꝰ ieiunare. q2 ꝓpheta ꝓponit no
bis magnitudinē diuīe clementie. Dixi ſecūdo
ꝓmittit dn̄s penitentibꝰ indulgentiā dicēs. Cō-
uertimini ad dn̄m deum veſtrū. qm̄ benignus ē pe-
nitentiam inſpirādo. ⁊ miſericoꝛs offenſam remit
tendo: patiens ſniam differendo. ⁊ multe miſcđie
veniam condonando. ⁊ p̄ſtabilis ſuꝑ malicia. pe-
nam debitam relaxādo. Malicia aūt hic nō ſumi
tur pꝛo culpa ſed pꝛo pena. vt habet̄ Matth. vj. i
fine. Sufficit diei malicia ſua. Hiero. i oꝛiginali.
Pꝛeſtabil̄ eſt deus. i. patiens ſuper malicia. q2 pe
nam debitam nō infligit penitentibꝰ ſed eam re-
laxat. ſi tantū gerimus pniam ſuꝑ peccatꝭ Hiere.
xviij. Si egerit gens pniam ſuꝑ malicia ſua. agaȝ
⁊ ego pniam ſuper malo qđ cogitaui vt facerē ei.
Seq̄tur autem diuia clementia. Quis ſcit ſi con-
uertatur ſcȝ deus ab ira ad miſcđiam. quaſi dice-
ret. nullus ꝑ certā ſciam. ad Roma. xj. Quis co-
gnouit ſenſum dn̄i. aut q̄s cōſiliariꝰ eius fuit. aut
q̄s pꝛioꝛ dedit illi ⁊ retribuet̄ ei. quoniā ex ipſo et
per ipm̄ ⁊ in ipo ſunt oīa ⁊c. Sed Ezech. xviij. dr̄.

Si ipſus egerit pniam ab oibus peccatꝭ ſuis quē
oꝑatus eſt. ⁊ cuſtodierit oīa pꝛecepta mea. ⁊ fe-
cerit iudicium ⁊ iuſticiam vita viuet ⁊ non moꝛie
tur. oim̄ iniq̄tatum quas operatus eſt nō recoꝛda
boꝛ. Et ſequitur ibidem. Nūquid volūtatis mee
eſt moꝛs impij dicit dominꝰ. ⁊ non vt cōuertatur
a vijs ſuis ⁊ viuat Sed ſequitur cum contradicit̄
ꝙ hoc poſſit ſciri ex dictis Zacharie. j. vbi dic̄. Cō-
uertimini ad me ⁊ ego cōuertar ad vos. Reſpondet̄
ꝙ verū eſt ꝙ deus ꝯuertitur ad eum q̄ ſe perfecte
cōuertit ad ipm̄. Sed ꝙ aliquis ſeipm̄ ꝯuertat ad
deum certitudinaliter ſcire non pōt niſi fuerit ali
cui reuelatum. Seq̄tur. Et ignoſcat ſcȝ deꝰ indul-
gendo ſibi culpam. quaſi diceret. Scire non pōt.
quia non fit remiſſio culpe ſine infuſione gr̄e. Ne
mo aūt ſcit ſe eſſe in gr̄a dei. Eccl̄es. ix. Neſcit ho-
mo vtrum amoꝛe an odio dignus ſit. Sequitur.
Et relinquat poſt ſe. i. poſt flagellū vltōnis bene-
dictōem. i. remiſſionē culpe ⁊ relaxatōem pene. q̄
ſi diceret. Scire nō poteſt. quia aliquādo incipit
deus flagellare pctōꝛes nec ceſſat vſq̄ȝ in ſempiter
num. ſicut in pharaone antiocho ⁊ herode. Item
per benedictōem intelligitur bonoꝝ tēpoꝛalium
abūdantia. Eſaie. j. caplo. Si audieritis me bona
terre comedetis. Sequitur plenitudo placatōnis
pie. ibi. Sacrificium ⁊ libamen domio deo nr̄o. q̄
ſi diceret. Non ſolum opoꝛtet vos coꝛpoꝛa ſcinde
re. ſȝ ſingultibus ſuſpirijs ⁊ ieiunijs coꝛpus affli-
gere. ⁊ vt ꝑfecti poteſtis domio deo ſeruire vl̄ pla
cere. opoꝛtet vos offerre ſacrificiū ⁊ libamen. Sa-
crificium fiebat de ſolidis: vt de pane ⁊ ſic de alijs
Libamen de liq̄dis. vt de oleo ⁊ vino. Nota ꝙ
peccatoꝛ debȝ deū placare quadruplici ſacrificio.
Pꝛimū eſt mentale qđ eſt contritio. pſal̄. l. Sacri
ficium deo ſpūs contribulatꝰ. Secūdum ſacrifici
um eſt vocale. ⁊ dr̄ oꝛatio ⁊ dei laudatio. pſal̄. xlix.
Immola deo ſacrificiū laudis. Tercium ſacrifi-
cium eſt reale qđ eſt elemoſynarū largitio Mat-
thei. ix. Miſericoꝛdiā volo ⁊ non ſacrificiū. Quar
tum ſacrificiū eſt coꝛpoꝛale. qđ eſt carnis afflictio
ad Roma. xij. Obſecro vos fratres vt exhibeatis
coꝛpoꝛa veſtra hoſtiā viuētem ⁊c. Seq̄tur. Poſt-
q̄ȝ dn̄s per ſe ſuaſit pniam peccatoꝛibꝰ. hoc idem
facit per pꝛelatos ſuos. cum dic̄. Canite tuba. id ē
aperte pꝛedicate vt vos audiant ⁊ pꝛeparentur ho-
mies. Nota ꝙ p̄dicatio compatur tube. quia tu
ba eſt terribilis i pꝛelijs. ⁊ eſt cōſolatiua i nuptijs.
Sic verbum dei terret homies quando ē de iuſti
cia dei: ⁊ animat q̄ndo eſt de ſpūali pugna. ⁊ ipos
conſolatur quādo eſt de di clementia. delectat qn̄
eſt de eterna gloꝛia. Item tuba eſt ſtricta i vna ꝑ-
te. ⁊ lata i alia. Sic predicatio exigit vt pꝛedicatoꝛ
ſit auſterus circa vitam ſuam. ⁊ circa alios beni-
gnus. vt dic̄ Chꝛiſoſtomus. Et dicit i ſyon. Syon
eſt mons eminens toti ciuitati hieruſalē. vbi erat
domus regia. iuxta quam erat templum dn̄i. ⁊ ſi-
gnificat eccleſiam. extra quam nō pꝛedicatur con
uenienter verbum dei. vt dr̄ Eſaie. ij. De ſyon exi
bit lex: ⁊ verbum dn̄i de hieruſalem. Seq̄tur. Sā
ctificate ieiunium. q2 ſanctuȝ ieiuniū eſt anie lan-
guentꝭ medicina. Notanduȝ ad hoc. ꝙ ieiuniū

ſanctum ſit multa ꝯcurrūt. Primū eſt cordis mūdicia. Chriſtus eñ prius fuit baptiſatus anteꝗ̄ ieiunauit. Secūdum eſt intentio recta. vt ſcꝫ ieiunetur ſola intentōne placendi deo. Unde xp̄us fuit ductus ad ieiuniū a ſpūſancto. ⁊ nō habuit aliud motiuū. Terciū eſt perfecta abſtinentia vt non ſolum os a cibis abſtineat. ſꝫ lingua a verbis inutilibus. oculi a vanis aſpectibus. manus ab ipudicis tactibus. ⁊ ſic de alijs. Quartum eſt victoria hoſtium. Chriſtus eñ poſt ieiuniū tentatōem vicit. Et certe tēpore ieiunij homo debet ſe armare ſpūaliter contra hoſtes inuiſibiles. Sequitur. Congregate populū. vocate cetum. Per cetū intelligūtur maiores. de qbus fiebat congregatio. Unī in lege dicebatur ſolennitas cetus. In menſe eñ ſeptimo congregabātur maiores vt congregarent ⁊ ordinarent de collecta paupibus facienda. vt habetur Leuitici. iij. cap. ⁊ Deuterono. xvj. Et certe iſti ſunt vocādi ad audiendum verbum dei. qꝛ forſitan plus indigent ꝗ̄ alij. Per populum intelligūtur minores. qui etiā debent vocari ad verbum dei. vt pꝫ. j. Eſdre. iij. Congregatus ē vnus populꝰ quaſi vir vnus. ⁊ tūc Eſdras expoſuit legem. Auditores ergo verbi dei ſunt oēs generaliter qui ſunt ex deo. vt habetur Johānis. viij. ca. Qui ex deo eſt verba dei audit. Sequitur. Sanctificate eccleſiā. i. indicite ſanctitatē eccleſie. vł facite veſtris ſermonibꝰ vt ſanctificeł. De Moyſe eñ dꝛ Exodi. xix. ꝙ deſcendit de monte ⁊ ſanctificauit populū. Et qꝛ mater eccleſia multas perſonas ꝯtinet. ideo additur. Coadunate ſenes. Dicit Gloſa. tam etate ꝗ̄ ſapientia. Unde dꝛ Job. xij. In antiquis eſt ſapientia. ⁊ in multo tēpore prudentia. Et Sapientie. iiij. Etas ſenectutis vita immaculata. Sequitur. Congregate ꝑuulos ⁊ ſugētes vbera. i. illos qui nō habent ānos diſcretōnis. ſicut ſunt lactentes. ꝑs. viij. Ex ore infantium ⁊ lactentiū perfeciſti laudem ⁊c. Sequitur in littera. Egrediatur ſponſus de cubili ſuo. ⁊ ſponſa de thalamo ſuo ⁊c. Unde Ambroſius loquēs de ꝯiugatis ſic dic̄. Fruſtra eñ agit penitentiā qui non ſeruat caſtitatem. Sed videtur ꝙ pueri ⁊ qui nō hñt vſum liberi arbitrij non debēt vocari ad iſtā ſctificationē. Dic̄ Ambroſius ꝙ ideo vocātur: qꝛ eorum innocētia placet domio. ac ꝙ per ip̄os alij magis excitentur. Unde. ij. Paralip. xx. dꝛ. ꝙ omnis iuda ſtabat corā domino cum ꝑuulis ⁊ vxoribus ⁊ liberis ſuis. Per ꝑuulos aūt hic ꝯtinentes ⁊ innocentes. per ſponſum ⁊ ſponſam ꝯiugati intelligūtur. Sequitur poſt p̄dicatōnem orō. Inter veſtibulum ⁊ altare. i. inter duo altaria. ſcꝫ holocauſtoꝝ quod erat extra templū. ⁊ incenſorum quod erat interius. erat quidā porticus. ⁊ in q̄daꝫ ꝑte illius erat quidā locus vbi ſacerdotes induebātur ⁊ exuebātur. Et erat locus ſecretꝰ vbi ſacerdotes orabāt. Sequitur. Plorabāt ſacerdotes et leuite pro ſuis ⁊ pro populi criminibus. vt ſcꝫ ſuo exemplo populū ad plorādum prouocēt. ⁊ dicēt. Parce domine ꝑce populo tuo. Dicit bis parce. Primo ꝑce nobis ſacerdotibus. ⁊ ſecūdo ꝑce populo tuo. Et ne des hereditatē tuam. i. populum

iſrael quē quaſi hereditatē tibi appropꝛiaſti. in obprobrium. i. in captōem hoſtium ⁊ ſeruitutem. Et ne dominētur eis natōnes. id ē chaldei ⁊ perſi ⁊ medi. Deinde monet ꝓpheta allegare exauditōnis cauſam. vt ſic dicatur domino. Quare dicunt in populis. id ē quare dicūt natōnes iſte predicte de filijs iuda ⁊ beniamin. Ubi eſt deus eoꝝ de quo tantum ſe iactabant. in quo confidebant. videtur ꝙ ſit impotēs ad liberandū populū ſuū. Tunc ſequitur. Zelatus eſt dominꝰ terram ſuam id eſt populum ſuū zelo amoris qui ſemꝑ pungit Juxta illud pſalmiſte Pſał. xlviij. Zelus domus tue comedit me. Et pepꝑcit populo ſuo. vbi ponit ſignum indulgentie. Et reſpondit dominꝰ. Non verbo ſed facto. ⁊ dixit. Ecce mittaꝫ vobis frumētum vinū ⁊ oleum. ⁊ replemini in eis. Quod poteſt intelligi non ſolum de abūdantia bonorū tēporalium ſed etiam ſpūalium. Per frumentū intelligitur fides qua viuit anima ⁊ ſuſtentatur corpus. vt habetur Abacuc. ij. Juſtus ex fide viuit. Per vinum autem ſpes intelligitur. quia ſicut vinum letificat cor homis. ſic illa animā. Apoſtolꝰ ad Romanos. xij. Spe gaudentes. Per oleum vero intelligitur charitas. j. ad Corinth. xiij. Maior horum charitas. Sequitur. Et non dabo vos vltra in obprobriū gētibus. id eſt nō tradam vos vlterius in captiuitatem ⁊ ſeruitutem hoſtium veſtrorum.

De eodem. Sermo. ij.

De euangelio.

Cum ieiunatis nolite

fieri ſicut hypocrite triſtes. Matth. vj. Thema. Cupiens inimicū fugare et a ſe repellere deſtruit illi receptaculuꝫ. Exemplū de lupo ⁊ alijs feris. quarum fouee ſi vaſtate fuerint procul fugiunt reclinatorio nō inuento. Spūaliter. Receptaculū diaboli eſt humana caro. Unde Ambroſiꝰ in quadā epiſtola. Quicūꝗ̄ ſe delicijs corꝑalibus dederit. in diaboli ſeruitute manebit. Debemꝰ igitur ꝑ abſtinentiā ⁊ ieiuniū corpus mortificare. vt diabolus citius a ſpiritu ſuꝑetur corꝑis preſidio deſtituto: Figuratur Daniel xiiij. vbi legitur ꝙ ip̄e Daniel qui in abſtinētia vixit. deſtruxit idoluꝫ nomie Beel. qui interp̄tatur ventus. ⁊ poſtmodū occidit draconeꝫ ꝗ latitabat ſub idolo. Spūaliter. Per beel ꝗ interp̄tatur ventus ſubaudi corpus humanū. Job. vij. Uentꝰ eſt vita mea. Per danielem ſubaudi ſpiritū deo coniunctum. ꝗ debet ſemꝑ repleri celeſtibꝰ deſiderijs. Qui igitur vult ſpūalem draconem occidere ⁊ a ſe ꝓcul repellere corpus prius mortificet ieiunijs ⁊ abſtinentia. Unde Hieronymꝰ. Ardentes inq̇t diaboli ſagitte ieiunioꝝ ⁊ vigiliarū frigore reſtringende ſūt. Sed quale debet eſſe ieiuniū vt anime ⁊ corpori proſit. oſtendit ſaluator dicens. Cum ieiunatis nolite fieri ⁊c. Aliud thema. Extermiant eñ facies ſuas. Matthei. vj. Medicina non debet continere aliq̄d quod roborat infirmitateꝫ. Sic ieiuniū eſt medicina data contra morbū gule. quo primꝰ homo detentus vetitum pomū co-

UVA. BHSC. IyR_034_1

medit. Gregorius. Arte medicine contraria con trarijs curantur. Sicut igitur a gaudijs ꝑadiſi ce cidimus ꝑ gulam. ita ſm Gregoriū reuocamur per ieiuniū. Unde i epiſtola Johelis. ij. Cōuertimini ad me i toto corde veſtro in ieiunio fletu et planctu. Ecce medicina non ſicca ſed madida debet eſſe cū fletu. Albertus lib. xxiiij. de animalibꝰ. Aues nili fluuij non tacent gementes dū illaqueantur. Sic tu non debes ceſſare a gemitu. Job. v. Naſcitur homo ad laborē ſicut auis ad volandū. Johelis. ij. Egredieṭ ſponſus de cubili ſuo ⁊ ſpōſa de thalamo ſuo ⁊c. Et ſi hoc fecerimꝰ dicet nobis dñs. Ecce mittam vobis frumentū. ecce ſacramentū ſcꝫ corꝑis xp̄i. vinū ſcꝫ ſanguinis. ⁊ oleum ſcꝫ miſcd'ie. De quo introitus Miſereris oim domine ⁊ nihil odiſti ⁊c. Nota tres planctus. ſcilicet vnigeniti. draconis ⁊ ſtrucionis. Quia peccator perdit ꝑmo animā. Ideo Hiere. vj. Luctū vnigenitū fac tibi planctū amarū. Secūdo deū. ⁊ ſic planctu draconis Michee. j. Faciam planctū velut draconū. Quia legiṭ ꝙ elephas draconem inueniens ſemitas cū plantis ꝯterit. ⁊ ſic diabolꝰ deum alienat. Tertio perdit oīa merita. Mich. j. Faciam luctū quaſi ſtrucionū cū perdit oua.

In ſūma euangelij innuūtur tria. Primo docet cauere fictam ſimulatōem. ibi. Cū ieiunatis. Secūdo docet nos habere rectā intentōnem. ibi. Tu cuꝫ ieiunas. Tertio docet nos cauere ꝑicaloſam acq̄ſitionem. ibi. Nolite theſaurizare ⁊c. De ꝑmo dicitur. In illo tēpore ſcꝫ cum dñs predicauit in monte thabor. dixit diſcipulis ſuis. Cum ieiunatis nolite fieri ſicut hypocrite triſtes. Chriſ. Sciebat dñs vanam gloriā ex oīi opere bono ꝓcedere. igitur prohibet ſpinā vane glorie ⁊ eradicat eā cum dicit. Nolite fieri ⁊c. Et nō dicit eſſe. qꝛ aliud eſt eſſe ⁊ aliud fieri. quia triſtem eſſe hoc eſt naturale i ieiunio. ſed fieri hoc eſt in apꝑentia oſtendere acſi eſſet ieiunans ⁊ tamē non eſt. Et ſic hypocrita dr̄ ab ypos qd̄ eſt ſub ⁊ criſis aurū. quaſi ſub auro bone apparentie gerens plūbum falſitatis. ideo ſubdit. Exterminant aīm facies ſuas. i. quandam triſticiā alijs demōſtrant vt religioſores pre ceteris appareāt. Gregoriꝰ Simulata equitas duplex eſt iniq̄tas. Augꝰ. Jactantia eo ꝑiculoſior eſt quo nomie eſt religioſior. Ido ſubdit. Amen dico vobis receperūt mercedeꝫ ſuam. Chriſoſto. O hypocrita q̇d a deo recipies cum deo nihil dediſti. qd̄ propter deum fit deo datur. qd̄ propter homines in vētum ſpargiṭ ⁊ nil inde ſperatur. Melius eſt nō facere q̄ꝫ propter homies facere. quia ꝑdit laborē ⁊ premiū. In ſcolaſtica hyſtoria diciṭ ꝙ poma ſunt i arboribꝰ iuxta mare mortuū que creſcūt quaſi lucida. interiꝰ aūt ſunt vermibꝰ plena.. Nam hypocrita habet ſe vt ouis portans vellera nō ſibi ſꝫ alijs. ⁊ ſic ipi in ꝯuerſatōne. Itē eſt ſicut apis mellificās ⁊ nō guſtans. ⁊ ſic hypocrita predicādo laborat. ſꝫ fructū predicatōnis non guſtat. Itē hypocrita hꝫ ſe vt aratrū qd̄ arat ⁊ ꝓ fructu laborat. ſꝫ nō comedit. ⁊ ſic hypocrita i ieiunio ⁊ afflictōne ſua nō accipit ꝑmiū a deo ſꝫ ab hoibus. qꝛ hypocrite apꝑent hoibus ieiunātes. ido eoꝝ premiū vanū ⁊ q̄ſi nihil eſt. Vñ Chriſ. Quid ē laus hoim niſi verboꝝ trāſeūtiū ſonus. ceſſent hoies ꝑdit hypocrita mercedē. Dixi ſcd̄o docet dñs noſ hr̄e rectā intentōem. cū dicit. Tu aūt cuꝫ ieiunas ſcꝫ rōnabiliter. vnge caput tuū. i. exhibe te feſtinū ⁊ hylarē. ⁊ faciem tuā laua. i. ſigna leticie ꝑtende.

Nota h̄ innuūtur duo q̄ ſunt nobis neceſſaria ſi volumꝰ ꝙ ieiuniū q̄drageſimale nob̄ ꝓficiat. ſ. vngere caput mentis. ⁊ faciē lauare. ſ. aīe. De primo nota. ꝙ quatuor genera hoim legūtur vncti ⁊ ſunt vngēdi. Primo infirmi vt ſanitatē recipiant. De quo Jacobi. v. Infirmaṭ quis ex vobis inducat ꝑſbyteros eccl'ie ⁊ orent ſuꝑ eum vngentes eū oleo in noie dñi. Et ſic ſpūaliter nūc ſacerdotes debēt vngere ppl'm oleo pnie. Hoc oleum pnie debꝫ cōfici ex amaris herbis. ſ. ꝯtritōis ⁊ doloris. ſ. ꝯſiderādo maculas aīe vulnera cordis ⁊ tēpus maꝉe expēſum. deū offenſuꝫ. ⁊ penā eternā Figuraṭ Thobie. xj. Sic thobiā angelꝰ inſtruxit. Inunge oculos pr̄is felle piſcis ⁊ ſanabitur. Et ſic tu vngere oleo pnie ⁊ ſanaberis. O q̄t ſunt hodie imbecilles ⁊ infirmi q̄ nō curātur niſi vnganṭ oleo pnie. Eſa. j. Vulnꝰ liuor ⁊ plaga tumens nō eſt circūligata neq̄ꝫ fota oleo. ſ. ꝯtritōnis vel pnie. ideo fetēt talia vulnera. Et ſic pctm̄ ſuꝑbie ſine ligatura hūilitatis. luxuria ſine faſcia caſtitatis. et ſic de alijs. Ideo p̄cepit ioſeph Geñ. l. ſeruis ſuis vt ꝯderent corpꝰ pr̄is ne putreſceret. ⁊ ſic xp̄s predicauit oleum pnie ⁊ ꝯtritōnis. Hoc oleo hodie oēs deberemus inungi. ne ꝯtingeret nobis ſic̄ fatuis v̓ginibus Math. xxv. q̄ oleo caruerūt. ſ. penitentie. ideo nō intrauerūt in celeſtes nuptias. ſed clauſa eſt ianua. Queritur cur hodie. ſ. feria q̄rta incipimus ieiuniū ⁊ nō alio die. Reſpōdeṭ primo. quia feria quarta xp̄s fuit venditus ad mortem. ad innuēdum ꝙ ꝑ pniam emimus xp̄m ⁊ regnum eius Math. iiij. Pniam agite appropinq̄bit eīm regnū celoꝝ. Scd̄a quia feria q̄rta ſol luna ⁊ cetera lumiaria creata ſunt. A ꝑncipio eīm deus q̄ndā nubeculā lucidam fecit. cū ait Geñ. j. Fiat lux. ⁊ facta eſt lux. ſ. tenuis queādmodū diluculo fieri ſolet. ſed quarta feria ſequēti fecit duo luminaria mḡna. Sic ꝑ penitentiā nos ꝑuenimꝰ ad lucem eternā ⁊ eripimur a tenebris. vt diciṭ Eph. v. Eratis aliquādo tenebre nūc aūt lux in domino. Et ido tempus pnie incipitur feria quarta. Secūdo vngitur pugil ad pugnāduꝫ. ⁊ nos pugnare debemus cū diabolo. Ergo neceſſaria eſt nobis vnctio. ſ. robur ſpūſſancti. Hāc vnctōem non habuit ſaul. ij. Regū. j. Abiectus ē clipeus ſaul quaſi nō eſſet vnctus. Et ſic pctōr non habēs gratiaꝫ ſpūſſancti nō pōt vincere inimicos pugnādo. Ergo cum xp̄us deberet pugnare cum diabolo ductus fuit in deſertū a ſpiritu. ſ. ſancto. Math. iiij. Unde Eſaie. lxj. Spiritus dñi ſuꝑ me eo ꝙ vnxerit me. Si homo hac vnctōne vnctus fuerit. ſecure pōterit ꝑliari. Et ſic beatꝰ ſtephanus plenꝰ ſpū ſctō. Acṭ. vij. vicit inimicos vidēs celos aꝑtos. ⁊ ieſum ſtantē a dextris. ſ. ſibi in adiutoriū. Tertio vngūtur nobiles dñe ad decorē. vñ Judith lauit corpꝰ ſuū ⁊ vnxit ſe myrro optimo Judith. x. Et ſic aīa cū feruore orōnis carnis deſideria interficit vt myrrū. et ſic ſuſanna Dañ. xiij. Afferte mihi

UVA. BHSC. IyR_034_1

oleum ⁊ ſmigmata. ⁊ oſtia pomerij claudite vt lauer. Spūaliter. ſic aīa deuota dicat. O vos ſancti angeli afferte. i. impetrate oleū deuote oꝛōnis vt placeā ſaluatoꝛi. Sed heu aliqui vngūt coꝛpus ⁊ nō aīam. Qđ ꝯquerit Ber. Cadet aſina ⁊ eſt qui ſubleuat. i. coꝛpus. perit aīa ⁊ nō eſt q̄ recogitat.

Quarto vngūtur reges. ⁊ ſic nos vngi debemꝰ oleo leticie ad regnādum cū deo. p̄s. Propterea vnxit te deꝰ deus tuꝰ oleo leticie pꝛe ꝯſoꝛtibꝰ tuis p̄s. xliiij. Figurat̄ .j. Reg. xvj. vbi dr̄. ꝙ ſamuel tulit coꝛnu olei ⁊ vnxit dauid ī medio fratꝝ in regē. Spūaliter. ſic xp̄s penitētē vngit oleo leticie ī regno dei. p̄s. lxxxviij. Inueni dauid ſeruū meū. id eſt penitentē. ⁊ oleo ſctō meo vnxi eū. Tūc ſequitur. Et faciē tuā laua Nota triplex ē lauacrū ex quo debemꝰ lauare faciē aīe. Primū eſt effuſio lachꝛymaꝝ. Ps̄. vj. Lauabo p ſingulas noctes lectum meū. lachꝛymis meis ſtratū meum rigabo. Nō quia tūc eſt ſilentiū. Treñ. ij. Conſurge lauda in nocte in p̄ncipio vigiliaꝝ tuaꝝ. ⁊ effunde ſicut aquā coꝛ tuū in ꝯſpectu dn̄i. Eſa. xxvj. Aīa mea deſiderauit te ī nocte. ſed in ſpū meo in p̄coꝛdijs meis de mane vigilabo ad te. Itē tūc maxime infeſtant demones Cañ. iij. Uniuſcuiuſq; enſis ſup femur ſuū ꝓpter timoꝛes nocturnos. Gloſa. Enſis ī femoꝛe. caſtitas ī carne. Per noctē circūloquitur culpā. ꝓpter tenebꝛas frigiditatē ⁊ piculoſitatē. Iohā. xj. Qui ambulat ī nocte offendit. j. Thi. iiij. Qui doꝛmiūt nocte doꝛmiūt. Iohel. ij. Conuertimini ad me ī toto coꝛde vr̄o. in ieiunio ⁊ fletu ⁊ planctu ⁊c̄. Ecce ꝯtritio reqrit̄ ad ieiuniū. Iſidoꝛus. Qui abſtinēt a cibis ⁊ pꝛaue agūt demōes imitātur. Volens aūt mūde lauari accipiat cineres. Uñ ſancta mr̄ eccleſia hodie nobis illud pꝛoponit. cū dicit. Memēto hō ꝙ cinis es ⁊ in cinerē reuerteris. Gen̄. iij. Reuerteris ī terram de q̄ ſumptus es. Quaſi diceret interrogādo hoīez. Quid es. q̄d fers. quo vadis. Et rn̄det hō. terra ⁊ cinis. ⁊c̄. Hiere. xxij. Terra terra terra audi v̄bum dn̄i. Recoꝛdare ergo te foꝛe terrā ⁊ cinerē Nā talis memoꝛia eſt vtilis ſi recoꝛderis ꝙ ēs cinis. Et hoc patet in cineris ꝓpꝛietatibꝰ. Pꝛima qꝛ cinis terram fecūdat. ⁊ ſic memoꝛia moꝛtis facit hoīem fructiferum ī bonis opibus. Grego. Se ſollicitat in bono ope qui frequēter cogitat de extremo. fine. Secūda ꝓpꝛietas. ſolus cinis ignem ꝯſeruat ſi ē calidus. ſi frigidus extinguit. Et ſic feruens meditatio moꝛtis ꝯſeruat grām ſpūſſancti. Tercia ꝓpꝛietas. cinis maculas abluit. ⁊ ſic memoꝛia moꝛtis. Eccli. vij. Memoꝛare nouiſſima ⁊ in eternū non peccabis. Primo abluit ſupbiam. vt pauo reſpiciens pedes q̄ ſunt hoꝛribiles deponit oꝛnatū pēnaꝝ. Sic hō cogitans de extremo fine q̄ eſt hoꝛribilis deponit ſupbiā. Eccli. x. Quid ſupbis terra ⁊ cinis. Scđo abluit pctā luxurie. ſicut beſtia cū cauda expellit muſcas. Et ſic p moꝛtis memoꝛiā hō expellit cogitatōes īmūdas. Tertō abluit auariciā. qn̄ cogitat ꝙ ī moꝛte nil ſecū defert. j. ad Thimo. vj. Nil intulimꝰ in hunc mūdū. neq; aliq̄d deportabimꝰ. iđo hn̄tes alimēta ⁊ q̄bꝰ tegamur his ꝯtenti ſimꝰ. Nā q̄ moꝛtē recogitat nil de terrenis bonis p ſupabūdantiam affectat. Iob. j. Nudus egreſſus ſum de vtero mr̄is mee nudus reuertar illuc. Scđm lauacꝝ eſt cōfeſſio pctōꝝ. Figurat̄ Exo. xxx. Facies labiū eneū cū baſi ſua ad lauādum. Spūaliter. p vas eneū intelligit̄ ꝯfeſſio peccatoꝝ. cū baſi. i. cum ꝓpoſito nō peccandi. ibi laua manus ⁊ pedes. i. opa ⁊ affectꝰ. Hiere. iiij. Laua a malicia coꝛ tuū ihꝛl'm vt ſalua fias. Sꝫ heu aliqui faciūt vt poꝛci q̄ poſt lotōem ſtatim reuertūtur ad lutū. ⁊ ſic iſti ad pctm̄. Eccli. xxxiiij. Qui baptiſat̄ a moꝛtuo ⁊ iteꝝ tangit moꝛtuū q̄d ꝓdeſt lauatio eius. Et ſic hō qui ieiunat ī pctīs ſuis q̄d ꝓficit hūiliando ſe. oꝛōnem illius q̄s exaudiet.

Terciū lauacꝝ eſt largitio elemoſinaꝝ. Lu. xj. Date elemoſinā ⁊ oīa mūda vobis erūt Et Dañ. iiij. Pctā tua elemoſinis redime. et Amb. Illud ieiuniū dn̄s appꝛobat qđ ad eius oculos manus elemoſinaꝝ leuat. Nā qđ tibi ſubtrahis alteri largire. vnde caro tua affligit̄ aliena repetur. Iteꝫ nota duabꝰ de cauſis hoīes lauātur. Pꝛio vt cognoſcant̄. ⁊ ſic nos lauari debemꝰ vt ꝯgnoſcamur a deo. ne dicet̄ nobis illud Math. xxv. Amen dico vobis neſcio vos. ſ. ꝓpter turpitudinē pctōrꝫ Nec miꝝ. nā de pctōꝛibus dr̄ Trenoꝝ. iiij. Denigrata eſt ſup carbones facies eoꝝ ⁊ nō ſunt ꝯgniti in plateis. Ideo faciēdum ē qđ legit̄. iij. Reg. xx Abſterſit puluerē de facie eiꝰ. ⁊ ꝯgnouit eum rex iſrael ꝙ eſſet de ꝓphetis. Spūaliter. ſic nos puluerem pcti debemus abſtergere a facie aīe vt cognoſcamur a deo Ioh. x. Cognoſco oues meas ⁊ cognoſcūt me mee. Scđo ſolent hoīes lauari vt cogniti diligant̄ ⁊ honoꝛent̄. Et ſic Heſter. ij. que vnxit ⁊ lauit ſe ⁊ introducebat̄ in cubiculū regis. ⁊ ſic q̄libet fidelis aīa. Quis em̄ diligeret mulierem lepꝛoſam cuiꝰ facies eſſꝫ multis maculis fedata. certe nullus. ideo de lepꝛoſis dr̄ Leuit̄. xiiij. Poſtq; fuerūt mūdati lauerūt veſtimenta ſua et īgrediebant̄ caſtra. Spūaliter. ſic nos debemꝰ lauari ⁊ mūdari lauacro pn̄ie vt poſſimꝰ ingredi caſtrū celi. nā dr̄ Matth. v. Bti mūdo coꝛde qm̄ ipſi deū videbūt. Dixi tertio ꝙ xp̄s docet nos cauere piculoſam acq̄ſitionē. ibi. Nolite theſauriſare vob theſauros ī terra vbi erugo ⁊ tynea demoliūtur. ⁊ vbi fures effodiūt ⁊ furātur. Chꝛiſ. in omel. Poſtq; expulit vane gl'ie egritudinē. nūc ꝓhibet auariciā dicēſ. Nolite theſauriſare. ſ. ex auaricia ⁊ ex amoꝛe diuitiaꝝ indebite. Nā ſm̄ Hiero. in epl'a ad paulinū antiquū dictū ē. Auaro deeſt tam qđ habet q̄ꝫ qđ non habꝫ. Ideo apl'us. j. Thi. vj. dicit Qui volūt diuites fieri incidūt ī tēta. ⁊ in laqueū diaboli. Ideo de auaris diuitibꝰ dicit dn̄s Mat. xix. Diues difficile intrabit ī regnū celoꝝ. iđo p̄s. Diuitie ſi affluāt nolite coꝛ apponere. Nō ḡ eſt h̄ theſauriſandū niſi ex honeſtā cauſ. Cuiꝰ cā eſt. qꝛ hic erugine ⁊ tynea diuitie ꝯgregate ꝯſūmūt̄. ⁊ fures furāt̄. Ois em̄ theſaurꝰ aut ē de metall'. aut de veſtibꝰ aut de lapidibꝰ p̄cioſis. Primuꝫ demolit̄ erugo. ſcđm tynea. terciū fures. iō eſt theſauriſandū vbi p̄dicta nō valēt nocere ſ. in celo. iō ſb̄dit̄. Theſauriſate vob theſau. ī celo. i. p̄mia meritoꝝ. Sciēduꝫ theſaurꝰ cōſiſtit pꝛop̄e in rebus p̄cioſis ſicut in auro ⁊ argento. ⁊ lapidibus p̄cioſis ⁊ veſtibus p̄cioſis. Debemus ergo theſaurizare Prio

UVA. BHSC. IyR_034_1

aurū ſcꝫ dilectōnis. Nā ſicut aurū p̄cellit oīa metalla. ſic charitas oēs virtutes. j. Chor. xiij. Maior hoꝝ charitas. Sed heu de aliq̄bus dꝛ Jaco. v. Aurū ⁊ argentū veſtrū eruginauit ⁊ erugo eoꝝ in teſtimoniū vobis erit. i. amoꝛ diuinaꝝ in aliq̄bus inoꝛdinatꝰ ē. Propterea ām̄iraꝶ hieremias Treñ. iiij. Quō obſcuratū eſt aurū: mutatꝰ ē coloꝛ optimꝰ. Scdō debemꝰ theſaurizare argētū caſtitatis: qd̄ his diebꝰ nō habuiſti. Vñ Eſaie. j. Argētū tuū verſum ē in ſcoꝛiā. Jdeo Prouer. xxv. Aufer rubiginē de medio argenti. i. luxurioſas cogitationes de mente. Tercio veſtes p̄cioſas duplicis mūdicie. Eccl̓s. ix. Omni tp̄e veſtimenta tua ſint candida. ſcꝫ interioꝛa ⁊ exterioꝛa. De his veſtibus Prouer. vlti. Oēs domeſtici eiꝰ veſtiti ſunt duplicibus. Domeſtici eccl̓ie militātis debēt eſſe induti p̄dicta duplici mūdicia. Sed iſte veſtes ſunt diligēter cuſtodiēde ne auferanꝶ. Apocal̓. xvj. Beatus q̄ vigilat ⁊ cuſtodit veſtimēta ſua ne nudꝰ ambulet. Quarto debemꝰ theſaurizare lapides p̄cioſos. i. op̄a virtutū. ſcꝫ iaſpidē humilitatis. Apoca. xxj. Fundamētū p̄mū iaſpis. i. hūilitas q̄ eſt maꝶ oīm virtutū. Et ſaphirū celeſtis cōuerſatōis quia habet celeſtē decoꝛē. Sic ⁊ nos. Vñ ad Phil̓. iij. Cōuerſatio nr̄a in celis ē. Smaragdū p̄nie. Berillum miſericoꝛdie. Sed heu de aliq̄bus cōqueriꝶ Hiere. Treñ. iiij. Diſp̄ſi ſūt lapides ſanctuarij in capite oīm plateaꝝ. i. op̄a virtutū. plus curantes de theſauro coꝛp̄is q̄ꝫ aīe. Et plus theſaurizāt i terris q̄ꝫ in celis. qd̄ eſt incautū. p̄s. xxxviij. Theſaurizat ⁊ ignoꝛat cui cōgregabit ea. Jdeo dicit. Theſaurizate vobis theſauro in celo. ſcꝫ vbi eſt ſecuritas. vbi nec erugo demoliꝶ. qꝛ ibi nulla vetuſtas. Nec tinea coꝛrodit. q̄a ibi nulla paſſibilitas. Jbi fures nō effodiūt nec furanꝶ. qꝛ ibi nulla fraus vel violētia. Vñ canit eccl̓ia. Vbi nec languoꝛ nec ſeniū nec fraus vel odiū nec terroꝛ hoſtiū. nec cura veſtiū ⁊c̄. Et ſubdit. Vbi eñ theſaurꝰ tuus ē ibi et coꝛ tuū. Vñ Hiero. Si in celo theſaurizaueris bona faciēdo in celo erit coꝛ tuū. i. intētio coꝛdis tui Si aūt in terra theſaurizaueris non exponēdo diuitias tuas in paup̄es in terra erit coꝛ tuū. Et nō ſolū eſt hoc in pecunia: ſꝫ in luxuria ⁊ guloſitate. quia qui ē luxurioſus in luxuria eſt coꝛ eius. Et q̄ guloſus deꝰ venter eſt illi. Hec ille.

Feria quinta De epiſtola. Sermo. iij.

Egrotauit Ezechias

e vſq̄ ad moꝛtē. Jſaie. xxxviij. Thema.

Cū paup̄ ⁊ defectuoſus habet indigentiam diuitis alicuiꝰ vt adiuuet eum ſupplere defectum ſuū. ille petit cū hūilitate vt exaudiaꝶ. Spiritualiter. ſic nos ꝓpter iniq̄tates nr̄as paup̄es facti ſumꝰ nimis. Rogemꝰ ergo diuitē. i. xp̄m. De q̄ p̄s. cxj. Gloꝛia ⁊ diuitie in domo eiꝰ. Et cū humilitate vt exaudiamur. p̄s. cj. Reſpexit in oꝛonem humiliū ⁊ non ſp̄reuit p̄recem eoꝝ. Et hoc docet nos totū officiū miſſe. Jntroitus. Dū clamarē ad do. ⁊c̄. Similiter collecta. Deus q̄ culpa offenderis et penitentia placaris p̄ces populi tui ſupplicantis ꝓpitius reſpice. ⁊ flagella tue iracūdie que ꝓ peccatis noſtris meremur auerte. Similiter in euangelio vbi Centurio humiliter dep̄catꝰ eſt pꝛo ſeruo ſuo. Similiter in epiſtola vbi Ezechias rex egrotauit ⁊ oꝛauit cū lachꝛymis. ⁊ q̄ndecim anni vite eiꝰ ſunt additi. De quo thema. Egrotauit ezechias vſq̄ ad moꝛtem ⁊c̄. Jn ſumma ep̄l̓e duo innuunꝶ. Pꝛimo ipſiꝰ ezechie infirmitatis ꝓpoſitio ibi. Egrotauit ezechias. Scdō ſubdiꝶ ſanitatis reſtitutio. ibi. Et factū eſt verbū dn̄i. De p̄mo dicit. Egrotauit ezechias. Nota heſterna die in capite ieiunij monuit dn̄s p̄ Johelem ꝓphetā filios eccleſie vt cōuerterenꝶ ad ip̄m cū fletu planctu ⁊ ieiunio. Et monuit ſacerdotes ⁊ p̄latos vt ploꝛarēt ⁊ ploꝛādo oꝛarēt ꝓ ſe ⁊ ꝓ pp̄l̓o. Jn hac autē ep̄l̓a ſpūſſctūs explicat filijs eccleſie q̄ ⁊ quāta vtilitas ex flebili oꝛone cōſeq̄tur. ex eo qd̄ regi ezechie ad lr̄am ꝯtigit: q̄ oꝛone ⁊ fletu meruit ſanitatē ⁊ pꝛolongationē vite. Et qd̄ ezechias coꝛp̄aliter meruit hoc pctōꝛes ſpūaliter merenꝶ. Jdeo dꝛ. Jn diebꝰ illis ſcꝫ in q̄bus deus p̄ angelū ſuū triumphū dedit ⁊ victoꝛiā de aſſirijs vna nocte interfecit centū octogintaq̄nq̄ꝫ milia hoīm in caſtris aſſirioꝝ. Et in q̄bus cepit regnare ſup̄ aſſirios aſarandon filiꝰ ſennacherib. Nā ipſe ſennacherib a filijs ſuis pꝛopꝛijs. ſcꝫ adramelech ⁊ ſaraſar in templo idoli ſui occiſus fuit. Sic dꝛ Eſaie. xxxvij. Et ſeq̄tur. Egrotauit ezechias vſq̄ ad moꝛtē. Litteraliter aūt fuit iſta egritudo ſc̄m hebꝛeos apoſtema. i. vlcꝰ. Aquila vero ſymachus ⁊ thea docion dicunt hoc fuiſſe moꝛbū regiū. Cauſa autem quare iſte rex incurrit tam grauem egritudinē. Dicit magiſter in hyſtoria ⁊ gl̓e. fuiſſe elationē. quia poſt illū inopinabilem triumphū q̄uis ſc̄m ioſephū cuꝫ populo ipſe rex hoſtias īmolauerit: animo tñ elatus fuit. ſicut diciꝶ. ij. Paral̓. xxxiij. Vñ nec digne gratias egit. nec canticū cantauit. ſicut cōſueuerat facere moyſes ⁊ dauid in multis locis. ꝓpter qd̄ vſq̄ ad moꝛtem egrotauit. Ex q̄ euidenꝶ eliciꝶ ad lr̄am ꝙ ſepe ꝓpter peccatū p̄cipue ingratitudinis incurrūt homines infirmitates coꝛpoꝛis. Vñ xp̄s dixit Joh. v. Ecce ſanus factꝰ es iam noli peccare ne deteriꝰ tibi aliq̄d contingat. Berñ. dicit ꝙ ingratitudo eſt ventus vꝛens exiccans fontem miſericoꝛdie ⁊ obſtruit fluenta gratie. Propterea ſubdiꝶ. Et intrauit ſcꝫ de mandato dn̄i facto per internā conſpirationē ⁊ ꝓpheticā reuelatōnē ad eū iſaias filiꝰ amos ꝓpheta: ⁊ dixit ei. Hec dicit dn̄s. ſcꝫ verbū ſtabile qd̄ nec poteſt reuocari. Diſpone domui tue quia moꝛieris tu ⁊ nō viues. Dixit nāq̄ꝫ illi ꝙ diſponēt de domo regia. q̄s ſcꝫ poſt eū regnere debēt. nō ei habebat filiū. nōdū eñ erat natꝰ manaſſes. Sꝫ diceres. q̄re ex h̄ fuit excitatꝰ ad oꝛandū cū ſciret ꝓphetiā eſſe imobilē veritatē. Dicēdū ꝙ nō oꝛauit nec patet ex lr̄a vt eius ꝓlongareꝶ vita. nec ꝙ ei adderentur āni plures. Sed territus moꝛtis iudicio quo terrentur ſc̄m gloſam et ſancti viri qui oꝛant vt ꝓpter mala que fecerant bona ſua non eſſent in obliuione apud deum. Nota ſc̄m ſenſum ſpiritualem. Hic tangiꝶ duplex motiuū qd̄ debet excitare peccatoꝛē ad oꝛandū. Pꝛimū eſt perpetratio moꝛtal̓ culpe. Scdm̄ ē cōminatio gehēnal̓ pene. Pꝛo pꝛimo diciꝶ. ꝙ ezechias in p̄ſona peccatoꝛis

UVA. BHSC. IyR_034_1

egrotauit vſq ad mortem. Sepe em̄ in ſcriptura ſancti viri gerūt typum pctōris. Sic hic ezechias ꝛ petrus Actuū.xij. Iſta autem egrotatio vſq ad mortē etiā incluſiue ē ipſa ꝑpetratio culpe mortalis. q̄ egrotat corpus ꝛ morit aīa. Egrotat quidē quia vulnerat in naturalibus. Morit vō qꝛ ꝑuat dei grā q̄ eſt ei⁹ vita. Et obligat ad mortē eternam Pro iſta egritudine vt curet.i. pctm̄ remittat debet orarē oīs hō cū ꝓpheta poſtq̄ dixerat deo. Tu remiſiſti iniq̄tatē pcti mei. Subdit. Pro hac orabit ad te oīs ſctūs vt mereat remiſſionē oīm peccatoꝝ. Iſta egritudo eſt multiplex ſm ſctm̄ Tho. Supbia ē ſicut freneſis. Inuidia ſicut epilentia. Ira ſicut furia. Auaricia ſicut hydropiſis. Accidia ſicut letargia et ſicut paliſis. Gula ſicut apoplexia. Luxuria ſicut lepra. Pro his oībus egritudinib⁹ debet pctōr egrotus orare celeſtē medicū cū ꝓpheta. Dñe miſerere mei ſana animā meā qꝛ peccaui tibi. Nota ꝙ ſicut elatio iſtius regis fuit cauſa ſue īfirmitatꝭ corporalis. ita ſupbia fuit initium infirmitatis ſpūalis. initiū em̄ oīs pcti eſt ſuperbia. Ergo cuilibet pctōri pōt dici ꝑ īſpirationē et ꝑ exteriorē exhortationē. Diſpone domui tue. id eſt aie tue.ſ. cogitādo q̄d feceris. quē offendiſti q̄d pdidiſti. q̄d incurriſti. diſpone dolendo corde ꝯfitendo ore. ſatiſfaciēdo ope. ꝓponēdo volūtatē. ſc3 nūq̄ relabi in pctm̄. vt ſic poſſis dicē cū ꝓpheta. ps.xxv. Dñe dilexi decorē domus tue. Aia em̄ tua nō ſolū eſt dom⁹ tua. imo ē ꝛ domus dei. Diſpone ergo qꝛ tu morieris ꝛ nō viues.i. q̄ mortu⁹ es ſpūaliter morieris eternalit niſi ꝯuertaris. Ergo diſpone tu. ps.cxvij. Non moriar ſ3 viuā ꝛ narrabo opa tua. Et bene narrabo ſi viuā. quia dicit ps.cxiij. Non mortui laudabūt te dñe.i. mortui in pctis. neq̄ oēs q̄ deſcendūt in infernū. ſ3 nos q̄ viuimus in morib⁹ ꝛ virtutib⁹ bñdicim⁹.i. laudam⁹ dñm. Seqtur modus orōnis. ꝛ tanguntur tria Primū reſpicit locū. ſcdm̄ reſpicit verbū. terciū reſpicit ſignū. Propter pmū dr. Et ꝯuertit ezechias faciē ſuā ad parietē. Contriſtat⁹ em̄ fuit cū audiuit verba ꝓphete credēs ſe ſimplr mori. Contriſtatus ſm mgrm̄ in hyſtoria ne fruſtra videret ꝓmiſſio facta dauid de xpo. eo ꝙ ipſe filiū nō habebat. ꝛ ꝯtriſtat⁹ vt oraret ſecreti⁹ ꝛ ne aſſiſtētes eius viderēt lacrimas ꝯuertit faciē ſuā ad parietē iuxta quē iacebat. ꝛ certe orare ſecrete in abſcondito ꝯgruū eſt iuxta verbū ſaluatoris Math.vj. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū. Vel ꝯuertit faciem ſuā ad parietē. ſc3 porticū tēpli iuxta quē cubabat. vt qꝛ in porticu abſcondere nō poterat ad orandū ſaltē faciē ei⁹ abſconderet. Legim⁹ de Daniele ꝙ exiſtēs in terra chaldeoꝝ trib⁹ tpib⁹ in die flectebat genua ſua. apertis feneſtris orabat contra hierlm̄. Daniel.vj. Et certus locus bene ꝯuenit orōni. qꝛ dom⁹ mea dom⁹ orōnis vocabit. Lu.xix Et orauit ad dñm ꝛ dixit. Obſecro dñe memento queſo quomō ambulauerim coram te in veritate ſc3 religionis. dicit gloſa interlinearis. ꝛ in corde pfecto. nō claudicans in duab⁹ partib⁹. vnā partē cordis mei dans ydolis. ꝛ alterā deo. ꝛ q̄d bonū ē in oculis tuis fecerim. Ipe eſt q̄ valuas tēpli aperuit quas achas pater ſuus clauſerat. qui ſtatuas ꝯtriuit quas ille erexit. qui lucos quos dauid ſuccendit ille nutriuerat. qui templū mūdauit q̄d ille polluerat. q̄ holocauſta deo obtulit q̄ ille neglexerat. q̄ ſacerdotes honorauit q̄s ille contēpſerat. q̄ ſerpentē eneū ꝯfregit quē diu populus adorauerat. ꝛ cui incenſum obtulerat. ſicut legitur.iiij. Regū.xix. Seqt. Et fleuit ezechias fletu magno: imitans patrē ſuū dauid q̄ dicebat ps.cj. Poculū meū cū fletu miſcebā. Et certe flet⁹ in orōne ſignū euidēs ē ꝯpunctionis et deuotionis. Exēplū de anna.j. Regū.j. ꝛ de maria magdalena. Luce.vij.

Nota ꝙ duplex eſt act⁹ memorie. Primus ē ꝓductio verbi materie ꝛ intelligētie. ꝛ hic eſt actus ꝓpꝛijſſime. Actus ꝓpꝛijſſime ē in deo ꝑ actum memorie q̄ eſt dicē. pr̄ ꝓducit verbū eternū. De iſto actu memorie loquunt ſcti doctores et theologi. Scdꝰ eſt actus memorie ſeu recordādi de quo loquunt philoſophi q̄ eſt iterata ꝯſideratio alicui⁹ rei. Tūc em̄ ꝓprie hō memorat aliq̄d qñ illud primo actualiter ꝯſiderauit. et poſtea illud conſiderare deſijt vel ꝑ obliuionē vel ꝑ aliam alterius rei ꝯſiderationē. ꝛ poſtmodū illud iterato conſiderat. Et ille actus oīno nō eſt in deo. qui oīa facta: fienda: factibilia. et fieri poſſibilia ſimul in vnico actu ꝯſiderat. Vnde memorari in deo nō dicit aliquid in eo: ſ3 ab eo. ſc3 affectum ſue bonitatis vel equitatis. ſicut dicit memorari bonoꝝ quando ea remunerat ꝛ maloꝝ quando ea punit. De primo Abacuc.iij. Miſericordie recordaberis. De ſecūdo pſalmo.cxxxvj. Memor eſto filiorum edom. Cum em̄ dixit ezechias. Memento queſo domine. non petiuit ꝙ deus memoraret qui nihil obliuiſcitur. nec aliquid iterato conſiderat. ſed petiuit affectū ſue bonitatis. videlicet remunerari bona ſua. ꝛ ne ꝓpter mala ſua q̄ fecerat periret. Nota ꝙ homo ex bona intētione aliqua que ſunt ex genere ſuo bona de q̄bus habet coniecturā ꝓbabilē ꝙ ea que fecit in charitate licite poteſt allegare coram dño in orōne ſi ea humiliter ꝓponit et abſq̄ elatione. Non ſicut fecit phariſeus. Luce.xviij. q̄ bona nō allegabat recta intentione nec exiſtens in charitate. nec humiliter ſed ſupbiſſime ꝛ alios ꝯtemnendo. qui nō orauit ſm Auguſtinū. ſ3 ſolū ſeipſum laudauit. Si autē aliquis hō multa bona bene fecit. ꝛ omiſit aliqua mala. ſi in orōne tm̄ ꝯfiteat mala et nō allegat ſua bona oratio illius melior eſt quia humilior. ſicut oratio dauidis qui dicebat. Propiciaberis peccato meo multum eſt em̄. ps.xxiiij. Et Thobias. Ne reminiſcaris domine delicta mea. Thobie.iij. Si aūt aliquis ꝯfitetur mala ſua: ꝛ nō allegat ꝓpria bona ſua ſ3 bona ſanctorū. tunc eſt oratio melior. quia talis ponit inter ſe ꝛ deū talia merita q̄ ſunt exauditione digna. Talis fuit oratio triū puerorū. Daniel.iij. qui dixerūt. Peccauim⁹ ꝛ inique egim⁹. ꝛ poſtea dicebant. ne auferas miſericordiā tuam a nobis.

Spūaliter autē ad penitentē requiruntur tria Primo ꝙ debet ſe ꝯuertere ad parietē. ſcdo orare. tercio flere. Primo penitēs d3 ꝯuertere faciē ſuā ad parietē.i. ſupiorē partē rōnis ꝯuertere ad diuina beneficia. inter que principalius fuit incarnatio dñica ꝑ quā fuit edificatus paries vere hu-

UVA. BHSC. IyR_034_1

6

manſitatis.poſt quē abſcondit ⁊ poſuit ſe dilectus
dei filius.Cant.ij.En ipſe ſtat poſt parietē noſtrū
reſpiciens ꝑ feneſtras:proſpiciens per cancellos
Tunc vere deus fuit abſconditus. Iſaie.xlv. In
quē irruerāt iudei facientes in eo multa vulnerū
foramina.⁊ cauernā.i.plagā in qua poſſunt ſe aīe
fideles cōſeruare. Unde dictū eſt iudeis.ps.lxj.
Quouſqꝫ irruitis in hominē.interficitis vniuerſi
vos.Irruitis dico tanqꝫ parieti inclinato ⁊ mace-
rie depulſe.tantū em̄ ⁊ tādiu irruerūt in hunc pa
rietem ꝙ fuit inclinatus.Iohānis.xix.Inclinato
capite emiſit ſpiritū . Sic primo orans digne de-
bet mentē ſuā conuertere ad dei filiū incarnatū ⁊
crucifixū.ad illū parietē ꝑforatū ⁊ cauernatū.Se
cundo penitēs debet orare. Unde Iohānes Da-
maſcenus.Oratio eſt eleuatio mētis ad deū.No
ta ꝙ dicit btūs Gregorius.j.lib.dyal.Non igitur
ꝓces noſtras deo porrigim⁹ vt ei noſtras indigen
tias manifeſtemus:ſꝫ noſipſi cōſideremus in his
ad diuinū auxilium eſſe recurrendū. Queritur
vtrū aliqua oratio ſit dirigēda ad ſanctos.Reſpō
detur ſm Tho.ſcōa ſcōe.q.lxxxiij.Sanctis porri
gitur oratio non tanqꝫ ꝑ ſeipſos implenda:ſed vt
eorū meritis ⁊ ꝓcibus orōnes ſortiant̄.i. poſſideāt
effectū. Nota ꝙ plures cōditiones debet habē
oratio ſm Raymūdū ⁊ Hoſtiē. Prima ꝙ ſit fide
lis. Heb.xj. Sine fide impoſſibile eſt placē deo.
Scōo debet eſſe humilis.Eccli.xxxv. Oratio hu
miliantis ſe nubes penetrat.Tercio ꝙ ſit diſcreta
Iaco.iiij.Petitis ⁊ nō accipietis eo ꝙ male peti
ſtis.Quarto ꝙ ſit deuota.Aug⁹.Quid ꝓdeſt ſtre
pitus labiorū vbi mutū eſt cor.Quinto vt ſit vere
cunda.ſicut in publicano q̇ noluit in celū oculos
leuare.Luce.xviij.Sexto vt ſit ſecreta.Mathei
vj.Intra in cubiculū ⁊c̄.Septimo ⁊ octauo vt fi-
at recta intētione ⁊ vt ſit lacrimoſa ſicut patet in
epiſtola. Sequit̄ terciū qd̄ ꝑtinet ad penitentē
⁊ eſt fletus ſiue lacrime.Dicit petrus Damianus
Lacrime quippe animā ab om̄i labe purificāt.ſi-
cut accidit dauid qui adulteriū cōmiſit ⁊ homici
dium. Lacrime em̄ ꝓfuerūt hic in ep̄la regi Eze-
chie.Itē moyſes ip̄etrauit ſalutē populo iſraeli ꝑ
fletuꝫ. Itē Iudith amputauit caput holoferni ꝑ
lacrimas.Itē ſuſanna ſuꝑauit ſenes ꝑ fletum.Er
go dicit Bern̄.Lacrime cōtritionis ⁊ pudor con-
feſſionis animā lauāt lauantē ſanctificāt. Dixi
ſcōo ſequit̄ ſanitatis reſtitutio:cū dicit̄.Et factū ē
verbū dn̄i ad Iſaiā.Iſtud verbū fuit a ſpūſancto
inſpirante.vade ⁊ dic Ezechie.Conuertē hec dicit
dn̄s deus.addidit.dauid p̄ris tui cui⁹ ſcꝫ ꝓmiſſio-
nē tu times eē fruſtratā.audiui orōnē tuā.i. exau
diui.⁊ vidi.i. approbaui lacrimā tuā.i. lacrimas
tuas.ſicut hꝫ lr̄a.iiij.Regū.xx. Ecce ego.ſcꝫ deus
adijciā ſuper dies tuos in q̇bus ſcꝫ debebas mo-
ri ſm cauſas inferiores:ānos q̇ndecim:ſubintelli
ge illud qd̄ dicit̄.iiij.Regū.xx. Ecce ſanaui te die
tercio aſcēdēs tēplū dn̄i.⁊ addā dieb⁹ tuis quinde
cim ānos. Seq̄tur. De manu regis aſſiriorū.cui⁹
tu reditū times eruā te. Nunqꝫ em̄ aliquis reuer
tetur ad ciuitatē iſtā ſcꝫ hieruſalē:⁊ ꝓtegam eam
Nota hic queſtiones diuerſas.Primo vtrum
Iſaias qn̄ dixit.Morte morieris:fuit ꝓphetice lo

cutus.videtur ꝙ nō.quia hoc qd̄ dixit nō euenit.
Quicq̇d autē ꝑdicit̄ ꝓphetice immutabiliter eue
nit.ſm Caſſiodorū ſuper ps.Prophetia eſt diuina
reuelatio rerū euentus imobili veritate enūcians
Hec aūt nō fuit ꝓphetia:quia vel fuit deceptus vł
mētitus:qd̄ eſt contra ꝑdictā diffinitionē. In con
trariū eſt ꝙ fuit locutus in ꝑſona dei dicens.Hec
dicit dn̄s.Tunc aūt ꝓphete nō cōſueuerūt ſic loq̇
niſi ꝓphetice loquebant̄. Scōo querit̄ vtrū ois
ꝓphetia ſit imutabilis ſimpliciť. Videt̄ ꝙ non.q2
ꝓphetia fuit qn̄ dixit ionas.Adhuc q̄draginta di-
es ⁊ niniue ſubuertet̄.Ione.iij.Illud aūt nō eue-
nit.ergo ſua ꝓphetia mutabilꝭ fuit. In ꝯtrariū eſt.
q2 a ſpūſancto.ij.Pet.j.Spūſanct⁹ cū ſit ꝓma ve
ritas nō pōt ꝑdicere niſi qd̄ eſt euētuꝝ. Tercio
q̄rit̄ vtrū ſn̄ia dei ſit reuocabilꝭ.videt̄ ꝙ non.Iſaie
xiiij.Dn̄s exercituū decreuit:q̇s poterit imutare
q̄ſi dicēt null⁹.In ꝯtrariū ē verbū Ambroſij.No
uit deus mutare ſn̄iam ſi noueris mutare delictū
Quarto vtrū vita hois pōt augmētari vltra ter
minū.videt̄ ꝙ ſic.ſicut dictū eſt regi ezechie.Ecce
adijciā ſuꝑ dies tuos ānos q̇ndecim ⁊c̄. ergo pōt
augmētari dies hois vltra terminū.ps.liiij. Viri
ſanguinū ⁊ doloſi nō dimidiabūt dies ſuos. Sa-
pientie.iiij.dr̄ de viro iuſto ꝙ raptus ē ne malicia
mutaret intellectū ei⁹.In ꝯtrariū dicit̄ Iob.xiiij.
Cōſtituiſti terminos eius qui ꝑteriri nō poterūt.
Nūc reſtant ſolutōes queſtionū.Ad ꝓmā dico
ꝙ fuit locut⁹ ꝓphetice.ſicut ptꝫ ex gloſa Gregorij
hic.Et cū dr̄ ꝙ nō euenit qd̄ ꝑdixerat.Rn̄detur ꝙ
illud qd̄ fuerat ſibi reuelatū dixit.⁊ ſm ꝙ ei reue-
latū fuerat factū fuit. Reuelatū aūt Iſaie fuerat
ezechiā tunc debere mori ſm cauſas inferiores.ſ.
ſm ei⁹ merita.⁊ phiſicā.i.ſm naturaꝫ. dicit gloſa.
Elatio em̄ ſua ⁊ ingratitudo merebant̄ ipm̄ debē
mori ſm cauſas inferiores.⁊ ampli⁹ viuere nō po
terat ſm cauſas naturales. ⁊ ſic predixit qn̄ dixit.
Morte morieris. nō autē fuit ſibi reuelatū ꝙ de-
beret amplius viuē ſm cauſam ſuꝑiorē. Nota
ꝙ effectus q̇ cōtingit in hoc mundo dependet ex
duplici cauſa.ſcꝫ ex cauſis inferiorib⁹ et ex cauſa
ſuꝑiori. Voco cauſas iferiores naturales ⁊ meri-
ta q̇ ꝓueniūt ex libertate arbitrij ⁊ cauſis agenti-
bus a ꝓpoſito. Voco aūt cauſam ſuꝑiorē diuinā
ꝓſcientiā ⁊ preordinationē.⁊ hn̄t ſe ſic iſte cauſe ꝙ
inferiores nō impediūt ſuꝑiorē ſꝫ magis ecōuerſo
Vn̄ ſi aliq̇d debet eſſe ſm cauſas inferiores n̄ erit
ſm cām ſuꝑiorē.Si aūt dꝫ eſſe ſm cām ſuꝑiorem
erit neceſſario.q̄uis nō debeat eſſe ſm cām iferio
rem.Aliqn̄ aūt currūt ad eundē effectū tā ſuꝑior
qꝫ inferior.Et ſic ꝓpheta nō fuit decept⁹ nec men-
titus q̄uis non euenit qd̄ ꝑdixerat.q2 vtiqꝫ euen
turū erat ſm ꝙ ipſe ꝑdixit.Simile ē de medicis q̇
freq̄nter dicūt hominē mori ⁊ nō poſſe curari de
infirmitate.Vel ꝙ debet eſſe magnū frig⁹ vel ma
gnus calor ⁊ hmōi. que tn̄ aliqn̄ nō eueniūt.quia
nō erant euentura ſm cauſam ſuperiorem.ꝓpter
qd̄ non mentiunt̄ nec decipiunt̄. loquunt̄ em̄ ſm
cauſas naturales.Sic patet ꝙ in nullo eſt contra
diffinitionē ꝓphetie.quia que eodē modo ꝓpheti
zantur imobiliter eueniūt. Ad ſcōm dicēdū ꝙ
ꝓphetia que ē ex ꝑdeſtinatōe dei ē oino imutabi

UVA. BHSC. IyR_034_1

lis. Sed illa que eſt cõminatõis cui admiſcet liberum arbitriũ eſt mutabilis ſm ꝙ hoīs merita bona vel mala mutant. Unde dicunt aliqui illud qđ dictũ eſt ezechie vel ione nõ fuit ꝓphetie ꝑdeſtinationis: ſ; ſolũ cõminationis. vt eſt ſenſus. Morte morieris niſi ores et fleueris. et niniue ſubuertet: niſi niniuite peniteant et cõuertant. Ad terciũ dicendũ licet diuinũ cõſiliũ ſit oīno immutabile. iuxta illud Eſaie. xlvj. Conſiliũ meũ ſtabit et oīs voluntas mea fiet. Tamen ſentẽtia dei eſt imutabilis. q: ſm ꝙ merita hoīs ſunt bona vł mala mutãtur. Qui em̃ ſaluari debet ſm ꝑſentẽ iuſticiã dãnabitur ꝓpter finalẽ iniuſticiã. Et ecõuerſo qui debebat mori ſm demerita ſua. vixit amplius ꝓpter merita ſua bona. quod ſic eternaliter ordinatũ eſt Quãuis em̃ oratio ſua flebilis nõ fuit cauſa diuine ordinatõis. fuit tñ cauſa meritoria vite longioris. Ad quartũ dicendũ ꝙ terminꝰ vite humane a deo cõſtitutus nec põt ꝑtranſiri nec ante illũ terminũ põt hõ mori. Secus autẽ eſt de termino conſtituto ſm cauſas inferiores. Unde ꝗ deberet mori in dimidio vite ſm ſuas inferiores cauſas. vtpote ſm merita ⁊ ſm phiſicã. i. ſm naturalẽ modum. ſepe amplius viuit ſm ſuperiorẽ cauſam. ſicut fuit de iſto rege ezechia ꝗ debebat mori in dimidio dierũ ſuoꝝ. ꝗ tamẽ amplius vixit ꝗndecim ãnis. Sepe tñ cõcurrit cauſa inferior cũ cauſa ſuperiori in eodẽ termino vite: quia malus eſt. ⁊ ne aliis ampliꝰ noceat aufertur vita eius. iuxta illud ps. liiij. Viri ſanguinũ et doloſi nõ dimidiabunt dies ſuos. Vel quia bonus ẽ ne fiat malus aufertur vita eius. Iuxta illud Sap. iiij. Raptus eſt ne malicia mutaret itellectũ ipſiꝰ Pꝫ ꝯcordia int epiſtolã ⁊ euãgeliũ. In epł'a agit de curatõe regis merito orõis. idẽ ei deꝰ ẽ vtriuſq; teſtamẽti. Idẽ i euãgelio de curatõe ſui cẽturionis ex merito orationis. Et nõ ſolũ reges ⁊ libaros curat. ſ; ⁊ pauperes ⁊ ſeruos. Rogemꝰ ergo dñm vt nos in pñti ſanet ꝑ grãm vt ꝑuenire valeamꝰ ad eiꝰ gloriã ⁊c.

De eodem Sermo. iiij.

d Omine nõ ſum dignꝰ

vt intres ſub tectũ meũ ⁊c. Math. viij. Videmꝰ ꝙ ſol in oriente exiſtẽs ⁊ in occidente aptius videt et cernit q̃ in meridie. quia tunc ꝑ radios ſolares obtenebrat viſus hominis Spũaliter ꝑ ſolem intelligit vita hoīs. Nam ſicut ſol oritur ⁊ occidit ⁊ eſt in cõtinua mutatione ⁊ motu. ſic ⁊ vita hominis. Job. xiiij. Nunq̃ in eodẽ ſtatu ꝑmanet. Et iſte ſol. i. vita hoīs certius cernitur ⁊ conſiderat in oriente. i. in natiuitate et principio generatõis. quia de vili materia. Similiter ⁊ in fine. i. i morte que habet ſe ſicut occidẽs quia tunc in priſtinã redibit materiã. vt đt Chryſ. Omnis res ꝑ quaſcunq; cauſas naſcit ꝑ eaſdem diſſoluit. Et hec oīa ſcʒ oriens ⁊ occidẽs ⁊ mors ⁊ vita miſerabilis dant nobis occaſionẽ humilitatis ꝙ in huiꝰ valle miſerie exorare debemꝰ deũ cũ mẽtis humilitate. De q̃ Ambroſiꝰ in li. ꝑfationũ Illa orationẽ deus ſitit ⁊ appetit que ex mente humili puraq; ꝓcedit. Figurat Geñ. xviij. Abraham humiliauit ſe erga deũ dicẽs. Quid loquar ad dñm cũ ſim puluis ⁊ cinis. Ideo meruiſt benedictionẽ a deo. Spũaliter. Abraã interꝑtatur pater multarũ gentiũ ⁊ ſignificat quẽlibet fidelem ꝗ debet eſſe pr̄ multaꝝ virtutũ. Hic debet ſe humiliare in dei ꝯſpectu tũc meret eiꝰ bñdictionẽ. Hoc fecit centurio ſe hũiliando orans ꝓ ſanitate ſerui dicẽs. Dñe nõ ſum dignꝰ vt intres ⁊c. In ſumma euãgelij tria innuunt. Primo ſerui centurionis miſera cõditio. ibi. iacet paraliticus ⁊c. Scđo centurionis cõmendatio. ibi. Et ſequẽtibꝰ ſe dixit Amẽ dico vobis ⁊c. Tercio iudeoꝝ digna reprobatio. ibi. Filij regni ⁊c. De p̄mo dicit. In illo tẽpore ſcʒ poſtq̃ xp̃s ꝑdicauit in monte. ⁊ cũ deſcendiſſet ⁊ leproſum ſanaſſet. tũc venit in capharnaũ que eſt capitalis ciuitas in galilea. et acceſſit ad eũ centurio. Et fuit talis ꝗ ꝑfuit centũ militibus poſitus a romanis ad cuſtodiã ꝓuincie. q: iudea tũc tẽporis tributaria erat romanis. Hic habuit quendã ſeruũ ſibi ꝑcioſum qui erat paraliticus. ideo acceſſit. Sed dicẽs. tñ dicit Luce. vij. Miſit ad eũ ſeniores rogans eũ. Rñdetur ꝙ ꝑſonaliter venit. ſed iudeis tanq̃ familiaribꝰ xp̃i ſuũ verbum cõmiſit. Unde Auguſtinꝰ. Reuera magis acceſſit ad xp̃m q̃ iudei. quia plus credidit q̃ ſeniores miſſi. licet alienigena generatione. tamen domeſticus corde. licet militũ ꝑnceps tamẽ apoſtoloꝝ in fide conſors: dicẽs. Domine puer meus id ẽ ſeruus iacet in domo paliticꝰ ⁊ male torquet. Origenes. Attende charitatẽ ⁊ bonitatẽ centurionis qui tam inſtanter rogat ꝓ ſeruo ac ſi eſſet filius eius. quaſi diceret. Iſte eſt mihi ſeruus et ego creatoris ſeruus. Iſte me habet dñm ſuper terrã ⁊ ego in celis habeo dominũ. Si ei nõ miſereor. quomodo mei dñs miſerebit. Si ei nõ ſubuenio. quomõ mihi dñs ſubueniet. Rabanus. Omnia iſta cũ dolore cõnumerauit. iacentẽ paraliticũ et morbũ male torquentẽ. vt anguſtias demonſtraret ⁊ dominũ cõmoueret. Sic hodie dñi ⁊ dñe debent ſeruis condolere. vt centurio qui dixit. puer meus in domo iacet. nõ in hoſpitali ſeu ante porticum eccleſie ꝓiectus. vt quidã ſeruilẽ conditionem ſpernẽtes. qđ nõ eſt faciendũ. quia recordari debemus ꝙ vnũ cõmunẽ dñm habemus cũ ſanctis. Nam dñi cum ſeruis ſuis velint nolint quatuor habent cõmunia. Primũ eſt ex parte principij. quia oẽs ab vno dño ⁊ de eodem luto formati ſumus. ⁊ oẽs nudi ⁊ pauperes nati. Job. xxxiij. Ecce me ſicut et te fecit deus. Et de eodem luto ego quoq; formatꝰ ſum. Sapie. vij. Nemo ex regibus habet aliud natiuitatis initiũ. Secundũ eſt ex parte medij. quia omnes mortales ſumus. ⁊ breuis vite. Eccleſiaſtici. x. Oīs potentatus breuis vita. Job. xiiij. c. Breues dies hominis ſunt.

Terciũ eſt ex parte finis. quia omnes in terraʒ redibimus. Job. xvij. Putredini dixi pateer meus es. mater mea ⁊ ſoror mea vermibꝰ. Quartum eſt ex parte fori. quia omnes poſſumus emere vitam eternã. ſeruus ſicut et dominus. Et ſub eodeʒ iudice omnes rationẽ reddere cõpellimur. ij. Chor. v. Omnes nos manifeſtari oportet ante tribunal chriſti. Actuũ. x. Non eſt acceptor perſonaꝝ deꝰ. ſ; in oī gente ꝗ timet deũ ⁊ opatur iuſti

UVA. BHSC. IyR_034_1

ciam acceptus ē illi. Eph. vj. Vnuſquiſqꝫ qđcunqꝫ
fecerit bonum hoc recipiet a dño ſiue ſeruus ſiue
liber. Et vos domini eadē facite illis. remittētes
minas. ſcientes qꝛ illoꝝ ꝛ veſter dñs ē in celis. Et
ꝑſonaꝝ acceptio apud deū nō ē. Ideo remittetis
iniurias. Eccli. xxxiij. Si eſt tibi ſeruꝰ fidelis ſit
tibi q̄ſi aīa tua. ꝛ q̄ſi frēm tuū tracta euꝫ. Ergo fac
vt centurio q̄ non ſpreuit ſeruū. ſꝫ hūiliter ꝓ eo ro
gauit dicēs. Male torquet᷑. Attende. ipſe ſolaꝫ
infirmitatē ꝓpoſuit. Sciebat em̄ vt đt Chryſ. q̇a
xp̄s potens ē ad faciendū. ſapiēs ad intelligendū
ꝛ miſericors ad exaudiendū. ideo infirmitatē tm̄
ꝓpoſuit ꝛ remediū ſanitatis in ptāte miſericordie
ſue dimiſit. Tūc ſubdit᷑ gratioſa xp̄i reſponſio. cū
dicit. Ait illi ieſus. ſcꝫ centurioni. veniā ſcꝫ ꝑſona-
liter: nō mittendo petrū vel andreā. ꝛ curabo euꝫ
ſcꝫ miſericordit. Ecce dñs fecit vltra affectū poſtu
lantis. Primo ꝓpter h̄ ne deſpectui videret᷑ habē
ſeruilē ꝯditionē. ideo voluit ire ad ſeruū centurio
nis ꝛ nō ad filiū reguli. vt hꝫ Joh. iiij. Scđo ideo
ꝓpter q̄tuor comites ſecū euntes. ſcꝫ hūilitatē cha
ritatē. fidē ꝛ prudentiā centurionis. Et p̄mo tāgit
hūilitatē: cū ſubdit. Rñdēs centurio ait. Dñe nō
ſum dignꝰ vt itres ſub tectū meū ſꝫ tm̄ dic v̇bo ꝛc.
Ecce hūilitas. Grego. Non ſum dignus aſpectu
nec acceſſu nec itroitu. q. d. Moyſes reputauit ſe
indignū in eloquētia verboꝝ tuoꝝ. quō tunc ego
ſum dignꝰ tua p̄ntia. q. d. Hieremias in vtero ma
tris ſctificatꝰ dixit. A a a dñe neſcio loq̇. ꝛ quō ego
in p̄ctis induratꝰ te ſuſcipiā. Ego nō ſum dignus
vt intres ſub tectū meū. qꝛ alienigena ſum ꝛ gen-
tilis. ydolatra. effuſor ſanguis. ꝛ accinctꝰ gladio. ſꝫ
tm̄ dic verbo. q. d. v̇bo dñi celi firmati ſunt. O brē
miles vbi legiſti. Ipſe dixit et facta ſunt. Reuera
ip̄e habuit ex illuminatōe ſpūſcti. Joh. iij. Spūs
vbi vult ſpirat. Ip̄e nāqꝫ habuit fidem. qꝛ credidit
eiꝰ potentiā vbiqꝫ fore p̄ntē. Ideo ſubdit. Et ſana-
bitur puer meꝰ. Ecce q̄nta fides. Sciebat em̄ cen
turio ſm̄ Cryſ. ꝙ angeli inuiſibilit᷑ xp̄o aſſiſtunt.
ꝛ ad imperiū eiꝰ verbi v̇tutes ꝛ mirabilia opant᷑.
Et credidit illud p̄s. cvj. Miſit verbū ſuū ꝛ ſana
uit eos. Tanta fides non fuit in regulo q̇ ait. Dñe
deſcēde p̄uſqꝫ moriat᷑ filiꝰ meꝰ. Joh. iiij. Nō in ni-
codemo q̇ dixit. Quō p̄nt hec fieri. Joh. iij. Non
in maria magdalena nec ī martha q̄ dixerūt. Do-
mine ſi fuiſſes hic frat᷑ meꝰ nō fuiſſet mortuꝰ. Jo-
hānis. xj. Sic tu q̄n ſumis cibū ꝛ panē vite. in ve
ra humilitate dicē debes. Dñe nō ſum dignus vt
intres ſub tectū meū. Nota in multiplicē domū
nō ſolent intrare magni dñi. Primo in domū que
minat᷑ ruinā ꝛ eſt ꝓpinq̄ caſui. ſcꝫ ꝑ debilitatē ſpiri
tus. ꝛ voluntatē ꝓnā ad malū. ſcꝫ in concupiſcen
tia praua. Jacobi. j. Cōcupiſcētia parit peccatum
Scđo que eſt imunda ꝛ ſordibꝰ plena. ſcꝫ in men
tem luxurioſam. Oſee. vj. In domo iſrahel vidi
horrendū. ibi. fornicationes effraym cōtaminatꝰ
eſt iſrael. In tali domo n̄ habitat rex iſrael. Sap. j
Nō habitat in corpore ſubdito peccatis. quaſi di
ceret. ſꝫ in domo mūda. p̄s. xxj. Tu aūt in ſctō ha
bitas laus iſrael. Tercio dñi magni nō habitant
in domo que caret igne. ſcꝫ charitatis. Luce. xij. c.
Ignē veni mittere in terrā. Et. j. Joh. iiij. Qui in
charitate manet in deo manet ꝛ deus in eo. Qui
autē ignē charitatis nō habuerit deū nō habet. qꝛ
deus charitas eſt. Quarto que non habet panē ꝛ
aquā. panē ſcꝫ elemoſyne ꝛ aquā contritionis. Et
ſic Luce. vij. ait ieſus ſymoni leproſo. Aquā pedi
bus meis nō dediſti. ꝛ intraui domū tuam. Et de
pane Iſaie. lviij. Frange eſurienti panē tuū. ege-
nos vagoſqꝫ induc in domū tuā. ꝛ orietur in tene
bris lux tua. i. xp̄s. Quinto vbi latrones ꝛ homi-
cidie. i. inuidia in corde inhabitat. j. Johānis. iij.
Qui odit fratrē ſuū homicida eſt. Et. j. Choꝝ. vj.
Homicida nō habet partē in regno dei. Ergo di-
cit. Domine nō ſum dignus vt intres ꝛc. quaſi di
ceret. Tu humilis: ego ſuperbus. tu filius caſte
virginis: ego luxurioſus. tu pius ꝛ mitis: ego ran
coroſus. tu liberalis: ego auarus. ideo nō ſum di-
gnus. ij. Choꝝ. vj. Que participatio iuſticie cuꝫ
iniquitate. que ſocietas lucis ad tenebras. que au
tem cōuentio xp̄i ad belial. ſic peccatoris ad xp̄m
Ideo peccator debet ſe dicere indignū vt faciat ſe
dignū. Chryſ. ſimiliter ꝛ Augꝰ. In eo ꝙ centurio
ſe indignū dixit ſuſcipiendo xp̄m in domū ſuam
dignus factus ē regno celoꝝ. Itē reſpondit pru-
denter dicēs. Nā ego hō ſum ſub poteſtate cōſti-
tutus habens ſub me milites. ꝛ dico huic. vade et
vadit ꝛc. quaſi diceret ſm̄ Auguſtinū. Si ego hō
ſum ꝛ p̄cipere habeo. q̄to magis tu q̄ deus es. Et
ſicut ego ſub poteſtate alterius ſum tn̄ alijs man-
dare habeo. quāto magis tu q̄ ſub nulliꝰ ptāte es
ſꝫ oēs ptātes tibi ſeruiūt ſm̄ diuinitatē. ꝛ oīs ptās
a te ē. potes dicē huic īfirmitati. recede ꝛ recedet.
ꝛ ſanitati vt veniat. ꝛ ſtatim veniet. Audiēs h̄ ih̄s
miratꝰ eſt. i. ad modū mirantis ſe habuit. Dixi
ſecūdo tangit᷑ centurionis cōmendatio. ibi. Et ſe-
quentibꝰ ſe dixit. Amen dico vobis. nō inueni tan
tam fidē in iſrael. Sed diceres. an fides iſtius ma
ior fuit fide patriarcharū ꝓphetarū aut fide apo-
ſtoloꝝ. Reſpondet᷑ ꝙ nō. quia illi fuerūt noſtre fi
dei principiū. Sed debet intelligi ſm̄ Chryſ. q̄n-
tum ad originē credendi. quia alij pluribꝰ ſignis
ꝛ miraculis viſis crediderunt. iſte v̇o nullo ſigno
viſo ſed ex auditu tm̄. Vel aliter ſm̄ Chryſ. intel
ligitur in ſuo genere. ſcꝫ gentili. Nam cuꝫ aliquē
ruſticū audimꝰ aliquid ſapient᷑ loquentē vel pue
rum. magis ammiramur ꝛ laudamꝰ q̄ſ ſi philoſo
phus aliq̇s illō dicēt. Et ſic nō erat equale iudeū
credere in deū ꝛ gentilē. Et ſic modica fides gen-
tilis magis laudat᷑ q̄ꝫ fides iudeoꝝ. Et ex quo tan
ta fides erat in centurione gentili. ideo ex hoc pre
dicit futurā fidē gentiliū dicēs. Dico aūt vobis ꝙ
multi nō oēs credent euāgelio. veniēt ab oriente
ꝛ occidente. i. ex omni parte mundi veniēt ad vni
tatem eccleſie. ꝛ recumbent. i. requieſcent cū abra
ham yſaac ꝛ iacob in regno celoꝝ. Vnde Orige-
nes. Tunc implet᷑ illud Mathei. xx. Multi ſunt
vocati: pauci vero electi. Dixi tercio tangit᷑ iu-
deoꝝ digna reprobatio. ideo ſubdit. Filij regni. i.
iudei. ſm̄ Hiero. in q̇bus deꝰ ante regnabat: eijci
entur in tenebras exteriores. quia hic habuerunt
tenebras interiores. ſcꝫ cecitatē fidei. igit᷑ ibi habe
bunt tenebras infernales. q̄ ē terra tenebraꝝ ꝛ vm
bra mortis. vbi nullꝰ ordo ſꝫ ſempiternus horror

UVA. BHSC. IyR_034_1

inhabitat. Et hec erit pena damni. Tunc ſubdit
penā ſenſus. Et ibi erit fletus. Haymo. Lacrima
būt eñi oculi ex vehemēti dolore ardoris. ⁊ fumo
ignis inferni. Et ſubdit terciā penā que eſt remor
ſus ꝯſcientie dicēs. Et ſtridor dentiū. ſcʒ p̄e indi-
gnatione ⁊ ſtimulo cōſcie. vel p̄e frigore inferni.
Tunc ponit petitionis exauditio. Ait ieſus cen
turioni. Vade fiat tibi vt credidiſti. ſcʒ ꝙ abſqꝫ cor
porali p̄ſentia poſſem ſanare filiū tuū. quaſi dicēt
Credidiſti quia poſſum oia. credidiſti qꝛ ſum dñs
oim. ideo fiat et metiet tibi ſm menſurā fidei. Et
ſanatus ē puer ex illa hora. ſcʒ qua xp̄us ait. Fiat
tibi ſicut credidiſti. Myſtice. p hūc paliticū in-
telligitur pctōr conſtitutus in pctō mortali. qui ha-
bet hui⁹ palitici ꝯditiones. Primo quia ille pali-
ticus ſeruus erat. et ſic pctōr mortalis eſt ſeruus
peccati. dyaboli ⁊ oim viciorꝝ. Joh. viij. Qui facit
peccatum ſeruus eſt pcti. Sicut ait Aug⁹. Pecca
tor eſt ſeruus tot demoniorꝝ quot viciorꝝ. Non ſo
lum peccati. imo etiā dyaboli. ij. Pet. ij. A q̄ quis
ſuperatus eſt hui⁹ ⁊ ſeruus ē. De quo Hiere. v. Ser
uietis dijs alienis. i. dyabolis in terra non veſtra.
Et dicit dijs in plurali. quia pctōr ſupbus eſt ſer-
uus luciferi. auar⁹ eſt ſeru⁹ mānone. luxurioſus
eſt ſeruus aſmodei. Scdo iſte fuit paliticus. ⁊ ſic
pctōr. Nā paliſis ē morbus q̄ reddit mēbra mol-
lia ⁊ impotentia ad laborandū. Et hoc innuit cū
dr. iacuit. Jacentes eñi nihil laborant. ⁊ ſic iacen-
tes in lecto auaricie. luxurie vel iracūdie in nullo
pñt ꝓficē. ſaltē meritorie. Joh. ix. Scim⁹ quia de⁹
pctōres non exaudit. Et ſunt molles. quia nulli
tēptationi reſiſtūt. Math. xiij. Facta aūt tribula-
tione continuo ꝓpter verbū ſcandalizant. Tercio
paliſis cauſat tremorē mēbrorꝝ. Et ſic pctōr mor-
talis tremit cū debet agē opa penitētie. ſcʒ aliena
reſtituere. orare vel ieiunare. ps. xiij. Trepidauert
timore vbi nō erat timor. Et Job. xv. Qui timet
pruinā cadet ſup eū nix. Quarto male torquetur
⁊ ſic pctōr. Torquet eñi inter ꝓſpera p curā ſuper
bam vel ſupfluā. Boeti⁹. Humane felicitatis dul
cedo multis amaritudinib⁹ reſperſa ē. Vñ refert
Tullius. Cū quidā gloriā Dyoniſij tyrāni lauda-
ret ⁊ bñdiceret eū. iuſſit illū in throno aureo col-
locari. ⁊ menſam oibus delicijs plenā ante ipſuʒ
collocari. gladiū vo acutiſſimū filo alligatū fecit
ſup caput eius appendi. Cūqꝫ ille p̄e timore non
comederet: dixit ei Dyoniſi⁹. Talis ē vita mea quā
tu beatā putabas. Male autē pctōr torquet inter
aduerſa ꝓpter impatientiā. Iſta eñi duo. ꝓſpitas
⁊ aduerſitas oēs ꝓbant. vt dt Boeti⁹ de ꝯſolatōe
ꝙ philoſophi poſuerūt duo dolia i limine dom⁹
iouis. vnū vino plenū. aliud aceto. de qbus ingre
dientes bibere oportebat. Dom⁹ iouis ē iſte mun
dus. doliū plenū vino ē ꝓſperitas. ⁊ doliū plenū
aceto eſt aduerſitas. de qbus oportet guſtare oēs
mundū ingrediētes. Peſſime autē pctōr torquet
int pctā. Amb. Que pena grauior ꝙ interius vul
nus ꝯſcie. Et hec magis fugienda eſt ꝙ mors. Et
Aug⁹. dt de morſu ꝯſcie. Ois inordinat⁹ animus
ē ſibipſi pena. Idcirco ſi vis ſanari oportet vt cen
turio roget dñm humiliter. i. ſpūs dicens. Dñe nō
ſum dign⁹. nihil tibi attribuēdo. Eccli. xxxv. Oro
humiliātis ſe nubes penetrat. dantes plurā gra-
tie. Jacobi. iiij. Humilib⁹ dat grām. Et in tali ora
tione humili debet eſſe fides. Marci. xj. Quicqd
orantes petitis credite quia accipietis. Et Jaco. i
Si quis indiget poſtulet a deo in fide nihil heſi-
tans. Sed p q̄d ſanant. Rñdet p verbū doctrine
Sap. xvj. Neqꝫ herba neqꝫ malagma. ſꝫ ſermo tu
us ſanat oia. Nota de pena pctōris. Primo pec-
catū facit de libero ſeruū. qd̄ innuit in ſeruili con-
ditione. Pro quo ſciendū. ꝙ tres ſunt ſerui nati.
ſcʒ qui in ſeruitute ſunt nati. Et tales quaſi viles
multis ſubiacent legalib⁹ penis. ⁊ a plurib⁹ acti-
bus excludunt vbi alij admittunt. quia nō pñt cō
trahē nec teſtimoniū ferre ⁊c. Et ſic nos oēs naſci
mur ſerui pcti. Ex qua ſeruitute multa damna et
pene nobis eueniūt ſm iuſticiā legis diuine. niſi
p baptiſmū inde liberemur. Quarꝝ penarꝝ maxia
eſt diuine viſionis carentia quā oēs nō baptizati
ſuſtinēt. etiā ſi puer moreret i via qñ ad baptiſmū
baiulat. Secūdi ſunt ſerui empticij. vt q̄ ab hoſti-
bus ſunt capti in bello vel empti: iugo ſeruitutis
ſunt aſtricti. et ſic hō efficit ſeruus dyaboli qñ ca-
pitur peccato actuali mortali. Eccleſiaſtes. ix. Si
cut aues capiunt laqueo. piſces hamo. ⁊ ſic homi
nes in tpe malo. Nā ſicut auceps ponit grana ⁊c.
ſic dyabolus tranſfigurat ſe in angelū lucis. ij. ad
Chorꝝ. xj. Et ſic capiunt a dyabolo: et vendimus
noſipſos ſibi. Bernardus. Noſtra voluntas nos
mancipat dyabolo. nō eius poteſtas. Ideo. xv. q.
j. c. nō eſt. ⁊ eſt Ambro. de vita beata. Neminē iu-
go ſeruitutis dyabol⁹ poſſidet niſi ei ſe prius pec-
catorum ere vendiderit. De quo Eſaie. l. Iniqui-
tatibus veſtris venditi eſtis. Tercij cōducticij ſūt
qui nō ex neceſſitate ſed ex voluntate ſeruiūt ſpe
lucri. Sic auaricia ⁊ alia peccata maxime vſitata
ſeruos faciunt. Eph. v. Auaricia eſt ydolorꝝ ſerui
tus. Et ſic patet ꝙ omne peccatū mortale ex libe-
ro facit ſeruū. Secundo peccatū facit hominē
impotentē. ⁊ innuitur ibi. quia iacet i domo. quia
opera peccatoris quantūcunqꝫ magna nō ꝓſunt
directe ad meritū vite. Prouerb. v. Iniqtates ſue
capiunt impiū. et funib⁹ peccatorꝝ conſtringitur.
Vel ſm Hugonē de ſctō victore. Peccator dicit
iacere. quia terrenis incūbit. ps. Adheſit in terra
venter noſter ⁊c.

Feria ſexta Sermo. v. De epiſtola

h Oc eſt ieiuniuʒ quod
elegi. diſſolue colligationes impietatis
Eſaie. lviij. Medicus ſolet varia me
dicamenta adhibere vulnerato. nunc emplaſtrū.
nunc ſyropum. nunc laxatiuū. nunc purgatiuum
Spūaliter. ⁊ ſicut varia ſunt vulnera anime. ſic ⁊
varia eorundē vulnerū ſunt medicamenta. Nam
aliqui vulnerati ſunt ſpina auaricie. aliq̄ telo ira-
cundie. Unde ſicut dicit beatus Auguſtin⁹. Om
ne peccatū aut eſt in deum. aut in ꝓximū. aut in
ſeipſum. Peccatū in ſeipſum eſt fornicatio. pma
Chorinth. vj. Qui fornicat in corpus ſuum pec-
cat. Et hoc vulnus anime ſanatur per ieiunium.
De quo fecit eccleſia mentionem in capite ieiu-
nij. Sed peccatū in deum eſt blaſphemia et ino-

UVA. BHSC. IyR_034_1

bediẽtia.Et hoc vulnus anime ſanaꝛ per oratio
nem.De hoc lectũ eſt heri in epiſtola.Eſa.xxxviij
de rege Ezechia.q̄ orauit cũ lachꝛymis ⁊ ſanat⁹ ē.
Peccatũ in ꝓximũ eſt rerũ ablatio. Et hoc vul-
nus aie ſanaꝛ ꝑ elemoſynã.Thobie.xij.Elemoſy-
na a morte liberat. Et hãc virtutẽ ſanãdi ꝑ elemo
ſynarꝫ largitionẽ docet Eſaias ꝓpheta in preſona
dei dicẽs. Hoc eſt ieiuniũ qđ ego elegi ⁊c. In
ſumma epl'e tria innuunꝛ. Primo ſalutaris ieiu-
nij principiũ.ibi.clama ne ceſſes. Scđo ſubdiꝛ ie
iunij laudabilis finale ſtipendiũ.ibi.tũc erumpet.
Tercio finalis ſtipendij fontale initiũ.ibi.q2 miſe
ricors. De pmo dr. Hec dicit dñs de⁹. ſcꝫ ipſis
p̄dicatorib⁹.Clama ne ceſſes.ſ.horis ⁊ tẽporibus op
portunis. Nota q̄ p̄dicator debꝫ clamare hoc tpe
ꝓpter quattuor. Primo vt pctõr de vilitate pctõꝝ
ſurgat.quia pctã faciũt hoiem indignũ pmio vite
eterne.vt dr ſctũs Tho.Et ſic clamabat apl's Ro.
xiij. Hora eſt iã nos de ſomno ſurgere. Scđo vt
vanitatẽ hui⁹mundi nunciet.Eccl's.xij. Vanitas
vanitatũ dixit eccleſiaſtes ⁊ oĩm vanitas.Et ibidẽ
j.c.Vidi cuncta q̄ fiunt ſub ſole ⁊ ecce vniuerſa va
nitas et afflictio ſpũs. Tercio iudiciũ vt timeant.
Johel.j.c.Clamate ad dñm a a a ꝓpe eſt dies dñi.
⁊ merito ter debet clamare a.q2 a trib⁹accuſabun
tur pctõres in die iudicij.ſcꝫ a pctis ꝓprijs. ab in-
fernalibus aduerſarijs.⁊ ab oibus creaturis.ergo
clamare debet p̄dicator ⁊ nõ debet eſſe canis mu-
tus q̄ neſcit latrare.Iđo ſubdit.Et quaſi tuba ex-
alta vocẽ tuã. Nã ſicut tuba primo facit paruum
ſonũ.deinde ꝓcedit ꝑ augmentũ.Sic predicator
pmo debet dulciter p̄dicare obſecrãdo:veniam et
gloriã ꝓmittẽdo.deinde ſi nõ aduertũt eos arguẽ
do. ⁊ poſt h̄ ſi induraꝛ fortiſſime extremã ſentẽtiã
cõminãdo.ij.Thimo.iiij.Argue obſecra increpa.
Ideo ſubdit. Annuncia pplo meo ſcelera eoꝝ.i.
xp̄ianis.q̄ ſm Petrũ aplm ſunt ppl's acq̄ſitõnis
Nota q̄ p̄dicator debet q̄tuor annũciare. Pri-
mo peccantib⁹penitentiã.vt hic.Annũcia popu-
lo meo ſcelera eoꝝ.i.pctã grauia vt pctã mortalia
Scđo penitentib⁹indulgentiã.Eſa.lxj.Spũs do
mini ſuꝑ me eo q̄ vnxerit me ad ãnũciandũ man
ſuetis miſit me vt mederer cõtritis corde. ⁊ p̄dica
rem captiuis indulgentiã. Tercio malignãtibus
vindictã.ps.xlix. Et ãnũciabũt celi.i.p̄dicatores
iuſticiã ei⁹:qm̃ deus iudex ẽ.Quarto debet annũ
ciare p̄dicator triũphantib⁹ coronã.j.Ioh.j. An-
nũciam⁹vobis vitã eternã que erat apud patrẽ et
apparuit nobis.Ergo annuncient p̄dicatores iſta
q̄tuor.Seq̄tur.Et domui iacob pctã eoꝝ. Glo.ꝑ
ppl'm intelligunꝛ laici.ꝑ domũ iacob viri eccleſi-
aſtici.Ideo grego.in paſtorali.Aliter ammonen
di ſunt laici.aliter clerici.ſm exigentiã eñ audito
rum moderand⁹eſt ſermo doctoꝝ.Annũciet ergo
p̄dicator populo ſuo peccata eoꝝ. dicẽdo ei illud
Deuꝛ.xxxij.Heccine reddis dño popule ſtulte et
inſipiens.⁊ ſi incipias eius legem: ⁊ ꝯtemnis ei⁹
crucẽ.nõ audis vocẽ nec exhibes ei honorẽ qui te
peccatorẽ populũ vocat.⁊ inꝛ quos multos ypo-
critas inuenit.Vnde ſubdit.Me eñ de die in diẽ
querunt.ſcꝫ ficte.corpore ⁊ nõ corde.greſſib⁹ cor-
poris ⁊ non paſſibus dilectionis. ſcꝫ cõueniendo
ad ſinagogã ⁊ eccleſiã omni die.Et ſcire vias me
as volunt.ſcꝫ audiendo verba ſcripturarũ. ſcire
ſcꝫ volunt ſolũ ſpeculatiue ⁊ nõ practice. vel ſcire
nõ modo quo oportet. De quo Bern̄.in li.medi-
tationũ. Sunt q̄ ſcire volunt eo fine tm̃ vt ſciant
⁊ turpis curioſitas eſt.Et ſunt qui ſcire volunt vt
ipſi ſcianꝛ.⁊ turpis vanitas eſt.Et ſunt q̄ ſcire vo-
lunt vt ſuã ſcientiã alijs vendant.et turpis queſt⁹
eſt.Et ſunt q̄ ſcire volunt vt edificenꝛ.⁊ prudentia
eſt.Et ſunt qui ſcire volũt vt alios edificent.⁊ cha
ritas eſt.Et dicit.quaſi gens que iuſticiã fecerit.
ſm Tulliũ. Iuſticia eſt ius reddens vnicuiqꝫ qđ
ſuũ eſt.Et iudiciũ dei nõ dereliquerit.⁊ tñ dereliñ
quunt.De quoꝝ numero iſte phariſeus fuit. Lu-
ce.xviij.qui ſeipm laudãs ⁊ alios vituperãs. Ro-
gant me ore ⁊ nõ corde.iudicia iuſticie.vt ſcꝫ alijs
penã infligã ſm iuſtũ iudiciũ ſibiipſis pmiũ glo
rie retribuendo.ps.xxv. Iudica me dñe qm̃ ego ĩ
innocẽtia mea ingreſſus ſum.Et appropinquare
deo volunt nõ affectib⁹ſed ſolũ pedibus.i.nõ cor
de ſed voce.iuxta illud Eſaie.xxix. Populus hic
me labijs honorat.cor autem eoꝝ longe es a me.
Nota q̄ triplex eſt ſpecies hypocriſis. Prima
ſpẽs hypocriſis eſt q̄ hõ ſe ſimulat hr̄e aliquid qđ
nõ habet.⁊ bonũ facere qđ nõ facit. De illis diciꝛ
Math.vj. Exterminãt autẽ facies ſuas. Grego-
rius.Simulata eq̄tas eſt duplex iniq̄tas.Secun-
da ſpẽs ẽ mali palliatio.q̄ opa ſua palliant cõuer
ſatione bona.Math.vij.Attendite a falſis ꝓphe-
tis q̄ veniũt ad vos in veſtimẽtis ouiũ. intrinſici
ſunt lupi rapaces.a fructib⁹ eoꝝ cognoſcetis eos
Tercia ſpẽs eſt qñ aliquis ſe ſimulat velle celare
bona ſua. cũ tñ ea appetit eſſe manifeſta. Contra
tales dr̄ Math.vj.Amant ypocrite orare in ſyna-
gogis ⁊ in angulis platearũ vt videanꝛ ab homi-
nibus.Et ſic cõſideranꝛ hypocrite.Sequiꝛ littera
Quare ieiunauim⁹ et non aſpexiſti. Hic ꝓpheta
ponit queſtionẽ ſuper ieiunio reprobabili. quaſi
diceret. Tu deus reprobaſti. nec ipſa ſcꝫ ieiunia
noſtra exaudiſti.nec poſtulata conceſſiſti. humi-
liauimus animas noſtras. id eſt vitã animalem.
ſicut ꝓpheta dicit. Humiliabã in ieiunio animaꝫ
meã. Ps.xxxiiij.Et neſciſti.id eſt reprobaſti.Gre
gorius ſuper illo verbo Mathei. xxv. Amen di-
co vobis.neſcio vos.Scire dei eſt approbare.ne-
ſcire reprobare. Loquendo eñ de ſcientia ſpecu-
latiua nec poteſt eſſe aut fieri qđ deus neſciat. Di
citur ei pſalmo.xciij. q̄ deus ſcit cogitationes ho
minum. Sed loquendo de ſcientia dei approba-
ta de⁹multa neſcit ſcilicet que ex ſe mala ſunt vel
que mala fiunt. Nota q̄ iudei faciebant quedã
legalia ieiunia. ſicut in feſto ꝓpitiationis et alias.
Quedã autẽ poſt legem inſtituta ſunt. Zacharie
viij. Ieiuniũ quarti ⁊ ieiuniũ quinti et ieiunium
ſeptimi ⁊ ieiuniũ decimi erit domui iude in gau-
dium ⁊ in leticiã. Item quedã alia voluntarie aſ-
ſumpta.ſicut iudith que ieiunauit omnibus die-
bus vite ſue. Iudith.viij. Et Anna ꝓphetiſſa.Lu-
ce.ij.Et multi ex eis nõ ſeruabant in ſuis ieiunijs
debitas circũſtantias.ſicut phariſeus. Luc.xviij.
Ieiuno bis ĩ ſabbato. Propꝛ h̄ eoꝝ ieiunia ñ eraꝛ
deo accepta Nota q̄ tria faciũt ieiuniũ reproba

UVA. BHSC. IyR_034_1

bile. Pꝛio quãdo fit ſine debita abſtinentia. ita ꝙ
hõ eo magis comedat vt eo melius poſſit ſine eſu
rie ieiunare. Scðo qñ fit ſine debita miſcðia. qꝛ ie
iuniũ ſine elemoſina ẽ ſicut lãpas ſine oleo. Ter-
tio ſine hũilitate vera. nam Grego. dic. Qui cete
ras ỽtutes. ſ. ieiunia. elemoſinas ⁊c. ꝯgregat ſine
hũilitate quaſi q̃ puluerẽ in ventũ poꝛtat. Sed re
ſpõſio dei. ſi q̃ritis. quare non aſpiciã ad ieiunia
veſtra. Rõ. qꝛ nõ reſpicio ad ꝑſonas vr̃as. ꝓus em̃
reſpicio ad ꝑſonã opantiũ q̃ȝ ad opa Gen̄. iiij. Re
ſpexit deus ad abel ⁊ ad muera eius. Seq̃tur. Ec
ce i die ieiunij veſtri inenit volũtas vr̃a. Glo. In
caſſum ꝑ pniam coꝛpus atterit ſi inoꝛdinatis mo
tibus mẽs vicijs diſſipet. Et addit. Et oẽs debito
res vr̃os repetitis. i. iniurias illatas vobis impen
tẽtibus nõ remittitis. ſȝ vindictã expetitis. Cũ ſal-
uatoꝛ dic̃ Math. vj. Qȝ niſi dimiſeritis hoib⁹ de-
bita. nec pr̃ meus dimittet vobis pctã vr̃a. Certe
remittere talia debita ẽ ſpũalis elemoſina. ſm au
guſtinũ ſic dicentẽ. Qui nõ facit mentit cum dic̃
Dimitte nob debita nr̃a ſicut ⁊ nos dimittimus
debitoꝛib⁹ nr̃is. ſine debita repetẽdo ab ipo dicẽ-
ti ſoluere. qð ſm gloſaȝ ẽ deo violẽtiã facere. Itẽ
repetitis plus q̃ȝ vob debeat exigendo vſuras. Et
addit. Ecce ad lites ⁊ ꝯtẽtiones ieiunat̃. ⁊ ꝑcutit̃
pugno impie. De nũero iſtoꝝ erat iſte ſuus neq̃ȝ
de q̃ Math. xviij. Qui tenẽs ſuffocabat cõſeruũ
ſuũ. qꝛ non reddebet ei debitũ. Seq̃tur. Nolite ie
iunare ſicut vſq̃ȝ ad hanc diẽ. vt iã ſupꝛa dictũ eſt.
ne foꝛte audiat in excelſo clamoꝛ. i. i tẽplo. q̃ſi di-
ceret. Si vultis ꝙ oꝛões vr̃e exaudiãt. nolite cũ
carentia debite abſtinẽtie ⁊ debite miſcðie ieiuna
re. neq̃ȝ carẽtia hũilitatis. Subdit. Nũq̃d tale ẽ ie
iuniũ qð elegi ꝑ diem affligere hoiem aiam ſuam
id ẽ aialitatẽ ſuã. ſ. a cibis abſtinẽdo. Nũq̃d quaſi
hoiem ꝯtoꝛquere quaſi circulũ caput ſuũ ipm de
clinãdo ad pedes: vel faciẽdo reuertẽtiaȝ hoibus
in ſignũ debilitat̃ exꝑti ieiunij. ⁊ ſaccũ ⁊ cinerem
ſternere ſuꝑ ſe. Nũq̃d illud vocab ieiuniũ ⁊ diem
acceptabilẽ dño. ſiuaſi diceret. nõ. Si hoc oſtẽda
tur exterius ⁊ interi⁹ nõ exiſtit veritas ſctitatis.

Notandũ ꝙ hec nõ ſunt de ſe repꝛobabilia que
bona ſunt. ſȝ quia ſuꝑbiam ⁊ hypocriſim ſapiũt. ⁊
nõ ſunt niſi ſctitatis oſtentatio. quã ſaluatoꝛ ſũme
repꝛobat Mat. vj. Cuȝ ieiunatis nolite fieri ſicut
hypocrite triſtes. Exterminant em̃ facies ſuas ⁊c.
Cũ em̃ bona fiũt maxime cauenda eſt vana gl'ia.
qꝛ ſm Chꝛiſ. ſuꝑ mattheũ. Gl'ioſa res agit facile
locũ inuenit gl'ificatõis occaſus. Ieiunia multo-
rum ſine hũilitate nõ ſunt vera ⁊ deo accepta. De
inde ponit ieiuniũ deo acceptabile. Nõne hoc eſt
magis ieiuniũ qð elegi. abſtinẽtia debita. miſcðia
⁊ hũilitas. vñ Amb. Sũma xp̃iane religionis eſt
miſcðia ⁊ pietate ſeq̃ deum. Nõne hoc eſt magis
ieiuniũ quod elegi. diſſolue. i. ſcinde colligatões i
pietatis. i. falſas chartas ⁊ cyrographa q̃bus fene
ratoꝛes dicũt ipie paupes eſſe obligatos. qð val-
de impiũ eſt. Gloſa dic̃. Sicut ipiuȝ ẽ exigere ab
his q̃ non pñt ſoluere. multo magis q̃ non debẽt.
Nõ ꝑcepit em̃ repetere niſi ab ipotẽtib⁹. ſȝ iubet
falſa inſtrumẽta reſcindere. Vñ Eſaias loquens
aptius dicit oẽm ſcripturã iniquã cõſcindere. Et
addit ſcðm. ſolue faſciculos depꝛmentes. i. relaxa
tributa ⁊ vectigalia ⁊ iniq̃s exactões q̃s inter xp̃ia
nos imponũt hoibus tꝑales dñi. Et reuera ſunt
depꝛimẽtes faſciculi. qꝛ multũ depꝛmunt hoies. ⁊
deducũt eos ad pauꝑtatẽ magnã. Subdit terciũ
Et dimitte eos q̃ cõfracti ſunt liberos iugo ſerui-
tutis. Glo. interlinear̃. Eos qui ſe tibi ꝑ famẽ in
ſeruitutẽ vendiderant nõ teneas vltra terminũ. ſȝ
dimitte eos ſue libertati reddẽs. Sed nunq̃d ꝑci-
pitur dñis vt oẽs ſeruos ſuos manumittãt. Dicen
dum ẽ nõ de oib⁹. ſȝ ſolũ h hic ꝑcipit vt ſcȝ nulla-
tenus vltra terminũ detineant. Quãuis aũt non
ꝑcipiat. ꝯſulit tñ de oib⁹. qꝛ opus ẽ miſericoꝛdie.
Subdit quartũ. ⁊ omñe onus diſrũpe. i. omne gra
uamen q̃ðcunq̃ȝ ſit illud amoue: q̃ innocẽtes op-
pꝛimunt. Sciendũ ꝙ ꝑ colligatões impietatis
pñt intelligi oia peccata. et hoc moꝛaliter moꝛta-
lia q̃ ſunt impia. quia impediũt cultũ dei. et ſunt
quedã colligatões. vnũ em̃ q̃ſi ligat cuȝ alio. quia
pctm̃ qð ꝑ penitentiã nõ diluit mox ſuo pondere
in aliud trahit. ait Greg̃. Ligat animã cũ dyabolo
obligat ad gehennã. Ligat etiã potẽtias aie vt nõ
poſſit libere exire in act⁹ ſuos. Non em̃ pctõꝛ eſt
dñs ſui. ſȝ ipſe ſeruus pcti. Ioh. viij. Scðo ꝑ faſci-
culos depꝛmentes pñt intelligi peccandi aſſuefa-
ctiones. q̃ ſic depꝛmũt animã peccatricẽ vt nõ per
mittant eã erigi nec reſpicere ſurſum. Tercio aũt
ꝑ ſeruos q̃ debent dimitti liberi intelligunt q̃nq̃ȝ
ſenſus hois pctõꝛis. qui in actus ſuos exercẽt ſm
impetũ ꝯcupie. nõ ſm iudiciũ rõnis nec ſm im-
periũ volũtatis. Quarto ꝑ omñe onus intelligunt
q̃cunq̃ȝ pctã grauia tã moꝛtalia q̃ȝ venialia. Sicut
autẽ tꝑe ieiunij ſunt ſoluẽda vincula peccati. i. ſol
uende aſſuefactiones peccãdi. ſic etiã ſenſus ſunt
reddẽdi libertati. vt ſubſint rõnis iudicio ⁊ impe
rio voluntatis. Sunt etiã vtiliter diſrũpenda oia
pcti onera ꝑ penitentiã. alias incaſſum ẽ ieiuniũ.
Canit em̃ his dieb⁹ eccl'ia. Vtamur ergo partius
verbis cibis ⁊ potib⁹. ſomnis iocis ⁊c. Vitemus
autẽ peſſima. Seq̃tur vtilitas ieiunij. Frange eſu
rienti panẽ tuũ. Nota ꝙ durante libertate da-
re debet q̃libet pauperib⁹ abundanter ⁊ nõ parce.
Vñ Thobias dixit filio ſuo Thobie. iiij. Si mul
tum tibi fuerit abundant tribue. ſi exiguum illud
libent impartiri ſtude. Dicit eſuriẽti. i. neceſſitatẽ
habenti. Sic dꝛ de viro iuſto ꝑs. cxj. Diſꝑſit dedit
pauperib⁹ ⁊c. Et iudex in fine mũdi dicet: Eſuriui
⁊ dediſtis m̃ mãducare. Math. xxv. Sed in hoc
ꝙ dicit panẽ. nõ lapidẽ. noie panis intelligit ois
cibus neceſſarius ad victũ hois. Per hoc ꝙ dicit
tuũ. i. ꝓpꝛiũ. non alienũ. Thobie. iiij. Ex ſubſtãtia
tua fac elemoſynã. qñ ieiunas da paupibus vt ie-
iuniũ non ſit lucrũ marſupij ſed anime ſecuritas
Et egenos. id eſt egentes hoſpicio. vagos. id ẽ ca
rentes domicilio induc in domũ tuam. Cum vi-
deris nudum operi eum. ſicut fecit beatus Mar
tinus in poꝛta ambienſium. Et carnem tuam. id
eſt pꝛoximũ tuum qui quodãmodo caro tua eſt.
quia eſt tecum eiuſdẽ ſpeciei. ne deſpexeris. Iob
quinto capi. Viſitans ſpeciem tuam non pecca-
cabis. Dixi ſecundo ſequitur fructus ieiunij.
Pꝛimo pꝛecioſum ſtipendium. vbi dicit. Tunc

UVA. BHSC. IyR_034_1

erumpet ſicut mane.i.ſicut ſol in mane.lumen tu um.i.lumen gr̃e tibi collate diuinitus.fugãs erroris tenebras ⁊ te dirigens in viã ſalutis.ps.Exortum eſt in tenebris lumen rectis corde.Secũdus fructus tangit̃ cum dicit.Et ſanitas tua.ſ.ſpũalis Hiere.xvij.Sana me dñe ⁊ ſanabor.Itẽ pſal.xl. Sana animã meã q꞉ peccaui tibi. Citi⁹ orietur ſcʒ curatis vulneribus vitior̃.vñ Malachie.vl. Vob timentibus nomẽ meũ orier̃ ſol iuſticie ⁊ ſanitas i penis.Seq̃tur terci⁹ fructus cuʒ dicit.Et anteibit faciẽ tuã iuſticia tua quocũq̈ ibis.⁊ vbicunq̈ eris iuſticia precedet te.Et ſeq̃tur.q꞉ ſp̄ deus in te continuabit merita bona.vt dr̃ Prouerb.iiij.Iuſtorũ ſemita quaſi lux ſplẽdens ꝓcedit ⁊ creſcit vſq̈ ad ꝑfectã diem.Subditur quartus fruct⁹.Et gloria dñi colliget te.i.xp̄s q̄ eſt in gl'a dei p̄ris recipiet te Aug.Vł gl'a dñi.i.btitudo celeſtis patrie vere penitentes recipit.Ido dic.Suſcipiet te.ſ.ſin⁹ abrae ꝑ quẽ ſuſcepit mẽdicũ.Lu.xvj.dr̃ ꝓuerbi.xxix.q̄ hũilẽ ſpũ ſuſcipiet gl'a.Subdit̃ q̈ntus fruct⁹.Tũc inuocabis.ſ.corde ore ⁊ ope.⁊ dñs exaudiet.ſ.preces tuas.ps.ix.Deſideriũ paupeꝝ exaudiuit dñs Seq̃tur ſextus fructus.Clamabis.ſ.de ꝑiculis ⁊ in tribulatõne tam in morte q̃ in vita.Et dicit dominus ꝑ effectũ.Ecce aſſum ad defendendũ ⁊ liberandũ te. Dixi tercio ſeq̃tur finalis ſtipẽdij fontale ꝓncipium dicens.Quia miſicors ſum dominus deus tuus.ps.cxj.Miſericors ⁊ miſerator et iuſtus dñs.Concludit eccl'a ⁊ dicit.dñs om̄ipotẽs Patet cõcordia ep'le ad euãgeliũ.Mat.v. Audiſtis q̄ dictũ eſt antiq̇s.Ibi ꝑcepit em̄ dñs elemoſinã cordis cum dr̃.Diligite inimicos vr̃os. Et hoc idem tãgit ep'la tã de ſpũali el'yna q̃ de corꝑali.

De eodẽ. Sermo.vj.De euãgelio.

Diligite inimicos vr̃os

⁊ bñfacite his q̄ oderunt vos.Mathe.v. Arbor debens fructus bonos facere debet hr̃e radicem viridem ⁊ recentem.Spũaliter.ſic hõ volens opa fructifera agẽ dʒ hr̃e radicẽ charitatis.Grego.Quicq̇d ꝑcipit̃ in ſola radice charitatis fundat̃.Ido oĩa vr̃a opa.ſ.ieiuniũ.orõ ⁊ el'yna debent fieri in charitate.Et q̇cq̇d in charitate peti erimus in illo exaudiemur.vtʒ in toto officio.Introitus.Audiuit dñs ⁊ miſertus eſt mihi ⁊c̃.Et q̇cq̇d fit in charitate hoc bñ finitur. Et hunc finẽ bonum petit eccl'a in collecta.ſ.incohoata ieiunia que ſumus dñe benigno fauore ꝓſeq̇re.Et ipi ſacerdotes incitare dñt homines ad charitatẽ. Et hoc docemur in ep'la.Clama ne ceſſes. ⁊ q̄ſi tuba exalta vocem tuã ⁊c̃.Me etem̄ de die in diẽ q̈runt.⁊ vias meas ſcire volũt.ſ.viã charitatis.Ergo docet nos in epiſtola dilectionem hr̃e charitatis ad ꝓximuʒ ⁊ ad deũ. Primo ad deum cum ſubdit.Nunquid hoc eſt ieiuniũ quod elegi.ſolue colligatões impietatis.i.ligamia pcti.ſ.erga deum . Deinde docet dilectionẽ q̄ ad ꝓximum dicens. Frãge eſurienti panem tuum.egenos vagoſq̈ induc in domũ tuã Cum videris nudum operi eum. Et non tãtũ iſta opa dilectõnis exhibẽda ſunt amicis ꝟ etiã inimicis.Ideo euãgeliũ dicit.diligite inimicos vr̃os ⁊c̃ In ſũma euãgelij docent̃ tria genera hominũ.

Primo docentur ꝑfecti ibi.diligite inimicos vr̃os Scdõ actiui ibi.Cum facis elemoſinã.Tertio contemplatiui ibi.Cum oraueris. Nã hec eſt iuſticia cõtemplatiuoꝝ. De primo dr̃.In illo tpe.ſ.cum xp̄s docuit in monte tabor omnem perfectionem tunc dixit.Audiſtis q꞉ dictum eſt antiquis.ſ.ex lege.dilige ꝓximũ tuũ.Leui.xix.Et odio hẽbis inimicum tuũ. Nota in tota ſerie veteris legis nõ eſt ſcriptum.⁊ odio hẽbis inimicũ tuũ.ꝟ dr̃ ħ quãtum ad traditionẽ ſenioꝝ.ſ.ſcribaꝝ quibus viſum eſt addendum.ſ.a contrario ſenſu.exq̄ debebãt diligere amicũ.Similit̃ ceperunt hoc ex Exod.xxiij c.Inimicus ero inimicis tuis.Et deutero.vij. Nõ inibis cũ eis fedus.nec miſeberis eaꝝ.E.ſ.Regũ.xv.Saul ꝑdidit regnũ.q꞉ pepercit agag.q̄ſi poſſet eos odire.qđ nõ eſt tenendum.q꞉ Exod.xxiij.dicitur de aſino inimici iacenti ſub onere q̄ deberet leuari.multo plus homo.de hoc Chryſ.Si iuſtũ fuiſſet inimicos odire deus te inimicũ ex gentibus nũq̈ ſuſcepiſſet in ſuã dilectõʒ. Ergo ſubdit. Ego aũt dico vobis.diligite inimicos vr̃os.Et ħ tripliciter.ſ.corde.ore.⁊ ope. Primo corde.⁊ hoc innuitur cum dr̃.diligite.q꞉ dilectio vera ex corde dʒ ꝓcedere. Nota q̄ inimicis debemus q̈tuor oſtendere.ſ.amorem.odium.compaſſionẽ ⁊ beneficiũ. Nã inimici pñt q̇druplr̃ cõſiderari. Prio quãtuʒ ad naturã.Et ſic ſunt diligendi.q꞉ ad ymaginẽ dĩ creati. Nã dr̃ Eccli.xiij.Omne anial diligit ſibi ſimile.q̃to magis aial rõnale. Nã diſcordia nõ reꝑitur int̃ colũbas ꝟ inter lupos ⁊ canes.Ergo tales rãcoroſi ſunt valde repꝛhẽſibiles.Ecci.xxviij. Hõ hoi reſuat irã.⁊ a deo q̈rit medelã.q.d. nullo modo inueniet.Secundo pñt inimici conſiderari q̈ntum ad culpã.Et ſic nõ ſunt diligẽdi.Aug.Cũ dico hõ malus duo dico.ſ.homo ⁊ malus.Inquantum homo diligendus.inq̈ntum malus odiẽdus q꞉ ſic eos odit deus.Ecci.xij. Altiſſimus odio hʒ pctõres.⁊ miſertus eſt penitẽtib⁹.Grego.xxij.moral'.Euenire plerumq̈ ſolet vt nõ amiſſa charitate etiã inimici ruina nos letificet. ⁊ etiã ſine inuidia eius gl'a nos contriſtet.Cum ruente eo q̄ſdam bene erigi credimus.⁊ ꝓficiente eo pleroſq̈ oppmi iniuſte formidamus.Et ergo inimico poſſet optari malum pene tpalis.vt infirmitas vt melioraret̃ vel etiã mors vbi nõ eſt ſpes melioratõis. ſed caute vt nõ in vindictã.Gre.Cum inimicus punitur tũc potius de liberatõne alioꝝ q̃ de punitõne ei⁹ cõdolẽdum eſt miſerie peuntis ⁊ gaudendũ de iuſticia iudicis.Tercio pñt inimici cõſiderari q̈ntuʒ ad penã.i hoc debemus eis dare compaſſionẽ.ps cxviij. Vidi pṽaricãtes ⁊ tabeſcebã.Greg. Vera iuſticia compaſſionẽ hʒ.falſa indignationẽ.Quarto q̃tum ad indigentiam.⁊ tunc debemus eis impendere bñficium.Et hec dilectio conſiſtit in ope de qua ſubdit.Benefacite his q̄ vos oderunt.

Nota inimic⁹ diligitur dupl'r.aliq̄n affectu. vñ Gre.xxj.moral'.Tũc veraciter inimicos diligim⁹ cum nec de ruina eorum letamur.⁊ de eorum ꝓfectu gratulamur ſic q̄ optamus eis bona gr̃e ⁊ gl'e Aliquando vero inimicus diligit̃ effectu.ſ.quãdo in beneficio tm̄ tpali obligamur in articulo neceſſitatis.⁊ tunc cadit ſub ꝑcepto.al's ſub conſilio. Ido

Hb

UVA. BHSC. IyR_034_1

Ecci.xij.Benefac humili. ⁊ ne dederis impio.ſcʒ
qñ nõ dare ſibi ꝓdeſſet ad ſalutẽ.vel qñ dare ei ꝑ-
ſtaret fulcimentum malicie. Nota ẜm Tho.ij.
ij.q.xxv.dĩ ꝙ opa dilectõnis pñt fieri dupl'r. Uno
mõ in generali.⁊ ſic hoc ꝑceptum eſt de neceſſita
te ſalutis implendũ.vt nõ excludat inimicũ.qꝛ ex
cluſio ꝓcederet ex odio.Scdõ in ſpẽali.⁊ ſic non
eſt de neceſſitate ꝑcepti ẜ conſilij actualiter inimi-
cum diligere.⁊ ſufficit ꝙ homo habeat animũ pꝛe
paratum vt in extrema neceſſitate eũ ꝓpter inimi-
citiam deſerere nollet.Sed di.teneoꝛ occulte pꝛo
inimicis oꝛare cum dicitur Apocal'.vj. Uſqꝫ q̃ nõ
vindicas ſanguinem de his q̃ habitant in t̃ra. Re-
ſpondet Aug.in ẜmone dñi de monte.ꝙ vindicta
martirꝫ eſt vt euertatur regnum pcti.⁊ pctã deſtru
antur ⁊ homines remaneant.Simile hĩ ps.lvij.
Letabitur iuſtus cum viderit vindictam.Dicit.s.
tho.vbi ſupꝛa.Letabitur nõ rõne pene peccantis
in ſe.ẜ rõne iuſticie iudicantis. Item nota ꝓpter
tria debemus diligere inimicum.Pꝛimo ꝓpt̃ de-
bitum qꝛ dñs ꝑcepit.Math.vj.Dimittite ⁊ dimit
tetur vobis.Nam ſi vnaquaqꝫ die moꝛeremur ꝓ
pctis nõ poſſemus ſatiſfacere ⁊ condignum retri-
buere.Aug.Dicunt q̃dam.nõ poſſum diligẽ me-
um inimicum.O attende quid tibi deus fecerit.⁊
q̃d tu deo feceris.tunc vtiqꝫ dimittis parꝝ.vt tibi de
us dimittat multũ.Sʒ heu dicũt.non poſſum vin
cere animũ meũ.Rñdet Aug⁹.in ſoliloq̃o.Deus
q̃ optime poſſe nr̃m nouit nihil impoſſibile pꝛece
pit.qꝛ iuſtus eſt.nec condẽnat hoiẽ ꝓ eo qđ nõ
põt implere qꝛ pius eſt.ẜ ex q̃ ꝑcepit ğ poſſibile eſt
Hyero.Anathema ſit q̃ credit ꝑcepiſſe deum qđ i
poſſibile ſit impleri.j.Joh.v.Mandata eius gꝛa-
uia non ſunt ⁊c̃. Nota tñ ẜm Chꝛyſ.aliter diligit
caro.alit̃ anima.Sicut eñ dictum eſt.Nõ concu-
piſces.hoc eſt dictum quo ad animam.nõ quo ad
carnem.Sic etiam in hoc loco caro inimicum di-
ligere non poteſt.aĩa aũt poteſt.quia dilectio vł
odium carnis in ſenſu eſt.anime vero in ratione.
Quando vero nocetur aliquis ab aliquo.⁊ ſi ſenti
mus odium.tamẽ exequi volumus.qꝛ caro nr̃a
odit inimicum.anima vero diligit.hec ille. Se-
cundo debemus diligere inimicum pꝛopter fru-
ctum.Aug. Ad dilectionem inimici vos ammo-
neo.quia ad ſanandum vulnera peccatoꝝ nihil
vtilius eſſe cognoſco.Augu.ſubdit.Diligere ini-
micos grauis eſt laboꝛ in hoc ſeculo ſed gꝛandius
pꝛemium in futuro. Tertio pꝛopter periculum
Auguſti.Odium habere in coꝛde eſt habere gla-
dium ſcoꝛpionem ⁊ ignem.De pͦ ſic dicit in ſer-
mone.Qui alteri nocere deſiderat ſimilis eſt illi
qui gladio ſe tranſuerberat vt tunicam alteri⁹ ſci-
dat.De ſecundo dicit in ſermone.Ira ſtimulans
ad vindictam ip̃a eſt ſcoꝛpio interius inflammãs
ſiue excitans.Si te vis vindicare de inimico.tũc
ad ip̃am iram te conuerte que eſt inimica tua.
qꝛ occidit aĩam.De tercio ſic dicit ſuper pſalmi.
Sic puta maliciam eſſe ſicut ignem.nam ſi quid
aliud incendere debeat opoꝛtet vt pꝛi⁹ ardeat.Sic
ira malicioſa ꝙ alteri nõ noceat fieri pt̃. ẜ ꝙ tibi ñ
noceat fieri nõ põt.Ideo ſubdit.Bñfacite his qui
oderunt vos.ſ.miniſtrando eis neceſſaria tpe ne-
ceſſitatis.qꝛ neceſſitas extrema facit oĩa cõia. Er-
go noli cõſiderare iniuriã pñtem.ẜ conſidera glo-
riam quã ꝓ mercede es in iudicio cõſecutur⁹. Si
damnum pateris noli conſiderare.ẜ cõſidera pa-
tiẽtie lucꝝ.j.Pet.iij. Beati eſtis ſi q̃d patiemi ꝓpt̃
iuſticiam.Et apl's Rom.xij.Si eſurierit inimicus
tuus ciba illũ.ſi ſitit potuʒ da illi.Hoc faciẽs car-
bones ignis cõgeres ſup caput eius.i.ad charita-
tem induces.Etiam ideo.qꝛ nos inimici ſum⁹ xp̃i
⁊ nobis multa bona exhibuit.Roma.v. Cum ini
mici eſſemus recõciliati ſumus ꝑ ſanguinem filij
eius.Sic inimici ex bñficio nr̃o ip̃i ſe iudicent. q̃a
iniuſte nos odiunt.Tunc docet nos habere dile-
ctionem inimicoꝝ in oꝛe dicens. Oꝛate ꝓ ꝑſequẽ
tibus vos.ſ.ꝑ manifeſtam iniuriam.⁊ calumnian
tibus vos.ſ.ꝑ apparentem iuſticiã.ẜ tamen ꝑ frau
dem occultam.Chꝛyſ.Nihil facit deum ita ꝓpici
um ⁊ ad exaudiendum ꝓnum ſicut oꝛare ꝓ inimi
cis.qꝛ per hoc efficimur filij dei.Ideo a pio patre
exaudiri meremur.Gꝛe.Quid eſt ꝙ moyſes ⁊ ſa-
muel ⁊ helyas i poſtulatõne alijs ꝑferunt niſi ꝙ
iſti tantum in ſerie veteris teſtamenti ꝓ inimicis
oꝛaſſe legunt̃.Moyſes a populo lapidibus ipelli
tur.⁊ ꝓ lapidãtibus ꝑcatur.Exod.Samuel a pn-
cipatu eijcitur ⁊ ait.Abſit a me vt ceſſem oꝛare ꝓ
vob.j.Reg.xij.Helyas etiã oꝛabat ꝓ achab inimi
co ſuo.j.Reg.xxj.Dilectio ergo iſta maxie merito
ria eſt.Gꝛe.Seruitia ſunt tanto maioꝛa quãto mi
nus debita.ẜ minus debitum eſt diligere inimicũ
q̃ʒ amicũ.ergo magis deo acceptũ ⁊ meritoꝛium.
Rõ quare debemus ꝓ eis oꝛare.qꝛ q̃ ꝓ perſeq̃nti
bus oꝛat ꝓ ſeip̃o oꝛat.qꝛ petit amotionem flagelli
Et iplebitur illđ ps.xxxiiij.Oꝛo mea i ſinu meo
conuertet̃.Iđ Rom.xij.Bñdicite ⁊ nolite maledi
cere ꝓ ꝑſeq̃ntibus vos.Scđo debem⁹ oꝛare ꝓ ini
micis ꝓpter exemplũ xp̃i.Ideo ſubdit.Ut ſitꝫ fi-
lij patris veſtri q̃ i cel' eſt.Nã filij carnales merito
imitant̃ prẽm i moꝛibus bonis ⁊ honeſtis.ergo ⁊
nos ſpũales.Nam deus pr̃ ſolem ſuũ facit oꝛiri ſu
per bonos ⁊ malos.⁊ pluit ſuper iuſtos⁊ iniuſtos
Sic nos opa charitatꝫ exhibere debemus amicis
⁊ inimicis.Hyero.Nulli negare debemus quod
deus nulli negat.Chꝛyſ.ſuper Matheũ dic̃.Cau
te aũt dic̃ ſuper iuſtos ⁊ iniuſtos. ⁊ nõ ſuꝑ iiuſtos
⁊ iuſtos.qꝛ oĩa bona deus nõ ꝓpter hoĩes dat ſed
pꝛopter ſctõs.ſicut ⁊ flagella ꝓpter pctõꝛes.Sed i
bonis nõ ſeꝑat pctõꝛes a iuſtis ne deſperent. nec i
mal' iuſtos a pctõꝛibus ne gloꝛientur. maxie cum
mal' bona nõ ꝓſint q̃ male viuẽtes ad iudiciũ ſuũ
percipiunt.nec bonis mala nocent ẜ magis ꝓſũt
ad iuſticie lucrum.hec ille.Sil'r vt dic̃ Aug⁹.Illa
tꝑalia bona ⁊ mala vtriſqꝫ nolunt eſſe coĩa.vt nec
bona cupidi⁹ appetant̃ q̃ mali hr̃e cernũt̃. nec ma
la turpit̃ euitentur.q̃bus etiã boni efficiunt̃. Hec
ille.Seq̃tur.ſi eñ diligitꝫ eos q̃vos diligũt quam
mercedẽ hẽbitꝫ.quaſi diceret nullã. Auguſt.i en-
chiridion.Nõ ẽ magnũ erga eũ q̃ tibi nil mali fe-
cit eſſe beniuolũ.ſed maxie bonitatꝫ iudiciũ ẽ tuũ
diligere inimicũ.⁊ eũ q̃ tibi vult malũ ⁊ facit ſi po
teſt ⁊ tu velis ſibi bonum.Et maioꝛis meriti ẽ di-
lectio inimici q̃ʒ amici. Et aſſignat plures rõnes
ſanct⁹ Tho.ij.ij.q.xxvij. Pꝛima.Actus mere ne-

turales nõ ſunt meritoꝛiũ ſ3 ſolũ voluntariũ a rõne ꝛ libera voluntate electi. Et ideo quãto aliqs actus magis eſt a rõne ꝛ voluntate elicitus tanto magis meritoꝛius. ceteris paribus ꝙ ille q̄ venit ex inclinatõne naturali. Sed ad dilectionẽ inimici nõ declinat natura ſicut ad dilectionem amici. ergo ꝛc. Secunda rõ. quãto aliquis actus ex ſe ẽ difficilioꝛ tanto ceteris paribus ẽ magis meritoꝛius. ſ3 actus dilectionis inimici eſt contrarius naturali inclinationi ꝛ h3 multa retrahẽtia. ergo ꝛc. Nota difficultas ẽ duplex. Pꝛima cauſat ex ope. vt difficili⁹ eſt ieiuniũ in pane ꝛ aqua ꝙ in cibis quadrageſimalib⁹. ꝛ ſic dilectio inimici eſt difficilioꝛ ꝙ amici. Scða cauſat ex negligentia perſone ꝛ venit ex diſſuetudine ꝛ voluntaria indiſpoſitõne. vt alicui difficilius eſt ieiunare vnũ diẽ ꝙ bñ conſueto tres ꝛ talis difficultas nõ auget meritũ. Tercia quanto aliquis actus magis dependet a dilectõne dei. tanto eſt magis meritoꝛius. ſ3 dilectio inimici eſt hmõi. ergo ꝛc. Nam amare amantem naturale eſt qꝛ canes ꝛ alia inſenſibilia animalia hoc faciunt. diligere aũt inimicum charitatis eſt. Ideo ſubdit Nonne publicani hoc faciunt. Et hoc faciẽtes vituperantur. Et ſi ſalutaueritis frẽs vr̃os tm̃. quid amplius facitis. nonne ꝛ ethnici hoc faciũt. quaſi diceret. Sicut ꝛ hec facientes nihil merent. ſic nec vos. Vñ ꝓch doloꝛ ſunt nunc multi de xp̄ianis q̄ eos quos pꝛius ſalutauerunt ꝛ alia ſigna amicitie eis exhibuerunt ꝓpt modicam offenſam talia eis ſubtrahunt. ꝛ tamẽ volũt deo reconciliari. Timeo ꝙ audituri ſunt illud Math. xviij. Serue neq̄ oẽ debitum dimiſi tibi nonne ꝛc. Iõ Chryſ. ſuꝑ Matheũ. Qui diligit amicũ pctm̃ q̄dẽ non facit. iuſticiam aũt nõ opatur. Remigius. Perfecta dilectio vltra dilectõꝫ inimicoꝝ nõ poteſt eſſe vel ſe extendere. Iõ ſubdit. Eſtote pfecti ſicut ꝛ pater vr̄ perfectus eſt. ſ. vt amicos diligatis ꝓpter pctm̃ vitãdũ inimicos ꝓpter iuſticiã faciẽdam. qm̃ illud de pena liberat. hoc aũt deducit in gloꝛiã. hec Chryſoſt.

Dixi ſcðo docent actiui dicẽs. Attẽdite ne iuſticiam vr̃ãm. i. opa iuſticie faciatis corã hoib⁹ vt videamini ab eis. ſ. hũanam laudẽ ab eis querendo ꝑ hoc tñ nõ ꝓhibet qn opa bona poſſunt fieri coram hominibus. Math. v. Sic luceat lux vr̃a coram ꝛc. loqtur tñ de perfectis de q̄bus nõ ẽ eſtimãdum. ꝙ de facili ferantur in vanam gloꝛiã. Propt hoc notanter dicit. vt videamini ab eis. Aug. hoc addit ideo ꝙ appareat eũ ꝓhibuiſſe vt finẽ nr̄i ꝓpoſiti tollamus. ad Gal. j. Sic adhuc hõi placerem xp̄i ſuus nõ eſſem. Iõ ſubdit. Cu3 ergo facis elẏnam noli tuba canere ante te ſicut ypocrite faciunt in ſinagogis ꝛ in vicis vt honoꝛificentur ab hominibus. Quia antiqtus connocabant pauperes ꝑ tubas. ꝛ tñ licet in ſe hoc fuit bonũ tamẽ fecerunt ea intentõne vt miſicoꝛdes ꝛ boni viderentur. Iðo ſubdit. amẽ dico vobis receperũt mercedẽ ſua3. Non ſic tu facere debes ſ3 ſi facẽ potes bonum fac intẽtõne deo non hoibus placendo. Si cm̃ ꝓpt infirmitatẽ tuam facere non potes ſeu vales ad minus tamẽ bonum exemplum ꝑbe ꝓxis tuis ad eoꝝ melioꝛatõꝫ nõ ad tui oſtentationem. ꝛ ypocrita nõ eris. teſte btõ Gre. xxxj. moral. Sunt nõnulli q̄ ꝛ ſctitatis habitum tenent. ꝛ pfctõis meritum exequi non valent de quibus nequaq̄ credendum inter ypocritarum numeꝝ currere. qꝛ aliud eſt infirmitate aliud callida ſimulatõne peccare. h ille. Seqtur. Te aũt faciẽte elẏnam neſciat ſiniſtra tua q̄d faciat dextera tua. i. noli nimis penſare opa tua. vl' cum dextera tua. i. bona intẽtio faciat bonum hoc neſciat ſiniſtra. i. itẽtio mala. ſ. appetitus laudis humane. ſit ergo elẏna tua i abſcõdito. ſ. ſm itentionẽ. Greg. Opus ſit in publico vt intẽtio maneat i occulto. Et pr̄ tuus q̄ videt in abſcondito reddet tibi. ſi non modo tunc in futuro. qꝛ dr̄ Ecci. v. Altiſſimus patiẽs redditoꝛ ẽ. Aug⁹. Nullũ malũ impunitũ ꝛ nullũ bonum irremuneratum. Nota tripl'r peccamus. ſ. in nos. i deum. ꝛ i ꝓxim. Opus ergo ieiuniũ ẽ contra pctm̃ in noſmetipſos factum. Oratio vͦ contra peccatũ i deũ factum. Elemoſina vͦ contra pctm̃ in pꝛoximum ꝑpetratũ. Et qꝛ iſta tria ꝑdicta ſunt opa ſatiſfactoria ꝓ pctis. ꝛ nũc adeſt tp̄s penitẽtie. Ideo ad pꝛimum opus. ſ. ieiuniũ ammonet nos ep̄la diei cinerum. Ad ſcðm. ſ. elẏnam ibidẽ eiuſdẽ diei euãgelium. Ad terciũ. ſ. oꝛationẽ inducit nos ep̄la heſterne diei de Ezechia rege. Sed dicẽs. qð eſt mag' meritoꝛiũ int iſta tria. Rñdet ſm. s. tho. diſt. xv. ꝙ elẏna. qꝛ icludit alia. Pꝛimo oꝛonẽ qꝛ obligat illũ cui datur ad oꝛandũ. Scðo qꝛ ſubtractio bonoꝛu3 extioꝛum continet virtutem ieiuniũ. deinde oꝛatio qꝛ includit qðãmodo ieiuniũ rõne debilitatis coꝛpoꝛis. Querit vtꝝ dare elẏnam ſit i ꝑcepto. Reſpondet ſm. s. tho. ij. ij. q. xxxij. ꝙ ſic. qꝛ ẽ ꝑceptu3 affirmatiuũ ꝛ obligat ad ſp ſ3 nõ ꝓ ſp ſ3 ꝓ loco ꝛ tẽpoꝛe. dũ nõ ſit neceſſariũ ſibi ꝛ ſuis q̄bus ꝓuidere tenet ſ3 ſuꝑfluum. Lu. xj. Quod ſuꝑeſt date elemoſinam. Et in recipiẽtibus neceſſitas inſpicienda eſt. Amb. Paſce fame moꝛientem. Hoc docet lex naturalis. Quod tibi fieri vis aliȷs fac. Item lex diuina Lu. vj. Date ꝛ dabit vobis. Lex poſitiua. vt hr̄. lxxxvj. diſtin. Frẽm marinũ excita vt nõ ſolum credat lectõnem ꝛ oꝛõnem ſibi ſufficere. ſ3 etiã elemoſinis inſiſtere. ꝛ neceſſitatẽ patiẽtib⁹ impartiri. Item lex ap'lica. j. Ioh. iij. Nõ diligamus verbo neq3 lingua ſ3 ope ꝛc. Nota elemoſina debet fieri multipliciter. Pꝛimo poſſibiliter. ſecundo feſtinanter. tercio hilariter. quarto ſapient. Pꝛimo debet fieri poſſibiliter. ſ. ſm facultate3 Thob. iiij. Si multũ tibi fuerit abundanter tribue. ſi modicum illud impartiri ſtude. quia ſm Aug. Deus non reſpicit ad manum ſed ad coꝛ vt patet de vidua paupercula. Lu. xxj. quam xp̄s cõmendat ꝓpter oblationem duoꝛum minutoꝛum. Ideo pꝛouerbioꝝ. xvj. Spirituum ponderatoꝛ eſt deus. Et Grego. Coꝛ ꝛ non ſubſtantiam penſat deus. Na3 dicit Mathei. x. Quicunq3 potum dederit vni ex minimis iſtis calicem aque frigide non ꝑdet mercedem ſuam. Attamen ſuperfluum tenemur dare Lu. xj. Quod ſupereſt date elemoſinam. Hiero. Aliena rapere conuincitur qui ſuperflua tenere ꝓbatur. Secundo elemoſina debet dari feſtinanter. Prouerbi. iij. Ne dicas amico tuo vade ꝛ reuertere. ꝛ cras dabo tibi cum ſtatim poſſis dare. Sicut multi ſunt nõ ꝑ pendentes clamoꝛem pauperum

UVA. BHSC. IyR_034_1

nudoꝝ pedũm eis exprobrãtes. Ecci.iiij. Cor in-
opis ne affligeris.⁊ nõ ꝓtrahas datũ anguſtianti.
Sȝ heu aliq̃ ꝓtrahũt tenẽtes cibum vſq3 ad corru
ptionẽ.cũ eñ iam fetet tunc volunt dare paupib⁹
Prouerb.iij. De pmitijs.i.optimis oim̃ frugum
tuaꝝ da paupibus. Aliq̃ ṽo ꝓtrahunt vſq3 ad tp̃s
mortis. Eccli.xviij. Añ languorem adbibe medici
nam. Aug. Conſiderate frẽs q̃ ſubito pl̃es oia ꝑ-
diderunt ⁊c̃. Nam tunc neceſſitas cogit eos relin-
quere tpalia ⁊ nõ pietas. Tercio dȝ dari hilarit̃
Eccli.xxxv. In omni dato hilarẽ fac vultũ tuũ.ij
Choꝝ.ix. Hilarem datorẽ diligit deus. Sed heu
aliq̃ murmurantes dant. Greg. Qui dat cũ tedio
ꝑdit rem ⁊ meritum. Quarto ſapient̃ videndo cui
des.ſ.paupi. Ecci.iiij. El'ynam paupis ne defran-
des. Et Lu.xiiij. Cum facis cõuiuiũ voca paupes
⁊ hoc q̃ ſunt bone vite. Eccli.xij. Bñfac hũili et ne
dederis impio. Item nota el'yna tali mõ facta ẽ
vtilis ⁊ fructuoſa in multis.ſ. in vita. in morte.et
poſt mortem. Primo ꝓdeſt in vita.q2 impetrat re
miſſionem culpe. Eccli.iij. Sicut in ſereno glaci-
es.ſic ꝑ el'ynam ſoluentur pctã tua. Et ſicut aqua
extinguit ignem.ſic el'yna pctm̃. Scđo valet ele-
moſina hoi in morte. Nam aiam de corpe egre-
dientem miſcđie dei aſſociat. Amb. Non ſunt ho
minis bona q̃ nõ poteſt ferre ſecum.ſola el'yna eſt
comes defunctoꝝ. Greg. Paupes non ſunt con-
temnẽdi nec egeni.ſȝ exorandi vt patroni. Lu.xvj.
Facite vobis amicos de mãmona iniq̃tat̃.vt cuȝ
defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula.
Tercio elemoſina valet poſt mortem.ſ.in iudicio
Nam tria liberant reum in iudicio. Primo bon⁹
ꝓlocutor.⁊ talis eſt el'yna.p̃s.cxj. Jocundus ho-
mo q̃ miſeretur ⁊ cõmdat.diſponet ſmones ſuos in
iudicio. Nam dñs iudex erit eoꝝ ꝓlocutor. dicẽs
Mat.xxv. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi manducare ⁊c̃
Scđo munus liberat in iudicio.⁊ ſic elemoſina.
Prouer.xxj. Munus abſconditũ extinguit iras.
⁊ domũ in ſinu indignationem maximam. Aug.
Redime te dum viuis ⁊ dum tp̃s habes. ne ꝑdas
tp̃s ⁊ p̃cium. Tercio amici intercedentes liberant
reum.⁊ talis erit elemoſina. Eccli.xxix. Conclude
el'ynam in ſinu paupis.⁊ ip̃a orabit ꝓ te ad dñm.
Prouerbi.vj. Nec acq̃eſcet cuiuſq3 p̃cibus.nec ac
cipiet ꝓ redemptõne dona plurima.demptis ele-
moſinis.p̃s.xl. Beatus q̃ intelligit ſuꝑ egenum ⁊
paupem in die mala liberabit eum dñs. Thob.xij
Elemoſina a morte liberat.⁊ ip̃a eſt q̃ purgat pec
cata.⁊ facit inuenire vitam eternam. Ad quã per-
ducat ⁊c̃.

Sabbato
Sermo.vij. De epiſtola.

Dm effuderis eſuriẽ-

c ti animam tuã.⁊ aiam afflictam reple-
ueris bonis.tunc orietur in tenebris lux
tua. Iſa.lviij. Si in bello publico q̃s detent⁹ fu
erit.tunc oportet q̧ rex belli vinctũ liberet. Spũa-
liter.ſic naturale bellũ eſt inter nos ⁊ diabolicas
ptãtes. Et timendũ eſt q̧ multi ſint capti. Nũc ta-
les deberent deſtinare lrãs petitõnis ad regẽ gl'ie
vt eos liberaret. Et hoc docet eccl'a ſancta in intro
itu dicẽs. Eſto mihi in deũ ꝓtectorẽ. Sil'r in colle
cta.ſ. Adeſto dñe ſupplicatõnibus nr̃is ⁊ concede
vt hoc ſolẽne ieiuniũ deuoto ſeruitio celebremus
Si aũt volumus exaudiri a rege gl'ie in talib⁹ lr̃is
petitorijs.tũc debemus ceſſare a pctõ cordis oris
⁊ opis. Et hoc docemur in epl'a Iſaie.lviij. Si ab-
ſtuleris de medio tui cathenã.i.cordis pctã q̃bus
ligatus es.⁊ deſieris extendere digituȝ.ſ. ad mala
opa.⁊ loq̃ qđ non ꝓdeſt.ſ.pctã oris dimittendo.⁊
nõ ſufficit dimittere pctã.ſȝ cum hoc debes agere
bona opa. Ideo ſubdit. Cum effuderis eſurienti
animam tuã.tunc orieẗ ⁊c̃. In ſumma epl'e duo
innuunt̃. Primo docet abijcere pctã in ſeip̃m ⁊ in
ꝓxim ibi.ſi abſtuleris. Scđo hortat̃ abijcere pctã
in deũ ibi. Si auerteris a ſabbato. De primo dicit
Hec dicit dñs.ſ.cuilibet xp̃iano. Si abſtuleris de
medio tui cathenam.i.pctm̃ mortale q̃ q̃s peccat
in ſeip̃m. vt eſt pctm̃ incontinẽtie ⁊ intpantie.⁊ eſt
cathena dyaboli q̃ q̃s tenetur aſtrictus.p̃s.cxviij.
Funes pctõꝝ circũplexi ſunt me. Et ꝓuerbioꝝ.v
Funibus pctõꝝ q̃ſq3 conſtringetur. Cum hac ca-
thena diabolus trahit homines ad infernũ. Figu
rat̃ in Samſon q̃ fuit vinctus cathenis. Iudic.xvj
⁊.ij. Paral'.xxxiij. Manaſſes fuit vinctus cathẽis
atq3 cõpedibus.⁊ ductus in babiloniã. Spũaliter
ſic pctõr in infernũ. Et hec cathena ꝓcedit a me-
dio hois.i.a corde. Ideo dicit. Si abſtuleris đ me
dio tui.i.de corde tuo ⁊ de appetitu ſenſitiuo ca-
thenam.i.pctm̃. Ad iſtam cathenã faciendã mul-
ti congregant̃ fabri.i.demones. vnus portat p̃mũ
anulũ.ſ.ſuggeſtiones. Alter malã delectatõȝ. Ter-
cius inducit malũ opus. Quartus malã cõſuetu
dinẽ. Quintus neceſſitatẽ. Sextus deſꝑationem.
De iſta cathena dicit aug.in li.confeſſionuȝ. Su-
ſpirabam ad te ligatus nõ ferro alieno ſȝ mea fer-
rea voluntate. velle meũ tenebat me.⁊ mihi inde
cathenam fecerat ⁊ conſtrinxit me.q2 ex volũtate
ꝑuerſa facta eſt libido.⁊ dum ſeruit̃ libidini facta
eſt conſuetudo.⁊ dum conſuetudini nõ reſiſtitur
facta eſt neceſſitas. Hanc cathenã dñs iuſſit aufer
re. Seq̃tur. Et deſieris extendere digitũ tuuȝ.ſ.ad
uerſus ꝓxim eũ nõ deridendo vel opp̃mendo. vl'
deſieris loq̃ qđ nõ ꝓdeſt.ſ.tibi nec ꝓxio.ſ. ṽba de-
tractoria.p̃s.c. Detrahentẽ ſecreto ꝓximo ſuo hũc
ꝑſeq̃bar. Prouer.xviij. Mors ⁊ vita in manibus
lingue.qui diligunt eam comedent fructus eius.
Subdit. Cum effuderis eſuriẽti animam tuam.ſ.
affectionem.⁊ nõ ſolum affectu ſubueniendo ſed
⁊ animã afflictam.i.hominem fame vel ſiti infir-
mantem. Repleueris bonis.i. recreaueris ⁊ con-
ſolatus fueris.ſ.paſcendo famelicum.potando ſi-
tibundum. Tunc orietur i tenebris.i.in intellectu
tuo.qui pri⁹ erat errorum tenebris obfuſcat⁹. lux
tua.ſ.gr̃e. Eph.v. Eratis aliq̃n tenebre.nunc auteȝ
lux in dño. Et tenebre tue.i.virtutes tue itellectua
les.que fuerunt prius per ignorantiam tenebroſe
erunt ſupple clare ſicut meridies. Nam oia corpa
que faciunt vmbram in meridie faciunt breuiorẽ.
Subdit. Et requiem dabit tibi dñs deus tu⁹ ſemꝑ
ſcȝ a paſſionibus ⁊ temptatõnibus carnis. Apoc.
xiiij. Ammodo iam dicit ſpũs vt req̃eſcant a labo
ribus ſuis. Et implebit.ſ.deus ſplendoribus ani-

UVA. BHSC. IyR_034_1

11

mam tuam.Glo. Vnus enim radius istius ſplēdo/
ris eſt vt peccatū fugiat.Alter vt pcepta dñi iple/
at.Tercius vt mundana contēnat.Quart⁹ vt tor
menta timeat.Quintus vt eterna gaudia appetat
Dicat aūt qlibet nrm illō ps. lxxxix. Et ſit ſplen/
dor dñi dei ſuper nos.Subdit.Et oſſa tua libabit
ſcʒ in die iudicij ab igne eterno.Et nō ſolū animā
tuam.vex ꝛ corp⁹ tuū ab illo incendio preſernabit
Sequit̃.Et eris q̄ſi hort⁹ irrigu⁹ fertilis.plen⁹ do/
nis ꝛ virtutibus.Et ſicut fons aquarum cuius nō de
ficiunt aque.ſic merita nequaq̄ deficient.Et edifi
cabunt in te deſerta ſctorum.i.columne muri ꝛ tecta
ſpūalis edificij q̄ fuerunt q̄ſi ab omnibus homib⁹
deſerta ꝛ derelicta. fundamenta generatōnis que
fuerunt locata s xpbis.Et generationē ſuſcitabis
ſcʒ pdicando vbo dei facto vel exemplo.ſuſcitab
ſcʒ in cordibus auditorum.ꝛ vocabis edificator.i.pre
dicator ſepiū.i.doctrinarum q̄bus eccl'ia ſicut dom⁹
ſepibus cingitur.i.munit̃.Eccli.xxxvj. Vbi ſepes
nō eſt poſſeſſio diripietur.Auertens.i. deſtruēs ſe
mitas iniq̄tatuʒ.i.errores. Dixi ſcdo hortamur
abijcere pctā que ſunt cōmiſſa contra deum dicēs
Si auerteris a ſabbato que eſt dies quam ſanctifi
cauit dominus.pedē tuum.ſ.vt non vadas ad fa/
ciendum mala.ꝛ auerteris facere voluntatē tuam
ſcʒ fedam ꝛ carnalem in die ſabbati qui ē dies ſan
ctus dñi.non q̄ formaliter ſit capax ſanctitat̃.ſed
q2 eſt ſanctis opibus deputatus pre ceteris dieb⁹.
Et vocaberis ſabbatum delicatum.i.deo acceptū
q2 nō vult tangi nec violari per aliquod opus ſer/
uile in eo.Et vocaberis ſabbatum ſanctum domi/
ni.i.domino ſanctificatum glorioſum.i.glorie dei
debitum.Et glorificaueris eam dum non facis vi/
as tuas.i.opationes prauas.que ſunt vie ducētes
ad baratrum.Et non inuenitur voluntas tua.ſ.in
ſabbato.vt loquaris ſermonem ocioſum vel men
dacioſum.Tunc delectaberis ſuper domino.ſcʒ q̄
confert anime tue ſpūalem conſolationem. Et ſu
ſtollam te.i.eleuabo te ſuper altitudinem terre.ſ.
ſuper terrena omnia ad celſitudinem meaʒ. Et ci
babo te.i.reficiam hereditate Jacob patris tui.ſ.
ihu xpi de ſtirpe Jacob naſcituri.quam heredita/
tem cōmunicabit fidelibus ſuis.Et eſt viſio glorie
dei electi. Nota ſm ſanctum thomā. videbit̃ de
us ſine medio.Et medium eſt triplex.ſ.differens.
obnubilans ꝛ diſponens. Sine medio differenti
videbitur deus.quia dei viſio non eſt per diſtanti
am ſed per preſentiam.cum ipe deus eſſentialiter
ſit vbiq̄. Item videbitur ſine medio obnubilan/
te quia tollitur enigma. Nota nunc multiplex
eſt medium inter deum ꝛ nos. Primum eſt medi
um peccati. Iſa.lix. Iniquitates veſtre diuiſerunt
inter vos ꝛ deum.ꝛ illud eſt medium impiorum.
Secundum eſt medium creature.Rom.j.Inuiſi
bilia dei a creatura mundi per ea que facta ſunt i
tellecta conſpiciuntur.ꝛ eſt medium philoſopho/
rum.Tercium eſt medium figure.j.Chor.x.Oia
in figura contingebant illis.Illud eſt medium pa
triarcharum ꝛ prophetarum. Quartum eſt medi
um ſcripture.ps.cxviij.Declaratio ſermonum tu/
orum illuminat.Hoc eſt medium theologorum.
Quintum eſt medium fidei.Apocal'.ij. Eſto fide
lis vſq̄ ad mortem.ꝛ dabo tibi coronaʒ vite. Hoc
eſt medium fidelium.Sic videbitur deus in futu
ro ſine duobus medijs.Sed ſine tercio medio.ſcʒ
diſponente.hoc eſt ſine gratia non videbitur gl'ia
dei.Et hec eſt hereditas patris Jacob. Concor/
dia inter ep'lam ꝛ euangelium. In ep'la hortatur
nos ad abijciendum ea que violant ſabbatuʒ. In
euangelio dr̄ de naui.q2 p abiectionem peccatorū
ihs intrat nauem anime.

De eodem Sermo.viij.
De euangelio

Onfidite ego ſum.no

c lite timere.Mar.vj.Math.xiiij.ꝛ Joh.
vj. Honabile eſt ꝛ congruū vt is qui po
teſt in neceſſitatibus ſuccurrere ꝛ auxilium pſtare
q̄ hoc faciat q̄nq̄ nō rogatus his qui indigent. q̄/
tenus per hec in aliorum noticiā veniat parit̃ ꝛ amo/
rem.Spūal'r.ſic fecit xps diſcipulis. Figuratur
Lu.x.Samaritanus ſauciato ꝛ ſemiuiuo relicto
pſtabat auxiliū ſine ſingulari ſupplicatōne.Spi/
ritualiter.ſamaritanus interpratur cuſtos.ꝛ ſigni
ficat xpm qui eſt adiutor in opportunitatibus. ad
quem dicim⁹.Auxiliū meū a dño.Ido vulnerato
generi humano ex ſua benigna miſcōia auxilium
pſtitit.ad Titū.iij.Non ex opibus iuſticie que fe/
cimus nos.ſʒ ſm ſuam miſcōiaʒ ſaluos nos fecit.
Sic ſuccurrebat diſcipulis vt cognoſceret̃ ꝛ arden
tius amaret̃ in piculo maris eos conſolando. Nā
pter hoc venit.iuxta illud Iſa.lxj. Spūs dñi ad
annunciandū manſuetis miſit me vt mederer cō/
tritos corde. Idō ad eū confugiant oēs male habē/
tes quos conſolatur ſicut diſcipulos ſuos dicens
Confidite ergo ſum nolite timere. In ſumma
euangelij innuūtur duo. Primo diſcipulorū tur/
batio ibi.Cū ſero factū eēt.Scdo ſubdit̃ eorum con/
ſolatio ibi.Confidite.De primo dicit. In illo tpe
ſcʒ poſtq̄ dñs de q̄nq̄ panib⁹ q̄nq̄ milia hominū
ſatiauit.Tunc turbe voluerunt eū facē regem.eſti/
mātes q̄ paſceret eos ſp.ꝛ q̄ ſub eius regimie eis
nihil deficeret.Qd cū xps cognouiſſet fugit i mō/
tem.vt hr̄ Joh.vj.ꝛ vt ſcribit Mathe⁹.xiiij.c. Cō/
pulit ihs diſcipulos aſcēdere in nauiculā ꝛ trāſfre
tare vltra mare galilee.Et fugit ipe in montem ſo
lus orare patrem.Dans nobis per hoc exempluʒ
humilitatis.q2 q̄ſitus ad honorem fugit. q̄ſit⁹ vo
ad mortem vltro ſe obtulit.vt hr̄ Joh.xviij.Cum
ergo ihs ſic fuiſſet in monte ſolus.diſcipuli fuerūt
in medio fluctuū.de q̄ dicit.Cum ſero factum eēt
erat nauis in medio maris ꝛ ihs ſolus in t'ris.glo.
Periculum eo maius erat rōne loci. q2 nauis in
medio mari.ꝛ rōne abſentie naute.i.xpi. ergo qui
carent xpi ſocietate exponuntur temptationibus.
Et videns eos laborantes in remigando.erat enim
ventus contrarius illis.Iterū augmentat̃ eorum
triſticia rōne venti.Bedō.hunc textū exponit my/
ſtice de eccleſia ſic dicens.Laborum diſcipulorum i re/
migando ꝛ contrarius ventus labores ſctē eccl'ie
varios deſignat.q̄ inter vndas ſecli aduerſantis ꝛ
immundorum flatus ſpūum ad q̄etem patrie cele
ſtis q̄ſi ad finem littoris ꝛ ſtationem peruenire co
nat̃. Vt in tribulatōnibus ſic dicere poſſit cuʒ ps.

UVA. BHSC. IyR_034_1

ix. Vt q̇d dn̄e receſſiſti longe. deſpicis in opportu
nitatibus in tribulatōne. Attn̄ non obliuiſcit̄ orō
nem pauperum vt hic apte dicitur. quia vidit eos
laborantes in remigando. Et ſi ad horam differre
videtur auxilium. nihilominus eos conſolatur ⁊
roborat. j. Chor. x. Fidelis deus qui nō patietur
vos temptari vltra id quod poteſtis. Ideo ſubdit
Et circa quartam vigiliam noctis venit ad eos am
bulans ſupra mare. Chryſo. Nox diuidit̄ in q̄tuor
vigilias. ⁊ q̄qꝫ vigilia habet tres horas. ⁊ hec quar-
ta vigilia fuit ꝓpe diem. Sed dicēs. Cur tamdiu
tardauit eos conſolari. R̄ndet ſ̄m Theophil̄um.
Hoc ꝑmiſit vt doceret eos habere patientiā. ⁊ ex-
pectare in tribulatōne conſolationem a deo. ⁊ nō
ſtatim deſꝑare vt aliqui faciunt. Jaco. v. Patien-
tes eſtote ⁊ vos ⁊ ꝯfirmate corda vr̄a ⁊c̄. Ecce agri
cola patienter expectat p̄cioſum fructum t̄re pati
enter ferens donec accipiat temporaneū ⁊ ſeroti-
num. Sed diceres. Quomodo in mortali cor-
pore potuit ambulare ſuper mare. R̄ndet Hugo
ꝙ hoc euenit ratione dotis agilitatis ⁊ ſubtilitatis
corꝑis. Greg. Rōne aque ſuppeditantis ⁊ obediē-
tis ſuo creatori. Dyoniſius. Sicut ignoramus q̄li
ter de virginis vtero ꝓceſſit ſine leſione ſigilli vir
ginalis ſic ⁊ hic. Et volebat p̄terire eos. Aug. q̄ in
diuerſum ibat. q̄ eis ita appꝛuit vt in mēte eorum
fuit. erant em̄ ꝑue fidei. At illi vt viderunt eū am-
bulantē ſuꝑ mare putabant fantaſma eē. qd̄ eſt ap
paritio rei nō exiſtentis. Timentes ne eēt appari-
tio alicuꝰ ſpūs maligni eis nocere volentis. Ecce
parua fides diſcipuloꝝ. Licet em̄ viderant eū mul
ta ſigna feciſſe. ⁊ p̄cipue in multiplicatōne panū.
tamen nō crediderūt eū ſuꝑ mare poſſe ambulare
Seq̄t. Et exclamauerūt. Omnes enim cū eū vide
rūt turbati ſūt. Theophilꝰ. Maiorem eis incutit
timorem ꝑ apparitionem. ex eo q̄ fantaſma puta
uerūt. Hec ille. Et ſi cognouiſſent eū nō immeri-
to fuiſſent conturbati ex eo ꝙ voluit eos p̄terire q̄
ſi nollet eos in ꝑiculo adiuuare. Eodem modo cō
tingit nūc eccleſie fidelibꝰ in temptatōnibꝰ paſſio
nū ſiue aduerſitatū exiſtētibꝰ. ꝑut dicit Beda in
omel. ſic inq̄ens. Sic. n. ſepe diuina pietas fideles
in tribulatōne poſitos ſuꝑna pietas deſeruiſſe viſa
eſt. vt q̄ſi laborantes in mari diſciplos ih̄s preterire
voluiſſe putaret̄. Vn̄ ē illd̄ eccleſie martyrū certa-
mina deſudantis. Quare oblitꝰ es mei dū confrin
gūtur omnia oſſa mea ⁊c̄. Sꝫ dicūt inimici deridē
tes. Vbi ē deꝰ eoꝝ. q̄ſi naufragiū paſſis nauigāti-
bꝰ aplīs dicit ipē deꝰ eoꝝ. Cū tranſieris ꝑ aq̄m ego
tecū ero. ⁊ flumina nō operiēt te. cū ambulaueris
in igne nō combureris. ⁊ flamma nō ardebit in te
Vn̄ nūc recte ſubdit. Et ſtatim locutꝰ ē illis. ⁊ di-
xit eis. Confidite ego ſum nolite timē. Hoc v̄bū
ſ̄m Chryſo. ⁊ timorē ſoluit ⁊ fiduciam p̄parauit.
Qꝛ aūt dicit. ego ſum. Ait Hieronymus. nec ſub-
iungit. q̇s ſit. q̄ ex voce ſibi nota poterant eum in
tellig̃. qui ꝑ obſcure noctis tenebras loq̄batur. vl̄
ip̄m eē ſcire poterant quē locutū ad moyſen no-
uerant. Hec dices filijs iſrl̄. Qui ē miſit me ad
vos. Hec ille. Vtinam ⁊ nos in maximis timori
bus poſitos hoc ſuo vocabulo. ſ. ego ſum. digna-
ret̄ miſericordit̄ conſolari. p̄cipue in mortis articu
lo vbi eiꝰ p̄ntia nobis maxime erit neceſſaria.

Sciendū hic ꝙ eadē vox xp̄i q̇ſdam t̄ret. Joh.
xviij. Hec cū dixiſſet abierūt retro ⁊c̄. Quoſdā v̄o
oblectat ſicut Mariam Magdalenam cū eū q̄re
ret ad ſepulchꝝ. Et nūc diſciplos in tribulatione.
ſic etiam in predicatōne vna ⁊ eadē voce vnꝰ con-
turbat̄. alter letat̄. Timor enim illoꝝ ē cā ꝑturbati
onis. Amor autē alioꝝ ē cā conſolatōnis. Vn̄ ad
tribulatos ⁊ patient̄ eū expectantes libent̄ aſcen-
dit. ſic hic ſeq̄t̄. Et aſcēdit ad illos in nauim. ⁊ ceſ-
ſauit ventus. Sicut enim xp̄i abſentia ē cā pertur
batōnis. ſic eiꝰ p̄ſētia eſt cā conſolatōnis ⁊ aduerſi
tatis ceſſatio. Beda i omelia. In q̇cūqꝫ corde per
gratiam ſui amoris adeſt. mox vniuerſa vitiorū
⁊ aduerſantis mūdi ⁊ malignorum ſpūum bella
q̇eſcūt. Hec ille. Vn̄ ſeq̄t̄ de apoſtolis. Et plꝰ ma-
gis intra ſe ſtupebant. Non enim intellexerūt mi
raculū de panibꝰ. Erat enim cor eoꝝ obcecatum.
vn̄ Beda in omelia. Dn̄s q̇dem in miracl̄o panū
ꝙ eſſet conditor rerum oſtēdit. Et in ambulando
ſuper vndas ꝙ haberet corpus ab omni grauami
ne p̄ctōrum liberꝝ edocuit. ⁊ in placando vētos vn
darumqꝫ rabiē ſedando ꝙ elemētis dominaretur
mōſtrauit. Sꝫ carnales adhuc diſcipuli nōdū eū
adeſſe cognoſcebant. Et q̇dem virtutum magni-
tudine ſtupebant. necdum veritatem in eo diuine
maieſtatis cognoſcere volebant. Hec ille. Con-
ſequent̄ ꝑ ſc̄do p̄ncipali tangitur ſuccurrentis be-
nignitas medicatiua quā comportatio ꝓbat po-
puloſa. Et cū trāſfretaſſent venerūt in terram ge-
nezareth ⁊ applicuerūt. Cūqꝫ egreſſi eſſent de naui
cognouerūt eū. ſ. illi de terra genezareth. Quia ꝑ
famam quam audierāt. ⁊ ꝑ miracula q̄ aliq̄ eoꝝ vi
derāt cognouerūt ꝙ ille erat q̇ infirmos curabat.
aliq̇bꝰ etiam vt dicit Beda vultu notus erat.

Myſtice ſciendum ꝙ cū de naui penitētie egreſ
ſi fuerimus. q̄ndo. ſ. ꝑ mortē ad portū celeſtis pa-
trie venerimꝰ. tūc cognoſcemꝰ eum ⁊ nos facie ad
faciē q̇ eū hic ꝑ ſpeculū in enigmate ꝑſpeximꝰ. vt
hr̄. j. Chorꝝ. xiij. Multi etiam gētilium ⁊ iudeorū
cognouerūt xp̄m in eū credēdo. ſꝫ nō credidiſſent
niſi apoſtoli pro maiori parte priꝰ egreſſi fuiſſent
de hoc mūdo ad celeſtē patriam. Seq̄t̄. Et currē-
tes ꝑ vniuerſam regionē illam. ceperūt in grabat̄
illos q̇ ſe male habebant circūferre vbi audiebant
eum eſſe. Beda. Vide quāta ſit fides hominū ter
re genezareth. vt non p̄ntium tm̄ ſalute cōtēti ſint
ſꝫ mittūt ad alias ꝑ circuitū ciuitates vt oēs currāt
ad medicum. Hec ille. Sic ⁊ nos non debemꝰ eſſe
ꝯtinēti ꝙ ſoli ſaluemur ꝑ cōfeſſiones ⁊ p̄dicatōes
ſꝫ ⁊ oēs male habētes in anima quantūcūqꝫ diſtā
tes afferre debemus vt ſanent̄. Et quocūqꝫ introi-
bat in vicos aut villas aut in ciuitates ponebāt in
firmos ⁊ dep̄cabant̄ eum vt vel fimbriam veſtimē
ti eius tangerent. Et quicunqꝫ tangebant eum ſal
ui fiebant. Vnde aūt tales didicerant vt fimbriam
eius tangerent ſi ſanitatē conſequi vellent. indicat
Chryſ. dicens. Mulier enim que fluxum ſanguis
patiebat̄ vniuerſos hanc ſapientiam edocuit. vt ſi
tangerent fimbriam veſtimēti xp̄i ſanarētur. Pa-
tet etiam ꝙ xp̄s tempore quo abſens fuit nō ſolū
fidem eorum diſſoluit. ſꝫ ⁊ maiorem reddidit. cuiꝰ

UVA. BHSC. IyR_034_1

virtute omnes ſaluati ſunt.qꝛ quotq̄t tangebāt eū ſalui fiebāt. Hec ille. Si talis medicus adhuc eēt omnes poſt eū currerent vt ſanitatē corporū reciperent. Qui ſi recte crederēt ad vnitatē eccl'ie credendo ⁊ oꝑando currē deberēt. Que q̄dem eccl'ia ꝑ grām quā accepit.⁊ in ſacramētis que diſtribuit ſanitatē animaꝝ conferre nō deſiſtit. Nota ſpūaliter.ſi vis ſanari ab infirmitate anime.tange veſtimenta eius.ſ.hūilitatē.ps.ciij. Abiſſus ſicveſtimētum amictꝰ eiꝰ. Sicut eñ abyſſus ē inſtabilis. ſic vnio humane nature cum diuina. Primo ſumitatem.ſ.natiuitatis.qm̄ vilibus pannis inuolutꝰ eſt. Scd̄o mediū.ſ.ꝓceſſum vite p̄dicādo.ieiunando. ambulando. Tercio fimbriam.ſ.aduētū ad iudicium. Joh.v. Omne iudiciū dedit filio. Math.xxv Videbūt filiū hoīs ⁊c. Et ſanaberis in anima. Et generalit' oīni tꝑe. Ezech.xviij. Si impiꝰ egerit penitētiā ab omnibus pc̄tis ſuis q̄ oꝑatus ē ⁊c. vita viuet ⁊ nō morietur. Et hoc cognouit ps.cxlij. In q̄cūq3 die inuocauero ⁊c.ſ.iuuētutis ⁊ ſenectutis. Itē generaliter in omni populo. Act.x. In v̄itate cōperi nō eſt acceptor pſonaꝝ deus. ſ3 in omni gente q̄ timet eum ⁊ oꝑatur iuſticiā acceptus ē illi. Nō plus diuitem q̄3 pauꝑem ſuū q̄3 dn̄m. Ezech.xviij Ecce oēs anime mee ſunt. Itē generalit' in omni infirmitate ſpūali ⁊ corꝑali. Mat.iiij. Circumibat ihs totam galileam docens in ſinagogis. ⁊ ſanās oēm languorem ⁊ infirmitatē in populo. Grego. Celeſtis medicus ſingulis vicijs adhibet medicamenta. Ergo tange fide orōne ⁊ amore xp̄i ſanitatem recipiendā. Myſtice. Per mare in q̄ laborabant diſcipuli intelligit' p̄ns mundus. Nā mare multas habet ꝓprietates. Primo in mari ē aure inſtabilitas. Et ſic hō in p̄nti mūdo eſt inſtabil'. Job.xiiij. Nunq̄3 in eodem ſtatu ꝑmanet. S3 ſicut in mari fluctus eleuant' ⁊ depmunt'. ſic ⁊ in p̄nti mūdo eleuat' homo ꝑ ſuꝑbiam.ps.xcij. Eleuauerunt flumina fluctus ſuos. Et dep̄mit' ꝑ pauꝑtatē deniq3 eijcitur in ꝓfundum peccatoꝝ. Eccl'i.xxvij Propter inopiam multi deliq̄runt.ſ.rapiētes aliena. Aut ſe venales exponunt in luxuria. aut diuitibus inuidēt. Ideo ps.lxxij. Deieciſti eos dū alleuarentur. Illam inſtabilitatem non euades dūmodo es in mundo. Aug. Inquietum eſt cor meum donec requieſcat in te. Secundo in mari ē aq̄rum multiplicitas. Eccl'es.j. Omnia flumina intrant mare ⁊c. Et ſic in mundo miſerie multitudo Treno.ij. Magna eſt eñ velut mare contritio tua Et Job.xiiij. Repletur multis miſerijs ⁊c. Eccl'i. ij. Cuncti dies eius doloribus ⁊ erūnis pleni ſunt ſc3 a die natiuitatis vſq3 ad diem mortis. Tercio ī mari piſces maiores deuorant minores. Et ſic potētes in mūdo opp̄mūt pauꝑes. Jaco.ij. Nonne diuites ꝑ potētiam opprimunt vos. Quarto i mari ē fluctꝰ velocitas.⁊ ſic in mundo vite breuitas. Job.xiiij. Breues dies hominis ſunt.ij. Reg.xiiij. Omnes morimur ⁊ quaſi aqua dilabimur. Nam ſicut ſemita nauis non videtur.⁊ volatus auis.ſic priorum non eſt memoria. Baruch.iij. Vbi ſunt p̄ncipes gentium qui dominantur beſtijs terre.q̄ inauibus celi ludunt.qui argentum theſauriſant ⁊ aurum in quo confidunt homines.⁊ non eſt finis acquiſitionis eorum. Deſcenderūt ad inferos ⁊ alij loco eorum ſurrexerunt. Quinto in mari eſt periculoſitas.⁊ ſic in mūdo. Eccl'es.ix. Neſcit homo finem ſuum ⁊c. Similiter incertitudo in anima. Ecci.ix. Nemo ſcit an amore vel odio dei dignus ſit. Ideo ſi volumus ſecure peruenire ad littus ſalutis aſcendamus in nauem penitentie.de q̄ Iſa.lx. Me enim inſule expectant ⁊ naues maris in principio vt adducam filios de longe.i. de vijs peccatorum. Et iterum Iſa.lx. Filij tui de longe venient.quia peccatores elongati ſunt a deo.pſal. clxviij. Longe a peccatoribus ſalus. Hanc nauem debemus aſcendere multis de cauſis. Nam primo aliquis aſcēdit nauem ne ſubmergatur in profundum.⁊ ſic nos. Nam omnes non exiſtentes in naui penitentie ſubmerguntur in anima. Lu.xiij. Niſi penitentiam egeritis omnes ſimul peribitis.vt Judas. Cayn. Eſau ⁊c. Secundo aliquis aſcendit nauem propter propriam vtilitatē. Et ſic aſcendere debemus in nauem penitētie. q̄a per eam mercabimur remiſſionem peccatorum. Ezech.xviij. Si impius egerit penitentiam de iniquitatibus ſuis.omniū iniquitatum eius non recordabor. Item aſcenſus in nauem penitētie confert gloriam. Math.iij. Penitētiam agite appropinquabit eñ regnum celorū. Item aſcenſus in nauem pn̄ie liberat ab inimicis. Ezech.xiij. Tradam te inimicis propter peccata tua.⁊ ꝑ pn̄iam liberaberis. Et Ezech.xviij. Conuertimini ⁊ agite pn̄iam.⁊ nō erit vobis iniquitas in ruinam. pſal. lxxiij. Ne tradas beſtijs animas confitētium tibi. Tercio debemus aſcendere nauem pn̄ie propter xp̄i benignitatē. Rom.ij. Ignoras quoniam benignitas dei ad pn̄iam te adducit. De hac benignitate dicitur Sap.xj. Miſereris omniū domīe. quia omnia potes.⁊ diſſimulas peccata hominum ꝓpter pn̄iam. Et Ezech.xviij. Nolo mortem peccatoris ⁊c. Et.j. Thim.ij. Deus vult omnes homīes ſaluos fieri ⁊ ad agnitionē veritatis venire. Quarto debemus aſcendere nauem pn̄ie propter temporis opportunitatem.ij. Chor.vj. Ecce nūc tempus acceptabile.ps.cj. Miſereberis ſyon qꝛ venit tempus. Item notandum aſcendentibus nauē pn̄ie triplex eſt ventus contrarius. Primus ventus eſt temptatio dyaboli. Iſte eſt ventus de quo dicitur Job.j. Ventus vehemens irruit a regione deſerti ⁊ concuſſit quattuor angulos domus. Quattuor anguli domus ſunt quattuor virtutes anime ſcilicet prudentia. iuſticia. temperantia. ⁊ fortitudo. Tunc iſti quatuor anguli concutiūtur ⁊ domus cadit quando homo grauem temptationem paſſus non habet vſum iſtarum virtutum. Huic vēto d3 homo reſiſtere ꝑ fidē.j. Pet.v. Vigilate quia aduerſarius vr̄ ⁊c. Cui fortiter reſiſtite in fide. Secundus ē vexatio carnis. Gal.v. Caro concupiſcit aduerſus ſpiritum. S3 oportet reſiſtere ꝑ abſtinentiam.ſ.abſtinēdo a delectatōibus prauis ⁊ a ſuꝑflua cibatōe ⁊ potatōe. Eph.vj. Nolite i ebriari vino in quo eſt luxuria. Idō apoſtolus talem materiam in ſe refrenabat dicens.j. Chor.ix. Caſtigo corpus meum ⁊ in ſeruitutem redigo. Tercius ventus eſt mundus. Job.xvj. In mūdo

UVA. BHSC. IyR_034_1

preſſuram habebitis. Huic vento debẽmus reſiſtere per fugam. j. Joh. ij. Nolite diligere mundũ neqꝫ ea que ⁊c. Quia dicit Aug⁹. Mundus vult ſeruitores ſuos vorare ⁊ non portare. Ideo rogabat propheta pſ. lxviij. Non me demergat tempeſtas aque neqꝫ abſorbeat me in profundum. Item contra pericula maris naute multa faciunt. Primo naues exonerant. ſecundo aquas exhauriunt tercio rupturas obſtruunt. quarto anchoram iaciunt. Primo naues exonerant. ⁊ ſic nos nauẽ anie exonerare debemus per largitionem elemoſine. Dañ. iiij. Peccata tua elemoſinis redime. Figuratur Jone. j. vbi naute proiecerũt bona ad mare vt ſaluarentur. Spũaliter. ſic nos temporalia. pſ. lxxj. Animas pauperum ſaluas faciet. ex vſuris ⁊ iniquitate redimet animas eoruꝫ. Sed heu de aliquibus conqueritur pſ. xlviij. Simul inſipiens ⁊ ſtult⁹ peribunt. relinquent alienis diuitias ſuas ⁊c Secundo exhauriunt aquas. Et ſic nos abijcere debemus ſuperbiam per humilitateꝫ. Trenor. ij. Effunde ſicut aquam cor tuum ante conſpectum domini. Nam qui ſuperbiaꝫ non effundit h̃ pibit. pſ. lxxij. Deieciſti eos dum alleuarentur. ⁊ ſubito perierunt propter iniquitatem ſuam. Et econtra Prouerbi. xxix. Humilem ſpiritu ſuſcipiet glĩa. Tercio rupturas obſtruunt. ſic nos foramina ſenſuum obſtruere debemus per timoreꝫ domini. q2 dicitur Hierem. ix. Mors intrauit per feneſtras id eſt per ſenſus exteriores. Ecci. xv. Qui timet deum faciet bonum. Quarto anchoram iaciũt in ꝓfundum. ſ. ſpei. vnde ad Hebre. vj. Fortiſſimum ſolamen habeamus qui confugimus ad tenendũ propoſitam ſpem. pſ. xvj. Saluos faciet ſperãtes in ſe ⁊c.

Dominica inuocauit.

Sermo. ix. De epiſtola.

h Ortamur vos ne grati

am dei inuacuuꝫ recipiatis. ij. Chor. vj. Solent principes quãdo pugnaturi ſũt cum hoſtibus ſuis premonere populum ſuum vt ſtrẽnue agant. Spũalr. ſic nunc exercitus militie xpiane ad pugnam egreditur contra nequitias demonum ⁊ aduerſus acies viciorum. Idcirco apoſtolus tanq̃ dux belli ſtrẽnuus exhortatõe prudẽti nos animat in epiſtola hodierna ſicut precepit dominus Deut. xx. Appropinquante prelio ſtabit ſacerdos ante aciem. ⁊ ſic loquetur ad populũ Audi iſrael. vos hodie contra inimicos vr̃os pugnam committitis nõ pertimeſcat cor veſtrum. nolite metuere. nolite cedere. nec formidetis eos. quia dominus deus veſter in medio veſtri eſt. ⁊ ꝓ vobis contra aduerſarios dimicabit. vt eruat vos de periculo. Talis ſacerdos ſtans ante aciem loq̃tur ad populuꝫ. Spiritualiter. ſic hodie hortatur nos apoſtolus vt arma regis noſtri nõ abijciam⁹ ſꝫ in eis viriliter dimicemus. cum ait. Hortamur vos ⁊c. In ſumma epiſtole tria innuunt. Prio hortatur nos ad virtuoſam operationem ibi. hortamur. Scdo ſubdit tp̃is beneplaciti ſuſceptionẽ. ibi. ecce nunc. Tercio docet nos habere copioſam perfectionem ibi. In omnibus exhibeamus ⁊c. Vel ſic. In ſumma epiſtole duo innuũtur. Prio hortatur nos ad ſuſcepte gr̃e oſtenſionẽm ibi. fratres hortamur. Scdo ꝓhibet ſcandali offenſionẽ ibi. Nemini dãtes vllã offenſionem. De prio dicit Hortamur vos ne grãm dei inuacuũ recipiat̃. i. ne ſine fructu dei grãm quã ſuſcepiſtis ſtare faciatis. Pro q̇ nota multa ſũt bona q̇ p̃ſtant nobis ex dei gr̃a. Prima ſunt bona nãlia q̇ ꝯtulit nob̃ in ip̃a creatõe. ſ. corpus cũ ſenſib⁹. aniam cũ viribus ſcꝫ potẽtiã diſcernẽdi inter bonũ ⁊ malũ. potentiã appetẽdi bonũ ⁊ deteſtandi malũ. dedit nobis ſilr ⁊ libeꝝ arbitriũ. vt libere ⁊ nullo cogente declinaret homo a malo ⁊ faceret bonũ. Et ꝑ h̃ meret̃ bonũ eternũ. vñ Deut. xxx. Teſtes. n. inuoco celũ ⁊ terrã ꝙ ꝓpoſueri vob̃ vitã bonũ ⁊ bñdictõꝫ ⁊ maledictõꝫ. Elige ꝰo vitã ⁊c. et Ecci. xv. Appoſui tibi aq̃m ⁊ ignẽ. ad quod volueris extende manũ tuã Et in hac libertate cõſiſtit tota dignitas hominis Unde valde ſtulti ſunt qui dicunt. Quare de⁹ nõ fecit hominem talem qui peccare non poſſet. quoniam al's non eſſet merito ſuo ꝯmendabilis. Hec eſt eñ maxima commendatio viri iuſti qui potuit tranſgredi ⁊ non eſt tranſgreſſus. Eccli. xxxj. Hac gratiam inuacuum recipiunt qui malum diligunt ⁊ bonum fugiunt. ⁊ qui exhibent membra corpis arma iniquitatis. Alia bona que habentur ex dei gratia ſunt tp̃alia. vt ſanitas corporis. tranq̃llitas temporis. ⁊ fertilitas rerum. Sed miſeri ſanitate corpis abutunt̃ luxuriando. Unde Salomõ ꝓuerbi. v. Ne des alienis. i. demonibus honorẽ tuũ Singuli habent honorem ſuum. Coniugati hñt honorem coniugij. Continentes honorem continentie. virgines honorem virginitatis. Et annos tuos crudeli. ſ. temp⁹ tibi ad pniam deputatum ne diſſipes. Nota multi ſunt modi quibus cognoſcitur ꝙ quis gratiam dei inuacuũ recipit. Primo quando q̇s gratias deo nõ agit. Berñ. Non eſt dignus dandis q̇ nõ agit gratias de datis. Secundo quãdo bonũ quod habet de gratia quaſi propter meritum ſuum ſibi attribuit. quod eſt contra apoſtolum. j. Chor. iiij. Quid habes quod non accepiſti. Aug. Memento quicquid habes aliũde habes. imperfecte habes. amittere potes. Tercio q̃n do gratiam collatam ⁊ gratis datam quaſi voluntarie reijcit. De quo Oſee. viij. Proiecit iſrael bonum. Chryſ. Gratia eſt adiutorium infirmitat̃ humane. ſ. vt mũdũ ⁊ dyabolũ vincat. Exẽplũ i vitaſpatꝝ de illa muliere q̇ cũ viciſſet diabolũ. ⁊ demon dixit. Vicit me illa. R̃ndit illa. Nõ ego ſꝫ dominus meus. Apoſtolus. ij. Chor. xj. Non ego ſꝫ gratia dei mecum. Quarto quando ſm eam non operat̃. j. Thi. iiij. Noli negligere gratiam dei que in te eſt. Quinto quando in gratia non perſeuerat Heb̃. xiij. Optimum eſt gratia ſtabilire cor. Señ. Quid prodeſt cibus corpori qui aſſumitur ⁊ ſtatim reijcitur ⁊ ſic gratia anime ſi cito ꝑdit̃. Chryſ. Tolle perſeuerantiam nec habet mercedem obſequium. nec gratia beneficium. nec fortitudo laudem. Item per gratiam dei poſſum intelligẽ bñficium redemptõnis. De qua gratia. ij. Chor. viij. Scitis gratiam domini ihu xp̃i cum diues eſſet ꝓpter nos egen⁹ fact⁹ eſt vt illius iopia diuites eſſem⁹ Ecci. xxix. Gratiam fideiuſſoris tui ne obliui-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſcaris. Et Aug⁹. loquēs de tali gratia dicit. Redimit venditos. viuificat occiſos. honorificat iniuriatos. Grām iſtā inuacuū recipit qui tanti beneficij immemor exiſtit. ſcꝫ per ingratitudinē qꝺ eſt maximū peccatū. vt dicit Bern. Ingratitudo eſt ventus vrens exiccans fontē pietatis. Idcirco in pſenti tpe nō debemus grām dei inuacuū recipere. Rationeꝫ ſubdit. Tempore accepto exaudiui te. ſ. a peccatis liberādo. Gal. iiij. At vbi venit plenitudo tpis miſit deus filiuꝫ ſuū ⁊c. Et ſubdit. In die ſalutis. ſ. quo nata eſt vera mūdi ſalus. adiuui te. ſcꝫ per miſericordiam tibi exhibitā. Dicit ergo. Ecce nūc tempus acceptabile. ſcꝫ ad agenduꝫ penitentiā. quia nūc acceptat ſacrificiū iuſticie. ecce nunc dies ſalutis. ſcꝫ ad ꝓmerendā glīam. qꝛ nūc acquirit meritū ſalutis eterne. Hanc grām inuanum recipiunt qui de die in diē penitere differūt. De quo Job. xxiiij. Dedit ei dñs locum penitentie. et ille abutitur eo in ſupbia. Apocal. ij. Dedit ei tempus vt penitentiā ageret. ⁊ nō vult penitere a fornicatione ſua. Tales ſunt habentes vocē cornicā dicētes. cras cras: ꝓtrahentes vſqꝫ ad ſabbatum paſce. De quibus Eccli. v. Ne tardes conuerti ad dñm deum tuū. Nota multa ſunt q ꝓmouent hoieꝫ ⁊ hortant ad pniam. Primū dei benignitas. Scōm tpis opportunitas. Tertiū penitētie vtilitas. Quartū eſt durationis nocibilitas. vt habet alibi. Attamē ſciendū eſt ꝙ multiplex legitur tpus in ſacra ſcriptura. Eſt em̄ tempus acceptabile. tps miſerabile. tempus formidabile. De pmo dicit in textu. Ecce nūc tēpus acceptabile. ſ. in quo medicus per ſe venit offerens vngenta ſanitatis. ⁊ curans vulnera peccatorū. In quo tpe poſſumus cōſtituere pacē cū angelis ⁊ bomibus Hiere. viij. Expectauimus pacē ⁊ non venit queſiuimus tps medele. ⁊ ecce formido. Vbi loquit de hoc tpe gratie. deſiderans illud videre. Et hoc tēpus grē nunc habes. Nam tempus quadrageſime eſt acceptabilius ad lucrandū ꝙ̄ alia tpa. Primo quia campſores nūc in locis ſuis inueniūtur id eſt penitentiarij parati ad audiendas confeſſiones. O ꝙ̄ felix mutuatio fit i foro penitētiali. Viliſſima eni moneta eſt quā peccator apportat. ⁊ pcioſiſſima eſt quā deportat. quia peccata ſua ibi dimittit. ⁊ grāꝫ dei ibi acquirit Thob. iij. In tempore tribulationis pctā dimittis his qui inuocāt te. Itē in quadrageſima quaſi in nūdinis dei abundāti⁹ venalia exponunt ſcꝫ ipſum regnū celorum Vnde dicit Aug. Venale habeo. quid. regnū celorum. ⁊ tantū valet quantū habes. Attamē in nūdinis iſtis quid pcipue emendū ſit. oſtēdit nobis dñs Apocal. iij. Suadeo tibi emere a me aurum ignitum probatū vt locuples fias. Aurum iſtud eſt caſtitas aut charitas. Vnde aurum emūt qui charitate ſtudēt Sed ſunt aliqui q in nūdinis iſtis plumbū vel argentū emūt. Illi reuera emūt plūbum q opa miſericordie in mortali pctō faciunt. Opa em̄ mortalia ad ſimilitudinē plūbi ſunt pōderoſa ⁊ nō pcioſa. Argentū vo emūt q ſapiaꝫ huius mūdi ſequunt. Nā ſicut argentum nō reputabat alicuius pcij tpe ſalomonis. vt hr. iij. Regū. x. ſic ſapientia huius mūdi ſtulticia eſt apud deū. j. Chor. iij. Iō in hoc tpe debem⁹ emere aurū charitatis ⁊ miſericordie. p̄s. cj. Quia tps miſerēdi ei⁹ quia venit tps. Et hoc tpe ſtrictiſſima eſt reddēda ratio. Anſ. O lignū aridum qd rñdebis cū exigetur a te vſqꝫ ad oculi ictū ⁊c. Bern. Omne temp⁹ tibi impēſum requiret a te q̄liter ſit expēſuꝫ. Sed heu conqueritur hieremias de aliquibus. ca. viij. Miluus in celo cognouit tps ſuū. hyrūdo ⁊ cyconia cuſtodierūt tps ſuū. Sed miſer peccator h tēpus refutat ⁊ negligit. Cū tñ dicit Ber. Nihil pcioſius tpe. qꝛ de eo valde exiguuꝫ pſtat nobis. iiij. phiſicor. Nihil habem⁹ de tpe niſi nūc. Ergo ſūma cū ꝓuidētia eſt ad ſalutē aīe in eo reſpiciendū Eccles. ix. Quodcūqꝫ pōt manus tua opari: inſtāter fac. Et Iſa. lv. Querite dñm dū inueniri pōt. inuocate eum dū ꝓpe eſt. ſ. in tpe pñti. Scōm eſt tps miſerabile. ſ. tpus mortis. de q. ij. Thimo. iiij. Tps reſolutionis mee inſtat. i. mortis qꝺ eſt incertū. Eccles. ix. Neſcit hō finē ſuū. ſꝫ ſicut piſces hamo ⁊ aues laqueo capiunt. ſic hoies in tpe malo. Et loquit hoc de carnalibus q nō ꝓuidēt diē mortis. ⁊ iō q̄ſi irrōnabilia aīalia rapiunt ad locū dānatiōis. Job. xxj. Tenēt tympanū ⁊ citharā ⁊ gaudēt ad ſonitū organi. ducūt in bonis dies ſuos: ⁊ i pūcto ad infernū deſcēdūt. de h tpe dī Ecci. xj. Si hō annis multis vixerit ⁊ i his oib⁹ let⁹ fuerit meminiſſe dꝫ tenebroſi tpis. i. mortis. Et i h tpe difficile ē penitere. Aug. Tūc morb⁹ vrget. pena terret vox clamat. mūd⁹ delectat. Ecci. xviij. Cōfitebert viuēs: viu⁹ ⁊ ſan⁹ ꝯfiteberis. Gre. Timendū eſt q tps ſenectutis expectat ad penitēdū ne dū ſperat miaꝫ inueniet iudiciū. Ber. Infelix hō q florē iuuētutis offert diabolo. ⁊ feces ſenectutis deo. p̄s. lviij. Fortitudinē meā ad te cuſtodiaꝫ. Eccli. xiiij. Añ obitū opare iuſticiā. añ lāguorē adhibe medicinā. Dic em̄ Aug. in lib. de pnia. ⁊ hr diſt. vij. ca. null⁹. Nullus expectet qūſqꝫ peccare nō pōt. arbitrij libertatē reqrit dñs vt deleat ꝯmiſſa nō neceſſitatē. Iō ſubdit. pculoſiſſimū eſt vſqꝫ ad mortē ꝓtrahere. Mat. vij. ⁊ Lu. xiij. Cōtēdite itrare p āguſtā portā. ſ. pnie. ne claudat ianua diuine miſericordie. Gre. in mora. ſup illud. Clauſa eſt ianua. Qui tps cōgruū pnie pdidit. fruſtra ad regis ianuā pcibus pulſat. Non em̄ poſt iudiciū precū aut meritor locus erit. Aug. de vbis dñi. Tūc ianua lugētib⁹ claudit q nūc q̄tidie penitētibus aperit. tūc erit pnia ſed nō fructuoſa ⁊c. Tertiū eſt tpus formidabile. De q p̄s. lxxiiij. Cū accepo tps ego iuſticias iudicabo. Nō ſolū iuſticias ſꝫ iniq̄tates ⁊ malicias. Vñ. ij. Chor. v. Vnuſqſqꝫ recipiet ꝓut geſſit ſiue bonū ſiue malū. De h tpe Mat. xiij. In tēpore meſſis dicā meſſoribus. colligite ꝫizania ⁊ alligate ea in faſciculos ⁊ ꝓijcite in ignē. et ibi erūt eternalit p̄s. lxxx. Inimici dñi mētiti ſunt ei. ⁊ erit tps eor in ſcl'a. Iō ad Gal. vj. Dū tps habemus operemur bonū. Nā i illo tpe formidabili nō poterim⁹ penitere p̄s. vj. In iferno qs ꝯfitebit tibi. q. d. null⁹. Iō Apoca. x. Jurauit angl's ꝙ p⁹ h tpus nō erit amplius. tpus ſcꝫ miſericordie ⁊ penitētie ſꝫ iuſticie. Ideo ſubdit Eccli. iiij. Fili obſerua tpus. Rationē ponit Hiero. Sicut nō perit capill⁹ de capite ſic nec momentum de tempore. Et Chriſ.

13

UVA. BHSC. IyR_034_1

Omni rei oportet magis parcere ꝙ tpi. Aurū ſi ꝑ
dideris recuperare poterꝭ. tps aūt nō reſumes. vt le
git in vitaſpatrū de aia plāgēti penā. ⁊ inter multi
tudinē penarū deplāxit amplius tempus ꝑditū.

De eodem. Sermo. x. De euāgelio.

Ductus eſt ieſus in de
ſertū a ſpū vt tēptaret a diabolo. Matt.
iiij. Mar. j. Lu. iiij. Ubi duo haſtiluſo
res haſtiludūt ſimul. tūc ſi vnus cadit alter eius
fautor ⁊ amicus capit eius arma haſtā ⁊ galeā. et
in ſpecie ꝓris illo ignorāte appropinquat. Spū
aliter. Et ſic qn̄ ꝓmus hō bellauit cū diabolo. tūc
amicus nr̄ ieſus xp̄s induit nr̄e carnis loricā ⁊ ha
ſtam noſtre fragilitatis cū galea defectuoſitatis. ⁊
appropinq̄uit ad eū ſcꝫ diabolū ipſo ignorāte. Fi
gurat. j. Mach. xiij. Poſtꝙ triphon vicit ⁊ occi
dit ionathan. tunc ſymon frater eius aſſumpſit ſi
bi ppl'm fratris ⁊ officiū. ⁊ vindicauit fratrē ⁊ occi
dit triphon. Spūaliter. Per triphon intelligitur
diabolus. qui ſupauit Jonathan. i. primū hoiem
quouſqꝫ venit ſymon. i. xp̄us obediēs patri. ⁊ iſte
nos vindicauit in eadē forma humana. Joh. xij.
Nunc ꝓnceps huius mūdi eijciet foras. Aliud
thema. Videmꝰ ꝙ vbi rex militiā ſuā ad pugnā
dum mittit. ſi cōtingat eos male pugnare. ita vt
dux exercitus ⁊ alij ꝓbi viri quidā occidunt. ⁊ q̄
dam captiuant. tūc rex aſſumit ꝑ ſe arma ⁊ vadit
ad ꝓliū ad vlciſcendū iniuriā ſuoꝝ ⁊ verecundiā.
Et q̄ fugerunt nō ſunt auſi faciē eius videre. Spi
ritualiter. ſic eſt de genere humano ⁊ xp̄o. Figu
rat Joſue. vij. Cū mitteret Joſue de hiericho vi
ros ꝯtra haij ꝑcuſſi ſunt ⁊ corruerūt. Ipſe aūt Jo
ſue reuerſus ꝑcuſſit viros haij. ita vt nullus de tā
ta multitudine ſaluaret. Spūaliter. Chriſtus rex
celi cū videret genus humanū in cāpo huius vite
ſuccūbi. ⁊ Adam ducē cū maiori parte ꝓſtratum
induit armaturā. ad Phil'. ij. Habitu inuentꝰ vt
homo. in deſerto huius mundi. ps. xvij. In te eri
piar a tēptatione. ij. Pe. ij. Nouit deus pios a tem
ptatione eripere. De q̄ introitꝰ Inuocauit me ⁊c̄.
In epiſtola hortamur. Ecce nūc in die ſalutis ad
iuui te. In ſumma euāgelij tria innuunt. Prio
quō chriſtus audacter bellum eſt ingreſſus. Se
cundo quō callidus hoſtis eum eſt aggreſſus. ibi
Et accedēs ⁊c̄. Tertio quō fortiter idēꝫ hoſtis eſt
oppꝛ̄ſſus. ibi. Vade ſathanas. De primo dicit In
illo tp̄e ſcꝫ poſt baptiſmū immediate ductus ē ie
ſus in deſertum. Glo. qꝺ eſt inter hieruſalē ⁊ hie
richo. vt dicit Luce. x. Et hic ductus fuit a liberta
te arbitrij. ergo a ſpūſctō. ij. Chor. iij. Ubi ſpiritꝰ
domini ibi libertas. Et fuit hic ſpūs q̄ in ſpecie co
lumbe māſit ſuper eum. De quo Iſa. lxiij. Spiri
tus dn̄i ductor eius fuit. Subdit rationē. Ut tem
ptaretur a diabolo. Chriſ. Chriſtus ſciebat ꝙ dia
bolus eum temptare deſiderabat. ⁊ tamen diabo
lus aduerſus xp̄um ire non poterat. ideo chriſtus
contra diabolum proceſſit. Sed diceres. cur in
deſerto ⁊ non alibi. Reſpōdet Baſilius. quia locꝰ
ſolitarius eſt temptationi aptus. vt patet in ꝓma
muliere. Sed diceres. cur temptari voluit xp̄s.
Reſpondetur multis de cauſis ſm̄ ſctm̄ Thomā
parte. iij. q. xlj. articu. j. Primo vt nos omnes tem
ptandos oſtenderet. Eccleſiaſtici. ij. Fili ad tem
ptationē ꝑpara animū tuum. Et ſm̄ Hylariū vt
oſtenderet omnē hominē quātūcunqꝫ ſanctū eſſe
temptationibus ſubditū Job. vij. Militia eſt vita
hominis ſuper terrā. Secundo ſm̄ Chriſo. vt au
daciam diaboli reprimeret. ⁊ nobis contra tēpta
tiones auxilium ferret. Tertio vt nullus tempta
tus indignaretur. Matth. x. Nō ſit diſcipulus ſu
per magiſtrum. Aug. Magna eſt conſolatio mē
bris a capite. Innocētius. Non deſperet qui tem
ptatur: quia tēptatus eſt ſaluator. Quarto vt eis
aſſiſteret. j. Chor. x. Fidelis deus qui non patiet
vos temptari ſupra id qꝺ poteſtis ⁊c̄. Gre. Sicut
morte ſua chriſtus noſtram vicit. ſic noſtras tem
ptationes ſuis ſuperauit. Nota tamen Grego.
dicit ꝙ temptatio tribus modis fit. ſcilicet ſugge
ſtione. delectatione ⁊ conſenſu. Suggeſtione ſal
tem extrinſeca ⁊ nō intrinſeca. quia in carne tem
ptatus eſt chriſtus. ⁊ hoc non eſt peccatū. ⁊ nō de
lectatione: vbi eſt peccatum veniale. nec conſenſu
in quo eſt peccatum mortale. vt dicit Auguſti.

Moraliter. per deſertum intelligitur penitentia
quia dicit Auguſtinus. Omnis chriſti actio no
ſtra eſt inſtructio. Sed chriſtus ductus eſt a ſpiri
tu. ſcilicet ſancto in deſertum. Et ſic homo per ſe
non poteſt ingredi deſertum penitentie. ſed per ſo
lam gratiam. ad Romañ. viij. Quicunqꝫ ſpū dei
aguntur hi filij dei ſunt. Primo hi filij dei ſunt qꝛ
in heremo ſunt aque amare. ⁊ ſic cōtritio in peni
tentia. Trenoꝝ. ij. Uelut mare contritio tua. Itēꝫ
in deſerto ſunt igniti ſerpentes. id eſt impugnatio
diabolica. Unde petrus rauennenſis. Actor ma
licie. origo nequicie ſemper hominibus laqueos
protendit et foueas fodit. Innocentius. Nullus
putet ſe in hac peregrinatione omnino temptati
onibus diaboli poſſe carere. nulla perſona. nullꝰ
locus. nullum tempus excluditur. Ecce ꝙ calli
dus. Non hominem qualēcunqꝫ. ſed ieſum. id eſt
ſaluatorem qui peccatum non fecit temptauit.
Quid faciet peccatoribus ſi chriſtum temptauit
in heremo vbi nulla temptandi cauſa vel occaſio
Quid faciet manenti in ciuitate vbi loci amenitas
veſtium precioſitas. diuitiarum iactantia. Si ieiu
nantem quid in delicijs viuentem. Si in templo
quid in lecto. Gregorius. Maligni ſpiritus quaſi
latrunculi iter noſtrum obſident. Subdit. Et cūꝫ
ieiunaſſet quadraginta diebus ⁊ quadraginta no
ctibus poſtea eſurijt. Ieiunauit. ſcilicet vt non ſu
meret cibum. Et hoc propter tria. Primo vt oſtē
deret ſe dei filium. Sed diceres. tamen Moy
ſes ⁊ helyas etiam ita ieiunabant. Soluit Chriſo
ſtomus dicens. Illi eſuriunt. Chriſtus non. Ipſi
virtute alterius ſuſtentabantur. chriſtus propria
virtute. Secundo ſm̄ Baſilium ideo tantum ie
iunauit vt oſtenderet volenti vincere diabolūꝫ ne
ceſſe eſſe ieiunium. Matth. xvij. Hoc genus de
moniorum in ſolo ieiunio ⁊ oratione eijcit. Ter
tio ſm̄ Grego. vt ſuo ieiunio noſtrum ieiuniū in
ſtitueret. Nota tres ſunt cauſe cur inſtitutū eſt
ieiunium quadraginta dierum. Primo quia deli
q̄mus in quattuor euangeliſtis ⁊ decē ꝑceptis. vt

UVA. BHSC. IyR_034_1

dicit Gꝛego. Jn hoc debemꝰ penitere. Scđo iđ. qꝛ ſicut ex lege iubemur deo offerre decimas totius anni frumentales. ita decimas tempoꝝ. Nam q̄drageſima ꝯtinet q̄draginta duos dies. ſed quia ſex dies dñicos nō ieiunamꝰ ꝓpter gaudiū reſurrectionis quo xp̄s bis comedit. iđ manent tm̄ triginta ſex dies ieiunales. ergo addunt̃ quattuoꝛ p̄cedentes: qui q̄draginta ſunt decime tēpoꝝ. qꝛ annus habet. ccclxv. dies. Tertio ſm Ambꝛo. iđo qꝛ ꝑ q̄draginta dies aque diluuij inundauerunt ſuꝑ terrā ꝓpter pctā. ergo pctā noſtra ꝑ abſtinentiam q̄draginta dierū deleamus. vt impleamꝰ q̇cquid deliq̇mus. vt curſoꝛ implet altera die qđ i vno neglexit. Nota licet illo tp̄e xp̄us nihil comederit nos tm̄ ſemel ob infirmitatē humanitatꝭ poſſumꝰ cibū ſumere ad ſufficientiaꝫ. Sed diceres. Cur non ieiunamꝰ eo tempoꝛe q̇ xp̄s. ſcꝫ poſt epiphaniam ⁊ baptiſmū. Reſpōdet̃ pꝛimo: qꝛ nūc inſtat anniuerſarius xp̄i paſſionis. Ergo vt ſibi cōpatiamur poꝛtādo crucē penitētie ⁊ cū eo reſurgamꝰ a vicijs ⁊ a moꝛte anie. iđ iſto tp̄e inſtitutū eſt hoc ieiuniū. Scđo iđ vt imitemur filios iſrl̃. qꝛ illo tempoꝛe exierunt de egypto. poſt hoc eo tp̄e exierunt de babilonia. qđ inde pꝛobat̃: qꝛ tam iſti q̄ꝫ illi ſtatim celebꝛauerūt paſca. Et ſic nos p̄mo egrediamur de pctis vt deniq̄ꝫ eamus in terrā ꝓmiſſiōis Tertio ꝓpter furoꝛē libidinis q̇ in tp̄e veris ſolet nos magis accēdere q̄ꝫ alijs anni tp̄ibus. Ergo refrenemus carnis ꝯcupiſcētiā ꝑ ieiuniū. ij. ad Coꝛ. vj. Jn ieiunijs ⁊ caſtitate ⁊c̃. Hieronymꝰ. Per abſtinentiā cibi ⁊ potus tepeſcit venus. Pꝛouerbio. xxvj. Si defecerint ligna extinguit̃ ignis. Sequitur. Poſtea eſurijt. Et hoc ꝓpter duo. Pꝛimo vt oñderet ſe eſſe verū hoieꝫ vt pꝛius verū deū. Vel ſm Baſiliū ad oſtendendū ꝙ famē ſponte aſſumpſit vt ceteros defectus. Scđo ſm Baſiliū vt pꝛouocaret diabolū ad tēptandū eū. Dixi ſcđo innuitur quō callidus hoſtis eſt eū aggreſſus dicēs Et accedēs temptatoꝛ. i. diabolus. qui habet hoc nomen ab officio. De quo Chꝛiſ̃. Nec manducat nec bibit nec aliud opus habet q̄ꝫ ꝙ inceſſanter tēptat. iđ dicitur tēptatoꝛ. Et accedēs. Dicit Nicolaus de lyra. Sciuit diabolus ex ꝓphetia Jſa. ix. ꝙ chꝛiſtus deberet eſſe deꝰ ⁊ homo. iuxta illđ. Paruulus natus eſt nobis. ⁊ filiꝰ datus eſt nobis. Ecce vera humanitas. ⁊ vocabitur nomē eius ammirabilis. deus foꝛtis. ecce maniſeſta eius diuinitas Jtē ſciuit tp̄us foꝛe completū per Danielē expꝛeſſum: ⁊ per regni tranſlationē iudeoꝛum ad herodem alienigenam. vt habet̃ Geneſ̃. xlix. Non auferet̃ ſceptrū de iuda ⁊c̃. Sed neſciebat certitudinaliter an ieſus eſſet chꝛiſtus. Veruntamē ꝓpter eminētiam ſanctitatis eius habebat quandā coniecturam. eyn verdenckē. Dubitauit em̄ diabolus quia vidit eum natū de muliere. ⁊ flentē: ⁊ circūciſum: ⁊ fugientem in egyptū: ⁊ baptizatū. ⁊ ſitim ⁊ famam patientem. et pꝛopter hoc putauit euꝫ eſſe hominem. Jtem ex alia parte non nouit eius patrem. vidit angelos letātes. ſtellā magos ducentē ⁊ ideo putauit eum deū. Jdeo voluit hoc experiri per ētptationē. ⁊ vidēs eū eſuriem pati putauit eum eſſe purum hoiem. Et per hoc voluit euꝫ ducere ad peccatum gule. Maximūs dicit ꝙ tranſfigurauit ſe diabolus in ſpeciem humanam. Aug. Hic diabolus fuit lucifer qui pꝛimū hoiem ſuperauit. Et aſſumpſit habitū religioſum vt a chꝛiſto putaret̃ heremita. Et accedēs quaſi compatiēdo fami xp̄i. quaſi diceret. Ecce diu ieiunaſti. nunc indiges cibo qui in deſerto non pōt haberi. Si filiꝰ dei es dic vt lapides iſti panes fiant. Audiuit diabolus vocem patris. Hic eſt filius meus dilectus Jncredibilis huic voci cogitans ſi cōuerteret lapides in panes tūc ipſe eſſet. ſ. dei filius dilectus. Sed pꝛius chꝛiſtus ſigna nō fecerat. ſed debebat ſigna facere ad vtilitatē credentium. Etiam ſi feciſſet diabolus melioꝛatus nō fuiſſet. ſed gloꝛiat̃ ꝙ chꝛiſtum in miracula duxiſſet. Sed diabolꝰ nō fecit mentionē de refectione anime. que eſt hominis potioꝛ pars. ideo a xp̄o repellitur tāq̄ꝫ doctoꝛ indiſcretus. Qui reſpondēs ait. Scriptum eſt. ſ. Deutero. viij. Non in ſolo pane viuit homo ſꝫ in omni verbo quod pꝛocedit de oꝛe dei. Rabanus. Sicut coꝛpus humanū non viuit ſine cibo terreno. ſic nec anima ſine dei verbo. Ergo ꝯſidera q̇d nunc debes rñdere diabolo cum inuexat te dicēs. ieiunium longū. cibaria groſſa. Reſpōde ei. Non in ſolo pane viuit hō ⁊c̃. O q̄ꝫ multos diabolus tēptatione gule ſuperat. Ecci. xxxvij. Pꝛopter crapulā multi perierūt. Galienus. Plures moꝛiunt̃ gula q̄ꝫ gladio. Phil̃. iij. Quoꝛū deus venter eſt. Sed huic temptationi reſiſte per ieiuniū. j. Pe. v. Fratres ſobꝛij eſtote et vigilate qꝛ aduerſarius vr̄ diabolus ⁊c̃. Judith em̄ holofernē ſupauit cū iaceret in lecto nimia ebꝛietate ſopitꝰ. Judith. xiij.

Scđo tēptauit eū diabolus de vana gl̃ia. Dicit Chꝛiſ̃. Cū diabolꝰ ex xp̄i rñſione nihil certū haberet an eſſet dei filiꝰ. ait intra ſe. Si iſte fame nō vincit̃. ⁊ ſi nō filiꝰ dei: tūc ſctūs eſt vir. Poſſunt tm̄ ſcti viri vinci ꝑ vanā gl̃iam. Tūc ſcđo reuerſus: dicit Maximꝰ. aſſumpſit foꝛmā curſoꝛis foꝛtiſſimi dicens. O debilis ⁊ attenuatus nec ꝑ teip̄m ire vales. nec q̇cq̄ꝫ habeo vt te reficiā. Hāc tm̄ miſericoꝛdiā tibi impendam vt te in doꝛſo meo poꝛtabo ad habitaculū hoim. vt q̇s tui. ſ. miſereri poſſit. ⁊ deꝰ aſſenſit. Nec mirū ꝙ xp̄s dei filius ꝑmiſit ſe a diabolo duci. Quia dicit Greg. in omel̃. Quid ḡ mirum ſi ſe ab illo ꝑmiſit duci q̇ ſe etiā a mēbꝛis illius pertulit crucifigi. ſcꝫ a pilato ⁊ iudeis qui fuerunt membꝛa diaboli. Tunc aſſumpſit eum diabolus. ſcꝫ ex ſuꝑbia. ⁊ ſtatuit eum ſupꝛa pinnaculum templi. quod fuit vnum deambulatoꝛiū vbi ſacerdotes populo pꝛedicabāt. Et fuit intentio diaboli vt a populo omni videretur. Chꝛiſtus tamē nō viſus fuit ab aliquo niſi a diabolo. quia fuit in eius poteſtate videri vel non. Jdeo ait. Si filius dei es mitte te deoꝛſum. Hieroni. Nec fuit cauſa temptationis ſi filius dei eſſet. quaſi diceret. Si h̄ facis gloꝛioſus apparebis in conſpectu aſtantiuꝫ nec opoꝛtet te timere ne offendaris. Scriptum eſt enim. Angelis ſuis deus mandauit de te vt cuſtodiant te in omnibus vijs tuis. Pſalmiſta. xc. Gregoꝛius. Vnde tibi diabole hoc. Scripturas legiſti non vt melioꝛ eſſes ſed vt deciperes. quia incōplete allegauit. ſcilicet non addendo. ſuꝑ aſpi

UVA. BHSC. IyR_034_1

dem ⁊ baſiliſcum ambulabis ⁊c. id eſt ſup demones ambulabis. ſ. coꝝ temptationes conculcādo. Itē ſicut falſus doctoꝛ. q: male intellexit. eo ꝙ nō ſolū de xp̄o ſed de omni hoīe intelligendū eſt. cui ſm Hieronymū datus eſt angelus in cuſtodiam in temptatione. Ideo rn̄dit ei per ſcripturā. Scriptum eſt. Non temptabis dn̄m deum tuum. Ille deū temptat qui exponit ſe periculis vt experiat̄ an deus eū eripiat. vt ſi quis nihil vellet māducare ſed expectat vt deus eū cibaret. vel tāgere ferrū ignitū. quaſi diceret. Nā per viā bonam poſſuꝫ deſcēdere. ſcilicet p gradus factos. ⁊ ſi al's deſcēdere hoc eſſet deum temptare. Tertio tēptauit eum de auaricia. Maximus. Vidēs xp̄m nō poſſe ſuperare in ſuperbia ⁊ gula. tunc venit tertio in foꝛma regis potētiſſimi cū exercitu maximo. Et iterum aſſumpſit eū in montē excelſum qui dicit̄ q̄rentena. ⁊ ſub eo fuit riuulus fontis q̄ helyſeū ſanauit duo miliaria a monte. Et oſtēdit ei oīa regna mūdi. Chriſ. ſimpliciter p diuerſas partes. ſ. gelegde. Ibi romanoꝝ. grecoꝝ. frācoꝝ. polonoꝝ. ⁊ ſic de alijs. ⁊ glīam eoꝝ. Quaſi diceret. Ibi creſcit aurū. ibi argentū. ibi lapides p̄cioſi. Hec oīa tibi dabo ſi cadēs adoꝛaueris me. Vere mētitus eſt. iuxta illō Joh. viij. Mendax eſt ⁊ pater ei9. ſ. mēdacij. Nam diabolus nihil p̄priū habet. Pſal. xxiij. Dn̄i eſt terra ⁊ plenitudo eius ⁊c. Et foꝛte ſe cognoſci timuit. Ideo q̄ſi deſperat9 venatoꝛ q̄ oīa iacula iacit. ⁊ ſic diabolus fecit. Tūc ait ei. Vade ſathanas. ſ. in ignem eternū. quaſi diceret. Hec eſt tua inueterata nequicia vt honoꝛē dei attrahas. Scriptū eſt em̄. Dn̄m deū tuū adoꝛabis. Deu. vj ſcꝫ adoꝛatione latrie. Chriſ. hic dat̄ nobis exēplū vt p̄prias iniurias toleremus. dei aūt iniurias nō debem9 audire. Tūc reliquit eū diabolus in p̄ꝛopria perſona. ſed poſtmodū rediꝫt p phariſeos. Et angeli acceſſerūt ⁊ miniſtrabāt ei. Chriſ. Non dixit deſcēdentes ꝭ accedētes: ad oſtendendū ꝙ ſꝑ ad eius miniſteriū fuerunt in terra. Sed tūc temptato dn̄o receſſerant: nefoꝛte ſi eos p̄ſentes ſenſiſſet malus angelus nō appꝛopinquaſſet. Item nota hoc ieiuniū inſtitutuꝫ eſt ab eccleſia ſancta. vt hr̄ de ꝯſe. diſt. iij. ca. Placuit. vbi dicit̄. Placuit vt oēs fideles exceptis diebus dn̄icis: etiā die ſabbati ſacerdotali oꝛatione cōpleta ⁊ diſcretioīs cōmunione p̄cepta ieiunēt in quadrageſima. Et ibidem canone: nō liceat. Nō liceat fratres feria q̄nta nouiſſime ſeptimane ieiuniū ſoluere. et omneꝫ quadrageſimā exhonoꝛare. Glo. ſup verbo exhonoꝛare archidyaconi. Nil reputat̄ ieiunaſſe q̄ vnū diem non ieiunat. Et ſanctus Thomas dicit in ſecūda ſcd̄e. Omnis q̄ venit ad tertiū ſeptenniū. id eſt viceſimū p̄mū annū tenetur ad hoc ieiunium Ibidē ſanctus Thomas. q. cxlvij. dicit. Ideo pueri q̄diu ſunt in ſtatu augmentationis non tenentur ad hoc ieiuniū. Conueniens tamen eſt vt ſe exerceant ſm plus ⁊ minus ſm modum ſue etatis. Sed quid de peregrinātibus ⁊ dure laboꝛātibus. Reſpōdet ſanctus Thomas ibidem. arti. iiij. Si peregrinatio ⁊ opis laboꝛ cōmode differri poteſt aut diminui abſq; detrimēto coꝛpoꝛalis ſalutis ⁊ exterioꝛis ſtatus qui requiritur ad ꝯſeruationem coꝛpoꝛalis vel ſpiritualis vite: non ſunt p̄pter hoc ieiunia eccleſie p̄termittēda. Si aūt immineat neceſſitas ſtatim peregrinādi ⁊ magnas dietas faciendi vel etiam multū laboꝛandi. vel p̄ꝛopter cōſeruationē vite coꝛpalis. vel p̄pter aliquod neceſſarium ad vitam ſp̄ualem. Et ſimul cuꝫ hoc non poſſunt eccleſie ieiunia obſeruari: non obligat̄ homo ad ieiunanduꝫ. Videtur tamen in talibus recurrendū eſſe ad ſuperioꝛis diſpenſationem: niſi foꝛte alicubi non eſſet conſuetū. quia p̄lati diſſimulantes videntur annuere. Item quid de curſoꝛibus: quoꝛū vſus eſt dn̄is neceſſarius. Reſpondetur ſm Guil. Si non poſſunt ſimul currere et ieiunare excuſant̄. Secus quādo moꝛant̄ ⁊ modicum vadunt. Item de pauperib9 reſpōdet ſanctus Thomas. Pauperes ſi poſſunt ſufficienter habere quod eis ſufficiat ad vnam ꝯmeſtionē nō excuſantur a ieiunio. Si non poſſunt excuſant̄. vt illi qui fruſtatim elemoſynas accipiunt ⁊ mendicant. Item quid de mulieribus p̄gnātibus ſiue lactātibus. Reſpōdet Guil. Si neceſſitas coꝛporalis debilitatis impedit eas non tenentur ad ieiunium. ſi enim timeatur notabiliter de periculo vel aboꝛſu etiam tenentur ſoluere. Hoc idem de infirmis debilibus ⁊ ſenibus. et ſic de alijs. Attamen in his omnibus cautum eſt habere diſpenſationē epiſcopi vel p̄pꝛij ſacerdotis. Hec Guil. Et de conſe. diſt. v. ca. Ieiunia in eccleſia a ſacerdotibus inſtituta ſine neceſſitate rationabili nō ſoluātur. Hec Euſebius papa. Item quid cōfectionibus. Reſpondet ſanctus Thomas. in ſcd̄a ſcd̄e q. cxlvij. ꝙ non ſoluitur ieiuniū per confectiones vel electuaria. ſicut nec p alias medicinarū aſſumptiones. niſi q̄s in fraudeꝫ ſumeret. vel in magna quātitate. vel p modū cibi. Cui ꝯcoꝛdat Innocentius. Pro q̄ ſciendū ꝙ Gre. xxx. moꝛal. ⁊ ſanctus Tho. ij. ij. q. cxlvij. arti. iiij. dicūt. ꝙ quinq; modis tēptamur vicio gule. Pꝛio q̄n tp̄us p̄uenit̄. Et ſic j. Regū. xiiij. Jonathas q̄ p̄uenit hoꝛā. ſ. nonā hoꝛā. Scd̄o q̄n cibi lautioꝛes querunt̄ ſine cauſa neceſſitatis ſed voluptatis. Aug. Non cibus ſed appetitus in culpa eſt. Et habet̄. xlj. diſt. c. nō cogant̄ Non cogant̄ diuites pauperū cibis veſci. vtantur ꝯſuetudine infirmitatis ſue. ꝭ doleāt aliter ſe non poſſe ſuſtētare. ſi ꝯſuetudinē mutāt egrotātes vtātur ſupfluis. dent inopib9 neceſſaria. Vtant̄ p̄cioſis. dent paupib9 groſſa: Tertio nimis comedēdo vt mēſurā q̄s excedat. ⁊ ſic peccauerūt ſodomite. Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas ſodome ⁊c. Contra hoc dicit canon de conſe. diſt. v. Sint tibi quotidiana ieiunia refectio ſatietatē fugiens ⁊c. Quart9 modus eſt ardenter ꝯcupiſcere. vt faciunt q̄ cū cibaria in menſam venerint ſtatim abſq; oꝛatione et vllo ſigno crucis deuoꝛant. In hoc exceſſit eſau. Gen. xv. Aug. Nō vſus rerū. ſed libido eſt in culpa. Quinto nimis ſtudioſe ꝯmeſtibilia p̄parando ⁊ ſalutē anīe negligendo. Sic peccauerūt filij hely. j. Reg. ij. qui accipiebāt carnes crudas vt ſtudioſe p̄pararet. Hec oīa patent per hos vſus. P̄ꝛep̄ꝛopere laute nimis ardēter ſtudioſe. Iſrael ⁊ Jonathas eſau ſodomita ſacerdos. Ut bene ieiunes nōli p̄ꝛandere guloſe.

UVA. BHSC. IyR_034_1

15

Ꝺe eodem Sermo xj.

Ꝺm ieiunaſſet qua-

c draginta diebus ⁊ q̃draginta noctibꝰ po
ſtea eſurijt. Mat.iiij. Poſtq̃ꝫ veſtimentū
multū fedatū eſt noua ſuꝑueniens ſoꝛdes nō per
cipit:que tñ in cãdido veſtimento ſtatim apparet
Hoc iterū videmus in atrio mūdo in quo vix po
teſt veſtuca cadere quin ꝑpendat.ſed cum eſt im-
mundū grande lutū non percipit.Spũaliter. hõ
deditus crapule ſꝑ eſt in ſoꝛdibus. idõ cū ſoꝛdidioꝛ
efficit cadẽs ſcꝫ in lutū libidinis nõ ꝑcipit. vadit
eñ de ſoꝛde in ſoꝛdẽ velut ſus qui deſcendit in ſta
bulum ſoꝛdidū.ſ.demonū. Figurat Matt.viij.ꝙ
q̃dã habẽs in ſe legionẽ ſpirituū immundoꝝ ha-
bitabat in ſepulcris.inde diuina v̄tute expulſi ſpi
ritus illi immūdi ingreſſi ſunt gregẽ poꝛcoꝝ.dein
de ꝑcipitio ruerūt in mare.Spũaliter. Per ſpūs
illos immūdos q̃ viuū hoīem tenebãt in ſepulcro
ſubaudi gulã ⁊ crapulam q̃ ſunt vicia viuentẽ ho
minẽ tenentia in ſepulcris vt moꝛtuū in fetoꝛe.eo
ꝙ ſemꝑ putreſcit.Ducūt autẽ huiuiuſmodi vicia
de ſepulcro ad poꝛcos.qñ guloſi trahunt ad libi-
dinẽ.Gula eñ ⁊ crapula ꝓpter immūdiciã coꝛpo
ris ⁊ anime quã inducūt poꝛcine feditati cõꝑant.
Sed inde deſcendunt pꝛecipitio in mare. id eſt in
infernū ſtabulo ſulphureo cū demonibꝰ deputã-
di.q̃bus ſe per immūdiciã totaliter aſſimilauerūt
Ambꝛo.in lib.de penitẽtia.Ebꝛius inquit cum ab
ſoꝛbet vinū abſoꝛbet a vino. abominat a deo. de-
ſpicit ab angelis.deridet ab hoībus.cõfundit na-
turã.amittit grãm.ꝑdit gl̃iam. incurrit damnatio
nẽ eternã.Jdeo xp̃us nos ammonẽs ſeipm ponit
in exemplū v̄tutis.q̃ etiã poſtq̃ꝫ ieiunauit eſuriẽs
noluit ſequi diabolūꝫ. q̃ ſuaſit ei vt faceret panes
de lapidibus:tẽptando eū per gulaꝫ.Sed docuit
nos abſtinere. eo ꝙ euangeliſta tãgit eius ieiuniū
dicens.Cū ieiunaſſet ⁊c. Nota pꝛimo q̃le debet
eſſe ieiuniū.Scđo que ſint eius vtilitates.De pꝛi-
mo ſciendū.Jeiuniū debet fieri plena ꝯuerſione.
pura intẽtione.deuota cõtinuatione. vera humili
atione. De ꝑmo dr̃ Johel.ij. Cõuertimini ad me
in toto coꝛde vr̃o.in ieiunio et fletu et planctu ⁊c.
Qui ergo meritoꝛie vult ieiunare ꝑmo cõuertat.
Parū eſt eñ te abſtinere a cibis quãdo non abſti-
nes a vicijs.Jſa.lviij.Ecce ad lites ⁊ contẽtiones
ieiunatis.Jſid.Qui abſtinẽt a cibis ⁊ pꝛaue agūt
demones imitant.q̃bus eſca nõ ẽ ſed ſemꝑ adeſt
nequicia.Jdeo vt digne ieiunet cõtritio confeſſio
⁊ ſatiſfactio aſſocient ieiunio.Ergo dicit Conuer-
timini ad me in toto coꝛde veſtro in ieiunio fletu
⁊ planctu.⁊ ſcindite coꝛda vr̃a ⁊c. Jtẽ.ij. Paral.
xx.Joſaphat timoꝛe ꝑterritus totum ſe ꝯtulit ad
rogandum dñm.⁊ pꝛedicauit ieiuniū vniuerſo iu
da.Juda cõfitens interpꝛetat.Qui ergo vult di-
gne ieiunare debet cõfiteri peccata.Jtẽ ſatiſfactio
licet ieiuniū ſit pars ſatiſfactionis:tamen alie par
tes obmittende non ſunt.Thob.xij.Bona eſt oꝛa
tio cū ieiunio ⁊ elemoſyna magiſq̃ꝫ theſauros au
ri recondere.Dicit notãter elemoſyna.Vnde am
bꝛoſius lib.de ieiunio.Jllud ieiuniū dñs appꝛo-
bat quod ad eius oculos manus elemoſynarū le-
uat. Hoc quod tibi ſubtrahis alteri largire. Vt
caro tua affligitur egeni caro reparet.Ergo dicit
Mat.vj.Vnge caput tuū.ſ.vngento deuotionis
⁊ oꝛationis.⁊ laua faciem.i. immundã conſcienti
am.aqua miſerationis. Vnde Jſa.lviij. Frange
eſurientí panẽ tuum ⁊c.De ſcđo dicitur Baruch.
ꝑmo.Audientes ploꝛabãt ieiunabant ⁊ oꝛabant
in conſpectu domini.Et bene additur in conſpe-
ctu dñi ⁊ non in conſpectu hoīm.Ecce q̃ꝫ pura de-
bet eſſe intentio ieiunij. Et nõ ſicut illi de quibus
dicit.iij.Regū.xxj.Pꝛedicauerunt ieiuniū ⁊ occi
dere fecerunt naboth ⁊c.Jeiunauerūt vt in inno-
centem occiderent.⁊ ſic aliqui ieiunant vt palliet
eoꝛum nequicia. Et ſic Judas oſculabatur dñm
⁊ tradebat.De tertio Judith.iiij. Scitote quoni
am dominus exaudiet pꝛeces veſtras ſi manſeri
tis ꝑmanentes in ieiunio ⁊ obſecratione in cõſpe
ctu domini.Quidam autẽ bene incipiunt ſed de-
ſiſtūt cito.Quidam vno die ieiuni ſunt alio ebꝛij
Continuatio autem ieiunij pꝛecipue a ſuꝑfluis ci
bis valet contra tria pericula triū hoſtiū.ſ.diabo-
li.carnis ⁊ mundi. Diaboli. vnde chꝛiſtus ſathan
vicit cum ieiunaſſet ⁊c.Ambꝛo. Jeiuni hominis
ſputum ſi ſerpens guſtauerit moꝛit. Vide quãta
vis ieiunij.ſi ſputum terrenum ſerpentẽ interficit
quid faciet ſpũali ſerpenti. Et in periculo maris
paulus ⁊ ſocij eius ieiunium continuantes euaſe
runt naufragium.Nam Actuū.xxvij.dicit.Quar
tadecima die hodie expectantes ieiuni permane-
tis nihil accipientes. Mare ſignificat mundum.
Pſal.ciij.Hoc mare magnum ⁊ ſpacioſuꝫ mani-
bus. Pericula carnis ſunt pericula incontinẽtie.
Luce.ij.Anna nõ diſcedebat de templo ieiunijs
⁊ oꝛationibus ſeruiens.De quarto ſcilicet humili
abam in ieiunio animã meam. Attẽde qualis de-
bet eſſe iſta humiliatio. quia debet eſſe quo ad te.
quo ad deum.quo ad pꝛoximuꝫ. Pꝛimo quo ad
te.Eccleſiaſtici.xxxiiij. Qui baptizatur a moꝛtuo
⁊ iterum tangit moꝛtuū quid pꝛoficit lauatio illiꝰ
Et ſic homo qui ieiunat in peccatis ⁊ iterum facit
quid pꝛoficit humiliando ſe. oꝛationẽ illius quis
exaudiet. Ergo humiliatio eius quo ad ſe debet
eſſe fructuoſa.Scđo quo ad deum non debet eſſe
ꝑſumptuoſa.ſicut illoꝛum qui dicunt Jſaie.lviij.
Quare ieiunauimꝰ ⁊ non aſpexiſti.humiliauimꝰ
animas noſtras ⁊c.Tertio quo ad pꝛoximus non
ſit iniurioſa.ſicut illius phariſei. Luce.xviij.Jeiu
no bis in ſabbato. Jniurioſe contempſit publica-
num.Contra quod dicitur Roma.xiiij. Qui ieiu
nat manducantẽ non ſpernat. De ſecundo que
ſunt vtilitates ieiunij.⁊ quot ſunt. Pꝛimo per ie-
iunium offenſa dei placatur. Vnde Jone.iij.Cū
ciuitas magna niniue interire debebat. tunc pꝛe-
dicauerunt ieiuniū tribus diebus ⁊ noctibꝰ.Et ſe
quitur. Vidit deus opera eoꝛū quia cõuerſi ſunt
a via ſua mala. ⁊ miſertus eſt ſuper maliciam eo-
rum quam locutus fuerat vt faceret eis ⁊ non fe-
cit. Vidit deus opera.⁊ non tm̃ ieiuniū.quia ieiu
nium ſine alijs bonis operibꝰ nihil pꝛodeſt. Vn-
de legit Heſter.iiij.ꝙ heſter tribꝰ diebus ieiunã-
do ⁊ tribus noctibꝰ ſententiã de moꝛte iudeoꝝ da
tam reuocauit.ſic et tu fac. Secundo per ieiuniū

UVA. BHSC. IyR_034_1

gratia dei impetrat. Actu.ij. Aplī ieiunī ſpm̄ſctm̄ accepērūt. ⁊ ſic ſi vis habere grām ſpūſſcti ſtude deuote ieiunare. Gre.in p̄fatione. Qui coꝛpoꝛali ieiunio vicia cōp̄rimis.mentē eleuas. virtutē largiris ⁊ p̄mia.Ecce ieiuniū mentē eleuat.cibus vo grauat. Lu.xxj. Attēdite ne coꝛda vr̄a grauent crapula ⁊ ebꝛietate:qꝛ omne graue deoꝛſum petit.vt patet Luc.xvj. Moꝛtuus eſt diues ⁊ ſepultus eſt in inferno.Ecce p̄ſens crapula vertit in eternā penuriā vt notū eſt de diuite.Et ecōuerſo vt liquet de lazaro q̄ poꝛtabat ab anglis i ſinū abꝛae. Hoc teſtat Hiero.dicēs. Miſerie delicijs delicie miſerijs comitant. Bern. Sicut ignis et aq̄ ſimul eſſe nō poſſunt.ſic nec ſpirituales ⁊ coꝛpales delicie.

Tertio per ieiuniū diabolus ſuperatur. Matt. xvij. Hoc genus demonioꝝ in ſolo ieiunio ⁊ oꝛatione eijcit.qꝛ ieiunio diabolo reſiſtim⁹.Et ſic arma q̄bus nos impugnat auferim⁹ ei.qꝛ ꝯcupiſcētiā auferimus. Prouerb.xxvj. Cum defecerint ligna extinguet ignis.Et ſic etiā hic de igne ꝯcupiſcētie q̄ per ieiuniū extinguit. Oꝛādo etiā deū ad nos ꝓuocam⁹.qꝺ figurat Exo.xiiij. Egyptij hoc audiētes clamabāt.fugiamus iſraelē. de⁹ em̄ eoꝝ pugnat pꝛo eis ꝯtra nos.⁊ ſic Matt.iiij. dn̄s vicit poſt ieiuniū.Et figurat Judith.xij.⁊.xiij. Judith oꝛādo ⁊ ieiunādo ad veſperā amputauit caput holofernis.i.diaboli.ſic ⁊ tu fac. Eſt ergo multū oꝛādū in ieiunio ⁊ nō ſemp ſiſtere in tabernis.et ſupplere illꝺ in potu qꝺ deficit in cibo Quarto per ieiuniū oꝛo exaudit.j.Eſdre.viij. Jeiunauim⁹ aūt ⁊ rogauim⁹ deū noſtrū ꝓ hoc ⁊ euenit nob ꝓſpere.Et Jſai.lviij. Hoc eſt ieiuniū qꝺ elegi diſſolue colligationes impietatis.tūc inuocabis ⁊ dn̄s exaudiet. Et nimirū qꝛ per ieiuniū hō humiliat in coꝛpe.per oꝛonem in aīa.Et deus humiles libenter audit. p̄s.cj. Reſpexit i oꝛonē hūiliū ⁊c. Et ſic fecit dauid dicēdo p̄s.xxxiij. Humiliabā in ieiunio aīam meā.vt etiā ptꝫ in publicano. Lu.xviij.

Quinto hō ad ſuſcipiendū coꝛp⁹ xp̄i per ieiunium p̄parat Et figurat Judith.vj. Ozias ſuſcepit achioꝛ i domū ſuā.⁊ fecit ei cenā magnā expleto ieiunio.Et ſic Ozias.i.xp̄s ſuſcipit achioꝛ.i.pctōrē penitentē expleto ieiunio ad cenā coꝛpis xp̄i in domū.i.in eccl̄iā.Et Helyas.iij. Regū.xix.i foꝛtitudie cibi illi⁹ ābulauit vſq ad montē dn̄i oꝛeb. Et ſic tali ieiunio Exo.xix. Moyſes meruit recipere legē dei.⁊ ſic nos ꝑ ieiuniū ip̄m deū ⁊c.

Feria ſecunda poſt Jnuocauit
Sermo xij.

Bunt hi in ſuppliciū

eternū.iuſti aūt i vitā eternā. Mat.xxv. Grego.dic̄.Stultus debitoꝛ eſt q̄ mutuans gaudēdo pecuniā accipit. et nō ꝑpēdit tp̄s q̄ reddere debet.Spūaliter. Sic oīa q̄ habem⁹ coꝛpoꝛaliter ⁊ ſpūaliter a deo habem⁹. Jaco.j. Omne datū optimū ⁊ omne donū perfectū deſurſum eſt deſcēdēs ⁊c.Et apl̄s.j.Choꝝ.iiij.Quid habes qꝺ nō accepiſti.q.d.nihil. Ergo attēdere debem⁹ tp̄s quo mutuatum reddere debebim⁹. Et hoc docet nos introitus miſſe dicens. Sicut oculi ſeruoꝛū in manibus dominoꝝ ſuoꝝ.ita oculi noſtri ad dominū deum noſtrū ⁊c.Et videmus qui non habet ſoluere debitum ille petit dilationē. ⁊ ſic eccleſia in hodierna collecta. Abſolue q̄ſumus domine noſtroꝝ vincula peccatoꝛum:⁊ quicq̇d pꝛo eis meremur ꝓpiciatus auerte.Et in graduali. Conuertere dn̄e aliquantulū.exaudi p̄ces ſeruoꝛū tuoꝛum.Et in tractu.Domine non ſm pctā noſtra. Jtē.Dn̄e ne memineris iniquitatū ⁊c. Etiā videmus qui bene ſoluit paterfamilias hunc optime paſcit.⁊ in cubiculo ſuo requieſcere facit.Spūaliter. Sic xp̄s bene ſoluētibus.i.deo ſeruiētib⁹ ⁊ bn̄ opantibus benignitatē exhibet. de q̄ epl̄a Ezech. xxxiiij.Ecce egoip̄e requiram oues meas:⁊ viſitabo eas ſicut gregē paſtoꝛ viſitat. et paſcam eas in mōtibus vberrimis ⁊ herbis virētibus hoc eſt. in delicioſis gaudijs.Et videmus q̄ nō bn̄ ſoluit debitum ille ducit ad iudiciū vinculat ⁊ truncatur. Spūaliter.Sic q̄ deo non retribuūt in bonis opibus vinculant hic funibus peccatoꝝ.⁊ adducunt iudicio eterne damnatōis. De quo in euangelio. Jbūt hi in ſuppliciū eternū. Sanctus thomas in.iiij.diſt.xlviij. Sicut in p̄mo aduētu venit fili⁹ dei vt pꝛo nobis ſatiſfaceret apud patrem.ita i ſecūdo aduētu veniet vt iuſticiā patris in hoīes exequat.⁊ gl̄iam maieſtatis demōſtret. Sicut equ⁹ duobus calcaribus ex vtraq parte vel latere calcatur vt velocius currat. ita anima duabus affectionibus ſollicitat ad agēdam penitentiā.ſ.timore ⁊ amoꝛe. Jn ſumma euāgelij duo innuuntur Pꝛimo iudicis magnifica apparitio.ibi.Cū venerit. Scꝺo ſubdit iudicandoꝝ diuerſa diſpoſitio. ibi. Et cōgregabunt omēs gētes ⁊c. De pꝛimo dicit. Cū venerit fili⁹ hoīs.i.v̄ginis.Aug⁹. Licet opa trinitatis ſint indiuiſa.ita ꝙ quicq̇d facit vna ꝑſona facit ⁊ alia ⁊ oēs.tamē ſicut ſolus filius carnē aſſumpſit humanā in qua paſſus eſt. ita ſolus iudicabit.Jobis.v.Pater non iudicat queq̄:ſed omne iudiciū dedit filio.Et merito: quia oīm creatoꝛ ⁊ redēptoꝛ.Creatoꝛ ſm diuinā naturā.redemptoꝛ ſm humanā. Jdeo ſanctus Tho.in.iiij.diſt. xlvij.Scꝺm vtrāq naturā iudicabit.i.ſm diuinā habebit auctoꝛitatē pꝛincipalem. ſm humanā auctoꝛitatem cōmiſſam.Jdeo Matth.vltimo dicit. Data eſt mihi omīs ptās in celo ⁊ in terra. Actu. x.Cōſtitutus eſt a deo iudex viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ.

Sed di.quare dicitur filius hoīs in aduentu. in iudicio vero dicit rex. Reſpondet: qꝛ omnis ver⁹ ⁊ iuſtus iudex debet ſe manſuetū ⁊ benignum exhibere in cauſis audiendis. eo ꝙ nemo debet iudicare niſi cauſas audiat. nec audire bene poteſt niſi manſuetus ⁊ patiens ſit. Unde Catho. Jmpedit ira animū ⁊c. Sed chꝛiſtus eſt iuſtus iudex vt dicit Aug. Nemo iuſtius iudicabit niſi q̄ iniuſte iudicatus eſt. Ergo in aduentu ſe pium oſtendet. ſed in pꝛoferenda ſentētia ſe regem oſtendet tranſgreſſoꝛes puniendo. Tunc non queret pilatus.ergo rex es tu.Johannis.xviij.Nec iudei dicent.Regem non habem⁹ niſi ceſarem. Joh.xix. Sed vere dicent.Regem non habemus qui conſolatur ducat ⁊ regat nos ad bonum.ſed ceſarem. quia cedet eos virga ferrea. Pſal.ij.Reges eos in virga ferrea:⁊ tanq̄ vas ⁊c. Jtem diceres.in

UVA. BHSC. IyR_034_1

qua forma. Reſpondet Auguſtinꝰ ꝙ in forma il-
la iudicabit in qua ipſe iudicatus eſt. Et merito.
Sedebit em̄ iudex q̄ ſtetit ſub iudice vt reus. dam
nabit veros deos q̄ factus eſt falſus reus. Jō ve-
niet in ea forma in qua videri poſſit a iudicandis.
Sed ſolis bonis forma dei oſtendet. Malis ſola
forma in qua iudicatus eſt. ſm Jſa. xxvj. Tollat
impius ne videat gl'iam dei. ideo ſubdit. Jn maie
ſtate ſua. i. diuinitatis excellētia. qm̄ eū cognoſcēt
⁊ tñ nō videbūt eū impij niſi ꝑ ſigna ⁊ effectus.

Nota qñ rex aliq̄s iudicat in maieſtate hoc pri-
mo fit ardua de cauſa. ⁊ ſic hic. Eccl'es vlti. Cūcta
q̄ fiunt adducet dñs ad iudiciuꝫ pro oī errato ſiue
bonū ſiue malū. Scḋo cū decenti habitu. ⁊ ſic hic
in forma glorioſa. ps. ciij. Amictus lumīe ſicut ve
ſtimēto. Tertio cū anulo aureo. i. infinita ſapiētia
Matt. x. Nihil occultū qḋ nō ſciat. Quarto cum
gladio. i. vindicta. Deute. xxxij. Si acuero vt ful-
gur gladiū meū. ⁊ arripuerit iudicium manꝰ mea
reddā vltionē hoſtibus meis ⁊c. ps. vij. Niſi ↄuer
ſi fueritis gladiū ſuū vibrauit. Quinto cū ſceptro
id eſt iuſticia. Prouerbi. xxv. Juſticia firmabitur
thronꝰ eius. ps. cxviij. Juſts es dñe ⁊c. Sexto cū
dyademate. i. cū gl'ia. Jſa. xxxv. Gloria libani da-
ta eſt ei. Septimo cū ꝓncipibꝰ. Jō ſubdit. Et oēs
angeli eius cū eo. O quāta leticia erit bonis vide-
re vultū creatoris ⁊ redēptoris tā ſerenū: iō xp̄us
dixit electis Lu. xxj. Leuate capita vr̄a appropin
quat redēptio vr̄a. Econuerſo. q̄ntus dolor malis
Zacha. xiiij. Oculi eius cōtabeſcent in foramibꝰ
eoꝝ. Malachie. iij. Quis ſtabit ad videndū eum
Apoca. vj. Incipiēt petris ⁊ mōtibus dicere. cadi
te ſuꝑ nos. Nota in iudicio quidā erūt vt aſſeſ-
ſores. vt dicit Aug. Oēs q̄ volūtariā paupertatem
habuerūt. Matt. xix. Vos q̄ reliq̄ſtis oīa in rege-
neratione cū ſederit filius hoīs in ſede maieſtatis
ſue ſedebitis ⁊ vos ſuꝑ ſedes duodecim iudicātes
duodecim tribus iſrael. Et Mat. xiij. Fulgebunt
iuſti ſicut ſol ⁊c. Quidā vt teſtes vt angeli. q̄dam
vt accuſatores vt diaboli. Apoca. xij. Proiectus
eſt accuſator fratrū noſtrorū q̄ accuſabat illos ⁊c.

Sed di. quare vult habere generale iudiciū cuꝫ
q̄libet iudicat in ſpeciali poſt mortē. vt latro q̄ iu-
dicatus eſt ad vitā. Lu. xxiij. Hodie mecū eris in
paradiſo. Et diues ad mortē. Eiuſdē. xvj. Mortu
us eſt diues ⁊ ſepultus eſt in inferno Ergo fruſtra
expectat finale iudiciū. Itē Naum. j. Non iudica
bit bis in idip̄m. Rñdet ſctūs Thomas parte. iij.
q. lxix. art. v. Judiciū de aliqua re perfecte dari nō
pōt añ eiꝰ cōſummationē. vt iudiciū de aliq̄ actio
ne q̄lis ſit ꝑfecte nō pōt dari añq̄ ſit cōſummata.
⁊ in ſe ⁊ in alijs effectibus. q̄ multe actiones vidē
tur vtiles q̄ ex effectibus ſunt nocīue. Similit eſt
de hoīe de q̄ iudiciū ꝑfecte dari nō pōt q̄duſq̄ vi
ta eius terminet. eo ꝙ multipliciter mutari pōt ḋ
bono in malū. ⁊ ecōuerſo. Heb: ix. Statutū eſt ho
minibus ſemel mori. poſt hoc aūt iu diciū. Et ſic
licet per mortē vita tꝑalis terminet ſm ſe. remanet
tñ in effectibꝰ. Primo remanet ⁊ viuit in mēorijs
hoim. in q̄bus tñ. etiā qñq̄ cōtra veritatē remanet
bona fama vel mala. Scḋo remanet in filijs qui
ſunt quaſi aliq̄d prīs ſm illud Ecci. xxx. Mortuꝰ
eſt pater illiꝰ et q̄ſi nō eſt mortuus. ſimilē eni ſibi
reliquit poſt ſe. Et ſic aliq̄ parētes vituperant vel
laudant ex parte filioꝝ. ⁊ tamen multoꝝ bonorū
ſunt mali filij. ⁊ ecōuerſo. Tertio quantū ad effe-
ctum ſuoꝝ operū. ſicut ex deceptione arrij ⁊ alio-
rum hereticorū magna pullulabat infidelitas. et
multos infecit ⁊ hodie inficit. Sic etiaꝫ de bonis
vt de paulo ⁊ alijs aplīs. ex quoꝝ doctrina profe-
cit ⁊ vſq̄ nūc proficit fides apoſtoloꝝ. Quarto re
manet quantū ad corpus qḋ qñq̄ honorifice tra-
ditur ſepulture. qñq̄ relinquit in ſepultū. ⁊ tandē
incineratū reſoluitur omnino. Et quia de his per
fectum iudicium haberi non poteſt hoc tempore
ꝓpter hoc finale iudicium vt manifeſte talia diju
dicent habebitur. Sedebit ſuper ſedē maieſta-
tis. id eſt in nube proter ſuam dignitatem. Eccl'i.
xxiiij. Thronus meus in colūna nubis. Secun-
do ꝓpter ꝓmiſſi adimpletionē. Actuū. j. Sic ve-
niet quēadmodū vidiſtis ⁊c. Tertio ꝓpter nimiaꝫ
charitatē que tantū nube trita a malis poterit vi-
deri. ps. Nubes ⁊ caligo in circūitu eiꝰ ⁊c. Quar-
ta ratio. nubes pluit. tonat fulminat. ⁊ ſic xp̄us in
iudicio fulminabit per vindictā terribilē. tonabit
per ſententiā crudelē. ⁊ pluit rorem gr̄e ſuper ele-
ctos. quia gloria in corpore ⁊ aīa augmentabit.
Et congregabunt añ eum omnes gētes. ij. Choꝝ.
v. Omnes em̄ nos manifeſtari oportet ante tribu
nal chriſti. vt referat vnuſquiſq̄ ꝓpria corporis ꝓ-
ut geſſit ſiue bonū ſiue maluꝫ. Apocal'. xx. Erunt
libri aperti ⁊ alius liber apertus eſt qui eſt vite ⁊c.
igit nullus locus excuſationis. Primo liber paſſi
onis chriſti. crux. claui. lancea. ſpinea. corona ⁊c.
Math. xxiiij. Apparebit ſignum filij hominis in
celo. Jſaie. xj. Leuabit dñs ſignum in nationibꝰ
id eſt contra nationes reproborum. Signū domi
ni eſt ſignum crucis. vt mali terreant boni cō gre-
gentur. Vel ſignū id eſt ſtigmata vulnerū. Zach.
xij. Videbūt in quem trāſfixerunt. Sed an mate-
rialis crux ibi apparebit cū materiali lancea. qui-
dam putant ꝙ ſic. Sed Chriſ. dicit. per ſignum fi-
lij hominis non crucem ⁊ lanceā materialem fore
intelligendum: ſed ip̄m chriſtum habentē in cor-
pore ſuo ſigna ſue paſſionis. Vel pōt dici ſignuꝫ
crucis fore in celo. q̄ ſignū crucis impſſuꝫ erit in
frontibus viroꝝ celeſtiū ad preſagiū eterne ſaluta
tionis. Ezech. ix. Signū thau in frontibus eoruꝫ.
in reprobis vo non ⁊c. Scḋo aptus alter liber
cōſcientiarū Hiero. Erunt facta nr̄a quaſi in tabu
la depicta. Greg. Corpora erunt ſicut vaſa vitrea.

Tertius liber predeſtinationis q̄ modo eſt clau
ſus. Quartus liber vite. id eſt chriſtus cuius vir
tus manifeſtabit in cognitione oīum ſecretorum.

Jn ſumma pñtis euāgelij agit de iudicio. ⁊ tan
gunt tria ex eo. q̄ tres ꝑſone req̄runt ad iudiciuꝫ.
Primo iudex cū dr̄. Cū venerit filius hoīs. Scḋo
accuſatores cum dicit. Et oēs angeli eius. Tertio
reus. vt ibi. Congregabuntur omnes gentes.

De primo dicit. Jn illo tp̄e. ſcꝫ feria tertia poſt
palmarū. cum exiuit xp̄s de templo ⁊ ſedit in mō
te. Tunc predixit ipſis diſcipulis iudicium futu-
rum dicens. Cum venerit filius homis. i. chriſtus
Nā ſm Augꝰ. in forma humana iudicabit. in qua

UVA. BHSC. IyR_034_1

iudicatūs eſt. Joh.v. Pater omne iudiciū dedit fi
lio. De h̄ iudicio dicit ṗs.cxviij. Juſtus es dñe et
rectū iudiciū tuū. Reuera rectū. Nā ſm̄ Jſid. q̄t-
tuoꝛ modis coꝛrumpit̄ iudiciū.ſ. timoꝛe amoꝛe ⁊
odio ⁊ munere. Pꝛimo iudiciū xp̄i nō coꝛrum
pit̄ timoꝛe: qꝛ oīm potētiſſimus eſt. Matt. vl. Da
ta eſt mihi omis ptās in celo ⁊ in terra. Et Heſter
xiij. Dñe in ditione tua cūcta ſunt poſita. Jō Job
xxij. Nunq̄d timēs arguet te. ⁊ veniet tecū ad iu-
diciū. Jmmo quāto potētioꝛes erūt tāto durius
iudiciū ſuſtinebūt Sap.vj. Potētes potēter toꝛ-
mēta patient̄. Scd̄o iudiciū xp̄i nō coꝛrūpitur
amoꝛe. qꝛ iuſtiſſimus eſt. iō cōtra frēs ſuos. ſcȝ fal
ſos xp̄ianos ſententiam ꝓferet. ⁊ nihil ꝓderit eis
allegare fraternitatē.ſ. ꝙ ſit frater eoꝝ. ṗs.xlviij.
Frater nō redimet. ſcȝ xp̄s. redimet hō: quaſi di-
ceret nō. ⁊ nō dabit deo placatōem ſuā. i. nō ꝓdeſt
p̄ctm multiplicitas. ⁊ p̄ciū redēptionis aīe ſue.
id eſt precioſitas ſanguinis xp̄i. Jō ṗs.cxliiij. Ju
ſtus dñs in oibus vijs ſuis. Tertio non coꝛrum
pit̄ odio: qꝛ optimus eſt. Sap.xj. Diligis omia q̄
ſunt ⁊ nihil odiſti eoꝝ q̄ feciſti. Nā cū doloꝛe ⁊ cō
paſſione punit. Jſa.j. Heu cōſolaboꝛ ſuꝑ hoſtibꝰ
meis ⁊ vindicaboꝛ de inimicis meis. Hic dic̄ glo
ſa. ꝙ moꝛe pij p̄ris punit ⁊ plangit. Quarto non
coꝛrūpit̄ munere. qꝛ ditiſſimus. Pꝛouer.vj. Non
ſuſcipiet ꝓ redēptione alicuius dānandi munera
plurima. Quia dicit ṗs.cxj. Gl'ia ⁊ diuitie in do-
mo eius. Vñ Ber. Veniet dies illa in q̄ plus va-
lebunt pura coꝛda q̄ȝ aſtuta v̄ba. ⁊ cōſciētia bona
q̄ȝ marſupia plena. Quinto nō coꝛrumpit̄ pꝛeci
bus. Pꝛouerb.vj. Nō acq̄eſcet cuiuſq̄ȝ p̄cibus ⁊c̄.
Aug. Expectat̄ dies iudicij. ⁊ aderit equiſſimꝰ iu
dex q̄ nullius potētis ꝑſonā accipiet. iō ṗs.cxviij.
Cognoui dñe qꝛ equitas iudicia tua. Dixi ſcd̄o
ꝙ in p̄nti euāgelio innuit̄ q̄ erūt accuſatoꝛes in iu
dicio.ſ. angeli. cū dicit. Et oēs angeli eius cū eo. q̄
ſcȝ fuerūt nobis ad cuſtodiā deputati. tales erunt
nr̄i accuſatoꝛes. ſciētes omia mala q̄ pctōꝛes fece
rūt. ⁊ ipſos grauiter accuſabunt. Job.xx. Reuela
bunt celi. i. ꝑſone celeſtes iniquitatem eius.

Sciendū tñ p̄ter illos accuſatoꝛes ſūt ⁊ alij tres
accuſatoꝛes. ſcȝ diabolus. totus mūdus. ⁊ ꝓpꝛiuȝ
ſcelus. Pꝛimus accuſatoꝛ diabolus eſt. Vnde
Aug. Jn iudicio aduerſarius dicet. Equiſſime iu
dex iudica illū eſſe meū per culpā q̄ tuus eſſe no-
luit per grām. Tuus per naturā. meus ꝑ miſeriā.
Tuus ꝑ paſſionē. meus per ſuaſionē. Tibi inobe
diens. mihi obediēs. A te accepit immoꝛtalitatis
ſtolā. a me accepit penoſam tunicā. Tuā veſtē di-
miſit: cū mea huc venit. Jō iudica eū mecū dam
natū. De hoc accuſatoꝛe dr̄ Apocal'.xij. Pꝛoiectꝰ
eſt accuſator fratrū nr̄oꝝ. Scd̄s accuſatoꝛ ē to-
tus mundus. Hugo de ſcō victoꝛe. Celum dicet.
ego lucē ſibi miniſtraui ad ſolaciū. Aer dicet. ego
omne genus auium ſibi dedi ad obſequiū. Aq̄ di
cet. Diuerſa genera piſciū ego ſibi dedi ad vſum.
Terra dicet. Ego panē ⁊ vinum dedi ſibi ad nutri
mentū. Jdeo ignis clamabit. A me cōburat̄. Aq̄
in me ſubmergat̄. Aer in me ventilet̄. Terra a me
abſoꝛbeat̄. Jnfernus a me deglutiet̄. Sap.v. Ar-
mabit oēm creaturā ad vltionē ꝯtra inſenſatos.

Tertius accuſatoꝛ erit ꝓpꝛium ſcelus. Nā oīa
peccata q̄ mō ſunt occulta reuelabunt̄. Matt.xj.
Nihil opertū qd̄ non reuelabit̄. ⁊ occultū qd̄ non
ſciatur. Nā tinea veſtimentoꝝ accuſabit ſuꝑbum.
Erugo metalloꝝ accuſabit auarum. Merces de-
fraudata pauperum accuſabit tyrannuȝ. Jaco.v.
Diuitie veſtre putrefacte ſunt. ⁊ veſtimēta vr̄a a ti
neis ꝯmeſta ſunt. aurū ⁊ argentū veſtrū erugina-
uit. ⁊ erugo eoꝛum vobis in teſtimoniū erit. Et in
fra. Ecce merces operarioꝛū que defraudata eſt a
vobis clamat ⁊ clamoꝛ eoꝛū in aures dñi ſabaoth
introiuit. Et edificiuȝ accuſabit vſurariū. Abacuc
ij. Lapis de pariete clamabit. ⁊ lignū qd̄ inter iū-
cturas edificioꝝ eſt reſpondebit. Dixi tertio po
nūtur rei peccatoꝛes dicēs. Tūc ſedebit ſuꝑ ſedeȝ
maieſtatis ſue.ſ. in nube Luce.xxj. Et tūc videbūt
filium hominis venientē in nube. Et Jſa.vj. Vi-
di dñm ſedentē ſuꝑ ſolium excelſuȝ. Et ꝯgregabū
tur ante eum omēs.ſ. boni ⁊ mali q̄ fuerunt a pri
mo homine vſq̄ȝ ad vltimum. ij. ad Choꝝ.v. Oēs
ſtabimus añ tribunal xp̄i.ſ. in valle ioſaphat. de q̄
Johelis.iij. Cōgregabo omnes gētes ⁊ deducam
eos in vallē Joſaphat. ⁊ ſeparabit eos ab inuiceȝ
ſicut paſtoꝛ ſeparat oues ab hedis. Sepabit eos
ſicut ſacerdos legalis lepꝛoſuȝ ⁊ immundū a mū
dis. Figurat̄ Nume.xij. Soꝛoꝛ moyſi fuit eiecta
ꝓpter lepꝛam extra caſtra. Spūaliter. Sic impij
eijcientur de medio iuſtoꝝ. ne fetoꝛe peccati alios
coꝛrumpāt. Et ſicut Ozias lepꝛoſus ſtatim de hie
ruſalem eijcit̄. ij. Paral'.xxvj. ſic peccatoꝛes a con
ſoꝛtio iuſtoꝛū. Et ſicut zizania colligit̄ in faſcicu-
los ad cōburendum Mat.xiij. ſic peccatoꝛes col-
ligunt̄ in ignē eternū. qꝛ modicum fermentū totā
maſſam coꝛrūpit. j. ad Choꝝ.v. Jtē ſeparabit eos
ſicut iuſtus iudex ſeparat malos a bonis. vt boni
ſecurius q̇eſcant. Mat.xiij. Mittet angelos ſuos
vt colligāt de regno eius oīa ſcandala. ⁊ eos q̄ faci
unt iniq̄tatē ⁊ mittet eos in caminum ignis ⁊c̄. Et
ſubdit. Et ſtatuet oues a dextris: hedos aūt a ſini
ſtris. Chꝛiſ. Per oues intellige iuſtos. Matth.x.
Ecce ego mitto vos ſic̄ oues in medio lupoꝛū ⁊c̄.

Nota iuſtus comꝑatur oui quintuplici de cau-
ſa. Pꝛimo qꝛ eſt tractabilis ad radēdū. ṗs.lxxvij.
Deduxiſti ſicut oues ppl'm tuum. Sic boni tra-
ctabiles ſunt qꝛ p̄latis humiliter obediūt Joh.x.
Oues mee vocē meā audiūt ⁊ ſequunt̄ me.ſ. obe-
diendo. Scd̄o rōne fructuoſitatis. Joh.xv. Elegi
vos vt fructū afferatis ⁊c̄. Nā oē qd̄ ꝓcedit de oue
fructiferū eſt. ſcȝ lac. lana. caro. ⁊ ſtercoꝛa. ⁊ ſic oīa
oꝑa nr̄a debent eſſe fructifera. j. ad Choꝝ.x. Om-
nia quecunq̄ȝ facitis in noīe dñi. Tertio ouis eſt
animal manſuetuȝ vt nec dentibus moꝛdeat: nec
coꝛnibus feriat. Et ſic iuſti debēt eſſe māſueti. ṗs.
xxxvj. Māſueti hereditabūt terraȝ. Quarto ouis
eſt animal patiens. ⁊ ſic iuſti. Luce.xxj. Jn patiē-
tia vr̄a poſſidebitis aīas vr̄as. Quinto dñm ſuum
veſtit ⁊ cibat. Et ſic boni. Jſa.lviij. Cū videris nu
dum operi eum. Jtem per hedos intelliguntur
mali ⁊ peccatoꝛes. Nam plures habēt ꝓpꝛietates
hedi. Pꝛimo hedus eſt animal fetiduȝ. in quo ſi-
gnificat̄ pctm̄ luxurie. Nā luxurioſus fetet coꝛam
deo ⁊ angelis eius. Jſai.xxxiiij. De cadaueribus

UVA. BHSC. IyR_034_1

17

eoꝝ̄ aſce̾det fetoꝛ. Scđo hedus eſt velox curſu.
Sic pctõꝛes veloces ſūt ad malū. Pſ.xiij. Velo-
ces pedes eoꝝ̄ ad effūdēdū ſanguinē. Tercio ē
aīal alta petēs. Et ſic mali ꝑ ſupbiā. Pſ.cvj. Aſcē
dunt vſqꝫ ad celos ⁊ deſcendunt vſqꝫ ad abyſſos.
Quarto eſt anial infructuoſum. Et ſic pctõꝛes.
Ad Rom.vj. Stipēdia pcti moꝛs. Quinto he-
dus habet acutū viſum. ſic pctõꝛes in cõcupiſcen-
tia oculoꝝ̄. Prouerb.xv. Oculi ſtultoꝝ̄ in finibꝰ
terre. Stulti ſunt auari qui oīa poſſidere cupiunt
vſqꝫ ad fines terre. Et tales hedi ſtatuent̃ a ſiniſtris
Oꝛigenes. Qui dextera opa habēt a dextris ſtatu
ent̃: mala v̾o a ſiniſtris. Tunc dicet his qui ſunt a
dextris. Venite bn̄dicti pr̄is mei: poſſidete paratū
vobis regnū a cõſtitutione mūdi. Rabanus. Pro
pter opa bona dabit̃ eterna bn̄dictio. Prouer. Be
nedictio dn̄i ſup caput iuſti. Chꝛiſ. Poſſidete ⁊ nõ
accipite: qꝛ dat̃ eis in hereditatē. Sap.v. Accipiūt
regnū decoꝛis ⁊ dyadema de manu dn̄i. Sed di
ceres. Quare prius remunerant̃ boni qꝫ mali dam-
nantur. Reſpondetur vt mali de amiſſione boni
magis crucientur. ⁊ boni de euaſione damnatõis
magis letent̃. Tūc tangit cauſam poſſidēdi dicēs
Eſuriui ⁊ dediſtis mihi mādūcare. Sitiui ⁊ dedi-
ſtis mihi bibere. Hoſpes erā ⁊ collegiſtis me. Nu
dus eram ⁊ coopuiſtis me. Infirmus eram ⁊ viſi-
taſtis me. In carcere eram ⁊ veniſtis ad me. Aug.
in primo libꝛo omeliaꝝ. Tacet dn̄s oīa facta iuſto
rum ⁊ oīa mala iniquoꝝ. ⁊ ſolū laudat elemoſynā
et vituperat auariciā. qꝛ oīa pctā redimunt̃ ꝑ ele-
moſynā. Dan.iiij. Peccata tua elemoſynis redi-
me. Cum hoc tn̄ cuncta q̄ fiunt adducet dn̄s ad iu
diciū. Eccl'ſ vlt. Sed diceres. quare tm̄ de operi
bus miſcðie ꝓfert̃ ſnīa regis. Reſpõdet̃ primo ꝓ-
pter diuine ꝓꝓꝛietatis naturalem charitatē. Nam
quicquid alicui eſt ꝓꝓꝛium ⁊ naturale hoc natura
liter diligit: in hoc delectat̃: de hoc loquit̃ ⁊ opat̃. ⁊
alios obſeruare hoꝛtat̃. Sed deo xp̄o ſm Grego.
ꝓꝓꝛium eſt ſemꝑ miſereri ⁊ parcere. qđ ptꝫ: qꝛ ꝑ vi-
ſcera miſcðie viſitauit nos oꝛiēs ex alto. Lu.j. Su
ſtinuit nos ne moꝛeremur in pctõ. Tren.iij. Miſe
ricoꝛdia dn̄i magna. qꝛ nõ ſamus cõſumpti. qꝛ nõ
defecerūt miſeratões eius. Redemit nos ne dam-
naremur. Pſ.xxxij. Miſericoꝛdia dn̄i plena ē ter
ra. Hanc tenuit. hanc in euāgelio docuit. ergo eaꝫ
a nobis querit. Scđo ꝓpter hoīs naturalē ꝓꝓꝛie
tatē. Nam oīs homo naturaliter appetit ſibi miſe
ricoꝛdiā exhiberi eo ꝙ indiget. ⁊ nemo ſibi ſuffici-
ens ſit. ergo de iure nature. qđ tibi nõ vis fieri aliꝫ
nõ fac. ⁊ qđ tibi vis fieri alijs fac. Iaco.ij. Iudiciū
ſine miſcðia illi qui non facit miſcðiam. Tercio
qꝛ hoc opus ꝑ ceteris facilius eſt. nec quiſqꝫ põt ſe
excuſare de hoc. Math.x. Quicūqꝫ potum dede-
rit vni ex minimis iſtis calicē aque frigide nõ per
det mercedē ſuā. Quia duplicia ſunt opa miſcðie
vt habet̃. xlv. diſ. c. due ſunt. ſcꝫ coꝛpalia ⁊ ſpūalia.
Modo ſi nõ habes coꝛpoꝛale: tunc ſaltē imparti-
re ſpūale. Vnde verſus. Conſule. caſtiga. ſolare.
remitte. fer. oꝛa. Et etiā ſanctus Tho. in ſcđa ſcđe.
q.xxxij. Quarto ꝓpter magnam ingratitudinis
impietatē. Docuit em̄ Luce.vj. Date ⁊ dabit̃ vob
dimittite ⁊ dimittet̃. quaſi diceret. dedi multa. di-

miſi infinita. vos aūt fuiſtis ingrati. ergo ite in ig-
nem eternum. Subdit. Tunc rn̄debunt iuſti di
centes. Dn̄e qn̄ vidimus te eſurientē ⁊ pauimus.
Sitientē ⁊ dedimus tibi potum. Qn̄ aūt te vidi-
mus hoſpitē ⁊ collegimus te. aut nudū ⁊ cooperu
imus te. Infirmū ⁊ venimus ad te. Rabanꝰ. Hoc
dicunt nõ diffidentes de verbo dn̄i. ſꝫ ſtupentes de
tāta ſublimatõe ⁊ de maieſtate ſue magnitudinis
qꝛ videbit̃ eis paruū bonū qđ egerunt. ſm illud ad
Rom.viij. Non ſunt cõdigne paſſiones huius tē-
poꝛis ad futurā gloꝛiā ⁊c̄. Oꝛigenes. Humilitatis
cauſa laude bn̄ficioꝝ̄ ſuoꝝ̄ indignos ſe ꝓclamāt
Et rn̄dens. Amen dico vobis. quicq̄d feceritis vni
de fratribus his meis minimis: mihi feciſtis. No
tāter dicit meis. qꝛ nõ de oībus fratribus ſꝫ de his
de quibus Math.xij. dr̄. Qui facit voluntatē pr̄is
mei. hic meus frater ſoꝛoꝛ ⁊ mater eſt. Et tales di-
cunt̃ frēs minimi rõne humilitatis. Chꝛiſ. Vbicū
qꝫ ſcis deuotos humiles ⁊ paupes compone cum
eis hereditatē tuā vt particeps ſis hereditatis eoꝝ
Tunc dicet his qui a ſiniſtris ſunt. Diſcedite a me
maledicti in ignē eternū: q̄ paratus eſt dyabolo et
angelis eius. De hac excluſione ⁊ ſepatione dicit
Chꝛiſ. Ponamus illud an̄ oculos quāti doloꝛis
eſt excludi ⁊ ꝓijci a regno celoꝝ̄. qđ vt mihi vide
tur grauius eſt ipſa gehenna. Nam ſi iſte ignis nõ
arderet ⁊ immoꝛtalis illa pena nõ eſſet parata. hoc
ſolum ꝙ alieni efficimur a xp̄o ⁊ excludimur a bo
nis eternis nõne omni pena cruciabilius diceret̃.
Et ſilr̄ ſanctus Aug. de illa gehenna ſic inquit ſer
mõe.xv. ad frēs heremitas. Caueamꝰ dilectiſſimi
ne veniamus ad illum ignē qui habet cruciationē
⁊ nullā luminis cõſolationē nec aliquā finalē ter-
minationē. Vnde idē ibidē dicit. Licet coꝛpa eoꝝ
ſūt paſſibilia ſunt tn̄ incoꝛruptibilia. ideo ab igne
patient̃ ⁊ tn̄ non cõſument̃. Vn̄ ſicut ſalamandra
viuit in igne materiali. ſic mali i igne infernali. Et
erit ibi finis ſine fine. moꝛs grauioꝛ omni moꝛte. ſꝑ
moꝛi deſiderātes ⁊ tn̄ moꝛi nõ poſſunt. Hugo. Eo
dem ſupplicio puniunt̃ dyaboli ⁊ hoīes. Hic ape
rite aures auari ⁊ diuites qui nudos nõ ſiniſtis ca
lefacere: eſuriētes recuſaſtis paſcere. O qꝫ immiſe
ricoꝛs ⁊ iratus iudex erit eis xp̄s. Ponat̃ caſus ꝙ
repꝛobi diceret. Dn̄e ſi nõ ſumus digni regnū tuū
poſſidere placeat tibi tn̄ vt ad pedes tuos poſſimꝰ
manere. Reſpõdebit. Diſcedite a me. Ponat̃ etiā
ſi dicant. Dn̄e ſi nos repellis a te tn̄ bn̄dictionem
tuam da nobis. Reſpõdebit. nõ ſed habeatis ma-
ledictionē meam. Ideo ſubdit̃. Maledicti ponat̃
vt ſi dicant. Dn̄e ſalteꝫ ad aliquē locum refrigerij
nos mitte. Rn̄debit. Non: ſed in ignē eternū. Po
nat̃ ꝙ dicant. ſaltē breuem terminū noſtre maledi
ctionis nobis pones. Rn̄debit. nõ: ſed eternū. Po
nat̃ ꝙ dicant. ſaltem aliquē dn̄m bonū nobis ꝑfici
as qui clemēter nos regat. Rn̄debit. qui paratus
eſt diabolo. nõ dicit vobis quia quilibet ſibiipſi pa
rat damnationē. Ponat̃ ꝙ dicant. ſaltem aliquam
bonā ſocietatē nobis adiunge qua poſſimus con-
ſolari. Reſpundebit. ⁊ angelis eius. quaſi diceret.
ꝓ dn̄o habeatis diabolum maioꝛeꝫ. ꝓ ſocijs vr̄is
demones minoꝛes. Sententia aūt iuſtoꝛum econ-
uerſo eſt. quibus dicet. Venite bn̄dicti ⁊c̄. Ac ſi di

UVA. BHSC. IyR_034_1

cat illis maledictis. Diſcedite a me. ⁊ iſtis benedictis. venite ad me. Illis dedi meam maledictionẽ ſed vobis meam bñdictionem. Ideo dicit. Venite bñdicti. Illos miſi in ignẽ eternum. vos introduco in regnum eternum. Ideo dicit. poſſidete regnum. Illis dixi vt maneant in igne ꝑpetuo. vobis dico vt maneatis in regno ꝑpetuo. qđ vobis paratum eſt ab origine mundi. Illis vt habeant principem diabolũ: vobis dico vt in principez habeatis patrẽ meum. ideo dicit. Venite bñdicti pr̃is mei. Illis dixi vt habeant in ſocios demones infernales. vobis dico vt habeatis in ſocios angelos meos celeſtes. Sequit᷑. Tunc ibunt hi in ſupplicium eternũ. ſcz mali ſine tardatione. Nota q̃tuor modis ſe aliquis iuuare conſueuit vt ſnia executioni nõ mandet᷑. Aut ꝑ appellationẽ. aut ꝑ ſupplicationem. aut ꝑ querelã falſam. aut ꝑ integrã reſtitutionem. Nullo aũt iſtorũ modorum damnati iuuare vel defendere ſe poterint quin illa ſnia executioni mandet᷑. Non ꝑ appellationez. q2 eorum crimina ſunt notoria. ⁊ in notorijs appellatio nõ habet locum. Hiero. Aderit dies illa in qua falſa facta noſtra q̃ſi in quadam tabula picta demonſtrabunt᷑. Non ꝑ ſupplicationẽ. q2 ſi oẽs ſancti ꝓ ipſis ſupplicarẽt deus nõ exaudiret eos. Hiere. xliiij. Noli orare pro ppl'o iſto in bonũ. q2 gladio fame ⁊ peſte cõſumam eos. Job. xlj. Non parcã ei verbis potẽtibus ⁊ ad dep̃candũ ꝯpoſitis. Non ꝑ falſam querelã vt dicãt ꝙ illa ſnia ſit lata ꝑ falſos teſtes. Job xij. Ipſe nouit decipientez ⁊ eum qui decipit᷑. Nõ ꝑ reſtitutionẽ integrã. vt. ſ. ad ſtatũ priſtinũ reſtituatur. q2 ſicut dr̃ ad Heb. vj. Impoſſibile eſt eos qui ſemel ſunt illuminati ⁊ ꝓlapſi ſunt rurſus renouari ad pniam. Apoc. x. Jurauit angelus poſt h̃ tp̄s non erit tp̄us amplius. ſ. pnie ⁊ miſc'die. ſ3 iuſticie. Greg. O quãte anguſtie erunt tunc reprobis. Si reſpiciẽt ſurſum tunc vidẽt iudicẽ iratum. Si deorſum tunc vident infernũ eis p̃paratum. Si ad dexteram tunc vidẽt cõgregationẽ bonorũ a qua debent ſeparí. Si ad ſiniſtram tunc vident multiplicationẽ demonũ cũ quibus eternaliter debẽt cruciari. Si foris tunc vident mundũ ardentẽ in quo nõ debẽt ꝯſenerare. Si intus tunc vidẽt conſcientiam remordentẽ a qua ꝑpetue debẽt puniri. Miſer pctõr ſic app̃henſus vndiq3 erit in anguſtia poſitus. Tunc implebit᷑ illud Apoc. vj. Incipiẽt petris ⁊ montibus dicere. cadite ſuꝑ nos ⁊ abſcondite nos a facie ſedentis ſuꝑ thronum ⁊ ab ira agni. Tunc ibunt iuſti in vitam eternã. vbi ſ᷑m Innocẽtium eſt pax ſine ira. ſanitas ſine dolore. gaudiuz ſine merore. vita ſine morte. Ad quaz ꝑducat nos ieſus xp̄s ⁊c̃.

Feria tercia. Sermo xliij.

Eiciebat omnes vendẽtes ⁊ emẽdes de templo. Joh. ij.

Cõſuetudo eſt regis ⁊ principis cum intrat ciuitatẽ. ſ. aliquam ſui regni. tunc maleficos ſolet acriter redarguere vt ꝯuertant᷑ in melius. Bonos ꝟo mediocriter cõmendare vt laudari ꝓficiant. et paupes opp̃ſſi ad eum refugiant ſibi cõquerendo de iniuria eis illata. Spũaliter. Sic rex regũ xp̄s ieſus hic venit in regnũ ſuum. ſ. in mundũ. Ideo paupes opp̃ſſi. i. pctõres debẽt habere refugiũ ad eum. de quo introitus miſſe. Dñe refugiuz factus es nobis a generatione in generationẽ. ⁊ conqueri debẽt de opp̃ſſione diabolica. inuocãtes eius miſericordiaz. Qđ facit eccleſia in collecta hodierna ſcz. Reſpice q̃ſ dñe familiam tuã: ⁊ p̃ſta vt apud te mẽs noſtra tuo deſiderio fulgeat que ſe carnis maceratione caſtigat. Et hoc refugium ad regẽ regum docet ep̃l'a hodierna q̃ ſcribit᷑ Iſa. lv. Querite dñm dum inueniri poteſt. inuocate eum duz ꝓpe eſt. Nam vnico verbo poteſt nos eripere de demonũ poteſtate. ideo ſubdit in epiſtola. Quõ deſcẽdit imber ⁊ nix de celo ⁊ illuc nõ reuertit᷑. ſed inebriat terram ⁊ infundit eam ⁊ germinare eam facit. ⁊ dat ſemen ſerẽti ⁊ panem comedenti ⁊c̃. Sic erit verbum meum qđ egrediet᷑ de ore meo. Non reuertet᷑ ad me vacuum: ſed faciet quecunq3 volui ⁊ ꝓſperabit᷑ in his ad que miſi illud. Et ſicut rex ꝑuerſos punit ⁊ redarguit. bonos ꝟo cõmendat. ſic rex noſter dñs ieſus xp̄s hir'lm ingrediens cecis ⁊ claudis qui ad eum in templo acceſſerunt dona ſanitatis copioſius condonauit. ſ3 ꝑuerſos ⁊ malos ſacerdotes ⁊ auaros qui ſe correctione eius emendare nõ curarunt abiecit ⁊ reprobauit. de quo thema. Eijciebat omnes vendẽtes ⁊ emẽtes de tẽplo

In ſumma euangelij tria innuunt᷑. Primo innuit᷑ ingreſſus regis laudabilis: ibi. Cum intraſſz ih̄s hir'lm. Scđo tangit᷑ exceſſus legis vituꝑabilis ibi. Scriptum eſt. domus mea domus orõnis vocabit᷑. vos aũt feciſtis illam ſpeluncam latronum Tercio ſubdit᷑ acceſſus ipſorum infirmorum placabilis: ibi. acceſſerunt ad eũ. De primo dicit. In illo tp̄e. ſcz in dñica palmarum cum ieſus deſcẽdiſſet de monte oliueti ſedens ſuꝑ aſinam appropinquauit hieroſolimã. quẽ turbe p̃cedentes ⁊ ſequẽtes clamabant dicẽtes. Bñdictus qui venit in nomine dñi. Et cum intraret ieſus hieroſolymã commota eſt vniuerſa ciuitas. id eſt maiores ciuitatis cõmouebant᷑ videntes hec. ⁊ mirabant᷑ ſ᷑m hiero. populi frequẽtiam. ⁊ neſciẽtes diuinam virtutem dixerũt. Quis eſt hic. q̃ſi diceret. Iſte nõ eſt talis nec tãtus ꝙ ſibi talia debeãt exhiberi. Vñ Chriſ. ſuꝑ matheũ. dicit. Merito aũt cõmouebant᷑ vidẽtes rem mirabilẽ. homo laudabat᷑ quaſi deus. ſed deus laudat᷑ in homine. Puto autẽ ꝙ nec ipſi qui laudabant ſciebant quid laudabant. Sed ſpũs ſubito ingreſſus in eos neſciẽte anima veritatis verba fundebat. hec ille. Conſimilẽ queſtionẽ fecerũt de ipſo. vt ait Origenes cum hieroſolymã celeſtẽ ingrediebat᷑ ipſi angeli dicentes. Quis eſt iſte rex glorie. Ad queſtionẽ ꝟo maiorum de ciuitate hieruſalẽ r̃ndit ppl's ſicut ſequitur. Populi aũt dicebant. Hic eſt ihesus ꝓpheta a nazareth galilee. ponunt iſti nomẽ eius dicẽtes. Hic eſt ieſus. i. ſaluator. Vñ Matth. j. dicit᷑. Ipſe ſaluum faciet ppl'm ſuum a pctis eorum. Et ponunt eius officium dicentes eum ꝓphetam ꝑ hoc innuit᷑ eum eſſe doctorem veruz a nazareth. qđ interp̃tat᷑ flos. Vñ Can. ij. Ego flos campi ⁊ lilium conuallium. Vbi hieronymus. Alijs aũt ambigẽtibus vel interrogãtibus vilis plebecula confitet᷑, quia hic eſt ieſus ꝓ-

UVA. BHSC. IyR_034_1

18

ꝓpheta a nazareth galilee. A minoꝛibus incipiūt vt
ad maioꝛa ꝑueniant. Pꝛophetam em̄ eum dicūt
quē moyſes ſui ſimilē dixerat eſſe vēturum. A na
zareth aūt galilee. quia ibi educatus fuerat vt flos
campi nutriret in floꝛe virtutum. hec ille. Sub-
dit. Et intrauit ieſus in templū. Chꝛiſ. ſuꝑ matth.
hoc erat ꝓpꝛium boni filij vt ad domum curreret
patris. ⁊ illi honoꝛē redderet qui genuit eum. Sic
⁊ tu imitatoꝛ xp̄i factus cum in aliquaȝ ingreſſus
fueris ciuitatē pꝛimū ad eccleſiā curras. Hoc etiā
erat boni medici ꝓpꝛium vt ingreſſus ad infirmā
ciuitatē ſaluandam. pꝛimum ad oꝛiginē paſſionis
intenderet. Nam ſicut de templo om̄e bonū egre-
ditur. ita de templo omne malū ꝓcedit. Si enim
ſacerdotiuȝ integrum fuerit tota eccleſia floꝛet. ſi
aūt coꝛruptum fuerit fides marcida eſt. Sic enim
cum videris arboꝛē pallentibus folijs intellige qꝛ
vicium habet in radice. Sic cum videris ppl'm in-
diſciplinatum ſine dubio cognoſce: qꝛ ſacerdotiū
eius nō eſt ſanum. Hec ille. Ideo intrauit in tem
plum coꝛrigere auariciam ſacerdotum q̄ in tēplo
magis exercebaꝛ. Pꝛo quo notandum. in ſerie
huius euangelij notaꝛ ꝙ xp̄s tria loca intrauit. ſcȝ
hieroſolymā: templū ⁊ bethaniā. ꝑ que loca tria ſi
gnificaꝛ mens humana: q̄ debet eſſe hieroſolima.
id eſt pacifica. qꝛ hieruſalem interp̄taꝛ viſio pacis.
Item debet eſſe habitatio dei grata. ⁊ tunc eſt tem
plum dei viui acceptum. ij. ad Choꝛ. iij. Vos em̄
eſtis templū dei viui. Item debet eſſe ad obedien-
dum ꝓna. ⁊ tunc eſt bethania. qᵭ interp̄taꝛ domꝰ
obediētie. Pſ̄. xviij. In auditu auris obediūt mi-
hi. Pꝛimū locum dn̄o ingrediēte. ſ. hieroſolymaȝ
tota ciuitas eſt cōmota. Spūaliter. Sic intrante
dn̄o in animā ꝑ gratiā ꝑuenientē. oēs potentie de
bent cōmoueri ꝑ doloꝛē ⁊ cōtritionē peccati. Pſ̄.
lix. Commouiſti terrā ⁊ cōturbaſti eam. ſana cōtri
tiōes eiꝰ qꝛ ꝯmota ē. Sȝ notādū ē ꝙ q̇dā ſunt q̄
nullo modo ꝯmouenꝛ. Alij ſunt q̄ leuiꝛ ꝯmouenꝛ
Sunt quidā qui dicunꝛ attriti. Alij qui p̄coꝛdialiꝛ
cōmouenꝛ. Quidam qui nullo modo cōmouenꝛ
ſunt duri ⁊ obſtinati qui ad pniam nō poſſunt frā
gi. De quibus diciꝛ ad Rom̄. ij. Scd̄m duriciam
tuam ⁊ impenitēs coꝛ tuum theſauriſas tibi iram
in die ire et reuelationis iuſti iudicij dei. Eccl'i. iij.
Coꝛ durum male habebit in nouiſſimo die. et qui
amat periculum ꝑibit cum illo. Alij ſunt attriti. ſ.
qui de ſuis peccatis leuiter ⁊ ſuꝑficialiter cōmouē
tur. in iſtis eſt attritio. id eſt quedā leuis penitudo
Et iſta attritio licet ſit bona. tn̄ non ſufficit. nō em̄
paruum ſȝ magnum doloꝛem deus a peccatoꝛe re
quirit. Hiere. vj. Luctum vnigeniti fac tibi plāctū
amarum. Alij ſunt qui p̄coꝛdialiter cōmouentur.
qui. ſ. oia peccata ſua minutatim cōterunt. ⁊ mini-
mas partes frangūt dolendo ꝓfunde de peccatis
magnis ⁊ paruis. ⁊ de peccatoꝛuȝ circūſtantijs. et
nō tm̄ de omnibus in cōmuni. ſȝ etiam de quolibȝ
in ſpeciali. Et talis doloꝛ vocaꝛ contritio. qn̄ ſcȝ coꝛ
omnibus viribus aie minutatim oia peccata con-
terit. Pſ̄. l. Coꝛ contritū ⁊ humiliatū deus non de
ſpicies ⁊c̄. minus dicit ⁊ plus ſignat. i. ꝙ multum
diligat. Iſta tria. ſ. obſtinationē: contritionem ⁊ at
tritionē poſſumus videre ꝑ tria exempla. Pꝛimū

ꝙ ſemen iactatū in terram durā ⁊ non ſciſſam nō
creſcit. Iactatum v̄o in terram ſciſſam in groſſas
partes paruū fructum reddit. Iactatum aūt in ter
ram bene cultā minutatim tritam multū fructum
facit. Coꝛ obſtinatū eſt tanq̄ terra dura q̄ nullum
fructū facit Coꝛ attritum eſt tanq̄ terra in groſſas
partes ſciſſa q̄ paruum fructū reddit. Coꝛ cōtritū
eſt tanq̄ terra minutatim trita que multū fructuȝ
facit. Scd̄m exēplū eſt ꝙ ſpecies aromatica ſi ē
integra parum redolet. Si frangiꝛ redolet multū
Sed ſi conteriꝛ redolet plurimū. Sic etiā coꝛ ho-
minis integrum ⁊ durum nō redolet ſȝ fetet. Sciſ-
ſum v̄o ꝑ quandā attritionē modicū redolet. Con
tritum aūt coꝛ redolet multum. Tercium exem
plum eſt. qꝛ de grano integro nō poteſt fieri panis
de grano v̄o groſſo modicū trito fit panis ſȝ nō ſa-
pidus. de grano aūt minutatim trito fit panis ſa-
pidus ⁊ delicatus. Eodē modo de coꝛde integro
⁊ duro non poteſt fieri panis. ſ. dei: ſed tm̄ diaboli.
De coꝛde v̄o attrito ⁊ ſi fiet panis dei non tn̄ ē deo
multū ſapidus. De coꝛde v̄o bn̄ contrito fit panis
deo ſapidus. angelis delicatus. penitētibus nutri
tiuus. Pſ̄. lxxix. Cibabis nos pane lachꝛymarū.
Scd̄o xp̄s intrauit in templū ⁊ inde eijciebat vē
dentes ⁊ ementes in templo: ⁊ menſas numulari-
oꝛum ⁊ cathedras vendentium columbas euertit
Spūaliter ſic eſt intelligenduȝ. Poſtq̄ xp̄s intrat
templū coꝛdis ꝑ gratiā ꝑuenientē monētē ip̄m ad
cōtritionē. poſt hoc intrat in templū coꝛdis ꝑ gra-
tiā ꝑficientē. purgando illud. ſ. ꝑ cōfeſſionē. eijciē
do inde oues ⁊ boues ⁊ numularios ⁊ columbas
Per boues qui coꝛnibus ventilanꝛ ſignificatur
peccatuȝ ſuꝑbie. Per columbas q̄ ſunt libidinoſe
ſignaꝛ pctm̄ luxurie. Per numularios peccatum
auaricie. Per oues pctm̄ accidie. Et ſic oia iſta de
templo coꝛꝑis tui ꝑ cōfeſſionem abijcienda ſunt.
Vel pōt dici ꝙ ꝑ illos qui vendunt columbas ſi-
gnificanꝛ ſymoniaci. qui vendūt dona ſpūſſancti.
qᵭ eſt pctm̄. ſ. clericoꝛum. Per numularios intelli
gunꝛ cupidi. qᵭ eſt pctm̄ mercatoꝛū. Per boues ſi
gnificanꝛ ſuꝑbi. qᵭ eſt pctm̄ magnatū ⁊ p̄latoꝛum
Per oues ſignificanꝛ ypocrite: qᵭ eſt peccatū reli
gioſoꝛū. Math. vij. Attendite a falſis ꝓphetis qui
veniunt ad vos in veſtimētis ouium: intrinſecus
aūt ſunt lupi rapaces. Tercio xp̄us intrauit be-
thaniā. Poſtq̄ em̄ xp̄s intrauit coꝛ ꝑ gratiā ꝑueni-
entem cōmouēdo ad cōtritionē: ⁊ ꝑ gratiā ꝑficiē-
tem purgādo ꝑ cōfeſſionē. Tandē intrat ꝑ gratiaȝ
ꝑficientē ꝑficiēdo ip̄m ꝑ obedientie ſatiſfactioneȝ
⁊ hoc eſt intrare in bethaniā. qꝛ bethania domus
obediētie interp̄taꝛ. Hic aūt vere obedit qui de oī
bus pctis ſuis plenā ⁊ ꝑfectā ſatiſfactionē facit. ſa
tiſfactio em̄ aliqn̄ eſt minoꝛ q̄ debet. aliqn̄ eſt equa
lis. aliqn̄ v̄o maioꝛ. Qn̄ em̄ eſt minoꝛ tunc deꝰ ſup
leꝛ eam in purgatoꝛio de rigoꝛe ſue iuſticie. Quia
ſicut dicit Aug. Sicut nullū bonū irremuneratū:
ſic ⁊ nullū malū impunitum remanet. Qn̄ v̄o eſt
equalis: tūc valet ad dimiſſionē. Vnde ad Rom̄.
vj. diciꝛ. Sicut exhibuiſtis mēbꝛa v̄ra ſeruire im-
mūdicie ⁊ iniquitati ad iniquitatē. ita nunc exhibe-
te ſeruire iuſticie in ſanctificationem. Qn̄ autē eſt
maioꝛ q̄ videnꝛ eius pctā requirere. tunc illa ſatiſ

UVA. BHSC. IyR_034_1

factio valet ad dimiſſionē culpe ⁊ ad cumulū glorie. De qua dicit̄ Luce.vj. Menſurā bonam ⁊ confertam ⁊ coagitatam ⁊ ſupefflnentem dabunt in ſinum veſtrū. Dixi ſcd̄o tangit̄ exceſſus legis vituperalis: dicēs. Scriptum eſt em̄.q2 domus mea domus oꝛonis vocabit̄. vos aūt feciſtis in illā ſpeluncam latronū. Hoc ſcribit̄ Iſa.lvj. Notandū eſt aūt xp̄s poſtq̄ intrauit templū omnes vendentes ⁊ emētes de templo eiecit. Sacerdotes em̄ ꝓpter auariciam oꝛdinauerūt vt in templo oues et boues ⁊ columbe venderent̄. ne aliqui ex defectu hoſtie ſacrificia ꝑtermittere cogerent̄. Et forte ſi aliqui pecuniā ad emendū non haberent ſtatuerunt ibi campſoꝛes qui ſub cautione tradebent eis pecuniam. qd̄ ſic intelligit̄. Chriſtus facto flagello d̄ funiculis omnes iſtos eiecit. Et ſicut dicit Hiero. Inter cetera miracula q̄ fecit xp̄s illud fuit potiſſimū ꝙ.ſ. vnus homo paup cum poteſtate vendentes ⁊ emētes eiecit. menſas numulariorū ⁊ cathedras vendentiū columbas euertit. Sed mirum videt̄ quō iudei iſta fieri ſuſtinuerunt. Ad hoc dicit Hiero. ꝙ de facie xp̄i fulgur quidā mirabilis procedebat: qui oēs ad terroꝛē cōuertebat. ⁊ ſibi contradicere nō audebant. Nunq̄ legimus ꝙ xp̄s tātam vindictam manu exercuerit ſicut hic. Multa em̄ opprobria ſepe audiuit: multas iniurias ſuſtinuit. ⁊ nunq̄ vindictā fecit vt modo. Et rō huius eſt. q2 illic alie iniurie erant ꝓpꝛie. ⁊ ideo eas noluit vindicare. Iſta aūt erat iniuria patris. ⁊ ideo eā taꝫ ſeuere vindicauit vt doceret nos ꝙ iniurias noſtras debem⁹ remittere. iniurias vō dei ſeuere vindicare. Nos vō ecōtrario faciamus. q2 de iniurijs dei non curamus ⁊ noſtras implacabiliter pſequimur. Eijciēte aūt xp̄o de templo oues ⁊ boues dixit verbum: qd̄ ſupra poſitū eſt.ſ. Domus mea domus oꝛonis vocabit̄. Ex hoc verbo habet̄ ꝙ eccleſia dei ad duplex officium edificat̄.ſ. deo ad inhabitandū. ⁊ homini ad oꝛandū. Ideo ſubdit̄. Domus oꝛonis vocabit̄. Eſt igit̄ eccleſia domus dei. q2 in ipſa habitat. iuxta illud.ij. Paral̄.vij. Elegi ⁊ ſanctificaui domū iſtam vt ſit ibi nomen meum in ſempiternū. ⁊ pmaneant oculi mei et coꝛ meū ibi cunctis diebus ⁊ aures mee erecte erunt ad oꝛationem eius qui in iſto loco adoꝛauerit. Ex quibus verbis habet̄ ꝙ dn̄s in eccleſia poſuit nomen ſuuꝫ coꝛ ſuum. ⁊ oculos ſuos ⁊ aures ſuas. Nomen em̄ ſuū ibi poſuit. q2 a ſeipſo eaꝫ nominari voluit. Sicut em̄ domus in qua habitant ſupbi pōt dici domus luciferi: ⁊ domus in qua habitāt vſurarij domus mammone: ⁊ domus in qua habitāt immūdi pōt dici domus aſmodei. ⁊ taberna poteſt vocari domus beelzebub. q2 ꝓpter multitudinē epularum ibi cōuenit multitudo muſcarū. Sic domus in q̄ cōueniūt fideles dicit̄ domus dei. Vñ Gen̄. xxviij. Nō eſt hic aliud niſi domus dei ⁊ poꝛta celi

Scd̄o in eccleſia poſuit deus coꝛ ſuū. id eſt amorem ſuum. Et ideo multū ꝓ malo habet qñ ibi aliquis aliqua illicita exercet. ſicut patet hic qñ de tēplo vendentes ⁊ ementes eiecit. Legit̄ in hyſtoꝛia ꝙ pompeius poꝛticū dei templi in ſtabulū conuertit equoꝛū ſuoꝛum. ⁊ ꝙ vſq̄ ad tp̄s illud ſemp fuit victoꝛ hoſtium. A tempoꝛe aūt illo ſemp ab hoſtibus vincebat̄. Tercio i eccleſia poſuit deus oculos ſuos vt videret ibi genuflectiones. elemoſynarum largitōes. ⁊ alia opera deuota. Sed heu in illis quidē nunc tp̄is videt deus oꝛnamēta indecentia pompas et vanitates ⁊c. Unde Amb. Qui in oꝛone vult exaudiri amota a ſe pompa inclinare ſe debet ⁊ dei miſc̄diam ꝓuocet. habitus nanq̄ ſupbus nec impetrat. nec d̄ ſe recte credi facit. Et quāto magis hoibus mulier ſplendeſcere videt̄. tanto magis a deo deſpicit̄ ⁊ tanto minus oꝛo eius acceptat̄. Legit̄ Heſter.xv. ꝙ cum regina heſter ſe oꝛnaſſet ⁊ pinxiſſet vt regi aſſuero placeret. ipſa ex eo regem in iram conuertit. ſed coloꝛe roſeo in palloꝛem conuerſo ip̄m placauit. Sic etiā mulier quādo vultum ſuū depingit deum offendit. Sed qñ d̄ vultu ſuo nihil curat deū placat. Quarto deus in eccleſia poſuit aures ſuas quibus audit oꝛationes deuotoꝛū. iuxta illud Iſa.xxxviij. Audiui oꝛonem tuā ⁊ vidi lachꝛymas tuas ⁊c. quibus aurib⁹ deus etiā audit verba indeuotoꝛum. Unde legit̄ de ſancto Cyro ianuēſi epiſcopo. ꝙ ſemel in eccleſia cōſiſtens in riſum eſt ꝓuocatus: aſſerens ſe vidiſſe demonē qui in eccleſia verba loquētiū deſcribebat. Tunc cum cartha deficeret. ⁊ ille cum dentibus elongare vellet: cartha ſubito fracta fuit. ⁊ ille cum capite ad murū pcuſſit vt ſonitus pcuſſionis ⁊ vulnus capitis ſequeret̄. Audit etiā deus illos clericos ⁊ manochos qui negligēter cantant ⁊ pſalmos ⁊ verſus ⁊ dictiones multas obmittunt. Legit̄ ꝙ quidā ſanctus homo vidit quendā demonem nomine tytinillum p ſedes monachoꝛum diſcurrentē. qui videbat̄ aliqua colligere ⁊ in vaſculo ſiue in ſacculo recondere. qui a ſctō viro adiuratus dixit ſe colligere obmiſſiones pſalmoꝝ. ⁊ qualibet die mille vicibus ſacculū adimplere. Vñ quidam de hoc fecit verſus. Fragmina pſalmoꝛū tytinillus colligit hoꝛum. Quaq̄ die mille vicibus ſarcinat ille. Scd̄o conſtructa eſt eccleſia ad oꝛandum. Deus em̄ oꝛones fidelium in eccleſia libent̄ exaudit. Unde dicit̄.ij. Paral̄.vj. Quicūq̄ oꝛauerit in loco iſto exaudi de habitaculo tuo. Dicit tñ Beda ꝙ tribus de cauſis cōtingit oꝛones nō exaudiri. Primo qñ petimus etiā ea q̄ nō decēt nos accipe. vt tpalia. Vñ Chꝛiſ. Illa pete a dn̄o que tibi expediāt accipe ⁊ illū deceat dare. Si aūt terrena pet̄ aut difficulter impetras aut foꝛte nō. Nō aūt decet eū tibi illa dare q̄ nō habet ⁊ tu habens ea cōtemnis. Legit̄ in fabulis poetarum ꝙ Iuda rex petijt ab appolline deo ſuo vt quicquid tangeret aurū fieret. ⁊ cōceſſum eſt ei. Dum igit̄ cibū vel potū manibus vel labijs tangeret ſtatim vertebat̄ in aurū: ⁊ ſic fame moꝛtuus eſt. Per qd̄ dat̄ intelligi ꝙ auarus ſemp diuitias deſiderat. ⁊ ille ſunt ſibi cauſa moꝛtis. iuxta illd̄.j. Thim̄.vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tētationē ⁊c. ⁊ ſequit̄. Que mergūt hoies in interitū. Scd̄o oꝛones non exaudiunt̄ qñ petimus indigni.i. exiſtētes in aliqua culpa ſiue in aliq̄ crimine. Iſa.j. Cum multiplicaueritis oꝛones non exaudiam. manus em̄ vr̄e ſanguine plene ſūt Tren̄.iij. Oppoſuiſti nubem tibi ne tranſiret oꝛo. Zach.v. Miſit angelus maſſam plumbi in os amphoꝛe ⁊ dixit. Hec eſt iniq̄tas ⁊c.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Ex his habetur ꝙ pctm̄ aſſimilatꝛ ſanguini nubi ⁊
plumbo. Qm̄ igitꝛ pctm̄ eſt quaſi ſanguis oꝛones
maculat. Ideo talis oꝛo ſic maculata nō audet co
rā oculis dei apparere. Itē pctm̄ eſt tanq̄ꝫ nubes. iō
oꝛonem obumbꝛat. ⁊ ideo neſcit ꝑ viam celi ince-
dere. Tercio oꝛones nr̄e non exaudiuntꝛ qꝛ ꝓ in
dignis petimus. id eſt ꝓ pctōꝛibus. qui ſunt in ꝓ-
poſito peccādi. Hiere. xiiij. Noli oꝛare ꝓ populo
iſto. Ioh. ix. Scimus qꝛ deus pctōꝛes nō exaudit
Legitꝛ in vitaſpatrū. ꝙ cum quidaꝫ frater grauiter
tentaretꝛ. ⁊ quidā ſanctus pater ꝓ eo ſemꝑ oꝛaret.
⁊ tentatio nō recederet. vidit ꝑdictus pater deo ſi-
bi reuelante ꝙ ſpūs foꝛnicationis in diuerſis foꝛ-
mis mulierū ante illū ibat ⁊ illi applaudebat ⁊ in
nullo reſiſtebat. Vidit em̄ angelū ipm̄ increpan-
tem quare nō reſiſteret ⁊ q̄re ſe nō iuuaret. Tūc di
xit illi fratri iuueni. cauſa eſt quare oꝛones mee q̄s
ꝓ te faciebaꝫ nō exaudiuntꝛ. qm̄ nō es eis dignus
niſi ergo teipm̄ adiuues ⁊ coꝛpus tuū maceres et
tentationibus reſiſtas ꝑcum mearū nō es dignus
qȯ cum ille feciſſet ſanatus eſt. Dixi tercio tan-
gitꝛ acceſſus infirmoꝛū placabilis cum dicitꝛ. Et ac
ceſſerūt ad eum ceci ⁊ claudi in templo ⁊ ſanauit
eos. Sed quare tunc ſanauit. Dicendū pꝛimo pꝛo
pter autoꝛitatis cōfirmationem. vt ſcꝫ ſniam electi
onis nō ſolū autoꝛitate ſcripture ſed miraculoꝛuꝫ
oꝑatione cōfirmaret. Scd̄o ꝓpter veritatis teſtifi
catione. Vnde Amb. Virtute ſua magnalia oſtē
dit in templo calumniantibus. vt qȯ ppl̄i clama-
bant ille factis oſtenderet. quaſi teſtis veritatis il-
loꝛum. Tercio ſm̄ remigiū ꝙ in templo xp̄s ſana-
uit ſignificat ꝙ hoīes nō niſi in eccleſia ſanari poſ
ſunt: cui data eſt ptās ligandi atq̄ꝫ ſoluendi. Hec
ille. Quarto vt illi viſa xp̄i potentia conuerterentꝛ
Ideo em̄ illis cernētibꝰ cecos illuminauit vt illi ſi
dei lumen reciperēt. Et claudos ambulare fecit vt
illi claudicationē mentis abijcerēt. ⁊ melioꝛes pe-
des in recta oꝑatione habere inciperēt Ex hmōi ḡ
ſanatione ⁊ ex alio qȯ ſequitꝛ indignati fuerunt ſa
cerdotes. Ideo ſequitꝛ. Videntes aūt pꝛincipes ſa
cerdotū ⁊ ſcribe mirabilia q̄ fecit: ⁊ pueros clamā-
tes in templo ⁊ dicentes. Oſanna filio dauid indi
gnati ſunt ⁊ dixerunt. Audis quid iſti dicunt. qua
ſi diceret. Si iuſtus eēs reuerētias declinares. Vi
deant ergo emptoꝛes vt ait Hiero. Et quantū licꝫ
ſancti hoīes cum quanto periculo iſta ſibi dici pa
tiantꝛ: ſi vero dño cui hec dicebantꝛ. qꝛ nonduꝫ ſoli
da erat credentiū fides ꝓ crimine impingitꝛ. Hec
ille. Sciendū etiā ſm̄ Chꝛiſ. ꝙ ſicut columna ſi
modicum obliquata fuerit. accepto pōdere vadit
in latus. Sic ⁊ coꝛ hoīs ſi ꝑuerſum fuerit. ⁊ ſi alicu
ius viri iuſti opera videat vel audiat nō confirma
tur. ſed magis ad inuidiam cōcitatꝛ. Hoc modo ſa
cerdotes concitati ſunt contra xp̄m dicentes. Au-
dis quid iſti dicunt. Hec ille. Iheſus aūt dixit eis
Vtiq̄ꝫ: nunquid legiſtis. Ex oꝛe infantiū ⁊ lacten-
tium ꝑfeciſti laudem. Vnde Chꝛiſ. ſuꝑ Matheū
Non dixit illi xp̄s qȯ ſcribe audire cupiebant. Be
ne faciunt inquit pueri ꝙ mihi teſtimoniū ꝑhibēt.
nec ꝓpterea errāt qꝛ pueri ſunt. qȯ ſi eſſet: debere-
tis tn̄ etati ignoſcere. Sed illa etas ꝓfert exēpluꝫ
de pſalmo. viij. vt tacēte dño teſtimonium ſcriptu
rarum pueroꝛum dicta confirmaret. Hec ille. Tā-
q̄ꝫ ſi dicat vt idem Chꝛiſ. ſuꝑ Matth. ait. Eſt mea
culpa ꝙ iſti clamant. nunquid mea culpa eſt ꝙ an
te tot milia annoꝛum hoc futurum ꝓpheta ꝑdixit
Hec ille. quaſi iterum dicat dn̄s. Quid me argui-
tis de laude pueroꝛum. ſi peccatū eſt arguite ſpiri-
tumſanctū qui ꝑ os ꝓphete hoc eſſe futurum ꝑdi-
xit. Notandū aut dicit ꝑfeciſti ⁊c. Laus enim in
choata fuit in via a turbis: augmētata ⁊ ꝑfecta in
templo. Tria em̄ debemus notare que ꝑficiūt lau
dem. Pꝛimo concoꝛdia q̄ reſonantiā facit. Ideo
hic ſimpliciter dicitꝛ. Ex oꝛe. Dan̄. iij. Tunc hi tres
quaſi ex vno oꝛe laudabant ⁊ gloꝛificabant ⁊ bene
dicebant deum ⁊c. Scd̄o mundicia quia nō eſt
ſpecioſa laus in oꝛe peccatoꝛis. ideo dicitꝛ infantiū
Apoca. xiiij. Et nemo poterat dicere canticum ⁊c.
Et ſequitꝛ ibidem. Hi ſunt qui cuꝫ mulieribus nō
ſunt coinquinati. Tercio diuina ſciētia. Vnde
gloſa. In quibus veritas oꝑatꝛ. nō ingenium ho
minis. Ideo dicitꝛ. lactētium. Oſee. ij. Lactabo eā
⁊ loq̄r ad coꝛ eius. Laudē ꝟo incipiunt penitentes
adijciūt ꝓficiētes. ⁊ ꝑficiūt inocētes. Tūc ſeq̄tꝛ re
ceſſus homis amabilis: qȯ relicto pꝛobat vulgi re
moti. Vnde ſubditꝛ. Et relictis illis abijt foꝛas ex-
tra ciuitatem i bethaniā. Vnde Chꝛiſ. Ibi coꝛpo-
raliter manere voluit vbi ſpūalitꝛ repauſabat. Nā
ſanctoꝛum viroꝛum nō eſt inquirere manſionē vbi
clarioꝛes ſunt viri. ſed vbi ſanctioꝛes ⁊ fidelioꝛes.
Ibiq̄ꝫ manſit apud lazarum ⁊ ſoꝛoꝛes eius. ⁊ doce
bat eos de regno dei. Quia em̄ illi venienteꝫ dn̄m
non vt dignum ſuſceperūt. ideo nō immerito eos
repꝛobatos oſtēdit ꝑ hoc ꝙ abijt foꝛas. Scd̄o idȯ
abijt foꝛas ſm̄ Chꝛiſ. ſuꝑ Math. qꝛ malum homi
nem melius locum dādo poteſt aliquis vincere q̄ꝫ
rn̄dendo. quia malicia non inſtruitꝛ ſermonibus ſꝫ
excitatꝛ. Et ideo dn̄s recedendo compeſcere ſtudu
it quos reſpondēdo non ꝯpeſcuit. Hec ille. Eccl̄i.
vj. Ab inimicis tuis ſeparare. Exēplum in Iacob
Eſau ⁊ Abꝛaham ⁊ Loth. Seneca. Optimum ge
nus vincendi eſt patiētia. Tercio ideo ſm̄ Hiero.
licet xp̄s pauꝑ fuerit: nulli tamē adulatus eſt. Id
circo nullum hoſpitium nullamq̄ꝫ manſionem iu
xta vꝛbem inuenit ſed in vico paruulo apud laza-
rum ⁊ ſoꝛoꝛes eius habitauit. Felices certe mul-
tumq̄ꝫ beati ſunt qui dn̄m hoſpitem habere meru
erunt. cuius ꝑſentia triſtia cuncta ſubmouebantꝛ.
ſalubꝛia ⁊ iocunda omnia ꝓuidebantꝛ. Sed ⁊ illi
nihilominus feliciſſimi ſummeq̄ꝫ beatiſſimi q̄ ita
ſe ab omni malicia caſtos immuneſq̄ꝫ cudodiunt
vt in ipſis dn̄s habitare ⁊ apud eos manere digne
tur. Quod nobis ꝑſtare ⁊c.

Feria quarta. Sermo xliij.

Vicunq̄ꝫ fecerit volū

q tatem patris mei qui in celis eſt ipſe me-
us frater ſoꝛoꝛ ⁊ mater eſt. Matthei. xij.
Marci. viij. Luce. xj. Conſuetudo dinoſcitꝛ. ho-
mo tenetꝛ illi impendere honoꝛem ⁊ eum ꝑ oculis
habere ſine quo non poteſt eſſe nec viuere. iuxta ꝓ
uerbium vulgare. On ꝛvellichen der man nit gele
ben kan den muſ er alle zeyt voꝛ augen han. Spi
ritualiter. ſic homo ſine dei miſericoꝛdia nequaq̄ꝫ

UVA. BHSC. IyR_034_1

poteſt viuere. Pſ. xciij. Si dicebã motus eſt pes
meus miſcðia tua adiuuabat me. Ergo miſericor-
die dei ſemꝑ debemus habere memoriã ⁊ eam in-
uocare. vt facit eccleſia in introitu miſſe. Remini-
ſcere miſerationũ tuarũ dñe ⁊c. Et inuocat dei mi
ſericordiã in collecta dicẽs. Preces noſtras qm̃s
dñe clemẽter exaudi: ⁊ contra cũcta nobis aduer-
ſantia dexteram tue maieſtatis extẽde. Similiter
in epl̃a habemus quõ miſcðia dei ſuſtẽtauit Hely
am. iij. Regũ. xix. qui dormiuit ſub iunipero. ⁊ ci-
bauit eum pane ſubcinericio ꝑ angelum. Etiã de
dei miſcðia habemus in ꝓphetia Exod. xxiiij. quõ
moyſen ſuſtẽtauit quadraginta diebus ⁊ quadra-
ginta noctibus. Et ſic ſine dei gratia ⁊ miſcðia pe
nitentiam quadrageſimalẽ portare nõ poſſumus
Sed videmus ꝙ amicus auxiliaẗ amico ad portã
dum onus. Ergo vt ſimus dei amici faciamus eiꝰ
voluntatẽ vt auxilieẗ nobis. Ad qð hortamur in
themate dicẽte. Quicunqꝫ fecerit voluntatẽ pr̃is
mei ⁊c. Aliud thema. Dicit em̃ ſapiens Ecci. vj.
Amico fideli nulla eſt cõparatio. Moraliter. Nul
lus fidelior amicus deo oĩpotenti. Pſ. cxliiij. Fi-
delis dñs in omnibus verbis ſuis. Eccl̃i. ij. Quis
ſperauit in dño ⁊ confuſus eſt. et quis ꝑmanſit in
mãdatis eius ⁊ derelictus eſt. Eſt em̃ ita fidelis ꝙ
ſemꝑ aſtat. nam ſi ſe ſubtraheret omnia in nihiluꝫ
redigerent. Pſ. xciij. Si dicebam ⁊c. Nam dicit
Eccl̃i. vj. Amicus fidelis protectio fortis: medica
mentum vite ⁊ immortalitatis. Nam a morte ani
me nõ habemus nos tueri ſine ꝓtectione ſue mi-
ſericordie. Treñ. iij. Miſericordie dñi q̃ nõ ſumꝰ
conſumpti. q̃ non defecerunt miſeratões eius ⁊c.
Illius non debemus obliuiſci. Seneca. Ingratꝰ
eſt qui bñficium accipiẽs obliuiſciẗ illud ⁊ retribu
tionem ꝓ eo nõ facit. Ne igiẗ ſimus ingrati recor
daẗ eccleſia hodie miſcðie dei cum cantat. Remi-
niſcere miſerationũ tuarũ dñe. quaſi diceret. Ho-
die eſt ſeptimus dies ieiunij ⁊ penitentie. O deus
ſicut in ſeptuageſimo anno liberaſti filios iſrl̃ de
babilonica ſeruitute. ſic hodie in ſeptima die qua-
drageſimali ſis nobis peccatoribꝰ miſericors. Si-
militer in collecta recordaẗ miſericordie dei. Et in
ꝓphetia. quaſi diceret. Sicut helyam confortaſti ꝑ
panẽ ſubcinericium. ſic ⁊ nos ꝑ quadraginta dies
⁊c. Et ſicut moyſi ieiunãti ꝑ quadraginta dies de-
cem mandata cõmendaſti. ſic ⁊ nobis tua p̃cepta
cõſeruare tribue ꝑ q̃ amici dei efficimur. Joh. xv.
Vos amici mei eſtis ſi feceritis que ego precipio
vobis. Tullius. Amicorum idẽ eſt velle. ſic ⁊ nos
de quo thema. In ſumma euãgelij duo innuun
tur. Primo innuiẗ malignitas iudeorũ in petitõe.
Scðo innuiẗ charitas in examinatiõe: ibi. Adhuc
illo loquẽte. De primo. Acceſſerunt ad ieſum ⁊c.
Magiſter volumus a te ſignum videre. Sed di.
Cur iudeis petẽtibus ſignum non dedit. Reſpon
det ſanctus Tho. in ſcripto primo. di. j. ad l̃ram. q.
j. ⁊. ij. Signum importat aliqð notum quo ad nos
inducens nos in cognitionẽ alterius. vt exemplifi
cat Augꝰ. in li. ij. de doctrina xp̃iana. Sicut veſti-
gium declarat animal. fumus ignem. tuba exerci-
tium. circulus vinum. Et quia iudei non querebãt
rem ⁊ veritatem ſigni ꝑ intellectum: ſed tm̃ ſignũ
ꝑ ſenſum. idcirco nõ dedit eis xp̃s ſignũm. Quia
dicit Aug. in ſermone de tentatione xp̄i. Inane ẽ
omne miraculum qð non oꝑatur ſalutis effectum
Et ſic hic fuiſſet factuꝫ. quia curioſitatẽ queſierũt.
veſtigium querebant nõ animal. fumum nõ ignẽ
circulum nõ vinum. ergo ſignum eis nõ dabatur
Sꝫ di. q̃lia ſigna petebãt. Rñdet hiero. in omel.
In morẽ helye ⁊c. ꝗ ignis tormẽtorũ eis nõ extin
gueẗ. vel tonitruũ vt tꝑe ſamuelis. ⁊ ſic tonitruum
dãnatiõis ab eis audieẗ. Ite maledicti ⁊c. Idcirco
rñdit. Generatio mala ⁊c. O infelices iudei. non
ne quadruplex ſignum eius diuinitatis vidiſtis
Primo in reuelatione veſtrarũ cogitationum. qð
ſoli deo conuenit. ij. Regũ. viij. Tu ſolus noſti cor
da filiorum hoim. Scðo in locutiõe. Joh. vij. Nũ
ꝙ̃ ſic locutus eſt homo. Tercio per miracula que
nemo fecit. Joh. ix. A ſeculo non eſt auditum q̃
quis aperuit oculos ceci nati. Joh. xv. Si non ve-
niſſem ⁊ locutus eis fuiſſem peccatũ nõ haberent
Quarto teſtimonium omniũ ꝓphetaruꝫ. Joh. v.
Scrutamini ſcripturas quia vos putatis in ipſis
vitam eternam habere. Subdit. Et adultera. quia
multis amatoribus ſe copulauerat. Aug. Anima
deſerta a creatore ⁊ amans creaturam adultera ẽ.
⁊ ſic adulteranẗ ydolatre. Similiter auari. Gal̃. v.
Auaricia eſt ydolorũ ſeruitus. Similiter amato-
res mundi. Jaco. iiij. Adulteri neſcitis qm̃ amici-
cia huius mundi inimica eſt deo. Tales ſunt qui
adhuc querunt ſigna ⁊c. ſed non eſt opus. Augu.
Magnũ eſt ꝓdigiũ ꝙ toto mundo credente iudei
non credunt. ideo adulteri. Dicit em̃ Valerius li.
viij. de Zabulon rege qui ſtatuit legẽ ꝙ adultero
deꝓ̃henſo vterqꝫ oculus ei erueretẗ. Factum eſt vt
filius ſuus adulter effícereẗ. idcirco tota ciuitas le-
gi reſiſtebat ꝓpter honorẽ patris. Ne igiẗ lex ſtatu
ta euacuareẗ ſibi vnum oculum ⁊ filio vnum mi-
ſit eruere. Spũaliter. ⁊ ſic rex reguꝫ ſuſtinuit mor-
tem ⁊ homo mortẽ tꝑalem ne homo duplici mor-
te moreretẗ. j. Chor. xv. Sicut in adam oẽs mori-
unẗ: ita ⁊ in xp̃o oẽs viuificabuntur. Et Oſee. xiij
O mors ero mors tua. In ſumma euãgelij tria
innuunẗ. Primo tentatio poteſtatis ammirande.
ibi. Acceſſerunt. Scðo ſubdiẗ cõminatio penali-
tatis infligende. Viri niniuite. Tercio tangiẗ exa-
minatio charitatis amplexande: ibi. Adhuc eo lo-
quẽte. De primo dicit. In illo tꝑe. ſ. poſt eiectionẽ
ſurdi ⁊ muti acceſſerunt ad illum quidã de ſcribis
⁊ phariſeis dicẽtes. Magiſter volumus a te ſignũ
videre. Dicit Hiero. Signum poſtulant quaſi il-
la q̃ viderant ſigna non fuiſſent. vt Lucas exꝓ̃mit
capitulo. xj. Petẽtes non ex deuotione vt ex hoc
credant ſed ex curioſitate ſignum de celo. forte vt
tonitrua audirẽt vt tꝑe ſamuelis. j. Reg. ij. Quod
fuit magnũ in paleſtina tꝑe eſtatis ꝓpter defectus
materie ⁊ potẽtiam agẽtis. ſ. ſolis qui cõſumit om
nes vapores. ita ꝙ non poſſunt ibi generari hmõi
paſſiões aeree. ⁊ ideo raro ſunt ibi pluuie. Vel for
te petebant ignẽ de celo deſcẽdere ſicut tꝑe helye.
iiij. Reg. j. quaſi non poſſent talia ſigna calumnia
ri ⁊ dicere ꝙ ex varijs paſſionibus accidiſſent. Cõ
tra quos Hiero. ſic ait. Nam ſi calumniaris ea q̃
oculis vides: manũ tenes: vtilitate ſentis; quid fa-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ctūrꝰ eſſes de his que de celo veniūt. vtiqꝫ reſpō
debis. ⁊ magos in egipto multa ſigna feciſſe de ce
lo. Hec ille. Et nota ꝙ verba eoꝛum ſunt plena
adulatione. qꝛ magiſtrum vocāt quē pꝛius demo
niacum appellabant. Qui rñdens ait illis. Gene
ratio mala ⁊ adultera ſignum querit. ⁊ ſignum nō
dabit ei niſi ſignū Jone ꝓphete. Ubi ſciendum
ꝙ qñ conuiciabant ei dicētes. ꝙ in pꝛincipe demo
nioꝛum demonia eijceret. manſuete reſpondit eis
ꝑ rōnes improbans dictum eoꝛum. Hic vo eum
laudando adulant magiſtrum vocantes: aſpere re
ſpondit eis. In quo docet oppꝛobꝛia ⁊ adulatiōes
eſſe vitandas. Uel vt Chꝛiſ. dicit. hoc fecit demō
ſtrans ꝙ vtraqꝫ paſſione erat ſupioꝛ. ⁊ neqꝫ conui
cijs in iram conducit neqꝫ adulatiōe mollit. Hec
ille. Et ſciendū ꝙ vocat eos pꝛimo generationem
malam. qꝛ vt dicit Chꝛiſ. Ipſe xp̄us ꝓpter hoc di
cit eos generationē malam. qm̄ ingrati ſemꝑ facti
ſunt contra bñfactoꝛes. ⁊ ꝑ bñfacientes moniti de
terioꝛes fiebāt qđ eſt vltime malicie. Hec ille. Se
cundo vocat eos generationē adulteram. quia et
ſi ydola non colebant tñ a vero ſponſo xp̄o ſe alie
nabant. Et quia dixerat ꝙ non dabit eis ſignum.
ſcꝫ niſi ſignum Jone ꝓphete. Ideo quale illud ſi
gnum fuerit oſtendit cum ſubdit. Sicut em̄ fuit
Jonas in ventre ceti tribus diebus ⁊ tribus nocti
bus. ſic erit filius hoīs in coꝛde terre tribus diebꝰ
⁊ tribus noctibus. Jonas em̄ fuit ſignum niniui
tis dupliciter verbo et facto. Uerbo qꝛ viua voce
eis ſignificauit ꝙ ꝑirent niſi cōuerterent. Facto ꝙ
fuerit in vētre ceti tribus diebus ⁊ noctibus. Ubi
fuerunt tria. ſ. abſoꝛptio. detētio: euomitio. Abſoꝛ
ptio fuit moꝛtis ſignum. detētio ſepulture. euomi
tio reſurrectionis. Unde Rabanus oſtendit iude
os ad inſtar niniuitarum criminoſos. ⁊ niſi penite
ant ſubuerſioni foꝛe ꝓximos. Sed ſicut illis de
nunciat ſupplicium ⁊ demonſtrat remedium. ita
iudei non debēt deſperare veniam ſi saltē poſt xp̄i
reſurrectionē egerint penitentiam. quia moꝛs xp̄i
recoꝛciliatio eſt mundi. Jonas em̄ id eſt columba
vel dolens eſt ſignum eius ſuꝑ quē deſcēdit ſpiri
tuſſanctus in ſpecie columbe. qui ⁊ doloꝛes nr̄os
poꝛtauit. Piſcis qui ionam deuoꝛauit in pelago
ſignificat moꝛtē quā xp̄s paſſus eſt in mūdo. Tri
bus diebus ⁊ tribus noctibus fuit ille ſcꝫ Jonas
in ventre ceti. Et ille. ſ. xp̄s in ſepulcro. ille eiectus
eſt in aridam: ille ſurrexit in gloꝛiā. Hec ille. Et
ſciēdum ꝙ illi tres dies intelligunt ꝑ ſynodochen
per Hiero. vt in parte totum intelligas. Pꝛima ꝗ
dies computat a parte diei paraſceues cum nocte
p̄cedente. Scđa a die integra. ſ. ſabbati cum nocte
p̄cedente. Et ſic ſunt tres dies artificiales ⁊ tres no
ctes. Uel aliter. tribus noctibus. i. duabus ſm rē
⁊ tercia ſm rōnē. Nā añ paſſiōꝫ dies p̄ceſſit noctē.
in q̊ ſignificat ſtatus innocētie p̄cedēs ſtatū culpe
ſm h̄ dies paſceue ꝯputat cū nocte ſequente: dies
ſabbati cū nocte ſequēte. Et ſic duo dies ⁊ due no
ctes. Tercia dies dñica cum nocte p̄cedēte. qꝛ tūc
nox p̄ceſſit diem. Et ſic illa nox in rōnem duarum
computat. Et ſic ſūt tres dies ⁊ tres noctes. No
ta ſm Greg. Signa facere non eſt ſanctitatis ꝓba
tio. ſed vnumquēqꝫ ſicut ſeipm̄ diligere. virtus xp̄i

ani hominis cōſiſtit in amoꝛe nō in mirabili oſtē
ſione. Joh. xiij. In hoc omnes cognoſcent ꝙ me
eſtis diſcipuli ſi dilectionē habueritis ad inuicem
non dicit. Si ſigna feceritis. Hiero. In pꝛimitiua
eccleſia ſigna neceſſaria erant. nunc non. Pꝛimo
qꝛ fides nō erat introducta. Nam filum ſeta inſe
ritur. ⁊ poſtqꝫ filum eſt introductū ſeta non eſt ne
ceſſaria. Scđo in pꝛimitiua eccleſia fides nō erat
roboꝛata. Greg. exemplificat de iuuenibus plātis
que pꝛimo rigant: poſtea nō. Tercia ratio. quia ec
cleſia modo meritis eſt cumulanda. Greg. Fides
non habet meritū vbi ratio ⁊c̄. Ideo rep̄henſibiles
ſunt tales qui ſigna querunt ad credendū. vel qui
deſiderant ꝙ eis loquat deus viſibiliter vl̓ ꝑ ange
lum. vel volunt certificari an ſint in gratia vel nō.
Quod ſi fieret foꝛſitan ꝑ reuelationē ſuꝑbirent et
peioꝛes efficerent. Rom. j. Juſtus ex fide viuit. Iō
hec eſt generatio mala que fidē inficit. Jaco. ij. Fi
des ſine oꝑibus moꝛtua eſt. Pſ̄. Generatio ma
la nō direxit ſm deū coꝛ ſuum. nec eſt creditus cū
deo ſp̄ūs eius. Adultera que ſp̄ūale adulteriū cō
mittit. Pſ̄. Foꝛnicati ſunt in adinuētionibus ſu
is. Ideo talibus nō datur ſignum vanitatis ⁊ cu
rioſitatis ſed vtilitatis. Jonas ꝓpheta figurat pec
catoꝛē qui eſt in mari penitētie. ⁊ nō ſubmergit ꝑ
deſperationē. ſed a ventre ceti ſuſcipit ⁊ in ſinu di
uine miſericoꝛdie ſuſtentat. in quo manet ꝑ tridu
um contritionis ⁊ ſatiſfactionis. Et ꝑ hoc triduuꝫ
ſuſcitat a moꝛte peccati. Oſee. vj. Uiuificauit nos
poſt duos dies. in die tercia ſuſcitabit nos ⁊ viue
mus in conſpectu eius: ⁊ tribus noctibus: cum de
flet tria peccata coꝛdis oꝛis ⁊ operis. Uel deflet p̄
terita. declinat p̄ſentia. ⁊ cauat futura. De his no
ctibus Thob. viij. Dep̄cemur deum hodie ⁊ cras
qꝛ his tribus noctibus deo iungimur. He noctes
nō habēt obſcuritatē. Pſ̄. Nox ſicut dies illumi
nabit. Sed multi qui figuram ione nō reſpiciunt.
ideo viri niniuite cōdemnabūt eos. Sed diceres.
quare non ſignum de celo ſed ſignum de inferno
vel ſepulcro. Reſpondet ꝓpter indignitatem quia
filij viperarum. Math. iij. Progenies viperarū q̇s
demonſtrabit vobis fugere a ventura ira. Secun
do ideo quia filij diaboli ꝓpter pꝛauitatem. Joh.
viij. Uos ex patre diaboli eſtis. ergo non de celo.
ſed de inferno. Sed di. Cur Jonas ⁊ nō alter ꝓ
pheta a xp̄o ponit ꝓ ſigno. Reſpondet Hierony.
Quia in Jona dñicum myſteriū maniſeſte mon
ſtratum eſt in multis que ſignificabant xp̄m. Pꝛi
mo ideo ionas miſſus p̄dicare niniuitis tempeſta
tem patit maris. Sic filius dei miſſus a patre in
mundum. tempeſtatē. i. ꝑſecutionē a pp̄lo patitur
Hiero. Actualis non defuit ſeuicia p̄mēs ⁊ iuſti
cia patēs. Scđo ionas doꝛmiuit in tempeſtate. ſic
xp̄us moꝛtuus in ꝑſecutione. Tercio Jonas miſ
ſus in ꝓfundum maris a ceto deglutit. ⁊ ſic xp̄us
amariſſima moꝛte moꝛtuus aīa infernū intrauit.
coꝛpus ſepulcrū: ⁊ deitas cū vtroqꝫ. Quarto ideo
qꝛ ſicut ionā cetus ille nec digerere intra ſe valuit
retinere. ita infernꝰ ⁊ moꝛs nō potuit retinere xp̄m
Pſ̄. xv. Nō dabis ſctm̄ tuū videre coꝛruptionem
Quinto iđ. qꝛ ſicut ionas fuit in vētre ceti tribus
diebus ⁊ tribꝰ noctibus. ⁊ ſicut cetus tercia die eū

UVA. BHSC. IyR_034_1

ebo:ruit.ſic ⁊ xp̄s tercia die reſurrexit. Itē ſexto
ſō:q: ſicut ionas ſolus eiectus ē in mare vt alij ſal
uarent: ita xp̄s ſolus mortuus ē vt nos oēs ſalua
remur. Ioh.xviij. Si me queritis ſinite hos abire
Itē ſeptimo ſicut ionas p̄dicauit niniuitis ſi non
peniterēt abſorberēt.ita ⁊ xp̄s iudeis. Lu.xiij. Ni
ſi p̄niam egeritis oēs ſil'ꝑibitis. Subdit. Viri ni
niuite ſurgēt in iudicio cū generatōe iſta ⁊ ꝯdēna
bunt eā. Sed di.tñ dr̄ Ioh.v. Pr̄ oē iudiciū dedit
filio. R̄ndet Hiero.in omel.ꝙ ipſi ꝯdēnabūt eam
nō ea aucte vt xp̄s.nec approbatōne ſnīe vt apl'i.ſʒ
ꝯpatōis exēplo.ſ.melioris vite. Hic vlterius que
rit̄ ſup illo verbo. Signū nō dabit̄ eis ⁊c̄. Quare
nō dedit eis vt viſo ſigno crederēt in ip̄m. Dicēdū
ꝙ nō querebāt ſignū ad credendū ſʒ ad rep̄hendē
dū ſm Chriſ.iō tunc nō dedit parcēs eis. Itē dr̄.ſi
gnū nō dabit̄. Contra. Multa ſigna dedit eis ante
ſuā paſſionē.ſicut illuminationē ceci ⁊ multa alia
Dicendū ꝙ illud nō eſt dictū ꝙ alia ſigna añ mor
tem xp̄i nō fuerāt data:ſʒ q: mors ⁊ paſſio eius fu
it ſignū p̄cipuū ⁊ vltimū ⁊ ſignū ſignorū in qd̄ oia
ducebant̄.qd̄ ſpāliter datū iudeis dr̄ ꝙ illi ſi crede
rent ſaluarent̄.ſi aūt aliter ſubuerterent̄. Vel in
telligendū ē illo mō. Signū nō dabat̄ eis.⁊ ſi po
ſtea datū ſit. Silr̄ alia dubia ſupius mota.ſ.in p̄ce
dētibus hic etiā pn̄t adduci. Dixi ſcd̄o tāgit̄ cō
minatio penalitatis infligēde. De q̄ nūc ſequit̄.ſ.
Viri niniuite ſurgēt in iudicio cū generatōne iſta
⁊ ꝯdēnabunt eam.q: p̄niam egerūt in p̄dicatōe io
ne ⁊c̄. Vbi ſciendū ꝙ ne q̄s ſm Chriſ.eſtimaret
ꝙ iudei in futuro ꝯuerterent̄ ſicut niniuite. iō ſal
uator totū ꝯtrariū dicit.q̄m ex b̄n̄ficio paſſiōis xp̄i
nullū fructū ꝑceperūt.q: niniuite ꝯdēnabūt gene
rationē iudeorū.nō aucte iudicandi.ſʒ ꝯpatōe me
lioris vite. Si ꝯdēnabunt ergo cōuertent̄. Hoc ve
rum eſt de iudeis qui rei fuerūt in paſſione xp̄i ex
certa malicia. Melioris aūt vite fuerunt niniuite
q̄tū ad h̄ ꝙ p̄niam egerūt ad p̄dicationē ione. Et
ſubdit. Et ecce plus q̄ʒ ionas hic.ſ.in medio veſtri
Quia ſm Hiero. Ionas triduo p̄dicauit.xp̄s tri
bus annis cū dimidio. Ille aſſyrijs genti incredu
le.xp̄s iudeis ppl'o dei. Ille voce ſimplici. xp̄s vo
ce ſignis ⁊ miraculis. Illi aſſyrij ꝯuerſi ſunt ad p̄
dicationē ione.iſti iudei nō ꝯuertūt̄ nec meliorāt̄.
Ideo aſſyrij ꝯdemnabunt iſtos.q: plus q̄ʒ ionas.
Hec hiero. Sciēdū ꝙ Rabanus dicit. Tūc oſtē
dit dn̄s his pn̄tibus verbis vnā eſſe bonorū ⁊ ma
lorū reſurrectionē futurā.ꝯ quoſdā hereticos qui
dixerūt vnā eſſe reſurrectionē bonorū ⁊ alterā ma
lorū. Deſtruit̄ etiā in his verbis fabula iudeorū q̄
ſolēt dicere ꝙ añ iudicium mille annis celebret̄ re
ſurrectio.ap̄te his verbis oſtēdens.q: mox vt cele
brabit̄ reſurrectio celebrabit̄ ⁊ iudiciū. Hec ille. Et
notauit in his verbis. Surgēt ⁊ ꝯdēnabūt eā. Sub
dit. Regina auſtri. Lu.xij. Seruus ſciēs volūtatē
dn̄i ⁊ nō faciēs vapulabit plagis multis. Et ſic iu
dei ⁊ mali xp̄iani. Ps̄. Nos autē ppl's eius ⁊ oues
paſcue eius. Gre. Quāto maiora b̄n̄ficia tāto ma
iora ſupplicia. Exemplū in vitaſpatrū ꝙ machari
us in deſerto inuenit caput.interrogauit cuius eēt
r̄ndit.cuiuſdā principis ſacerdotū gentiliū. Req̄ſi
uit. Es ꝓfunde in in inferno. R̄ndit.quantū celuȝ

a terra diſtat. Requiſiuit an alij eſſent ꝓfundiores
eo. R̄ndit.iudei qui deū cognituȝ negauerūt.⁊ co
gnoſcētes ip̄m nō glorificauerūt vt xp̄iani.ad Ro
ma.j. Quia cū cognouiſſent deū nō ſicut deū glo
rificauerūt aut gr̄as egerūt.ſʒ euanuerūt in cogita
tionibus ſuis.⁊ obſcuratū eſt inſipiēs cor eoꝝ. Iō
apl's ad Heb. Si q̄s irritam faciēs legē moyſi ſub
duobus vel tribus teſtibus moriet̄ quāto magis
qui ſanguinē xp̄i ꝯculcauerit. Heb.vj. Ruſū cru
cifigētes filiū dei ⁊c̄. Regina auſtri ſurget in iudi
cio cum generatiōe iſta a finibus terre audire ſapi
entiā ſalomonis. Prouer.j. Doctrinā atq̄ʒ ſapiaȝ
ſtulti deſpiciūt. O q̄t ſūt vt dr̄ ibidē Eccl's.j. Stul
torum infinitus eſt numerus. Sicut impoſſibile ē
peccatorē ſaluari ſine p̄nia.ſic ⁊ a pctīs abſtinere ſi
ne ſapia. Et ecce plus q̄ʒ ſalomon hic. Hiero. Eo
dem modo ꝯdemnabit regina auſtri ppl'm iudeo
rum q̄ ꝯdemnabunt viri niniuite iſraelē incredulū
Hec ille. Illa a remotis venit.iſti pn̄tem habuerūt
Illa mulier.iſti viri. Illa cum labore.iſti ſine diffi
cultate. Illa laudauit alienigenam.ſ.ſalomonem
iſti ꝯdemnauerunt ꝓprium terrigenā.ſ.xp̄m. Illa
ad ip̄m venit quē ſola fama cognouit.iſti ꝓbatum
miraculis ꝯtempſerūt. Illi ad purū hoiem.iſti ad
deum ⁊ hoiem. Illa cū muneribus.iſti cū oppro
brijs ⁊ vulnerib9. Idcirco dicit Chriſ. Regina au
ſtri venit a finibus terre.⁊ xp̄iani nolunt venire de
plateis ad audiendū xp̄m. Multi de eccleſia exe
unt.⁊ xp̄m ibi ſolū relinquūt. Sequit̄ nunc cōmi
natio eterne pene ꝑ pn̄tem cōminationē:ibi. Cum
immundus ſpūs exiet de hoie ⁊c̄. vſq̄ʒ ibi. Sic erit
generationi huic peſſime. Hoc inuenies expoſitū
infra dn̄icam terciā quadrageſime.ideo h̄ expone
re p̄termitto. Dixi tercio tāgit̄ examinatio cha
ritatis amplexāde.qd̄ deſideriū ꝓbat de maternis
ſupple rebus vel affectibus. Adhuc eo loquēte ad
turbas ecce mater eius ⁊ frēs eius ſtabāt foris que
rentes loqui ei ⁊c̄. Vbi ſciendū ꝙ xp̄s turbis p̄
dicādo ꝯfudit ſcribas ⁊ phariſeos.ſicut ⁊ hodie de
bet fieri in p̄dicando ad ppl'm vulgarē.vbi reuera
expedit vicia p̄latorū tangi.attñ generali ſermone
q: p̄dicator nō deſcēdit ad ſingularia hoim. Eſt
ſciendum ꝙ licet phariſei eſſent mixti cum turbis:
tñ principaliter p̄dicabat ꝓpter turbas erudiēdas.
Aduertēdum eſt etiam ſm Chriſ.ꝙ q̄n diabol9
vidit ꝙ xp̄s ꝑſuadebat populo ꝙ eſſet filius dei di
cens. Ecce plus q̄ʒ ionas hic ⁊c̄. Et timens ne ſi fi
lius dei cognoſceretur qui putabat̄ homo ipſe de
relinqueret̄ ab omnibus. Ideo ad vincendos ſer
mones eius introduxit parētes eius carnales.vt
ꝑ eorum cōtemplationem diuinitatis eius obſcu
raret naturam. Et venit vnus diaboli exiſtens ad
uocatus.quia humano ore verba diabolica loque
batur dicēs. Ecce mater tua ⁊c̄. Inſidiādo hoc di
xit vt exploraret ſi carnis affectu predicationem in
ceptam dimitteret. Et ideo multas implicauit in
ſtantias que ipſum mouere poterant ad ceſſandū
dicens. Ecce quaſi in prompto ſūt ⁊ in patulo vbi
verecundum eſt ſtare. Item mater tua que pre
cipitur honorari. Item fratres tui quos natura et
lex iubet diligi. Item foris ſtant expectantes te in
loco exteriori. Item querentes te:quia propter te

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſolum venerũt. ideo debes ad eos egredi. q̃ſi di. ẜm Chriſ. Quid gloriaris o iheſu de celo dicens te deſcẽdiſſe q̄ radices habes in terra. nõ potes eẽ filiꝰ dei quẽ hoīes genuerũt. nõ potes illũ in te abſcondere quẽ natura cõuincit. Fratres autẽ noīat cognatos eius ẜm morẽ ſcripture: vt dicit Hiero. cõtra Heluidiũ. Vlteriꝰ nũc ſciẽdum ꝙ quattuor modis in ſcripturis diuinis frẽs dici merẽtur. natura. gẽte. cognatiõe. affectu. Natura: vt Jacob ⁊ eſau. Gẽte: vt oẽs iudei fratres inter ſe vocãtur: ſicut in Deut. Non poteris ſup te cõſtituere hominem alienũ qui non ẽ frat̃ tuus. Porro cognatione vocantur fratres qui ſunt de vna familia: ſicut in Geñ. dixit Abrahã ad Loth. Non ſit rixa inter me ⁊ te: quoniã frẽs ſumus. Affectu etiam frẽs dicunt̃ q̃d in duo diuidit̃. in ſpãle: ⁊ cõmune. In ſpeciali. quia xp̄iani frẽs dicunt̃: vt ſaluator dicit. Vade ⁊ dic fratribꝰ meis. Porro in cõmuni. quia omnes homīes ex vno patre nati pari inter nos germanitate ꝯiungũtur: ſicut ibi. Dicite his qui oderunt vos: frẽs noſtri vos eſtis. Interoga ergo iuxta quẽ modũ frẽs dñi ĩ euãgelio appellant̃ iuxta naturã. Sꝫ ſcriptura non dicit. nec Maria nominãs eos filios. nec Joſeph iuxta gẽtẽ. Sꝫ abſurdum ẽ vt pauci ex iudeis vocati ſunt frẽs: cum oẽs ibi erãt: potuerũt appellari iuxta affectuꝫ humani iuris ⁊ ſpũs. videtur ꝙ ſic. quia magis erant fratres q̃ apoſtoli quos dominꝰ docebat intrinſecꝰ. Aut ſi oẽs. quia homīes ſunt frẽs: ſtultuꝫ fuit nũciare quaſi ꝓprium Ecce frẽs tui querũt te. Reſtat igit̃ vt frẽs eos intelligas appellatos cognatõe: non affectu. nõ gẽtis priuilegio. non natura. Hec Hieronymꝰ. Et rñdẽs dicẽti ſibi: ait. Que ẽ mat̃ mea ⁊ frẽs mei? q. d. Nõ habeo carnalẽ affectũ ad eos. Per h̄ em̃ ẜm Hiero. non negauit matrẽ ne natꝰ de fantaſmate putaret̃. ſꝫ apoſtolos cognatõi ꝑtulit: vt ⁊ nos in compatõe dilectõis carni ſpiritum ꝑferamus. Hec ille. Et extẽdẽs manũ in diſcipulos dixit. Ecce mat̃ mea ⁊ frẽs mei. Mat̃ eiꝰ ſunt q̄ eũ in corde ſuo cõcipiũt ⁊ eũ pariũt ꝑ ꝑ̄dicationem in cordibus auditoꝝ. Et fratres eius ſunt qui opa patris eius faciũt: qui ei coheredes erũt in celo. ⁊ hi fuerũt diſcipuli eius. de quibus dixit Joh. xx. Vade ad frẽs meos ⁊ dic eis. In hanc mat̃nitatẽ aut frat̃nitatẽ ſpũalẽ cõfidere debemus: non in carnalẽ. Vñ Chryſo. Cum his aũt q̄ dicta ſunt ⁊ aliud nos docet: videlicꝫ in nulla cognatõe confidẽtes virtutẽ negligere. Si em̃ Marie nihil prodeſſet matrẽ eẽ niſi virtus adeẽt: quis vtiq̄ alius ꝑ cognationẽ ſaluabit̃? Vna em̃ ſola nobilitas ẽ. ſ. dei facere voluntatẽ. Hec ille. Et ſciẽdum ꝙ nõ ſolum dixit hic ſaluator ſe hr̃e ſpũalẽ affectum ad diſcipulos: ſꝫ ad oẽs alios: ad Heb. ij. Non cõfunditur nos vocare frẽs. De quibꝰ nũc ſubdit̃. Quicũq̄ enim fecerit voluntatẽ patris mei qui in celis eſt: ipſe meus frat̃ ⁊ ſoror ⁊ mat̃ eſt. Frat̃ em̃ ⁊ ſoror xp̄i efficit̃ homo credẽdo Johã. j. Dedit eis poteſtatẽ filios dei fieri: his qui credũt in nomīe eius. Mat̃ v̄o ꝑ̄dicando. quia gignit fructum in cordibus auditoꝝ. Nota v̄buꝫ dei cõcipe ⁊ parere eſt res feliciſſima. Vñ Auguſti. loquẽs de virginitate dicit. Beatior fuit v̄go Maria ꝑcipiẽdo chriſtuꝫ q̃ cõcipiẽdo carnẽ chriſti. Nihil em̃ Marie materna ꝓpinq̄tas ꝓfuiſſet: niſi illa felicius corde q̃ carne geſtaſſet. Sꝫ di. quare dominꝰ non fecit mẽtionem de patre: dicẽdo. ipſe meus frat̃ ſoror ⁊ pat̃ ẽ? Rñdet̃ ſcõm Hiero. ad hoc ꝙ homo generat aliũ ſpũalr̃: oportꝫ ꝙ homo a deo accipiet. non em̃ homo hoc a ſe habꝫ vt alium poſſet ſpiritualiter generari. ideo non meretur pater dici generari. Naꝫ pater concurrit ad generationem actiue: qualiter homo ad ſpũalẽ generationẽ cõcurrere nõ poteſt: ſꝫ ſolum more matris paſſiue ⁊ receptiue. Sꝫ di. quare chriſtus nõ dr̃ filius noſter? Reſpõdetur ꝙ hec formatio nõ dat eſſe chriſto: ſꝫ potiꝰ nobis. aliud eſt formare chriſtũ: aliud chriſtũ formari in nobis. ſicut aliud ẽ figurare ſigilluꝫ: aliud figurari ſigillum in cera. Chriſtus non figurat̃ ꝑ nos: ſꝫ figuratur in nobis. Nota voluntatẽ dei debemꝰ implere ꝑ̄mo ꝓpt̃ ſ̃uitutis cõditionẽ. Auguſti. in ſoliloquio. Noli eẽ propriꝰ in tue voluntatis poteſtate. non ẽ ſerui vt viuat ſibi: ſꝫ domino. Et ſic loquit̃ apoſtolus ad Galat. ij. Viuo autẽ iam nõ ego: ſꝫ viuit in me chriſtus. Et ſic ſcribit̃ ad Rom. vj. Q̃d em̃ viuit: viuit deo. Secũdo propter fortẽ bñficiorum obligationẽ. Vñ Bern. in li. de diligẽdo deũ Ratio dictat. iuſticia naturalis viget: totũ ſe tradere illi a quo ſe totũ hꝫ. Et ſubdit poſtea. Si totum me debeo ꝓ me facto: quid addã iam ꝓ me redempto ⁊ refecto? In ꝑ̄mo ope. ſ. creatõis me mihi dedit. In ſecũdo. ſ. redẽptiõis ſe mihi reddidit. Tertio propter voti ꝓmiſſionẽ. Promiſimꝰ em̃ ei ĩ baptiſmo renũciare diabolo. ꝑ̄s. lxxv. Vouete ⁊ reddite dño deo vr̃o. Eccli. v. Melius ẽ nõ vouere q̃ poſt votũ ꝓmiſſa nõ reddere. Quarto ꝓpt̃ nr̃e voluntatis impletionẽ. quia q̄ voluntatẽ dei implet: deus facit voluntatẽ ſuã Joh. ix. Si quis dei cultor eſt ⁊ voluntatẽ eius facit: hũc audit.

De eodem. Sermo xv.

Iri niniuite cõſurgẽt

v in iudicio cum generatione hac: et condemnabunt eam. quia penitentiam egerunt in ꝑ̄dicatione Jone Math. xij. Iſta verba terribilia ſunt his qui hoc tempore penitẽtiam agere nolunt. Ideo Hieronymꝰ. Omnis peccator in penitẽtia duplicem gemitum habere debꝫ. Nimirum quia bonũ quod oportuit non fecit: ⁊ maluꝫ quod non oportuit fecit. Cum ad bona opera nõ reſurgimus: neceſſe eſt vt noſmetipſos duplicit̃ defleamus. Ad hoc autem vt penitẽtiam agamus nos multa incitare debent. Attendamꝰ igitur vtilitates penitẽtie que ad ꝑ̄ſens ſunt quattuor: ſcõm quattuor que peccatũ in anima derelinquũt. Peccatum enim aufert grãm. debilitat naturam. elongat gloriã: ⁊ obligat ad penam. Sꝫ ecõtra penitẽtia recuperat gratiam. reparat et confortat naturam. reddit gloriam: et relaxat penam. Primo penitentia recuperat gratiam: ⁊ quãdoq̄ maiorẽ q̃ perdita ſit ꝑ culpã. ſicut legit̃ Job. xlij. Dñs cõuerſus eũ ad pniaꝫ Job cũ oraret ille ꝓ amicis ſuis: ⁊ addidit deus omnia queciiq̄ fuerant Job duplicata. In ſignuꝫ huius dicitur Johel. ij. Reddã vobis ãnos duplices q̄s comedit locuſta. i. pecca-

UVA. BHSC. IyR_034_1

tum ↄſumpſit. ⁊ habetur de filio prodigo Luc. xv.
Cito ꝓferte ſtolā pͥmā ⁊c. Figurat. ij. Paral. xxxiij
Egit pniam manaſſes ⁊ reſtitutus ē in regnū. Vñ
Cyprian⁹. O pnia q̄ miſerāte deo pctm̄ dimittis.
paradiſuꝫ apis. q̄ ↄtritū ſanas: triſtēq; exhylaras.
vitam de interitu reuocas. ſtatū reſtauras honorē
reddis. fiduciā reformas: ⁊ grāꝫ abūdātiorē infun
dis. Scd̄o repat ⁊ confortat naturā. Hinc eſt ꝙ
dr̄ Judith. v. Quotieſcūq; penituerūt receſſiſſe a
cultura dei ſui: reddidit eis domin⁹ virtutē reſiſtē-
di. Vñ Johānes epus. Quid horꝛes o pctōr cōfi
teri qd̄ nō es cōfuſus perpetrare? Cur vereris do-
mino indicare qd̄ nō es veritus ip̄o p̄ſente cōmit-
tere? Nūquid deū ignorare puras: qd̄ fecim⁹? No
bis penitētib⁹ aſtat. Peius ē cōfiteri nō velle q̄ȝ le-
gem cōtēnere. Peius ē admiſſaꝫ pniam ſpernē q̄ȝ
monita diuina deſpicē. Peius ē offenſaꝫ dei nolle
placare q̄ȝ peccando dei bonitatem offendere. Fi
lij iſrl̄ peccauerūt: ⁊ ideo hoſtib⁹ tradebant. Quo
tiens autē ſe peccaſſe cōfitebant: de ipſoꝝ manib⁹
eruebant. Tertio pnia reddit gloriaꝫ Math. iij.
Pniam agite: appropinq̄bit em̄ reg. cel. Ad pniaꝫ
autē agēdam inuitamur Apoc. ij. Memēto vñ ex
cideris. age pniam ⁊ prima opa fac. ſ. innocētiam.
Sin autē venio tibi ⁊ mouebo candelabrū tuū de
loco ſuo: niſi pniaꝫ egeris. q̄ ſi penitueris deus te
benigniſſime reſpiciet: ⁊ mlta bona impēdet. Vñ
Aug⁹. d̄ ſpū ⁊ aīa. Beata aīa quā dei pietas reſpi-
cit. hūilitas ſubijcit. pnia reducit. iuſticia inducit.
pſeuerātia ꝑducit. deuotio introducit. puritas vn-
git. charitas viſit. Quarto pnia relaxat penam.
Hiere. xviij. Si gens iſta pniaꝫ egerit a malo ſuo
qd̄ locutus ſum aduerſus eā: agā ⁊ ego pniam ſu-
per malo qd̄ cogitaui vt facerē ei. Ps. cv. Et peni-
tuit eū ſm multitudinē miſcd̄ie ſue. Ibi Glo. Nō
ꝙ pnia in deū cadat: ſȝ remittat qd̄ faciēdū ↄ eū vi
debat. Vñ Amb. Nouit dñs mutare ſniam: ſi tu
noueris mutare delictū. Itē nota q̄ttuor q̄ inter
alia pniam cōmēdabilē faciūt. videlicȝ ſi ſit humi
lis ⁊ deuota. ſi ſit generalis ⁊ integra. ſi ſit diſcreta
⁊ moderata. ſi ſit bona intētōe facta. Primo pe
nitētia dȝ eſſe hūilis ⁊ deuota. De hūilitate dr̄ Job
xlij. Auditu auris audiui te: nūc autē oculus me-
us videt te. ideo meip̄m rep̄hēdo ⁊ agā pniam i fa
uilla ⁊ cinere. Penitētiā agere non aliud ē q̄ȝ ↄtē-
platiuā aīam in fauilla ⁊ cinere ſedere ⁊ ſe cogno-
ſcere. Bern̄. Humilis ē ſatiſfactio quā ꝓceſſit trāſ
greſſiōis ſupbia. Itē pnia dȝ eſſe lachrymoſa ⁊ de-
uota Judith. viij. Peniteam⁹ cum lachrymis: ⁊ i-
dulgētiaꝫ eius poſtulem⁹. De lachrymis pnie di-
cit Aug⁹. Oēs aq̄ non extinguerēt vnā ſcintillam
in inferno: ſȝ vna lachryma ſi de puro ⁊ ↄtrito cor
de ꝓceſſerit totū ignē inferni extinguit. Secun-
do pnia dȝ eē generalis ⁊ integra. nō dȝ em̄ penite-
re de vno: ſȝ de oībus. Propt̄ qd̄ dicit dñs Ezech.
xviij. Si impi⁹ egerit pniam ab oībus pctis ſuis q̄
opatus ē: ⁊ cuſtodierit oīa p̄cepta mea ⁊ fecerit iu
diciū ⁊ iuſticiā: vita viuet ⁊ nō morieť. Id̄o libent̄
debem⁹ agē pniam iſto tēpore. q2 multam ſalutē ⁊
cōſolationē pat̄ celeſtis ⁊ miſcd̄iaꝝ ꝓpt̄ pniam no-
bis vult impēdere ſalubriter. qd̄ teſtat̄ Iſid̄. ſic di-
cens. Penitētia ē medicamētuꝫ vulneris. ſpes ſa-
lutis. ꝑ quā pctōres ſaluātur. ꝑ quā deus ad miſe-
ricordiā ꝓuocat̄. q̄ non pēſat̄ tēpore: ſȝ luctus ⁊ la-
chrymarū ꝓfunditate. Tertio pnia dȝ eſſe diſcre
ta: vt ſm quātitatē culpe fiat pnia Math. iij. Faci
te dignos fructus pnie. Glo. Dignos ſcd̄m quāti
tatē culpe: qd̄ fit ex diſcretōe que neceſſaria ē peni
tēti. Qr̄ diſcreta autē debeat eē penitētia: dicit Hie
ronym⁹. Non oportȝ ieiunare vſq; ad defectū. ora
re vſq; ad tediuꝫ. genua flectere vſq; ad debilitatē.
quia bona opa non ſoluꝫ indigēt deuotione: ſȝ eti
am diſcretione. Alia Gloſ. Diſcretio in penitētia
eſt que timorē ⁊ metum ante oculos dei ponit: re-
cordans antique turpitudinis. Grego. in paſtora.
Vniuſcuiuſq; mens tantum penitēdo compūcti-
onis ſue eliciat lachrymas: quātum ſe meminit a
deo meruiſſe culpas. Quarto penitētia cōmen
dabilis ē ſi ſit bona intētione facta: non ꝑ oſtētati
onem vl̄ mūdi gloriaꝫ. ſicut phariſeus qui ſe iacta
bat de hoc ꝙ bis in ſabbato ieiunaret Luc. xviij. ſȝ
ſicut Manaſſes. ij. Paralip. xxxiij. qui poſtq̄ȝ co-
anguſtatus ē orauit dominū deum ſuuꝫ: ⁊ egit pe
nitētiam valde coram deo patrum ſuoꝝ: ⁊ non co
ram mūdo. In quo intelligitur recta intētio peni
tētis. Nos igit̄ ſalubrit̄ hoc tēpore penitētiaꝫ aga-
mus. quia penitētia noſtra cor noſtrum emūdat.
ſenſum illumiat. animaꝫ ſuſcitat: ⁊ ad ſuſceptionē
chriſti p̄parat. ꝓcordia exhylarat. diuinā aufert of
offenſam. ⁊ hominē a venia ⁊ miſcd̄ia patris cele-
ſtis excludere non ꝑmittit. Vñ Auguſti. Que ne
ceſſitas cogit penitētiam non agere? Nec criminis
imēſitas. nec hore breuitas. nec vite enormitas ex
cludit a venia: ſi ſola fuerit mutatio volūtatis. Cō
ſidera de criminis imēſitate in Petro. d̄ vite enor
mitate in magdalena. d̄ hore breuitate i latrone.

Feria quinta. Sermo xvj.

Men amē dico vobis

a omnis qui facit peccatum: ſeruus ē pecca-
ti Johā. viij. Videmus ꝙ poſt comeſtio
nem lactis omnis potus homini ē inſipidus. ſȝ ſi
homo lauerit os aqua munda ⁊ recēti: tunc recu-
perat oris ⁊ potus ſaporē. Spiritualr̄. Per lac in
telligitur dulcedo peccati. quicūq; enim cibat̄ tali
cibo ineptus ē ad ſuſcipiēdum cibum ⁊ potuꝫ ani
me. j. Corinth. ij. Animalis homo non ꝑcipit ea q̄
ſpiritus dei ſunt. Attamē poſt eſuꝫ lactis ſi homo
munda aqua lauat os ſuū: talis ecōtra habebit ſa
porē aliorum ciboꝝ. Spiritualr̄. ſic ſi homo lauat
os cōſciētie ꝑ contritionē ⁊ cōfeſſionē: redditur ſi-
bi appetitus gratie. Vnd̄ introitus miſſe. Confeſ
ſio ⁊ pulcritudo in cōſpectu eius. Et talē appetitū
gratie petit eccl̄ia in collecta. Omnipotēs ſempit̄-
ne deus: qui in obſ̄uatiōe ieiunij ⁊ elemoſyne po
ſuiſti noſtroꝝ remedia pctōꝝ. cōcede nos ope mē-
tis ⁊ corporis ſemꝑ tibi eē deuotos. Et iſta lactici
nia dulcedinis peccati comederūt primi parentes
⁊ tranſfuſum ē in nos Rom. v. Sicut ꝑ vnū homi
nem pctm̄ in hūc mundū intrauit: ita ⁊ in oēs ho-
mines mors ꝑtrāſijt. De quo epiſtola Ezech. xviij
Pr̄es nr̄i comederūt vuā acerbā: ⁊ dētes filioꝝ ob
ſtupeſcūt. Et tñ hoc ꝓuerbiū ē nūc deletū ꝑ mortē
chriſti: qui ſatiſfecit ꝓ originali peccato. Ideo ſub-

UVA. BHSC. IyR_034_1

22

Sermo XVI

dit in epl'a. Non erit vltra iſtud ꝓuerbiū in iſrl'. q̄a
filius nō portabit iniquitatē p̄ris: nec pater iniq̄ta
tem filij: ſ3 aīa q̄ peccauerit ipa morietur. Ne ergo mori
amur in pctīs: tūc delere debem⁹ pctā noſtra p cō
feſſionē ne ſimus ſerui diaboli: ſ3 dei. q2 dr̄ in euan
gelio. Om̄is q̄ facit peccatū ſeru⁹ ē peccati. In
ſūma euāgelij duo innuūtur. Primo p̄dicatio xp̄i
benigna: ibi. dicebat Jeſus ad eos. Secūdo ſubdi
tur iudeoꝝ murmuratio maligna: ibi. rn̄derunt ei
iudei. De p̄mo dicit. In illo tp̄e. ſ. dn̄3 quadā vice
dn̄s p̄dicaret. ⁊ erāt ibi diſcipuli ſui. erāt etiā ibi q̄-
dam de nouo ex iudeis ꝯuerſi. ⁊ erāt etiam ibi alij
iudei nondū cōuerſi. Tunc dn̄s Jeſus dicebat ad
eos q̄ crediderunt ei: ad illos iudeos. ſ. q̄ de nouo
erāt cōuerſi. Si vos mā̄ſeritis i ſmōe meo. i. ſi ſer-
monē meū bn̄ ſuaueritis triplicē vtilitatē habebi
tis. Primo diſcipuli mei eritis. q2 v̄bū dei facit ho
minē diſcipulū xp̄i Joh. viij. Qui ex deo ē: verba
dei audit. Scd̄o: ⁊ cognoſcetis veritatē. i. me. quia
ego ſum via veritas ⁊ vita Joh. xiiij. Verbū dei il
lumiat intellectū: vt veritatē q̄s cognoſcat. De q̄
p̄s. cxviij. Lucerna pedib⁹ meis v̄bū tuū. Et Pro-
uer. vj. Mandatū dei lucerna ē: ⁊ lex lux. ſ. verita-
tis. Nā ſicut dicit Aug⁹. veritas opponit falſitati
duplicitati ⁊ vanitati. Illud em̄ q̄d verum ē non ē
falſum. nō eſt duplex. nō eſt vanū. Verba igit dei
faciūt nos de mūdo cognoſcere veritatē. quia faci
unt nos cognoſcere q̄ oīa mūdana ſunt falſa: du-
plicia ⁊ vana. Falſa quidē ſunt. q2 mūdus in diui
tijs ꝓmittit ſatietatē ⁊ dat vacuitatē. ſicut p3 Luc.
xvj. in illo diuite epulone: q̄ ad tantā vacuitatē de-
uenit q̄ guttā aq̄ hr̄e non potuit. In delitijs ꝓmit
tit delectationē ⁊ dat amaritudinē Prouer. v. Fa
uus diſtillās labia meretricis. nouiſſima autē illi-
us amara q̄ſi abſinthiū. In honorib⁹ ꝓmittit ſub
limitatē vl' ſublimationē ⁊ dat ſubitā deiectionē3.
Vn̄ Job. xxj. Tenēt tympanū ⁊ cytharā atq3 gau
dent in ſonitu organi. ducūt in bonis dies ſuos: ⁊
in puncto ad inferna deſcēdūt. Idē3. xxx. Eleuaſti
me: ⁊ q̄ſi ſup ventum me ponēs alliſiſti me valde.
Secundo ipa mūdana ſunt duplicia ⁊ mixta. In
mūdo em̄ nihil purū: ſ3 omnia ſunt mixta: iuxta il
lud Iſa. j. Vinū tuū mixtū eſt aqua. Sic quidem
gaudiū mūdi ē mixtū cū dolore. ſapia ē mixta cū
obliuiōe. ſanitas ē mixta cū egritudine. vita ē mi-
xta cum morte. In p̄ſenti ergo vita ſunt mixta: ſ3 i be
ata vita erūt pura. i inferno autē erūt feculēta. De
us autē a gaudio ſepabit dolorem. a ſapia obliuio
nem. a ſanitate egritudinē. a vita mortē. ⁊ om̄es fe
ces. ſ. dolorē ꝓijciet in infernū. Sanctis aūt rema
nebūt oīa puriſſima. ſ. gaudiū ſine dolore. ſapia ſi-
ne obliuiōe. ſanitas ſine egritudine. vita ſine mor-
te. Tertio ipa mūdana ſunt vana. hn̄t em̄ vanita
tē ex p̄te principij: q2 ex nihilo ſunt creata. Ex p̄te
medij: quia multiplici mutabilitati ſunt ſubiecta.
Ex p̄te finis: q2 in nihilū3 ſunt redigēda Eccl'ſ. iij.
Cūcta ſubiacēt vanitati ⁊c. Hic refert de vanitate
ex p̄te p̄ncipij. quia de terra facta ſunt: ⁊ in terram
pariter reuertūtur. hic refert de vanitate ex p̄te fi-
nis. Tertia efficacia verbi dei eſt: quia p ipm cō-
ſequit homo plenam libertatem. Ideo ſubdit. Et
veritas liberabit vos. ſ. a ſuitute peccati. quia ver-
ba dei in corde recōdita faciūt vitare peccata. Ps.
cxviij. In corde meo abſcondi eloquia tua: vt non
peccem tibi. Dixi ſecūdo tangitur iudeoꝝ mali
gna murmuratio: dicēs. Reſponderūt ei iudei. ſ.
iſta audiētes: ⁊ hoc illi qui nondu3 erant cōuerſi.
grauiter em̄ iſti tulerunt verba chriſti: ⁊ maxime p
eo q̄ dixerat. ⁊ veritas liberabit vos: putātes chri-
ſtum de carnali libertate dicere: ⁊ q̄ ipſi iam ſerui
rent. Oſtendūt igit iudei ſe liberos eſſe: quia habe
rent triplicem libertatē. Primo libertatē3 que ꝓ-
uenit ex carnis ꝓpagatione. quis habēt liberū3 pa
trem. Vn̄ dixerūt. Semen abrahe ſumus. Secun
do dicūt ſe habere libertatē que creatur ex aīe vir-
tute: cum dicūt. Et nemini ſeruiuim⁹ vnq̄3. q̄ſi di-
cerent. Tante ſumus magnitudinis ⁊ virtutis q̄
nullis natōibus vnq̄3 ſeruire voluim⁹ nec ſubijci:
niſi deo. Vbi dicit Glo. Mentiunt. quia Joſeph
ſeruiuit in egypto: ⁊ patres eorum ſeruierūt Pha
raoni in luto q̄draginta annis. ⁊ iſti ſeruierūt ceſa
ri in tributo. Ideo Auguſti. inuehit cōtra eos di-
cens. Ergo ꝓphete non ſunt in captiuitatē3 ducti:
ſcilic3 in babyloniā ſeptuaginta annis. O ingrati
quid eſt q̄d vultis: vobis aſſidue imputat deus q̄
vos de domo ſeruitutis liberaret: vos quid loqui
mini: Si nemini ſeruiuiſtis cui ſoluebatis tribu-
ta: Tunc ergo oſtēdit domin⁹ ſeruitutē peccati eſ-
ſe in eis: dicens. Amen amē dico vobis: omnis q̄
facit peccatum: ſeru⁹ eſt peccati. Et dicit notanter
omnis: ſiue iudeus: ſiue gentilis: diues vel paup:
impator vel mendicus: ſi facit peccatu3 ſeruus eſt
peccati. Et quāto liberior es ad peccatū: tanto ma
gis ligatus es ad ſeruiēdum peccato. vt dicit Gre
go. in moral'. Et de hac ſeruitute dicitur. ij. Pet. ij
A quo quis ſupatus eſt: huius ⁊ ſeruus eſt. Nam
ſeruitus peccati durior eſt q̄3 quecūq3 ſeruitus do-
mini ſecularis. Vnde Auguſti. O miſerabilis ſer
uitus: ſeruus hominis aliquādo ſui domi duris im
perijs fatigatus fugiēdo requieſcit. ſeruus autem
peccati quo fugit: peccatū ſuum ſecū trahit. Pec-
catum em̄ q̄d facit intus eſt. fecit em̄ peccatum vt
aliquā corporalem caperet voluptatem. voluptas
tranſit: peccatum nō tranſit. p̄terijt q̄d delectat: re
manſit q̄d pungit. Sicut diabolus lic3 delectatur
in peccato: tamē ſecum portat infernū. Sic pecca-
tor ⁊ ſi delectatur in peccato: tamē penam eius ſe-
cum portat. Ideo Hierem. xvj. Seruietis dijs ali
enis qui non dabūt vobis requiē die ac nocte. Er-
go peccatores non habent libertatē3 animi: ſ3 ſunt
ſerui peccati. Vnde Auguſti. Peccator eſt ſeru⁹
tot demonioꝝ: quot vitiorum. Vnde legitur cum
Alexander cora3 philoſopho Dyogene dixit ſe eſ
ſe dominatorē mundi: ille ait. Nequaq3 es domi-
nus: ſed ſeruorum meoꝝ ſeruus. Superbia enim
ancilla mea eſt: ſed domia tua. carnalis cōcu. piſcē
tia ⁊ gula ſunt domīe tue ⁊ ancille mee. Iſta enim
omnia ſub pedibus meis teneo: ⁊ tamē tibi domi
nātur. ⁊ ideo es ſeruus ancillaru3 mearum. Cum
ergo famuli Alexandri in eum vellent irruere: ait
Alexander. Videte ne quis eu3 attingat. quia ſer-
uus dei eſt: ⁊ veritatem vtiq3 dixit. Tunc ſubdit q̄
hi qui ſunt ſerui peccati: ſunt exhereditādi dicens
Seruus non maneat in domo domi ineternu3. ſi-

UVA. BHSC. IyR_034_1

lius autē.ſ.dei naturalis manet ineternū.qꝛ ſolus
⁊ ſine pctō.⁊ ſic hꝫ ꝓtātē alios liberādi a pctō:faci
endo eos filios dei ꝑ grām adoptōis vt ſecū mane
ant in domo libertatis.Et hoc eſt qđ cōcludit:di-
cens.Si ergo filiꝰ q̄ vere liber ē vos liberauerit ve
re liberi eritis.nō a barbaris:ſꝫ a diabolo. nō a coꝛ
poꝛis captiuitate:ſꝫ ab animi iniq̄tate.Tūc ſubdit
Scio qꝛ filij abꝛahe eſtis.ſ.ſm carnē:ſꝫ nō ſm imi
tationē.Nā abꝛahā habuit tria opa cōmēdabilia.
Pꝛimo ꝙ ad dei ꝓceptū filiū ſuū imolare voluit.
iudei autē ecōtrario filiū dei occidere volebāt.De
quo ſubdit.Sꝫ q̄ritis me īterficere:qđ abꝛahā non
fecit.Secundū cōmendabile.nā abꝛahā ſmōi dei
obediuit:deo dicēte ſibi Gen̄.xij.Egredere de ter-
ra tua ⁊ de cognatōe tua:⁊ de domo patris tui ⁊c̄.
Sꝫ iudei ſermōi ipſius nolebāt obedire.Jdō ſub-
dit.Sermo meus nō capit in vobis.Augꝰ.i. non
capit̄ in coꝛ veſtꝝ.qꝛ nō recipit̄ a coꝛde veſtro.Sic
em̄ eſt ſmo dei fidelibꝰ ſicut piſci hamꝰ.tunc capit
qn̄ capit̄. Tertiū abꝛahāꝫ dei veritati credidit:deo
dicēte ſibi Gen̄.xij. Semi tuo dabo terrā hāc.Sꝫ
iudei veritati quā eis ꝑdicabat xp̄s nolebāt crede-
re.De quo ſubdit.Ego qđ vidi apud patrē meuꝫ
loquoꝛ vobis:⁊ vos q̄ audiſtis apud pr̄ēm veſtrū
facitis.q.di.Hec non faceretis ſi ſmonē meū au-
diretis ⁊ filij abꝛahe eſſetis ſm imitationē. Tunc
ſm Augꝰ.iudei volebant ꝓuocare xp̄m vt diceret
aliq̄d cōtra abꝛahā vt eēt eis occaſio faciēdi qđ co
gitabāt.idō ſequit̄.Rn̄derūt ⁊ dixerūt ei. Pat̄ no-
ſter abꝛahā eſt.Tūc xp̄us oſtendit eos ſolo noīe ⁊
non vita filios eē abꝛahe. Vn̄ ſubdit̄.Dicit eis Je
ſus.Si filij abꝛahe eſtis opa abꝛahe facite.nūc aūt
queritis me interficere hoīem q̄ veritatē vobis lo-
cutus ſum quā audiui a pr̄e meo:hoc abꝛahā non
fecit.vos opa facitis pr̄is veſtri.ſ.diaboli.q.di.ſm
Chꝛyſo.Rebus ⁊ factis oſtēdite vos eē filios abꝛa
he ⁊ non ſolo nomīe.Sic ⁊ vos xp̄iani nomīe ⁊ re
bus oſtēdite xp̄m in vobis.ſꝫ vide excuſatōeꝫ qua
ſe iudei excuſant ſic adhuc xp̄iani ſe excuſant.Vn̄
dixerūt ei.Nos ex foꝛnicatōe non ſumꝰ nati.vnuꝫ
patrē habemus deū. q.di. Licꝫ aliqn̄ noſtra ſyna-
goga a deo recedēs foꝛnicata eſt cū ydolis:nos ta-
men a deo nō receſſimꝰ:nec cū ydolis foꝛnicati ſu
mus.Nūquid non pat̄ vnus eſt oīm noſtrū:vt dr̄
Malach.ij.ſꝫ hoc non fuit verum ſignū ꝙ filij dei
erant.ideo oñdit verū ſignū filiatōis diuine dicēs
Si deus pat̄ veſter eēt diligeretis vtiq̄ꝫ me.ego em̄
ex deo ꝓceſſi.ſ.ꝑ eternam generationē:⁊ veni.neq̄ꝫ
em̄ a meipō veni:ſꝫ ille me miſit.q̄re loquelā meā
non cognoſcitis.q.di.Si diligeretis me cognoſce-
retis loquelā meā. qꝛ ego loquoꝛ verbū pr̄is mei:
cum ego ſim verbuꝫ Eccl̄i.xxiiij. Ex oꝛe altiſſimi
ꝓdiui.Sicut aūt iudei xp̄m ex inuidia nec poterāt
ſuſtinere vt ip̄m viderēt:iuxta illud Sap̄.ij. Gra-
uis eſt nobis ad vidēduꝫ eum:quoniā diſſimilis ē
alijs vita illius.Sic ex inuidia non poterāt ſuſtine-
re vt ip̄m audire.Jdeo ſubdit.Quia non poteſtis
audire ſmonē meū:qꝛ eſt ꝯtrarius vobis. Et ſub-
dit rōnē. Vos ex pr̄e diabolo eſtis.Qꝛ aūt diabo-
lus pat̄ eoꝝ ſit oſtēdit. qꝛ ip̄m imitant̄ i tribꝰ. Pꝛi
mo qꝛ diabolus ē iniquꝰ i deſiderādo.ſic iudei cō
tra xp̄m inique cogitabāt.Jdeo ſubdit. Et deſide
ria patris veſtri vultis facere.ſ.cogitādo me inter-
ficere Hiere.xviij. Venite cogitemꝰ ꝯtra iſtum iu
ſtum cogitatiōes.Secūdo diabolus crudelis ē in
occidēdo.ſic iudei xp̄m occidere ꝓponebāt. Jdeo
ſubdit.Jlle homicida erat ab initio.vt dicit Glo.
Jlle nō ſolū eſt homicida q̄ ferro:ſꝫ etiā qui verbo
occidit. Vn̄ diabolus pꝛimos parētes verbis oc-
cidit.p̄s.lvj. Lingua eoꝝ gladius acutus. Jdō di
cit:ab initio Auguſ.in li.xj. Homicida fuit ab ini-
tio.ſ.inimicus hūani generis ex quo homo factus
eſt.Sꝫ ſm Oꝛigen̄.ab initio.i.ſtatim poſt creatio-
nem apoſtatauit.fuit tamē ibi aliqua moꝛula:ſed
bꝛeuiſſima vbi ſeip̄m occidit:⁊ poſt hoc genus hu
manū.Tertio diabolus ē mendax in fallēdo ſiue
in infamando.ſic ⁊ iudei xp̄m ſuis mēdacijs infa-
mabant.vn̄ ſubdit̄.Jn veritate nō ſtetit.qꝛ veritas
non eſt in eo.Cuꝫ loquit̄ mēdaciū ex ꝓpꝛijs loqui-
tur.quia mēdax ē ⁊ pat̄ eiꝰ.ſ.mēdacij. Sic ⁊ iudei
xp̄m ſuis mēdacijs infamabāt dicentes Johā.ix.
Scimus qꝛ hic homo peccatoꝛ eſt.dicētes eū pec
catoꝛē in coꝛde.Jtē dicebant euꝫ ſeductoꝛem i oꝛe
Math.xxvij.Recoꝛdati ſumꝰ qꝛ ſeductoꝛ ille ad-
huc viuēs ⁊c̄.Jtem dicebāt eū trāſgreſſoꝛē in ope-
re Johā.ix.Non eſt homo a deo qui ſabbatū non
cuſtodit.Quia ergo iudei ſic inique cōtra chꝛiſtū
cogitabāt:ſic crudeliter eum occidere diſponebāt
ſic mēdaciter infamabāt. ideo ex pr̄e diabolo erāt
qui ab initio peccauit:hoc eſt.ex quo creatus ē iu-
ſticiā recuſauit:⁊ in veritate nō ſtetit.i.nunq̄ꝫ cum
ſanctis angelis creatoꝛi ſubiectus fuit ſine pecca-
to.ſꝫ poſt creationē ꝑ paruā moꝛulā non ꝑmanſit
Sic ⁊ iudei. ideo ſequit̄. Ego autē ſi veritatē dico
non creditis mihi.Ecce flebile v̄bū.Diabolo mē-
tienti credit̄:xp̄o veꝝ dicēti cōtradicit̄.

De eodē. Sermo xvij.

Vi facit peccatuꝫ ſer-

q uus eſt peccati Johā.viij.Notandum ꝙ
in peccato viuere malum eſt ſpecialit̄ ꝓ-
pter quattuoꝛ mala que peccatū facit in homis vi
ta. Pꝛimo nāq̄ꝫ hominē bonis ſpiritualibus ⁊ tē-
poꝛalibus ſpoliat. Secūdo malis ſpiritualibus ⁊
coꝛpoꝛalibus replet ⁊ cruciat. Tertio deuꝫ ad ira-
cundiam ꝓuocat.Quarto hominē bonoꝝ ſocieta
te pꝛiuat ⁊ ſpoliat. Pꝛimo peccatū hominē bo-
nis tempalibus ⁊ ſpiritualibus pꝛiuat.Bona no-
ſtra ſp̄ūalia ſunt virtutes ⁊ diuitie ⁊ gratiarūactio
Jſti ſunt theſauri bonoꝝ quibus homo ſpoliatur
per peccatum moꝛtale Hiere.xv.Diuitias tuas ⁊
theſauros tuos in direptionē dabo gratis in om̄i-
bus peccatis tuis.Ecce quomō peccatum homi-
nem omnibus bonis ⁊ virtutibus ſpoliat. Vnde
Baſiliꝰ in regula.Remiſſam facit animā ⁊ negli-
gentē erga ꝓcepta:vt neglecta ſua nō poſſit ad me
moꝛiam ꝓuocare. ſed obliuiſcens non ſe inſtigat
ad penitētiam:⁊ ita paulatim om̄ibus bonis ſpo-
liatur .Non ſolum autē peccatum aufert homini
bona ſpiritualia:ſed ⁊ plerūq̄ꝫ tēpoꝛalia. Jdeo di-
citur Amos.v. Vineas amātiſſimas plantabitis:
ſed non bibetis vinuꝫ ex eis. quia cognoui multa
ſcelera v̄ra:⁊ foꝛtia peccata veſtra. Ecce q̄liter ho-
mo ꝑ pctm̄ rebus t̄palibꝰ ſpoliat̄. Jdeo manife-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ite ſciēdū ꝙ res tꝑales nō ſunt hoīs:ſic dīc Amb.
Nō ſunt hoīs bona q̄ ſecū ferre nō pt.ſʒ ſola elꝫ̄na
vel miſcd̄ia comes ē defūctoꝝ. Sc̄d̄o pctm̄ ma-
lis ſpūalibꝰ ⁊ tꝑalibꝰ replet ⁊ cruciat hoīes.exce
cat em̄ ſenſū ⁊ intellectū ne videāt.inficit affectū ⁊
coꝛ cruciat. Propter ꝑmū dr̄ Soph.j. Ambulabūt
vt ceci:qꝛ dn̄o peccauerūt.Eccl'i.j. Om̄is q̄ peccat
nō cognoſcit deū.Et Iſa.lix. Pctā vr̄a diuiſerūt i-
ter vos ⁊ deū vr̄m. Gre.i omel'. Carnis delectatio
mētē quā inficit obſcurat:ne videri veri luminis poſ
ſit claritatē.ſʒ vn̄ inferiꝰ delectat̄:inde mens ad ſu-
perioꝛa caligine obfuſcat̄.Eccl'i.xxj. Quaſi a facie
colubꝛi fuge pctm̄. Coluber aīal venenoſuꝫ eſt:ſic
pctm̄.qꝛ q̄diu hō in pctīs eſt deo digne ſuire non
pōt. Greg. Bonū meritoꝛiū nō agit̄ niſi ꝑus ma-
lum deſerat̄. Propter tertiuꝫ dr̄ in ps̄.xxxvij. Coꝛ
meū ꝯturbatū ē dereliqt me virtus mea.Et hoc ꝓ
pter pctm̄. Sic ḡ ml'tiplici malo ſpūali replet pec
catū.Et nō ſolū ſpūal'r:ſʒ etiā coꝛpal'r cruciat.vt pꝫ
i Antiocho.j. Mach.vj. Id̄o dīc dn̄s de illo infir-
mo q̄ triginta ⁊ octo ānos habuit i infirmitate ſua
Joh.v. Ecce inq̄t ſanꝰ factus es:iā noli peccare ne
deteriꝰ tibi cōtingat. Si aūt hō a deo miſericoꝛdi-
ter a pctō liberat̄ ⁊ ſanat̄ ⁊ ip̄m pctm̄ iteꝝ cōmittit
deū ꝑdit.⁊ q̄diu i pctō eſt:ip̄m veꝝ amicū non hꝫ.
Greg. Deū apphēdere nō valet q̄ adhuc i delecta
tione pcti iacet. Tertio pctm̄ deū ad iracundiā ꝓ
uocat Eccl'i.v. In pctōꝛes reſpicit ira dei.ps̄.lxxvij
Appoſuerūt adhuc peccare ei:in irā cōcitauert ex-
celſū in inaq̄ſo.Et tales q̄ ſine timoꝛe peccāt deus
ſupꝛa modū odit.ſicut pꝫ i lucifero ⁊ iuda Eccl'i.
xij. Altiſſimꝰ odio hꝫ pctōꝛes. Et merito dn̄s pec-
catoꝛes odit.qꝛ pctīs magnis eū cruciant ⁊ offen-
dunt i celis regnātē:magis q̄ꝫ iudei i terris moꝛan
tem. Greg. Plꝰ peccat q̄ ꝯtēnit regnātē in celis q̄ꝫ
q̄ crucifixerūt ambulantē in terris. Quarto pec
catū facit hoīeꝫ ſocietate bonoꝝ idignū. Propter
qd̄ dr̄ Thob.iiij. Panē tuū ⁊ vinū tuū ſuꝑ ſepultu
ram iuſti cōſtitue:⁊ noli ex eo mādücare ⁊ bibere
cū pctōꝛibꝰ.qꝛ dicit ps̄. xvij. Cū ſctō ſctūs eris ⁊c̄.
Et Greg.i omel'. Moꝛibꝰ prauis ſꝑ grauis ē vita
bonoꝝ. Itē nota ꝙ pctm̄ non ſolū nocet hoī i vi
ta:ſʒ etiā in moꝛte. In moꝛte nāq̄ꝫ occurrūt homi
q̄ttuoꝛ mala. Sepe em̄ ſupplantat̄ ⁊ ignominioſe
moꝛit̄.a diabolo capit̄.⁊ tūc cruciādus ad gehen-
nales flāmas deducit̄.ſʒ qd̄ grauiſſimū ē a ḡta dei
viſione imperpetuū ſeꝑat̄.ita ꝙ nec de ſuis rebus
poſſit diſponere:nec pctā ſua cōfiteri. Et id̄o dicit̄
Prouer.xiij. Iuſticia cuſtodit innocētis viaꝫ:im-
pietas autē pctōꝛē ſupplātat. Et ignominioſe mo
ritur Hiere.iij. Doꝛmiemꝰ in cōfuſione noſtra et
opiet nos ignominia nr̄a:q̄m do.pec. Greg. Hac
aīaduerſiōe cōcutit̄ peccatoꝛ:vt moꝛiēs obliuiſca
tur ſui:q̄ dū viueret oblitus eſt dei. Hoc ad lr̄ām
pluribus accidit pctōꝛibus q̄ ad tantā ignominiā
⁊ cōfuſionē in moꝛte deueniūt ꝙ etiā eoꝝ coꝛpoꝛa
ꝑiuant̄ eccl'iaſtica ſepultura. Sicut legit̄ de vſu-
rario quē plebs ſepelire noluit:⁊ poſuit eū ſuꝑ aſi
num q̄ gramia ſemꝑ ſolebat poꝛtare. Tūc aſinꝰ cū
deberet ire cuꝫ cadauere ſuꝑ cimiteriū:iuit ſubter
patibulū. Vn̄ legit̄.iij. Reg.xvj.de Baaſa:de q̄ di
xit dn̄s. Pro eo ꝙ peccare feciſti populū vt me irri
tares in peccatis eius:ecce ego demetaꝫ poſterio-
ra baaſa ⁊c̄.Et ſequit̄. Qui moꝛtuꝰ fuerit de baaſa
in ciuitate comedēt eum canes.⁊ qui moꝛtuꝰ fue-
rit ex eo in regiōe:comedēt euꝫ volucres celi. Ber.
Non eſt dignꝰ in moꝛte accipe ſolaciū qui ſe nō co
gnouit moꝛiturūꝫ. Secūdo peccatoꝛ in moꝛte a
diabolo capit̄. Hinc ē ꝙ dr̄ de pctōꝛe ps̄.cviij. Di-
abolꝰ ſtet a dextris eiꝰ.Et illud Heſter.xiiij. Pec-
cauimꝰ in cōſpectu tuo:⁊ idcirco traditi ſumus in
manus inimicoꝝ noſtroꝝ. Tūc certe in moꝛte tra-
dunt̄ in retiaculū pctōꝛes:⁊ tam grauiter cadunt
vt etiaꝫ a diabolo abſoꝛbeant̄. Augꝰ. Quē diabo-
lus non poteſt deuoꝛare ſeductū hunc ad ſeducen
dum abſoꝛbet ꝑ nequitiā.Et famā ipſius inq̄nare
conatur:vt ſi fieri poſſet obpꝛobꝛijs ⁊ malarū lin-
guaꝝ detractiōe deficiat:⁊ ſic in eius fauces ruat.
Si autē nec famā innocētis maculare poterit hoc
ei ꝑſuadere temptat:vt ꝑ maliuolas ſuſpitiōes de
fratre ſuo iudicet:⁊ ſic ab illo implicet̄ ⁊ abſoꝛbea
tur. Et ideo dicit ſanctus Petrus in canōica ſua
j. Pet̄.v. Circuit querēs quem deuoꝛet ⁊c̄. Ter-
tio peccatoꝛ cruciandus ad tenebꝛas ⁊ flāmas ge-
hēnales deducitur Eccl'i.xxj. Via peccatoꝝ com
plātata eſt lapidibus:⁊ in finem eoꝝ inferi ⁊ tene-
bꝛe ⁊ pene. Ibidē. Stuppa collecta ſynagoga pec
cantiū:ꝯſummatio eoꝝ flāma ignis. Ps̄.cv. Flā-
ma cōbuſſit pctōꝛes.Et alibi ps̄.xxxiij. Moꝛs pec
catoꝝ peſſima. Mala quidē in amiſſione tēpoꝛis.
peioꝛ in ſeꝑatōe carnis. peſſima in afflictōe ignis.
qꝛ duplici ꝯtritōe ꝯteret eos dn̄s. Quarto pctōꝛ
a grata dei viſione impꝑetuū ſeꝑabitur:⁊ hoc vnū
ip̄am gehennā ſuꝑat. Vn̄ Chryſ.ſuꝑ illud ps̄. Si
cut fluit cera a facie ignis:ſic pereūt peccatoꝛes a
facie dei. Tollent̄ mali:⁊ implet̄ in eis illud Iſa.
lix. Iniquitates veſtre diuiſerūt inter vos ⁊ deuꝫ.
⁊c̄.Et id̄o ibidē dicitur. Ve genti peccatrici.Et di
cent tunc dānati. Ve nobis:quia peccauimꝰ. De
iſtis peccatoꝛibꝰ ⁊ de carentia diuine viſiōis dicit
Auguſti. Mallent repꝛobi omne toꝛmentū ſuſti-
nere q̄ꝫ faciē iudicis tunc videre.nec ſcient qd̄ hic
ſcire noluerunt.in vita ſemper moꝛiūtur:⁊ in moꝛ
te ſemꝑ viui habētur.⁊ deum amplius nunq̄ꝫ ſunt
viſuri.

Feria ſexta. Sermo xviij.

Ecce ſanꝰ factus es iaꝫ
noli peccare:ne deteriꝰ tibi aliq̄d ꝯtingat.
⁊c̄.Johā.v. Vbi filius excedit erga pa
trē in aliquo delicto:⁊ videt ꝙ pater vult eum coꝛ-
ripere:tunc occurrit patri ⁊ petit vt hoc ſibi indul
geat. Spūal' etiam ſic eſt. Vn̄ nos ſumus filij pa-
tris.ſ.oīpotētis:⁊ exceſſimꝰ i multo:⁊ audiuimus
vindictā pr̄is erga nos. Ne ḡ ſe vindicet in nobis:
tūc debemꝰ ei occurrere ⁊ ſupplicare vt non faciat
vindictā.⁊ ſibi ꝓponere bonā volūtatē nō excedē-
di vlterius.Et hoc facit eccl'ia ſancta in introitu di
cens. De neceſſitatibꝰ meis eripe me ⁊ vide humi
litatem meā:⁊ dimitte omnia peccata mea ⁊c̄. Et
in collecta. Adeſto domie ꝓpicius plebi tue.⁊ quā
tibi facis eſſe benigne: refoue miſeratus auxilio.
Similiter i epiſtola Ezechiel'.xviij. Anima q̄ pec-
cauerit ipſa moꝛiet̄. Si iuſtꝰ auerterit ſe a iuſticia ſua

UVA. BHSC. IyR_034_1

⁊ fecerit iniqtatē:oēs iuſticie eius q̄s fecerat nō re
cordabūtur.ſi aūt iniuſtꝰ egerit pniaꝫ:iniqtatū nō
recordabor.Sic pr̄ exceſſuꝫ filij ſi velit emendare:
dimittet.Ecce cōcordia epiſtole cum euāgelio.Et
ſic dimiſit pctā iſtiꝰ infirmi in euāgelio iniūgens ei
ne amplius peccaret:dicēs.Ecce ſanus factus es:
iam noli peccare ⁊c̄.Infirmus curatꝰ a graui infir
mitate indiget bono regimie ne recidiuet:⁊ illud
a medico ſupplicat ſibi dari. Spūalr̄. Per infir-
mū intelligit peccator cōſtitutꝰ in mortali:q̄ indi-
get bono regimie vite ſue ne recidiuet Eccī.xxxiiij
Qui baptiſaẗ a mortuo ⁊ iteꝝ tāgit:quid ꝓdeſt la
uatio illiꝰ:q.d.nihil.vt dic̄ Pius papa.⁊ habeẗ de
cōſe.diſt.v.c.nihil.Nihil ꝓdeſt ieiunare:orare vel
alia pietatis opa facere:niſi mens ab iniqtate co-
hibeaẗ:⁊ lingua a detractiōe.Idcirco eccl'ia petit
medicū ꝓ regimie cum dicit in introitu. De neceſ
ſitatibꝰ meis ⁊c̄.Et in collecta:vide infra. q̄ graue
eſt recidiuare: vt ptꝫ in epl'a.ſ. Si auerterit ſe iuſtꝰ
ab iuſticia ſua ⁊c̄. Idcirco dr̄. Ecce ſanus factꝰ es
⁊c̄. In ſūma euāgelij tria innuūtur. Pmo infir-
mitatis miraculoſa curatio.Scd̄o curatōis inuidi-
oſa calūniatio:ibi.erat autē ſabbatū.Tertio ami-
cabil'r ⁊ amoroſa āmonitio:ibi.ecce ſanꝰ factꝰ es ⁊c̄.
Vel ſic diuidaẗ euāgeliū.ſ.ꝙ in ſūma euangelij
tria innuūtur.Primo cuiuſdā miraculi ꝓlocutio
ibi.Erat dies feſtus.Scd̄o cuiuſdā infirmi ſanita
tis adoptio:ibi. nō habeo hoieꝫ. Tertio eiuſdē in-
firmi ſanatio:ibi. ſurrexit ⁊ tulit lectuꝫ ſuū ⁊c̄. De
ꝓmo dicit.In illo tp̄e.erat dies feſtꝰ iudeoꝝ ⁊ aſcē
dit Ieſus i hieroſolymā. Nota ꝙ Ieſus aſcēdit
ꝓpter duo. Primo ne videreẗ legi cōtrariꝰ.q̄ ha-
betur Exo.xxiij.ꝙ oē maſculinū ter in anno debe
ret ſe ꝓſentare in tēplū in hierl'm.ſ.in paſcha.i pē-
thecoſte.⁊ ſcenophegio.quā legē xp̄us noluit ſol-
uere Mat.v.Non veni ſoluere legē:ſʒ adimplere.
Sʒ ter ſingulis ānis venit in hierl'm.Et feſtum il-
lud de quo fit hic mētio fuit pēthecoſte ſm Chry-
ſo.Scd̄o vt multitudinē populi illuc currētis ad
diem feſtū ꝑ ſigna ⁊ doctrinas ad eū traheret:ſm
illud ꝑs.cviij.In medio multoꝝ laudabo euꝫ. Et
ꝑs.xxxix.Annūciaui iuſticiā tuā in eccl'ia magna
Ad idē Ioh.xviij. Ego palā locutus ſum mūdo.
Sequiẗ. Erat autē hieroſolymis ꝓbatica piſcina
cognomiata hebraice bethſaida q̄nq; porticus ha
bens. Sciendū ꝓbatica dr̄ a ꝓbaton grece qđ ē
ouis latine.q̄ oues q̄ deo imolabanẗ ibidem laua
banẗ.Dicebaẗ hebraice bethſaida.i.domus ouiū.
Et dicebaẗ piſcina ꝑ cōtrariū.q̄ piſcibus carebat.
et erat ꝓpe tēplū ex aquis pluuialibꝰ collecta.Dici
tur etiam q̄nq; porticus habuiſſe.ſ. ꝑ circuitū.ſ.vt
multi ſacerdotes abſq; impedimento cōmode ſta
rent ad lauādum cadauera.In his iacebat multi-
tudo magna languētiū.cecoꝝ. claudoꝝ.aridoruꝫ
expectantiū aque motū.ſ.q̄ fiebat ꝑ angelū. Ideo
ſubdit.Angelus autē dn̄i ſm tēpus deſcēdebat in
piſcinā ⁊ mouit aquā.⁊ qui prior deſcēdebat in pi
ſcinam poſt motionē aque ſanus fiebat a quacun
q; detinebaẗ infirmitate. Nota piſcina illa a tri-
bus habebat vrtutē illā. Primo ab hoſtijs ſacra-
tis que ibi lauabātur ⁊ poſtea ſacrificabanẗ.Secū
do a motu angeli deſcēdentis.Tertio a ligno cru-

cis. Diciẗ em̄ in hyſto.ſcholaſ.ꝙ regina Saba vi-
dit in domo Salomōis quoddā lignū:de quo di-
xit Salomoni ꝙ in illo ligno ſuſpēdendus erat ꝑ
cuius mortem regnū iudeoꝝ deleri debebat. Id̄o
Salomō volēs ſuare durabilitatē regni lignū illđ
in ꝓfundis viſceribus terre abſcōdi fecit:vbi poſt-
ea in ſuꝑficie terre ꝓbatica piſcina facta eſt.Tem-
pore ꝗ̄o paſſionis xp̄i ꝓdictum lignū ſupnatauit.
Et ideo iudei illud receperūt:⁊ cruceꝫ domi ex eo
parauerūt. Dixi ſecūdo tangitur cuiuſdam egri
ſanitatis adoptio:dicens.Erat autē ibi homo tri-
ginta ⁊ octo ānos habēs i infirmitate ſua.Chryẗ.
dicit ꝙ ab ānis puerilibꝰ fuit paralyticꝰ.Ecce lōga
infirmitas.In quo ptꝫ ꝙ naturalr̄ curari nō pote
rat. Hūc cū vidiſſet Ieſus iacētē ⁊ cognouiſſet q̄
iā multū tp̄s hr̄et i infirmitate ſua:dixit ei. Vis ſa
nari: Nō q̄ſiuit q̄ſi ignorās.naꝫ ſatis cōſtare pote-
rat ꝙ ſanꝰ fieri voluit:ſʒ q̄ſiuit vt excitaret infirmū
ac eiuſdē infirmi deſideriū. Rn̄dit aūt ei languidꝰ
Dn̄e hoieꝫ nō habeo:vt cuꝫ turbata fuerit aq̄ mit-
tat me i piſcinā.dū venio em̄ ego:aliꝰ ante me de-
ſcēdit. Sciēdū duo i rn̄ſione ſua implicat q̄ cau-
ſe fuerūt ſue diurne infirmitatis. Primo pauꝑta-
tem.q̄ hoiem nō habeo:ſm Chryſ.q̄ opinabaẗ ſi
bi xp̄m vtilē fore ad mittendū eum in aquā.Secū
do debilitatē.q̄ dum venio ego ⁊c̄.q.d.Tam debi
lis ſum:feſtināter ire non poſſuꝫ. ſemꝑ em̄ ab alio
ꝓuenior.Sic poterat dicere illud Iob.vj.Ecce nō
eſt auxiliū mihi in me.Per hoc ſignaẗ ꝙ non erat
aliquis homo purus qui hūanū genus poſſet ſal-
uare niſi xp̄s.Id̄o dicit ei Ieſus. Surge tolle gra
batum tuū ⁊ ambula.Duo ꝓcepit.ſ.ſurgere ⁊ am
bulare:vt oſtendat ꝑfectam ſanitatē homini reſti
tutam.In omnibꝰ em̄ miraculis ſm optimuꝫ illi-
us nature dn̄s ꝑfectū opus fecit:ſicut đ aq̄ ꝑfectū
fecit vinū.Deuẗ.xxxij.Dei ꝑfecta ſunt opa. Di-
xi tertio tangiẗ eiuſdem infirmi ſanatio:ibi.Et ſta
tim ſanatus eſt homo:⁊ ſuſtulit grabatum ſuuꝫ ⁊
ambulabat.Iuſſit em̄ dominꝰ vt grabatū ſecū fer
ret.quia pauꝑ erat:ne alius eo abſente ip̄m aufer-
ret ⁊ eo carere compelleret.q̄ in neceſſitate paupe
ri forte licet:⁊ maxime ex licētia ꝓlatorū ſuoꝝ:qđ
diuiti nequaq; liceret.q̄ Neceſſitas frangit legeꝫ:
vt ꝓuerbialr̄ dr̄.Tunc ſubdit.Erat autem ſabbatū
in die illo.Dicebant ergo iudei illi qui ſanatus fu
erat.Sabbatū eſt:nō licet tibi tollere grabatū tuū
Vn̄ quia xp̄us illud miraculū ſabbato fecit:calū
niabātur ei:tunc iudei quaſi male fecerit ſabbatū
violando.Ex hoc iſte ſanatus aſſumpſit occaſio-
nem in ſignū gratitudinis ſuum medicum hono-
rando:et ſe a violatione ſabbati excuſando. Vel
intelligitur aliter ꝙ hec calumnia infertur contra
iſtum de hoc ꝙ ſabbato grabatum portat ⁊ non
de curatione.Vn̄ dicunt. Sabbatum eſt:non licet
tibi tollere grabatum tuum.Cuiꝰ ratio eſt.quia iu
dei frequēter de curatione chriſti in die ſabbati ca-
lumniā inferentes cōfundendi erant a chriſto per
hoc ꝙ etiam ipſi iumenta de puteo in die ſabbati
eruebant ⁊ ſanabāt.vt habetur Luc. xiiij. Et ideo
de curatione tanq; de reutili ⁊ neceſſaria tacent.de
portatiōe ꝗ̄o lecti que non eſt neceſſaria calumni-
niari videbantur.quaſi dicent. Sanitas non erat

UVA. BHSC. IyR_034_1

diſſerēda. q̄ erat quoddā neceſſariū: nūquid ⁊ opꝰ
fuerat ad imperādū: Chryſ. Hoc opus fuit neceſ-
ſitas quo ad curationē: ⁊ etiā lectuli portatōez. Et
opus neceſſitatis ſemꝑ licuit facere in ſabbato: vt
oues ⁊ aſini qui ceciderāt in foſſata extrahebātur.
Qꝛ autē ille fuit obrutus lapidibus Exod. qui col
ligebat ligna ſm Albert. qꝛ q̄ſiuit lucrū: ⁊ hoc fu-
it opus ſeruile. qꝛ auariciā cōmiſit. Scđa ratio eſt.
qꝛ licȝ in lege vniuerſaliter ꝓhibitū eēt iudeis ne
aliquid in die ſabbati oꝑarētur. ſpecialr tamē por
tatio onerum in die ſabbati ꝓhibita fuit Hieremi.
xvij. Ne portetis onera in die ſabbati. Et ideo ſpe
cialiter calūniati ſunt portationeȝ lecti: vtpote di-
cto ꝓphete cōtrariaret. Sȝ tamē hoc mandatū ꝓ-
phete myſticū eſt. Nam ꝑ onera non portāda intē
debat eos inducere: vt in die ſabbati requieſcerēt
ab oneribus peccatoꝝ. de quibus ps. xxxvij. Ini-
quitates mee ſicut onus graue ⁊c. Vn̄ qꝛ iam erat
tēpus ſoluēdi figuras occultas: mandauit chriſtꝰ
iſti grabatū tollere. i. proximū in infirmitatibꝰ ſu-
ſtentare: ſcđm illud ad Galat. vj. Alter alteriꝰ one
ra portate. R̄ndit eis. Qui me ſanū fecit: ille mihi
dixit. tolle grabatū tuum ⁊ ambula. Ecce quomō
ſe excuſauit ⁊ medicū honorauit: cōfitēdo ipm ve
rum deū. q. di. Vos dicitis ꝓhibitū eſſe vt onus
portet in ſabbato: ⁊ hoc auctoritate diuina. ſȝ mihi
eadē auctoritate eſt impoſitū vt tollā grabatum.
Nam ille qui me ſaluū fecit: ille ꝑ reſtitutā ſanita
tem diuinā virtutē ſe hr̄e oſtendit in eo ꝙ mihi di-
xit. tolle grabatum tuū ⁊c. ⁊ iđo mādatis eius me
rito teneor obedire. Ps. cxviij. Ineternū non ob-
liuiſcar iuſtificatōes tuas. Interragauerūt ḡ eum
Quis eſt qui dixit tibi: tolle grabatū tuū ⁊ ambu
la: Quia ſanatū hominē calūniari non poterant:
xp̄m curatorē calūniari nitebātur. Iđo non bona
intentōe: ſȝ maligno animo vt xp̄m ꝑderēt ⁊ ꝑſeq̄-
rentur querūt quis ſit. Iohā. viij. Queritis me ⁊
non inuenietis: ⁊ i peccatis veſtris moriemi. Is au
tem qui ſanus factus fuerat neſciebat quis eēt. ſ.
genere ⁊ patria: licȝ ſciret in ꝑſona ⁊ p̄ſentia. quia
diu lāguidus iacuerat: ⁊ facta xp̄i ⁊ eiꝰ famā igno
rabat. Et etiā iđo. quia ſubdit. Ieſus autē declina-
uit a turba cōſtituta in loco. Sȝ di. q̄re hoc: Di-
cēduȝ p̄mo vt daret nobis exēplū bona oꝑa occul
tanda: ⁊ non q̄rēdo in eis fauorē hoim Math. vj.
Attēdite ne iuſticiā veſtrā faciatis corā hominibus
vt videami ab eis. Scđo vt declinemꝰ a turba: q̄a
xp̄us ibi non inuenit Eccli. xviij. Ne oblecteris i
turbis ⁊c. Naȝ Maria in turba ꝑdidit Ieſū Luc.
ij. Iđo ſubdit. Poſtea iuenit eū Ieſus i tēplo. Ec
ce ſignuȝ gratitudinis ꝙ ille poſt ſanationē fuit in
loco dei iuētꝰ. Cui dixit. Ecce ſanꝰ factꝰ es: iaȝ noli
peccare ne deteriꝰ tibi ꝯtingat. Manifeſte ptȝ ꝙ ꝓ
pter pctm̄ ſuū lāguebat. Eſt ḡ ſēſus ſm Beđ. Ite-
rum nō pecces: ne maiorē dānatōeȝ pctī tui incur
ras. qꝛ q̄ ꝓ pctō punit ⁊ ex ipa pēa a pctō nō retra
hit: iuſtū ē vt grauiꝰ puniat Hiere. ij. Fruſtra ꝑcuſ-
ſi filios tuos: ⁊ diſciplinā nō receperūt. Tūc abijt
ille hō ⁊ nūciauit iudeis q̄a Ieſus eēt q̄ fecit eū ſa
num. Et hoc fecit bono zelo: cōmēdās iter medi-
cū ſuū ⁊ manifeſtās eiꝰ virtutē. q. d. Venite mecū
⁊ laudate eum ꝓ tāto bn̄ficio mihi p̄ſtito. Ps. xlv.

Venite ⁊ videte opera dn̄i. Moralr. Piſcina. i.
gens iudaica fuit munita: ne ſine modo deflueret
ad pctā q̄nq̄ porticis. i. q̄nq̄ libris moyſi. in his ia
cebat multitudo languētiū: ad Heb. vij. Nihil em̄
ad ꝑfectū adducit lex. Ro. iij. Ex oꝑibꝰ legis nō iu
ſtificat om̄is caro. i. legē carnalr itelligēs niſi xp̄m
futurū ⁊ paſſurū ꝓteſtans. Rō. qꝛ lr̄a ſine ſpū occi
dit. Sȝ di. q̄re lex data ē: R̄ndet Augꝰ. ad oñdē-
dū quātis vinculis pctōꝝ quiſq̄ ꝯſtringet. Nā dr̄
Ro. iij. Per legē cognitio pctī. Ibidē. vij. Pecca
tū nō cognoui niſi ꝑ legē. nā ꝯcupiſcētiā neſciebā
niſi lex diceret. nō ꝯcupiſces. Gal. iij. Lex ꝓpt trāſ
greſſionē poſita eſt donec veniret ſemē cui ꝓmiſe-
rat. Si em̄ data eēt lex q̄ poſſet viuificare: tūc ex le
ge eēt iuſticia. Cōtra qđ dr̄ Ro. iij. Iuſticia dei ꝑ fi
dē Ieſu xp̄i. Ergo q̄nq̄ libri moyſi porticus ſunt:
q̄ſi cuſtodia porte. qꝛ iudei adhuc ſtāt an̄ portam:
nec vnq̄ intrabūt niſi ꝑ oſtiū. i. xp̄m Iohā. x. Ego
ſum oſtiū: ꝑ me ſi q̄s itroierit ſaluabit. In his q̄n-
q̄ porticibꝰ iacebat magna multitudo languētiuȝ
cecoꝝ. claudoꝝ. aridoꝝ. Nā iudei vt plurimū oēs
tꝑe xp̄i fuerūt excecati. qꝛ verū lumē qđ illuiat oēȝ
hoiem veniētē in hūc mūdū nō cognouerūt Ioh.
j. Lux venit in mundū: ⁊ dilexerūt homies magꝭ
tenebras q̄ lucē. Vn̄ Iſaias. liij. cap̄. in ꝑſona eo-
rum dicit. Oēs nos q̄ſi oues errauimꝰ. vnuſq̄ſq̄ i
viā ſuā declinauit. Itē claudi oēs affectu ⁊ effectu.
iij. Reg. xviij. Vſq̄quo claudicatis in duas ꝑtes:
Si dn̄s eſt deus ſequimi illū. ſi autē baal ſequimi
illū. i. auariciaȝ. O quot hodie ſunt claudi qui vo-
lunt deo ſeruire ⁊ māmone Math. vj. Non pote-
ſtis deo ſuire ⁊ māmone. Oēs adhuc ſunt aridi.
Ariditas em̄ cauſat ex defectu humoris radicalis
⁊ ſanguis naturalis ⁊ caloris inaturalis. Iudei ca
ruerunt ⁊ carēt certa ⁊ ſancta fide catholica: que ē
initiuȝ ⁊ radix vite ſpūalis: ſicut humor radicalis
eſt radix vite naturalis. Carent naturali ſanguine
agni incōtamiati. quia aia. i. vita ois carnis in ſan-
guine eſt Leuit. xvij. Heb. ix. Sine ſanguis effuſi
one non fit remiſſio pctōꝝ. Hūc ſanguinē fūdūt
inocētes: quē iudei ſuꝑ ſeipos petierūt ſentētialit
Math. xxvij. Sanguis eius ſuꝑ nos ⁊c. Itē abun
dant calore inaturali qui cauſat ex ſanguie imun
do. i. ardore diaboli Nume. xj. Anima noſtra ari-
da eſt ⁊c. Sȝ expectant aque motū. Aqua ſm Au
guſ. eſt populus iudaicus. aqua em̄ ſiccat ex ven-
to ⁊ calore. ⁊ ſic ipſi ex ſuperbia ⁊ auaricia. Aq̄ cu
iuſlibet rei imaginē p̄bet: ⁊ ſola imagine caret. Et
ſic iudei oim myſterioꝝ imaginē in ſuis libris le-
gerunt: ⁊ vera imagine xp̄i carent. Ipi oſtenderūt
eum i bethleē naſciturū Math. ij. ⁊ natū minime
cognouerūt. vt patet in figura Geneſ. xxvij. Iſa-
ac filium non vidit. ſ. Iacob: cui tamē multa i po-
ſterum p̄uidit. Auguſti. Motus aque. i. populi: fi
ebat per angelum. i. per chriſtū. O quotiēs moue
bat populuȝ iudaicum ꝑ verba ⁊ ſigna. ſed ipſi vſ-
q̄ ad finem ſeculi iacebunt. Aliquos mouit ex eo-
rum malicia ad iram. Chryſo. Omnis malicia cō-
funditur: cum per ratiōem veritas corrigit. Hoc
eſt i illis qui peccant ex malo propoſito. Et ſic iu-
dei feruebāt vt mare Iſa. lvij. Cor impij quaſi ma
e feruēs: quod quieſcere non poteſt. Iſa. ix. Suc-

UVA. BHSC. IyR_034_1

cenſa eſt q̄ſi ignis impietas. Chryſo. ſup Math.
Sicut ignis quāto magis ligna ſuſcipit: tāto ma-
gis erigit̃. ſic animꝰ malus quāto magis veritatē
audierit: ampliꝰ in maliciā excitat̃. Nō ꝓbauerūt
iudei xp̄o dicēte Joh. viij. Samaritanꝰ es ⁊ demo
niū habes. Et voluerūt lapidare eum. Itē ſanaba
tur vnus: ad deſignādum ꝙ in vna fide oēs ſalua-
ri debēt. Augꝰ. li. de patiētia. Antiq̄ iuſti erāt: cre-
dentes futurū qđ nos credimꝰ factū. Itē in hoc ꝙ
ſanabat̃ vnus cōmendauit vnitatē. Si q̄s p̄ter vni
tatē fuerit ſanari nō poterit Eph. iiij. Vnus dn̄s.
vna fides. vnū baptiſma. Vnus deus ⁊ pat̃ omni
um: q̄ eſt ſup oēs: ⁊ ſup oia: ⁊ i om̄ibꝰ. Ergo q̄ vnū
deū nō hꝫ nullū hꝫ: ⁊ vitā nō hꝫ. Et habet̃. xxiiij. q.
j. vbi ſana. vbi dicit Auguſ. Vbi ſana fides nō eſt:
nō p̄t eſſe iuſticia. qꝛ iuſtus ex fide viuit. Auguſti.
in li. de vera inocētia. Vis infideliū vita pctm̄ eſt.
⁊ nihil ē bonū ſine ſummo bono. ad Heb. xj. Im
poſſibile eſt ſine fide placere deo. Et eorū infirmi-
tas figurat̃ in iſto hoie ſanato: q̄ trigintaocto ānis
⁊c. Duo deficiūt a numero q̄dragenario: q̄ nume
rus ſignat ꝑfectionē. ⁊ ſic iudei deficiūt in duplici
ꝑfectōe. ſ. dei ⁊ ꝓximi. Ideo ſemꝑ infirmi ſanātē
exprobrāt. ſanato inſultāt: cur portat grabatū. Et
ſic iudei q̄diu viuūt xp̄m ⁊ ſuos maledicunt. Ps.
vij. In verticē ipoꝝ iniq̄tas eoꝝ deſcēdet. Qui vſ-
q̄ in finē ſeculi ꝑegrinant̃ in terra aliena cū Abra
ham Gen̄. xij. Caligāt oculi eoꝝ ne futura videāt.
Cum Iſaac Gen̄. xxvij. Claudicāt ſup tramite re
cto cū Jacob Gen̄. xxxij. Velamē in facie cū mo-
yſe portant: donec velut fures ⁊ latrones cū iuda
ſuſpendio tradunt̃. Itē ꝙ antiqui noſtra fide ſunt
ſaluati: patꝫ. j. Coꝝ. x. Myſticus ſenſus. Proba
tica piſcina eſt penitētia. nam ſicut in illa lauabā-
tur oues que erāt dn̄o imolāde. ſic q̄ penitētia nō
fuerit lotus: nō erit deo dignꝰ offerri. Quinq̄ por
ticus ſunt q̄nq̄ cōſideratōes ad pniam diſponen
tes. Prima eſt cōſideratio mortis repētine adue
niētis: que debitā pniam ſurripit. De quo Augꝰ.
de pe. diſt. vij. Si quis poſitus in vltima neceſſita
te ſue egritudinis voluerit pniāꝫ accipe ⁊ accipit:
⁊ mox recōciliabit̃ ⁊ hinc vadit: fateor vobis ⁊ nō
illi negamꝰ qđ petit. ſꝫ nō p̄ſumimꝰ ꝙ bn̄ hinc exit.
ſi ſecurus hinc exierit neſcio. pniāꝫ dare poſſumꝰ.
ſecuritatē autē dare nō poſſumꝰ. Vis qđ incertū
eſt euadere: age pniam dum ſanus es. ſi ſic agis di
co tibi ꝙ ſecurus es. qꝛ eo tp̄e pniāꝫ egiſti quo pec
care potuiſti. Si autē vis agere pniam qn̄ pecca-
re non potes: tūc te pctā dimiſerūt: tu nō illa. Id-
circo Eccl's. ix. Neſcit homo finē ſuū. ſꝫ ſicut aues
laqueo comp̄hendūtur ⁊ piſces capiunt̃ hamo ⁊c.
j. Theſ. v. Cum dixerint pax ⁊ ſecuritas: tūc repē-
tinus eis ſuꝑueniet interitus. Eccl'i. xiiij. Memē-
to quia mors non tardat. Seuncda eſt cōſidera
tio diſtricti examinis Hebre. x. Horrendū eſt in-
cidere in manus dei viuentis. Eccl'i. xviij. Ante iu
diciū para iuſticiā. Apocal'. x. Poſt hoc tempꝰ nō
erit tempus. ſ. penitēdi. Eccl'i. ij. Si penitētiā non
egerimꝰ incidemꝰ in manus domi. Job. x. Dimit
te me vt plangā paululū dolorem meū: anteq̄ va
dam ⁊ non reuertar ad terrā tenebroſaꝫ. Job. xxxj
Quid faciam cum ſurrexerit dominꝰ ad iudican-
dum ⁊c. Ezechiel'. vij. Finis venit. Apocal'. vj. In-
cipiēt dicere petris ⁊ montibus ⁊c. Itē ſicut aq̄
piſcine fuit collecta ex aquis pluuialibꝰ: ſic peni-
tentia ex effuſione lachrymarū pro amiſſione ſuꝑ-
noꝝ. Zach. x. Petite a domio pluuiam in tempo-
re ſerotino: ⁊ dominꝰ faciet pluuias ⁊ niues in tē-
pore nubis. Pluuiā. ſ. lachrymas ꝓ peccato. Hie
re. v. Metuamus dominū qui nobis dat pluuiaꝫ
temporaneā ⁊ ſerotinā. ſ. compūctionē pro malis
cōmiſſis: ⁊ bonis dimiſſis. Hec pluuia deſcendit
in valles. i. in humiles. ij. Reg. j. Montes gelboe
nec ros nec pluuia deſcēdit ſuper vos ⁊c. Tertia
eſt cōſideratio eterne damnatōis. vbi non eſt locꝰ
penitētie: ſed pene. non agendi: ſed patiēdi Eccl's.
ix. Quodcūq̄ poteſt manꝰ tua oꝑari inſtanter fac
Ps̄. Cōuertetur populus meus hic ⁊c. Johā. xij.
ambulate dum lucem habetis: vt non vos tenebre
comp̄hendant. Quarta eſt cōſideratio periculi
criminis. quia ſicut non eſt differēda medicina ne
morbus inualeſcat: ita nec penitētia ne culpa ꝑ diu
turnitatem creſcat. Grego. Peccatum qđ non ci-
to per penitētiam delet̃: ſuo pondere ad aliud tra-
hit. Eccl'i. v. Ne tardes ꝯuerti ad dominū: ⁊ ne dif-
feras de die in diem. Bern̄. Qui hodie non aptus
eſt: cras minus aptus erit. Quinta eſt cōſidera-
tio cōmodi ⁊ vtilitatis. ſicut infirmus ꝓpter recu-
perādam ſanitatē ſubijcit ſe cōſilio medici. multo
fortius peccator propter recuperādaꝫ ſanitatē ani
me dꝫ ſe ſubijcere cōſilio ſacerdotis Eccl'i. xxxviij
Fili in tua infirmitate non deſpicias teip̄m: ſꝫ ora
dominū ⁊ ip̄e curabit te. Sene. Seip̄m interimit
qui p̄ceptis medici non obedit. Auguſti. Pone te
om̄ino in iudicio ſacerdotis ⁊ poteſtate: nihil reſer
uans tibi. vt omnia iubēte eo paratus ſis facere ꝓ
recipiēda vita anime que faceres pro euitāda cor
poris morte. In his autē porticibus iacebat mul-
titudo languētiuꝫ. quorū quidam ceci: qui pecca-
uerunt ex ignorātia ⁊ in filium: vt Paulus. quidā
claudi: qui peccauerūt ex impotētia ⁊ in patrem:
vt Petrus. quidam aridi qui peccāt ex malicia: et
qui ſicci ſunt ab humore gratie. ⁊ hi peccant in ſpi
ritumſanctū.

De codē. Sermo xix.

Ecce ſanꝰ factus es iaꝫ

noli peccare Johā. v. Boni ⁊ miſericor
dis medici propriū eſt vt ad inſanos ⁊ in
firmos magnā habeat diligētiam. ⁊ quādoq̄ ꝑ mi
niſtros ſuos: quādoq̄ per ſeip̄m viſitet eos: medi
cinam curatiuā eis porrigēdo. Et etiam ſi aliqueꝫ
inter infirmos ſcit maiori egritudine laborare: ad
hunc maius gerit ſtudiuꝫ: ip̄m frequēter ꝑ ſemet-
ip̄m viſitando. Ut autem hoc facere valeat exigit̃
vt loca infirmorū: vbi ſcilicꝫ iaceant: ⁊ qualitatem
egritudinū ipſoꝝ infirmoꝝ ſciat. Ad ſanatum au
tem egrotum requirit̃ rationabiliter ꝙ ſuo medi-
co obediat: et de ſanitate recepta non ſit ingratus.
ipſiuſq̄ medici honoreꝫ querat pro poſſe ſuo ⁊ de
fendat. vitet quoq̄ deinceps omnia que infirmita
tem reintroducere poſſent quouis modo. Sic re-
uera ſaluator noſter Jeſus chriſtus: qui verus eſt
corpoꝝ ⁊ animaruꝫ medicus: iuxta illud qđ petit

UVA. BHSC. IyR_034_1

ꝓpheta Hiere.xvij. Sana me dñe ⁊ ſanabor. vi-
dens multitudinē infirmoꝝ iacētiū ad piſcinā in-
ter quos erat principalis q̄ trigitaocto annos ha-
buit in īfirmitate ſua. Jdeo ad eos frequēter mi-
ſit miniſtrū ſuū.i.angelū q̄ eis p motionē aq̄ ſani-
tatē ꝯtulit Ad eū vero q̄ maiori ac grauiori graue
dine ꝑmebaꝛ p ſeipm acceſſit ⁊ eū ſanauit.Ea quo
q̄ q̄ de cetero vitare debuit intimauit dicens.Ec-
ce ſanus factus es ⁊c. Pro q̊ ſciendū myſtice p
hunc infirmū intelligiꝛ quilibet peccator in mor-
tali peccato ꝯſtitutus.q̄ aliquādo nō tantū habet
triginta octo annos ſed heu plures.Nā peccatuꝫ
mortale comparaꝛ infirmitati. Primo q꞉ infirmitas
doloribus vexat.⁊ ſic pctm̄ mortale.Eſa.lvij. Nō
eſt pax impijs.ps̄.xxxvij.Nō ē pax oſſib⁹ meis a
facie peccatoꝝ meoꝝ. Jteꝝ ps̄.cvj. Aīa eorū in
malis tabeſcebat.q꞉ ſemp habet remorſū ꝯſciētie.
Vn̄ Jſi.Nulla pena grauior mala cōſcia oīa pōt hō
fugere ꝑter cor ſuū.quocunq̄ vadit conſciētia ſua
eum non derelinqt.Quid ꝓdeſt ſi oms̄ excuſant
ſola conſcientia accuſat.q.d.nihil.Seneca.Nun-
q̄ naſciꝛ leticia niſi ex pura ꝯſcientia. Prouer.xv
Secura mēs q̄ſi iuge ꝯuiuiū.Richard⁹ Nihil io-
cundius bona conſciētia. Nā homo ſecur⁹ cū cor
pus moriꝛ tūc aīa deo ꝑſentabiꝛ.cū ante faciem
iudicis ſtatueꝛ. Scd̄o pctm̄ mortale ꝯparaꝛ in-
firmitati.q꞉ infirmitas iudiciū ſenſuū ꝑmutat.vi-
delicet iudiciū guſtus. odorat⁹.⁊ ſic de alijs. ⁊ ſic
peccatū iudiciū mentis. Eſa.v. Ve vob̄ q̄ dicitis
amarū dulce ⁊ dulce amarū.Et ſic catho dic̄. Jra
impedit animum ſic ⁊ luxuria.ps̄.cvj.Turbati ſūt
et moti ſūt ſicut ebri⁹ ⁊c.Guloſus ei ⁊ accidioſus
nō ſapiunt diuia.ps̄.cvj. Om̄em eſcā abomiata ē
aīa eoꝝ. Tertio compaꝛ pctm̄ mortale infirmi-
tati.q꞉ hominē debilitat q̄ nō pōt opari.⁊ ſic pec-
catū mortale.ps̄.xxxvij.Dereliquit me ꝟtus mea
greg.Qui extra charitatē ē om̄e bonū amittit.vn̄
Eccs̄.ix.Qui offendit ī vno multa bona pdet. vt
patet in ſaul. Quarto pctm̄ mortale compatur
infirmitati.q꞉ infirmitas deturpat totū hominēꝫ.
et pallefacit eū.ſic ⁊ pctm̄ mortale reddit aīaꝫ pal
lidā ⁊ rugoſaꝫ.Treno.j.Egreſſus ē a filia ſion oīs
decor ei⁹. Jtē ibidē Treno.iiij. Quō obſcuratum
eſt auꝝ.mutat⁹ ē color optim⁹.vt de⁹ poſſit dice-
re.Math.xxij.Cui⁹ ē hec imago.Tre.iiij. Deni-
grata ē ſup carbones facies eoꝝ ⁊ nō ſūt cogniti i
plateis.Math.xxv.Neſcio vos ⁊c. Quinto in
firmus ꝯturbaꝛ timore mortis.ps̄.liiij.Cor meum
ꝯturbatū ē in me.⁊ formido mortꝫ cecidit ſup me.
Nā om̄is re⁹ timet mortē ⁊ ſic peccator. Gene.ij
Jn quacūq̄ hora comederitis morte moriemini
Vnde Jaco.j.dꝛ. Peccatū cū cōſummatū fuerit
generat mortē.Ergo bene cōpatur pctm̄ mortale
infirmitati.Si igiꝛ vis a tali ſpūali īfirmitate ſana
ri.tūc debes ingredi piſcinā.i.penitētia i qua lauā
tur oīa pctā.Zacha.xiij.Erit fons patens domui
dauid ⁊ habitantib⁹ in hieruſalē i ablutionē pec-
catoꝝ.Jſte fons penitētie olim erat occult⁹.quia
nullus tantā penitentiā facere poterat q̄ regnum
celeſte acquireret.ſed modo omnibus eſt patens
Jdeo diciꝛ.Erit fons patens.Jn iſto etiā fonte.ſ.
penitētie ſananꝛ oēs infirmi.Mat.xi. Venite ad
me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati eſtis ſcꝫ peccatis.et
ego reficiā vos.ſ.p miſericordiā ⁊ grām. Sed illa
ſanatio i piſcina corpali cauſabaꝛ ex ꝑſentia ligni
ſancte crucis.vt dꝛ in ſcolaſtica hiſtoria. Sic ſana
tio ſpūal'i piſcina penitentie fit ex memoria dn̄ice
paſſionis. Talis eni meditatio ē ꝟtuoſi.q꞉ ſanat
oēs infirmitates ꝑdictas.ſ.lāguidos cecos.clau-
dos.aridos ⁊ inueteratos.Sanat eni oēm deſidi
am.Et iſtud deſignaꝛ p hoc q̄ in paſſione xp̄i ter-
ra mota ē.q꞉ meditatio paſſionis xp̄i deſidioſos
mouet.ſ.ad ſollicitudinē ⁊ feruorē.Qd̄ ſignatum
eſt.j.Macha.vj.q̄ elephantib⁹ oſtēderūt ſangui-
nē vue ad acuēdos eos in ꝑliū.Chriſt⁹ ei fuit vua
in torculari crucis expreſſa vnde multū ſanguis
emanauit.Hui⁹ igiꝛ ſanguinis meditatio debet
nos acuere vt ſimus feruētes ad ꝑliandū ꝯtra de
mones ⁊ peccata. Scd̄o paſſio xp̄i ſanat cecos.
id ē peccata facta p ignorātiam.Hō ſignatū ē in lō-
gino.q̄ cū clare nō videret gutta ſanguinis xp̄i in
ei⁹ oculū cecidit ⁊ ſtatī clare vidit Eteni ſanguis
chriſti ē collyriū qd̄ ſanat oēm cecitatē oculorum.
Apoc.iij.Collirio vnge oculos tuos vt videas.

Tertio paſſio xp̄i ſanat pctā facta p infirmitatē
humanā.ſicut patet in Petro.q̄ ex humano tio-
re xp̄m in ſua paſſione negauit.Ꝫ tn̄ eū xp̄s reſpe-
xit ⁊ ſanauit. Quarto ſanat pctā q̄ ſunt p mali-
ciā facta.ſicut patet i latrone a dextris q̄ mlta pec
cata cōmiſit ⁊ tamē xp̄s ſibi pepercit ⁊ regnū ce-
leſte ſibi dedit. Quito ſanat pctā q̄ ſunt p cōſue
tudinē fctā.i qb⁹ hoīes mortui erāt.Hoc ſignatū
ē quādo in paſſione ei⁹ multa corpora mortua et
iā putrida ſurrexerūt. Per motū aque q̄ fiebat p
angelū deſignaꝛ motus aīe.q꞉ ipa aīa miniſte-
rio angeli q̄tum ad oms̄ ſuas potētias.ſ.memori
am.intelligentiā ⁊ voluntatē debet i penitētia mo
ueri ad recogitandū ⁊ dolendum de om̄ibus ſuis
peccatis.Eſa.xxxviij.ca.Recogitabo tibi oms̄ an
nos meos i amaritudine aīe mee.De iſto motu
dicit ps̄.xlvij.Jpſi vidētes.ſ.pctā ſua .ſic āmirati
ſunt.ſ.de dei patiētia.ꝯturbati ſunt.ſ.p cōtritionē
magnā.Moti ſūt ad ſe accuſandū p ꝯfeſſionē ve-
rā.tremor apꝑhendit eos.ſ.ꝓpter penā eternā cui
obligati erāt. Jntelligentia debet moueri ſapiēꝛ ⁊
diſcrete ad ꝯfitendū ⁊ cognoſcēdum ⁊ intelligen-
dum ſuoꝝ circūſtātias peccatoꝝ.De iſto motu po
teſt intelligi qd̄ dicitur in ps̄.cvj.Turbati ſūt ⁊ mo
ti ſūt ſicut ebri⁹.Sicut eī ebrius illud qd̄ bibit cū
delectatione.illud poſtea eijcit cū dolore.Sic ⁊ pe
nitentes peccata q̄ fecerūt cū om̄i delectatione de
bent euomere p confeſſionē ⁊ dolorē ⁊ ruborem.
Prouer.xxx. Verba ꝯgregantis filij vomētis ⁊c.
Pctā eni que pctōr ꝯgregauit male operādo dn̄e
euomere ꝯfitendo.Et ſicut ebrius nullū tenet ſe-
cretum. ſic nec peccator ſacerdotib⁹ aliqd̄ celare
debet pctm̄. Voluntas debet moueri ad ſatiſfaciē
dum.De iſto motu debet intelligi illud qd̄ dꝛ i ps̄
xcv.Cōmoueatur a facie ei⁹ om̄is terra.Terra eſt
caro noſtra que vniuerſaliter moueri debet ad ſa
tiſfaciendū ⁊ aqua in ſatiſfactione ē aſſ. emenda
iuxta illud ad Ro.vj.Sicut exhibuiſtis membra
veſtra ſeruire immundicie ⁊ iniquitati ad iniqui
tatem ⁊c.ita nunc exhibete membra veſtra ſeruire
Po

UVA. BHSC. IyR_034_1

iuſticie in ſanctificationē.i.ſatiſfactionē. Jō dicit vniuerſa terra.q2 oīa q̄ ſūt in nr̄o corpore debēt ſatiſfacere. p peccatis.ſ. oculi lachrimādo. aures verba dei libent̄ audiēdo.os deū laudando ꝛ orā do.manus elemoſinas largiēdo. pedes ad eccl'iaʒ pperādo. Itē hec piſcina habet quinq3 porticus Prima ē cognitio peccati vt diſpliceat.pſ.l.Quo niā iniq̄tatē meā ego cognoſco.ꝛ pctm̄ meū cōtra me ē ſemp.i.diſplicet.Au. Si hō cognoſcit.ſ.p diſplicentiā deus ignoſcit. Vn̄ verſus. Dupliciter peccat q̄ ſe de crimine iactat.Et q̄ nō vult cognoſcere ſicut Cayn noluit cognoſcere pctm̄ cuʒ dn̄s ait ad eū. Ubi ē abel fr̄ tuus ꝛc̄.q̄d feciſti ꝛc̄.Ergo eiectus.Similr̄ ſaul cū ſamuel eum redarguit.

Secūda portic⁹ ē dolor.pſ.xxxvij.Dolor meus in conſpectu meo ſemp.Et ſic Ezechias vt patet Eſaie.xxxviij.Recogitabo tibi om̄s ānos meos in amaritudine aīe mee.Et ſic maria magdalena nō ſolū cognouit ſ3 ꝛ fleuit.Lu.vij. Tertia porticus ē integra ꝯfeſſio.Jaco.v.Confitemī alterutrū peccata vr̄a.Et Lu.xvij.Ite ꝛ oſtēdite vos ſacerdotibus.Treno.ij.Effunde ſicut aquā cor tuū

Quarta porticus ē ſatiſfactio.Lu.iij.Facite dignos fruct⁹ penitētie.Nō dicit flores.ſap.xj Per que q̄s peccat p hec ꝛ punietur.Ro.vj.Sicut exhibuiſtis mēbra vr̄a ꝛc̄. Quinta portic⁹ eſt intentio nō peccādi.Aug.vera pnīa ē pctā deplāgere ꝛ amplius nō cōmittere.Et h̄ docuit hūc infirmuʒ xp̄s dicens.Surge.ſ.ꝯtritione ꝛ diſplicentia.tolle grabatū conſcientie.ſ.in ꝯfeſſione. ꝛ ambula in ſatiſfactione.ꝛ vade.ſ.in pposito bono.ꝛ ampli⁹ noli peccare.Subdit.Ne tibi deteri⁹ fiat.ſ. recidiuādo. Nota multi ſūt q̄ recidiuare ſolent. Prio tyranni ꝛ oppreſſores paupeꝝ q̄ ꝯſueuerūt homīes exactionare.difficile etiā poſſunt pctā dimittere ꝛ penitentiam pficere. vt patet in pharaone q̄ dixit moyſi ꝛ aarō.Ite orate p me.ꝛ tamē recedēte plaga recidiuauit.finaliter tamē inſecutus filios iſrael ſbmerſus ē. Secūdo auari vſurarij raptores qui i qudrageſima pmittūt reddere male aquiſita.poſt paſca autē ab alijs iterum vſuras recipiunt. ꝛ tales eucariſtiā recipiunt vt iudas.Mat.xix.Quā difficile diues intrabit in regnū celoruʒ Eccl̄i.xxvj.Difficile exuit negociās a negligentia. Leo papa.Difficile.ē inter emētis ꝛ vēdentis cōmertiū nō interuenire peccatū. Tertio falſi religioſi q̄ non cauſa ſalutis religionē intrāt. vt patet de Juliano apoſtata q̄ blaſphemauit deuʒ. Et cū ſanctus Baſilius orabat beatā v̄ginē mariam tunc ipſa iuſſit mercuriū militē xp̄ianū interficere iulianū. Quarto ſortilegi.vt pat3 de ſaul qui conſuluit phitoniſſam. Quinto luxurioſi.adulteri ꝛ ſodomite.vt vxor loth. Sexto homicide. vt Achab.iij.Reg.penl̄.q̄ poſt occiſionē naboth penituit vt dixit dn̄s.Nonne vidiſti achab coram me hūiliatū ſ3 recidiuauit Et q2 ficte penituit occiſus ē in bello Ibidē vltio. Septimo guloſi vt iudei.Nu.xj.Recordamur piſciuʒ q̄s comedebamus in egipto gratis.O graue eſt poſt penitentiā recidiuare.Unde Ber. Reincidere q̄ꝫ incidere deterius ē.Unde.ij.Pe.ij.Melius ē viam veritatl̄ non agnoſcere q̄ꝫ poſt cognitionē retrorſum conuerti.Eccl̄i.v.Ne adijcias pctm̄ ſup pctm̄. Prio ex pte dei pter ingratitudinē.Greg.Non eſt dignus dādis q̄ nō agit gr̄as de datis. Nā in ſimili. ſi aliquis pacē firmaret cū domino ꝛ in tali pace occideret ſuos.ille grauius offenderet.Et ſic ē de deo.Nā recidiuātes in pctā ſua ſunt ſimiles iudeis q̄ genuflectētes dederunt alapas xp̄o dicentes Aue rabbi. Vn̄ Heb.vj.Rurſū crucifigētes ſibimetipſis filiū dei ꝛc̄. Secūdo ex parte diaboli quia recidiuās fortius a diabolo cuſtodit̄. ſic mileſ caſtrū qđ ſemel pdidit poſtmodū fortius cuſtodit.vt pharao.Uel qui habet vnū vinctū ſi ſemel euaſerit ꝛ iterato eū dn̄s arripuerit graui⁹ vincit euʒ. Tertio ex parte homis quia debilitat̄ ad reſurgendum.Sicut eni econtra infirmi in infirmitatem cadētes graue ē cum eis ꝛ i maiori periculo.Sicut in ſotularib⁹ qui ſi multotiēs fuerint repati ꝛ ad vltimū nō tenēt ſuturā i lutū pijciūt. Et ſic tales nō habentes ppoſitū cauēdi pctā.penitentia eoꝝ nō valet.ij.Pe.ij. Contingit ei eis illud puerbij.Canis reuerſus ad ſuū vomitū ꝛ ſus lota in volutabro luti.Luce.xvj.Memores eſtote vxoris Loth.Eccl̄i.xxxiiij.Qui baptizat̄ a mortuo ꝛc̄.

Sabbato Sermo xx

Omine bonum ē nos

D hic eſſe .Math.xvij.Mar.ix.ꝛ Lu.ix.

Ubi rex oſtendit ſe ſuis amicabilē. ibi eotutius ſperant in precibus exauditionē. Spiritualiter.ꝛ ſic rex regū ē nobis etiā amicabil̄. Johan.xv.Jā nō dicā vos ſuos ſed amicos.ergo tute poſſumus preces noſtras ad deū fundere.Et h̄ facit eccl'ia in officio miſſe.ſ.in introitu videlicet. Intret in conſpectu tuo oratio mea.inclina aureʒ tuam ad precem meā dn̄e.Et in collecta.Populū tuum dn̄e ppicius reſpice. ꝛ flagella tue iracūdie ab eo clemēt̄ auerte.ꝛ h̄ docʒ paul⁹.j.Theſ.v.Sine intermiſſione orate.quare.ſ.vt poſſim⁹ faciem regis noſtri videre in claritate imortalitatis.vt iſti beati diſcipuli qui delectabant̄ in eo dicētes. Domine bonuʒ ē nos h̄ eſſe ꝛc̄.In ſumma euangelij tria innuunt̄. Prio q̄rū intuitu transfiguratio fuit celebrata.ibi.Aſſumpſit ieſus ꝛc̄.Secūdo quāto miraculo fuit glorificata.ibi.Ecce apparuerūt. Tertio quō ſecrete fuit occultata ibi. Nemini dixeritis viſionē.De primo dicit.In illo tēpore.ſcʒ quādo ait diſcipulis de morte ſua ꝛ petrus noluit credere.idcirco corripuit eum ieſus.Et inter cetera ait.Amen dico vobis.ſunt quidā de hic ſtantibus qui nō guſtabunt mortē donec videant filium hominis in regno dei.Et poſt ſex dies voluit tenere pmiſſum ꝛ licet Lu.ix.dicat poſt octo.Rn̄det tamē Hiero.q2 hic dies intermedij ponuntur dies autē ibi p̄mus quo promiſit addit̄ ꝛ vltimus quo ſoluit promiſſum. Nota dicit poſt ſex dies ad deſignandū q̄ omē tempus debet p̄us expendi in bonis operibus.ſi volumus videre claritatē diuinā.nā deus in ſex diebus oēm rerum naturā formauit in ſeptimo quieuit.In cuius figura mādatum fuit filijs iſrael vt ſex dieb⁹ colligerēt mānā.ſeptimus eſt ſabbatum dn̄i.Exo.xvj.Man-

UVA. BHSC. IyR_034_1

na ſignat opa meritoria. Eccs. ix. Qócūq; poteſt
manus tua opari inſtant fac. Mat. xx. Voca opa
rios ⁊ redde illis mercedē. Sap. iij. Bonoꝝ labo-
rū glorioſus ē fructus. Apoc. xiiij. Opa eni illorū
ſequūtur illos. Itē notat ꝙ ꝑ bonis nō aliud pre
mium ꝙ̃ gloriā claritatis optem⁹. De q̄ Aug. in
li. de vbis dñi ſmone. xvj. dicit. Vnuſq̄ſq; ſe ꝓbet
in his q̄ ex charitate fecit opib⁹ vt nō expectet tē-
poralē retributionē ꝫ ꝓmiſſaꝫ dei faciē. Quid ſūt
celū ⁊ terra mare ⁊ omīa ſidera ꝑter dei faciē. non
ſaluant nō ſatiant. ꝫ ipe ē ſalus nr̄a ⁊ ſaturitas no-
ſtra pſ. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Tunc
aſſumpſit ieſus petrū iohannē ⁊ iacobū fratrem
eius. ſ. maiorē. Hiero. Nō ſtatim poſt ꝓmiſſionē
ſurſū eos ducit. ꝫ poſt ſex dies. vt reliqui diſcipu-
li nihil patiātur humanū. i. aliquē inuidie motuꝫ
Tres diſcipuli ſurſū aſſumpti ſignificāt tres potē
tias aīe q̄ a terrenis ad celeſtia debēt eſſe eleuate.
Primo petrū. Rō q꞉ ē caput. Grego. Sancti viri q̊
verius ſumma cognoſcūt eo ſblimi⁹ terrena ꝯſpi
ciunt. Scđo Iacobū. Aug. ſicut nullū ē momen
tū q̊ nō vtat dei bōitate ⁊ miſcdīa. ⁊ ſic ſemp i me-
moria. Gre. Dei memoria excludit oia maleficia.
Tertio iohānē. i. volūtatis affectū. Lu. xj. Fiat vo
luntas tua. Amb. Niſi vacaueritis a terreſtribus
nihil cognoſcere poteritis de celeſtib⁹. Aug. Viſa
diligere poſſum⁹ incognita nequaq̃. Itē aſſum-
pſit tres ad deſignandū q̄ vult habere dei clarita-
tē debet habere fidem trinitatis. Heb. xj. Impoſ
ſibile ē ſine fide placere deo. Ideo ſbdit. Et duxit
eos in montē excelſū. ſ. thabor q̄ diſtat a nazareth
quattuor miliarib⁹. Et trāſfigurat⁹ ē ante eos ſm
Hiero. qualis futur⁹ ē tpe vltimi ſeu extremi iu-
dicij talis apparuit aplīs. Nemo eni putat pſtinā
ei⁹ formā ꝑdidiſſe vl̄ amiſiſſe corporis vitatē. vel
aſſumpſiſſe corpus ſpūale vl̄ aereū. Sꝫ quō tranſ
figuratus ē euāgeliſta demōſtrat dicēs. Reſplen-
duit facies eius ſicut ſol. ergo nō mutauit faciem
ſ. ꝑ deſpoſitionē. Ideo hiero. Subſtantia nō tolli
tur ꝫ gloria ꝯmutat q̃tū ad omīa liniamēta ⁊ effi
giē faciei. etiā q̃tū ad habitū trāſfiguratus ē. Iđo
ſbdit. Et veſtimēta ei⁹ candida ſicut nix. ⁊ h̄ a cla
ritate corporis q̄ claritas fuit ſicut ſol. Quia ſm
Remigiū. Nihil lucidius in tēporalibus ⁊ corpo
ralibus inuenit ſole. Idcirco ad manifeſtandum
exemplū future reſurrectionis facies dñi reſplen-
dere ⁊ fulgere dicit ſicut ſol. nō ꝙ niſi claritas ſit
ſicut ſol. ꝫ q꞉ euāgeliſta nō potuit in rebus viſibi-
libus nobis oſtēdere cui ei⁹ claritatē aſſimilaret.
Attamē claritas ei⁹ corporis bene compatur ſoli.
q꞉ ſicut ſol ē origo cuiuſlibet luminis corporalis.
ſic ⁊ claritas xp̄i ē origo nr̄e claritatis ſpūalis. Et
hanc claritatē xp̄s nō oſtēdit in valle ꝫ in monte.
Primo ideo ſm ſanctū Bedā ad intelligendū ꝙ vo
luntas volētis ꝑuenire ad claritatē xp̄i debet eſſe
eleuata in ꝯtēplatione. Ad Phil. iij. Noſtra con-
uerſatio in celis ē. ⁊ nō depreſſa in delectatōe. Si-
cut illi quorū de⁹ venter ē. Secūdo iō tranſfigura
tus ē in monte. Quia ſicut aſcenſus ad mōtana
eſt difficilis. ſic ⁊ multo labore ꝑuenit ad clarita-
tē dei. Math. vij. Arta ē via q̄ ducit ad regnuꝫ ce
lorum. Ideo nō omīs qui dicit mihi domine do-
mine intrabit in illud. ꝫ qui facit voluntateꝫ pr̄is
Actu. xiiij. Per multas tribulatiōes oportet nos
⁊c. Sed diceres quare xp̄s voluit clarificari vl̄
trāſfigurari. Reſpōdet primo ſm Ambroſiū vt oñ-
deret veritatē future beatitudis ne videret inanis
ꝓmittere. Ideo oſtēdit gloriā ſui corporis. Scđo
ſm Chriſ. q꞉ audientes diſcipuli ſe debere mori ꝑ
xp̄o timebāt mortē. vt ḡ ꝓuocaret eos ad appetē
dum futurā gloriā ꝑ qua deberēt ꝯtēnere preſen-
tem vitā ⁊ nō timere mortē oſtendit eis gloriā ſui
corporis. Tertio ſm Hiero. vt nō ſcandalizarent
i morte xp̄i. ꝫ ſperarēt gloriā reſurrectōis. iō oñdit
gloriā corpis. Quarto ſm Bedā vt oñderet i quā
ta gloria rediret ad iudiciū. Nota dicit Hiero.
In xp̄o hic māſit eadē ſbſtantia q̄litas ⁊ quātitas
corpis. ſed h̄ maior ſplendor acceſſit. ⁊ ſic natural̄
xp̄i color nō fuit mutat⁹ ꝫ ſolū obūbrat⁹. vt patet
in lumine cādele ardentis in ſplēdore ſolis. Vnđ
Lu. ix. Spēs vult⁹ eius facta altera non alia. non
ꝑ mutationē ſbſtātie q̄ntitatis vl̄ q̄litatis ꝫ ꝑ reful
gentiā nimij ſplendoris. qđ patet in textu dicens
Reſplēduit facies ei⁹ ſicut ſol. Sed di. quō po
terant in eū reſpicere ſine leſione cū ſolis intuitus
ledit oculos. facies vero eius fuit clarior ſole. Re
ſpondet Effrem dicēs. ꝙ nō totā ſuam claritatem
oſtendit. ꝫ tantā quātā delectabiliter poterāt con
plari. Vel dicit lux in facie xp̄i nō offēdebat ocu
los ſicut lux ſolis. ꝫ demulcebat eos intantū ꝙ ſe
a delectatōe ſolis viſio nō poterat auertere. Sed
Tho. ꝑ. iij. q. xlv. ar. ij. Claritas illa quā in trāſfigu
ratiōe aſſumpſit fuit claritas glorie q̃tū ad eſſen
tiā. non tñ q̃tū ad modū eſſendi. Nota ſicut p⁹
reſurrectionē in carne immortali cicatrices ꝑmā-
ſerūt ita in carne mortali mortalitate manēte im-
mortalitatis gloriā oſtēdere potuit. Et ſic illa cla
ritas fuit ſbiectiue in xp̄o. nō deponēs mortalita-
tem. ꝫ ea manēte. ⁊ fuit claritas gl̄ie. i. corpis glo-
rificati. hec Iordanus. Et vt dicit Hugo. Hoc fu
it factū diuia diſpenſatiōe. vt ſm varia tpa diuer-
ſas aſſumpſit dotes glorioſi corporis. ſ. ſbtilitateꝫ
in exitu ab vtero. ⁊ agilitatē ſuꝑ mare. ⁊ claritateꝫ
vt hic. Nota ꝯuenerūt illa. ſ. claritas trāſfigurati
onis ⁊ glorie q̄ ad eſſentiā ꝫ nō ad eſſe eſſentie. q꞉
diſconuenerūt in aliquibus vt patet in ſbſequēti-
bus. Nota claritas trāſfiguratiōis ꝯuenit ⁊ dif-
fert in aliq̄ cū claritate gl̄ie. Primo ꝯueniūt i ſb-
ſtantia quia vtraq; ſbſtantialr̄ ē eadē. Secūdo cō-
ueniūt in exiſtentia. q꞉ vtraq; exiſtit in corpe hois
et nō alibi. Tertio ꝯueniūt ex parte ſbiecti. q꞉ neu
trum variat corpus homis ſbſtantialiter. Quar-
to ꝯueniūt rōne originis. q꞉ vtraq; claritas ē adia
centia corporis nō originalr̄ cum corpore. Quin
to ꝯueniūt in excellentia fulgoris mirifici. q꞉ vtra
q; claritas excellit omēm ſenſū humanū. Sꝫ dif-
ferūt etiā in quinq;. Primo differūt q꞉ claritas glo-
rie ē maior claritate figuratiōis. q꞉ tantā claritatē
vt eſt claritas glorie oculi cplorūꝫ nō potuiſſent
pati. Sicut filij iſrael nō potuerūt intendere in fa
ciē moyſi. que tamen multo min⁹ emicuit. Scđo
differūt in inherētia. q꞉ claritas glorie inheret cor
pori ꝑ modum habitus ꝑmanentis. ꝫ tranſfigura
tionis exiſtit in corpore xp̄i ꝑ modū paſſionis trāſ

UVA. BHSC. IyR_034_1

euntis.Tertio differũt.qꝛ claritas trãſfiguratiõis erat i corpore mortali ⁊ corpali.ſ claritas glorie i corpore imortali.Quarto differũt quo ad cauſaz origenalez.Claritas corporis glorioſi deriuat ab anie claritate.vt dicit Aug. in epl'a ad Dyaſcoruz ſed claritas in trãſfiguratõe deriuata fuit a diuinitate ipſius xp̃i.Quinto differũt in rõne miracl'i Claritas tranſfiguratõis miraculoſa fuit ſed claritas glorie nõ.qꝛ nõ eſt miraculũ q corpus ſuſcitatum ãbulat.⁊ ſic claritas corporiſ ẽ miraculoſa qꝛ corpus glorificatũ.Jtẽ Dyoniſius in epl'a.iiij.ad gayum.Claritas q̃ erat in corpore xp̃i repreſentabat futurã claritatẽ corpis xp̃i.ſic claritaſ veſtimẽtorꝝ deſignabat futurã ſãctorꝝ claritatẽ.gre.xxxiij. mora. Veſtium nomie iuſtos ſignificat.Eſa.xlix Pis omib' velut ornaměto veſtieris.ad Phil'. iij.Reformabit corpus hũilitatis nr̃e cõſignatuz corpori claritatis ſue. Jtẽ nota nõ ẽ dicendũ q xp̃s aſſumpſit dotẽ claritatis in trãſfiguratiõe.qꝛ dos denotat claritatẽ immanentẽ corpi glorioſo. Sed ea q̃ ad dotes ptinẽt miraculoſe habuit. Vnde glo.dicit illã claritatẽ nõ fuiſſe glorie ⁊ imortalitatis ſ quandã ei' imaginẽ. Dixi ſecũdo innuitur quãto miraculo fuit glorificata dicẽs.Ecce apparuerũt moyſes ⁊ helyas cũ eo loquẽtes. Jmperauit eni limbo ⁊ terre ⁊ ſuſcitauit moyſen.⁊ deliciarũ paradiſo ⁊ emiſit helyam. Sed diceres Vtrũ moyſes ⁊ helyas veracit' apparuerũt an angeli eorꝝ aſſumptis corporibus. Ad h̃ reſpondet' ſm glo q nõ angeli eorꝝ vel fantaſma qõdã ſ ipſi veracit' affuerũt.quod pbat hiero.dicẽs. Chriſt' de celo ſigna dedit diſcipul'. Helya inde deſcendẽte quo aſcẽderet ⁊ moyſe ab iferis reſurgẽte. Nõ ſic eſt intelligendũ q helyas cũ pprio corpe et aĩa ibi fuerit. Moyſes vero cum ppria aĩa nõ cum proprio corpore.ſ cũ aliquo alio aſſumpto. qꝛ nõ legitur q ſurrexiſſet corpe pprio ſ tantũ ſm animã Hoc etiã vult ſanctus Tho.p.iij.q.xlv.ar.iij. Diceres.q̃d loquebant' dicit Lu.ca.ix.de exceſſu quẽ cpleturus erat in hieruſalẽ. Prio de exceſſu amoris.de q̃ Joh.xv.Maiorẽ charitatez nemo habet vt aĩam ſuã ponat q̃s p amicis ſuis. Similiter de exceſſu amoris ipi' pr̃is.de quo. Joh.iij. Sic deus dilexit mundum vt filiuz ſuũ traderet vnigenitũ.Scdo loquebant' de exceſſu paſſionis. ſic q paſſio ei' excederet omem paſſionẽ.Treñ.j. O vos oẽs q̃ tranſitis p viã videte ſi dolor eſt ſimilis ſicut dolor me'.Tertio de exceſſu humilitat' De q̃ Phil'.ij.Exinaniuit ſemetipz formã ſerui accipiens.Quarto de exceſſu iniq̃tatis.qꝛ iudei exceſſerũt menſurã patrũ.qꝛ pr̃es occiderũt pphetas.ipi vero dñm pphetauerũt.Jõ Cyrillus. Jpi loquebant' de myſterio paſſionis ⁊ mortis in cruce.non xp̃o reuelãdo quaſi neſciret.ſ gr̃as ei agebãt quaſi vero deo.qꝛ in eo implent' v̾ba pphetarũ que dixerũt de eo.Et gauiſi ſũt pphete vidẽtes humanitatem ei'.Effrem dicit. Eũ adorabant ⁊ gr̃as agebant de ſua benedicta incarnatione. attamẽ cpatiebant' q glorioſa ei' facies debebat cſpui ⁊ flagellari.Aug.de quiq; hereſibus.Quid ſũt moyſes ⁊ helyas niſi lex ⁊ pphete.loquebant' cũ illo vt oſtẽderet ſe illũ quẽ lex ⁊ pphete p̃dixerũt.Jtẽ quare

vnus viuus alter mortu' apparuit. Reſpõdetur pmo ſm Hiero.vt ſignificarẽt xp̃m moriturum ⁊ iterꝝ victurꝝ.Scdo vt oſtendat' ſi volum' pticipes fieri glorie reſurrectiõis vt ſimus mortui mundo et viuamus xp̃o. Ad Col'.iij.Mortui eſtis ⁊ vita veſtra abſcondita eſt in xp̃o. Tertio vt oſtẽdat' q eſſet pfuturus tã viuis q̃ȝ mortuis. Sed di.q̃re apparuerũt illi pphete ⁊ nõ alij.Rñdet' ſm Chriſo.Prio ideo.qꝛ homies dicebãt xp̃m eſſe helyaz vel hieremiã vel vnũ ex pphetis. Vt g̃ oſtẽderet q ipe eſſet dñs pphetarꝝ. capita pphetarꝝ ſecũ adduxit.vt ſtatim videret' differẽtia ſeruorꝝ ⁊ domini.Secũdo qꝛ iudei accuſauerũt eũ de trãſgreſſione legis.⁊ q ſibi vſurparet diuinũ honorẽ.vt g̃ oñdatur ab vtraq; occaſione innoxius.iõ moyſen latorẽ legis ⁊ heliã emulatorẽ dei voluit ſibi aſſiſtere. Tertia cauſa vt oſtenderet ſe hr̃e poteſtatẽ vite ⁊ mortis.Jdeo helyã viuentem ⁊ moyſen mortuum adduxit.Quarta cauſa vt audiẽtes diſcipuli eos loquẽtes de xp̃i paſſione intelligerent q expediebat xp̃m mori.Quita cauſa qꝛ iſtis duobus pphetis pus reuelata fuit gl'ia dñi in mõte.ſ.ſinay ipi moyſi.⁊ in mõte oreb helye. Vt igit' eſſent teſtes idonei q hec gloria eſſet a diuitate. iõ eos adducit.Sextã rõnẽ ponit Amb.dicẽs.Nõ pl' trãſfiguratus ẽ.ſed ſolũ corã pphetis et apl'is.vt veritas diuinitatis auctoritate apl'ica ⁊ pphetica confirmaret'.Jdeo dic' Hiero.q ſcribis ⁊ phariſeis de celo ſigna petentibus dare noluit.h̃ vero vt apoſtolorꝝ augeat fidem dat ſignũ de celo ⁊ de terra. Eſa.vij.Pete tibi ſignũ a deo tuo in pfundũ iferni.ſ.de aĩa moyſi.ſiue in excelſũ ſupra.ſ.de helya. Tunc ſ̃bdit.Tunc rñdẽs petrus ait ad ieſũ. quia feruentior alijs.Domine bonũ ẽ nos h̃ eſſe. Aug in li.de quiq; hereſibus exclamat c̃ petrũ apl'um di.Quid dicis ſancte petre.mũdus perit ⁊ tu ſecretũ petis.vides tot gẽtes in vnũ cueniſſe ⁊ tu requiẽ queris.vides tenebras mũdi ⁊ lumẽ abſcondis.Nemo accendit lucernã ⁊ ponit eã ſ̃b modio ſ ſup cãdelabrũ vt luceat omib' qui in domo ſũt. Jta dom' totus ẽ mund'. lucerna v̾bi dei incarnatio.Candelabꝝ crucis ẽ lignũ.lucerna in cãdelabro lucẽs ẽ xp̃s in cruce pendens.Tu petre vis lucernã abſcondere h̃ in mõte pmanere.vis totã mundi domũ deſerere.Chriſ. Petrus voluit manere qꝛ audiuit moyſen ⁊ helyã loquẽtes q oportet xp̃m hieroſolymã ⁊ ad mortez ire.⁊ ſciebat iudeos xp̃o inſidiari.⁊ adhuc timet p xp̃o.Sz poſt increpationẽ nõ audet apte dicere rurſus. ppici' eſto tibi ne iterꝝ audiret. vade poſt me ſathanas. ideo occulte p alia ſigna inſinuat.qꝛ eni videbat multã quietẽ ⁊ ſolitudinẽ cogitauit cuenientem ibi eſſe ſtationẽ.ex loci diſpoſitione.qd̃ ſignificat dicens.bonũ ẽ nos h̃ eſſe. Voluit etiã ſemp hic eẽ ideo meminit tabernaculorũ di. Si vis faciam' hic tria tabernacula.Cogitauit etiã ſi h̃ fieret non aſcenderet hieroſolimã.⁊ ſi nõ aſcẽderet xp̃s nõ moreret'.Cogitauit etiam ſi iudei obſediſſent eos tunc ei adhereret moyſes q̃ pharaonẽ vicit. ⁊ helyas qui ignẽ de celo deſcẽdere fecit.iiij.Reg.i.Et ſic nullus pſecutorũ eos ledere poſſ;. Vel ſm remigiũ. Verus viſa domini maieſtate ⁊ duorꝝ ſer

UVA. BHSC. IyR_034_1

noꝝ.tunc adeo delectatus ē vt cūcta tꝑalia obli-
uioni traderet.ꝛ ibi in ꝑpetuū manere vellet. Si
aūt tūc petrꝰ ſic accenſus ē ꝙta erit ſuauitas ꝛ dul
cedo videre regē in decoꝛe ſuo ꝛ itereſſe choꝛis an
geloꝝ ꝛ oīm ſanctoꝝ. De q̊ pſ̄.cxxxij. Ecce ꝙ bo-
nū ꝛ ꝙ iocundū habitare fr̄es in vnū. Jō ſubdit.
Domine bonū ē nos h̄ eſſe ſi vis.non abſolute.qꝛ
timet repꝛehenſionē. Faciamꝰ tria tabernacula.ti
bi vnū.moyſi vnū.ꝛ helye vnū.q.d.hic moꝛemur
te contemplabimur.quo habito nll'o alio indige-
mus. Sufficit eni nobis dn̄e videre te. Sufficit i
ꝙ tanta tua dulcedine ſatiari. Vnā ſtillā dulcedi
nis iſte guſtauit ꝛ omem aliā dulcedinē faſtidiuit
Quid putas eū dixiſſe ſi illā dulcedinis multitu-
dinē diuinitatis ſue guſtaſſet quā ꝑparauit deus
diligentibus ſe. Jdeo Aug.in. v.ſoliloqoꝝ. Tan-
tam dulcedinē petrus guſtauit ꝛ oīm inferioꝛum
oblitus clamauit. Bonū ē nos h̄ eſſe. Et nō fecit
mentionē de tabernaculo ſuo.qꝛ deſiderabat xp̄o
ꝯmoꝛari.ideo Hiero.inuehit̄ ꝯtra Petrū dicens
Erras petre.ſicut alius euāgeliſta teſtat̄. Mar.ix.
Neſciebat quid diceret. Reuera neſciebat ꝫ erra-
uit ſicut dicit Remigius.qꝛ voluit vt regnū celoꝝ
conſtitueret̄ in terris quod dn̄s ꝓmiſerat dare in
celis. Errauit etiā qꝛ oblitus ē ſe ꝛ ſocios ſuos eē
moꝛtales.ꝛ abſqꝫ guſtu moꝛtis voluit ire ad eter-
nā felicitatē. Errauit qꝛ moyſes ꝛ helias nō indi-
gent tabernaculis talibus.ſ.de ramis palmaꝝ ſeu
arboꝝ vt voluit Petrus. Et ſic xp̄s potuit ſibi di
cere. O ſimon quid dicis.ſi manſerimꝰ h̄ verba ꝓ
phetarū quis adimplebit.ſ. Foderūt manus me-
as ꝛ pedes meos.dinumerauerūt oīa oſſa mea.
Quomodo adimplebit̄. Diuiſerūt ſibi veſtimen-
ta mea. Cui erit aſcribendū. Dederūt in eſcā meā
fel. Cui cōtinget. Qui int̄ moꝛtuos ē liber. Quis
ſoluet ea ſi h̄ mā̄ſerimꝰ.q̄ tibi dixi quō fiēt. Quis
erit paſtoꝛ eccl'ie.ꝛ claues regni celoꝛū quas acce-
piſti cui debent̄. Ergo petrꝰ ita erat gauiſus vt oīa
fuerat oblitus.ſit̄r ꝛ ſui ꝛ quid comederet in mōte
nō ꝑpendit quādo dixit. Faciamꝰ h̄ tria taberna
cula moyſi vnū ꝛc̄. Sed di.quō petrus cogno-
uit moyſen ꝛ helyā cū pꝛius eos nō viderat. Rn̄-
detur ſicut lux ſolis habet facere oēs coloꝛes cog̃
ſcibiles.ita claritas gloꝛificatiōis habet hunc effe
ctū vt ducat in noticiā omiū cognoſcibiliū.ꝛ ſic in
patria oēs ſe cognoſcunt. Tunc ſb̄dit. Adhuc eo
loquēte.ſ.petro. Amb. Jnterrūpunt̄ v̄ba petri.et
reſponſionē nō meret̄.qꝛ nō ſciebat quid diceret.

Sed di.quare dn̄s Petro nō reſpondit. Amb.
Petrus ex feruoꝛe deuotiōis loquebat̄.oſtēdens
ergo dn̄s nō eſſe iꝓbū ꝫ inoꝛdinatū qd̄ cōcupi-
uerat.ideo nō merebatur audire reſponſū. Vl' ꝓt
dici. Dn̄s eiꝰ ignoꝛātiā nō verbo ꝫ facto arguebat
Jdeo ſubdit. Et ecce nubes lucida obūbꝛauit eos
q̄ſi di. Ecce tabernaculū ſine faſtidio. Et fuit ſpūs
ſanctus in nube. Et ecce vox de nube dicēs. Hic
eſt filius meꝰ dilectus. nō adoptiuꝰ ꝫ ꝑ naturam
in q̊ mihi bene ꝯplacui.ip̄m audite.ſ.tanqꝫ idone-
um p̄ceptoꝛē.q.d. Jlle ē filius alij ſūt ſerui.ꝛ i illo
figite vobis tabernaculū.ſ.ꝑ charitatē. Jdeo dicit
ip̄m audite. Hoc clamat mr̄ Joh.ij. Oīa q̄ dixe
rit vob̄ facite. Hoc clamat legiſlatoꝛ. Deut̄.xviij.
Prophetā ſuſcitabit vobis dn̄s.quē audietis ſic̄
me.ꝛ oīs qui nō audierit ꝓphetā ego vltoꝛ exi-
ſtā. Hoc clamat dei filius Eſa.lv. Audite audiē
tes me ꝛ comedite bonū ꝛc̄. Hoc clamat pater h̄ i
textu. Jp̄m audite Remigiꝰ. Recedent tipi lega-
les ꝛ vmbꝛe ꝓphetaꝝ.ꝛ ſolū ſequimini euangelij
lumen. Ecce xp̄us quadruplices habet teſtes ſue
claritatis. Pꝛio de celo.ſ. vocē ſui pr̄is. de ꝑadiſo
helyā.de inferno moyſen.de mūdo apl'os. No
ta atteſtatio pr̄is facta ē tā in baptiſmo ꝙ in trāſ-
figuratione. Jn baptiſmo ad deſignandū ꝙ ē da-
toꝛ gratie. Jn tranſfiguratōe ad deſignandū ꝙ eſt
datoꝛ gloꝛie. Aug.de quiqꝫ hereſibus dicit. Vbi
eſtis qui aduerſami filio. Pagani negant deū ha
bere filiū. Judei negant filium incarnatū. Reſipi
ſcite.intrate ſcolā dei.audite vocē patris. Hic ē fi-
lius meus dilectus. O iudei inite conciliū ſi icre-
duli filio fuiſtis ꝛ eū occidiſtis ꝛ eiꝰ ſanguinē effu
diſtis.nolite deſperare ꝫ credētes baptiſmū ſu-
ſcipite ꝛ bibite ſanguinē quē fudiſtis. Nō hoꝛrea-
tis.effuſus ē ſanguis medici.ꝛ facta medicina fre-
netici.nō dubitetis.ꝫ guſtate ꝛ videre qm̄ ſuauis ē
dominus. Per hec v̄ba Hic ē filius meꝰ dilectꝰ
ꝛc̄.obſtructū ē os loq̄ntiū iniqua. Audi manichee
quid fantaſma ſomniaris cū audis de nube.hic ē
filius meꝰ dilectus. Audi de celo pr̄em.de terra fi
liū. Sabelliane noli diuidere eq̄litatē qꝛ qual' pat
tal' filiꝰ ꝛc̄. Tūc ſeq̄t̄. Audiētes diſcipuli ceciderūt
in faciē ſuā. Hiero. Quia hūana fragilitas aſpe-
ctū gloꝛie ſuſtinere nō pōt.ꝫ ſicut ſtelle obſcuran
tur in oꝛtu ſolis ita a voce patris ꝓphete fugerunt
et apoſtoli ceciderūt.qꝛ vox patris erat quaſi toni
truū mirabile.ita vt etiā terra ꝯtremuit. Etiā ideo
ad deſignandum ꝙ in iudicio erit decoꝛus ꝛ terri
bilis. Chriſ̄. Multa ꝯcurrebāt q̄ timoꝛē concutie
bant.ſ.mons altus.locus occultus ꝛ ſecretꝰ. ma-
gnitudo luminis.vox pr̄is.q̄ ſm̄ effrem quaſi to-
nitruū ſonabat. Tūc acceſſit ieſus ꝛ tetigit eos di
cens. Surgite ꝛ nolite timere Acceſſit tanqꝫ pius
conſolatoꝛ ꝛ adiutoꝛ vt timoꝛē fugaret.coꝛpa leua
ret. Ecce ꝯfoꝛtat eos. Et leuantes oculos neminē
viderunt niſi ieſū. Hiero. Ad vocē patris fugerūt
ꝓphete.qꝛ ſi ꝑſtitiſſent dubium fuiſſet an de altero
eoꝛum vl' de chꝛiſto hec v̄ba intelligi deberēt. Hic
eſt filius meꝰ. Dixi tertio tangit̄ quō ſecrete fu-
it occultata dicēs. Et deſcēdentibus illis de mōte
pꝛecepit illis ieſus dicēs. Nemi dixeritis viſionē
hāc donec filius hois a moꝛtuis reſurgat. Nota
xp̄s inhibuit in populo p̄dicari iſtā claritatē xp̄i
quattuoꝛ. Pꝛio ſm̄ Hiero.ne eſſet incredibile ꝓ
pter rei magnitudinē. Scd̄o ſm̄ Theophylū ne
ſcandalizent̄ q̊ poſtea viderēt eum crucifigi. Ter-
tio ſm̄ Remigiū.qꝛ ſi maieſtas fuiſſet diuulgata
in populis plurimi impediſſent paſſionē eius. re
ſiſtendo pꝛicipibus ſacerdotū. Et ſic redēptio hu-
mani generis retardaret̄. Quarto ſm̄ Damaſce.
quia alij impfecti diſcipuli fuiſſent ꝯtriſtati ꝙ ta-
lē viſionē etiā nō vidiſſent.ꝛ Judas magis inci-
tatus ad ꝓditionē ſaluatoꝛis fuiſſet. Si volumꝰ
videre claritatē xp̄i tunc debemꝰ aſcendere i mon
tem.hoc ē ſuſcipere penitentiam. Vnde Eſaie.ij.
Venite aſcendamus in montem domini dei nr̄i

UVA. BHSC. IyR_034_1

et docebit nos viā ſuā.ſcꝫ ꝑ quā poterimꝰ venire
ad clarificationē. Figurat̃ Exo.xix. Moyſes non
vidit claritatē dñi in valle ſꝫ in monte. Spūalit̃.ꝑ
moyſen intelligit̃ quilibet fidelis q̄ ē ſumptus ex
aquis baptiſmatis.talis nō pōt videre claritatem
xp̄i in valle peccatoꝝ ſꝫ in mōte penitētie. No-
ta pnīa dicit̃ mons ꝓpter ꝓprietatē montis. Pri-
mo mons cito illuminat̃ a ſole.ſic hō citius illu-
minat̃ in mōte penitētie q̄ꝫ in valle pctī. De quo
Aug. Penitētia ē clauis aperiēs portas paradiſi.
Scdo in mōte hō eſt ꝓpioꝛ celo q̄ꝫ in valle. Et ſic
homo in penitētia. Iſi.li.ij.de ſum.bo.c.xij. Pe-
nitētia ē medicamētū vulneris.ſpes ſalutis. Chri
ſo. Nihil nos ita glutinat deo ſicut penitētia vera
Math.iij. Penitētiam agite appropiquabit ei re
gnū celoꝝ. Tertio ꝓpter aſcendēdi difficultatem
et ſic in penitētia ē difficultas. Mat.vij. Arta eſt
via q̄ ducit ad regnū celorum. ⁊ Math.xvj. Qui
vult venire poſt me abneget ſemetipꝫ.⁊ tollat cru
cem ſuā.ſ.penitētie ⁊ ſequat̃ me. Itē ſi in h̄ monte
penitētie volumꝰ videre claritatē xp̄i.tūc debemꝰ
tres apl'oſ aſſumere ſicut xp̄s fecit.ſ.petrū iacobū
et iohānē. Prio petrū q̄ interp̄tat̃ agnoſcēs. et
ſic homo debet agnoſcere prio pietatē dei.ad Ro
ma.ij. Ignoras qm̄ benignitas dei ad pnīaꝫ te ad-
ducit. Scdo debet agnoſcere tp̄s.quoniā ſoluꝫ in
hoc tp̄e ē remiſſio pctōꝝ Apo.x. Iurauit angelus
ꝙ poſt hoc tēpus nō erit tp̄s.ſ.pnīe. Tertio debet
agnoſcere locū. Pſal. Conuertet̃ populꝰ meus h̄
nō in celo.qꝛ ibi nō ē doloꝛ. Nec in inferno.pſ̄.vj
In iferno q̄s ꝯfitebit̃ tibi.quaſi.d.nullꝰ.qꝛ ibi nō
eſt miſcdia. Quarto debet agnoſcere pctm̄. Aug.
Si homo cognoſcit deꝰ ignoſcit. Secūdo de-
bemꝰ aſſumere iacobū.q̄ interp̄tat̃ luctatoꝛ vl' ſup
plantatoꝛ.cōcupiſcentiā ⁊ delectationē ſupplan-
tantes. Sic fecit apl'us Phil'.iij. Omia arbitratus
ſum vt ſtercora. Figurat̃ Gene.xxvij. Iacob ſup-
plantauit Eſau binis vicibꝰ.ſ.in paterna bñdictio
ne.⁊ in pmogenitoꝝ emptione. Spūaliter.ꝑ iacob
intelligit̃ penitēs.hic debet ſupplātare eſau q̄ in-
teterpretat̃ ꝓphanꝰ.i.pctm̄ dupliciter.ſ.in affectu
et effectu. Pſ̄.xvij. Supplātaſti inſurgētes i me
ſbtus me. Tertio debemꝰ aſſumere iohannem
qui iterp̄tat̃ in q̊ ē gr̃a dei.ſ.triplex Prio charitas
ſpūalis.ſcdo puritas intellectual'.tertio caſtitas vir
ginalis. Iohānis.xix. Hic ē diſcipulꝰ quē dilige-
bat ieſus. Et ſic nos debemꝰ habere charitateꝫ vt
nihil diligamus vltra deuꝫ. Math.x. Qui amat
patrē vel matrē plꝰ q̄ꝫ me nō eſt me dignꝰ. Scdo
in iohāne puritas itellectual'.⁊ ſic nos.pſ̄. Quis
aſcendet in mōtē dñi ⁊c̄.innocēs manibus ⁊c̄. Et
Math.v. Beati mūdo corde.ſ.in affectu. Exēplū
in ceco nato Ioh.ix.qui dū lutū habuit ſup ocu-
los nihil vidit.ſꝫ poſtq̄ꝫ lauit oculos clarificatus
eſt viſus. Sic nos lauare debemꝰ affectū tūc vide
bimus clarificationē dei. Etiā requirit̃ puritas in
effectu pſ̄. Scdm̄ puritatē māuū meaꝝ retribuet
mihi. Alius ſenſus moral'. Tres diſcipuli vide-
runt claritatē.ſ. Petrus Iacobꝰ ⁊ Iohānes. Sic
ſpiritualit̃ q̄ vult videre gl'iam dei optet ꝙ ſit vnꝰ
ex iſtis. Oportet aūt eū eſſe petrū. Petrus interp̄
tatur agnoſcēs,⁊ ꝑtinet ad incipientes.qui debēt

ſe cognoſcere quanta demeruerūt peccat̃ ſuis. vt
quēadmodū peccauerūt ita acriter peniteāt. Iteꝫ
aliq̄ ſūt qui tātūmodo loquūtur de deo ⁊ nō agūt
opa deifica.⁊ hoc nō ſuffic̄. Vñ Aug. Deū agno-
ſcere veraciter ē deū diligere. Idē Aug. Deus cre
auit hoīem rōnalē vt eū cognoſceret ⁊ ꝯgnoſcen-
do diligeret. Vñ.j. Ioh.ij. Qui dicit ſe noſſe deū
et mādata eiꝰ nō cuſtodit mēdax eſt. Scdos fuit
Iacobus q̄ interp̄tat̃ ſupplātans. in q̄ denotātur
ꝓficientes.qꝛ illi debent ſupplantare oīa vicia et
ſe ornare ꝟtutibus.⁊ h̄ duobꝰ modis.videlicet vi
cia euitādo ꝑ fugā.ſcdo ꝑ reſiſtētiā. Prio vt vitet
originē peccatoꝝ ⁊ occaſionē peccati. Scdo ꝑ re-
ſiſtentiā in aīo.vt ſi hō vexat̃ tribulatōibus exte
rioribꝰ ꝙ patient̃ illas hō ſuſtineat. Et aſſerat illō
ſe meruiſſe pctis.qꝛ ꝓficientes plus vexant̃ q̄ꝫ ici-
pientes.qꝛ diabolus nititur eos ſummo conatu i
pedire. Hoc figurat̃ Math.xiij.in tritico ⁊ ziza-
nia.vbi dr̄.ꝙ venit diabolus ⁊ ſeminauit zizania i
medio tritici ⁊c̄. Vnde nulla ē virtus ſine laboꝛe
Ideo ꝓficientes ſignificant̃ ꝑ iacobū q̄ interp̄ta-
tur ſupplantatoꝛ.eo ꝙ debent viriliter ſupplanta-
re vicia. Tertius diſcipulus fuit Iohānes qui
interp̄tat̃ dei gr̃a.in quo ſignificant̃ ꝑfecti q̄ ſemꝑ
debēt eſſe in gr̃a dei.qꝛ ſicut iohānes habuit ſpe-
cialē ꝓrogatiuā a xp̄o.ſic adhuc ⁊ ipi ꝑfecti ſpeci
aliter diligunt̃ a dño dilectiōe ſpūali. Vnde gre.
Summū bonū in hac vita ē vita ꝯtēplatiua.

Dominica Reminiſcere

Sermo.xxj. De euangelio

Miſerere mei fili dauid

filia mea male a demonio vexat̃. Math.
xv.⁊ Marci.vij. Quando pr̃famil'ias
habet incōpoſitū ⁊ malū hoſpitē q̄ velit ſibi noce
re ⁊ ſi ꝓpria ꝟtute nō valet eū expellere tūc inuo-
cat aduocatū ⁊ iudicē. Spūal'r. Et ſic quilibet no
ſtrū ē paterfamilias domꝰ ꝯſciētie ſue. Et ſi in illa
malū habet hoſpitē.i.diabolū ſibi nocere volētē.
ſ.ꝑ peccata. Tunc debet inuocare iudicē viuoꝛuꝫ
⁊ mortuoꝝ.ſ.xp̄m. Et h̄ facit eccl'ia ſancta in intro
itu miſſe.ſ. Reminiſcere miſerationū tuaꝝ domīe
⁊c̄.que a ſeculo ſūt.ſ.filios iſrael eripiendo de ma-
nu egiptioꝝ. Et in collecta. Deus q̄ nos conſpicis
omī ꝟtute deſtitui interiꝰ ⁊ exterius cuſtodi. Et h̄
hortat̃ apl's.j. Theſ.iiij.in epl'a vt familiā diaboli
nō dimittamꝰ regnare in domo ꝯſciētie.cū dicit.
Hec eſt volūtas dei ſanctificatio vr̃a vt abſtinea-
tis vos a fornicatione.vt vnuſq̄ſq; veſtrū ſtudeat
vas ſuū poſſidere in ſanctificatiōe ⁊ honore. Non
in paſſione deſiderij ſicut gentes q̄ ignorāt deum
Non eni vocauit nos in immundiciā ſꝫ in ſanctifi
cationem. Et ſic fecit hec mulier volēs domuꝫ fi-
lie ſue mūdare nō potuit demonē expellere. Id-
circo inuocauit aduocatū ⁊ iudicē dicens. Miſe-
rere mei fili dauid. Aliud thema. Nō eſt bonum
ſumere panē filiorum ⁊ mittere canibus ad man-
ducandū. Math.xv. Plinius dicit ꝙ ſemē corian
dri hominibus ē medicina ⁊ cibus.ſꝫ canibus eſt
mors. Spiritualiter ſic verbum dei ē ſemē. Eſa.j.
Niſi dominus exercituū reliquiſſet nob' ſemē q̄ſi
ſodoma fuiſſemꝰ. Nō homini eſt cibus qꝛ paſcit

UVA. BHSC. IyR_034_1

electos. Deute. vj. Non in ſolo pane viuit homo. ſed in omi vbo ꝙ egredit̃ de ore dñi. Et medicina vnde Sapie. xvj. Sermo tuus ſanat omia. Sꝫ canibus. i. reprobis ē mors. qꝛ vbū dei iudicabit reprobos dignos morte. Et reprobi dicunt̃ canes. Sunt eni multi pctõres q̄ cõparant̃ canibus. Primi detractores. nā ſicut canis latrādo ⁊ mordēdo fugat aliquē de domo corpali. ſic ⁊ tales pctõres expellunt vbū dei ꝑ detractionē. Eccs. x. Si ſerpens mordeat in ſilentio nihil eo min⁹ habet qui occulte detrahit. Secūdi ſūt auari. nā ſicut canis q̄ntūcūq̈ comedit ſemꝑ fameſcit. ⁊ ſic auar⁹ Eccl. v. nō implet̃ pecunia. ps. lviij. Famē patiētur vt canes. Mat. xiij. Fallacia diuiciaꝝ ſuffocat verbum ⁊ ſine fructu efficit̃. Tertij ſūt luxurioſi. naꝫ ſic̃ caro canis imunda eſt. ⁊ ſic luxurioſi. Eccl. xxi Audiuit luxurioſus ⁊ diſplicebit ei. ⁊ ꝓijciet illud poſt dorſū ſuū. Quarti ſunt recidiuātes. Prouer. xxvj. Sicut canis q̄ reuertit̃ ad vomitū. ⁊ ſic ſtultus reiterat ſtulticiā ſuā. Et talibus nō ē bonum dare verbū dei ꝓpter immundiciā. tñ dignos ſe faciunt ꝑ penitētiam vt hec mulier. Ideo epiſtola. j Theſ. iiij. Hec ē volūtas dei ſanctificatio veſtra.

In ſumma euangelij tria innuunt̃. Prio huius mulieris deuota depcatio ibi. Miſerere mei. Secūdo a xp̄o deſpecta obiurgatio. ibi. Nō ē bonū ſumere panē filiorū ⁊c̃. Tertio xp̄i pia exauditio ibi. O mulier ⁊c̃. De p̄mo d̾r. In illo tp̄e. ſ. cuꝫ xp̄s docuit ꝙ mādūcare illotis manib⁹ nō eēt peccatū. Egreſſus ieſus. ſ. a terra genezareth relinq̄ns obſtinatos iudeos receſſit in ꝑtes tyri ⁊ ſidōis. vñ Chriſ. In hoc fecit ſicut bon⁹ venator. q̄ dū i vno loco nō capit in aliū ſe trāſfert. ⁊ ſic ip̄e dū in terra iudeorū ꝑ rhete verbi dei cape nō poſſet. i terraꝫ gentiliū ſe trāſferebat. Vñ ſꝫm Remigiū. Tirus ⁊ ſidon fuerūt ciuitates gentiliū. qꝛ tyrus metropolis chananeoꝝ. Sydon vero termin⁹ eoꝝ chananeorū ad partē acquilonarē. Nā iudei nō potuerūt totaliter expellere gētiles de terra ſua. Itē cauſam egreſſionis dicit Chriſ. Cū vidit ꝙ eſcā verbi dei iudei abominabant̃ corporalē ſuā preſentiam voluit eis retrahere trāſferēs ſe ad gentiles. Sꝫ diceres. tamē docuit diſcipulos Mat. x. In viā gentiū ne abieritis. Reſpondet Chriſ. Nō erat obnoxius p̄cepto. Luc̃. vj. Dñs filius hois ē et ſabbati. Vel ſic intelligit̃ ne abieritis. ſ. ad p̄dicandū. Et ergo Marci. vij. d̾r. Occultabat ſeip̄m. Et ergo inhibebat inuitationē ſꝫ nō receptionē ſi ꝑ ſe venirēt et ſic recepit tres magos tanq̄ p̄mitias gentium Sequit̃. Et ecce mulier chananea. ſ. natōe. Notandū chanaan fuit filius cham filij noe qui p̄rēꝫ deriſit. vnde terra iſta d̾r chananea. qꝛ ip̄e p̄mo eā inhabitauit. A finibus illis egreſſa audiuit ꝙ iheſus fecerat miracula. Chriſ. Chananei expulſi de terra ꝓmiſſionis ne ꝯuerterēt iudeos iuenti ſunt prudētiores iudeis. qꝛ iudei xp̄m expellebant. hec aūt chananea egredit̃ vt eū ſuſcipiat. Orig. O mira res ⁊ noua cogitatō. mirabile negociū. iudei fugiūt chananea ſequit̃. domeſtici derelinquūt. alienigene appropinquāt. Sed diceres. Cur nō attulit filiā Reſpōdet̃ ſꝫm Chriſ. Egreſſa nō attulit filiam ſed fidem. cogitatio intra ſe. Ad quem vado omia nouit. abſentia videt tanq̄ preſentia omnipotens ē. Igit̃ ſi voluerit poterit filiā meā ſanare. quia vbiq̄ p̄ſens ē. Nec rogauit vt ad eā veniret vt regulus Iohā. iiij. dices. Deſcende priuſq̄ moriatur filius me⁹. Nō Bede. quia ſolo vbo cōfidit ſalutē poſſe dare. Igitur ei⁹ preſentiā no req̄rit. Clamabat dicens. Miſerē mei dñe fili dauid. Glo. Iſta chananea ꝯfitet̃ xp̄m deū cū dic̃. domine. ⁊ hominē. ibi. fili dauid. Audiuit ei xp̄m ꝓmiſſum deſcendere de ſtirpe dauidis. qua. di. Dauid in miſc̄dia ꝯſecutus ē regnū. ⁊ ſic tua miſc̄dia ſuꝑ omia oꝑa tua. ḡ miſerē mei. Dauid pſallendo fugauit diabolū vexantē regē ſaul. ⁊ ſic tu p̄dicādo in pſalterio decē cordarū expellis demonia. Dauid dimiſſis ouicul̾ patris iuit ⁊ liberauit fratres in iſrael de manu goliath. ⁊ ſic tu relictis nonagitanouē ouibus p̄ris tui. i. nouē choris angeloruꝫ veniſti ouē errātē q̄rere. Et ecce filia mea ēt ē ouicula errans ⁊ rapta a lupo. i. a diabolo. ergo miſerere mei. filia mea male a demōio vexat̃. Hic detegit vulnera medico ⁊ magnitudinē morbi. cū dicitur. a demonio. ⁊ q̄litatē cū d̾r. vexat̃ male. Nota diabolus hominē vexare pōt. ex ſe aūt vincere nō poteſt niſi volentē. vt patet ꝑ beatū Ambroſiū in li. de beata vita. ⁊ habet̃. xv. q. j. c. nō eſt. dicētē. Nemo noſtrū tenet̃ ad culpā niſi ꝓpria volūtate ſe deflexerit. voluntariū militē ſibi elegit xp̄s. voluntariū ſeruū ſibi actionat̃ diabolus. neminē iugo ſeruitutis aſtrictū poſſidet niſi ſe ei pri⁹ peccatorū ere vendiderit. Nā licet ex ꝑmiſſione diuina habeat poteſtatē i corpus. non tamē i aiam. vt patet Iob. j. ⁊. ij. Silr̄ iter de ſancto Anthonio. Vnd̄ triplices pctõres ſpecialr̄ vexat diabol⁹. ſ. ſuꝑbos. Iob. xlj. Ip̄e ē rex ſuꝑ omes filios ſuꝑbie. Apoc̃. ix. Habebāt ſuꝑ ſe regē angelū abyſſi. Similiter auaros ⁊ luxurioſos. Vñ. j. Ioh. ij. Ome qd̄ eſt in mūdo aut ē ꝯcupiſcentia carnis. aut ē ꝯcupiſcentia oculorū. aut ſuperbia vite. Clamabat miſerere mei. q. d. Nō ex meis actibus ſeu iuſticia ſꝫ de tua miſericordia q̄ carnem ſuſcepiſti ego clamo ad te Orige. Ecce quāta hui⁹ mlieris fiducia. licet cherubin i ꝯſpectu ei⁹ tremuit i celo. hec mulier non formidat cū i terra clamat. Miſerere mei. qꝛ miſericordiā q̄ro. dolorē ſuffero. qꝛ filiā a demonio vexatā habeo. O noli ſpernere me peccatriceꝫ. qꝛ q̄d faciā neſcio. quo fugiā ignoro. Nā tu ſolus ꝯſolator ⁊ adiutor in tribulatōe. Iōq̄ obſecro me aſpice dñe me exaudi. vide diuturna vulnera mea. ip̄a patit̃ ⁊ ego deficio. Nō poſſum diu ab ea diſcedere. nō habet liuorē exterius ſꝫ pugnatorē interius Quottidie vulnus meū creſcit ⁊ opprobriū. nūc video curuū ei⁹ aſpectū. nūc manib⁹ crines ſpargi. ſpumas de ore fundi. Audio ei⁹ luctū. Nā hec ip̄a filia mea ē demonis eſca. nō audeo tangere eā nec ei appropinq̄re. Ergo miſerē mei. q. d. O oēs qui fuerūt p̄res ⁊ m̄res ꝯſiderate luctū q̄ flebilis mater ego ſū. Subdit. Qui nō reſpōdit ei verbuꝫ Orige. Vide ⁊ mirū ⁊ inauditū negociū. hec flebilis mater petit ⁊ obſecrat ⁊ lamentū ſuū ꝓducit in clamorē. ⁊ ꝯſolator oim lugentiū nō reſpondit ei verbū. latet fons vite. ſummus medicus occultat medicinā. quare. vt tēpore ſuo daret. Et ḡ non

UVA. BHSC. IyR_034_1

reſpondet.non ꝓpter indignationē.ſꝫ vt dicit hie-
ro.vt ꝯſtantiā ꝓbaret ⁊ ꝓbatā manifeſtaret. Sed
di.quare tacet pius medicus cū dr̄ pſ̄.ix.Deſide-
riū pauperū exaudiuit dñs.ïō ꝑparationē cordis
eoꝝ audiuit auris tua.Reſpondet Beda.tacet nō
ꝙ deſpiciat ꝑces miſeroꝝ ſꝫ vt pſeuerātiā eoꝝ de-
monſtrat.Scd̄o nō reſpōdet dicit Hiero.vt deſi-
deriū eius.ſ.chananee magis accendat. Prouer.
xiij.Spes que differt affligit animā.Tertiō vt ipa
diſcipulorū aïos excitaret.atq3 vt ipi exinde ad in
tercedendū ꝓ ea plus mouerent.nobis in exem-
plum vt ad ſanctos dei ꝯuertamur iugit eoꝝ auxi
liū iplorādo.Job.v.Ad aliquē ſanctoꝝ ꝯuertere.
Ber.Si hic mortales exiſtētes ꝓ peccatorib9 ora
uerūt.quāto magis nūc cū imortales ſūt.qꝛ beati
tudo in pr̄ia charitatē nō minuit ſꝫ auget.Et acce
dentes diſcipuli rogauerūt eū dicētes. Hierony.
Diſcipuli ignari myſterij diui ⁊ miſcd̄ia moti di-
xerūt.Dñe dimitte eā quā tenes nō exaudiendo.
quia clamat poſt nos ꝑ anguſtia q̄ eā tenet puniē
do.qꝛ clamat poſt nos affectuoſe.qꝛ ꝯpaſſi nō au
dentes dicere.da ei gratiā.Et ex illo habet ꝙ xp̄s
fuit in via.Sed marcus dicit h̄ factū eē in domo.
Aug.dic̄.ꝙ venit in domū i mēte rogās ⁊ affectās
et nō audebat loqui.ſꝫ xp̄s exiēs domū ipa ſecu-
ta clamauit poſt xp̄m ⁊ diſcipulos.Seqnit.Ipſe
reſpondens ait.Non ſū miſſus niſi ad oues q̄ pe
rierāt domus iſrael.i.ad iudeos.Orige.O domi-
ne quid eſt h̄ verbū.q̄ ē iſta excuſatio. Nunq̄d es
homo factus vt tātū vnū angulū ſaluares plebis
iudaice.⁊ integrū mūdū relinqueres. videlicꝫ.pō
tū.aſiā.egyptū.cyliciā.capadociā.⁊ ceteras pr̄es.
et de hieruſalē tm̄ curas.nōne vides iniuriā pr̄is
tui in falſis ſimulacris.An nō ꝓphete vulgauerūt
ſ.Dauid pſ̄.ij. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gentes
⁊c̄.Eſa.xj.Egrediet vga de radice yeſſe ⁊ dñabit
oībus gentibus.Et Jacob.Ipſe erit expectatio
gentium.Geneſ.xlix.⁊ Malach.j.Ab ortu ſolis
vſq3 ad occaſum magnū eſt nomē meum in gen-
tibus.Et Pſ̄.xlvj.Omnes gentes plaudite ma-
bus.Mat.vl.Ite ⁊ docete oēs gentes.Et nūc hec
miſera gentilis rogat ⁊ obſecrat ꝓ filia.⁊ tu dicis
Non ſū miſſus niſi ad oues ⁊c̄.Venit cēturio ro-
gans.dediſti veniā ⁊ dixiſti.veniā ⁊ curabo ſeruū
tuū.paliticū curaſti.leproſos mūdaſti.mortuoſ ſu
ſcitaſti.⁊ ſolā hāc mulierē miſerā chananeā reſpu
is deprecantē. Vnde Chriſ.in oīe.dicit. Jō no-
luit eā exaudire in momēto ne iudei occaſiōe ac-
cepta dicerēt.Non credim9 tibi qꝛ ſoluiſti legem
que ꝑcepit abſtiere a chananeis. ⁊ tu fabulaſti cū
eis.Ergo pōt dicere xp̄s.O iudei.ecce teneo legē
hec nō ſine cauſa clamat ⁊ obſecrat. ⁊ tm̄ nō exau-
ditur.qꝛ ad iudeos ſū miſſus.vt dr̄ Ro.xvj.Dico
xp̄m miniſtrū fuiſſe circūciſionis.id eſt iudeorū.
Subdit.At illa venit.ſ.ꝓpius.qꝛ ante a longe cla
mauit.⁊ adorauit eū.ſ.vt deū creatorē celi ⁊ terre.
Interius eni a ſpūſancto didicerat.Dñm deū tu-
um adorabis ⁊c̄.Et adhuc nō deſperauit.ſed ait.
Domine adiuua me.Ecce fidelis mr̄ dolorē filie
cōputat q̄ſi ꝓpriū.Orige.Ecce prudētia femie.nō
a ſeductore.nō a falſis vatib9 poſtulabat auxiliū
vt quidā heu faciūt. Cōtra q̄s Leui.xix. Non de
clinetis ad magos nec ab ariolis aliquid ſciſcite-
mini ne polluamini ab eis.Et ibidē ca.xx.Aïa
q̄ declinauerit ad magos ⁊ ariolos.⁊ fornicata fu
erit cū eis ponā faciē meā cōtra eā.⁊ interficiā eā
de medio populi ſui.Sic mortu9 ē ſaul ꝓpter ini-
quitates ſuas.j.Paral.x.eo ꝙ ꝯſuluit phitoniſſā
que debebat ſuſcitare ſamuelē.vt habet.j.Regū.
xxviij.pſ̄.lix.In deo faciem9 vtutē ⁊ ipē ad nihi-
lū deducet inimicos nr̄os.Et ergo hec dixit.Dñe
adiuua me.q̄ſi diceret.Tu es potens iuuare me.
Sequit.Qui reſpondēs ait. Hic tangit ſcd̄m
principale in quo vt dixi ſbiungit a xp̄o deſpecta
obiurgatio dicēs.Nō ē bonū ſumere panē filioꝝ
i.euangeliū ⁊ miracula.Eccl̄i.xv.Cibabit illū do
minus pane vite ⁊ intellectus.Et filij iudei ſunt.
quia in cultura vnius dei nutriti. Eſaie.j. Filios
enutriui ⁊ exaltaui.ipi autem ſpreuerunt me.Et
mittere canibus ad manducandū.Raban9.Gen
tiles ꝓpter idolatriā dicunt canes.Sicut ei canes
comedunt multa cadauera.⁊ ſic gentiles habuerūt
pluralitatē deoꝝ.Chriſ.Ecce patiens mulier nec
contradicere cauſa ē.nec dolet de inimicoꝝ laudi
bus.nec moleſtata ē in ꝓprio couicio. Nota gē
tiles ante conuerſionē dicebant canes. Prio rōe
immūdicie.Secūdo rōne idolatrie. Tertio rōne
ſeuicie in ſanctos.Apoca.xxij.Foris canes ⁊ ve-
nefici ⁊c̄.Sed modo mutatio mirabilis q̄ olim ca
nes fuerūt.nūc xp̄iani ⁊ filij dei ſūt. Johan.j.De-
dit eis poteſtatē filios dei fieri.Et q̄ filij dei fuerūt
nunc canes appellant.Et etiā ex triplici ꝓprietate
canū.quā ponit Auicēna in.iiij.canōe. Si homo
comederet de felle canis ad quātitatē vni9 lentis
moritur.Sic xp̄s guſtauit fel amaritudinis iude-
orum. Math.xxvij. Dederunt ei vinum bibere
felle mixtū.Jdeo pſ̄.xx.Circūdederūt me canes
mlti.Deute.xxxij.Fel draconū vinū eorum.⁊ ve
nenū aſpidū inſanabile. Scd̄o ſm̄ Caſſio.Ca
nes latrant ꝯtra hos quibus inuidēt.Et ſic iudei
ꝯtra xp̄ꝫ Joh.xviij.Si nō eſſet hic malefactor nō
tibi tradidiſſem9 eū. Tertio ſicut dicit auicēna
Canes verſi in rabiē ꝓprios dños non cognoſcūt
et ſic iudei.Joh.xix.Non habem9 regem niſi ce-
ſarē.Deutero.xxxij.Oblitus es dñi creatoris tui
Et ſequit.At illa dixit.Etiā domine.Nā ⁊ catel-
li edunt de micis q̄ cadunt de mēſa dominoꝝ ſuo
rū.Chriſ.O mira patiētia ⁊ hūilitas.medic9 dicit
nō ē bonū.ipa ꝯfirmat.vtiq3.Ipē iudeoſ filios vo
cat.hec dños.q.d.Tu me vocas canē. ego te dñm
tu mihi ꝯuiciaris.ego te glorifico. Et ſi ſū canis.
tūc tu dñs me9.q.d. Canis fidelis ē dño.⁊ ſic ego
tibi.qꝛ a te nō recedā. Itē canis ſi expellit p vnuꝫ
oſtiū p aliud intrat.Et ſic ego q̄uis multotiēs re-
pulſa tm̄ adhuc ꝯfugio ad te.Si ḡ ſuꝫ canis nutri
me vt canē q̄ edūt de micis.Et ſic p̄ſta mihi mini
mā ſcintillā tue gr̄e.nā panē filioꝝ nō merui. nec
ad mēſaꝫ tecū ſedere digna ſū. Dixi tertiō tangit
pia exauditio.ibi.Tunc rñdēs ieſus ait. O mlier
magna ē fides tua.Reuera mag̃.maior q̄ꝫ archiſi
nagogi.Mat.ix.q̄ dixit. Veni ipone manū tuaꝫ
ſup filiā meā ⁊ viuet.Hec aūt credidit xp̄m in ab
ſentia poſſe ſanare filiā maior q̄ꝫ marthe.Joh.xj.
Dñe ſi fuiſſes h̄ fr̄ me9 nō fuiſſet mortuus ⁊c̄. O
magna fides.nō vidit mortuos ſuſcitatos. lepro
ſos mūdatos.nec prophetas audiuit.nec ſcriptu

UVA. BHSC. IyR_034_1

ras legit. Fiat tibi ſicut vis.q.d. Tua volũtas cu‑
rat tuã filiã.eſto medica.iuxta volũtatẽ tuã fiat ti‑
bi.Et in hoc verbo fiat creauit deus celũ ⁊ terram
Vñ ſi volumꝰ exaudiri debemꝰ habere ꝓprietates
eiuſdẽ mulieris.Primo ſicut ipa egreſſa ẽ de fini‑
bus chananeoꝝ.ſic ⁊ tu de conſuetudine peccati.
Geñ.xij.Egredere de terra tua.id ẽ deſiderio ter‑
reno.Primo ꝓpter famẽ.Aggei.j. Comediſtis et
nõ eſtis ſaturati.Hiero. Voluptas carnalis non
ſatiat.⁊ hꝫ Lu.xv.de filio ꝓdigo.Secundo ꝓpter
guerrã.Et ſic ps.x.Qui diligit iniq̃tatẽ odit ani‑
mã.Thob.xij.Qui faciũt iniquitatẽ hoſtes ſunt
aĩe ſue.Et ſic faciũt guerram cũ deo qḋ ẽ difficile
Act.ix.Durũ eſt tibi cõtra ſtimulũ calcitrare. Et
ſic etiã cũ deo.Iſa.lix. Iniq̃tates veſtre diuiſerũt
inter vos ⁊ deũ vr̃m.Tercio ꝓpter crudelitatẽ do
minoꝝ.ſ.peccatoꝝ. Io.viij.Qui facit peccatũ ſer‑
uus ẽ peccati.Sic filij iſrael de egypto. Itẽ etiã
egredi debemus de finibus.i.occaſionibus pecca
ti.ſ.vitãdo locũ vt patet Geñ. xxxix. de ioſeph q̃
nõ intrauit cõmodũ dñe.Dañ.xiij. Ecce oſtia po
merij clauſa ⁊c.Tempꝰ etiã ⁊ pſonam.Gene.xix.
Loth egreſſus de ſodomis ⁊c.Eccl'i.xiij. Qui tã
git picẽ inq̃nabiť ab ea.Eccl'i.ix. Cũ ſaltatrice ne
aſſiduus eſto.Item ꝓprie miſerie confeſſio filiam
vexatã liberat.ps.xxxj. Dixi confitebor aduerſũ
me iniuſticiã meã dño ⁊ tu remi.impie.pcti mei.
Confitere ꝗ mammon te vexat.id ẽ vſura.⁊ aſmo
deus.i.luxuria.ꝓuer.xxviij. Qui abſcondit ſcele
ra ſua nõ dirigeť.qui aũt cõfeſſus fuerit ea miſeri‑
cordiã cõſeq̃tur.Et ſic tu. Secũdo ꝯpaſſio filie
ij.ad.Thi.ij.Si ſuſtinebimꝰ cõregnabimus.mat.
v.Beati miſericordes ⁊c. Tercio magnitudo fi‑
dei.mar.ix.Oĩa poſſibilia ſunt credẽti. ad Hebr.
iiij.Adeamus cũ fiducia ad thronũ gr̃e eiꝰ vt mi‑
ſericordiã cõſequamur. Quarto humilitas orõ
nis.Eccl'i.xxv.Oratio humiliãtis ſe nubes pene‑
trabit. Quinto pſeuerantia.nõ ſemel vel bis pe
tere debemus.ſꝫ in omĩ tp̃e.ideo dicit Hiero. Nõ
incepiſſe ſꝫ pfeciſſe ṽtutis ẽ.Et Iſiḋ.Tũc placent
deo nr̃a opera qñ qḋ incipimus implemꝰ.Remi.
Non inchoantibus ſꝫ pſeuerantibꝰ p̃miũ attribui
tur. Moraliter.mulier ẽ ratio ſupior ſiue ſinde
reſis.filia eius ẽ volũtas vel cõſciẽtia q̃ vexať a de
monio p diuerſas temptatões.Rab. Si q̃s hꝫ cõ
ſciam alicuiꝰ vicij ſorde pollutã habꝫ filiã a demo
nio male vexatã.Vñ auguſt.q̃rit.q̃ ẽ maior pena
quã aĩa miſera põt pati in mundo.Rñdet idẽ ſup
ps.Deus nr̃ refugiũ ⁊ ṽtus.Inter omẽs tribula‑
tiones ⁊ turbatões aĩe hũane nulla ẽ maior pena
q̃ꝫ conſcia delictis plena.ibi ſunt tribulationes ⁊
turbatõnes.Rõ Iſido.li.ij.de ſummo bono.quia
vbicũq̃ hõ abierit reatus ſue conſcie illũ nõ dere
linquit.Oĩa põt hõ fugere p̃ter cor ſuum.a ſeip̃o
eñ nõ põt recedẽ.Gre. Quid ꝓdeſt ſi oẽs hoies
te excuſant ⁊ ſola cõſcia accuſat. q: iam habes in
fernũ in te.Sap̃.xvij .Timida neq̃cia dat teſtimo
niũ cõdemnatõni. Quid facies.vide exemplũ in
muliere chananea. ipa eñ mox ad medicũ cucur
rit.Et ſic etiã tu.Eccl'i.v. Ne tardes cõuerti ad do
minũ.ne differas de die in diẽ.vt faciũt pigri dicẽ
tes,Cras.nam craſtina dies nõ ẽ nr̃a.ſꝫ pñs.greg.

Qui penitẽnti veniã ſpopondit diem craſtinum
nõ ꝓmiſit.Impedit diabolus hominẽ ſicut tigri
dem venator ponẽs ſpeculũ in via.ſic diabolꝰ obij
cit obſtacula.Berñ.Qui hodie nõ aptus eſt cras
minus aptus erit. Iuxta metriſtã. Non per cras
cras cras longas tibi pone metas.Nã p cras cras
cras oĩs ſeduciť etas. Secundo ipa de finibus
illis egreſſa ẽ.ſ.tyri ⁊ ſydonis.i.a peccatis carnali‑
bus ⁊ ſpũalibus.⁊ a finibus.i.circũſtantijs.gene.
xxxix.ſicut Loth de ſodomis. Et clamabat. Mi‑
ſerere mei.q: filia.i.conſcia.a demonio.i. a pecca‑
to male vexať.q: rõnis lumẽ obnubilat.q: anime
pulcritudinẽ fedat.⁊ ꝯſcie integritatem vulnerat.
Sꝫ di.q̃re mortale pctm̃ di eſſe demoniũ.Rñde
tur p̃mo ꝓpť grauitatẽ pcti.q: tante grauitatis ẽ
pctm̃ vt ſpũm oĩ aere leuiorẽ in plũbi ṽtit grauita
tẽ.ps.xxxvij.Sic onꝰ g̃ue g̃uate ſunt ſup me.Iſa.
xiiij.Quõ cecidiſti de celo lucifer q̃ mane oriebã
ris.Scḋo ꝓpť deformitatẽ.ẽ eñ tãte deformitaťẽ
ꝗ conq̃riť ps.lij.Abomiabiles facti ſunt in iniq̃ta
tibꝰ ſuis.Et Treñ.iiij.Quõ obſcuratũ ẽ aurũ mu
tatꝰ ẽ color optimus. Ergo dicẽ demus cũ m'liere
pñti.Miſerẽ mei dñe fili dauid. Nec̃riũ eſt pecca
trici aĩe cogitare de dei mĩa ne deſperet. Nã m'l
ta faciũt pctõrẽ deſpare.Primũ ẽ pctõꝝ magnitu
do.Et ſic deſpauit Cayn geñ.iiij.Maior ẽ iniqui
tas mea q̃ꝫ vt veniã merear.Cõtra quẽ berñ. Mẽ
tiris cayn.maior ẽ dei mĩa q̃ꝫ q̃uis noſtra miſeria.
ps.xxxv.Mĩa tua mag̃ eſt ſup me.idem ps.xviij.
Emũdabor a delicto maxio.Nũq̇d magnũ eſt fi‑
liũ dei vulnerare vt fecit longinꝰ ⁊ tñ ſibi ẽ dimiſ‑
ſum.aug.Quid ꝯuerſo nõ ignoſciť cũ effuſori ſan
guis ignoſcebať.ber.Mĩa dei ẽ tam mag̃ ꝗ omĩs
nr̃a malicia ẽ ſic̃ reſpectu totius maris vna gutta.
Scḋm ẽ pctõꝝ multitudo.ꝓuerb.xviij.Pctõr
dũ in ꝓfundũ venerit pctõꝝ cõtẽnit. Et ſic iudas
q̃ prius occidit pr̃em ⁊ mr̃em.⁊ poſt hꝰ xp̃m tradi‑
dit.Sꝫ recordare mĩe dei q̃ m'ltiplicior eſt.Pſal.
xxxij.Mĩa dñi plena ẽ tra.Recordare illḋ math.
xviij.ꝗ ſuo neq̃ꝫ dimiſit.x.millia talentoꝝ. Recor
dare.ij.paľ.vl.manaſſes q̃ ait. Peccaui ſup nũerũ
arene maris.Recordare magdalene de q̃ gre.Se
ptem demonia hũit.i.vniuerſis vicijs plena fuit.
Attamen Lu.vij.dicitur.Dimiſſa ſunt ei peccata
multa. Tercium eſt peccatorũ turpitudo talis
ꝗ etiam homo plerũq̃ꝫ verecũdatur illa confiteri.
De quibus ad Epheſ.iiij. Deſperantes tradide‑
runt ſemetip̃os in ignominiã impudicicie ⁊ ope‑
rationem immũdicie omnis. Nam que in occul‑
to fiunt turpe dicere eſt .Sed reminiſcere miſeri‑
cordie dei.Iſa.j.Si fuerint peccata. veſtra vt coc‑
cinũ quaſi nix dealbabuntur.⁊ ſi fuerint rubea vt
vermiculus velut lana dealbabuntur. Quartũ
eſt diuturnitas temporis ꝗ homo diu iacuit ĩ pec
catis. Et ſic pharao deſperauit.Exodi.viij. Sed
contra hoc eſt miſericordia dei q̃ prompta ẽ omĩ
hora dimittere.Ezechielis.xviij.In quacunq̃ꝫ ho
ra peccator ingemuerit ⁊c.Auguſtinus.Nec tem
poris diuturnitas.nec vite breuitas. nec criminis
qualitas vel quantitatis excludit a venia ſi fuerit
cõtritio perfecta ⁊ vera. Quintum eſt reiteratio
peccatorum. Multi eñ dum ſe vident recidiuare

in peccatis deſperant. cogitantes illud ad Hebꝛ.
vj. Impoſſibile ē eos q̄ ſemel ſunt illuminati. gu-
ſtauerunt etiā donū celeſte ꝛ participes facti ſunt
ſpūſſancti ꝛc. rurſum renouari ad pniam. Sed cō
tra hoc recoꝛdare illius mie mat. xviij. Nō dico ti
bi ſepties ſ; potius ſeptuageſieſſepties. i. totiēs q̄
tiens ꝛc. Exēpluꝫ. Jacobus de vitriaco dic̄. Que-
dam iuuencula occidit p̄rem et m̄rem. vt patet in
ſermonib⁹ de tempe in ſermone hui⁹ dn̄ice. Jdeo
glo. ſup Joſue. ij. Paratus ē de⁹ vt ſaluet p clemē
tiā quos nō poteſt ſaluare p iuſticiā.

De eodem Sermo. xxij.

Miſerere mei fili Da-
uid. mat. xv. ꝛ mar. vij. Cū omni tempo-
re p̄r miaꝝ miſeratoꝛ ꝛ miſericoꝛs dn̄s ſu
am miam paratus ſit impendere. nō ē mirum qn
ipo tēpe quo miſereri ſubito paratus ē. ꝛ ſolet ei⁹
mia imploꝛari. ꝛ ipi cui⁹ mia plena ē terra miſe
ricoꝛdiā petētibus mie bn̄ficiuꝫ debeat impartiri.
Jſido. Gratia ꝛ mia dei donū ē p quod bone vo-
lūtatis ē exitus. immo nō reſpicit quales an̄ vixe-
rimus. ſ; quales circa finē vite erimus. Jlle q̄ nos
malos tolerat nō dubiū ē quin cōuerſis clemēter
ignoſcat. Sed inter miam eius imploꝛātes tales
inueniūtur q̄bus nō merito debeat denegare. In
ter alia aūt quatuoꝛ genera hoim poſſumus aſſi-
gnare q̄ dei miam poſſint impetrare. videlꝫ deuꝫ
timentes. peccata ſua humiliter confitentes. de ſe-
ipis p opa pnie iuſticiaꝫ faciētes ꝛ miam ꝓximis
impēdentes. Primi ſunt deum timētes. ps. cij.
Quō miſeret̄ p̄r filioꝝ miſertus ē dn̄s timentibus
ſe. Attende ꝙ p̄r filiū errantem caſtigat ꝛ coꝛripit.
ps. lxxxviij. Si iuſticias meas ꝓphanauerit ꝛ mā-
data mea nō cuſtodierint viſitabo in vga iniq̄ta-
tes eoꝝ. ꝛ in vberib⁹ pctā eoꝝ. miam aūt meā nō
diſpgā ab eo. ꝛ Abacuc. iij. Cuꝫ iratus fueris mie
memoꝛeris. Bern̄. O bone ihu cū ſentio te iratū
ſpero te ꝓpiciū. q2 cū iratus fueris mie recoꝛdabe
ris. Cuetis eſt hoc dicere. Hic vre hic ſeca vt mia
cōſeq̄r. ps. cij. Mia dn̄i ab eterno ꝛ vſq; in eternū
ſup timētes eū. Sed tales q̄ ſic timēt deū nō mia
eius indigni ſunt. ſ; in futuro filiū cū p̄re ꝛ ſpūſan
cto videbūt. Oſ̄det ſemetipm nobis filiū ſic pol-
licitus ē nobis non tm̄ in foꝛma ſerui ſ; etiā in foꝛ
ma dei. Oſ̄det nobis p̄rem ꝛ filiū ꝛ ſpmſanctū ſi-
ne q̄ꝝ viſione nobis nō ſufficeret. vn̄ bern̄. In veri
tate didici nil ita efficax eē ad miam dei inuenien
dam retinendā ꝛ recupandā q̄; ſi om̄i tpe inuenia
ris nō ſolū alta ſape ſ; timē. Secūdi ſunt pecca
ta ſua humilit̄ cōfitentes. ꝓuer. xxviij. Qui abſcō
dit ſcelera ſua nō diriget̄. ſ. ad dn̄m ad quē diriget̄
verus cōfitens. ps. cxviij. Confiteboꝛ tibi i direc.
coꝛdis. Nō ſit qn̄ penitēs illū nō ſolū attēdit in cō
feſſione cui ſoli peccauit Job. xxxj. Si abſcōdi q̄
ſi hō vuln⁹ pctm̄ meū. Cū em̄ pctm̄ ſit ſicut vuln⁹
vuln⁹ peccati oſ̄de coꝛā medico. ſ. ſacerdote. vt di
cit gre. Si medicū expectas opoꝛtet vt vulnus de
tegas. Uulnera em̄ clauſa plus cruciant. ſ; dū pu
tredo q̄ intra latet eijcit̄. doloꝛ ad ſanandū aperit̄.
vn̄ dn̄s Luc. xv. Jte oſ̄dite vos ſacerdotibus. vbi
oſ̄dit ꝙ ꝯfeſſio debꝫ eſſe accelerata, ibi. Jte, apta.
ibi. oſtendite. de pctis ꝓpꝛijs. ibi vos legitima. ibi.
ſacerdotibus. Seq̄tur em̄ ibidē ꝓuer. xxviij. Qui
aūt cōfeſſus fuerit ꝛ reliq̄rit ea. ſ. pctā miam conſe
q̄tur. Quantū aūt mia dei valeat pctōꝛibus cum
cōfitent̄. oſtendit bern̄. di. O res cōfuſa. o res mō-
ſtruoſa. pctōꝛ deſperās de dei mia. cuꝫ oia peccata
oꝛiginalia ꝛ venialia ꝛ moꝛtalia ab oꝛigine mūdi
cōmiſſa ſint q̄ſi vna gutta aq̄ ꝯ pelagus toti⁹ ma-
ris. Ecce quāta meret̄ q̄ hūiliter confitet̄. Terciȷ̄
ſunt de ſe p pnie opa iuſticiā facientes. Thob. xiij
Facite iuſticiā coꝛā dn̄o credentes ꝙ ipe faciet vo
biſcū miam ſuā. Qualis autē ſit iuſticia quā facē
debem⁹ vt miam cōſeq̄mur btūs bern̄. deſignat
dicēs. Juſticia ē animi nobilitas vnicuiq; tribuēs
ꝓpꝛiā dignitatē. ſibimetipi ſanctimoniaꝫ. ſupioꝛi
reuerētiā. pplo cōcoꝛdiā. inferioꝛi diſciplinā. miſe
ro cōpaſſionē. ꝛ inimicis patiam. Et talibus ita iu
ſticiā facientibus dn̄s miam ſuā cōſolabilit̄ oſten
det. vn̄ aug. Felix hō cui dn̄s miam ſuā oſtendet.
ipe ē q̄ ſupbire nō p̄t. quicq̄d em̄ ipſe habꝫ ab illo
habet qui eſt omne bonū noſtrū. ꝛ cum viderit hō
ꝙ quicquid boni habet non a ſe habere ſed a deo
ſuo videt. quia totū qđ in ipo laudat̄ de dei miſe-
ricoꝛdia eſt. nō de meritis ſuis. ꝛ videndo illa non
ſuperbit. ſupbiendo non extollit ſe. extollēdo nō
cadit. nō cadendo ſtat. ſtando inheret. inherendo
manet ꝑfruitur ꝛ laudat̄ i domino deo ſuo. Quō
autē verā iuſticiā facere debeamus. dicit apoſtol⁹
Roma. vj. Sicut exhibuiſtis membꝛa veſtra ſerui
re immūdicie ꝛ iniquitati. ita nūc ea exhibete ſui
re iuſticie in ſanctificationē. Quarti ſunt miſe
ricoꝛdiā pꝛoximis impendentes. Eccli. iiij. In iu-
dicando eſto pupillis miſericoꝛs vt pater. ꝛ ſequi
tur. Et eris velut filius altiſſimi obediens ꝛ miſe-
rebit̄ tui. Glo. iure viciſſitudinis. Qualē em̄ vis i
uenire deū talem te inueniat ꝓximus. ij. Reg. ij.
dixit dauid ad viros iabes. Benedicti vos a dn̄o
qui feciſtis miſericoꝛdiaꝫ hanc cū dn̄o meo ſaul. ꝛ
ſepeliſtis eū. ꝛ nūc quidem retribuet vobis domi-
nus miſericoꝛdiā ꝛ veritatē. math. v. Beati miſeri
coꝛdes quoniā ipi miſericoꝛdiā cōſequent̄. Bern̄.
Beati illi qui i miſericoꝛdia ſubueniūt miſeris. q̄-
niā ita rependet̄ eis vt p miſericoꝛdiā dei ab omni
miſeria liberētur. Quibus aūt ſpecialiter miſeri-
coꝛdia debeat exhiberi beat⁹ Ambꝛo. oſtendit di-
cens. Grandis culpe eſt ſi fidelis egeat ꝛ ei miſeri
coꝛdiā non exhibeas. Nā ꝛ iuſto miſericoꝛdia de-
betur. Ubi vo nō manifeſtat̄ pſona cognoſcit̄ tū
tpus vrgens largius ſe miſericoꝛdia pfundere de
bet. Jtē Amb. Eſt etiā ꝓbāda liberalitas vt ſi ꝓxi
mos ſanguinis tui egere videas vel cognoſcas il-
lis tuipe ſubuenias q̄bus plus eſt pudoꝛ depoſce
re ſumptū ab alijs. Jtē nota ꝙ q̄tuoꝛ ſunt gene
ra hominū q̄ dei miſericoꝛdia meritis ſuis exigē-
tib⁹ nō ſunt digni. vicꝫ luxurioſi carnis immundi
ciā ſectātes. auari ꝛ cupidi immiſericoꝛdes apud
ꝓximos exiſtentes. ſupbi ꝛ elati de malis ſuis ſe
iactātes duri ꝛ indeuoti penitē nolētes. Primi
ſunt luxurioſi carnis imūdiciā ſectātes. de q̄b⁹ dr̄
Job. xxiiij. Ocul⁹ adulteri obſuat caliginē dicēs
Nō me videbit oculus ꝛ opiet vultū ſuū. ꝛ perfo
dit in tenebꝛis domos ſicut in die cōdixerant ſibi.

UVA. BHSC. IyR_034_1

30

⁊ ignorauerũt lũcẽ ſi ſubito apparuerit aurora ar
bitranᷣ vmbrã mortis. Et ſeqᷓtur. Ad nimiũ calo-
rem tranſibit ab aquis niuiũ. ⁊ vſqꝫ ad inferos pec
catũ illius obliuiſcaᷣ eius mia. dulcedo illius ver
mes ⁊ nõ ſit ſine recordatione. Et ꝙ de luxurioſo
p̄dicta intelligã ᷣ innuiᷣ vbi dᷣ. dulcedo illiꝰ ver-
mes. põt eñ vermis noie carnis vocari q̃ luxurio
ſo ⁊ cuilibꝫ dedito carni dulcedo ẽ. Et ſubdit glo.
Ecce ꝙ̃ cecus ẽ q̃ vermẽ ornat. vñ dicit Grego. de
luxuria cecitas mentis. inconſideratio. inconſtan
tia. p̄cipitatio. amor ſiue odiũ. affectus p̃ñtis ſecu
li. horror ⁊ deſperatio futuri ſeculi generaᷣ. Se-
cũdi ſunt auari. cupidi. immiſericordes erga ꝓxi-
mos exñtes. Attẽde ꝙ de opibus mie ſpecialᷣ mẽ-
tio fiet in iudicio qñ dicet iudex. Eſuriui ⁊ non de.
mi. man. ⁊c̃. Et ideo p̃s. cxj. Jocũdus homo q̃ mi
ſereᷣ ⁊ cõmodat diſponet ſermones ſuos in iudi-
cio. Et dᷣ auaro. Judiceũ ſine mia fiet illi q̃ nõ fe
cit miam. Quõ immiſericordes ſint auari. augu.
de ver. do. dic̃. Inexplicabilis ẽ ſola auaricia diui
tũ. ſp rapit ⁊ nunq̃ꝫ ſatiaᷣ. nec deũ timet. nec hoies
vereᷣ. nec matri parcit. nec patrẽ agnoſcit. nec fra-
tri obtempat. nec amico fidẽ ſeruat. viduã oppri-
mit. pupillorꝝ res inuadit liberos in ſeruitutẽ re-
uocat. teſtimoniũ falſum ꝓfert. res defuncti mor-
tui occupat. Nonne ipſi q̃ hoc faciũt moriũᷣ. ⁊ iõ
oĩes auari qui hoc faciũt in die iudicij nullã mi-
ſericordiã conſequenᷣ. Et ideo p̃s. xl. Beatus qui
intelligit ſuper ege. ⁊ pau. in die ma. libe. eũ dñs.
Qui eñ miſericorditer miſereᷣ paupis beatꝰ erit.
ꝓuerb. xx. Qui ſeqᷓtur miam inueniet vitam iuſti
ciam ⁊ gloriã. Bern. Vere beatus q̃ intelligit ſup
egenũ ⁊ paupem ⁊ non ſup cupidũ. ſꝫ ſup paupe-
rem q̃ inuite ⁊ verecũde accipit. ⁊ accipiẽs glorifi-
cat p̄rem ſuũ qui in celis ẽ. Tercij ſunt ſupbi de
malis ſuis ſe iactãtes. qꝺ peſſimũ ẽ. Sed exiguo
⁊ humili concediᷣ mia. Sap. vj. Pre ſupbia eorũ
non eſt miſertus totã gentẽ ⁊ excellentem in pec-
catis ſuis. Et glo. i. non eſt miſertus. qꝛ ſupbiũt in
peccatis ſuis ⁊ ꝯtemnũt iudiciũ dei. Et merito ſic
dicit Iſid. Sicut ſupbia eſt origo oim vicioꝝ. ita
miſericordia ẽ origo oim virtutũ. Ipa vo in pctis
prima. ſꝫ mia poſtrema. Quarti ſunt duri ⁊ ide-
uoti de peccatis penitere nolẽtes. qꝺ ſatis pꝫ Eze.
ix. vbi. Signa thau ſup frontes viroꝝ gementiũ ⁊
dolentiũ ⁊c̃. Signũ ſalutis poni p̄cipiᷣ. ſ. thau qꝺ
habet ſimilitudinẽ crucis. ⁊ ſignificat pniam. de
hac cruce dicit aug. ꝙ vita xp̄iani hominis ſi ſm
euangeliũ viuit crux ⁊ martyriũ ẽ. Qui autẽ hoc
ſignũ nõ habẽt ſine mia puniri videnᷣ. vnde ſicut
ibi diciᷣ. Signa thau ſup frontes viroꝝ gemẽtiũ
⁊ dolentiũ ſuper cũctis abominatõnibus q̃ fiunt
in medio eius. ⁊ ſeqᷓtur. Tranſite p ciuitates ſeqñ
tes eũ ⁊ pcutite. nõ parcat oculus vr̃ neqꝫ miſerea
mini ſenẽ ⁊ adoleſcentulũ. ṽginẽ ac mulierẽ inter
ficite vſqꝫ ad internitõem. oẽm aũt ſup quẽ videri
tis thau nõ occidatis. ⁊ a ſanctuario meo incipite
id ẽ a ſacerdotibus ⁊ electꝭ meis q̃ ſeruitores do-
mini eſſe debẽt. ⁊ q̃ ad cuſtodiã ſanctuarij ſunt de
putati. Et ꝙ ſenẽ nõ excuſat rõ ſenectutꝭ. nec ado-
leſcentẽ rõ etatis. Si tñ puenerit ad annos diſcre
tionis. nec ṽginẽ rõ integritatis. nec mulierẽ ratõ

ſextis. qꝛ ſm Hiero. ibidẽ. p hoc datur intelligi ꝙ
nullus peccatorũ niſi in cruce ⁊ in ſignaculo xp̄i
poteſt ſaluari. qꝛ inquit. Omnes iſti pereũt ſi abſ-
qꝫ xp̄i ſignaculo ſe aliq̃d eſſe credũt.

De eodẽ Sermo. xxiij.

Anata eſt filia eius ex

illa hora mat. xv. ⁊ mar. vij. Sciendũ
ꝓ doctrina. Per hãc mulierẽ debemus
intelligere pctõrẽ. Et merito. qꝛ initiũ peccati mu-
lier. Eccli. xxv. A muliere initiũ factũ eſt peccati.
Qui habet filiã vnicã infirmã. i. aĩam languentẽ
in pctis. ⁊ vexatã a demonio. i. pctõ. Et ſicut mul-
tis modis ſanaᷣ infirmitas corpalis. ſic ⁊ ſpũalis.
Primo ſanaᷣ q̃s ſudore cõtritionis. prauũ humo
rem peccati expellentis. Nã volẽs hr̃e ſudorẽ cor
poralẽ primo tegit ſe lecto. ſecũdo apponit ſe igni
Et ſic tu age ſpũaliᷣ vt poſſis hr̃e ſudorẽ contritõ
nis. tege te lecto mortꝭ. Eccli. xlj. O mors q̃ꝫ ama-
ra ẽ memoria tua. ⁊ Eccli. vij. Memorare nouiſſi
ma ⁊ in eternũ non peccabis. q. d. dolebis cũ vera
cõtritione. Secũdo appone te igni. i. recordare iu
dicij ⁊ eterne damnatõnis in meditatõne. vñ pſal.
xxxviij. In meditatione mea ardeſcit ignis. Ex q̃
cauſaᷣ ſudor cõtritionis lacrimaꝝ. Quid eſt lacri-
ma cõtritionis niſi q̃dã ſudor cõtritionis q̃ repel-
litur egritudo mẽtis ⁊ ſanaᷣ. vñ p̃s. cxlvj. Qui ſa-
nat cõtritos corde ⁊c̃. Ex hoc ſudore lacrimaꝝ ſa-
natus ẽ ezechias rex. iiij. Reg. xx. Cui egrotãti ad
mortẽ nũciatũ eſt ꝙ diſponeret domui ſue qꝛ mo
rereᷣ. q̃ conuertit faciẽ ſuã ad parietẽ ⁊ fleuit ama
re. ſꝫ p yſaiã miſſum a dño reuocata ẽ nũciatio di-
cens. Vidi lacrimã tuã ⁊ ſanaui te. Et ſpũaliter p
ezechiã intelligiᷣ q̃libet peccator q̃ ẽ rex opeꝝ ſuo
rũ. Si infirmaᷣ in pctõ. debet ſe cõuertere ad pari
etem. i. ad recordatõnem peccatoꝝ q̃ diuidũt pec-
catorẽ a deo vt paries vicinos ſegregat. vñ Iſa. lix.
Iniq̃tates vr̃e diuiſerunt inter vos ⁊ deum ⁊c̃. Et
poſtq̃ꝫ ꝯuerterit ſe ad pietẽ. i. recordaᷣ pctõꝝ ſuoꝝ
dꝫ flere. ⁊ ſic ſanabiᷣ. Et ſic ſanata ẽ maria magda
lena q̃ vexabaᷣ a ſeptẽ demõibꝰ. vbi ꝑ lacrimas q̃
bus lauit dñi pedes ſanata eſt. Lu. vij. Scdõ ſa
naᷣ q̃s corpalr̃ minutõe vbi emittiᷣ malꝰ ſanguis
Et ſic ſi vis ſanari ſpũalr̃ debes emittẽ in ꝯfeſſiõe
malũ ſanguinẽ. i. pctm̃. vñ p̃s. l. Libera me de ſan-
guinibꝰ. glo. i. de pctis. vñ ſicut ſanguis malꝰ cor-
rũpit corpꝰ. ⁊ ſic pctm̃ corrũpit aiam. Vena autẽ
p quã dꝫ exire iſte ſanguis pcti ẽ os penitẽtis. pro
uerbio. x. Vena vite ẽ os iuſti. nã p os tanq̃ꝫ p ve-
nã dꝫ emitti ſanguis pcti. Sꝫ heu aliq̃ emittũt bo
nũ ſanguinẽ ⁊ malũ abſcondũt. hoc eſt ꝙ ſe excu-
ſant in cõfeſſione. ſicut phariſeus Luc. xviij. Ieiu
no bis in ſabbato ⁊c̃. Non ſum ſicut ceteri hoim.
Tales nõ ſananᷣ ſꝫ debilitãᷣ. nã iſte deſcẽdit in do
mũ ſuã iniuſtificatꝰ. Sed aliq̃ nimis diu tardãt cũ
minutiõe. ⁊ ſic diuerſas incurrunt infirmitates. Et
ſic ſpũalr̃ ẽ cũ ꝯfeſſione. vñ greg. Pctm̃ qꝺ p peni
tentiã nõ abluitur mox ſuo pondẽ ad aliud trahit
Vñ cũ infirmitas obticeᷣ tũc ſanitas ꝯtrahitur.
ꝓuerb. xxviij. Qui abſcondit ſcelera ſua non diri-
geᷣ. ſꝫ qui cõfeſſus fuerit ⁊ reliquerit ea miſericor-
diam conſequetur. vt dicit dauid pſal. xxxj. Iniu-

UVA. BHSC. IyR_034_1

titiam meã nõ abſcondi ⁊c. Dixi ꝯfitebor aduerſum me iniuſticiã meã dño ⁊c. Tercio ſanat qs p dietã ieiunij. Eccli. xxxvij. In multis eſcis erit infirmitas ⁊c. Et q̃ abſtinẽs ẽ adijciet vitã. Vñ regula medicinalis. Abſtinentia eſt optima medicina. Nam volens expugnare caſtrũ hoc facit p famẽ. ⁊ ſic tu. Caſtrũ em̃ repletũ cibarijs difficile expugnat. Et ſic aĩa repleta peccatis difficile curatur. Eccli. xxxvij. Propter crapulã multi perierũt. ad hoc ſonat illud prouerbiũ. Aſinus repletus cupit choreã. j. Cor. ix. Ois q̃ in agone cõtendit ab omnibus ſe abſtinet. Quarto ſanat qs p inciſionẽ. vt in membris corruptis q̃ alia inficiunt. Et ſic a prauo ꝯſortio. ps. xvij. Cũ ſancto ſanctus eris ⁊c. Figurat mar. vij. i ſurdo ⁊ muto q̃ eiectus de turbis ſanabat. Et mat. ix. in filia pncipis cũ eiecta eſſet turba de domo eã ſanauit. puer. j. Probibe pedẽ tuũ a ſemitis impiorꝝ. Quinto ſanat qs p cõbuſtionẽ ferri. i. vbi dei. ps. cxviij. Ignitũ eloquium tuũ vehemẽter ⁊c. Hiere. xxxiij. Nũqd nõ verba mea ſunt q̃ſi ignis ardens. Sap. xvj. Non herba neq; malagma. ſ; ſermo tuus dñe ſanat oĩa. puer. iiij. Fili auſculta ſermones meos ⁊c. vita em̃ ẽ inuenientibus ea. ⁊ vniuerſe carni ſanitas. pſal. cvj. Miſit verbũ ſuũ ⁊ ſanauit eos ⁊c.

De eodem Sermo. xxiiij.

Dimitte eã q: clamat

post nos. Math. xv. Clamor orationis optimus ẽ nũcius ad aures dei. ps. xvij. Clamor meus in conſpectu ei⁹ introiuit in aures eius. Voces valẽtiores apud ſereniſſimas aures dei faciũt nõ verba nr̃a ſ; deſideria. Sunt aũt quatuor q̃ faciũt hoĩem clamare. aqua. ignis. gladius beſtia. Sic ⁊ nos clamare debem⁹ ꝑpter aquã ⁊ tempeſtatẽ ſpũalem. ꝑpter ignẽ eternalẽ. ꝑpᵗ gladiũ iudicialẽ. ꝑpter beſtiã infernalem. ſ. diabolum. De primo Jone. j. Mare ibat ⁊ intumeſcebat ſuper eos. ⁊ clamauerũt ad deũ ⁊ dixerũt. Queſum⁹ dñe ne peamus in aĩa viri iſtius ⁊c. Quid ẽ flux⁹ pñtis miſerie niſi mare vl' aqua. vbi tempeſtatib⁹ temptationũ ⁊ tribulationũ aĩa piclitat. immo peccando ſubmergit. ideo in orõnibus ſic clamandũ ẽ q̃ſi hõ iam ſubmergi timeret. ſicut de petro dicit mat. xiiij. cũ cepiſſet mergi clamauit dicens. Dñe ſaluũ me fac. Et mat. viij. Dñe ſalua nos pimus. Vſitatũ dictũ ẽ. Qui neſcit orare aſcendat mare. Et certe piculoſi⁹ mare ẽ in q̃ aĩa q̃ in q̃ corp⁹ ſubmergit. Et iõ magis clamãdũ ẽ. ps. lxviij. Veni i altitudinẽ maris ⁊ tẽpeſtas dimerſit me. laboraui clamãs rauce facte ſunt fauces mee. augu. Vt liberemur clamem⁹ ne forte in pñturis ꝯſentiam⁹ iniqtati ⁊ irrecupabilr abſorbeamur. De ſecũdo Joelis. j. Ad te domine clamabo. q: ignis comedit ſpecioſa deſerti. ⁊ flãma ſuccẽdit oĩa ligna regionis. Specioſa deſerti. i. huius mũdi ſunt nobilitas. potentia. gloria. iuuent⁹. pulcritudo. ⁊ huiuſmodi. O quot nobiles ⁊ potentes ⁊ guloſos ⁊ iuuenes ⁊ pulcras mulieres ⁊ viros iam comedit ignis inferni p duo vel tria vel quatuor vl' quinq; vel ſex milia annoꝝ. Et nõ ſolum tales imo oĩa ligna regionis. i. quoſlib; alios peccatores. Deu. xxxij. Ignis ſucceſus eſt in furore meo. ⁊ ardebit vſq; ad inferni nouiſſima. Ideo clamandũ eſt in oratione. Vnde verſus. Jam tua res agitur cũ paries ꝑximus ardet. Jam em̃ ſi ꝑximus paries. ſ. maritus vel vxor vel pater vel mater vel frater vl' ſoror vel alius ꝑximus tuus forte p annũ vel per quatuor triginta vel quadraginta arſit. nonne times nõne clamas. ⁊ forte pro eiſdem bonis ardet pater tuus que tu habes. ⁊ pro eiſdem tu cum eo ardebis. Nonne clamas. Flãma vo ſuccẽdens ligna eſt illa de qua Luc. xvj. Crucior in hac flãma Clama miſer pctõr ⁊ aquam lacrimaꝝ fundas vt ignẽ non ſolũ gehenne ſ; ⁊ culpe tibi extinguas. Iſido. Dei ſeruus quotiẽs aliquo tangitur vicio totiẽs ad orõnem ſe fulcit. q: freq̃ẽs orõ viciorũ impugnatõnem extinguit. De tercio di' Ezech. xxj. Iſte exacutus eſt gladius ⁊ iſte limatus eſt in manu interficiẽtis xpi. Clama ⁊ vlula fili hominis ⁊c. Iſte gladius eſt ſententia damnatõnis. q̃ nõ ſolum acutus ſed exacutus ẽ vt p ipm non ſolũ corpus ſ; etiam anima feriat. limatus ⁊ ſplendens ẽ vt ab oĩbus videat. In manu interficiẽtis eſt vt ꝓmptus habeat. Deu. xxxij. Si acuero vt fulgur gladiũ meũ ⁊ arripuerit iudiciũ manus mea reddam vltionẽ hoſtibus meis ⁊ his qui oderũt me retribuam. Promptus em̃ ẽ non ſolũ in iudicio ſ; etiam in morte peccatoris. Vñ omni hora timẽdus eſt. Ideo in orõne clamandũ eſt ac ſi iam gladio perfodi deberes. Hiere. xxvj. Vlulate paſtores ⁊ clamate ⁊ aſpergite vos cinere. quia completi ſunt dies vt interficiamini. Clamate in cinere futuros vos cineres conſiderantes. Hoc etiã dicit Jone. iij. q: rex nimue ſedit in cinere ⁊ homines ⁊ iumenta nihil guſtantes ſaccis opiebant vt clamarent ad dominũ in fortitudine. De quarto ps. lvj. Clamabo ad dominũ altiſſimũ qui benefecit mihi ⁊c. Et ſequitur ibidem. Et eripuit animã meã de medio catulorũ ⁊ leonũ ⁊c. O ſi te iam leo vel vrſus vel lupus vel ſerpẽs inuaderet quomõ clamares. quanto magis clamandũ eſt contra diabolum leone fortiorem. j. Pet. v. Tanq̃ leo rugiens circuit querens quem deuoret. Neceſſarius autẽ eſt clamor orõnis contra diabolũ. Ideo Criſoſto. Oratio iugis infirmitas eſt hoſtis. ipe cõtra ſe tela miniſtrat qui hoſtem precũ inſtantia non fatigat. Vnde ⁊ thobias clamauit cum eum inuaderet piſcis. id eſt diabolus vt dicitur Thob. vj. Expaueſcens thobias clamauit voce magna dicens. Domine inuadit me piſcis. Si clamat quẽ piſcis iſte inuadit. id eſt diabolus temptãdo. multo magis clament qui in ventre huius piſcis ſunt male ſc; viuendo. Jone. ij. Clamaui ad deũ meũ de tribulatione mea ⁊ exaudiuit me de ventre inferni. clamaui ⁊ exaudiſti vocem meã.

De eodem Sermo. xxv.

Dimitte eam quia clamat

post nos math. xv. Ecce mulier iſta multũ clamando multos mouit ad intercedendũ. Nos ẽ; orãdo multũ clamabim⁹ ſi multitudinẽ ipedimẽtoꝝ inimicoꝝ interceſſoꝝ neceſſariorũ ꝯſideram⁹. Clamare ẽ dẽm⁹ vt impedimenta

UVA. BHSC. IyR_034_1

31

deponamus. vt inimicos confundamus. vt inter
ceſſores moueamus. vt neceſſaria obtineamꝰ. De
primo hr̄ Lu. xviij. Qui p̄ibant increpabant eum
vt taceret ⁊c̄. Turbe increpātes ſunt cogitationes
⁊ fantaſie orōnes impediētes. Magis aūt impe-
dit clamorē orōnis elongatio clamātis. Tāto aūt
hō a deo longius q̄to in vicijs ꝓfundius. Et ideo
in pſona ꝓfundi peccatoris ait p̄s. lxviij. Infixus
ſum in limo. ⁊ nō eſt ſubſtātia. laboraui clamans
⁊c̄. aug. Debet vnuſq̄ſq3 nr̄m videre in quo ꝓfun-
do ſit de q̄ clamat ad dn̄m. Clamauit em̄ de ꝓfun
do ionas in ventre ceti. Melius ē nūc penitendo
clamare de ꝓfundo peccati ſalubriꝰ. p̄s. cxxix. De
ꝓfundis clamaui ad te dn̄e ⁊c̄. q̄3 de ꝓfundo infer
ni inutiliꝰ. ſicut diues in inferno ſepultus lu. xvj.
clamās dixit. Pater abraham mitte Lazarum ⁊c̄.
De ſecūdo dr̄. j. mach. iiij. Ne timueritis multi
tudinē eorꝝ ne forte formidetis. vſq3 clamemus in
celū ⁊ miſerebiꝰ nr̄i dn̄s ⁊c̄. Et valde clamādum ē
ꝓpter temptatōnis impetū ⁊ formidinē ⁊ ꝓpter tē
ptantiū multitudinē. Non em̄ habes tot capillos
in capite quot aīa inimicos. vn̄. p̄s. Laboraui cla-
mās rauce ⁊c̄. vſq3 q̄ m̄ltiplicati ſunt ſup capillos
capitis mei q̄ oderūt me gratis. Si ei legio demo
nū vexauit vnū hoīem corpaliꝰ ſicut dr̄ Luc. viij.
q̄d ergo erit aīe quā oēs pſequūꝰ. Clamore ḡ orō
nis fugādi ſunt. Legiꝰ em̄ Judicū. vij. ꝙ p tubas
ſonantes ⁊ p fractas lagenas hoſtes fugabāꝰ. In
cōfractione lagenaꝝ daꝰ intelligi mortificatio cor
porꝝ. In tubis vō orōnes ſignificanꝰ. Tuba em̄ in
vno fine flatū recipit ⁊ i alio ſonū reddit. ſic ⁊ orō-
nis flatus fit in mūdo. ſ3 ſonꝰ audiꝰ in celis. Gre.
Magna v̄tus orōnis q̄ effuſa i terris in celo opa
tur. Sic ergo orōne ⁊ mortificatōe ꝯfundiꝰ diabo-
lus. mat. xvij. Hoc genꝰ nō eijciꝰ niſi p orōnem et
ieiunium. De tercio dr̄ ꝙ chananea tamdiu cla-
mauit vſq3 ap̄los interceſſores habuit. Hoc etia3
figuratū ē Heſter. iiij. vbi dr̄ ꝙ ſcindēs mardoche
us veſtimēta ſua indutus eſt ſacco ſpargens cine-
rem capiti. ⁊ i platea medie ciuitatis voce magna
clamauit. ⁊ hoc eiulatu vſq3 ad fores palacij venit
ſic nr̄a veſtis veteris conſuetudinis debet ſcindi. ⁊
poſt h̄ ſacco pnīe nos debemꝰ indui ⁊ cinē memo
rie mortis mēte ſpargi. Eccl̄i. xv. In medio eccl̄ie
aperuit os eius ⁊c̄. vſq3 ad fores palacij celeſtis re-
gni. Tantū debet clamare aīa tua. vt angeli v̄gies
martyres. ap̄li audiāt. ⁊ etiā dn̄o dicant. Dimitte
eam q2 clamat poſt nos. Et forte ſcd̄a heſter. i. ma
ria mouebiꝰ ad intercedendu3 ſi audit clamorem
tuū. bern̄. Mariā cogita. mariam inuoca. nō rece
dat ab ore tuo. nō recedat a corde tuo. Et vt impe
tres orōnis ſuffragiū nō deſeras cōuerſatōnis ex-
emplū. De quarto nota ꝙ clamare debemꝰ ſic
mendicus de ſubuētione. p̄s. xxxiij. Iſte paup cla
mauit ad dn̄m. ⁊ de oībus tribulatōibus ſaluauit
eū. Et p̄s. ix. Nō ē oblitus clamorē paupeꝝ. Et ſi-
cut infirmꝰ ꝓ ſanatōne. p̄s. xxix. Dn̄e deus clama
ui ad te ⁊ ſanaſti me. Sicut cecus ꝓ illuminatōe.
Lu. xviij. Cecus aūt multo magis clamauit. Fi-
li dauid miſerere mei. Et ſicut demoniacꝰ ꝓ libe-
ratōne. ſic hec chananea clamauit. Et ſicut tribu-
latus ꝓ cōſolatōe. p̄s. cvj. Clamauerūt ad dn̄m cū
tribularenꝰ ⁊ de neceſſitatibus eorū eripuit eos. ⁊
ſicut moriturus ꝓ euaſiōe. Dan̄. xiij. Exclamauit
voce magna ſuſanna ⁊ dixit. Dn̄e deus eterne ⁊c̄.
Clama ḡ o miſer pctōr ꝓ tantis necītatibꝰ ad deū
Sed certe ſic lingua ſerpētis ſibilare pōt. clamare
aūt nō pōt. ita lingua venenate orōnis nō eſt cla-
mor orantis ſ3 ſibilus ſerpētis apud deu3. Hiero.
Neſcio q̄ ꝯſcia ea lingua q̄s deū rogat q̄ mētitur
aut maledicit aut detrahit. nam labia. ſ. ſancta tm̄
exaudit deus.

De eodem Sermo. xxvj. De epiſtola.

Ecē volūtas dei ſctifi

h catio vr̄a. Scribiꝰ. j. ad theſ. iiij. Cru-
delis hoſtis capta ciuitate vi ipa3 deſtru
it ⁊ oēs munitōes ipius ne ampliꝰ reſiſtere valeat
Spūalr̄. Diabolus ē crudeliſſimꝰ hoſtis. nā ſi cō
tra aīam pōt hr̄e victoriā ad illā intrans oēs v̄tu-
tes ſurripit ⁊ exterminat muros. i. ſenſus ⁊ cogita-
tōnes vt bruta infernalia ingredi ⁊ egredi valeant
⁊ ibidē paſcātur. Figuraꝰ. iiij. Reg. xxv. vbi legiꝰ.
Nabuzardan p̄nceps exercitꝰ babilonis vi obten
ta hierl̄m expoliauit templū. ⁊ abſtulit inde cāde-
labrū lumis. altare aureū. menſam ꝓpoſitōis. co-
ronā faciei. vaſa templi. ⁊ vaſa incēſi ⁊ vaſa ſacrifi
cij. ⁊ veſtes ſacerdotales. Et poſtmodū oī ſpurci-
cia tēplū repleuit. Spūaliꝰ. ſic diabolus vincens
aīam itrat tēplū cordis. ⁊ p̄mo extiguit cādelabrū
lumis. i. excecat iudiciū rōis. Scd̄o ſbtrahit alta-
re aureū. i. charitatē. Tercō mēſam ꝓpoſitōis euer
tit. p quā v̄ba dei ⁊ p̄dicatōes deſignāꝰ. q2 v̄bū dei
ſpūal̄ cibꝰ ē aīe. Quarto remouet coronā faciei tē
pli. i. aufert verecūdiā peccandi. Quinto deſtruit
vaſa incenſi. i. deuotas orōnes. Sexto vaſtat vaſa
ſacrificij. i. puertit cor ⁊ oculos ne ibi videaꝰ lacri-
maꝝ ꝯtritio p quā deo fit ſacrificiū acceptū. Vlti-
mo lacerat veſtē ſacerdotalē. i. veſtē innocētie per
prauā volūtatē. His igiꝰ expoliatꝰ hō q̄ p̄us erat
tēplū dei efficiꝰ ſtabulū brutoꝝ. i. demonū ⁊ oīm
vicioꝝ. vn̄ aug. in ſoliloquijs. Ipi inquit vidētes
me ſine te deſpexerūt me. diuiſerūt ſibi veſtimēta
mea q̄bus honoraueras me. fecerūt ſibi viā p me.
ſub pedibꝰ ſuis cōculcauerūt me. ⁊ polluerunt tē
plū ſanctū tuū. ſ. p prauā volūtatem. Cui reſiſterē
debemꝰ ⁊ implere volūtatē dei. de q̄ dicit thema.
Hec ē volūtas dei ſanctificatio vr̄a. In ſumma
ep̄le duo innuūꝰ. Primo docet nos tenere verita
tis viā. ibi. Rogamꝰ. Secūdo docet nos hr̄e men-
tis mūdiciā. De p̄mo dicit. Frēs rogamꝰ ⁊ obſe
cramus vos. Ap̄lus ſcripſit illā ep̄l̄am theſſaloni
cenſibꝰ. ⁊ theſſalonica erat ciuitas metropol̄i ma
cedonia que eſt q̄dā pars grecie. Et apoſtolꝰ mul-
tū laborauit cum ſocijs ſuis ad cōuerſionem eoꝝ
ſc3. cū Siluano ⁊ Thimotheo. ideo hortaꝰ ne fal-
ſos apoſtolos ſuſcipiant in domino ieſu per amo
rem eius. vt queadmodū accepiſtis a nobis. ſ. ver
bo ⁊ exemplo quomō oporteat vos ambulare. ſ.
in via moꝝ. ⁊ viuere ſpūaliter. ⁊ placere deo. ſ. per
bona opera. de quo dicit magiſter in glo. Ille deo
placet qui fidem rectam quam habet executione
v̄tutum ⁊ pfecte opatōnis decorat. Sic ⁊ ambule
tis vt abūdetis magis. i. mag̃ ac magis creſcatis

UVA. BHSC. IyR_034_1

in bonis opibus.quia ſm Gre. In via dei non ꝓgredi ē regredi.vñ beatus aug.dicit. Summa perfectio xp̄iane religionis eſt vt quātūcūq; homo in hac vita ꝓficiat ſemꝑ deficere ſe putet.Cuius cauſam aſſignat Leo papa dicens. Nam qui eſtimat ſe ad hoc ꝑueniſſe qd̓ cupit non q̄ſita reperit. ſ; in acq̇ſitione deficit.Ex hoc patet error illoꝝ q̇ dicūt ꝙ homo in p̄nti vita pōt tantū culmē ꝑfectōis attingere ꝙ amplius in gr̄a ⁊ charitate ꝓficere non pōt.qd̓ reprobat̄ in clemen.de here.ca. ad noſtrū.

Sed di.an ꝓgredi ſit homini neceſſariū ad ſalutem. Rñdetur ꝙ non.q2 tūc multi hoies nō ſaluarent̄ qui ſemꝑ in vno ſtatu ſunt bone conſuetudinis.puta qui in eiſdem orōnibus ⁊ elemoſinis vitam cōtinuant.ſed cōtinuus profectus neceſſari⁹ eſt homini q̄tū ad deſideriū. non aūt q̄tū ad oꝑa exteriora.Qd̓ ſic ptȝ. Quilibet em̄ in hac vita q̄ntūcūq; ſanctus dicere debet cū ꝓpheta.nunc cepi. Lu.xvij.ſi feceritis oia q̄ p̄cepta ſunt vobis dicite ſerui inutiles ſumus.Gre. Hec ꝑfectorū ſumma ē iuſticia vt ſe nūq; ꝑfectos credant.ne ibi diffidēdi incidant in ꝑiculū vbi ꝓficiendi deponāt appetitū.ideo abūdetis magis.ſ.in deſiderio.nō autē oportet in oꝑis exercitio.ſubdit. Scitis em̄ q̄ p̄cepta dederim vobis. Hugo. Si deficiant vires ad op⁹ attñ volūtatē ⁊ affectū adhibeam⁹. In ſumma ep̄le duo innuūtur. Primo docet nos habere mentis mūdiciā.ibi. Hec ē volūtas dei ſanctificatio vr̄a. Secūdo ꝓhibet tria vicia.ibi.vt abſtineatis a fornicatōne ⁊c̄.de primo dicit. Hec ē voluntas dei ſanctificatio vr̄a.i.mūdicia. Leui.xj. Sancti eſtote.i.mūdi.qm̄ ego ſanctus ſum.p̄s.c. Ambulans in via immaculata hic mihi miſtrabit. Qꝫ aūt nō vult immūdos in miniſterio ſuo hr̄e patet in Oza.ij.Reg.vj.q̇ cū tenere vellet archā dñi dū declinaret de curru cecidit ⁊ expirauit.dicunt iudei q2 ea nocte cum vxore ſua dormierat. Idcirco opus eſt hr̄e conſciam mūdam. Nam di Eccli.x. Sicut princeps populi ſic etiā miniſtri eius.ſed princeps noſter candor ē lucis eterne. idcirco voluntas eius req̇rit in nobis ſanctitatē. Naȝ aia noſtra eſt templū dei. ⁊ niſi templū iſtud mundū ſit dñs in eo nō habitat.j.ad.Cor.iij. Neſcitis q2 tēplum dei eſtis vos.⁊ ſp̄ūſſanct⁹ habitat in vobis. Si quis aūt templū dei violauerit diſꝑdet illum dñs.berñ. Balſamus ē gr̄a dei.ideo vas purū req̇rit.ſap̄.j. Nō habitat in corꝑe ſubdito pctis. Sciendū tñ ꝙ conſciam nr̄am mundare debemus tribus modis. Primo ꝑ v̓bum dei Jo.xv. Jam vos mūdi eſtis ꝓpter ſermonē meū queȝ locutus ſum vobis.Et ideo ſacra ſcriptura ſignificat̄ ꝑ labrūȝ. de q̄ Exo.xxxviij.qd̓ habebat ſpecula exterius in quibus q̇ intrabant tabernaculū immūdiciā ſuaȝ videre poterant.⁊ intus aquā qua lauabant̄.ideo Johan.xvij. Sanctifica eos in veritatē. ſermo tuus veritas ē.Sepe em̄ contingit ꝙ peccator audit vnū verbū in ſermone de quo tantū capit contritionē ꝙ ſi haberet mille peccata mortalia dñs dimitteret ſibi om̄ia.Exemplū legit̄. Paulus p̄m⁹ heremita vidit homines intrantes eccleſiam. int̄ quos vidit vnū nigrū ⁊ tenebroſum ſicut carbo.⁊ demones ducebāt eum cathenatū ⁊ vinctum gaudentes ⁊ ſaltantes. ⁊ angeli ſeq̄bant̄ triſtes ⁊ flentes.Cūq; daret ſe ad orōnem ⁊ fleret pro eo qd̓ viderat.ſurgēs ab orōne vidit eum clarum ⁊ pulcrū ⁊ ſolutum.⁊ angelos circa eū letantes. ⁊ demōes remotos confuſos ⁊ flentes.Et reuelatum ē ei ab angelo ꝙ ille peccator v̓bo dei in eccia audito cōtritus eſt ⁊ per conſequēs mūdatus ab omni peccato. Secūdo mūdat̄ ꝑ confeſſionē.vñ.j.Joh.j. Si confiteamur peccata nr̄a fidelis eſt ⁊ iuſtus vt remittat nobis ea.⁊ emūdet nos ab omni iniq̇tate.Et ſic ꝑ confeſſioneȝ peccati expellit̄ diabolus. iuxta illud Lu.xj.Cū fortꝫ armatus cuſtodit atriū ſuū in pace ſunt ea q̄ poſſidet.ſi aūt fortior eo ſuꝑueniēs vicerit eū vniuerſa arma ei⁹ auferet ⁊c̄. qd̓ figurat̄.j.machab.iiij. Judas mūdauit templū a gentibus inquinatū. Sp̄ūaliter. Judas cōfitēs interp̄tat̄. Nā vbi frequēs cōfeſſio ibi decor ⁊ pulcritudo. Tercō mūdat̄ ꝑ elꝭynaꝝ largitōem. Lu.xj. Date elꝭynam ⁊ oia mūda vobis erūt.⁊ aug. Miſericordie medicina tollit peccata maxia. Exēplū in petro thelonario. Req̇re in li.vitaſpatꝝ. Iteȝ ſciendū p̄ter hanc volūtatem adhuc multiplex eſt volūtas dei. Prima vt a pctō cōuertamur.Ezec.xviij. Nūq̇d volūtatis mee ē mors impij dicit domin⁹.non.ſ; magis vt conuertat̄ ⁊ viuat.q.d. Nolo mortē peccatoris ſ; volo magis vt conuertatur ⁊ viuat.auguſt. Erubeſcat humana pigricia plus vult ille miſereri q̄ nos a miſeria libari. Ergo de⁹ peccata hoim diſſimulat ꝓpter penitentiā. Quia voluntas ſua eſt vt peccator cōuertatur ⁊ viuat.⁊ ideo expectat.vnde Grego. Quiſq; viuit ⁊ delinquit idcirco miſeratio diuina eū tolerat vt ab iniquitate ſe cōpeſcat.vñ berñ. Miſeratio tua dñe q̄ poterit explicari ſermone q̄ benignus. q̄ liberalis q̄ gratuitus fuerit. ego peccabam ⁊ tu diſſimulabas.ego a ſceleribus nō cōtinebā ⁊ tu a verberib⁹ continebas.ego prolongaui multo tꝑe iniq̇tatē.⁊ tu dñe ꝓlongabas tuā pietatem. Secunda voluntas dei eſt vt in bono proficiamus. Vnde beatus auguſtin⁹ dicit. Summa perfectio xp̄iane religionis eſt vt quantū homo in hac vita ꝓficiat.ītantū ſe deficere putare debeat.Et ratio huius eſt quia ſtatus preſentis vite eſt quedā via qua ad patriam pergimus.vt dicit Grego.ſed via nūq; ꝑficitur niſi adepto termino. Hinc eſt ꝙ totus terminus preſentis vite debet eſſe in proficiendo ⁊ non deficiendo. Ad quod hortamur.j. Petri.ij. Sic eſt voluntas dei vt benefacientes ſitis.id ē vt bona opera faciatis. Illa em̄ duo ſibiinuicem cōcomitari debent. ſcilicȝ vt malū relinquamus ⁊ bonū faciamus. Vnde p̄s.xxxvj. Declina a malo ⁊ fac bonum.Et Iſa.j. Quieſcite peruerſe agere et diſcite bene facere. Quia non ſufficit ad vitā eternam vt malum relinquamus niſi etiam bonū faciamus.vt patet de ſuo inutili Math.xxv. cui dictum eſt. Inutilem ſeruum eijcite in tenebras exteriores ⁊c̄. Tercia voluntas dei eſt vt miſericordes ſimus. Math.ix. Miſericordiam volo et non ſacrificium. Prouerbioꝝ.xxj. Facere miſericordiam ⁊ iudicium magis placet deo q̄ ſacrificium.Et ſi homo non haberet in elemoſinaꝝ largitōne ſufficeret in ꝓximoꝝ compaſſione. vt Job

UVA. BHSC. IyR_034_1

qui cū omnia ſua bona pdiderat ⁊ nō haberet vñ
paupibus ſubueniret ꝯpatiebaƭ eis et flebat. Job
xxx. Flebā quondā ſup eo q̄ afflictus erat ⁊ cōpa
tiebaƭ aīa mea pauperi. ideo cōmendauit eū dñs
dicens Job. j. Nūquid cōſideraſti ſeruū meū iob
ꝙ nō ſit ei ſīlis in terra. Greg. Plus ē cōpaſſio ꝙ̄
datū. Nūqꝫ em̄ q̄ vere cōpatiƭ qđ neceſſariū ē ꝓ
ximo negat. Qui em̄ de corde cōpatiƭ paupi de ſe
ip̄o dat nō de ſuis bonis. gre. Exteriora largiens
rem extra ſeip̄m p̄bet. q̄ aūt fletū ex cōpaſſione p̄
bet ꝓximo ſuo aliq̄d de ſeipſo dat. Quarta vo
lūtas dei ē vt in bonis opibus pſeuerem⁹. Jo. vj.
Hec ē volūtas eius q̄ miſit me pr̄is vt om̄e qđ de
dit mihi nō pdam ex eo. Sola pſeuerantia facit vt
hō non tardat. vñ mat. x. Qui pſeuerauerit vſqꝫ in
finem hic ſaluus erit. Jſido. Tūc placēt deo opa
noſtra qñ bonū qđ inchoamus fine pſeuerāti im
plemus. Item ſciendū q̄ impleuerit iſtas volū
tates domini multas recipiet vtilitates. Pr̄ia vti
litas. q̄ꝛ amicus dei efficiƭ. Sene. Idem velle idē
nolle vera amicicia ē. Secūda. in ſuis orōnib⁹ ex
audiƭ. Jo. ix. Si quis dei cultor ē ⁊ volūtatē eius
facit hunc de⁹ exaudit. Sicut patet in apoſtolis ⁊
alijs ſanctis. ideo. ij. macha. j. Det vobis cor oib⁹
vt colatis eū ⁊ faciatis eius volūtatem. Et ſtatim
ſequiƭ. Exaudiet orōnes vr̄as ⁊ recōciliet vobis.
nec vos deſeret in tp̄e malo. Si ergo fecerim⁹ ei⁹
volūtatem nos ad eū cōuertēdo. ip̄e exaudiet no
ſtras orōnes culpā remittendo. ſicut patet in filio
prodigo Lu. xv. q̄ reuerſus ad pr̄em rogauit vt re
ciperet eū in filiū. ideo. j. Jo. v. Qđcūqꝫ petieritis
ſm̄ eius volūtatē exaudiet vos. Et Grego. Quid
mirū ſi poſtulantes tarde exaudimur qui p̄cipiē
tem dominū audim⁹ tarde aut nullo mō. Ter
cia vtilitas. in pace eius cōformaƭ. Lu. ij. c. In ter
ra pax hoībus bone volūtatis. Nā q̄ non confor
mat volūtatē ſuam volūtati dei. pacē pfectam nō
habet. Job. ix. Quis reſtitit ei ⁊ pacē habuit. q. d.
nullus. Sed qui oīa vult q̄ deus vult pacē habe
re pōt. ſicut em̄ deus oīa q̄cūqꝫ voluit fecit. ſic q̄ſi
oīa ſiūt q̄ talis vult. vt legiƭ in exemplo ſm̄ ꝙ qui
dā rñdit q̄buſdā admirātibus de fertilitate agro
rū ⁊ vineaꝝ ſuaꝝ. Non mirū inquit cū ſemp habe
am tale temp⁹ quale volo. Et cū mirarenƭ ſup ei⁹
reſponſione ⁊ q̄rerent virum vtrū haberet alteri⁹
modi tp̄us ꝙ̄ alij hoīes. reſpondit. Nūqꝫ volo tē
pus aliud eſſe niſi quale deus vult. ⁊ tale neceſſa
riū ē. Quarta eſt remuneratio ad ſuam volūta
tem. Dicit em̄ de⁹ ſeruientib⁹ ſibi. Si ſeruieris mi
hi ad meā voluntatē. remunerabo tibi ad tuā vo
luntatē. Mat. vij. c. Non om̄is q̄ dicit mihi domi
ne domine ⁊c̄. ſed qui facit volūtatem pr̄is mei ⁊c̄.
p̄s. lxxij. Tenuiſti manū dexterā meā ⁊ in volūta
te tua deduxiſti me. ⁊ cū gloria ſuſcepiſti me. Jlle
ṽo q̄ vult facere voluntatem ſuam ſibĳpſi ſeruire
videƭ. Non ergo a deo mercedem requirit ꝫ a ſe
ip̄o. vnde Oſee. x. Confuſio effraim capiet. ⁊ con
fundeƭ iſrael in voluntate ſua. Dixi ſecūdo pro
hibet tria vicia. Primo luxuriam dicens. Abſtine
atis vos a fornicatōne. Qđ poteſt intelligi de car
nali vel ſpūali fornicatione. Fornicatio ſpūalis ē
om̄e pctm̄ mortale. aug. Ois aīa aut ē xp̄i ſponſa
aut diaboli adultera. ve anime que ſponſum legi
timū ⁊ ſpecioſum forma p̄ filijs hominū nobiliſſi
mū ⁊ ditiſſimū reliquit ꝓ adultero leproſo viliſſi
mo turpiſſimo et pauperrimo diabolo. ꝫ fornica
tionem carnalem etiā prohibet. cū ſubdit. Vnuſ
quiſqꝫ cuſtodiat vas ſuū poſſidere in ſanctificatio
nē. i. in maceratōnem. ita ꝙ non laſciuiat. Pro
quo ſciendū duobus modis homo maculaƭ luxu
rie vicio. Primo circa vſum illiciti. ſicut eſt in for
nicatōne. Secūdo circa immoderatū vl̄ inordina
tū vſum liciti. ſicut ē in ꝓpria vxore. Et idcirco pri
mo ꝓhibet fornicatōnem cū dicit. Vt abſtineatis
vos a fornicatōne. Fornicatio ē om̄is vſus carna
lis cōmixtionis preter legitimū concubitū. vnde
fornicare eſt foras nidū cadere. Nidus cōiugato
rū eſt matrimoniū a quo mox vt cadit homo de
uoraƭ a diabolo. vñ ꝓuer. xxvij. Sicut auis tranſ
grediēs de nido ſuo. ſic vir q̄ relinquit locū ſuum.
Vitanda aūt eſt fornicatio ꝓpter tria. Primo ꝓ
pter lucrū diaboli. Secūdo ꝓpter cōtemptū dei.
Tercio ꝓpter immūdiciam ſui. In nullo peccato
tantū lucraƭ diabolus ⁊ ꝓ tam vili foro ſicut in il
lo q̄ hic binos ⁊ binos deuorat. ꝓuer. vj. Preciū
ſcorti vix vnius ē panis. q̄ꝛ fatua mulier illo p̄cio
dat corpus fornicatori. ⁊ aīam diabolo. cui nō da
ret ſotulares ſuos dudū ruptos. nec ſolū aīam ſu
am tradit diabolo. ꝫ etiā illius miſeri q̄ cōmiſceƭ
ei. Vñ ſeq̄tur vlteri⁹ in textu iam allegato. Muli
er aūt viri p̄cioſam aīam capit. Item in nullo pec
cato ꝯtemniƭ deus tantū ⁊ pro tam vili re. Quia
miser hō delectationē turpiū ⁊ viliū membroꝝ p̄
ponit delicijs paradiſi. vñ Eccl̄i. xxj. Audiuit luxuri
oſus ṽbum ⁊ diſplicebit ei. ⁊ ꝓiecit illud poſt dor
ſum ſuū. Et dñs Eze. xxiij. Proieciſti me poſt cor
pus tuū. Item i nullo pctō ſordidaƭ tantum hō ⁊
tam turpi ſorde ſicut in fornicatōne. q̄ꝛ non ſolum
aīam maculat ꝫ ⁊ corpus ꝯtaminat. vñ. j. ad corꝝ.
vj. Om̄e peccatū qđcūqꝫ fecerit hō extra corpus ē
q̄ aūt fornicaƭ in corpus ſuū peccat. vbi dicit glo.
In fornicatōis ope ſic totus hō abſorbeƭ a carne
vt iam dici non poſſit ip̄e carnalis. ſed ſimul tot⁹
homo dicitur caro. Item ꝓpter penam inflictam.
Innocen. in li. de vilitate humane cōditōnis. Lu
xuria omnē etatem corrūpit. omnē ſenſum cōfun
dit. omnē ordinē ſoluit. Vnde fornicatio dicitur
quaſi forme necatio. Quia ſicut leproſus eĳciƭ a
ciuitate. ⁊ poſt mortem tuguriū eius comburitur
igne. ſic luxurioſus eĳciƭ ab electoꝝ ꝯſortio ⁊ cor
pus ⁊ anima eterno tradūtur incēdio. nam ſicut
hic arſit in culpa. ita ibi ſemp ardebit i pena. For
nicatores em̄ magis ardebūt. ſicut patꝫ. ij. Pe. ij.
Nouit dominus pios de temptatōne eripe. iniq̄s
ṽo in die iudicij cruciādos reſeruare. Magis aūt
eos q̄ poſt carnē in concupia immundicie ambu
lant. ꝓpter hoc Jſido. ait. Om̄ibus peccatis forni
catio maior eſt. fornicatio vniuerſa accendit mala
vñ meli⁹ ē mori ꝙ̄ fornicari. Scđo ꝓhibet imū
diciā in ꝓpria vxore. cū dicit. Et ſciat vnuſq̄ſqꝫ vas
ſuū. i. vxorem ſuam poſſidere. q̄ꝛ mulier debet eē
ſubiecta viro. nō ecōuerſo. vñ dñs Gene. iij. Sub
viri poteſtate eris ⁊ ip̄e dominabiƭ tui. Et aſſignā
tur quinqꝫ rōnes illius ſubiectionis añ pctm̄. tres

UVA. BHSC. IyR_034_1

aūt poſt pctm̄. Prima rō añ pctm̄ eſt q: creata eſt
poſt virū. aut q: vir ꝓcipuus ē q: primus. Secun
da q: ꝓpter virū creata ē. Tercia q: de viro. de his
hr̄. j. Cor. xj. Quarta q: adducta ad virū nō econ
uerſo. Quinta q: impoſuit ei nomē. Tres rōnes
poſt peccatū ſunt. q: molliter locuta ē cū ſerpēte.
q: primo comedit de pomo vetito ⁊ porrexit ipm̄
viro. ſeducta ē em̄ ⁊ ſeduxit. ideo ī ſignū ſeductio
nis ⁊ ſubiectōis mulier velamē deb3 hr̄e ſuper ca
put ſuū. j. Cor. xj. Qualit̄ aūt vir vxorem debeat
poſſidere oñdit cū dicit. in ſanctificatōem. abſtinē
do ab ea ꝑ loco ⁊ tp̄e ſicut apl̄s docet. j. Cor. vij.
Nolite fraudare inuicē niſi forte ex cōſenſu ad tē
pus vt vacetis orōni ⁊c̄. vñ aug. Fruſtra venerat̄
laurentiū in craticula q̄ voluptatur in carnis laſci
uia. Fruſtra venerat̄ feſtū petri ⁊ andree in cruce.
q̄ amplexus exercet in voluptate. vñ Vrias ait. ij.
Reg. xj. Archa dei habitat in papilione ⁊ ſui dei
mei manent ſup faciē terre. ⁊ ego ingrediar in do
mū meā vt comedā ⁊ bibā ⁊ dormia3 cum vxore
mee. ideo ſubdit. Et honore. ſ. mūdo ſcḋm illud qḋ
natura docet. nihil fedū in vxore. ſ. inordinatas de
lectatōes q̄rere ꝑter cōem modū quē ordinauit na
tura. vñ. j. Pe. iij. Viri ſilr̄ cohabitantes ſcḋm ſcien
tiā q̄ſi infirmiori vaſculo muliebri impꝑtientes ho
norē tanq̄ coheredibus grē vite vt nō impediant̄
orones vr̄e. Item nota ꝙ actus cōiugalis mul
tis fit de cauſis. Aliqñ fit cauſa ꝓlis ꝓcreande ad
cultū dei. ⁊ ſic ē meritorius. aug. Coniugalis con
cubitus generādi gratia nō habet culpā. Secūdo
fit cauſa vitande fornicatōnis in ꝓximo. hax vna
cauſa reſpicit ſeipm̄. altera ꝓximū. de primo. j. ad
Cor. vij. Vxori vir debitum reddat ſimilit̄ aūt ⁊
vxor viro. aug. Redde debitū ⁊ ꝓ ſanctificatōne ꝑ
fecta deus tibi cōputabit. Si aūt fit cauſa vitande
fornicatōnis in ſeipo. tūc non ē meritoriū boni ꝫ
vitatio mali. Veniale aūt ē ꝓpter bonū nuptiale.
Alio mō fit cauſa ſaturande libidinis ⁊ ſic tunc ē
mortale. vñ pbus. Omnis vehemēs amator ꝓprie
vxoris adulter ē. Hiero. In m̄rimonio opa libe
rox cōceſſa ſunt voluptates aūt q̄ de meretricum
amplexib⁹ capiūt̄ in vxore damnāt̄. Et hoc prohi
bet apl̄s di. Nō in paſſione deſiderij ſicut ⁊ gētes
q̄ ignorant deū. Thob. vj. Hi q̄ cōiugiū ita ſuſci
piūt vt deū a ſua mente excutiāt ⁊ ſue libidini ita
vacēt ſicut equus ⁊ mulus q̄bus nō ē itellect⁹ ha
bet poteſtatē demon ſup eos. Tunc ꝓhibet auari
ciā di. Et ne q̄s ſupgrediat̄ ꝓximu3. ſ. cōculcando
⁊ affligendo ipum. ſicut milites q̄ hoīes ſuos gra
uibus exactōnibus opprimūt ⁊ affligunt. ſicut ſe
pe fit ꝙ q̄cq̄d paup ꝑ laborē ⁊ ſudorē acq̄ſiuit per
annū ipi nobiles in vna veſte vel in vno palefre
do expendant. vel ī vno prādio immoderate con
ſumant. ſiue canib⁹ ⁊ auib⁹ ſuis diſtribuant. Eze.
xix. c. Factus ē leo ⁊ didicit cape ꝑdam ⁊ homies
deuorare. hñt etia3 leunculos ſuos. ſ. miniſtrales
⁊ baliuos q̄ ad modū ſanguiſuge ſanguine3 pau
pex ſugūt ⁊ in ſinū dominorū euomūt. Michee.
vij. Princeps poſtulat ⁊ iudex in iudicādo ē. Cō
tra hos etiam clamat dñs Iſa. iij. Quare attentis
populū meū ⁊ facies paupex cōmolitis. q: ꝓpter
oppreſſionē paupex tedebat viuere ſapientē. qui
ait Eccl̄s. iiij. Verti me ad alia q̄ ſub ſole gerunt̄
⁊ vidi calūnias ⁊ lacrimas innocentiū ⁊ cōſolato
rem neminē. nec poſſe reſiſtere eox violētie cūcto
rū auxilio deſtitutos. ⁊ laudaui mag̃ mortuos q̄
uiuentes ⁊c̄. A talibus nec elemoſinā debem⁹ ac
cipere. vñ Hieroñ. ait ſup Iſaiā. j. Principes tui
ſocij furū ⁊c̄. Nos quoq̄ cauere debemus ne ab il
lis accipiamus munera q̄ de lacrmis paupex cō
gregant ſibi diuitias. Tūc ꝓhibet doloſam frau
dem q̄ ſpecies furti ē dicēs. Neq̄ circūueniat i ne
gocio fratrē ſuū. ſicut mercatores ⁊ artifices qui ī
ſtateris ponderibus ⁊ menſuris ⁊ mendacijs ini
quis. ꝑ mendacia ⁊ iniurias multos hoīes decipi
unt. cū tñ dñs ꝑcepit Leui. xix. Statera iuſta ⁊ eq̄
ſint pondera. iuſtus ſit modius equuſq̄ ſextari⁹.
Item mentiūt̄ qñ aſſerūt rem vilem vel corruptā
eſſe ꝑcioſam ⁊ bonā. ⁊ exercent ꝑ magna pte q̄cq̄d
doli vel fraudis pōt excogitari. Contra q̄s ait yſa.
v. c. Ve q̄ dicitis malū bonū ⁊ bonū malū. ſic vē
ditores ponentes tenebras lucē ⁊ lucē tenebras. ſi
cut illi q̄ tenebroſa loca eligūt in quibus vendunt
pannos vt defectus minime appareāt. Ideo me
rito tanq̄ filij tenebrax ꝓijcient̄ in tebras exterio
res. ponentes amax in dulce ⁊ dulce in amax. ſic
caupones. Ne iſta leuia videant̄. ſubdit. Q̄m vin
dex ē dñs. ad Ro. xij. Mihi vindictam ⁊ ego retri
buam. Et ꝑs. lxxiiij. Cū accepero tp̄us ego iuſtici
as iudicabo. Eccl̄i. v. Deus em̄ vindicās vindica
bit. berñ. Quid faciet de iniuſticijs ex quo ipas iu
ſticias iudicabit. Lu. vj. Eadē menſura qua mēſi
fueritis remetiet̄ vobis. Baſilius. Qua menſura
vnuſq̄ſq̄ peccat aut bñ agit ꝑmiū habebit. Deut̄.
xxv. Scḋm menſurā delicti erit plagarū modus.
Apoc. xviij. Quātū glorificauit ſe ⁊ in delitijs fu
it tantū date illi tormentū ⁊ luctū. Sed heu q̄da3
illud nō timēt. Eccl̄s. viij. Quia nō ꝓfertur ꝯ ma
los cito ſnīa abſq̄ vllo timore filij hoīm ꝑpetrant
mala. Eccl̄i. v. Ne dixeris peccaui ⁊ q̄d mihi acci
dit triſte. de⁹ em̄ patiēs ē r̄dditor. Deu. xxxij. mea
ē vltio ⁊ ego retribuam in tp̄e. S3 q: nō ꝓfert̄ ci
to ꝯ malos ſnīa nō timet̄. ꝯ qḋ aug⁹. Lento gradu
diuina ꝓcedit firmitas. ꝫ tarditatē cōpenſat cōti
nuitas. Subdit in textu di. Nō vocauit nos de⁹ ī
immūdiciā ꝫ in ſanctificatōem. Ecce cauſa diſpo
nēs ad ꝟtutes ē mūdicia cordis. ꝓuerb. xxij. Qui
diligit cordis mūdiciā habebit amicū regē. Phs
iiij. de aīalibus. Vas venenaticū ſi ꝓijcit̄ in aquā
piſces nō intrāt. ſi aūt mūdū fuerit intrant. Spi
ritualiter. Et ſic virtutes. Exo. vij. Piſces mortui
in flumine ſanguinis. i. peccati. ꝑs. Libera me de
ſanguinibus. i. peccatis ⁊c̄.

De animabus Sermo. xxvij. extraordinari⁹.

Mors quā amara eſt

o memoria tua. Scribit̄ Eccl̄i. xlj. Hug.
in dydaſcolicon. libro. iiij. dicit. ꝙ cande
la cineribus applicata ⁊ intincta citius ⁊ facilius
inflāmatur. Spūaliter. Per candelam intelligi
tur mens humana cineri amaritudinis immerſa.
talis melius inflāmatur ⁊ accenditur in charitate
diuina. de quo Grego. loquitur ſic dicens. Se ſol
licitat in bono opere qui ſemꝑ cogitat de extremo

UVA. BHSC. IyR_034_1

fine. Nā ſicut cineres ſūt amari ſaporis rōe cuius
perturbant guſtantē. ſic ꝛ memoria mortis contri
ſtat hominē. de q̄ thema. O mors ꝙ̄ amara ē me-
moria tua ꝛc. Pro q̄ ſciendū q̄druplex eſt mors
Prima mors nature. ſcḋa culpe. tercia gl'ie. quar-
ta gehenne. Et cuiuſlibet mortis memoria ē ama-
ra. Prima eſt mors nature. ſ. q̄ ꝑuat hō vita natu-
rali. de q̄ ad Heb. ix. Statutū eſt omnib⁹ hoib⁹ ſe
mel mori. Et hec eſt amara tribuſ de cauſis. Prio
q2 ineuitabilis. ij. Reg. xiiij. Oēs morimur ꝛ qua
ſi aque dilabimur. Nam ſic̄ in aq̄ nō videt̄ veſtigi
um nauis tranſeūtis. ſic nec hoīs hodie mortui ꝛ
heri viuētis. Nā contra hanc mortem non iuuat
fortitudo. nec nobilitas. nec diuitie. nec ſcie. Non
fortitudo. j. Reg. ij. Nō in fortitudine ſua robora-
bit̄ vir. Nō nobilitas. ṗs. Que vtilitas in ſanguie
meo dū deſcēdero in corruptōꝫ. Nō diuitie pſal.
Dormierūt ſomnū ſuū ꝛ nihil inuenerūt omnes
viri diuitiaꝝ i māib⁹ ſuis. Nō ſcie. Eccl'es. ij. Mo-
rit̄ doct⁹ ꝑiter ꝛ indoct⁹. Et h̄ cognouit dauid di-
cēs. Quis eſt hō q̄ viuet ꝛ nō videbit mortē. quaſi
diceret null⁹. Eccl'i. xlj. Oia q̄ de terra ſunt i t̄ram
reuertētur. Ideo hortamur Eccl'i. xiiij. Añ obitū
tuū oꝑare iuſticiā. Scḋo h̄ mors nature ē ama-
ra. q2 nihil deportabim⁹. Job. j. Nud⁹ egreſſus ſū
de vtero matris. nud⁹ reuertar illuc. Et bern̄. Mū
d⁹ inexorabilē ſibi cōſtituit ianitorē. q2 nihil ſinit
deportari. j. ad Thim̄. vj. Nihil intulim⁹ i hūc mū
dū. nec aliq̄d deportabimus Tercio ē amara. q2
velox. Eccl'i. xiiij. Memor eſto qm̄ mor̄ nō tardat
Reuera q2 q̄tidie appropinq̄t. Augu. Vita nr̄a ni
hil aliḋ eſt niſi curſus ad mortē. ꝛ Lu. iij. Jam em̄
ſecuris ad radicē arboris poſita eſt. i. ad vitam ho
minis. Nam om̄i hora ꝛ die deponit̄ q̄dam ꝑticu-
la. iḋ ſtultū eſt ſperare i lōgitudinē diex. ſicut fecit
diues ḋ q̄ Lu. xij. cui dictū ē. Stulte hac nocte mo
rieris ꝛc. Ecce ꝓmiſit ſibi annos plurimos ꝛ non
habuit noctē plenā. ſic ꝛ nos. Gre. Qui penitenti
veniā ſpopondit diē craſtinū nō ꝓmiſit. Quar-
to ē amara. q2 dubia. Prio q̄ ad tṗs. Math. xxv.
Neſcitis diē neq3 horā. Scḋo ē dubia q̄ ad ſtatuꝫ.
Ecci. ix. Neſcit hō finē ſuum. Tercio ē dubia quo
ad locū. Bern̄. Certū ē ꝙ moriamur. icertum aūt
vbi. quō ꝛ qn̄. nā mors vbiq3 te expectat. ſi prudēs
es vbiq3 expecta eā. Iō Eccl'es. xj. Si hō mult̄ an
nis vixerit meminiſſe d3 tenebroſi tpis. i. mort̄ in
q̄ occidet lux gr̄e. Scḋa ē mors culpe. ſ. qn̄ hō fac̄
pctm̄ mortale. de q̄ ṗs. Parauit in eo vaſa mortis
ſcꝫ ꝑ pctm̄. Et h̄ dupl'r. Prio cōſentiēdo. Mat. v.
Qui viderit mulierē ad ꝯcupiſcēdū eam iam me-
chatus ē. ſ. in ꝑuerſa volūtate. Nam ſic̄ bona volū
tas remūerat̄. ſic ꝛ mala punit̄. Greg. Nō ē vacua
man⁹ a munere quando archa cordis eſt plena bo
na volūtate. Et ſic ecōtra. Nō eſt vacua manus a
pena vbi eſt voluntas mala. Nam cogitatio mala
ſine cōſenſu eſt venialis. Vn̄ Aug. Nō ſentit qui
nō cōſentit. Scḋo moritur hō pctm̄ perpetrando
Jaco. j. Peccatum cum cōſummatum fuerit ge-
nerat mortē. ſ. culpe. Et hec mors eſt amara. Naꝫ
ſicut mortuus eſt frigidus. ꝛ ſic peccator in mor-
tali ſine igne diuini amoris eſt. Etiam ſicut mor-
tuus nō comedit nec bibit. ꝛ ſic peccator in mor-
tali nō fit ꝑticeps bonoꝝ. Eccl'es. ix. Qui i vno of
fendit ꝑdit multa bona. Itē ſicut mortuus fetet.
ꝛ ſic pctōres. ṗs. Corrupti ſunt ꝛ abominabiles fa
cti ſunt in iniq̄tatib⁹ ſuis. Tercia ē mors glorie
ſcꝫ vbi hō morit̄ mūdo ꝛ pctō ꝛ viuit xp̄o. ad Col.
iij. Mortificate mēbra vr̄a q̄ ſunt ſuꝑ terrā. Nō di
cit mēbra vr̄a q̄ ſunt ſub terra. vt in morte. nā tunc
nō ſunt apta ad mortificatōꝫ ſ3 ad putrefactioneꝫ
non q̄ ſūt in t̄ra. vt in ſenectute. ſ3 q̄ ſūt ſuꝑ terrā. i.
in iuuētute. tūc mēbra ſūt apta ad mortificanduꝫ
ne vicia in eis regnēt. ad Rom̄. vj. Nō regnet pec-
catū in vr̄o mortali corꝑe vt obediatis cōcupiſcē-
tijs eius. Et ſic pctā ſunt mortificanda. Et tunc vi
uificant merita. ad Rom̄. viij. Si ſpū facta carnis
mortificaueritis viuetis. Et ad Col. iij. Mortui eſtis
ꝛ vita vr̄a abſcōdita eſt in xp̄o. nā ſicut mortu⁹ ꝑua
tur ſenſib⁹. ſic ꝛ boni abſtinēt ſenſus innoxios. Et
hoc docuit Iſido. Mori oꝑtet in carne mūdo ne
moriamur in aīa xp̄o. Hec mors eſt amara ipſis
mūdanis. Mat. vij. Arta ē via q̄ ducit ad vitā ꝛc.
Dulcis v̄o bonis ꝛ electis. ṗs. Precioſa i ꝯſpectu
dn̄i mors ſctōꝝ ei⁹. Quarta ē mors gehēne. De
q̄ Ezech. xxiiij. Nō plāges neq3 plorabis neq3 flu-
ent lacrime tue. ingemiſce tacens. luctū mortuorū
nō facies. Rō q2 ibi nō eſt ſpes redemptōis. Job.
vij. Qui deſcendit ad inferos nō aſcendet neq3 re-
uertet̄ vltra in domū ſuam. nec eū cognoſcet am-
plius locus eius. Aug. Mors eterna ē q̄ nullo fi-
ne claudit̄. nulla accedit conſolatio. nulla recedit
deſꝑatio. Et Job. xx. Luet oīa q̄ fecit nec tn̄ cōſu-
metur q2 ibi erit mors ſine morte. eternitas ſine fi
ne. Tali morte mortuus eſt diues Lu. xvj. ꝛ ſepul
tus eſt in inferno. vt ferrum a fabro in igne. Et h̄ ē
amara imo amariſſima. ṗs. Mors pctōꝝ peſſima
Et hoꝝ mortuoꝝ hodie nō fit mentio nec memo-
ria. Aug. Si ſcirē patrē meum vel matrē in infer-
no. nollem plus orare ꝙ̄ ꝓ dyabolo ꝓ eis. S3 ꝓ
moꝝ mortuoꝝ q̄ tantū mortui ſunt morte nature
fit memoria. De q̄bus. ij. Mach. xij. Sancta ꝛ ſa-
lubris eſt cogitatio ꝓ defunctis exorare vt a pec-
catis ſoluantur.

Feria ſcḋa poſt Reminiſcere.
Sermo. xxviij.

Veretis me et in pec

q cato vr̄o moriemini. Joh. viij. Videm⁹
ꝙ capti multa patiunt̄ detrimenta. Pri-
mo famē. ſcḋo triſtant̄ freq̄nter. tercio nō hn̄t req̄-
em. ꝛ ſi hn̄t dn̄m g'oſum ille liberat eos. Spūalit̄
ꝛ ſic aīe fideles ſunt capte in purgatorio. Primo
patiunt̄ famē. ſ. bonoꝝ opeꝝ. ṗs. lviij. Famē patiē
tur vt canes. nam nihil habent niſi quod eis p̄ſta
mus. q2 ſunt extra ſtatum ꝓmerendi. Secūdo tri
ſtantur ꝛ cum triſticia capiunt cibum. i. oꝑa. quia
nō exeunt niſi ſatiſfaciant. ṗs. lxxix. Cibabis nos
pane lacrimaꝝ. Tercio req̄em nō habent. ergo cla
mant ad fideles amicos. Et ſic facit eccl'ia i officio
miſſe. Redime me ꝛ miſerere mei ꝛc. Et in collecta
Preſta queſumus om̄ipotens deus vt familia q̄
ſe affligendo ab alimentis abſtinet. ſectādo iuſti-
ciam mens a culpa ieiunet. Et figuratur in epiſto
la Dan̄. ix. qui orauit. Dn̄e deus q̄ eduxiſti ppl'm
Ee

UVA. BHSC. IyR_034_1

tuū de terra egipti in manu forti.peccauimus domine.iniq̄tatē fecimus in oēm iuſticiam tuā auertatur obſecro ira tua ꝛc.ꝛ exaudi deus nr̄ orōnem ſerui tui ꝛ p̄ces eius ꝛc.Et qꝛ videmꝰ ſi vinctꝰ hꝫ ḡtioſum dn̄m exaudiet eū ſi nō mittit eū mori i vinculis.Et ſic fecit ihs iudeis dicēs.Quereris me ꝛ in pctis vr̄is moriemini. In ſūma euāgelij q̄tuor innuunt.Primo vilis delicti caſtigatio ibi.ego vado ꝛ q̄retis me. Scd̄o ſubtilis pcti medicatio. ibi.ſi em̄ nō credideritis.Tercio fidel' dicti demonſtratio ibi.dixit eis ihs.p̄ncipium q̄ ꝛ loq̄r vobis. Quarto vtilis fidei modificatio ibi.cū exaltaueritis. De p̄mo dicit.In illo tp̄e.ſ.cum fuerat ihs in templo in hierl'm.ꝛ ait.Ego ſuꝫ lux mūdi. tūc ſcribe dixerūt.Tu de teip̄o teſtimoniū phibes teſtimoniu tuū nō eſt verꝝ.Et rn̄dit ihs.In lege vr̄a ſcp̄tum eſt.Duorꝝ hoīm teſtimoniū eſt verꝝ. Ego ſum q̄ teſtimonium perhibeo de meip̄o. Et teſtimonium phibet de me q̄ miſit me pater. Dicebāt ergo ei.vbi ē pater tuus.Rn̄dit.neq3 me ſcit'.neq3 patrē meum ſcitis.Si me ſciretis forſitan ꝛ prēm meum ſciretis.Tunc inter cetera ait.Ego vado ad patrē.ſ.per paſſionē.p̄nunciat mortē ſuā eſſe voluntariā.qꝛ p ſe vadit nō ab alio ductꝰ. Joh.x.Nemo tollet a me animā meam.Nam dr̄ Joh.vij. Querebant eū iudei apphendere.ꝛ nemo miſit in illuꝫ manus.qꝛ nōdum venit hora eius.Id̄o bene dic̄. Ego vado.q.d.Fruſtra me pſeq̄mini.ego em̄ elegi tp̄s qn̄ p humani generis ſalute mori debeam. ꝛ q̄retis me.ſ.pſeq̄ndo in mēbris ꝛ nō ex amore ſꝫ ex odio.Et in pctō vr̄o moriemini.i.ſi pſeuerabit' vſq3 ad mortē in ip̄o moriemini. Nota ſm q diuerſi ſunt homines ſic ꝛ diuerſimode ſeu diuerſis tpibus q̄rūt ihs. Prio aliq̄ q̄runt eū mane.ꝛ ſic inueniūt facilit'.ꝛ ſic iſte mulieres in die paſce.Mar.vl.Et valde mane vna ſabbatorꝝ ꝛc.Et ſic tu i iuuentute.puerb.viij.Qui mane vigilauerit ad me inueniet me. Scd̄o aliq̄ querūt eū veſpe.ꝛ inueniūt difficulter.ſic dr̄ Lu.xxiiij.de duobus diſcipulis euntibꝰ in emaus q̄ dixerunt.Mane nobiſcuꝫ dn̄e qm̄ adueſpaſcit.Et tn̄ dn̄s dure rep̄hēdit eos. Et ſic aliq̄ in ſenectute.p̄s.xxj.Aruit tāq3 teſta virtus mea.qꝛ obſtinati raro confitent'.Id̄o ſequitur ꝛ lingua mea adheſit faucibus meis.Et ſic quandoq3 moriūt' ſine cōfeſſione.ex q̄ ſeq̄tur.Et in puluerem mortis deduxiſti me. Tercio aliq̄ querūt eū ſero.ꝛ eſt dubitabile an inueniāt'.Joh.xx. Cum eſſet ſero ꝛc.ihs venit.ꝛ tn̄ dubitauerunt qꝛ ſpūm eſſe crediderūt.Et ſic aliq̄ in morte volūt eū q̄rere vn̄ Aug. Penitētia ſera raro vera.Si vis agē penitētiā qn̄ peccare nō potes tunc pctā te dimittūt. ꝛ tu nō ea.tene certū ꝛ dimitte incertū. Quarto aliq̄ in nocte.ꝛ ſic milites cuſtodientes ſepulchꝝ querētes in nocte nō inuenerunt.Et ſic aliq̄ i peccato noctis nō inueniunt.Can̄.iij.In lectulo meo queſiui per noctem ꝛ non inueni.Reuera nō inueni miſeratorem poſt mortem.qꝛ ſic eſt in mundo. non vt glorificatorē.qꝛ ſic eſt in celo.ſed vt iuſticie exactorem.Iſa.lv.Querite dn̄m duꝫ inueniri poteſt ꝛc.Ergo ſubdit.In pctis vr̄is moriemini.

Nota q̄dam moriunt' p pctis.ꝛ ſic tm̄ vnꝰ ē mortuus.ſ.xp̄s.j.Pet.iij.Xp̄s mortuꝰ eſt p pctis nr̄is iuſtꝰ p iniuſtis.Et hec mors eſt amara. Treno.j. O vos oēs q̄ tranſitis p viam ꝛc.Et Sap.j.Morte turpiſſima cōdemnemus eū.Aliq̄ vero moriunt' pctō ꝛ ſic tm̄ boni.j.Pet.ij.Pctis mortui iuſticie viuamus.Aliq̄ pp̄ter pctm̄.ꝛ ſic nos oēs.Rom.v Per pctm̄ intrauit mors in mundū.Aliq̄ in pctō. ꝛ ſic iudei.de q̄bus hic in textu dr̄.Moriemini in pctis vr̄is.Eccl'i.xlj.O mors q̄3 amara eſt mēoria tua.Tunc ſubdit.Quo ego vado vos nō poteſtis venire.qꝛ iam mortui erant in pctis ꝛ in ſtatu dānationis.id̄o ad gl'iam patris ad quaꝫ iuit ſaluator per mortē nūq3 venire poterant.Remigius.Non poterant venire qꝛ noluerunt in eū credere nec eū diligere.illa eſt em̄ via ad eum. Sciendum multipl'r impediuntur aliq̄ adeo q nō pn̄t venire quo xp̄s vadit.Primi ſunt ignorantes viam.p̄s.Nō ē timor dei an̄ oculos eorꝝ.viam pacis nō cognouerunt.Et hec eſt via pn̄ie p quā pueniūt ad pacē eternitatis.de qua Exod.v.Ibimus viam triū dieruꝫ in ſolitudine.Tres dies ſunt tres ptes pn̄ie.ſine q̄bus nemo pueniet ad xp̄m.Lu.xiij.Niſi penitentiam egeritis omnes ſimul pibitis. Scd̄i ratōe ꝯrietatis.Et ſic impediunt' pctōres.Et de hoc h' loquit' p̄s.Nō hitabit in medio domus tue q̄ fac̄ ſuperbiā.ſꝫ ſolū q̄ pctō caret ꝛ eſt innocens.p̄s.Dn̄e q̄s hitabit in tabernaculo tuo.Innocēs māibꝰ ꝛc.

Tercij rōne imp̄fectiōis vel indiſpoſitōis.Hoc mō impediunt' iuſti q̄3diu ſūt in corpe.ij.ad Chorꝝ v.Quādiu ſumus in corpe pegrinamur a domino Talibus nō dicit dn̄s ſimpl'r.q̄ ego vado vos n̄ ꝛc ſꝫ addit determinatōꝫ tp̄is.Joh.xiij.Quo ego vado nō poteſtis me mō ſeq̄.Seq̄tur malus iudeorꝝ intellectus circa p̄dicta.Dicebāt ergo iudei.Nū q̄d inficiet ſemetip̄m qꝛ dicit.q̄ ego vado vos non poteſtis venire.Que q̄dem opinio ſm Aug.ſtulta eſt.nam poterant ſeip̄os interficere ꝛ venire ad mortē. Nō ergo mors erat terminus quo iturus erat.ſꝫ via q̄ ibat ad patrē.Dn̄ nō dixit q non poſſent ire ad mortem ſꝫ p mortem nō poterant ire ad locū q̄ xp̄s exaltabit' p mortē ad dexterā prīe. Vl' ſm Orige.Iudei habuerūt ex Iſa.liij.q xp̄s eēt volūtarie moriturus.Dicit em̄ ibi p eo q̄ tradidit animam ſuam i mortē.Et ideo ex hoc habuerūt aliquā ſuſpitōem q ihs xp̄s eſſet. Ex hoc ergo q dixit.Quo ego vado introduxerunt hanc opinionem q ip̄e ſemetip̄m volūtarie morti tradēt.Contumelioſe tn̄ hec pferunt dicentes.Nunq̄d inficiet ꝛc.Alias dixiſſent.Nūq̄d aīa cum ip̄i placuerit egredict' relicto corpe q̄d nos nō poſſumꝰ facē. Seq̄tur iam illud q̄d eis dn̄s ad hoc rn̄dit cōuincendo eos q v̄ba ſua nō intelligebant. Vos deorſum eſtis ego de ſupius ſum.vos de mūdo h' eſtis ego nō ſum de hoc mūdo.Nō ergo eſt mirꝝ q ſupiores vr̄i falſum habuerunt intellectū.qꝛ de mūdo fuerunt ꝛ animales.aialis aūt hō non ſapit ea q̄ dei ſunt.Aug.Si non credideritis qꝛ ego ſū xp̄s quia ego ſum filius dei.nō credetis qꝛ ego ſū v̄bū patris.qꝛ ego ſum conditor mundi.qꝛ ego ſum hominis creator.hominis ꝛ redemptor.Niſi hec oīa credideritis moriemini in pctis.Ideo iudei dicebant xp̄o.Tu quis es.q.d.yronice. vt ſciamus te ꝛ nō moriamur in pctō. Sciendū q lr̄a illa iu-

UVA. BHSC. IyR_034_1

telligi poteſt de xp̄o filio dei ⁊ de xp̄o hoīe. Nam
xp̄s ſm ꝙ filius dei eſt.eſt de ſuꝑius. Joh.xvj. Exi
ui a patre ⁊ veni in mundū. Et ſilr̄ non eſt de hoc
mūdo ſenſibili qui conſentit in rebus ſenſibilibꝰ.
quia precedit mūdum ſicut cauſa effectum. Joh.
j. Omnia per ipm̄ facta ſūt ⁊ mūdus ꝑ ipm̄ fctūs
eſt. Si aūt hō xp̄s eſt de ſuꝑius ꝓpter virtutez fir-
matiuā q̄ fuit virtus ſpūſſcti q̄tū ad animam cor-
pus eius bene eſt pars vniuerſi. Et ſic ē de mūdo
q̄tum ad ſubſtantiam.nō tn̄ q̄tum ad peccati de-
ordinatōem.q̄ deordinatio nomine mūdi in ſacra
ſcriptura ſepiꝰ intelligit̄. Vñ nullum habuit affe-
ctum ad hūc mūdum ⁊ ad hec mūdana.ſ; ad ſu-
periora vbi anima eiꝰ cōuerſabatur.ad Philip.iij
Noſtra cōuerſatio in celis eſt. Mat.vj. Vbi ē the
ſaurus tuus ⁊c̄. Judei vo ſic erant de mūdo.quia
habuerunt affectū ad terrena. Unde ergo conclu
dit. Dixi ergo vobis qꝛ moriemini in pctīs veſtris

Circa qd̄ ſciendum ꝙ vnūqdꝫ in ſuo genere de
inferioribus ſi ſibi relinquantur naturalia deorſū
tendit ſicut omnia grauia.⁊ nihil naturaliter ten-
dit ſurſum niſi quod a ſuperioribꝰ habet originez.
ſicut ignis ⁊ hmōi leuia. Sic ergo eſt in rebus cor
poralibꝰ ſic in ſpūalibꝰ.qd̄ innuit̄ Joh.iij. De celo
deſcendit. ſm hoc ſenſus lr̄e ille eſt. Hec eſt cauſa
quare nō poteſtis venire quo ego vado.quia cum
ſitis deorſum quantū in vobis eſt nō poteſtis aſcē
dere.⁊ ideo dixi.qꝛ moriemini in pctīs veſtris. ſu-
pra dixi in peccato veſtro ſingulariter.qꝛ pn̄cipale
pctm̄ eorum fuit perſecutio xp̄i ⁊ membrorum eiꝰ
Sed adhuc ſequebant̄ multa alia pctā ꝓpter hoc
replicauit in plurali dicens.in pctīs veſtris morie
mini. Dixi ſcd̄o tāgitur ſubtilis pcti medicatio
cum ſubdit. Si em̄ nō credideritis qꝛ ego ſuz mo-
riemini in pctō vr̄o.q.d. Nati eſtis in peccato ori-
ginali.a quo nō poteſtis abſolui niſi ꝑ fidē merā.
qꝛ niſi credideritis.qꝛ ego ſum moriemini in pctō
Et ſic remediū quo pctm̄ eoꝝ curari potuit fuit fi-
des. Dixit aūt xp̄s notanter.qꝛ ego ſum.⁊ non di-
xit.qꝛ ego ſum xp̄s vel filiꝰ dei.vl̄ quē ꝓph̄e p̄dixe-
runt.vt oſtenderet ſe eſſe illum q̄ olim moyſi dixe
rat. Ego ſum q̄ ſum. Eodem em̄ vbo eſſentie viſus
eſt loquēs ad iudeos dicens. Quis ego ſum.q.d.
Ego qui tunc veni per angelum vt mitterem moy
ſen ad ppl̄m meū.ego ipe ꝑ meipm̄ veni ad liberā
dum genus humanum. Illi aūt in ſtulticia ſua ꝑ
ſeuerantes ⁊ ſubtilitatē vboꝝ nō intelligentes di-
xerunt quod ſequitur. Tu quis es.ſ.vt credamus
Quod cognoſcens quōdam ſapiens aiebat.pau-
per locutus eſt.⁊ dicunt ei. Tu quis es. Eadē que
ſtionē fecerunt olim ſcribe ⁊ phariſei Johis bapti
ſte. Joh.v. Dixi tercio oñdit̄ fidelis dicti demō-
ſtratio.cū ſubdit̄. Dixit aūt ieſus.pn̄cipiū q̄ et lo-
quor vobis. Fidele quippe dictū fuit ꝙ remediuz
contra pctm̄ ꝑſecutōis fuerit fides. Et ad hoc ſūt
rōnes inducentes. Prima eſt nature ſubtilitas q̄
innuitur cum dī.pn̄cipium ⁊c̄. Vbi ſciendū ꝙ
pater dī pn̄cipium filij ꝑ generationem. Johan.j.
In pn̄cipio erat verbum ⁊c̄. Filius aūt dī pn̄cipi
um cum patre.ſpūſſanctus ꝑ inſpiratōnē. Et tres
ꝑſone ſimul ſūt pn̄cipium creature ꝑ creationem.
ꝑs. In pn̄cipio.i.filio tu dn̄e.ſ.pr̄ t̄ram fundaſti.
Silr̄ ⁊ filiꝰ dī pn̄cipium reſpectu totius creature
Nā hoc qd̄ eſt ꝑ eſſentiā tale ē pn̄cipiū ⁊ cā eoruz
q̄ ſūt ꝑ ꝑticipatōem. Ipe aūt ē ꝑ eſſentiā.oēs vero
creature ꝑ ꝑticipatōz. Igr̄ eſt oīm creaturaꝝ pn̄ci
pium.p̄s. Tecum pn̄cipium.i.filius. Sꝫ qꝛ xp̄us
nō habet in ſe diuinam naturā ſolū ſ; etiam huma
nam.ideo addidit.q̄ ⁊ loquor vobis.q.d. Ego ſuz
deus ꝓpter vos factus homo. ad hoc deſcendi vt
vobis loq̄ poſſem ꝑ ſuſceptam formā ſui. Heb.j.
Multipharie multiſqꝫ modis olim loq̄ns deꝰ pa
tribus in ꝓph̄is.nouiſſime aūt diebus illis loq̄ns
nobis in ꝓprio filio ⁊c̄. Joh.j. Unigenitus qui eſt
in ſinu patris ipe enarrauit. Scd̄a rō inducens
ad credendum eū eſſe xp̄m.eſt iudiciaria poteſtaſ
De qua ſeq̄tur. Multa habeo vobis loq̄ ⁊ iudica
re.qꝛ ego habeo autoritatē vos iudicandi. Sed
ſciendum ꝙ aliud eſt loq̄ vobis.aliud loq̄ de vob̄.
Loq̄ vobis ē loqui ad vtilitatē vrāz. Sic loquitur
nobis xp̄s dum viuimus p̄dicando.inſpirando ⁊
hmōi. Loq̄ de vobis eſt nō ad vrām vtilitatē ſ; ad
iuſticiā oñdendam.⁊ hoc mō loq̄tur in iudicio fu
turo.⁊ ſic accipitur hic. Multa habeo adhuc vob̄
loqui. Sꝫ ꝙ dī Joh.iij. Nō em̄ miſit deus filium
ſuum in mundum vt iudicet.intelligitur de iudi-
cio in p̄mo ſuo aduentu. Rō tercia inducēs ē ve
ritas etn̄a. De q̄ mō ſubdit̄. Sꝫ q̄ miſit me verax ē
⁊ ego q̄ audiui ab eo hec loquor in mūdo.q.d. ſm
Chryſ. Dico ꝙ habeo de vobis iudicare.ſ; h̄ diffe-
ro.nō ex potētia ſ; ex obedientia volūtatis patn̄e.
Nam q̄ miſit me verax eſt. Vñ cum ꝓmiſit mit-
tere ſaluatorē ⁊ ꝓpugnatorem.miſit me nūc ad ſal
uandum. Ergo qꝛ nō loq̄r niſi q̄ audiui ab eo. id̄o
loq̄r vobis ſalutaria. Vel ſic. Qui miſit me verax
eſt. Ego aūt loq̄r cōſona ei.id̄ loq̄r vera. Id̄ debet̄
mihi credere. Veritatē em̄ dico vobis.qꝛ filiꝰ ſum
veritatis. Sciēdū etiā ꝙ audire eum a patre ni-
hil aliud eſt q̄ ipm̄ eſſe a patre.qꝛ ab illo hꝫ audiē
tiam a quo hꝫ eſſentiam. Et attēdēdū ꝙ oēm glo-
riam dat deo patri vnicus filius vt nos clam iſtru
at exēplo ſuo.qꝛ ſi ipe q̄ eſt coeternus filius omnē
gloriam dat ei a quo ē.multo magis nos deū glo
rificare i opibus debemus cū ſui eiꝰ ſumꝰ. Et nō
cognouerūt.qꝛ patrē eiꝰ dicebat deum. hoc addit
euangeliſta vt oſtendat cecitatē eoꝝ.nōdū hēbāt
oculos cordis aptos q̄bꝰ ⁊ filij eq̄litatē intelligerēt
qꝛ carnales erant. Verūtn̄ multi iudeoꝝ in mor-
te eiꝰ crediderūt videntes miracula q̄ fiebant.vt hꝫ
Lu.xxiij. Silr̄ ad p̄dicatōz apl̄oꝝ poſt mortē eius

Dixi quarto tangitur vtilis fidei modificatio.cū
ſeq̄tur. Cū exaltaueritis filiū hois tūc cognoſcetis
qꝛ ego ſum. Vbi ſciendū modꝰ ſiue modificatō
q̄ ꝑuenit̄ ad fidē q̄ remediū dictū ē ꝯ pctm̄ ꝑſecuti
onis dī fore filij hois exaltatio ſiue crucifixio que
ꝑ iudeos cruci crudelit̄ aſſiſtentes facta ē. Et tunc
multi de iudeis crediderūt eū xp̄m eſſe.nō ſoluz ꝑ
gloriā reſurrectōnis ſue.ſ; etiam ſꝫ Chryſ.ꝑ penā
captiuitatis ⁊ deſtructionis iudeoꝝ.vel vt dictum
eſt multi iudeoꝝ videntes ſigna in paſſione domi
ni facta ꝑfecte crediderunt. Juxta illud Johā.xij.
Ego ſi exaltatus fuero a terra omnia traham ad
meipm̄. Ideo ſm Aug.crucis cōmemorat paſſio
nem vt det ſpem peccatoribus.vt.ſ.nemo deſꝑet

UVA. BHSC. IyR_034_1

in q̇cūq̧ etiā ſcelere ⁊ malo ſit cōſtitutꝰ.ex q̊ ipi
crucifigētes xp̄m ꝑ ſanguinē eiꝰ liberant̄ a peccatꝭ
Et a me facio nihil.ſicut me docuit pr̄ ita loq̊r ⁊c̄.
In duobꝰ aſſignat originē ſuā a pr̄e. Primo i his
q̄ facit.iō dicit. A me facio nihil. Joh.v. Nō pt̄ fi-
liꝰ a ſe facē q̇cq̄.ab illo ei ſibi ē opatio a q̊ ſibi ē ge-
neratio. Scd̄o in hiſ q̄ dicit.ꝫ ſic docuit.i.tradidit
mihi ſciam generādo me ſcēite.qꝛ cuꝫ ſit ſimplex
natura veritatis h̄ ē filio eſſe qd̄ noſſe. Johan.xvij
Mea doctrina nō eſt mea.q.d.ſic eſſe nō habeo a
me ꝫ a patre.ſic etiam doctrinā ſiue ſciam.Et ne i
telligat̄ ꝙ ſit miſſus a patre q̄ſi ab eo diſtinctꝰ.idō
addit docēdo eiꝰ inſeꝑabilitatē a patre.Et qui mi-
ſit me.ſ.ſm̄ humanitatē.mecū eſt.ſ.ſm̄ diuinitatē
⁊ nō relinq̇t me ſolum.Simul em̄ ſunt inſeparati
pr̄ ⁊ filiꝰ. Primo ꝑ eēntie vnitatē. Joh.ix.Ego in
patre ⁊ pr̄ in me ē.Scd̄o ꝑ amoris coniūctionem.
Joh.v. Pr̄ diligit filiū ⁊c̄.Et lꝫ ſic ſint ſil' tn̄ ſolꝰ fi-
lius miſſus ē.hoc ē ſolꝰ incarnatꝰ ē ſic ſolꝰ paſſus ē
Miſſio ei eiꝰ icarnatio ē.ad Gal.iiij. At vbi venit
plenitudo tp̄is miſit deꝰ filium ſuuꝫ ⁊c̄. Et vt aliq̄
vtar exēplo ꝓpēde. Sic aliq̄ arbor radium ſolis i
ſe ſuſcipiens ferro inciditur.cū tn̄ radiꝰ ſolis nec i
cidi poſſit nec ab arbore ſepari.ita deus pr̄ ⁊ ipa in
xp̄o diuinitas pati nō potuit.ꝫ ſola xp̄i hūanitas
paſſibilis fuit.Quis pr̄ miſit filium tn̄ nō receſſit a
filio.nec ecōuerſo. Idō ſeqtur.Et nō relīq̇t me ſo-
lum.qꝛ q̄ placita ſūt ei facio ſp̄.Per hoc tn̄ ꝙ ea q̄
patri placita fuerūt fecit nō ponit̄ ꝓ cā meritoria:
ꝫ ꝓ ſigno.Signū aūt ꝙ pr̄ ē cū filio ē illud ꝙ filiꝰ
facit q̄ patri placent. Idō bn̄ dr̄ puer.viij.Cū eo erā
cūcta ꝯponēs. Hec illo loq̄nte multi crediderūt in
eum.Ecce effectꝰ doctrine xp̄i q̄ ē cōuerſio multo-
rum ad fidem. Idō fides tm̄ ex auditu.auditus tm̄
ꝑ verbum dei.Meliores fuerunt hi multi moder
nis xp̄ianis q̄ nequaq̄ auditis de xp̄o p̄dicatōibꝰ
credere curant. Idō damnabunt̄.qꝛ q̄ nō crediderit
condēnabit̄ ⁊c̄.

Feria tercia Sermo xxix.

Unus eſt eni magiſter

veſter xp̄s. Mar.xij. Lu.xx. Mat.xxiij.
Conſuetudo ⁊ ꝓprietas boni ſcolaris eſt
vt q̄rat magiſtrum illuminatū ⁊ vt ſit ei obediens
Sp̄ūaliter.⁊ ſic nos habemus mgr̄m xp̄m. Col'.ij
Omnes theſauri ⁊c̄. Vere illuminatus.ergo itro
itus q̄rit talem cū cantat. Tibi dixit cor meū exq̄-
ſiuit te facies mea. faciē tuam dn̄e req̄ram. Pſal.
Dn̄s illuminatio mea ⁊ ſalꝰ mea quem timebo ⁊c̄
Ergo i timore tene mandata eius. Et hoc petit in
collecta. Perfice q̄ſumus dn̄e i nobis benignꝰ ob
ſuantie ſubſidium.vt q̄ te auctore faciēda cogno-
uimus.te opante ipleamus.Et hoc fecit helyaſ.vt
ptꝫ i ep̄la.q̄ fuit obediens vadens ad mulierē ſare
ptenam. Simlr̄ ⁊ mulier que habuit modicū fari
ne ⁊ modicum olei eque bn̄ ꝓpter obedientiaꝫ dei
diuiſit helye.⁊ nō fuit diminuta farina nec oleum
iij. Reg.xvij.Ecce q̄ pius magiſter qui diſcipl'os
ſuos nō ſinit pati defectum.d̄ quo thema. Unus
eſt em̄ mgr̄ vr̄ xp̄s. In ſumma euangelij duo in
ſinuntur. Primo ponit exceſſum prelatoꝝ.Scd̄o
ſubdit informationem ſubditoꝝ ibi. Vos aūt no-
lite vocari rabbi ⁊c̄. De p̄mo dr̄. In illo tp̄e.ſ.cū
xp̄s interogauit iudeos de xp̄o cuiꝰ filiꝰ ſit.ipi non
potentes rn̄dere.⁊ ſic refutati.ait diſcipulis ſuis ⁊
turbis quomodo prelati excederent in tribꝰ. Prio
ꝙ ſubditos verbis ⁊ exemplis nō inſtruūt. Scd̄o
ꝙ ſubditis fortia onera imponunt ⁊ ſibi leuia. Ter
cio ꝙ de ptāte ſibi collata ſuꝑbiunt. De primo ait.
ſuꝑ cathedram moyſi. Glo.i.doctrinā quam moy
ſes docuit. Sederūt ſcribe ⁊ phariſei quaſi in ma-
gno honore ꝫ nō in ope. Chryſ. Videte quō ſede
atis.quia non cathedra facit ſacerdotē.ꝫ ſacerdos
cathedram.nō locus ſanctificat hominem ꝫ hō lo
cum. Subdit. Omnia quecunq̧ dixerint vob̄. id
eſt ad vtilitatem veſtram.ſeruate.ſ.corde.⁊ facite.ſ.
opere.ſm̄ v̄bo opera eoꝝ nolite facere. Bern̄. Mul
ti multa ſciunt ſeip̄os neſciunt.alios docēt ⁊ ſeip-
ſos negligunt. Glo.interlinearis. Doctrinā ſerua.
vitam eoꝝ vita.qꝛ opa eoꝝ mala. Chryſ.ſuꝑ Ma-
theum.ponit tria exempla. Primū.t̄ra fert aurū
p̄cioſum q̄ tamen eſt vilis ⁊ calcat̄ pedibus. ⁊ auꝝ
eligit̄ t̄ra relinq̇tur.Et ſic vos doctrinam recipite.
mores relinq̇te ⁊ nō contemnite ꝓpter immūdam
eoꝝ vitam.Et v̄bum dei dr̄ auꝝ qꝛ incorruptibile.⁊
ſic v̄ba dei ſuāt hominē a putrefactōne pcti. Ps̄
In corde meo abſcondi eloq̄a tua vt nō peccē tibi
Scd̄m exēplū. Herba amara multotiens fert flo
rem delectabilē.⁊ apis dimittit herbam ⁊ colligit
florem. Sic lꝫ p̄latus amarꝰ in rancore.tamē flo-
rem v̄bi dei ꝓponit.qꝛ ſicut flos p̄ducit fructum.
⁊ ſic v̄bum dei. Jaco.j. Voluntarie nos genuit v̄-
bo veritatis. Terciū exemplū. Roſa de ſpina orit̄
⁊ ſic p̄latꝰ lꝫ ſit auarꝰ. Lu.viij. Diuitie ſpine ſūt.tn̄
roſam v̄bi dei ſua.Et v̄bū dei dr̄ roſa rōne dulcis
odoris. Ps̄. Quam dulcia faucibus meis eloq̄a
tua dn̄e ⁊c̄. Quartū.ſicut margarita p̄cioſa inue-
nit̄ in conchis marinis ⁊c̄.⁊ ſic v̄bū dei. Math.vij
Nolite margaritas ꝓijcere ⁊c̄.ergo v̄bum dei nō
eſt ſpernendum a malo ſacerdote. Quintū exem-
plum.ſicut vnus nō ſpernit nuncium dn̄i lꝫ veniat
ſciſſis veſtimētis.qꝛ nō accipit eū ꝓpter ſe ꝫ propt̄
dn̄m.⁊ ſic nec malū ſacerdotē q̄ miſſus eſt a dō. ad
Rom.x. Quō p̄dicabunt niſi mittant̄ ⁊ portēt me
moriam dei. Ps̄.lxvij.dominꝰ dat dat verbū euā
gelizātibꝰ v̄tute multa. Ezech.iij. Nolūt audire te
qꝛ nolūt audire me. Omnis q̇ppe domus iſrl' at-
trita fronte eſt ⁊ duro corde. Ergo ſi audiēdi. Sub
dit rōnem.dicūt ⁊ nō faciūt.i.nō cōcordat v̄bis do
ctrine vita eoꝝ. Chryſ. Pacem alijs dant ⁊ ipi met
nō hn̄t. Fidem p̄dicant ⁊ infidelit̄ agūt. Verita-
tem laudant ⁊ mēdacia diligūt. Auariciā caſtigāt
cupiditatē exercent. Sil'es ſunt manibus i via.cā-
panis in eccl'ia.fabris arche noe. Conſideremꝰ p̄-
dicatores.doctores.magiſtros.ſacerdotes.religio
ſos.iudices.iuratos ciues. immo omnes chriſti-
colas.vtrum nō verificet̄ de eis hoc.dicūt ⁊ non fa
ciūt. Ps̄.xj. Quoniam defecit ſctūs.diminute ſūt
veritates a filijs hominum.vana locuti ſunt vnuſ-
q̄ſq̧ ad p̄ximum ſuū.labia doloſa in corde.ſ.cum
os aliō loq̇tur.cor aliud machinat̄. ad Roma.ij.
c. In quo alteꝝ iudicas teip̄m cōdemnas. Sic cā-
dela alijs lucens ſeip̄m cōſumens . ſic p̄lati alios
v̄bo xp̄i viuificant.⁊ ſeip̄os mortificant. alios ſal-

UVA. BHSC. IyR_034_1

nāt.ſeſpos damnant. ſicut dr̄ xp̄o. Matth.xxvij.
Irriſorie. Alios ſaluos fecit ſeipm̄ nō pt̄ ſaluū fa
cere. vn̄ Aug. Bn̄ docere ⁊ male agere eſt lingua ꝓ
pria ſe condemnare. In q̇bus implet̄ illd̄ Geneſ.
xxvij. Vox q̇dem iacob.i. ſupplātatoris. manus
.i.opa eſau.i.veritatis. Ergo verꝰ ꝓlatꝰ vbo ⁊ opere
dꝫ docere. Act.j. Cepit ih̄s facere ⁊ docē. Vn̄ dum
vox vite nō diſcordat dulcis eſt ſimphonia.ſ.p̄di
catoris. Et Mat.v. Qui fecerit ⁊ docuerit hic ma
gnꝰerit in regno celoꝝ. Sꝫ heu plures ſic dicūt cō
tra docentes. Cū hoc delictū cōmittit p̄latus nr̄.
nō eſt hoc aduertendū. ſꝫ in ꝓpria v̄tute vel cōſcia
confitendū eſt. qꝛ de p̄latis dr̄ ad Rom.ij. Qui er
go aliū doces teip̄m nō doces. Qui p̄dicas nō fu
randū furaris. nō mechandū mecharis ⁊c̄. eſtimaſ
ꝙ fugias iudiciū dei. q.d. nullo mō. qꝛ de q̄nto gra
dus altior. de tanto caſus ꝓfundior. Scd̄s exceſ
ſus erat ꝙ ſubditis fortia onera imponūt ⁊ ſibi le
uia. Id̄o ſubdit. Alligant hoībꝰ onera grauia ⁊ im
portabilia.ſ. onera legis. de q̇bꝰ Act.xv. dixit petrꝰ
Qt q̇d vultis imponere iugū ſup ceruices diſcipu
loꝝ. qd̄ neqꝫ nos neqꝫ p̄res nr̄i portare potuimꝰ vt
fuerūt onera decimaꝝ. vn̄ Math.xxiij. Ve vobis
ſcribe ⁊ phariſei q̇ decimatis mentā ⁊c̄. ⁊ reliquitis
q̄ grauiora ſūt legis iudiciū ⁊ miſicordiā ⁊ fidē. Et
hoc fecerūt vt alios allicerent ad dandū decimas
Iſti figurant̄ p Roboam.iij. Reg.xij. Pr̄ meꝰ ceci
dit vos flagellis. ego aūt cedā vos ſcorpionibꝰ. qd̄
tm̄ nō dꝫ fieri. Tribꝰ em̄ de cauſis ſm̄ Chryſ. peni
tētia grauis nō eſt imponēda. Primo ꝓpter maiꝰ
piculū. qꝛ ſepe talis hō pniam ſibi datā ꝓijcit. ⁊ tā
q̄ deſparꝰ ad pctm̄ redit. vtꝫ in exēplo. Si faſcē ſup
adoleſcētē poſueris importabilē. aut proijcit aut
ſuccūbit. Scd̄a rō Chryſ. ꝓpt̄ vitandū dei iudiciū
Nā meliꝰ eſt reddere rōnem de mia q̄ȝ de crudeli
tate. Iaco.ij. Iudiciū ſine miſcd̄ia fit illi q̇ nō fac̄
miſcd̄iam. Ergo miſicors confeſſor p̄t dicē illud
pſ̄.xxxix. Nō abſcōdi miſcd̄iam tuam a concilio
multo. Tu aūt domine ne longe facias miſcd̄ias
tuas a me ⁊c̄. Ac ſi dicēt. Sic̄ feci alijs ſic fac ⁊ mi
hi. Tercia ꝓpt̄ liberalem dn̄m. ſm̄ Chryſ. Vbi.n.
paťfamilias largꝰ ē diſpēſator. nō dꝫ eſſe auarꝰ mi
niſter. Id̄o Chryſ. Circa vitam tuam eſto auſterꝰ.
circa alioꝝ benignꝰ. Audiant te homies pua man
dantē ⁊ grandia facientē. ad Gal.vj. Fratres ſi ho
mo p̄occupatꝰ fuerit i aliq̇ delicto vos q̇ eſtis ſpūa
les hmōi inſtruite in ſpū lenitatis. Et ſubdit. Alt̄
alter alterıꝰ portate ⁊c̄. ⁊ ſic adīplebitis legem chriſti
Vnde v̄ſus. Confeſſor mitis affabil̄ atqꝫ benignꝰ.
Sit ſapiēs iuſtus ſit dulcis compatienſqꝫ. Vt ꝓ
ꝓprium crimen celetqꝫ pctā eoꝝ. Debet nanqꝫ eſſe
ſamaritanus. de quo Lu.x. Unde verſus. Infun
dat oleum mulcens vinumqꝫ flagellas. Nūc v̄gaꝫ
patris. nūc porrigat vbera matris. Exemplo pr̄is
qui occurrit filio prodigo Luce.xv. Tercius ex
ceſſus erat ꝙ de poteſtate ſuperbierant ⁊ de opere
Ideo ſubdit. Omnia opera faciunt vt videant̄ ab
hominibus.i. gloriam hominū querunt. Dilatāt
aūt philateria ſua.i. cartas decalogi. Ideo Hiero
nymus dicit. Philaterium dicit a philaxe.i. ſua
re. ⁊ theron quod eſt lex. quaſi conſeruatoria legis
quia ſcribebant decalogū in magnas cedulas frō
tiſ impoſitias. vt pre cetert̄ religioſiores appareret̄
male interpretantes illud Deut̄.vj. Ligab ea q̄ſi
ſignum in manibus tuis. ⁊ erunt ſemper ante ocu
los tuos. cum ſpūal̄r manus ſit operatio. ⁊ oculi
ſint ip̄a meditatio. Et magnificāt fimbrias. Licet
em̄ omnes iudei in quatuor angulis pallioꝝ por
tabant. iuxta preceptū moyſi. Num̄.xv. ⁊ Deute.
xxij. phariſei tamen ferebant grandes fimbrias. ⁊
ſpinas ligabant in eis que eos eundo vel ſedendo
pungerent. vt ſic recolerent bn̄ficia dī. ⁊ hoc totuꝫ
faciebant ad oſtentationem. Sicut adhuc aliq̇ ge
rentes hitum vilem ad hominū laudem. de q̇bus
Math.vij. Attendite a falſis ꝓphetis q̇ veniūt ad
vos in veſtimentis ouium. intrinſecus aūt ſunt lu
pi rapaces. Nam dr̄ Eccli.xix. Eſt q̇ neq̇ter ſe hu
miliat. ⁊ interiora eius plena ſunt dolo. Tūc ſub
dit de eoꝝ ſupbia cordis. Amant em̄ p̄mos recu
bitus in cenis. vt ſic p̄ncipaliores videantur. ⁊ pri
mas cathedras in ſinagogis ⁊ ſalutatōnes i foro.
Nā hoīes tripl̄r cōueniunt. vel ad tractādū carna
lia ſicut in cenis. vel ſpūalia ſicut in ſinagogis. vl̄
etiā tpalia ſicut in foro. Et in oībus his volebant
phariſei p̄ncipatū hr̄e ⁊ gl̄iam in publico q̄rebant
ſibi exhiberi. Id̄ ſubdit. Et vocari ab hominibus
rabbi. Chryſ. Vocari volunt nō eſſe. nomen ap
petunt ⁊ officiū negligūt. Nā deſiderare ſcientiaꝫ
⁊ actū docendi nō eſt malū ſꝫ meritoriū. ſꝫ deſidera
re nomen tm̄ h̄ eſt malum ⁊ ſupbie peccatū. Si tā
tū deſideret̄ nomen ⁊ autoritas magiſterij ad hoc
ꝙ ſcia iam habita aliq̇s poſſit melius vti nō ē ma
lum ſꝫ eſt bonum. qꝛ bonus doctor dꝫ inq̇rere illa
q̄ faciunt efficatiā ſue doctrine. Dixi ſcd̄o ſb̄dit
informationē ſubditoꝝ dicēs. Vos aūt nolite vo
cari rabbi.i. nolite appetere ſciam rōne vane lau
dis. Iaco.iij. Nolite plures mgr̄i fieri.i. nolite vo
bis aſcribere vel alijs attribuere autoritatem ſciē
tie. qꝛ homines docēt miniſterio. deus aūt infun
dit lumen ſapie. Id̄o ſeq̇tur. Vnus eſt em̄ magi
ſter.ſ. autoritate.ſ. q̇ illuminat hominē interiꝰ. qd̄
alius nō pōt. pſ.lxx. Deꝰ docuiſti me a iuuentute
mea ⁊c̄. Vn̄ Chryſ. Si aūt hō hoiem erudiret eos
hoīes diſcerent qꝛ doctores hn̄t. nunc aūt quia nō
homo docet ſꝫ deus. id̄ multi docentur ſꝫ pauci di
ſcunt. Hec ille. Omnes em̄ frēs eſtis. Vbi diſſua
det appetitū laudis rōne ptātis. Nullus em̄ dꝫ ſi
bi vſurpare ptātem ſup aliū niſi vocatus tanqꝫ aa
ron. qꝛ oēs equales ſumꝰ frēs ab vno.ſ. deo facti. ⁊
ab vno.ſ. adam geniti. ad vnā hereditatē vocati.ſ.
regnū celoꝝ. Et patrē nolite vocare ſup terrā. vnꝰ
eſt em̄ pr̄ vr̄ qui in celis eſt. q.d. Autoritatē generā
di ſiue carnaliter ſiue ſpūal̄r nolite alicui terreno
pr̄i aſcribere ſꝫ deo. Malach.ij. Nunq̇d nō ē vnꝰ
pr̄ oim nr̄m. Vn̄ Chryſ. ſup Math. In mōo em̄
q̄ȝuis hō hoiem generat. tm̄ vnus eſt pr̄ q̇ oēs crea
uit. Nō em̄ initiū vite hoīs ex pentibus. ſꝫ trāſituꝫ
vite p eos accepimus. Hec ille. Nec vocemini ma
giſtri. qꝛ mgr̄ veſter vnus eſt xp̄s. Sꝫ di. ex quo
opera trinitatis ſunt indiuiſa vt dicit Augu. de tri
ni.li.j. Et xp̄us dixit Math.x. Non vos eſtis qui
loquimini ſꝫ ſpūs pr̄is veſtri qui loquitur i vobis
Cur magiſterium hic ſpēal̄r attribuitur xp̄o ⁊ nō
pr̄i vel ſpūiſctō. Rn̄det̄ qꝛ xp̄s eſt dei virtus ⁊ ſapi

UVA. BHSC. IyR_034_1

entia.j.Choꝝ.ſ.Item in xp̄o theſauri ſunt oēs ſa-
pientie ⁊ ſcie.Coll'.ij.Item xp̄s eſt fons ſapie⁊ ver
bum dei in excelſis.Eccli.j.Item xp̄s ideo ē miſ-
ſus in mundū vt eſſet hoibus magiſterium ⁊ ad-
iutoꝛium.vt dicit Aug.Licet hec omnia attribuū
tur trinitati.tñ xp̄o ſpēaliter. Nota mgr̄ appel-
latur qui erudit exemplo.Rabbi ṽo dicitur q̄ eru
dit verbo.Tunc ſubdit.Qui maioꝛ eſt veſtrū erit
miniſter veſter.hoc eſt qui vult alios pꝛeuenire re
gendo debet illos ꝑuenire obſequēdo.Eccli.xxxij
Rectoꝛem te poſuerunt noli extolli ꝫ eſto in illis
quaſi vnus ex illis.Oꝛige.Qui ꝓponit ṽba diuia
ſcienſqꝫ fructificat nequaqꝫ ſe magiſtrū ꝫ miſtruꝫ
fateatur.Ideo ſubdit.Qui aūt ſe exaltauerit hu-
miliabitur.i.ꝓ honoꝛe hēbit dedecus ꝓ laude ha
bebit infamiā.Remigius.Omnes qui ſe de ſuis
meritis extollunt apud deum humiliant̄.Et q̄ ſe i
beneficijs hūiliant apud deum exaltātur.Pꝛo q̄
ſciendū.triplex eſt ſupbia.Pꝛima in affectu.⁊ illā
habuit lucifer in celo.Iſa.xiiij.In celū conſcēdaꝫ
ſuper aſtra dei exaltabo ſoliū meum.Et hec oꝛta
eſt in celo ⁊ impugnat homies celeſtes.ſicut diſci
pulos ieſu Lu.xxij.Facta eſt contentio inter eos
quis eoꝝ maioꝛ videretur eſſe.Scđa in intellectu
ſcꝫ in appetitu ſcie.Et oꝛiebat̄ in padiſo in pꝛimis
parentibus Geñ.iij.Eritis ſicut dij ſciētes bonuꝫ
⁊ malum.Heu multi vexantur tali ſupbia.de q̄-
bus Iſa.v.Ve vobis qui ſapientes eſtis in oculis
veſtris ⁊ coꝛam vobiſmetipis pꝛudētes.Tales nō
appetunt ſciam dei ꝫ mundi.Hiere.iiij.Sapiētes
ſunt vt faciāt mala bñ aūt facere neſcierunt.Et.j.
Choꝝ.iij.Sapiētia huius mundi ſtulticia ē apō
deum.Tercia in actu.⁊ hec eſt diſꝑſa i toto mū-
do vt vnus alterum opꝑmat.dicentes illud Sap.
ij.Opꝑmamus paupem iuſtū.⁊ nō parcamus vi
due ⁊c̄.ſit foꝛtitudo noſtra lex iniuſticie nr̄e.Ab h̄
peccato debemus cauere.qꝛ eſt maximū.p̄s.xviij
Emundaboꝛ a delicto maximo.Nam eſt coꝛona
alioꝝ oim.Iſa.xxviij.Ve coꝛone ſuperbie.Nā eſt
regina alioꝝ vicioꝝ.Nā ſicut regina nō ambulat
ſolitarie ꝫ cum ſocietate.ſic ſuperbia.Ecci.x.Ini
tium omnis pctī ſuperbia.qui tenuerit illā imple
bitur maledictis.ſ.vicijs.Glo.interlinearis.De
ſuperbia naſcuntur hereſes.ſciſmata.detractōnes
inuidie.verboſitates.iactātie.cōtentiones ⁊ hmōi
que ex cupiditate pꝛocedunt.Secundo regina re-
quirit magnas expenſas.⁊ ſic ſuperbie non ſuffici
unt ꝑncipatus ducatus ⁊ epatus.Vñ Eccli.xxj.
Domus que nimis locuples eſt annihilabit̄ ſup-
bia.Tercio regina eſt caput regionis.Et ſic ſuper
bia alioꝝ pctōꝝ.Eccli.xxv.Nō eſt caput nequius
ſuper caput colubꝛi.i.ſupbie.Vnde Chꝛyſ.Tol-
le hoc vicium.qꝛ ſi non velint homines apparere
hominibus ſine laboꝛe oīa vicia reſecant̄.Figura
tur Exod.xij.Dum pꝛimogenita pharaonis mo-
riebantur filij iſrael liberati ſunt.Et.j.Regū.xvij.
Golias in fronte percuſſus a dauid moꝛtuꝰ ē.⁊ fi-
lij iſrl' ſaluati erāt.Et ſic per abiectioneꝫ ſuperbie
fugatur dyabolus ⁊ ſaluabitur fidelis populꝰ.Itē
ſupbia eſt vitāda.ideo qꝛ eſt ſignum damnatōnis
Gꝛego.Euidentiſſimum ſignum repꝛoboꝝ ē ſup
bia.electoꝝ hūilitas.Nā videmus ſub cuius ꝑn-
cipis vexillo homo militat illius dicit̄ eſſe miles.
Et ſic homo repertus ſub vexillo humilitatis eſt
miles dei.Reptus ṽo ſub vexillo ſupbie eſt miles
dyaboli.Job.xlj.Rex eſt ſup oēs filios ſuperbie.
Itē ſupbia eſt vitanda quia ſuperbus peccat in ſe
nō cognoſcens q̄d ſit.cum em̄ ſit cinis ⁊ puluis tē
dit ſurſum quaſi elementū ignis.Peccat in ꝓxi-
mum ꝑ diſcoꝛdiam.ꝓuerb.xiij.Int̄ ſupbos ſꝑ iur
gia ſunt.Peccat in deum.qꝛ reputat oia hr̄e a ſe⁊
nō a deo.nō attēdēs illud.j.Choꝝ.iiij.Quid hēs
qđ nō accepiſti.Iō Ecci.x.Odibilis coꝛam đo et
hoibus eſt ſupbia.Ideo dicit.Qui ſe exaltat hūi-
liabitur.ſ.ꝑ deſcenſum ad inferos.p̄s.c.Nō habi-
tabit in medio domus mee faciens ſupbiā.Et ecō-
tra.Qui ſe hūiliat exaltabit̄.Job.xxij.Qui hūili
atus fuerit erit in gloꝛia.

Feria quarta
Sermo xxx.

Eſcitis quid petatis

n Mat.xx.Mar.x.Cōe eſt ꝓuerbium.qui
cum bꝛachio incuruato añ conſpectum
magnoꝝ accedit.ille citius intromittit̄ ⁊ in ꝑcibꝰ
ſuis exaudit̄.Spūalr̄.Si volumus exaudiri ⁊ in-
tromitti in curiā regis celeſtis.tūc in h̄ ſacro tem-
poꝛe debemus accedere ad deū ꝑ inclinatōꝫ bꝛa-
chij.i.ꝑ oꝛōnis hūilitatē.Eccli.xxxv.Oꝛo hūilian
tis ſe nubes penetrat.Figurat̄.iij.Reg.x.Regina
ſaba attulit auꝝ ⁊ argentū.Et ſic tu auꝝ dilectōis
⁊ argentū caſtitatis.Sine his em̄ hō nō intromit-
tit̄ neqꝫ exaudit̄.Deut̄.xvj.Nō appareas in con-
ſpectu dei tui vacuus.Ergo tali dicet̄.Neſcitꝭ q̄d
petatis.Ergo eccleſia ſctā hodie incuruat.i.humi
liat ſe in introitu dicēs.Ne derelinq̄s me ⁊c̄.Col-
lecta.Populū tuū q̄ſumus dñe ꝓpiciꝰ reſpice ⁊c̄.
In ep̄la Heſter.xiij.q̄ oꝛauit.Dñe deꝰ miſere po-
pulo tuo.qꝛ volunt nos inimici nr̄i ꝑdere ⁊ hēdita
tem tuam delere.ne deſpicias partē tuā quam re-
demiſtiſti tibi ex egypto.Si decreueris nos libe-
rare continuo liberabimur.Ecce q̄ꝫ pulcre oꝛauit
Pꝛimo humiliauit ſe.Scđo redemptōnis recoꝛ-
data fuit.Tercio in voluntate dei omnia poſuit.
Hoc nō fecit hec mulier cū filijs ſuis.Ideo a dño
audiuit.Neſcitis q̄d petatis.poteſtis bibere ⁊c̄.

Aliud thema.Peregrinus conſtitutꝰ in via ex
ꝓpꝛiā regionē hꝫ deſideriū ad patriā.⁊ q̄rit ⁊ inter
rogat de via.Moꝛalit̄.Et ſic nos p̄s.xxxviij.Ad-
uena ego ſum apud te ⁊ ꝑegrinus ⁊c̄.Animus no
ſter nō eſt quietus in via.Aug.Feciſti nos ad te i-
quietum eſt coꝛ nr̄m donec requieſcat in te.Idcir
co debemꝰ querere ⁊ petere viam q̄ ducit ad patri
am.vt poſſimus hr̄e ſaluū conductū.Hoc fac̄ ec-
cleſia in introitu dicens.Ne derelinq̄s me domie
Et p̄s.vj.Dñe ne in furoꝛe tuo arguas me.Hunc
pſalmū ſm̄ Gꝛego.fecit dauid ꝓ ſeipo recoꝛdan-
do ꝓpꝛia pctā q̄ fecit.ſ.adulteriū.homicidium.et
numerando ppl'm.ij.Reg.xxiiij.Timens ne i ma
ioꝛa incideret pctā rogauit ꝓ ſaluo conductu.Et
ſic eccleſia facit in collecta oꝛans.Populū tuum
q̄ſumus dñe ꝓpicius reſpice.⁊ quos ab eſcis car-
nalibus ꝑcipis abſtinere.a noxijs quoqꝫ vicijs ceſ
ſare concede.Et ſic in ep̄la Heſter.xiij.Dñe deus

UVA. BHSC. IyR_034_1

miſerere populo tuo ⁊c̃. Et ſic nos petẽ debẽmꝰ
vt dñs aſſiſtat nobis ne erremus a via patrie. Sꝫ
via ducens ad patriã.ſ.hieruſalẽ q̃ ſurſum eſt.ẽ tri
bulatio ⁊ paſſio. Act.xiiij. Per multas tribulatio
nes optet nos intrare ⁊c̃. Idcirco dicit.poteſtis bi
bere calicẽ ⁊c̃. In ſumma euangelij duo innuũ
tur. Primo acerbe paſſiõis reuelatio. Scdo fatue
petitõnis correctio. Uel ſic. In ſumma euangelij
duo dñs iſinuat. Primo eius paſſionẽ pdicit ibi.
Aſcẽdẽs hyeroſolimã. Scdo indiſcrete petentes
redarguit ibi. Neſcitis q̃d petatis. De primo dicit
In illo tpe.ſ.cũ veniſſet de galilea ⁊ venit trãs ior
danẽ. in fines iudee.⁊ ibi multos curauit. Poſt h̃
aſcedit hyeroſolymam q: in alto ẽ ſita. aſſumpſit
diſcipulos ſuos ſecrete.ſ.ne alios ſcandalizaret.

Ubi nota dicit ſecrete ad deſignandũ ꝙ iſtis in
tribulatõnibꝰ poſitis reuelant̃ ſecreta.vñ Ezechie
li:eiuſdẽ.capitulo.j.iuxta flumen chobor qd̃ inter
ꝑrat̃ grauedo aptũ ẽ celũ ⁊ vidit viſionẽ dei. Act.
vij. Stephanus pcuſſus lapidibus. Et Jobẽs in
pathmos inſula vidit oſtiũ aptũ in celo. Apocal.
iiij. Itẽ ad deſignandũ ꝙ ſecreta nõ dñt omnibus
manifeſtari. Eccli.viij. Nõ omi hoi manifeſta cor
tuũ ne forte inferat tibi falſam grãm ⁊ cõuiciet̃ ti
bi. Eccli.vj. Multi pacifici ſint tibi.cõſiliariꝰ autẽ
vnꝰ ſit tibi de mille. Reuelauit aſcẽdẽtibꝰ.ad deſi
gnandũ illd̃ Act.xiiij. Per multas tribulatõnes
optet nos intrare in regnũ celoꝝ. Nota ſm ſan
ctum Thomam. Hõ nõ dꝫ de facili recipe ſecretũ
aliqd̃ extra confeſſionẽ.⁊ pcipue qñ dicit.dico tibi
tanq̃ ſacerdoti.vl' ſic in cõfeſſione. Et cũ aliq̃s ꝓ
mittit tale ſecretũ ſe velle tenẽ. ex illa ꝓmiſſione
tenet̃ illd̃ ſecretũ celare ac ſi in confeſſiõe haberet.
Et trãſgreſſor reuelans tale ſecretũ peccat mortal'r
Et ſi illa ſecreta q̃ fiũt pro bono pticulari ſũt celan
da.multomagis illa archana cõſilia q̃ fiũt ꝓ bo
no cõi.q: xp̃s myſteriũ mortis in ſecreto diſcipu
lis nũciauit ne alij ſcãdalizarẽtur.⁊ ne diuulgata
impediret̃.j.ad Choꝝ.ij. Si.n.cognouiſſent nun
q̃ dñm glie crucifixiſſent. Et ait illis pdicẽdo paſ
ſionẽ ſuã. Et hoc idõ ſm Greg. Iacula pulſa mi
nꝰ feriũt.idõ pdicit. Ecce aſcẽdimꝰ hieroſolymam
Quia appropinquit hora paſſiõis.ergo etiam vo
luit appropinqre loco paſſionis.ſ.hieruſalẽ.quia
ille locꝰ fuit oblatõis. Sꝫ iudeoꝝ oblatio nõ potu
it delere pctã.ps. Holocauſtũ ꝓ pctõ nõ poſtula
ſti.tũc dixi.ecce venio. Nam erat agnꝰ dĩ. Ioh.j.
Et filiꝰ hois tradet̃ pncipibꝰ ſacerdotũ. Et dicit fi
lius hois.q: ſꝫ ꝙ hõ xp̃s paſſus ẽ. Figurat̃ Geñ.
xxij Iſaac immolatus ſꝫ aries int̃ vepres occiſus
.i.homo ſub corona ſpinea. Sꝫ dĩ. Cur nõ dicit
ſe filium dĩ cũ a parte digniori dẽat fieri denomia
tio. Rñdet Remigius ꝙ xp̃s ſm illã naturã noiat
ſe ſm quam pati poterat. Scdo ad deſignãdũ ꝙ
pro nobis factꝰ ẽ homo. Tercio ſe hũiliat vt nos
exaltaret. Sꝫ dĩ. Cur xp̃s totiẽs diſcipulis paſſi
onẽ ſuã pnũciauit. Rñdetur primo vt daret intel
ligẽ ꝙ nõ ex nccitate ſꝫ propria voluntate patẽtur
De quo Augu.iiij.d̃ trini.c.xiij.ponẽs differẽtiã
int̃ mortẽ xp̃i ⁊ noſtram dicit. Mors corpis nr̃i ẽ
a ſpiritu deſere. Ratio quia ſpũs volens deſernit
deum.deſerit ꝓ corpus inuitus. Scdo ſic deum

deſeruit q: voluit. Et ſic corpus deſerit etiã ſi no
luerit. xp̃s aũt ad mortẽ acceſſit q: eam voluit ⁊c̃.
Iſa.liij. Oblatꝰ eſt q: voluit. Ioh.x. Poteſtatem
habeo ponẽdi eam ⁊ ptãtem habeo iteꝝ ſumendi
eam. Scdo ſm Hyero.nobis in exemplũ ne obli
uiſceremur paſſionis eius. ſꝫ iugiter meditatõem
mortis eius haberemꝰ. Ecci.xxix. Grãm fideiuſ
ſoris tui ne obliuiſcaris.dedit em̃ pro te animam
ſuam. Sed heu multi ſm ps.cv.obliti ſunt deũ
qui ſaluauit eos. Tercio ne ſcãdalizarent̃ diſcipu
li ſi ſubito adueniret. Sꝫ dĩ. Cur pnũciauit paſſi
onem aſcendentibꝰ.cũ dicit. Ecce aſcẽdimus. Re
ſpondet̃ ad deſignandũ ꝙ paſſiones faciunt nos
aſcendere ad vitam eternã. Rõ.q: tribꝰ modis i re
bus naturalibus aliqua aſcendunt. Primo natu
raliter leuia. Phs.iiij.phiſicoꝝ. Omne leue ſurſũ.
vtꝫ in flãma ſil'r in pluma.ſic tribulatões naturali
ter alleuiant. Primo exonerando ab onere pecca
ti ⁊ neqtie.q: freqnter tribulatõnes faciũt hominẽ
dimittere pctm̃ ⁊ redire ad pniam. Sic canes mor
daces faciũt lupum dimittere ouem ⁊ fugẽ in ſil
uam. Ecci.xj. Malicia vnius hore obliuionem fa
cit luxurie magne. Heb.xij. Deponentes om̃e põ
dus ⁊ circũſtans nos pctm̃.p patiam curramꝰ ad
ꝓpoſitũ nobis certamen. Scdo alleuiat deſiccan
do humorẽ concupiſcentie. Sicut em̃ lignum viri
de alleuiat̃ cum deſiccat̃ vel adurit̃ in igne.ſic ca
ro igne tribulatõnis aduſta animã nõ grauat ſua
concupiſcẽtia. Greg. Ideo cõcupiſcẽtia poſſedit
cor ſalomonis.q: ipm nulla exterius exercuit di
ſciplina tribulatõis. Tercio alleuiat ſepando a ter
reſtrietate auaricie.ſicut vapores a calore ſolis e
ducti ſubtiliant̃ ⁊ alleuiant̃.ſic tribulatio ſoluit vi
culũ quo anima ligat̃ rebꝰ terrenis.ſ.amore mũdi
Sicut ignis fornacis babilonis ſoluit vinculũ tri
um pueroꝝ.⁊ ſic tribulatio mũdi vinculũ frenoꝝ
Greg. Deꝰ electis aſpeꝝ facit iter in via ne obliui
ſcant̃ eoꝝ q̃ ſunt in patria. Figurat̃ Geñ. vij. Aq̃
multiplicate ſunt ⁊ eleuauerunt archã in ſublime
a terra. Scdo aliq̃ aſcendũt artificialit̃.vt aq̃ in du
ctibꝰ fontiũ.q: q̃tũ deſcendit tantũ aſcendit. ⁊ ſic
facit aſcendere humilitas. Lu.xviij. Qui ſe humi
liat exaltabit̃. Sed tribulatõnes maxime humili
ant.ij.Choꝝ.xij. Ne magnitudo reuelationũ ex
tollat me datus eſt mihi ſtimulus carnis mee an
gelus ſathane qui me colaphizet. Tercio aliq̃ aſcẽ
dunt violenter.ſicut lapis proiectus in altũ aſcen
dit ex violentia q̃uis ſit contra naturam ſui. Sic
⁊ tribulatio facit interdum hominẽ pigꝝ ſurgere
a pctõ.⁊ p pniam aſcendere ad deum.ſicut aſinus
qui cecidit verberibꝰ percuſſus a terra ſurgit. Gre
go. Mala q̃ nos hic premunt ad deum ire cõpel
lunt. Nota berñ.dicit. Bonus miles non ſentit
ſua vulnera cum vulnera regis intuetur. Amb.in
examerõ. Culices non tangunt te ſi abſinthiũ cũ
oleo coquas ⁊ te vngas. Sic tribulatio ⁊ pnia non
te tedet ſi abſinthio paſſionis ⁊ oleo compaſſiõis
xp̃i fueris inunctus. Greg. Nil tam graue quod
non ſuſtinetur dum paſſio xp̃i intuetur. Tunc ſb
dit. Et condemnabunt eum morte.ſ.per falſos te
ſtes.⁊ tradent eum gentibus ad illudendum. Et
ſic hodierna die illudetur a multis. Nota aliq̃s

UVA. BHSC. IyR_034_1

illuditur ab aliquo tribus modis. Primo quan-
do aliquis alteri ꝓmittit aliqua bona que poſtea
vult rehabere ⁊ ille reddere non poteſt. talis illu-
dit. Et ſic xp̄s cõmiſit nobis corpus ⁊ animã ⁊ di
uitias tp̄ales. De anima querit amorem. Luce. x.
Dilige dñz deũ tuũ ex toto corde tuo ⁊ ex tota aĩa
tua ⁊c̃. De corpe laborẽ ieiunioꝝ. ad Rom̃. xij. Ex
hibere corpa vr̃a hoſtiã viuentẽ ⁊c̃. De diuitijs que
rit elemoſinas dare paupib⁹. Apocal. iij. Ego ſto
ad oſtiũ ⁊ pulſo. ſ. i pſona paupeꝝ. Sz heu de aĩa
reddim⁹ ei malas cogitatõn es. Iſa. v. Expectaui
vt faceret vuas ⁊ fecit labruſcas. Item de corpore
reddit ei fornicatio ⁊ ebrietas. Itẽ de tp̄alib⁹ nihil
paupib⁹ ſ; hyſtrionib⁹. hi xp̄m illudũt. Scd̃o illu
dit q̇s qñ ei aliq̇d ꝓmittit ⁊ nõ reddit. Et ſic chri-
ſto ꝓmiſim⁹ i baptiſmo ſuare puritatẽ. p̄s. cxviij.
Iuraui ⁊ ſtatui cuſtodire iudicia iuſticie tue. Ec-
cleſiaſtes. v. Si q̇d voluiſti deo ne moreris redde-
re. diſplicet ei infidelis ⁊ ſtulta ꝓmiſſio. Infidelis
dĩ ꝓmiſſio qñ vouet in die neceſſitatis. ⁊ ceſſante
neceſſitate mutat ꝓpoſitũ. Stulta ꝓmiſſio ẽ que
nõ cedit ad honorẽ dei. vt leuare feſtucã. vl̃ etiam
ſi ſit de bono tñ ipoſſibili. qđ heu multi faciũt. Cõ
tra q̇s p̄s. lxxv. Vouete ⁊ reddite dño deo veſtro.
Tercio illudit q̇s dũ laborat ſb̄ ſpe lucri ⁊ tñ nil re
portat niſi malũ. Et ſic xp̄s multũ laborauit cir-
cũeundo vicos ⁊ plateas ⁊ ciuitates. Et de illo cõ
q̄rit p̄s. Preciũ meũ cogitauerũt repellere. cucur
ri in ſiti. ore ſuo bñdicebant ⁊ corde ſuo maledice-
bant. vt ſolent illudi fatui. p̄s. xxxiiij. Retribuerũt
mihi mala ꝓ bonis. Et flagellabũt ⁊ crucifigẽt eũ

Nota hic. Licet adhuc nõ ſit tp̄s paſſionis. tñ le
git euãgeliũ hodie de paſſione dñi multis de cau
ſis ꝓp̄t hoc vt ad ſuſtinẽdũ pniam homies forti⁹
animent. Nam pnia cõtinet in ſe tria. Primo con
tinet contritionẽ. ⁊ hoc adducit paſſio. ſ. i ſciſſione
petraꝝ. ad deſignandũ ꝙ paſſio dñi corda lapidea
frangit ad ꝯtritõz. vtz i adamãte q̇ nec malleo nec
igne ſ; ſanguine hirci frãgit. Scd̃o continet pnia
confeſſionẽ. ⁊ ad hoc iducit paſſio dñi. Figuratur
Ioh̄. xix. Tẽpore mortis xp̄i monumenta aperta
ſunt. Sp̄ualr̃ monumentũ eſt cor fetidũ peccatis
plenũ. i q̇ tot mortui q̇t pctã mortalia. hoc dz apiri
⁊ mortui. i. pctõres dñi reſurgere. Eph̄. v. Exurge
a mortuis ⁊ illumiabit te xp̄s. Tercio ad pniaz re
q̇rit ſatiſfactio. ⁊ conſiſtit in trib⁹. ſ. ieiunio. orõne
⁊ el̃yna. Et hec docentur in memoria paſſiõis dñi.
Primo per memoriam paſſionis inducimur ad
ieiunium. Nam hõ dz conſiderare ꝙ xp̄s ieiuna
uit ⁊ eſuriũt. Prio em̃ eſuriũt. ⁊ nõ habuit comede
re niſi lapides. Mat. iiij. Accedens tẽptator dixit
ei. ſi filius dei es ⁊c̃. Scd̃o nõ habuit niſi folia fici
Math̄. xxj. Tertio ſitiuit. Ioh̄. xix. ſitio. Et ſic im
pletũ ẽ in eo illđ p̄s. lxviij. Dederũt in eſcã meam
fel ⁊c̃. Scd̃o mẽoria paſſiõis iducit nos ad orãdũ
q: xp̄s orauit in cruce. Lu. xxiij. Pr̃ dimitte ill̃ ⁊c̃.
Et Heb̄. v. Orauit cũ lachrymis ⁊ exauditus ẽ ꝓ
ſua reuerẽtia. Tercio inducit ad dandum elemoſi
nas. Nã xp̄s tp̄e paſſionis ſue large diſtribuit bo-
na. nobis corpus ⁊ ſanguinẽ. Iohãni mrẽm. La-
troni ꝑadiſum. pctõribus veniam. prĩ ſpm̃. Dein-
de idiſcrete petentes arguit dicens. Tunc acceſſit
mr̃ filioꝝ zebedei. Nãle eſt ꝙ parẽtes optãt filijs
bona. ꝑncipalr̃ aũt mrẽs. ⁊ hoc duplici de cã. Pri
mo q: ſunt certiores de filijs. Scd̃o q: plr̃es tribu-
latões hñt cũ eis q̃z prẽs. Adorans eũ ⁊ petens
aliq̇d ab eo. ſ. in generali. vt cõceſſione facta in ge-
nerali minus poſſet ſibi denegare in ſpẽali. ait. q̇d
vis. Non vt iſci⁹ interrogat. ſ; vt petitio ſua oñderet
irrõnabilis ex ei⁹ verbis. Ait illi. Dic vt ſedeant hi
duo filij mei vnus ad dexterã ⁊ vn⁹ ad ſiniſtrã i re-
gno tuo. Hec petitio ꝓceſſit ex hoc. q: apl̃i eſtima
bant xp̄m tp̄alr̃ regnatuꝝ in iſrl̃. vtz Act. j. Dñe ſi
in tp̄e hoc reſtitues regnũ iſrl̃. Non miꝝ q: adhuc
erant carnales ꝑ ſpm̃ ſctm̃ nõdum cõfirmati. Di
xi ſcd̃o innuit fatue petitõnis correctio. Neſcitis
q̇d petatis. Hic rñdet diſcipulis ⁊ nõ mr̃i. q: peti-
tio orta eſt ex eis. q. d. inſipienter petitis. Scien-
dum multi errant in petitõne. Primo petẽtes de
um ⁊ cum hoc q̄rendo artes magicas. de q̇b⁹ Iſa.
xvj. Ingredietur ad ſctã ſua vt obſecret ⁊ nõ valebit
iiij. Reg. j. Nunq̇d nõ eſt deus in iſrael vt eatis ad
conſulendum beelzebub deum accaron. Et. j. Pa
ral. x. Mortuus eſt ſaul ꝓpter iniq̇tates ſuas. Seq̄
tur. Et inſuꝑ phitoniſſam conſuluit ⁊ nõ ſꝑauit i
in dño ꝓpter quod interfecit eũ ⁊c̃. Iaco. j. Si q̇s in
diget ſcientia poſtulet a đo in fide nihil heſitãs. j.
Choꝝ. x. Nõ idolatre efficiamini ⁊c̃. p̄s. cv. Im-
molauerunt filios ſuos ⁊ filias ſuas demonijs et
nõ deo. vñ Dañ. xiiij. Dixit Daniel regi de idolo
bel. Erras rex. iſte em̃ eſt intrinſecus luteus. forin-
ſecus ereus. neq̧ comedit aliqñ. Scd̃o petentes
nociua. ſ. h̄ tp̄alia vl̃ q̄cũq̧ carni delectabilia. Pro
uer. j. Vſq̧q̇ ꝑuuli diligitis infantiaz ⁊ ſtulti ea q̄
ſibi ſunt noxia petunt. Vere nociua adulter petit
cum nequi⁹ videat. j. Choꝝ. vj. Fornicatores adul
teri regnũ dei nõ poſſidebunt. Aliq̇ petunt gladiũ
potentie. Eccl̃i. vij. Noli q̄rẽ ab homine ducatum
neq̧ a rege cathedrã honoris. Aliq̇ laqueũ auari-
cie. j. ad Thi. vj. Qui volũt diuites fieri incidũt in
temptatõz ⁊ in laq̄um diaboli. Salomon petiuit
liberari a tali laqueo. ꝓuer. xxx. Mendicitatẽ ⁊ di
uitias ne dederis mihi. tm̃ victui meo tribue necef
ſaria. Mat. vj. Panẽ noſtrum quotidianum ⁊c̃.
Tercio petentes in pctõ mortali. p̄s. lxv. Iniq̇ta-
tem ſi aſpexi in corde meo nõ exaudiet dñs. Ergo
petẽtes ſint ſine pctõ mortali. j. Ioh̄. iij. Fiduciaz
talẽ habemus ad deũ ⁊ q̇cq̇d petierim⁹ accipiem⁹
ab eo ⁊c̃. Si cor plenũ inuidia. manus auaricia. ⁊
ſic de alijs nõ exaudiemur. Iſa. j. Cũ multiplica-
ueritis orõnes vr̃as nõ exaudiã ⁊c̃. Quarto ꝯ vo-
luntatẽ dei. j. Ioh̄. v. Quecũq̧ petierim⁹ ſm̃ volũ
tatẽ ei⁹ audit nos. ſ. ad ſalutẽ aĩe. nã docuit Lu. xj.
⁊ Mat. vij. Petite ⁊ accipietis. Iſi. de ſum. bono.
Sepe de⁹ nõ exaudit ad voluntatẽ ſ; ad vtilitatem
vtz de paulo. ij. Choꝝ. xij. q̇ ter rogauit dñm. inau-
dit⁹ tñ manſit. q: tẽptatio carnis ad aĩe ſalutẽ ſibi vti
lis fuit. Quito nõ hñtes meritũ. Et ſic diſcipl̃i. q̄ſi
di. eis dñs. non ſeminaſtis ⁊ vultis metere. p̄s. cxxv.
Qui ſeminat i lachrymis i exultatõe metet. Itez
denarius nõ dat niſi prius laboret i vinea. Mat.
xx. ⁊. ij. Thi. ij. Null⁹ coronabit ⁊c̃. Nec illi volunt
hr̃e brauiũ. j. ad Choꝝ. ix. Sic currite vt ꝯphẽdatis
Iõ Iaco. iiij. Petitis ⁊ nõ accipitis q: male petitis.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Sexti q̄ui petunt ꝛ inimicis non dimittūt. Aug⁹. Vnuſq̄ſq; talē indulgentiā accepturus eſt a deo qualem dederit proximo. Anaſtaſius. Si iniuriā non dimittis nō orationē pro te facis ſed maledictionem ſuper te inducis.

Feria quinta Sermo.xxxj.

Operamini nō cibum

q̄ perit ꝛc̄. Joh.vj. Licet oia bona appetunt̄ a creatura.ſ. rōnali. maxime tñ vita a q̄libet etiaȝ creatura ſenſibili deſideratur. Inde eſt ꝙ piſces cū ſentiūt ſe capiēdos vt vitā ꝯſeruēt in ꝓfundū aquarū ſe mergūt. Aues vero in altum aeris ſe leuant. fere ſiue beſtie ad interiora deſerti currūt. Inde etiā eſt ꝙ dñs in veteri lege obſeruatoribus p̄ceptoꝝ ſuoꝝ ꝓ maximo vitā pollicetur dicēs. Exo.xx. Honora prēm ꝛ matrē oi tpe vt lōgeu⁹ ſis ſup terrā. Cū ḡ hec vita licet ſit trāſitoria ꝛ caduca tñ diligatur. et etiā pro ea obſeruāda mlt̄a interdū pericula hō incurrat. quātomagis vitā in eternū manſurā ꝛ ſine tedio feliciter duraturā debet merito deſiderare. Ad hmōi ḡ vitā eternā promerendā acquirendā pariter ꝛ tenendā vtile hoi eſt vt cibū nō corpalē ſ; ſpūalē q̄ nō perit ſ; vitā p̄ſtat pfectā ſumma inq̄rat diligētia. Ipoq; inuēto vtiliter vtatur. De q̄ cibo ſaluator in hodierno euāgelio tria tāgi cōprobatur. Primū eſt cibi ſpūalis fructuoſitas. quā duratio ꝓbat eternalis. ibi. Operamini non cibū q̄ perit ſ; q̄ pmanet in vitā eternā. Ubi ſciendū ꝙ vtus huius cibi ꝯſideratur in hoc ꝙ non perit. qđ ſic habet videri. Corpalia enī ſunt quedā ſilitudines ſpūaliū. vtpote ab eis creata ꝛ deriuata. ꝛ ideo imitant̄ ipſa ſpūalia aliq̄ mō. Sed corp⁹ ſuſtentatur cibo. ḡ illud q̄ ſuſtentatur ſpūs dr̄ eius cibus q̄cūq̄ ſit illud. Illud q̄ ſuſtētat̄ corpus cū trāſeat in corpis naturā corruptibilē perit. ſ; cibus q̄ ſuſtentatur ſpūs eſt incorruptibilis. q2 nō mutatur in ipm ſpm. ſed potius ecōuerſo ſpūs in cibū. Vñ dictū eſt p Aug. Cibus ſum grādiū. creſce ꝛ māducabis me nō me mutabis in te ſ; tu mutaberis in me. Ideo d̄ tali cibo dicit hic dñs. Operami. q.d. operādo q̄rite vel operibus mereamini. nō cibuȝ q̄ perit. ſ. corpalē. Iuxta illud. j. Choꝝ.vj. Eſca vētri ꝛ vēter eſcis. de⁹ hunc ꝛ hāc deſtruet. q2 non ſperit vſus ciborū. ſ; illū cibū opamini. ſ. ſpūalē q̄ pmanet in vitā eternā. Qui tāta vtute ſtomachuȝ mētis ſemel acceptus ꝯfortat vt ſatietatē ppetuaȝ ſit ꝛ imortalitatē aie largiatur. Qui q̄dē cib⁹ eſt ipe deus inquātū eſt vitas ꝯtēplāda ꝛ bonitas amanda q̄b⁹ reficitur ſpūs. ꝓuerb.ix. Comedite panē meum ꝛc̄. Ecci.xv. Cibabit eū pane vite ꝛ intellectus Eſt etiā obſuantia mādatorū. iō Joh.iiij. Meus eſt cibus vt faciā voluntatē ei⁹ q̄ miſit me vt pficiam opus eius. Et etiā vbū dei: q̄ aia mūdanis cōcupiſcētijs fatigata reficitur. Math.iiij. Nō in ſolo pane viuit hō ſ; in oi vbo qđ ꝓcedit de ore dī. Eſt etiā lectio ſiue meditatio diuinarū ſcp̄turarū. Sȝ poſtremo pfectiſſim⁹ atq; ſemp exoptādus aie cibus eſt myſteriū corpis xp̄i. q̄ ad eternā ꝛ btām vitā refecto ꝓficit. In illo ſenſu hic dñs cibū q̄ pmanet in vitā eternā intelligi voluit. de quo Joh.vj. Ego ſuȝ panis vite. Sequitur ibidē. Et caro mea vere eſt cibus: ꝛ ſanguis me⁹ vere eſt potus. Sed q̄s ſit dator hui⁹ cibi inſinuat cū ſubiūgit. Quē fili⁹ hois dabit vobis. Si dixiſſet fili⁹ dei mirū nō fuiſſet. Sed ſm h̄ ꝙ fili⁹ hois dat hūc cibū magis eleuat ad attenuationē. Spūalr̄. tñ iō filius hois dat q2 natura hūana infirma p pctm̄ faſtidiebat ſpūalē cibū. nec poterat in ſua ſpūalitate ſumere. Vñ oportuit ꝙ filius dei carnē aſſumeret ꝛ p eā reficeret nos. Iuxta illud p̄s.xxij. Paraſti in conſpectu meo mēſam ꝛc̄. Vide etiā q2 ſacerdos miniſter eſt hui⁹ cibi nō largitor. diſpēſator ē ꝛ nō auctor. Filius enī hois q̄ ſaluator eſt ꝛ dñs oim ipe nob hūc dat cibū. Seipm vtiq; dat nobis vt in eo maneamus ꝛ ipe maneat in nobis. Sȝ vñ habeat autoritatē dādi oñdit dñs cū dicit. Hūc enī pr̄ ſignauit de⁹. h̄ eſt ſignū qđ ei dedit quō ꝓpriū ſibi eſſe oſtēderet. p qđ ceteris filijs hoim cōparari nō pōt. Et hoc ſignū fuit eminētia plenitudinis gr̄e Vñ p̄s. xliiij. Vnxit te de⁹ deus tuus oleo leticie ꝛc̄. Vel ſm Hylariū. Signauit. i. ſigillauit. Qñ enī ſigilli in cerā imp̄mitur cera retinet totā figurā ſigilli. Sic filius dei inquantū hō totā figurā pr̄is accepit. q2 in natura hūana de⁹ pr̄ impſſit vbū. i. filiū qui eſt ſplēdor glr̄e ꝛ figura ſube ei⁹. ad Hebre.j. Vel ſm Chriſ. Signauit. id eſt ad hoc ſpecialiter eū de⁹ pat̄ inſtituit vt daret vitā eternā mūdo. Joh.x. Ego veni in mundū vt vitā habeant. Sic enī qñ aliq̄s eligitur ad aliqđ magnū officium peragendū dȝ ſignari ad illud Luc.x. Poſt hec deſignauit dñs ꝛc̄.

Conſequēter ꝓ ſcđo p̄ncipali tāgit q̄litatē habēdi hūc cibū q̄ eſtimatio exiſtit infnalis. i. fides. Dixerūt ḡ ad eū. Quid faciem⁹ vt opemur opa dei. q̄ſi diceret. Nihil credim⁹ eternuȝ niſi deū. ſed tñ de hoc cibo q̄ pmanet in eternuȝ dicas nob. eſt ne aliq̄d diuinū: ꝛ ſi ſic quō ḡ hūc ꝯſequi poſſumus et p q̄ opa eū mereri valemus. Rñdit ieſus ꝛ dixit eis. Hoc eſt opus dei ꝙ credatis in eū quē miſit ille. q.d. p fidē poteſtis hūc cibū mereri. Sȝ di. q̄d eſt ꝙ apl̄s ad. Ro.iiij. diſtinguit opa cōtra fidē dicēs. ꝙ abraā nō eſt iuſtificat⁹ ex opibus ſed ex fide Dicendū eſt ꝙ ibi fides nō diſtinguitur ꝯtra opa exteriora. Hic aūt fides dicitur eſſe op⁹ tm̄ manens in aia. Alio mō pōt fides cōputari inter opa exteriora. nō ꝙ fides ſit ipa opa: ſ; ꝙ ſit eoꝝ p̄ncipiū. Hec aūt fides intra ſe eſt. nō q̄ in multis ē. q2 multi cōfitentur ſe noſſe deū: factis aūt negāt. ſed ea q̄ p dilectionē operatur. Cōſiderandū etiā ꝙ fidē nō op⁹ nr̄m ſ; opus dei dixit. vt nemo putet fidē a ſe hr̄e ſiue aliud bonū. nec de ſuis viribus gl̄ietur. ſ; q̄ gl̄iatur in dño glorietur. Et dicat cum apl̄o. j. Choꝝ.xv. Gratia dei ſum id qđ ſum. Dixerūt ergo ei. Qđ ergo tu ſignū facis vt videam⁹ ꝛ credam⁹. q.d. ſm Chriſ. Cū inuitas ad fidē ideo vt credere tibi poſſimus. volum⁹ a te ſignum videre. q2 licet quinq; milia hoim de q̄nq; panib⁹ ſatiaſti. nō tñ ꝓpter h̄ maiores moyſe. q̄ pauit pr̄es nr̄os in deſerto māna. Sed ſi vis vt credamus tibi p tuū miraculū ſtue tuo ſigno quotidie paſcas nos ſine labore noſtro ꝛ ſine fatigatione. ꝛ tūc credem⁹ te maiorem fore moyſe. Quia ſequitur. Quid operaris. pr̄es nr̄i māducauerūt māna in deſerto. ſic̄ ſcp̄tū ē. Panē de celo dedit eis māducare. Ac ſi diceret. Iterꝝ p

UVA. BHSC. IyR_034_1

mittis nobis maioꝛa ꝙ̄ moyſes. tu em̄ panes dediſti nobis oꝛdeaceos. ille patribꝰ nr̄is dedit manna de celo. Unde dicūt. pr̄es manducauerūt mān̄a in deſerto. nec dicunt. deus pauit panes nr̄os manna. ne videant̄ eū velle equare deo. ⁊ ne videantur moyſen p̄ferre xp̄o q̄ſi in hoc eū allicere volētes ꝙ ꝯtinue eos paſcat. Reſpōſio xp̄i ponit̄ ad p̄cedētia cū dicit̄. Amē amen dico vobis. nō moyſes dedit vobis panē de celo ꝫ pater meus dabit vobis panē de celo verū. Ubi ſciendū ꝙ iudei duo ꝓpoſuerūt xp̄o de cibo coꝛpali. videlicꝫ datorem moyſen ⁊ locū. ſ. celū. q̄ duo remouet xp̄s circa cibū ſpūalem. qꝛ datoꝛ eius nō eſt moyſes: ſed pr̄ celeſtis. Nec dat̄ de celo aereo ꝫ ſidereo. Unde ergo dicit̄. Nō moyſes ⁊c̄. Ubi em̄ eſt panis celeſtis dr̄ verus panis. nō ꝙ panis celeſtis datꝰ in deſerto fuiſſet falſus. qꝛ miraculū de mān̄a falſuꝫ nō fuit. ſed dicit̄ verus cōtra mān̄a qꝺ panis figuratiuus illius fuit. Qui etiā panis de celo dicit̄ ſicut ſequit̄. Panis em̄ dei eſt qui de celo deſcēdit. ⁊ dat vitā mūdo. De celo dicit̄ deſcēdere. qꝛ xp̄us rōne deitatis de celo oꝛit̄. Similiter etiā rōne humanitatis. qꝛ aīa immediate a d̄o creat̄. ⁊ virtus formatiua coꝛpis xp̄i fuit v̄tus ſpūſſcti. Ex hoc etiā cognoſcit̄ ꝙ de celo ſit cū ꝓpriū facit effectū. ſ. cū dat vitā. Nā panis ille coꝛpalis vitā nō dabat, qꝛ oēs q̄ mān̄a māducauerūt moꝛtui ſunt. iſte aūt dat vitā eternā. Cōſequēter ꝓ tertio p̄ncipali tangit̄ edulus realis huius cibi. ⁊ q̄ eius exiſtat exiſtētia finalis. Et p̄mo tangit̄ petitio iudeoꝝ. Dixerūt ergo ad eum. Dn̄e ſemꝑ da nobis hunc panē. Volebāt em̄ de cetero eſſe refecti ſine eſurie ⁊ laboꝛe; ſicut de muliere ſamaritana dictū ē Joh. iiij. Dn̄e da mihi hanc aquā ⁊c̄. Veruntn̄ ſicut non intelligebat ꝯditionem aque ſpūalis. ſic nec iſti de pane ſpūali. Ideo on̄dit eis ieſus quid ſit ille panis dicēs. Ego ſum panis vite. ſi quis venerit ad me nō eſuriet. ⁊ q̄ credit in me nō ſitiet vnq̄ꝫ. Ubi ſciēdum ꝙ verbū ſapiētie eſt ſpūalis cibus mentis q̄ mens ſuſtentat̄. Eccl̄i. xv. Cibauit illū pane vite ⁊ intellectus. Et dicit̄ ille panis ſapiētie eſſe panis vite. ad differentiā panis coꝛpalis. q̄ panis eſt panis moꝛtis. qꝛ nō ꝯpetit niſi ad reſtaurandū defectus moꝛtalitatis. Un̄ ⁊ ſolum in hac vita coꝛpali neceſſarius eſt. Sed panis ſapiētie diuine eſt per ſe viuificatiuꝰ nec habet moꝛtē ꝯtrariā. Itē panis coꝛpalis nō dat vitā ꝫ tm̄ p̄exiſtentē ſuſtētat ad tēpus. Sed panis ſpūalis ita viuificat ꝙ dat vitam Nā aīa incipit viuere qn̄ adheret v̄bo dei. Pſal: xxxv. Apud te fons vite. Quia ergo oē v̄bū ſapientie deriuat̄ a v̄bo dei vnigenito. Ecci. j. Fons ſapiētie v̄bū dei reſidēs in excelſo. ideo ip̄m v̄bum dei p̄ncipaliter dr̄ panis vite. Et qꝛ caro xp̄i verbo dei vnita eſt. id̄o habet etiā ꝙ ſit viuificatiua. Un̄ coꝛpus eiꝰ ſacramētalit̄ ſumptū viuificatiuū eſt. Nā ꝑ myſteria q̄ xp̄s in carne ſua cōpleuit dat vitā mūdo. ⁊ ſic caro xp̄i ꝓpter dei v̄bum panis eſt nō ꝯſuete vite ꝫ illius q̄ moꝛte nō reſoluit̄. Et id̄o caro xp̄i dr̄ panis. Gen̄. penulti. Aſer pinguis panis eius ⁊ p̄bēs delicias regibus. Hūc panē qui ꝯmederit nō eſuriet. Qꝺ ſignificat̄ i eo ꝙ dr̄. Qui venit ad me nō eſuriet: ⁊ q̄ credit in me non ſitiet. Qꝺ idē eſt ſm Aug. Quia idē eſt venire ad eum ⁊ credere in eū. ⁊ h̄ fide. ſ. foꝛmata charitate. Talis inquā dr̄ nō eſurire nec ſitire. qꝛ habēs deū ꝑ gr̄aꝫ nihil aliud deſiderat niſi ip̄m. deuꝫ quē habet per gr̄aꝫ plenꝰ deſiderat hr̄e per gl̄iam. Cibus aūt et potus coꝛpales eſt cōtrarie ꝯditionis. qꝛ habitꝰ in plenitudine in faſtidiū vertit̄. Vel qꝛ coꝛpalia nō ſimul ſumunt̄ ꝫ paulatiꝫ q̄ſi cū metu. Et iō ſemꝑ reſtat aliud ſumendū. Et ꝓpter hoc ſicut cōſurgit delectatio ⁊ ſatietas eo iā ſumpto. ita deſideriū iā reſtat ex ſumēdo Ideo coꝛpalia nō ſatiant in eternū. Vel id̄o qꝛ coꝛrumpunt̄ coꝛpalia. vn̄ remanet memoꝛia ex coꝛrupto ⁊ generat̄ iterato deſideriū eoꝝ. Spūalia vero ⁊ ſimul ſumunt̄ ⁊ nō coꝛrūpūtur neq̄ꝫ deficiūt. ⁊ ideo eoꝝ ſatietas manet in ꝑpetuū. Apoca. vij. Non eſurient neq̄ꝫ ſitient. p̄s. xv. Adimplebis me leticia cū vultu tuo. delectatōes in dextera tua. ſ. in ſpūalibus vſq̄ꝫ in finē. Hūc igitur panē totis deſiderijs requiramꝰ atq̄ꝫ ip̄is facta deſideria operū impēdijs adiuuemꝰ. Ueniamus ad xp̄m. id eſt credamus abſq̄ꝫ dubio eſſe coꝛpus xp̄i qꝺ ſumimꝰ. Via qua ad eū veniamꝰ eſt fides. Ita em̄ ꝑ fidē accedētibus ⁊ ſincero coꝛde ſumentibꝰ vitā tribuit ſempiternā. Et hi tales nō eſuriēt in eternū. Illi em̄ q̄ dubitāt an veruꝫ coꝛpꝰ xp̄i ſit nō reficiunt̄: ꝫ ſecū repoꝛtāt eſuriē. nec illuminant̄ ꝫ denſioꝛibꝰ tenebꝛis obſcurant̄. p̄s. xxxiij. Accedite ad eū ⁊ illuminamini: ⁊ facies vr̄e nō confundent̄. Illoꝝ em̄ facies illuminant̄ ⁊ nō erubeſcūt quin cūcta accedāt. Sed illius facies ꝯfuſione replet̄ q̄ nihil credit. vel non credit coꝛpꝰ xp̄i eſſe qꝺ ꝑcipit. Vel quē ſua cōſciētia grauioꝛis peccati recoꝛdatione cōpungit. Ut igitur tā damnabilē nō ſuſtineamus cōfuſionē mūdemus nos ab omni inquinamēto carnis ac ſpūs. quatenus diuinū ac ſacroſanctū myſteriū nō ad moꝛtis eterne iudicium: ſed ad perennis vite ſumamꝰ p̄mium.

Feria ſexta. Sermo. xxxij. De euāgelio.

Hic ē heres venite occidamꝰ eū.

h
Mat. xxj. Magna dat̄ ſm legē pena his q̄ occidūt heredē ſeu naturalem dn̄m. ⁊ ſignāter quādo ex hoc ſequitur perditio hereditatis. Moꝛaliter. verus heres eſt chꝛiſtꝰ ad Hebꝛe. j. Conſtituit eum heredem vniuerſoꝛū per quē fecit ⁊ ſecula. Hunc occidunt iudei. O q̄ꝫ magnū ſcelus. Hiero. Non ſolum magnū ſed et maximū quia indicibile ⁊ inexcogitabile. nullus excogitare pōt huius ſceleris quantitatē. Ber̄. in quodam ſermone diſtinguit quadruplex peccatū ſcꝫ oꝛiginale. ꝑſonale. actuale. et ſingulare. Illud aūt ſingulare eſt illis qui chꝛiſtum crucifixerunt. ſcꝫ quādo impij virū iuſtū occidunt. Augꝰ. in ſermone de paſſione alloquit̄ eos dicēs. Ignobilitaſti eū qui te clarificabat. Occidiſti eū qui te de duricia ſeruitutis eripuit. Coꝛpus eius vulneraſti q̄ coꝛpus tuū a vulneribus curauit. coꝛonā ſpineam in caput eius poſuiſti q̄ gl̄ia ⁊ honoꝛe p̄cinctus te coꝛonauit. Et manus illius pias qui te de limo plaſmauit vinculis colligaſti. Ideo pꝛe magnitudine ſceleris impletū eſt illud Job. xxij. Vſq̄ꝫ in pꝛeſentē diem remanet ſcelus malicie. Quāuis h

UVA. BHSC. IyR_034_1

peccatū ſingulare fuit apud iudeos.tñ falſoꝝ xpi-
anoꝝ pctm nō minimū. Primo qꝛ peccāt contra
ipm quē ſciunt eſſe deū. Scđo peccāt ꝯtra eū qui
iam eos redemit. Aug. Vide grādis malicia eoꝝ
q̄ xp̄m crucifixerunt.maioꝛ eoꝝ q̄ recte viuere no-
lunt.p̄cepta veritatis oderūt.ꝓpter qđ oēs appa-
rebimus in iudicio.De quo introitus.Ego āt ꝛc.
vide infra. Aliud thema. Malos male perdet
Matth.xxj.Mar.xij.Lu.xx. Videm⁹ ꝙ hō cita-
tus ad iudiciū ille prius occupat ſe anteq̄ꝫ cōpare
at quō iuſtus cōpareat.ꝛ ſi minus iuſtus diſcerni
tur tūc mācipabiꝉ carceri.Spūaliter.Omēs nos
manifeſtari opoꝛtet añ tribunal xp̄i .ij. ad Cho.v.
ꝛ vnuſq̄ſq̄ꝫ recipiet ꝓut geſſit in coꝛpe.de q̄ introi
tus. Ego aūt in iuſticia apparebo ꝛc. Jō petit ec-
cleſia in collecta. Da q̄ſum⁹ omp̄s deus vt ſacro
nos purificāte ieiunio ſinceris mētibus ad ſctā vē
tura facias ꝑuenire. Nā q̄ diſcerniꝉ vt violentus ꝛ
homicida carceri inferni mācipatur. ꝛ ſic iudei.vt
habeꝉ figuratiue in epl'a vbi decē frēs vēdiderunt
ioſeph.Et ſic iudei xp̄m.De q̄ euāgeliū. Hic ē he
res.ergo punienꝉ tꝑaliter ꝛ eternaliter.de quo the
ma.Malos male perdet. In ſumma euangelij
tria innuunꝉ. Primo collati beneficij multiplica
tio.ibi. Hō q̄dam ꝛc. Scđo tāgiꝉ deſtinati nuncij
trucidatio.ibi.Cū aūt tp̄us.Tertio poniꝉ obſtina
ti ppl'i damnatio ſeu ꝯculcatio.ibi.Cū autē vene-
rit dn̄s vinee ꝛc. De p̄mo dicit.Jn illo tp̄e. ſcꝫ fe
ria ſcđa poſt dn̄icā palmarū cū veniſſet ieſus in tē
plum interrogabant eū ſcribe in qua ptāte hoc fa
ceret.ꝛ q̄s ei dediſſet hāc poteſtatē.Rn̄dit eis.Ba
ptiſmus iohānis vn̄ erat.de celo an ex hoībus:At
illi cogitabāt intra ſe dicētes. Si dicim⁹ de celo:
tūc dicet.quare nō crediſtis illi.Si autē ex hoi-
bus:timem⁹ turbā.Et rn̄dētes dixerūt.Neſcim⁹.
Et ait illis. Neq̄ꝫ ego dico vobis in qua ptāte hoc
facio.Et reſpōdit illis. Amen dico vobis publica
ni ꝛ meretrices p̄cedēt vos in regno dei.Ratio qꝛ
egerūt pniam in p̄dicatiōe iohānis.Sed iudei fu-
erūt obſtinati cogitātes occidere filiū dei.De hoc
ſubdit in parabola dicēs. Hō quidā.ſ.deus pater
Chriſ.Diciꝉ hō:nō natura ſed benignitatis ſimi-
litudine.Phs in polliticis.Hō naturaliter ē ani-
mal manſuetū ꝛ piū.Erat paterfamilias q̄ guber
nat oēm creaturā:ſicut paterfamilias domū Qui
plātauit vineā.id eſt ſynagogā.Jſa.v. Vinea dn̄i
exercituū domus iſrael eſt. Hāc plātauit creādo.
Hiere.ij.Ego te plantaui vineam meā electam:ꝛ
trāſtulit eam in terram ꝓmiſſionis.Pſal. Vineā
de egypto trāſtuliſti.Et ſepem circūdedit eam.id
eſt cuſtodiā angeloꝝ.Jſa.lxij. Super muros tu-
os cōſtitui cuſtodes.Et fodit in ea toꝛcular. id eſt
legē.qꝛ multis p̄ceptis eos toꝛq̄bat. Et edificauit
turrim.i. templū ꝓpter altitudinē edificij et ꝓpter
ſecuritatē refugij.ꝛ locauit eam agricolis.i. docto
ribus ꝛ p̄latis qui debent extirpare vicia tanq̄ꝫ ſpi
nas.ꝛ inſerere v̄tutes.Et peregre ꝓfectus eſt:non
mutādo locū ſed operādo:liberū relinquēs arbi-
triū.Vel ſm Chriſ.peregre ꝓficiſci lōganimitatē
habēdo.quia non ſemper eoꝝ peccatis penas in
duxit.Johel.ij. Paciēs eſt ꝛ multū miſericoꝛs.
Dixi ſecūdo tangitur deſtinati nūcij trucidatio
ibi. Cū aūt tempus fructuū appꝛopinquaſſet. ſcꝫ
poſt legem datam fuit tempus fructuū operū bo
noꝝum. Remigius.Tempus fructuum fuit cū ſu
peratis hoſtibus terram ꝓmiſſionis colere ſecure
ceperūt. Ambꝛoſius.Bene dicit:tēpus fructuūꝫ
nō pꝛouentuū.nullus em̄ fructus ꝛ ꝓuentus exti
tit iudeoꝝ. nō ſpūali muſto ſed cruoꝛe ꝓphetarū
redundabāt. Miſit ſeruos ſuos ad agricolas. ſcꝫ
moyſen ꝛ aaron ꝛ ꝓphetas vt acciperent fructus
eius.ſcꝫ legis.ꝛ obedientiā deo ꝛ p̄latis.Et agrico
le appꝛehēſis ſeruis eius aliū ceciderunt:vt moy-
ſen ꝛ aaron q̄ fuerūt ceſi linguis iudeoꝝ licꝫ nō
gladio.Deu.xxxij. Vua eoꝝum vua fellis botrus
amariſſimus.in quo inebꝛiati ꝓphetas occiderūt
Jſa.v.Expectauit vt faceret vuas ꝛ fecit labꝛuſcas
p̄s.Jrritauerūt moyſen in caſtris aaron ſcm̄ dn̄i.
Et iterum vexatus eſt moyſes ꝓpter eos. Alium
occiderunt ſicut Jſaiam q̄ ſerratus ē ſerra lignea
ex p̄cepto manaſſe regis iude.Et ſicut amos quē
Ochoſias per timpoꝛa tranſfixit. Alium lapida-
uerunt vt zachariā quem rex Joab lapidari iuſſit
inter templū ꝛ altare.Et hieremias ſimiliter lapi-
datus eſt. Sed di. cur iudei nō feſtiuant ꝓp̄has
per eos occiſos ſic̄ xp̄iani martyres ꝛ apl'os. Re-
ſpondeꝉ pꝛimo ꝓpter immanitatē ſceleris.qꝛ non
alienos ſed ꝓpꝛios occiderūt. Scđo ad occultati-
onem ſui criminis.ꝛ ad declarandā duriciā deſpe
rati ſui pectoꝛis.p̄s.Superbia eoꝝum q̄ te oderūt
aſcendit ſemꝑ.Actuū.vij.Dura ceruice ꝛ incircū-
ciſi coꝛdibus ꝛc.Aug⁹.Stephanus eos increpa-
uit:qꝛ timuerūt eſſe ꝑpetuā memoꝛiā ſcelerum: et
poſteroꝝ hoꝛruerūt ꝑſecutionē ꝛc.Joh.viij. Vos
ex patre diabolo eſtis.Jterum miſit alios ſeruos
plures p̄oꝛibus quia multiplicauit de⁹ ꝓphetas.
ꝛ fecerūt ſimiliter vt impleretꝉ hierl'm ſanguine ꝓ
phetarū.vt dī.iiij.Reg.xxj.Jō ſaluatoꝛ ait Mat.
xxiij.Hierl'm hierl'm q̄ lapi.ꝛc.Ecce quāta patien
tia ꝛ mia erat in d̄o erga iudeos . attñ malicia eoꝝ
ſꝑ creſcebat. Nouiſſime āt.ſ.p⁹ occiſionē ꝓp̄ha-
rū.miſit ad eos d̄s filiū ſuū.ſ.tp̄e gr̄e. d̄ q̄ ad Gal'.
iiij.Cū vēit plenitudo tp̄is miſit d̄s filiū ſuū.ſ.na-
turalē.dicēs.Foꝛſitan verebūꝉ filiū meū.Hiero.
Nō loq̄ꝉ vt ignoꝛās ſꝫ vt libera volūtas hoi reſer-
ueꝉ.Agricole āt.i.iudei maioꝛes vidētes ꝛ cog̃ſcē
tes ꝑ doctrinā ꝛ miracl'a filiū.i.xp̄m i lege ꝓmiſſū
ꝑ p̄triarchas nūciatū.ꝑ ꝓp̄has ꝓmiſſuꝫ inuiderūt
ſibi.iuxta illđ Sap̄.ij.Grauis ē nob̄ ad videndū.
dicētes intra ſe.Hic ē heres.i.vnic⁹ ꝛ natural' fili⁹.
Mat.iij.Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus in q̄ ꝛc.Nō ali⁹ ꝑ
naturā ſꝫ a me diſtinctus ſm ꝑſonā. qꝛ alia ꝑſona
p̄ris.alia filij.alia ſpūſſcti.De q̄ ad Heb.j.Quem
ꝯſtituit heredē vniuerſoꝝ Hiero. Manifeſte do-
minus ꝓbat iudeoꝝ p̄ncipes:nō ꝑ ignoꝛātiā ſed
per inuidiā filiū dei crucifixiſſe.Johis.xv. Vide-
rūt aūt ꝛ oderūt me ꝛ p̄rem meū. Pro q̄ dubita
tur.vtrū iudei cognouerūt ieſum nazarenum eſſe
xp̄m in lege ꝓmiſſum.arguiꝉ p̄mo ꝙ nō.ꝑ illđ qđ
dī.j. Choꝝ.ij. Si cognouiſſent nunq̄ꝫ deū gloꝛie
crucifixiſſent ꝛc. Jtem Actuū.iij. petrus loquēs
iudeis dixit.Scio fratres ꝙ per ignoꝛantiam feci
ſtis ſicut ꝛ p̄ncipes veſtri. Jtem Lu.xxiij. Pater
dimitte illis quia neſciūt q̄d faciūt.Jn oppoſitū.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Nūc aūt viderūt me ⁊ pr̄em meū. Itē Joh.j. vbi dicit. Ecce agnus dei ⁊c. Itē hic Matth.xxj. Hic eſt heres. Quia Hieronym⁹ manifeſte dicit. Nō ꝑ ignorantiā ſed ꝑ inuidiā iudeos eū crucifixiſſe. Reſpōdet. gens iudeoꝝ ſicut ⁊ aliarū ciuitatū cōmunitates triplices ꝯtinebat ꝑſonas. Quidā ſimplices vt mechanici ⁊ laborantes. Quidā mediocres vt ciues. quidā maiores vt ꝑncipes epi ⁊ doctores. quoꝝ ſapientia regit cōmunitas tota. Sic in plebe iudeorū fuerūt minores ⁊ ſimplices. iſti nō cognouerūt xp̄m deū eſſe vl' meſſiam in lege ꝓmiſſuꝫ. de illis loquit .j. ad Choꝝ.ij. Si cognouiſſent ⁊c. Alij fuerūt mediocres ⁊ ſubtilioris ingenij ꝑmis. Iſti cognouerūt ꝓmiſſum in lege: ꝫ nō deū nec dei filiū. vñ Aug. libro q̄ſtionū noui ⁊ veteris teſtamēti. Si eñ demones deū factū hoiem nō intellexerūt. quātomagis hoies. Nō eñ illum ꝑncipes mediocres ſciebāt eſſe q̄ ꝓmiſſus erat in lege. nec etiā myſteriū eius ꝙ filius dei erat. neqꝫ ſacramentū incarnationis paſſionis ⁊ redēptiōis cognouerūt. De his Actuū.iij. dixit Petr⁹. Nūc frēs ſcio ꝙ ꝑ ignorantiā feciſtis vos ſimplices ſic̄ ⁊ principes vr̄i. ſ. mediocres. Tertij ꝟo ſunt maiores. ſ. ſcribe ⁊ phariſei. hi cognouerūt eū deū ⁊ dei filiū. Aug'. Miſſio filij eſt ꝟbi incarnatio. Aug⁹. ſuꝑ illud. In mūdo erat ⁊ mūdus eū non cognouit. Illuc miſſus eſt ꝑ humilitatē vbi ſꝑ fuit ꝑ diuinitatē. Etiā ſciebāt ex impletione tp̄is. Daniel'. ix. Non auferet ſceptrū de iuda donec veniet qui mittēdus eſt. Et etiā ſciebāt modū veniēdi. ſcꝫ in pauꝑtate ⁊ humilitate. vt hr̄ Zach.ix. Et cuꝫ hoc meſſiā in lege ꝓmiſſum. vt ꝑꝫ in ſmone illo. Cōuenio vos o iudei ⁊c. dñica q̄rta aduētus domini Item ex teſtimonio iohānis baptiſte. Itē ex teſtimonio operū ⁊ miraculoꝝ. vñ cū q̄ſierūt Joh.x. Si tu es xp̄s dic nobis palā. R̄ndit. Oꝑa q̄ ego facio in nomine pr̄is mei teſtimoniū ꝑhibēt de me. Chriſ. ſuꝑ Matt. Ex oibus oꝑibus iudei cognouerūt xp̄m eſſe dei filiū. Attamē ꝯſiderdndū ꝙ nulla noticia quā phariſei habuerūt de xp̄o ꝑ ſcripturas ꝓphetarū erat certa certitudine euidentie Tū q2 talis certitudo hr̄ ſolū ꝑ demōſtrationē nō ꝑ ſenſum. Tum q2 ꝓphetie poſſunt aliquādo varie exponi. Et ideo maior erat noticia ꝑſonalis et veriſimilis cōiecture. Vel ſm aliquos ibi erat certitudo adherētie q̄ pōt impedire in actu modū ꝑdictū. Per ꝑdicta aūt ſoluunt argumēta ad vtrāqꝫ partē. q2 illa q̄ ꝓbāt ꝙ habuerūt noticiā de xp̄o intelligēda ſunt de noticia habituali. Alie aūt autoritates deducte in ꝯtrariū loquunt ꝺ actuali cognitiōe applicāte ad op⁹ q̄ fuit impedita ꝓpt paſſiones inuidie ⁊ rācoris. Quia iudei ꝑmo habuerūt verā eſtimationē de xp̄o ⁊ in habitu ⁊ in actu in ꝑncipio. Sed qñ incepit ꝯtra eos ꝑdicare excitati ſunt ꝯtra eū ira rācore ⁊ inuidia. q̄bus paſſionib⁹ impediebant ab actuali cognitōe veritatis ꝑhabite de xp̄o. Sed di. Quare crucifixerūt eum R̄ndet Chriſ. Hoc cauſauit auaricia ⁊ vana gl'ia. q2 cū xp̄s introiuit in tēplū eijciēs vendētes aialia q̄ ad ſacrificiū vēdebant erat illis cōfuſio. ⁊ ſic vana gl'ia ſuadebat altricari. Itē auari cogitabāt ſi ppl's iſte habuerit iſtū deum. tunc neceſſe eſt vt dimittat conſuetudinē hoſtiarum q̄ ad noſtrum pertinent lucrū. ⁊ ſic ppl's nō erit poſſeſſio noſtra ſed dei. Si aūt occiderimus eū tūc non eſt q̄ iuſticie fructus a ppl'o querat. ⁊ ſic ſemꝑ tenebit cōſuetudo hoſtiarū. Et ideo machinati ſunt de ei⁹ morte. Sicut incontinēs ꝓpter paſſionē cōcupiſcētie eligit fornicari. qꝺ tñ alias refugeret. Verbi gratia hō aliqñ diligit aliquē actu ⁊ habitu. poſt hoc cōmouet eū tunc obfuſcat dilectionis noticia actualis ⁊ habitualis. ideo dixerūt. Hic eſt heres venite occidam⁹ eū: tūc habebim⁹ hereditatē. Remigius in omel'. Nō ꝑ ignorantiā ꝫ per inuidiā crucifixerūt redēptorē. Sciuerūt eñ eū eſſe illū de q̄ ꝑs. Poſtula a me ⁊ dabo tibi gētes hereditatē tuam. iō dixerūt. Venite occidam⁹ eū ⁊c. Ne cōſuetudo hoſtiarū ⁊ lucrū nr̄m dimittat. Sic adhuc ē cogitatio ſacerdotū carnaliū: q̄ non ſolliciti ſunt q̄ mō ppl's viuat ſine peccato. ꝫ aſpiciūt quid in eccleſia offerat. Et apprehēſum eū eiecerūt extra vineā. id eſt extra ciuitatē hierl'm. Triplices ꝑſone i lege extra caſtra eijciebant. ſcꝫ immundi. leproſi ⁊ blaſphemi: quaſi hmōi eſſet xp̄s. Ipe tñ non fuit immūdus ꝫ ſpeculū ſine macula. Non leproſus ꝫ cādor lucis eterne. Nō blaſphem⁹ ꝫ imago bonitatis eius Sap.vij. Et occiderūt. ſcꝫ ſine cauſa. Job.xvj. Hec paſſus ſum abſqꝫ iniq̄tate manus mee. Dixi ſcđo innuit obſtinati ppl'i dānatio dicens. Cum ḡ venerit dñs vinee q̄d faciet agricolis Hiero. Hic interrogat dñs nō q̄ſi ignorās quid eſſent reſpōſuri. ꝫ vt ex ꝓpria rñſione damnarent. Aiūt. Malos male perdet. ſ. tp̄aliter ⁊ eternaliter Tp̄aliter factuꝫ eſt vt dicit Joſephus. qñ. lxxxvij. milia venditi ſunt. ⁊ vndecies centena milia fame ⁊ gladio perierūt. Scđo eternaliter q2 .xlij. annis dedit eis pn̄iam anteqꝫ hirl'm ſubuerteret Hiere. xvij. Duplici ꝯtritione ꝯtere eos dñe. Et vineā ſuam locabit alijs agricolis. illud poſt xp̄i aſcenſionē. xlij. anno factū eſt cū exercit⁹ romanoꝝ ꝑdidit incredulos ⁊ auferebat locū ⁊ gentē ⁊ regnū eoꝝ Et locauit vineā ſuā alijs agricol'. ſ. ſcis apl'is ⁊ nobis. vt reddāt ei fructū tp̄ibus ſuis. ſ. fructū cordis credēdo. oris ꝯfitēdo. oꝑis ſeruiēdo. ⁊ corꝑis patiendo. ſubdit. Dixit illis ih̄s. Nūqꝫ legiſtis in ſcripturis. q. d. vtiqꝫ. Lapidē quē reprobauerūt edificātes: hic fact⁹ eſt in caput anguli. A dño factū eſt iſtud: ⁊ eſt mirabile in ocl'is nr̄is. Magr̄ in ſcholaſtica hyſtoria dic̄ ad lr̄am fuiſſe īpletū in edificatione tēpli ſalomonis. De q̄ cecinit dauid in ꝑs. Lapidē quē ⁊c. Et h̄ nō ē factū a caſu ꝫ ex diuia ordinatōe. Iō ſubdit. A dño factū eſt iſtud. Lapis iſte figurabat xp̄m. q2 ml'tiplicit reprobat⁹ a ꝑncipib⁹ ⁊ tñ eſt fact⁹ in caput anguli ꝯiūgēs iudeos ⁊ gētiles q̄ſi duos ꝑietes. de q̄ Iſa. xxviij. Ego mittā in ſyon lapidē angularē. Et iō ſcribit Dañ.ij. Lapis abſciſus de mōte ſine manibus q̄ ꝑcuſſit ſtatuam Nōs eſt btā ꝟgo ſuꝑ hūanā naturā ꝑ gr̄aꝫ ſublimata. de q̄ xp̄s ꝯceptus eſt ſine manib⁹. i. ſine oꝑatione hūana. ꝯfregit ſtatuā. i. vanitatē hui⁹ mundi Joh.xvj. Cōfidite ego vici mūdū. Itē dr̄ lapis ꝓpter edificatiōis vtilitatē. q2 ꝑ hūc lapidē ꝯſtruit oē edificiū ſp̄uale. j. ad Choꝝ.iij. Fundamentum aliud nemo poteſt ponere ꝑter illud qꝺ poſitū eſt

UVA. BHSC. IyR_034_1

q̃ʒ eſt chriſtus ieſus. Sed iudei multipliciter reprobauerũt hũc lapidẽ. Primo in eũ nõ credẽdo Joh.vij. Nunq̃d aliq̃s ex ꝑncipibus credidit in eũ. Scđo eũ non ſuſcipiẽdo. Joh.j. In ꝓpria venit ⁊ ſui eum nõ receperunt. Tertio ei detrahẽdo. Joh.ix. Nos ſcimus q̃ꝛ hic hõ pctõꝛ ẽ. Quarto in ꝑſtitia blaſphemãdo. Joh.viij. Nõne bñ dicimꝰ ſamaritanus es ⁊ demoniũ habes. Quinto eiꝰ miracula demoni aſcribẽdo. Luce.xj. In beelzebub ꝑncipe demonioꝝ ⁊c̃. Sexto regnũ eiꝰ recuſando Luc.ix. Nolumꝰ hũc regnare ⁊c̃. Joh.xix. Regẽ nõ habemus. Septimo morti ꝯdẽnando. Math. xxvij. Reus eſt mortis. Octauo poſt mortẽ perſequẽdo. Math.xxvij. Dñe recordati ſumꝰ q̃ꝛ ſeductoꝛ ille ⁊c̃. Sed exquo ita multiplicit̃ reprobauerũt eũ iudei. ſubdit. Ideo dico vobis. auferet̃ a vobis regnũ. i. regimẽ vinee. i. eccl'ia vl' ſcriptura vel di miſericordia. Et dabit̃ gẽti faciẽti fructũ. id ẽ opa bona. Nota legimus regnũ tpale a multis eſſe ablatũ. ⁊ ſic eternale regnũ. Primus fuit cui ablatũ eſt regnũ nabuchodonoſoꝛ. vt pʒ Dañ.iiij. cui dictũ eſt. Trãſibit a te regnũ ⁊ ab hominibus te eijcient. ⁊ cũ feris erit habitatio tuo. Et hoc ꝓpter ꝟba ſupbie. Et ſic ſupbis auferet̃ regnũ celoꝝ. ſic lucifero q̇ dixit Iſa.xiiij. Aſcendã ſup altitudineʒ nubiũ ⁊ ſimilis ero altiſſimo Lu.j. Depoſuit potẽtes de ſede ⁊c̃. Lu.xiiij. Qui ſe exaltat humiliabit̃. ps. Nõ habitabit in medio domꝰ mee q̇ facit ſupbiã. Scđus eſt ſaul. j. Regũ.xv. Scidit dñs regnũ iſrael a te hodie et tradidit illud ꝓximo tuo meliori te. ꝓpter hoc q̃ꝛ reſeruauit pinguia đ amalech ꝯtra p̃ceptũ dñi. Et ſic oĩs auarus excludit̃ a regno dei. Matt.xix. Facilius eſt camelũ intrare ꝑ foramẽ acus q̃ꝫ diuitem intrare in regnuʒ dei. j. Choꝝ.vj. Raptores auari regnũ di poſſidere nõ poſſunt. Tertius ẽ Balthaſar. Dañ.v. Et figurat guloſos. q̃ꝛ ꝯmedebat ⁊ bibibat cũ ꝑncipibus ſuis qñ ſcriptũ erat coraʒ eo qđ Daniel expoſuit dicẽs. Diuiſum eſt regnũ tuuʒ ⁊ datũ eſt pſis ⁊ medis. Et ſic amittit̃ regnũ celi ꝓpt̃ carnis delicias. j. Coꝝ.xv. Caro ⁊ ſanguis regnũ di poſſidere ñ pñt

De eodem Sermo.xxxiiij. De epiſtola.

IN diebus illis ſcʒ qñ

I Jacob redierat de meſopotamia ſyrie. et ab eſau fratre ſuo q̇ ei venerat obuiã receſſerat. ⁊ ſichem filius emoꝛ dynam corruperat. Dyna filia iacob de lya. et filij ſui. ſ. ſymeon ⁊ leui de ſychemitis vindictã expetebãt adhuc viuẽtibꝰ yſaac ⁊ rachele. nonduʒ nato beniamin dixit Joſeph puer ſedecim annoꝝ fratribꝰ ſuis. ſ. decẽ. Audite ſomniũ meũ qđ vidi ⁊c̃. vt patʒ Geñ.xxxvij. Ubi nota q̈ iſte ioſeph in ſomnijs q̇ vidit ⁊ i ſomnijs piſtoris ⁊ pincerne ⁊ pharaonis q̇ poſtea int̃p̃tatus eſt cognouit ꝓphetice futura. ꝓpter qđ nõ ſolũ habuit viſionẽ imaginariã ꝫ etiã intellectiuã Uidit eñ in ſomnijs imagines q̃ſdã rerũ corporearũ imp̃ſſas organo ſiue ꝟtuti imaginatiue. Jđo mediãte illo vel ꝑ miniſteriũ angelicum vidit vterq̃ꝫ ſenſus bonꝰ eſt. Etiam ꝑ intellectũ oĩa futura q̇ ꝑ hmõi imagines ꝓphete nõ ꝓphetizauerũt. q̃ꝛ nihil intellectualiter cognouerũt. Sic ergo expone ꝟba. Audite ſomniũ meũ qđ vidi. viſione ſupple imaginaria ⁊ intellectuali. Putabã vos ligare manipulos in agro. ⁊ cõſurgere manipulũ meũ ⁊ ſtare. vr̃oſq̃ꝫ manipulos circũſtãtes adorare manipulũ meũ. Viſione vtiq̃ꝫ imaginaria vidit imagines manipuloꝝ. ſ. ſic diſpoſitoꝝ: ſed intellectual'r vidit q̈ frẽs ſui adoraturi eſſent eũ. qđ poſtmodũ ſic euenit. Et vide q̈ in rebus corꝑalibus in q̇bus iſti erant aſſueti deꝰ mõſtrauit eis futura. ſ. in manipulis ⁊ ſpicis vitibus ⁊ bobus. Erant eñ cultores agroꝝ ⁊ animaliũ paſtores. Sequit̃. Reſponderũtq̃ꝫ fratres ſui ⁊ dixerũt ei. Nũq̇d rex nr̃ eris aut ſubijciemur ditioni tue. Quod certe factũ eſt poſtmodũ ita. Jp̃e eñ fuit rex ⁊ princeps ⁊ rectoꝛ fratrũ ſuoꝝ. Geñ.xlix. De ip̃o immediate effraim filio ſuo deſcẽdit Jeroboam ⁊ fuit rex in decẽ trib͡ubus. vt hr̃. iij. Reg.xij. Sequit̃. Hec aũt cauſa ſomnioꝝ ac ſmonũ inuidie ⁊ odij fomitẽ miniſtrauit. Et ratio huiꝰ fuit: q̃ꝛ homĩes q̇ ſunt liberi arbitrij ſumme libertatẽ appetunt. ⁊ abhorrẽt ſeruitutẽ. Sequit̃. Aliud quoq̃ꝫ vidit ſomniũ qđ narrans fratribꝰ ait. Vidi ꝑ ſomniũ q̃ſi ſolẽ ⁊ lunam ⁊ ſtellas vndecim adorare me. Et notãter dicit q̃ſi. q̃ꝛ nõ vidit lunam aut ſolẽ aut ſtellas ꝫ imagines ip̃oꝝ. Et nota q̈ ꝑmũ ſomniũ fuit in rebꝰ terrenis. ⁊ ſcđm fuit in rebus celeſtibus ad innuẽdũ q̈ iſti oẽs inter hoĩes ꝯuerſantes vacabunt terrenis negocijs. ſoli tñ ab hoĩbus ſeꝑati de celeſtibus cogitabũt. Sed q̃re dixit vndecim ſtellas cũ nondũ eſſet natus beniamin per quẽ intelligebat̃ vndecimus. Dicendũ q̈ videbat in ſpũ ip̃m fore naſciturũ. ⁊ ip̃e cũ alijs adorare eũ deberet. Sequit̃. Cuʒ pr̃i ſuo ⁊ fratribꝰ retuliſſet: increpauit eũ pr̃ dicẽs Quid ſibi vult hoc ſomniũ qđ vidiſti. Num ego ⁊ mr̃ tua ⁊ frẽs tui adorabimus te ſup terrã. q.d.ꝫ patet ex ꝟbis tuis. Intelligebat eñ iacob q̈ ipſe pater per ſolẽ ſignificaret̃. ⁊ rachel ꝑ lunã. ⁊ frẽs ꝑ vndecim ſtellas. Sequit̃. Inuidebãt ergo ei frẽs. pater ꝟo rem tacitus ꝯſiderabat. Nota q̈ mater ioſeph adhuc viuebat vt ex loco iſto accipit̃. Mater inq̃ꝫ rachel. Sed di. nunq̇d pater ⁊ mat̃ adorauerũt ioſeph quod de fratribus conſtat. Reſpõdetur q̈ mater nunq̃ꝫ adorauit eum in ꝑſona propria: q̃ꝛ mortua fuit añq̃ꝫ ioſeph dñaret̃ i terra egypti. ꝫ adorauit eum in ꝑſona filij. ſ. beniamin filij ſui. Jacob aũt adorauit eũ in filijs ſuis ꝑ q̊s miſit ei munera. Geñ.xliiij. Et hoc fuit añq̃ꝫ ſciret ip̃m eſſe filium ſuuʒ. ſed poſtea quãdo ſciuit nũq̃ꝫ adorauit ip̃m. quia nec ioſeph ſuſtinuiſſet. licet tamẽ dicatur ad Hebre.xj. q̈ Jacob adorauit faſtigium virge ipſius ioſeph. quod ſatis innuitur Gene.l. Sed magiſter dicit in hyſtoria ſcholaſtica. Quidam codices habẽt q̈ adorauit ſuper caput virge eius vel in capite virge ſue. ⁊ vtrũq̃ꝫ ſtare poteſt.

Diceret aliquis. Sed quare iacob increpauit ip̃m ioſeph q̇ tñ fuit p̃nunciãs vera. qđ innuit̃ ex eo qđ di. q̈ pr̃ rem tacitus ꝯſiderabat. Dicendũ q̈ iđ q̃ꝛ nõ vnicuiq̃ꝫ eſt ꝟitas dicẽda. maxime cũ auditores ad deteriora ꝓuocant̃. Uñ timebat ſcũs hõ illud qđ accidit circa Joſeph quẽ ſumme diligebat. Sed mirum eſt q̈ ioſeph q̇ puer erat audebat referre talia coram fratribus. maxime cum vi

UVA. BHSC. IyR_034_1

dit eos aduerſus ipſum ꝯcitatos. Ubi dicendū q̄ ſpūſſctūs q̄ h̄ ſuggeſſerat ipm ad dicendū impellebat. ſic ⁊ alios viros q̄ dixerūt oia q̄ ſuggerebat ſpūſſctūs ⁊ nō formidātes mortē. Sequit̄. Cū fratres eius in paſcēdis gregibꝰ patris morarent̄ in ſichem dixit ad eū iſrael. Nota q̄ Jacob rediēs de meſopotamia trāſito vado iobach luctatꝰ fuit cū angelo ex qua luctatione emarcuit neruꝰ femoris eius. Qui quidē angl's luctatus cum eo ⁊ loquēs in ꝑſona dī mutauit ſibi nomē ⁊ vocauit eū iſrael. qꝺ interp̄cat̄ vir vidēs deū. Geñ. xxxij. Vñ ſtatim dixit. Vidi dñm facie ad faciē. Et vocauit nomē loci illius phanuel. i. apparitio dei. Deide cū ꝓgredit̄ occurrit ei obuiā eſau. vt patꝫ Geneſ. xxiij. a q̄ ṗus diſceſſerat ⁊ venit in ſochot: deinde in ſichem de q̄ hic ponit̄ in littera. quā vrbem vocauit moyſes ſalez. ⁊ ibi emit ip̄e iacob partē agri ab emor rege ſichimoꝝ et a filijs eiꝰ centū agnis. vt patet loco ṗallegato. ſ. Geñ. xxxiij. Et ipi dicūtur incole ſichimite. Iſta vrbs corrupta dr̄ ſichar vel ſichem. ⁊ terra vicina dicit̄ ſichima. et eſt apta pro alimētis gregū. ⁊ paſcua illius terre dicuntur ſichima. Et forſitā iſta ſichem eſt illa vrbs ad quā ṗmo applicauit abraam veniēs de hur caldeorū. Geñ. xij. ſic dicta ibi ꝑ anticipationē. Cū aūt habitaret ibi ſichem cōmiſit ibi ſtuprū cū dyna. ꝓpter qꝺ ſecuta fuit interfectio ſichimitarū ⁊ depopulatio vrbis. Geñ. xxxiiij. Deinde ꝓſequēdo hyſtoriam imaginor q̄ de bethel iacob venit i vallē ebrō q̄ vallis dicta eſt ꝯuall' mābre. Geñ. xviij. Eſt aūt ſm magiſtrū ꝯuallis mābre iuxta ebron q̄ vallis ſic vocata eſt a q̄dam hoie mābre noiato. Uel eſt dicta vallis ebron eo q̄ erat iuxta ciuitatēꝫ ebron. De iſta valle miſit iacob ioſeph ad fratres ſuos in ſichem ⁊ dothaim vbi ꝑ eos venditus fuit. Et poſtea iacob facta eius vēditione venit ad p̄rem ſuū in ebron ⁊ inuenit mr̄em ſuā mortuā. Et poſt paucos dies mortuus fuit Iſaac ⁊ ſepultus in ebron. q̄ alio noie vocabat̄ arbee ſeu chariatharbe. i. ciuitas q̄ttuor. Ibi em̄ q̄ttuor ſepulti ſunt. ſ. Adam. vt dr̄ Joſue. xiiij. ſil'r abraam Iſaac ⁊ iacob cū vxoribus ſuis. excepta rachele q̄ fuit ſepulta iuxta effratā. h̄ eſt bethleē. Ibi em̄ erat ſpelūca duplex quaꝫ emit abraā ab ephro netheo ⁊ in ſupiori ſepeliebātur viri. ⁊ in iferiori mulieres. Geñ. xxiij. Utrum aūt rachel fuerit mortua añ Iſaac nō eſt bñ certū ſcṗtura tñ h̄ innuit Geñ. xxxv. His viſis patꝫ tota lr̄a huius partis. Cūq̄ frēs eiꝰ in paſcēdis gregibꝰ ⁊c̄. Sequit̄. Dixit ad eū iſrl'. i. iacob. iā ei mutatū erat ſibi nomē. Frēs tui paſcūt oues in ſichimis. i. in paſcuis q̄ ſunt iuxta ſichem. Ueni mittā te ad eos. q̄ rñdēte. ṗſto ſum. i. pararꝰ. Ecce promṗta obediētia. ait ſupple iacob. vade ⁊ vide ſi cuncta ſint ꝓſpera erga frēs tuos ⁊ pecora. renuncia mihi q̄d agatur. Bonū thema qñ papa mittit aliquē legatū ad aliquā ꝓuīciā. dicat. vade ⁊ vide ⁊c̄. Et iniungit ſibi tria. ſ. ꝓfectionē. ibi. vade ⁊ vide. Inq̄ſitionē ibi. ſi cuncta ſint ꝓſpera ⁊c̄. Relationē ibi. Renuncia mihi q̄d agat̄. Sequit̄. Miſſus de valle ebron venit in ſichem. Ecce pia beniuolētia ioſeph. ſtatim em̄ executus eſt mandatū ꝓpter patris reuerentiā ⁊ fratrū amicitiā. Inuenitq̄ euꝫ vir errantē in agro: qui interrogauit quid quereret. Ille rñdit. frēs meos q̄ro. indica mihi vbi paſcant greges. Uerbū bonū ꝓ legato inquirente de ep̄is ꝓuincie ac dicēte cuilibet. Quid inquā: frēs meos quero. i. ep̄os. indica mihi vbi paſcunt greges ſuos. i. in qua doctrina. ſ. catholica vel heretica. vel an vicioſos ſubditos informent. Dixitq̄ ei vir. Receſſerūt de loco iſto. audiui autē loquētes eo. Eamus in dothaim. Perrexit aūt ioſeph poſt fratres ſuos. ⁊ inuenit eos in dothaim. Ecce ipiꝰ ioſeph ſollicita diligētia. q̄rebat aūt eos d̄ loco ad loca donec inuenit. puto q̄ hi erāt i dothaim q̄rētes paſcua meliora. Et eſt dothaim qꝺdā territorium ſatis ꝓpe ſichem ſicut credo. Qui ſcꝫ frēs cuꝫ vidiſſēt eū ꝓcul añq̄ accederet ad eos cogitauert̄ occidere eū ⁊ mutuo loquebant̄. Ecce ſomniator venit venite occidamus eū. ſ. cadauer eius ꝓijciēdo in ciſternā veterē. q̄ ſupple erat in ſolitudine et nō habebat aquā. Ecce fratrū ſeua malicia q̄ primo patuit in cogitatione. q2 cogitauerūt eū occidere. Scꝺo patuit in locutione q2 dixerūt. Uenite occidamus eū. Tertio apparuit in oꝑatione. q2 vt ꝯſequēter dicit hyſtoria. ipm nudauerūt ⁊ in ciſternā ꝓiecerūt ⁊ poſtea vēdiderūt. Chriſ. O nephāda rabies iniquoꝝ. nō licet ioſeph viuere. non licet meliorē inter malos tutū eſſe. zelauerūt eniꝫ humilē ſuperbi. manſuetū iniqui. ꝓbum improbi. mitē tumidi. q2 vita bonoꝝ detrimentū ē peſſimorū. Cōſequēter tāgit moyſes id qꝺ pertinet ad fratrū ſceleris denūciationē. Et dicemꝰ. ſ. p̄ri ⁊ matri. Fera peſſima vel aper vel leo vel vrſus deuorauit eū. ⁊ tūc apparebit q̄d ꝓſint illi ſomnia ſua ⁊ ita poſtea fecerūt. q2 poſtq̄ eū vendiderāt intinxerunt tunicā eius in ſanguineꝫ hedi. ꝓpter qꝺ p̄r ⁊ mr̄ dixerūt. Fera peſſima deuorauit eū. Et vltimo tāgit moyſes qꝺ ꝑtinet ad criminis alleuiationē. ſcelꝰ em̄ eoꝝ alleuiatū fuit. q2 nō tm̄ ꝯmiſerāt quātū dixerāt. Cogitauerunt em̄ eū occidere ⁊ ita dixerant. ſ3 ꝓcurāte ruben q̄ volebat eū eripe fuit ꝓiectus in ciſternā ⁊ poſtmodū ꝓcurāte iuda vēditus fuit. ⁊ ita mortē euaſit. Quantū ad illꝺ qꝺ fecit ruben dr̄ hic. Audiēs aūt ruben nitebat̄ liberare eū de manibꝰ eoꝝ ⁊ dicebat. Nō interficiamus aīaꝫ eiꝰ. nec effundamꝰ ſanguinē eiꝰ: ſ3 ꝓijciamus eū. ſ. viuū in ciſternā veterē q̄ eſt in ſolitudine. manuſq̄ v̄ras ſuate innoxias. hec dicebat volēs euꝫ eripere de manibꝰ eoꝝ ⁊ reddere p̄ri ſuo. Nota q̄ mirū fuit de ruben q̄ fuit ita ꝓpicius ipi ioſeph q2 vt dictū ē accuſauerat eū apud p̄reꝫ de ꝯcubitu cū bala. Dicendū ꝙ eo q̄ erat ṗmogenitus debebat habere curam oīm. Et in hoc facto plus timebat offendere alijs: quia antiquior oibus audiuerat quō deus punierat homicidiūꝫ. ſ. abel ꝑ Cayn factuꝫ. Et ideo plus timebat. Sed quid ſcriptura refert ꝯcubitū ruben cū bala poſt mortē rachelis Geñ. xxxv. Dicēdum q̄ ruben añ mortem rachelis cōcubuerat cum bala. quod ſoli ioſeph notuꝫ fuit qui apud patrē accuſauit eum. poſt mortē iterum concubuit ⁊ tunc fuit magis manifeſtum.

Nota licet textus hyſtorie nō recitet. eccl'ia tñ refert quō nudauerunt eum tunica talari et polimita, id eſt auro picta. Et quomō miſerūt eum in ci-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſternā q̄ nō habebat aquā. ⁊ quō abſente ruben q̄
fuerat ad ꝓcurandū ⁊ q̄rendū melioꝛa paſcua. de
conſilio iude vendiderūt ipm yſmaelitis ſiue ma
dianitis eūtibus in egyptū. Et q̄n ruben nō inue-
nit eū in puteo. ſciſſis veſtibus dixit fratribꝰ. puer
nō cōparet ⁊ ego q̄ ibo. Recipiēs aūt ꝯſolationez
q̄n audiuit ꝙ nō erat moꝛtuus ſʒ vēditus. Ipe eſt
q̄ dixit Geñ. xlij. Nūq̄d nō dixi vobis. Nolite pec
care in puerū ⁊ nō audiſtis me. En ſanguis eiꝰ ex
quirit. Et quō intinxerūt tunicā ioſeph in ſangui
ne hedi. tulerūtq̄ʒ eā pr̄i dicētes. Uide ſi tunica fi-
lij tui ſit an nō. Quā cū agnouiſſe pr̄ dixit. Tuni-
ca filij mei eſt. fera peſſima deuoꝛauit filiū meū io
ſeph. Et vlterius quō madianite vendiderūt eum
putiphari eunucho ⁊ ꝑncipi militie pharaōis cla
re hr̄ in textu. ſcʒ Geneſ. xxxvij. ca. Et nota ꝙ Ia
cob lugebat filiū ſuū multo tp̄e. videlicet viginti-
tribus annis q̄ fluxerūt a venditione ioſeph vſq̄ʒ
ad aſcēſum Iacob in egyptum. Allegoꝛice. Io
ſeph xp̄m ſignificat. quē deus pr̄ in ſenectute ge-
nuit. id ē in mūdi veſꝑa et etate ſexta hoīem fecit.
Hic a deo pr̄e dilectus ꝑ oibus fuit accreſcēs fili
us. q2 rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Et aſpectu decoꝛus
q2 ſpecioſus foꝛma p̄ filijs hoim. p̄s. xliiij. Hic q̄-
dā coꝛā iudeis retulit q̄ fuerunt ei viſa ꝑ ſomnia.
Ex q̄bus eis dabat intelligere ꝙ ipſoꝝ eſſet rex et
ꝙ ipm tāq̄ʒ deū ⁊ dī filiū deberēt adoꝛare. propter
q̄ꝺ oderāt eū nec poterant ei aliq̄d pacifice loqui.
Hūc aūt maioꝛibꝰ iudeoꝛū. ſ. ſcribis ⁊ phariſeis ⁊
ſacerdotibꝰ paſcētibꝰ oues. i. iudeos ſimplices in
ſichem. i. in graui ⁊ laboꝛioſa obſeruantia legis ⁊
traditione earū. q̄m ſichem interp̄tatr̄ laboꝛ: miſit
deꝰ pr̄ de valle ebꝛon. q̄ꝺ interp̄tatr̄ viſio ſempit̄na
Miſit dico ad videndū quid agebatr̄ inter fratres
Matt. xv. Nō ſum miſſus niſi ad oues q̄ perierūt
domꝰ iſrael. Et pecoꝛa. id eſt maioꝛes et minoꝛes
iudeos. Ad videndū: non dico ſpeculatiue. q2 oia
ſciebat ſʒ exꝑimētaliter. Ex his em̄ q̄ paſſus ē obe
dientiā didicit. ſicut dicit ap̄lus Phil. ij. Factꝰ eſt
obediēs ꝺo pr̄i. vſq̄ʒ ad moꝛtē. Miſſus autē venit
in ſichem. i. ad doloꝛē coꝛꝑis ⁊ ad grauē obſeruan
tiā legis. Circunciſus em̄ fuit ⁊ in hierl̄m ad feſta
aſcēdit. Tūc aūt q̄dā. ſ. Iohes baptiſta inuenit eū
errantē. i. inter errantes q̄s dirigebat ad virtutes.
Uel errātibꝰ ſimilē: nō quidē in culpa ſʒ in pena.
Inuenit dico in agro. ſ. in iudaico pp̄lo qui reſpe
ctu gētilitatis ager dr̄ cū iſta ꝑ deſertū figuretr̄. Et
ille interrogat a xp̄o dicens. Quē queris. Qui re
ſpōdit. Frēs meos q̄ro ⁊c̄. ſicut ꝑus. Receſſerunt
a ſichem ⁊ venerunt in dothaim. Uere tp̄e iohis
q̄ an̄ xp̄m venerat receſſerāt iudei ⁊ maxime ma-
ioꝛes de ſichem. i. de vera obſ̄uantia legis: ⁊ vene
rant in dothaim. i. oēm defectū ꝟtutū. Et ꝓpterea
iohānes vocabat eos genimina viperarū. Dotha
im interp̄tatr̄ ſufferēs defectuʒ. Sed q2 xp̄o volēte
eos ab iſta defectione ꝟbis ⁊ exemplis reducere
ſtatim cogitauerunt euʒ interficere. ⁊ dixerūt. Ex-
pedit vobis vt vnus moꝛiatur hō. Sic dixit cay-
phas. Ut aūt de moꝛte ſua ſe poſſent excuſare fe-
cerūt hoc ꝑ gētiles ſcʒ ꝑ pilatū ⁊ milites ſuos. Un̄
⁊ dixerunt. Dicemus ꝙ fera peſſima. id eſt pilatꝰ
deuoꝛauit eum. Ruben id eſt pilatus volens eum
eripere dicit. Quid em̄ mali fecit. ⁊ nullā cauſam
moꝛtis inuenio in eo. ſed non valuit. Cōſilio nan
q̄ʒ iude traditoꝛis ꝑ iſtum aliū iudaʒ quantū ad h̄
figurati fuit venditus. xxx. argēteis. ſicut ⁊ ioſeph
ſm̄ lr̄am cōmunē. ⁊ fuit vēditus yſmahelitis. id ē
iudeis q̄ figurantr̄ magis ꝑ yſmalem q̄ʒ ꝑ Iſaac de
abꝛaam deſcēdiſſe. Et ſicut Ioſeph nō fuit moꝛtu
us ſʒ eius tunica fuit ſanguine tincta. ita xp̄i diui-
nitas non fuit leſa. ſʒ eius tunica. i. humanitas fu-
it ſanguine rubꝛicata. Quā cū vidit deus pater in
aſcēſione dixit. Fera peſſima deuoꝛauit filiū me-
um. Et ſicut ioſeph fuit in egyptū ductꝰ. ſic ⁊ xp̄s
fuit ꝑ ap̄los gētilitati p̄dicatus. Sicut em̄ ioſeph
fuit in egypto incarceratus. ⁊ in vinculis detētus
ſic ⁊ xp̄s fuit in ap̄lis ⁊ in alijs fidelibꝰ inter gētes
multipliciter afflictus. Sicut enim Ioſeph fuit in
egypto agnitus a iudeis ⁊ hebꝛeis. ⁊ honoꝛificatꝰ
q̄bus oibus alimēta miniſtrauit. ſic ⁊ xp̄s inter gen
tes fuit agnitus dei filius ⁊ honoꝛatus multiplici
ter tā a iudeis q̄ʒ a gētibus ex q̄bus collecta eſt ec-
cleſia. Et ſicut frēs ioſeph in egypto multa ꝑpeſſi
ſunt ꝓpter crimen cōmiſſum in ioſeph. intantū vt
dicerēt. Merito hec patimur: q2 peccauimꝰ in fra
trem noſtrū. Ac ruben dixit. Nunq̄d non dixi vo
bis. nolite peccare in puerū ⁊ nō audiſtis me. En
ſanguis eius exquiritr̄. ſic iudei ꝓpter crimē cōmiſ
ſum in xp̄m multa paſſa ſunt inter gētes. venditi
ꝑ eos ſicut dicitr̄ ꝙ ꝓ vno denario trigita iudei da
bantr̄. Et merito hec patiebantr̄ vt plane impletuʒ
videretr̄ q̄ꝺ ipſi pilato dixerūt. Sanguis eiꝰ ſuper
nos ⁊ ſuꝑ filios nr̄os. Xp̄s ꝟo oibus quantū ē de
ſe ſalutis cibū diſpēſat. Nota iudei q̄ttuoꝛ maxi
ma pctā cōmiſerūt. Pꝛio decē frēs vendidirūt io-
ſeph. Geñ. xxxvij. ꝓpter q̄ꝺ ducti ſunt in egyptuʒ
vt ptʒ Geñ. xlj. Scd̄o peccauerūt in vitulo aureo
Exoꝺ. xxxij. ꝓpter q̄ꝺ ꝑierūt vigintitria milia. Ter-
tio peccauerunt in idolatria abſq̄ʒ Dauid Ioſia ⁊
Ezechia. Alij ꝟo vt Salomon. Ieroboā Achab ⁊
ceteri. ꝓpter q̄ꝺ ſedechias ductꝰ fuit in babiloniā.
vt hr̄. iiij. Regū vlti. ⁊ hoc etiā fuit remiſſum eis ⁊
fuerunt liberati. vt patet. ij. Paral̄. vltio. Quarto
peccauerūt in xp̄i moꝛte. Et h̄ fuit punitū ⁊ nō re-
miſſuʒ. De q̄ Amos. j. Suꝑ tribꝰ ſceleribꝰ edom.
ſuper quattuoꝛ non conuertam. eo ꝙ perſecutus
eſt in gladio fratrem ſuum.

Sabbato Sermo .xxxiiij.

Fili tu ſemper mecuʒ

f es. ⁊ oia mea tua ſunt. Lu. xv. Conſue-
tudo eſt ꝙ filiꝰ volēs hr̄e hereditatē pat̄-
nā debet eſſe obediēs doctrine ⁊ p̄ceptis parentū.
Spiritualiter. Sic nos ſumus filij patris eterni.
Ne ergo p̄iuemur hereditate paterna celeſti de-
bemus obedire eius mandatis. Et hoc docet ma-
ter eccleſia. in introitu miſſe dicēs. Lex domini ir
rep̄heſibilis conuertēs aīas teſtimoniū dn̄i fidele
ſapientiā p̄ſtās paruulis. Nā ſi vis foꝛe ſapiens
filius ſerua legē pr̄is ⁊ doctrinā matris. ſcʒ ſancte
eccleſie. Pꝛouerbi. iiij. Fili mi auſculta ſermones
meos. ⁊ ad eloquia mea inclina aurē tuaʒ ⁊c̄. vita
em̄ ſunt inuenietibus ea. Iō pr̄. i. xp̄s ⁊ mater id
eſt eccleſia docēt ieiuniū. de q̄ collecta. Da queſu-

UVA. BHSC. IyR_034_1

mus dñe noſtris effectū ieiunijs ſalutarē vt caſti-
gatio carnis aſſumpta ad noſtrarū vegetationem
trāſeat animarū. Pꝛouerbi.j. Audi fili mi diſcipli
nā pr̄is tui.⁊ legem matris tue ne obliuiſcaris. Et
ſic fecit Jacob Geñ.xxvij. Cū mater ſua rebecca
docuit eū quō teneret hereditatē ⁊ paternā bñdi-
ctionē.⁊ ipſe ſecutus eā fuit bñdictionē accepit a
patre. Qui aūt exceſſerit in mādatis parentū p̄ua
tur hereditate. Et ſic filiꝰ ꝓdigus de q̄ in euāgelio
Et tamē poſtq̄ reuerſus fuit ad pr̄ez bñdictio re-
ſtituebatur ſibi. Et ſic ſi nos auerſi ſumꝰ ꝑ pctā a
deo patre reuertamur ad eū per pniam. tūc dicet
nobis. Fili tu ſꝑ mecū es ⁊c̄. Jn ſumma euāge-
lij tria innuuntur. Pꝛimo peccatoꝛis auerſio.ibi.
Hō quidā ⁊c̄. Scd̄o eius ꝯuerſio.ibi. Jn ſe aūt re-
uerſus. Tertio pr̄is benigna receptio.ibi. vidit il-
lū pater. De p̄mo dicit. Jn illo tp̄e ſcȝ cuȝ ſcribe
et phariſei murmurarēt cōtra xp̄m quia ſuſcipet
publicanos ⁊ peccatoꝛes. Tūc ait parabolam di-
cēs. Homo quidā.i. deus pater.q̄ dr̄ hō rōne ſue
bonitatis. habuit duos filios.ſ. iuſtos et pctōꝛes.
q̄ peccatoꝛes ſunt filij dei quantū ad creationē. et
nō quantū ad grām ſeu imitationem. Quia vt ſic
peccatoꝛes ſunt filij diaboli. Joh.viij. Uos ex pa
tre diabolo eſtis.qꝛ opus eius vultis facere. Tūc
ait adoleſcētioꝛ patri. Pater da mihi poꝛtionem
ſubſtantie mee q̄ me ꝯtingit. Per adoleſcentē in-
telligunt̄ mali. qꝛ deſiderāt a deo bona naturalia
⁊ tp̄alia ſicut ⁊ boni. Nota pctōꝛ dicit̄ adoleſcē-
tioꝛ filius. Pꝛimo ꝓpter ſtulticiā que eſt in pecca-
toꝛibꝰ.p̄s.lxxxj. Neſcierūt neq̄ intellexerunt in te
nebꝛis ambulāt ⁊c̄. Reuera nā ſtulti dant eternū
pꝛo trāſitoꝛio.bonū pꝛo malo. Treñ.j. Dederunt
q̄q̄ p̄cioſa pꝛo cibo ad refocillandaȝ aiam. Scd̄o
qꝛ adoleſcētia eſt vana.⁊ ſic pctōꝛes. Tertio quia
adoleſcētes obtinēt poſterioꝛē locū. ⁊ ſic pctōꝛes.
p̄s.ix. Cōuertant̄ pctōꝛes in inferno. Tūc ſubdit.
Et diuiſit illis ſubſtantiā id eſt cuilibet dedit pꝛo-
pꝛiū arbitriū. Eccl̄i.xv. Reliquit eū in manu cōſi
lij ſui. Uel ſic.diuiſit illis ſubſtantiaȝ. qꝛ dona ſua
oibus largitur.licet diuerſimode. Matt.v. Facit
ſolē ſuū oꝛiri ſuꝑ bonos ⁊ malos. Et Jaco.j. Om
nibus dat affluenter.ſ.intellectū ⁊ ſcientiā boni ⁊
mali. Theophilus. Tñ intellectu inequaliter vti-
mur. vnus ad pr̄is gl̄iam diligēter cuſtodit. alter
aūt tanq̄ a ſe haberet dilapidat.h̄ ꝓuenit rōne nr̄i
liberi arbitrij.⁊ h̄ declarat cū dicit. Nō poſt mul-
tos dies.i.cito poſt adoleſcentiā ꝯgregatis oibus
ſcȝ bonis nature ⁊ foꝛtune ꝯſideratis in iuuētute
cogitando. Tu etiā es ita diues:ita pulcer ſic̄ ille.
Tu etiā vis te dare ad delectatiōes mūdi. Adole-
ſcētioꝛ filiꝰ ꝑegre ꝓfectus eſt in regionē lōginquā
Autoꝛ in.xj.li.de ſpū dicit. Nihil lōgiquius q̄ re-
cedere ab eo q̄ eſt vbiq̄. Aug. Supꝛa quē nihil.ex
tra quē nihil.ſine q̄ nihil.infra quē nihil.nā ipſe ē
a q̊ oia.ꝑ quē oia.in quo oia. Ab eo recedit̄ nō pe
dibus ſed moꝛibꝰ ⁊ affectibus.p̄s. Qui ſe elōgāt a
te ꝑibūt. Ber̄. Uera vita aie deꝰ eſt. Chꝛiſ̄. Adole-
ſcentē ꝑegre ꝓficiſci eſt qñ hō in iuuētute dei obli
uionē incipit hr̄e. Tūc pōt dicere illud p̄s.xxxviij
Aduena ego ſum ⁊ ꝑegrinꝰ ſicut oēs pr̄es mei. Et
tūc elōgat̄ a d̄o pr̄e.ſ.varia ſcelera cōmittēdo. p̄s.

cviij. Lōge a pctōꝛibꝰ ſalus. Deut̄.xxxij. Oblitus
es dñi creatoꝛis tui.receſſiſti a deo ſalutari tuo. Et
Pꝛouer.xv. Lōge eſt dñs ab impijs. Nam quāto
pctōꝛes peioꝛa faciūt tātomagis elōgant̄ a d̄o. Et
de quāto aliq̄s elongat̄ ab aliqua re. tāto minus
hec res ab eo videt̄. Et ſic peccatoꝛes elōgati a d̄o
nō vidēt deū. Geneſ̄.iiij. Cayn exijt a facie domi-
ni. Sequit̄. Et diſſipauit ibi ſubſtantiā ſuā viuēdo
luxurioſe in ꝯcupiſcētijs carnis. Et hoc fit qñ ſen
ſum ⁊ intellectū dat iniq̄tatibus. Notāter tamen
nominat luxuriā. qꝛ in tali vicio cōſumunt̄ om ia
bona. Pꝛimo bona nature.j. Choꝝ.vj. Qui foꝛni
cat̄ in coꝛpus ſuū peccat. Scd̄o bona tp̄alia.qꝛ de-
ducit ad paupertatē. Pꝛouerbi.xxix. Qui nutrit
ſcoꝛtū ꝑdit ſubſtantiā ſuā. Tertio bona anie.qꝛ in
tellectū.ſ.⁊ rationē obūbꝛat.j. Choꝝ.ij. Aialis hō
nō ꝑcipit ea q̄ dei ſunt. Jō Chꝛiſ̄.dicit. Nulla res
ita p̄ſcindit virtutē ſicut coꝛꝑalis voluptas. Ecci.
ix. Ne des fili foꝛnicarijs aiam tuam.ne ꝑdas te ⁊
hereditatē tuam. Sequit̄. Et poſtq̄ ꝯſummaſſet.
id eſt ꝯſumpſiſſet oia.ſ.bona coꝛꝑis ⁊ aie.facta eſt
fames in regione illa. Et ipſe cepit egere.qꝛ nulla
ſatietas eſt in pctis. ʒ in quolibet pctō eſt defectꝰ
virtutis.ſcȝ in ſuꝑbia defectus humilitatis.i aua-
ricia defectus largitatis.⁊ ſic d̄ alijs. Aggei.j. Co-
mediſtis ⁊ nō eſtis ſatiati. Et Pſal. Famē patien
tur vt canes. Ambꝛo.in omel̄. Fames nō epulaꝝ
ʒ bonoꝝ operū ⁊ virtutū. Hec eſt regio diſſimili-
tudinis in q̄ inuenit ſe. Auguſtinꝰ lōge eſſe a deo.
Pſal.cvj. Eſuriētes ⁊ ſitiētes aia coꝝ in ipſis de-
fecit. Et abijt ⁊ adheſit vni ciuiū regionis illiꝰ.ſcȝ
diabolo cuiꝰ ſeruꝰ fit pctōꝛ.ij. Pe.ij. A q̄ q̄s ſuꝑa-
tus eſt huius ⁊ ſeruus eſt. Qui miſit eū in villaȝ
ſuā vt paſceret poꝛcos.i.diabolus mittit peccato-
rē in occupationē mundi ⁊ pcti. Et ſic paſcet poꝛ-
cos.i.bꝛutales motus voluptatū carnis ⁊ immū-
das cogitationes in aia nutrit. Ecce q̄ malum eſt
ſeruitiū diaboli. Hierem̄.xvj. Seruietis dijs alie-
nis q̄ non dabūt vobis requiem. Jō Beda. Poꝛ-
cos paſcere eſt ea agere in q̄bus maligni ſpūs de-
lectant̄. Nā ſicut poꝛci gaudēt in ceno.ſic diabo-
li in immūdicia pcti. Lactātius dicit. Poꝛcus eſt
aial immundū.nec vnq̄ celū reſpicit ʒ terrā. Et ſi
cut poꝛcus toto coꝛꝑe oꝛe pede ꝟſatur ſuꝑ terrā.⁊
ſic pctōꝛes. Et cupiebat ventrē ſuū implere de ſili
q̄s q̄s poꝛci mādücabāt.⁊ nemo illi dabat. Auḡ.
Siliq̄ exterius molles interius vacue.ꝑ q̄s intel-
ligunt̄ delectationes pctōꝝ:q̄ exterius delectant:
interius mittūt miſerā aiam vacuā. His cupit pec
catoꝛ ſaturari.ʒ tñ nemo illi dabat.qꝛ nō ſatiat̄ de
ſideriū pctōꝛis in delectatōe quacunq̄. Oſee.iiij.
Comedēt ⁊ nō ſaturabunt̄.qꝛ ſm Greg. Momē-
taneū eſt qd̄ delectat:eternū aūt qd̄ cruciat. Jdeo
Eccl̄es.j. Jn oibus vanitas ⁊ afflictio ſpūs. Si er-
go receſſiſti a pr̄e tuo celeſti ⁊ ſuiuiſti ciui.id ē dia
bolo.q̄ aliqñ fuit ciues in regno celoꝝ. q̄ certe ma
le app̄ciat̄.ad Ro.vj. Stipendia pcti moꝛs. fac vt
hic filius ꝓdigus fecit. Dixi ſcd̄o innuit̄ eius cō
uerſio dicens. Jp̄e aūt in ſe reuerſus ait. Greg.ij.
dial̄.ca.iij. Quotiēs per vagos motus eximꝰ nos
ducimur per cogitationes ⁊ opera: et nobiſcū nō
ſumus:quia noſmētipſos minime videmus. ſed

UVA. BHSC. IyR_034_1

reuertimur dū ad ꝯſcie interioꝛa mente redimus.
Primo em̄ ꝯſiderauit peccatū qd̓ cōmiſit. ibi in ſe
reuerſus. Scđo locū quē amiſit. ſ. domū p̄ris. ibi.
Quāti mercēnari. Tercio damnū qd̓ incurrit. ibi.
Ego hic fame pereo. Nota illa q̄ req̄runt̄ ad ve
ram pn̄iam innuunt̄ hic. Primo req̄rit̄ ſui et pcti
cognitio. Ergo dic̄. in ſe reuerſus. Iſa. xlvj. Redite
ꝓuaricatores ad coꝛ. ⁊ q̄libʒ pctoꝛ dʒ cognoſcē q̄tu
oꝛ. vt dic̄ Gre. ſ. vbi fuit vbi erit: vbi ē. ⁊ vbi n̄ ē Pri
mo vbi fuit. ſ. in pctō. ⁊ de illo dolere. Sene. Initi
um ſalutis cognitio pcti. Hiere. ij. Vide q̄ȝ amaꝝ
eſt te dereliquiſſe dominū deū tuū. Scđo vbi erit.
ſcʒ i iudicio. ⁊ ideo timere pſ̄. cxviij. A iudicijs em̄
tuis timui. Tercio vbi eſt. ſ. in miſerijs. iō dʒ geme
re. Eccl̓s. ij. Cuncti dies eiꝰ doloꝛibꝰ ⁊ erūnis ple
ni ſunt. Quarto vbi nō eſt. ſ. in gloꝛia. ⁊ ideo debet
ſuſpirare. pſ̄. xlj. Fuerunt mihi lacrime mee ⁊c̄.

Nota dicit hic textus. ꝙ hic filius in adoleſcen
tia fuit reuerſus. Et ſic tu. Treno. iij. Bonū eſt vi
ro cū poꝛtauerit iugū dn̄i ab adoleſcētia. quia dic̄
Aug. Penitētia ſera raro vera. qꝛ tūc peccata te de
relinquūt ⁊ tu nō ea. Et ꝓuer. xxij. Adoleſces iu
xta viam ſuā gradit̄. cū ſenuerit nō declinat ab ea.
Beda ſuꝑ Lucā. Diabolꝰ quāto diutius poſſidet
aliquē tāto difficiliꝰ dimittit eūdeʒ. Et Hiere. xiij.
Si ethiops pōt mutare pellē ſuā aut pardꝰ varie
tates ſuas: ⁊ vos poteritis benefacere cū didiceritꝭ
maluʒ. Scđo req̄rit̄ diuine bonitatis ⁊ paterne
charitatis ꝯſideratio. cū ſubdit̄. Et ait. quāti mer
cēnarij in domo patris mei ſunt. ſ. in gr̄a diuina. et
abundāt panibꝰ. id eſt bonis ſpūalibꝰ. Ego hic fa
me pereo. i. cū iſpe peccatoꝛ de vita virtuoſa alioꝝ
hoīm recogitat: tūc cognoſcit ſe famelicuʒ in om̄i
virtute: ⁊ recogitat dominū miſericoꝛdem. Ezech.
xviij. Nolo moꝛtē peccatoꝛis ꝫ magis vt ꝯuertat̄ ⁊
viuat. Rom̄. ij. Benignitas dei ad penitētiaʒ te ad
ducit. Iohel. ij. Quia benignꝰ ⁊ miſericoꝛs eſt ad
ignoſcēdum. q. d. Cur hic fame pereo. Tercio re
quirit̄ ꝓpoſitū bene agendi. cum dicit̄. Surgam ⁊
ibo. ad p̄rem meū. Surge ſcʒ ꝑ ꝓpoſitū a peccato.
⁊ vade ad patrē. ſcʒ o ꝑꝑa iuſticie. Pſal. xxxvj. De
clina a malo ⁊ fac bonū. Roma. xiij. Hoꝛa eſt iam
nos de ſomno ſurgere. Ephe. v. Surge q̄ doꝛmis
⁊c̄. Nam vbi homo nō q̄eſcit ibi non diu tacet. Et
ſic in peccato. Gene. xix. Surgite egrediemini de
loco iſto qꝛ hic nō habetis reqeʒ. ſ. in pctis. Iſa. vl.
Vermis eoꝝ nō moꝛiet̄ ⁊ ignis eoꝝ nō extinguet̄

Quarto requirit̄ humilis cōfeſſio dicēs. Et dicā
ei. Pater peccaui in celū. id eſt coꝛā angelis ⁊ ſctis
in celo. ⁊ coꝛā te. id eſt te ſciēte ⁊ vidēte cū ſis iudex
meus. ⁊ ſic nos hūiliter debemꝰ ꝯfiteri peccata no
ſtra. Iſa. xliij. Narra ſi quid habes vt iuſtificeris
Et nō eſt abſcōdendū illud qd̓ fit coꝛā deo. Boeti
us de ꝯſol. Magna eſt nobis indicta neceſſitas ꝓ
bitatis cū omnia agamꝰ ante oculos iudicis cun
cta cernētis. Tunc ponit̄ hūilitas huiꝰ filij dicens
Non ſum dignꝰ vocari filius tuus. O reuera oīs
peccatoꝛ moꝛtalis nō eſt dignus vocari filus dei.

Nota m̄ltiplices ſūt filij indigni. Primo ſi pa
treʒ irridet. Sic cham deriſit noe. ⁊ ſic ſuꝑbi deri
dentes pauꝑes. Prouer. xiiij. Qui calūniat̄ egen
tem exꝓbꝛat factoꝛi ſuo ⁊c̄. Scđo ſi hoſtibꝰ p̄ris

aſſociet̄. vt Abſolon. ij. Regū. xiij. Et ſic peccatoꝛ
demonibus aſſociat̄. pſ̄. xlix. Si videbas furē cur
rebas cū eo. ⁊ cū adulteris poꝛtionē tuā ponebas
Tercio ſi p̄rem poſitum in infirmitate dimittit. vel
in carcere et eū nō viſitat neq; cōſolat̄. quibꝰ dicet̄
illud Math. xxv. Infirmus fui ⁊ in carcere ⁊ non
viſitaſtis me ⁊c̄. Ideo Iſa. j. Ve genti peccatrici.
filijs ſceleratis. Et ibidē. Filios enutriui ipi auteʒ
ſpꝛeuerūt me. Ideo iſte adoleſcēs dixit Nō ſuʒ di
gnus vocari ⁊c̄. Quia a te recedēs te cōtriſtaui. qd̓
nō debet filius facere. Prouer. x. Filius ſapiēs le
tificat patrē. filius vero ſtultus meſticia eſt matris
ſue. Item quia ſubſtātie mee ꝓdigus extra diſcipli
nā vixi. quod non debet facere filius. Heb. xij. Qꝫ
ſi extra diſciplinā eſtis cuiꝰ ꝑticipes facti ſunt oēs
ergo adulteri ⁊ nō filij eſtis. Item quia alterius. ſ.
diaboli ſeruū me feci quod nō debet facere filius.
ad Ro. viij. Qui ſpiritu dei agunt̄ hi filij dei ſunt.
Item quia degener in moꝛibus fui paſcendo poꝛ
cos. qd̓ nō debet facere filius Ro. ix. Non qui filij
carnis hi filij dei. Quinto requiritur ſatiſfactio.
Sequit̄. Fac me ſicut vnū ex mercēnarijs tuis. q̄
ſi diceret Paratꝰ ſuʒ āmodo tibi ſatiſfacere ⁊ ſerui
re ſpe mercedis eterne. Hiero. Pauoꝛ peccati ab
negat. me pauoꝛ cōſciētie dep̄mit me. Non eſt mi
hi ſpes viuēdi. neq; fiducia bene agēdi. Iudicium
vereoꝛ. penas tremo. amiſi filij dignitateʒ. concede
ſaltē mercēnarij ſuitutē. Nota ſm̄ Amb. differē
tia eſt inter ſeruū mercēnariū ⁊ filiū. Seruus dicit̄
q̄ abſtinet a peccato ex ſolo timoꝛe pene p̄ntis vel
future Mercennariꝰ mercede. filius amoꝛe. Et ſic
iſte p̄mo fuit ſeruus cū ſeruiuit ciui. Deinde mer
cēnarius quādo ſpe mercedis ſeruiue voluit. Ter
cio factꝰ eſt filius qn̄ a patre in hereditatē ſuſceptꝰ
eſt. Ecce q̄nta dei benignitas q̄ de ſeruo diaboli fa
cit ſeruū dei. Dixi tercio tangit̄ p̄ris benigna re
ceptio. Vbi nota ꝙ benignitas dei attēdit̄ in mul
tis. Primo qꝛ recepit eū velociter. De quo ſubdit
Et ſurgēs venit ad p̄rem ſuū. i. impleuit quod fa
cere daliberauit. Non em̄ ſufficit bonum incip̄e ni
ſi impleat̄ opere. Amb. ⁊ habet̄ di. lxxxvj. c. Non
ſatis eſt beneuelle ſed ⁊ benefacere. nec ſatis eſt ite
rum benefacere niſi id ꝓcedat ex bono fonte id eſt
ex bona volūtate. ſicut nō ſufficit filij ꝯceptio ſine
partu. iō iſte p̄mo ꝓpoſuit. deinde venit. i. venire ce
pit ꝑ pn̄iam ad p̄rem Cum aūt adhuc longe eſſet
vidit illū pater ipſius ⁊ miſericoꝛdia motꝰ eſt. Ec
ce dei benignitas. Cum adhuc peccatoꝛ longe eſt.
ſcʒ in regione pcti cū tamē habeat bonā volūtateʒ
Vnde Bern̄. in ſmone de annūciatione domini
ca. O deꝰ q̄ȝ diues es in miſericoꝛdia. q̄ȝ magnificꝰ
in iuſticia. q̄ȝ munificus in gr̄a. non eſt qui ſimilis
ſit tibi. gratis reſpicis humiles. iuſte iudicas inno
cētes. miſericoꝛditer ſaluas peccatoꝛes. Vidit euʒ
ſcʒ oculo p̄deſtinatiōis ⁊ clementie vt dicit Chꝛiſ.
Senſit pater pn̄iaʒ. nō expectauit recip̄e ꝯfeſſiōis
verba ſꝫ ꝓuenit petitiōeʒ miſericoꝛditer agēs. Vn̄
ſubdit̄. Et miſericoꝛdia motꝰ eſt: miſericoꝛditer ei
inſpirādo motū penitētie. Et accurēs. ſ. ipʒ ꝓueni
endo ꝑ miſericoꝛdiam inchoantē. Pſal. lviij. Mi
ſericoꝛdia eius ꝓueniet me. Cecidit ſuꝑ collū eius
i. gr̄am in eo conſeruauit. ſicut fecit zacheo q̄ deſi

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſideranit eū videre. Luc.xix. Hodie in domo tua oportet me manere. Quia ſm Greg. Non vacat manus a munere cū archa cordis ſit plena bona volūtate. Et oſculatus eſt eum.ſ. ipſum pfecte ſibi recōciliādo p grām ſubſequentē.de q pſ.xxij. Mi ſericordia tua ſubſequet me. Oſculatus eſt eū.ſ.p charitatem ſibi vniēdo. Cañ.j. Oſculet me oſculo oris ſui. Vel oſculat⁹ eſt eū.i.fit cōcordia inter vo luntatē diuinā ꝛ hūanā. Figurat Gen.xxvij. Iſa ac oſculatus eſt Iacob cū benedixit eū. Secūdo ſuſcepit eū honorabiliter.qꝛ poſt oſculatōnē dixit ei filius. Pater peccaui incelū ꝛ coram te.ꝛ iā nō ſum dignus vocari filius tuus. O verbū omni fi ducia plenū.charitatis ardore ſuccēſū.miſericor dia pfluū.cū dicit pater. Sed ꝙ ꝯfitet Peccaui.o ꝙ ſuaue vngentū vulnerib⁹ ad medicinā.emplaſtꝝ miſericordie floribus tuſum ꝛ dolorib⁹ ſupligatū vinū mordēs ꝛ oleū liniēs peccaui. Tūc pr ait ad ſuos ſuos.i.ad ſacerdotes q dicūt ſui dei. Cito.p ferte ſtolā pmā ꝛ induite illū. Aug. Pronior ē ad miſerādū ꝙ nos ad accipiēdū. Amb. Neſcit tarda molimina ſpūſſancti gratia. pferte ſtolam primā i. veſtē interioris puritatis xpi.quā ſacerdotes p ferūt dū penitentē deo recōciliatū verbis ꝛ abſolu tiōe affirmant. Ecce quos dñs ſuſcipit p cordis cō tritionē.vult etiā ipſos p ꝯfeſſionē recipi a plātis in manifeſto vt recōcilient nō tm deo pri ſ etiā ec cleſie matri. vt figurat. Ioh.xj.de lazaro quē ſuſci tauit q tū ad huc erat ligatus ꝛ fecit diſcipulos eū ſoluere. Et Luc.xvij.de leproſis qd ſanauit tñ ait. Ite ꝛ oſtendite vos ſacerdotib⁹. Per ſtolam autē pmam intelligit veſtis innocētie vel immortalita tis in q pm⁹ homo pdit⁹ fuit.quā plati pferūt dū eā pferēdā pmittūt i futuro. Et h veſtis innocētie pdit p pctm ꝛ indut p ꝯfeſſionē.i.induēda oſtēdi tur.pſ.ciij. Cōfeſſionē ꝛ decorē induiſti. Et nō ſuf ficit habere innocētiā niſi fiant opa bona. Ideo ſe quit. Et annulū in manu date ei.i. gratiam opan do bona. Ad Col.iij. Si ꝯſurrexiſtis cū xpo q ſur ſū ſunt qrite. Vel p annulū in manu intelligit fi des in ope quā debēt habere ꝛ docere ſacerdotes. qꝛ fides ſine opib⁹ mortua eſt. O ꝙ pcioſus anul⁹ fides formata pcio ſior auro. Aug de verbis apli. Nulle maiores diuitie.nulli theſauri.nulla maior mūdi ſubſtātia ꝙ fides catholica. ad Heb.xj. Im poſſibile eſt ſine fide placere deo. Et cū hoc reqrit repſſio mali affectus. Ideo ſequit. Et calciamēta in pedibus ei⁹.i.ſanctoꝝ exēpla.in pedibus.i.in af fectu ꝛ intellectu Cañ.vij. Quā pulcri ſūt greſſus tui in calciamētis filia pncipis. Nam ſicut calcia mēta cuſtodiūt pedes ne maculētur. ſic ꝛ exempla ſanctoꝝ cuſtodiunt nos ne maculemur luto male cōuerſatōnis. Chriſ. Calciamēta de pellib⁹ mortu oꝝ ꝯficiuntur. ꝛ ſic nos eſſe mortales recordemur

Tercio recepit eū letāter.cū dicit. Adducite vitu lum ſaginatū ꝛ occidere ꝛ manducem⁹. Sed di.q re dicit manducemus in plurali cū tm ſoli filio re uertēti ppari iuſſit. Reſpondet quoꝝ vna eſt natu ra ſubſtātia ꝛ volūtas vnū illoꝝ eſt gaudiū. ꝛ ſic di cit de patre ꝛ filio ꝛ de ſpiritu ſctō. Silr de angel. Vitulus ille xpus eſt ꝙtū ad naturā paſſibilē ſm quā fuit immolatus. ſaginatus q ad grāꝝ plenitu dinē. Hic vitulus reuertēti filio adducit ꝛ occidit qñ paſſio xpi cuilibet peccatori ꝯponit. hic vitul⁹ ſemel occiſus eſt in re.j. Pet.iij. Chriſtus ſemel p peccatis noſtris mortuus eſt. Sꝫ ꝛ multociens in ſacrmētali repſentatiōe. ſm illud.j.Cho.xj. Quo tiēſcunꝙ manducabitis panē hunc ꝛ calicē bibetꝫ mortē dñi annūci. donec veniat Sed ꝛ qtidie im molat in credētiū fide ꝛ pdicantiū recordatione Beð. Quaſi eñ recēs iſte vitulus occidit cum ab vnoquoꝙ occiſus credit. Amb. Vberior eſt dei grā ꝙ petitio penitētis. Semp eñ deus plus tri buit penitēti ꝙ rogat. Iſte petebat officiū mercen narij ꝛ habuit oſculū amici ꝛ donū filij dilecti. qd ſic patet. Ois homo peccās mortaliter pdet veſteꝫ puritatis. diuinā amicitiā. celeſtē ſapiam. ſacramē talē grām. ſpūalem letitiā. internam ꝯcordiā. ꝛ ois creature habebit inimiciā. Sꝫ penitētia ſm Aug. hec oia reſtituit. Primo innocētiā.ibi. Cito pfer te ſtolam pmā. Scðo. diuinā eſſentiā.ibi. date ei anulū. Tercio ſapiam.ibi. calciamēta in pedibus Quarto corporis xpi grām.ibi. vitulū ſaginatum Ideo ſubdit. Manducem⁹ ꝛ epulemur.i. letemur qꝛ hic fili⁹ me⁹ mortu⁹ fuit ꝛ reuixit. Mortuus.ſ.p peccatū mortale. Iac.j. Peccatū cū ꝯſūmatū fue rit generat mortē. Nam ſicut mortu⁹ eſt pondero ſus ſic pctm mortale. Nam celū nō potuit ꝯtinere peccātē angelū.nec padiſus peccantes hoies.nec terra.vt ptꝫ Nu.xvj.in Dathā ꝛ abyron. Iō Aug. Vera mors quā hoies nō timēt eſt ſepatio anime a deo q eſt vera vita btāꝝ animarū. Deut.xxx. Ipe eſt vita tua ꝛ longitudo dieꝝ. O qt mortui fu erūt ante h ſacrū tpſ. ſ nūc multi reuixerūt p peni tentiā. Iō gaudendū Lu.xv. Gaudiū eſt angelis dei ſup vno pctōre pniam agēte. Nō ſolū angelis vt dicit Iſa.lv. In leticia egrediemi.ſ.de peccatis Montes ꝛ colles ꝛ oia ligna regiōis plaudēt ma nu. Mōtes.i. diuitiaꝝ pſonaꝝ mltitudo. colles.i. angeli. ꝛ omnia ligna.i. omnes ſancti plaudent.

Dominica Oculi. Sermo xxxv.

Erat Ihesus eijciens

demoniū. ꝛ illud erat mutū. Lu.xj. Pri nā diabolus eijciat p ꝯtritionē vt mutus loquat p ꝯfeſſionē. Eiectio aūt diaboli qdruplex eſt. videlicꝫ de celo de impio. de obſeſſo. de mūdo Prima diabolo ſupbiēte. ſcða impio penitēte. ter cia xpo pcipiēte. qrta mūdo credēte facta ē. De p mo Ezech.xxviij. Peccaſti ꝛ eieci te de mōte dei ꝛ pdidi te o cherub. Timendū eſt h ſupbis. Si eñ in mōte celi ſtare vis qd nō potuit angelus ſupb⁹ quō aſcendere pōt homo ſupbus. ꝛ ſi ꝓpter vnā ſu pbiam cecidit angelus: qd fiet hominib⁹ q omni bus vicijs pleni ſunt. Odibilis eſt ergo ſupbia nō ſolū angeli ſ homis miſeri. Eccli.xxv. Tres ſpēs odiuit anima mea. Supbum paupem. diuitē mē dacem. ſenē fatuū ꝛ inſenſatū. Paup ſupbus eſt homo. qꝛ mūdū ingredit paup. Ideo dicit Iob. j. Nudus egreſſus ſum de vtero mřis mee ꝛc. Di ues mendax eſt diabolus diues pmiſſione Mat. iiij. Hec omnia tibi dabo. mendax autē ſolutiōe. Aug. Veniet dies iudicij. ꝛ inuenies verū quod minatus eſt dominus ꝛ falſum quod pollicit⁹ eſt

UVA. BHSC. IyR_034_1

diabolus. Senex fatuꝰ eſt mūdus q̄ui ⁊ fatuos ſe
quit̄ ⁊ fatuos facit. Sup̄bia lucifeꝝ de celo. adam
de padiſo. nabuchodonoſoꝛ de regno ꝓiecit. De
ſecūdo Marci. xvj. apparuit p̄mo marie magda-
lene de q̄ eiecerat ſeptē demonia vnde demonibꝰ
ſpūaliter obſeſſus eſt qui ſeptem capitaliū viciorū
p̄ncipibus ſubiectꝰ eſt. videlicꝫ ſup̄bie. inuidie. ire.
accidie. auaritie. gule. luxurie. De q̄ in hoc euāge-
lio dicit̄. Tunc aſſumit ſeptē alios ſpūs neq̄oꝛes
ſe. Eijciunt̄ aūt p illos ſeptē ſpūs de q̄bus Apoc.
v. dr̄. Vidi agnū ſtantē tanq̄ꝫ occiſuꝫ habētē ſeptē
coꝛnua ⁊ oculos ſeptē. q̄ ſunt ſpūs dei miſſi in om
nē terrā. His ſeptē coꝛnibus agni eijciunt̄ in ꝯtri
tione ſeptē ſpititus maligni. Vn̄ Ber. Coꝛdis cō-
punctio q̄ eijciunt̄ demonia eſt cuꝫ affectu coꝛdis
coꝛdis eradicant̄ peccata. Illud aūt quod dicit̄ de
ſeptē ſpiritibꝰ neq̄oꝛibꝰ q̄ ingreſſi habitāt ibi. nō eſt
intelligendū ſubſtātialiter. ſ. ꝙ illabant̄ mēti qd̄ ſo
lius trinitatatis eſt. ꝫ ſugeſtione ⁊ ꝑmiſſiōe diuina
vt patet de iuda Joh. xiij. Poſt buccellaꝫ intrauit
in eū ſathanas. Mirꝝ eſt ꝙ hoc non timēt hoīes ꝙ
poſt buccellā quā de rapina vel de vſura vel de in-
iuſto acq̄runt intrat in eos diabolus. De tercio
Mat. viij. Si eijcis nos tunc mitte nos in poꝛcos
vel in gregeꝫ poꝛcoꝝ. Poꝛci ſunt luxurioſi Chriſ.
Poꝛci ſunt q̄ vitam ſuā libidini ⁊ voluptatibus ſe
culi mancipauerūt. in his diabolus dominiū acci
pit. Tob. vj. Qui ꝯiugia ita ſuſcipiūt vt deū a ſe ⁊ a
ſua mēte excludāt. ⁊ ſue libidini ita vacēt ſic̄ equꝰ
⁊ mulus in q̄bus non eſt intellectus hꝫ ſup̄ eos de
moniū ꝑtātē Hoꝛribile eſt ꝙ tot milia demonum
ſcꝫ legio vnū obſederūt hominē. ꝫ certe hoꝛribili-
us eſt habere tot peccata moꝛtalia. imo vnū moꝛta
le. Sed ꝙ q̄n̄qꝫ vnus ſic dicit̄. Erat ih̄us eijciēs de
moniū. q̄n̄qꝫ ſeptē. q̄n̄qꝫ legio vexat hominē. Vnꝰ
quādo in vno peccato moꝛtali laboꝛat hō. Septē
q̄n̄ in ſeptē capitalibꝰ vitijs. Legio quandoqꝫ eadē
vicia multimode m̄ltiplicant̄. De quarto Joh.
xij. Princeps mūdi huiꝰ eijciet̄ foꝛas. Hoc factuꝫ
eſt ꝑ paſſionē chriſti ⁊ per mūdi cōuerſioneꝫ. Hic
eſt p̄nceps de q̄ Nume. xxv. c. ꝙ Phinees iſrahe-
litam foꝛnicantē cuꝫ filia nobilis p̄ncipis madian
ſimul cū ipſa interfecit. Princeps diabolꝰ ſeptem
filias habet. id eſt ſeptem vicia capitalia q̄s tradit
hominibꝰ. Aliquis habet vnam. aliq̄s plures ali-
quis oēs Quanto aūt plures habes filias diabo-
li tanto plꝰ habebis de hereditate ſua. i. de igne et
no quē dabit filiabꝰ ſuis in hereditatē. Iſte filie ha
bēt filias ſuas id eſt vicia de ip̄is naſcētia. ve tibi ſi
matrē cū filis habuerꝭ nobilis filia p̄ncipis eſt ini
q̄tas op̄is. Nobilioꝛ autē nequicia conſuetudinis
Nobiliſſima vero obduratio impenitentis q̄ hanc
habuerit gladio phinees. i. ſn̄ia xp̄i dānabit̄. Deu.
xxxij. Si acuero vt fulgur gladiū meuꝫ ⁊c̄. Augꝰ.
Peccantes ſi noluerit coꝛrigi nihil aliud elegerūt
niſi cum hoc mundo damnari.

De eodem Sermo xxxvj.

Vnc vadit ⁊ ſumit ſe-
t ptem alios ſpūs neq̄oꝛes ſe. Lu. xij. Ecce
quod h̄ dicit̄ heu ſepe videt̄. Nā q̄ poſt
ꝯuerſionē ꝑuertunt̄. ſepe pluribꝰ vicijs q̄ꝫ ante ſb-
ijciunt̄ Septē autē ſpūs ſm̄ ſeptē vicia capitalia
poſſumꝰ accipe hic. Primus ergo eſt ſup̄bie ſpūs
Prouer. xvj. Cōtritionē p̄cedit ſup̄bia et ante rui
nā exaltat̄ ſpūs. Nō ſolū ſpūs ſup̄bi hoīs imo ſup̄
bus diabolus ſicut exaltabat̄ in celo ante ruinā ꝓ
ꝓriā. ita exaltat̄ q̄tidie ante ruinā nr̄am Scd̄us eſt
ſpūs inuidie. j. Re. xviij. Non rectis ḡ oculis ſaul
aſpiciebat dauid a die illa ⁊ deiceps. Poſt diē aūt
alterā inuaſit ſpūs dei malus ſaul ⁊ ꝓphetabat in
medio domus ſue. Adhuc hodie hos hoīes ſpūs
inuidie vexat q̄ nō recte alios inſpiciūt Terciꝰ ſpi
ritus eſt ire. Prouer. xxviij. Ira non habet miſeri
coꝛdiā nec irrūpens furoꝛ. ⁊ impetū concitati ſpūs
ferre q̄s poterit. Incendiarij diaboli ſunt iracūdi.
Et ideo nulla domus eos ferre pōt timoꝛe incēdij.
Ecci. xxviij. Scd̄m em̄ ligna ſilue ſic ignis exarde
ſcit. Et ſm̄ virtutē hoīs ſic iracūdia illiꝰ erit. ⁊ ſm̄
ſb̄am ſuā exaltabit irā. Quartus eſt ſpūs auaritie.
iij. Re. xx. Egrediar ⁊ ero ſpūs mēdax in oꝛe omni
um ꝓphetaꝝ. Spūs iſte q̄ ꝑſuaſit regi achab tolle
ramothgalia eſt ſpiritus auaritie q̄ ſemꝑ ꝑſuadet
hoī tollere t̄palia. Perſuadet aūt ꝑ os ꝓphetarum
i. maloꝝ ꝯſiliarioꝝ. Qui bene mēdax dicit̄: q2 t̄pa
lia ſepe multis mēdacijs aggregant̄. pſal. Mēda-
ces filij eorum in ſtateris. Quintꝰ eſt ſpūs accidie
pꝛouer. xv. Spūs triſtis exiccat oſſa ⁊c̄. ⁊ Lu. xiij.
Ecce mulier q̄ habebat ſpiritū infirmitatis annis
decē ⁊ octo. Et erat inclinata nec omnino poterat
ſurſum reſpicere. quā cuꝫ videret ieſus vocauit ad
ſe et ait illi. Mulier dimiſſa es ab infirmitate tua.
Accidia em̄ infirmū reddit hominē deceꝫ manda
torū ⁊ octo beatitudinū. nec ſurſum ſinit reſpicere
hominē ad deū. Sextꝰ ſpūs eſt gule. Iſa. xix. Do
minꝰ miſcuit in medio eius ſpūm vertiginis ⁊ er-
rare fecerūt egyptū in omi t̄pe ſuo ſicut errat ebri
us ⁊ vomēs. Caue ergo tibi de vertigine ebrietatꝭ.
Septimꝰ ſpūs eſt luxurie. Oſee. v. Spūs foꝛnica
tionis in medio eoꝝ ⁊ dn̄m nō cognouerūt. Caue
ſagittas cuiuſlibꝫ ſpirituū hoꝝ nequioꝝ. Ephe. vj
In omnibꝰ ſumētes ſcutū fidei in q̄ poſſitꝭ omnia
tela neq̄ſſimi ignea extiguere ⁊c̄. Nequā ſunt ſpiri
tus in peccātibꝰ ante ꝯuerſionē. Neq̄oꝛes aūt ſunt
in reci diuantibꝰ poſt ꝯuerſionē. Vn̄ Iſid. Diabo
lus grauiꝰ illos cōcupiſcētijs ſeculi ferit quos ꝑ re
nūciatōeꝫ ad mūdi amoꝛē reduxit. Neq̄ſſimi vero
ſunt in ꝑ ſeuerātibꝰ vſqꝫ ad dānationē. Iſti ſeptem
ſpūs nequā eijciendi ſunt ſeptē modis. videlicet v
bo p̄dicatiōis. Mat. viij Verbo eijciebat ſpiritus
Primū em̄ bonū verbi dei eſt ꝙ ꝑ timoꝛē humili-
at coꝛ ſup̄biā rep̄mēs. iij. Re. xxj. Cū audiſſet ach
ab ſmōes iſtos ⁊c̄. vſqꝫ. Nōne vidiſti achab hūilia
tum coꝛā te. q2 igit̄ humiliatꝰ eſt coꝛā me nō indu-
cam malū in diebꝰ eius. Item iſti ſeptē ſpūs neqꝫ
eijciunt̄ ꝑ beneficuꝫ dominice paſſionis. Vnde. j.
Re. xvj. dicit̄. ꝙ ꝑ citharā dauid ſpūs malus rece-
debat a ſaul. Cithera vero eſt xp̄us in cruce. ſic̄ em̄
in cithara coꝛde. ſic membra xp̄i ſup̄ lignuꝫ crucis
tēdebant̄ Per memoꝛiā aūt paſſiōis xp̄i charitas
accēdit̄. inuidia ꝯfundit̄. Albtꝰ magnꝰ. dic̄. Sim-
plex recoꝛdatō ſeu meditatō paſſiōis xp̄i plꝰ valet
q̄ꝫ ſi integrū annū ieiunaret q̄s in pane ⁊ in aqua.
vel ſi quotidie legeret vnū pſalteriū. vl̄ ſi quotidie

UVA. BHSC. IyR_034_1

Virgis ⁊ flagellis cederet̄ vſq̄ ad effuſionē ſanguinis. Hec ille. Item eijciunt̄ exemplo bone cōuerſationis. Vn̄ Act.xix. dicit̄. ꝙ ꝑ ſudaria ⁊ ꝑ ſemicictia pauli fugabāt̄ ſpūs nequā. Sudariū q̄ laborātiū ſudor extergit̄ exemplū patientie in laboribus ſignat. Semicinctiū aūt qđ eſt veſtis ex vno latere dependēs ſignificat exemplū patiētie vel manſuetudinis in tribulatōnibꝰ. Patientia em̄ indigemꝰ in ſiniſtro latere aduerſitatis. nō in dextero latere ꝓſperitatis. Item et digito occulte inſpirationis. Vnde in hoc euāgelio. Si in digito dei eijcio demonia ꝓfecto ꝑuenit in vos regnū dei. Auarꝰ nec p̄dicatōe nec xp̄i paſſione nec exemplo moueri ſolet ad reſtitutōeꝫ. Nec dei digitus ſpecialiter tāgit eū. Sunt em̄ auari malefici pharaonis.i. diaboli q̄ nō rep̄munt̄ niſi in digito dei. Exo.viij. Itē ſtudeo ꝯtinue oratōis ⁊ ieiunij q̄ ſpecialiter maxime valent ꝯ gulaꝫ. De his duobus dicit̄. Math.xvij. Hoc genus demonioꝝ nō eijcit̄ niſi ꝑ orōem ⁊ ieiuniū. Itē ⁊ fumo amare ꝯtritiōis. Thob.vj. Cordis eius.i. piſcis particulā ſi ſuꝑ carbones ponas. ſcꝫ infernales ꝑ recordationē penaꝝ inferni. fumꝰ eius.i. ꝯtricio extricat omne genus demonioꝝ. Cōtritio em̄ valet ꝯtra omnia vicia. Specialiter tn̄ fumus iſte fugat demoniuꝫ quod ſuper luxurioſos habuit poteſtatē.

De eodem. Sermo xxxvij.

b **Eatꝰ vēter qui te portauit** ⁊ vbera q̄ ſuxiſti. Lu.xj. Sicut maria in ventre: ſic nos in mēte xp̄m portemus. Quattuor autē ſunt q̄ portāda nobis ſunt Portare em̄ debemꝰ xp̄m in corde ꝑ dilectionem. crucē xp̄i in corpe ꝑ caſtigationē. nomē xp̄i in ore ꝑ p̄dicationē. coronā xp̄i in capite ꝑ glorificationē De p̄mo hic. Beatus venter. q̄ te portauit. Sicut ꝑ matrē cuiꝰ eſt diligere portat̄ xp̄us in caſtiſſimo ventre. ita nō niſi ꝑ amantē portat̄ in mūdo corde Certe melius eſt portare panē in ventre q̄ꝫ lapideꝫ vel ſerpentē. Pctm̄ aūt lapide eſt grauiꝰ. ſerpenti horribiliꝰ. Iob.xx. Panis eius in vtero illius vertet̄ in fel aſpidū. O quantū abhorret homo ſerpētem in ventre. ſꝫ certe ꝑiculoſius eſt vnū peccatuꝫ in corde q̄ꝫ tres ſerpētes in corpe. Dilectio nō ſolū debet eſſe in corde ſꝫ etiā in ope. Ideo nō ſoluꝫ mater in vtero: ſꝫ etiā ſymeon in brachijs chriſtū portauit. Libēter chariſſimi deū in vtero cordis portemus q̄ in vtero miſericordie ſue nos portabit quouſq̄ in luceꝫ vite eterne nos portet. Iſa.xlvj. Qui portamini a meo vtero.i. miſericordia dic̄ gloſa interlinearis. De ſcđo ad Galla.vj. Ego ſtigmata dn̄i noſtri ieſu xp̄i in corpore meo porto. Crux ihu nō ſolū ꝑ vulnera ⁊ ſtigmata paſſiōuꝫ portat̄. ſꝫ etiā ꝑ penitentiā ⁊ carnis mortificatiōeꝫ ⁊ ſenſuū refrenationeꝫ.j. Chor.vj. in fine. Glorificate ⁊ portate deū in corpe vr̄o. Portari auteꝫ debet tempeſtiue ne negligamur tp̄is breuitate. Treno.iij. Bonum eſt viro cū portauerit iugū ab adoleſcētia ſua. Itē voluntarie nec cogamur ex neceſſitate ſicut ſimō cyrenenſ. Luc.xxiij. Impoſuerūt illi portare crucem poſt ieſum. Et ſtrennue ne vincamur temptatoris importunitate. Tamdiu enim miles clipeuꝫ ſtrennue portat q̄ꝫdiu inter hoſtēs eſt.j. Parali.xij. Filij iuda portātes clipeum ⁊ haſtaꝫ ſex millia octingenti expediti ad p̄lium. Clipeus penitentiā ſignificat. ꝓtegit em̄ nos ab hoſte ne vulneremur Haſta aūt eſt zelus iuſticie. Sed heu multi faciūt de penitētia ſicut de quodā dicit̄ q̄ clipeuꝫ vſq̄ ad hoſtes portauit ⁊ tūc in lutum ꝓiecit. Gre. In caſſum bonū opus agit̄ ſi ante mortē deſerat̄. Et libēter portemꝰ crucē penitētie ꝓ xp̄o q̄ libenter portauit crucē ꝓ nobis. Ioh.xix. Baiulās ſibi crucē exiuit in eū ⁊c. De tercio dicit̄ de paulo Actuū.ix. Vas electionis mihi eſt iſte vt portet nomē meū corā gentibꝰ ⁊ regibus ⁊ filijs iſrael. Nomē ieſu in ore portare debemꝰ nō ſolū in p̄dicatiōe ſicut paulus. ſꝫ etiā in orōne ⁊ laudatione et collaudatione. Bern. Ieſus mel in ore: melos in aure: iubilus in corde. Chariſſimi ſemꝑ aliquid boni portemus in ore ſicut colūba. de qua Geneſ.viij. portās ramuꝫ oliue virentibꝰ folijs in ore ſuo. Oliua xp̄m ſignificat vel virꝝ iuſtū. pſ̄.lj. Ego aūt ſicut oliua fructifera in domo dei ⁊c. Ramus aūt eſt bonū opꝰ vel exempluꝫ. Folia virentia ſunt verba edificatoria. veracia. pudica. pacifica ⁊ vtilia. Hec verba colūba.i. anima innocēs in ore debet habere ſi ad noe.i. xp̄m vult venire. Sed heu q̄dam nō colūbe dei ſꝫ ciconie diaboli ſunt q̄ ſepius ranam q̄ꝫ ramuꝫ in ore habēt. vt detractores. mēdaces. turpiloq̄. ꝓditores et hmōi. De q̄bus Apoca.xvj. Vidi de ore draconis ⁊ de ore beſtie ⁊ de ore pſeudo ꝓphete exire ſpūs tres immūdos in modū ranaꝝ. Libenter in ore portare debemꝰ eū q̄ nos verbo oris ſui portat. ad Heb.j. Portans omnia verbo virtutis ſue. Porta ieſum in ore tuo ne te euomat de ore ſuo. Apoc.iij. Incipiā te euomere de ore meo. De q̄rto Ecci.xj. Inſuſpicabilis portauit diadema. Sic Saulus ꝑſecutor ⁊ maria magdalena ⁊ m̄lti quidam peiores. Mat.xxj. Publicani ⁊ meretrices p̄cedēt vos in regno dei. Ex multis laboribus ⁊ doloribꝰ anie ⁊ corpis ꝑuenit̄ ad portandū hāc coronā. Ideo bene dicit̄ Ecci.xl. Occupatō magna creata eſt oibus hominibꝰ. Nota q̄ ibi dicunt̄. Ibi em̄ per p̄ſidem ſedentē ſuꝑ ſedem glorioſam ⁊ per vtentē iacincto. id eſt ſtola celeſti. ⁊ portantē coronam ſignificari poteſt ſpūs cuiuſlibet̄ iuſti in celo beatificati. ꝑ humiliatū aūt in terrā ⁊ cinerē ⁊ ꝑ opertū lino crudo ſignificari poteſt corpꝰ qđ panno lineo inuolutū eſt in ſepulcro. In his em̄ occupatō ⁊ graue iugū erat dū adhuc in mūdo viuebāt. Et vt hanc coronā portemꝰ in celo xp̄s ꝓ nobis portauit coronā ſpineā i mūdo. Ioh.xix. Exiuit ergo ihs de pretorio portās coronā ſpineā. Bern. Deꝰ ꝓ te coronatus eſt ſpinis vt te coronaret in celis.

De eodem. Sermo xxxviij.

e **Rat Iheſus eijciens** demoniū. ⁊ illud erat mutū. Lu.xj. In tribus p̄mis dominicis huiꝰ quadrageſime eccia oſtēdit maliciā diaboli ꝯtra hoies. In prima oſtendit ꝙ aliq̄s tēptat ⁊ nō vincit. vt ſunt boni q̄ firmati in bono. ⁊ iſti ſignificant̄ ꝑ temptationē xp̄i in euangelio p̄me dominice. Secūdo oſtēdit ꝙ aliq̄s temtat ⁊ vincit ⁊ poſſidet. Et iſti figurāt̄ in

UVA. BHSC. IyR_034_1

filia mŭlieris chananee in euãgelio ſcõe dñice. In tercia dominica vt hodie oſtẽdit ſi nõ fuerit expulſus tũc hominẽ quẽ poſſidet facit mutũ. vt pʒ in euãgelio. Attamẽ ſciẽdũ. tres ſunt muti. Primi naturaliter. vt q̇ nũq̃ locuti ſunt. ⁊ tales vtunť nutibus ⁊ ſignis oculoꝝ ⁊ digitoꝝ ⁊ ſimilibus. Et ſic nos naturaliter ſumus filij ire. vt dicit apoſtolꝰ ad Eph̃. ij. Idcirco ꝑ ſigna oculoꝝ ⁊ manuũ debemꝰ noſtruʒ indicare defectũ. de quo introitus. ſ. Oculi mei ſemꝑ ad dñm. pſal. iiij. Hunc pſalmuʒ fecit Dauid cũ fugit a facie ſaulis ⁊ venit in ſpeluncam ad odollã. j. Re. xxij. Et omnes amici ⁊ fratres ſui ⁊ qui erãt cum eo amaro animo ⁊ afflicti a ſaul venerunt ad eum. Idcirco fecit in contentione hunc pſalmũ. Ad te domie leuaui animã meã. Et in collecta. Queſumus omnipotẽs deus ⁊c̃. Et ſic nos ꝓſecuti a diabolo cũ digne laudare dñm nõ poſſumus faciamꝰ tñ ſigna oculoꝝ. Secũdi ſunt muti. q̄ nõdũ inſtructi. Et ſic docemur in epl̃a Ephe. v. Imitatores mei eſtote ſic̃ filij chariſſimi ⁊c̃. Omnis auaricia fornicatõ ⁊ immũdicia nõ noieťin vobis ſicut decet ſctõs. Tercij ſunt muti ob defectuʒ alicuius infirmitatis. ⁊ hi indigent medico. Et ſic peccatores in mortali peccato cõſtituti q̇s diabolꝰ fecit mutos indigẽt medico ſpũali. Et ſicut tenebre expelli nõ poſſunt niſi ꝑ lucẽ. ſic nec diabolus niſi ꝑ xp̃m. De q̇ thema. Erat ieſus eijciens demoniuʒ ⁊c̃. Aliud thema. Si in digito dei eijcio demonia profecto venit ad vos regnum dei. Lu. xj. Mat. xij. Mar. iij. Cattus nõ pungit captũ murẽ iuxta ſe exiſtentẽ. immo cuʒ ipſo ludẽs modicum tangit eũ. ꝫ fugientẽ inſequiť vulnerãs eũ vngulis ⁊ dentibꝰ. Spũaliter. diabolus nõ affligit captuʒ peccatorẽ quẽ iuxta ſe habet vngulis tẽptationuʒ ſuaꝝ. ꝫ ludit cũ eo tm̃ mouẽs ipm ad pctã vt inde ſolatiũ habet. Sed volẽs in viam penitẽtie fugere ad xp̃m cũ omni tẽptationũ genere illũ inſequitur. Ideo diciť Eccl̃i. ij. Fili accedẽs ad ſeruitutem dei ſta in iuſtitia ⁊ timore. ⁊ ꝑpara animã tuaʒ ad temptationẽ. Figurať Gen. xxxj. Iacob cuʒ eſſet apud Laban nõ eſt ꝓſecutꝰ ab eo. ꝫ fugiẽte ab eo inſecutꝰ eſt eũ laban cuʒ ſeruis ſuis munitus armis vt vi reducẽt expoliatũ ad ſeruitutẽ eius. deus tñ illũ ꝓhibuit. Spũaliter ꝑ Laban q̇ multipliciť deluſit iacob ſubaudi diabolũ. q̇ licet derideat peccatorem. nihilominus tamẽ parcit ipi in ſtatu peccati. ꝫ fugientẽ ꝑ penitentiã ꝓſequiť toto poſſe. Vñ Gre. xlij. moral̃. Hoſtis noſter quanto magis ſibi rebellare conſpicit. tanto ampliꝰ expugnare ꝯtendit. Illos em̃ tẽptare negligit q̇s q̇eto iure ſe poſſidere ſentit. Quare dñs noſter volẽs nos reddere tutos hortať ne locũ demꝰ hoſti diabolo. qui graditť ꝑ loca inaquoſa q̃rens requiem ⁊ non inuenit. q̄ homo penitẽs vt fortis armatus cuſtodit atriũ ſuum. ⁊ ſic in pace ſecũ ſũt q̇ poſſidet. Si aũt diabolus ſuꝑuenerit ⁊ vicerit hominẽ. tũc aufert eiꝰ bona. ⁊ ſic nouiſſima homis erunt peiora prioribus. Pugnemꝰ igiť ſtrẽnue ꝯtra diabolũ ⁊ victoriã habebimꝰ virtute illꝰ q̇ in digito dei eijcit demõia ⁊c̃

In ſumma euangelij duo innuunť. Prio ſalutoris potẽtia v̄tuoſa. ibi. erat ieſus ⁊c̃. Scdo ſubiũgiť iudeoruʒ malicia infectuoſa. ibi. in beelzebub. De ꝑmo dicit. In illo tp̄e. ſ. cũ ieſus dixit ſe velle dare bonũ ſpũm petẽtibꝰ ſe. ⁊ ad h̄ deſignãdũ eiecit ſpũs malos. de q̇ h̄ euãgeliſta. Erat ih̃s eijciẽs demoniũ. ſ. poteſtatiue. Naʒ poteſtatiue nemo p̄t expellere demonẽ niſi ſolus deꝰ. Alij aũt ſcti non pñt hoc. ꝫ ſola dei inuocatõe. immo nec boni angeli. Vñ michael volẽs repellẽ diabolũʒ. nõ dixit. recede. ꝫ imperet tibi dñs. vt pʒ i epl̃a Iude. c. j. Ergo fatuũ eſt ꝙ aliq̃n ebrij ⁊ luſores maledicũt diabolũ. q̃ſi talibꝰ v̄bis eũ repellere volẽtes. nõ ſic ſed ꝑ gr̃am dei eijciť. Mat. xvij. Hoc genꝰ demoniorum nõ eijciť. niſi ꝑ orõeʒ ⁊ ieiuniũ. Nam dicit ſanctus Tho. in. ij. ij. q. lxxxvj. ar. j. In diabolo ꝯſiderãda ſunt duo. natura ⁊ culpa. Natura eſt bona ⁊ a deo. nec maledicere licʒ. ꝫ culpa eſt maledicẽda. vt facit eccia dicẽs. Maledicte diabole. Sed cuʒ pctõr maledicit diabolo ꝓpter culpã. ſimili ratõne iudicat ſe maledictione dignũ. Ecci. xxj. Cũ ipius maledicit diabolũ. maledicit ipe animã ſuã. Ideo xp̃us verꝰ deus fecit hoc poteſtatiue q̃ſi ꝓpria virtute. vt pʒ Mar. j. In poteſtate ſpiritibꝰ imũdis impat ⁊ obediũt ei. Iob. xlj. Nõ eſt poteſtas ſuꝑ terrã que compeť ei q̇ factus eſt vt nullũ timeret.

Nota demones poſſunt duobꝰ modis in hominibus habitare. potẽtialiter et ꝑſentialiter. Prio potẽtialiter ſicut rex in regno. ⁊ ſic habitat in pctõribꝰ. Et ſic Mar. xvj. diciť. Maria madalena ſeptẽ demõia habuit. i. ſeptẽ vicia. Accidit em̃ demõibꝰ ſicut volucribus miluis ⁊ canibus. q̇ illic currũt ⁊ moranť vbi ſentiũt cadauer fetidũ. ⁊ tãto citiꝰ ſentiũt quãto fetidius exiſtit. Sic homo ꝑ pctm̃ efficiť fetidus ⁊ in tali fetore delectať diabolus. ⁊ accipit mãſionẽ ⁊ poteſtatẽ in ipm. Primi in q̇bus habitat diabolus ſunt ſuꝑbi. Iob. xlj. Ipſe eſt rex ſuꝑ oẽs filios ſuꝑbie. ſ. lucifer vel beelzebub. i. vir muſcaꝝ. q̄ homo ſuꝑbus habet muſcas multas. i. ſollicitudines. Tullius. Quo celſior eris ſollicitudo maior. Apo. ix. Habebũt ſuꝑ ſe regẽ angelũ abyſſi. Iſte rex ml̃tos nobiles ⁊ potẽtes hʒ. Aug. Pl̃es potẽtes ⁊ ſuꝑbos tenet noie nobilitatis. plures autoritatis noie. hos nõ timet. Exemplũ diciť Ceſariꝰ de adoleſcẽte monacho. q̇ cũ caſtꝰ eſſet adductꝰ fuit ad q̃ndã obſeſſuʒ ꝓ expellẽdo demõio. Cui rñdit demon. Non timeo te. licʒ ſis caſtus. es tñ ſuꝑbus. Iaco. iiij. Deus ſuꝑbis reſiſtit. Scdi ſunt auari. Mat. iiij. Dabo tibi oĩa regna iſta ſi cadens adoraueris me. Glo. Audi raptor audi vſutarie ⁊ ſimoniace quõ inq̇t diabolus. Si adoraueris me. Si res ꝑ diabolũ ꝯgregaſti diabolũ adoraſti. Ephe. v. Auaritia eſt idoloꝝ ſeruitꝰ. Glo. Auaris deꝰ eſt numus. Sed diabolꝰ illoꝝ eſt mãmon. Mat. vj. Nõ poteſtis deo ſeruire ⁊ mãmone. j. Thi. vj. Qui cupiũt diuites fieri incidũt in temptationẽ ⁊ laqueuʒ diaboli. Tercij ſunt luxurioſi. Vnde Thob. vj. Qui ita ꝯiugia ſuſcipiũt vt deũ a ſua mẽte excludãt. ⁊ ſue libidini ita vacent ſicut equus ⁊ mulus q̇bus nõ eſt intellectus. hʒ ptãteʒ ſuꝑ illos demoniũ. Ecce ſi diabolꝰ habuit poteſtatẽ in matrimonio q̇d extra mr̃imoniũ. Ipi ſũt porci diaboloꝝ. Mar. viij. Exierunt in porcos. Chriſ. Porci ſunt q̇ vitã ſuã ſcenoſe libidini mãcipãt. Et iſte diabolus vocať aſmodeꝰ. P q̇t ſũt ſibi obediẽtes. j.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Job.v.Totus mundus in maligno poſitus eſt.
Quarti ſunt iracūdi.de quib⁹ Job.v. Virū ſtultū interficiet iracūdia.Et Apoc.xij. Ve terre ⁊ mari qꝛ deſcēdit diabol⁹ ad vos hñs irā magnā Illoꝝ demon eſt ſathanas.id eſt aduerſarius. Pſal. In ira pplos ꝯfringēs. Quinti ſunt inuidi.quoꝝ demon dicit leuiathā. id eſt ſerpēs tortuoſus. Nā inuidia diaboli mors intrauit i orbē. Sap.ij. Aug. Inuidia eſt viciū diabolicū.nā ab eo habuit initium ꝫ demoniū qđ fecit hominē mutū ſurdū ⁊ cecum. Sexti ſunt guloſi. Eccli.xxxvij. Propter crapulā multi obierūt.Demō illoꝝ eſt behemoth Job.xl.Et interptat beſtialis. qꝛ gula facit hoiem beſtialem. Iere.iiij Effuſi eſtis ſicut vituli ſuper herbā.Lu.xxj.Attēdite vobis ne forte grauent corda veſtra crapula ⁊ ebrietate. Rō Gre.Dū venter nō reſtringit cuncte virtutes obruunt. Septimi ſunt accidioſi.Gre.Diabol⁹ aſſidue impugnat vt saltē tedio vincat. Iſtud eſt demoniū meridianū faciēs hoiem ſomnolentū.Eccli.xxx. Multos occidit triſticia. Naꝫ ſamſon dormiēs amiſit fortitudinē.Et ſic accidioſus.Pſal. Omnē eſcā aīa eoꝝ abominata eſt.ſ.charitatis. Itē ſcđo poſſident pſentialiter ⁊ cōmanſiue ꝫ habitationē interiorem in corpe hois.nō p informatiōeꝫ.qꝛ nō pōt eſſe forma corpis ſm ꝙ tūc ei dat poteſtas adeo ꝙ vexat hoiem in membris .Et hec habitatio fit quinqꝫ de cauſis. Prima ꝓpter diuine potētie oſtenſionem. vt Marci.ix.de obſeſſo ab infantia quē null⁹ poterat liberare niſi xp̄s.Scđo ꝓpter culpe punitionē Lu.iiij.Erat homo in ſinagoga ſpūm hñs immūduꝫ.ſ. ꝓpter peccatū incōtinētie.Thob.vj.Demoniū ptātē hꝫ ſup illos.Tercio ꝓpt meriti accumulationē.vt patꝫ de Sara.Thob.iij.⁊ de Paulo.ij. Cho.xij.Dat⁹ eſt mihi ſtimulus carnis mee angelus ſathane q̄ me colaphizet. Quarto ꝓpter alioꝝ eruditionē.ſicut de illo in quo erat legio. Lu.viij. cui dixit ſaluator. Redi in domū tuā ⁊ narra q̄nta fecit tibi de⁹.Quīto ꝓpter parentū punitionē.qꝛ filij ſm corpus ſunt tres parentū idō parētes puniūt in filijs.vt ptꝫ de dauid.ij. Re.xij.cui dixit Nathā. Quoniā blaſphemare feciſti inimicos nomē dñi ꝓpter verbū hoc fili⁹ q̄ nat⁹ eſt tibi morte morietur
Nā dictū eſt de diaboli aſtutia nūc dicet de xp̄i potētia.ſbdit. Et cū eieciſſet demonium locut⁹ eſt mutus.Ecce aſtutus eſt diabolus ⁊ iniqu⁹. vide infra. Hiero.in omel. Tria ſigna hic ſunt facta. Cecus videt.mut⁹ loquit. poſſeſſus a demone liberat
Nota duo genera hoīm facit diabolus obmuteſcere. Primo iudices ⁊ ſcabinos q̄ efficiunt muti ſi aliqđ munus ꝑcipiat. Iſa.j. Oēs diligūt munera.Exo.xxiij. Nō accipies munera q̄ excecant prudētes.Eccli.xx.Exenia ⁊ dona excecāt oculos iudicū.⁊ q̄ſi mutus in ore auertit correctiones eoꝝ Scđo pctōres ne ꝯfiteant. ſic lupus rapiēs ouem ſtringit guttur ei⁹ ne clamet. Sꝫ diceres.q̄re diabolus pſequit ꝯfeſſiōeꝫ. Rñdeo pmo qꝛ ꝯfeſſio eſt pcipuū ſanitatis remediū. Nā ois pctōr vulneratur pctīs in aīa.vt ptꝫ Lu.x. Deſcēdēs a hieruſalē in hierico.Symon de caſſia.i.auerſus a pace in litem hic vulnerat.Sed Aug.Omniū pctōꝝ vulnera ſanant p ꝯfeſſionis medicinā. Pſal.xxxj. Dixi ꝯfitebor aduerſuꝫ ⁊c̄.Ergo diabol⁹ claudit os peccatorib⁹ ne ſanent. Aug.in omel.xij.Cōfitere tātū mō vuln⁹ tuū ⁊ ſanabit te de⁹ ⁊c̄.Boeti⁹.Si opus medicātis expectas oportꝫ vt vuln⁹ detegas Secūdo ꝯfeſſio eſt violēta excluſio demonuꝫ.Rō. qꝛ ſicut pctīs introducit diabol⁹ in animā.ita ꝯfeſſione expellit.Ber.ſup cātica.ſmone.v. Per hūilem ꝯfeſſionē remittit pctm̄.⁊ diabol⁹ ſuū amittit pncipatū.Nam vbi pctm̄ dimittit ibi diabolus expellit ⁊ deus introducit.Nā ꝯtria in eodē ſimul ſtare nō poſſunt. vt viciū ⁊ virt⁹.diabolus ⁊ deus.ij. ad Cho.vj. Que em̄ participatio iuſtitie cū iniq̄tate. aut q̄ ſocietas luci ad tenebras. q̄ aūt ꝯuentio xp̄i ab belial.q̄ſi diceret.nulla. Tercio illuminat cordis habitaculū.Ratō qꝛ peccatū excecat cor.Sap. ij.Excecauit eos malicia eoꝝ.Aug⁹.ſup.j.canonica Joh.Cunqꝫ ꝯfeſſus fueris te peccatoreꝫ. appropinq̄s ad lucē. qꝛ ꝯfeſſio adiūgit te xp̄o. Joh.viij. Ego ſum lux mundi.Eph.v.Eratis aliq̄n tenebre nūc aūt lux in dño. Vbi lux ibi pulcritudo. Ber. in epl'a ad Zophiā.Ama ꝯfeſſionē ⁊ habebis decorem.qꝛ vbi cōfeſſio ibi decor ⁊ pulcritudo. ps̄.ciij. Confeſſionē ⁊ decorē induiſti amict⁹ lūīe ſic veſtimēto. Vide in exēplo de ſocio q̄ ambulauit cū diabolo. Quarto ꝯfeſſio facit celari dabolo pctm̄. Aug. Nō habebit qđ timeat in futuro iudicio qui nūc ꝯfeſſionem fecerit de pctō. Iſa.xliij. Narra ſi q̄d habes vt iuſtificeris. Leo papa. Pctm̄ ꝯfeſſum diabolo celabit vt ab eo nō ꝯfundet. Chriſ.⁊ hr̄ de pe.di.j. Nō pōt q̄s grāꝫ dei celeſtis accipe niſi purgat⁹ fuerit ab oi ſorde pcti p penitētie ꝯfeſſionē .ſ. loq̄ndo de mortali. Glo.ibidē. Quia in pctō ſunt tria.ſ.delectatio.impudētia.⁊ ppetratio. Cōtra delectationē ꝯtritio ꝯ impudētiā ꝯfeſſio. ꝯ ppetrationē ſatiſfactio. Sed diceres.tñ deus oia videt. q̄d op⁹ eſt ꝯfitere. Rñdet Aug.li.viij.omel.xij. Vult deus vt reuelet homo ne diabol⁹ habeat qđ obijciat. Itē vt verecūdiā habeat. Itē vt ſe humiliet et obediat. Aug. Homo accuſat vt de⁹ excuſet. Itē vt vereat. Richardus de ſctō victore. Quāto verecūdia maior fuerit.tāto clarior ꝯfeſſio in ocl'is dei apparebit. Itē vt ſe humiliet. Greg. Supbiēdo a deo receſſim⁹.hūiliādo accedam⁹. Aug. Acriores dolores diabolo nō facim⁹ q̄ꝫ ꝙ peccata noſtra ꝯfitēdo ſanam⁹.Exēplū de fratre q̄re in Luca pariſienſi.⁊ de tpe ſmōe.lxj.E Querit cur de⁹ hoiem fecerit q̄ poſſit peccare.vel quē ſcit eſſe damnatuꝝ Ad hoc aſſignant plures rōnes. Prima vt oſtendat dei omnipotentia incōuertibilis. ois aūt creatura mutabilis eſt. Scđa rō vt declaret dei ſapia q̄ ex malo ſcit elicere bonū.qđ nō poſſet fieri niſi de⁹ feciſſet creaturā vtibilē in malū. Tercia vt manifeſtet dei clemētia qꝛ p morte de⁹ hoieꝫ pditū liberauit. Quarta vt oſtēdat dei iuſticia. qꝛ nō ſolū reddit bonis pmia.ſꝫ etiā malis ſupplicia. Quinta vt homo nō ſit peioris cōditiōis q̄ꝫ alie creature qb⁹ deus ſic adminiſtrat omnibus vt eas agere ꝓpriis motib⁹ ſinat. Vnde ⁊ hoiem ꝓprio arbitrio ſuo reliq̄t. Sexta eſt laus humana.laus em̄ eſt veri iuſti q̄ potuit trāſgredi ⁊ nō eſt trāſgreſſus. Septima ē decor vniuerſi. qꝛ oppoſita iuxta ſe poſita magis elucescūt. ita mali cōmunicāt bonis ad inuicē cō

UVA. BHSC. IyR_034_1

pati. Octaua vt boni ꝑ malos exercitenꝛ ⁊ ꝓbenꝛ
Et ex illis ptꝫ ꝙ homo dꝫ viuere ſm ꝓpriã rõneꝫ q̃
ſemꝑ deꝑcaꝛ ad optima. Ad bonuꝫ grẽ nõ põt q̇s
ꝑuenire ꝑ ſe cũ nõ ſit ſm limites nature ſed ſm in
fluentiã largitatis diuine. Sicut em̃ creatura pro
ſua defectibilitate ſuo ṗncipio ſemꝑ indiget vt ſit
in eſſe nature. ſic illud ṗncipiũ pro ſua bonitate in
influere nõ ceſſat creature rõnali vitã ſpũalẽ vt be
ne ſit in eſſe grẽ quã hr̃e nõ poteſt ſine deo largito
re. Verũtñ inexcuſabilis eſt homo ſi grãm gratũ
faciẽtem nõ accipit. qꝛ grã gratis data ſemꝑ ꝑſto ẽ
libeꝝ arbitriũ excitare ⁊ cõmouere. cuius eſt huic
motioni ꝯſentire. q̇ facto poterit hõ grãm gratũ fa
cientẽ habere. ꝫ eſt ad grãm gratũ faciẽtem ſe ꝑpa
re. Quãuis em̃ grã habeaꝛ dei dono efficiente. tñ
nõ ſine libero arbitrio cõſentiẽte. Vñ Augꝰ. Qui
creauit te ſine te. non te iuſtificabit ſine te. Igitur
grã gratũ faciẽs a tribꝰ eſt. ꝫ aliter ⁊ aliter. Eſt em̃ a
deo efficiẽte. a grã gratis data liberum arbitrium
excitãte ⁊ ꝯmouẽte. a libero arbitrio conſentiente
Quãuis em̃ libeꝝ arbitriũ nõ poſſit grãm efficere
in hoie. põt tñ ſe ad hoc habilitare ⁊ ꝑꝑare ꝙ habe
at. Sicut aliq̇s nõ põt illuminare domũ. pt tñ api
re feneſtrã. Quo facto ſol intrat ⁊ illuminat. Ergo
oportet ꝙ ſemꝑ requiraꝛ libeꝝ arbitriũ. qꝛ anima
habet inſtrumẽta ⁊ facultatẽ cognoſcẽdi ⁊ diligẽ
di deũ ex natura. ꝫ nõ hꝫ cognitionẽ ꝟitatis ⁊ ordi
nẽ dilectionis niſi ex grã. igiꝛ ⁊c̃. In ſũma euan
gelij tria innuũꝛ. Primo potẽtia xp̄i inuincibilis
ibi. Erat ieſus eijciẽs demoniũ. Scd̃o ſapiẽtia eiꝰ
ineſtimabilis. ibi. Ipe vt vidit cogitationes eoruꝫ
Tercio ipius laus venerabilis ibi. Extollẽs voceꝫ
q̇dam mulier. De ṗmo dicit. Erat ieſus eijciẽs de
mõiũ. qd̃ ṗꝰ eiecit de celo empireo. Ezechi. xxviij.
Eieci te de mẽte ſancto meo o cherub. ſ. ꝓpter ſuꝑ
biã. Lu. x. Vidi ſathanã vt fulgur cadentẽ de celo
ad deſignandũ ꝙ oẽs ſuꝑbi de celo ſunt eijciendi.
Pſal. lxxij. Eiceciſti eos dũ alleuarenꝛ. Eiectus eſt
ad terrã nobis ad vexationẽ Ideo auditus eſt cla
mor in celo. Apoc. xij. Ve terre ⁊ mari. qꝛ diabolꝰ
deſcẽdit ad vos habens irã magnã. ſciẽs qꝛ modi
cum tempꝰ habet. Idcirco Ecci. ij. Fili ad tẽptatõ
nem ꝑꝑa animã tuã. Hieronimꝰ. Quia nõ poteſt
vincere niſi volentẽ. j. ad Chor. x. Fidelis aũt deꝰ
eſt q̇ nõ patieꝛ vos temptari ſupra id quod poteſtꝭ
Idcirco Mat. vj. Ne vos inducas in tẽptationeꝫ.
Subdit ⁊ illud erat mutũ. Diciꝛ auteꝫ demonium
mutũ. vt dicit Tytus. eo ꝙ hãc ingerat paſſionem
vt tollat auditũ ⁊ verbũ. Sicut aliq̃ herba diciꝛ pe
ſtifera. eo ꝙ corpus ſua virtute reddat infirmum.

Nota ꝙ demon diciꝛ eſſe mutus tribꝰ modis. q̇
bus eiſdẽ facit peccatores obmuſcere. Primo em̃
mutus eſt demon a laude dei ⁊ graꝝ actõe. Et no
ta cũ laudarẽt eũ ſimul aſtra matutina ⁊ iubilarẽt
oẽs filij dei. vt diciꝛ Job. xxxviij. iſte tñ ꝑ inuidiaꝫ
obmutuit a laude dei. Iſa. xxxviij. Quia nõ infer
nus cõfitebitur tibi. neqꝫ mors laudabit te. Et ſic
mõ plures hoies facit mutos. q̇ de bñficijs receptꝭ
nõ referũt deo grãs ⁊ laudẽ. ꝫ ſunt ſic porcꝰ q̇ non
refert grãs paſcẽti. ꝫ etiã comedẽdo ſꝑ murmurat

Scd̃o diabolus mutꝰ eſt ad veꝝ loq̃ndũ. qꝛ ab
initio in veritate nõ ſtetit. ⁊ mendax eſt ⁊ pater mẽ
dacij. vt diciꝛ Joh. viij. Sic etiã mltos faꝛ mõ mu
tos q̇ ꝟitatẽ quã nouerũt tacẽt ꝫ ſꝑ falſa ⁊ menda
cia loquunꝛ Act. v. Anania cur tẽptauit ſathanas
cor tuũ mẽtiri ſpũiſctõ. Tercio diabolus eſt mu
tus ad veniã petendã de ſua trãſgreſſiõe. Indura
tũ em̃ eſt cor eius ita vt ꝑ pniam molliri nõ poſſit.
Job. xl. Induratũ eſt cor eiꝰ vt lapis. Vñ legiꝛ ꝙ
q̇dam heremita bone ſimplicitatis diutiꝰ rogauit
deũ ꝓ venia imperrãda demoni. Et reſpõſum eſt
ſibi ꝑ angelũ ꝙ deꝰ eſſet patꝰ remittere penã. ſi de
mon peniteret de culpa. Tunc heremita gauiſus
eſt ſperãs inducere diabolũ ad penitentiã. ⁊ q̃ſiuit
lõgo tꝑe diabolũ ꝑ heremuꝫ. Cui tandẽ apparuit
dicẽs. Quid q̃ris mõache. Cui ille rñdit. Quero
diabolũ. Cui ait. Quid vis. ecce ego ſuꝫ diabolus
Volo dixit monachus te inducere ad penitẽtiam
qꝛ deus ꝑatus eſt remittere culpã ⁊ tollere penam
Indignatꝰ diabolus inq̇t. Neq̃q̃ꝫ ego petã veniaꝫ
ꝫ ipe peniteat q̇ me tãto tꝑe facit cruciari. Et ſic di
abolus mutꝰ eſt ad penitẽtiã. Ita etiam linguas
multoꝝ ligat iſto ligamie malicie ne ꝯfiteanꝛ ⁊ pe
niteãt de pctis. Nota dicit magiſter in ſcd̃o ſen
tẽtiaꝝ di. vij. c. j. ꝙ angeli boni ꝑ grãm ꝯfirmati ſũt
ꝙ peccare neq̃unt ⁊ nõ hñt a natura. Sed mali an
geli in malo obſtinati ſunt ꝙ bene velle nõ valent.
licꝫ aliqñ volũt ꝙ deus velit. nõ tñ bona voluntate

Nota ꝙ iſte demoniacꝰ non ſolũ erat mutꝰ. ꝫ vt
diciꝛ Mat. xij. etiã erat cecꝰ. Theophilus aũt dic̃.
ꝙ oĩs mutꝰ a natiuitate eſt etiã ſurdus. Et ſicut di
abolus faciebat eũ eſſe mutũ. ita etiã cecũ ⁊ ſurdũ
fecerat. Vñ Chriſ. Magna inq̇t ⁊ mirãda eſt neq̇
cia demonis. alterutruꝫ ingreſſum oppilauerat ꝑ
quẽ ille crediturꝰ erat. ſ. auditũ ⁊ viſum. ⁊ tercium
ſcꝫ liguã ne cõfitereꝛ. Iſtos etiã ſpũales ſenſus tol
lit diabolus peccatoribꝰ. Excecat em̃ interiꝰ. qꝛ cõ
cludit oculos mẽtis ad ſpũalia contemplãda. Ex
cecauit em̃ peccatores malicia eoꝝ. vt diciꝛ. Sap.
ij. Certe magna eſt cecitas auari q̇ non ꝑcipit pe
cunie fraudẽ. Cecaꝛ inuidioſus. qꝛ reputat alteriꝰ
bonũ ſibi eſſe ṗiudiciũ. Cecaꝛ vane glorioſus. qꝛ q̃
rit gloriam vbi nõ eſt q̃renda. Excecaꝛ luxurioſus
q̇ nõ conſiderat q̃ꝫ feda ſit carnis voluptas. ⁊ muli
er quã amat. Amor iſte carnalis excecauit ſamſo
nẽ. deiecit dauid. infatuauit ſalomoneꝫ. Vñ bene
dicit q̇dã. Nil bene cernit amor. videt oĩa lumine
ceco. Credit amor cecꝰ dedecus eſſe decꝰ. Itẽ dia
bolus facit pctõres ſurdos vt nõ audiãt xp̄m pul
ſantẽ ad cor vniuſcuiuſqꝫ nolẽtis ſibi apire vt inde
demonẽ eijciat. Nõ audiũt ṗdicatorẽ corripienteꝫ
tanq̃ꝫ incorrigibiles. Nõ audiũt ſcṗturã penas in
ferni cõminantẽ tanq̃ꝫ inſenſibiles. Non audiunt
eũ celeſte regnũ ꝓmittentẽ. cũ dic̃. Penitẽtiã agi
te appropinq̃bit em̃ regnum celoꝝ. tanq̃ꝫ oĩa bona
ꝯtẽnentes. pſ̃. cv. Tanq̃ꝫ ꝓ nihilo habuerũt terraꝫ
deſiderabilẽ. De oibus iſtis põt dici illd̃ pſ̃. cxiij.
Aures hñt ⁊ nõ audiẽt. Quia facti ſunt ad ſimili
tudinẽ aſpidis ſurde obturãtis aures ſuas ad vo
ceꝫ adiurãtis. pſ̃. lvij. Deinde adduciꝛ miraculi
euidẽtia. Et cũ eieciſſet demoniũ locutꝰ eſt mutus
Quia em̃ demon faciebat mutũ. ita xp̄s tanq̃ꝫ ſa
piẽs medicus curauit morbũ expellẽdo cauſaꝫ in
firmitatꝭ. Ipe aperit os mutoꝝ. ⁊ liguas infantiũ

UVA. BHSC. IyR_034_1

facit diſſertas. Nota ꝙ qnqꝫ miracula facta ſunt
in homie iſto. Primū qꝛ curatus fuit a demonis
vexatiōe. Scōm qꝛ illuminatus eſt a cecitate. Ter
ciū qꝛ recepit auditū ſm Titū. Quartū qꝛ recepit
facultatē loqndi. Sꝫ qꝛ aliqs poſſet habere facul
tatē loqndi q adhuc nō loqret ſi loq nō didiciſſet.
Ideo qntū miraculū fuit ꝙ cū iſte loq non didice
rit. nec vnqꝫ audiuerat alios loqui. ſtatim locutus
fuit. Tantū miraculū eſt ac ſi puer nat⁹ ſtatim loq
ret. Deinde ponit diſpoſitū aſtātiū. Quidā em
admirati erāt qſi credētes. Quidā vero dubij mi
raculū refutātes. Sed qdam maliuoli opus calū
niātes. Vn dicit. Et admirate ſunt turbe. Eſt aūt
admiratio ſup cauſa in cōſueti effectus occulta ra
tocinatio. Et iō turbe hoc miraculū in aliqō mai⁹
hodie referebāt. Vn Math. xij. dicit. Stupebant
oēs turbe ꝛ dicebāt. Nunqd h eſt fili⁹ dauid Glo.
Ob miſericordiā inqt ꝛ beneficiū filiū dauid pdi
cant. Deinde ponit quō aliq calūniati ſunt mira
culū. Quidā aūt ex eis dixerūt. Matt. ꝛ Mar. di
cūt iſtos fuiſſe ſcribas ꝛ phariſeos In beelzebub
pncipe demonioꝝ eijcit demōia. Turbe laudaue
rūt miraculū. phariſei aūt nō potētes negare pub
licū factū conati ſunt illud puertere dicētes ꝙ in v
tute demonis facta eſſet electio. Nota Ninus
cōditor ciuitatis niniue ꝓpter cōſolatiōnē de mor
te Beli pris ſui ſtatuā fecit in honore pris. ad quā
ꝯfugiētes q furto fecerūt ꝛ q rei erāt veniā merebā
tur. Vn ipam ſtatuā ceperūt venerari. Et tādē ſuc
cedēte tpe diabolo inſtigāte diuini honores ipi ſta
tue ſunt attributi. Et ſic incepit cultus idolatrie vt
dicit Sap. xiiij. Hūc deū caldei appellabāt beel.
paleſtini baal. moabite beelphegor. diuerſis voci
bus ſm diuerſitatē linguaꝝ vocabāt. Sꝫ iudei de
riſorie vocabāt illū beelzebub. id eſt deū vel virum
muſcaꝝ. qꝛ magna multitudo muſcaꝝ erat in tēplo
eius ꝓpter ſordē cruoris imolati. In hoc aūt ſimu
lacro dicebāt habitare pncipē demōioꝝ. forte ꝓpt
ea. vel qꝛ in eo fuit idolatrie pncipiū. Aut qꝛ cul
tus eius erat generalis apud oēs gentes. Licꝫ em
qdam natio ſpecialis alios haberet deos. hunc tn̄
velut vniuerſalē deū oēs venerabant. vel qꝛ nul
lum idolū reperiebat efficacius iſto. Attende con
traria fuit iſta cōtumelia chriſto. qua iudei reputa
uerūt chriſtū velut maleficū mēdacem ꝙ in virtu
te demonis faceret miracula. Sed diceres. valde
mirabile eſt vnde moti fuerūt iudei de chriſto hoc
opinari. Et eſt dicēdū ꝙ iudei nō credebāt chriſtū
hoc feciſſe virtute demonis. nullū em ſignū appa
rebat ad hoc. Sic tn̄ agitati ſtimulo inuidie nō ꝯſi
derauerūt an dicerēt veꝝ vel falſum dūmō tn̄ aliq
modo poſſent viciare iſtud miraculū. Vn Chriſ.
Inuidia nō qrit qd dicat ſꝫ ſolū vt dicat. Itē ibidēꝫ
inquit. Nulla malicia peior eſt inuidia. Adulter in
breui cōplet peccatū ſuū. inuidus aūt nunqꝫ deficit
Sed ſicut ſcarabei nutriunt ſtercore. ita inuidi ali
orū infortunijs. Et ideo ſm Remigiū. Solo odio
moti ꝛ inuidia nihil ſordidi⁹ inuenientes qō obijce
rēt domio dicebāt ꝙ in beelzebub eijciebat demo
nia. Unde nota ꝙ in iſta cōtumelia peccauerūt
peccato grauiſſimo. ſcilicꝫ in ſpiritumſanctum. in
eo ꝙ reſtiterunt veritati quā tn̄ cognoſcebāt. ij. ad
Thim. iij. Queadmodū iamnes et mambres reſti
terūt moyſi. ita ꝛ hi reſiſtunt veritati ꝛc. Et ideo ſal
uator aggrauat peccatū iſtud. vt ptꝫ ſm Mar. iij.
in iſto loco q dic. Quicūqꝫ dixerit cōtra filiū hoīs
remittet ei. ſꝫ q dixerit verbū cōtra ſpūmſctm. i. cō
tra id qō ſpūſſctūs apto corde demōſtrat nō remit
tet in hoc ſeclo neqꝫ in futuro. Deinde ponit quō
aliq nō tn̄ ꝯuiciabāt ſꝫ qrebāt experimētū miraculi
Et alij tēptātes. cū tn̄ ſcriptū ſit. Non tēptabis do
minū deū tuū. Deut. vj. Signū de celo qrebāt qſi
dicerēt. Neſcimus in q virtute opis miracula. ſꝫ ſi
aliqō mirabile ſignū de celo feceris ſic moyſes co
lumnā in aere. Joſue vero fecit ſolē ſtare immobi
lem. Helias aūt fecit ignē de celo deſcēdere ad cō
buſtionē inimicoꝝ ſuoꝝ. Ezechias aūt fecit ſolem
retrocedere. ſi aliqō iſtis ſimile feceris. credem⁹ ex
hoc ꝙ diuina vtute miracla facias. Sed qꝛ iſti nō
deſiderabāt ſignū vt ex hoc crederēt ſꝫ magis vt de
lectarēt i nouitate miracli. iō nō dedit eis ſignū de
celo. Nota in trib⁹ domicis ſequētib⁹ legit euan
geliū de demonio. Ratio qꝛ quattuor genera hoīꝫ
tēptat diabol⁹. Primo qſdaꝫ tēptāt ꝛ nō vincit. ꝛ iſti
ſignificant p temptationē xp̄i. Secundo aliquos
temptat ꝛ ſupat ꝛ vexat male. Iſti ſignificant p fi
liā mulieris chananee. Tercio aliquos tēptat ꝛ ſu
pat. ꝛ tn̄ poſtmodū per ꝯtritionem expellit. Iſti ſi
gnificant p demoniacū qui curatus fuit. Quarto
aliquos tēptat ꝛ ſupat ꝛ fugat⁹ fugit. ſed tandē re
uertit. Iſti ſignificant p hoc cū dicit. Cū immun
dus ſpiritus ꝛc. Nota xp̄s demoniū hic expulit
ꝛ legit nobis in exemplum. Nam in trib⁹ caſibus
aliquis de domo conducta expelli poteſt. Primo
quādo penſionē non ſoluit. ꝛ ſic diabolus. Nam
deus dedit hoi tria de quib⁹ vult habere penſionē.
ſcꝫ corp⁹ animā ꝛ res. de corpe reqrit ieiuniū. ſꝫ dia
bolus ꝓhibet qꝛ eſt ſibi venenū. Amb. Ieiuni ho
minis ſputū ſerpētes interficit. De anima orōnes.
ſed diabolus ꝓhibet. qꝛ ſunt ſibi incendiū. Thob.
vj. Cordis particulā ſi ſup carbones ponas. fum⁹
eius extricat omne genus demoniorꝫ. De rebus
vult habere elemoſinam. diabolus ꝓhibet. qꝛ ſunt
ſibi iacula. Eccli. xxix. Cōclude elemoſinā in ſinu
paupis ꝛ hec ꝓ te exorabit ab omni malo. Elemo
ſina viri qſi ſaculus cū ipo. ꝛ gratiā hominis quaſi
pupillā ꝯſeruabit. ꝛ poſtea cōſurget ꝛ retribuet il
lis retributionē vnicuiqꝫ in caput illoꝝ. Sup ſcu
tum potentis ꝛ lanceam aduerſus inimicū tuum
pugnabit. Secundo quis expellitur quando do
mum ad malum vſum conuertit. Et ſic diabolus.
Apoc. xviij. Facta eſt habitatio demoniorum ba
bylon. ſcilicet auaricia. ꝛ cuſtodia omnis ſpiritus
immundi. ſcilicet in luxuria. ꝛ cuſtodia omnis vo
lucris immunde. ſcilicet in ſuperbia. Tercio expel
litur quis de domo quando dominus per ſe vult
inhabitare ſicut et nunc. Johannis. xiiij. Ad eum
veniemus et manſionem apud eum faciemus. j.
Chorintioꝝ. iij. Templum domini ſanctuꝫ eſt qō
eſtis vos. Item ſciendum multis modis debe
mus diabolum eijcere. Primo vt canem de coqui
na. ſcilicet calida aqua. hoc eſt lachrimis contritio
nis. Pſalmiſta. Contribulaſti capita draconuꝫ in
aquis. id eſt. peccata capitalia. Figuratur Exodi.

UVA. BHSC. IyR_034_1

xiiij. Pharao ſubmerſus eſt in mari rubꝛo id eſt
diabolus in lachrimarum fluuio. et ſic eiecit eum
maria magdalena. Lu. vij. Hāc aquā non habuit
iudas ⁊c. Scd̄o vt homo expellit̄ de domo ꝑ ſtilli
cidiū ſcꝫ p̄dicationis. Job. xiiij. Stille cadentes ex
cauāt lapidē. i. lapidea coꝛda. Figurat̄ Mat. viij.
Obtulerunt ei multos demonia habētes ⁊ eijcie-
bat ſpūs immūdos verbo. Tercio vt homo eijcit̄
de domo per fumū. ſ. oꝛonis. Thob. vj. Particulā
coꝛdis eius ſuꝑ carbones poſueris fumꝰ eius extri
cat omne genus demonioꝝ. Figurat̄. j. Reg. xvj.
Dauid cythara ſua fugauit ſpm̄ malignū de ſaul.
Quarto eijcit̄ vt vulpis de antro. ſ. fame. ſic ꝑ ieiu
niū eijcit̄ diabolus. Math. xvij. Hoc genus demo
nioꝝ in ſolo ieiunio ⁊ oꝛone eijcit̄. De quo in lr̄a.
Cū immūdus ſpiritus exierit ab homine querens
requiē ꝑ loca inaquoſa. i. arida ⁊ nō inuenit. Pro-
uerb. xxvj. Cū defecerint ligna extinguet̄ ignis. Et
Iſid̄. Ardētes ſagitte diaboli ieiunioꝝ frigoꝛe ſūt
reſtringende. Quinto vt ribaldus eijcit̄ de ciuita-
te. ſcꝫ virga diſcipline. Prouer. xxij. Stulticia col-
ligata eſt in coꝛde pueri. ⁊ virga diſcipline fugabit
eā. vt ptꝫ de ſctō Benedicto. ſilr̄ de ſctō Machario
q̄ ſentiēs ſtimulū carnis aggrauauit coꝛpus eiꝰ pō
dere lapidū. Cui abbas dixit. Machari q̇d poꝛtas
R̄ndit. vexo vexantē. Vel debet eijci virga crucis
Iſa. xxx. Pauebit aſſur virga ꝑcuſſus. Hac virga
eiectus eſt diabolus. De q̄ Joh. xij. Nunc p̄nceps
huius mūdi eijciet̄ foꝛas. Nota ergo primuꝫ de
monē debemus eijcē vt ſerpentē de vinea per odo
rem. ſ. hūilitatis. quia humilitas eſt herba odoꝛife-
ra que deū attrahit ⁊ diabolū expellit. Can. j. Duꝫ
eſſet rex in accubitu ſuo nardus mea dedit odoꝛeꝫ
ſuū. Nardus eſt ꝑua herba ⁊ dicit̄ odoꝛifera. Cañ.
ij. Vinee floꝛentes odoꝛē dederūt. id eſt aīe hūiles
attrahunt deū. Luc. j. Reſpexit humilitatē ancille
ſue. Et expellūt diabolū. vt patet in vita ſcti Antho
nij. cui dixit diabolus. O hūilitas tua me vincit. j.
Reg. xv. Nonne cū paruus eſſes in oculis tuis ca
put in tribubꝰ iſrl̄ factus es. Scd̄m demonē aua-
ricie debes eijcē ſicut ſerpentē ab homine ꝑ denu-
dationē. q2 fugit hominē nudū. Et ſic debes te de
nudare a male q̄ſitis. Aug. Si tenes obulū teneriſ
a diabolo. Lu. xj. Quod ſupeſt date elemoſinam.
Terciū demonē luxurie debes eijcē ſic̄ ribaldū de
ciuitate. i. virga diſcipline. Eccl̄i. xj. Malicia vnꝰ
hoꝛe obliuionē facit luxurie magne. Quartū de-
monē iracundie. ſ. ſathanā debes eijcē vt hoiem de
domo ꝑ ſtillicidiū ſcꝫ verbi dei. Math. v. Ois qui
iraſcit̄ fratri ſuo reus erit iudicio. Math. viij. Eie
cit ſpūs immūdos v̄bo. Quintū demonē inuidie
. ſ. beelzebub ꝑ fumū deuote oꝛatiōis. Sextum de
monem gule ſcꝫ behemoth ſic̄ vulpē de antro. Se
ptimū meridianū ſcꝫ accidie ſicut canē de coq̇na.
vide ſupꝛa. Itē ſciendū q̄re debet eijci. quia facit
hoiem mutū. Nā diabolus fac̄ vt lupꝰ q̄ capit ouē
nō ꝑ pedē nec ꝑ manū ſꝫ ꝑ collū. Sic diabolꝰ eſt lu
pus. De quo Joh. x. Lupus capit ⁊ diſꝑgit oues.
Qui non tenet peccatoꝛem per pedes. quia dimit
tit hominē ambulare ad eccleſiam. Non per ma-
num. quia permittit elemoſinam dare. Non ꝑ au-
rem. quia permittit eum verbum dei audire. ſꝫ du-
taxat tenet eum per guttur ne manifeſtet iniquita
tes in confeſſione. Nam diabolus facit vt fur qui
intrat domuꝫ ⁊ claudit oſtium. id eſt os ipius pec-
catoꝛis. manu in qua q̇nq3 ſunt digiti. Primus di
gitus eſt pudoꝛ. De quo Eccl̄i. iiij. Non cōfundarꝭ
ꝓ aīa tua dicē ver. ⁊ ſic obmutuit. Adā Geneſ. iij.
Huic digito reſiſtē debes ꝑ memoꝛie reuelationē
tꝑe iudicij. Math. x. Nihil opertū q̄d non reuelet̄
⁊ occultuꝫ q̄d non ſciat̄. ⁊. j. ad Choꝛ. iiij. Veniet
dn̄s ⁊ illuminabit abſcondita tenebraꝝ. Bern̄. In
ſania eſt ꝙ ablui pudet ⁊ inq̇nari nō pudet. Se
cundus digitus ē timoꝛ. vt ptꝫ de Giezi. iiij. Regū
v. q̄ timuit cōfiteri veritatē cū interrogatus fuit ab
helyſeo vn̄ veniret. Jō ſtatim ꝑcuſſus ē lepꝛa. ⁊ ſic
accidit illis q̄ timēt confiteri. poſt hoc em̄ publica
tur toti mūdo. Jō pſal. xlij. Trepidauerūt timoꝛe
vbi non erat timoꝛ. Nā qui timet nūc coꝛā ſacerdo
te vno. poſt hoc timebit coꝛā vniuerſo mūdo. Job
vj. Qui timet pꝛuinā cadet ſuꝑ eū nix. Ille digituſ
habꝫ excludi ꝑ timoꝛē iudicij. p̄s. cxviij. A iudicijs
em̄ tuis timui. Tercius digitus eſt malus amoꝛ
ad pctm̄. vt patꝫ de anania ⁊ ſaphira. qui amoꝛe pe
cunie noluerūt confiteri veritatē. Ideo ſtatim ſubi
tanea moꝛte p̄uenti ſunt. Actuū. v. Nam ſicut val-
de hoꝛribile eſt de venenoſo homine qui veretur
educē brachium ad fleubothomiam vt ſanaret̄ in
toto coꝛpoꝛe. ſic de peccatoꝛe vt aperiet os ad ſalu-
tem anime. Prouer. x. Vena vite eſt os iuſti. ⁊ os
impioꝝ operit iniquitatem. Quartus digitus
eſt ypocriſis ſeu vana gloꝛia. Dicunt em̄. Ille dicit
me foꝛe bonū. non valeo ſibi confiteri. De quibus
Oſee. xiij. Colligata eſt iniquitas effraym. abſcon-
ditū eſt pctm̄ eius. Illi faciunt vt Adā qui folijs fi
cuū operuit ſe poſt peccatū. Sic tales cū apparen
tia bona volunt occultare peccata. Boetius. Si o-
pus medicantis expectas. opoꝛtet vt vulnus dete
gas. Quintus digitus eſt negligentia ſeu cōſue-
tudo mala. Prouer. xviij. Impius cum in ꝓfun-
dum peccati ꝑuenerit. contēnit. ſ. penitētiā. Sicut
Judas Math. xxvij. pnīa ductus retulit triginta
argenteos. ⁊ abiens laqueo ſe ſuſpendit. Hieroni.
Judas plus deſperando deum offendit q̄ꝫ traden
do. Sicut ⁊ Cayn Geneſ. iiij. Maioꝛ eſt iniquitaſ
mea q̄ꝫ vt veniam merear. Super quo Bern̄. Mē
tiris cayn. maioꝛ eſt dei miſericoꝛdia q̄ꝫ queuis no
ſtra miſeria. Ergo nemo debet deſperare. Auguſt.
Quid conuerſo non ignoſcit̄ cū effuſoꝛi ſanguis
ignoſcebatur. Bern̄. de imagine vite dicit. O ani-
ma mea quare te tot bonis ſpoliaſti. quare fruſtra
honoꝛibus coꝛ pꝛiuaſti. quare tot bona neglexiſti.
quare tot annos. tot dies. tot hoꝛas ſine fructu vi-
xiſti. O domine deus quot tempoꝛa effluxerunt
in quibus ſine fructu vt aſpicio vixi. Quomodo
ſubſiſtam coꝛam te. Quomodo ad te poterim le-
uare faciem meam in illo magno ⁊ terribili exa-
mine. quando numerare iuſſeris omnes dies me-
os querens fructum meum. O domine cur nō in-
tromiſi vllo tempe te verſari in coꝛde meo. te tota
mente amplecti. in tua dulcedine delectari. omnia
interioꝛa mea. vbi tunc eram qn̄ tecum non eram.
cum a te habeat omnis creatura q̇cquid habet de-
ſiderabile laudabile delectabile. Heu dn̄e nūc in-

UVA. BHSC. IyR_034_1

tellіgo ȝ ꝯfiteri erubeſco. ſpecies ꝛ decoꝛ creatura-
rum decepit oculū meū ꝛ non aduerti. qꝛ ſpecioſi-
oꝛ omnibus creaturꝭ tu es. qͥbus tantūmodo vnā
guttaꝫ tue ineſtimabilis pulcritudinis contuliſti.
Quis eñ celū oꝛnauit ſideribus. aerē volucribus
aquas piſcibus. terrā plātas. niſi tu clementiſſime
pater. Hec oīa non ꝑpendi. ȝ tuā dilectionē mlto-
tiens offendi. Sȝ tñ ꝓpter tuā miſericoꝛdiā nō dif-
fido. ȝ iā imploꝛo qꝛ ſex miſcdias tuas repperi in
me. Prima ꝙ me a multis pctis in ſeclo retraxiſti
Scda ꝙ ꝯuerſionē meā expectaſti. Tercia ꝙ cōtri
tionē mihi dediſti. Quarta ꝙ me penitentē miſe-
ricoꝛditer ſuſcepiſti. Quinta ꝙ mihi ꝟtutem ꝑſe-
uerandi cōtuliſti. Sexta ꝙ mihi grām ad ꝓmeren
dam glᷓiam ꝯtuliſti. Anſ. in libꝛo. Cur deus homo
Quid miſericoꝛdius intelligi pōt q̄ȝ ꝙ deus pr̄ dic̄
miſero pctōꝛi eternis ſupplicijs deputato. et vnde
ſe redimat non habenti. Accipe vnigenitum meū
ꝛ da eū pꝛo te. ꝛ filius dicit. p̄ſto ſum tolle me redi-
me te. Amb. Non ſunt hominis bona q̄ ſecum fer
re non pōt. ſola miſcdia eſt comes defunctoꝝ.

Sequit̃ ſcda pars euangelij.

I in digito dei eijcio

ſ demonia ꝓfecto venit in vos regnū dei.
Lu. xj. Math. xij. Mar. iij. Ipocras i.
ꝑnoſticis. Cū aues ꝓpe terrā nidificant peſtilenti-
am futurā quā naturalr̃ ꝑſentiūt ꝛ fugiūt deſignat
Spiritualr̃. ſic dū amoꝛ coꝛdis ad terrena inclinat̃
tūc ira ſummi iudicis quaſi peſtilētia futura time
atur. Ne ergo in peſtē ire dei incidamus debemuſ
oculū mentis eleuare. Et hoc docet officiuꝫ miſſe.
Pꝛimo introitus. Oculi mei ſemꝑ ad dn̄m ꝛc̄. In
collecta. Queſumus oīpotens deus vota humili
um reſpice. atq̄ȝ ad defenſionē nr̄am dexteram tue
maieſtatis extende. Apl̄s in epl̄a Eph. v. c. Eſtoꝛe
imitatoꝛes dei ſic̄ filij chariſſimi. Ambulate in dile
ctione ſicut xp̄s dilexit nos. Foꝛnicatio ꝛ oīs im-
mundicia aut auaricia non nominet̃ in vob. Nam
dꝛ ibidē. Auaricia eſt ydoloꝝ ſeruitus. ꝛ auarꝰ nō
habet hereditatē in regno dei. Ergo in virtute dei
debes eijcere demonia. vt habeas parteꝫ in regno
dei. Iſta eſt ſcda ꝑs ꝑ̄ncipalis iſtius euangelij i
qua tangit̃ ſapientia eius ineſtimabilis cum dicit̃.
Ip̄e aūt vt vidit cogitationes eoꝝ. dixit eis. Quia
eoꝝ opinio vt dicit Chꝛiſ. erat valde irrōnabilis ꝙ
in beelzebub eijceret demonia. Idem. Nam pha-
riſei metu multitudinis non audebant eū diuulga
re. ȝ in animo ſuo ꝟtebant. Dn̄s aūt vt dic̄ Hiero.
non ad dicta ȝ ad cogitata rn̄dit. vt ſic ꝯpelleretur
credere potentie eius. q̄ coꝛdiū videt occulta. h̄ eñ
nec aliq̄ creatura ſcire pōt. Heb. iiij. Omnia nuda
ꝛ aꝑta ſunt oculis dei. nec eſt vlla creatura inuiſibi
lis in conſpectu eius. Cōſequēter q̄nq̄ȝ rōnibus
manifeſte oñdit xp̄s ꝙ non eijcit demonē in virtu-
te demonis. ȝ in ꝟtute deitatis. Pꝛima rō ſumitur
ex his que apparent in ꝯgregationibꝰ hominū. et
eſt talis. Ois ꝯmunitas hoīm inter ſe diuiſa dura-
re nō pōt. ſiue ſit ciuilis ſiue politica. vt eſt regimē
ciuitatis. ſiue fuerit iconomica. q̄lis eſt regimē do-
mus ꝛ familie. Cōſtat aūt ꝙ diabolus habet regi-
men ſuū. ergo ſi diuiſio eſt in regno. vtpote. ꝙ alt̃

alteꝝ eijciat. tūc certe regimē ſtare non poterit. Sȝ
hoc eſt falſum. manet eñ regnū diaboli. qꝛ maxi-
mā partē habet in hoībus. ergo ſequit̃ ꝙ in virtute
demonis non eijcio demonia. ꝛ h̄ eſt qd̄ dꝛ. Oē re
gnū. ſ. omnis politia ꝛ cōmūitas in ſeip̄m. i. ꝯtra ſe
ip̄m diuiſum deſolabit̃. Et domus vbi habes cō-
munitatē iconomicā. ſi fuerit ſuppl̃e diuiſa cōtra
aliā domū. domus ſupꝛa domū cadet ita vt vtraq̄ȝ
vadet in ruinā. Nā vt Saluſtius dicit. Sicut cōcoꝛ
dia parue res creſcūt. ſic diſcoꝛdia maxime dilabū
tur. Et addit ad ꝓpoſitū. Si ergo ſathanas in ſeip
ſum diuiſus eſt. qd̄ cōtingit ſi alter eijcit alteꝝ. quō
ſtabit regnū eius. certe ſtabiliri non poterit. Hoc
autē totū ſequit̃ qꝛ dicitis impꝛudenter ꝛ ſine aliq̄
rōne in beelzebub me eijcere demonia. Secūda
ratio talis fuit. Nō ſum ego minoꝛ q̄ȝ apl̄i mei qui
bus ego dedi virtutē eijciendi demones. ȝ vos cre
ditis ꝙ diuina oꝑent̃ virtute. Nunq̄ȝ eñ impoſui-
ſtis eis ꝙ eijcerent in beelzebub. Ergo in ꝟtute dei
ego eijcio demonia. Hoc eſt ergo qd̄ dicit interro-
gatiue ratiocinando. Si autem in beelzebub eijcio
demonia vt dicitis. filij veſtri. id eſt apoſtoli mei
nati ex vobis in quo eijciunt. Q̄ȝ ſi dixeritis in be-
elzebub. quare ergo non calumniamini opus eoꝝ
Si vero dixeritis. in virtute dei eijciunt. Ideo per
hanc ip̄am virtutem quam habent ip̄i diuinitꝰ iu
dices veſtri erunt. Quia ſicut per illam virtutem
eijciunt demones. ita per eandem vos demonia-
cos iudicabunt in condemnationem. Pꝛomiſit
eñ chꝛiſtus apoſtolis. Sedebitis ſuper ſedes duo
decim iudicantes duodecim tribus iſrael. Si eniꝫ
habent virtutes ſuꝑ angelicos ſpiritus. multoma
gis ſuper homines. j. ad Choꝛinth. vj. Neſcitis in
quit apoſtolis q̄m angelos iudicabimus. quanto
magꝭ ſecularia. Vel vt dicūt Beda. ꝛ Hieronimꝰ
Filios eoꝝ appellat exoꝛciſtas eiuſdem tempoꝛis
Nam ſalomon vt dicit Ioſephus ꝓpter ſuam ſa-
pientiam adinuenit quedam carmina pauca ver-
ba cōtinentia. ꝛ quoſdaꝫ caracteres quos faciebat
ſculpi in gēmis. ꝛ ſi radix cuiuſdā herbe ſuppone
bat̃ ip̄i gēme valebat ad expulſionem demonis.
Vnde exoꝛciſte que habebant officiū curandi de-
moniacos ꝑ̄dictam gēmam caracteribus ſculptā
radici dicte herbe ſuppoſitā ponebant in oꝛe arre-
pticij. ꝛ paucis illis ꝟbis ſalomonis adiurabāt de
monē. vt exiēs ſubuerteret peluim aq̄ plenā in me
dio poſitā in ſignū ſue electionis. ꝛ ſic fiebat. Et h̄
dic̄ Ioſephus ꝓꝑ̄ijs oculis ſe vidiſſe coꝛā Tyto ꝛ
Veſpaſiano cū captiuarēt hierl̄m. Si igit̃ iudei
credebāt ꝙ exoꝛciſte eijcerēt demonē in ꝟtute dei.
h̄ idē debuiſſent credē de xp̄o. Et id̄ exoꝛciſte iudi
ces erūt iudeoꝝ. qꝛ ex ip̄is exoꝛciſtꝭ ſumit̃ cauſa q̄-
re iudicādi ꝛ condēnandi ſunt iudei. Tercia rō
tal̄ eſt. Regnū dei debet deſtruē regnū diaboli. ȝ re
gnū dei ē intra vos. Igit̃ iudicio iſto tūc alie natio
nes oēs ꝑtinēt ad regnū diaboli. quia vos ſoli
vt putatꝭ eſtis regnū dei. Ergo ſi inter vos operoꝛ
electionē demonis. hoc non eſt niſi in virtute dei.
cuiꝰ eſt regnū. ꝛ h̄ eſt qd̄ dic̄. Poꝛro ſi in digito dei
h̄ eſt in ſpiritu dei. vt hr̄ in Math. c. xij. Spūs eiuſ
diuinus in oꝑandis miraculis digitꝰ appellat̃. vñ
magi pharaonis de miraculis moyſi ꝛ aaron qui

UVA. BHSC. IyR_034_1

deficiebāt ꝟtute dixerūt. Digitus dei eſt hic. eijcio
demonia. ꝓfecto ꝑuenit in vos regnū dei. Et vt ha
beat forma rōnis ponaꝛ ꝯſequens ꝓ antecedente
hoc modo. Porro ſi ꝑuenerit in vos regnū dei ꝓ-
fecto in digito dei eijcio demonia. Et eſt modꝰ co-
loratus argumentādi in rhetoricis qn̄ ꝯſequēs eſt
notabilius antecedēte ſtante reputatione omniū.
Quarta rō eſt magis manifeſta ſm Math. ꝛ eſt
talis. Nullus pōt violenter tollē aliena niſi poſſeſ
ſorem vincat ꝛ ſupet ꝓpria ꝟtute. ſꝫ conſtat ꝙ ego
violenter tollā a demone ea que poſſidet. eijcio em̄
eū a poſſeſſionibus ſuis ꝛ in vſum meū capio. Er-
go oportet ꝙ prius vincā ꝛ superē eū ꝓpria virtu-
te. Unde dicit. Cū fortis armatus cuſtodit atriuꝫ
ſuū. Fortis eſt diabolus in naturalibus. Dan. vij.
Ecce beſtia terribilis atqꝫ mirabilis ꝛ fortis nimis
dentes ferreos habebat magnos comedēs atqꝫ cō
minuens ꝛ reliqua pedibus ꝯculcās. Et eſt arma-
tus. cuius arma ſunt oīa iſta mundana. Nā pulcri
tudo eſt ſagitta q̄ vulnerat cor ꝑ concupiſcentiam.
Diuitie ſunt q̄ occidūt. ꝛ ſic q̄cunqꝫ alia tempalia.
Sꝫ licet armatus ſit diabolus ad offenſionē. caret
tn̄ armis defenſionis. Et iō armati contra eū ince-
damus. ij. ad Chor. x. Arma nr̄e militie non car-
nalia ſunt ſꝫ ſpūalia ad deſtructionē munitionum
Cuſtodit atriū ſuū. Noie atrij mūdum oportet in-
telligi. Atriū diaboli mundus eſt iſte. qd̄ diabolus
cuſtodiebat. ſicut tyrānus cuſtodit ciuitatē ne ſibi
tollaꝛ. In pace ſūt oīa q̄ poſſidet. qꝛ nemo ſibi reſi
ſtit. ſꝫ iſta eſt mala pax. Malū em̄ eſt pacem facere
cū ſerpente. peior eſt ꝯuerſatio qꝛ ꝑiculoſa eſt. me-
lior em̄ tuta guerra q̄ꝫ pax dubia. Tolliꝛ em̄ q̄ dn̄a
batur diabolus. ſꝫ attendamꝰ eiectionēꝫ ip̄ius. Si
aūt fortior. iſte fortior illo eſt xp̄s. j. Regū. ij. Non
eſt fortis ſicut deus nr̄. ſuꝑueniēs. deſuꝑ venit xp̄s
cū deſcendit de celis in mūdū. Joh. iij. Qui de ce-
lo venit ſuper omnes eſt. vicerit eū. Apoca. v. Ecce
vicit leo de tribu iuda. vniuerſa eius arma aufert i
quibus cōfidebat. Abſtulit xp̄s diabolo arma ꝛ re
liquit eū inermē. Abſtulit luxuriā p̄bendo caſtita
tem. Abſtulit auaritiā per largitatē. ſuꝑbiā per hu
militatē. ꝛ ſic de reliquis. Sꝫ tn̄ adhuc fatui homi
nes ponūt gladiū in manu diaboli ꝛ puniunꝛ ab
eo. Et ſpolia eius diſtribuet. Spolia demonis erāt
aīe quas rapuerat. ſꝫ xp̄s abſtulit ſibi illa ſpolia. et
diſtribuit in regno militātis ꝛ triūphantis eccleſie
in diuerſis dignitatibꝰ ꝛ p̄mijs. Quoſdā quidem
apl'os ꝛ euāgeliſtas. quoſdā ꝟo martires. quoſdaꝫ
doctores. alios ꝟo continētes. ꝛ ſic de diuerſis mo
dis. p̄s. lxvij. Aſcendit deus in altū. captiuā duxit
captiuitatē. dedit dona hoibus. Quinta rō taliſ
eſt. Ego nō operor virtute illius q̄ mihi ꝯtrariꝰ eſt
voluntate ꝛ actu. ſꝫ diabolus his modis mihi eſt
cōtrarius. ergo nec auxilio nec virtute ip̄ius eijcio
demonia. Minorē ꝓbat in lr̄a quantū ad vtranqꝫ
eius parteꝫ. Et primo oñdit ꝙ diabolus diſſentiat
xp̄o in voluntate. Qui non eſt mecū vt qd̄ ego vo
lo ip̄e velit. contra me eſt. Sine dubio h̄ ꝟitatē ha-
bet. qꝛ omnis creatura teneꝛ ſe cōformare diuīe vo
luntati. Et iō ip̄m non velle eſſe cōtrariū eſt ip̄i vel
le. Probat etiā partē aliā. Et q̄ non colligit mecū.
diſꝑgit. Vere xp̄s diſꝑſas oues colligere vult. Sꝫ
diabolus etiā collectas diſꝑgit. Joh. x. Lupus ca-
pit ꝛ diſꝑgit oues. Tercio poſtq̄ꝫ xp̄us reprob-
uit falſam calūniā. nā ſm ꝙ dicit Cyrillus. vt ꝑfe-
cte diſputationē terminet oñdit vn̄ mouebanꝛ iu-
dei ꝙ hec ſentiret de xp̄o. ſ. ꝙ eijceret demones in
virtute beelzebub. Et cauſa eſt. qꝛ peiores erant q̄ꝫ
vnq̄ꝫ fuerunt tp̄e p̄terito. ꝛ maiori demonū multi-
tudine poſſidebanꝛ q̄ꝫ etiā ante legē. Unde demo
nes eos incitabant vt inuidioſe talia loquerentur.
Et hoc eſt qd̄ dicit. Cū immundus ſpiritus. Dia-
bolus diciꝛ ſpūs ꝑ naturā. ſꝫ dr̄ imūdus qꝛ immū-
das cogitatiōes nobis ſuggerit. ſicꝛ porcus q̄ volu
taꝛ in fimo. Exierit ab hoie. ſub noie hoīs totū itel
ligit iudaicū populū. Nam vt dicit Cyrillus. Cuꝫ
habitarēt i egypto ſpūs imūdꝰ erat in eis. q̄ poſtea
ab eis receſſit qn̄ mactauerūt agnū xp̄m i figura. ꝛ
liniti ſunt eiꝰ ſanguie. ꝛ qn̄ in mōte legē acceperūt
ambulat ꝑ loca arida ꝛ inaquoſa. id eſt corda gen
tiliū ꝛ paganoꝝ. q̄ nullo erant gr̄e imbre irrigata.
Talia cordia ꝑambulauit diabolus ritū idolatrie
ꝛ criminū maculas immittendo. querēs requiem
cum nō potuit requieſcere in iudeis. Jō querebat
requiē in gētilibus. Deinde reditū demonis oſtē
dit. ꝛ non inueniēs dicꝛ. Reuertar in domū meam
Nam ſm Rabanū putabat ſe diabolus ꝑpetuam
requiē habē in gentibus. ſꝫ apparēte dei filio in car
ne gentiles fidē ſuſceperūt. Jō in eis quieſcere nō
potuit. Unde dixit. Reuertar in domū meā vnde
exiui. i. in iudeos ꝑ infidelitateꝫ. Habeo em̄ iudai
cam domū vnde exiui tempe moyſi. ad illos volo
reuertere tempe xp̄i. Et cum venerit inuenit eam
ſcopis mundatam et ornatam. Uacabat em̄ iudai
cus populus ab obſeruātia legis ꝛ opibus virtu-
tum per negligentiā. quia veniēte xp̄o ceſſauit om
nis ritus legis eoꝝ. circūciſio ſacrificia ꝛ cerimoni
alia. nec voluerunt ſe exercitare in lege xp̄i. Erat
mundatus ppl's ille ſcopis. Scopa em̄ non tollit
tenaces ſordes ſꝫ ſuꝑficiales. Jta iudei mundabāt
ſola exteriora. ꝛ intus erant ſordidi. Math. xxiij.
Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei. ve vobis ypocrite qui
mūdatis qd̄ deforis eſt calicis ꝛ parapſidis. intus
aūt pleni eſtis rapina ꝛ imundicia. Erat nihilomi
nus iudaicus populus ornatus quibuſdā exterio
ribus obſeruātijs diuine legis. Sequiꝛ. Et tūc va-
dit ꝛ aſſumit ſeptē alios ſpiritus. i. vniuerſitateꝫ vi
cioꝝ. Sicut ꝟtus ſpūſſancti diſtinguiꝛ in ſeptē ſpi
ritualia dona. Jſa. xj. vbi diciꝛ. Requieſcet ſuꝑ euꝫ
ſpiritus ſapiētie ꝛ intellectus ꝛc̄. Jta virtus diabo-
li eſt in ſeptem ſpiritualibus vicijs principalibus.
Sequiꝛ. Nequiores ſe. vere viciū nequius diabo-
lo. quia diabolus ſaltem naturaliter bonus eſt. ſed
ip̄a vicia naturaliter ſunt peſſima. Et ingreſſi habi
tant ibi. incolunt demones. vt dicit Chriſoſto. peio
res prioribus iudaicam gentem. Nam antiquitus
ſeuiebant contra ꝓphetas. poſtea vero dn̄m ꝓphe-
tarum occidebant. ꝛ nunc etiam in ſinagogis ſuis
xp̄m dominū blaſphemant. Et fiunt nouiſſima. id
eſt poſteriora opera hominis illiꝰ peiora prioribꝰ.
Qꝛ vero nō totū hoc de iudeis intelligēdū eſt. parꝫ
ſm Math. vbi ſequiꝛ. Sic erit generatiōi huic peſ
ſime. i. mala fuit generatio in deſerto. quando ꝯtra
dn̄m murmurauerunt. peior quādo in terra ꝓmiſ

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſionis filios.ſ.⁊ filias demonijs imolauerūt.peſſima poſt aduentū xp̄i cū xp̄m crucifixerūt. Nō dubiū eſt q̄n multi fuerūt t̄pe xp̄i peiores.⁊ etiā tempore p̄nti q̄ vnq̄ fuerūt.Et iō ſm̄ Chriſ.peiora ſuſtinuerūt a Veſpaſiano q̄ vnq̄ paſſi fuerūt in egipto vel babilonia. Dixi tercio tangit̃ ipius laus venerabilis.cū dicit̃.Extollēs vocē quedā mulier.id eſt in altū eleuans vocē.Accenſa fuit hec mulier ſuauitate v̄boꝝ xp̄i.vn̄ a laude xp̄i ſe continere non potuit.In quo in ea mētis ꝯfidentia notat̃.qꝛ vt dicit Beda.Scribis ⁊ phariſeis temptantibus dn̄m ſimul ⁊ blaſphemantibꝰ.btitudinē incarnationis xp̄i hec mulier cū magna fiducia confitet̃. Quare dic̄.Quedā mulier de turba .Semper eñ muliebris ſexus videt̃ eſſe deuotior.Hec mulier videt̃ fuiſſe marcella ancilla marthe que non potuit amplius blaſphemias iudeoꝝ ꝯtra xp̄m ſuſtinere beatificauit matrē xp̄i ex filio qꝛ beatitudo ꝓlis redundat in matrē.Btūs venter q̇ te portauit.Reuera.btūs venter eſt ille ſterilitatis opprobrio carens ⁊ ſine cruciatu pariens.fecunditatē ⁊ integritatē v̄ginitatis habens. Ipa eñ ſic̄ dicit Ber.fuit ſine corruptōe fecūda.ſine grauamine grauida.ſine dolore puerpa. Venter ille fuit apotheca ſpiritusſcti. Math.j.Inuēta eſt hn̄s in vtero de ſpiritu ſctō. Vēter ille fuit domus aromatū.Habuit venter ille p̄ciū redemptionis nr̄e.pignus celeſtis hereditatis.Vēter ille habuit fontē diuine miſcōie. cuiꝰ fontis ſignū erat fons olei q̇ in natiuitate xp̄i erupit ⁊ in tyberim fluxit.Vēter ille fuit tabernaculū in q̇ reqeuit quē nec celi nec terra cape poterant.Eccl̄i.xxiiij.Qui creauit me reqeuit in tabernaculo meo.Vēter ille habuit theſauꝝ celeſtꝫ regis.ſ.abſcōditi in agro.Math.xiij.Sil̄e eſt regnuꝫ celoꝝ theſauro abſcondito in agro. Theſaurꝰ iſte eſt filius dei in carne aſſumpta abſcōditꝰ. Iſa.xlv. Vere tu es deus abſconditꝰ.Theſauꝝ celeſtē poſuit deus in terra vt haberēt hoīes acceſſum ad eū ⁊ impleuit illud Deut̃.xxviij. Apiet tibi dn̄s theſauꝝ ſuū optimū celū.Nu.xx.Api eis theſauꝝ tuum fontē aque viue.Et impletū fuit illō Prouer.xxj.Theſaurus deſiderabil' ⁊ oleū in habitaculis iuſti.⁊ imprudēs homo diſſipabit illud . Iuſtꝰ anthonomatice dicit̃ xp̄s.Iſa.xlv.Nubes pluant iuſtum.Habitaculū eius fuit btā v̄go in q̄ fuit celeſtis theſaurus ⁊ oleū pietatis. Maria eñ facta eſt dei theſauraria ⁊ elemoſinaria.Cōmiſſus ē ei theſaurus nō vt auare abſcōdat. ꝫ vt in paupes expēdat.Nam eius vēter fuit illa btā terra ex cuiꝰ vno grano hūani generis debitū ſoluit̃. celeſtia horrea replent̃.⁊ cetꝰ electoꝝ in eternū paſcet̃. De h̄ grano dr̄ Ioh.xij.Niſi granū frumēti cadēs in terraꝫ mortuū fuerit ip̄m ſolū manet.ſi aūt mortuū fuerit multū fructū affert.Et Dauid pſal.lxxxiiij.Bn̄dixiſti dn̄e terram tuā.Sequit̃.Et vbera q̄ ſuxiſti. Nā ſic̄ btā v̄go regi celoꝝ veſtē de pān̄o ꝓprie carnis ꝓuidit.ſic ⁊ victū de lacte ſuo ei miſtrauit. At ille dixit.Quinimo.bti q̇ audiūt v̄bū dei ⁊ cuſtodiūt illō.Chriſ.Nō fuit hoc rn̄ſum repudiās matrē.ꝫ oñdit ꝙ nihil eiꝰ ptus ꝓfuiſſet niſi valde bona ⁊ fidelis fuiſſet. vn̄ illud. Quinimo poteſt eſſe vna pars.⁊ tūc idē eſt qō inſuper. Et tunc erit ſenſus. Nō ſolū btā eſt que verbū dei habuit in vētre ꝫ etiā omnis ille btūs eſt q̇ habuit verbū dei i mente.Aug.dicit in li.de virginitate.Beatior fuit maria in cōcipiendo fidē xp̄i q̄ cōcipiendo carnē xp̄i Materna ꝓpinquitas nihil marie ꝓfuiſſet niſi felicius xp̄m mente q̄ carne geſtaſſet.Multi ſancti ſunt in celo quoꝝ matres ſunt in inferno. Iō dicit dn̄s Math.xij.Quicūq̄ fecerit volūtatē p̄ris mei ipe meus frater ſoror ⁊ mater eſt.Iō dicit.Bti qui audiūt verbū dei. Prouer.viij.Btūs homo q̇ audit me. Pro quo ſciendū multe ſunt vtilitates ab auditu verbi dei ꝓcedentes. Prima.auditꝰ verbi dei aridū cor irrigat.Deu.xxxij.Audite celi q̄ loquar.audiat terra verba oris mei. cōcreſcat vt pluuia doctrina mea.Et bene vt pluuia.quia vbi non pluit in terram ibi eſtus ſolis comburit ſegetes. et modicus ventus puluerē ſpargit ⁊ areſcit.Sꝫ pluuia id eſt verbum dei irrigat terram. id eſt cor terrenum incitat ad deuotionem ⁊ fructificarē facit. Iſa.lv.Quō deſcendit imber ⁊ nix de celo .⁊ illuc vltra non reuertit̃.ſed inebriat terraꝫ ⁊c̄.ſic erit verbum quod egrediet̃ de ore meo.non reuertetur ad me vacuū.ſed faciet quecunq̄ volui ⁊ proſperabit̃ in his ad que miſi illud. Et ideo verbum dei dicit̃ fons.Iohel̃.iij.Fons de domo dn̄i egredietur. et irrigabit torrentem ſpinarum. Scda. verbū dei cor frigidum inflammat.quia eſt ignis ſpiritualis Hiere.xxiij. Nunquid non verba mea ſunt quaſi ignis ardens dicit dn̄s.Reuera ignis. Nam qui eſt frigidus in amore dei ad hunc debet accedere. pſal.cxviij.Ignitum eloquiū tuū vehementer.nā ſicut ignis generat colorem rubeuꝫ in homine.ſic verbum dei dilectionem.p̄s.lxxij.Inflammatum eſt cor meum ⁊ renes mei cōmutati ſunt.id eſt cogitationes.Ignis prouocat ſitim . ⁊ ſic verbuꝫ dei incitat deſiderium poſt fontem eternū. Luce vlti. Nonne cor noſtrum ardens erat in nobis dum loqueretur in via ⁊ aperiret nobis ſcripturas. Tercia.cor pauidum confortat.Math.vij. Omnis q̇ audit verba mea ⁊ facit ea aſſimilabitur viro ſapienti qui edificauit domuꝫ ſuam ſupra petram firmam.⁊ venit flumina ⁊ flauerūt venti id eſt tēptationes.⁊ non cecidit.Si times temptationem carnis audi verbū dei.ad Col̃.iij.Mortificate mēbra veſtra que ſunt ſuper terram.fornicationē.immundiciam.libidinem ⁊c̄. Si ſentis temptationē mundi audi verbū dei.j.Ioh.ij.Nolite diligē mūdum ⁊c̄. Ioh.xvj. In mundo preſſurā habebitis ꝫ confidite ego vici mundū.Si ſentis temptatōeꝫ diaboli.audi verbum dei. Iaco.iiij.Reſiſtite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Quarta vtilitas verbi dei eſt ꝙ meſtum cor letificat.Hiere.xv. Factū eſt mihi verbum dn̄i in gaudium ⁊ leticiam cordis mei. Si turbaris pre multitudine peccatorū.audi verbum dei conſolatoriū.Ezech.xviij.Cū auerterit ſe impius ab impietate ſua quā operatꝰ eſt ⁊ fecerit iudiciū ⁊ iuſticiā.ipe aiam ſuā viuificabit. Hoc attendens p̄s.cxviij.ait. Quā dulcia faucibus meis eloq̇a tua dn̄e. O q̄ cōſolatoriū verbū dei.Ioh.xv Si manſeritis in me verba mea in vobis manſerint qōcūq̄ volueritis petetis ⁊ fiet vob . Quita vtilitas verbi dei eſt ꝙ erūnoſum btificat.Apocal.

47

.j. Btūs q̄ legit ⁊ ſeruat vba ꝓphetie huiꝰ. Nūla
non tm̄ verbū dei legendo vel audiendo ꝯfert bea-
titudinē ſʒ faciendo. Jaco.j. Eſtote factores verbi
dei ⁊ non auditores tm̄. Rōnem ponit apoſtolus
Rom̄.ij. Non auditores legis iuſti ſunt apud deū
ſʒ factores legis iuſtificabunt. Et ſic tūc erūnoſus
id eſt pctōr erumnis plenus. Eccl'es.ij. Cūcti dies
eius doloribus ⁊ erūnis pleni ſunt. btificat Johā.
viij. Si q̄s Fuauerit ſermonez meum non guſtabit
mortem ineternum.

De eodem Sermo.xxxix. De epiſtola.

Estote imitatores dei

ſicut filij chariſſimi. ſcribit ad Ephes. v.
⁊ legit in p̄nti dn̄ica ꝑ eplari officio. Ne-
ceſſariū eſt vex exemplar ei qui vult falſum librū
corrigere. ⁊ neceſſaria eſt regula ⁊ linea ei qui vult
torta dirigere. Seneca. Niſi ad regulā praua non
corrigis. Spūaliter. ſic q̄ vult corrigē libꝝ conſcie-
tie ⁊ prauā vitā ſuā debet h̄ facere ſm exemplar do
ctrine ⁊ vite xpi. Figurat Exod.xxv. vbi dn̄s dixit
moyſi. Jnſpice ⁊ fac ſm exemplar qḋ tibi mōſtra-
tū eſt in monte. Spūaliter. ſic hodie dicit moyſi q̄
interpretat ſumptus ex aq̄s. i. cuilibet fideli q̄ ſum
ptus eſt ex aq̄s baptiſmi. vt faciat ſm exēplar. qḋ
monſtratū eſt in mōte. i. in xp̄o. Nā xp̄s eſt veriſſi-
mū exemplar ⁊ eiꝰ vita linea. quā ſi q̄s ſtudioſe in-
ſpiceret debito modo imitaret ⁊ ambularet. Greg.
Dis xpi actio nr̄a eſt inſtructio. Et Aug. Summa
religionis eſt imitari quē colis. Et hoc docet apl's
dicens. Eſtote imitatores dei ſicut filij chariſſimi.

Jn ſumma epl'e duo innuunt. Primo hortatur
nos apl's vt induamus ꝯuerſationē xpi ipm imitā
do. ibi. Eſtote imitatores. Scḋo vt fugiamus ma-
lam ſuggeſtionē ipam deteſtando. ibi. Fornicatio
aūt. De primo dicit. Fratres eſtote imitatores dei.

Nota quadruplici rōne debemus eum imitari
Primo quia nullū iuſtius imitamur. quia ipe eſt
pater noſter ad cuius ſimilitudinem ſumus creati
Genes.j. Faciamus hominē ad imaginem ⁊ ſimi
litudinē noſtram. Scḋo quia nullū imitat homo
tutius cū ipe errare non poſſit. Joh.viij. Qui ſeq̄-
tur me non ambulat in tenebris. Tercio quia nul-
lum imitat fructuoſius. iuuat em̄ imitantē ſe. ps.
lxij. Adheſit anima mea poſt te me ſuſcepit de-
xtera tua. Nullū etiā imitat fructuoſius xpt mer-
cedem quā dat eis qui imitant eū. Socios em̄ ſu-
os vult ſecum eſſe in hoſpitio. iuxta illud. Joh.xij
Si q̄s mihi miniſtrat me ſequat ⁊ vbi ego ſum il-
lic ⁊ miniſter meus erit. Quarto qr homo nullū
imitat gl'ioſius. Nihil enī erubeſcibile debet eſſe
nobis qḋ exemplo eius faciamus. Hoc non atten
dunt illi q̄ dedecus ſibi eſſe credūt ſi ſe non vindi-
carēt cito qn̄ aliqḋ conuiciū eſt eis dictū vel aliqua
iniuria facta. cū tamen vident deū tot conuicia pa
ti ⁊ tamē differt vindictā. Eccl'i.xxiij. Magna glo-
ria eſt ſequi dn̄m. longitudo em̄ dierū aſſumet ab
eo. Jō dicit. Eſtote imitatores dei. Non tamen in
oibus cōpetit nobis imitari deū. Nam ſm Aug.
mali etiā vellēt dn̄m imitari. vt ſuperbi in altitudi-
ne. iracundi in vindicta. accidioſi in requie. cupi-
di in delicijs. luxurioſi in delectationibus. curioſi
in ſcientia. Videamus ergo in q̄bus ⁊ q̄liter debe
amus eū imitari. ne nobis contingat ſicut lucife-
ro dicenti. Sil'is ero altiſſimo. Jſa.xiiij. cui dictū
eſt. Verūtamen ad infernū detraheris in profun-
dū laci. Notandū ergo p̄mo debemus eū imita
ri in lumine ſapiētie. quia dicit Chriſ. Filij carna
les frequenter ſunt ſimiles patribꝰ in facie loque-
la vel viſu. Et ſic filij ſpirituales dn̄t aſſimilari pa-
tri celeſti in ſanctitate ⁊ moꝝ conuerſatione. Prio
in lumine ſapiētie. nā ipe ſapiētiam amat. ⁊ eos q̄
ſapientiā diligūt. Sap.vij. Neminē diligit deꝰ ni-
ſi eū qui cū ſapientia inhabitat. Et Eccl'i.iiij. Eos
q̄ diligūt ſapiam diligit deus. Deus eſt lux ⁊ non
ſunt tenebre in eo vlle. vt legit Joh.j. Jō ⁊ lucē ſa-
piētie in oibus amat. Et in mundū iſtum venit vt
homines luce ſapie illuminaret. Juxta illud Lu.j
Viſitauit nos oriens ex alto. Jlluminare his q̄ in
tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedēt. De illis qui po
tius volūt eſſe noctue ſil'es q̄ deo. Noctue ſimilis
eſt qui lucem ſapiētie odit. ⁊ tenebras ignorantie
amat. imo diabolo ſimilis eſt. De q̄ Joh.iij. Qui
male agit odit lucē. Talis merito ī tenebris infer
ni erit q̄s hic p̄elegit lumini. j. Joh.j. Si dixerimꝰ
qm̄ ſocietatē habemus cum eo ⁊ in tenebris am-
bulamus ⁊ v̄itatē non facimus mentimur. Se-
cundo debemꝰ deū imitari in ſanctitate. Vn̄ deus
Leuiti.xix. Sancti eſtote qm̄ ego ſctūs ſū. Sancti
tas vero illa ſequit lucem ſapientie. Vide quanta
īmundicia peccatū ſit. ſanctificet ſe homo ⁊ mun-
det ab eo. Vnde Job.xxviij. Recedere a malo eſt
intelligentia. id eſt effectus intelligētie. Precipue
aūt ab immundicia peccati ſe ſanctificant. qui di-
gnitatem ad quā filij dei electi ſunt agnoſcūt. Vn̄
j. Joh.iij. Poſtq̄ dixit ꝙ filij dei ſumꝰ. ſb̄dit. Om
nis qui habet hanc ſpem in eo ſanctificat ſe ſicut il
le ſanctus eſt. Sanctitatē dei oſtendit nobis hoc ꝙ
intantum odio habet maliciam ꝙ mori voluit. vt
malicia deſtrueret. Juxta illud Augu. Cum inno-
cens occiditur pctm̄ crucifigit. Tercio debemꝰ eū
imitari in dilectione. j. Johā.iiij. Jn hoc apparuit
charitas dei in nobis qm̄ filium ſuū vnigenitum
miſit deus in mundum vt viuamus per eum. Jtē
j. Joh.iij. Jn hoc cognouimꝰ charitatē dei. qm̄ ille
animā ſuam ꝓ nobis poſuit. ⁊ nos debemꝰ ꝓ fra-
tribus animā ponere. Jtē. Deus nos tantū dilexit
vt filiū ſuū daret ⁊c̄. Circa dilectionē dei nota ꝙ
ipe prior dilexit nos. hoc eſt ꝯtra quoſdā qui nolūt
ꝓximos ſuos diligē niſi p̄us ab eis ament. j. Joh.
iiij. Jn h̄ charitas dei eſt nō quaſi nos dilexerimꝰ
eū. ſʒ qm̄ ipe prior dilexit nos. Quarto eū imi-
tari debemus in largitate. q̄ in h̄ apparet. qr largit
bn̄ficia ſua amicis ⁊ inimicis. iuſtis ⁊ iniuſtis. iux
illud Math.v. Qui ſolē ſuū fac̄ oriri ſup bonos ⁊
malos. Quinto in miſericordia. Bern̄. Maxie
deum imitabit qui non iudicauerit qm̄ miſeri pre-
cioſius. Lu.vj. Eſtote miſericordes ſic̄ ⁊ pater ve-
ſter miſericors eſt. Sexto in pacis amore. deus
em̄ pacē amat. Vn̄ Math.v. Beati pacifici qm̄ fi-
lij dei vocabunt. Sʒ qr deus ē in ſumma pace. qr
ipe eſt pax que exuperat omnē ſenſuz. Primo de
bes pacificare teipm̄ tibi ꝑ penitentie diſciplinam
Sicut ait pſalmo.lxxxiiij. Miſericordia ⁊ veritas

UVA. BHSC. IyR_034_1

obuiauerūt ſibi. q₂ veritati ꝯfeſſionis occurrit miſericordia remiſſionis. Juſticia ⁊ pax oſculate ſunt. q₂ iuſticie ſatiſfactionis ſociat̃ pax pctōris. Deide debes pacificare teiꝑm ꝓximo. ſicut apl'us ait. ad Ro.xij. Si fieri pōt qđ ex vobis eſt cū oībus hoībus pacē hn̄tes. q.d. Et ſi alioꝝ malicia impediat pacē habete cū eis quātū in vob̄ eſt. Tandē pacificando inter ſe diſcordātes. Jſa.lij. Ꝙ̄ pulcri ſūt ſuꝑ pedes annūciātis ⁊ p̄dicantis pacē. Nam ⁊ filius dei venit de ſinu patris ꝓpter diſcordātes pacificādos. Bern̄. Quibus laudib⁹ dignū. quāto amplectendū affectu frēm ſummū q̄ ſine querela cōuerſans inter frēs. tota ſollicitudine cauet ne q̄d in eo ſit qđ ab eis cauere oporteat. ⁊ q̄cq̄d eſt ī alijs oneroſum patientiſſime portat qui ſinguloꝝ ſcandala ſua reputat. Septimo debem⁹ imitari eū in patiētia. Jp̄e em̄ patiētiſſim⁹ eſt. Vltimū em̄ qđ ip̄e faciet erit vindicta de inimicis ſuis. H̄ erit in die iudicij qn̄ dicet Diſcedite a me. Math.xxv. Et ex h̄ ꝙ patientiſſimus eſt. ſapientiſſimus eſt. Jtē agnoſci pōt ꝙ q̄ non eſt patiēs nō eſt ꝑfecte ſapiēs. Prouer.xiiij. Qui patiēs eſt multa gubernat̃ ſapiētia. qui aūt impatiens eſt exaltat ſtulticiā ſuā. Et in eodem. Jmpatiēs operabit̃ ſtulticiā. Vltimo debemus eū imitari ꝑ perſeuerantiā ſeu bonitat̄ immutabilitatē. Jp̄e em̄ dicit ꝑ ꝓphā Malach.iij. Ego de⁹ ⁊ nō mutor. Math.x. Qui ꝑſeuerauerit vſq₃ in finē hic ſaluus erit. Eccli.xxvij. Homo ſenſatus in ſapia ſua manet vt ſol. Nā ſtulus vt luna mutat̃. Nota ꝙ ſunt q̄dā q̄ deū ſolū ſuꝑficialiter imitant̃. vt ypocrite. tales hn̄t imaginē dei depictā in ſe. q̄ imago facilit̃ vt pictura deleri ſolet. Qui vero dn̄ imitant̃ non ſolū exterius. ſ₃ interi⁹ imaginē dei hn̄t in ſe q̄ſi ſculptā q̄ nō de facili delebit̃. Qui vero deū volūt imitari in terris. diabolū exterius quaſi laruā diabolicaʒ ſupponere volunt imagini dei. in hoc deo cōtumeliā inferētes. q₂ poti⁹ volūt diabolo aſſimilari q̄ȝ deo. Tūc ſubdit. Sic̄ filij dei

Notandū ꝙ iſte articulus ꝙ .ſ. vere fideles filij dei ſunt eſt vnus de pulcriorib⁹ articulis fidei nr̄e ⁊ eſſet valde vtile hoī ad regendā vitā ſuā. Si i deum homo verā fidē haberet ꝑ totā vitaʒ occaſione huius eū imitaret̃. Aliter viuit pauꝑis filius ⁊ alit̃ filius diuitis. Jn aīalibus etiā eſt hoc verꝫ. Aliter em̄ viuit agnus. aliter lupi catulus. Jn arboribus etiā videm⁹ ꝙ ſcd̄m ſpēm arboris eſt ſpecies fructuſ Et licet de hac paternitate ⁊ filiatōe non poſſit haberi cognitio rei niſi ꝑ fidem. ſic̄ nec de parentibus carnalib⁹. iux̄ Aug. pōt tn̄ ⁊ autoritatibus ⁊ rōnibus ꝑſuaderi. j. Joh.iij. Videte q̄lē charitatem dedit nobis deus vt filij dei nominemur ⁊ ſimus. Et Math.xxiij. Patrē nolite vob̄ vocare ſuꝑ terram vnus eſt pater nr̄ q̄ in celis eſt. Qđ q̄druplici rōne oñdit̃. Primo ꝑ ſilitudinē quā homo habet ad deum. De q̄ habes Geneſ.j. Creauit deus hoīem ad imaginem ⁊ ſimilitudinem ſuaʒ. Sic em̄ ꝑpendit̃ de aliquo ꝙ ſit filius eius qn̄ ſcʒ eſt ei valde ſimil'. Scđo per hoc ꝙ naturaleʒ filiū pro homine morti expoſuit. Vnde Aug. Filij dei ſumus. vnde hoc ꝓbamus? Et reſpōdet. Mortuus eſt vnicus ne remaneret vnicus. Tercio per hoc ꝙ in menſa altaris pane filioꝝ nos paſcit. ſ. cibo eodeʒ quo angeli paſcunt̃. licet aliter. Quarto ꝑ hoc ꝙ angelos hominibus ad cuſtodiā deputauit. Jn pſal.xc. Angelis ſuis de⁹ mādauit de te vt cuſtodiāt te. ⁊ Mat.xviij. Videte ne cōtempnatis vnū de his puſillis q₂ angeli eoꝝ ſemꝑ vident faciē pr̄is mei qui in celis eſt. Jtē notandū ꝙ triplici rōne habet aliquiſ filiū ſuū charꝝ. Primo q₂ vnicus. ſcđo q₂ infirmus tercio q₂ vltimo genitus. ſic iacob dilexit ioſeph ſuper omnes filios ſuos. eo ꝙ in ſenectute genuiſſet eū. vt legit̃ Geneſ.xxxviij. Propt̃ eaſdē cauſas ē homo bonus deo charus. Pr̄io q₂ pauci ſūt boni Math.xxij. Multi ſunt vocati pauci v̓o electi. Eccleſiaſtes.j. Stultoꝝ infinit⁹ eſt numer⁹. Scđo q₂ hō etiā infirm⁹ eſt rōne carnis quā habet. Math.xxvj. Caro aūt infirma. Tercio q₂ homo etiā fact⁹ fuit vltimo īter ceteras creaturas. ſexto ſcilicet die Jtē ppl's xp̄ianus in fine tempoꝝ fact⁹ eſt. Specialiter v̓o homo pōt dici chariſſim⁹ dei filius. q₂ ab eo chariſſime emptus. Et ſicuti hō chariſſim⁹ deo ſic ⁊ deus chariſſimus debet eſſe hoī. Vnde ingratiſſimi pctōres ſunt q̄ ꝓ momentanea volūtate vel ꝓ parua pecunia deū vendūt. etiā vilius q̄ȝ iudas. Judas em̄ vendidit cū triginta denarijs. ip̄i vero qn̄q₃ denario vno deū amittūt. Eccli.x. Auaro nihil ſceleſti⁹. Preterea cū hō deo ſit chariſſim⁹ nō debet ſibijp̄i vilis eſſe. Aug. Appende te ex precio ne tibi vileſcas. S₃ ꝓ multis verū eſt hoc verbuʒ Senece. ꝙ nihil eſt cuiq₃ ſe vilius. Sotulares ſuoſ nō venderent multi adeo vili foro ſicut ſeip̄os vēdunt. nec immundiciā ita diu dimitterēt in ſotularibus ſuis ſicut in ſeip̄is. Jtem notandū ex tribus de cauſis amittit aliquis patrē ſuū celeſtem. Primo quia eū negat. ⁊ ideo merito negat̃ ab eo. Math.x. Qui me negauerit corā hominibus negabo ⁊ ego eū coram patre meo qui in celis eſt. Cuʒ vix aliquis homo negat patrē ſuū. licet pauperem quantā contumeliā facit patri celeſti homo qui eū negat. Non eſt ignobilis pr̄ iſte ꝙ aliquis deberet eū erbeſcere. Mira inſania taliū qui nō erubeſcūt confiteri ad minus facto diabolū patrē. ⁊ deū erubeſcūt corā hominibus male agendo. S₃ bene ſūt ſimiles illi qui erubeſceret recte incedere ⁊ non claudicare. Secundo hunc patrem amittit. qui coram eo indigna agit. vt fatue mulieres que timore paupertatis ſe ꝓſtituūt. cum tamen talem patrem habeant qui prohibet eis ne etiam ſolliciti ſint pro neceſſarijs. Math.vj. Nolite ſolliciti eſſe dicentes. Quid manducabimus aut quid bibemus. Propter eandem cauſam amittunt patrem iſtum vſurarij ⁊ illi qui fures ſunt timore paupertatis. Mira inſania talium qui patrem amantiſſimum ⁊ potentiſſimum derelinquūt. ⁊ ad hoſtem crudeliſſimū confugiūt quaſi ille potius velit vel poſſit ſubuenire eis q̄ȝ pater eoꝝ. Tercio patrem iſtuʒ amittunt qui eius correctionē renuūt. Et merito. ſi em̄ pater carnalis habet correctionem ſuper filium ſuum cui paruam hereditatē derelinquit ne eaʒ diſſipet. quāto magis pater celeſtis debet corripe eum cui tantā reſeruat hereditatē. Aug. Quid mirū ſi flagellat cuſtodiās puulos dn̄s quos grādes q̄rit hēdes. Jtē. q̄s eſt fili⁹ cui nō debet̃ diſciplina pr̄is Jdē. Si ꝓmiſſa cognouiſti non timeas flagellari

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſed ex hereditari. Sequit. Et ambulate in dilectōe
Hic oñdit in q̄ ſpecialiter patrē celeſtē debem⁹ imi
tari. q2 in dilectōe. Hec em̄ ſola eſt q̄ diſtinguit iter
filios regni ꝛ filios ꝑditionis. Sic dicit Augu. ſup
illud. j. Joh. iij. In hoc manifeſti ſunt filij dei ꝛ filij
diaboli. Omnis q̄ nō eſt iuſtus nō eſt ex deo. ꝛ qui
nō diligit frēm ſuū. Per hanc viā xp̄s ambulauit.
hec ē via excellētiſſima. j. Chor. xij. Adhuc excel-
lentiorē viā vobis demonſtrabo. qd̄ de charitate in
telligit. Hac via ambulate in qua ambulare eſt ꝑ
ficere. Sequit. Sicut ꝛ xp̄s dilexit nos ꝛ tradidit ſe
ip̄m ꝓ nobis. vite nr̄e penā ſoluens quā nos ſolue
re debebamus. Vel ꝓ nobis ſicut ꝓciū tradit pro
re q̄ emit. Sequit. Oblationē ꝛ hoſtiā deo i odorē
ſuauitatis. Nota ꝙ tripliciter reddit aliq̄d ſuauē
odorē. Vel in igne poſitū vt thus. vel attritum. vt
aromatice ſpecies. vel effuſum vt vngentū. his tri
bus modis reddidit xp̄s in cruce ſuauē odorē. ibi
em̄ attritus eſt ꝓpter ſcelera nr̄a. Jſa. liij. Ibi etiaꝫ
fuit accenſus q̄ſi in camino dilectionis. fuit etiam
ibi alabaſtꝝ ſui ꝓcioſiſſimi corꝑis fractū ꝛ effuſum
vngentū ſanguinis eius. Et domus impleta eſt ex
odore vngēti. ꝛ ſuauitatē illius doloris ſenſerūt ce
li ꝛ inferi. Odor iſte diabolū de mūdo iſto fugauit
Joh. xij. Princeps hui⁹ mūdi eijcief foras. Sicut
odor vineaꝝ que dū florēt bufones expellunt. Sic
odor ille de mūdo iſto diabolū expulit quo ad ma
gnā partē ꝑtātis eius. Odor ꝰo ſuauitatis fuit in
xp̄o deo ad ſatiſfaciendū ꝓ nobis. nobis ad exem-
plū. demonib⁹ ad exterminationē. Hāc ſuauitatē
ſignificabat ſuauitas odoris ſacrificioꝝ carnaliuꝫ.
de quo loquit ſcriptura in diuerſis locis. Gen̄. viij
Odoratus eſt deus odorē ſuauitatis. ꝛ ait ad Noe
Nequaq̄ꝫ maledicā terre ꝓpter hoiem. Sūt tamē
aliq̄ qui hūc odorē xp̄i nō ſentiūt. q̄ ſine dubio aut
mortui ſunt aut fetidi. Bern̄. Qui odoreꝫ tuū xp̄e
non ſentit aut mortuus eſt aut fetid⁹. In dilectio-
nis hui⁹ effectū monemur vt imitemur xp̄m. vt. ſ.
offeramus nos ei oblationē ꝛ hoſtiā in odorē ſua-
uitatis. Sil'r Rom̄. xij. Obſecro vos ꝑ miſericordi
am dei vt exhibeatis corpa vr̄a hoſtiā viuentē. Sꝫ
hodie ꝓ magna ꝑte impletū eſt illud Johel. j. Pe
rijt de domo dn̄i ſacrificium ꝛ libatio. Multi tn̄ tri
bulationib⁹ atterunt nec odorē ſuauitatis. ſꝫ poti⁹
odorē fetoris reddūt. Qn̄ etiā pauperes ab eis pe
tūt elemoſinas nō dant vnctionē pietatis. ſed exit
ab eis lapis dure obiurgationis. In multis etiā q̄
deberēt facere cū igne diuini amoris eſt potius aq̄
fetide voluptatis. Itē notandū ꝙ in hoſtijs le-
gis quedā aialia offerebant q̄ vicia ſignificabāt. et
mactatio eoꝝ ſignificabat eoꝝ deſtructionē q̄ fue-
rūt deo ſacrificiū valde gratū. vt in hyrco vel in ca-
pra. vel in thauro vel vitulo. In hyrco vel in capra
fetēs iniq̄tas intelligit. in thauro ſuꝑbia. in vitulo
laſciuia. In q̄buſdam ꝰo aialibus ꝰtutes ſignifi-
cabant. quoꝝ oblatio ſignificabat oblationē quaꝫ
deo faciūt q̄ pctō mortui in ꝰtutib⁹ deo viuūt. vt i
oue vel agno vel columba vel turture. In oue ſim
plicitas intelligitur. in agno innocentia. in colūba
ſocialis dilectio. in turture caſtitas. vtraſq̄ꝫ deo ho
ſtias ſpiritualiter offerre debemus.

Feria ſcd̄a Sermo. xl.

Multi leproſi erant in iſrl'. Lu. iiij. Lactātius li. iiij dicit. Pa-
gani qn̄ ſunt in aduerſis tūc deū inuocāt
non deos. ſꝫ qn̄ ſunt in ꝓſperis tunc colunt ꝛ inuo
cant deos. Moraliter ſic eſt de reprobis xp̄ianis q̄
in aduerſis ad vnū ſolū deū fugiunt ꝓ remedijs. ſꝫ
in ꝓſperis multoꝝ falſoꝝ deorum ſunt cultores.
Deut. xxxij. Incraſſatus impinguatus dilatatus
dereliq̄t deū factorem ſuū. et receſſit a deo ſalutari
ſuo. Sꝫ di. tamē credo i vnū deū. Rn̄det Aug.
Hoc eſt bene credere nō peccare. hoc eſt male cre-
dere in peccatis ꝑſeuerare. nā quāta habes crimia
in delicijs tot habes deos q̄bus ſeruis. vtpote ſi di
ligis gulā venter tuus deus eſt. Phil. iij. Quoruꝫ
deus venter eſt. Si diligis auariciā. nōne argentū
ꝛ auꝝ deus tuus. Si diligis luxuriā pulcra mulier
tuus deus eſt. Ro. j. Seruierunt potius creature
q̄ꝫ creatori. ſꝫ hec oia vana. ꝑs. cxliij. Btūs ppl's cu-
ius dn̄s de⁹ eius. Et ꝑs. lxxij. Mihi adherere deo
bonū eſt. ꝛ pono in deo ſpem meā. De q̄ introitus
In dn̄o laudabo verbū. in deo ſꝑaui. non timebo
q̄d faciet mihi hō. ꝑs. lvj. Miſerere mei deus miſe
rere. qm̄ in te ꝯfidit aia mea. Hūc pſalmū fec̄ Da
uid cū fugeret a facie ſaul. j. Regū. xxj. Et venit ad
achis regē Geth. tūc dixerūt ſerui achis. Nunq̄d
iſte eſt dauid de q̄ canebāt. Saul ꝑcuſſit mille da-
uid decē milia. Hoc audiēs dauid timuit ꝛ ſimu-
lauit ſe fatuū. ꝛ ſic dixit Achis ad ſuos ſuos. Nū-
q̄d deſūt vob furioſi q̄re iduxiſtis eū. ꝛ ſic ſui regis
Geth amouerūt eū. ꝛ ſic euaſit manus Saul. Et
fec̄ hūc pſalmū. Qꝛ ꝯfidētia in deū ſaluabit eū. Et
ſic collecta. Cordibus nr̄is grām tuā benignus in
funde. vt ſic̄ ab eſcꝭ carnalib⁹ abſtinem⁹. ita ſenſus
quoq̄ꝫ nr̄os a noxijs retraham⁹ exceſſib⁹. Et taleꝫ
cōfidentiā habuit Naaman in epl'a. Et mulier vi-
dua in euāgelio. Cū multe vidue erāt ꝛc̄. Que cre
didit alijs dubitātib⁹. Math. xvij. Oia poſſibilia
ſunt credenti. Aliud thema. Tria ſunt in mun-
do oibus diuitijs meliora q̄ ſūt. lux diei. ſapia dei.
ꝛ corpoꝝ medicina. De ꝑmo Eccl'es. xj. Dulce lu-
mē ꝛ delectabile ē oculis vidē ſolē. Ideo Thob. v.
Quale mihi gaudiū cū i tenebris ſedeo ꝛ lumē ce
li non video. Scd̄m eſt ſcia vel ſapia dei. Sap. vij
Om̄ oē auꝝ in ꝯꝑatōe illi⁹ arena ē exigua. Nā ca-
rētes illa vani ſūt. Sap. xiij. Vani ſūt oēs hoies in
q̄bus non eſt ſcia dei. Et tales repellunt. Oſee. iiij.
Quia tu repuliſti ſciaꝫ repellā te ne fungarꝭ ſacer-
dotio. Terciū ē medicia corpoꝝ. Eccli. xxxviij. Al
tiſſim⁹ creauit de terra medicinā vir prudēs non
abhorrebit eā. Sic i ꝓpoſito xp̄s lux ē. Joh. j. Qui
illumiat oēm hoieꝫ veniētē in hūc mūdū. Sꝫ di-
ceres. Ex quo lux communis eſt. cur nō omnes il-
luminantur. Reſpondetur. ꝙ non defectus lumi-
nis ſed maloꝝ oculoꝝ. id eſt diffidentia. Ideo ca-
nitur introitus. In deo ꝛc̄. Secundo eſt ſapientia
dei. Col. ij. In eo ſunt omnes theſauri ſapientie et
ſcientie abſconditi. Sed non eſt defectus ſapien-
tie. ſed duricia cordium. Ideo in collecta dicitur.
Cordibus nr̄is gratiā tuā benign⁹ infunde. Ipe ē
medicus. ꝑs. cij. qui ſanat om̄s infirmitates tuas.
De quo epiſtola ꝛ euangelium. Multi leproſi ꝛc̄.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Nota xp̄s dicit medicꝰ ſm carnem. quia oīs caro
xp̄i ⁊ oēs ſenſus eius exteriores ⁊ interiores erant
medicina languentiū. Prio oculoꝝ radij erāt dul-
citer attractiui. vt ptȝ in Petro Lu. xxij. Cōuerſus
dn̄s reſpexit petꝝ. Scd̄o aures plene miſericordia
ps. xxxiij. Oculi dn̄i ſup iuſtos. ⁊ aures eius in pre
ces eoꝝ. Et ſic leproſi Lu. xvij. clamātes dicebant.
Ihu p̄ceptor miſerere nr̄i. Tercio os eius velut
dorix fluuius de virēte fluens paradiſo. Eccli. xxiiij.
vn̄ Job. vij. Aliq̄ ex turbis laudabāt vba eius di-
centes. Vere hic eſt ꝓpheta. Alij dicebant. hic eſt
xp̄us ⁊c̄. Sputo ⁊ luto ſanauit cecū. Joh. ix. Sali
ua mutū fecit loq̄. Mar. vij. Quarto veſtimentoꝝ
tactu fluxū ſanguinis reſtrinxit in muliere duode
cim annis patiēte que omnē ſbſtantiā ſuā cū medi
cis ꝯſumpſerat. Lu. viij. Quinto tactu manuū ſua
rū mortuos ſuſcitauit. vt ptȝ in filia p̄ncipis ſina-
goge. Math. ix. ⁊ Lu. vij. de filio vidue vbi tetigit
loculū. Aug. de vbis dn̄i. O q̄nta bonitas huiꝰ me
dici. ſ. q̄ de ſanguie ſuo interfectori ſuo medicamē-
tū fecit. vt ptȝ in lōgino Joh. xix. Aug. Quid am-
plius cū totū qd̄ erat qd̄ viuebat. qd̄ loq̄bat ⁊ facie
bat medicina erat. non ſolū corpoꝝ ſȝ aīaꝝ. Bern.
Omniū vtutū origo ex ip̄o erat ⁊ ſctā deſideria ex
illo manāt. Item aliud thema. Medice cura te
ip̄m. Lu. iiij. Infirmus a quocūq; medico capit ſa
nitatē vt eū iuuet eundē collaudat etiam publice.
Spūaliter. Tm̄ vnū habemus medicū ſpūalē qui
nos ſanauit ab oībus infirmitatibus nr̄is quē col
laudat Dauid ps. cij. Bn̄dic aīa mea dn̄o. q̄ ſanat
oēs infirmitates tuas. Quē medicū collaudat ec-
cleſia ſctā in introitu miſſe. In dn̄o laudabo ver-
bū ⁊c̄. Et in ep̄la. Naaman fuit leproſus ⁊ mūda-
tus eſt. Et ait. Vere ſcio ꝙ non eſt alius deus niſi
tm̄ deus in iſrl̄. Hūc medicū laudabileȝ renuerunt
iudei dicētes in incredulitate. Medice cura teip̄m

In ſūma euangelij tria innuūtur. Prio bn̄ficio-
rū ſubtractio diſpenſatiua. ibi. Quāta audiuimus
Scd̄o peſſimoꝝ iculpatio cauſatiua. ibi. Amē di-
co vob. Tercio maleficioꝝ illatio charitatiua. ibi.
⁊ repleti ſunt ⁊c̄. De p̄mo dicit. In illo tp̄e. ſcȝ poſt
temptationē de diabolo venit ih̄s in ciuitatē naza
reth. intrās ſinagogā in ſabbato. ⁊ ſurrexit legere i
libro vbi ſcriptū inuenit illō Iſa. lxj. Spūs dn̄i ſu-
per me eo ꝙ vnxerit me ⁊c̄. Et dixit. Hodie ꝯpleta
eſt hec ſcriptura in auribus vr̄is. Et illud Iſaie. xj.
Egredietur vga de radice yeſſe ⁊ flos ⁊c̄. q. d. Ego ſū
flos iſte q̄ ꝯteret in mortario cruc̄. ⁊ ibi emanabit
vngentū qd̄ ſanat ꝯtritos corde. Et aliq̄ teſtimoni
um dabāt. aliq̄ ꝯuiciabant vt phariſei dicētes. Nō
ne hic ē filiꝰ fabri. Beda. Magna cecitas iudeoꝝ.
cū quē vbis ⁊ factis xp̄m cognoſcūt. ob ſolā gene-
ris noticiā ꝯtemnūt. Iſti tn̄ ſcribe veꝝ dicebāt ne-
ſciētes. Erat em̄ filius fabri. ſȝ nō illiꝰ cuiꝰ ipi puta
bant. ſȝ fabricatoris oīm. de q̄ ps. lxxiij. Tu fabrica-
tus es aurorā ⁊ ſolem. Ip̄e em̄ in p̄ncipio celum ⁊
terrā fabricatus eſt. Nota ad opus fabrile p̄mo
requirit fabrica. ⁊ ſic oīm reꝝ diuina ꝓuidentia ex
qua vniuerſa ꝓcedūt opa. Ephes. j. Elegit nos in
ip̄o ante mūdi ꝯſtitutionē vt eſſemus ſcti ⁊ imma
culati. q̄ p̄deſtinauit nos in adoptionē filioꝝ p ih̄s
xp̄m ſm ꝓpoſitū volūtatis ſue. Scd̄o ignis mol
lificās q̄ eſt pr̄is potētia. Deut. iiij. Deus nr̄ ignis
ꝯſumēs eſt. Hūc ignē petit Aug. in li. ſoliloquioꝝ.
capi. xxxviij. dicēs. O ignis ſctē q̄ ſemp ardes ⁊ nū
q̄ extingueris. deus meus accēde me totum. Ille
ignis ſp lucet. j. Joh. j. Deus lux eſt ⁊ tenebre non
ſunt in eo. j. Thimo. vj. Qui inhabitat lucē inac-
ceſſibilē. Tercio flatus inflāmans ignē q̄ eſt ſpi
ritusſancti clemētia. ps. cxlvij. Flauit ſpūs eius et
fluent aque. i. materie creabiles. Quarto manus
operans q̄ eſt vbi eterni efficiētia. Job. x. Manus
tue dn̄e fecerūt me ⁊ plaſma. me to. ⁊c̄. Augu. Ma
nus dei eſt filiꝰ pr̄is. Et ſic accipit Joh. j. Oia per
ip̄m facta ſunt. Quinto malleus formans q̄ eſt
diuina ſapia. Sap. xj. Oia in mēſura numero ⁊ pō
dere diſpoſuiſti. ps. ciij. Omnia in ſapientia feciſti
Ecce quō aīabus dedit nobilitatē. ⁊ cordibus nr̄is
excellentē dignitatē. q2 ea vaſa celeſtis gr̄e dei fec̄.

Sexto incus ꝯſeruans. ⁊ eſt eternitatis perma-
nentia. q2 hic faber qd̄ ab eterno diſpoſuit in tem-
pore fecit ⁊ eternaliter collegit. Aug. xj. de ciui. dei
Non eſt ars excellentior dei vbo. Item ſicut faber
diuerſa genera vaſoꝝ fabriccat. ⁊ ſic xp̄s. j. Cho. xij
Dedit dn̄s q̄ſdā apl̄os. alios euangeliſtas. Iſte fa-
ber habuit duodeci ſuos q̄ conflauerūt ſpū ⁊ igne
clauē regni celeſtis. Deinde dixerūt. Quāta audi-
uimus facta in capharnaū. fac ⁊ hic in patria tua.
q̄ſi diceret. Multa audiuimꝰ a te facta miracula ſȝ
nō credimus. ſi facis alienis fac ⁊ compatriotis.

Moraliter. Capharnaū interp̄tat villa ꝯſolatio
nis. ⁊ ſignat pctm̄. Lu. vj. Ve vob̄ diuitibus q̄ hic
habetis ꝯſolationē vr̄ām. Math. xj. Tu capharna
um nunq̄d vſq; ad celū exaltaberis. vſq; ad ifernū
deſcēdes. Et ſic tu pctō2 fac in patria tua. i. in peni-
tentia. Nā pn̄ia dicit patria hoīs. q2 ibi homo re-
uertet ad pr̄em ⁊ mr̄em. q2 pn̄ia nihil aliud eſt niſi
ꝯuerſio ad deū. ſic̄ pctm̄ ē auerſio a deo. Itē in pa
tria amici viſitant. Ruth. j. Cū noemi venit ad pa
triā vicine mulieres ibāt ad eā Lu. xv. Gaudiū eſt
angelis dei ſup vno pctōre pn̄enitentiaȝ agēte ⁊c̄.

Dixi ſcd̄o tangit peſſimoꝝ inculpatio cauſatiua
di. Vtiq; dicetis mihi hāc ſilitudinē. medice cura
teip̄m. i. tuos cōpatriotas q̄bus magis teneris im-
pendē bn̄ficiū charitatis. Sicut em̄ medicꝰ verus
citius ⁊ libentius curat ſeipſum ⁊ alios ad ſe perti
nentes q̄ extraneos. ita dicebant ⁊ ei. Si vera mi-
racula faceres vtiq; apud propinquos tuos ⁊ in ci
uitate tua potius faceres vbi conceptus es. ſ. in na
zareth. q̄ȝ apud extraneos. Reſpondit autem ih̄s.
Amen dico vobis. nemo propheta acceptus eſt in
patria ſua. quaſi diceret. Ideo non operor vobiſcū
miracula. quia eſtis increduli mihi. ⁊ non ſum ac-
ceptus a vobis. Ratio huius rei eſt ſuperbia. actus
inuidia fructus perſecutio ⁊ malicia. Auguſti. li. x
ſuper Geneſim. Superbia eſt amor proprie excel
lentie. Et amando quis ꝓpriam excellentiam vel
paribus inuidet vel ſuperioribus ꝙ eis non equa-
tur. Sȝ quia xp̄s de humilibus parentibus ⁊ pau-
peribus fuit. Ergo inuidebant ei ne ſuper eos cre-
ſceret quando familiaris eis erat. quia familiari-
tas parit contemptum. Ergo dicit Joh. vij. Quo
modo hic litteras ſcit cum non didicerit. Sed cuȝ
videbant eum miracula facientem vltra facultatē

UVA. BHSC. IyR_034_1

humanā inuidebāt ei.q꞉ ſm Aug⁹. Omnis ſupb⁹
inuidus ſicut diabolus.Et q꞉ ipſi videbant iuſti ſꝫ
fuerūt falſi.ideo ꝟo iuſto inuidebāt.Et hoc nō ſo-
lum in xp̄o ſꝫ quaſi in oībus ꝓphetis oſtēdit.vt in
dauid.j.Reg.xxv.de quo dixit Nabal.Quis ē da
uid ⁊ q̄s eſt filius yſai.Siľr in ioſeph q̄ in ꝓpria ter
ra affligit.⁊ in aliena extollit.Geñ.xxxviij.Siľr i
moyſe Num.xij.Maria ⁊ aaron rixant ꝯtra moy
ſen.alij aūt obediūt ei.Hoc oſtēdit ꝑ exempla du
oꝝ ꝓphetaruꝫ.exēplo.ſ.helye ⁊ helyſei.De helya
habet.iij.Regū.xvij.Vñ ſequit.In veritate dico
vobis:multe filie erant in diebus helye in iſrľ qñ
clauſum eſt celū annis tribus ⁊ menſibus ſex cuꝫ
facta eſſet fames magna in vniuerſa terra.⁊ ad nul
lam illaꝝ miſſus eſt helyas niſi in ſareptā ſidoni-
orum ad mulierē viduā.q.d.ſm glo.Bede.Non
eſt ꝯtrariū exemplis ꝓphetarū ꝙ ciuibus meis fa-
ſtidioſis diuina bñficia vobis ſubtraho.quia ſicut
tp̄e famis nemo in iudea dignus eſt reptus hoſpi-
tio helye.ſꝫ extere gentis vidua eſt queſita q̄ a tan-
to ꝓpheta viſitaret.Et ſicut multis lepꝛoſis ibidē
exiſtētibus ſolus naaman ſyrus qui deuote queſi-
uit eſt curatus.ſic ⁊ vos modo qui me ex inuidia
ſpernitis ſupno munere eſtis ꝑuati.nō cauſa mee
impotētie ſꝫ vr̄e inuidie. Nota ꝙ triplex bñficiū
helyas ſuis ſubtraxit.Primo bñficiū celeſtis plu
uie.qđ notat ibi.qñ clauſum eſt celū ⁊c̄.Scđo tp̄a
lis alimonie qđ notat ibi.Cū facta eſſet fames ⁊c̄.
Tercio corꝑalis pñtie carentia.qđ notat ibi.Et ad
nullā illarū miſſus ē helyas ſicut ptꝫ.iij.Reg.xvij.
Sciendū etiā ꝙ ſarepta eſt modica vrbs inter ty
rū ⁊ ſydonē.Vñ ⁊ ſilua iuxta vrbē illā dr̄ ſarepta.
Sidonia ꝟo eſt regio ſidonioꝝ.Porro ſm gloſā
ꝓtactum textū exponēdo.aduertēdum ꝙ h̄ factuꝫ
ꝓphete myſtice ſupbiam iudeoꝝ ⁊ fidē ac saluteꝫ
gentiū deſignat.Nā vidua illa ꝓmonſtrat eccleſiā
gentium q̄ diutius a ſuo creatore deſerta remāſe-
rat.Hec filiū pauperē nutriebat.filiū q꞉ pplm̄ re-
cte fidei neſciuit q̄ſi pauperē filiū egena ſtipe nu-
triebat.id eſt verbo ſecularis ſcie abſq꞉ humilitatis
fructu docebat.Bene h̄ vidua in ſarepta ſidonio-
rum fuiſſe dr̄.Sidonia nanq꞉ dr̄ venatio inutilis.
ſarepta aūt incendiū vel anguſtia panis interꝑtat
Quibus oībus gentilitas exprimit.q̄ inutili vexa
tione dedita erat.id eſt lucris ac negocijs ſeculari
bus inſeruiēs.Eratq꞉ in ſarepta incendiū.videlicꝫ
carnaliū voluptatuꝫ.paniſq꞉ ſpūalis patiebat an-
guſtias.Ad hanc miſſus eſt helyas.i.ſermo ꝓphe
ticus qui in iudea fame periclitabat:clauſa celi ia
nua.id eſt ſcripturarum intelligētia ceſſante ex de
merito infidelitatis iudeoꝝ.Venit ergo ſermo ꝓ
pheticus ad eccleſiā vt paſceret ⁊ paſceret.vt vide
licet receptus a credētibus reficeret corda creden-
tium.Vbi ergo antea panis ſpūalis erat in angu
ſtia ibi farina ⁊ oleū oꝛe ꝓphetico bñdicit.i.fruct⁹ ⁊
hylaritas charitatis vel gr̄a dñici corꝑis ⁊ vnctio
criſmatis indefectuoſo verbi celeſtis munere fecū
dat.Et hactenus h̄ diuina munera apud eccleſiaꝫ
nō deficiūt.Pulcre igit h̄ mulier factura myſticū
panē duo colligit ligna.vbi nō ſolū vnū lignū no
minauit:verū q꞉ duo ligna dixit.ꝑ qđ reuera figu-
ra crucis euidētiſſime exprimit.in qua nobis ꝓpa

ratus eſt panis vite eterne.Hec oīa glo. Et mul
ti lepꝛoſi erāt in iſrľ ſub helyſeo ꝓpheta ⁊ nemo eo
rum mūdatus eſt niſi naaman ſyrus.Vbi nota ſi
cut helyas bñficia ſuis ſubtraxit.ita helyſe⁹ extra-
neis.puta naaman ſyro bñficia ꝯtulit.q꞉ deuote q̄
ſiuit.ſicut dr̄.iiij.Regū.v.His exemplis ꝓbat ꝙ
dñs iudeis bñficia miraculoꝝ ſubtraxit ⁊ alieni
genis exhibuit nō erat ꝯtrariū ꝓphetarū exēplis.
Et ſi illi duo magni ꝓphete nō erant accepti in pa
tria ſua.multo magis nec minores ꝓphete fuerūt
in ꝓpria patria accepti.Nota ꝙ notanter dicit ſub
helyſeo q̄ rector totius ppľi fuit.ꝓpter qđ eo moꝛiē
te dicebat ioas rex iſrľ.Pr̄ mi pr̄ mi currus iſrľ ⁊
auriga eius.iiij.Reg.xiij.Per hunc naaman qui
decorus vel pulcerrimus interꝑtat ppľs gentium
intelligit qui anteq꞉ in xp̄m crederet ſcelerū lepra
erat maculatus:ſꝫ credēdo ꝑ baptiſmū purgatus
eſt.Hic naaman puelle ꝯſilio ad ꝓphetā venit.q꞉
gr̄a ſupne inſpiratōis ppľus gentiū cepit ſalutē q̄
in xp̄o eſt ſperare.Et tūc ſepties iubet in aqua la-
uari ꝓpter ſeptiformis ſpūs gratiā.Et tūc caro ei⁹
ſicut caro pueri reſtituit.q꞉ cuncti in vnā infantiā
ſunt reſtituti.Nec illud vacat a myſterio ꝙ parteꝫ
terre ſctē ſecū tuliſſe dr̄.q꞉ baptizati corꝑis ⁊ ſangui
nis dñi ꝑticipatōe debēt ꝯfirmari. Dixi tercio tā
git maleficioꝝ illatio charitatiua.qđ iracundie ꝓ
bat crudelitas.cū ſubdit.Et repleti ſunt oēs in ſy-
nagoga ita h̄ audientes.q꞉ videbat eos notare de
incredulitate.⁊ q꞉ deuotio gētiū videbat deuotio
ni eoꝝ ꝓferri.ideo nō eſt mirū ꝙ repleti ſūt ira:q꞉
nō amat peſtilēs eū q̄ ſe corripit.ſicut dr̄ Prouer.
xv.Et Tullius de vera amicitia.ſiľr et Therētius
in andria.Obſequiū amicos ⁊ veritas odiū parit.
Ecce res nobilis.ſ.veritas:ignobile.i.odium gene
rat.Sic licet ſol vermes ꝓcreat.h̄ tñ nō eſt ex vicio
ſolis ſꝫ terre infecte.O ꝙ mirabilis peruerſitas vbi
ex verbis gr̄e ſumpta eſt occaſio ire.Vñ pš.lxxv.
Illuminās tu mirabiliter a mōtibus eternis tur-
bati ſunt oēs inſipiētes corde.Et ſurrexerunt ⁊ eie
cerunt eū extra ciuitatē.Glo.qđ dñs de eis ſupra
dixerat h̄ ipſi de ſe verū eſſe facto oſtēdūt.q꞉ eiece-
runt eū extra ciuitatē.nec ſalutē merent q̄ ſaluato
rem de ſuis finibus expulerūt Hec gloſa.Tandeꝫ
ꝟo eū extra ciuitateꝫ crucifixerūt.Heb.xiij.Extra
portā paſſus eſt.Ecce quō mala ꝓ bonis ſibi retri
buebāt.q̄ eīn ppľis ſanationē effudit maleficia et
irrogatas iniurias ſenſit.pš.xxxiiij.Retribuebāt
mihi mala ꝓ bonis.Exeamus nos chariſſimi ad
xp̄m extra ciuitatē ne extra ciuitatē celeſtē eterna-
liter ꝓijciamur. Duxerūt illū vſq꞉ ad ſupcilium
mōtis ſup quē ciuitas illoꝝ erat edificata.vt ꝓci-
pitarēt eū.Vñ beda.Peiores iudei diſcipuli ma
giſtro diabolo.Ille ait verbo.Mitte te deorſum.
iſti facto ꝓcipitare conant.h̄ ille.Notat hic etiā ꝙ
quidā eijciūt dñm extra ciuitatē ad ꝓcipitandū.ſi
cut ambitioſi q̄ de culmie dignitatis quā appetūt
in ſeipſis ꝓcipitāt ieſū.Sicut lucifer q̄ dixit Iſaie
xiiij.In celū ꝯſcendā ⁊ ero ſiľis altiſſimo.Qui ob
hanc rem e celo eiect⁹ eſt vſq꞉ in ꝓfundu laci infer
nalis.Alij lapidāt ieſū ſicut detractores.q̄ ſignāt
ꝑ iudeos.Joh̄.viij.Tulerūt lapides iudei vt iace-
rent in eū.Alij crucifigūt ieſū.ſicut obſtinati q̄ in

malo ꝯſenerātes. ad Heb. xj. Rurſuꝫ crucifigētes ſibimetipſis filiuꝫ dei. Hi oēs dicūt illud Lu. xix. Nolumꝰ hunc regnare ſup̄ nos. Ipſe aūt tranſiēs ꝑ mediū illoꝝ ibat. Per potentiaꝫ em̄ diuinitatis ſtabat inter eos vt nō app̄hēderet. ꝑ eandē potentiā ꝑ mediū eoꝝ ibat. Non em̄ ferebat armatus vt hanc diuinitatē intelligētes a cōſilio mortis ei inferēde animos ſuos reuocarēt. Et vt ad h̄ illis locū reſeruare pn̄ie. ideo etiā noluit p̄cipitari q2 nōdū venerat hora paſſiōis eius. ſcꝫ paraſceue paſce q2 ꝓpter hoc tp̄e mortis ierat in hierl'm ⁊ nō in nazareth. Non em̄ ipſe xp̄us elegit mori in nazareth nec etiā a nazarenis voluit p̄cipitari. ſꝫ a hieroſolymitanis voluit crucifigi. Nota ꝙ ſolēt aliqui hodie hr̄e hmōi ſup̄ſtitionē vt cum h̄ euāgeliū legit ſcribūt illō ſcꝫ. Ihs aūt trāſiēs ꝑ mediū illoꝝ ibat Contra q̊s dicit Chriſ. ſup̄ Math. Inſipiēs nōne q̄tidie euāgeliū in eccleſia legit ⁊ audit ab hoībus Cui ergo in auribus poſita euāgelica verba nihil ꝓſunt. quō pn̄t circa colla ſuſpēſa ſaluare. Noli ergō partē euāgelij in pera vel in collo portare ſꝫ in corde. Hoc em̄ plus ꝓdeſt ꝙ ſi in ſolis lr̄is in collo portares.

De eodem. Sermo xlj.

m Vlti leproſi erāt in iſrael ſub helyſeo ꝓpha. ⁊ nemo illoꝝ mūdatus eſt niſi Naaman ſyrus. Luce. iiij.

Inter ceteros morbos lepra eſt abominabilior: inter oēs ſordidior. Eſt em̄ morbus fetidus ſitibūdus ⁊ cōtagioſus. Inquantū eſt morbus fetidus ſignat luxuriā. inquantū eſt morbus ſitibūdus ſignat pctm̄ auaricie. inquantū eſt morbus cōtagioſus ſignat pctm̄ ſup̄bie. Lepra em̄ inquantū ē morbus fetidus ſignificat pctm̄ luxurie q̄ corā deo et hoībus fetet. Joel. j. Cōputruerūt iumēta in ſtercore ſuo. Gre. Jumēta quidē in ſtercore putreſcere eſt carnales hoīes in ſtercore luxurie vitā finire Tunc em̄ luxurioſus eſt fetidus qñ eſt q̄driduanꝰ Joh. xj. Dñe iaꝫ fetet q̄driduanus eſt. Prima em̄ dies eſt mala cogitatio ⁊ delectatio. ⁊ tunc adhuc nō fetet. Scd̄s eſt malus ꝯſenſus. q̄ ſilr̄ adhuc nō fetet. Tercia eſt malū opus. et tūc licet animus ſit mortuus: tñ ꝓ vnico actu adhuc nō fetet. Quarta eſt mala ꝯſuetudo cū impenitētia. ⁊ tunc animus eſt mortuꝰ ⁊ fetidus. Iſta ſunt q̄tuor ſcelera damaſci de q̄bus Amos. j. Sup̄ tribus ſceleribus damaſci ꝯuertā. ⁊ ſup̄ quartū nō conuertā eū. Vbi dicit glo. Primū pctm̄ eſt male cogitare. ſcd̄m ꝯſentire. terciū op̄e adimplere. quartū nō penitere. Et ſubdit gloſa. Qui in tribus p̄oribus peccat ſi penitet ꝯuertit eū deus ad vultū clemētie ſue. Si v̊o non penitet auertit ab eo vultus clemētie ſue. Et quia animus carnalis fetet in vita p̄ culpā. iō fetebit in inferno p̄ penā. Qui fetor cauſat a q̄tuor. Primo a fetēti loco: q2 terra infernalis tota fetida eſt. quia oīm immūdiciarū ſentina eſt. oēs em̄ immūdicie poſt iudiciū ab his rebus ſep̄abunt ⁊ in cloacā infernalē ꝓijcient. Scd̄o cauſat a fetenti ꝯſortio. demones em̄ q̄ ſunt ſocij dānatoꝝ ſunt valde fetidi. Vñ Joel. ij. dr̄ de primo angelo. Aſcēdet fetor eiꝰ ⁊ aſcēdet putredo eius. q2 ſup̄be egit. Tercio cauſat a fetēti ſupplicio. q2 fetēti pena. ſ. ſulphurea punient. Pſ. x. Ignis ſulphur ſpūs ꝓcellarū p̄s calicis eoꝝ. Quarto cauſat a fetēti corp̄e ſuo. q2 corpora damnatoꝝ fetida erūt. Iſa. xxxiiij. De cadaueribus eoꝝ aſcēdet fetor. Scd̄o lepra eſt morbus ſitibūdus. ⁊ q̄tum ad h̄ ſignat pctm̄ auaricie. Auarus em̄ adeo ſitit ꝙ ſatiari nō pōt. Nam ſicut dicit Prouer. xxx. Tria ſunt inſaturabilia. ⁊ q̄rtū qd̊ nunq̄ dicit ſufficit. Infernus: ⁊ os vulue. ⁊ terra q̄ nunq̄ ſatiat aqua. ignis v̊o nunq̄ dicit ſufficit. Infernus em̄ q̄uis ſit inſatiabilis ex eo ꝙ q̊tidie q̄ſi infinitas aīas recipit ⁊ ſatiari nō pōt. tp̄s tñ veniet qñ dicet ſufficit. Judicio em̄ extremo celebrato infernus cōplebit ⁊ manu dei claudet. ⁊ tūc dicet ſufficit: nolo plr̄es. Silr̄ carnis ꝯcupiſcētia licet ſit famelica ⁊ ſatiari nō pōt. tñ tp̄s veniet qñ dicet ſufficit. Qñ em̄ hō taliter diſſueſcit ita ꝙ calor naturalis in eo penitus deficit. tunc carnalis cōcupiſcētia dicet ſufficit. Silr̄ terra ſitiēs q̄uis aquaꝫ abſorbere deſiderat. tp̄s tñ veniet qñ dicet ſufficit. Ignis aūt inſatiabilior eſt inferno cōcupiſcētia et ſitiēte terra. Non em̄ dicit ſufficit qñ eſt plenus lignis. ſicut dicit infernus qñ eſt plenus damnatis. nec dicit ſufficit p̄ diuturnitatē tp̄is ſicut dicit carnalis ꝯcupiſcētia. ſꝫ ſi ligna eſſent p̄petua ignis eſſet p̄petuus. Nec dicit ſufficit p̄ nimia abūdātia plurimoꝝ lignoꝝ. imo ex hoc magis auget. ⁊ iō merito p̄ ignē auaricia deſignat q̄ ē inſatiabilior inferno: ꝯcupiſcētia: ⁊ ſitiēti terra. Primo igit auarus eſt inſatiabilior q̄ infernus. q̊ poſtq̄ plenus eſt dicit ſufficit. Auarus aūt quāto plus habet tāto magis eſt cupidus. Prouer. xxvij. Infernus ⁊ p̄ditio nunq̄ implent. ſilr̄ ⁊ oculi hoīm inſatiabiles ſunt Eccl'ſ. v. Auarus nō implet pecunia. Scd̄o auarꝰ eſt inſatiabilior q̄ carnalis ꝯcupiſcētia q̄ in hoīe ſene dic̄ ſufficit. Auaricia aūt ī hoīe ſene nō ſeneſcit: ſꝫ iuueneſcit ap̄līꝰ. Tull'. Auaricia q̄d ſibi velit nō intelligo. Quid em̄ abſurdiꝰ eſſe pōt q̄ q̊ minus reſtat me eo amplius viaticū quero. Tercio auarus inſatiabilior eſt terra ſitiēti q̄ dicit ſufficit qñ ē magna inūdatio aquarū. ⁊ qñ ipſe aque ſup̄abūdāter ꝑ diuerſa loca diſcurrūt. Auarus aūt ſi habet magnā abūdantiā diuitiarū: non tñ dicit ſufficit. Et ſi diuitie ſue diſcurrant ad terraꝫ longinquā ⁊ diuerſas nundinas: nō tñ dicit ſufficit. Sicut igit ignis nō dicit ſufficit qñ plenus eſt lignis. ſic nec infernꝰ qñ plenus eſt hoībus dānatis. Et ſicut ignis nō dicit ſufficit q̄tūcunq̄ ſit diuturnus poſito ꝙ habet ligna ſuppoſita. ⁊ ſic de carnali ꝯcupiſcētia. Et ſicut ignis nō dicit ſufficit qñ habet magnā abūdātiā lignoꝝ. ſicut dicit terra ſitiēs qñ habet abūdantiā pluuiarum. ſic ignis auaricie nō dicit ſufficit in hoīe diuitijs pleno Eccl̄i. xxiij. Aīa calida q̄ſi ignis ardēs nō extinguet donec aliquid deglutiat. ⁊ hō nequā in ore carnis ſue nō deſinet donec incēdat ignē. Tercio lepra eſt morbus cōtagioſus. inq̄tum ad h̄ ſignat ſup̄biā q̄ eſt cōtagioſa. iuxta illud Eccl̄i. xiij. Qui tetigerit picē inq̄nabit ab ea. ⁊ q̊ cōmunicauerit ſup̄bo induet ſup̄biā. Et aſſimilat ſup̄bia pici. q2 ſicut multe adherētie eſt pix. ſic ſup̄bia aīam obſcurat ⁊ impedit ne veritas ad eā tranſeat Greg. Tumor mentis eſt obſtaculū veritatis. Eſt

UVA. BHSC. IyR_034_1

etiā tante adherētie ꝙ aliꝭ viciꝭ ſupatis ipſa ſupe
rari nō pōt. Nam inter vicia ipā eſt prima in acceſ
ſu.ꝯtinua in ꝓceſſu.ꝛ vltima in receſſu. Non ſolū
autē ſupbia:ſ; etiā omne aliud pctm̄ mortale de ſe
eſt cōtagioſum. Sicut em̄ leproſus generat lepro
ſum corpaliter.ſic pctōr generat aliū pctōrē ſpū
aliter.j.Chor.xv.Corrumpūt bonos mores collo
quia praua. Qñ ſani ſtant cū ſanis in ſanitate mu
tua ſe cōſeruāt. Qñ vo leproſi ſtant cum leproſis
iſti magis ſe viciāt ac corrumpūt.de q̄ nō modicū
cauendū. Qñ vo ſani ſtant cū leproſis vel ecōuer-
ſo ſani ſepe inficiunt a leproſis.leproſi aūt in mul
tis iuuant a ſanis. Ideo nō eſt leproſis ſtandū cū
ſanis.imo valde nociuū eſt. Sed piculoſum eſt ſa
nis ſtare cū leproſis:eodē mō qñ boni ſtant cū bo
nis mutuo ad bonū ſe ꝓuocant. Vnus em̄ aliū ꝓ
uocat ad hūilitatē.aliꝰ aliū ad patiētiā.ꝛ ſic d̄ aliꝭ
ꝓuer.xxvij. Ferrū ferro exacuit ꝛ hō exacuit faciē
ſui amici. Ps̄.xviij. Dies diei eructat verbū ꝛ nox
nocti indicat ſciam. Bonus em̄ q̄ eſt dies dat al-
teri diei.i.alteri bono hoi documētū. Sed ecōuer-
ſo nox.i.malus hō dat alteri malo malā doctrinā
ꝛ ſic peiores efficiunt. Apoca.xxij. Qui nocet no-
ceat adhuc.ꝛ q̄ in ſordibus eſt ſordeat adhuc. Qñ
vo boni ſtant cū malis vel ecōuerſo nō eſt piculū
malis ſ; vtile.q: ſepe meliorant. Eſt aūt piculū bo
nis q: ſepe viciantur. Ps̄.xvij. Cum peruerſo per
uerteris ꝛc. Prouerb.xiij. Qui cum ſapientibus
gradit ſapiēs erit. Amicus ſtultorū efficiet ſilis.iō
nō dixit dñs babilonicis vt exirent de medio ppl'i
ſui:ſ; dixit pplo ſuo vt exirēt de medio babilonis.
q: ppl's dei in multis ꝓdeſt pplo diaboli. Hiere.
lj. Egredieminí d̄ medio babilonis ppl's meus vt
ſaluet vnuſquiſq; aiam ſuā ab ira furoris dñi. Et
ne forte molleſcat cor vrm ꝛ timeatis auditū q̄ au
diet in terra. Ex q̄bus verbis habet ꝙ ille qui vitat
malas ſocietates q̄tuor mala vitat. Primo aīe ſue
ꝑditionem.iō poſtq; dixit. Egredimini de medio
babilonis ppl's meus.ſubdit. Vt ſaluet vnuſquiſ
q; aiam ſuā.q: ſepe inter malos boni anias ſuas ꝑ
dunt. Scdo vitat diuinā indignationē quam ſepe
incurrūt illi q̄ inter malos habitāt. Iō ſubdit. Ab
ira furoris dñi.ij. Paral.xix. His q̄ oderunt dñm
amicitia iungeriſ.ꝛ idcirco irā dñi merebaris. Ter
cio vitat mētis eneruationē.q: ſepe habitantes cū
malis a rigore virtutū molleſcūt. Ideo ſubdit. Ne
forte molleſcat cor vrm. Quarto vitat diabolicam
tentationē.q: ſepe diabolus ꝑuertit bonos. Iō ſb
dit. Ne timeat; auditū q̄ audiet i fra. Iſte auditꝰ
ē diabolica ſuggeſtio q̄ ſepe diabolꝰ infeſtat bonos
vt poſſit eos corripe ꝑ malos. Itē nō lepra q̄tuor
modis ſanat. Prio ꝯfeſſiōe. Leuit.xiiij. Hic ritꝰ le
proſi erit qñ mūdandus eſt adducet ad ſacerdotē.
Vñ leproſis dictu; eſt Luce.xvij. Ite ꝛ oſtendite
vos ſacerdotibus. Iſid. Confeſſio ſanat.confeſſio
iuſtificat:ꝛ peccāti veniā donat. Iaco.v. Cōfitemi-
ni alterutrū pctā vra ꝛc. Scdo ſanat elemoſina.
Lu.xj. Qd̄ ſupeſt date elomoſynā ꝛ oia mūda vo-
bis erūt. Figurat Leui.xiiij. Imponens leproſis
moyſes offerre ſextariū.i.ſex opa miſcdie. Tercio
cōtritōe. Figurat.iiij. Reg.v.in naaman ſepties la
uando ſe in iordane. Treñ.ij. Educ q̄ſi torrentē la-
chrymas. Et ſic ps̄. Lauabo ꝑ ſingulas noctes ꝛc.
Iſa.j. Lauamini ꝛ mūdi eſtote. Quarto orone.
vt p; d̄ decē leproſis. Lu.xvij. Leuauerūt vocē ſu
am q̄ ꝓpria oronē ſanati ſunt. Silr aliena. Figu-
rat Num.xij. Moyſes orauit ꝓ ſorore eius.ꝛ mū
data eſt. Quito dñi paſſione. Figurat.iiij. Reg.
v.in Naamā q̄ ſepties ſe lauit i iordane.i.in ſangui
ne xpi quē ſepties fudit. Primo in circumciſione
cōtra luxuriā q̄ in iſto mēbro polluit. Scdo in ſu-
dore cōtra gulā de qua naſcunt humores. Tercio
in capite ꝯtra ſupbiam. Aug. Sub ſpinoſo capite
non decet hominem eſſe delicioſum. Quarto in
corde ꝯtra iram. Philoſophus.ij.de aia. Ira accē
ſio eſt ſanguinis circa cor. Quinto in flagellatiōe
ꝯtra inuidiā. Sexto in ꝑforatōe ꝯtra auariciā. Ipe
em̄ habet manus extēſas vt daret vniuerſaliter.ap
tas vt daret liberaliter.ꝑforatas vt daret totaliter.
Septimo in pedū affixione ꝯtra accidiā. Ps̄. In
tingat pes tuus.ſ.in ſanguine. Ibi nos lauit Apo
ca.j. Dilexit ꝛ lauit nos in ſanguie ſuo a peccatis
nris. Berñ. O bone ieſu q̄d retribua; tibi ꝓ oibus
fatigatiōibus tuis.ꝓ ſudoribus ꝛ lachrimis tuis.
ꝓ variꝭ diſcurſibus q̄s feciſti in medio nationis
praue. Et ſi diſtribuero oēm ſubſtātiā meā in vſus
pauperū.ꝛ tradidero corpus meū ita vt ardeā.nō
ero cōdignus ꝓuidētie tue. Accipiā tñ calicē paſſi
onis tpalis vt reclinē oculos meos ad lachrymas
tuas.

Feria tercia. Sermo xliij.

Vbi duo vel tres cōgre

gati fuerint in noie meo in medio eorum
ego ſum. Math.xviij. Exiſtēs in angu
ſtiꝭ ꝛ tribulationibus ſolet hoc cōqueri amicis ſu
is fideliſſimis querēs iuuamē ꝛ cōſolationē ab eis
Eccl'i.vj. Si poſſides amicū in tentatōe poſſide il
lum. Nam amicus fidelis ꝓtectio fortis. Itē ami
cus fidelis medicamentum vite ꝛ immortalitatis.
Spūaliter. Et ſic nos ad xpm. Et h̄ facit eccleſia i
introitu. Ego clamaui ad te dñe qm̄ exaudiſti me:
inclina aurē tuā ad p̄cem meā ꝛ exaudi verba mea
cuſtodi me vt pupillā oculi ſub vmbra alarū tuaꝝ
ꝓtege me. Et in collecta. Exaudi nos oṗs ꝛ miſe-
ricors deus ꝛ continentie ſalutaris nobis ꝓpicius
dona cōcede. Et ꝙ hoc debemus facere figuratu;
eſt in ep'la hodierna q̄ ſcribit.iiij. Reg.iiij. Mulier
quedā in tribulatōe exiſtēs cui vir mortuus fuerat
ꝛ creditor venit volens tollere ambos filios. Ipſa
cōquerebat helyſeo ꝓphete q̄ multiplicauit modi
cum oleū ꝛ impleuit oia vaſa.ꝛ ſic fecit vēdere ole
um ꝛ ſoluere creditori. Spūaliter.vidua in tri-
bulatōe exiſtens eſt conſcientia in peccato. Augꝰ.
Peccatum eſt ſibiipſi pena. Et principaliter credi
tor.id ē diabolus ſi velit tollere ambos filios.i.cor
pus ꝛ aiam vade ad helyſeu;.i.xpm qui interptat
ſalutare dei mei.ꝛ ipſe omnia vaſa.i.cor ꝛ aiam et
cōſcientiā ꝛ intellectū implebit oleo dilectōis.ꝛ h̄
oleum vende.i.impartire.ſ.deo tibi ꝛ ꝓximo.ꝛ ſol
ue creditori ꝛ reliquū ſit tibi. Et ſicut helyſeus au
diuit viduam.ſic ꝛ xp̄s nos vt p; in verbis p̄miſ-
ſis. Vbi duo vl' tres ꝛc. In ſumma euāgeliꝭ tria
innuunt. Primo fraterna correctio:cum di. Corri

pe inter te ⁊ ipm ⁊c. Scḋo dei benigna exauditio
ibi. Si duo ex vobis cõſenſerint. Tercio innuit be
niuola remiſſio: ibi. ſeptuagieſſepties. De pmo dr
In illo tpe. ſ. cum ait ꝙ voluntas pr̃is nõ eſt, vt pe
reat vnus de puſillis iſtis. q2 malus gaudium orit
de oue inuenta q̃ errauit q̃3 ſup nonagintanouem
que nõ errauerunt. Ergo peccatores nõ ſunt ↄtem
nendi ſ3 pie corrigendi. Unde dicit. Si peccauerit
in te. i. contra te iniurijs afficiendo vel malũ exem
plum tibi p̄bendo. vel in te. i. te ſolo ſciente. frater
tuus. i. ꝓximus. ſcz fraterno amore. vade. i. nõ per
ſcriptum vt dicit Hiero. ſed viue vocis actu. corri
pe eum: nõ laudes adulando. Ps. ix. Qm̃ pecca
tor laudat in deſiderijs aie ſue. Corripe non ſileas
Glo. Qui fratrem ſuũ pecare videt ⁊ tacet ita pec
cat ſicut qui penitenti nõ indulget. Dubitat an
illud p̄ceptum corrigendi fratrẽ peccantez ſpectet
ad oẽs. Reſpõdet ꝙ ſic. ⁊ hoc ex debito charitatis
plus tñ ad hoc ligant p̄lati q̃3 alij. qa p̄lati ex zelo
charitatis ⁊ officio p̄latiõis. alij ex zelo charitatis
tm̃. Itẽ p̄lati habẽt corripe verbo ⁊ facto. i. flagello
alij tm̃ v̄bo. Nota ſctũs Tho. ſcḋa ſcḋe. q. xxxiij
dicit. Eſt p̄ceptũ affirmatiuũ nõ obligans ad ſem
per ſ3 ꝓ loco ⁊ tpe. Dubitat an ſemp ligat. Rñdet
ꝙ ſic: ſ3 nõ ad ſp exequendũ. ſ3 ꝓ loco ⁊ tpe qñ lic3
⁊ expedit. ⁊ hõ credit ꝙ ſit vtilis. Sunt tñ aliqui
caſus in quibus abſoluit hõ ab iſto p̄cepto. Pri
mus cum nõ ſit aliqua ſpes melioratiõis. Hiero.
Fruſtra niti ⁊ nihil aliud q̃3 odium querere extre
me dementie eſt. Ideo Prouerb. ix. Noli arguere
deriſorem ne oderit te. Scḋo cum timet defectus
ꝓbationis ⁊ criminaliter agit. ⁊ vbi actor obligat
ad talionẽ ſi in ꝓbatõe deficiat. Tercio cum p̄lato
tanq̃3 iudici notũ eſt factum. q2 ille notorius eſt ⁊
cõuictus. Quarto cũ meliori vel ad minus eque
bono operi vacat. vt ſi ſit monachus. Quinto cũ
multitudo vł potestas eſt i culpa vbi correptio pl9
noceret eccleſie q̃3 ꝓdeſſet. ergo non valet ſemp ad
exequendũ. Nota modũ corrigendi ⁊ ordinem.
Nam tres modos ponit Aug9. ſup illud Math.
vij. Hypocrite eijce primo trabem. Primo volẽs
aliũ corrigere debet hoc facere ex amore. q2 hoc fa
cit dñs Apoc. iij. Ego quos amo arguo ⁊ caſtigo.
Sed heu aliqui ex rancore corrigũt. ⁊ talis non vi
det correctio ſed pſecutio. Iſa. xj. Egredietur virga
id eſt correctio ḋ radice yeſſe. id ẽ de incẽdio amo
ris. Scḋo dz ↄſiderare ſi eſt ei ſilis in eodem deli
cto vel equali vel maiori. ⁊ maxime ſi eſt notoriuz
tunc non debet eum corrigere ſ3 ſeipm prius corri
gat. alś diceret ei illud Luc. vj. Hypocrite primo
eijce trabem de oculo tuo ⁊ tunc ꝓſpicies vt edu
cas feſtucã de oculo fratris tui. Et Roma. ij. Qui
ergo aliũ doces teipm nõ doces. q̇ p̄dicas nõ furã
dum furaris. q̇ dicis nõ mechandũ mecharis. qui
abominaris ydolũ ſacrilegiũ facis. q̇ in lege glori
aris p p̄uaricationẽ legis deũ inhonoras. In q̇ al
terũ iudicas teipm ↄdẽnas. Grego. Durũ eſt ꝙ q̇
neſcit tenẽ moderamina vite ſue iudex ſit vite alie
ne. Prouer. xviij. Iuſt9 pmo accuſator ſui ẽ. Gre.
Impitus eſt medicus q̇ alioꝝ curã gerit: ſuũq3 vul
nus neſcit. Aug. Iudex in nullo illorũ ſit iudican
dus q̇ in alio iudicare eſt paratus. Si aũt nõ eſt ei
ſilis dz videre ſi aliqñ fuit ei ſilis. ⁊ tunc ſicut nole
bat deſpici ſ3 volebat ↄpaſſionẽ ſibi impendi. ⁊ ſic
nec ipſe fratrẽ penitentẽ deſpiciat: ſ3 ↄpaſſionem ⁊
miſcḋiam exhibere ſtudeat. Eccłi. viij. Ne deſpici
as hoiem auertentẽ ſe a pctõ ⁊ ne improperes ei.
Memẽto qm̃ oẽs in correctiõe ſumus. Uñ Eccłi.
xxxj. Intellige q̇ ſunt ꝓximi tui ex teipſo. Grego.
Dñs petrũ miſit cadere vt in ſua culpa diſceret q̇
bus miſereri deberet Si aũt nõ eſt nec fuit ei ſilis
tunc dz cogitare q2 poſſes fieri ei ſilis. ideo rõne ta
lis dubij nõ dz ſupbire. j. ad Chor. x. Qui ſe exiſti
mat ſtare videat ne cadat. Aug. Nemo eſt q̇ ſecu
rus eſſe poſſit in hac vita q̇ tota tentatio noiatur.
Job. vij. Militia eſt vita hois ſup terrã. ⁊ ſicut di
es mercẽnarij dies eius. ergo cũ modeſtia faciẽda
eſt correctio. Apłs ad Gal. vj. Si p̄occupatus fue
rit hõ in aliq̇ delicto. vos q̇ ſpũales eſtis inſtruite
hmõi in ſpũ lenitatis. Ergo illi q̇ zelũ habent non
ſcientiã. notant eſſe ſine capite. q2 oia vindicare vo
lunt iuxta exceſſum. Uñ Aug9. Si oia hic vindi
carent: tunc locũ diuina iudicia nõ haberẽt: dicen
tes. Talis deponat: crucifigat: expellat: ignorãtes
ꝙ in omni medicamine ſaluberrimũ eſt ſapientia.
Sap. ix. Per ſapiam oẽs ſanati ſunt quicũq3 tibi
placuerũt dñe ab initio. Greg. Si aũt nec eſt ſilis
nec fuit ⁊ de dei bonitate confidat ꝙ nunq̃3 ſilis ei
erit: tunc dz videre ſi iſte q̇ ſic eſt rep̄hẽſibilis an in
aliq̇ ſit ↄmẽdabilis. Si em̃ iſte q̇ habet tot defect9
aliq̇s habet ꝑfectus. tunc rõne illorũ bonorum dz
ſupportare q̇ minus habet. Uñ Apoca. ij. Iohes
volens rep̄hẽdere ep̄m in epheſo: primo ponit vi
cium dicẽs. Habeo aduerſum te pauca. q2 charita
tem primã reliquiſti. Sed ſubiũgit qḋdã bonũ. q2
odiſti facta nicolaitarũ: q̇ ⁊ ego odi. Nicolaite em̃
dixerũt ꝙ cõcubitus ſimplex non eſſet pctm̃. Silr
de ep̄o ſardis primo dicit viciũ. Non inuenio opa
tua plena corã deo meo. Et ſubdit. Habes pauca
noia q̇ nõ coinq̇nauerũt veſtimẽta ſua: ſ3 ambula
bunt mecũ in albis q2 digni ſunt. Apoc. iij. nobis
in exẽplum. Uñ Greg. Dato tñ ꝙ aliquis videat
omnino malus. tunc debes cogitare: q2 iſte in cõ
ſpectu dei tibi forte eſt p̄ponẽdus. Exemplum ſu
me de ſtephano ⁊ paulo. Cum ſtephanus lapida
ret paulo iuuãte: paulus videbat malus. tñ in con
ſpectu dei ſtephano merito p̄ponendus. Itẽ de
ordine correctõis. Reſpondet pctm̃ fratris aut eſt
tibi ſoli agnitũ. aut alijs paucis. aut publicuz. Si
tibi ſoli. tunc corripe eum inter te ⁊ ipm ſoluz. i. ſe
crete ꝓpter cõſeruationẽ bone fame. q2 alś amiſſa
fama efficeret hõ inuerecũdus. ⁊ p ↄſequẽs nunq̃3
a pctõ retraheret. Nota ſanctus Tho. ſcḋa ſcḋe
q. xxxiij. dicit. Si pctm̃ occultuz vergeret in detri
mentũ cõmunitatis. vt quis vellet ꝓdere ciuitatẽ
hoſtibus. vel hereſim ſeminare. ſtatim ꝓcedendũ
eſſet in denunciationẽ. niſi forte firmiter ſciret hoc
auertere p ſecretam correctionẽ. Si autẽ vergit in
damnũ pctõris tm̃. tũc ſecrete debet fieri correctio
⁊ debet pluries fieri interim ꝙ eſt ſpes melioratio
nis. Si te audierit ſcz penitẽdo. ⁊ a pctõ ceſſando
lucratus es aiam fratris tui. i. eius reuocatõ cedet
tibi in lucrũ ſpũale ſcz ſalutis aie. Si te non audie
rit. id eſt ſecretã correctionẽ nõ aduertit: adhibe te

UVA. BHSC. IyR_034_1

cum vnum vel duos.id eſt conuincas eum teſtib⁹
.j.Thim.v: Peccantes corā omnibus argueꝫ ⁊ ce
teri metum habeāt. Iſid. Dum vnus corrigitꝛ alij
emendantꝛ.Et illi coram quibus debet fieri corre-
ctio ſm Aug.debēt eſſe tales q̇ volūt ꝓdeſſe ⁊ nō
obeſſe.qꝛ in ore duorum vel triū ſtat omne verbū
Sed diceres. tn̄ dicitꝛ Deutero.xix. Non ſtabit
vnus teſtis ꝯtra aliquē. Reſpondetꝛ. hoc eſt veruꝫ
ꝑ modū accuſationis.ꝫ ꝑ modum denunciatiōis
ſufficit vnus. Si nō audierit eos.ſ.tecū corrigētes
dic eccleſie.id eſt coram p̄lato teſtibus eum cōuin
cendo. Auguſtinus dicit.p̄lato primo vt eſt ſingu
laris ꝑſona.ſi non emendatꝛ tunc vt iudici. hoc eſt
verum in grauibus peccatis.qꝛ leuia nō derogant
fame. Vel dic eccleſie.id eſt excōmunica euꝫ. Si
eccleſiam nō audierit.id eſt ſi ꝑ iurgationem p̄lati
vel eccleſie ſe nō emendauerit.ſit tibi ſicꝰ ethnicus
id eſt gentilis. Ethna eñ grece gens eſt latine. Et
publicanus Publicanus eñ dicitꝛ qui lucra ſeculi
ſectatꝛ ꝑ fraudē ⁊ furta ⁊ ꝑ iuria. Vel qui publico-
rum eſt exactor vectigalium. ⁊ cum talibus iudei
nō cōmunicabant. Hic dn̄s deus ieſus xp̄s dedit
p̄latis ſniām ⁊ iuriſdictionē excōicationis.Et no-
bis oſtēdit quō excōicatis non debemus partici-
pare. Primo in ſalutatione.ij.Ioh.j.Si quis ve-
nit ad vos:⁊ hanc doctrinam nō affert.nolite eum
recipe i domū:nec aue dicetis ei. Qui eñ dicit illi
aue:cōmunicat opibus eius malignis. Scd̄o nō
in oꝛone publica.j.Ioh.v.Eſt peccatū ad morteꝫ:
non dico ꝓ illo vt roget quis. Tercio in comeſtio-
ne.j.Corinth.v.Si is qui frater nominatꝛ intꝛ vos
eſt fornicator.aut auarus:aut ydolis ſeruiens:aut
maledicus:aut ebrioſus:aut rapax: cuꝫ hmōi nec
cibum ſumere. O ꝙ̄ graue factum eſt excōicatio.
⁊ ergo timēda eſt. Primo. quia eſt lepra ſpūalis.
qꝛ inficit alios. Figuratꝛ ꝑ lepram Marie. Num.
xij.q̄a coinquinat alios. Auguſtinus dicit ꝙ apl̄s
eam denominationē voluit intelligere ſupra factā
cum ordine iuris. Scd̄o timēda eſt. qꝛ ille qui ex-
cōmunicatꝛ eſt membrū abſciſum a corꝑe.ſ.xp̄i.cu
ius ſpūs nō vegetatꝛ ſicut ramus in trunco ⁊ are-
ſcit. Ioh.xv.Sicut palmes non pōt ferre fructum
a ſemetipſo niſi māſerit in vite.ſic ⁊ vos niſi in me
manſeritis. Tercio ſathane traditꝛ. Aug⁹. Omnis
excōmunicatus a ſacerdote ſathane traditꝛ. vt ha-
betꝛ.xj.q.iij.c.Abſit. Itē ꝑiculoſius ꝙ̄ cum iudeo
vel gentili.qꝛ ille veritatis viam nō cognouit ſicut
excōmunicatus.ij.Petꝛ.ij. Melius eſt viam verita
tis non agnoſcere ꝙ̄ poſt agnitionē retrorſum cō-
uerti. Nota cum paganis comedere licet.ꝫ non
cum excōmunicato.vt patet.xj.q.iij.c.Ad mēſam
Vnde.j.Chor.x. Si quis infidelium vocauerit
vos ad cenam ⁊ vultis ire.omne qđ vobis apponi
tur manducate. Dicitꝛ ibidem in p̄allegato loco.ſ.
xj.q.iij.c.euidēter.ꝙ cōmunionē paganorum nō
cogimur vitare qui in ſnīa notati non ſunt. ⁊ hoc
ideo vt eos lucrifaciamus. Ideo ibidē.xj.q.iij.ca.
cū ergo.dicitꝛ.Cum ꝑ ſniām quis nominatus fue-
rit cum eo cōmunicare nō debemus. Ibidē antea
cum dicitꝛ.Cuꝫ excōicato nec orare.nec loqui. nec
veſci licet. Gloſa.contumaciter. Ideo excōmuni-
catio ⁊ ſnīa faciēda eſt.vt habetꝛ.xj.q.iij.c. Senten
tia paſtoris.vbi dicitꝛ.ꝙ ſnīa paſtoris ſiue iuſta ſi-
ue iniuſta timenda eſt.⁊ non ex ſuꝑbia tenēda eſt.
⁊ non ex ſuꝑbia cōtemnēda eſt. Sed diceres. Ach
quomodo ſacerdos habꝫ me tradere diabolo. Di
cendām ꝙ dn̄s ita confirmauit eoruꝫ iuriſditionē
dicēdo. Amen dico vobis quod eſt iuramentum
xp̄i. Ad Heb.vj. Nam oēs ꝑ maiorē ſui iurant.et
non fuit maior eo.qꝛ ꝑ ſe veritas. Quodcūq̄ liga
ueritis.ſ.cathena anathematis. Dicit notanter li-
gaueritis in plurali. ⁊ prius Mathei.xvj.dixit in
ſingulari. Qđcūq̄ ligaueris.ad deſignandū ꝙ eā-
dē auctē quā cōmiſit petro cōmiſit ſuis ſeq̄cibus.
Tunc ſubdit. Suꝑ terram.id eſt in eccleſia militā
te.erit ligatum ⁊ in celo. Et talis ſentētia cōfirma-
bitꝛ diuino iudicio. Notāter dicit in terris.in celo
ſunt omnes ſoluti.quia dicitꝛ Apoca.xxj. Nihil co
inquinatum intrabit in celum. In inferno ſunt li-
gati.iuxta illud Matth.xxij. Ligatis manibus et
pedibus mittite euꝫ in tenebras exteriores vbi erit
fletus ⁊ ſtridor dentium. Ligatis manibus.i.potē
tia operatiua.quia non poſſunt mereri. Et pedib⁹
id eſt potētia effectiua ⁊ potentia intellectiua.ꝓij-
cite in tenebras exteriores ⁊c.vbi deum non vidēt
quia ibi ſunt extra ambitum diuine miſcdie. De q̄
Auguſtinus. Si ſcirem patrē meuꝫ in inferno ⁊c.
Sed in terris poteſt fieri ſolutio. hic oēs poſſunt
ligari peccato veniali.j.Ioh.j. Si dixerimus quo
niā peccatū non habemus. ipſi nos ſeducimus ⁊
veritas in nobis nō eſt.peccatū ſcꝫ veniale. Rom.
iij. Omnes peccauerunt ⁊ egent gratia dei. Ergo
apl̄s.j.Corinth.iiij. Nihil eñ mihi conſcius ſum
id ē nulluꝫ ſcio mortale ꝫ in hoc nō iuſtificatus ſū
ſcꝫ a veniali. Aliqui ſunt ligati pctō mortali.⁊ illō
eſt graue ligamen. Figuratꝛ Iudicū.xv. Samſon
fuit ligatus duobus funib⁹ nouis a Dalida. Spi
ritualiter. Samſon interꝑtatur ſol fortis.et ſignat
peccatorē in mortali peccato exiſtentē.talis eñ li
gatꝛ cum duobus funibus.nexibus.ſ.culpe ⁊ pene
Sciēdum tn̄ peccator quattuor incurrit ꝑ pecca
tum mortale. Primo celum clauditꝛ.ſcd̄o infern⁹
aperitꝛ.tercio intra ſe ꝑ culpam inficientem perdit
gratiam.quarto extra ſe amittit eccleſie meritum
Sed ab his habꝫ ſacerdos abſoluere. Primo ape
rit celuꝫ. Ideo dicitꝛ Math.xv. Tibi dabo claues
regni celorum. Et apoca.xj. Hi habēt poteſtatem
claudendi celum. Nam lingue eorum claues celi
facte ſunt. Scd̄o ſacerdos claudit infernū. Ma-
thei.xvj. Porte inferi nō p̄ualebūt aduerſus eam
Tercio remittit culpam.ideo ter dedit eis ibs
ptātem remittēdi culpam. Primo dedit Matth.
xvj. Quodcūq̄ ligaueritis ⁊c. Scd̄o Math.xviij
vt hic in textu. Tercio Ioh.xx. Accipite ſpm̄ ſan-
ctum quorū remiſeritis ⁊c. Ad deſignādū ꝙ com-
miſſa tribus modis.cogitatione.locutione ⁊ oꝑa
tione.habet ſacerdos indulgere. Quarto ſacer-
dos reſtituit cōmunioni eccleſie.vt apl̄s.ij.Chor.
ij. Quod ⁊ ego donaui ꝓpter vos in ꝑſona xp̄i ⁊c.
Et illam cōmunionē petit Ps. Particip ē me fac
deus ⁊c. Dixi ſcd̄o innuitꝛ benigna dei exaudito
ibi. Iterū dico vobis.ſ.fidelibus. Si duo ex vobis
conſenſerint ſuꝑ terram de omni re quamcūq̄ pe
tierint fiet illis.hoc eſt contra illos qui cōmunem

UVA. BHSC. IyR_034_1

orationem ſpernunt. Nam vbi plura lumina lu-
cent ibi maior ſplendor: vbi multa materia ignis
ibi intenſior calor. Hieronymus. Impoſſibile eſt
multorum pces nõ exaudiri. Nam petrus libera
tus eſt cõi orone. Act. xij. Oratio fiebat ſine inter-
miſſione ab eccleſia ad deũ ꝓ eo. Paulus ad Ro
ma. xv. Adiuuetis me in oronibus vrĩs ⁊ oretis ꝓ
me ad dñm. Gloſa. Apl's petit ꝓ ſe orare. qꝛ mul-
ti minimi dum congregant̃ vnanimes fiunt ma-
gni ⁊c. Ecce ad petionẽ alicuius rei impetrãde re-
quirit̃ conſenſus. Et primo ꝯſenſus in amore. pſ̃.
liiij. In domo dei ambulauibus cum ꝯſenſu. Iſte
conſenſus eſt laudabilis. Pſ̃. Ecce ꝙ bonum ⁊c.
Item requirit̃ cõſenſus in vocibus ad laudandũ
Dan. iij. Hi tres quaſi ex vno ore laudabãt dñm.
Et dicit ſup terram. vbi eſt locus merẽdi vel deme
rendi. de omni re quacunqꝫ petierint. ſ. ad ſalutez.
Prouer. j. Stulti ea q̃ ſibi ſunt noxia petũt. tales
non exaudiunt̃. Ideo ſubdit. Fiet vobis a patre
meo qui in celis eſt. id eſt tales exaudiũt̃. Attamẽ
multipliciter. Aliquãdo ad voluntatem ⁊ non vti-
litatẽ: vt demonem tentare. Iob. j. Silr̃ ⁊ demões
petentes intrare porcos. Math. viij. Aliqñ ad vti-
litatem nõ ad voluntatẽ. ⁊ ſic nõ exaudiuit Pau
lum qui ter rogauit dñm vt auferret ab eo ſtimulũ
carnis. ij. ad Cor. xij. ſed ait. Sufficit tibi gr̃a mea
ſcꝫ ad vtilitatem. Nam virtus in infirmitate perfi-
citur. Aliqñ ad voluntatem ⁊ vtilitatem. ⁊ ſic apl̃i
Act. j. erant pſeuerantes in orone vnanimiter orã
tes. ſ. ꝓ ſpũſancto. ⁊ miſit eum. Item ne quis dice
ret fiet a patre ⁊ nõ ab eo: includit ſe dicens. Vbi
duo vel tres cõgregati fuerint in nomine meo: nõ
ꝓ agendis diuitijs vt cupidi. non in cubilibus vt
laſciui. nõ in vltiõe vt iracundi. ꝫ in nomine meo
Rabanus. In noie dñi cõgregati ſunt qui ipſius
gloriam emulant̃. In medio eorũ ſum. Rabanus
Amat medium. qꝛ mediator dei ⁊ hoim. In nati-
uitate Abacuc. iij. In medio duum animaliũ co-
gnoſceris. In vita in medio doctorum. Lu. ij. In
morte medius pependit in cruce. Ioh. xix. Poſt
mortem in medio diſcipulorũ Ioh. xx. In medio
extremi iudicij ſepabit agnos ab hedis. ſic ei erit i
medio: qꝛ agni a dextris ⁊ hedi a ſiniſtris. Math.
xxv. ad deſignandum qḋ dr̃. j. Ioh. ij. Si quis pec
cauerit habemus aduocatũ apud deũ patrẽ ieſuꝫ
xp̃m. ⁊ ipſe eſt ꝓpiciatio ꝓ peccatis nr̃is. nõ ꝓ no
ſtris tm̃ ꝫ etiam ꝓ totius mũdi. Bern. O peccator
ſecurum habes acceſſum ad deum ⁊c. Dixit ter-
cio innuit̃ petri interrogatio ⁊ beniuola iniurie re
miſſio cum ſubdit. Tunc accedens ad euꝫ petrus
ait. Quotiens peccabit in me frater meus ⁊ dimit
tam ei. vſqꝫ ſepties. qꝛ audiuit ꝙ deus eſſet ꝓnus
ad remittendũ ⁊ exandiendũ cogitauit ſe vele etiã
in hoc facere ſimilẽ. Sed cũ ſubdit ſepties dimit-
ti. Dubitat̃ vnde petrus recepit hunc numerũ di-
miſſionis. ⁊ nõ dixit octies vel ſexies. Rñdet̃ forte
ex illo qḋ Gorra dicit ſup Geñ. iiij. Septies dat̃
punitio de cayn. ergo econtrario ſi ſepties puniẽ-
dus ſepties dimittẽdus. Vel forte ex illo prouer.
xxiiij. Septies in die cadit iuſtus ⁊ reſurget. Vel
ꝓpter ſeptem peccata mortalia. Chriſ. Eſtimabat
petrus ſe magnũ numerum dixiſſe. Rñdit xp̃s de

ore miſcdie. Nõ dico tibi vſqꝫ ſepties. ꝫ vſqꝫ ſeptu-
agieſſepties. Iſte numerus dupliciter põt coniun
gi. vel ꝑ multiplicationeꝫ ſicut vult Hieronymus
vel ꝑ aggregationẽ ſicut vult auguſtinus. ſm̃ Hie
ronymũ iſte numerus multiplicat ſeipſum ita vt
vnum aduerbium ducat̃ ꝑ aliud. ſ. ꝙ ſeptuagieſſe
pties accipiat̃ ꝓ ſepties ſeptuaginta. vel ſeptuagi-
eſſeptem. i. quadringentis nonaginta vicibus. q. d.
Totiẽs dimittas in die quotiẽs homo peccare pt
vel vix peccare poteſt. Sed auguſtinus intelligit
hunc numerũ ꝑ ſimplicẽ aggregationẽ. ſic di. Au
deo dicere ⁊ ſi ſeptuagieſſepties peccauerit ig̃ſ cas
⁊ ſi centies omnino quotiens peccauerit ignoſce.
Si em̃ xp̃s decẽ milia peccatorũ inuenit ⁊ cũ hoc
omnia donauit. ſic ⁊ nos non debemus ſubduce-
re miſcdiam. Ideo Aug⁹. Non tñ ſine cauſa dñs
hunc numerũ poſuit ſeptuagieſſepties. ſed qꝛ ꝑ ſe-
ptem dies vniuerſitas tempor numerat̃. Sic vni
uerſitas tranſgreſſionũ ꝑ eundẽ numerũ etiã figu
rat̃. Sed heu ſunt aliqui dicẽtes: nõ poſſum ei di-
mittere. qꝛ multotiẽs cõmouit me. Audi dictum
xp̃i in textu. Non dico tibi ſepties ꝫ ſeptuagieſſe-
pties. Audi ⁊ eius factũ Luce. xxiij. Pater dimit-
te illis ⁊c. Audi beatũ ſtephanuꝫ dicentẽ Act. vij.
Dñe ne ſtatuas illis hoc peccatũ. Reſpice q̃d oras
Dimitte nobis debita noſtra ſicut et nos dimitti-
mus debitoribus noſtris. ⁊ Math. xviij. Si nõ di
miſeritis vnuſquiſqꝫ fratri ſuo ex cordibus veſtris
nec pater meus dimittet vobis peccata vr̃a. Nam
dicit̃ Luce. vj. Eadẽ mẽſura qua menſi fueritis re
metiet̃ vobis. Iſiḋ. Sicut nullũ ꝓficit medicamẽ
tum telo exiſtente in liuore. ſic nec oratio in ranco
re. Ideo Eccli. xxviij. c. Relinque ꝓximo tuo no-
centi te: ⁊ tibi depcanti dabit̃ venia.

Feria quarta. Sermo xliij.

Quare vos tranſgredi

mini mandata dei. Math. xv. Quilibet
princeps in ſuo diſtrictu põt conſtituere
traditiones ſm̃ ſuum bñplacitum ⁊ ꝯditionẽ. Si
bonus conſtituet bona. ſi malus mala conſtituet.
Et quilibet ſub eo exiſtẽs debet eiſdẽ conſtitutio-
nibus obedire al's tranſgreſſor ꝓbat̃. Spũaliter.
Et ſic rex regum ⁊ princeps oim inſtituit traditio-
nes. id eſt mandata. quibus omnes debemus obe
dire ſub pena excluſionis. Deut. xxviij. Qui non
ſeruauerit mandata mea venient ſup eum omnes
maledictiones iſte ⁊ apphendẽt eum ⁊c. Si anteꝫ
exceſſimus tunc miſcdiam petere debemus. ſicut
facit eccleſia in hodierno introitu cum dicit. Ego
aũt in dño ſperaui. exultabo ⁊ letabor in tua miſe-
ricordia ⁊c. Que aũt ſunt dei mandata. docet epi-
ſtola Exoḋ. xx. Honora patrẽ ⁊ matrẽ. Et extirpat
malas plantationes cum dicit. Non occides. non
mechaberis. non falſum teſtimoniuꝫ dices. Non
concupiſces rem ꝓximi tui. ſ. vxorẽ. ancillam ⁊c.
Qui aũt tranſgredit̃ reprobus efficit̃. Et ſic argu-
unt̃ iudei in pſenti euangelio. Quare tranſgredi-
mini mandata dei ⁊c. Aliud thema. Medicus
iubet aliqua facere. ⁊ aliq̃ ꝓhibet infirmo. Spũa
liter. Et ſic xp̃us teſte auguſtino. Scit celeſtis me
dicus q̃d daturus ⁊ q̃d ſubtracturus ſit. Et ideo po-

UVA. BHSC. IyR_034_1

52

nit q̄d facere debemꝰ.ſ.honorare parētes.Et quid dimittere:cū dicit.Non furari:nō falſum teſtimoniū dare.Itē vbi maius ꝑiculum ibi cicius ⁊ frequētius adhibendū eſt remedium.ſicut medicus qn̄ videt in infirmo morbū conualeſcentē ⁊ naturam deficientē:potius ſubuenit nature ꝙ̄ morbo. Quia maius periculum eſt ſi natura deficiat ꝙ̄ ſi morbus conualeſcat.q2 nūꝙ̄ poſſet morbū expellere ſine auxilio ⁊ vigore nature. Spūaliter.⁊ ſic medicus celeſtis ⁊ magiſter veritatis xp̄s maiores iudeorū:vt ſcribas ⁊ phariſeos frequēter corripuit.q2 vicia maiorū ſunt periculoſiora ꝙ̄ minorum q2 nō ſolum eis ſed alijs ſunt ruine cauſa ⁊ ſcādali.Grego.Dum paſtor ꝑ abrupta gradit̄:neceſſe ē vt grex ad p̄cipitiū ſequat̄.Nā vbi mala radix ibi mali fructus.Et ſic vbi mali prelati efficiunt̄ mali ſubditi.ſicut hortulanus bonas arbores tranſplātat ⁊ malas eradicat.⁊ ſic xp̄s deus.vt patet i ſaul ⁊ dauid.Saul eradicauit:ſꝫ ip̄m dauid plantauit Dauid em̄ cuſtodiuit dei p̄cepta ⁊ ſperauit in domino iuxta hodiernū introitum.Ego aūt in miſericordia tua ſperaui.Et ſic petit eccleſia i collecta. Preſta q̄s omnipotens deus: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi:a noxijs quoꝙ̄ vicijs abſtinētes ꝓpiciationē tuam facilius imperemus. Sed q̄ ſint mandata dicit̄ in ep̄la.Honora patrē ⁊ matrē tuam ⁊c̄.Et hoc non fecerūt maiores iudeorū. ergo dicit̄ eis.Quare vos tranſgredimini mādata dei.

In ſumma euangelij duo innuunt̄. Primo xp̄s arguit iudeos de parentū dehonoratōe:ibi.Quare tranſgredimini mandata.ſ.illud.Honora patrē ⁊ matrēz.Scd̄o corrigit eos de ſimulata equitate: ibi.hypocrite.De primo dicit.In illo tp̄e poſt curationē multorū infirmorū:ſcribe inuidētes. Auguſtinus.Inuidia delectat̄ in malo alieno ⁊ cruciatur in bono.Et ſic phariſei acceſſerūt ad ieſum dicentes.Quare diſcipuli tranſgrediunt̄ traditiōes ſeniorū.Nota aliter arguit hypocrita furioſus.aliter amicus amoroſus.Nam hypocrita p̄mo arguit ad honorē ſui.Naꝫ ſicut auidus laudis ꝓprie nihil facit:nihilꝙ̄ operat̄ ⁊ loquit̄ niſi vnde capiat laudē alienā.ideo alios confundit vt ſolus videat̄ habere ſpm̄ dei.Grego.Cūctis apud ſe ſuꝑbis ineſt clamor in locutōne.amaritudo in ſilentio.rancor ⁊ odium in rep̄henſione.Bern̄.Hypocrite volunt eſſe ſine auctoritate. iudices ſine viſu teſtes. poſtremo falſi accuſatores.humiles ſine deſpectu paupes ſine defectu.Job.xiij.Non veniet in conſpectu dei omnis hypocrita.Scd̄o corrigit hypocrita ad cōfuſionē ꝓximi.Ratio.vt alios humiliet ⁊ ſeip̄m exaltet.alios maculet ⁊ ſeip̄m pulcrificet.Alium dicit peccatorē ⁊ ſeip̄m innocentēz.q̄d figurat̄ in phariſeo Luc.xviij.qui dixit.Gr̄as tibi ago dn̄e:q2 non ſum ſicut ceteri hoim.raptores.iniuſti.adulteri.ieiuno bis ⁊c̄.Sed tales nō ſunt correctores ſꝫ publici ꝓditores.Aug.in omel̄.Hypocrita tria facit qn̄ corrigit.Primo ſcādalizat hoīes. ſcd̄o fraternā diuidit vnitatē.tercio ꝑturbat pacē ⁊ ꝓximū nō emendat ſꝫ peiorat. Vel ſic.In ſumma euāgelij tria innuunt̄.Primo ſcribarū interrogatio:ibi.Tunc acceſſerūt ⁊c̄.Scd̄o xp̄i reſponſio ibi.Quare vos trāſgredimini.Tercio eorū exprobratio:ibi.Hypocrite bn̄ ꝓphetauit de vobis Iſaias. De primo dr̄.In illo tp̄e.ſ.poſt curationem multorū infirmorū:ſignāter ꝑ tactū fimbrie: tūc acceſſerūt ad eū ſcribe ⁊ phariſei.Glo.nō ꝓpter informari ſꝫ diffamari.Non vt docuit pſ̄.xxxiij.Accedite ad eum ⁊ illuminamini.A hieroſolymis.licet phariſei diſꝑſi erant ꝑ oēs tribꝰ.vt dicit Chriſ̄.tn̄ qui in metropoli erant:fuerunt peiores alijs:dicentes.Quare diſcipuli tui trāſgrediunt̄ traditiones ſeniorū.Hiero.Mira ſtulticia ſcribarū ſtulticia.dei filiū arguūt quare hoim traditōes nō teneat Chriſ̄.Non dixerūt quare tranſgrediunt̄ legēz moyſi.Nam tp̄e moyſi cōſtituti ſunt ſeptuaginta ſeniores:vt legit̄ Nume.xj.ad q̄s fiebat recurſus in ambiguis ⁊ difficultatibus.Et iſti multa bona inſtituerūt que nō includebant̄ in lege moyſi.non attendētes q̄d dixit moyſes Deut̄.xiij.Non adijcietur verbū q̄d ꝓpono vobis nec auferet̄.De talibꝰ aūt erat illud ſtatutū ꝙ accedētes ad menſam prius lauarent manus.Ideo ſubdit̄.Non lauāt manus cum panem manducāt.Et hoc receperunt ex Iſa.j.Lauamini ⁊ mūdi eſtote.Beda.Hec verba ꝓphetarū carnaliter acceperūt que illi de cordis ⁊ operis caſtigatōne p̄cipiebāt.cum tn̄ dicit Hiero. Manus.id eſt opa lauanda ſunt. Dixi ſcd̄o tangit̄ xp̄i reſponſio.Ipſe reſpōdēs ait.Quare ⁊ vos tranſgredimini mandatū dei ꝓpter traditionē veſtram.Chriſ̄.Xp̄s non excuſauit diſcipulos ſꝫ confeſtim reaccuſauit demōſtrās q̄m eum qui magis peccat de paruis peccatis aliorū ſollicitū eſſe non oportet.quaſi diceret ſm̄ Hiero. Cum vos ꝓpter hoim traditionē mandata dei contemnitis ⁊ negligitis.quare diſcipulos meos arguēdos creditis q̄ ſeniorū iuſſa paruipendūt vt mādata dei cuſtodiant.Luce.vj.Hypocrita accipe trabē de oculo tuo ⁊ tunc ꝑſpicies vt educas feſtucā de oculo fratris tui.Eccl̄i.xxxiiij. Ab immūdo q̄s mūdabit̄.Gre. Oportet prius mūdari ⁊ poſt hoc mūdare. prius ſapientem fieri.poſt hoc ſapiētes facere.Nam deus dixit Exod̄.xx.Honora patrē tuum ⁊ matrem tuam.Preceperat ergo deus vel imbecillitates vl̄ etates vel penurias parentū conſiderās vt filij eos honorarent etiā in vite neceſſarijs inſtandis. Voluit aūt ſm̄ Chriſ̄.monſtrare ꝙ parētes eſſent valde honorādi.Et ꝓpter hoc adiūxit ⁊ p̄mium ⁊ penam.Sed dn̄s hic p̄mium p̄termittens q̄d honorantibus ꝓmittit̄.ſcꝫ longeuū eſſe ſuꝑ terrā.ponit q̄d terribilius eſt.ſcꝫ penam vt ipſos ſtupefaceret ⁊ alios attraheret.Vnde dr̄.Et quicūꝙ̄ maledixerit patri vel matri morte moriat̄.Leuit̄.xx.In quibus verbis demonſtrat eos morte eſſe dignos.Si em̄ qui verbo dehonorat parētes morte punit̄.multo magis vos qui etiā opere.Et nō ſolū dehonoratis ſed ⁊ alios docetis.Vos ergo qui nec viuere debetis cur diſcipulos incuſatis.Qr aūt mādatuꝫ dei tranſgrediebant̄ manifeſtat cum ſubdit.Vos aūt dicitis.Quicunꝙ̄ dixerit patri vel matri.munus q̄dcunꝙ̄ eſt ex me tibi ꝓderit.⁊ non honorificabit patrem ſuū ⁊ matrez ſuam.⁊ irritum feciſtis mandatum dei ꝓpter traditionē veſtram.Q̄d exponit Hieronymus dicēs.Promiſſam em̄ ꝓuidētiſſimam dei legem volentes ſcribe ⁊ phariſei ſub

UVA. BHSC. IyR_034_1

uertere. vt impietatē ſub nomine pietatis inducerent. docuerūt peſſimos filios ſuos vt ſi quis ea q̄
parētibus offerenda ſunt deo vouere voluerit. qui
verus eſt pater. oblatio dn̄i ꝓponat parētū mune
ribus. vt ſit ſenſus ſm glo. qđ ego offero ⁊ tibi ⁊ mi
hi proderit. ⁊ ideo nō debes ſumere. ſ. res meas in
tuos vſus ſed pati vt deo offeram. paupertas enim
tua tibi ꝓderit. Sic ergo docuerant ſacerdotes in
hypocriſi. vt filius nō dando patri neceſſitatē offe
rat eis ſm eorū traditionē ꝑ quā annihilat̄ h̄ man
datum. honora patrem ⁊ matrē ⁊c. Uel certe vt di
cit Hiero. Ipſi parētes quaſi deo conſecrata deui
tabant ne ſacrilegij crimen incurrant ⁊ egeſtate cō
ficiant. Atq; ita fiebat vt oblatio filiorū ſub oblati
one templi ⁊ dei in lucra cederet ſacerdotuʒ. vt ſit
ſenſus ſm glo. Quicūq;. i. quiſq; vr̄m dixerit. i. di
cere poterit vel dicet patri vel matri. O pater mu
nus qđ deo ex me. ſupple eſt iam votū ⁊ ꝓmiſſuʒ
tibi ꝓderit adiuuādo. q̄ſi diceret. Nō debes ſume
re ne ſis reus ſacrilegij. Probat aūt xp̄s eorū ma
liciā ꝑuiſam eſſe a ꝓpheta. Ideo ſubdit. Hypocri
te bn̄ ꝓphetauit Iſaias de vobis dicēs. Populus
hic me labijs honorat. cor aūt eorū longe eſt a me
Hypocrita ſm remigiū di̇ ſimulator q̄ aliud ope
ſimulat. ⁊ aliud corde geſtat. Aug⁹. Si quis ea de
cauſa operet̄ vt ꝓpriam vel terrenū ꝯmodū adipi
ſcat̄ non erit cor mundū in eo. Nam de puro argē
to ſordidat̄ aurū. Iſti ergo bn̄ hypocrite dicunt̄ q̄
ſub nomine dei bona lucra ſibi cumulare cupiūt.
Quicuq; ergo ideo deo ſeruit vt lucret̄. ⁊ non con
ſtituit deū ſinē ſui amoris. ſi aliquid aliud p̄ter eū
vel contra eum amat vt dicit Remigius hypocri
ta eſt. ⁊ eſt ſilis malicijs iudeorū. q̄ in dolo pugna
uerūt contra euangeliū. Et ideo in ꝑſona dn̄i dicit
Iſaias de eis. Populus hic labijs me honorat.
Iudeorū nanq; ppl̄s labijs ⁊ ore deo appropinq̄
bat. quare et honorare eum videbat̄. q̄ꝛ vnius dei
cultū ſe habere gloriabat̄. ſed corde longe a deo re
ceſſit. quia viſis ſignis atq; miraculis. nec diuini
tatem eius cognoſcere nec eum ſuſcipe voluerūt.
Sine cauſa. i. ſine mercede futura colunt me docē
tes doctrinas ⁊ mandata hoim. Non em̄ habebāt
mercedē cum veris cultoribus docētes doctrinas
⁊ mandata hoim contemptis diuinis preceptis.
Chriſtus igitur ſm agnitaʒ accuſationē phariſeo
rum a teſtimonio prophete ⁊ illis non emendatis
iam eis non loquitur ſed turbis. Unde dixit eis.
Audite ⁊ intelligite. Attēdite quō xp̄s conuocās
ppl̄m. de ſacerdotibus loquit̄. qđ eſt cōtra illos q̄
dicūt non debere p̄dicare coram ppl̄o de eis. Un̄
etiam ppl̄s deuictis inimicis inſtruit̄ poſtq̄ pote
ſtas diaboli ſupat̄. tūc em̄ ptās data diuinitus ex
ercet̄. Sicut etiā Math. xxj. di̇. ꝙ poſtq̄ vendētes
⁊ emētes dn̄s eiecit de templo. tunc cecos illumi
nauit ⁊ claudos ſanauit. Quid ergo doceat audia
mus. Non quod intrat in os coinquinat hoiem ſʒ
qđ ꝓcedit de ore h̄ coinq̄nat hoiem. Huic ſcriptu
re ꝯſonat apl̄s Rom. xiij. Oia ſunt mūda. ſ. creata
⁊ omnis creatura dei bona eſt. ſʒ malum eſt homi
ni qui ꝑ offendiculū māducat. Qꝛ aūt in veteri te
ſtamēto quedā animalia comedi ꝓhibebāt ⁊ dice
bant̄ immūda hoc debet ſic intelligi ſm Auguſti
num contra fauſtum. ꝙ quo ad naturā erant mū
da. ſʒ quo ad figuram ⁊ ſignificationē dicebant̄ im
munda. q̄ꝛ immūdus actus ꝑ ea ſignificat̄. iō non
licebat ea māducare. Sic ergo ex creatōe ⁊ indigē
carnes comedere ⁊ vinum bibere ⁊ alia quecunq;
non eſt peccatū. ſʒ contra obediētiam vel contra ꝓ
prium votū ſine diſpenſatione comedere peccatū
eſt. Unde Hiero. Cibi ⁊ oms̄ creatura dei per ſe
munda ſunt. ſʒ idolorū ⁊ demonū inuocatio ea fa
cit immūda. Nota ſm Remigiū qui hoc loquit̄
ex apl̄o. aliqua requirūt̄ vt cibus nō noceat come
denti. Primo vt ſanctificet̄ cibus ꝑ verbum dei ⁊
orōnem. ⁊ deinceps comedat quiſq; quicquit vult
Scđo ne ꝓximus ſcadalizet̄. q̄ꝛ dicit̄ Math. xviij
Ue illi ꝑ quē ſcandalum venit. Ideo. j. Chor. viij.
Si eſca ſcandalizat fratrē meū nō manducabo car
nes ineternū ne fratrem meū ſcandalizē. ⁊ Rom.
xiiij. Malum eſt ſi quis ꝑ offendiculū manducat
Tercio ne ſit contra mandatū dei. Et ſic māduca
uit adam de pomo vetito. Quarto ne ſit contra in
ſtitutionem eccleſie. xj. diſt. c. Quis neſciat ab ho
minibus debet ſeruari qđ ſancta romana ſeruat ec
cleſia. Quia dicit̄ Math. xvj. Quodcunq; ligaue
ris ſuꝑ terram erit ligatum ⁊ in celis ⁊c. Quito ne
ſit contra cōſuetudinem bonam fidelium. vt feria
quarta non comedere carnes. q̄ꝛ cōſuetudo bona
arguit legem. vt habet̄. xj. diſt. ca. Conſuetudinis.
Longeua conſuetudo que canonibus non eſt con
traria inconcuſſe eſt ſeruanda. Sexto ne cibus ſu
mat̄ cum cōcupiſcētia inordinata ⁊ delicata. ſicut
iudei deſiderantes carnem in deſerto ex concupi
ſcentia firma quibus dn̄s pluebat de celo manna.
diſt. xlj. c. Non cibus ſʒ libido in culpa eſt. Septi
mo ne cibus ſumat̄ ex gula. vt Eſau Gen̄. xxv. qui
vendidit primogenita non ꝓpter gallinam ſed ꝓ
pter lenticulam. Et ideo aliq̄n poteſt homo pecca
re in cibo ſimplici ⁊ exili. vt Eſau qui legit̄ lenticu
le cōcupiſcentia deceptus. Et dauid ꝑ aque deſide
rio a ſeipſo rep̄heſus eſt. Et xp̄m legimus non de
carne ſʒ de pane tentatū. In his oibus non vſus ci
borū ſʒ inordinata cōcupiſcētia rep̄hendit̄. Dixi
tercio tangit̄ iudeoꝝ exprobratio: ibi. Tūc accedē
tes diſcipuli eius dixerūt ei Scis q̄ꝛ phariſei audi
to h̄ verbo ſcādalizati ſūt. Xp̄s nō curauit ſcādalū
phariſeorū. q̄ꝛ nō erat actiuū ſʒ paſſiuū. ⁊ tale qđ ꝓ
ceſſit ex inuidia. q̄ꝛ volebāt impedire doctrinā in
q̄ fuit ſalus ppl̄i. Et tale ſcādalū eſt cōtēnendum.
Gre. ſuꝑ Ezech. Si de veritate ſcādalū orit̄ meli⁹
eſt vt ꝑmittat̄ q̄ꝫ ꝙ veritas relinquat̄. Iō mag̾ eos
increpauit dicēs. Ois plātatio quā nō plātauit pr̄
me⁹ celeſtis eradicabit̄. i. ois doctria noua legi dı̄
nō ꝯſona ſʒ falſa ⁊ ſuꝑſtitioſa eradicabit̄. q̄ꝛ nō hʒ
firmū fūdamētū ⁊ radicē. Iō ſbdit. Sinite illos q̄ꝛ
ceci ſūt ⁊ duces cecoꝝ. ſm Rabanū. Ceci ſūt. q̄ꝛ lu
ce mādatorū dei priuati. Et ſunt duces cecoruʒ. q̄ꝛ
alios in p̄cipitiū ducūt errantes. ⁊ ſuo errore exce
cant. Un̄ ſubdit. Cec⁹ aūt ſi ceco ducatū p̄ſtet am
bo ī foueā cadūt. ſm Hiero. h̄ etiā eſt qđ apl̄s p̄ce
pat. Hereticū hoiem p⁹ p̄mā ⁊ ſcđam increpatōꝫ
deuitare. ſciēs ꝙ ꝑuerſus ē huiuſcemodi. In hūc
ſēſū p̄cipit xp̄s doctores peſſimos arbitrio ſuo re
linq̄ndos. ſciēs eos difficult̄ ad v̾itatē poſſe trahe

UVA. BHSC. IyR_034_1

re.Cōſueuerat aūt dn̄s ſc̄m Remig.parablice loq̄. ⁊ ideo Petr⁹cū xp̄us dixiſſet.qđ intrat in os non coinq̄nat hoiem:putauit illū parabolice fuiſſe locutū.Et ideo interrogauit vt ſequit̄. Rn̄dēs autē petrus dixit.Ediſſere nobis parabolā iſtā.i.occultā ſniam.Et q̄ ex ꝑſona ceteroꝝ hoc dixerat:ideo ſimul cū alijs rephenſus ē a domio. Vn̄ ſequitur Ec ille dixit. Adhuc ⁊ vos ſine itellectu eſtis.non intelligitis q̄ oē qđ in os intrat in ventrē vadit:⁊ in ſeceſſuꝫ emitit̄. Hoc ē ſcđm Hiero. Nō ſtatim in ventrē vadit ⁊ in ſeceſſuꝫ dirigit̄:ſꝫ infuſa eſca ꝑ venas ⁊ artus ⁊ medullas infundit̄:in quibus ꝑ interiores hūores cocta ꝑ occultos meatus ⁊ poros ad inferiora delabit̄.Et ꝫ hoc qđ naturale eſt non coinq̄nat hominē. Notandū autē ſc̄m Aug⁹.in li.xv.de trinit̄.ꝙ hic domin⁹ innuit duo ora hois. Vnū corporis:aliud cordis.Nam cum dixit.omne qđ in os intrat in ventrē vadit:aptiſſime demōſtrauit os corporis.ꝑ os autē qđ ſequit̄ oſtēdit os cordis:dicens.Que autem ꝓcedunt de ore:de corde exeunt.videlicꝫ cogitatōnis male ſignificatiua. Hieronym⁹.Arguēdi ſūt ex hac ſnia q̄ cogitationes a diabolo imitti putāt ⁊ non ex ꝓpria naſci voluntate.Diabolus eñ adiutor ē ⁊ inſertor malaruꝫ cogitationū:auctor vo eē nō pōt.q̄ ſecreta cordis non pōt rimari:ſꝫ ex corꝑis habitu ⁊ geſtibus eſtimare ⁊ ꝯiecturari pōt q̄d verſet̄ intrinſec⁹.vbi gratia.Si palcrā mulierē viderit nos crebro inſpicere:intelligit ab oculis hominē intus vulneratum. Sꝫ q̄ ſcđm Glo.ex cogitatōib⁹ ꝓueniūt mala facta ⁊ mala verba q̄ in lege ꝓhibent̄. Ideo ſubdit. Homicidia.adulteria.fornicatōes. furta.falſa teſtimōia.blaſphemie.hec ſunt q̄ coinq̄nāt hoieꝫ.i. imundū ⁊ impurū reddūt.Et ſc̄m Aug⁹.hec ꝓcedunt de ore nō corporis:ſꝫ cordis.Naꝫ quādo homo cogitat mala licꝫ nō loquat̄:imundus ē.Naꝫ licꝫ fur ſurgit in nocte ⁊ nihil dicit de ore:imo premit facin⁹toto ſilētio ⁊ timet vocē ſuaꝫ audiri.nec veſtigia ſua velit ſonare. Nunquid ergo quia tacet mundus eſt: Plus autem dico. Ecce adhuc in ſtratu ſuo iacet. nondum ſurrexit. cogitat vt furtum faciat.vigilat ⁊ expectat vt homies dormiant. Iam corā deo clamat.iam fur eſt. iam imūdus ē. iam facin⁹ de ore interiori ꝓceſſit:quādo volūtas faciendi decernit̄ decreuiſſe facere.Dixiſti ille nihil ꝑdidit:⁊ tu de furto dānaberis.vt habet̄. xiiij. q.vj.fur.vbi dr̄.Non res q̄ furat̄:ſꝫ mens furātis attēdit̄.Decreuiſti occidere hominē.in corde dixiſti.ſonuit de ore interiori homicidiū. adhuc hō viuit:⁊ tu homicida punieris. Hec Auguſ. Et hec ſunt q̄ coinq̄nāt hominē.Non lotis aūt manibus māducare non coinq̄nat hominē:ſꝫ illota ꝯſciētia Ideo Hiere.iiij. Laua a malicia cor tuū hieruſalem.Honora patrē ⁊ matrē. Nota ad honorandū parētes debem⁹induci ꝑ q̄ttuor. Primo ꝑ p̄ceptū.Scđo ꝑ exēplū.Tertio ꝑ debitum.Quarto ꝑ nature inſtinctū. Primo ꝑ p̄ceptū.q̄ de⁹p̄cepit ꝫ eſt faciēduꝫ Leuit̄.xix.Ego dn̄s:cuſtodite leges meas.Et inſuꝑ p̄ceptū ſuātib⁹addidit remunerationē Exo.xx. Honora patrē ⁊ matrē:vt ſis lōgeuus ſuꝑ terrā.Nō ſuātib⁹addidit penā.ſ.etne dānatōis Leuit̄.xx.Qui maledixerit pr̄i ſuo vl̄ mr̄i: morte moriat̄.Et tñ i nullo p̄cepto iuenit̄ iſta promiſſio vl̄ cōminatio.ꝑ qđ dat̄ intelligi quātuꝫ placet deo qn̄ parētes honorant̄:⁊ quātuꝫ diſplicet ſibi qn̄ inhonorant̄.Et ſic hāc penā incurrebat Abſalon.ij.Reg.xviij.q̄ ꝑſecutus ē patreꝫ ſuū dauid:⁊ mala morte interijt. Iđo Eccli.iij.Qui timet deum honorat parētes ⁊ q̄ſi dn̄is ſuiet his q̄ ſe genuerūt. Secūdo inducimur ꝑ exemplū.ſ.xp̄i. De quo dr̄ Luc.ij. Venit in nazareth ⁊ ſubditus erat illis.Aug⁹.Erubeſcat homo fieri ſuꝑbus:q̄ hūilis factus ē deus.Honorauit eñ matrē ſuā i morte.q̄ in cruce pendēs eā cōmēdauit Iohāni.Honorauit eā poſt mortē.q̄ ſicut dicit Seduli⁹.reſurgens p̄mo ſibi apparuit.Itē honorauit eam viuētem.q̄ matrē dei eā fecit. Honorauit eā morientē q̄ ꝑſonalr̄ cū tota celeſti curia ad eius obitū venit Honorauit eā de hoc ſeculo recedētē.q̄ ipaꝫ i corpore ⁊ aīa ad ſuā dexterā collocauit. Tertio iducimur ꝑ debitū.nos eñ a parētib⁹recepim⁹eē nutrimentū ⁊ documētū.q̄ ſicut ab eis recepim⁹eſſe ſic exhibere debem⁹ eis magnaꝫ reuerentiā Eccli.vij.Honora patrē tuū:⁊ gemit⁹matris tue ne obliuiſcaris.Memēto qm̄ niſi ꝑ illos nat⁹nō fuiſſes Et q̄ ab eis accepim⁹nutrimētū:tenemur eis magnā diligētiā.vt ſicut nos diligēter nutrierūt in iuuētute:ſic ⁊ nos cū diligētia nutriam⁹eos in ſenectute Eccli.iij. Fili ſuſcipe ſenectā patris tui:⁊ nō cōtriſtes illū in vita illi⁹.Et q̄ ab eis recepim⁹ documentū:debem⁹ eis magnā obediētiam Eph.vj Filij obedite parētibus veſtris in dn̄o.hoc eñ iuſtum eſt.Honora patrē ⁊ matrē tuā:hoc eſt mādatum p̄mū in ꝓmiſſione:vt ſis longeu⁹ſuꝑ terram.

Quarto inducimur ꝑ nature inſtinctū. Natura eñ docet nos oēs ꝙ debeam⁹ parētibus ſubuenire:quādo.ſ.ſunt in neceſſitate poſiti:⁊ qn̄ ſunt ſenectute cōfecti:⁊ qn̄ ſūt mortui. Et ad iſta tria oñdēda ponit Valeri⁹ tria exēpla.Nam ad oñdēdū ꝙ debeam⁹parētibus ſubuenire qn̄ ſunt in neceſſitate poſiti:recitat̄ in geſtis romanoꝝ ꝙ cū q̄dā mulier nobilis ob quodā flagitiū fuiſſet morti adiudicata:voluit eā iudex cōburere vl̄ alia morte publica eā punire.ſꝫ propter honorē parētum incluſa ē in carcere vt ibi fame ꝑiret.Filia vo eius que erat nupta de licētia iudicis eā quotidie viſitauit i carcere:prius tamē eaꝫ diligēter ꝑſcrutabat̄ ne aliqđ comeſtibile ſibi deferret.Illa vo extracto vbē ſingulis diebus de lacte proprio matrē alebat. Cum vo iudex miraret̄ ꝙ tanto tēpore ſuꝑuiueret:repertum eſt qđ fiebat. Tunc iudex pietate motus:matrē cōdonauit filie. Ad oſtēdendum aūt ꝙ debemus parētib⁹ſubuenire quādo ſunt ſenectute cōfecti:oſtēdit exemplū ciconiarū.ꝙ quādo ciconie ſeneſcūt filij parētes circa pectus ſuū collo cant:fouent ⁊ nutriūt.Soli vultures parentes ſuos fame mori permittūt.Ideo Iob.xij. Interroga iumenta ⁊ docebunt te.volatilia celi ⁊ indicabūt tibi.Sꝫ heu multi qui ad modicū tēpus nutriūt. ſꝫ cū incipiunt habere tediū optāt eis mortem. Exēpluꝫ. quidā homo deſponſauit duos filios ⁊ vnā filiam ⁊ dedit eis totū qđ habuit. Quodaꝫ tēpore prexit ad domū ſenioris filij qui benigne recepit eum:ſꝫ poſt mēſem cepit hr̄e tediū ſui:dicēs. Pater quā

UVA. BHSC. IyR_034_1

do vultis viſitare aliū filium. Ipſe autem aduertens ꝙ ſui tediū haberet iuit ad aliū filiū: ⁊ ille fecit ſicut primꝰ. Poſtea iuit ad filiā ⁊ cōtigit ſibi ſimile ſicut antea. Ille autē multū dolēs rediīt domū ⁊ cōparauit pulcrā ciſtā cum tribus ſeris: ⁊ eā repleuit terra ⁊ lapidibus: ⁊ vocatis illis tribus dixit eis. Noueritis me habere vnā ciſtā quam neſcitis. accipite claues ⁊ poſt mortē meam apꝑite: ⁊ diuidite inter vos quicqd in ea inueneritis. Illi gauiſi miſerūt pr̄i quicqd volebat. Sꝫ eo mortuo cōuocatis amicis ſuis apuerūt ciſtam ⁊ inuenerūt in ea terram ⁊ lapides: ⁊ lr̄ām in qua ſcriptum erat. Fatuꝰ eſt qui tantū dat filijs ſuis ꝙ ipm̄ mendicare oportebit. hoc cōperi in filijs meis. Qđ audiētes illi cōfuſi receſſerūt. Non ſic eſt faciēduꝫ: ſꝫ parentibꝰ eſt ſubueniendū. ⁊ non ſolū in hac vita: ſed in futura: quādo ad ſtatū taleꝫ ꝑuenerūt ꝙ ſeipos iuuare nō poſſunt Eccl̄i. iij. Elemoſyna patris nō erit in obliuiōe. Naꝫ ꝓ peccato matris reſtituet tibi bonū. Et in iuſticia edificabit tibi. ⁊ in die tribulatōis cōmemorabit tui. Pro peccatis matris vocatur elemoſyna: que dat pro deletione peccatoꝝ matris. q. di. Non debes obliuiſci patris tui ⁊ matris poſt mortē: ſꝫ debes pro peccatis eoꝝ elemoſynam dare. Si eīn homo diligit parētes in vita: debet etiā diligere poſt mortē. Q̄rtuꝫ aūt deo diſpliceat ꝙ filij parētibus nō ſubueniūt: patꝫ ꝑ exēplū. Vir quidā dedit filio ſuo vxorē: tradēs ei omnia bona ſua tali cōditione ꝙ euꝫ q̄diu viueret nutrire deberet. Cūqꝫ ꝑ aliqđ dies euꝫ tenuiſſet: cepit ei de die in diē expenſas ⁊ cibaria ſubtrahere. ⁊ ad vltimū dedit ſibi cibū ſeruoꝝ. Quadam die cum pater veniret feſſus de agro: filiꝰ ⁊ vxor eius videntes: pullū quē aſſauerāt in capſa abſconderūt quouſqꝫ recederet. Cūqꝫ receſſiſſꝫ ⁊ filius de capſa pullum accipe vellet: rana magna exiliuit: ⁊ in facieꝫ eius vngulas ꝑ circuitū validiſſime fixit. Cūqꝫ eaꝫ remouere non nō poſſet: vocatus eſt faber vt cum forpice eam detraheret. At rana fabrū ita horribiliter inſpexit ꝙ pre timore in terram cecidit: dicēs. Non eſt rana: ſꝫ diabolus. ergo nō accedaꝫ. Et ſic ille miſerabiliter expirauit.

Feria q̄nta. Sermo xliiij.

Omnes qui habebant

o infirmos varijs languoribꝰ: ducebāt eos ad Jeſum. Luc. iiij. Senec. in li. de clementia ad Neronē dicit ꝙ plus ac benignꝰ rex ac dominꝰ multiplicat ſibi populū: ita ꝙ quilibet nititur ſub eius dn̄io habitare. Spūal̄r. ſic chriſtus rex regū eſt mitiſſimꝰ. de quo introitus. Salꝰ populi ego ſum. Iſte dn̄s vult hr̄e mundū ppl̄m: bonum ⁊ obedientē. Illam mūdiciā petit eccleſia in collecta: dicens. Cōcede q̄ſumꝰ omnipotēs deus. vt ieiunioꝝ ſancta deuotio purificationē nobis tribuat: ⁊ maieſtati tue nos reddat acceptos. Etiam vult hr̄e ppl̄m bonū ⁊ obedientē. idō ipe miſit ſeruū ſuū Hieremiā. c. vij. dicēs. Sta in porta domꝰ domi ⁊ dic. Audite verbū dn̄i ois iuda q̄ ingredimini ꝑ portas has vt adoretis dominū. Bonas facite vias vr̄as ⁊ ſtudia vr̄a: ⁊ inhabitabo vobiſcū i loco iſto: ait dn̄s ⁊c̄. Idō oēs debemꝰ ꝑparare nos ad ſui obediētiaꝫ. q2 ipe ſm ps̄. cij. ſanat oēs infirmitates nr̄ās. De quo thema. Oēs q̄ habebāt infirmos ⁊c̄. In ſūma euangelij duo innuūtur. Primo infirmitatis curatio ſinglaris: ibi. Socrꝰ autē ſymōis. Scđo ſubdit imbecillitatis ſanatio generalis: ibi. cū ſol occidiſſet. De p̄mo dic̄. In illo tp̄e ſcꝫ. cū Jeſus docebat ſabbato i capharnaū ⁊ ſtupebātꝗ doctrina eiꝰ: ⁊ mirabant i eiꝰ ꝑtāte: nō tn̄ credebāt. tūc ſurgēs Jeſus de ſynagoga introiuit i domū ſymonis. Infideles deſeruit ⁊ ad fideles acceſſit: ad deſignādū ꝙ ſynagogā ꝓpter ꝑfidiā reprobauit: ⁊ eccl̄iaꝫ ꝓpt obediētiā elegit. Symō eīn interꝑtat obediēs: cuiꝰ domꝰ eſt vniuerſalis eccl̄ia quā ei dn̄s gubernādā cōmiſit: dicēs Mat. xvj. Tu es petrꝰ: ⁊ ſuꝑ hāc petrā edificabo eccl̄iaꝫ meā. Cuiꝰ obediētiā dn̄s ꝯmēdat ꝑ ꝓphetā dauid: dicētē ps̄. xvij. Populꝰ quē nō cognoui ſeruiuit mihi: i auditu auris obediuit mihi. Ideo iudei ꝓpt inobediētiam repulſi ſunt. Et ſi nolumꝰ abijci: ſꝫ aſſumi obedientiā ſtudeamꝰ aſſumere. Tūc ſubdit. Socrꝰ autē petri tenebat magnis febribꝰ. Ecce quā priꝰ ſynagogā: iā ſocrū petri appellat. Socrꝰ aūt ē mater vxoris. mat aūt eccl̄ie q̄ eſt vxor ſymōis ſacramentalit ſub cōiugio copulata itelligit ſynagoga. Naꝫ de ſynagoga nati ſunt p̄mi fideles: de quibꝰ ſcđm carnē ⁊ ipe xp̄s traxit originē. ꝓpter qđ ⁊ ipe dicebat Jo. iiij. Salꝰ ex iudeis eſt. Poſtq̄ꝫ ḡ xp̄s de ſynagoga receſſit deſerēs eā ꝓpt ꝑfidiā: cepit magnis febribꝰ detineri. Nō dixit febre ſinglariter: ſꝫ febribus pluralr̄. vt itelligat nō vna tm̄: ſꝫ multis febribus laboraſſe. Synagoga quippe duabꝰ febribus detinebat. ſ. erroris: ⁊ inuidie. de p̄ma ps̄. Errauerūt ab vtero: locuti ſunt falſa. De ſcđo Math. xxvij. Sciebat pylatꝰ ꝙ ꝑ inuidiā tradidiſſent eū. Febris erroris d̄ frigido ꝓcedit hūore: iux̄ illđ qđ legit Jo. x. Facta ſūt encenia i hieroſolymis: ⁊ hyemis erat ſcꝫ erroris ⁊ inuidie. Febris aūt inuidie de tali ꝓceſſit humore. de quo ps̄. lvij. Suꝑcecidit ignis. ſ. inuidie: ⁊ nō viderūt ſolē. i. xp̄m. Ideo ps̄. cv. Exarſit ignis i ſynagoga eoꝝ: flāma ꝯbuſſit peccatores. O q̄ꝫ graui torquet inuidia ſynagoga qn̄ videt eccl̄iam regnū ⁊ ſacerdotiū. tēplū ⁊ altare. legē ⁊ ꝓphetiaꝫ quo ablatū ē regnū dei: ⁊ datū eſt gēti faciēti fructum eius. Tam grādi etiam detinet errore vt nec intelligat veritatē. cum tamē bos cognouerit poſſeſſorem ſuū ⁊ aſinus ꝑſepe domi ſui. Iſrael autē eum non cognouit ⁊ populus inſipiēs non intellexit. His quoqꝫ febribus ſocrus ſymonis petri. ſ. ſynagoga detinetur. Sꝫ qui ſunt in domo fideles erant pro ipa petentes vt auferet velamen a cordibus eorum. vt Jeſum chriſtum qui eſt veritas cognoſcat. Unde ſequit. Et rogauerūt illum. ſ. diſcipuli pro illa. Et ſtans ſuper eam manuꝫ impoſuit ⁊ febris dimiſit illam. Stans ſuper illam. ſ. ad dexteram patris exaltatus. ad Philippeñ. ij. Propter qđ exaltauit illū deus. q̄ dedit ei nomē qđ eſt ſuꝑ oē nomē. vt in noie Jeſu ⁊c̄. Nō ꝙ febris tanq̄ꝫ res ſenſibilis vl̄ rōnalis itellexerit. ſꝫ xp̄s de ipa ſuū bn̄placitū ipleuit. q2 dixit ⁊ facta ſūt. ipe mādauit ⁊ creata ſūt. Nā quecūqꝫ dn̄s voluit fecit in celo ⁊ in terra. Nihil potētius q̄ꝫ ꝙ eius imperio inſenſibilia quoqꝫ ſentiāt ⁊ obediūt imperanti. Nā

UVA. BHSC. IyR_034_1

54

⁊ cõtinuo ſurgens miniſtrauit illis. Licꝫ eñ ſit na
turale febricitãtibus incipiẽte ſanitate laſſeſcere ⁊
egritudinis moleſtiã reſentire: tñ miraculum vicit
naturaꝫ. qꝛ ſanitas q̃ dñi datur impio: tota ſimul ⁊
integra redit. ⁊ ideo ꝯtinuo ſurgẽs miſtrabat illis.
Miraculũ ꝗ̃uis in hoc alludat myſterio. qꝛ ſani-
tas anime tota ſimul ⁊ integra reſtituit̃. ſcriptũ eſt
eñ qꝛ totũ hominẽ ſaluũ fecit i ſabbato. Hoc aũt
implebit̃ quãdo plenitudo gẽtiũ intrabit ad fidẽ.
tunc eñ oĩs iſrl̃ ſaluꝰ fiet. Nota ꝑ febrẽ ſignatur
pctm̃ mortale. Nã ſicut febricitãs modo patit̃ fri-
gus: modo eſtum. ſic peccator modo patit̃ timorẽ
qui ẽ frigus aĩe: modo cupiditatẽ que ẽ calor ani-
me. Vñ dicit Auguſ. ſuꝑ illud pš. Incenſa igni ⁊
ſuffoſſa. ꝙ oĩa pctã due res faciũt. ſ. timor: ⁊ cupidi
tas. Timor facit fugere oĩa q̃ ſt carni moleſta. Cu
piditas facit appetere oĩa q̃ ſũt carni ſuauia. Sic
autẽ ſunt diuerſe ſpẽs febriuꝫ: ſic etiã ſunt diuerſa
genera pctoꝝ. Prima ẽ febris quotidiana: ⁊ ſi-
gnificat pctã venialia q̃ quotidie agimus: q̃ ſcd̃m
Auguſ. in omel̃. aſſimilãtur guttis aq̃. arene. ⁊ ſca
biei. Guttis aq̃ aſſimilãtur. quia feruorẽ charitat̃
amittũt. Arene quia ſepe a bonis operibus aĩam
ſubtilẽ faciũt. Scabiei qꝛ decorẽ anime diminuũt.
Et dicit ibidẽ Auguſ. ꝙ ſicut multe gutte naui fa-
ciũt naufragiũ: multa grana arene faciũt onꝰ pon
deroſum: multitudo ſcabiei corpus reddit corru-
ptum. ſic pctã venialia quãdo non cõtemnũtur ſe
pe ſua multitudine: grauitate ⁊ deformitate diſpo
nũt animã ad mortale. Vel febris quotidiana po
teſt eẽ gula propter quotidianã exactionẽ Iſa. lvj.
Venite ſumamus vinũ ⁊ impleamur ebrietate: ⁊
erit ſicut hodie ſic ⁊ cras: ⁊ multo amplius. Gulo
ſus eñ ſi bñ comedit: cras melius comedere appe
tit. Ideo aſſimilat̃ ſanguiſuge Prouer. xxx. San-
guiſuge due ſunt filie: dicẽtes affer affer. Quia gu
loſus poſt vnũ ferculũ dicit: affer aliud. Secun-
da febris ẽ effimera: que dĩ ab effimero piſce. q̃ eo
dem die quo naſcit̃: moritur. Et ſignificat ſubituꝫ
ire motum qui debet finiri ante ſolis occaſum: ad
Eph. iiij. Sol non occidat ſuꝑ iracundiã veſtram
Talis motus ſubitus fere omnes inuadit. quia ſi
cut dicit Hiero. Qui nulla ꝑturbatione mouetur
aut deus aut lapis eſt. Dicit tamẽ Grego. Nazan
zenꝰ. ꝙ ſunt tres qui non poſſunt cõmoueri. Duo
in celo. ſ. deus ⁊ angelus. Tertiꝰ in terra. ſ. xp̃ianꝰ
phus. Q̃uis eñ deus dicit̃ iraſci: tamẽ ſcd̃m Au-
guſ. non dĩ iraſci ꝑ turbulẽtum mẽtis affectũ. An-
geli etiaꝫ ꝗ̃uis de ꝑditõe pctoꝝ dicãtur dolere: ta
men nullũ ſentiũt dolorẽ aut paſſionẽ. ſꝫ dicuntur
dolere qꝛ ad modũ dolẽtiũ ſe hñt. Chriſtianꝰ autẽ
phus appellat̃ ille qui in dei amore eſt ꝑfectus. ta
lis ẽ ſi aliquãdo ꝑturbationẽ patiat̃: tñ ex h̃ eiꝰ ra-
tionẽ nõ obũbrat. qꝛ turbationẽ talẽ tenet ſub do-
minio rõnis. Tertia febris ẽ erratica: q̃ non acci
dit certis horis: ⁊ ſignificat inuidiã. q̃ qñ aliq̃s lau-
dat̃ accedit. qñ vͦo vituꝑat̃ recedit. Et ſic inuidia nõ
hꝫ horã determiatã: ſꝫ quotiẽſcũqꝫ renouant̃ laudati
ones: totiẽs renouãtur acceſſiões. j. Reg. xviij. de
ſaul hoc patꝫ: q̃ inuidebat dauid. Cum eñ dicerent
Saul ꝑcuſſit mille: ⁊ dauid decẽ milia: paſſus eſt
magnã acceſſionẽ. Et quotiẽs audiebat de ſua ꝓ-
bitate: totiẽs laborabat iſta acceſſiõe. Qñ autẽ da-
uid canẽ mortuũ ⁊ pulicẽ ſe noĩbat: tũc iſta acceſ-
ſio recedebat. Ideo inuidꝰ ſignificat̃ ꝑ hely: de quo
dĩ. j. Re. iij. ꝙ nõ poterat videre lucernã dñi anteq̃
extingueret̃. Lucerna accenſa lucet: extincta fetet.
Lucerne ğ accẽſa ſunt viri ſancti ſiue virtuoſi. ex-
tincti pctõres fetidi. Inuidꝰ ğ nõ põt ſine magna
afflictõe ſuſtinere vt videret viros virtuoſos ⁊ ſibi
ipſis abiectos. Idõ dicit Socrates. Vtinã inuidi
i oĩbꝰ ciuitatibꝰ oculos hẽrent: vt de cũctoꝝ felicita-
tibꝰ torq̃rent̃. Quarta febr̃ ẽ tertiana: q̃ laborãt
illi q̃ de pctis ſatiſfacere nolũt. hñt eñ ꝯtritiõem ⁊
cõfeſſionẽ: ſꝫ nolũt hẽre ſatiſfactionẽ. Vñ legit̃ ex-
emplũ. Cũ q̃dã demõiacꝰ ad quẽdã ſctm̃ virũ fuiſ-
ſet deductꝰ: ⁊ demonẽ adiuraret vt recederet ⁊ no-
men ſuũ ei diceret: rñdit. Nos ſumꝰ tres frẽs q̃ ha-
bemꝰ nr̃a officia determiata. Ego eñ vocor claudẽs
cor. aliꝰ vͦo claudẽs os. tertiꝰ claudẽs marſupium.
Officiũ eñ meũ eſt cor pctõris indurare ne poſſit
ꝯtritionẽ hẽre. ⁊ ſi forte ꝯterit̃: cito tñ relabit̃. Secũ-
dus. ſ. claudẽs os vt ꝯfeſſio impediat̃. ⁊ ſi forte cõ-
feſſꝰ fuerit: iterꝝ labit̃ i pctã. Tertiꝰ frat̃ meꝰ. ſ. clau-
dẽs marſupiũ ne ſatiſfaciat: nec male ablata reſti-
tuat. Quinta febris ẽ ꝯtinua. iſta laborãt auari
⁊ maxime vſurarij. Ceteri eñ pctõres aliqñ dilati-
onẽ faciũt i pctis. vſurariꝰ vͦo ꝯtinue peccat. ſ. die
⁊ nocte ⁊ q̃libet hora: quolibet momẽto ⁊ quolibet
feſto. Ideo videt̃ eẽ peior Iuda ſcarioth. Ille eñ
vendidit xp̃m tm̃. iſte aũt vẽdit xp̃m: btãm v̾ginẽ
⁊ oẽs ſctõs ⁊ ſctãs dei. qꝛ ipoꝝ feſtiuitates cõplet in
vſuris. Et qꝛ vſurariꝰ ſilis ẽ Iude in culpa: ideo ſi-
milis ei erit in pena. Iudas eñ in aere interijt qui
eſt habitatio demonũ: ad innuẽdum ꝙ non debe-
bat ſtare in celo cum angelis. nec in terra cũ homi-
nibus: ſꝫ in aere cum demõibus. Eodẽ modo vſu-
rarius nõ habitabit in celo: quia deum ⁊ btãm vir
ginem ⁊ omnes ſanctos offendit. Nec in mundo.
quia homies cõturbauit. ſꝫ in inferno cum demo-
nibus: quos ꝑ auariciã adorauit: iuxta illud Col.
iij. Auaricia que eſt ydoloꝝ ſuitus. Iſta febris cõ
tinua. ſ. auaricia vite extinguit. qꝛ tollit tria q̃ ſunt
vite neceſſaria. ſ. cibum. ſomnũ. ⁊ quietẽ. Auarus
eñ nõ audet comedere Eccl̃i. xiiij. Non ſatiat̃ pa-
ne indigens: ⁊ in triſticia erit ſuper menſam ſuam
Nec poteſt dormire Eccl̃i. ij. Cuncti dies eius do-
loribus ⁊ erumnis pleni ſunt. Nec ꝑ noctem mẽ-
te requieſcit nec poteſt quietẽ habere Hiere. xlix.
Pre ſollicitudine quieſcere nõ potuit. Sexta fe
bris eſt q̃rtana: ⁊ ſignificat ſuꝑbiam propter q̃ttu-
or ſpecies ſuꝑbie. de quibus dicit Greg. Quattu-
or ſunt ſpecies tumoris. ſ. cum quis bonuꝫ qͦd ha-
bet exiſtimet a ſe habere. vel pro ſuis meritis da-
tum ſibi putat. vel deſpectis ceteris appetit ſingu
lariter videri habere quod nõ habꝫ ⁊c̃. Vel poteſt
ſignificare luxuriaꝫ que ꝑ corpus implet̃ qͦd q̃ttu-
or elemẽtis componitur. Vel febris quartana di
citur cuius prima dies eſt ſicut mala ſuggeſtio. ſe-
cunda malus cõſenſus. tertia malum opus. quar-
ta mala cõſuetudo. Iſta triplex ſpecies quartane
difficulter curatur. quia ſuꝑbia ſemper eſt in aſcẽ-
ſu. Pš. lxxiij. Superbia eoruꝫ qui te oderũt aſcẽ-
dit ſemper. Luxuria curat̃ difficulter quãdo in car

UVA. BHSC. IyR_034_1

ne radicaẗ.qꝛ totū coꝛp⁹ inflāmat Job.xxxi. Hoc em̄ nephas ē ⁊ iniq̄tas maxima.ignis vſq; ad con ſummationē deuoꝛās:⁊ omnia eradicās genimia Job.xvj.Cōuulnerauit lumbos meos. Ip̄m coꝛ coꝛrūpit ⁊ fedat Johel.j. Computruerūt iumēta i ſtercoꝛe ſuo. Mala cōſuetudo difficulter curatur: h̄ ſignificatū ē Jo.xj.i Lazaro q̄driduano:quē do min⁹ cum difficultate ſuſcitare voluit.ſ.cum oꝛati one.cū clamoꝛe.cū ſui ꝑturbatōe.⁊ cū lachꝛymaꝝ effuſione. Septima febꝛis ē ethica:q̄ radicata ē in mēbꝛis ⁊ naturalē humiditatē cōſumit.⁊ ſigni ficat triſticiā illaꝫ de q̄ dr̄.ij.Coꝝ.vij. Seculi triſti cia moꝛtē opaẗ. Pꝛouerb.xvij.Spūs triſtis exic cat oſſa.i.robur virtutū.Sunt t̄n oſſa q̄ nō t̄m ſunt exiccāda:ſ; etiā icinerāda Amos.ij.Incēderūt oſ ſa regis idumee vſq; ad cinerē.Idumea interp̄taẗ ſanguiea:⁊ ſignificat diabolū qui ſanguinē noſtꝝ ſitit.Eius oſſa ſunt noſtra pctā:ꝑ q̄ diabolus ꝯtra nos robur aſſumit.Sunt ergo q̄daꝫ q̄ iſta oſſa h̄nt integra:q̄.ſ.de peccatis nō ꝯterunẗ. Alij iſta oſſa i groſſas partes frangūt:qui.ſ. ſuꝑficiaľr cōterunẗ. Alij ſunt q̄ ea incinerāt.q̄.ſ. ꝓcoꝛdiaľr ꝯterunẗ.Et iſtā incinerationē facit ſalubꝛis triſticia. de qua dr̄ ij.ad Coꝝ.vij.Que em̄ ẜm deū triſticia eſt:pniam ⁊ ſalutē ſtabilē opaẗ. Itē pctm̄ moꝛtale ꝯpaẗ febꝛi Nā ſicut febꝛicitās hꝫ palatū inoꝛdinatuꝫ:ꝓpẗ q̄ dulcia ſibi videnẗ amara:⁊ ecōuerſo.Sic peccatoꝛ eodē modo hꝫ inoꝛdinatū palatū aīe.qꝛ oīa viden tur ſibi inſipida.Et ad hoc oñdēdū ponit Chꝛyẗ. ſuꝑ Math.tria exēpla. Pꝛimū eſt.ſi leoni pratuꝫ virēs oñdiẗ nō excitaẗ eius appetitus.qꝛ de natu ra ſua nō appetit comedere herbas virētes:ſ; car nes.Secundū exēplū eſt.qꝛ ſi pluuia cadit ſuꝑ la pidē:lapis quidē a foꝛis balneaẗ:intus aūt ſiccus extitit.Tertiū exemplū eſt.qꝛ ſi in aliquo vaſe ple no aceto gutta mellis infundaẗ:⁊ mel ꝑdiẗ:⁊ ace tum indulcoꝛaẗ. Pꝛimū exēplū ꝑtinet ad luxuri oſos:quib⁹ ſi oñdanẗ herbe virētes.i.ꝑdicanẗ ei ce leſtes amenitates:non excitaẗ eius volūtas ad de ſiderādū.qꝛ nō eſt i natura ſua deſiderare celeſtes amenitates:ſ; carnales voluptates.qꝛ dr̄.j.Coꝝ.ij Animalis hō non ꝑcipit ea q̄ ſpūs dei ſunt.Eccľi. xxj.Audiet luxurioſus verbū.ſ.caſtitatis ⁊ diſpli cebit ei:⁊ ꝓijciet illud poſt doꝛſum ſuū.Secundū exēplū ꝑtinet ad ſuꝑbos q̄ h̄nt coꝛ lapideū:ita ꝙ ſi deus pluuiā ſue gr̄e vel inſpiratōis eťne eis imiſe rit coꝛ eoꝝ exteri⁹ ꝑt tangē:ſ; iteri⁹ nihil ꝑt itrare.⁊ ideo remanēt aridi ⁊ ſicci ab oī hūoꝛe gr̄e. De tali bus dr̄ Job.xlj.Coꝛ ei⁹ idurabiẗ q̄ſi lapis ⁊c̄. Ma gna miſcđia dei qñ tale coꝛ durū mollificaẗ vt gr̄a dei intrare valeat Ezech.xxxvj.Auferā coꝛ lapide um ⁊ dabo vobis coꝛ carneū:⁊ ſpm̄ meuꝫ ponā in medio veſtri.Tertiū exēplū ꝑtinet ad auaros q̄ ha bēt coꝛ acetoſuꝫ.i.multis amaritudinib⁹ plenuꝫ ⁊ repletū.Habēt em̄ amaritudinē laboꝛis in acq̄rē do.timoꝛis i cuſtodiēdo.et doloꝛis i amittēdo. Et iō diuitie vocanẗ ſpine vt dr̄ Mat.xiij.ex eo ꝙ coꝛ totaliter pungūt.Si ğ mel.i.verbū celeſte vľ inſpi ratio diuia in taliū coꝛda imittiẗ:⁊ verbum ꝑdiẗ vt coꝛ eoꝝ nō amittatur.Et ideo faciēdum eſt q̄ di cit Auguſ. Diſcas non diligere mundū:vt diſcas diligere deum.funde vt implearis.auerte vt auer

taris. Secūdo ponitur curādi modus:cum dici tur.Et rogauerūt illum ꝓ ea.⁊ ſtans ſuꝑ illā impa uit febꝛi:⁊ dimiſit illam.Ex quo habeẗ ꝙ domin⁹ ad ꝓcem diſcipuloꝝ eam ſanauit:ꝑ q̄ datur intel ligi ꝙ aliquādo deus ad pꝛeces ſanctoꝝ viroꝝ ali cui peccatoꝛi ſaluteꝫ anime cōcedit. Peccatoꝛ em̄ imundus eſt dei inimicus ⁊ claudus. quia imun dus non audet coꝛam deo apparere.quia deus ta les abomiaẗ.ꝑs.v. Viruꝫ ſanguinū ⁊ doloſū abo minabiẗ domin⁹.Quia peccatoꝛ eſt dei inimicus ⁊ nihil poteſt a deo impetrare Joh.ix.Scim⁹ q̄a deus pctōꝛes non exaudit.Et ideo deus talib⁹ po tius indignaẗ q̄ placatur Iſa.lxvj.Cognoſceẗ ma nus domi ſeruis eius:⁊ indignabiẗ inimicis ſuis. Grego.Cum is qui diſplicet ad intercedēdū mit titur:irati anim⁹ iudicis ad deterioꝛa ꝓuocaẗ. Et quia ē claudus nō poteſt ad deuꝫ accedere. Quis em̄ habeat pedē fidei:tamen non habꝫ pedē boni operis.De talibus dr̄.iij.Re.xviij. Vſq; quo clau dicatis in duas partes:Ideo peccatoꝛ indiget au xilio ſāctoꝝ viroꝝ.quia ipſi ſunt mūdi.ꝑs.c. Am bulās in via imaculata hic mihi miniſtrabit. Ipſi ſunt dei amici Sap.vij. In animas ſāctas ſe trāſ fert amicus dei:⁊ ꝓphetas cōſtituit. Ipſi ſunt recti ⁊ ſani Heb.xij. Rectos greſſus facite pedibus ve ſtris vt non claudicans quis erret:magis autē ſa netur. Tertio poniẗ curatōis effectus:cum dici tur.Et cōtinuo ſurgens miniſtrabat illis. Natura liter vt dicit Glo.homo febꝛicitās incipiente ſani tate incipit laſſeſcere.ſ; iſta ceſſante febꝛe cōtinuo ſurrexit ⁊ xp̄o miniſtrauit. Per q̄ datur intelligī ꝙ peccatoꝛ nō debꝫ diu in peccato iacere:ſed con tinuo ſurgere. Aliquādo autē de peccato in pecca tum cadit.⁊ hoc accidit pꝛopter tres cauſas. Pꝛi ma eſt pꝛopter peccati ponderoſitateꝫ.quia pecca tum valde oneroſum eſt. Ps. xxxvij. Iniquitates mee ſuꝑgreſſe ſunt caput meū:⁊ ſicut onus graue grauate ſunt ſuꝑ me. Et iđo ſua ponderoſitate ad aliud trahit. Grego. Peccatū q̄ ꝑ penitētiam nō diluitur:mox ſuo pondere ad aliud trahit. Secū da cauſa eſt pꝛopter peccatoꝛis cecitatē. Et ponit exemplū Chꝛyſo.de ſamſone.cui cū capilli in qui bus virt⁹ ſua erat detrūcati fuiſſent:philiſtei ip̄m ligauerunt:⁊ ſibi oculos eruerūt:⁊ ipſum molleꝫ fecerunt. Quia quādo peccatoꝛ robur ſuaruꝫ vir tutum perdit:mox demones funibus peccatoꝛuꝫ ipſum ligant oculis fidei:ipſum excecant:de vitio in vitium ipſum curare ꝓcurant. Tertia cauſa eſt pꝛopter quādam cōnexionem. Nam auaricia tra hit ad furtum ⁊ rapinam:et ad multa mendacia gula trahit ad ebꝛietatē ⁊ luxuriam. ſuperbia tra hit ad multas iniurias inferendas:⁊ multas am bitiones. Diciẗ enim Iſa. xxiiij. Qui fugerit a fa cie foꝛmidinis cadet in foueam:⁊ qui ſe explicue rit de fouea tenebiẗ laqueo. Per foꝛmidinē intel ligitur auaricia.quia auarus eſt ſemper foꝛmido loſus. Per foueam intelligiẗ luxuria Pꝛouerbi. xxiij. Fouea ꝓfunda eſt meretrix. Per laqueū in telligitur ſuꝑbia que omnes illaqueat. Sepe autē ꝯtingit ꝙ quādo auar⁹ dimittit auariciā ⁊ dat ſe i herētie:cadit i luxuriaꝫ.⁊ quādo luxurioſus ſuꝑaẗ oēꝫ ꝯcupiſcētiā cadit in vanā gľiam vel ſuperbiaꝫ.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Dixi ſecūdo ſubdiſ imbecillitatis ſanatio gene
ralis:ibi.Cū aūt ſol occidiſſet.ſ.xp̄s.De quo ꝓphe
ta p̄s.ciij.Sol cognouit occaſum ſuū.Hic eſt ſol
iuſticie de quo Joh.j.Illumiat oēȝ hoiem veniē
tē in hūc mūdūȝ.Hic ſol occubuit qn̄ xp̄s inclina
to capite ſpm̄ emiſit.Subdit.Oēs q̄ habebant in
firmos varijs languorib⁹:ducebāt illos ad eū.At
ille ſingulis man⁹ imponēs curabat eos. qꝛ cum
xp̄us extēdit man⁹ in cruce oēs ſanati ſum⁹ liuo
re eius Gen̄.xlvij. Sal⁹ noſtra in manu tua ē.Et
figuraſ Nume.xxj. Ad aſpectū ſerpētis enel ſana
ti ſunt q̄ ſunt pcuſſi ab igneis ſerpētib⁹.Tunc ſub
dit.Exibāt em̄ demonia a multis clamātia ꝛ dicē
tia.Tu es filius dei.Et increpās non ſinebat ea lo
qui.qꝛ ſciebāt eum eē xp̄m. Sȝ di.q̄re ergo ꝓhi
bebat demōia dicere veritatē: Nōne em̄ firmius ē
teſtimoniū qđ ꝓferſ de aduerſario: Rn̄deſ tribus
de cauſis ꝓhibuit. Prima vt doceat nos fugere i
anē gloriā.ne.ſ.hūani fauoris delectemur applau
ſu.Scđo vt doceret nos hereticā prauitatē vitare:
q̄ren⁹in hoc exēplo inhibeam⁹hereticis ne p̄dicēt
etiā veritatē.qꝛ fel draconū ꝓpināt in calice babylo
nis Deuſ.xxxij.Fel draconū vinū eoꝝ.Tertio ne
demōes qꝛ ſunt ſpūs falſitatis:falſitatē dicere cre
derem⁹ſi aliqn̄ dicerēt veritatē. In q̄ notabiliſ do
cemur ꝙ non laudari velim⁹a fallacibus ꝛ mēda
cib⁹:quoꝝ laudatio magis redūdat ad iniuriaȝ q̄
ad honorē.Illud aūt qđ ſubdiſ.qꝛ ſciebāt eum eē
xp̄m:ſane dȝ intelligi ne videaſ ↄ̄riū ei qđ dic̄ apl̓s
j.Coꝝ.ij.Si em̄ cognouiſſent:nunq̄ dn̄m gl̓ie cru
cifixiſſent.Nō a quibuſdā exponiſ de demōibus.
hi ſi cognouiſſent xp̄m eē dominū glorie:nūq̄ eū
ſuggeſtiōe maligna crucifigi feciſſent.Nā hoc my
ſteriū abſconditū ē a ſeculis ꝛ generatōibus.vt di
cit apl̓us ad Col̓.j.Sapiā in myſterio abſcondita
quā nemo principū hui⁹ ſeculi cognouit.j.Coꝝ.ij
quā p̄deſtinauit deus ante ſecula i gloriā nr̄ām re
uelata ē principib⁹ ꝛ poteſtatib⁹ p eccleſiā. qꝛ nūc
manifeſtatū ē ſanctis eius:quib⁹ voluit de⁹notas
facere diuitias glorie ſacramēti hui⁹. Deſignētur
igiſ tēpora ꝛ cōcordabit ſcriptura . Demones em̄
vt dic̄ Bed̄.qn̄q̄ credebāt:qn̄q̄ dubitabāt.Nā cuȝ
videbāt eū hūanos defect⁹ ſuſtinere dubitabāt de
eo an xp̄s ſiue fili⁹ dei eēt.qꝛ veꝝ hoiem intellexe
runt:vt legiſ ꝙ cū ieiunaſſet.xl.dieb⁹ꝛ.xl.noctib⁹:
poſtea eſuriit.Accedēs tēptator dixit ei ꝛc̄.Cū aūt
videbāt illū opari mirabilia credebāt.Vel ſm̄ ver
bū Bed̄.intellexerūt vel ſuſpicati ſunt de ip̄o qꝛ fi
li⁹dei eēt.qꝛ demones alibi dixiſſe leguſ Math.
viij.Jeſu nazarene q̄re veniſti ante tēpus torque
re nos:nos ſcim⁹qꝛ ſāct⁹ dei es: Nō igr̄ iudeis dic̄
Bed̄.ideo eū crucifigere pſuaſit qꝛ xp̄m ſiue filiuȝ
dei eē non putauit:ſȝ qꝛ ſe morte illius non vidit eſ
ſe dānandū.De hoc em̄ myſterio a ſeculis abſcon
dito dicit apl̓us ꝙ nemo principum hui⁹ſeculi co
gnouit.qꝛ ſi cognouiſſent dominū glorie non cru
cifixiſſent.

Feria ſexta. Sermo xlv.

Domine da mihi hanc

aquā vt non ſitiā Joh.iiij.Conſuetudo ē
hominū ambulātiū ꝙ hn̄t appetituȝ cibi
ꝛ potus:vt eo meli⁹ ad patriā ambuleſt. Spūaliṫ.
oēs ſum⁹ in itinere cōſtituti ꝛ pegrini. p̄s.xxxviij.
Aduena ego ſum ꝛ pegrin⁹.Ideo bonū eēt ſignū
ſanitatis vt potū lachrymarū ꝛ panē celi ſepe ede
rem⁹.Hoc ſignū petit eccl̓ia in introitu.Fac me
cum ſignū domie i bono:vt videāt q̄ me oderūt.ſ.
diaboli:ꝛ cōfundanſ.Nam ex hoc magna oriſ eis
cōfuſio ꝛ nobis ſecuritas.Figuraſ.iij.Re.xix.He
lyas comedit de pane ꝛ bibit de aqua ꝛ fortificat⁹
eſt.Et ſic hanc aquā lachrymarū nō habuerūt iu
dei.Hoc figuratū eſt in epl̓a Nume.xx.ꝙ filij iſrl̓
murmurauerūt in deſto cōtra Moyſen ꝛ Aaron
dicētes.Domie da nobis aquā ne moriamur ſiti.
Moyſes ꝛ Aaron ꝓſtrati in terrā clamauerūt ad
dominū.Dn̄e deus audi clamorē populi hui⁹:ꝛ
api eis theſaurū tuū fontē aq̄ viue.Et ait domin⁹
Moyſi.Accipite virgaȝ tu ꝛ Aaron ꝛ loquimi ad
petraȝ:ꝛ dabit vobis aquas. Et pcuſſit bis ſilicē ꝛ
fluxerūt aq̄ largiſſime:ita vt biberēt homies ꝛ iu
menta.Spūaliṫ.ſic ꝛ tu ſi vis habere aquā lachry
marū:ne aīa tua moriaſ ſiti. Moyſes.i.intellect⁹:
ꝛ Aaron.i.deuotio deberet clamare ad dominuȝ:
vt apiat tibi theſauruȝ aque viue.Et hn̄ theſaurus
p hanc aquam emitur.ſ.regnū celi Math.v.Bea
ti qui lugēt:quoniā ipſi ↄſol̓. Deniq̄ debes pcu te
re bis ſilicē.i.cor duruȝ.ſ.deū in memoria habere.
Primo quid p pctā pdidiſti.Secūdo q̄d p ea me
ruiſti.ſ.eternā penā . O ſi cognoſceres:diceres cū
hac muliere ſamaritana. domie da mihi hāc aquā
vt non ſitiam. Aliud thema.Si ſcires donum
dei Johā.iiij.Tria ſunt ſigna dilectiōis pſonarū.
Primū ē doctrina Iſa.xlviij. Ego domin⁹ docēs
te vtilia.Secūdū paſſio pia Iſa.xliij.Seruire me
feciſtis in pctis veſtris.Tertiū qn̄ p̄ſtat dona.Gre
go.Probatio dilectōis exhibitio ē opis.Primuȝ
habeſ in introitu.Secundū in epl̓a.Tertiū i euā
gelio.Si ſcires donū dei ꝛc̄. In ſūma euangelij
duo innuūtur.Primo petitio mirabilis obſequij
ibi.mulier da mihi bibere.Secūdo ſubiūgiſ expli
catio laudabilis bn̄ficij:ibi.ſi ſcires ꝛc̄. In ſum
ma euāgelij duo innuūtur.Primo itineris chriſti
deſcriptio:cum di.̄ Venit in ciuitatē ſamarie. Se
cūdo cuiuſdā mulieris obuiatio:cuȝ di.̄ venit mu
lier de ſamaria.De p̄mo di.̄ In illo tpe.ſ.vt cogno
uit:qꝛ audierſ phariſei ꝙ Jeſus plures haberet di
ſcipulos q̄ Johānes:tunc reliquit iudeā ꝛ voluit
ire in galileā.Oportebat aūt euȝ ire p ſamariā:tūc
venit Jeſus in ciuitatē ſamarie.ſ. regionis q̄ di.̄ ſy
char.Chryſo.dicit ꝙ locus ille erat vbi ſymeō ꝛ le
ui grauē occiſionem fecerunt propter Dynam ſo
rorem opp̄ſſaȝ:poſtq̄ filij iſrael(vt dicit Theopi
lus)ciuitatē deſertā fecerūt.tempore ꝓcedente de
dit eam Jacob filio ſuo Joſeph Gen̄.xxxiiij.Et er
go ſubdit.Juxta p̄diū quod dedit Jacob Joſeph
filio ſuo.Erat autē ibi fons Jacob:quem fodit ibi
habitando.Jeſus autem fatigatus ex itinere ſede
bat ſic ſupra fontem.hora autem erat quaſi ſexta.
Ecce de quo cecinit p̄s.xxiij.Domin⁹fortis ꝛ po
tens fatigat⁹ ē.O res mirabilis:qui infirmos cor
roborat fatigatus eſt. Nota xp̄us diſcurrebat ꝛ
laborabat trib⁹ de cauſis.Prio vt nob quātitateȝ
noſtre iniq̄tatis oſtēderet ꝓ qua dominū maieſta

UVA. BHSC. IyR_034_1

tis laborare oporteret Iſa.xlij. Prebuiſti mihi la
borē iniq̄tatib⁹ tuis. In ope creatōis ſemel dixit: ꝛ
facta ſunt oīa. ꝫ in ope redēptōis ꝑ triginta ꝛ tres
annos (vt ait Bern̄.) dixit multa. geſſit mira. ꝑtu-
lit dura. Secūdo vt in amore accēderet Iohā.iij.
Sic de⁹ dilexit mūdū: vt filium ſuū vnigenitū da-
ret ꝛc. Tertio vt exēplū laboris in ſeipo nobis pre
beret Iob.v. Naſcit̄ homo ad laborē ꝛc. pſ.lxxij.
In labore hoīm non ſunt. Auguſ. Ieſus fortis. q̄ꝛ
in ꝓncipio erat verbū. Infirm⁹. q̄ꝛ verbuꝫ caro fa-
ctum eſt. Hora ſexta. Ratio lrālis. q̄ꝛ calor inten-
ſus. Myſtice. q̄ꝛ in ſexta etate caro factus. Secun-
do ſexta die paſſus. Tertio ſexta hora crucifixus.
Dixi ſecūdo innuit̄ cuiuſdā mulieris obuiatio:
cū dicit̄. Venit mulier de ſamaria hauriēs aquā.
Aug⁹. Accepit autē denomiationē a mōte ſamor
ſic dicto a quodā eius poſſeſſore qui dict⁹ fuit ſo-
mer: vt dicit Chryſ. et .iij. Reg.xvj. Olim non ſa-
maritani: ꝫ Iſmaelite dicebant̄. ꝛ iudei inhabita-
bant regionē. Attamē propter pctā eoꝝ rex aſſyri-
rum captiuos eos duxit in babyloniā: ꝛ gētes in-
habitare fecit ī ciuitatib⁹ ſamarie. ꝫ de⁹ imiſit bar
baris leones q̄ interficiebāt eos. Qđ cum nuncia
tum fuiſſet regi: miſit rex vnū de ſacerdotib⁹ iſrael
qui doceret eos legē dei. Attamē cum hoc ydolis
dediti q̄nq̄ꝫ libros moyſi obſeruabāt. iiij. Re.xvij.
Dicit ei Ieſus. Da mihi bibere. Auguſ. Sitiebat
fidē mulieris. Diſcipuli em̄ eius intrauerūt ciuita
tem cibum emere. Ecce parſimonia. Rn̄dit muli-
er illa ſamaritana. Quomō tu cum iudeus ſis. ſ.
ex habitu. quia iudei vtebātur pallijs quibuſdam
quadratis in quoꝝ extremitatib⁹ erant fimbrie: vt
dr̄ Nume.xv. Bibere a me poſcis q̄ ſuꝫ mulier ſa-
maritana. Nō em̄ coutunt̄ iudei ſamaritanis. Re
ſpondit. Si ſcires donuꝫ dei ꝛ quis eſt qui dicit ti-
bi da mihi bibere: tu forſitā petiſſes ab eo ꝛ dediſ-
ſet tibi aquā viuā. i. grām ſpūſſancti. Illam aquā
non intellexit. Dicit ei mulier. Domie neq̄ꝫ ī quo
haurias habes: ꝛ puteus altus eſt. vn̄ ergo habes
aquā viuā: Nūquid tu es maior patre noſtro Ia-
cob qui dedit nobis puteū iſtum: ꝛ ipē ex eo bibit
ꝛ filij eius ꝛ pecora eius: Hec mulier carnalit̄ ver
ba xp̄i intelligens. quia aialis homo nō ꝑcipit ea
q̄ ſpūs dei ſunt. j. Coꝝ. ij. ſic voluit arguere. Tu ꝓ-
mittis mihi aquā viuā: aut ergo de illo puteo: aut
de alio. ꝫ de iſto non. quia neq̄ꝫ in quo haurias ha-
bes. de alio autē non videtur credibile ꝙ dare poſ
ſes mihi miraculoſe. quia hoc fieri nō pōt niſi eēs
maior p̄re nr̄o Iacob: qđ nō videt̄. iō dixit ei. Nū-
q̄d tu maior es p̄re nr̄o Iacob: q̄ dedit nobis pute
um iſtum quē fodit. qđ non feciſſet ſi aquam viuā
ꝓ ſua volūtate aliūde hr̄e potuiſſꝫ. Quare autem
patrē coꝝ Iacob dixit: Innuit Chryſo. dicēs. Vi
de qualit̄ hec mulier ſeipām ingerit in nobilitateꝫ
iudaicam ꝛ totā ſuaꝫ gentē. Samaritani em̄ abra-
ham ꝓgenitorē ſuū dicebāt quaſi a chaldea exiſtē
tem. ꝫ ꝛ Iacob patrē vocabāt quaſi illius exiſten-
tem nepotē. Hec ille. Vel ſm̄ Bedam patrē ſuuꝫ
Iacob vocat. quia ipā ſub lege moyſi vixerat: ꝛ p̄-
diū quod Iacob filio ſuo Ioſeph dederat poſſide-
bat. Reſpōdit Ieſus ꝛ dixit ei. Omnis q̄ biberit
ex hac aqua ſitiet iteruꝫ. qui autē biberit ex aqua

quam ego dabo ei: non ſitiet ineternū. Sꝫ ꝫ Eccli.
xxiiij. Qui bibūt me adhuc ſitiēt. vbi loquit̄ de aq̄
ſapie. Dicēdū ꝙ ſitis vno modo accipit̄ ꝓ deſide-
rio alicui⁹ rei. ꝛ ſic omnis res tēporalis adepta ge
nerat magis ſitim q̄ꝫ tollit. quia capiditatē augmē
tat. ſimilr̄ aqua corporalis q̄ꝛ nō hꝫ effectū niſi ad
tēpus: oportꝫ ꝙ iterū alia aq̄ eodē modo ſumatur
ad ſedādam ſitim. Alio modo accipit̄ ſitis pro de
ſiderio eiuſdē rei habite ad habēdam eam ꝑfecti-
us. ꝛ ſic habētes deū ꝑ grām ſitiūt ipm̄ hr̄e ꝑ glori-
am. Et hoc modo loquit̄ auctoritas Eccli. xxiiij. ꝫ
allegata auctoritas cū dr̄: non ſitiet ineternū. intel-
ligit̄ de ſiti illa ſecūdo modo dicta. q̄ꝛ habēs grām
non deſiderat aliud quod nō habet: ſed deſiderat
deum quē ꝑfecti⁹ habere vult. Ratio hui⁹ poteſt eſ
ſe. q̄ꝛ ē differentia int̄ rem tēporalē ꝛ ſpūalē. q̄ꝛ res
tēporalis anteq̄ꝫ habeat̄ eſtimat̄ magni ꝑcij: ꝛ ē i-
ſufficiēs ad quietādū deſideriū. res v̄o ſpūalis nō
cognoſcit̄ niſi cū habet̄ Apoc̄. ij. Nemo ſcit niſi q̄
accipit. Et iđo nō habita nō mouet deſideriū: ꝫ cū
habet̄ ꝛ cognoſcit̄: tūc delectat affectū ꝛ mouet de
ſideriū. non quidē ad aliud habēdum: ꝫ q̄ꝛ impꝑfe-
cte ꝑcipit propter recipiētis impꝑfectionē mouet vt
ipā ꝑfecte habeat̄. De hac ſiti dr̄ in p̄s. xlj. Sitiuit
anima mea ad deū fontē viuū. Sꝫ aquam quam
ego dabo ei: fiet in eo fons aque ſalientis in vitam
eternā. q. d. Aquā quam ego dabo non ſolū ſitim
aufert: ꝫ vitam p̄ſtat viuo cōiuncta fonti. Vn̄ dic̄.
Fiet in eo fons aquā ꝓducens ꝑ bona opā ad vitā
eternā. Iđo dicit. aque ſaliētis. i. ſalire faciētis ī vi
tam eternā. Naturale em̄ ē: aqua tātū aſcēdere po
teſt quātuꝫ deſcendit. Et iđo ſicut aqua gr̄e a deo
in nos deriuat̄: ita anima ꝑ ipſam ad deum eleua
tur. quia ꝑ ipām cōſors diuine glorie efficit̄. Dum
ergo ſmonib⁹ p̄dicta mulier delectata: ꝛ tanti mu
neris opus habere cupiēs ꝛ adhuc prudētiam car
nis amplectēs: dicit qđ ſequit̄. in quo tangitur do
ni petitio. Domie da mihi hanc aquam vt non ſi-
tiam: neq̄ꝫ veniā huc haurire. Vbi ſciēdū ꝙ hec
mulier in ꝓncipio locutiōis nondū nouit xp̄m: ꝫ
iudeū vocat dicēs. Quō tu cuꝫ iude⁹ ſis ꝛc. Mo-
do v̄o eum oſtēdit dominū dicēs. domie da mihi.
Volēs ꝑ hoc a duplici corporis neceſſitate libera
ri. videlicꝫ a ſiti: ꝛ a labore. Refugit em̄ homo na-
turaliter laborē: iuxta illud p̄s. lxxij. In labore ho
minū non ſunt. Sciēduꝫ etiam ꝙ ꝑ hoc ꝓpoſu-
it ipſum Iacob patriarche. q. di. Hanc aquā non
potuit habere Iacob. Dicit ei Ieſus. Vade voca
virum tuū ꝛ veni huc. Quia em̄ hec mulier nō po
tuit capē verba chriſti: iđo cōſequēter ꝓcedit ad ſi
gna: inſtruens eam primo per reuelationē ſecreti
Secretum autē illud erat ꝙ mulier adulterū tene
bat. qui tamen credebat̄ ab omnibus hominibus
loci illius eſſe maritus eius. Et quia chriſt⁹ dixit
hoc ſecretum mulieri: oſtēdit ſe ſcire ſecreta ꝛ oc-
culta. Dicit ergo. Vade ꝛ voca virum tuū. ſ. puta
tiuū. Non dixit domin⁹ hoc vt vocaret virum: ſed
vt reſponſiōe eius cōuenientius argueret eam ſe-
cretū reuelando. Vnde ſcđm Chryſo. domin⁹ vo-
lebat dare aquam ſpūalis doctrine non ſibi ſoli: ꝫ
ſpecialiter viro ſuo. Quia vt dicitur. j. Corinth. xj.
Caput mulieris vir. Ideo voluit vt precepta ad

UVA. BHSC. IyR_034_1

mulierem ꝑ virum deueniret.j.Corinth. xiiij.dicitur.ꝙ ſi mulier aliquid addiſcere vult:domi virũ interroget. Ideo dicit.vade voca virum tuum ⁊c. Scd̃m vo Auguſti. exponitur myſtice. ꝙ vir iſte ſit intellectus.mulier vo volũtas:q̃ ad inſtar mulieris cõcipit ⁊ parturit aiam apphẽſiuã. Quia ergo hec mulier ꝓmpta erat ad recipiẽdũ:ʒ nõ mouebat̃ ad intellectũ ⁊ rõnẽ vt ſpũal'r hoc intelligeret:ʒ adhuc ſub ſenſu detinebat̃. Jõ dic̃ domin⁹. vade tu ſenſualis voca virũ tuũ.i.rõnalẽ itellectũ: q̃ ſpũal'r intelligas q̃ mõ carnal'r ſapis. Rñdit ml'r ⁊ dixit. Nõ habeo virũ. Dicit ei Jeſus. Bñ dixiſti q2 nõ habeo virũ.q̃nq; ei viros habuiſti:⁊ hũc quẽ nũc habes nõ eſt vir tuus. Ecce quõ occulta huic mulieri dixit:vt ꝑ hoc oñderet in ſe aliqđ diuinuʒ. Sʒ myſtice ſm Chryſo. Quinq; viros habuiſti.i. q̃nq; ſenſus:quib⁹ vſq; modo nõ vtebaris. ʒ hunc virum quẽ nũc habes.i.errorẽ:non ẽ vir tu⁹. q2 ratio ꝑfecta nõ eſt:ʒ erronea.ideo ẽ adulter.⁊ iõ tolle iſtũ adulterꝝ errorẽ q̃ te corrũpit:⁊ voca virũ tuum.i.intellectuʒ:vt itelligas me. Mulier g̃ iſta ex reuelatõe illius ſecreti intelligẽs xp̃m tanq̃ ꝓphetam:querit ab eo ſolutionẽ cuiuſdã dubij:ꝑ cuiuſmodi ſolutionẽ ſecũdario inſtrueret eaʒ:ſicut ſeq̃tur. Dicit ei mulier.ꝑ modũ cuiuſdã ſolutõis. Domine video q2 ꝓpheta es tu. Patres noſtri in monte hoc adorauerũt:⁊ vos.ſ.iudei dicitis q2 hieroſolymis ẽ locus vbi adorari oportet. Jn quo ptʒ ſm Aug⁹. q2 cepit ad eã venire fides:ʒ non plene venit.q2 nõ dñm ꝓphetaruʒ putabat veniſſe:licʒ eñ ꝓpheta eẽt Math.xiij. Non ẽ ꝓpheta ſine honore niſi in pr̃ia ſua ⁊ in domo ſua. Cũ erat pl⁹ q̃ ꝓpheta.q2 ꝓphetas ip̃os ꝯſtituit:vt dr̃ Sap̃.vij. Jn aias ſctãs ꝑ natões ſe trãſfert amic⁹ dei ⁊c. Admirãda ẽ hu⁹ mulieris diligẽtia.q2 nõ vt cetere mulieres curioſe de mũdanis iterrogabat:ʒ de his q̃ dei ſunt. Math.vj. Primũ q̃rite regnũ dei. Mouet g̃ q̃ſtionẽ de his q̃ hoies in terra illa mouere cõſueuerãt ſcʒ de loco adoratõis de quo q̃ſtio vertebat̃ int̃ iudeos ⁊ ſamaritanos. Et ſamaritani dixerunt ꝙ in mõte garizym ibi eẽt locus adoratõis.⁊ ꝓbabant per rõnẽ:dicẽtes ꝙ antiqui pr̃es eorꝝ ibidẽ adorabãt.ideo ⁊ ipſi in eodẽ loco adorari deberẽt. Jđo dicit. Patres noſtri in mõte hoc adorauerũt. Patres iſti ſm Chryſ. pñt intelligi aliq̃ circa abrahaʒ Naʒ illi aiũt filiũ ſuũ obtuliſſe ibi. Judei vo dicebant in hierl'm eẽ adorandũ:auctoritate dñi q̃ ꝓcepit Deut.xij.ꝙ deſtruerẽt aras ⁊ lucos ⁊ nõ adorarent vbiq; dñm:ʒ in loco vno determiato queʒ dñs elegiſſet. Qui quidẽ locus adoratõis p̃mo erat in ſylo.poſtea vo auctoritate dñi David Salomõis ⁊ Nathan ꝓphete archa dei ẽ portata de ſylo i hieruſalẽ:ibi factũ ẽ tẽplũ:ſm illud pš. lxxvij. Repulit tabernaculũ ſylo tabernaculũ ſuũ ⁊c. Et ſequit̃ Sʒ dñs elegit tribũ iuda montẽ ſyon quẽ dilexit.

Propoſita g̃ q̃ſtione ꝑ mulierẽ rñdit ip̃e ſaluator ſicut ſequit̃. Dicit ei Jeſus. Mulier crede mihi q2 veniet hora qñ neq; in mõte hoc:neq; i hieroſolymis adorabitis patrẽ. Quia veniẽte hora publicatõis euãgelij ceſſauit cultus gentiũ.⁊ iudeorꝝ cerimonie ceſſauerũt:ipſorũq; iudeorꝝ tẽpluʒ oratõis domus deſtructũ ẽ.⁊ populus xp̃ian⁹ creatus eſt: qui nec ſup montẽ garizym:nec in hieruſalẽ:ʒ in omni loco bñdicebat dominũ. Oportebat quidẽ ꝙ adoratio xp̃i euacuaret iudeorꝝ ⁊ gẽtiliũ adorationẽ. Nam ſi aliquis vellet duos populos i vnũ cõiungere:oporteret ab vtroq; remoueri illud in quo abiuicẽ diſcordarẽt:⁊ aliquid eis cõmune in quo cõueniant cõcedere. Chriſtus g̃ volẽs iudeos ⁊ gẽtiles in vnũ cõiungere:remouit a iudeis cerimonias:a gẽtibus ydolatriã.que duo erant ſic paries vnus in quo vterq; abiuicẽ diuidebant̃. Et fecit ex vtroq; populo vnũ populũ:ſm illud Eph.ij. Jp̃e eſt pax noſtra que fecit vtraq; vnũ:⁊ medium parietẽ macerie ſoluens:inimicicias in carnẽ ſua ⁊c. Sic ergo ceſſauit cerimõialis cultus iudeorum ⁊ ydolatria gentiũ:⁊ introduct⁹ eſt ver⁹ dei cultus a xp̃o. Remigi⁹. Jn hoc ꝙ dicit hora veniet:in hoc deſignat̃ tẽpus gratie:quãdo ablata vmbra omniũ figurarꝝ lux veritatis illuſtrabat motũ fideliũ. Myſtice. Quidã ꝑticipant dei ſapiẽtiaʒ obnubilatã tenebris erroris.⁊ iſti dicuntur adorare in monte garizym. Quidã ſine errore:ʒ tamen imꝑfecte.⁊ illi dicũtur adorare in hieruſalẽ.i.in eccleſia militãte. Quidã ſine errore ⁊ ꝑfecte.quia vident deũ ſicut eſt. Et ideo dicit. Veniet hora quãdo neq; in erroribus:neq; imꝑfecte ⁊ in enigmatẽ participabitis diuinã ſapiam:ʒ videbitis euʒ ſicuti eſt. Vos adoratis qđ neſcitis. nos adoram⁹ qđ ſcimus.quia ſalus ex iudeis eſt. Hoc additum eſt iõ.q2 añ publicatõem euãgelij cultus iudeorꝝ erat licitus ⁊ bonus:non autẽ ſic cultus gentiliũ.ideo illud ait de gẽtilibus. Attribuere eñ illud deo qđ ſibi non cõuenit:vt ꝙ ſit corpus vel aliquid aliud hmõi:eſt ipſum neſcire. Hoc autẽ faciebant gentiles:qui deuʒ nõ credebant eſſe ſup omnia:ʒ equalem aliquib⁹ creaturis. ideo ſimul cum eo adorabant ydola. De iudeis vo ait. Nos adoramus qđ ſcimus. Hoc non intelligit̃ de omnibus:ʒ de prophetis ⁊ patriarchis.quia vera cognitio dei per legem ⁊ ꝓphetas erat cõceſſa populo iudaico:iuxta illud Roma.iij. Quid ergo amplius iudeo eſt:q̃a credita ſunt illis eloquia dei. Conceſſa ſunt etiam eis dona ſpũalia:ſicut ꝓphetia alia hmõi que pri⁹ in eis fuerant vt ad alios deuenirẽt:iuxta illđ Roma.xj. Tu.ſ.gentilis:cum eſſes oleaſter.i.ſterilis ⁊ amarus:inſertus es in illis.ſ.iudeis. Et Roma.xv Nam ſpũaliuʒ eorꝝ.ſ.iudeorꝝ participes facti ſunt gentiles. Conceſſuʒ eſt etiam eis chriſtum ex ip̃is naſci ſcd̃m carnem. Jdeo hic dictũ eſt.quia ſalus ex iudeis eſt. Subdit. Venit hora ⁊ nũc eſt qñ veri adoratores adorabũt patrẽ in ſpiritu ⁊ veritate.

Vbi ſciendum ſcd̃m Origenẽ ꝙ ſupra domin⁹ loquens de adoratiõe: nõ dixit.venit hora ⁊ nunc eſt:ſed ſimpliciter.veniet hora ⁊c. quia tunc locutus eſt de adoratione in patria:ſcd̃m quam perfectam dei cognitionẽ participabim⁹ que nondũ viuentibus in hac carne mortali venit. hic vo loquitur de ea que eſt in vita iſta:que iam venit ꝑ chriſtum. Jſta autẽ adoratio que nunc eſt fit in ſpiritu et veritate. Remigius. Deus nullo loco continetur nec in templis manufactis:ʒ puris mentibus cõphendit̃ ⁊ inhabitat. Probat hoc ꝑ hoc. Spiritus enim eſt deus. Ad cuius euidẽtiam ſcien-

UVA. BHSC. IyR_034_1

dum ꝙ adoꝛatio xp̄ianoꝝ excellit adoꝛatione iude oꝝ in duobus. Pꝛimo qꝛ illa eſt ſm carnales ceri monias Heb.ix. Solūmodo i cibis ⁊ i potibꝰ ⁊ in iuſticijs carnis vſqꝫ ad tp̄us ⁊c. Adoꝛatio vo xp̄ianoꝝ fit ſm ſpm̄. Scd̄o qꝛ iudeoꝝ adoꝛatio fiebat ſm figuras. Nā deo victime ſm ꝙ ſunt res q̄dam nō placebāt. Vn̄ pſ.xlix. Nūquid mādūcabo car nes thauroꝝ: aut ſanguinē hyrcoꝝ potabo: Et alibi.pſ.l. Si voluiſſes ſacrificiū dediſſeʒ: vtiqꝫ holo cauſtis nō delectaberis.ſ.inq̄ntuʒ ſunt res pctōꝝ: ẜ inq̄ntum ſunt res victime ⁊ veri ſacrificij Heb.ix. Vmbrā hʒ lex futuroꝝ bonoꝝ: nō imaginē rerūʒ. Adoꝛatio autē xp̄ianoꝝ ē in veritate. qꝛ ipa ſm ſe placet deo Joh.j. Gratia ⁊ veritas ꝑ Jeſum xp̄m. Jdeo q̄ntū ad p̄mū dicit ꝙ veri adoꝛatoꝛes adoꝛabunt in ſpū: nō in cerimōialibus carnalibꝰ. Q̄ntuʒ ad ſecundū dicit. in veritate: nō in figura. Secundo p̄t legi ꝙ dn̄s ꝑ hec duo q̄ dicit: i ſpū ⁊ veritate. vult oſtēdere differētiā huiꝰ adoꝛatōis. nō tm̄ ad il lam iudeoꝝ: verūetiā vd eā que erat ſamaritanoꝝ. Ad illā q̄dē iudeoꝝ ꝑ hoc qd̄ dicit in ſpū. ſicut dictū eſt ſtatim. ſ. Jllā vo ſamaritanoꝝ ꝑ hoc qd̄ di cit: ⁊ in vitate. Nā illa cū erroꝛe erat: qꝛ adoꝛabant qd̄ neſciebāt. iſta vo cū dei cognitōe. Tertio p̄t legi vt ꝑ hoc qd̄ dr̄: in ſpū ⁊ vitate. oſtēdaꝛ ꝯditio vere oꝛōnis. Ad hoc em̄ ꝙ oꝛo bōa fiat ⁊ vera duo re quirunꝛ. Vnū ꝙ fiat ſpū. ⁊ ideo dicit: in ſpū ⁊ i fer uoꝛe ſpūs. j. Coꝛ.xiiij. Oꝛabo ſpū: oꝛabo ⁊ mente. Secūdū ꝙ fiat i veritate. Pꝛimo q̄dē i fide. qꝛ nullus feruoꝛ ſpūalis deſiderij ē ad merēdū idoneus niſi aſſiſtat veritas fidei. Scd̄o vo in veritate. i. ſine fictōe ⁊ ſimulatōe. Cōtra qd̄ dr̄ Mat.vj. Amāt in angulis oꝛare vt videanꝛ ab hoibꝰ. Sic g̃ ad oꝛationē feruoꝛ charitatis ⁊ veritas fidei req̄runꝛ Jaco.j. Poſtulet aūt i fide nō heſitās. Et rectitudo itentōis. Sequiꝛ. Nā pr̄ tales q̄rit q̄ adoꝛēt eū. Spiritus ē deꝰ. ⁊ eos q̄ adoꝛāt eū: i ſpū ⁊ veritate opoꝛtet adoꝛare. Vbi ſciēdū: q̄ vult exaudiri a deo dʒ ei aſſimilari: vt ꝓpꝛ ſilitudinē hois ad euʒ ip̄m exaudiat. qꝛ oē aial diligit ſuū ſile Eccli.xiij. Sʒ homo non aſſilaꝛ deo ſm carnalia. qꝛ ē incoꝛpoꝛeꝰ: ẜ ſm ſpūalia: qꝛ deus ſpūs ē Eph.iiij. Renouamini aūt ſpū mētis vr̄e ⁊c. Eſt etiā veritas Jo.xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita. Ergo opoꝛtʒ i ſpū ⁊ veritate adoꝛare. Vn̄ Augꝰ. ꝯ ſamaritanos: q̄ putabant deū coꝛpoꝛeū: ⁊ ideo in mōte eē adoꝛādū. Querebas mōtē foꝛte ad oꝛādum vt deo eſſes ꝓpinquioꝛ ẜ ipe q̄ in altis habitat hūilibꝰ appꝛopiquat. Ergo deſcēde vt aſcēdas. Aſcēſiōes inq̄t in coꝛde eiꝰ in cōualle ploꝛatōis q̄ hūilitatē hʒ. Jn tēplo vis adorare: in te oꝛa. ẜ p̄us eſto tēplū dei. Dicit ei mulier Scio qꝛ meſſias veniet q̄ dr̄ xp̄s. Cū ergo venerit ille annūciabit nobis oia. q. d. Ego iſta vba nō capio: ẜ qn̄ veniet meſſias tūc ſciemꝰ oia iſta. Dicit Augꝰ. ꝙ hec ē pꝛima locutio vbi vocat eū xp̄m: vt daret itelligere ꝙ poſt q̄nqꝫ ſenſus coꝛpoꝛeos iā incipiet redire ad virū legitimū. Jdeo dn̄s aquā doctrine ſpūalis ei ꝓpinat: manifeſtādo ſe ei. Sciēdum ꝙ multiplex ē aqua. Pꝛima ſignificat amorē mūdi. ⁊ hec nō extinguit ſitim. ij. Re.xiiij. Oēs q̄ſi aqua dila. Vere oēs diuitie delitie ⁊ honoꝛes ſignificanꝛ ꝑ aquā. Hanc autē aquā nullus dʒ appetere. qꝛ turbida ⁊ amara Hiere.ij. Et nūc q̄d tibi vis in via egypti vt bibas aquā turbidā: Supbus em̄ hʒ coꝛ turbidū ꝓ cōtumatiōe. indignatōe. ꝯtētioſa emulatōe Pꝛouer.xiij. Jnter ſupbos ſemper iurgia ſunt. pſ.cxliiij. Tange mōtes ⁊ fumigabunt. Auarus ſemꝑ hʒ coꝛ turbidū ꝓ nimia triſticia ⁊ ſollicitudine Eccli.xiiij. Jn triſticia erit ſuꝑ mēſam ſuā. Hiere.xlix. Turbati ſunt in mari: pꝛe ſollicitudine quieſcere nō potuerūt. Libidinoſus habʒ coꝛ turbidū pꝛe nimia ꝯcupiſcētia ⁊ feruoꝛe. Job.xxxi. Jgnis eſt vſqꝫ ad cōſummationē deuorans: ⁊ oia eradicās genimina. Non ſolū autē iſta aqua eſt turbida ꝑ effectū: ẜ etiam in ſe ip̄a. Aqua vo turbida non ē apta ad bibēdum cum ſit amara. nec ad ſpeculandū cum ſit turbulēta. nec ad lauandū cum ſit imunda. Eodē modo amoꝛ mūdi non eſt aptus ad bibēdum. qꝛ ē amarus. facit em̄ amaritudinē in ꝯſciētia Pꝛouer.v. Nouiſſima illius amara quaſi abſinthiū. Et tandē facit amaritudineʒ in pena Jſa.xxiiij. Amara eſt potio bibētibꝰ illam. Si videꝛ amoꝛ mūdi nō eſt aptus ad ſpeculandū cum ſit turbulētus. Nō em̄ poſſumꝰ ſpeculari deū ꝑ ꝯtēplationē mūdanoꝝ. nec etiā peccata noſtra niſi ꝑ cōtritionē. Legiꝛ in vitaſpatrū. Cum quidā fraꝛ coꝛ plenū anxietatibꝰ ⁊ tribulatōibꝰ haberet: ⁊ moꝛe ſolito deū ꝯtēplari nō poſſet: quidaʒ ſanctus pr̄ ad quēdam fontē eū duxit. Et cū aquā cum quodā baculo ꝯturbaſſet: dixit vt reſpiceret ſi faciē ſuam videre poſſet. Qui expectauit vſqꝫ clarificata fuit: ⁊ tūc vidit. Adaptatio huiꝰ exēpli plana eſt. Similr̄ amoꝛ mūdi non ē aptus ad lauandum cū ſi imundus. Si quis ergo habʒ coꝛ imundum ⁊ vult lauare illud cū amoꝛe mūdi: magis ſe inq̄nabit. Vn̄ Ambꝛo. in li. de vgi. pythagoꝛaʒ repꝛehendit: dicens. Pythagoꝛas poſtq̄ꝫ cubitū ierat tybicinē iubebat mollioꝛa canere vt anxia ſecularibus mulceret coꝛda. Sʒ ille q̄ laterē lauat: ſecularia ſecularibꝰ fruſtra cupiebat abolere. magis em̄ ſe liniebat luto q̄ꝫ remediū voluptate q̄rebat. Auguſ. Quiſqꝫ es q̄ es in mūdo: ad te venit qui fecit mundū: vt eripiat te a mundo. ꝙ ſi foꝛte aliq̄ delectatōe te retinet mūdus: ſꝑ vis eē imūdꝰ. Scd̄o dn̄s dat aquā ꝯtritōis Hiere.ix. Quis dabit capiti meo aquā ⁊ oculis meis fontē lachꝛymaꝝ: ⁊ plorabo die ac nocte: Augꝰ. Si totus vertar in fletuʒ vt iam nō ſint gutte lachꝛymaꝝ: ẜ abūdātia fluminis: digne tn̄ nō potero flere mala mea oia ⁊c. Sic tu fac lixiuiū pſ.l. Lauabis me ⁊ ſuꝑ niuē dealbaboꝛ. Jſa.j. Si fuerint pctā vr̄a vt coccinuʒ: q̄ſi nix dealbabūtur. Vn̄ Bern̄. Vinuʒ angeloꝝ ſunt lachꝛyme penitētiuʒ. Vt pʒ i exemplo de muliere.

Tertio dn̄s dat aquā doctrine Eccli.xv. Aq̄ ſapiētie ſalutaris potabit euʒ. ſ. hominē: videlʒ xp̄s De iſta aqua dr̄ Apocal.xxij. Oſtēdit mihi fluuium aq̄ viue ꝓcedentē de ſede dei ⁊ agni. Per fluuiū intelligiꝛ ſacra ſcriptura: q̄ ꝓcedit de ſede agni .i. a regno dei. pſ.lxvij. Deus dabit vbū euangelizātibus. O q̄ꝫ dulcis aqua. pſ.cxviij. Q̄ꝫ dulcia faucibus meis eloquia tua. Heu aliquibꝰ amara eſt Joh.vj. Durus ē hic ſermo. Et Petrꝰ. Verba vite eterne habes. Hec aqua mūdat Jo.xv. Jā mūdi eſtis pꝛopter ſermonē quē locutus ſum vobis.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Quarto dñs dat aquã grẽ. Joh.iiij. Si ſcires donũ dei ꝛc.tu forſitan petiſſes ab eo ꝛ dediſſet ti bi aquã viuã.i.gratiã viuificantẽ.pſ.xxxv.Apud te ẽ fons vite. Hanc petiuit hec mlier dicẽs. Do mine da mihi hãc aquã vt nõ ſitiã. Apoc.xxj. Si tiẽti dabo fontẽ aque viue gratis. Prio grã ſpiri tusſancti compaꝛ aque.qꝛ abluit.Ezech.xxxvj.Eſ fundã ſup vos aquã mundã ꝛ mũdabimi ab omi bus inqnamẽtis vr̃is pſ.l.Lauab me.et ꝛc.Secũ do extinguit.Ecci.iij. Jgnẽ ardentẽ extinguit aq. Et ſic grã ſpũſſancti extinguit pctã. Tertio aqua ẽ cõmunis.Et ſic grã ſpũſſancti.Eſa.lv.Oms ſitiẽ tes venite ad aquas ꝛc. Anſel. Nõ ideo nõ habes qꝛ deus nõ dat.ſed quia te nõ pꝛeparas accipere. Apoc.iij.Ego ſto ad oſtiũ ꝛ pulſo. Quarto mãet in imis.Et ſic grã ſpũſſancti i humilibus.pſ.ciij Qui emittis fontes in conuallibus ꝛc.j. Pe.iij. Humilibus dat grãm. Nota hec aqua.ſ. grẽ ẽ dulcis ad bibendum.Ecci.xxiiij. Qui me bibunt adhuc ſitient.Clara ad ſpeculanduꝫ.ij. Chor.iij. Nos aũt reuelata facie grãꝫ dñi ſpeculãtes ꝛc.

Sabbato Sermo xlvj.

Vade etiã amplius no

li peccare Joh.viij. Conſuetudo eſt vbi homo exit domũ ſuã ꝛ relinqt oſtiã ap tum ꝛ feneſtras.tũc freqũẽter pdit theſauꝛ ſuum poſt pditionẽ aũt tũc inuocat iudicẽ vt puideꝛt de reſtitutione. Spũaliter.vbi homo aperit oſtiũ oꝛſ inoꝛdinateꝛ feneſtras ſenſuũ exterioꝝ.ſ.viſuꝫ.au ditũ ꝛc.ille pdit theſauꝛ ꝟtutum.Ecci.ix. Auerte faciẽ tuã a muliere compta.ꝛ ne circũſpicias ſpe ciẽ alienã. Jbidẽ.xxviij. Sepi aures tuas ſpinis.ꝛ linguã neqũã noli audire. Claude oſtiuꝫ dom⁹.i. os tuũ.Et ħ petit eccl'ia in introitu. Verba mea auribus pcipe dñe ꝛc.q.d. Ego pdidi theſaurum aie.ergo adiuua vt reſtituaꝛ mihi.Et ħ petit i coll'. Preſta queſum⁹ om̃ipotẽs de⁹. Sil'r ſic petiuit Suſanna q̃ pdidit theſaurũ bone fame. vt patet i epiſtola.q̃ erat exaudita. Sil'r hec mulier in euan gelio pdidit theſauꝛ cõiugalis caſtitat'.ꝛ ipã ſpe rauit in dño ꝛ nõ ẽ derelicta.ħ meruit audire. Va de ꝛ amplius noli peccare. Jn ſumma euãgeliũ tria innuunꝛ. Prio iudeoꝝ fallax interrogatio cũ dicit. Magiſter. Secũdo ſbdit iuſta ſentẽtie diffi nitio.ibi. Qui ſine pctõ eſt ꝛc. Tertio magna xp̃i miſeratio ibi.vade ꝛ ãplius noli peccare. De pꝛio dicit. Jn illo tpe.ſ.cũ i vltimo die ſcenophegie to ta die in tẽplo pdicaſſet. Tũc veſpe pꝛexit montẽ oliueti. Alchuinus. Chriſti cõſuetudo erat maxie circa paſſionẽ.ꝙ tota die in tẽplo pdicauit hiero ſolimis ꝛ miracula fecit.ſero reuertebaꝛ i bethani am Aug. Juit in mõtẽ oliueti ad oꝛandũ.ad deſi gnandũ ꝙ in oꝛone deuota oleũ miſcõie acqritur ſm alchuinũ. Nã ſicut oleũ dolentib⁹ mẽbꝛis ſo let ferre medicamẽ vel leuamẽ.ꝛ ſic oꝛo diuinam pietatẽ. Jtẽ ſicut oleũ ſupfert omĩbus liquoꝛibus et ſic miſcõia.pſ. Miſeratões ei⁹ ſup omĩa opera eius.Et diluculo iteꝝ veniebat in tẽplũ ad oꝛãdũ ꝫelũ aniaꝝ.Et omĩs popul⁹ veniebat ad eum.ſim plices vt diſcant.ſcribe ꝛ phariſei vt laqos iactẽt. Et ſedẽs docebat eos.ſ.viã eterne ſalutis. Addu cũnt aũt ſcribe ꝛ phariſei. mulierẽ depꝛehẽſam in adulterio. Sed di.quare nõ adduxerũt adulte rũ.cũ ſm legẽ eadẽ pena ẽ puniend⁹. Rñdetur ꝙ adulter erat diues ꝛ vnus de ſcribis.ꝛ iõ ꝓ pcio eũ liberauerũt. Sꝫ ipã paupcula.iõ eã adduxerũt

Nota adulteriũ tripliciꝛ puniꝛ a deo. Prio pe na tẽpoꝛali. Gen.xij. Flagellauit dñs pharaoneꝫ plagis maxĩs ꝛ domũ ei⁹ ꝓpter ſaray vxoꝛẽ abꝛa am. Jtẽ Gene.xx. Cõminatus ẽ dñs moꝛtẽ. Aby melech ꝓpter vxoꝛeꝫ Abꝛae quã tulerat neſciens ipam ei⁹ eſſe vxoꝛẽ.ħ eã ſoꝛoꝛẽ ei⁹putabat.vbi Jo ſephus dič ꝙ dñs pcuſſit eum graui īfirmitate ita ꝙ medici deſperabãt de eo. Jtẽ dñs ꝯcluſit omnẽ vuluã dom⁹ Abymelech ꝓpter ſarã vxoꝛẽ Abꝛae Jtẽ de Dauid.ij.Reg.xij.cui dixit Nathan. Non recedet gladius de domo tua. Scdõ pena legali. qꝛ oẽs leges tã diuine ꝙ̃ humane ꝓhibent ꝛ pu niũt adulteria. Nã ſm humanas leges aliq̃ exhe reditanꝛ.aliq̃ nudi fuganꝛ. Sꝫ ſm legẽ diuã adul teri manifeſti debent lapidari.ſed occulti ꝛ ſuſpẽ ſi debebãt ſeparari.Et ſtatuerũt eaꝫ in medio.ſ.vt magis ꝯfunderet.ꝛ dixerũt. Magiſter. Criſt. Ma giſtrũ vocant vt q̃ſi honoꝛatus ſecretũ ſui coꝛdis manifeſter.Et nõ vt diſcipuli. Joh.xiij. Vocatis me magiſter ꝛ dñe ꝛ benedicitis.qꝛ illi cã diſcendi iſti cã decipiendi. Phariſei eni ꝛ adulatoꝛes faci unt vt ſcoꝛpio q̃ applaudit facie.ħ pungit cauda. Sed caue a talibus.pſ.cxl. Oleũ peccatoꝛis nõ impinguet caput meũ. Catho. Cũ te q̃s laudat iu dex tuus eſſe memẽto. Nã nullus in ħ mũdo de bet velle laudari. Nã omĩs vita noſtra vl' ẽ pſens vel pterita.vel futura. Si pterita.inueniet ſe mul ta ꝯmiſiſſe de q̃bus debet erubeſcere. Roma.vj. Quẽ fructũ habuiſtis tũc in illis i quib⁹ nũc eru beſcitis. Si pſens.ſic ẽ in loco periculoſo. de quo debet dolere pſ.cxix. Heu mihi qꝛ incolat⁹ me⁹ ꝓlongatus ẽ. Si futura.ꝛ ſic inueniet dei iudicia de quibus debet timere. pſ.cxviij. A iudicijs eni tuis timui. Sed q̃ ſunt i futura patria ſunt laudã di qui de pterito nõ habent erubeſcere. de pꝛeſenti nõ dolere ħ gaudere.qꝛ ſunt ſecuri. Subdiꝛ. Hec mulier depꝛehẽſa ẽ modo in adulterio. Jn lege ãt mandauit moyſes hmõi lapidari.tu ergo quid di cis. Scdm Aug.in xp̃o phariſei cognouerũt tria ſcꝫ ꝟitatẽ doctrine.manſuetudinẽ miſericoꝛdie et rectitudinẽ iuſticie. Et iudei volẽtes eũ decipere cogitabant intra ſe. Jpe vel dicet ꝙ mulier debet lapidari.aut nõ.aut tacebit. Si iubet eã lapidare. tunc dicemus eũ miſericoꝛdẽ quã tñ pdicabat. Si nõ iubet lapidare tũc accuſabim⁹ eũ ꝙ ẽ hoſtis le gis ꝛ ꝯtrarius Moyſi. Si tacebit tũc dicemus ꝙ nõ habet ꝟitatẽ doctrĩe.ħ ꝓpter timoꝛẽ humanũ veritatẽ pꝛedicare foꝛmidat. Ergo ſubdit. Hoc di cebant tẽtantes eũ vt poſſent eũ accuſare Sed do minus in reſpõdendo iuſticiã ſcrutatur⁹ ꝛ a man ſuetudine nõ erat receſſurus. Vnde ſequiꝛ. Jhe ſus autẽ inclinãs ſe deoꝛſũ ſcribebat in terrã. Am bꝛo.dicit ꝙ ſcribebat. Terra terrã accuſat. Aug. Scripſit illud quod poſtmodũ voce expꝛeſſit.ſ. Qui ſine pctõ ẽ ꝛc. Glo. Scripſit eoꝝ pctã vt eoſ oſtenderet ineptos ad hui⁹ ſentẽtie executionem que illi legentes pꝛe verecundia exierunt Beda.

Hb

UVA. BHSC. IyR_034_1

Digito ſcripſit in terrā vt illū ſe foꝛe demonſtret q̄
quondā legē in lapide ſcripſit. Cū aūt ꝑſeuerarēt
interrogantes eū. erexit ſe ⁊ ait Qui ſine pctō eſt
veſtrū pꝛimꝰ in illā lapidē mittat. q. d. puniat̄ pec
catrix ſ3 nō a pctōꝛibꝰ. impleat̄ lex quā allegatis. ſ3
nō a p̄uaricatoꝛibus legis. Et ſic ſeruauit iuſticiā
miſcdiam ⁊ ꝟitatē. ex eo ꝙ nō venerat ꝑdere ſ3 q̄-
rere q̄ ꝑierāt. Et iterū ſe inclinās ſcribebat in terra
Aug. vt daret eis liberā facultatē exeundi q̄s citi
us exituros q̄ꝫ plura interrogaturos pꝛeuidebat.
Scdm̄ aliquos h̄ ſcripſit quaſdā figuras i quibꝰ
ex diuīa ꝑmiſſione q̄libet ſua pctā cognoſcebat et
nō mulieris q̄ fuerāt ꝑ ꝯtritionē deleta. In h̄ do-
cemur ꝙ pꝛius q̄ꝫ peccantē fratrē coꝛripimꝰ diligē
ter ꝑpendamꝰ vtrū ipis pctis de quibꝰ aliū caſti-
gamꝰ etiā obnoxij ſimus. ne nobis contingat talit̄
vt ſequit̄. Audiētes aūt hec. vnꝰ poſt aliū exibant
incipiētes a ſenioꝛibꝰ. Glo. qꝛ foꝛte magis rei erāt
interrogātes eoꝝ conſcientiā. Et q̄ iudicare vene-
rant iudicio dei digni erāt. Et remanſit ieſus ſolꝰ
a calūniantibꝰ. Et mulier in medio ſtans. ſ. diſci-
puloꝝ ⁊ alioꝝ bonoꝝ. Glo. mlier illa ab illo pu
niēda ſe ſperabat in q̄ pctm̄ inuenire nō poterat. ſ3 il
le q̄ aduerſarios eiꝰ repulerat ligua iuſticie. leuās
in illā oculos māſuetudinis iterrogauit eā vt ſeq̄-
tur. Erigens aūt ſe ieſus ait illi. ſ. confutatis ſ3 calū-
niatoꝛibus. Mulier vbi ſūt q̄ te accuſabant. nemo
te ꝯdēnauit? Que ait. Nēo dn̄e. Dixit ei ih̄s. Nec
ego te ꝯdēnabo. q. di. Ego ꝓpt̄ pctōꝛes veni. vade
⁊ āpliꝰ noli peccare. O piū ꝟbū ⁊ māſuetū. Serui
erāt crudeles. dominꝰ pius. hoīes erāt imiſericoꝛ-
des deus miſericoꝛs. Sed illā penitentiā a xp̄o in
iūctā nō debent trahere in conſequēs ipi ſacerdo-
tes. qꝛ non noſcunt coꝛ neq̄ꝫ conſciētiā homīs vt
xp̄s. Naꝫ ad quodlibet pctm̄ req̄rit̄ ſatiſfactio.
Aug. Nullū malū impunitū ⁊c̄. Nō Greg. i pa-
ſtoꝛali ꝑ tria exēpla ꝓbat. Pꝛimū vt ſi litteras ali
quis vel figuras ſcribit nō ſufficit ꝙ vlteriꝰ nō ſcri
bat. ſ3 ꝙ male ſcriptū deleat̄. Et ſic pctā nr̄a ſcripta
ſunt coꝛā deo. Hiere. xvij. Peccatū iuda ſcriptum
eſt ſtilo ferreo in vngue adamātino. Nō aūt ſuffi-
cit nō peccare. ſed p̄terita pctā ꝯtritiōe delere. Se-
cundū exemplū quādo quis aliquē blaſphemat.
nō ſufficit dimittere ſ3 ſatiſfacere. Et ſic ꝑ peccatū
blaſphemamꝰ deū. ad Ro. ij. Nomen dei per vos
blaſphemat̄. ſ3 opoꝛtet vt ſatiſfaciamꝰ penitentie.
Job. xlij. Idcirco meipm̄ rep̄hendo ⁊ ago penitē
tiā in fauila ⁊ cinere. Tertiū exēplum ꝙ debitoꝛ
nō abſoluit̄ a debitis. eo ꝙ alia nō mltiplicat. ſed
opoꝛtet ꝙ eā q̄ tenet̄ exoluet. Et ſic ꝑ peccatū con
trahimꝰ. idō nō ſufficit ꝙ oꝛamus. Dimitte nob̄ de
bita noſtra. ſed opoꝛtet ꝙ nos ſatiſfaciamꝰ ꝑ ſatiſ-
factionē. Math. iij. Facite dignos fructus pn̄ie.

Dominica Letare.

Sermo. lxviij. De euangelio.

a Ccepit ieſus panem
et gr̄as agens diſtribuit diſcumbentibꝰ
Joh. vj. Math. xiiij. Marci. vj. Lu. ix.

Tenēs agrū alicuius domini ſemper tenetur do
mino illi reſpōdere de naſcētibus p̄mitijs i agro.
Spiritualiter ſic nos tenemur animā noſtram in
feudū domino. Geñ. ij. Inſpirauit in faciē eiꝰ ſpi
raculū vite. ⁊ factus ē homo in animā viuentē. Et
vltra poſſeſſionē aīe etiā ab ipſo recipimꝰ ſemia ꝟ
bi dei ⁊ etiā doctrie. Que ſi i agro aīe ſemiata eēnt
⁊ colerētur bonis opibus naſcerētur ꝟtutū fructꝰ
ſpecioſi ⁊ decoꝛi. quibꝰ obtinet̄ eterna gloꝛia. Idō
de his dn̄s vult habere ꝓtem. ſ. gr̄arum actiones.
Nota hec bona naſcunt̄ a bonis opibus que a
dn̄o donant̄ in aīa ſancta. ſ. adeptio venie. acquiſi
tio gloꝛie ⁊ gr̄aꝝ actio. Dn̄s de omnibus his ſolo
vltimo ꝯtentat̄. Figurat̄ Gene. xlvij. Tpe famis
Joſeph terras ⁊ poſſeſſiones oēs regni egypti ob
ligauit. ꝓuidendo omnibus de cibo ne periclita-
rent̄. Veꝝtñ poſſeſſiones p̄dictas illis relinque
bat in feudū tali pacto vt accepto ſemie redderēt
regi quintā partē naſcentiū. Geñ. xlvij. Spūalit̄
tpe quo in egypto pcti pꝛimoꝝ parētum oīs pe
riclitabātur fame. veniēs Joſeph. i. xp̄s pane an-
geloꝝ refecit nos. ⁊ nobis tradidit ſemen puriſſi-
mū. quod fructū attulit multiplicē i terra noſtra.
i. in aīa nr̄a quā redemit de pauꝑtate moꝛt̄. red
dens illā nobis vt partē quitā. ſ. gratiarūactiones
de his ſupꝛadictis a nobis tantum recipiat. qꝛ ſm̄
Ber. Ingratitudo vētus ē vrēs ⁊ exiccās fontem
pietatis. roꝛē miſcdie ⁊ fluenta gr̄e. Dn̄s in exem-
plū ſe nobis hodie ꝓponit qui gr̄as patri egit. De
quo thema. Accepit ḡ Jeſus panes. ⁊ cū gratias
egiſſet diſtribuit diſcumbētibꝰ ⁊c̄. Aliud thema
Auicēna in pꝛio canone dicit ⁊ experimēto certi-
ficatū ē. ꝙ mamille mr̄is in os infantis poſite val
de ꝓferūt remediū quicq̄d ei obeſt. Spiritualiter
ſic in ꝓpoſito mater nr̄ eccleſia. iij. Reg. j. Sic ma
ter amat vnicū filium ita te diligebā. Iſta mr̄ oſ̄n-
dit nobis duo vbera. i. duplicē ꝯſolationem. ſ. gra
tie ⁊ gloꝛie. pſ̄. lxxxiij. Gratiā ⁊ gloꝛiā dabit dn̄s
Sed cū filio oſtenderit vbera letat̄. ⁊ ſic nos. Vn
de in introitu. Letare hierl'm ⁊ conuentuꝫ facite
oēs qui diligitis deū. gaudete cū leticia q̄ in triſti
cia fuiſtis ⁊ exultetis vt ſatiemini ab vberibꝰ con
ſolationis eiꝰ. pſ̄. Letatus ſū in his q̄ dicta ſūt mi
hi ⁊c̄. pſ̄. cxxj. Nicolaus de lyra exponit hūc pſal
mū ad litterā ꝙ ſit exultatio ipius Dauid de h̄ ꝙ
Nathan ꝓpheta ſibi dixit de futuro tēplo ꝑ Sa-
lomonē edificando. vt habet̄. ij. Reg. vij. Et. j. Pa
ral'. xvij. Sic nobis dꝛ de futuro. In domū domi
ni letantes ibimus. De qua domo Baruch. iij. O
iſrael q̄ꝫ magna ē domus dn̄i ⁊ ingens locus poſ-
ſeſſiōis eius. In illa domo quidā habitat affectu
et effectu vt ſancti pſ̄. cxviij. Qui habitat in celis
⁊c̄. Secūdi affectu ⁊ nō effectu. vt boni viatoꝛes.
ad Phil'. iij. Noſtra ꝯuerſatio in celis ē pſ̄. cxix.
Heu mihi qꝛ incollatus meꝰ ꝓlongatus ē. Alij
neutro mō. ſed potius habitare eligunt in domo
ruinoſa Aug. Si architectus diceret ruiturā do-
mum nonne pꝛius migrares q̄ꝫ interimeres. Sic
autoꝛ mundi dixit ruiturū mundū ⁊ ei nō credis
Audi vocē eius Luce. xxj. Celū ⁊ terra trāſibūt ⁊c̄
Dicit eñ Solinus. Irundines in ruitura domo
edificium nō petunt. Sic electi q̄ dei irundinibꝰ
comparant̄. Hiere. viij. Irundo ⁊ cyconia cogno
ſcunt tēpus aduentus ſui. p̄ſciunt futura. Scīmꝰ
vero ꝙ mundus eſt edificium ruinoſum. domus

UVA. BHSC. IyR_034_1

vero dei ſemꝑ ſtabit.pſ̄.xcij. Domū tuā dn̄e de-
cet ſanctitudo in longitudine dieꝝ. Hanc petiuit
dauid pſ̄.xxvj. Vnā petij a dn̄o hāc reqrā vt in
habitē in domo dn̄i om̄ibus diebus vite mee.
Notanter dicit vnā ⁊ nō duas ſic̄ filij ſeculi ſm
carnē viuētes. Aug.ſuꝑ Geñ. In archa nō admit
tebanť aĩalia q̄ generabanť ex putrefactōe ⁊ cor
ruptione ſ; in diluuio perierūt. Sic in domo dei
nō admittunť q̄ ex ſanguinibus.ex voluntate car
nis generantur.j.ad Choꝝ.xv.Caro ⁊ ſanguis re
gnū dei poſſidere nō poſſunt.Eccl̄i.xvij. Nihil ne
quius ꝙ̄ qđ excogitauit caro ⁊ ſanguis Roꝝ.viij
Qui ſm carnē ſūt deo placere nequeūt. Jō i epl'a
ad Gal.iiij.Abraā duos habebat filios.vnum de
ancilla ⁊ vnū de libera.Qui de ancilla natꝰ ē ſm
carnē.q̄ de libera ꝑ repromiſſionē ⁊ ſm ſpūm qua
lis nō erat filius ancille.Gene.xxv.Diuiſit Abra
am filijs ſuis hereditatē. filijs concubinaꝝ dedit
munera.Ergo de filijs in pr̄ia dr̄ in euange. Sa-
turati ſūt ⁊c̄. In ſumma euāgelij tria innuunť.
Prio cōſtātie ꝯueniēs eq̄litas.ibi. Abijt ih̄s.Se
cundo miraculi expediēs oportunitas.ibi. Cum
ſbleuaſſet. Tertio beneficij ſufficiēs largitas. ibi.
Facite homĩes diſcūbere. De p̄mo dicit. In illo
tp̄e.ſ.cū iudei q̄rebāt xp̄m interficere.⁊ nō erat ad
huc tēpus paſſionis ſue.ideo abijt ieſus trās ma-
re galylee quod ē tyberiadis. Iſte locus ſic appel
latur.iuxta morē iudeoꝝ.q̄ om̄em ꝯgregationem
aquarū appellabāt maria.Et aliq̄n dr̄ mari galy-
lee.ꝓpter galyleā ꝓuinciā in q̄ fluit. Aliquādo di-
citur mare tyberiadis ꝓpter famoſam ciuitatē ibi
dē ſituatā quā herodes edificauit in honore. Ty-
berij ceſaris. Aliquādo dr̄ ſtagnū genezareth ꝓp̄t
aurā que ibi regnat. vel ꝓpter regionē quandam
paruā.Et ſequebať eū multitudo magna.quia vi
debant ſigna q̄ faciebat ſuꝑ his qui infirmabanť.
Chriſ. Mouebať ei turba magis ſignis ꝙ̄ doctri
nis. Nota. Hiero.ponit quiqꝫ rōnes q̄re eū tur
be ſequebanť. Prio quidē ꝓpter comeſtionē. de
quibus dr̄ Joh.vj.Queritis me nō q̄r vidiſtis ſi-
gna.ſ; q̄r ſaturati eſtis de panibꝰ.Et fuerūt gulo-
ſi quoꝝ deus vēter ē.Et figurant illos q̄ ſeruiunt
deo vt habeāt victū ⁊ amictū.quibꝰ dr̄ Math.vj
Querite p̄mū regnū dei ⁊ iuſticiā eiꝰ. Et hec oia
adijcienť vobis. Itē alij vt ditarenť.vt patet de il-
lo Math.viij. Magiſter ſequar te quocūqꝫ ieris.
Cui reſpondit ieſus. Vulpes foueas habent ⁊ vo
lucres celi nidos.filius aūt homis non habet vbi
caput ſuū reclinet.Et ſignificat auaros qui plus
rogant deum ꝓ diuitijs temporalibus ꝙ̄ eternis.
De his Math.vj.dr̄. Non poteſtis deo ſeruire ⁊
mām̄one. Mat.xix. Impoſſibile ē diuitē intrare
regnū dei. Dauid pſ̄.lxj. Diuitie ſi affluāt no. cor
ap. Quidam vero vt miracula viderēt vt curioſi.
Mat.xij. Magiſter volumꝰ a te ſignū videre.Et
figurāt illos q̄ tantū audiūt verbum dei vt ſciāt ⁊
nō vt faciāt. De quibꝰ dicit ad Ro.ij. Nō audito-
res legis iuſti ſūt apud deū.ſ; factores legis iuſti-
ficabunť.j.Jaco.Eſtote factores v̄bi dei ⁊ nō au-
ditores tantū. Lu.ix. Beati q̄ audiūt verbū dei et
cuſtodiunt illud. Quidā ꝓpter eoꝝ infirmos. Lu
ce.vj. Omnis turba querebat eum tangere.q̄r vir
t̄us de illo exibat ⁊ ſanabat om̄s.Et ſignat illos q̄
deū ⁊ ſanctos inuocant dū infirmanť. De quibꝰ.
pſ̄.xv. Multiplicate ſūt infirmitates eoꝝ poſtea
accelerauerūt. Sed cum ſananť mali efficiunť vt
p̄us. Hic grauiter deū offendūt quibꝰ dr̄ Joh.v.
Ecce ſanus factus es.iā noli peccare ne deteriꝰ ti
bi ꝯtingat. Lu.xi. Fiant nouiſſima hoīs illiꝰ peio
ra prioribus. Quidā ꝓpter reprehenſionē vt pha
riſei. Math.xxij. Abeuntes phariſei inierūt con-
ſiliū vt caperēt ieſum i ſmone. Quidā ꝓpter ſan-
ctam doctrinā ⁊ vitā vt diſcipuli.⁊ hi ꝑſiſtūt alijs
recedētibus Joh.vj. Dn̄e quo ibimus verba vite
eterne habes. Nota xp̄m ſeq̄ debemꝰ. Prio vt
viator ductorē. puer.iiij. Viā ſapiētie monſtrabo
tibi ⁊ ducā te ꝑ ſemitas eq̄tatis. Mich.ij. Aſcēdet
iter pandēs ante eos. Scđo vt oues paſtorē. Joh.
x.Cū ꝓprias oues emiſerit vadit ante eas. Tertio
vt diſcipuli doctorē. Eſa.ij. Venite aſcēdamꝰ ad
montē dn̄i ⁊ ad domuz dei Jacob.⁊ docebit nos
vias ſuas.⁊ ambulabimꝰ i ſemitis eiꝰ.pſ̄. Deꝰ do
cuiſti me a iuuētute mea. Quarto vt filij patrem
cū amore. Hiere.iij. Patrē vocabis me ſuꝑ terrā.
Ber. Sequamur te bone ieſu.q̄r ſine te nullꝰ aſcē
dit. Nā tu es via veritas ⁊ vita. Subijt ergo i mō
tē ieſus.⁊ ſedebat ibi cū diſcipulis ſuis. Criſo. Ad
vacandū ꝯtēplationi fugienda ē multitudo.⁊ eli-
gēdus ē locus ſolitarius.Erat aūt ꝓximū paſca.
Beda. Circa h̄ feſtū paſce Johannes baptiſta fu-
it decollatus. Et poſte anno ſequenti feſto paſce
xp̄s erat crucifixus. Dies feſtus iudeoꝝ.hec autē
feſtiuitas erat celeberrima.q̄r tūc liberati fuerant
a ſeruitute egyptiaca.Exo.xij. Habebitis hūc di
em in monimētū.⁊ celebrabitis eū ſolennē domi
no i generatōibꝰ veſtris cultu ſempiterno .⁊ bene
dicit q̄ erat dies feſtus iudeoꝝ q̄r iudei tp̄e illo ce
lebrabant feſtiuitates. nō ad dei honorē. ſ; magis
ꝓpter vanitates ⁊ comeſatiōes. Propter hoc dic̄
eis deꝰ Eſa.j. Iniq̄ ſunt cetus veſtri.kalendas ve
ſtras ⁊ ſolēnitates veſtras odiuit aĩa mea. Dixi
ſecundo tangitur miraculi expediēs oportunitas
de q̄ ſbdit.Cū ſubleuaſſet oculos ieſus. Scien-
dum duplex ē oculus dei.ſ.ſapiētie ⁊ gratie. Pri
mū oculum non aꝑuit ante legē.ſ; tēpore Moyſi
cū legē dedit. Scđm oculū.ſ.gratie aperuit tēpo
re natiuitatis ⁊ paſſionis ſue. De quo pſ̄.x. Ocu
li eius in pauperē reſpiciūt. Sed pōt eſſe tertius
oculus dei.ſ.iuſticie quē adhuc habet clauſū.ape
riet autē tēpore iudicij.pſ̄.xxxiij. Vultus domi-
ni ſuꝑ faciētes mala vt perdat de terra memoriaz
eorum.Et tali oculo Mat.xxij.vidit hominē nō
veſtitū veſte nuptiali ⁊c̄. Ideo ſbdit.Et cū vidiſ-
ſet quia mľtitudo magna venit ad eū. Lyra. Qui
intantū deſiderabant audire xp̄m. q̄ etiā ſine ali-
mento ſequebantur eum. Et dicit Math.xiiij. q̄
turba expectauit tota die vſqꝫ ad veſperam. ꝓpter
qđ neceſſarium fuit fieri hoc miraculū. Ideo ſub-
dit. Dixit ad philippum. Vnde ememus panes
vt manducēt hi. Non querit ignoras.ſ; q̄rit ſicut
Geñ.iij.ca. Adam vbi es.⁊ Geñ.iiij. Vbi ē Abel
Ibi queſiuit vt illi cognoſcerēt reatum ſuum hic
vero vt ex r̄nſione Philippi cocertius appareat
miraculū. Ideo ſequitur. Hoc autē dicebat ten-

UVA. BHSC. IyR_034_1

tans enim. non q̄uaſi ignorans. ꝫ vt defectus alijs
oſtenderet. ſicut Gen̄. xxij. Tētauit deꝰ abraam. ſ.
vt eiꝰ obediētia alijs manifeſtaret. ꝓpter quod ſe-
quit. Ipſe eni ſciebat q̄d eſſet facturꝰ. q̄ꝛ incꝫtū de
us om̄ia cognouit ab eterno. Hebre. iiij. Om̄ia nu-
da ⁊ apta ſūt oculis eiꝰ. Reſpondit ei philippus.
Ducentorū denariorū panes nō ſufficiūt eis. q. d.
Paupes ſumꝰ. tantā pecuniam habere nō poſſu
mus. ⁊ ſi haberemꝰ nō ſufficeret ꝓ eoꝝ refectiōe
Jō ſbdit. Vt vnuſquiſqꝫ modicū q̄d accipet. Al-
chuinus. Conſidera imꝑfectionē Philippi. non
aſpiciebat ad virtutē eiꝰ qui de aqua vinū fecerat
nec alia ſigna. Dicit ei vnꝰ ex diſcipulis eius. An
dreas frater ſimonis petri. Hic videt habuiſſe re
ſpectū ad multiplicationē panū factā ꝑ Helyſeū
iiij. Reg. iiij. vbi quidā detulerat ad Helyſeū vi-
ginti panes ordeaceos quos p̄cepit apponi cen-
tū viris dicēs. Hec dicit dn̄s. comedēt ⁊ ſuperit.
quod ⁊ factū ē. Ideo ſbdit. Eſt puer vnus h̄. Iſte
dicit fuiſſe ſanctus Marcialis. q̄ habet quinqꝫ pa
nes ordeaceos ⁊ duos piſces. Chriſ. Cōſidera eo
parſimoniā ꝙ vtebant cibo iumētoꝝ. et nō dixit
eos habuiſſe carnes ꝫ piſces. Nec eoꝝ copiā. ſed
duos tantū. Ideo ſpūali cibo inheſerūt intantuꝫ
ꝙ corporalē ꝯtempſerūt. Et ſbdit. Sed hec q̄d ſūt
inter tantos. q. d. Si m̄ltiplicarent etiā eo modo
quo ꝑ Helyſeū adhuc eſſet valde modicū in hac
multiplicatōe. Dico tertio tangit ſufficiēs lar-
gitas diuini bn̄ficij dicēs. Facite homies diſcum
bere. i. ordinate ſedere ad mādu candū. q. d. Conſi
lium humanū ſbuenire nō potuit. nec adiutoriuꝫ
p̄ſtabat. vos ꝯfeſſi eſtis inopiā. ꝫ modo cognoſce-
tis dei virtutē. Erat aūt fenū multū ī loco. Theo
philus. Fenū d̄r herba viridis. Erat em̄ paſca. q̄d
quartadecima luna mēſis ap̄lis celebrat vbi ter
ra germinat ⁊ arbores florēt. ⁊ ſic erat locus aptꝰ
ad ſedendū. Diſcubuerūt ergo viri numero quaſi
quinqꝫ milia. ſed in modū hebraicū ſoli hic nume
rātur viri a viginti annis ⁊ ſupra. vt habet Nūe. j.
Sed mulieres ⁊ pueri tacent. Hoc aūt dicit euāge
liſta vt appareat maiꝰ miraculū. Cōſidera h̄ obe-
dientiā apoſtoloꝝ. Non dixerūt ad quid debēt ſe
dere ⁊ vnde debēt refici. ꝫ mandatū humiliter im
pleuerūt. ſperātes ꝙ q̄ parauerat olim menſam ī
deſerto. nūc etiā in ſolitudine turbas reficeret. Ac
cepit ergo Ieſus panes. Sed diceres. quare nō
creauit nouos panes. Reſpondet ꝙ prima cauſa
huius ſm Theophilū ē vt ꝯfundat errorē. Mani
chei dicentis corporalē ſbſtantiā eſſe malā. quia a
malo deo. i. diabolo ſit creata. Si creatura illa eēt
mala. nequaqꝫ xp̄s qui ē bonꝰ mala multiplicaſ-
ſet. Quinqꝫ alias cauſas aſſignat Chriſ. Prima ē
quia ideo creaturis vtit ad miraculū ne viderent
eſſe aliene ab eiꝰ ſapientia. Scd̄o vt oſtēdat ſe vi-
ctualiū largitorē ps. cxxxv. Qui dat eſcā om̄i car-
ni. Tertio ideo panes multiplicat. vt oſtēdat ſe eē
eū qui in p̄ncipio dixit. Germinet terra herbā vi-
rentē ⁊ facientē ſemen. Gen̄. j. Piſces vero multi-
plicat. vt ꝓbet ſe eſſe illū qui in p̄ncipio om̄e ani-
mal aquatile ꝓduxit. Quarta ratio ē. vt ꝑ hoc oñ
dat ſe eſſe dominū terre ⁊ maris. Quinta rō eſt in
exemplum. ꝙ ſi etiā pauca habemꝰ. ea libenter in

digentibus tribuamꝰ. Thob. iiij. Si multum ti-
bi fuerit abundant tribue. ſi exiguū tibi fuerit. li-
benter illud impartiri ſtude. Conſiderandū ē vt
dicit Chriſ. ꝙ iuſſi apoſtoli dare quinqꝫ panes nō
murmurāt dicētes. Vnde mitigabimꝰ famē no-
ſtrā. ſed ſtatim obediūt. Deinde oſtēdit quid ege-
rit xp̄s. Cum gr̄as egiſſet. Gr̄as egit deo pr̄i ſm
naturā aſſumptā qui v̄tute deitatis ē om̄is gratie
diſtributor. In hac autē gratiarū actiōe primo
xp̄s ſuā humanitatē ⁊ paternā reuerētiam innuit
Scd̄o inde vt dicit Chriſ. erudit nos nō prius tā-
gere mēſam. donec gratia egimꝰ ei q̄ dat nobis ci-
bum in tēpore oportuno. Sciendū ē ꝙ alij tres
euāgeliſte omiſſa gratiarūactiōe. dicūt ꝙ xp̄s tria
fecit. quia reſpexit in celuꝫ. Deinde benedixit pa-
nes. ⁊ poſtea eos fregit. Que tria Iohannes bre-
uiter ꝯplectēs dixit. Cū gratias egiſſet. diſtribuit.
reſpexit in celū vt dicit Criſ. Et quia credendum
erat xp̄m veniſſe a pr̄e facturꝰ miraculū aſpexit ī
celū. non ꝓpter indigētiam q̄ſi auxilio indigeret.
q̄ꝛ patri in diuinitate equalis erat ad operandum
miracula. Benedixit panes. Bn̄dictio aūt dei ſm
Aug. Nihil aliud ē q̄ꝫ diuerſoꝝ modorū collatio
et eorūdē m̄ltiplicatio. Sicut igit in p̄ncipio mū-
di oēs creaturas benedicēs. contulit illis natura-
lem virtutē vt ex ſe inuicē naturaľr multiplicaren
tur. Ita nunc q̄ꝛ multitudo panis erat mirabilis.
neceſſaria fuit ſingularis benedictio. Et iſtā bene
dictionem xp̄s aliquibꝰ verbis expreſſit quibus ⁊
ſanctificauit ⁊ multiplicauit creaturā. Sed euan-
geliſte tacēt illa verba quia forte ſecrete xp̄s ea ꝓ-
tulit. Hoc etiā vt dicit Cyrillus diſpenſatiue pro
nobis fecit vt diſcamꝰ ꝙ in principio menſe cum
frangere debemꝰ panē. debemus deo offerre ⁊ eli
cere ſuꝑ ip̄m benedictionē ſuꝑnā. vt creatura ſan
ctificet prius ꝑ v̄bum dei ⁊ ſigno crucis. Naꝫ ꝓ-
pter hoc in homies diabolus ſibi vſurpauit pote
ſtatē in rebus iſtis corporalibus ordinatis ad ne
ceſſitatē hominis. vt ꝑ eas ipi homi noceat. Vn-
de Chriſ. ſuꝑ Math. Cauſa inq̄t ſanctificandum
eſcarum hec ē. quoniā totus mūdus in maligno
poſitus eſt. Vnde etiā res corporales q̄ ſunt ma
gna pars mūdi in maligno ſūt poſite. Conſequē-
ter etiā infantes quādo naſcunt q̄ꝫtum ad carneꝫ
in maligno ſūt poſiti. Et ideo oportet res corpora
les benedicere vt expellatur nocumentū q̄d vene
nū peccati p̄ſtitit. Quod p̄mo bn̄dixerat ad hoc fac
exemplum ſancti Benedicti q̄ bn̄dicens vas in q̄
erat venenū mixtū vino. ipſa benedictōne facta
vas confractū eſt. Itē exemplum ſanctimonia
lis quā obſedit diabolus lactucā comedētis p̄ter
miſſa benedictione. Dicit etiā ꝙ dn̄s panes bene-
dictos fregit vt fruſtatim p̄mo diuiderētur ⁊ di-
ſtribuit diſcūbētibus. Hec autē diſtributio ꝑ apo
ſtolos facta ē. Vn̄ in Matheo dicit. Dedit diſci-
pulis panes. diſcipuli autē turbis. Simiľr ex pi-
ſcibus q̄ꝫtū volebat. Vbi attendenda ē abundan-
tia celeſtis bn̄ficij. Querit quomodo iſta mul-
tiplicatio panū ⁊ piſciū facta fuerit. Ad hoc reſpō
det Hylarius. iij. de trini. dicēs. ꝙ nec ſenſus nec
viſus ꝑfectum tam conſpicabilis oꝑationis aſſe
quitur. Eſt q̄d nō erat. videtur q̄d non intelligitur

VVA. BHSC. IyR_034_1

vnde ſolū ſupeſt vt deus oīa poſſe credat. Sed tunc vt dicit Hiero. Frangēte dn̄o panē facta eſt multiplicatio partiū. Itē ſm Chriſ. etiā ipſi panes augebant in manibꝰ diſcipulorū miniſtrantium. Itē ſm Hylariū. In manibus ſumētiū ⁊ in menſa creſcebat panis ſbſtantia. Sed ħ videt multū mirabile ſm Hylariū. ꝙ in manibꝰ frangentiū non minueret. ſʒ dato vno fragmēto alterꝫ ſuccederet. Et dicendū ꝙ nō eſt dubiū qn hoc fuit mirabile. ſʒ tamē deo nō ipoſſibile. qꝛ nō ē impoſſibile apud deū oē verbū. Sed ſi adhuc diceres. vn̄ veniebāt partes illius panis q̄ ſuccedebāt frangēti ⁊ diſtribuenti. Rn̄det Aug. dicēs ꝙ eadē ꝟtute qua deꝰ multiplicat ex paucis granis ſegetes. eadem poteſtate multiplicat hos quinqꝫ panes ⁊ duos piſces. Nā illi quinqꝫ panes erāt quaſi ſemina nō quidē terrenaſcētia. ſʒ ab eo qui terrā fecit multiplicata. Sed di. Bene habeo cuiꝰ ꝟtute hoc factū eſt. Sed ego quero vnde ꝓducte ſūt partes ille hmōi multiplicatōis. Si dicat ꝙ deus ꝑexiſtētem materiā ꝯuertit in ſbſtātiā panis ſicut humorē terreſtris ꝯuertit in ſubſtantiā carnis. tūc certe deus nō ſatiauit illā multitudinē ex ſolis quinqꝫ panibus ſbſtantialiter. ſʒ magis ex altera ſbſtantia. quod videtur ꝯtrariū euāgelio. Et ideo dicit magiſter in ſententijs. li. ij. di. xviij. ꝙ illa ſbſtantia panis diuina ꝟtute i ſe multiplicata ē ſine alicuiꝰ alterius additamēto. quod quō fieri potuerit excedit inueſtigationē humani intellectꝰ. vt dicit Hylarius. Tertio de recollectōe menſe. Vt aūt impleti ſūt pſ̄. lxxvij. Manducauerūt ⁊ ſaturati ſūt nimis. ⁊ deſideriū eorꝫ attulit eis. Dixit diſcipulis ſuis. Colligite q̄ ſupauerant fragmēta ne pereant. Nō ideo ꝑcepit vt dicit Chriſ. Ne fantaſia crederetur quod factū ē. qꝛ ex collectione fragmentorū magna apparet certitudo miraculi. Ne pereant. Nō em̄ ſūt abijcienda q̄ ſupfluunt menſe. ſʒ pauperibus eroganda. Collegerūt ḡ ⁊ impleuerūt. xij cophinos fragmētorū. Eſt aūt cophinus corbus factus de iuncis vel folijs palmarū ꝯtextꝰ ad ſeruilia opera. Cophinis enim vt dicit Alchuinus. ſeruilia implēt officia. Ex quinqꝫ panibus ⁊ duobus piſcibus q̄ ſupfuerāt his qui mādūcauerant. Vnde ſm Theophilū. Addiſcamꝰ non eſſe tenaces in dādis elemoſinis. qꝛ deus abundantiꝰ tribuit. Quarto inde tangit laus ſbſecuta diuinū beneficiū. Sed ſciendū ꝙ nihil dignū deo poſſumus tribuere ꝓ beneficijs acceptis. Primo quidē. qꝛ oīa noſtra ipſius ſūt. j. Paral. xxix. Tua dn̄e ſūt oīa. ⁊ que de manu tua accepimus dedimus tibi. Secūdo qꝛ dicit pſ̄. xv. Bonorū meorꝫ nō eges. Tertio qꝛ eiꝰ bn̄ficia excedunt noſtrā facultatē pſ̄. Quid retribuā dn̄o ꝓ oībus q̄ retribuit mihi. Sed tamē vult deꝰ a creatura laudari in q̄ nō ipi ſʒ creature ꝓficit. Vnde attēditur quales reddere debēt deo gr̄as hoīes refecti. Illi ergo hoīes cū vidiſſent quod fecerat ſignū vnde ipſius declarabat oīpotentia dicebāt laudando ⁊ glorificando. quia hic ē vere ꝓpheta. Scōm Aug. dicit ꝓpheta qui dn̄s ꝓpherarū ē ꝓpter tria. Primo quidē qꝛ oēs ꝓphete acceperūt de ſpū eius vt ꝑuiderēt futura. Ipſe ꝟo inſeipſo oīū habet cognitionē Ioh. xvj. Nunc ſcimꝰ qꝛ ſcis oīa. Secundo pꝛ xp̄i cognitio ē eterna. ꝓphete ꝟo cognouerūt in tpe. Tertio qꝛ oīs ꝓphetia terminatur ad xp̄m. Actu. iiij. Huic oēs ꝓphete teſtimoniū ꝑhibent de ſpū q̄ venturus ē in mūdū. ſ. ad redemptionē humani generis. ⁊ vt nos ad celeſtia regna ꝑducat. quod nobis ꝑſtare dignetur ⁊c.

De eodem
Sermo. xlviij.

Accepit ihesus panes

⁊c. Ioh. vj. Iſta dn̄ica vocat dominica de roſa triplici ratione. Prīa ē litteralis quā ponit Innoc. li. iij. Eſt eni quoddā cōſolatoriū ⁊ recreatoriū populis cōtinuo ieiunijs fatigatis. Dicit em̄ Catho. Interpone tuis interdū gaud ia curis. Quod caret alterna requie durabile n ōeſt. Ideo dicit dictus Innocentiꝰ. Ne populus ꝓpter aſperitatē quadrageſimalis obſeruātie ſub ꝯtinuo labore deficeret in hac mediana dn̄ica roſe ſolaciū interponit vt anxietas temperata melius ſufferat. Scōa rō eſt ſpūalis. in ipa eni roſa ſūt tria. Eſt eni facta de auro. intus vero ponit muſcus ⁊ balſamū. Et iō ſignificat xp̄m in q̄ ſūt tres ſubſtātie. ſ. caro incorrupta. que ſignificat per aurū. Aīa odore oīm ꝟtutū plena. q̄ ſignificatur ꝑ muſcuꝫ ⁊ diuinitas ꝓcioſiſſima. q̄ ſignificatur ꝑ balſamū. Qui ergo vult penitētiā quadrageſimalē leuiter ferre. debent hoc roſaꝫ in corde ſuo portare. Tertia ratō ē moralis. ꝑ ħ eni dat intelligi qꝛ per ieiuniū ⁊ ꝑ penitētiā viciorꝫ ſpine ꝯuertuntur in roſam ꝟtutū. ita ꝙ q̄ prius erat libidinoſus efficitur caſtus. qui priꝰ erat ſupbus. efficit humilis et māſuetus. Qui ꝑus erat guloſus efficit ſobriꝰ. Eſa. xxxv. In cubilibꝰ in quibꝰ ꝑus dracones habitabant orief virorꝫ calami ⁊ iunci ⁊c. ⁊ in cordibus pctōꝝ in quibꝰ prius habitabāt demones ꝑ exercitia viciorū. oriet ꝑ penitentiā virorꝫ ꝟtutum. Secūdo hec dominica vocat dn̄ica de panibus ex eo ꝙ xp̄s quinqꝫ milia hominū de quinqꝫ panibus ſatiauit. Sicut aūt tūc ſatiauit illos de quinqꝫ panibus corporaliter. ſic quotidie reficit fideles de quinqꝫ panibus ſpūaliter. Primus ē panis penitētialis. ⁊ iſte ꝯficit de tribus farinis. quaruꝫ vna tota ē amara. alia ē tota dulcis. tertia ē dulcis et amara. Verus em̄ penitēs debet habere timorē. amorē ⁊ ſpem. Timorē quidē debet habere de ꝯſideratōe pene eterne. ⁊ iſta farina ē amara. Ezech. xij. Fili hoīs panē tuū in ꝯturbatione comede. Multū eni penitēs debet timere ⁊ ꝯturbari quādo ꝯſiderat horribiles penas iferni. Iob. xxj. quādo recordatꝰ fuero ꝑtimeſco. ⁊ ꝯcutit carnē meam tremor. Secūdo penitēs debet habere amorē de ꝯſideratōne celeſtis glorie. ⁊ iſta farina tota ē dulcis. Nihil em̄ eſt dulcius q̄ȝ dei gloriā mēte ꝯſpicere ⁊ ipſam conſiderare. pſ̄. xxx. O q̄ magna multitudo dulcedinis tue dn̄e ⁊c. De iſto pane dicit Lu. xiiij. Beatus q̄ manducabit panē in regno dei. Tertio penitēs debet habere ſpem de ꝯſideratiōe peccatorum ⁊ venie. Et iſta farina dulcis ⁊ amara eſt. Amara quādo ꝯſiderat peccatorū multitudineꝫ. Eſa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos. in ama

UVA. BHSC. IyR_034_1

ritudine anie mee. Dulcis quādo habet ſpem de venia obtinēda. Prouer.xiiij. Cor qđ nouit amaritudinē aīe ſue. Ecce amaritudo culpe. i gaudio eius nō miſcet extraneus. Ecce gaudiū ꝓ venia.

Secūdus ē panis ſacramētalis quē in feſto paſce recepturi ſum⁹. Et iſte panis fuit formatus in archa virginali.ſ.de farina eterna.id ē de deitate ſempiterna. De farina antiq.ſ.de carne ab Adam tracta.ꝛ de farina noua.ſ.aīa de nouo creata. Iſte panis ſic format⁹ triplici igne fuit excoct⁹.ſ. igne amoris.de quo dr̄ Lu.xij. Ignē veni mittere i terrā.ꝛ quid volo niſi vt ardeat Et iſto igne amoris ipe fuit inflāmatus.qꝛ ꝓpter amorem fuit paſſus Jo.xv. Maiorē hac dilectionē nemo hꝫ ꝛc. Sic ī igne doloris fuit inflāmatus. Tren.i. O vos oēs qui trāſitis ꝑ viā.attēdite ꝛ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Et igne paſſionis. ps̄.xvj. Igne me examinaſti.ꝛ nō ē inuēta in me iniq̄tas. Idē ps̄.ci Oſſa mea ſicut cremiū aruerūt. Iſte panis fuit formatus ꝛ ſic decoct⁹ de quinq; partibus vulnerū et fuit inciſus vt primū vulnus nos patri reconciliaret. Scōm celeſtē ianuā aperiret. Tertiū ruinā angeloꝝ repararet. Quartū ſctōs pr̄es d̄ limbo reduceret. Quintū demones ſbiugaret. Terti⁹ panis ē materialis.quē quotidie petim⁹ in orōne dicentes. Panē nr̄m quotidianū da nobis hodie. Iſtū panē cū pauperib⁹ debem⁹ ꝯmunicare ſi volum⁹.ꝙ nr̄a ieiunia ſint deo grata. Unde poſtq̄ dixit dn̄s Eſa.lviij. Nōne hoc eſt ieiuniū qđ elegi Subdit Frange eſurienti panē tuū ꝛc. Dic ei petr⁹ rauen.ꝙ elemoſyna ē in ieiunio ſic oleū in lucerna ſic eni lucerna extinguit̄ quādo oleū deficit.ſic ieiunij meritū ꝑditur cū elemoſina ſbtrahitur. grē. Talia ſūt ſine charitate nr̄a ieiunia qualis ē ſine oleo lu[illegible]a accēſa.fumigare qdē ꝛ fetere pt̄ ꝛ lucere nō poteſt. Et etiā ſic ſol dici. Sicut eni ſol nubes excellit ꝛ glaciē diſſoluit.ſic elemoſina peccata extinguit. Ecci.iij. Elemoſyna eni pr̄is nō erat in oblimone. Et ſicut in ſereno glacies diſſoluit̄.ſic in elemoſina ſoluenē pctā noſtra. Eſt etiam elemoſyna ieiunio ſicut aīa corpori. Sicut eni anima corp⁹ viuificat.ſic elemoſina ieiuniū gratificat Et ſicut corp⁹ morit̄ cū aīa recedit.ſic ieiunij meritū ꝑditur cū elemoſina deficit. Quartus ē panis infernalis q̄ ꝯficitur ex peccato. De quo pane dr̄ Prouer.xiij. Comedūt panē impietatis. ꝛ vinū iniquitatis bibūt. Nihil eni ꝓderit abſtinere a cibo ꝛ pane materiali cū nō abſtineat̄ ab ipo pane peccati. Unde dr̄ Eſa.lviij. Nōne hoc ē ieiuniū qđ elegi.ſolue faſciculos depr̄imētes. Quidā libri habēt impietates colligātes.qꝛ quidā ex mala cogitatōe.cadūt in delectationē.de delectatiōe in conſenſū.de conſenſu in opus. de ope i ꝯſuetudinē.de ꝯſuetudine in neceſſitatē peccādi. Vl habent etiā faſciculos peccatoꝝ depr̄imētes. qꝛ cuꝫ deberēt de iſto faſce pctōꝝ diminuere ſemp volūt peccata peccatis addere. Legit̄ eni in vitaſpatꝝ ꝙ ſanctus Arſenius oſtendente ſibi angelo vidit tres viros.vnū q̄ faſcē lignoꝝ in nemore faciebat et ſup ſarcinā tanta ligna addebat donec ferre non poterat. Alius infūdebat aquā in ciſternā ꝑforatā q̄ tota effluebat. Tertius q̄dem trabē nō per lōgum.ſ; in trāſuerſū in quandā eccl'iam ducere volebat. Expoſuit autē ei angel⁹ hanc viſionem. ꝙ p̄mi ſunt q̄ pctā peccatis addunt cū deberēt diminuere Ecci.xvij. Precare corā dn̄o ꝛ minue offēdicula. Scōi ſūt qui habēt cor ſuū ꝑ diuerſa crimia ꝑforatū.ita ꝙ queq; opa de genere bonoꝝ faciūt oīa ꝑdunt. Aggei.i. Qui merces ꝯgregauit mittit eas in ſaccū ꝑforatū. Tertij ſūt ſuperbi qui nolunt ire recte ſ; tranſuerſi.nec volūt ſe in inclinare ſed eleuare. Et tñ cū porta ſit anguſta in domum celeſtē intrare non poſſunt marci.vij. Q̄ anguſta eſt via que ducit ad vitā. Quint⁹ pāis ē celeſtis quē ſancti mādu cabant in menſa celeſti. Lu.xxij. Et ego diſpono vobis ſicut pat̄ celeſtis diſpoſuit mihi regnū vt edatis ꝛ bibatis ſup menſam meaꝫ in regno meo. Ex quib⁹ habet̄ ꝙ illud puluiū habebit miniſtrātis nobilitatē cū dicit. Ego nō alit⁹. non angel⁹.nō Petrus apl'us.nō alius ſanctus ſ; ipe xp̄s. Eiuſdē.xij. Amē dico vobis ꝙ p̄cinget ſe et faciet illos diſcūbere.ꝛ tranſiens miniſtrabit illis. Habebit puluātiū ordinabilitatē.cū dic̄ diſpono.i.in diuerſis menſis pono. Naꝫ in vna menſa erunt patriarche.i alia ꝓphete.in alia apoſtoli. in alia martyres.in alia ꝯfeſſores.i alia v̄gines. Beata aūt virgo habebit vnā menſā ꝑ ſe a dextris filij collocatā. Joh.xiiij. In domo pr̄is mei māſiones multe ſūt. Habebit etiā in illo puluio plenā ſatietatē.ideo dr̄.vt edatis ꝛ bibatis. Cañ.v. Comedite amici mei ꝛ bibite ꝛ inebriamī chariſſimi. Habebit menſe nobilitatē.qꝛ in in eadē mēſa ſedebūt cum deo. Ideo dicit ſup menſam meā.ps̄. cxxvij Filij tui ſicut nouelle oliuaꝝ i circūitu mēſe tue. Habebit loci amenitatē. Ideo dicit.i regno meo Nu.xxiiij. Q̄ pulcra tabernacula tua Jacob ꝛ tentoria tua iſrael vt valles nemo roſe.vt horti in x̄ta fluuios irrigui.

De eodem Sermo xlix.

Et puer hic vnus habens

e bens quinq; panes ordeaceos ꝛc. Johan. vj. Puer eſt Chriſtus.a quo quinq; panes habem⁹.videlicet nature. doctrine.penitētie. euchariſtie ꝛ gratie. Primus ē corporalis. Scōs eſt doctrinalis. Tertius ē penitētialis. Quartus eſt ſacramentalis. Quintus eſt ſpiritualis. De primo Gene.iij. In ſudore vult⁹ tui veſceris pane tuo. Pro iſto pane parū ſudant vſurarij ꝛ alij qui adulationibus et detractionibus ꝛ periurijs. immo ꝛ emptionibus ꝛ multis mēdacijs victuꝫ acquirit Prouer.xx. Suauis eſt homi panis mēdacij.ꝛ poſtea implebitur os ei⁹ calculo.i. lapide ignito. Dicit glo. De iſto pane.ſ.corporali colligūtur fragmēta elemoſinaꝝ. Eſa.lviij. Frāge eſurienti panē tuum ꝛc. Frange ſcꝫ eſurientib⁹ in mūdo Thob.iiij. Panē tuū cū eſurientibus ꝛ egenis comede ꝛc. Et in purgatorio. Neemie.viij. Mittite partes eis qui nō preparauerunt ſibi. Et in celo. Eſuriunt eni ſancti elemoſina ꝛ alia bona opa noſtra. Et maxime xp̄s Math.xxv. Eſuriui ꝛ dediſtis mihi māducare ꝛc. Grego. Ad tribuendū pigri non ſitis.qꝛ hoc quod in terra iacēti porrigit̄ ſedēti in celo datis. Sic habes quaſi triū ſpons

UVA. BHSC. IyR_034_1

rum fragmēta. De ſecūdo Eccl.xv. Cibauit illū
pane vite ⁊ intellect⁹ ⁊c. Sicut aūt pr̄familias eij
cit eū de familia q̄ ocioſe comedit panē ſuū. ſic et
xp̄s. Ocioſe aūt comedit panē q̄ doctrinā intelli-
git ⁊ nō facit. Contra quos ꝓuer. xxxi. Panē ocio
ſa nō comedit. Vide quō oꝛdeacens ē q̄ nō ocio-
ſe ſed cū laboꝛe comedēs ē. Iſtius panis q̄ſi triū
cophinoꝝ fragmēta ſūt credēdoꝝ. fugiendoꝛum.
agendoꝛum documēta. Vnde aliquādo dictū eſt
Treñ. iiij. Paruuli petierūt panē. ⁊ nō erat q̄ fran
geret eis. Nō aūt iſte panis frangit paruis ⁊ ma
gnis plus q̄ꝫ velint. De tertio dicit ps̄. Cibabis
nos pane lachꝛimarū. ⁊ potū dabis nob̄ in lachꝛi
mis in mēſura. Sed q2 penitētia ⁊ auſtera vita ſe
pe coꝛrūpitur ꝑ fermētū vane laudis vel admixtē
carnalitatis vel ſeruilis timoꝛis. q̄ñ ſoluꝫ timoꝛe
gehenne fit penitētia. Vnde d̄r deutero. xvj. Se-
ptem dieb⁹ comedes abſq̄ꝫ fermēto afflictōis pa-
nē. Septē diebus. i. ſemꝑ. om̄e eni tēpus ſeptē vo-
luitur diebus. De iſto pane fiunt fragmēta ꝯtritō
nis. ꝯfeſſionis ⁊ ſatiſfactōis quaſi trium ſpoꝛtaꝝ.
Hunc panē dat dn̄s ꝑ ꝑlatos penitētib⁹. inducen
do eos ad ꝯtritionē ⁊ iniungēdo penitētiā. Pau
ci vero ſciunt frāgere vel nolūt hūc panē. Hiere.
xvj. Non frāgent inter eos lugēti panē ad ꝯſola-
tionē ſuꝑ moꝛtuo. De quarto dicit. j. ad Choꝛ.
xj. Quicūq̄ꝫ mādncauerit panē ⁊ biberit calicē do
mini indigne. reus erit coꝛpoꝛis ⁊ ſanguis domi-
ni. Timēdū ē valde verbū h̄ vide ergo quō panis
deaceus nō ſolū in doloꝛe de memoꝛia paſſionis
xp̄i. ſ3 etiā in doloꝛe de peccatis quaſi agn⁹ cū la-
ctucis comedēd⁹ ē. Qui hūc panē nō idigne vult
comedere. debet ſicut ouicula māſuete ⁊ innocen
ter viuere. Vnde de ouicula pauꝑis quam diues
ſibi abſtulit d̄r. ij. Reg. xij. q̄ erat de pane illius co
medens ⁊ de calice bibēs. Pauꝑ ei xp̄s eſt q̄ pau
cas oues h3. diues ē diabol⁹ qui habet oues ⁊ bo
ues vniuerſas. inſuꝑ ⁊ pecoꝛa cāpi. Iſtius panis
fragmēta ſūt tres partes hoſtie fracte. j. Choꝝ. x.
Panis quē frangim⁹ nōne ꝑticipatio coꝛpoꝛis ē.
Dominus etiā hūc panē benedixit ⁊ fregit. Quid
aūt ſignant ille tres ꝑtes dicit in ſentētijs. Poſſu
mus etiā dicere q̄ tres ꝑtes fiunt. q2 hoc ſacrificiū
offertur ad honoꝛē ſanctoꝝ in celo. ad ſalutē viuo
rū in mundo. vnde ſacerdos dicit. vt illis ꝓficiat
ad honoꝛē. nobis aūt ad ſalutē ſempiternā. Et ad
abſolutōeꝫ penaꝝ ipurgatoꝛio. id̄ d̄r notāt. ⁊ ſctōꝝ
viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ. De q̄nto dicit ps̄. ciij. Panis
coꝛ hoīs confirmat. Iſtū panē timoꝛ ⁊ ſollicitu
do facit oꝛdeaceū Ber. Time cū aſſit gratia. time
cū abierit. time cū denuo redierit. Sed quis vidit
vnq̄ꝫ doꝛmiētē comedere. ſic tu niſi de ſomno ſur-
rexeris pctōꝝ. pane grē nō paſceris. Vnde bene
d̄r. iij. Reg. xix. q̄ angel⁹ Helyā bis de ſomno ex
citauit vt comederet panē. i cui⁹ foꝛtitudine. xl. di
ebus ambulauit. Excitat homo bis. p2io ꝑ timo-
rē gehēne. ſcd̄o ꝑ amoꝛē gloꝛie. Iſtius panis fra-
gmēta ſūt varia gratiarū dona. Lu. xxiiij. Cogno
uerūt eū in fractiōe panis ⁊c. Que fragmēta per
duodecim cophinos diuidūtur vt plena ſint oꝑa
noſtra. Sine eñ grā dei nō ſūt plena. Apocal. iij.
Non inuenio oꝑa tua plena coꝛā deo meo.

De eodem Sermo l

Et puer vnus hic ha-
bens quinq̄ꝫ panes oꝛdeaceos Ioh. vj.

Oꝛdeacei panes ſignare p̄nt auſteras re
fectōes q̄s h3 aīa fidel' de doctrina legali. vel de pe
nitētia medicinali. vel de diſciplina ſiue ꝯtinētia
ſenſuali vel de pena dn̄icali. Iſta eni licet oꝛdeacē
am habeant aſperitatē. reficiūt tamē animā ⁊ con
foꝛtant. De p̄mo Deute. viij. Nō in ſolo pane vi-
uit homo. ſ3 in om̄i v̄bo qd̄ egredit de oꝛe dei. Le-
gitur Daniel'. x. q̄ Abacuc intriuerat panes i alue
olo ⁊ ibat in campū vt ferret meſſoꝛib⁹. quos ta-
mē poꝛtauit Danieli ductu angelico in lacū ſeptē
leonū. Panū intritio ē ſcripturaꝝ expoſitio i coꝛ-
dis alueolo. Malū aūt ē ſignū cū infirmus abo-
minatur panē. Iob. xxxiij. Abominabilis fit ei in
vita ſua panis. Lacus ē mūdus. leones ſūt demo-
nes. j. Pe. v. Tāq̄ꝫ leo rugiens circuit querēs quē
deuoꝛet. Septē leones ſūt vicioꝝ capitaliū prin
cipes. Quicunq̄ꝫ ḡ in mūdo ē. ip̄e in lacu leonum
eſt. Sed nota q̄ hic quinq̄ꝫ panes doctrine lega-
lis ſūt quinq̄ꝫ verba quib⁹ tota cōpꝛehēditur ſcri-
ptura. Que ſūt hec. Crede. fuge. age. time. appete
Crede in deū. fuge vicia. age bona. time ſupplici-
um. appete p̄miū. j. ad Choꝝ. xiiij. In eccl'ia volo
quinq̄ꝫ v̄ba ſenſu i meo loqui vt ⁊ alios inſtruam q̄ꝫ
decē milia verboꝝ in lingua. De ſecūdo ps̄. xlj.
Fuerūt mihi lachꝛyme mee panes die ac nocte.
Aug. Da mihi dn̄e in h̄ exilio paneꝫ doloꝛis ⁊ la-
chꝛymarū quē eſurio ſuꝑ om̄em copiā deliciaꝝ
Hic ē panis q̄ ꝑ coruū miniſtrat Helye in toꝛren
te carith. ſicut legit. iij. Reg. xvij. Toꝛrēs ꝯtritio-
nem ſignat. Tre. ij. Deduc quaſi toꝛrētem lachꝛi-
mas ꝑ diē ⁊ noctē. Per coꝛuū aūt nigrū ⁊ clamo
roſum. ſignatur ꝯfeſſio peccatoꝝ. Hic coꝛuus fi-
guratur Geñ. viij. Aperta oꝛis feneſtra emittitur
de archa ꝯſtrata. ⁊ hic miniſtrat tibi panē refectio
nis penitētie ſedēte te in toꝛrēte ploꝛat⁹. Ploꝛa ḡ
o peccatoꝛ. Aug. Qui eñ ſe cognoſcūt ſicut ſem-
per peccant ita ſemꝑ ploꝛāt. vitā eni ſuā que tota ē
temptatio ſuꝑ terrā ploꝛant. Sed hic quinq̄ꝫ pa-
nes ſūt quinq̄ꝫ partes penitētie. videlicet. cōtritio
cōfeſſio. oꝛatio. ieiuniū ⁊ elemoſyna. De tertio
ſignatū ē Iudicū. vij. vbi legit q̄ panis ſuccineri-
cius caſtra madian ſubuertere ꝑ ſomnū videbatur
Caſtra madian ſūt ſenſus noſtri. q̄ vtiq̄ꝫ madiani-
te ſunt. quod interꝑtat ꝯtradicētes cōtradicūt eni
frequēter rōni. ps̄. liiij. Vidi iniq̄tatē ⁊ ꝯtradictio
nem in ciuitate. Vnde i caſtris inimicoꝛum habi
tant aīe nr̄e. in ſenſibus ꝯſtitute. Panis ex oꝛdeo
factus ē rigoꝛ diſcipline ⁊ ꝯtinētie ſenſus cōtradi
centes cohibens. Eccl. xxxij. Panis ⁊ diſciplina ⁊
op⁹ ſeruo. i. ſenſu vl' coꝛpi. Qui pāis etiā ſucciner
cius d̄r. q2 ꝑ iugē recoꝛdationē nr̄e incinerationis
future ſenſus ab illicitis cohibemus. Sed hic no
ta q̄ quinq̄ꝫ panes ſūt quinq̄ꝫ ſenſuū diſcipline ſi-
ue ꝯtinētie. Aug. Continēdus eſt aīe appetit⁹ a
voluptate auriū ⁊ oculoꝝ. ⁊ a voluptate olfaciēdi
tāgendi ⁊ guſtādi. Tali cōtinētia aīa paſcit ⁊ tā-
q̄ꝫ panibus ꝯfoꝛtat. De quarto dicit mlieri col-
ligenti duo ligna. iij. Reg. xvij. Fac de ip̄a farinu-

UVA. BHSC. IyR_034_1

la ſuccinericiū panē paruulū. Duo ligna crucem
ſignant. Hiere. xj. Mittamꝰ lignū in panē eius. ⁊
eradamꝰ eū de terra viuentiū. Farina ē granū cō
tritū. Granū aūt xp̄s. Joh. xij. Niſi granū frumē
ti cadens in terrā mortuū fuerit. ip̄m ſolū manet.
ſi aūt mortuū fuerit multū fructū affert. Qui cō-
tritus ē ꝑ paſſionē. Eſa. liij. Attritꝰ ē ꝓpter ſcelera
noſtra. Mulier ẜ. i. eccl'ia vel aīa. colligēs ꝑ fidē
et deuotionē duo ligna crucis. de farinula panē
facit quādo de paſſione xp̄i ſe reficit. Panis iſte
paruulus ē. qꝛ ꝑ paſſionē xp̄s minutꝰ ⁊ humilia-
tus ē ad Phil'. ij. Humiliauit ſemetip̄m factꝰ obe
diens vſqꝫ ad mortē. Succinericius ē quoqꝫ. quia
ſub cinere amare paſſionis xp̄i memoriter coctuſ
eſt pſ̄. cj. Cinerē tanq̄ panē manducabā. Sed
nota ꝙ quinqꝫ panes quinqꝫ vulnera xp̄i ſūt que
multū reficiūt aīam deuotā. q̄ nō ſolū ſunt aīe
ordeacei ꝑ paſſionē. ẜ etiā oleati ⁊ mellici ꝑ deuo
tionē. Bern. Foderūt manus eius ⁊ pedes eius
et latus lancea ꝑforauerunt Per has rimas licet
mihi ſugere mel de petra. oleumqꝫ de ſaxo duriſſi
mo. De oībus his varijs panibꝰ intelligi poteſt
qđ Dauid ad Abymelech dixit. j. Regū. xvj. Si
quid habes ad mādncandū. vel quinqꝫ panes da
mihi aut quicquid inueneris ⁊c.

De eodem
Sermo lj. De epiſtola.

Lla autem hieruſalē
que ſurſū ē libera eſt que ē mater nr̄a.
ad Gala. iiij. Quādo aliq̄s crucē trāſ
marinā aſſumpſit. ⁊ proponit i terra ſancta rema-
nere. valde libent̄ audit bona de terra illa. ⁊ ma-
gnū ſolatiū in talibꝰ v̄bis recipit. Sic multi nr̄m
crucē penitētie aſſumpſerūt in hac q̄dragesima ꝓ
ponēte ꝯ ire in illā celeſtē hieruſalē. Tales ei ſunt
vere ꝑegrini ſingulis eni diebꝰ poſt aſſumptionē
penitētie dietā vnā fecerūt ꝑegrinatiōis ſue. Hec
peregrinatio in h̄ ē excellentior alijs. qꝛ ꝓpter hāc
fiunt alie. Et ſi hec nō fiat alie parū valent. Beati
ſūt illi qui iā aſſumpſerūt ſi ꝑſeuerāt. ve autē illis
qui nōdū aſſumpſerūt cū tamē rex celi hoc tēpo-
re crucē aſſumpſit. Johā. xix. Baiulās ſibi crucē
exiuit i eū qui dr̄ caluarie locū. Et nullū reputat
de familia ſua niſi qui illā crucē aſſumit. Mat. x.
Qui nō accipit crucē ſuā ⁊ ſequit̄ me. nō ē me di-
gnus. Eccl'ia aūt ad ſolatiū eorū qui iā penitentie
crucē ceperūt. ⁊ ad ꝓuocandū eos qui nōdum aſ
ſumpſerūt. vt aſſumāt comendat celeſtē hieruſalē
dicēs. Illa aūt que ſurſū ē hieruſalē ⁊c. Hodie ap
propinquat nunciꝰ de celeſti hieruſalem. ſ. ap'ls ⁊
nunciat bona. ſ. ꝙ hieruſalē libera ē ⁊ mater nr̄a. i
regio ⁊ pr̄ia. Quia naturalr̄ quilibet diligit ⁊ deſi
derat patriā ſuā. Et ſic nos celeſtē patriā. Augu.
Feciſti nos dn̄e ad te. inquietū eſt cor noſtrū do
nec requieſcat i te. Heb. xiij. Nō habemꝰ hic ma
nentē ciuitatē ẜ futurā quā inquirimꝰ. Ideo non
deſideremꝰ diu viuere in h̄ mundo. quod figurat̄
Gen̄. xxviij. Iſaac ait ad Jacob. Noli accipe con
iugē de filiabus chanaan. ẜ vade in domū Batue
lis pr̄is mr̄is tue. ⁊ accipe tibi inde vxorē de filibꝰ

Laban. Spiritualiter. Laban interp̄tat̄ cādida-
tio. ⁊ ſignificat deū. hic habet duas filias. Rachel
et Lyam. i. gratiā ⁊ gloriā. pſ̄. lxxxiij. Gratiā ⁊ glo
riā dabit dn̄s. gloriā videlicet ꝑ ꝯtēplationē. For
tunatus in omelia. Nequaq̄ deus ſe aīe applica
ret niſi ſe in ꝯtēplatione erigeret. ideo ſume cru-
cem penitētie. In ſumma verborū ep'le huius
duo innuunt̄. Prīo ponit ſenſū hyſtoriacū ⁊ litte
ralē. ibi. Fr̄es ſcriptū ē. Scđo ſb̄dit ſenſū allegori
cū myſticū ſeu ſpiritualē. ibi. q̄ ſūt ꝑ allegoriā di-
cta. De p̄mo dic̄. Fr̄es ſcriptū ē. ſ. gen̄. xvj. ⁊. xxxi.
Quoniā Abrahā duos filios habuit. ſ. Iſmaelē
et Iſaac. Sed di. tñ habuit plures q̄ duos. vt pa-
tet Gen̄. xxv. ergo hoc ē inſufficiēter dictū. Rn̄de
tur. verū eſt. plures habuit q̄ duos. ẜ illi duo fuerūt
principales q̄s ſcriptura ꝯmemorat ꝓpter figurā
ſequētē. ſ. electorū ⁊ reproborū qui ꝑ illos figurā
tur. Ideo ſb̄dit. Vnū. ſ. Iſmaelē. de ancilla. ſ. de
Agar q̄ fuit ancilla Sare. Gen̄. xv. Et vnū de libe
ra. i. đ Sara. ſ. Iſaac. Nā ſara erat libera. qꝛ nept̄
Abrae ⁊ filia fratris ſui. Sed diceres. q̄re Abra
ham habet duas vxores. cū hoc ſit ꝯtra legē na-
re ⁊ ꝯtra p̄mā inſtitutionē cōiugij. Reſpōdet ma
giſter in. iiij. di. xxxiij. ꝓ varietate tēporū varia in-
uenit̄ diſpoſitio ꝯditoris. Prīo fr̄es ſororibꝰ ſūt
iuncti. poſt hoc nō ſed cognatis iuncti. Sed poſt
hec pene oēs falſis dijs adheſerūt. ⁊ paucis ꝑma
nentibus in vera fide. ꝯſultum ē a deo plures vni
ꝯiungere ne cultus dei deficeret. Aug. Antiq̄s pa
tribus illud nō erat peccatū quia nō gratia laſciui
endi ſed gignendi fecerunt. Sed diceres. Hoc
etiā faciā. Reſpōdetur nō. quia tūc nō erat ꝯtra p̄
ceptum vt modo. Etiā reſpōdetur ꝙ deꝰ ex ratio-
nabili cauſa diſpenſauit cū antiquis patribus an
te legē ⁊ poſt legem. ⁊ hoc ꝓpter multiplicationē
prolis ad cultū dei edificande. erant eni tunc pau
ci fideles. Sed qui de ancilla. i. Iſmael ſc̄m carnē
natus ē. id ē ſc̄m legē propagationis ſine vlla pro
miſſione de ip̄o facta ⁊ abſqꝫ vllo miraculo. Sic
patet Gen̄. xvj. Poterat eni agar iuuēcula natu-
raliter cōcipere de Abraam ſene. Qui aūt de libe
ra. ſupple natꝰ ē ſcꝫ Iſaac. ꝑ repromiſſionē. ſ. diui
nā a deo factā ⁊ cum diuino miraculo. qꝛ pater cē
tū annorū erat. ⁊ mater nonaginta. vt patet Gen̄.
xviij. Sed diceres quare apoſtolus dicit tantū
Iſaac per repromiſſionem natū. cum etiam legi-
mus promiſſionem eſſe factā. de Iſmaele. quia
in Geneſi. xvj. dicitur. Cum agar eſſet in deſerto
Sur. tunc apparuit ei angelꝰ domini dicēs Agar
ancilla Sarai. vnde venis aut quo vadis. Que re
ſpondit. A facie Saray domine mee ego fugio.
Cui angelus. Reuertere inquit ad dominam tu-
am. ⁊ humiliare ſub manu illius. Et rurſum. mul
tiplicans inquit multiplicabo ſemen tuum. Ecce
paries filiū. ⁊ vocabis nomen eiꝰ Iſmael. hic erit
hō verus. manus eiꝰ ꝯtra oēs. ⁊ manus oīm cō-
tra eum. Reſpondetur. ꝙ iſta ꝓmiſſio quando fa
cta eſt. tunc iam Iſmael erat conceptus. promiſ-
ſio vero Iſaac facta eſt anteq̄ conciperetur. vt pa
tet ex v̄bis angeli poſitis i Gen̄. xviij. c. Et ſic ap
paret yſaac nō ſc̄m ꝯſuetudinē humane nature eſ
ſe natum ſed per repromiſſionem ex longeuo pr̄e

UVA. BHSC. IyR_034_1

⁊ vetula matre nonagenaria. Dixi ſecūdo ſub-
dit ſenſum allegoricum ſeu ſpūalem dicēs. Que
ſunt ꝑ allegoriam dicta. i. ꝑ ſenſum alterꝝ ꝙ̄ verba
ſonare videntˀ. Vn̄ allegoria eſt qn̄ ex vno aliud i
telligitˀ. Vbi nota ꝙ quadruplex ē ſenſus ſacre
ſcripture. Primus hyſtoriacus quādo factū nar-
ratur ſicut eſt. vt dicit Iſido. in li. ethymo. Hyſto
ria eſt narratio rei geſte. Tropologicus ſenſus eſt
cū per hec que facta ſunt aliqua facienda mōſtrā-
tur. Allegoricus ē cum per id quod factum ē ali-
quod futurū intelligitˀ. Sed anagogicus ſm̄ aug.
eſt per quez de ſupnis ⁊ eternis tractatur. Verbi
gratia. hyſtoriace hieruſalē eſt ciuitas trena. Tro-
pologice eſt anima ſancta. Allegorice militās ec-
cleſia. Anagogice eterna patria. Hec em̄. ſ. libera
⁊ ancilla ſunt. i. ſignificāt duo teſtamēta. Abraam
em̄ q̄ interꝑtatˀ patˀ multarꝝ gentiū. ſignificat deū.
qui de duobus teſtamētis quaſi de duabus vxori
bus duos populos. ſ. iudaicū ⁊ gentilem. q̄ſi du-
os filios generauit. Vnū quidem in monte ſina.
ſupple dedit. ſ. vetus. vt patet Exod. xix. ⁊. xx. In
ſeruitutē generans. ſ. populū iudaicū. qui timore
pene deo ſeruierat ⁊ ꝓmiſſione tempaliū ꝑ occa-
ſionem. Que. i. cuius teſtamenti veteris figura ē
agar. id eſt ſignificatˀ ꝑ agar. Syna em̄ mons. i. ve
tus teſtamentū datū in monte ſina eſt in arabia. ſ.
minori. i. in humilitate ⁊ afflictione. quia humili-
abat ⁊ affligebat homines. Nam arabia interꝑta-
tur humilitas ⁊ afflictio. qui mons id ē teſtamētū
datū. cōiunctus eſt. i. ꝑ omnia ſimilis eſt ei q̄ nūc
ē hierl'm. i. ſinagoge vel iudaico populo. Nā ſicut
vetus teſtamentū penas minabatˀ ⁊ tempalia ꝓ-
mittebat. ita populus iudaicꝰ timore pene ⁊ amo
re tempaliū ſeruiebat. Et ſeruit cū filijs ſuis. i. pro
ſelitis. q̄ timore pene ſeruiūt legi. Ex his ptꝫ ꝙ lex
vetus non eſt ſeruanda. Tū quia in ſeruitute ge-
nerat. tum qꝛ timore pene homines humiliat. tū
quia a regno dei alienat. ⁊ ꝓpter tēpalia ſeruire fa
ciebat. tum qꝛ carnalibus obſeruantijs affligebat.
Tūc ſubdit. Illa aūt hierl'm. i. eccleſia de gentibꝰ
cōgregata. q̄ ſurſum eſt. ſ. ꝑ affectōem vel ſpem ce
leſtiū. ad Phil. iij. Conuerſatio noſtra in celis eſt
Nā eccia partim regnat cū xp̄o. ⁊ ꝑtim adhuc pe-
regrinatˀ in terris. ſ. corpore deorſuꝫ. mente ſurſuꝫ.
Hec libera ē. qꝛ non ex timore ſ; ex amore ſeruit.
nō ꝓpter tpalia ſ; ꝓpter celeſtia bona. Que ē matˀ
nr̄a. i. oīm credentiū. Et eccia ſignificatˀ ꝑ Saram
nam ſara interp̄tatˀ carbo. In carbone aūt ē calor
⁊ ſplendor. ⁊ ſic in eccia feruor charitatis ⁊ ſplen-
dor honeſtatis. Tropologice hierl'm eſt aīa. Prio
qꝛ ſurſum debet eē ꝑ affectionē ⁊ amorē. non deor
ſum ſ; ſurſum eleuata in ſpūalibꝰ ⁊ celeſtibꝰ. Col.
iij. Que ſurſum ſunt q̄rite ⁊c. Et hoc oſtēdit ſtatu
ra hois. qꝛ erectus ē. augu. Nō diſcrepet cor tuū a
facie tua vt facies tua ſurſuꝫ cor āt deorſuꝫ. Sci
endū tria alleuiāt aiaꝫ ſurſū. Primū pnia. qꝛ nālitˀ
leue aſcendit. ⁊ hoc facit pnia. Euſebiꝰ. Vnuſq̄ſqꝫ
fideliū cōfeſſione facta ſentit ſe naturalitˀ leuiatū.
Ratio. quia peccatū grauat. ps. xxxvij. Iniquita-
tes mee ſupgreſſe ſunt caput ⁊c. Secūdū ē elemo
ſina. Ratio. quia ea que ſunt puriora ſurſum ſitu
antur. impura deorſum. ꝓuerb. xv. Celū ſurſum.
terra deorſum. Sed elemoſina purificat. Luce. xi.
Date elemoſinā ⁊ omnia munda ſunt vobis. In
ſeipſo mundat a culpa. Eccli. xxx. Miſerere ani-
me tue placens deo. yſido. Quid ꝓdeſt alium pa
ſcere ſi tamen ꝓpria anima pereat fame. in proxi-
mo delet a pena. Terciū eſt oīonis inſtantia. Da
maſce. Oratio eſt mentis in deū eleuatio. ſ. quan-
do eſt feruens. Pſal. cxl. Dirigatur oīo mea ſicut
incenſum in cōſpectu tuo. Secūdo hieruſalē in
terp̄tatur pacifica. ⁊ ſic anima debet eſſe pacifica.
Primo cum deo. ſed non ſic peccatores ſunt pa-
cifici. Iſaie. xlviij. Non eſt pax impijs dicit domi
nus. Quia vbi odiū ibi non eſt pax. Eccli. xij. Al-
tiſſimus odio habet peccatores. Secūdo in ſeipſo
⁊ ſic non ſunt pacifici peccatores. pſal. xxxvij. nō
eſt pax oſſibus meis a facie peccatorum meoruꝫ.
ſcꝫ in conſciencia. Prouerbio. xxv. Tecta ꝑſtillan
tia in die frigoris ⁊ litigioſa mulier compantˀ. Sꝫ
boni. pſal. Pax multa diligentibus legem tuam.
Tercio cum proximo. Roma. xij. Si fieri poteſt
cum omnibus hominibus pacem habētes. quia
aliquando non poteſt pax fieri cum malis. ſ; bel-
lum ꝓpter deū. math. x. Non veni mittere pacem
ſed gladium. Pacem ſcilicet cum malis. Auguſ.
ad Bonifacium. Bellum excitatur aduerſus ma
los vt pax acquiratur. ideo dicit apoſtolus. Quā
tum ex vobis eſt. ad oſtendendum ꝙ debet eſſe in
preparatione animi. vt homo ſit paratus ex par-
te ſua habere pacem cum proximo ſi expedit. vel
dicit quantū ex vobis eſt ad oſtendendū ꝙ debeat
eſſe ſpontanea ⁊ nō coacta. vt quis coactus vel ti-
more alicuius mali eminētis pacem ſeruet. augu.
in libro de ciuitate dei. Pax ē hoim ordinata con
cordia. Tercio dicitˀ libera. ⁊ ſic anima. Primo
a peccati infirmitate. ad Roma. vj. Liberati a pec
cato ſerui facti eſtis iuſticie. Peccatum eſt ſicut i
firmitas grauiſſima que tollit ſenſum. guſtum et
ſpūm. Vnde aliquādo etiam infirmitas facit ali-
quē fatuū. ⁊ ſic peccatū. vn̄ peccatores fatuis pue
ris compantˀ. greg. Quid inſanius ꝙ̄ pro modica
delectatione carnis ſe obligare eternis ſupplicijs.
ꝓuer. i. Vſqꝫquo paruuli diligitis infantiā. ⁊ ſtul
ti ea q̄ ſibi ſunt noxia cupiēt. Quarto dꝫ eē fructi
fera quiā mater noſtra ē. Ad modū em̄ matris de
bet cōcipe bonuꝫ ꝓpoſitum ⁊ parere opus bonū.
Anagogice ꝑ hierl'm q̄ ſurſum eſt intelligitˀ eter
na patria. In hoc ꝙ dicit ſurſum eſt cōmendat eā
a ſitu. Et vere ē ſurſum. qꝛ in celo empyreo. In h̄
ꝙ vocat eam hierl'm cōmendat eam a pace. Inter
p̄tatur em̄ hierl'm pacifica vel viſio pacis. In hoc
ꝙ vocat eā liberā notat eius nobilitatē. In hoc ꝙ
dicit eā eē mrēm nr̄am oñdit eiꝰ charitatē ad nos
eo ꝙ multū debemus de ea ſperare ⁊ eam amare
Circa primū nota circa hoc ꝙ aliq̄ ciuitas in al-
to ē ſita ſolent tria bona ſequi. Primū ē mūdicia
quā ꝯſtat eſſe in ea. vn̄ apoc. xxj. Nihil coinquina
tū intrabit in eam. Zacha. ix. Replebuntur electi
q̄ſi phiale in domo dn̄i. Secūdū ē ſanitas quam
cōſtat eſſe in ciuitate illa. nullꝰ em̄ ibi infirmatˀ vel
moritˀ. apoca. xxj. Mors em̄ vltra n̄ erit neqꝫ luctꝰ
neqꝫ clamor. neqꝫ dolor erit vltra. Terciū ē ſecuri
tas. nō em̄ patent acceſſus hoſtiū qn̄ ciuitas ē ſita

UVA. BHSC. IyR_034_1

in loco alto. Securiſſima eſt ciuitas iſta. Nam in
mūdo iſto non eſt ſecuritas. Boni eñ timent ne
bonitatē ſuam ꝑdant. Job.x. Verebar oīa opera
mea ſciens ꝙ nō parceres delinquēti. Mali trepi
dant vbi nō eſt timor. aug. Timent illud qđ non
oportet. amant qđ non decet. vane dolent ⁊ vani⁹
gaudent. ideo ad Col.iij. Que ſurſum ſunt queri
te vbi xp̄s ē in dextra dei ſedens. q̄ ſurſum ſunt ſa
pite. non q̄ ſup terram. Circa ſecūdum. Eterna
patria dr̄ hieruſalē. i. viſio pacis. iuxta illud Iſa.
xxxij. Sedebit eñ populus meus in pulcritudie
pacis. ⁊ in tabernaculis fiducie. ⁊ in requie opulē
ta. In mūdo iſto nō ē perfecta pax de malis. hoc
patet Iſa.xlviij. Nō eſt pax impijs dicit domin⁹
In bonis videt̄ eſſe pax. p̄s. Pax multa diligenti
bus legem tuam. Sed ſm veritatē non eſt illis ꝑ
fecta pax. Quomō eñ aliqs habet pacē in domo
ſua q̄ malam habet vxorem ⁊ qnqꝫ filios querulo
ſos q̄ nūqꝫ ſatiantur. Mala vxor caro eſt que litē
⁊ bellū habet cū ſpiritu. Ro.vij. Video aliā legē
in membris meis repugnātem legi mentis mee.
Et ad Gala.v. Caro concupiſcit aduerſus ſpūm.
Quinqꝫ filij qrulosi ſunt qnqꝫ ſenſus. Eccl's.j. nō
ſatiat̄ oculus viſu nec auris auditu implet̄. Sic
ergo in nobis pacem non habemus. Ad ꝓximos
etiam non habemus pacem ꝑfecte cū multa i eis
videmus vñ ꝑturbamur. Cū deo etiā nō habem⁹
ꝑfecte pacē. qꝛ eum freqnter offendim⁹. ⁊ qꝛ mul-
ta fiūt ab eo q̄ nobis nō placent. Sed in ſuperna
hieruſalēʒ erit pax hec triplex ꝑfecte. qꝛ voluntati
dei i nullo diſcordabim⁹. ⁊ nihil diſplicebit nobis
in illa ſancta ſocietate. Et corꝑib⁹ nr̄is dn̄abimur
ꝑfecte. p̄s.xxxvj. Et delectabūtur in multitudine
pacis. Circa terciū nota eius nobilitatē. cū dicit
libera ē. Nota in ſupna hierl'm multiplex ē liber-
tas. Prima a ſeruitute tyrannica. Xp̄s eñ qui ve-
re deus eſt ibi ſe habet vt ſponſus ⁊ amicus. Joh.
xv. Jam nō dicā vos ſeruos ſꝫ amicos. Secūda li
bertas erit a ſeruitute peccati. qꝛ ibi erit annus iu-
bileus ꝑpetuus ꝗtum ad electos. In āno eñ iu-
bileo oīa libere dimittebātur. vt hr̄ Leuiti.xxv.
Tercia libertas erit a carcē corꝑis. q̄ carcer adeo
ſordidus ē vt ꝑ feneſtras lutuʒ exeat. de quo carcē
Ro.vij. Quis me liberabit de corꝑis mortis hui⁹
p̄s. Educ de carcere aīam meaʒ. Quarta libertas
erit a miſeria hui⁹ exilij. Apoc.xxj. Aſterget deus
oēm lacrimā ab oculis ſanctoꝝ. Circa quartuʒ
in hoc ꝙ dicit. mat̄ nr̄a ē. oñdit nobis ꝙ ciues hu-
ius ciuitatis hierl'm nos iō amāt vt a nobis amari
debeant. Mr̄ eñ amat ⁊ amat̄ amat eñ filios ſu-
os. qꝛ care comꝑauit eos. Filij etiā amant mr̄em
ea de cauſa. qꝛ multa paſſa ē ꝓ eis. Thob.iiij. Ho
norē habebis mr̄i tue oībus dieb⁹ vite ei⁹. Me
mor eñ eſſe debes q̄ ⁊ quāta paſſa eſt ꝓ te in vte-
ro ſuo. Sic ſancti qui ſunt in ſupna hierl'm multa
paſſi ſunt ꝓ peccatorib⁹. Nō tantū dolorē paſſa ē
mater tūa ꝓ te quantū xp̄us in cruce. Multū eñ
paſſus eſt paulus ⁊ petrus ⁊ alij ſancti ꝓ peccato
ribus. Zelus eñ quem habebant circa circūciſio-
nem peccatoꝝ eos occidit. ideo multū ſunt diligē
di ab his qui ſunt in eccleſia militante. Et feſta eo
rum debent in magna reuerentia laudari. Et ma-
gnam fiduciam haberē debent ad eos ſicut filia i
matre. Quia apoſtoli ⁊ ſancti martyres atqꝫ p̄di-
catores qui nos p̄ceſſerunt. ipſi pregenuerūt nos
in fide xp̄i ſua doctrina ⁊ ſuis ſcriptis atqꝫ exem-
plis. De qua generatōne dicit apoſtolus ipis co-
rinthijs. j. ad Corinth.iiij. Per euangeliū vos ge
nui. ideo ſubdit. Letare ſterilis que non paris. id
ē peccator q̄ nō pariebas filios bonoꝝ opeꝝ. q. di.
Quia nūc eſt tempus gratie ⁊ penitentie. Erūpe
⁊ clama. ſ. in gaudiū p̄ nimia iocūditate. Pro q̄
ſciendūʒ hec dominica vocatur dominica leticie.
ideo totum officiū miſſe incitat ad leticiam. quod
patet primo ꝑ introitum letare hieruſalē ⁊c̄. Iſa.
vlt̄. Sicut eñ pater ducens filios ꝑ deſertum veni
ens in mediū montis dicit. Letamini qꝛ ſumus i
medio. Et ſic de⁹ pat̄ hodie in toto officio. Reue-
ra letandū. Iſido. de ſum. bo. Qui future vite p̄-
mia diligenter cogitat. oīa mala eqnimiter tole
rat. Nota multa genera hoīm letāt̄. Primo ca-
ptiui in carcere de liberatione. Et ſic nos. Iſa.lv.
In leticia egrediemini ⁊ cū pace deducemini. ſcʒ
de captiuitate babylonica. Et hoc figurat̄ in trib⁹
dominicis p̄cedentibus vbi agit̄ de inuexatōe di-
abolica. Et ſic nunc ſumus liberati. Nam vitulus
ligatus ſalit cū ſoluit̄. p̄s.cvj. Eduxit eos de tene-
bris ⁊ vmbra mortis. ⁊ vincula eoꝝ dirupit. Se
cundo letant̄ errantes de cognitōne vie. ⁊ ceci de
illuminatione. ⁊ ſic nos. Sap̄.v. Erranim⁹ a via
veritatis ⁊c̄. j. Pet̄.ij. Eratis ſicut oues errantes.
ſꝫ cōuerſi nūc eſtis ad paſtorem ⁊ epiſcopū aīaruʒ
veſtrarū. Et ceci illuminati ſunt. Pſal'.xcvj. Lux
orta eſt iuſto. ⁊ rectis corde leticia. Tercio pau-
peres letātur de inuentione pecunie ⁊ burſe. ⁊ ſic
de alijs. Et ſic nos inuenimus theſaurum ſciētie
⁊ ſapientie. Pſal. Videant pauperes ⁊ letentur.
querite dominū ⁊ viuet anima veſtra. Vere pec-
catores ſunt pauperes Eccl'es.ix. Qui in vno pec
cat multa bona perdet. math.xiij. Simile ē regnū
celorum theſauro abſcondito in agro. id eſt filio
dei in carne abſcondito ⁊c̄. Quarto quando ſte
rilitas ceſſauit. ⁊ ſic nos in epiſtola ad Galat.iiij.
Letare filia que non paris. Luce.j. Amici gaude-
bant cum eliſabeth. quia ſuſtulit opprobriū in ſra
hel. Quinto quādo peſtilentia ceſſauit. Hiere.
ix. Mors intrauit per feneſtras noſtras. ſcilʒ ſen-
ſuum. Luce.xv. Epulari ⁊ gaudere oportet. qꝛ fra
ter tuus hic mortuus erat ⁊c̄. ideo hodie mors ex
pellitur. Sexto quando ſeruus a malo ſeruitio
ad bonum venit letatur. ⁊ ſic nos. Johā.viij. Qui
facit peccatum ſeruus eſt peccati. ij. Pe.ij. A quo
quis ſuperatur huius ⁊ ſeruus eſt. Sed nūc habe-
mus bonū ſeruitiū. pſal'. Jubilate deo omnis ter-
ra. ſeruite domino in leticia. Figurat̄ mat.ij. Re-
ges gauiſi ſunt de inuentione ſtelle perdite.

De eodem.

Sermo.lij. De euangelio.

Ic eſt vere propheta

b Joh.vj. Iſti hoīes quinqꝫ panū mira
culo illumiati. viſitati cog̃ſcūt ⁊ dicūt. hic
ē vere ꝓpha. Attēde ꝙ dicūt ve. Et iuxta hoc attē-
dendū ē ꝙ ſacra ſcriptura ſb atteſtatione veritatis

UVA. BHSC. IyR_034_1

nobis inſinuat humanā fragilitatē. angelicā cha-
ritatē. diuinam auctoritatem. diabolicam impor-
tunitatē. De primo yſa. xl. Vere fenū ē populus.
exiccatū ē fenū ⁊ cecidit flos. i. pulcritudo carnis
vel gloria mundana. O ꝗ̄ miſerabile eſt hodie. hō
ꝑ tranſitoriam vitam vireſcit. cras ꝑ mortē vel ad-
huc hodie ſicut fenū areſcit. mat. vj. Si fenū agri
quod hodie ē ⁊ cras in clibanū mittit deus ſic ve
ſtit ⁊c. Vbi ergo ē flos impioꝝ tēpalis qñ qua-
ſi fenū aridū mittent in clibanū ignis. augu. Flo
rent in ſeculo. areſcūt in iudicio. ⁊ poſt ariditatem
in ignē mittētur. O dñe deus ſi fenū eſt homo. er-
go cibus eſt iumentoꝝ. Certe ſic. Peccator em̄ ci-
bus demonū ſpūaliter ē. Job. xl. Ecce behemoth
quem feci tecū fenum quaſi bos comedet. Behe-
moth ē diabolus. quia interꝑtatur animal aut be
ſtia. ꝑs. lxxiij. Ne tradas beſtijs animas ꝯfitentiū
tibi. De ſecūdo Act. xij. Nūc ſcio vere quia mi
ſit dominus angelū ſuū ⁊ eripuit me de manu he
rodis. Herodes ē diabolus de cuiꝰ manu freqñt
nos eripit angelus. ꝑs. xxxiij. Immittet angelus
domini in circuitu timentium eum. ⁊ eripiet eos.
Vere aūt eripit nos in morte dū per angelum de
carcere huiꝰ mūdi educimur. Luc. xvj. Factum ē
aūt vt moreret mendicus ⁊ portaret ab angelis ī
ſinū abrahe. Tūc ꝑ angelū primā ⁊ ſecūdā cuſto-
diam demonū euadimus. Primā quā habet con
tra veniētes. Secūdam quā hñt cōtra decedētes.
ꝑs. cxlj. Educ de cuſtodia animā meā ⁊c. His trā-
ſitis porta ferrea. i. aditus celi vltro aperit. Ferrea
dī ꝓpter firmitatē. ꝑs. cxlvij. Quoniā confortauit
ſeras portaꝝ tuaꝝ. augu. Hieruſalē ſecura eſto. ſe
cure lauda. ſine fine lauda. fortiter clauſe ſunt por
te tue. non exijt amicus nō intrat inimicus. De
tercio dī. Hic eſt vere ꝓpheta. Mirabant de pote
ſtate quā faciebat in quinꝙ panibꝰ. ⁊ non mirant
homines de ptāte quā adhuc hodie dñs oſtendit
in omnibꝰ panibus mūdi. quos de paucis granis
multiplicat. Poſſunt etiā ꝗnꝙ panes ordeacei
ꝗnꝙ partes pnīe ſignare q̄ ſunt cōtritio. confeſſio
ieiuniū. oīo. elemoſina. quibus anime nr̄e optime
cōfortant. Figurat. iij. Reg. xix. vbi dicit. Angelꝰ
oñdit helye ſuccinericiū panē ⁊ vas aq̄ de quo co
medēs ⁊ bibēs ambulauit in fortitudine cibi illiꝰ
xl. diebus ⁊. xl. noctibus vſꝙ ad montē dei oreb.
Panis ſuccinericiꝰ pniam ſignificat. Penitētes
em̄ in cinere penitere ſolent. Lu. x. Olim in cinere
⁊ cilicio ſedētes peniterēt. Et qr pnia cū lacrimis
fieri debet idō vas aq̄ ad caput oſtēditur. Hiere. ix.
Quis dabit capiti meo aquā. ⁊ oculis meis fon-
tem lacrimaꝝ. ⁊ plorabo die ac nocte. Quadragi-
ta ſunt q̄ter. decē. xl. ergo dies ſignificāt totū tp̄us
quo ſm legē q̄tuor euāgeliſtaꝝ ⁊. x. mandatorum
bñ viuēdo ambulare debemꝰ vſꝙ ad montē cele-
ſtis pr̄ie. Oreb em̄ mēſa interꝑtat. Luc. xxij. Ego
diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pr̄ meꝰ regnū.
vt edatis ⁊ bibatis ſuꝑ mēſam ⁊c. De q̄rto yſa.
xxxvij. Vere em̄ dñe deſertas fecerunt reges aſſy-
rioꝝ terras ⁊ deos eaꝝ dederūt igni. Reges iniq̄ꝝ
ſunt demones. Job. xlj. Ipſe ē rex ſuꝑ oēs filios ſu
perbie. Terra ſignat eccīas xp̄i q̄ ſunt plures par
ticulares. licet vna ſit vniuerſalis. Sed q̄ ſunt dij.
deus bonus eſt. potens ē. ſapiēs eſt. Boni ergo et
potentes ⁊ ſapiētes ꝑ deos figurant. Pſal. lxxxj.
Ego dixi dij eſtis ⁊c. Exo. vij. Ecce cōſtitui te deū
pharaonis. Diabolus quoꝙ ait Geñ. iij. Eritis ſi
cut dij ⁊c. Bern. O maligne. o maliuole. ad quid
eis ſilitudo huiꝰ vite ⁊ ſcie proſunt. Certe ſunt ſi-
cut dij recti. iuſti ⁊ veraces. Tales deos ſepe de-
mones igne iniq̄tatis ſuccendūt. Legit q̄ chaldei
ignem ꝓ deo colētes ꝑ hoc deū ſuū potentiſſimū
ꝓbauerūt q̄ omēs alios deos conſumeret. Dein-
de alia gens ydoluꝫ ſuū aqua impleuit. ⁊ foramina
parua in ipō faciens cera obſtruxit. ⁊ ſic aqua erū
pens ignē extinxit. Sic nos aqua gr̄e. ⁊ cōtritiōis
impleti extinguere debemus ignē vicioꝝ ꝑ fora-
mina lacrimantiū oculoꝝ. Gre. Extinguamꝰ fle-
tibus peccata. ⁊ dignis penitētie fructibus vt per
culpas tempora indulta non pereāt.

Feria ſecūda Sermo. liiij.

Nolite facere domum

patris mei domū negociationis. Jo. ij.
math. xxj. mar. xj. ⁊ Lu. xix. Peregrini
⁊ mendici ſolent petere elemoſinā in honore illo-
rū ſanctoꝝ quoꝝ limina frequentāt. ⁊ in quibꝰ no
minibus ſperant exaudiri. Spūaliter. Et ſic nos
mendici. ꝑs. lxxxv. Quoniam inops ⁊ pauꝑ ſum
ego. Et ꝑs. xxxviij. Peregrinus ſum apud te ſicut
omnes pr̄es mei. Ergo quicquid debemus habe-
re debemus petere a deo. j. ad Corinth. iiij. Quid
habes quod non accepiſti a deo. quaſi diceret ni-
hil. Ergo debemus petere in nomīe illius in quo
ſperamus exaudiri. ſ. in nomine ieſu. Johan. xvj.
Quicquid petieritis in nomine meo fiet vobis. ⁊
Actu. iiij. Non eſt nomen ſub celo datum homi-
nibus in quo oporteat nos ſaluos fieri ⁊c. Quod
conſiderauit dauid dicens. Propter nomen tuuꝫ
domine ꝓpiciaberis peccato meo. multum ē em̄.
pſal. xxiiij. Et ſic petit eccleſia hodie. Deus in no-
mine tuo ſaluū me fac. ⁊ in virtute tua iudica me.
Exaudi deus orationem meam. pſal. liij. Nota
hunc pſalmū fecit dauid cum fugit a facie ſaul. j.
Regū. xxiij. Et in deſertum Ziph. Tūc ziphei ve-
nerunt ad ſaul dicentes. Dauid ecce latitat apud
nos in colle achile. ecce nunc veni. ⁊ ſicut deſide-
rauit anima tua vt deſcenderes deſcende. noſtruꝫ
autem erit vt tradamus eum in manus tuas. Di-
xitꝙ ſaul. Benedicti vos a domino quia doluiſtis
vicem meam. Abite ergo oro ⁊ diligentius prepa
rate ⁊ curioſius agite. ⁊ conſiderate locum vbi ſit
pes eius velociter. vel quis viderit eum vbi di-
xiſtis. ⁊ reuertimini ad me vt vadam ad rem cer-
tam vobiſcum. q̄ etiam ſi in terram ſe obſtruxerit
perſcrutabor eum in cunctis milibus iuda. At il-
li ſurgentes abierunt in ziphante ſaul. ⁊ ſaul poſt
eos. ⁊ nunciatum eſt Dauid. ⁊ fugit in deſertum
maon. ⁊ fecit pſalmum iſtum in fuga. Item pere-
grini etiam ſolent accedere talia loca vbi inueni-
unt perſonas eis elemoſinas preſtantes. Et ſic
nos debemus petere in loco ſcilꝫ vbi deus ſit. ſci-
licet in templo. pſal. x. Dominꝰ in templo ſancto
ſuo. Et ſic inuenit eum mater eius Luc. ij. Ibi de
bemus eum petere. Et ſic Salomon ꝓuerb. xxx.

62

UVA. BHSC. IyR_034_1

Mendicitatem ꝛ diuitias ne dederis mihi.tribue
tm̄ victui meo neceſſaria. Et ſic facit eccia in col-
lecta.ſ. Preſta q̄ſumus omnipotens deus vt ob-
ſeruationes ſacras annua deuotione recolentes ꝛ
corpore tibi placeamus ꝛ mente. Licet deus vbi-
q̄ ſit.tm̄ ſpecialiter promiſit nos exaudire in tem-
plo.ꝛ ſic ſalomon petijt ſapientiam ꝛ exauditus
eſt.vt patꝫ in epiſtola.iij. Re.iij.ita ꝙ audiuit oīs
iſrael iudiciū iuſtū qđ iudicaſſet. ꝛ timuerunt re-
gem videntes ſapientiā dei eſſe in eo.Et hoc acq̄-
ſiuit ex eo ꝙ decorauit domū dn̄i. Et ſic nos debe
mus honorare domū dei vt eo citi⁹ exaudiamur.
p̄s.xcij. Domū tuaꝫ domine decet ſanctitudo ꝛc̄.
Et hoc decet domin⁹ in euangelio.Nolite facere
domū pr̄is mei ꝛc̄. In ſumma euangelij tria in
nuūtur. Primo paterne habitatōnis mūdicia af
fectata qđ venderiū probat eiectio.ibi ꝓpe erat pa
ſca ꝛc̄. Secūdo tāgitur interne aduertentie exp̄ſ-
ſio.ibi.Rnderunt ergo ꝛc̄.Tercio tangit̄ ſupne cō
uerſatōnis euidētia demonſtrata.ibi.Cū aūt eſſet
hieroſolimis. De p̄mo dr̄.Et ꝓpe erat paſca iu-
deoꝝ.ꝛ aſcendit ih̄us hieroſolimā. Vbi ſcien-
dum ꝙ euangeliſta volēs oſtendere quō ſaluator
domū pr̄is ſui mūdauit. premittit quō mūdandi
cauſa hieroſolimā aſcendit vt viſum ē. quia xp̄us
vſq̄ ad paſſionem ſuam legem voluit obſeruare.
mat.v. Non veni ſoluere legem ſ3 adimplere. In
lege aūt Exo.xxiij.habet̄.ꝙ in tribus ſolēnitatib⁹
in anno iudei videbātur conuenire in hierl'm.ſ.in
paſca.penthecoſtes.ꝛ in feſto tabernaculorū .De
vltimis duabus diſpenſabat̄ cum illis q̄ a remo-
tis erant.ſ3 de prima nequaq̄. Hanc legem obſer
uans venit in hierl'm xp̄s. Ad exemplū ergo eius
debem⁹ ſollicite diuina p̄cepta obſeruare.Scđm
Alchuinū videt̄ ꝙ homies nō aſcendunt ad feſti-
uitates dei.nec celebrant paſca ſiue feſta. cū tm̄ dei
filius deū pr̄em in his honorauit.hec ille .S3 ſm
euangeliſtā nō ſimpliciter dixit.ꝓpe erat paſca .ſ3
addidit iudeoꝝ.ꝛ hoc duplici de cauſa. Pria quā
do aliq̄ feſtū aliqđ ſancte ꝛ pure celebrāt. dicūtur
dn̄o celebrare.al's v̄o non dn̄o ſ3 ſibi. Iſa.j.kalen-
das veſtras ꝛ ſolennitates odiuit aīa mea. Iudei
ergo q: nō fructū animaꝝ q̄rebant.ſ3 ſuū lucꝝ tm̄.
ideo dixit paſca iudeoꝝ. Vel hoc dixit ad differē
tiā noſtri paſcatis.q: iudeoꝝ fuit figurale.nr̄m v̄o
veꝝ.j.ad Coꝝ.v. Paſca nr̄m immolat⁹ eſt xp̄us.
Et inuenit in teplo vendentes oues ꝛ boues ꝛ co
lūbas ꝛ numularios ſedētes. In q̄ notat̄ viciū ſa-
cerdotū domū dei polluentiū. Primo ſciendū
ꝙ q: aialia p̄dicta nō poterāt de longinq̄ adduci.
ideo ſacerdotes cupiditate ducti ſtatuerūt ea in tē
plo vbi erat altare thimiamatis ꝛ candelabrū vbi
hoies orabāt ꝛ doctores docebāt. ſ3 nō in atrio ſa-
cerdotū vbi erat altare holocauſtoꝝ. Et hoc fece-
rūt vt de longinq̄ veniētes nō hr̄ent excuſationeꝫ
de oblatōnib⁹ obmittēdis.ſ3 ꝓpter eos q̄ nō habe-
bant pecunias poſuerūt ibi campſores q̄ ſub cau
tione tradebant pecunias.capiētes aliqua munu
ſcula parua.nō pecunias ne viderentur facere cō-
tra legē.Deut.xxiij. Non fenerabis fratri tuo ad
vſuram pecuniam. quod tm̄ ꝓhibuit dn̄s Ezech.
xxij. Vſuram ꝛ omnē ſuperabundantiā non acci
pietis. vn̄ de iſto vicio auaricie ſacerdotū dixit ꝓ-
pheta Iſa.lvj.ca. Paſtores eius neſcierūt intelli-
gentiam. omēs in viā ſuam declinauerūt.vnuſq̄ſ-
q̄ ad auariciā ſuam a ſummo vſq̄ ad nouiſſimū.
Myſtice boues vendūt q̄ ſcripturam ſacram ꝓ
pter honorē p̄dicant. A bobus ſacra ſcriptura ve-
nit.i. a ſanctis patribus qui portauerūt iugū dn̄i.
Oues vendunt q̄ opera pietatis ꝓpter vanitatem
mūdanā faciūt.Colūbas q̄ dona ſpūſſancti vēdūt
ꝛ ſacramenta. Act.viij. Pecunia tua tecū ſit in ꝑ
ditionem.Numularij ſunt q̄ dant bn̄ficia ꝓpter re
tributionē tpalem. Heu q̊t ſunt vendētes ꝛ emen
tes in eccl'ia.qđ cōq̄ritur Hiere.vj.c.A maiore vſ-
q̄ ad minorē oēs auaricie ſtudēt.Amos.ix.Aua-
ricia in capite omniū ꝛ nouiſſimū eoꝝ in gladio
interficiaꝫ.Glo.ſicut omēs ſenſus in capite. ꝛ ſic
in omībus ſenſibus ē cupiditas reꝝ tpaliū.vt ptꝫ
intuenti.ideo nūc ſequit̄ duplex remediū cōtra vi
ciū ſacerdotū.ſ.operis ꝛ oris. vt doceret eos q̄ cu-
ram hn̄t eccleſie.ſubditos verbo ꝛ facto debē cor-
rigere. Primo remediū opis ponit̄.cū feciſſet q̄-
ſi flagellū de funiculis oēs eiecit de tēplo. Oues
quoq̄ ꝛ boues ꝛ numularioꝝ effudit es ꝛ menſas
ſubuertit. Vbi ſciendū ꝙ non ſolū animalia. ſ3
etiā homines eiecit. Sed di.quare nō reſiſtebāt
ei: Dicendum ꝙ diuina virtus in illo facto opera
batur que opabātur in effectu quando volebat.ſi
cut patet Ioh.xviij.vbi ꝓſtraſſe dicit̄ eos qui euꝫ
capere volebant.ſic ꝛ hic.Ex oculis em̄ eius q̄daꝫ
fulgur exibat qui eos terrebat ꝙ ei reſiſtere nō au
debant. Sciēdū myſtice ſm aug. ꝙ deus de pec
catis noſtris ſumit materiā vnde nos puniat. ip̄a
em̄ ꝓtelatio peccatoꝝ ſm ꝙ peccata peccatis ad-
dūtur quidam funiculi dicūtur.ꝓuer.v. Funib⁹
peccatoꝝ ſuoꝝ conſtringitur.Et Iſa.ij. Ve q̄ tra-
hitis iniquitatem in funiculis vanitatis. S3 di
ceres.quare fecit flagellū de reſticulis cū ſolo ver
bo eos potuiſſet eieciſſe. Reſpondet̄ ſm auguſ.vt
doceret ꝙ ab ip̄is erat flagellādus. ideo prior eos
flagellauit.Secūdo ad deſignandū multiplex fla
gellum peccatoꝝ. Primū ē flagellū correctōis le-
uiter verberās quo flagellat̄ iuſtus ſicut veſtis fla
gellat̄ vt de ea puluis excutiat̄.p̄s.xxxvij. Ego in
flagella paratus ſum. Nam dominus leniter fla-
gellat bonos ſicut puer flagellatur vt efficiat̄ do-
ctus.Eccl'i.xxx.Qui diligit filiū aſſiduat ei flagel
la. Hebre.xij. Flagellat dominus omnē filiū quē
recipit. Secūdo repitur flagellū punitōnis vulne
rans grauiter.Et formatur de reſtibus peccatoꝝ.
Et ſic pharao flagellatus eſt.p̄s.xxxj. Multa fla-
gella peccatoris. Reuera hic ꝛ alibi peccator fla-
gellat̄.Et dicūtur multa multiplici de cauſa. Pri
mo q: omnia cedūt eis in malū.auguſti.in medi-
tatōnibus. O miſera ſors flagitioſi hoīs ſiue bo-
nū ſiue malū.pariter omīa ſunt illi tormenta.Se
cūdo quia ſingulis peccatis ꝛ ſingulis membris
quibus homo peccat correſpondet pene ſingule.
Bern̄.in quodaꝫ ſermone q̄ incipit. Regio auſtra
lis iehennalis anguſtie nō hn̄t meritū.nō recipiūt
interſticiū.neſciunt remediū.ſingulis exceſſibus.
ſingul' mēbris q̄ fuerūt arma iniq̄tatꝭ debet̄ pena
Attēde aūt ꝙ ſi illa q̄ videbāt̄ aliquo modo licita

UVA. BHSC. IyR_034_1

63

⁊ quaſi ad cultū̄m dei ordinata de templo eiecit.
quanto magis ſi inueniſſet illicita. Unde Beda.
Quid ergo fratres mei q̄d putamus dominus fa
ceret. ſi rixis deſidentes. ſi fabulis vacātes ſi riſu
diſſolutos vel alio quolibet ſcelere reppererit ir
retitos. hec ille. Uñ ap̄l'us tales rep̄hēdēs. j. coꝝ.
xj. dicit. Nū̄quid domos nō habetis. ſ. ad agenda
vel loquēda ſecularia aut eccīam dei cōtemnitis.
Et Hiere. xj. Quid eſt ꝙ dilectus meus in domo
mea facit ſcelera multa. Et yſa. xxvj. In terra ſctō
rū iniqua geſſit. ⁊ nō videbit gloriā dñi. Et q̄ꝛ tem
plū dei ciuitas dr̄. p̄s. lxxxvj. Fundamenta eius ī
montibus ſanctis. ideo metuēda eſt ſentētia apo
ſtoli. j. ad Coꝝ. iij. dicētis. Si quis templū dñi vi
olauerit diſperdet illuꝫ deus. Et ſententia iudicis
dicentis. Diſperdet de ciuitate domini om̄es qui
operant̄ iniq̄tatē. Remediū oris ponit̄ cū ſubdit̄
Et his q̄ columbas vendebant dixit. Auferte iſta
hinc. ⁊ nolite facere domū p̄ris mei domū nego
ciatōnis. zacha. xiiij. Non erit vltra mercatori do
mo dñi. Et dicit in textu. domū p̄ris. ⁊ nō mei. ad
denotandū honoreꝫ p̄ris. Jo. viij. Ego honorifico
p̄rem meuꝫ ⁊c̄. aug. In oratorio nemo aliud agat
niſi id ad qꝺ̄ factū eſt. Principalit̄ tñ negociatio
nes non debēt fieri in domo dei. vt hr̄. vj. decreta.
de immunita. eccle. ⁊ religioſoꝝ locoꝝ. c. decet do
muꝫ domini vbi dr̄. Ceſſent in eccleſijs carūꝗꝫ ci
miterijs negociatōes. p̄cipue nūdinaꝝ ac fori cu
iuſcūꝗꝫ tumultus ⁊c̄. Nota negociatio ꝓhibet̄
Primo q̄ꝫtum ad ſtatum. ⁊ ſic clericis ꝓhibet̄ ſal
tem q̄ꝫtum ad lucrū ⁊ ad cupiditatē. Primo pro
pter frequētia vicia inde ꝓuenientia. Prouer. xx.
Malū ē malū eſt dicit omnis emptor. ⁊ cū receſſe
rit tūc gloriabit̄. Secundo retrahit a curis ſp̄ūali
bus. ij. Thimo. ij. Nemo militās deo implicat ſe
negocijs ſecularibus ⁊c̄. Secūdo quo ad locū vt
in tēplo. ⁊ hoc ꝓpter fraudulentiā. Unꝺ̄ Leo pa
pa. Difficile ē inter vēdentis ⁊ ementis cōmerciū
nō interuenire pctm̄. Apoca. xiij. Et ne quis poſſꝫ
emere niſi q̄ habeat caracterē aut nomen beſtie. i.
fallaciā v̄boꝝ vel reꝝ. Ubi ſciēnduꝫ ꝙ ſolo verbo
iſtos amouit. q̄ꝛ ſimoniaci primo fugādi ſunt de
eccīa ꝑ excōicationē. ⁊ q̄ꝛ q̄ꝫdiu viuūt p̄nt ſe cōuer
tere nō ſunt deſpiciēdi. Si v̄o nō cōuertāt̄ tūc nō
ſolū ſunt fugandi. ſꝫ ⁊ ligandi cū illis mat. xxj. Li
gatis manibus ⁊ pedib⁹ ⁊c̄. Attēde aūt math. xxj.
dicit. Nolite facē domū meā ſpelūcā latronū. hic
v̄o dicit. domū negociationis. In hoc facit ſicut
bon⁹ medicus q̄ primo a leuioribus incipiēs. po
ſtea dura ꝓponit. vñ xp̄us q̄ hoc factū egit ſ̄m Be
dam qꝺ̄ hic enarrat̄ de expulſiōe. ideo primo eos
nō latrones vocat. ſꝫ negociatores. Sed q̄ꝛ ex eo
rū duricia a tali negociatione nō ceſſabant. iꝺ̄ do
minus alia vice vocat eos latrones. Sciēnduꝫ
ꝙ licet iudei xp̄um ꝑſeq̄bant̄ ex eo q̄ꝛ dicebat deū
p̄rem ſuū. vt hr̄ Johā. v. tñ in hoc loco de hoc non
ſunt turbati ꝙ deū dicebat patrem ſuū. q̄ꝛ ibi itel
lexerunt ꝙ diceret ſe filiū dei naturalem. hic v̄o ꝙ
ſolū ſe diceret filiū adoptionis. Recordati v̄o ſūt
diſcipuli eius quia ſcriptum eſt. Zelus dom⁹ tue
comedit me. Zelus dicit quandā intenſionē amo
ris. qua intenſe deū diligēs nihil ſuſtinet qꝺ̄ amo
ri ſuo repugnet. Et inde ē ꝙ viri intenſe diligētes
vxores ſuas. qui nec in eis ſuſtinent alioꝝ conſor
tiū. vtpote amori cōtrarium zelotipi dicūtur. Ille
igit̄ zelum dei habet qui nihil patienter cōtra ho
norem dei quē maxime diligit ſuſtinet. iij. Regū.
xix. Zelo zelatus ſum ꝓ domino exercituuꝫ. Sic
⁊ nos ꝓ decore domus dei zelus comedit dum ſi
quid contrariū fieri videmus. ſtudemus etiā quā
tūcūꝗꝫ chari noſtri ſunt qui hec faciūt remouere
non timentes ꝓpter hoc aliqua mala perpeti. vñ
glo. Bonus zelus eſt feruor animi quo mēs abie
cto timore ꝓ defenſione veritatis accenditur. Ab
eo comeditur qui quelibet praua que viderit cor
rigere ſatagit. ſi nequit tolerat ⁊ gemit. Uñ berñ.
ſuper Can. ſermo. xij. Etenī ſi amares dominū ie
ſum toto corpore. tota anima tua ⁊ tota v̄tute. nū
quid ſi videres ei iniurias contemptumꝗꝫ inferre
nullaten⁹ equo animo poſſes ſuſtinere. Sꝫ mox
recepto ſpiritu iudicij ⁊ ſpū ardoris ⁊ tanꝗꝫ potēs
crapulatus a vino repletus zelo phinees. diceres
cum dauid. Tabeſcere me fecit zelus meus q̄ꝛ ob
liti ſunt verba tua inimici mei. Et cū domino. Ze
lus domus tue comedit me. hec ille. Unde Aug.
in perſona xp̄i dic̄. Quoniā zelus domus tue co
medit me. id eſt q̄ꝛ perſecutus ſum in illis iniqui
tatibus ip̄oꝝ non patienter tuli quos ſic corripui
quia queſiui gloriam tuam in domo tua. quia fla
gellaui in templo male verſantes. Ubi zelus do
mus tue comedit me. dixerūt enim. hic alien⁹ hic
hoſpes. hūc neſcimus vnde ſit quod non dicerent
ſi agnoſcerent vnde ſim. ⁊ ſi agnoſcerent ea q̄ mā
daſti. Si enī inuenirem illos ſeruantes mandāta
tua zelus domus tue comederet me. hec ille. Di
xi ſecundo tangitur interne aduertētie expreſſio.
quod interrogantiū probat preſumptio cum ſub
dit. Reſponderunt ergo iudei ⁊ dixerūt ei. Quod
ſignum oſtendis nobis quia hec facis. quia iudei
vidētes chriſtū eos cum poteſtate eijcere mirabā
tur. vnde ſibi hec poteſtas data eſſꝫ. Ideo poteſta
tis ſue ⁊ auctoritatis ſignū querunt dicentes. Qꝺ̄
ſignum oſtendis nobis. quaſi dicerent. Non vi
detur hoc eſſe tui officij. nec credimus hoc tibi li
cere ꝙ tanta poteſtate ⁊ auctoritate nos expellis.
iudeis nāꝗꝫ familiare fuit ſigna querere. iuxta illꝺ̄
j. ad Corinth. j. Iudei ſigna querūt. Et p̄s. lxxiij.
Signa noſtra non vidimus ⁊c̄. quia per ea vocati
fuerūt ad fidem ⁊ ad legem. Deutrono. vlti. Nō
ſurrexit vltra propheta in iſrael vt Moyſes ⁊c̄. Et
non querebant ſigna a xp̄o vt crederent. ſed qua
ſi deſperantes ꝙ ſignum facere nō poſſet. ⁊ ſic eū
reprimerent ⁊ impedirent. Quia ergo praue que
rebant non dat eis ſignum apertum ſed occultuꝫ
ſicut ſequitur. Reſpondit Jeſus ⁊ dixit eis. Sol
uite templum hoc ⁊ in tribus diebus excitabo il
lud. vbi dominus prenūciat primo mortem ſuaꝫ
dicens. Soluite ⁊ nō ſoluetur. ne intelligas mor
tem eius naturalē. nec dicit ſolue. ne intelligas ſe
ip̄m occidiſſe. ſꝫ ſoluite. quod nō ē imperantis ſed
p̄nūciātis. id ē ſoluetis vel ꝑmittetis. vt ſit ſenſus
Soluite. i. facite de corpore meo quid vult̄. illud
vobis expono. dicit etiā notāter ſoluite. q̄ꝛ in mor
te xp̄i anima a corpore ſoluta eſt. aliter tamen illa

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſolutio facta eſt q̄ȝ illorum qui per incinerationeꝫ
⁊ putrefactionē ſoluūtur quā xp̄s nō ſenſit.p̄s.v.
Non dabis ſanctū tuū videre corruptionē. Fuit
tū anima eius a corꝑe ſeparata.Secūdo prenūci-
at ſuam reſurrectionē dicēs. Et in tribus diebus
excitabo illud. Non dicit excitabiť vel excitabit il
lud pr̄.ſȝ ego excitabo.q꞉ ꝓpria virtute a mortuis
ſurrexit. Nec tamen negať q̄n pater eū ſuſcitauit.
ad Gala.j.Qui ſuſcitauit ih̄um a mortuis. Et in
p̄s.xl.Tu aūt dn̄e miſerere mei ⁊ reſuſcita me.nec
ē in hoc cōtrarietas. q꞉ eſt eadem virtus vtriuſq̄ȝ.
Sciendū aūt ē ꝙ ideo dicit de ſua reſurrectōne
q꞉ in ea maxime apparet v̄tus et potentia diuini-
tatis.q꞉ puri hoīs nō eſt reſuſcitare.ſȝ ſolius xp̄i q̄
eſt inter mortuos liber.Dixerūt ergo iudei.Qua
draginta ⁊ ſex annis ē edificatū.i. reedificatū hoc
templuꝫ.⁊ in tribus diebus excitabis illud .Hoc
dixerūt iudei.q꞉ putauerūt xp̄m de corꝑali tēplo
hoc dixiſſe qd̄ in tot annis fuit edificatū ſub zoro
babel poſtq̄ȝ reuerſi fuerunt iudei de captiuitate.
Vel templū qd̄ Salomon edificauit.⁊ i ſeptimo
anno compleuit. fuit edificatū xlvj. ān̄is.vt dicit
Orige.vt numereť tp̄s ab eo die q̊ dauid mentio-
nem fecit de edificatione tēpli conſulens ſuꝑ hoc
Nathan ꝓp̄ham.ij.Reg.vij.vſq̄ȝ ad cōſummatio-
nem ꝑfectā ꝑ ſalomon. Nā ex illo die dauid cepit
p̄parare materiā ⁊ neceſſaria ad edificationē tem-
pli. Et ſic hoc dictū ꝯſidereť quod extendit ſe ad
numeꝝ.xlvj.annoꝝ.Ille aūt dicebat de tēplo cor
poris ſui.Corpus em̄ xp̄i tēplū eſt. Cuius rō ē. q꞉
illud templū dei dr̄ in quo deꝰ habitat.p̄s.x. Dn̄s
in tēplo ſancto ſuo.ideo anima ſancta dr̄ templū.
j.ad Coꝝ.iij.Templum em̄ dei ſanctū eſt qd̄ eſtis
vos. Quia igiť in corꝑe xp̄i diuinitas ihabitat iō
tēplū vocať corpus in quo habitat plenitudo di-
uinitatis nō ſolū ſm animā ſȝ etiā ſm corpus.Cū
ergo reſurrexiſſꝫ a mortuis.recordati ſunt diſcipu
li eius q꞉ hoc dicebat de corꝑe ſuo.et crediderunt
ſcripture ⁊ ſermoni quē dixit ih̄s an̄ reſurrectōeꝫ
ſuā ⁊ paſſionē. Hoc v̄o nō intellexerūt ꝓpť duo.
Primo q꞉ ꝑ hoc oñdebať in xp̄o diuinitas.Ali
ter em̄ corpus eiꝰ nō fuiſſet dictū tēplū. ⁊ hoc tūc
tp̄is intelligere hūanā capacitatē excedebat. Se-
cūdo q꞉ in hoc fecit mentōem de paſſione ⁊ reſur-
rectione.q̄ nullus diſcipuloꝝ adhuc audierat.iō
petrus alia vice audiens de eius paſſione ſcanda-
liꝫatus ē.vt dr̄ mat.xvj.ſed poſt reſurrectōem q̄n
aperuit eis ſenſum vt intelligerēt ſcripturas.tunc
plene cognouerūt eū eſſe deū ⁊ hoiem. ⁊ tūc recor
dati ſunt q꞉ dicebat de templo corporis ſui. Et ſic
crediderūt ſcripture ꝓp̄haꝝ.Oſee.vj. Viuificabit
nos poſt duos dies. in die tercia ſuſcitabit nos.
Dixi tercio tangiť ſuꝑne cōuerſationis euidētia
demonſtrata.qd̄ credentiū ꝓbat oñſio cū ſubdit.
Cum aūt hieroſolimis eſſet ih̄s in paſca in die fe
ſto multi crediderūt in nomie eius vidētes ſigna
q̄ faciebat. Sed dī. cuiuſmodi ſigna fuerūt hec
cū hic de nullo legiť: Dicendū ꝙ multa ſigna fec̄
ih̄us tūc.licet euangeliſta non ſcripſerit iſta. Naꝫ
euangeliſte multa ſcienter p̄termiſerūt de miracu
lis xp̄i.cum tot fecerit ꝙ non poſſent ſcribi defaci-
li. Vel dicendū ꝙ inter om̄ia alia miracula maxi
mū fuit ꝙ vnus homo tantam multitudinem ho
minū ſolo flagello eiecit. Viſis his ſignis vł hoc
ſigno multi crediderūt in eū. Vbi ſciendū alij
credūt ꝓpter ſigna vt iſti.Et tales ſunt groſſiores
q̄ȝ qui ꝓpter ſolā doctrinā credunt ſicut diſcipuli
xp̄i.ideo dr̄.j.Coꝝ.xiiij. Prophetie date ſunt fide
libus ⁊ non infidelibus. Ip̄e aūt ih̄s nō credebat
ſeip̄m eis.i.ſua ſecreta myſteria eis non reuelauit
ſicut nec ap̄lis Jo.xvj.Multa habeo vobis dice-
re.ſȝ non poteſtis portare mō.j.Coꝝ.iij. Non po-
tui vobis loqui q̄ſi ſp̄ualibus.ſȝ quaſi carnalibus
Et ideo euangeliſta ſignanť dicit. In nomine eiꝰ
in quo oſtendit imꝑfecte eos credere. Et ideo nō
dicit ꝙ crediderūt in eū.quia nondū credebant in
eius diuinitatē.ſed dicit in nomine eius.quaſi di
ceret. Illud qd̄ de eo nominetenus dicebať. ſcꝫ ꝙ
ſit iuſtus ⁊ hmōi.Et iſti ſm auguſti.gerūt typum
cathecuminoꝝ.q̄ licet credant. tamen corpus xp̄i
eis nō datur.Quod ſicut nemo conficit niſi ſacer
dos conſecratus.ita nemo recipere illud debet ni
ſi fuerit baptiſatus.Subdit.Eo ꝙ ipſe noſſet oēs
⁊ quia opus ei non erat vt quis teſtimoniū perhi
beret de homine. ip̄e em̄ ſciebat quid eſſꝫ in homi
ne. Vbi ſciendū ꝙ ratio quare ſe eis non crede
bat eſt.quia ip̄e perfecte cognouit eos. ideo dictū
eſt.Eo ꝙ ip̄e noſſet eos.⁊ hoc ꝑ potentiam diuini
tatꝭ.Eccl̄i.xxiij. Oculi domini ſunt lucidiores ſu-
per ſolem circūſpicientes omnes vias hominū ⁊
profundū abyſſi ⁊ hominū corda intuentes in ab
ſconditas partes.Licet em̄ homines cognoſcant.
aliquis tamen non certam cognitionem habē po
teſt de eis.quia homo nō videt niſi ea q̄ apparent
deus aūt intuetur cor.j. Reg.xvj. ideo non opus
eſt xp̄o teſtimonio alioꝝ.cuꝫ certiſſime cognoſcat
per cordis intuitōnem.ideo dictū eſt.Et opus ei
non erat vt teſtimoniū quis ꝑhiberet de homine.
immo ip̄emet eſt teſtis. Job.xvj.Ecce i celo teſtis
meus.⁊ conſcius meus in excelſis. Xp̄us etiā co
gnitionem non ſolū ad exteriora oſtendit.iō addi
dit. eo ꝙ ipſe ſciret quid eſſet in homine. id eſt oc-
culta cordis. Prouerbioꝝ.xv. Infernus ⁊ perdi-
tio coram domino.quanto magis corda filiorum
hominū. Scire em̄ ea que ſunt in corde hominis
ē ſolius dei.q̄ ſolus corda plaſmauit.nō em̄ idige-
bat teſtibus vt propriorū plaſmatum mētes addi
ſcat. Plus etiam artifex nouerat quid eſſet i oꝑe
ſuo q̄ȝ ip̄m opus quid eſſet in ſemetip̄o. Nam pe-
trus nō nouerat quid in ip̄o erat quādo dixit. Te
cum ero vſq̄ȝ ad mortem.Sed dominus nouerat
quid eſſet in homine dicens. Prius q̄ȝ gallus cā-
tet ter me negabis.Quapropter ſm Bedam mo-
nemur vt nunq̄ȝ de conſcientia noſtra ſecuri ſimꝰ.
ſed ſemper ſolliciti formidemus. quia quod nos
latet eternum arbitrium latere non valet. Confi-
teamur ergo plura ⁊ maiora peccata habē q̄ȝ noſ-
ſe putamus.vt maiorem q̄ȝ credimus gloriam cō
ſequamur. Nota dicit in textu.Eiecit de tem-
plo oues ⁊ boues ⁊ numularioꝝ effudit es. Pro
quo ſciendum multa genera hominuꝫ eijcientur
de templo dei ⁊ de regno celi. Primo eijcienť ſu-
perbi qui intelliguntť per boues qui cornibus po
tentie alios feriūt. Pſal.c. Non habitabit in me-

dío domus mee q̇ facit ſupbiā. Dañ. iiij. Hec ē in
terp̃tatio ſentētie altiſſimi q̇ puenit ſup dñm meū
regem. Eijcieť te ab hoibus ⁊ cū beſtijs erit habi-
tatio tua. i. cū demonib⁹. p̃s. lxxiij. Ne tradas be-
ſtijs animas confitentiū tibi. Et ſic lucifer eiect⁹ ē
de celo. Ezechi. xxviij. Eieci te de mōte ſancto dei
⁊ pdidi o cherub. Iſa. xiiij. Quō cecidiſti de celo
lucifer q̇ mane oriebaris. Et Lu. x. Uidi ſathanaz
quaſi fulgur cadentē de celo. Secūdo eijcientur
auari q̇ intelligūtur p numularios. Hiere. viij. A
minimo vſq; ad maximū omes ſtudēt auaricie. ⁊
tales eijciūtur. j. ad Cor. vj. Auari regnū dei poſ-
ſidere nō pñt. ideo ait ihs diſcipulis ſuis. Lu. xiiij
Niſi qs renūciauerit oibus que poſſidet non po-
teſt eſſe meus diſcipulus. ⁊ math. xix. Quā diffici
le q̇ pecuniā amat regnū dei poſſidet. ideo Lu. xij.
Cauete ab omi auaricia. q² nō in abūdātia cuiuſ-
q̃; vita eius ē ex his q̇ poſſidet. Tercio luxurioſi q̇
intelligūtur p colūbas q̇ eſt auis libidinoſa. Qō
figurať Nume. v. Omnis leproſus eijcietur de ca
ſtris. ⁊ qui ſemine fluit pollutuſq; ē ſup mortuo.
Et. j. ad Cor. vj. Fornicatores adulteri ⁊ auari re
gnū dei poſſidere nō pñt. ideo mat. xxij. In reſur-
rectione neq; nubent neq; nubenť ſ; erūt ſicut an
geli dei in celo. Quarto hypocrite q̇ per oues in-
telligūtur. q̇ exterius apparent in pellibus ouiuz.
mat. vij. intrinſecus aūt ſunt lupi rapaces. Ibidē
xxiij. Ue vobis ſcribe ⁊ phariſei hypocrite. quia
ſimiles eſtis ſepulcris dealbatis ⁊c. ideo apoc. xxj
Nihil coinq̇natū intrabit ⁊c. Et ididem. xxij. Fo-
ras canes. venefici. impudici. homicide et ydolis
ſeruiētes. Omnes tales excōmunicati extra pala
tiū regni dei eijciūť. O beatus q̇ ibi nō eijciť. pſal.
lxiij. Beati qui habitant in domo tua dñe. Ratio
Thob. xiij. p omes vicos eius cantať alleluia. ſed
damnati erūt excōmunicati. Nam ſicut excōica-
tis non pticipamus in locutōne. in diuino officio
nec in ſalutatōne. nec in comeſtione. ſic boni non
participabūt malis in quatuor. Primo in locutō
ne. q² facies eor auerſe erūt ab eis. p̃s. xliij. Auer-
tiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros Et Lu.
xvj. Magnū chaos firmatū ē inter nos ⁊ vos. Se
cūdo nō in diuino officio. yſa. lxv. ſerui mei lauda
būt me p̃ exultatōne cordis. ⁊ vos clamabitis pre
dolore cordis. ⁊ p̃ cōtritione ſpūs vlulabitis. Ter
cio non in ſalutatōe. q² ſalutem non optabunt eis
p̃s. lvij. Letabitur iuſtus cum viderit vindictam.
Quarto non in mēſa. yſa. lxv. ſerui mei comedēt.
vos aūt eſurietis. ⁊ ſerui mei bibent ⁊ vos ſitietis.

Feria tercia Sermo. liiij.

Scendit ieſus in tem

a pluz. Io. vij. Cōſuetudo eſt boni ſerui ſi
offendūt dñm placat eū precibus. Spūa
liter. nos offendimus deū peccatis noſtris. iō de-
bemus currere ad dñm placando eū p̃cibus nr̃is.
Hoc agit eccia in introitu. Exaudi deus orōnem
meā. ⁊ ne deſpexeris dep̃cationem meam. intēde
in me ⁊ exaudi me. ſimiliter i collecta. Sacre no-
bis q̇ſumus domine obſeruatōnis ieiunia pie cō
uerſatōnis augmentū. ⁊ tue ꝓpiciationis cōtinuū
p̃ſtēt auxiliū. ſ; q̄ ſacerdos teneť orare ꝓ pp̃lo. no
tū eſt. ⁊ figurať Exo. xxxij. Moyſes orauit ꝓ po-
pulo q̇ peccauit in adoratōne vituli. vt patet i epi-
ſtola. Et xp̃s verus ſacerdos ſm ordinē melchiſe
dech aſcendit in templū materiale ad docendum
⁊ in templū eternale pro nobis interpellandū. vt
patet in hodierno euāgelio cū dr̃. Aſcendit ieſus i
templū ⁊c. In ſumma euangelij tria innuūtur.
Primo doctrine xp̃i origo de ſupnis qō miſſio ꝓ-
bat paternalis ibi. Iam die feſto ⁊c. Secūdo tāgi-
tur turbe abiectio de internis. qō ſolutio ꝓbat ſal
uatoris ibi. Nonne moyſes dedit vobis legem ⁊c.
Tercio poniť eſſentie xp̃i origo de occultis. quod
tranſmiſſio ꝓbat ſupnalis. ibi. Dicebāt ergo q̇daz
ex hieroſolimis. de primo dicit. Iam die feſto me
diante ihs aſcendit in tēplum. Ubi ſciendū q̄
xp̃s volens ſue doctrine originē oñdere. p̃mo po-
nit eiuſdē doctrine tempus ⁊ locū ⁊ admiratōem
turbar. Temp⁹ q̇dem dū ait. Iam die feſto medi
ante. i. cū illius feſti tot dies remanſiſſent quot ef-
fluxerāt. Uñ cū per ſeptē dies illud feſtū agebať.
dr̃ hoc fuiſſe quarto die. ideo aūt i medio feſti aſcē
debat. quia in principio omes magis intenti ſunt
his q̇ feſti ſunt. Boni quidē ad cultuz dei. alij vo
ad vanitates ⁊ lucra. Sed circa mediū tp̃s xp̃us
aſcendebat. vt hi qui in principio feſti ea que feſti
erant expediebant. magis parati eſſent ad doctri-
nam audiēdā. Locus aūt doctrine tangiť cū dici-
tur in templū. qō eſt locus aptus ad ſanaz doctri
nam. ⁊ cōueniens doctrine xp̃i ſanctiſſime. Iſa. ij.
Uenite aſcendamus ad mōtem domini ⁊ ad do-
mū dei iacob. Item vt oſtenderet ſe docere verita
tem q̇ calūniari nō poteſt. ideo aſcendit in tēplū.
Ioh. xviij. Ego in occulto locutus ſum nihil. Ad
miratione vo turbar ponit cum diciť. Et mirabā
tur iudei dicētes. Quō hic lr̃as ſcit cū non didice
rit. Sciebāt em̄ ihm eſſe filiū pauperis mulieris.
⁊ vt putabant filiū fabri qui de labore ſuo viuebat
Uñ ꝓbabile videť q̄ ihus etiam de labore ſuo vi
uens non inſiſteret ſtudio litterarū. ſ; poti⁹ operi
manuali. ſm illud p̃s. lxxxvij. Paup ego ſuz ⁊ in
laboribus a iuuētute mea. Et iō cū audierūt eū
docere ⁊ diſputare mirabanť dicētes. Quomodo
hic litteras ſcit. quaſi dicerent. miramur quomō
ſcit legē cū nemo ſcire eā valeat niſi q̇ legez legat.
Nemo autē legē legere valeat niſi lr̃as ſciat. Hic
aūt lr̃as nō didicit. ideo mirandū ē. vñ nouerit le-
gem. Hac tñ de cā mirbanť ſm glo. q² nemo itel-
ligebat eū eſſe legis auctorē ⁊ dñm. Qui ſi crede-
re voluiſſent. nequaq̃; mirarenť ſi ille legem non
noſſet qui legez dediſſet. Origo ſpūalis doctrine
poniť cū ſubiūgiť. Rñdit eis ihs ⁊ dixit. Mea do
ctrina nō ē mea. ſ; eius qui me miſit q. d. Iſta do
crina q̇ eſt mea approbatiue ⁊ ſubiectiue. non eſt
mea. ſ. p exercitiū acq̇ſitionis hūane. ſ; eius q̇ mi-
ſit me. i. data eſt mihi a p̃re. q² licet filius ſm natu
ram diuinā habeat eandē ſciam cū p̃re. tñ habz eā
ab ip̃o p̃re. Scōm vo naturā humanā habet aliaz
ſciam. ſ. creatā. nō tñ habet eā p exercitiū acquiſi-
tionis hūane. ſ; ab inſtanti cōceptōis infuſam. ſic
⁊ ſoluta ē q̇ſtio q̄ q̇rebant. Quō hic lr̃as ſcit. Uel
aliter. ſi dixiſſet. doctrinā quam ego doceo nō eſt
mea nulla eſſz queſtio. Sed q̄ dicit. doctrina mea

UVA. BHSC. IyR_034_1

non ē mea. videt̄ ꝯtradictionē implicare. Sꝫ hoc ſoluit̄ ſic. qꝛ hoc eē dr̄ multiplr̄. Rō. qꝛ ſua doctrina aliq̄ mō dr̄ ſua. aliq̄ mō nō ſua. Si em̄ intelligitur de xp̄o filio dei. ſic cū doctrina vniuſcuiuſqꝫ nihil aliud ſit q̄ꝫ verbū eius. filius aūt dei cū ſit v̄bū pr̄is. ſeq̄tur ergo ꝙ doctrina pr̄is ſit ip̄e filiꝰ. Iſtō aūt v̄bū ē ſuiip̄ius ꝑ ydētitatē ſciētie. ē aūt nō ſuū ꝑ originē. Vel qꝛ nō eſt verbū nullius ſꝫ alicuius vñ aug. dicit hic ꝙ breuiter vr̄ dixiſſe. Mea doctrina non ē mea ac ſi diceret. Ego nō ſum a meipſo. In quo hereſis ſabelliana cōfundit̄. q̄ dicere niſi ſunt ip̄m eſſe filiū q̄ ē ⁊ pr̄. Vel mea doctrina quā ego ꝓnūcio v̄bo creato non ē mea. ſꝫ eius q̄ miſit me pr̄is. i. nō eſt mihi data a meipſo. ſꝫ a pr̄e meo. qꝛ etiā cognitionē filiꝰ ꝑ eternā generatōem habꝫ a pr̄e. mat. xj. Om̄ia tradita ſunt mihi a pr̄e meo. Si v̄o intelligat̄ de xp̄o filio hoīs tūc dicit. Mea doctrina quā ego habeo ſm̄ aīam creatam. ⁊ ꝓfero ore corꝑis nō ē mea. i. nō eſt mihi a meip̄o ſed a deo. qꝛ om̄e verū a q̄cūqꝫ dicat̄ a ſpūſancto eſt. Sic ergo ſm̄ aug. de trini. ſm̄ illud qđ dixit doctrinā ſuā. ⁊ ſm̄ aliud qđ dixit eam non ſuā dixit eā ſm̄ formā dei ſuā. ⁊ ſm̄ formā ſerui nō ſuā. Ex quo patet exemplū ꝙ omnē modū cognitōnis cū grāꝝ actione recognoſcamꝰ eē a deo. j. Cor. iiij. Quid habes qđ nō accepiſti. Si aūt accepiſti qd gloriaris q̄ſi nō acceperis. ſubdit. Si quis voluerit volūtatem eius facere cognoſcet de doctrina vtrum ex deo ſit. an ego a meipſo loquar. Ubi ꝓbat doctrinā ſuā eſſe a deo. primo ex iudicio recte ſententie.

Ubi ſciendū iudicio illius ſtandū ē an aliquis bñ operet̄ in arte aliq̄ q̄ eſt exꝑtus in arte illa. ſic an aliq̄s bene loquat̄ gallicū ē ſtando iudicio eiꝰ q̄ eſt ꝑitus in lingua gallica. Scđm hoc ergo dicit dñs illius iudicio ſtandū eſſe an doctrina mea ſit ex deo q̄ eſt exꝑtus in rebus diuinis. Talis em̄ recte pōt de his iudicare. j. Cor. ij. Aīalis hō nō ꝑcipit ea q̄ ſunt ſpūs dei ⁊c. Spūalis autē iudicat oīa ⁊ ip̄e a nemine iudicat̄. Et qꝛ vos alienati eſtis a deo. ideo non cognoſcitis de doctrina vtrū ex deo ſit. Sꝫ ſi q̄s voluerit volūtatem eius. i. dei facere. iſte pōt cognoſcere vtrū doctrina hec ſit a deo. an ego a meip̄o loquar. Iſte q̄dem a ſeipſo loq̄tur q̄ falſum dicit. qꝛ ſicut dr̄ Jo. viij. Qui loq̄tur mendaciū ex ꝓprijs loquit̄. ideo ſequitur. Qui a ſeip̄o loquit̄ gloriā ꝓpriā q̄rit. q̄ autē querit gl̄iam eius q̄ miſit illū. hic verax ē. ⁊ iniuſticia nō ē i illo. Probat id ex ſua intentione. ⁊ ponit duplicē intentionē. ꝑ quā intelligit̄ duplex origo doctrine. dictū ē em̄ aliquos loq̄ non a ſe. Loquit̄ aūt nō a ſe q̄cūqꝫ ſtudet loq̄ veritatē. Uis em̄ cognitio veritatis ab aliquo ē. ꝑ modū q̄dem diſcipline a magiſtro ꝑ modū v̄o reuelationis a deo. ſꝫ ꝑ intentionē a rebus. ad Ro. j. Inuiſibilia em̄ dei a creatura mundi ꝑ ea q̄ facta ſunt intellecta conſpiciūtur. Quocūqꝫ ergo iſtoꝝ modoꝝ cognitio aliq̄ habeat̄ non eſt hoīm a ſe. A ſe aūt loq̄t̄ q̄ ea q̄ dicit nec ex rebꝰ nec ex reuelatōe. nec ex doctrina hūana accepit. ſꝫ de corpore ſuo. Hiere. xxiij. Viſionē cordis ſui loquūtur non de ore domini. Et Eze. xiij. Ve ꝓphetis inſipientibus qui ſequūtur ſpūm ſuū ⁊ nihil vident. ſic ergo confingere aliq̄d ex ſe fit ꝓpter hūanā gloriā. Quia dicit Criſo. Qui aliq̄uā ꝓpheticam vult inſtruere doctrinā. ꝓpter nihil aliud ſꝫ vult q̄ꝫ vt gl̄iam acquirat. Et hoc eſt qđ dñs dicit ꝓbans doctrinā ſuā a deo. q̄ a ſeip̄o loquit̄ de certa cognitōe veritatis q̄ ē ab alio iſte q̄rit gl̄iam ꝓphanā. ꝓpter quam ⁊ ꝓpter ſuꝑbiā hereſes ⁊ falſe opiniones introducūt̄. ⁊ cōpetit antixp̄o. ij. theſ. ij. Qui aduerſatur ⁊ extollit̄ ſuꝑ om̄e qđ dr̄ deus. Qui autem q̄rit gloriā eius q̄ miſit illū ſicut ego quero Jo. viij. Ego gloriā meā non q̄ro ⁊c. hic verax ē. qꝛ doctrina mea cōtinet veritatē. ⁊ iniuſticia in me nō ē. qꝛ alterius gloriā nō vſurpo. Et vt dicit aug. Magnū nobis p̄buit hūilitatis exēplū dum habitu inuētus ē vt homo. Querit gloriā patris ſui. nō ſuā. qđ ⁊ tu hō facere deberes. qñ aliq̄d boni facis gloriā tuā q̄ris. qñ aliq̄d mali deo calūniā inferre meditaris. Pater aūt ꝙ gloriā ſuā non q̄rebat. qꝛ ſi fuiſſet adulatus p̄cipibus ſacerdotū. nō fuiſſent ip̄m ꝑſecuti. Sic ergo xp̄us ⁊ q̄cunqꝫ gloriā dei q̄rit habet quādā intra ſe dei cognitionē mat. xxij. Mgr̄ ſcimus qꝛ verax es. Et ideo dicit hic verax ē. In affectu aūt habuit rectā intentōeꝫ vñ dicit. Et iniuſticia nō eſt in illo. Iniuſticia em̄ ē ꝙ vnus vſurpat ſibi honorē alienū. Gloria autē ꝓprie ſolius dei ē. q̄ ergo q̄rit ſibi gloriā exhiberi iniuſtꝰ ē.

Dixi ſecūdo tangit̄ turbe abiectio de internis qđ ſolutio ꝓbat ſaluatoris. Nonne moyſes dedit vobis legē. ⁊ nemo ex vobis facit legem qui me q̄ritis interficere. q. d. Qui vult aliū ſine cauſa ſiue ſine iuſſu dei interficere. ille facit cōtra legem moyſi Exo. xx. Non occides. Potuiſſent em̄ xp̄o dixiſſe. Ideo doctrina tua nō eſt a deo. qꝛ ſabbatū ſoluis. ſm̄ illud Johan. ix. Nō eſt iſte hō a deo qui ſabbatū non cuſtodit. hoc volēs excludere p̄mo excuſat ſe ex ꝑte accuſantiū. q. d. Dico vt vos dicitis. ꝙ doctrina mea nō ſit ex deo. qꝛ legem non ſeruo ſabbatū ſoluens tñ vos non habetis poteſtatē me accuſandi cum ſitis in ſimili delicto. Uñ dicit. Nonne moyſes dedit vobis legem. ⁊ nemo ex vobis facit legem. Actu. vij. Accepiſtis legem in diſpoſitione angeloꝝ ⁊ non cuſtodiſtis. Act. xv. Ut quid temptatis deū imponere iugū ſuper ceruices diſcipuloꝝ. quod neqꝫ nos neqꝫ patres noſtri portare potuimus. Si ergo vos nō ſeruatis legem quare ꝓpter tranſgreſſionē eius vultis me interficere. Non em̄ ꝓpter hoc feciſtis. ſꝫ ꝓpter odiū. Alioquin ſi ꝓpter zelū legis feceritis. ip̄i vos ſeruaretis eam. Sap. ij. Circūueniamus iuſtū. quoniā inutilis ē nobis. ⁊ cōtrarius eſt operibus noſtris. ⁊ morte turpiſſima cōdemnemus eū. Seq̄tur iniqua reſpōſio turbe. Reſpōdit turba ⁊ dixit. Demoniū habes. quis te querit interficere. quaſi diceret. Nos nō cōueniemus. ⁊ in hoc mētiūtur. quia q̄rebant mortē eius ſicut poſtea effectu oſtenderūt. Glo. Remigij. O ſcelus inexpiabile. o blaſphemia neqꝫ in hoc ſeculo neqꝫ i futuro dimittēda. Nā peius fuit hoc dicere q̄ꝫ xp̄m occidere. Et nāqꝫ dicebant. Demoniū habes. cū tamē ſolo imperio demonia expellebat. Obturāde eſſent aures ad tam ſceleſtā contumeliam niſi ip̄ius domini addiſceremus habere patientiā neqꝫ em̄ a furioſis turbatis ip̄e hec audiens turbatꝰ

UVA. BHSC. IyR_034_1

eſt.ß in ſua veritate trãquillus pmanẽs:nõ reddi
dit malũ pmalo.nec maledictõem p maledictio
ne.Quib⁹ ſic rñdere potuiſſet ⁊ dixiſſe. Vos po
tius demoniũ habetis.q: niſi pleni demonio fuiſ
ſetis tã pverſe deo loqui non potuiſſetis.Idcirco
rñdit eis p rõem dicẽs.Vnũ opus feci ⁊ oẽs mi
rami.q.d.ſm Remigiũ.Si tñ mirami in ſanatio
ne vnius hoïs.qñtũ miraremi ſi oïa opa mea vi
deretis.an nõ legiſtis dictũ pr̃is mei.oïa in ſapia
feciſti.q eſt ſapia pr̃is niſi filius.Bonã em rem fe
cerat qñ ſanauerat i ſabbato paliticum.q xxxviij.
annis decũbebat.Et turbati ſunt.q: non intellige
bant eũ auctorẽ ⁊ dñm eſſe ſabbati.Nec deſtrue
rat ſabbatũ hoïem in eo ſanãdo.q: pter ſaluteʒ
oïm hoïm ſabbati cuſtodia data eſt. Propterea
moyſes dedit vobis circũciſionẽ.nõ q: ex moyſe
eſt ß ex pr̃ibus.⁊ in ſabbato circũciditis hominẽ.
Si circũciſionẽ accipit hõ in ſabbato vt nõ ſolua
tur lex moyſi.vt qd mihi indignami quia totũ ho
minẽ ſanũ feci i ſabbato. In qbus verb̃ dupliciẽ
eos arguit.Primo lʒ in hũanis legibus poſterio
ra pIudicẽt priorib⁹.tñ in diuinis priora ſunt maio
ris auctoritatis.Et iõ preceptũ factũ abrae de cir
cũciſione nõ pIudicat pcepto moyſi de obſeruati
one Multo ergo minus pIudicat mihi q facio qõ
diſpoſitũ eſt a deo ante mũdi ꝯſtitutõem de ſalu
te oïm in ſabbato.Scdõ q: iudei mãdatuʒ habe
bant vt nihil oparenẽ in ſabbato.⁊ tñ opabanẽ ea
que ad ſalutẽ pticularẽ erãt.Dic ergo.ſi vos licet
mãdatum habetis nihil operari in ſabbato.circũ
ciſionẽ accipitis ipo die.que eſt quedã pticularis
ſalus.q: in pticulari membro fit.⁊ hoc facitis vt
ſic ſeruef lex moyſi.Ex quo ptʒ ea que ad ſaluteʒ
ptinent i ſabbato pt̃mittenda nõ eſſe.Ergo mul
to magis dʒ homo facere ipo die ea q ſũt ad vl'em
ſalutem.nõ ergo debetis mihi indignari q: totuʒ
hoïem ſalũ feci i ſabbato.q: vt dicit gloſa.cura
tus eſt vt ſanus eſſet i corpore.⁊ credidit vt ſanuſ
eſſet in aïa.Et ꝙ dr̃.propterea moyſes dedit vo
bis circũciſionẽ ⁊c.hoc expſſe nõ legitur niſi Exo
di.xij.vbi hr̃ Omis ſeruus empticı⁹ circũcidetur
nõ tamẽ ea dixit quaſi aliud inſtituẽs.q: non ipe
primus accepit circũciſionis mãdatuʒ.ß abraam
vt hr̃ Gẽn.xvij.vbi ei dictũ eſt a dño.Circũcidetur
ex vob oẽe maſculinũ.⁊ circũcidetis carnẽ pre
putij veſtri.vt ſit i ſignũ federis inter me ⁊ vos.iõ
dicitur.non q: ex moyſe eſt.ß ex patrib⁹.Et ſeqtur
Nolite iudicare ſm faciem:ß ſm iuſtum iudiciũ
iudicate.Vbi ducit eos ad iuſtuʒ iudiciũ ſui ⁊ do
ctrine ſue ſi qõ ſit a deo recte ꝯſidereẽ.q.d.Nolite
attendere ad illud qõ nõ ptinet ad rem.qõ fit qñ
amor vel odium attendiẽ.propter q aliqñ plus ꝙ̃
propter veritatẽ iudicatis.ß iuſtum iudiciũ iudi
cate.i.de doctrina mea ⁊ factis meis iudicate ſm
naturã rei i ſe.Et tũc inuenietis ꝙ doctrina mea
eſt a deo ſm veritatem. Vbi ſciendũ ꝙ iudicare
ſm faciem intelligiẽ dupl'r.Nã iudex iudicat ſm
allegata ⁊ pbata.j.Regum.xvj.Hoïes vident ea
que parent:de⁹ aũt intueẽ cor.ß in hoc poteſt eſſe
deceptio.Ideo dicit.Nolite iudicare ſm faciem.
id eſt ſm illud qõ ſtatim apparet.ß diligenter in
quirite rei veritatẽ.Iob.xxix.Cauſam quã igno
rabã diligẽter inueſtigabã.Vel aliter.Nolite iudi
care ſm faciem.i.nolite accipe pſonam i iudicio.
Hoc em phibitum ẽ Leuit.xix. Non ꝯſideres p
ſonam paupis i iudicio.iuſte iudica primo tuo.
Accipe autẽ pſonaʒ i iudicio eſt pt̃mittere iuſtũ
iudicium pter amorẽ ſeu reuerentiã ſeu timorẽ
aut ꝯditõem pſone que nõ faciũt ad cãm.Dic er
go.Nolite iudicare ⁊c.Nã q: Moyſes apud vos
habuit maiorẽ gl'iam ꝙ̃ ego.nõ ergo ex pſonaruʒ
dignitate feratis ſniam:ß a rerum natura.q: ea q
ego facio maiora ſunt ꝙ̃ ea q fecit moyſes. Sʒ
notãdum ſm Aug.ꝙ ille nõ iudicat pſonaliter q
equaliter diligit.Nã em cum homies diuerſo mõ
cum ſuis gradib⁹ honoram⁹ timendũ eſt ne pſo
nam accipiam⁹. Dixi tertio poniẽ eſſentie xp̃i
origo de occultis.qõ trãſmiſſio pbat ſupnalis di.
Dicebãt ergo quidã ex hieroſolymis.Nõne h eſt
quẽ querũt interficere.Ecce palã loquiẽ ⁊ nihil ei
dicũt.Nunqd vere ꝯgnouerũt principes q: h eſt
xp̃s.ß hũc ſcimus vñ ſit.xp̃s autẽ cum venerit ne
mo ſcit vñ ſit.Vbi circa originẽ xp̃i docentis pri
mo poniẽ dubium.Circa qõ ſciendũ ꝙ multi de
populo ſciebãt pncipes querere morteʒ xp̃i Et iõ
cum vidiſſent eum palã docentẽ ⁊ pncipes arguẽ
tem ⁊ ipos ei nõ ꝯtradicere.crediderũt forti⁹ ipm
eſſe xp̃m trahẽtes argumẽtum ex facto pncipum
qui nõ capiebãt eum.cum tñ pmo ad mortẽ que
rerẽt euʒ:qſi ipſi p vero ⁊ de nouo haberẽt.ꝙ ipe
eſſet vere xp̃s eis pmiſſus.⁊ idõ ab eius pſecutio
ne ceſſaſſent.Idõ dicebãt quidã ex hieroſolymis
Iſti em melius ſciebãt maliciã pncipuʒ ꝙ̃ alij.q:
manebãt cum eis i eadẽ ciuitate. Nõne h eſt quẽ
querũt interficere toto conatu ſuo. Ioh.v.ppte
rea pſequebanẽ eum iudei.i.pncipes.q: hec facie
bat in ſabbato Dañ.xiij.Egreſſa eſt iniqtas a ſeni
oribus ppl'i.Ecce nũc palam loqtur ꝯtra eos.vt
ptʒ.Nemo ex vobis legẽ facit.⁊ tñ nihil ei dicunt
⁊ ipſi nõ capiũt.q: repreſſi fuerũt.diuina v̄tute.
Hec eſt em ꝓpria dei v̄tus que malor corda ab
impetu ſue malicie repmit.Prouer.xvj. Cuʒ pla
cuerint dño vie hoïs inimicos qʒ eius ꝯuertit
ed pacẽ.Et alibi.Cor regũ i manu dei.Appet eti
am in h veritas ſermonũ xp̃i.⁊ falſitas pncipum
Cum em deus diceret.qd me queritis interficere.
Negauerũt dicentes.Demoniũ habes.qs querit
te interficere.Sʒ quod pncipes negabãt iſti ꝯfitẽ
tur.⁊ ſubdiderũt.Nunqd vere ꝯgnouerũt princi
pes quia h eſt xp̃s.qſi diceret videẽ ꝙ ſic.eo ꝙ de
ſiſtũt ab ei⁹ pſecutõe. Verũtñ q: nõ habebãt cer
titudinẽ.ß tñ opinionẽ.iõ etiã arguebãt ad ꝯriuʒ
dicẽtes.Sʒ hũc ſcimus vñ ſit.q: patriã ei⁹ ſcimuſ
⁊ genus qſi h mõ arguẽtes.Chriſt⁹ dr̃ hr̃e occul
tã originẽ.ß iſte hʒ originem manifeſtã.igiẽ nõ eſt
xp̃s.In q appet eor amẽtia.q: ſuppoſito etiaʒ ꝙ
principes crederẽt xp̃o.non tñ eor ſniam ferũt.ß
aliã corruptã ptulerũt.Sed cum dicaẽ.tñ dr̃ Mi
chee.v.Ex te bethleẽ mihi egredieẽ qui ſit dñator
in iſrl'.Herodes autẽ neſciuit locũ natiuitatꝭ eius
iudeis ſibi dicẽtib⁹:qre tũc dicunt. Cuʒ xp̃s vene
rit vñ ſit nemo ſcit.Dicẽduʒ ꝙ h habuerũt ex ver
bo Eſa.liij.Generatõem eius qs enarrabit. Sic
er go ex phetis hñt vñ ſit ſm humanã originẽ et

UVA. BHSC. IyR_034_1

ex eis hn̄t ꝙ eum neſciāt vn̄ ſit ẜm diuinā generatione̅. Cōſequēter ponit̄ ſcđo ipius docētis origo cū ſubdit̄. Clamabat ergo ihs docēs i tēplo ⁊ dicēs. Et me ſcitis ⁊ vn̄ ſim ſcitis.i.me noſcit' ẜm faciē vn̄ ſim.ſ.patriā meā ſcitis. Etiā hoc dixit q̄ntum ad eiꝰ originē. Et nota ꝙ clamor qn̄ꝫ importat turbulentiā animi interiꝰ cōcitati.⁊ talis clamor nō cōpetit xp̄o. De quo Eſa.xlij. Nō clamabit neꝫ accipiet pſonam.neꝫ audiet̄ vox eius foris. Eccl'ſ.xij. Verba ſapiētum ſicut ſtimuli Qn̄ꝫ importat magnitudinē deuotōis.ẜm illud p̄s. Ad dn̄m cū tribularer clamaui ⁊c̄. Qn̄ꝫ vo magnitudinē dicendoꝝ.ẜm illud Eſa.vj. Seraphin clamabāt alter ad alterū Prouer.viij. Nūqđ nō ſapia foris clamitat:⁊ prudētia dat vocem ſuā. Et ſic p̄dicatores clamare monent̄ Eſa.lviij. Clama ne ceſſes:q̄ſi tuba exalta vocē tuam. Subiūgitur etiā q̄ntū ad diuinā eius generatōem ẜm quā erat eis ignotus. Et a meip̄o nō veni.ꝫ eſt verus qui me miſit quē vos neſcitiſ.q.d. Vn̄ fui ẜm diuinitatē ꝙ̄ in mūdum veni ẜm hūanitatē Ioh.viij. Anteꝙ̄ eſſꝫ mūdus ego ſum.al'ſ non ꝯueniret ei venire niſi an̄ fuiſſet. Et cū hoc ip̄o ꝙ venit nō venit a ſeip̄o ꝫ a pr̄e q̄ eum ꝓmiſit mittere Exo.iiij. Obſecro dn̄e mitte quē miſſurus es. Eſa.xix. Clamabūt ad dn̄m a facie tribulātis:⁊ mittet eis ſaluatorē ⁊ ꝓpugnatorē q̄ liberet eos. Jđ ſeq̄tur. Sꝫ eſt verus q̄ miſit me.q.d. Nō ab alio ꝫ ab eo q̄ ꝓmiſit ⁊ ꝓmiſſum adipleuit.q̄ꝛ verus ē.ad Ro.iij. Eſt aūt deus verax.⁊ ideo docet me veritatē loq̄. q̄ꝛ a vero miſſus ſum quē vos neſcitis.q̄ꝛ deū animo vero nemo vidit. Ioh.j. Deū nemo vidit vn̄ꝙ̄. Et ꝑ ꝯſequēs me nō ꝯgnoſcitis cū ſim filiꝰ eiuſ naturalis eq̄lis ei i natura diuitatis. Ego ſcio eū. q̄ꝛ ab ip̄o ſum.⁊ ip̄e me miſit.⁊ ſi dixero q̄ꝛ neſcio eū.ero ſi̇l'is vobis mēdax. Vn̄ ſciēdū ꝙ oēs homies vidēt eū.vt đꝛ Iob.xxxvj.ꝫ tn̄ diuerſimode. q̄ꝛ hoies i vita iſta vidēt eū ꝑ creaturas. Ro.j. Inuiſibilia dei a creatura mūdi ꝑ ea que facta ſunt itellecta ꝯſpiciūtur.j.ad Cor.xiij. Videmus nūc ꝑ ſpeculū ⁊ i enigmate:tūc aūt facie ad faciē. Angeli vero ⁊ beati i patria vidēt euꝫ imediate ꝑ eēntiam Math.xviij. Angeli eoꝝ in celis ſꝑ vident faciem pr̄is mei ⁊c̄.j. Joh.iij. Videbimꝰ eū ſicuti ē Matt.xi. Nemo nouit patrē niſi filius. Filiꝰ em̄ dei videt eū excellētius oibus.ſ.viſione ꝯprehenſionis. Joh.j. Deū nemo vidit vnꝙ̄.ſic ſcꝫ cōprehendēdo velut vnigenitꝰ filius ⁊c̄. Et de hac viſione loq̄tur hic dicēs. Ego ſcio eū ſcꝫ noticia comprehēſionis. Itē nota ꝙ ois cognitio eſt ꝑ aliquā ſi̇l'itudinē cū nihil cognoſcat̄ niſi ꝓut ſi̇l'itudo ꝯgniti ē in ꝯgnoſcēte. Oīne aūt qđ ꝓcedit ab aliquo hꝫ eius ſi̇l'itudineꝫ a quo ꝓcedit. Vn̄ oēs deū ꝯgnoſcētes ẜm diuerſuꝫ gradū ꝓceſſionis eorū hn̄t diuerſimode ꝯgnitōem eius. Aia ḡ rōnalis dei ꝯgnitōem hꝫ ẜm ꝙ ſi̇l'itudinē eius ꝑticipat imꝑfectiori q̄dē mō ab alijs creaturis intellectualibꝰ. Angelꝰ aūt q̄ꝛ exp̄ſſiorē dei ſi̇l'itudinē hꝫ:cuꝫ ſit ſignaculū ſi̇l'itudis eiꝰ manifeſtiꝰ deū ꝯgnoſcit Filiꝰ ꝑfectiſſimā dei ſi̇l'itudinē hꝫ cū eiuſdē ſit eſſentie ⁊ ꝟtutis cū ip̄o.⁊ iđ ꝑfectiſſime eū ꝯgnoſcit Jđ dicit. Sꝫ ego ſcio eū.inq̄ntū ſcꝫ ꝯgnoſcibilis ē Cuiꝰ rō eſt.q̄ꝛ ab ip̄o ſuꝫ.q.d. Habeo eādē nature eēntiā cum ip̄o ꝑ ꝯnaturalitatē. Vn̄ ſicut ip̄e ꝑfecte ſe nouit ꝑ eēntiā ſuā.ita ⁊ ꝑ eandē eſſentiā ego ſcio eū ꝑfecte. Sꝫ vt ne referat̄ hoc ad miſſioneꝫ q̄ venit i mūdū. Igit̄ cōtinuo ſubiecit.⁊ ip̄e me miſit.ita ꝙ primū ſcꝫ ego ſcio eū.q̄ꝛ ab ip̄o ſum.referatur ad xp̄i diuinitatē.ꝫ ſecūdi ſcꝫ. Et ip̄e me miſit:ad eius hūanitatē. Sꝫ quod ait. Si dixero neſcio eū.illud introducit̄ ꝓpter duo. Nā creature itellectuales ſciūt eū ꝫ de lōge ⁊ imꝑfecte.q̄ꝛ vnuſquiſꝫ intuet̄ eū ꝓcul Job.xxxvj. Veritas em̄ diuina excedit oēm cognitōem nr̄am. Quicūꝫ ergo deū cognoſcit:p̄t abſꝫ mēdacio dicere q̄ꝛ non cognoſcit eū inq̄ntuꝫ ꝑfecte cognoſcibilis ē. Filiꝰ aūt deū patrē ꝑfectiſſime cognoſcit.ſicut ꝑfectiſſime ſe nouit.vn̄ non p̄ōt dicere neſcio eū. Scđo q̄ꝛ cognitio dei.⁊ maxime q̄ eſt ꝑ gr̄am p̄ōt ꝑdi.ſicut dic̄ illud p̄s.cv. Obliti ſūt deū q̄ redemit eos. Vn̄ poſſum dicere.neſcio ꝙ̄diu ſum i vita iſta.q̄ꝛ nemo ſcit vtꝝ amore vel odio dei dignꝰ ſit. Eccl'ſ.ix. Filiꝰ aūt inamiſſibilē noticiā hꝫ de pr̄e. Vn̄ nō p̄ōt dicere.neſcio eū. In hoc aūt ꝙ dic̄ ero ſi̇l'is vobis mēdax.dꝫ ibi accipi ſi̇l'itudo ꝑ ꝯtriū.nō em̄ mēdaces eſſent ſi dicerēt ſe neſcire deū.ꝫ potiꝰ ſi ſe dicerēt deū cognoſcere cū eū ignorēt. Si aūt xp̄us ſe eū nō noſſe diceret cū eū noſcat eēt mēdax. Eſt ergo ſenſus ꝟbi. Si dixero neſcio.i.nō ſciā.ero ſimilis vobis mēdax q̄ dicitis vos cognoſcere eum cū tamē ip̄m ignoratis. Querebāt ergo eū apprehēdere.⁊ nemo miſit i illuꝫ manꝰ q̄ꝛ nondū venerat hora eius. Propt̄ hoc em̄ qđ dixit eis. Jeſus quē vos neſcitis:irritati ſunt iudei cū ſimularent eū ſcire.⁊ iđo querebāt eum app̄hendere ad occidendū. Sic hodie cōtingit qn̄ mali de ignorantia notātur ſiue accuſant̄ tam grauiter ferūt.⁊ tanto magis irritant̄ quāto grauius indignant̄. Sꝫ tamen ecōtra aliq̄ xp̄m in ſe hn̄tes: querūt ꝑte ip̄m adhuc app̄hendere Can̄.vij. Aſcendā in palmā ⁊ app̄hendā fructꝰ eius. Vn̄ ap̄l'ſ ait. Sequor autē ſi quo mō app̄hendā. Et ſciendū ꝙ nō miſerūt manus i illum ad occidendū. Prio q̄ꝛ virtute diuina ſunt rep̄ſſi.q̄m volūtas nocēdi eſt vnicuiꝫ a ſe.ꝫ nocēdi poteſtas ē a deo. Vn̄ Job.j.⁊.ij.dicit̄ ꝙ ſathan nō potuit iob affligere niſi q̄ntum ꝑmiſſum ē ſibi a deo. Scđo q̄ꝛ nondū hora venerat.ſ. hora captōnis eiꝰ a deo ordinata. Nā vt dicit gloſa. Sicut an̄ ſecula p̄ordinauit mr̄em ꝟginem de qua naſceret̄.ſic etiā preſciuit mortē ⁊ elegit quaꝫ pateret̄.⁊ tp̄s qn̄ pateret̄. Huiꝰ hodie reminiſcēs cū in cruce pendēs dixit. Cōſūmatū eſt.⁊ inclinato capite tradidit ſpm̄. De turba autē multi crediderūt in eū ⁊ dicebāt. Chriſtus cū venerit:nunq̄d plura ſigna faciet ꝙ̄ q̄ hic facit.q.d. Nō eſt aliꝰ expectādus q̄ plura faciet.iđo firmiter tenēdum eſt ꝙ h̄ eſt xp̄s ⁊c̄.

De eodē. Sermo.lv.

Otun hominem ſanū

t feci i ſabbato Joh.vij. Magnū eſt ſanare hoieꝫ corꝑalit̄.maiꝰ ſanare ſp̄ūalit̄.maximū ſanare vtroꝫ mō.talit̄ xp̄s ſanauit. Jđo dicit. Totū hoiem ſanū ⁊c̄. Fuit em̄ verus medicus ad nos de celo trāſmiſſus.vt oēs nr̄as infirmita-

UVA. BHSC. IyR_034_1

66

res curaret.ps.cij. Qui ſanat oĩes infirmitates
tuas.Aug⁹.Magn⁹ de celo venit medicus.qꝛ ꝑ
totũ mũdum vndiq; iacebat egrot⁹.De iſto egro
to ⁊ medico ꝙ totam hoiem ſanũ fecit in ſabbato
tria ſunt videnda.ſ.ꝙ ſunt cauſe infirmitatis.ſcđo
que ſunt remedia ꝯtra infirmitates.tertio ꝙ ſunt
ſigna ſanitatis. Circa pꝛimũ notãdum.ꝙ que-
dam infirmitas cauſat in hoie ex nimia comeſti-
one.⁊ ſic infirmat⁹ eſt hõ de pomo vetito.ꝙ poſt
ꝙ comedit:infirmitatẽ mentis ⁊ coꝛpis incurrit.
Jſtud etiã viciũ gule in multis oſtẽditur.⁊ iđ hõ
ſepe infirmat Eccl.xxxvij.Jn mltis eſcis nõ de-
erit infirmitas.imo tales guloſi ſepe moꝛiuntur.
Jbidẽ.Pꝛopter crapulã multi perierũt.Coꝛpo-
ra eñ pinguia diu viuere non pñt. Tum qꝛ ſunt
modici ſanguis qui ẽ cauſa vite.Tuꝫ qꝛ caloꝛ na-
turalis ſepe ꝑ nimiã pinguedinẽ ſuffocat.Tuꝫ qꝛ
via ſpũs ſepe ad mẽbꝛa pꝛe nimia pinguedine im
peditur.⁊ ſic moꝛs ſeqᷓtur. Scđo cauſat infirmi
tas ex nimia infrigidatõe.ſic pctm̃ moꝛtale ẽ frigi
de nature.ita ꝙ ignem diuini amoꝛis extinguit.
Pctm̃ eñ eſt aqua frigidiſſima ꝙ extinguit diui-
nũ amoꝛeꝫ.Hiere.vj.Sicut ciſterna frigidã facit
aquã ſuã.ſic frigidã facit malicia aiam ſuã. Jſtud
etiã frigus pcti facit hoiem in bono ope pigrum.
Pꝛouerb.xx.Pꝛopter frigus piger arare noluit.
Pctm̃ eñ pꝛohibet hoiem arare.i.coꝛ ſuũ ꝑ ꝯtri-
tionẽ ſcindere ⁊ ipm ſerere ꝑ bonã opatõem.Nõ
ſolum aũt pctm̃ facit aiam frigidã.ſ; etiã cõgelatã
ita ꝙ reſolui p⁹ moꝛtẽ nõ põt.ſ; calefieri pt ꝑ amo
rem Eccl.xliij.Frigid⁹ vẽtus aqlonis flauit ⁊ ge-
lauit criſtallũ ab aqua. Tertio cauſat infirmitas
ex nimietate coꝛruptõis ſanguis.Sanguis nimi⁹
eſt abũdantia terrenoꝝ ꝙ eſt ſepe cã peccati. Pſ.
lxxij. Pꝛodijt qſi ex adipe iniqtas eoꝝ. Sanguis
putridus ẽ ipa carnalis ꝯcupiſcẽtia ꝙ aiam macu
lat.⁊ corã deo putridã facit.De ꝙ ſanguie đꝛ Eſa.
j.Cũ mltiplicaueritis oꝛones vr̃as nõ exaudiam
manus eñ vr̃e ſanguine plene ſunt.Oſee.iiij.Sã
guis ſanguinẽ tetigit.hoc fit qñ vnũ pctm̃ adduci
tur ad aliud. Quarto cauſat infirmitas ex hũo
rum.i.vicioꝝ coꝛruptõe.pſ.xiij.Coꝛrupti ⁊ abho
miabiles facti ſunt ĩ iniqtatib⁹ ſuis.nõ eſt qui fa-
ciat bonũ.nõ eſt vſq; ad vnũ.i.xp̃m.Beata eñ vir
go nõ fuit ab illa coꝛruptiõe ĩmunis.qꝛ ex hũoꝛe
coꝛrupto fuit generata:ſ; tñ ſancta fuit nata. Xp̃s
aũt de ſctõ ſanguine fuit generatus.nos auteꝫ ex
coꝛruptõne vicioſa ſumus ꝯcepti.nati ⁊ educti.

Scđo videndum ẽ que ſint remedia ꝯtra ipas
infirmitates.Circa qđ notandũ.ꝙ xp̃us qtuoꝛ re
media dedit ꝑ que iſtas ĩfirmitates ſanauit. Pꝛi-
mã eñ ſanauit ꝑ dietã.qñ xl.dieb⁹.⁊ xl.noctib⁹ ie
iunauit.Nos etiã iſtã infirmitatẽ gule ieiunãdo ⁊
abſtinẽdo ſanare debem⁹.Eccl.xxxvij.Qui abſti
nens ẽ adijciet vitã.Ut v̄o nr̃a abſtinentia ſit nr̃a
victoꝛia ⁊ poſſit volare ad deũ dꝫ hr̃e duas alas.
ſcꝫ oꝛoeꝫ ⁊ elemoſinã.Qñ eñ auis non hꝫ alas in
terra remanet.qñ etiã hꝫ tm̃ vnã alã velociter vo-
lare nõ põt.qñ v̄o hꝫ duas alas velocit volat.Sic
etiã qñ qs hꝫ abſtinentiã ⁊ nullã elemoſinã facit:
nec aliquã oꝛoem.tũc ſua abſtinẽtia manet ĩ terra
qñ v̄o hꝫ vnũ illoꝝ paꝝ volare põt.Sꝫ ſi ieiunat
⁊ oꝛat ⁊ elemoſinã dat:tũc ieiuniũ in celuꝫ volat
Scđam infirmitatẽ xp̃us ſanauit ꝑ ſudoꝛẽ.qñ ſcꝫ
fact⁹ eſt ſudoꝛ eius qſi gutte ſanguis decurrẽtis ĩ
terrã.vt đꝛ Lu.xxij.Jpe eñ totus inflãmat⁹ erat
igne amoꝛis nr̃i ꝙ ipm ſudare fecit.⁊ nr̃am frigi-
ditatẽ calefecit.Sic ⁊ nos etiã ſudare debem⁹ la-
chꝛymas emittẽdo.tũc eñi ocul⁹ ſudat qñ ploꝛat
Jn iſto auteꝫ ſudoꝛe lachꝛymaꝝ hõ frigid⁹ inflã
mat.Uñ dicit Gregoꝛi⁹ de magdalena.ꝙ frigida
venit.ſ; inflãmata receſſit.Jn iſto etiam ſudoꝛe la
chꝛymaꝝ ſpũſſanct⁹ libẽter moꝛat.Geñ.j. Spũs
dñi ferebat ſup aqs.Jſto etiã ſudoꝛe lachꝛymarũ
diabol⁹ cõtribulat ⁊ ſubmergit.pſ.lxxiij.Contri
bulaſti capita dꝛaconũ in aqs.Exo.xv. Submer
ſi ſunt qſi plũbũ in aqs vehemẽtib⁹. Tertiã in-
firmitatẽ xp̃s ſanauit ꝑ minutõem qñ in manib⁹
⁊ pedib⁹ ſuis ⁊ latere minutõem fecit. Jſtã auteꝫ
minutõem ⁊ nos facim⁹ qñ venã oꝛis nr̃i in ꝯfeſſi
one apimus.De ꝙ vena đꝛ Pꝛouer.x. Uena vite
os iuſti.os aũt impioꝝ opit iniqtatẽ.Aliqñ auteꝫ
in minutõe ſanguis ẽ putrid⁹.aliqñ ſupfluus.ali
qñ neceſſari⁹.Tũc aũt ẽ laudabilis minutio quã-
do ſanguis putrid⁹ extrahit.ſupfluus diminuit.
⁊ neceſſari⁹ ſeruat.Sãguis putrid⁹ eſt amoꝛ pcti
iſte tot⁹ eſt ab hoie eijciẽd⁹.Sãguis ſupfluus eſt
amoꝛ mũdi qñ qs amat diuitias ⁊ ſupfluitatẽ. Jſte
eñ ꝑ elemoſinã ẽ diminuẽd⁹. Sãguis neceſſari⁹
eſt amoꝛ dei q eſt cã vite aĩe.⁊ iſte ẽ ſeruandus

Quartã ĩfirmitatẽ xp̃s ſanauit ꝑ amare medici
ne ſũptionẽ.pſ.lxviij.Dederũt in eſcã meã fel ⁊c.
Jſtã medicinã amarã ſcꝫ doloꝛẽ coꝛdis nos recipe
debem⁹.ꝙ qnto erit amarioꝛ:tãto ad exp̃ſſanduꝫ
malos humoꝛes erit v̄tuoſioꝛ.Eſa.xxiiij. Amara
erit potio bibẽtibus illã.Jſte doloꝛ aſſilat doloꝛi
toꝛſionũ ⁊ doloꝛi parturiẽtiũ.⁊ doloꝛi flentiũ vni
genitũ.Jſti eñ tres doloꝛes ſunt maioꝛes ꝙ inue
niri pñt.⁊ iđ ſcptura dat nob ꝑ hec intelligere:ꝙ
doloꝛ pcti nõ dꝫ eſſe puus ſ; maxim⁹.De duobus
p̄mis đꝛ Eſa.xiij.Toꝛſiões ⁊ doloꝛes tenebũt qſi
parturiẽs dolebũt.De tertio hiere.vj. Luctũ vni-
geniti fac tibi planctũ amaꝝ Tertio vidẽdũ eſt ꝙ
ſunt ſigna ſanitat.Circa qđ ſciẽdũ.ꝙ qtuoꝛ ſũt ſi-
gna ſanitatis ꝑfecte.Pꝛimũ ẽ appetit⁹ oꝛdinatus
Tria eñi ſunt ꝙ appeti pñt.ſ.nociua.ſupflua.⁊ vti
lia ſiue neceſſaria. Si poſt infirmitatẽ qs appetit
nociua vel nimis ſupflua manifeſte ẽ ꝙ nõ eſt ꝑfe
cte ſanat⁹.Si v̄o appetit vtilia vl neceſſaria ꝑfctẽ
eſt ſanat⁹.Sic ſpũalit.nociua ſũt male ſocietates
vel pcti occaſiões ꝙ ſunt ſepe cã pcti.Pꝛouer.xiij
Qui cũ ſapiẽtib⁹ gradit ſapiẽs erit.amic⁹ ſtulto-
rũ efficiet ſilis.Supflua ſũt diuitie mũdane ꝙ ni
mis ſupflue abũdãt.Jlli igit q hñt appetitũ cani-
num terrena ⁊ ſupflua appetẽdo:ꝑfecte ſanati nõ
ſunt.De qbus đꝛ in pſ.lviij.Famẽ patiẽtur vt ca
nes.Neceſſaria ⁊ vtilia ſunt ſpũalia ad que apls
nos hoꝛtat dicẽs ad Col.iij.Que ſurſuꝫ ſunt ſapi
te:nõ ꝙ ſup terrã.Scđm ſignũ ẽ toti⁹ coꝛpis ⁊ coꝛ
dis foꝛtificatio.Debẽt eñi eẽ foꝛtes in faciẽdo opa
foꝛtia.Phil.iiij.Oia poſſuꝫ ĩ eo ꝙ me ꝯfoꝛtat. Jn
ꝓficiẽdo de bonis ad melioꝛa.pſ.lxxxiij.Jbũt de
v̄tute in v̄tutẽ.patient ⁊ ꝑſeuerãter ſuſtinẽdo ad-
uerſa.Heb.xij.Jn diſciplina ꝑſeuerate.qs eſt eñi

UVA. BHSC. IyR_034_1

filius quē non corripit pater. Tercium ſignū eſt coloris venuſtas. Illi em̄ qui habent viuidū colorem ꝑfecte ſanati ſunt. Debet autē ꝑfecte ſanatus tres hr̄e colores: iuxta illud Cañ. v. Dilectꝰ meuſ cādidꝰ ⁊ rubicūdus electꝰ ex milibꝰ. Debȝ em̄ ſpiritualiſ ſanatꝰ cādidū hr̄e colorē ꝑ puritatē. rubicūdū ꝑ charitatē. ⁊ lucidū ꝑ lucidā ꝯuerſatōeȝ Et iſte ē color electꝰ ex milibꝰ. ille ex milibꝰ eligiſ: q̇ inter malos ſcē ⁊ honeſte ꝯuerſaſ. Quartū ſignū mēbrorꝫ leuitas ⁊ agilitas. Veri em̄ penitētes ad oia dei mādata ſūt valde agiles Eſa. xl. Qui ſperāt i dño mutabūt fortitudineȝ. aſſumēt pēnas vt aq̄le. currēt ⁊ nō laborabūt. ambulabūt ⁊ nō deficiēt. Pctōres aūt ſunt valde ponderoſi ⁊ graues. ita ꝙ nec deꝰ p̄t eos portare Hiere. xxiij. Vos eſtꝭ onus. ꝓijciaȝ vos q̇ppe dic̄ dñs. Eſa. j. Laboraui ſuſtinēs. Nec etiā celū potuit eos ſuſtinere. ſicut patuit i lucifero Lu. x. Videbā ſathanā quaſi fulgur de celo cadētē. Nec tādē t̄ra poterit eos ſuſtinere Eſa. xiij. Ecce dies dñi veniet crudelꝭ ⁊ indigñtionis plenꝰ. ⁊ ira furoriſq; ad ponēdū terrā i ſolitudinē. ⁊ pctōres eiꝰ cōterēdos de ea ⁊c̄.

Feria. iiij. Sermo. lvj.

Vade ad natatoria ſyloe ⁊ laua te.

Joh. ix. Cōſuetudo ē hoies volētes ire ad magnū dñm ſecū in mēſa ſedere ornāt ⁊ lauant ſe ne videanſ aliq̄ in eis q̄ offendāt oculos dñi. Spūaliſ. Et ſic nos ſi debemꝰ ire ad mēſam dñi: indigemꝰ ornatu ⁊ lotōe. Figuratur Leuiſ. xj. Qui tetigerit morticinia imūdus erit vſq; ad veſꝑam. ⁊ lauet veſtim̄ta ſua. ⁊ ſic nos Et h̄ docet ſctā mr̄ eccl'ia i introitu. Cū ſcificatus fuero i vob ꝯgregabo vos de vniuerſ terris ⁊ effūdam ſuꝑ vos aquā mūdā ⁊c̄. Tūc ſctificamꝰ dño qn̄ eū cū vera deuotōe laudamꝰ. Et h̄ petit in collecta. Pr̄a qm̄s omp̄s ds̄ vt q̇s ieiunia votiua caſtigāt ip̄a q̇ȝ deuotio ſctā letificet: vt terrenis affectibꝰ mitigatꝭ faciliꝰ celeſtia capiamꝰ. Siľr in ꝓphetia Ezech. xxxvj. Effundā ſuꝑ vos aquā mundā ⁊c̄. Et ab vniuerſ idolis mūdabo vos. ⁊ dabo vobis cor nouū ⁊ ſpm̄ nouū. ponā in medio vr̄i. ⁊ auferā cor lapideū de carne vr̄a. Et dabo vob̄ cor carneū ⁊ habitabitis i terra quā dedi pr̄ibus vr̄is ⁊ eritis mihi i ppl'm ⁊ ego vobis i deū. Siľr i epl'a Eſa. j. Lauami ⁊ mūdi eſtote. auferte malū cogitationū vr̄aꝝ ab oculis meis. Quieſcite ꝑuerſe agere. diſcite bñfacere. Querite iudiciū ⁊ ſbuenite oppreſſo. iudicate pupillo. ⁊ defendite viduā ⁊c̄. Si fuerint pctā vr̄a vt coccinū q̄ſi nix dealbabūſ ⁊c̄. Siľr i euāgelio. Vade ad natatoria ⁊c̄. In ſumma euāgelij tria inuūtur. Pr̄io diſcipuloꝝ inſrogatio. cum dr̄ Rabbi ⁊c̄. Scd̄o ceci illūinatio. ibi. Vade ad natato. ⁊c̄. Tertio phariſeoꝝ murmuratio. ibi. Nō eſt h̄ hō ⁊c̄. De p̄mo dic̄. In illo tp̄e. ſ. cuȝ iudei xp̄m voluerūt lapidare. tūc exiuit de tēplo. ⁊ p̄teriēs vidit hoiem cecū a natitate. Gloſa. Nō potuit curari ꝑ naturā. Et inſrogauerūt eū diſcipuli eiꝰ. Rabbi q̇s peccauit. h̄ aut ꝑentes eiꝰ vt cecus naſcereſ. Illā inſrogatōeȝ habuerūt ex h̄ ꝙ audiuerūt qn̄ dñs ſanauit ꝑaliticū. Joh. v. ſic̄ ait. Vade ⁊ ampliꝰ noli peccare. Sic ergo eſtimabāt ⁊ hic accidiſſe Nota infirmitas ꝑmittiſ a dō mľtis rōnibꝰ. Pr̄io ꝓpter meritū augēdū Et ſic i iob xvij. qui ait. Nō peccaui: ⁊ i amaritudinibꝰ moratur oculꝰ meꝰ. Scd̄o ne hō exalteſ. Et ſic i beato paulo. ij. ad Coꝝ. xij. ne mḡnitudo reuelationū extollat me: datꝰ eſt mihi ſtimulꝰ carnis mee ⁊c̄. Tertio vt pniam ſuſcipiat pctōr. p̄s. xv. Multiplicate ſunt infirmitates eoꝝ: poſtea accelerauerūt. Reuera multi nō cognoſcūt ſe niſi i infirmitate. p̄s. lxxxij. Imple facies eoꝝ ignominia: ⁊ querēt nomen tuū dñe. Figuraſ in filijs iſrael. p̄s. lxxvij. Dū occideret eos q̄rebāt eū ⁊ reuertebātur. ⁊ diluculo veniebāt ad euȝ. Quarto ꝓpter pctm̄. vt qui ſe nō velit meliorare i infirmitatibꝰ. ꝙ ſua ꝑena incipiet hic ⁊ durabit ibi eternaľr. ſicut ptȝ in Pharaone in Exodo. Et ſic in herode ⁊ in antiocho ⁊c̄. Quito vt infirmitas mirabiliſ ſaneſ. ⁊ ex hoc oſtēdatur dei v̄tus ⁊ potētia. Et ſic thobias ſanatꝰ eſt Thob. ij. Et ſic in ceco Ergo xp̄us rn̄dit. Neq; hic peccauit. neq; ꝑentes eiꝰ. Sȝ di. tn̄ ſcribiſ. j. Joh. ſ Si dixerimꝰ q̄ pctm̄ nō habemꝰ ipſi nos ſeducimus. ⁊ veritas in nob̄ nō eſt. Rn̄deſ veꝝ eſt: ſȝ nō ita grauiſ peccauit vt cecus naſcereſ. ſȝ vt oꝑa dei manifeſtarenſ in illo. i. diuinitas xp̄i manifeſtaretur. Seq̄tur Me oportet oꝑari oꝑa eiꝰ q̇ miſit me ſcȝ pr̄is. Galľ. iiij. Cū venit plenitudo tp̄is miſit deus filiū ſuū factū ex muliere: vt eos q̇ ſb̄ lege erāt redimeret ⁊c̄. hoc fuit opus redēptōis. Abacuc. ij Cōſideraui oꝑa tua ⁊ expaui. ſ. te pendentē in patibulo. in medio duū anialium. i. latronū. Scd̄m opus fuit recōciliatōnis hoim cū deo. ad Eph̄. ij. Veniēs nūciauit pacē his q̇ lōge ſunt. ſ. a deo. ad Ro. v. Cū inimici eſſemꝰ recōciliati ſumꝰ deo per mortē filij eiꝰ. Seq̄tur. donec dies ē. Nota xp̄s noiat ſe dic̄. Nā ſicut dies hȝ duodecim horas. ſic xp̄s hȝ duodecim horas. i. apl'os. Hic dies defecit ⁊ inclinatꝰ eſt i cruce. q̄re ſupra i ſermōe. Nox precesſit dies aūt appropinq̄bit. Veniet nox. i. tēpus mortis ꝓpter incertitudinem Eccl's. ix. Neſcit hō an amore vľ odio dei dignꝰ ſit. Job. xxxij. Neſcio q̄diu ſubſiſtā ⁊ ſi poſt modicum tollat me factor meꝰ. p̄s. xxxj. In via hac q̄ gradieris ⁊c̄. Secūdo mors dr̄ nox q̄ ſicut i nocte laborās recipit p̄miū ⁊ vadit domū. ſic quis in nocte ſue mortis recipiet p̄miū ſm̄ oꝑa eius. ⁊ ſic nos. Athanaſius. Ibūt boni i vitā eternā mali v̄o in ſuppliciū eternū. Tertio i nocte recipiūtur inimici ⁊ excludunſ amici. ⁊ ſic i morte. Mat. xxv. Neſcio vos. ⁊ clauſa ē ianua. Ergo Eccl's. ix. dr̄. Quodcūq; pōt manus tua oꝑari inſtāter fac. q̄ nec opus nec rō nec ſcia nec ſapia erūt apud inferos q̇ tu ꝓperas. ad Galľ. vj. Cū tēpus habemꝰ oꝑemur bonū ad oēs q̄ homini nō veſtito veſte nuptiali dr̄ Mat. xxij. Ligatis manibꝰ ⁊ pedibꝰ mittite eum i tenebras exteriores. Dixi ſcd̄o innuiſ ceci illūinatio cum ſb̄dit. Hec cū dixiſſet expuit in terrā. ⁊ fecit lutuȝ ex ſputo ⁊ liniuit oculos eiꝰ. h̄ fecit iō vt daret intelligere ꝙ hūanitas eēt inſtrumētū diuinitatꝭ. et etiā ideo: vt oſtēderet ſe illū q̇ primū hoiem plaſmauit de terra. Et ait. vade ⁊ laua ad natatoria ſyloe. Gloſa. Hec aqua oriſ ad radicē montis ſyon. ⁊ nō ſemꝑ: ſȝ i certis horis ob memoriā facti ebul-

UVA. BHSC. IyR_034_1

lit ꝑ ꝯcaua terrarū.Nā cum Senacherib obſede-rat hieruſalē piſcina iſta ꝯmunis erat aſſyrijs et hieroſolymitis.ita ꝙ vterq; poterāt inde haurire Sed ad orōnē Eſaie factū eſt cū egrediebātur hie roſolymite.erat ibi aqua.Qn̄ vo veniebāt aſſyrij tunc erat ſiccata.Seqtur.Qđ interpretaƬ miſſus. Mgr̄ in hyſtoria.Et hoc iō.cū manaſſes rex hie-ruſalē iuxͣ piſcinā ſyloe Eſaiā ſerra lignea ꝑ medi um ſecare feciſſet.ꝛ ille anguſtiareƬ in ſectōne.pe tijt ſibi dare aquā vt biberet.q̄ cū negauerāt ei:mi ſit dn̄s aquā de ſublimi in os ei⁹ ꝛ expirauit. Ob hāc aque miſſionē ſyloe interpꝛtaƬ miſſus. Tūc innuiƬ ceci obediētia cuȝ ſeqtur.Abijt ꝛ lauit ſe et venit videns.Licet eīm xp̄s ſolo vbo potuiſſet ſa-nare hūc cecū.tn̄ noluit hoc facere.ſꝫ multa fecit circa eius ſanatōem q̄ lr̄alem hn̄t cām ꝛ etiā ſpūa lem.Primo eīm expuit.ad oſtēdēdū ꝙ vtus ſana tiua q̄dāmō erat ab eius hūanitate inqn̄ū eſt or-ganū diuinitatis.Lu.vj.Uirt⁹ de iſto exibat ꝛ ſana-uit oēs.Scđo fecit lutum.vt oñderet ꝙ fecit pri-mū hoīeȝ de luto.Tertio liniuit ocl'os ceci vt oñ-deret ſe reformatorē corꝑm.q: nobilia membra re formauit.multomagis ignobiliora pt̄ reformare Quarto dixit ei.Uade ad natatoria ꝛc̄.ne videreƬ terra ſup oculos linita vtutē ſanatiuā oculi hr̄e. Uñ q̄diu lutū ſup oculos habuit nō vidit:ſꝫ poſt q̄ lauit.Miſit aūt longe eū ad aquā. Pͥo vt trā ſeūdo ꝑ ciuitatē linit⁹ a multis videreƬ.vt eſſȝ mi raculū magƚ notoriū.Scđo vt ꝯmēdareƬ ceci obe diētia ꝛ fides.Frequēter eīm forte lutū habuit ſup oculos.ꝛ frequēter forte lauabaƬ in ſyloe.ꝛ tn̄ ex h̄ nō videbat.Et potuit dicere.frequenter me laui ꝛ nihil ꝑfeci.hoc tn̄ iā non dixit.ſꝫ ſimplr̄ obediuit ꝛ credidit vbis ieſu.Sȝ qđ euāgeliſta addit.qđ in terpꝛtatur miſſus.hoc fecit ad deſignādum myſte riū xp̄i miſſi ad ſaluteȝ hoīm.Quinto poniƬ effe-ctus viſionis.q: venit videns.ſicut p̄dictum fuit Eſa.xxxv.Tūc apieƬ oculi cecoꝝ ꝛc̄.Cām vo ſpi ritualē aſſignat Aug⁹.q̄ dicit.ꝙ ꝑ ſputū de capite deſcēdens deſignaƬ vbuȝ dei qđ a deo capite om niū rex ꝑcedit.Eccl.xxiiij.Ego ex ore altiſſimi ꝓ dij.Tūc ergo de ſputo ꝛ terra lutū fecit qn̄ vbum caro factū eſt.Liniuit aūt ſeu vnxit oculos cordiſ ipius ceci.i.hūani generis ꝑ fidē incarnatōis xp̄i ſꝫ nōdum videbat.ſꝫ qn̄ inūxit forte cathecuminū fecit q̄ interpꝛtatur inſtruct⁹.q̄ fidem hꝫ:ſꝫ nonduȝ baptiſat⁹.Et iō mittit eū ad piſcinā que vocaƬ ſy-loe.vt laueƬ ꝛ illūinetur.i.baptiſeƬ vt in baptiſmo plena illūinatōem recipiat.Uñ ſm Dyoniſium. baptiſmus dr̄ illumiatio Ezech.xxxvj. Effundaȝ ſup vos aquā mūdā:ꝛ mūdabimini ab oib⁹ inīq̄ namētis vr̄is.InterpꝛtaƬ autē ſyloe miſſus.q: q̄cū q̄ baptiſanƬ oportet vt baptiſenƬ in xp̄o q̄ eſt miſ ſus a p̄re.ad Gal.iij.Quicūq; i xp̄o baptiſati eſtƚ xp̄m induiſtis. Niſi eīm ille fuiſſet miſſus:nemo nr̄m eſſet ab iniqtate dimiſſus.Gregori⁹ autē dic ꝙ ꝑ ſaliuā ſapoꝛ intime ꝯtēplationis accipiƬ q̄ ad os de capite ꝯditoris defluit.q: de claritate cōdi-toris adhuc i hac vita poſitos guſtu reuelatōnis tāgit.Uñ dn̄s ſaliuā luto miſcuit.ꝛ ceci nati ocl'os aꝑuit.q: ſupna gr̄a carnalē cogitatōem nr̄am per admixtōem ſue ꝯtēplatōnis irradiat.ꝛ ab origina

li cecitate hoīes ad intellectū reformat. Tūc ſub-dit.Itaq; vicini ꝛ qui viderāt eū prius:q: mendi cus erat:dicebāt.Nōne hic eſt qui ſedebat ꝛ men dicabat.alij dicebāt.hic eſt.alij autē neqꝗq;.ſꝫ ſi-milis ē ei. Sciēdum ꝙ queriƬ hic de ꝑſona illu minati.q: mirabātur iudei de miraculi mḡnitudi ne.qđ videbaƬ eis incredibile.Et iō dicebaƬ infra A ſeculo aūt nō eſt auditū q: q̄s aperuit ocl'os ce-ci nati.Et implebaƬ illud Abacuc.j.Opus factū eſt i diebus nr̄is qđ nemo credet cū narrabiƬ. Itē mirabātur ꝙ iſte curat⁹ fuit q̄ videbaƬ ignobilis ꝛ curatōe indignus.Dn̄s tn̄ q: ꝓpter paupratem nullū repulit q̄ ꝓpter ſalutē hoīm venit Iaco.ij. Nōne deus elegit i hoc mūdo paupes.diuites in fide.oñdit ſuā clemētiā curādo illū mēdicū cuȝ in mḡna erat deuotōe.Opiniōes aūt fuerūt int̄ eos qui eīm dicebāt.h̄ eſt.mouebātur ex eo.q: ſepe euȝ viderūt.ꝛ ſilr̄ diſcurrentē ꝑ ciuitateȝ ad natatoria ſyloe viderūt.Qui autē dixerūt nō eſt.mouebāƬ ex eo qđ ſm Aug.oculi reſtituti mutauerūt vultū eius. Nihil eīm ita cognoſcibile reddit hoīem ſic viſus Eccī.xix.Ex viſu ꝯgnoſciƬ vir.Ille aūt dice bat q: ego ſum.vox gratitudis eſt illa.Glo.Confi tebaƬ ſe eſſe.etiā laudat euȝ q̄ tamb̄n fecerat ipm eſſe.Thob.xiij.Bn̄dicite deū celi:ꝛ coram oibus viuētibus ꝯfitebimur illi.q: fecit nobiſcū miſeri-cordiā ſuā.Dicebāt ergo iudei.Quo apti ſunt ti-bi oculi.Rn̄dit.Ille hō qui dr̄ ieſus:fecit lutuȝ ꝛ vnxit oculos meos ꝛ dixit mihi.Uade ad natato ria ſyloe.ꝛ laua.ꝛ abij ꝛ laui ꝛ video.Hic querunt de ipa illūinatōne.ꝛ rn̄dit eis. Ubi ſciēdū ꝙ illa queſtio ex curioſitate ꝑcedit.q: hunc modū neq; ipe qui curat⁹ eſt.neq; nos nouim⁹.nec ꝯpꝛehēdi mus.Eccī.iij.In pluribꝰ opibus eius nō fueris curioſus.Cecus rn̄dit ad queſtionē ſm qđ nouit. vñ dicit illuminatorē ſuū hoīem:quē non nouit ad huc deū:ꝛ hō erat Phil.ij.In ſilitudinē hoīm fa ctus:ꝛ habitu inuētus vt hō.Itē dixit xp̄m ieſuȝ vñ licet eū non viderat cuȝ cecus erat.iuerat tamē ad natatoria ſyloe.auditu tn̄ ꝯgnouit ꝙ ieſus fue-rat.Sed q: non viderat quō ex luto ſputū fecit.j. Ioh.i.Qđ audiuim⁹ ꝛ vidim⁹ oculis nr̄is pſpexi mus.ꝛ manus nr̄e ꝛc̄.Abibat etiā cecus.abij ꝛ la ui ꝛ video.Et recte poſt obedientiā illuminatur.q: diciƬ Act.v.Dabit ſpm̄ſcm̄ obediētib⁹ ſibi.Uide ceci cōſtantiā ſm gloſam q̄ dicit. Bene iam vide-bat q̄ ſic grām ſibi pſtitam annūciabat.iam euan geliſat.xp̄m p̄dicat illumiatorē ſuū.Dixerunt er-go ei.vbi ē ille.Ille ait.neſcio.q: anteq; eſſȝ reuer ſus de natatorio:chriſt⁹ receſſit de loco. Per illā neſcientiā intelligiƬ noſtra. De qua.j.ad Cor.xiij Ex p̄te ꝯgnoſcim⁹ ꝛ ex p̄te ꝓphetam⁹. Item illā quā noſcimus an odio vel amore dei digni ſum⁹ Eccl's.ix.Item iſtā qua neſcim⁹ p̄ntiaȝ vel abſen-tiam ſponſi.ꝛ illa eſt valde piculoſa. Neſcire eīm vñ veniat aut quo vadat:nullū eſt miraculū. Sȝ neſcire qn̄ veniat aut qn̄ recedat piculoſiſſimū eſt q: tūc neſcitur q̄liter p̄ſens ꝓ ſua dignitate reuer tatur.ꝛ q̄liter abſens ſollicite reuoceƬ.docēs illud Cant.vj.Reuertere reuertere ꝛc̄.Adducūt euȝ ad phariſeos q̄ cecus fuerat.Erat aūt ſabbatū qn̄ lu tum fecit ihs ꝛ aperuit oculos ei⁹.Volēs eīm euā-

gēliſta hic oſtendere quō chriſtū querebāt phari-
ſei a ceco:ꝓmittit quō cecus phariſeis ꝓſentabat
Et hoc ideo:qꝛ volebāt ihm adducere ꝙ dānaret
pro ſolutōe ſabbati.quē minime inuenientes:addu-
cūt cecū|vt cogat importunitate vel timore aliqd
ↄtra xp̄m ↄfingere Hiere.v. Ibo ergo ad optima-
tes ⁊ loquar eis.Ecce hi magꝭ ſimul ↄfregerūt iu
gum.ruperūt vincula.Iterū interrogabāt eū pha
riſei quō vidiſſet.O ceci phariſei qd interrogatis
de gr̄a q̄ ignoratis de natura.qd q̄ritis illūiato
rem q̄ non creditis redēptorem.Ille aūt dixit eis
Lutū poſuit mihi ſup oculos:⁊ laui ⁊ video.Am
miranda ceci ↄſtantia.qꝛ ꝙ coram ppl'o de xp̄o ve
ritatē ↄfitebat non fuit magnū.ſ; in magno picu-
lo ↄſtitutus coram phariſeis.neqꝫ negat neqꝫ con
traria dic̄.ps.Loq̄bar de teſtionij̄s tuis i cōſpectu
regū ⁊ non ↄfundebar.Ammirāda eſt etiā ipſius i
duſtria.qꝛ narrantiū mores ſeruat q̄ qd̄ prius dif-
fuſe referūt.poſtea ſuccinctim loquūtur. Sic ille
hic fecit:vt pꝫ intuēti. Dicebāt ergo ex phariſeis
quidā.Nō eſt hō ex deo q̄ ſabbatū non cuſtodit.
Alij dicūt quō poteſt hō peccator hec ſigna face-
re ⁊ ſciſma erat inter eos. Ubi ſciendū.ꝙ ſi ma
licioſi aliqd boni vident ſp illud ad malū referūt
ſm illud Ecc̄i.xj.Bona i mala ↄuertens inſidiat
⁊ in electis iponet maculam.Sic iſti tacēt ꝙ cecū
illuminauit.⁊ referūt ꝙ videbatur ſabbatū violaſſe
qd̄ tñ non fecit.Dñs eñi ꝓhibens opari i ſabbato
intendit de ope ſeruili qñ dixit.Omē opus ſerui-
le nō facietis i eo.Opus aūt ſeruile eſt pctm̄ Io.
viij.Qui facit pctm̄ ſeruꝰ eſt pcti. Ergo qui facit
opa peccati i ſabbato ſoluit ſabbatū.qui autē ſine
pctō erat potiꝰ ſabbatū cuſtodiebat.ergo dixerūt
Quō poteſt hō pctōꝛ ſigna facere. Sed Ioh.xj.
dicitur:ꝙ multi ex iudeis crediderūt in euꝫ.ſed ꝓ
pter phariſeos veritatē dicere nō audebāt. Diſci-
diū ⁊ ſciſma qd̄ erat inter eos:fuit ſignū interitus
eoꝝ Oſee.x.Diuiſum ē cor eoꝝ nūc interibūt. Et
Matth.xij.Omē regnū in ſe diuiſum deſolabitur
Dicūt ergo ceco.Tu qd dicis de eo q̄ aperuit ocu
los tuos.Ille autē dixit.Quia ꝓpheta eſt.Inter
rogat ſententia a ceco de ꝑſona illuminātis.hic eñi
erat abilis q̄ de xp̄o bene ſentiebat ſm Chriſ. Et
hoc apparet ex modo interrogādi.qꝛ ↄmemorant
ceco bñficium acceptū dicentes.Qui apuit oc'los
tuos.q̄ al's dicebāt.qui ſoluit ſabbatum . Cecus
autē ad h̄ reſpōdit iterū qd̄ nouit.dicens eū ꝓphe
tam quē filium dei nondū nouit.Et vere ꝓpheta
fuit Deut.xviij. Prophetā de gēte tua ⁊ de fratri-
bus tuis ſuſcitabit tibi dñs.Ipē etiā de ſe ait Lu.
xiij.Non capit ꝓphetaꝫ perire extra ihr'm.Et ne-
mo ꝓpheta acceptus eſt i patria ſua.Lu.iiij.Ille
propheta ꝓphetiſat bonis Mat.xxv.Uenite be-
nedicti ⁊c̄.⁊ malis.Ite maledicti i ignem eternū.

Nota pro doctrina.ꝑ iſtum cecū intelligit pec-
cator. Unde Soph.j.Ambulabunt vt ceci qꝛ do-
mino peccauerūt.Nam cecitas corꝑalis cauſat a
tribus.Primo a puluere.ſcd̄o ab igne.tertio a tu
more.Pr̄io cauſat a puluere terrene cupiditatis.
Figurat Thobie.ij.vbi dꝛ ꝙ Thobias ex ſterco-
re hyrūdinis fuit excecatus.Iſta ſtercora ſunt tē-
poralia.De q̄bus Phil'.iij.Oia arbitratꝰ ſum vt
ſtercora vt xp̄m lucrifaciam.Eſt autē periculū qñ
iſta ſtercora ſiue illi pulueres adherēt oculis ani-
me nimis.Idō Math.x.Excutite puluerē de pe
dibus vr̄is.qꝛ iſta tēporalia excecāt oc'los anime.
vt homo nō ↄgnoſcat deū creatorem ſuū.id̄ Exo
di.xxiij.Non accipies mūera q̄ excecāt etiam pru
dētes.Et Exod̄.xviij.dixit Ietro ad moyſen.Eli-
ge tibi viros timētes deū in q̄bus ſit veritas.⁊ q̄
oderint auariciā.Et Ecc̄i.xx. Xenia ⁊ dona exce-
cant oc'los iudicū.Contra illam cecitatē habetur
colliriū amaꝝ.qd̄ conficitur ex felle piſcis q̄ oculi
thobie ſanati ſunt.vt habet Thob.xj.Et rep̄ſenta
uit xp̄m ꝓut fuit in patibulo crucis tanq̄ piſcis aſ
ſatus ⁊ felle potatus.ps.xxj.Aruit tanq̄ teſta vir
tus mea.⁊ denudatus.Matt.ix. Uulpes foueas
hñt.filius aūt hois non hꝫ vbi caput ſuū reclinet
Iſta pauptas paſſionis debet nos inducere ad ſu
ſtinēdum pauptatē pro xp̄o Scd̄o cauſat ceci-
tas ſp̄ualis ab igne carnalis ↄcupiſcētie.ps.lvij.
Supcecidit ignis ⁊ nō viderūt ſolem. Sicut eñi
viſus excecat ad peluim candētē.ſic libidinoſus
ad ↄcupiſcētiā ardētē.Ber.Carnis delectatio mē
tem quā inficit obſcurat.Et ſic fuerūt excecati duo
ſenes ſacerdotes Dañ.xiij.Declinauerūt oculos
ne viderent celū.neqꝫ recordarent iudicioꝝ iuſto-
rum.Et figurat Iudicū.xvj.in Dalida q̄ exceca-
uit Samſonē.Sp̄ualiter.dalida ſignificat luxu-
riā ſiue carnis ↄcupiſcentiā ꝑ quam hō excecat ⁊
tradit in manus inimicoꝝ ſuoꝝ.i.demonū. Sed
hoc ꝓhibetur Ecc̄i.xviij. Poſt ↄcupiſcētias tuas
ne eas.⁊ a volūtate tua auertere.Nā ſi vadis poſt
ↄcupiſcētias anie tue.i.vite.traderis inimicꝭ tuis
Et ſic fuerūt excecati ſodomite Geñ.xix. Scien
dum tñ qñ vas cordis ꝑ ignem male ↄcupiſcētie
bulliat:tūc triplex debet hr̄e remediū. Primū ē.
ꝙ vas dꝫ ab igne remoueri.i.a colloquijs ⁊ aſpe-
ctibus mulieꝝ ſe abſentare.Ecc̄i.ix. Auerte faciē
tuā a muliere compta:⁊ ne circūſpicias ſpēm ali-
enā.ꝓpter ſpēm eñi mulieris multi perierūt . Et
ex h̄ ↄcupiſcētia q̄ſi ignis exardeſcit. Scd̄m eſt ꝙ
ligna ſiue prunas.i.cogitatōnes ignitas a corde
ſuo abijcere debēt.qꝛ dꝛ Prouerb.vj.Nūquid ab
ſcondere pōt homo ignē in ſinu ſuo vt nō ↄburā
tur veſtimenta eius.aut ambulare ſup prunas vt
nō plante comburātur eiꝰ.Tertiū eſt ꝙ aquā fri-
gidā.i.penitētiā aſperā corpori ſuo imponāt.Ecc̄i
xj.Malicia vniꝰ hore obliuionē facit luxurie ma
gne.Nā dicit ap'lus.j.ad Coꝝ.ix.Caſtigo corpus
meū ⁊ in ſeruitutē redigo ⁊c̄. Contra illā cecitatē
habet colliriū totū dulce qd̄ conficit ex fauo mel
lis quo illumiati ſunt oculi Ionathe.vt hr̄.j.Re
gum.xiiij.Et ſignificat xp̄m ꝓut eſt in regno vbi
erit totus dulcis.Ecc̄i.xxiiij.Sp̄us meus ſup mel
dulcis:⁊ hereditas mea ſuper mel ⁊ fauū.ps.Q̄
magna multitudo dulcedinis tue dñe.Et hec dul
cedo expellit ignē cecitatis luxurie. Nā oēs de
licie carnales deberent contēni vt ſaltem vna ho
ra facies dei poſſet videri. Tertio cauſat cecitas
ex tumore ſupbie.qꝛ ſicut dicit gregoriꝰ. Tumor
mentis eſt obſtaculū veritatis.Zach.xij.Dēm ſu-
perbū ꝑcutiam cecitate Figurat in Sedechia.iiij
Regum.xxv.qui in regali dignitate ſupbiuit.⁊ id̄

UVA. BHSC. IyR_034_1

a rege babylonie ëxcecatus fuit. Sic omẽs ſupbi
excecant̃. Apoč. iij. Tu dicis diues ſum ⁊ nullius
egeo. ⁊ neſcis quia miſer es. paup. nudus. ⁊ cecus
Gloſa. miſer es in vita cũ per ignorantiã pereas.
paup in bonis. nudus i virtutib⁹ ⁊ cecus. qꝛ dece
ptus es. ⁊ vicia nõ recognoſcis. Iſta cecitas a na
tiuitate ẽ inducta. Nam ſupbia in affectu ortũ ha
buit in celo. ſupbia in intellectu in paradiſo terre
ſtri. ſupbia in actu ortum habuit in mũdo quãdo
Cayn occidit Abel. Contra illam cecitatẽ colliriũ
habetur qđ fecit xp̃us quando fecit lutum ex ſpu
to ⁊ liniuit ſuper oculos ceci ⁊ illumiat⁹ eſt. vt pa
tet i hoc euangelio. Sic pctõr debet lutum pone
re ſup oculos cordis ꝯſiderando ſe de luto factuȝ
Job. xxx. Compatus ſum luto ⁊ aſſimilatus ſum
fauille ⁊ cineri. Bern̄. Stude teip̃m ꝯgnoſcere. qꝛ
meli⁹ ẽ ſcire teip̃m q̄ꝫ ſi te negligẽdo curſum aſtro
rum iueſtigares. Gregori⁹. Quãto quiſꝗ ſeip̃m
minus videt: tanto minus ſibi diſplicet. Et quan
to maioris grẽ lumen recipit: tanto amplius q̇d
de ſe pãdere debeat ꝯgnoſcit. Legitur de alexã-
dro magno. Cum alexander oẽs regiones terre ⁊
inſulas maris pagraſſet. ⁊ ſibi ſubiugaſſet: p̃ſum
pſit ire ad paradiſum. ⁊ premiſit nũcios ſuos. qui
bus occurrit q̇dam ſenex dicens. Dicite domino
veſtro ꝙ non põt huc venire niſi p humilitatẽ. Et
dedit eis lapidem ad ſilitudinem oculi vt porta-
rẽt eum domio ſuo. Quẽ cum accepiſſet alexan-
der oſtẽdit eum viro ſapienti cuidam: vt diceret ſi
bi eius virtutẽ. Qui ponderauit euȝ. Cũꝗ lapis
poſitus nudus eẽt in lance vna: adeo grauis erat
⁊ plus q̄ꝫ oia alia quecũꝗ ponere poterãt in alia
lance ponderauit. Deinde operuit lapidẽ terra. ⁊
tũc adeo leuis erat ꝙ pẽna vna paruula plus eo
ponderauit. Et dixit ſapiẽs. Per lapidẽ iſtum tu
es deſignat⁹. quia q̄ꝫdiu viuis es maior oibus et
om̃ia tibi ſubiugas. Poſtq̄ꝫ aũt coopertus fueris
terra ſcȝ poſt mortem vilior eris vna pẽna. qꝛ ſup
bi q̇ modo magni apparẽt poſt mortẽ nihil erũt.

Feria q̇nta Sermo. lvij.

Cum audiſſent quidã

c de turba hos ſermones dicebant Hic eſt
vere propheta. Joh. vij. Sicut veritas
⁊ falſitas ſũt duo veriſſima ꝯtraria: ita boni ⁊ ma
li ab euo ꝯtraria fuerũt. quia dicit̃. ij. Corinth. vj.
Que participatio iuſticie ad iniq̇tatem aut ſocie
tas luci ad tenebras. ⁊ que ꝯuẽtio chriſti ad belial
q. d. nulla. Et non eſt mirũ ꝙ boni ⁊ mali ad inui
cem ꝯtrariant̃. qꝛ habent duos domios ꝯtrarios.
videlicet deũ ⁊ diabolum. Boni em̃ deo ſeruiũt ⁊
mali diabolo. Sed cũ veritas ſit dei. imo deus eſt
met veritas. ⁊ falſitas ſit ipſi⁹ diaboli. Ideo boni
ſemp veritatẽ defendũt contra malos. ⁊ econtra-
rio mali falſitatẽ ⁊ maliciam ſuã defendũt contra
bonos. Qđ manifeſte apparet in euangelio p̃ſen
ti: vbi diſſenſio facta eſt ꝓpter xp̃m in turba ⁊ in-
ter phariſeos. Freq̄nter em̃ contingit ꝙ in cordi-
bus maloꝝ ex manifeſtatõne virtutis orit̃ diſſen
ſio ⁊ turbatio. Unde in pſona chriſti dicit̃ Hiere.
xv. Ve mihi mr̃ mea: ve vt q̇d me genuiſti viruȝ
rixe. virũ diſcordie i vniuerſa terra. Propterea ſal
uator dicebat Matth. x. Non veni mittere paceȝ
in terram ſed gladium ⁊c. Scd̃m hoc igit̃ in hoc
euãgelio duo tangũtur. Primo maloꝝ in turbis
diſſenſio. qđ diuerſitas probat opinionũ. ibi. Cuȝ
audiſſent quidã de turba ⁊c. Scđo tangitur i ver-
bis phariſeoꝝ diſcordatio. qđ cõmendabilitas ꝓ
bat miniſtroꝝ. ibi. Venerũt ergo miniſtri ⁊c. De
primo dicit. Cum audiſſent q̇dam de turba hos
ſermones de ieſu dicebant. Hic eſt vere prophe-
ta. Hec ẽ prima opinio de chriſto quã boni cõce-
perũt ex verbis chriſti cum in magno feſtiuitatis
die vltimo. ſ. ſcenophegie clamaſſȝ ſtando. Si q̇s
ſitit veniat ad me ⁊ bibat aquam. ſ. ſapiẽtie ⁊ gra-
cie videlicet amoris dei. De tali inq̄ꝫ aqua iam ſi
tim ſuam ſpũaliter ceperũt. extinguere. ⁊ dicunt
eum prophetã verum. De quo Deut. xviij. Pro-
phetam ſuſcitabit vobis domin⁹ de medio fratrũ
ſuoꝝ ſimilẽ tui. Pro quo ſciẽdum. ꝙ ꝓpħa ſc̃m
nominis interp̃tationẽ dicitur quaſi ꝓcul fans. in
quantũ annũciat aliqua quo ad eius cognitionẽ
longinquã ꝓpter obſcuritatẽ ſue cognitõnis. ⁊ h̄
non ptinet ad pfectionem ꝓphetie. ſed magis ad
effectum. Qđ patet Nũeri. xij. vbi Moyſes di-
citur excellentior ꝓpheta. eo ꝙ diuerſa palam et
non p enigmata videbat. q̇ alij cognoſcebãt i ſom
no ⁊ viſione atq̄ꝫ per figuras. Alio modo intelligi
tur illa longinq̇tas reſpectu alioꝝ hominũ cũ q̇-
bus ꝓpheta cõuerſatur q̇bus annũciat occulta.
Et hoc eſt de ratõne ꝓphetie. Ideo Aug⁹. contra
Fauſtũ dicit. ꝙ ex hoc aliquis đr propheta qꝛ an
nũciat ea que ſunt longinqua a cõi cognitõne ho
minũ cuȝ q̇bus ꝯuerſatur. Chriſtus aũt in via an
te paſſionem ſuã quantũ ad parteȝ ſenſitiuã erat
viator. ⁊ cum alijs hominib⁹ cõuerſabat̃. ⁊ ideo li
cet clare videbat diuina ſecreta. erat tamẽ vere ꝓ-
pheta inquantũ cognouerat longinqua a cogni-
tione alioꝝ hominũ q̇bus annũciabat iſta. Ange
li aũt in nullo ſunt viatores. qꝛ eoꝝ cõuerſatio nõ
eſt cum hominibus: vt habet̃ Dañ. ij. Et ideo non
pñt dici ꝓphete ex hoc ꝙ annũciãt hominib⁹ oc-
culta. Eadem rõne chriſt⁹ poſt paſſionẽ ſuam de
ſinit eſſe ꝓpheta. ⁊ ꝓphetia in ipo euacuata fuit.
qꝛ amplius nõ erat in via. Seq̇tur. Alij dicebant.
Hic eſt chriſt⁹. Quidã aũt dicebãt. Nũquid a ga-
lylea chriſt⁹ venit. Nõne ſcriptura dicit. qꝛ ex ſe-
mine dauid ⁊ de bethleem caſtello vbi erat dauid
venit xp̃s. Hic tãgitur duplex opinio de xp̃o. vna
eſt credentiũ ⁊ dicentiũ hic eſt xp̃s. Iſti magis ac
cedebãt ad potũ. ⁊ ſitim infidelitatis magis depo
ſuerũt. Et hoc etiã Petrus ꝯfeſſus eſt Mat. xvj.
Tu es xp̃s filius dei viui. Alia erat opinio infide
liũ ⁊ cõtradicentiũ dicens. Nũquid a galylea ⁊c.
q. d. Nõ. qꝛ videbat̃ eis ꝙ xp̃s eſſet i nazareth ga-
lylee natus. ſicut ibi fuit nutrit⁹. Et iſti nouerant
ꝓphetas xp̃m in galylea venturũ non predixiſſe.
qđ confirmãt auctoritate dicẽtes. Nõne ſcriptura
dicit ⁊c. Nã q̇ de ſemĩe dauid venit xp̃s dicit̃ Hie
re. xxiij. Suſcitabo dauid germẽ iuſtũ ⁊c. Et h̄ eſt
nomẽ qđ vocabũt eũ dñs iuſtus nr̃. Qꝛ aũt de ca-
ſtello bethleẽ oriũd⁹ erat: đr Mich. v. Et tu beth-
leem ephrata puulus es in milib⁹ iuda. ex te em̃
exiet dux ⁊ egrediet̃ q̇ ſit dñator iſrael. Diſſenſio

UVA. BHSC. IyR_034_1

itaqꝫ facta eſt in turba ꝓpter eum. Uñ hec diſſen
ſio vſqꝫ hodie ꝑmanet i eccl'ia ⁊ nõ ꝓpter eum tã
ꝙ ꝓpter xp̃m inq̃ntũ eſt fili⁹ dei. tñ ꝓpter eum. i.
ꝓpter eius veritatẽ ⁊ iuſticiã. Oẽs em̃ credimus
ꝙ xp̃us eſt filius dei. ſꝫ non oẽs credimus veritati
eius dũ ſcripture ſancte i multis modis ꝯtradici-
mus ⁊ iuſticie eius: dum iuſticie dei nõ ſumus ꝑ
oĩa ſubiecti. Quidã aũt ex ipſis voluerũt appꝫhen
dere eũ. ſed nemo miſit in eũ manus. Volẽtes au
tem appꝫhendere eũ fuerũt de illis q̃ dixerũt. Nũ
quid a galylea venit xp̃s. ps. vij. Perſequat̃ ini-
micus aiam meã ⁊ cõprehẽdat. Et Exo. xv. Dixit
inimicus ꝑſequar ⁊ cõprehendã. Et nemo miſit i
eum manus. Quia ipe non ꝑmiſit Joh. x. Nemo
tollit a me aiam meã: ſed ego pono eã a meipſo.
Uñ poſtea qñ pati voluit non tm̃ eos expectauit
ſed ſeipm̃ eis obtulit dicẽs Joh. xviij. Quẽ que-
ritis ego ſum. Cõſeq̃nter pro ſcd̃o p̃ncipali tan
gitur i verbis phariſeoꝝ diſcordatio. qꝺ ꝯmẽdabi
litas ꝓbat miniſtroꝝ. Venerunt ergo miniſtri ad
pontifices ⁊ ad phariſeos. ⁊ dixerũt eis illi. Qua
re nõ adduxiſtis illũ. Ecce hic diſſenſio pontificũ
⁊ phariſeoꝝ ꝯtra miniſtros. in quo appet eorum
iniq̃tas. Adeo em̃ mali erãt ꝙ eis non poterãt mi
niſtri ſatiſfacere niſi xp̃o nocumẽtũ inferrẽt. Pro
uerb. iiij. Rapit̃ ſomn⁹ ab oculis eoꝝ niſi ſupplã-
tauerint Et gloſa hic dicit. O ſeui ⁊ imiſericordes
quare nõ intelligitis potẽtiã eius quẽ appꝫhende
re vultis. vobis p̃ſentib⁹ ſepe locutus eſt. Cũ em̃
euꝫ lapidare velletis illeſus inter ictus vr̃os eua-
ſit ⁊ tẽplũ exiuit. ⁊ teneri a vobis nõ potuit. Qua
re mõ miniſtros arguitis cur eũ non adduxerunt
cũ voſipſi dum cũ eo eſſetis ipo volente nihil age
re poſſetis ſed ſicut illi attoniti ſtupenteſqꝫ rediẽ-
tes. Hec glo. Rñderũt miniſtri. Nunq̃d ſic locu-
tus ẽ homo ſicut ille hõ loq̃tur. Ubi reddũt euꝫ
ꝯmẽdabilẽ ex tribus. Prĩo ex admiratõis cauſa.
qꝛ nõ ꝓpter miracula ſꝫ ꝓpter doctrinã xp̃m mi-
rabãtur. ex q̃ ꝓpinquiores efficiũtur veritati. ⁊ re
cedũt a cõſuetudine iudeoꝝ q̃ ſigna querũt. j. Co
rinth. j. Scd̃o ex ꝯuerſionis facultate. qꝛ de pau-
cis verbis xp̃i capti ſunt ⁊ allecti ad eius amorẽ.
Tertio ex ani ſecuritate. qꝛ ipis phariſeis q̃ chri-
ſto aduerſabãtur talia dicũt de xp̃o. Nunq̃ ſic lo
cutus eſt hõ. Et hoc rõnabiliter. qꝛ non ſolum hõ
erat: ſꝫ etiã dei verbũ. Et ideo v̱ba ſua erãt v̱tuo-
ſa ad mouendũ. Hiere. xxiij. Nunq̃d non verba
mea q̃ſi ignis ⁊ q̃ſi malleus ꝯterẽs petrã. Ideo dr̃
Matth. vij. ꝙ erat docẽs eos ſicut ptãtem habẽs
⁊ nõ ſicut ſcribe ⁊ phariſei. erãt etiã ſapida ad dul-
corãdum. Cãti. ij. Sonat vox tua i auribus meis.
vox em̃ tua dulcis. Ps. Q̃ dulcia faucibus meis
eloquia tua dñe. Erãt etiã vtilia ad retinẽdũ qꝛ ꝓ-
mittebãt bona eterna. Joh. vj. Dñe ad quẽ ibim⁹
verba vite eterne habes. Rñderũt ergo eis phari-
ſei. Nũq̃d ⁊ vos ſeducti eſtis. nunq̃d aliq̃s ex p̃n-
cipibus credidit in eum aut ex phariſeis: ſꝫ turba
hec q̃ nõ nouit legeꝫ maledicti ſũt. Ubi ſciẽdũ
ꝙ primo arguũt miniſtros dicẽtes. nunq̃d ⁊ vos
ſeducti eſtis: q. d. Videm⁹ vos allectos eſſe in ſer
mone illius. Et reuera laudabilit̃ ſeducti erãt. qui
dimiſſo malo infidelitatis ad veritatẽ fidei ſũt ad
ducti. Jere. xx. Seduxiſti me dñe ⁊ ſeductus ſuꝫ.
fortior me fuiſti ⁊ inualuiſti. Unde glo. Seducto
rem xp̃m vocabãt. Et idcirco miſtros ſuos ſedu-
ctos eſſe ab eo dicebãt. Et reuera ⁊ laudabiliter ſe
ducti erant. qꝛ declinãtes a malo inheſerũt bono.
dimiſerũt infidelitatẽ. trãſierũt ad fidem. abnegã
tes diabolũ confeſſi ſunt chriſtũ. Hec glo. Scd̃o
exẽpla p̃ncipum ꝓponũt. vt magnates eos auer-
tãt. Unde dicũt. Nunq̃d aliq̃s ex principibus cre
didit in eum. Ex duob⁹ em̃ aliq̃ ad fidem ⁊ ad bo
nam vitã reducunt̃. ſ. ex auctoritate ⁊ religione.
Uñ auctoritas fuit in principib⁹. religio auteꝫ in
phariſeis. ſed tñ illi chriſtũ nõ receperũt. ergo vi-
detur ꝙ nõ fuit accipiẽdus a nobis. Magis q̃p-
pe ſunt imitãdi a vobis principes ꝓpter auctori-
tatem. ⁊ phariſei ꝓpter religionẽ ꝙ ille ihs. Ter-
tio excludunt turbe teſtimoniuꝫ dicẽtes. Sꝫ tur-
ba hec que nõ nouit legẽ maledicti ſunt. ergo nõ
eſt ſtanduꝫ cum eis. Hoc autẽ ſumptuꝫ ẽ Deut.
xxvij. Maledict⁹ qui nõ ꝑmanet i ſermonibus le
gis huius. Sed hoc male intelligebãt. qꝛ etiaꝫ illi
qui habẽt ſciẽtiã ⁊ cũ hoc opa legis faciũt. magis
ꝑmanent i lege ꝙ qui ſolã legis ſciam habẽt. Ma
thei. xv. Popul⁹ hic labijs me honorat. cor auteꝫ
eoꝝ longe ẽ a me. Jac. j. Eſtote factores verbi ⁊ ñ
auditores tm̃. Et glo. Implebat̃ veriſſime in iſtis
qꝺ dixerat dñs. In iudiciũ ego veni i mũdum: vt
qui nõ vidẽt videãt. ⁊ q̃ vident ceci fiãt. Ceci autẽ
facti ſunt legis doctores. ⁊ videre ceperãt ſimpli-
ces neſciẽtes legem. Et in eũ qui legis auctor erat
credẽtes agnoſcebãt xp̃m q̃ legẽ ignorabãt. ⁊ q̃ ſe
ſcire putabãt contẽnebant. Hec glo. Dicebat Ni-
codemus ad eos. ille q̃ venit ad eum nocte q̃ erat
vn⁹ ex ipis. Nũq̃d iudicat lex nr̃a hoiem niſi au-
dierit ab ipo prius ⁊ cognouerit q̃d faciat. Inci-
pit euãgeliſta ponere diſſenſionẽ inter principes
de chriſto. ⁊ p̃mittit tria. de nycodemo duo. ⁊ vnũ
de principib⁹. Primũ qꝺ ꝑtinet ad fideꝫ eius. ibi
Qui venerat ad euꝫ. i. crediderat. Scd̃m ad fidei
impfectionẽ. ibi. In nocte ꝓpter timorem. ſi em̃ ꝑ
fecte crediſſet nõ timuiſſet. Tertiũ ꝑtinet ad fal
ſitatem principũ. ibi. Qui vnus erat ex ipis Ecce
quia falſum loquebant̃ principes dicẽtes. Nũq̃d
aliq̃s ex principib⁹ credidit i eum. Hiere. xvj. Ve
re mendaciũ poſſederũt patres nr̃i. Exhortat̃ au
tem eos nycodem⁹ dicẽs. Nunq̃d lex ⁊c. Erat au
tẽ fidelis. ⁊ volebat eos auctoritate legis ad chri-
ſtum cõuertere. ⁊ quia timid⁹ erat: hoc occulte fa
ciebat. Credebat em̃ qꝛ ſi tm̃modo xp̃m vellẽt au
dire. ꝙ v̱bũ eius eẽt tãte efficacie ꝙ forte ſil'es fie-
rẽt illis q̃ miſſi fuerãt ad tenẽdũ eũ in eo facto ad
qꝺ miſſi fuerãt: ⁊ crederẽt ſic̃ illi crediderũt. Et
notandũ ꝙ ſm leges debet p̃cedere diligẽs inq̃ſi-
tio ſnie. Act. xxv. Nõ eſt romanis ꝯſuetudo dona
re aliquẽ hoiem p̃us ꝙ is q̃ accuſat̃ p̃ntes habeat
accuſatores. Uñ Job. xxix. Cauſaꝫ quã ignorabã
diligenter inueſtigabã. In Exodo dicitur. Inno-
centem ⁊ iuſtum nõ condẽnabis. Sed ex amore
vel odio. prece vel precio multi faciũt contrariũ.
Rñderũt autẽ ⁊ dixerũt ei. Nunq̃d ⁊ tu galyleus
es. ſcrutate ſcripturas ⁊ vide qꝛ ꝓpheta a galylea
non ſurgit. Unde compꝫhenderunt eum quaſi ſe-

UVA. BHSC. IyR_034_1

69

dnctorem dicentes. Nunquid et tu͂ galyleus es.
id eſt a galyleo ſeductꝰ es. Arbitrant̃ em̃ xp̃m ga‑
lyleu͂ ex ꝯuerſatõe in galylea. Et ideo oẽs q̃ xp̃m
ꝯfitebant̃: q̃ſi in obꝓbꝛiu͂ galyleos vocãt. Unde
Math. xxvj. dixit ancilla petro. Et tu galyleus es
Sic q̃ nu͂c ꝯfitent̃ xp̃m xp̃iani dicunt̃. Et pꝛimo
ceperu͂t xp̃iani appellari apud antiochiã q̃ eſt me
tropolis ſyrie ſcḋm glo. Scḋo ꝯp̃hẽderu͂t eu͂ quaſi
ignaru͂. Un̄ dicunt. Scrutare. q. d. Licet tu ſis do
ctoꝛ, tn̄ hec ignoꝛas. Un̄ Joh. iij. eodẽ mõ ſibi fuit
dictu͂ a xp̃o. Tu es mgr̃ in iſrl̃ ⁊ hec ignoꝛas. Et
ſciendu͂ ꝙ h̄ eoꝝ vbu͂ falſum ẽ ſimpl̃r. qꝛ ſi intelli
gatur de ꝓphetis generalit̃. ſic aliq̃ fueru͂t nati de
galylea. videlicet helyſeus. thobias. ⁊ delboꝛa ꝓ‑
phetiſſa ⁊ foꝛte plures alij. Si au͂t intelligat̃ de ꝓ
pheta ſingularit̃ ꝓmiſſo ad ſalutẽ ppl̃i q̃ ẽ meſſy‑
as. ſic etiã ẽ falſum verbu͂ eoꝝ. qꝛ de ip̃o dr̄ Iſa. xj
ca. ꝙ vocat̃ nazareꝰ. et ꝑ ꝯñs galyleus. Et h̄ ſciuit
Nicodemꝰ. ſ; nõ fuit auſus dicẽ. nec mirꝝ. apl̃i em̃
adhuc illo tp̄e fueru͂t timidi. Et reuerſi ſunt vnuſ‑
quiſq; in domu͂ ſuã. i. in ꝓpꝛia. vacui fide ⁊ frauda
ti a deſiderio ſuo. Job. v. Cõſiliu͂ prauoꝝ diſſipat
Vel i domu͂ ſuã. i. in maliciã ifidelitatis ⁊ ipietat̃
ſue. Apoc. ij. Scio vbi hitas vbi ẽ ſedes ſathane.

Feria ſexta Sermo. lviij.

Azarus moꝛtuus eſt.

l Joh. xj. Cõmune ẽ ꝓuerbiu͂. Amicꝰ in
neceſſitate ꝓbat̃. Eccl̃i. vj. Si poſſides ami
cum in tẽptatõe poſſide illu͂. Spu͂alit̃. ſic nos ha
bemꝰ amicu͂ ſcꝫ xp̃m. Joh. xv. Amici mei eſtis ſi
feceritis ea q̃ p̃cipio vobis. Iſte amicus ꝓbat̃ tp̄e
neceſſitatis. p̃s. xc. Cu͂ ipſo ſum i tribulatõe ⁊c̃. Jõ
illiꝰ amici debemꝰ hr̄e memoꝛiã. Qḋ facit eccl̃ia in
introitu. Meditatio coꝛdis mei in ꝯſpectu tuo ſꝑ
ꝟſus. Celi enarrãt gloꝛiã dei. ⁊ opa eiꝰ ãnunciãt fir
mamẽtu͂. Hu͂c p̃s. xviij. fecit dauid de grãru͂actio
ne. ꝙ deus dederat filijs iſrl̃ legẽ. Sed ſcḋm Hiero.
Dauid fecit hunc p̃s poſt moꝛtẽ abſalonis ⁊ ſybe
cu͂ in pace venit in hierl̃m. vt hr̄. ij. Reg. xviij. xix.
⁊. xx. c. ⁊ tu͂c ait. Celi enarrãt gloꝛiã dei ⁊c̃. Qḋ ſil̃r
figuratur in ep̃la hodierna. iij. Reg. xvij. vbi dr̄ ꝙ
egrotauit filiꝰ mulieris mr̃isfamilias q̃ cibauit he
lyam ⁊ moꝛtuꝰ ẽ. ⁊ helyas expãdit ſe atq; mẽſus ẽ
tribꝰ vicibꝰ ſuꝑ pueꝝ. ⁊ exclamauit ad dn̄m dicẽs.
Dñe deꝰ reuertat̃ obſecro aia pueri huiꝰ i viſcera
eiꝰ. Et exaudiuit dñs vocẽ helye. et reuerſa eſt aia
pueri intra eu͂ ⁊ reuixit. Et ſil̃r in euãgelio egrota
uit lazarus ⁊ moꝛtuus eſt. Aliud thema. Lazarꝰ
amicꝰ nr̄ doꝛmit. vado vt a ſomno excitẽ eu͂. Joh.
xj. Conſuetudo dinoſcit̃ vt q̃ bona recipit ab aliq̊
etiã debet meditari vt ecõtra bona ſibi impendat
Sic arboꝛi a qua habet̃ vmbꝛa debet̃ humiditas
Spu͂aliter. Et ſic nos bona accepimꝰ a deo. Jaco
bi. j. Omne datu͂ optimu͂ ⁊ omne donu͂ ꝑfectu͂ de
ſurſum eſt deſcendẽs a patre luminu͂. Ideo medi
temur bona ꝓpter eiꝰ paternalẽ dilectionẽ agere.
Qḋ innuit eccleſſia in introitu; dicẽs. Meditatio
coꝛdis mei in cõſpectu tuo ſemꝑ. dñe adiutoꝛ me
us ⁊ redẽptoꝛ meꝰ. p̃s. Celi enarrãt gloꝛiã dei ⁊c̃.
Et ſil̃r in collecta eccleſia petit hoc dicẽs. Deus q̃
ineffabilibꝰ mu͂ndu͂ renouas ſacramentis. pꝛeſta
queſumꝰ: vt eccleſia tua eternis ꝓficiat inſtitutis
⁊ tp̄alibus nõ deſtituat̃ auxilijs. Et figurat̃ i ep̃la.
Mulier materfamilias multa bona exhibuit he
lye. quoꝝ bonoꝝ ipſe non oblitus ei bonum im‑
pendit: reſuſcitans filium eius. Similit̃ in euan‑
gelio martha ⁊ maria feceru͂t multa bona hieſu i
bethania. Huius beneficij nõ immemoꝛ viſitauit
eos in tribulatõe. De q̃ thema. Lazarꝰ amicus nr̄
doꝛmit. ſ; vado vt a ſomno excitẽ illu͂. In ſum
ma euãgelij tria innuunt̃. Pꝛio infirmitatis laza‑
ri nu͂ciatio. ibi. Ecce quẽ amas ifirmat̃. Scḋo xp̃i
cõpaſſio. ibi. vt vidit ieſus eã ploꝛãtẽ ifremuit ſpu͂
Tercio lazari reſuſcitatio: ibi. Lazare veni foꝛas.
De p̃mo dr̄. In illo tp̄e ſcꝫ cu͂ xp̃s ait. Ego ⁊ pater
vnu͂ ſumꝰ. ⁊ iudei volueru͂t eu͂ lapidare: abijt trãs
ioꝛdanẽ a bethania ꝑ vnã dietã ⁊ mãſit ibi. Inte‑
rim au͂t lazarꝰ infirmabat̃. Ergo dr̄. Erat q̃dã lan‑
guẽs noĩe lazarꝰ. Augꝰ. de vbis dñi. huic lãguoꝛi
nõ amici. nõ ꝯſilia. nõ fomẽta. ñ artis ꝑitia ſuccur
ru͂t. oia em̃ q̃ ꝓ ſalute data fueru͂t i ꝯtrariu͂ vtunt̃.
ğ iſte lãguoꝛ nõ remedio ſ; ſola moꝛte erat finiẽdꝰ
Et dr̄ notant̃ q̃dã ꝑticularit̃. Quia fuit famoſus ⁊
nobil̃. ğ deſcribit eu͂ ex noĩe ⁊ loco: cu͂ ſb̄dit. A be‑
thania diſtãte. xv. ſtadia a hierl̃m de caſtello ma‑
rie ⁊ marthe ſoꝛoꝝ eiꝰ: vbi xp̃s multotiẽs hoſpita
bat̃. Maria au͂t erat q̃ vnxit dñm vngẽto: ⁊ exter‑
ſit pedes eiꝰ capillis ſuis. Ecce ponit ſignu͂ amo‑
ris. qꝛ i dẽ factu͂ bis fecit. Pꝛimu͂ ex ꝯtritõe. Luc.
vij. ſcḋm ex deuotõe. Joh. xij. Cuiꝰ frat̃ lazarꝰ ifir‑
mabat̃. Miſeru͂t ğ ſoꝛoꝛes eiꝰ ad eu͂ dicẽtes. Dñe
ecce quẽ amas ifirmat̃. q. d. Si amaſti eu͂ in ꝓſpe‑
ritate dilige eu͂ i tribulatõe. Si i vita tu͂c ⁊ i moꝛte
ecce ꝙ amatoꝛes dei patiunt̃ q̃nq;. qḋ innuit h̄ cu͂
dr̄. qꝛ quẽ amas ifirmat̃ ⁊c̃. Prouer. iij. Quẽ dili‑
git deꝰ coꝛripit. Nota ifirmitas coꝛpalis p̃mo
eſt rep̃hẽſiua malicie. Eccl̃i. xxxj. Infirmitas gra
uis ſobꝛiã facit animã. Exẽplu͂ de q̃dã milite q̃
inſidiabat̃ cuidã religioſo valde. poſt h̄ infirmatꝰ
miles vocari fecit hu͂c religioſum. q̃ viſitauit eum
Cui miles dixit. Dñe oꝛate ꝓ me. Qui rñdit. In
q̊ ſtatu eſtis melioꝛ ⁊ deuotioꝛ ⁊ cognoſcitis deu͂.
Rñdit. In ifirmitate. Cui ille. Cõſeruet vos i iſto
ſtatu deꝰ in q̊ ei meliꝰ valetis ſuire. Exẽplu͂ de pe‑
tronella filia petri q̃ ifirmata ẽ. ⁊ du͂ petrꝰ rogaret̃
ꝓ illiꝰ ſanitate: rñdit. Ei ita expedit. Hugo de ſctõ
victo. Deꝰ multos flagellat ne peccẽt. vtiliꝰ em̃ eſt
frãgi doloꝛibꝰ ad ſalutẽ q̃ꝫ vti incolumitate ad dã
nationẽ. Scḋo ifirmitas ẽ excitatiua boni. p̃s. xv.
Multiplicate ſunt ifirmitates coꝝ. poſtea accele‑
rauerũt. Et ſic i btõ hiero. cui nõ ſapiebat diuia ſcꝑ
tura. Poſt flagellationẽ au͂t diligent̃ legit eã. Ter
cio ẽ ꝯſeruatiua. ij. Coꝝ. xij. Libent̃ gl̃iaboꝛ in ifir
mitatibꝰ meis vt i me ihabitet vtus xp̃i. Quarto
eſt gl̃ificatiua dei vt h̄. Sꝫ di. q̃re nõ iueru͂t ꝑſo‑
nalit̃. Rñdet Chryſ. Pꝛio qꝛ vehement̃ ꝯfidebãt
de xp̃o. iõ ſperabãt ꝙ ꝑ nu͂ciu͂ nõ recuſaret. Scḋo
qꝛ a luctu detinebant̃. ⁊ circa ſeruitiu͂ ifirmi occu
pabant̃. Aug̃. de vbis dñi. Iſte due ſoꝛoꝛes iuue‑
nes egrotãtis lectulo inherebãt. iugit̃ fouebant.
eloquijs cõſolantur. patienter inquiunt ſuſtine. ⁊
noli deſperatione cõtinere. qꝛ veniet xp̃us ⁊ ſana‑

UVA. BHSC. IyR_034_1

beris. Tercio ſm Theophilū. quia erāt mulieres q̄bus nō erat licitū exire domū ⁊ currere per vias Querit Augꝰ. q̄re nō dixerūt. veni ⁊ ſana eū: vt regulus Joh. iiij. vel dic ꝟbo vt centurio Mat. viij. Rn̄det Augꝰ. quia inſinuatio neceſſitatis ſufficit amanti abſq̄ alicuiꝰ petitionis additamēto ſpāli. Vel ideo. q꞉ cōmiſerūt voluntati xp̄i. quia neſciebant q̄d magis ſaluti fratris expediret: an ſcʒ ſanitas vel īfirmitas. Rn̄dit ieſus. Hec infirmitas nō eſt ad mortē. ſcʒ finaliter. Nota aliq̄ infirmitas eſt ad mortē corporis tm̄. et eſt ſanctoꝝ. Alia ē ad mortē aīe tm̄. ⁊ eſt pctōꝝ. Tercia corporis ⁊ aīe. et eſt damnatoꝝ. ⁊ ſic nullo modo infirmitas lazari fuit ad mortē. nō corporis. q꞉ nō eſt detentus ſed ſuſcitatus. nec aīe: quia fuit in gr̄a. nec in his ſimꝉ quia nō fuit ī inferno: ꝫ in lymbū deſcendit. Sed ꝓ gloria dei vt filiꝰ dei glorificeꝉ ꝑ illā. ſcʒ vt ppl's videns miraculū cōuertaꝉ ad fidem. Tūc ſubdit. Diligebat aūt ieſus marthā ⁊ mariā ſororē eius ⁊ lazarū. quia ſibi multa bona opati ſunt. Myſtice. ad deſignādū ꝙ triplices hoīes diligit deus. ſcʒ actiuos q̄ ſunt intellecti ꝑ marthā. contēplatiuos ꝑ mariā. ⁊ penitentes ꝑ lazarū. Iſte ſunt tres vie eundi ad celū. Prima eſt ire ꝑ vitā contēplatiuā. iſta vita ſignificaꝉ ꝑ mariā. que ad xp̄i pedes. Luce. x. ſedebat. ⁊ eiꝰ viſione ⁊ locutōe paſcebatur. Et iſta vita ē diuturnior q̄ꝫ actiua. q꞉ illa finiꝉ. iſta nō auferꝉ. Jdō d꞉ Lu. x. Maria optimā partē elegit q̄ nō auferet ab ea. Actiua vita tm̄ ē in p̄nti nō in futuro. Ibi em̄ nō ē neceſſe ꝙ aliq̄s aliquē induat q꞉ ibi veſte imortalitatis oēs ſunt induti. nec aliquē potet vel paſcat. q꞉ oēs ſunt ſatietate pleni. Nec ꝙ hoſpitio recipiat quia oēs ſunt in ꝓpria patria. nec ꝙ aliquē infirmū viſitet. q꞉ nullus ibi infirmaꝉ. nec ꝙ aliquē ad ſepulcrū portet vel ſepeliat. q꞉ nullus ibi moriꝉ. Nota ꝙ iſte due ſorores erāt ex eadē ſtirpe. Ita etiā vtraq̄ꝫ vita ꝓcedit ex eadē radice. ſcʒ charitate dei ⁊ ꝓximi. Sʒ martha erat antiquior. ſic actiua ꝑor ē q̄ꝫ ꝯtēplatiua. quia ex bono ope tendiꝉ ad ꝯtēplationē. Sʒ licet eſſēt ſorores. tn̄ vna cōtra aliā murmurabat. Vn̄ martha ꝯqueſta ē Luc̄. x. dicēs. Soror mea relinquit me ſolā miſtrare. Sic actiua vita īpedit ꝯtēplationem. Nota vita ꝯtēplatiua bn̄ ſignificaꝉ ꝑ mariam. Primo q꞉ maria interp̄taꝉ dn̄a. ⁊ ſic actiua ſeruit ꝯtāplatiue tanq̄ꝫ ancilla dn̄e. Vn̄ Greḡ. ſuꝑ Ezech. Actiua vita ſeruituſ. ꝯtēplatiua libertas vocatur. q꞉ nō occupaꝉ tp̄alibꝰ. Jdeo maria ſedebat Luc̄. x. Scd̄a via q̄ itur ad celū ē actiua vita. ⁊ iſta ſignificaꝉ ꝑ marthā q̄ paupes ⁊ ꝑegrinos recipiebat. ⁊ iſta vita eſt vtilior ⁊ fructuoſior q̄ꝫ p̄ma. Eſt em̄ vtilior ꝓximo. q꞉ inde ſuſtentaꝉ. Eſt vtilior facienti. q꞉ inde remuneraꝉ. Bona em̄ tp̄alia nō ſunt noſtra ꝓpria: ꝫ ſunt conceſſa nobis. Non ſunt mā ſura ꝫ ſunt trāſitoria. Non ſunt precioſa ſed vilia. Jtē actiua ꝑ marthā ſignificaꝉ ⁊ bn̄. Primo martha fuit larga. Lu. x. Satagebat. i. ſatis agebat. Et ſic actiua vno mō ſm facultatē ſubuenientis. Thobie. iiij. Quō potueris ita eſto miſericors. Si nō in cibis: tūc impartire in ſeruitijs. Si fuerit copia tūc abūdāter tribue. Augꝰ. In affectu cordis penſanda ē elemoſyna facientis. Scd̄o martha fuit frequens in miſterio. et ſic opus pietatis debet fieri aſſidue. Primo ideo q꞉ liberat a culpa. Eccli. iij. Sicut aqua extinguit ignē. ſic elemoſyna reſiſtit pctīs. Scd̄o redimit a pena. Thob. xij. Elemoſyna ab oī pctō ⁊ a morte liberat. ⁊ nō patieꝉ animā ire ad tenebras. Amb. Pietatē frequēter faciens q̄ꝫuis lubricū carnis patiaꝉ: vapulabit quidē: ſed nō peribit. i. diſponit hominē ad grām. ⁊ nō ſinit facile ꝑire. Tercio vitā dat. j. Thimo. iiij. Pietas ad oīa valet ꝓmiſſionē habens vite q̄ nunc eſt et future. Item elemoſyna facit vt accōmodata ſint ꝓpria. q꞉ illa q̄ pauperibꝰ damus ꝓpria habemus Petrus rauen̄. Da pauperi vt det tibi. q꞉ quicq̄d pauperi dederis tu habebis. qd̄ pauperi nō dederis alter habebit. Jtē Si h̄ manſurꝰ es q̄ tua ſunt hic repone. ſi aūt illuc iturus es. hec que tua ſunt cur hic relinq̄s: Qui relinquēda ſeruat alioꝝ cuſtos eſt nō ſuoꝝ. Facit etiā elemoſyna vt ea q̄ ſunt trāſitoria fiant ꝑpetua ⁊ ſecura. Amb. In tuo poniꝉ qd̄ deo cuſtode ſeruaꝉ. Petrꝰ Rauen̄. Quicq̄d pauꝑ accipit pr̄ celeſtis ſuſcipit ⁊ in celo recondit. Dicit Augꝰ. ꝙ quaſi quendā cōtractum hic facis cū deo tuo hic das: ibi recipis. hic das res perituras. ibi recipis res ſine fine māſuras. Facit etiam elemoſyna vt vilia ſint p̄cioſa. quia terrā mutant in celū. Auḡ. Da numū vt accipias regnū. da partem vt accipias totū. Et ſubdit. Deus vnū accipit ⁊ dat centū. ⁊ tn̄ nolunt cū deo hoīes h̄re ꝯtractū. Quantū aūt deus vitā actiuā diligat: oſtendit ꝑ hoc ꝙ nō de Rachel ꝑ quā ſignificaꝉ vita contemplatiua. ſed de Lya: ꝑ quā ſignificatur vita actiua naſci voluit. Tercia via eundi ad celū eſt ꝑ penitentiā. Si em̄ aliq̄s ꝑ mortale peccatū a vita cōtēplatiua vel actiua receſſiſſet: vnū ſibi reſtat. ſ. ꝙ recurrat ad pn̄ie remediū vel ſuffragiū. Et tunc q̄ erat mortuꝰ ꝑ culpā: reſurget ꝑ pn̄iam. Iſti ſignificanꝉ ꝑ lazaꝝ q̄ fuit mortuꝰ: ⁊ poſtea reſuſcitatus. Diligebat igiꝉ dn̄s marthā mariā ⁊ lazarū. Quia xp̄s diligit frequenꝉ ꝯtēplantes. vtiliꝉ opantes: et a pctō reſurgētes. Jdō q̄ nō ſunt in numero iſtoꝝ triū: a deo nō diliguntꝉ ꝫ odiunꝉ. Iſti ſunt illi tres viri de q̄bꝰ d꞉ Ezech. xiiij. Iſti tres viri Noe Daniel et Job ī ſua iuſticia liberabūt aīas ſuas. Per noe q̄ archā fabricauit ⁊ ī fluctibꝰ rexit: ſignificantur actiui q̄ ſepe multis fluctuatōnibꝰ exponunꝉ. Per danielē q̄ celeſtes viſiones aſpexit: intelligūꝉ ꝯtēplatiui. Per iob q̄ interp̄taꝉ dolēs. intelligunꝉ penitētes q̄ de pctīs ſuis dolere debēt. Subdiꝉ ꝯrationis declaratio. Ut ḡ audiuit q꞉ infirmabaꝉ. tūc q̄dē duobꝰ diebꝰ māſit ī eodē loco. in t̄cio die iuit in iudeā. in q̄rta die qn̄ iā q̄driduanꝰ fuit ſuſcitauit lazaꝝ. In q̄ ptʒ ꝙ eo die mortuꝰ fuit qn̄ xp̄s recepit nūciū ſoroꝝ. Dedit aūt locū mortuo ꝑ tot dies. Prīo ideo. q꞉ ex p̄ntia eiꝰ mors lazari fuiſſet īpedita. q꞉ vbi vita p̄ns ē. ibi mors h̄re locū nō p̄t. Scd̄o vt miraculū credibiliꝰ redderet. ⁊ nullꝰ poſſet dicē ꝙ mors illa fuiſſet tm̄ ſm apparētiā. ꝙ ſcʒ ꝑ ſenſuū illuſionē facta eſſʒ a xp̄o ⁊ ꝑ artē magicā Deinde poſt h̄ d꞉ diſcipulꝭ ſuis. Eamꝰ in iudeā iterum. Dicunt ei diſcipuli. Rabbi nunc q̄rebant te iudei lapidare ⁊ iterū vadis illuc. Nuꝑ volebant eū lapidare iudei. ideo p̄ter ꝯſuetudinē p̄dicit eis

UVA. BHSC. IyR_034_1

Eamus in iudeā. Quia ſciebat eos ante terreri vt
minꝰiacula feriant ꝗ̄ ꝓuidenꝉ. vt Grego. dicit. Re
ſpondit ieſus. Nōne duodecim hore ſunt diei. Si
ꝗs ambulauerit in die nō offendit. quia lucē huiꝰ
mundi videt. Si aūt ambulauerit in nocte offen-
dit. qꝛ lux nō eſt in eo. Qđ duobꝰ modis exponiꝉ.
Primo ſm Chryſ. q. d. Vos dubitatis aſcendē in
iudeā. qꝛ nuꝑ voluerūt me lapidare. ꝫ dies habet
duodecim horas ⁊ qđ ꝯtingit vna nō ꝯtingit alte-
ra. Vn̄ ſi voluiſſent me lapidare in vna hora: hoc
forte iā nolunt. qꝛ mutato tp̄e pōt ⁊ voluntas mu
tari. Erat em̄ ꝓuerbium apud iudeos. ⁊ eſt adhuc
apud nos. ꝙ loquēdo de mutatione ꝓpoſiti diciꝉ.
duodecim ſunt hore diei. Et idō ſaluator vſus eſt
tali mō loquendi. Et oñdit vleerius ꝙ ſecuri de-
bent eſſe dicēs. Si ꝗs ambulauerit in die. i. bone-
ſte ⁊ abſq; ꝯſcientia alicuiꝰ mali. Roma. xiij. Sic
vt in die honeſte ambulemꝰ. nō offendit. i. non in
uenit qđ ei noceat. Et hoc ideo. qꝛ lucē huiꝰ mun
di videt. ⁊ lux iuſticie in eo eſt. p̄s. xcvj. Lux orta ē
iuſto et rectis corde leticia. q. di. dn̄s. Nos ſecure
poſſumꝰ ire cū in die ambulemꝰ. Si aūt ambula
remus in nocte iniquitatū de facili multa ꝑicula
nobis euenirent. De qua nocte. j. Theſſal. v. Qui
dormiūt nocte dormiūt. Et talis offendit. i. impin
git. qꝛ lux ſcꝫ iuſticie nō eſt i eo. Alio mō exponit
Grego. in illo loco. Si ꝗs ambulat in die ⁊c̄. dicēs
ꝙ dies eſt p̄ntia xp̄i in mūdo. Nox v̄o eſt tp̄s poſt
paſſionē eius. vt ſit ſenſus. Non ē timendū de iu-
deis. quia q̄diu ego ſum in mūdo vobis nō imi-
net ꝑiculū. Vn̄ qn̄ iudei eū capere voluerūt Joh.
xviij. dixit turbis. Si ergo me queritis ſinite illos
abire. Sed in nocte. i. in tp̄e poſt paſſionē. tunc ti
mendū ē vobis ire in iudeā. qꝛ patiemini a iudeis
ꝑſecutionē. Zach. xiij. Percutiā paſtorē ⁊ diſper
genꝉ oues gregis. Alio mō exponit Augꝰ. Dies ē
ipſe xp̄s. hore duodecim ap̄li. Joh. ix. Nōne duo
decim vos elegi. ꝫ timendū eſt qđ ſequiꝉ. Et vnus
ex vobis dyabolus eſt. Judas ergo nō erat hora
huiꝰ diei qꝛ non lucebat. Sed dicendū ꝙ dn̄s hoc
mō dixit nō habito reſpectu ad iudā: ꝫ ad ſucceſ-
ſorē ſuū. ſcꝫ mathiā. Eſt ergo ſenſus. Nonne duo
decim hore. q. d. vos eſtis hore: ego ſum dies. Si-
cut ergo hore conſequunꝉ diē. ita vos debetis me
ſequi. Si ego volo ire in iudeā: vos nō debetꝭ me
p̄ire. nec voluntatē meā mutare. ꝫ debetis me ſeꝗ
Simile dicit Petro Mathei. xvj. Vade poſt me
ſathana. i. me ſeq̄ris: nec p̄cedas meā voluntatem
Nec debetis timē ꝑiculū. quia vos itis mecū qui
ſum dies. Unde ſicut ꝗ in die vadit nō impingit. i.
nō offendit. ita nec vos ꝗ mecū itis. ad Rom. viij.
Si deꝰ ꝓ nobis ꝗs ꝯtra nos. Et h̄ idō. qꝛ lucē hu-
ius mūdi. i. me videt. Si aūt ambulauerit i nocte
. i. in tenebris ignorātie ⁊ pc̄ti. tūc offendit. Et hoc
idō. quia lucē huiꝰ mūdi nō videt. Lux ſcꝫ ſp̄ualis
nō eſt in eo. nō q̄dē ex defectu lucis: ſed ex eoꝝ re-
bellione. Job. xxiiij. Ipſi fuerūt rebelles lumini

Nota multiplex ē dies. Primꝰ naturalꝭ. ⁊ h̄ ha-
bet. xxiiij. horas. Gen̄. j. Factū eſt veſpe ⁊ mane di
es vnꝰ. Iſto mō d̄r. Memento vt diē ſabbati ſan-
ctifices. Exo. xx. Scđs dies ē artificialꝭ. ꝗ cauſatur
ex aſcēſione ſolis ſuꝑ nr̄m emiſperiū. Et ille qn̄q;
habet plures horas: qn̄q; pauciores. ſm ꝙ ſol vno
tp̄e plus apud terrā manet q̄ȝ alio. Naꝫ in noſtro
climate breuiſſimꝰ dies eſt octo horaꝝ. ꝫ longiſſi-
mus ſedecim. Et diuidiꝉ cōtra noctē. Terciꝰ dies
eſt eternitatis. de quo Michee. v. Egreſſus eiꝰ ab
initio a diebꝰ eternitatis. qꝛ iſte dies lucet ſine di-
minutione ſui ⁊ ſine corruptiōe. quia ibi eſt eterni
tas ſine variatione. p̄s. cj. Tu aūt idē ipſe es ⁊ an
ni tui nō deficient. Quartꝰ eſt dies ſuꝑne iocūdi-
tatis. p̄s. lxxxiij. Melior eſt dies vna in atrijs tuis
ſuꝑ milia. Iſti diei nō ſuccedit nox. Apocalꝭ. xxij.
Et nox vltra nō erit. ⁊ nō egebit lumine lucerne.
Quintꝰ eſt dies gr̄e ſalubritatis. De quo Joh. ix.
Me oportet oꝑari oꝑa eius ꝗ miſit me donec di-
es eſt. Et ille dies diuidiꝉ contra noctē culpe ⁊ ge
henne qn̄ nemo pōt oꝑari. Subdit. Poſt hoc di-
xit illis. Lazarus amicꝰ noſter. ꝓpter multa bene-
ficia ⁊ obſequia. ſcꝫ ꝗ nobis exhibuit: dormit. ꝫ va
do vt a ſomno excitem illū. Nota mortē lazari
vocat hic ſomnū. Primo ꝓpter ſpem reſurrectio-
nis. j. Theſſalꝭ. iiij. Nolo vos ignorare de dormien
tibus neq; ꝯtriſtemi ſicut ceteri ꝗ ſpem nō habēt.
Scđo ꝓpꝉ facilitatē reſurrectōis. Vn̄ Augꝰ. Tan-
ta facilitate excitabat eū de ſepulcro quanta aliꝗs
excitat aliquē de lecto. Nec mirū. quia ip̄e eſt qui
ſuſcitat mortuos ⁊ viuificat. Joh. v. Veniet hora
ꝙ hi ꝗ in monumētis ſunt audiēt vocē filij dei ⁊c̄.
Tercio ꝓpter meliorationis mutabilitatē. j. Coꝝ.
xv. Surgent mortui incorrupti. Tunc dixerūt di-
ſcipuli eius. Dn̄e ſi dormit ſaluus erit. qꝛ ſomnus
egrotoꝝ ſignū ē ſanitatis. Dixerat ieſus de morte
eiꝰ. illi aūt ꝓutauerūt qꝛ de dormitōe ſomni dicēt
Et idō putauerūt inutile eſſe vt iret illuc ad exci-
tandū illū. Et nō mirū. qꝛ aīales fuerūt. j. Coꝛ. ij
Aīalis hō nō ꝑcipit ea ꝗ ſpūs dei ſunt. Nota li
cet dn̄s ſubito poſſet diſcipulos facē ꝑfectos in fi
de ⁊ in oī ſcia. tn̄ ꝓpter nos inſtruēdos voluit eos
paulatim ꝑficē. vt nō miremur ſi ⁊ nos paulatim
in virtutibꝰ ꝑficimꝰ ⁊ in religione ⁊ in ſctitate. Et
hoc facit ꝓpter tria. Primo ꝓpter hoc vt nullꝰ glo
rietur de ſuis meritꝭ: aut de ſua bonitate vel inge-
nio: quouſq; ꝑuenerit ad ſummū. et hoc nō eſt de
lege cōmuni. Scđo vt hō cognoſcēs infirmitateꝫ
ſuā non ceſſet corde. ore ⁊ oꝑe petere a deo vt ip̄m
ad ꝑfectā ſanctitateꝫ ꝑducat. Tercio vt hō intelli-
gens ſe dei adiutorio indigere quotidie de virtute
in virtutē: de bono in melius ꝑficiat ſemꝑ bene
oꝑando. q̄diu em̄ viuit: ſemꝑ pōt gr̄a dei augeri i
eo: meritūq; ipſiꝰ multiplicari ⁊ melior fieri. Tūc
dixit eis ieſus manifeſte. Lazarus mortuus eſt. et
gaudeo ꝓpter vos vt credatis. quia ibi nō eram. ꝫ
eamꝰ ad eū. q. d. Nos audiuimꝰ infirmitatē lazari
ſed ego abſens annūcio eius mortē. ⁊ gaudeo ꝓpꝉ
vos. id eſt ꝓpter veſtrā vtilitatē. vt ex hoc ſumatis
exꝑimentū diuinitatis mee. quia inquātū abſens
iam video. Hebre. iiij. Omnia nuda et apta ſunt
oculis eius. Nec mirꝝ. quia ipſe eſt omnibꝰ p̄ſens
Hiere. xxiij. Celum ⁊ terram ego impleo. Et dicit
notanter credatis. nō vt modo inciperēt: ꝫ vt am
plius robuſtiuſq; crederēt. ad inſtar illius Marci
ix. Credo dn̄e adiuua incredulitatē meā. ſemꝑ em̄
fides eorum miraculis augebatur. Ex eo vero ꝙ

UVA. BHSC. IyR_034_1

gaudet ex morte lazari. datur intelligi ꝙ aliquan
do malū ſit ratio gaudij inq̄tū ordinat̄ ad bonū.
Roma.viij. Diligentibꝰ deū oīa cooperant̄ in bo
num. Ex eo autē ꝙ dicit: eamus. dat̄ intelligi dei
clementia que hoīes in peccatis exiſtentes quaſi
ſurſū ꝑueniēdo attrahit. ſ̄m illud Hiere.xxxj. In
charitate ꝑpetua dilexi te. ⁊ idō attraxi te miſerās.
Dixit ergo thomas q̄ dicit̄ didimus ad condiſci-
pulos. Eamus ⁊ nos vt moriamur cū illo. Scd̄m
Chryſ. Thomas erat magis timidus q̄ alij. ideo
ait. Eamus. quaſi dicēt. Exponemur ꝑiculo. quia
ipſe nō timet mortē. potius nāq̄ vult ire. ſe ⁊ nos
morti tradere. Alio modo ſ̄m Augꝰ. hoc dicebat
ex magna dilectione. q.d. Melius eſt nobis cum
illo mori q̄ ſine illo viuere. Vñ glo. Amabāt nāq̄
incōparabilit̄ apl̄i dñm. eorūq̄ vita ex illius p̄ſen
tia pendebat adeo vt cū eo viuere aut cū eo certe
mori iocundū haberēt. Eamus inq̄t ⁊ moriamur
cū illo. quia videmus eū ad inimicos ⁊ ad mortē
ꝓperare. Nec em̄ a tali conſilio valemꝰ eū reuoca
re. Eamus ⁊ nos ⁊c̄. ne poſt eius necē deſerti ⁊ in-
conſolati ibi maneamꝰ. Hec gloſa. Nondū em̄ in
tellexit Thomas ꝙ poſt mortē. reſurrectionem ⁊
aſcenſionē ſuā eſſet aliū cōſolatorē miſſurus. Jo
hānis.xv. Si nō abiero paclitus nō veniet ad vos
Venit itaq̄ ieſus ⁊ inuenit eū q̄tuor dies iā i mo
numento habentē. Ubi ſciendū ꝙ ante reſuſci
tationē a mortuis ipſiꝰ lazari ꝓñt multa conſide-
rari. ſcꝫ quoꝝ vnū eſt tp̄s mortis. qđ tangit̄ cū dr̄.
Venit itaq̄ ⁊ inuenit eum quatuor dies ⁊c̄. Per
hos q̄tuor dies intelligunt̄ quatuor dies quadru
plicis mortis Primo mors originalis. ad Ro.v.
Per vnū hominē peccatū in hunc mundū intra-
uit: ⁊ ꝑ pctm̄ mors. ecce primꝰ dies. Et mors trāſ-
greſſionis legis nature. Iſa.xxiiij. Trāſgreſſi ſūt
leges. mutauerūt ius. diſſipauerūt fedus ſempi-
ternū. Ecce ſcd̄s dies. Et trāſgreſſionis leg̃ ſcp̄te:
que ꝓhibet etiā mala. ⁊ ipſa contemnit̄. Ecce dies
terciꝰ mortis. Et eſt mors trāſgreſſionis legis euā
gelice qua p̄dicat̄ xp̄s eterna vita. econtra gehen-
na. ſꝫ ⁊ hoc contēnūt hoīes. Ecce q̄rtus dies mor-
tis in qua putret hō. Et illa eſt ꝑiculoſior alijs. ad
Heb.x. Irritā quis faciēs legē ⁊c̄. ſ̄m Aug. h̄ qua
druplex mors ē peccatoꝝ q̄ eſt peſſima. ſ̄m illud
p̄s.xxxiij. Mors pctōꝝ peſſima. Tūc ſubdit Erat
bethania iuxta hierl̄m q̄ſi ſtadijs.xv. Multi autē
ex iudeis venerūt ad mariā ⁊ marthā vt ꝯſolaren
tur cas de fratre ſuo. Hoc ē contra aliq̄s xp̄ianos
q̄ negligūt cōſolari tribulatos. cū tñ ſcribit̄ Rom.
xij. Gaudete cū gaudētibꝰ. flere cū flentibꝰ. Qui-
dam venerūt ex ſincera cōpaſſione. vt amici. Ali-
qui ex ficta ſimulatōe. quia erāt nobiles ⁊ diuites
dñe volentes eis placē. Quidā ex dati affectione
vt paupes. Quidā ex maligna inſultatōe: vt pha-
riſei. q̄ poſtea dixerūt. Nō poterat hic facē vt non
moreret̄ q̄ aperuit oculos ceci nati. Martha autē
vt audiuit quia ieſus venit occurrit ei. Maria aūt
domi ſedebat. quia xp̄i p̄ñtiā ignorabat. Nā mar-
tha habebat curā domꝰ. ⁊ idō p̄mo nūciatus ē ei
xp̄i aduētus. Sꝫ dicēs. quare martha non reuela-
uit ſtatim ſorori aduētū eius: Rñdet̄. p̄mo voluit
experiri fiduciaꝫ ſi quid poſſet habē de ſuo fratre
vt p̄ſpera ſorori nunciaret. Scd̄o celauit ꝓpter iu
deoꝝ p̄ſentiā quia cōſpirauerūt in mortē eiꝰ. Ter
cio ꝓpter deſiderij ſui vehemētiā. Ita em̄ vehemē
ter deſiderauit loqui cū xp̄o vt nō aliunde cogita
bat. Et dixit ad ieſum. Dñe ſi fuiſſes hic frat̄ meꝰ
non fuiſſet mortuus. Credebat em̄ ꝙ p̄ſente xp̄o
mors locū habē nō potuiſſet. quia vidit mulierē
ad ſolū tactū fimbrie fuiſſe ſanatā. Et in hoc imp-
fecte credidit. quia xp̄s eq̄liter ſe habet ad p̄ſentia
⁊ abſentia. quia oīa ſunt ſibi p̄ſentia. Hiere.xxiij.
putas ne e vicino deꝰ ego ſum ⁊ nō deus de longe
Subdit. Sed nunc ſcio: quia q̄cunq̄ popoſceris
a deo dabit tibi deus. Arbitrabat̄ ꝙ xp̄s orando
poſſit p̄teritā mortē excludē. Sicut helyſeꝰ oran-
do puerū ſuſcitauit. Ergo adhuc fuit impfecta in
fide. Idō dicit ei ieſus. Reſurget frater tuꝰ. Quia
autē martha impfecte cognoſcebat. idō dñs ad al
tiora inſtruēdo ꝓuehit: ꝓnunciādo lazari reſuſci-
tationē. Sꝫ ipſa ait. Scio quia reſurget in reſurre
ctione in nouiſſimo die. q.d. Non eſt auditū a ſe-
culo ꝙ q̄s quadriduanū mortuū ⁊ fetentē in mo-
numento reſuſcitaret. Ideo in cor meū cadē non
pōt ꝙ ſtatim reſuſcites euꝫ niſi in futuro. Dicit ei
ieſus. Ego ſum reſurrectio ⁊ vita. id ē reſurrectio-
nis cauſa. quia reſurrectio chriſti eſt cauſa reſurre
ctionis noſtre. ⁊ reſurrectio generalis fiet virtute
chriſti vocantis mortuos ad iudiciū. j. Choꝝ.xv.
Qm̄ quidē ꝑ hominē mors ⁊ per hominē reſurre
ctio mortuoꝝ. Et vita ſcꝫ ꝑ eſſentiā. ꝓpter qđ ſum
cauſa vite omnibꝰ viuentibꝰ. Qui credit in me. ſcꝫ
ꝑ fidē formatā. etiam ſi mortuus fuerit. ſupple cor
poralit̄. viuet: ſupple ſpūaliter. Abacuc.ij. Iuſtꝰ
in fide ſua viuet. Et oīs q̄ viuit ⁊ credit in me non
morier̄ in eternū. i. morte eterna. Marci vlti. Qui
crediderit ⁊ baptizatus fuerit ſaluus erit. Credis
hoc: Ait illi. Utiq̄ dñe. Ego credidi. q2 tu es xp̄s
filiꝰ dei viui q̄ in hunc mundū veniſti. Glo. Scie-
bat xp̄s hoc quē nihil latere pōt ꝙ crederēt. ſꝫ con
feſſionē qua ſaluaret̄ querebat Rom.x. Corde cre
ditur ad iuſticiā: ore aūt cōfeſſio fit ad ſalutē. Itē
interrogat. quia dicit ſctūs Tho. in ſcd̄a ſcd̄e. q.xl
arti.ij. Fides nō ſufficit in mente niſi oris ꝯfeſſio
ne exp̄mat̄. Ro.x. al's petrus nō peccaſſet negādo
xp̄m. Ideo dr̄. Ego credidi. q.d. ſ̄m Aug. Quicq̄d
dicis de ptāte tua. i. effectu ſalut̃ credo totū. et qđ
ego credo plus ē radix oīm. ſcꝫ ꝙ tu es xp̄s filius
dei viui q̄ in hūc mundū veniſti ꝓ ſalute generis
hūani. Joh.xvj. Exiui a p̄re ⁊ veni in hūc mūdū.
Et cū hec dixiſſet: abijt ⁊ vocauit ſororē ſuā ſilen
tio dicēs. Magiſter adeſt. dicit ſilentio ꝓpter iude
os p̄ſentes. quoꝝ quidā ꝯtra xp̄m machinabant̄.
Itē dicit. Et vocat te. quia p̄ſentiā xp̄i putabāt ab
ſentatione. Illa autē vt audiuit: ſurrexit cito ⁊ ve-
nit ad eū. Nondū em̄ venerat ieſus in caſtellum.
ſed erat adhuc in illo loco vbi occurrit ei martha
Non diſtulit ꝓpter luctū. non tardauit ꝓpter aſſi-
ſtentes. ſed ſtatim vt audiuit ſurrexit cito. Etiam
preueniſſet martham ſi ſibi aduentus xp̄i fuiſſet
prius nunciatus. Iudei igit̄ qui erant cum illa in
domo ⁊ conſolabant̄ eam. cū vidiſſent mariā quia
cito ſurrexit ⁊ exiuit: ſecuti ſunt eam dicētes. quia
vadit ad monumentū vt ploret ibi. Iſti iudei nō

UVA. BHSC. IyR_034_1

audierunt verbū marthe. ideo credebāt eā ſubito
motā ex cōpaſſione fratris ſui. Etiam diuina ꝓui
dentia factū eſt vt iudei ſequerent̄ mariā. vt dum
plures eſſent ibi qn̄ lazarus reſuſcitatur⁹ erat: tā
grande miraculū q̄driduani mortui reſurgentis
teſtes plurimos inueniret. Maria ergo cum veni
ret vbi ieſus erat: vidēs eū cecidit ad pedes eius
ꝛ dixit ei. Dn̄e ſi fuiſſes hic frater meus nō fuiſſet
mortuus. q.d. ſm̄ Aug⁹. Dū nobiſcū p̄ſens fuiſti
nō morb⁹: nō infirmitas. nec mors aliq̄ nobis ap
propinquare auſa eſt. Vide etiā marie firmitatē
licet eſſet mandatū principū ꝙ nullus confiteret̄
xp̄m. tn̄ hoc nō veret̄. ſ3 ſecure eū confitet̄. Jeſus
autē videns eā plorantē. ꝛ iudeos q̄ venerant cū
ea plorantes infremuit ſpū. ſc3 ex indignatōe ei⁹
contra dyabolū. ꝑ cui⁹ ſuggeſtionē mors venit in
mundū quē erat cito debellaturus. Et turbauit
ſeip̄m. ſc3 ex ꝯpaſſione lazari ꝛ ſororū ei⁹. Et dixit
Ubi poſuiſtis eū: Non ex ignorantia interrogat:
ſ3 vt populi ſibi ſepulcrū indicantes confiterent̄
lazarū mortuū ꝛ ſepultū. ꝛ ſic miraculū ab omni-
bus videret̄. Uel vt myſtice demonſtraret ſe hu-
iuſmodi peccatorē neſcire cuiuſmodi ꝑ lazarum
ſignificat̄. Dicūt ei. Dn̄e veni ꝛ vide. Et lachrima
tus eſt ieſus ꝓpter multa. Primo ꝓpter cōpaſſio-
nem ꝛ pietatē. Scd̄o vt oſtendat nō eſſe rep̄henſi
bile ſi q̄s plorat ex pietate. Eccl'i. xxxviij. Fili ſuꝑ
mortuū ꝓduc lachrymas. Tercio ſm̄ Hiero. non
fleuit lazarū mortuū ſ3 rediuiuū. Quarto ſm̄ Cri
ſoſto. vt oſtenderet humanā naturā vere aſſūptā.

Nota xp̄s fleuit quater. Primo in natiuitate.
Un̄ canit eccl'ia. Uagit infans inter arta poſitus
p̄ſepia. vbi angeli letabant̄. Et in hoc fleuit ꝙ ꝑdi
dimus gaudiū angelorū. Scd̄o ſuꝑ ciuitatē hieru
ſalem Luce. xix. dicens. Si cognouiſſes ꝛ tu. Ibi
fleuit noſtrā ignorantiā. Jaco. v. Plorate vlulan
tes in miſerijs veſtris q̄ aduenient vobis. Tercio
fleuit ad ſepulchrū lazari vt h̄. ꝛ ibi defleuit noſtrā
p̄ſentē miſeriā quā ꝛ nos deflere debem⁹. Thob.
iiij. Memēto fili qm̄ pauperē vitā gerim⁹. Eccl'ſ
ij. Cuncti dies eius doloribus et erūnis pleni ſunt.
Quarto fleuit in cruce. ad Heb. v. Cū clamore va
lido ꝛ lachrymis ꝛc̄. Et ibi fleuit noſtrā ingratitu-
dinē. Figurat̄. ij. Reḡ. xv. Dauid aſcēdit cliuū oli
uarū ꝛ fleuit ꝙ fili⁹ eius abſalon erat ſibi ingrat⁹
Spūaliter. ſic xp̄s aſcendit crucē flens pctōrū in-
gratitudinē. Doctrina. Myſtice ꝑ lazarū intel-
ligit̄ q̄libet pctōr in mortali. Tal' p̄mo infirmat̄.
ſcd̄o morit̄. tercio q̄driduan⁹ in monumēto iacet.
q̄rto fetet. Et ſic pctōr p̄mo infirmat̄ qn̄ hō nō h3
deuotionē nec dei dilectionem. dicēs illud p̄s. vj.
Miſerere mei dn̄e qn̄ ifirm⁹ ſum. Infirmitas ho-
minis cognoſcit̄ qn̄ nō habet debitū ſaporē cibi ꝛ
potus. Et ſic infirmitas ſpūalis cognoſcit̄ qn̄ ho-
mini nō ſapit verbū dei. q2 verbū dei ē cibus aie.
Deut̄. viij. Non in ſolo pane viuit hō: ſ3 in oī ver-
bo dei qd̄ egredit̄ de ore dei. Figurat̄ in filio mu-
lieris in epl'a. iij. Reḡ. xviij. in q̄ nō remāſit alitus.
Scd̄o hāc ifirmitatē ſequit̄ mors. i. peccatū mor-
tale. Nā ſicut hō mortu⁹ frigidus eſt. ſic peccator
quia ſine igne diuini amoris. De q̄ Luc̄. xij. Ignē
veni mittere in terrā ꝛc̄. Et ideo dn̄s hortatur nos

Math. xxiiij. Orate autē vt nō fiat fuga veſtra in
hyeme. i. mors. vel ſabbato. i. in ocio. Tercio erat
quadriduanus. q̄tuor ſc3 dies habēs in monumē
to peccati. Prim⁹ dies eſt malus cōſenſus in cor-
de ꝑ quē anima morit̄. Sapie. j. Peruerſe cogita
tiones ſeꝑant nos a deo. Et figurat̄ Math. ix. in
puella mortua in domo. Ideo Math. v. dr̄. Qui
viderit mulierē ad concupiſcendū eā: iam mecha
tus eſt in corde ſuo. Et econtra. vbi cōſenſus non
eſt ibi peccatū abeſt ſaltē mortale. Aug⁹. Nō ſen-
tit q̄ nō cōſentit. Scd̄s dies eſt malus ꝯſenſus in
ore. qn̄ ſc3 ille ꝯſenſus v̄bis exp̄mit̄ alios ſcanda-
lizando. Math. xij. Ex verbis tuis dānaberis. Ut
heu multi ſunt. Iſa. iij. Peccatū ſuū q̄ſi ſodoma
p̄dicauerūt. nec abſconderūt. Ideo Math. xviij.
Ue illi ꝑ quē ſcandalū venit. Et hec dies mortis
figurat̄ ꝑ adoleſcentē. Luce. vij. q̄ efferebat̄ extra
portā ciuitatis. Terci⁹ dies eſt malū op⁹. Jaco. j.
Pctm̄ cū ꝯſummatū fuerit generat mortē. Quar
tus dies eſt peccandi ꝯſuetudo. qn̄ ſc3 hoies diffi-
culter dimittūt pctā. dicētes ſe nō poſſe dimittere
qd̄ tamē ē peſſimū. Hiere. xiij. Sicut ethiops nō
pōt mutare pellē ſuā: aut pardus varietates ſuas
ꝛ vos poteritis bene facere cū didiceritis malum
Et Prouer. xxij. Adoleſcens iuxta viā ſuā gradit̄.
cū ſenuerit nō declinat ab ea. Et ex illa ꝯſuetudie
peccandi ſeq̄tur fetor. Joel'. j. Cōputruerunt vt iu
mēta in ſtercore ſuo. ſc3 fetētes. Math. xxiij. Ve
vobis ſcribe ꝛ phariſei hypocrite. q2 ſimiles eſtis
ſepulcris dealbatis: q̄ a foris apparēt hoibus ſpe
cioſa. intus aūt ſunt plena oſſib⁹ mortuorū et omi
ſpurcicia. ꝛ tales difficult̄ reſuſcitant̄. De q̄ greḡ.
Difficile ſurgit quē moles male ꝯſuetudis p̄mit.
Nā multa req̄runt̄ ad talē reſuſcitatōnē lazari. i.
pctōris. Primo xp̄s turbauit ſe ꝛ fleuit. Et ſic pec
cator d3 flere ꝛ ꝯturbari in vera ꝯtritōe. Hiere. vj.
Luctū vnigeniti fac tibi planctū amarū. Sicut mr̄
incōſolabiliter flet ꝓ vnigenito filio ſuo. ſic pctōr
flere d3 ꝓ aia mortua. Eccl'i. xxij. Suꝑ mortuum
ꝑlora qm̄ deficit lux ei⁹. S3 heu aliq̄ totalit̄ indu
rati ſunt. qd̄ cōq̄rit̄ Bern̄. dicēs. Cadet aſin⁹: eſt q̄
ſubleuat. cadet aia: nō ē q̄ recogitat. Cū tn̄ req̄rit̄
ad talē reſuſcitationē vera ꝯtritio. Ideo p̄s. cxviij.
Exit⁹ aq̄rū deduxerūt oculi mei. Sic fleuit ezechi-
as Iſa. xxxviij. audiēs ſibi yſaiā p̄nūciare mortē
ſuā. Scd̄o xp̄s īterrogat vbi poſit⁹ ſit. ad deno-
tādū ꝙ nō vult ſcire pctōres ꝑ approbatōnē. Ma
th. vij. Nō noui vos. diſcedite a me oēs q̄ oꝑamini
iniq̄tatē. Tercio oñdūt ei ſepulcrū. Sic nos de
bem⁹ ei oſtendē ꝓfunditatē ꝛ deformitatē pcti in
ꝯfeſſione. Boeti⁹. Si op⁹ medicātis expectas opor
tet ꝙ vuln⁹ detegas. Quarto iubet auferre la-
pidē. Spūalit̄. i. obſtinationē. Hic lapis tollit̄ qn̄
cordis duricia emollit̄. Ezechie. xxxvj. Auferā cor
lapideū d̄ carne vr̄a ꝛ dabo vob̄ cor carneū. ꝛ ſpm̄
meū ponā in medio veſtri. Et hoc per diſcipulos
id eſt per p̄dicatores. p̄s. xc. Ne offendas ad lapi
dem pedē tuū. idō angelis ſuis mādauit de te ꝛc̄.

Quinto xp̄s orauit. Et ſic nos. Jaco. v. Mul-
tum valet deprecatio iuſti aſſidua. Sexto cla-
mauit clamore magno. ad innuendum ꝙ multū
clamare oportet in predicatōne vt peccator ceſſet

UVA. BHSC. IyR_034_1

a peccati ꝯſuetudine. Jſaie. lviij. Clama ne ceſſes
⁊ quaſi tuba exalta vocē tuam. Etiā vt clamet in
oꝛone. ps. cx. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiā eum
Et clamoꝛe magno. De quo Bern. Jn dei aurib⁹
deſideriū vehemens eſt clamoꝛ magn⁹. Jntentio
vo remiſſa vox ē ſubmiſſa. Septimo vocauit
eū noīe dicēs. Lazare veni foꝛas. Lazarus interꝑ-
tatur adiut⁹ vel auxiliat⁹. ſcꝫ gr̄a dei. ps. cxx. Au-
xiliū meuꝫ a dn̄o. Nā ſine dei adiutoꝛio peccatoꝛ
nō pōt ſurgē. Ans. ponit exemplū dicēs. ꝙ hō per
ſe poteſt in foueā ꝓcipitari. ꝫ p ſe nō pōt exire. Et
iſtud exemplū ꝑtinet ad auaros q̄ ſunt in fouea. ꝓ
funde cupiditatis. q2 nunꝗ̄ pn̄t ſatiari. Eccl'es. v.
Auarus nō implebit̄ pecunia. Scd̄m exēplū po-
nit Chꝛyſ. Sicut nauis fracto gubarnaculo illuc
ducit̄ vbi tēpeſtas voluit. ſic hō ꝑdito auxilio gra
tie dei nō facit qd̄ vult: ꝫ qd̄ dyabolus. Terciū ex
emplū eſt eiuſdē Chꝛyſ. Sicut ppl's facit regem.
cū factus fuerit repellē eū nō pōt. ſic ſupbi faciūt
dyabolū regē ſuū: ponētes thꝛonū dyoboli in coꝛ
dibus ſuis. Et nullus pōt eū inde eripe niſi deus
Job. xlj. Jpſe eſt rex ſup oēs filios ſupbie. Quar
tum exemplū. piſcis intrat p ſe hamū. ⁊ exire p ſe
non pōt. ſic ⁊ nos. Oſee. xiij. Perditio tua ex te.
ſaluatio aūt ex me. ps. xciij. Niſi dn̄s adiuuit me
paulomin⁹ habitaſſet in inferno aīa mea. Octa
uo man⁹ ⁊ pedes erant ligati. ſcꝫ funib⁹ pctōꝝum.
Prouer. v. Funib⁹ pctōꝝ quiſꝗ̄ conſtringet̄. Si-
militer ⁊ facies erat ligata. quia nōdū plena erat
viſio gratie. Nono iubet eū ſoluē p diſcipulos
.i. ſacerdotes. Math. xvj. Quodcunꝗ̄ ſolueris ſup
terrā erit ſolutū ⁊ in celis. Ecce ꝙ̄ difficulter laza-
rus. i. pctōꝛ de ꝯſuetudine peccati reuocat̄.

Sabbato Sermo. lix.

e Ego ſum lux mundi.

Joh. viij. Galien⁹ in antidoto veteri.
Serpens ſi manū ferit ſi in inſtanti hō
manū alterā fonti algenti imerſerit ſubito cōuale
bit. Spūaliter. Sic ⁊ nos ſi leſi ſum⁹ a ſerpente in
fernali in manu praue opationis alterā manū bo
ne opationis imergam⁹ in fontem. i. xpm. ps. xlj.
Sitiuit aīa mea ad deum fontē viuū. Ut ex illo bi
bamus hoꝛtat̄ nos introit⁹ di. Sitientes venite ad
aq̄s dicit dn̄s. ⁊ q̄ nō habetis ꝓciū venite bibite cū
leticia. ſcꝫ fontē gr̄e. Et hūc fontē petit eccleſia in
collecta. Fiat q̄ſum⁹ dn̄e p grām tuā fructuoſus
noſtre deuotōis affect⁹. quia tūc nobis ꝓderunt
ſuſcepta ieiunia ſi tue ſint placita pietati. Et ſi fon
tem gr̄e appetam⁹ ipſe nō negabit nobis. Et hoc
ꝓmiſit in epl'a. Jſa. xlix. Jn tpe bn̄placito exaudi
ui te. ⁊ in die ſalutis auxiliat⁹ ſum tui. Et ſequitur
Nunqd pōt obliuiſci mater infantē ſuū vt nō mi
ſereat̄ filio vteri ſui. ⁊ ſi illa oblita fuerit ego non
obliuiſcar tui. Ecce ꝙ̄ bon⁹ dn̄s qui oīb⁹ vult mi-
ſereri. ⁊ lumine ſapīe illuminare. Jdeo dicit i ho-
dierno euāgelio. Ego ſum lux mundi. Jn ſum
ma euangelij tria innuunt̄. Primo quō ſe xp̄s lu
ci aſſimilat. ibi. Ego ſum lux mūdi. Scd̄o quō er
rantes dirigit. ibi. q̄ me ſeqtur ⁊c. Tercio q̄mō
lippiētes oculos excecat. ibi. tu de teipſo teſtimo-
nium ⁊c. De pmo dicit̄. Jn illo tēpoꝛe ſcꝫ cū ab
ſoluit adulterā. poſt hoc in p̄ſentia pbariſeoꝝ ait.
Ego ſum lux mundi. Nota xp̄s dicit̄ lux mul-
tis rōnib⁹. Primo quia lux eſt pura. ⁊ ſic chꝛiſt⁹.
j. Petri. ij. Peccatū nō fecit. nec inuentus eſt do-
lus in oꝛe eius. Sapie. vij. Candoꝛ eſt lucis eter-
ne ⁊ ſpeculū ſine macula. Hec lux ſeqtur candela
bꝛum. Et ſic in penitentib⁹ debet eſſe puritas. Ec-
cleſiaſtici. xxxiiij. Qui baptizat̄ a moꝛtuo ⁊ iteruꝫ
tangit. quid ꝓdeſt lauatio illius. Scd̄o xp̄s di-
citur lux. quia lux eſt cōmunis. ſcꝫ bonis ⁊ malis
⁊ ſic eius gr̄a ⁊ bn̄ficia. Math. v. Facit ſolē ſuum
oꝛiri ſup bonos ⁊ malos. ps. xxxij. Miſericoꝛdia
dn̄i plena eſt terra. Job. xxv. Super quē non ful-
get lumen eius. q. d. ſup oēs. Johānis. j. Erat lux
vera que illuminat oēm hominē venientē in hūc
mundū. Similit̄ in penitentib⁹ debet eſſe cōmu-
nitas. ſcꝫ in affectu pietatis. et cōmunitas in ſub-
uentione proximoꝝ. Luc. vj. Omi petenti te tribue
Thob. iiij. Noli auertē faciē tuā ab vllo paupere.
Gal'. vj. Opemur bonū ad oēs. Et hoc intelligen
dū eſt ꝙ̄tū eſt de ſe xp̄s oēs illuminat. nō tn̄ oms
illuminant̄. Et hoc pōt cōtingere trib⁹ de cauſis.
Primo qn̄ hō in domo tenebroſa ſe includit. Se
cundo qn̄ oculos claudit. Tercio qn̄ obſtaculum
interponit. Sic ſpūaliter i domo obſcura ſe inclu
dit q̄ affectat ignoꝛantiā. Job. xxiiij. Jpſi fuerunt
rebelles lumi. neſcierūt vias ei⁹. nec reuerſi ſunt
p ſemitas illi⁹. j. ad Coꝛ. xiiij. Qui ignoꝛās igno
rabit̄. Et. xxxviij. di. q̄ ea. vbi dr̄. Qui ea q̄ dei ſunt
ſapiunt a dn̄o ſapiunt̄. Qui ea q̄ dei ſunt neſciūt
a dn̄o neſciunt̄. Jtē oculos claudit q̄ nō adhibet
voluntatē ſuā. Dan. xiij. Declinauerūt oculos vt
non viderēt celū: nec recoꝛdarent̄ iudicioꝝ iuſto-
rum. ps. Oculos ſuos ſtatuerūt declinare in trā.
Jtē obſtaculū ponit q̄ habet moꝛtalē culpā. Jſa.
lix. Jniqtates veſtre diuiſerūt int̄ vos ⁊ deū veſtꝝ
Tercio lux hꝫ abſcondita reuelare. Et ſic xp̄us
reuelabit ſecreta coꝛdiū in extremo iudicio. pma
Coꝛ. iiij. Nolite ante tēpus iudicare quoꝗ̄ veni
at dn̄s q̄ ⁊ illuminabit abſcondita tenebꝛaꝝ. ⁊ ma
nifeſtabit ꝯſilia coꝛdiū. Jā em̄ luxurioſi abſcon-
dunt adulteriū. ꝫ ibi manifeſtabit̄. Naum. iij. Re
uelabo pudēda tua in facie tua: et gentib⁹ oſtēdā
nuditatē tuā. ⁊ regnis ignominiā tuā. Nūc abſcō
dita ē pena repꝛoboꝝ. Luc. xix. Si cognouiſſes ⁊
tu ⁊c. q. nūc abſcōdita ſunt ab ocul' tuis. Sꝫ ibi re
uelabit̄. Apoc. xviij. Quātū gl'ificauit ſe i delicijs
tātū date illi toꝛmētū ⁊ luctū. Nūc iſtū effectū lu-
cis debem⁹ hr̄e. ſ. nos penitētes. vt ſcꝫ pctā nō ab-
ſcondam⁹ ꝫ reuelem⁹. ps. xxxvj. Reuela dn̄o viā
tuā. Ambꝛoſius ſup ps. Qd̄ hō tegit de⁹ detegit.
Quarto lux facit vigilare. ps. lxij. Ad te de luce
vigilo. Sic xp̄s ad vigilandū nos ſollicitat. Ma
thei. xxvj. Vigilate ⁊ oꝛate ne intretis in tēptatio
nē. Et ſic penitētes debēt vigilare. ij. Thimo. iiij.
Tu vo vigila in oīb⁹ ⁊ laboꝛa. Quinto xp̄s dr̄
lux. quia lux eſt materia gaudij. Thob. v. Quale
mihi gaudiū ⁊c. lumē celi nō video. Aug⁹. Mallē
eſſe in inferno ⁊ videre faciē dei ꝙ̄ in celo ⁊ ea ca-
rere. Eccl's. xj. Dulce lumen ⁊ delectabile eſt ocu-
lis videre ſolem. Reuera ſi habes hanc lucē. id ē
xpm. tunc habes vitam eternam. Johannis. xvij.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolū deū veꝝ ⁊ quē miſiſti ihm xp̄m. Sexto xp̄s dicitur lux. quia ambulantes illuminat ne tenebras incurrāt Quapropter dixi ſcd̄o tangit quō xp̄s errātes dirigat cū ſubdit. Qui ſeq̄tur me non ambulat in tenebris. Augꝰ. Tenebre metuende ſunt: ⁊ moruꝫ nō oculoꝝ. Et ſi oculoꝝ nō exterioꝝ ſ; interiorum oculoꝝ. Non illoꝝ vn̄de diſcernit albū ⁊ nigrum ſ; iuſtū ⁊ iniuſtū. Non antē poſſunt errare qui ſequunt hanc lucē ſcꝫ xp̄m. Quia ipſe eſt via. Joh. xiiij. Ego ſum via veritas ⁊ vita. Nota triplici de cauſa nō erratur in via. Primo vbi ē impreſſio fragmentorū. i. vulnerū. Scd̄o vbi eſt crucis erectio. Joh. xix. Baiulans ſibi crucē ⁊c. Tercio vbi eſt plantationis reflexio. i. ſpinarū coronatio. Hebre. Recogitate eū qui talē ſuſtinuit aduerſus ſemetipſum contradictionē vt non fatigemini animis veſtris. Septimo xp̄s dicit lux vt dixi pro tercio principali. quia lippientes oculos habentes excecat. Et ſic iudei excecati ſūt vt noctue. Johannis. iij. Qui male agit odit lucem. ⁊ nō venit ad lucē vt non arguant opa eius. Joh. j. Lux venit in mundū: ⁊ tenebre eā nō cōphenderūt. Dilexerunt hoīes magis tenebras q̄ȝ lucē. Et ſic phariſei qui illuminari debuiſſent fuerūt excecati dicentes. Tu de teipſo teſtimoniū phibes: teſtimonium tuū nō eſt verū: falſum loquunt. Actuū. x. Cui oēs ꝓphete teſtimoniū phibēt. ſcꝫ xp̄m naſciturū. Jdeo reſpondit. Et ſi ego teſtimoniū perhibeo de meipſo: teſtimoniū meū veꝝ eſt. quaſi diceret. Qui nō pōt fallere nec falli recipi pōt in teſtimoniū tā in cauſa ꝓpria q̄ȝ aliena. ſ; ego ſum huiuſmodi. Joh. xiiij. Ego ſum veritas et vita. Deꝰ eñ nō pōt fallere. p̄s. cxliiij. Fidelis dn̄s in omnibus verbis ſuis: ⁊ ſctūs in oībus opibus ſuis. Et ſubdit. Quia ego ſcio vnde veni aut quo vado. i. ex deo patre et deus ſum. vos autē neſcitis vnde venio aut quo vado. Scd̄m Augꝰ. Jſti iudei videbant hominē nec credebāt deū. q. d. vos impoſuiſtis mihi mendaciū: ⁊ hoc ideo. q2 neſcitis me fore deū. Nota multa mala impoſuerunt xp̄o. Primo mendaciū vt hic. Scd̄o peccatū. Joh. ix. Scimꝰ quia hō hic peccator eſt. Tercio dixerunt eū tranſgreſſorē in opere. Joh. ix. Non eſt hic hō a deo q̄ ſabbatū non cuſtodit. O magna nequitia imponē mendaciū veritati. Joh. xvij. Sermo tuus veritas eſt. Jtem impoſuerūt pctm̄ ſanctitati. Dan. ix. Vngat ſanctuſſanctoꝝ. Jtē impoſuerūt trāſgreſſioneꝫ deitati. Math. xij. Dn̄s filius hoīs eſt ⁊ ſabbati. Octauo dn̄s dicit lux. Nam abſentia vere lucis facit hoīem errare in iudicijs. Et ſic iudei errauerūt in iudicijs. Jdeo ſubdit. Vos ſm carnē iudicatis. Augꝰ. quaſi diceret. Hominē me videtis ⁊ deū nō intelligit. Ego nō iudico quēq̄ȝ. ſcꝫ ſm carnē: ſ; ſm veritatē. P̄s. Oia iudicia tua veritas. Vel ſic ſcd̄o mō. Joh. xij. Non veni vt iudicem mundū. q. d. Si nūc deberē iudicare: tunc deberē vos cōdemnare. Et ſi ego iudico iudiciuꝫ meū verū eſt. Reuera ꝑmo xp̄i multiplices teſtes Primꝰ q̄libet ꝑdicator. Actuū. j. Eritis m̄ teſtes in iudea ⁊c. Scd̄o opera ſingulorꝝ. Joh. v. Opa que facio teſtimoniū phibēt de me. Tercio oīs creature. p̄s. xlix. Aduocauit celū de ſurſum: ⁊ terram diſcernere populū ſuū. Nono xp̄s dicitur lux. que lux manifeſtat ſe ⁊ patrē dicens. Jn lege veſtra ſcriptū eſt. Duoꝝ hominū teſtimoniū veꝝ eſt. Deut. xvij. ſcriptū ē hoc. Jn ore duoꝝ vel triū ſtat omne verbū. Sed dicēs. quō teſtimoniuꝫ duoꝝ hominū ſit verū cū cōtingit q̄nq̄ȝ eos mentiri ſicut duo teſtes contra ſuſannā. ⁊ totus populus ꝯtra xp̄m mētitus ē: R̄ndet ſm Augꝰ. ꝙ verū eſt. i. debet reputari verū. quia magis ꝓbabile eſt ꝙ vnꝰ mentiat q̄ȝ ꝙ multi. Eccl̄s. iiij. Funiculꝰ triplex difficile rumpit. Jd̄o ſubit. Ego teſtimoniū phibeo de meipſo: ⁊ teſtimoniū phibet de me qui miſit me pater. q. d. ſm Augꝰ. Si duoꝝ hoīm teſtimoniū verū eſt. i. debet reputari veꝝ cū habeāt paruā cognitionē. ⁊ interdū diſtortā affectionem Multo fortius teſtimoniū patris ⁊ filij in diuinis vbi nō poteſt eſſe talis defectꝰ debet firmū reputari. Dicebant ergo ei. Vbi eſt pater tuus: q. d. Tu tamē es ſolus. Et audiuerāt a dn̄o. vos ſm carnē iudicatis. Jd̄o ſm Aug̃. de carnali p̄re interrogauerūt. q. d. Pater tuus non eſt talis nec tantus ꝙ eiꝰ teſtimonio ſit credendū. Jgnotꝰ eñ eſt ⁊ ignobilis. Ad qō r̄ndet. Neq̄ȝ me ſcit̄ neq̄ȝ patrē meū ſcitis. ſcꝫ ſm veritatē ſeu diuinitatē. quia cognito vno correlatiuoꝝ cognoſcit ⁊ reliquū. Jdeo ſubdit. Si me ſciretis forſitan ⁊ patrē meum ſciretis q. d. quia pater meꝰ ideo occultus ē vobis: vt per me tanq̄ȝ ꝑ viā veniatis in cognitionē eius. Joh. xiiij. Si me cognouiſſetis ⁊ patrē meum vtiq̄ȝ cognouiſſetis. Sed dicēs. tñ dicit p̄s. lxxv. Notꝰ in iudea deꝰ. R̄ndet ꝙ iudei dicunt patrē ignorare ſub rōne p̄ris. ſ; licet ſciebāt eū vt deū oipotētē nō tñ ſciebant eū vt deū patrē filio ꝯſubſtantialē. Et dicit forſitan ſm Aug. non dubitatiue ſ; increpatiue. vt ſi indignemur ſeruis n̄ris ⁊ dicamꝰ. forſitan ꝯtēnitis nos. Et ſic xp̄s ipſos dubitātes ⁊ incredulos arguebat. Nota tria incognita erant nobis de p̄re ante aduētū xp̄i ſcꝫ gl̄ia. gr̄a. veritas ⁊ ſapia. Primo gloria. q2 nullū ad gloriā ſuſcepit. Scd̄o gr̄a. quia nullū ſibi recōciliauit. Tercio veritas et ſapientia. quia nulli viam ad celū reuelauit. Sed hec tria nobis manifeſtauit ꝑ aduentuꝫ filij ſui. De quibꝰ Joh. j. Vidimus gloriā eiꝰ quaſi vnigeniti a patre. quo ad primū plenuꝫ gr̄a. quo ad ſcd̄m. ⁊ veritate. quo ad tercium. Sequit. Hec verba locutꝰ eſt ieſus in gazophilacio. Et eſt locꝰ vbi ponuntur oblationes templi ꝓ edificijs. Docens in templo. ⁊ nemo apprehendit eū. quia ſermones fortiores erant his qui eū capere volebāt ⁊ quia ipſe nondū voluit. quādo vero voluit crucifigi tacuit. Jdeo ſubdit. Nondum venerat hora eius. ſcilicet quā elegit ad paſſionem.

Dominica in paſſione.

Sermo. lx. De euangelio.

Si veritatē dico quare nō creditis mihi. Joh. viij. Adhuc dn̄s hoc verbū multis dicē poteſt. quorum opera oſtendūt eos debiliter credē. Jaco. ij. Fides ſine operibꝰ mortua eſt. Cū ergo hoīes ſolēt credē iuramēto. ſigillo. ꝓmiſſo. teſtimonio q̄

re vos nō creditis iuramento paterne veritatis ſi
gillo materne virginitatis. ꝓmiſſio mee fidelitatꝭ
teſtimonio ꝓphetice autoritatis. De primo ad He
bre. vj. Omnis cōtrouerſie eoꝝ finis ad confirma
tionē eſt iuramētū. Glo. Si homini q̄ mendax ē
credit ꝑ iuramentū. quāto magis credendū ē deo
q̄ mentiri nō pōt. Jurauit aūt tria credenda. Cre-
dendū eſt deū eſſe bonoꝝ remuneratorē. Baruch
ij. Reuocabo eos in terrā quā iuraui patribꝰ eorū
Et impioꝝ vltorē. ps. xciiij. Ipſi vo nō cognoue-
runt vias meas: q̄bus iuraui i ira mea. Et Amos
vj. Jurauit dn̄s deꝰ in aīa ſua. deteſtor ego ſupbiā
Jacob ⁊ domꝰ eius odi. ⁊ tradā ciuitatē cū habita
toribus ſuis. Et penitentiū reconciliatorē. ps. cix.
Jurauit dn̄s ⁊ non penitebit eū: tu es ſacerdos in
eternū ⁊c. Sacerdotis em̄ eſt recōciliare deo peni
tentes. Magnus ſacerdos eſt xp̄s. ⁊ magnas con
ſueuit dare indulgētias. maxime illis q̄ crucē pe-
nitentie recipiunt ad terrā ſanctā. ſcʒ ad hierl'm ce
leſtem. Alioquin crucē pnie nō accipientibꝰ dicit
Math. x. Qui nō accipit crucē ſuam ⁊ ſequit me
nō eſt me dignus. Pn̄ dicit. ſm ordinē melchiſe-
dech. Sicut em̄ melchiſedech obtulit panē ⁊ vi-
num. vt dr̄ Gen̄. xiiij. ita ⁊ xp̄s in ſacramēto De
ſcđo Joh. vj. Hunc pater ſignauit deus ⁊c. Hoc
eſt opus dei vt credatis in eū quē miſit ille. Ecce
filius a patre ſignatꝰ eſt vt credat ei. Signatus eſt
autē ſeptē ſigillis. Apocal. v. Si ergo vno ſigillo
credit: quāto magis ſeptē. Que quidē ſigilla de-
clarant ibidē ca. vij. Sed de p̄mo ad p̄ns dicendū
eſt. Per p̄mū ergo ſigillū virginitas marie ſignifi
cari pōt. Origenes. Maria mater xp̄i facta eſt. et
caſtitatis ſigillū non amiſit. De hoc ſigillo exiuit
vincēs vt vinceret in equo albo. i. filiꝰ dei in carne
mūda. Sub hoc ſigillo ꝑ xp̄m ⁊ euangeliū ſuum
tanq̄ ꝑ litteras regales ſentētia mortis eterne re-
uocata eſt. Qđ bene figurat ꝑ lr̄as q̄s miſit aſſue
rus rex ad reuocandā ſententiā mortis datā ɔtra
iudeos. vt dr̄ Heſter. viij. Hec em̄ cōſuetudo erat
vt ep̄l'is q̄ ex noīe regis mittebant. ⁊ illius anulo
ſignate erāt nemo audebat ɔtradicere. Digitꝰ dei
ſcʒ ſpūſſanctꝰ dicit anulus. ergo huiꝰ digiti donū
eſt ſpūſſancti quo impſſa ē virginitas marie. Si-
cut em̄ nō pōt habē regale ſigillū ſine regꝭ anulo.
ita virginitas haberi nō pōt ſine dei dono. Sap.
viij. Scio qm̄ aliter nō poſſum eſſe cōtinens niſi
deus dederit. De tercio Iſa. lxv. Expandi manꝰ
meas tota die ad populū incredulū q̄ graditur in
via nō bona poſt cogitatōes ſuas. Incredulo ma
nus expandit vt manuali ꝓmiſſione credulꝰ fiat.
Sic xp̄s manus in cruce expādit. ꝫ quid ꝓmiſit:
nihil aliud niſi veniā grām ⁊ gloriā. Glo. Expan
di manus i cruce orans ꝓ eis. Pater ignoſce illis
quia neſciūt q̄d faciūt. vel vt eos reciperē ⁊ collo-
carem in ſinu meo. vel bn̄ficia opeꝝ largiēdo. ex q̄
eduxi eos ab egypto. Incarnatꝰ quoq; infirmos
eorū curaui. mortuos ſuſcitaui. paucis panibus
eos paui. Ipſi tn̄ ſemꝑ extiterūt increduli. De ꝓ-
miſſione glorie dr̄ Jaco. j. Beatus vir qui ſuffert
tēptationē. qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet coronaʒ
vite. quā repromiſit deus diligentibꝰ ſe. Sed heu
timendū eſt ꝙ nō ſolū pijs ⁊ gratis coronā glorie
ſed etiaʒ impijs ⁊ de ſua paſſione ingratis ꝓmiſit
gehennā. Unde bene vtramq; manū expandit in
cruce. ita ꝑ dexterā gloriā eternā ꝓmittebat. per ſi
niſtram penā eternā. Unde etiaʒ latro ad dexterā
pendens ſaluat. ad ſiniſtrā pendens damnatur.
Olim iſta deus ꝑ cyrographū ſcripture ꝓmiſit. ꝫ
mūdꝰ nō credidit. Et ideo ꝑ fideliſſimū fideiuſſo
rem. ſcʒ filiū ſuuʒ ꝓmiſſiones ſuas firmauit: imo
ꝑſoluit. Augꝰ. Quia incredibile videbat homini
bus qđ ꝓmittebat. deus nō ſolū ſcripturā fecit; vt
crederet. ꝫ etiā fidei ſue poſuit mediatorē nō quē-
libet principē ſeu angelū: ſed vnicū filium. De
quarto Johānis q̄nto. Si crederetis moyſi crede
retis forſitan ⁊ mihi. Johānis. j. Hic venit in teſti
moniū vt teſtioniū ꝑhibēt de lumie: vt oēs crede-
rent ꝑ illū. Vere magna magnoꝝ ⁊ multa multo
rum teſtimonia habuit xp̄s. Crede ergo ꝓphetis.
Ambro. Uides paſtores āgelo credidiſſe. et tu p̄ri
filio ſpūiſancto. angelis. prophetis ⁊ ap̄l'is crede.
Sed certe dn̄s nō ſolū dedit nobis teſtimonium
magnaꝝ ꝑſonaꝝ: ꝫ etiam magnoꝝ operū. Joh. x.
Opa que ego facio teſtimoniū ꝑhibent de me. O
dn̄e ieſu ecce teſtimonia tua credibilia facta ſunt
nimis. Sed heu miſer pctōr adhuc mīme credit.
Bern̄. Putas ne filiuʒ dei reputat ieſum q̄ſq; ille
hō eſt q̄ ipſiꝰ nec terret cōminationibꝰ. nec attra-
hitur ꝓmiſſionibꝰ. nec p̄ceptis obtēperat. nec con
ſilijs acquieſcit. Nonne is eſt q̄ fatetur noſſe deū:
factis autem negat ⁊c.

De eodem Sermo. lxj.

Ulerūt ergo lapides
t vt iacerēt in eū. Joh. viij. Adhuc lapides
in ieſum iaciunt q̄ in mēbra ſua ſcanda
la mittūt. Lapides aūt ſpūalit ſcandala ſunt. Sa
gitte aūt ſunt verba dei. Semina nr̄a ſunt merita
Solent aūt hoīes iacere lapides. ſagittas. ſemina
onera tp̄aliū. Iaciūt ergo ſagittas p̄dicādo. ſemi-
na bona opando. onera tp̄alibꝰ renūciando ⁊ lapi
des ſcandalizando. De p̄mo nota ꝙ Helyſeus
ad Joas regē dixit. iiij. Regū. xiij. Jace ſagittā. et
fecit. ⁊ iteꝝ dixit. Percute iaculo terrā. qui ꝑcuſſit
ſic ter. Et iratꝰ helyſeus ait. Si percuſſiſſes quin-
quies vel ſexies vel ſepties: percuſſiſſes ſyriā vſq;
ad conſummationē. Sagitta eſt verbum dei qđ
de arcu ſcripture iacitur contra hoſtes domini.
ſcʒ peccatores. Ps̄. cxliij. Emitte ſagittam tuam
⁊ cōturbabis eos. Auguſtinus. Uulnerabat cha-
ritas chriſti cor meū. ⁊ geſtabam verba eius in vi
ſceribꝰ meis quaſi ſagittas acutas. Sed heu mul
ti clypeum obdurationis a dyabolo receperunt:
ita ꝙ ſagitta verbi dei vulnerare eos per cōtritio
nem nō poteſt. Naum. ij. Clypeus fortiū ignitus
eſt. viri exercitus in coccineis. Bene autē videbit
in iudicio quis clypeum dyaboli vel chriſti por-
tat. Per terram ſignificantur terreni peccatores
qui iaculo predicationis percutiuntur ter: dum
fidem trinitatis recipiunt. quinquies dum quin-
q; ſenſuum refrenationem. ſexies dum ſex opera
miſericordie faciunt. ſepties dum ſeptiformis gra
tia et ſeptem viciorum victoria eis per doctrinam
inculcatur. Sed tm̄ tres ictus recipiūt qui fidem

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſine operibus habent. De ſcđo Deute.xxviij.
Semētē multā iacies in terram ⁊ modicū cōgre-
gabis.q: locuſte deuorabunt omnia. Tot ſemina
iacis q̊t opa bona facis. Bern. Nunc pereunt opa
noſtra.q̄ videlicet quaſi ſemina in terrā iaciuntur
q: multa opa bona facis.vel in ſtatu pcti mortal.
vł cā timoris ſeruilis.vł intentōe cōmodi tempalis
de q̄bus heu nullū eterne vite fructum recipies.
Ideo de multo ſemine paꝝ congregas. Iactꝭ aūt
ſeminibus nccīa eſt gr̄e irrigatio.vñ Deut.xj.dī ꝙ
in terra egypti iacto ſemine in hortoꝝ morē aque
ducūt irrigue. Terra vō iſrael ď celo expectat plu
uias. Multi heu aquā ꝯpunctōis vel lachrimarū
vel contritionis hñt ex ſolo timore gehēne. Unde
ex ipis q̄ſi ex inferiorib⁹ aq̄ ducunt. Quidam aūt
amore celeſtis patrie.⁊ in his terra cordis q̄ſi de
celo irrigatur. Hoc bñ figuratū eſt Joſue.xv.vbi
dī ꝙ cum axa.i.fidelis aīa ſedens in aſino.i.in cor
pore ſuſpiraſſet.dedit pr̄ celeſtis irriguū ſuperius
⁊ irriguum inferius. De tercio Act.xxvij. Uali
da aūt tēpeſtate nobis iactatis.ſeq̄nti die iactum
fecerūt.⁊ tercia die ſuis manibus armamenta na-
uis ꝓiecerunt. Quicūq; ergo mergi nō vult.faciat
ſcꝫ iniuſta bona reſtituēdo.alꝰs ſubmergetur faciat
elemoſinas erogando.de vtroq; dī Luc.xix. Ecce
dimidium bonoꝝ meoꝝ dñe do pauperibus.⁊ ſi q̄d
aliquē defraudaui reddo q̄draplum. Faciat ergo
omnia relinquendo. Mat.xix. Ecce nos reliq̄m⁹
oīa ⁊ ſe.ſu.te ⁊c̄. Jone.j. Miſerūt vaſa q̄ erāt in
naui in mare vt alleuiaretur ab eis. Aug. Abijce a
te diuitiaꝝ onera.abijce vincula volūtaria.abijce
anxietates ⁊ tedia q̄ te pluribus annis inq̄etauerūt

De q̄rto dī hic. Tulerunt lapides iudei vt iace-
rent in eum. Lapides ſunt ſcandala.i.verba vł fa-
cta.q̄bus dum alij ad iram vel ad luxuriam vł ad
aliđ viciū.ſ.auariciam ⁊ hmōi ꝓuocantur q̄ſi iacti-
bus lapidū leduntur. Et q: fideles mēbra ſunt xp̄i.
lapides in ipm iaciūt q̄ mēbra ſua ſcandalis per-
cutiunt. Sed nota ꝙ q̄tuor modis ꝑuerſi tēpta
uerunt occidere xp̄m.videlicet gladio. Math.ij.
Futuꝝ eſt vt Herodes q̄rat pueꝝ ad ꝑdendū eū.
Et p̄cipitio. Lu.iiij. Duxerūt illū vſq; ad ſupciliū
montis vt p̄cipitarent eum. Uel lapidatōe vt hic.
Et vltimo crucifixione. Sic heu adhuc hodie xp̄ꝫ
in mēbris ſuis ꝑcutere temptant iudicis gladio.q̄
iure mundano vł eccleſiaſtico male vtuntur contra
alios. Et hypocrite vł traditores precipitio qui ad
aliquod bonum ſimulando deum quaſi in mon-
tem ducunt.ſꝫ q: malis intendunt eum precipita-
re querunt. Et ſcandaliſatores ⁊ blaſphemi lapi-
datione. Quot eñ ſcandala.quot blaſphemias fa
ciunt.tot lapides in deum mittunt. Et impeniten
tes crucifixione.q: fructum crucis in ſe euacuant
ad Heb.vj. Rurſu᷑ crucifigentes ſibimetipis fi
lium dei ⁊c̄. Glo. In ſe filium dei crucifigunt qui
gratiam dei vilipendentes in peccatis iacent. vñ
Bern. Nonne ſatis pro te ſum vulneratus.nonne
ſatis afflictus. Noli me plus affligere.me. eñ pl⁹
affligit compaſſio vulneris tui q̄ꝫ vulneris mei.

De eodem
Sermo lxij.

Quis ex vobis arguet

me de pctō. Joh.viij. Qñ ſtudentes ſo-
lent ꝑgere de ſtudio.tūc ſolent ſe offerre
vnicuiq; ad rñdendū.ad oñdendū ſcie ſue vtilitatē
Spūalr. Sic xp̄s ꝑ paſſionē volens recedē de hoc
mūdo.omnib⁹ voluit rñdere vt irrep̄henſibił oſtē
deretur. Figuratur.j. Reg.xij. Samuel dixit filijs iſrł
Conuerſatus apđ vos ab adoleſcentia ⁊ filij mei.
Loq̄mini de me coram dño ⁊ coram xp̄o ei⁹. vtꝝ
bouē vel aſinū cuiuſq; tulerim.ſi quēq; calūniat⁹
ſum ⁊c̄. Item figuratur Deut.xxxiiij. Moyſes rece
dens a filijs iſrł ꝑ mortē.nullus potuit ſibi aliq̄đ
malum impingere.ſꝫ oīs ppłs flebat eum oñdens
veꝝ ꝓphetam. Spūalr. Et ſic de xp̄o.nullus pctm̄
ſibi imponere potuit cū interrogauit. Quis ex vo
bis arguet me de pctō. Aliđ thema. Ubi q̄s ag
grauatur in iudicio illicite.p̄t appellare ad iudicem
ſupiorē. Sic xp̄s iniuriam recepit a iudeis ⁊ ꝗua-
men. Joh.ix. Scimus quia hic homo peccator ē.
In vita. Mat.xj. Ecce homo vorax ⁊ potator vini
publicanoꝝ ⁊ pctōꝝ amicus. In doctrina. Johā.
vij. Seducit turbas. Joh.viij. Teſtimoniū tuum
nō eſt verum. In miraculis. Lu.xj. In beelzebub
p̄ncipe demonioꝝ eijcit demonia. Sꝫ xp̄s appel-
lauit ad ſummū iudicē deū patrē. De quo introi-
tus. Judica me deus ⁊ diſcerne cām meam de gē
te nō ſctā ⁊c̄. Emitte lucē tuam ⁊ veritatē tuā. ipa
me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montē ſctm̄ tuū.
⁊ in tabernacula tua. Hunc pſalmū fecerunt filij
chore.cum pr̄ eorū abſorpt⁹ eſt ⁊ Dathan ⁊ abyrō
qñ.ſ.ipi penitentiaꝫ egerūt. Sꝫ xp̄s poteſt hec ver
ba dicere ex futura vindicta ſuoꝝ inimicorū. Sꝫ
ꝙ xp̄s innocens in omnibus factis ſuis fuit oſtē
dit apłs Heb.ix. Xp̄s aſſiſtens pontifex futurorū
bonoꝝ ⁊c̄. Et heb.vij. Talis decebat vt nobis eēt
pontifex.ſctūs.innocens.impollutus.ſegregatus
a pctōrib⁹. Si eñ pctōr fuiſſet indiguiſſet alio me
diatore q̄ eum ad deuꝫ deduxiſſet. Itē ſi peccator
fuiſſet quō nos a pctis liberaſſet. Grego. Manus
q̄ tenēt lutū non lauant ſꝫ coinquinant. Sꝫ xp̄s la
uit nos in ſanguine ſuo.vtꝫ in epła hodierna. Se-
metipm obtulit immaculatū đo.⁊ emūdauit con
ſciam noſtrā ab opib⁹ mortuis. Si eñ ſanguis hyr
coꝝ ⁊ vituloꝝ ⁊c̄. Dicit hyſtoria Leui.xvj.de hirco
emiſſario in figura.q: ſicut ille hirc⁹ nō hūit pctā ⁊
tulit pctā.⁊ ſic xp̄s.iohā.j. Ecce agn⁹ dei q̄ tol.pec.
mūđ.⁊c̄. Ergo merito appellat ad iudiciū pr̄is dī.
Eſt pr̄ q̄ iudicet ⁊c̄. In ſumma euāgelij inueniunt
tria. Primo xp̄i puritas cū dī. Quis ex vobis ⁊c̄.
Scđo iudeoꝝ malignitas ibi.ſamaritan⁹ es ⁊ de-
moniū hēs. Tercio xp̄i benignitas ibi.demoniuꝫ
nō habeo. De primo dicit. In illo tēpore.ſ.cuꝫ iu
dei noluerunt audire xp̄i ſmonē.tūc voluit oſten
dere ꝙ hoc non proueniret ratione ſue doctrine.ſꝫ
ratione eoꝝ malicie. Nam aliqua doctrina nō au-
ditur ꝓpt tria. Primo ꝓpt malam vitam docētis.
Grego. Cuius vita deſpicitur.reſtat vt ei⁹ doctrīa
contemnatur. Et ſic non xp̄s. Ergo ait. Quis ex
vobis arguet me.ď pec.q.d. Si eſſem pctōr nō mi
rum ꝙ nō audiretis me. Grego. Pēſanda ē chri-
ſti manſuetudo q̄ venerat pctā relaxare.⁊ q̄ virtu-

te deitatis.poſſit pctõꝛẽ iuſtificare.nõ dedignatur ex rõne ſe oñdẽ pctõꝛẽ nõ eẽ. Reuera fuit ſine omĩ pctõ oꝛiginali.veniali ⁊ actuali. Qḋ pͥmo pꝛobat ꝓphia Dauid.ps.xiij. Oẽs declinauerunt.non eſt qui faciat bonũ nõ eſt vſqꝫ ad vnũ.i.xp̄m. Item excipit eũ turba ſiſr Mat.vij. Oia bñ fecit.ſurdoſ fecit audire.Eiuſdẽ.xxj.Oſanna filio dauid.Aplĩ teſtimoniũ dant eiꝰ innocentie.vicꝫ Petrꝰ.i.Pet.ij.Pctm̃ nõ fecit. ſiſr opa eiꝰ. Joh.x. Opa q̄ ego facio in noĩe pr̃is mei teſtimoniuꝫ ꝑhibent de me. Hiere.xxiij. Hoc eſt nomẽ qḋ vocabunt eum dominus iuſtus nr̃. Nõ peccauit cogitatõe. Apoca.j.Capilli eiꝰ candidi erant tanq̄ꝫ lana. Nec locutione.j.Pet.ij. Nõ eſt inuentꝰ doiꝰ in oꝛe eiꝰ. Non obmiſſione. Iſa.v.Quid eſt qḋ vltra debui facere qḋ nõ feci. Nec oꝛigine. Lu.j.Qḋ naſcet̃ ex te ſanctũ vocabit̃ filiꝰ dei. His potuit dicere. Quis ex vob̃ arguet me de pctõ.q.d.Quid mali feci ꝙ cogitatis me interficere oſtendite pctm̃ q̄ meruerim moꝛtẽ qḋ ſi nõ poteritis.manifeſtũ erit ꝙ me innocent̃ occiditis. Ex hoc ptꝫ magna xp̄i iuſticia. Chꝛyſ. Magna iuſticie fiducia vbi etiã cã aduerſarijs ꝯmitit̃.Et ſic xp̄s nõ interrogauit amicos petꝝ vel iohem.ſꝫ iudeos q̄ tractauerũt de ſua moꝛte. Jõ dĩ Deut.xxxij. Inimici nr̃i ſũt iudices. Nõ interrogauit ſimplices q̄ timuiſſent dñm.ſꝫ pͥncipeſ Nõ idiotas.ſꝫ legiſꝑitos.⁊ tñ nullꝰ potuit ꝯ eũ aliq̄d rñdere. Auge.Quis hoim p̄t h̄ dicẽ:certe nullꝰ.j.Joh.j.Si dixerimꝰ q2 pctm̃ nõ habemus. ip̄i nos seducimꝰ:⁊ veritas in nobis nõ eſt. Hiere.ij. Arguet te malicia tua.⁊ auerſio tua increpabit te Sic nõ in xp̄o.q2 peccare nõ potuit. Pͥmo ꝓpt̃ diffinitõꝫ pcti. Nam pctm̃ ſm Augu. ẽ receſſus a deo.ſꝫ ip̄e fuit deꝰ ꝑ grãm vnionis.Et ſic nõ potuit recedẽ a ſeip̄o.⁊ ſic nec peccare. Scḋo ꝓpt̃ gratie plenitudinẽ ⁊ imẽſitatẽ.q2 pctm̃ eſt defectꝰ grãe ſꝫ de eo dĩ Joh.j. Plenũ grã ⁊ veritatis. de plenitudine eiꝰ oẽs accepimꝰ. Tercio ꝓbat̃ ꝑ Damaſcenũ ꝙ xp̄s nõ peccauit. Quicq̇d ꝑuenit ad vltimuꝫ finẽ.h̄ optet illi fini firmit̃ inherẽ. Finis aũt omnium bonoꝝ eſt deꝰ ſicut finis maloꝝ infernal̃ ſtatꝰ. Et iõ ſcti q̄ ſunt in celo inſeꝑabl̃r inherẽt vltio fini ſcꝫ deo.ergo vlteriꝰ peccare nõ pñt mereri nec demereri. Siſr dãnati in inferno nõ pñt demereri.h̄ aũt vtrũqꝫ poſſumꝰ. Sꝫ xp̄s fuit viatoꝛ ſil̃ ⁊ ꝯphẽſoꝛ.q2 vltio fini cõiũctꝰ.ſꝑ.n.aĩa eiꝰ ⁊ caro fuit diuinitati cõiũcta.igĩ ⁊c. Scḋo doctoꝛ nõ audit̃ ꝓpt̃ errorẽ v̇itat̃ doctrĩe.ſb̃dit. Si.i.q2.v̇itatẽ dico. quare nõ credit̃ mihi. Reuera dixit v̇itatẽ.q2 ip̄e ẽ veritas. Joh.xviij. In h̄ natꝰ ſum ⁊ ad hoc veni i mũdũ vt teſtimoniũ ꝑhibeã v̇itati.oĩs q̄ ẽ ex v̇itate audit meã vocẽ.ſꝫ tñ incredibilis fuit iudeoꝝ inefata cõſuetudo.ps.cv. Nõ crediderũt v̇bo eius.⁊ murmurauerũt in tabernaculis ſuis.nõ exaudierunt vocẽ dñi. Tercio ꝙ doctoꝛ non audit̃ h̄ facit malicia ꝑpl̃i.Et ſic de iudeis.Et hoc oñdit̃ cum ſb̃dit. Qui ex deo eſt v̇ba dei audit.q.d.ꝙ vos nõ auditis nõ ẽ defectꝰ ex p̄te vite mee vl̃ doctrine ſed vr̃e malicie. Jõ ſubdit. Pꝛoptea vos nõ auditis.q2 ex deo nõ eſtis. Aug. Nõ attẽde naturã ſꝫ vicium. Ex deo q̄dem ſunt ſm naturã.ſꝫ ex deo nõ ſunt vicio ⁊ ꝑaua affectõe. Nota multa ſigna ſunt ex quibus cognoſcit̃ vtꝝ q̇s ſit ex deo. Pͥmũ ſignum eſt amoꝛ dei ⁊ ꝓximi.j.Joh.iiij. Oĩs q̄ diligit pꝛoximũ ex deo natus eſt.ſ.ꝑ v̇tutẽ.⁊ cognoſcit deũ. Joh.xiij. In hoc cognoſcẽt oẽs q2 mei eſtis diſcipuli.ſi dilectionẽ habueritis ad inuicẽ. Ecõtra q̄ nõ diligit frẽm ſuũ ex deo nõ eſt. Scḋm ſignum ẽ victoꝛia tribulationũ.j.Joh.v. Omne qḋ natum eſt ex deo vincit mundũ.⁊ hec eſt victoꝛia que vincit mundũ ⁊c. Si aũt vis placere m̃do.tunc nõ es ex deo.ad Gal̃.j. Si adhuc placerẽ hoibus xp̄i ſuꝰ nõ eẽm. Terciũ ſignũ eſt caſtitas Pꝛouerbi.xxij. Qui diligit coꝛdis mundiciã amicũ hẽbit regem ſcꝫ celeſtẽ. Nam amici ſunt de vna ſtirpe. ⁊ ſic caſti cum xp̄o. Joh.j. Qui nõ ex ſanguinibꝰ nec ex volũtate carnis neqꝫ ex voluntate viri.ſꝫ ex d̄o nati ſunt. Quartũ eſt auditus v̇boꝝ dei.vt h̄.Greg. Vnuſq̇ſqꝫ ſeip̄m interroget an ex deo ſit ſi verba dĩ aure coꝛdis ꝑcipit ⁊ intelligit ⁊ cuſtodit.q2 nõ ſufficit audire aure coꝛpis niſi etiaꝫ aſſit ipletio opis. Rom.ij. Nõ auditoꝛes legis iuſti ſunt apḋ deum ſꝫ factoꝛes iuſtificabunt̃. Dixi ſcḋo innuit̃ iudeoꝝ malignitas cum dĩ. Rñderũt iudei ⁊ dixerunt. nõ conſiderantes q̇d.ſꝫ ſolũ vt dicerent ⁊ blaſphemarent. Nõne bñdicimꝰ nos q2 ſamaritanꝰ es tu. Et hoc ideo.q2 hĩ.iiij.Regũ.xvij. Tpe Ezechie regis iuda ſalmanaſar poſuit in t̃rã iſrl̃ gentes q̄ dicebant̃ ſamaritani a pͥncipali ciuitate ſamaria. Et iſti ꝑtim tenuerũt legẽ.⁊ ſic dicebant xp̄m eẽ ac ſi nõ teneret totã legẽ. Scḋo ꝓpt̃ odiũ.q2 oderũt eũ vt ſamaritanos. Tercio ꝓpt̃ ꝯtrietatẽ.q2 ſamaritani fuerũt eis ꝯrij.⁊ ſic xp̄s eoꝝ vicijs. Itẽ ſubdunt Demoniũ habes. Nota pͥmo ſm Theophilũ q2 frequenter reuelauit cogitatões eoꝝ qḋ demoni attribuebant cui tñ coꝛdiũ occulta ſunt abſcondita. Scḋo ſm Chꝛyſ. ꝓpter ſmonem ip̄iꝰ trãſcẽdentẽ ſmonẽ eoꝝ.⁊ aliqñ patrẽ ſuũ dicebat deuꝫ Vl̃ q2 aliqñ q̄dã alta ⁊ ſubtilia loq̄bat̃ dicẽs. Ego ſum panis viuus. Ideo dixerunt. Credimus quia ſamaritanus es ⁊ demonium habes. Greg. Penſanda eſt ſaluatoꝛis clementia.nõ ꝓrupit in ipꝛoperia quos tamen poterat mergere in ꝓfunda inferni. Gre. Duo quippe ei illata fuerant.vnũ negauit.alteꝝ tacendo conſenſit.ſ.ſe eẽ ſamaritanũ. Quare aũt ſe nõ excuſauit de ſamaritano.oſtẽditur. Pͥmo q2 ſamaritanus interꝑtatur cuſtos.⁊ ip̄e p̄cipue cuſtos noſter eſt.ps.cxxj. Niſi dñs cuſtodierit ciuitatẽ ⁊c. Scḋo q2 euident̃ falſum dixerunt.q2 ſciebant eum circa eos natũ. Tercio quia illud nõ erat ſuũ vituperiũ.ſed illud de demonio erat ſua blaſphemia. Ideo per quatuoꝛ rationes ſe oſtendit nõ hr̃e demoniũ dĩ. Ego honoꝛifico patrem meũ.q.d.hoc demon nõ facit.diabolꝰ em̃ honoꝛi dei reſiſtit.vos aũt inhonoꝛaſtis me. Pͥmo quo ad eius diuinitatẽ ibi. Demoniũ hẽs. Item inhonoꝛauerunt oꝛiginẽ eius. Joh.ix. Neſcimꝰ vñ ſit. Item eius dignitatẽ. Mat.xiij. Nõne h̄ eſt filius fabꝛi. Item eius v̇itatẽ. Joh.viij. Teſtimonium tuũ nõ eſt veꝝ. Item eius potentiã dicentes In beelzebub pͥncipe demonioꝝ eijcit demonia. Mat.xij. Item eiꝰ ſanctitatẽ. Mat.xj. Hõ voꝛax ⁊ potatoꝛ vini. Tandem moꝛte ignominioſa eum inhonoꝛauerunt. Scḋa rõ eſt. Ego gloꝛiam meaꝫ

UVA. BHSC. IyR_034_1

non querо.q.d.dyabolꝰ ꝓpriā gloriā q̄rit. Hiero.
Qui nō q̄rit glīam nō ſentit contumeliaꝫ. Tercia
rō tangit cū ſubdit. Eſt q̄ q̄rat.ſ.glīam meam.⁊ iu
dicet.q.d. Quē deus glorificat demoniū non ha-
bet.ꝫ ego ſum hmōi.igr ⁊c.ij. Pet.j. Accipiens a
deo p̄re honorē voce lapſa de celo. Hic eſt filiꝰ me
us dilectus ⁊c. Quarta eſt.cuius iniuriā deꝰ iudi-
cat demoniū nō habet.ꝫ ego ſum hmōi.igitur ⁊c.
hoc tangit cū dī.⁊ iudicet.q.d. Nō eritis ſine vin-
dicta. Nota h̄ docemur cum q̄s falſe vel iniuſte
infamat vel calūniat.tunc laudabile eſt q̄ ſe excu-
ſat.⁊ tūc patient criminatores reuelet. Nā ex h̄ ſe-
quunt tria bona. Primū bonuꝫ: innocentis fama
cōſeruat.qđ eſt maximū bonū int res tꝑales.vt di
cit.s.Tho.in.ij.ij.q.lxij. Et.j.Chor.ix. Melius ē
mihi mori q̄ꝫ vt glīam meam q̄s euacuet. Secun-
dum detrahentis lingua refrenat q̄ ē nociua.j. Jo
han.iij. Omnis q̄ detrahit fratri ſuo homicida eſt
Terciū bonū audiētis ſcandaluꝫ remouet. Mat.
xviij. Ve illi ꝑ quem ſcandalū venit. Hec haben-
tur.xj.q.iij. Inter verba. Tunc oſtendit efficaciam
ſue doctrine. Amen amen dico vobis. Si q̄s ſer-
monē meū ſuauerit.mortē nō guſtauerit ineternū.
id eſt nō experiet. Nota triplex eſt mors. Pria
eſt nature.ps.lxxxviij. Quis eſt hō q̄ viuet ⁊ nō vi
debit mortē. Scđa culpe. Ab hac vbū dei liberat.
ad Heb.iiij. Viuꝰ eſt em̄ ſermo dei ⁊ efficax. Ter-
cia eterne miſerie. Ab hac etiam verbū dei liberat
ps.vj. Non eſt in morte q̄ memor ſit tui ⁊c. Et i lr̄a
nō guſtabit mortē ineternū.i.eterne damnatōnis
Non de p̄ma eſt intelligendū. ꝫ de alijs duabus.
Item nota triplicē ſermonē debemꝰ ſuare. Pri
mus eſt fidei.ſ.credere in deum. Heb.xj. Impoſſi
bile eſt ſine fide placere deo. Scđs de dilectōe dei
⁊ ꝓximi. Deutero.vj. Diliges dn̄m deū tuum ⁊c.
Terciꝰ agendi pn̄iam. Math.iij. Pn̄iam agite ⁊c.
Rn̄derunt iudei. Nunc cognouimꝰ q̄ꝛ demoniuꝫ
habes. Greg. Ex bn̄ficio p̄dicatōis xp̄i ſꝑ peiores
fiebant. Abraā mortuꝰ eſt.⁊ ꝓphe mortui ſunt.q.d
Nō eſt maioris efficatie ſmo tuꝰ q̄ꝫ dei. Sꝫ abraā
⁊ ꝓphe locuti ſunt cū deo ⁊ mortui ſunt.⁊ tu dicis
q̄ ſmonē me.ſer.nō gu.mor.ineternum. Nūq̄d tu
maior es p̄re nr̄o abraam.q.d.nullo mō. Quem-
teip̄m facis.q.d.teip̄m laudas ⁊ extollis cuꝫ nihil
ſis.q̄ꝛ hō abiectus ⁊ vilis conditōis.q̄ꝛ filꝰ carpen
tarij de galylea. Sꝫ ipi decepti in ꝓpria malicia in
telligebant de morte corꝑis.qui tn̄ itelligebat de
morte eterna. Iō excuſat ſe de vana glīa di. Si er-
go glorifico meip̄m gloria mea nihil eſt.i.gloriam
meam vanam reputabitis. Eſt p̄r qui glīficat me.
Joh.j. Vidimus gloriā eius q̄ſi vnigeniti a p̄re.
Quem vos dicitis q̄ꝛ deꝰ noſter eſt.q.d. Nō ē a vo
bis alienus. Et nō cognouiſtis eū.ſ.ꝑ fidem ⁊ cha
ritatē. Theophilꝰ. Si patrē noſcerēt filiū venera-
rentur.ꝫ ego noui eū.hoc dico rōne v̄itatis ⁊ non
arrogantie. Si dixero q̄ꝛ nō ſcio eū vobis ero ſimi
lis mendax. Chryſ. Sicut vos dicitis eum ſcire ⁊
mentiemini.ſic ego ſi dico eū neſcire mentirer.ſed
ego ſcio eū ⁊ ſermonē eius ſeruo.⁊ hoc eſt vere noſ
ſe deū.j.Joh.ij. Qui dicit ſe noſſe deū ⁊ mandata
eius nō cuſtodit mendax eſt. Tunc ꝓbat ſe maio
rem Abraam dicens. Abraā p̄r vr̄ exultauit vt vi-
deret diem meum.ſ.natiuitatis.⁊ vidit ⁊ gauiſus ē
Aug. Vidit.i.cognouit xp̄m in ſpū ex ſuo ſemie
naſciturꝫ.q̄ꝛ abraam deſiderauit noſcere tp̄s aduē
tus.ſ.qn̄ dictū eſt ei. In ſemine tuo bn̄dicētur om-
nes gentes terre. Gen̄.xxij. Et qn̄ in figura triū an
gelorꝫ ſibi apparentiū cognouit trinitatis myſteri
um. Gen̄.xviij.q̄ꝛ dn̄s fecit videre Abraā occultū
xp̄i myſteriū.ꝓpter qđ ille locus dictus eſt.dn̄s vi
det. Sed cōtra dictū veriſſimū arguunt in lr̄a quā
do dicūt.q̄nquaginta ⁊c. Et gauiſus eſt.ſ.dummo
do tres vidit ⁊ vnū adorauit. Vel diem paſſionis
vidit.ſ.i immolatōe Iſaac. Rn̄derūt iudei. Quin-
quaginta annos nōdum habes ⁊ abraā vidiſti.q̄ſi
dicerent. Hoc eſt impoſſibile.q̄ꝛ multa curricula
annorꝫ ſunt elapſa.ſ.duo milia annorꝫ. Sed di.
tn̄ xp̄s tm̄ trigintatriū annorꝫ erat.quare dicūt q̄n
quaginta ⁊c. Theophilꝰ ꝓpter laboris multitudi-
nem maioris etatis erat in apparentia. Scđo ꝓpt
reuerentiā anni iubilei.q.d. Nō vidiſti vnū annuꝫ
iubileū.⁊ dicis te vidiſſe abraā. Falſe aūt ipi reſpō
derunt. Ipe em̄ dixit Abraā vidit diem meum.ꝫ
ipi ꝑuertunt verba ⁊ ſenſum. Iō dat eis intellige-
re deitatem di. Añq̄ꝫ abraam fieret ego ſuꝫ.i.añq̄ꝫ
fieret creatura ego ſum.ſ.creator. Sum eſt verbū
ſubſtantiuū ſignificans purā eēntiam rei ſine con
notatōe actōis vel paſſionis. Et nō dicit fui.quia
deitas nō hꝫ p̄teritū nec futurꝫ.ꝫ pn̄s tm̄. Exođ.iij
Ego ſum qui ſum. Tulerunt lapides iudei vt ia-
cerent in eū. Aug. Defecerunt eis verba ⁊ habue-
runt corda lapidea.iō currūt ad lapides. Ecce eo-
rum malicia.nō moti amore iuſticie ꝫ zelo inuidie
Nam ad blaſphemū puniendū req̄ritur debitus
modus ⁊ ꝓceſſus.vt.ſ.coram iudice ⁊ teſtibus ſit
conuictus ⁊ ſententiatus.vtꝫ Leui.xxiiij.⁊ ex̄ ciui
tatē. Ipi aūt ſine iuſticia ⁊ in loco ſacro quod erat
illicitū.iij.Reg.xj. Joiada pontifex fecit athaliaꝫ
trahi extra ſepta tēpli añq̄ꝫ occideret Ihs aūt ab-
ſcondit ſe. Aug. Nō in angulo q̄ſi timens vel i do
mūcula q̄ſi fugiens.vel retro murꝫ q̄ſi diuertens.
ꝫ celica ptāte inuiſibilē ſe cōſtituens. Et exiuit de
tēplo ꝓpter tria. Primo q̄ꝛ nō venit hora eiꝰ.ſcđo
q̄ꝛ tale genus mortis nō elegerat.tercio ꝓpter exē-
plum.vbi nō eſt reſiſtentia ibi dꝫ eſſe fuga. Mat.x
Si ꝑſecuti fuerint vos in ciuitate iſta fugite in ali-
am. Pro doctrina ſciendū q̄ dn̄ica hodierna vo
catur dn̄ica in paſſione.⁊ hoc iō.q̄ꝛ ſctā mr̄ eccl̄ia
hodie incipit innocentiſſimā ⁊ crudeliſſimā mortē
xp̄i celebrare ⁊ eius anniuerſariū recolere qui nos
redemit de dyabolica ptāte. Et merito ſabbato in
cipitur memoria.q̄ꝛ ſm mḡrm in hyſtoria ſchola-
ſtica.prima feria ſexta p̄cedēte cōcluſerunt iudei
xp̄m mortificare.vtꝫ Joh.xj.igr̄ ⁊c. Dn̄ vocatur a
vulgo nigra dn̄ica: q̄ꝛ cū morit p̄r vel frat alicui.il-
le in ſignū luctus deponit veſteꝫ leticie.⁊ aſſumit
nigram veſtē triſticie. Et ſic facit ſancta mr̄ eccl̄ia
In heſternis em̄ veſꝑis incepit colē memoriā paſ
ſionis ⁊ mortis xp̄i cantando. Vexilla regis ꝓde-
unt.vt ſi forte aliqui ſint lapſi veniant ad vexillū
quod omnes amaritudines facit dulces. Ut figu
ratum eſt ꝑ lignum proiectum in aquis marath.
Nota tamē q̄ duabus hebdomadis paſſio dn̄i re-
colitur. Primo q̄ꝛ a duobus ⁊ ꝓ duobꝰ ꝓpl̄is paſ-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſus eſt.ſ.iudeis ⁊ gētibus.Scđo qꝛ duo teſtamen
ta ꝑ duas hebdomadas exp̄mimus.vetus qđ pre
dixit eum paſſuꝝ.⁊ nouū qđ oñdit eū paſſuȝ. Ter
cio ꝓpter dignitatē patientis. In hoc eccl'ia ſuat
morem antiquoꝝ q̄ longo tp̄e flebant pro morte
venerād̄e ꝑſone.vt Joſeph.lxx.diebus fleuit mor
tem pr̄is ſui Jacob Geñ.vl.Et filij iſrl'.xxx. diebꝰ
Moyſen Deut.vl.Sed eccl'ie nō expedit diu tri
ſtari ꝓpter gaudiū reſurrectōis cōſeq̄ntis. igit̄ ⁊c̄.
Quarto qꝛ ꝓpter magnitudinē ⁊ multitudinē paſ
ſionis nō valet pauco tp̄e meditari.Treñ.j.O voſ
oēs q̄ trāſitis ꝑ viā ⁊c̄.In q̄bꝰ diebꝰ obmittit̄.Gl'ia
pr̄i.in ſignū ſui plācitꝰ.qꝛ v̄ſus iſte ad laudē perti
net trinitatis.Xp̄s em̄ q̄ eſt ſcđa ꝑſona in trinitate
fuit dehoneſtatus iſtis diebꝰ.Sȝ in reſurrectione
Gl'ia pr̄i reſumit̄.qꝛ ꝑ reſurrectōȝ xp̄s fuit gl'ia im
mortalitatis glorificatꝰ.Notabilit̄ aūt tacet̄ in in
troitu miſſe ⁊ rñſorijs.⁊ in venite exultemꝰ.qꝛ illa
ſunt de paſſione.In pſalmis v̄o ⁊ in hymnis non
tacet̄.qꝛ pſalmi ſignificant oꝑatōȝ.ip̄m v̄o nō ꝑſe
q̄bant̄ in oꝑibus eius his diebꝰ.qꝛ tm̄ linguis eo
rum tractauerūt de nece ip̄iꝰ.Sȝ qꝛ ip̄e bonū non
deſinit oꝑari.ergo nō tacet̄ in totū.Et non ſtatim
poſt habitum cōſiliū traditꝰ eſt agnꝰ in manꝰ car
nificum.ſȝ in triduo ante paſca.ergo tunc omnino
tacet̄.qꝛ tūc neq̄ cantat̄ neq̄ legit̄.eo ꝙ tūc maxie
dehoneſtata eſt trinitas in xp̄i captiuitate. cōſputi
one.crucifixiōe ⁊c̄.Tunc em̄ vidimus eū nō habē
tem ſp̄em neq̄ decorē.Et hanc memoriā paſſiōis
dȝ q̄libet recolere.dicēdo illud Cañ.j. Faſciculus
mirre dilectus meꝰ mihi.inter vbera mēa cōmora
bitur.Quia nihil deo acceptiꝰ q̄ȝ memoria paſſio
nis.vtȝ in miraculo.vbi q̄dam frater in clauſtro.
Quere in ſermonibus đ tp̄e in ſmone p̄mo huiꝰ
dñice.Sed heu aliq̄ ingrati ſunt hodie q̄ magis ſe
ſociant iudeis ip̄m lapidando q̄ȝ crucē eiꝰ portan
do ⁊c̄.vtȝ ſupra.vñ Heđ.Quot malas cogitatōes
quis aſſumit tot lapides in deū mittit ⁊c̄.

De eodem

Sermo lxiij.

Tulerūt lapides iudei

ut iacerent in eū.Ih̄s aūt abſcondit ſe et
exiuit de templo.Johan.viij. In v̄bis
iſtis notant̄ duo.Primū eſt iudeoꝝ malignitas ꝯ̄
xp̄m.Scđm eſt xp̄i cōtra iudeos benignitas.Ma
lignitas ip̄oꝝ patet ꝙ xp̄m ih̄m lapidare volebant
q̄ eis tanta bona fecerat.infirmos eoꝝ curauerat.
cecos illuminauerat.claudos ambulare fec̄.lepro
ſos mūdauerat.eos ſuo pane ſatiauerat. viam ſa
lutis p̄dicauerat eis.⁊ tñ volebant eum lapidare.
Quod conq̄ritur dicens.Joh.x.Multa bōa oꝑa
oꝑatus ſum vobis.ꝓpter qđ opus vultis me lapi
dare.Per iſtos iudeos ſignificant̄ mali chriſtiani
quibus xp̄s multa bona contulit.qꝛ animā ⁊ cor
pus dedit.⁊ bona tp̄alia.naturalia.ſacramētalia ⁊
eos ſuo ſanguine redemit.ꝓ iſtis mortē ſuſtinuit
⁊ eum lapidant in pctīs ſuis.Quot em̄ pctā pctōr
cōmittit tot lapides cōtra deū ꝓijcit Ezech.xvj.la
pidabūt te lapidibus.Glo.i.renouant paſſionem
peccatis ſuis.Heb.vj.Rurſum crucifigentes fili
um dei.Quotiens peccator reiterat pctm̄ ꝓ quo
xp̄s mortuꝰ eſt.totiens renouat eius paſſionem.⁊
mittit contra eū lapides.Compat̄ aūt pctm̄ lapi
di. Primo ꝓpter grauitatē.lapis em̄ grauis ē ⁊ ſp
deorſum tendit.ſic pctm̄ graue eſt ⁊ trahit hominē
ad aliud pctm̄.Greg. Pctm̄ qđ ꝑ pniam nō dilui
tur.mox ſuo pondere ad aliud trahit. p̄s.xxxvij.
Sicut onus graue grauate ſunt ſuꝑ me ⁊c̄. Cū em̄
Dauid cōmiſerat pctm̄ cum vxore vrie.ſtatim illđ
traxit eū ad aliud.ſ.ad homicidiū.ij.Reg.xj.Et tā
dem trahit hominē ad infernū.Exođ.xv.Deſcen
derūt in ꝓfundum q̄ſi lapis.Omnes aūt lapides
huiꝰ mūdi nō poſſent vnā animā demergere. ſed
vnū pctm̄ mortale demergit hoiem in infernum.
Exemplū de heremita qui in omni vita ſua đo ſer
uierat.ſȝ in fine vite ſue voluit latro fieri. ⁊ captus
eſt ⁊ occiſus ⁊ damnatus. Scđo pctm̄ cōꝑatur
lapidi ꝓpter infructuoſitatē.qꝛ ſemen qđ ſeminat̄
ſuper lapidem nō pōt fructū facere ꝑfectū.qꝛ licet
aliquo mō virere videat̄.nō tñ facit fructū. Luce.
viij. Aliud cecidit ſuper lapidem.⁊ natum aruit.
qꝛ nō habuit humorē.Sic oīe bonū factū i pctō
mortali nō facit fructū ꝑpetuū.licet h̄ bonū vide
atur.⁊ eſt aliquo mō.tñ in futuro ſcl'o nō facit fru
ctum q̄ eſt meritorius.qꝛ nō hȝ humorē gr̄e.Gre.
Qui charitatē nō hȝ oīe bonū ꝑdet.Iđo iproꝑe
rat apl's conuerſis di.Quē fructū habuiſtis tunc
in illis in q̄bꝰ nūc erubeſcitis.q.d.nullū fructum.
ad Rom̄.vj.Exemplū in Saul q̄ multa bella bel
lauit ꝓ ppl'o dei.ſȝ qꝛ in pctīs fuit.dño nō placuit.
Nec elemoſine faciunt fructū ꝑfectū in peccato.
Eccl'i.xxxiiij.Dona iniquoꝝ non approbat altiſſi
mus.nec reſpicit in oblatōȝ iniquoꝝ.Exemplum
Petrꝰ damiani dicit.ꝙ q̄dam ep̄s vidit btm̄ Bñ
dictū papā poſt mortem in nigro equo ſedentem
Et dū q̄reret quō ſibi eēt.rñdit.Grauiter torque
or.ſȝ de miſcđia dei nō deſpero ſi mihi adiutoriuȝ
p̄beat̄.Uade ad ſucceſſorē meū Johem ⁊ dic ei vt
in tali apotheca ſummā pecunie recipiat ⁊ paupi
bus diſtribuat.multa data ſunt ꝓ me ſȝ nō profu
erūt.qꝛ de rapina fuerūt.⁊ amici mei q̄ eā dederūt
in pctīs fuerunt.Et ideo elyne eoꝝ nō fuerūt mi
hi adiutoriū. Tercio pctm̄ compat̄ lapidi ꝓpter
duriciam.qꝛ ſicut lapis durꝰ eſt.ſic homo indurat̄
ꝑ pctm̄.Hiere.v.Indurauerunt facies ſuas ſupra
petrā.⁊ noluerunt reuerti ad dñm.Job.xlj.Indu
rabit̄ cor eius quaſi lapis.⁊ ſtringet̄ q̄ſi malleato
ris incus. Sed q̄dam pctōres q̄nto magis corri
piuntur ⁊ flagellant̄ a dño.tanto magis induran
tur.Sicut pharao de quo dr̄ Exođ.vij.Induratū
eſt cor pharaonis.Et cū dñs multotiens eum fla
gellaſſet ⁊ emolliri nollet.ſubmerſit eū i mari.Ex
emplū.Burchardus rex friſonū induratꝰ in pec
catis cum baptiȝari deberet ⁊ vnū pedem in laua
cro intinxiſſet.alterum retrahēs interrogauit.vbi
nam plures ſociorum ſuorū eſſent.in inferno an
in paradiſo.Et audiens plures in inferno.alteruȝ
pedem retraxit dicens.Melius eſt plures ſeq̄ q̄ȝ
pauciores.Et accedens dyabolus dixit ei.Bñ fe
ciſti.quarto die ego incōꝑabilia dona tibi dabo.⁊
ecce quarta die ſubitanea morte interijt. Quar
to compatur pctm̄ lapidi ꝓpter ſeꝑandi conſuetu
dinem.Solet em̄ de lapidibus fieri murus qui ſe

UVA. BHSC. IyR_034_1

parat vnam rem ab alia.ſic peccatū facit murꝝ inť deum ⁊ hoiem.Et quot pctā homo cōmittit tot la pides in muro ponit q̄ eū a deo diuidit..Iſaie.lix. Pctā vr̄a diuiſerunt inť vos ⁊ deū vr̄m. Sed iſte mur⁹in hac vita deſtrui pōt ꝑ pniam ⁊ confeſſio nem.Sȝ poſt iſtā vitā ita firmabiť ꝙ nunꝙ deſtru etur.Vn̄ dixit abraā ad diuitē iacētem in inferno Chaos magnū firmatū eſt inter nos ⁊ vos. Luce xvj.In inferno eñ nulla erit redemptio. Auguſ. Cum inferni puteus infelices recipit claudeť ſur ſum aperiecturꝙ deorſum ac dilatabiť in ꝓfundū. nullūꝙ ibi reſpiramen nec liber anhelitus erit.Et clauſtris inſup inferni intricenť illi maledicentes regꝝ nature.⁊ vltra neſcienť a deo q̄ deū ſcire noluerunt.Exemplū.Quidā erat pater malus hn̄s duos filios. Vnus vo videns pctā pr̄is noluit ſecum cōuerſari ⁊ heremū intrauit.Aliꝰ aūt ſeqbať patrē ⁊ in peccatis ambo mortui ſūt.Qd̄ cū audiuit heremita rogauit dn̄i vt de ſtatu eorū ei reuelaret. Rapiť ergo ⁊ ad infernuȝ duciť. vbi vidit diuerſa genera tormentorꝝ.ȝ penas eorꝝ nō vidit.Tūc duxit eū angel⁹ad puteū clauſuȝ lapide magno. Cū ꝙ depōeret lapidē exibat fum⁹ ignis ⁊ clamores validiſſimi ⁊ lamentabiles audiebanť.ȝ pr̄ ⁊ fili⁹ exibant ignē inuicē tanꝙ canes mordētes. Et dixit pr̄.Maledictus tu fili.qr̄ ꝓpter te iniuſta bona congregaui ꝓpť q̄ eťnaľr condemnatus ſum. Ecōtra dixit fili⁹.Maledicte pr̄ qr̄ tu me ꝓcreaſti.⁊ ad talia bona hereditaſti ꝓ qb⁹ eťnaliť ſum dānatus. Et ſic ſe mordentes ⁊ maledicētes in puteū receſſerūt.⁊ lapide ſuppoſito ait angel⁹.Nunꝙ in ppetuū exibūt inde.Et ille reuerſus ad ſeuitā in bono terminauit.

De eodem
Sermo lxiiij. De epiſtola

Si ſanguis hircorū et

thaurorꝝ ⁊ cinis vitule aſpſus inqnatos ſctificat ad emundatōȝ carnis. q̄to magis ſanguis xp̄i q̄ per ſpm̄ſctm̄ ſemetipm̄ obtulit. emūdauit cōſciam noſtram ab opib⁹mortuis. ad Heb.ix.Bartholomeus in pͥma practica ſua dic. Cū mēbꝝ aliqd̄ igne leſuȝ fuerit.mox igni denuo appliceť.⁊ dolor leſioꝙ ceſſabit.Spūaľr.⁊ ſic q̄ leſus fuerit igne praue cōcupiſcētie pcti. talis dȝ accedere ad ignē paſſionis dn̄i ꝑ gratitudinē.⁊ ſuſcipiet mentis ſanitatē.Qd̄ figurať per filios iſrael. Num.xxj.Quicūꝙ em ex illis fuerat leſus a ſerpente venenoſo ⁊ ignito.cū intuitus erat ſerpentē eneū ſanat⁹eſt.Spūaľr.Per ſerpentēvenenoſum intelligiť diabol⁹.De q̄ Gen.iij.ait Eua.Serpenſ decepit me.Qui igr̄ a tali lediť.intueri dȝ ſpentēȝ eneū.i.xp̄m poſitū in cruce.⁊ ſanať in aīa. Vnde hugo de ſacramentis.Cuncta q̄dem corpa tā animata q̄ȝ inanimata vͭtute paſſionis xp̄i credimus reſtaurata.Et Grego.in regiſtro.Nulla mihi ſal⁹ nulla virt⁹corpis ⁊ anime niſi i xp̄i feliciſſima paſſione.de q̄ thema.Si ſanguis hircorꝝ ⁊ thaurorꝝ ⁊c multo magis ſanguis xp̄i. In ſumma ep̄le duo innuunť.Primo ap̄ls oñdit paſſionis xp̄i dolorē acerbiſſimū ibi.Xp̄s aſſiſtens.Scd̄o ſubdit paſſionis dn̄ice valorē vtiliſſimū. De pmo dicit. Frēs. xp̄s aſſiſtēs pontifex futurorꝝ.In his vbis innuitur q̄ nos ad introeūdū in tabernaculū celi diſponūt. Primum eſt vnctio gr̄e.Ideo a xp̄o dicimur xp̄iani.Hec vnctio gr̄e dať in baptiſmo in ſignuȝ ſpūalis vnctionis.Scd̄m diſpones nos eſt chriſti orō ibi.Aſſiſtens.ſ.deo pr̄i ad interpellandū ꝓ nobis. Nota xp̄s orauit vbis.Joh.xvij.Non pro eis rogo tm̄.ȝ ⁊ ꝓ his q̄ crediturı ſūt ꝑ vbum eorꝝ in me.Item orauit lachrimis.Heb.v.Cū clamore valido ⁊ lachrimis offerēs eſt exauditus pro ſua reuerentia.Item orat quotidie cicatricū oñſione. ad Heb.ix.Intrauit ihs in celū vt ꝓ nobis appareat vultui dei.Terciū diſponēs eſt oblatio cū dr̄. pontifex.Hebr.v.Ois pontifex ex hoib⁹ aſſumpt⁹ꝓ hoib⁹conſtituiť in his q̄ ſunt ad deū vt offerat ſacrificia ⁊ dona.Tunc ſubiūgiť future remuneratōnis expectatio.cū ſubdit. Futurorꝝ bonorꝝ j.Chor.xv.Si in hac vita tantū in xp̄o ſperantes ſum⁹.miſerabiliores ſum⁹oīb⁹hoib⁹.Jō ad Hebr.xiij.Nō habem⁹hic manētem ciuitatē ⁊c. Itē poſt hec q̄ nos abijciūt innuit cū ſubdit.pampli⁹. Tercio ſubdit q̄ impediūt. Primum eſt luxuria. ibi.nō hircorꝝ.Iſid.Hirc⁹eſt anial laſciuū ferueuſ ad coitū.⁊ ſic luxurioſi merito compantur hirco. Hiere.j.Ollā ſuccenſam ego video.⁊ faciem ei⁹a facie aqlonis.Itē rōne petulātie ⁊ oculi.Et ſic dic Aug.Impudic⁹ocul⁹impudice mētis eſt nunci⁹ Itē rōne feditatis.Jō ſup ſodomā pluit ſulphur Nā dicit Democrit⁹.ꝙ eſt tāte caliditatis vt cruor ei⁹adamantē diuidit.quē nec ignis nec ferrum diuidere poteſt.Et ſic luxurioſi. Scd̄o nō ſanguine thaurorꝝ.i.ſupbia. Primo rōe ferocitatꝭ. Prouerbi.xiij.Inter ſupbos ſꝑ iurgia ſūt.Scd̄o thaurus paſciť ſol⁹niſi tpe amoris.Et ſic ſuperbivolūt eſſe ſingulares in hoib⁹.nō permit entes alios cū eis morari dicentes illō Sap.ij.Sit fortitudo lex iuſticie nr̄e.Eccl'i.x.Initiū ois pcti ſuperbia⁊ qui tenuerit illā implebiť maledictis.Greg.Euidētiſſimū ſignū reprobon eſt ſuperbia.pſ.c.Nō habitabit in medio dom⁹mee q̄ facit ſuperbiā.Ariſtoteles.In corde thauri os durꝝ repiť.Et ſic in hoie ſupbo.Eccl'i.iij Cor durꝝ male hēbit in die nouiſſimo. In ſumma ep̄le ap̄ls oñdit quatuor differētias xp̄i ad pontificē veteris teſtamenti. Prima ē qr̄ ille intrauit tabernaculū manu factū.ȝ xp̄s itrouit in tabernaculū nō manufactū.Scd̄a eſt.qr̄ ille cū ſanguine alieno ȝ xp̄s cū ꝓprio.Tercia. qr̄ ille plures.ȝ xp̄s ſemel.Quarta qr̄ ingreſſio illius erat tm̄ remiſſio pctōꝝ illi⁹anni.ȝ ingreſſus xp̄i oium annorꝝ etiā pteritorꝝ.Et cōmendat eū a multꝭ Primo a gr̄e plenitudine cū dicit.Chriſt⁹.qd̄ infpretať vnct⁹.Ipe eñ vnct⁹eſt oleo plenitudis gr̄e pſ.xliiij.Vnxit te de⁹de⁹tu⁹ oleo leticie ꝑ ꝯſortib⁹ tuis.Joh.j.De plenitudine ei⁹oēs accepim⁹.Secūdo cōmendať ab officio cū dicit pontifex.i.pontē faciēs.qr̄ ſeipm̄ fecit nobis pontē eūdo ad patrē attingens a ripa nr̄e miſerie vſꝙ ad ripā felicitatꝭ eterne.Per hūc traſeūtes nō ſubmergimur in flumine culpevbi trahimur ad mare pene eťne.Joh. xiiij. Nemo venit ad patrē niſi ꝑ me. Jō i euangelio hodierno agiť de pila.Tūc eñ iudei pilaȝ fecerūt qn̄ lapides in xp̄m miſerūt. Sȝ i paſcene crux

UVA. BHSC. IyR_034_1

poſita eſt ſup pilã ꝛ tũc pons nobis factus ẽ. Mũdus eñ iſte erat tãq̃ mare piculoſum ꝛ tãq̃ flumi⁹ rapidus in q̊ oẽs piclitabamur. Sꝫ ꝯ naufragium dedit nobis xp̃s adiutoriũ triplex. nauẽ. tabulam ꝛ pontẽ. Nauis eñ eſt innocentia i q̃ poſitus fuit adam. ſꝫ iſta nauis fracta fuit qñ ipe peccauit. In hac naui fuit btã virgo q̃ gr̃ijs integra ꝛ ſaluis mercib⁹ plena ad portũ paradiſi puenit. In hac naui ſunt oẽs pueri baptizati q̃diu ſuant innocentiaꝫ baptiſmalẽ. Sꝫ q2 fere oẽs hoies frãgũt nauẽ baptiſmalis innocẽtie. iõ de⁹ pauit nobis tabulã penitẽtie. Nam ſm Hiero. Pnia eſt pma tabula p⁹ naufragiũ. In hac tabula pnie fuit maria magdalena. q̃ cũ iſta tabula ad portũ padiſi puenit. Imo etiã alias virgines multas q̃ erãt in naui innocentie trãſcendit tam ad meritũ q̃ ad premiũ. Bern. Sicut de⁹ nõ puabit eos bonis q̃ ambulãt in innocentia. ita nõ puabit bonis eos q̃ ambulant i pnia Quia vo ſunt multi q̃ frangũt nauẽ innocẽtie. ꝛ q̃ perdũt tabulã pnie. Idõ de⁹ ppauit terciũ adiutoriũ. ſ. pontẽ ſue paſſionis. Iſte pons inchoatus ẽ hodie in pile fundatõne. ſꝫ in paſceue ẽ cõſummatus in trabiũ ꝛ tabulaꝝ ſuppoſitõe. Tũc igr̃ quattuor trabes ſupducte ſũt. quaꝝ vna fuit de palma ſcõa de oliua. tercia de cedro: quarta de cypreſſo. De his quattuor lignis crux xp̃i facta fuit. Deide ſuper has trabes poſita eſt tabula. i. caro xp̃i puriſſima. q̃ q̃tuor clauis in eam fuit confixa. Et ſic factus eñ pons. Iõ xp̃s dr̃ pontifex. i. pontẽ faciens Primo ppter habitũ. Habuit eñ amictũ qñ fuit velat⁹. Habuit albam qñ ab herode albaveſte fuit indut⁹. Habuit blatã qñ a militibus purpura fuit circũdat⁹. Habuit cingulũ ꝛ ſtolã qñ ad ſtatuã fuit ligat⁹. Habuit manipulũ qñ in manib⁹ fuit clauis confix⁹. Habuit mitrã. qñ ſpinis fuit coronatus. Habuit baculũ paſtoralẽ. qñ arũdo ſibi i manibus data fuit. Habuit ſandalia. quando habuit clauos in pedib⁹. Scõo dr̃ pontifex ppt vnctionis myſteriũ. ipe eñ fuit vnct⁹. iuxta illõ ps. xliiij. Vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ oleo leticie ꝛc. Olim quidem de⁹ erat hoi dur⁹. ſꝫ mõ xp̃s eſt vnct⁹. ꝛ iõ factus ẽ manſuetus. Iõ dicit. vnxit te de⁹ de⁹ tu⁹ ꝛc. Olim erat irat⁹. ſꝫ fact⁹ eſt let⁹. Idõ dr̃ oleo leticie. Olim de⁹ in gr̃a ſua erat auarus. ſꝫ xp̃s fact⁹ eſt larg⁹. Iõ dr̃. pre ꝯſortib⁹ tuis. Dedit eñ de⁹ pr̃ ſibi ſpm̃ gr̃e et miſcõie ſine menſura. De cui⁹ plenitudie nos oẽs accepim⁹. Tercio dr̃ pontifex ppter officiũ. qõ q̇dem officiũ triplex eſt. Primũ eſt p pplo orare. Et ſic xp̃s orauit p nobis multipl̃r. Nam orauit verbis. Ioh. xvij. Nõ p eis rogo tm̃. ſꝫ p eis q̃ credituri ſunt p verba eoꝝ in me. Orauit lachrimis. Hebr. v. Cũ clamore valido ꝛ lachrimis offerens exauditus eſt p ſua reuerentia. Orauit ſanguine. Hebr. xij. Acceſſiſtis p ſanguis aſpſionẽ meli⁹ loquentẽ q̃ Abel. Orat q̊tidie cicatricũ repſentatione. q2 eas patri q̊tidie repñtat. ad Hebre. ix. Intrauit ihs in ipm celũ vt appareat nũc vultui dei pro nobis. Scõm officiũ pontificis eſt ſacrificiũ offerre. Et iſtõ xp̃s habuit. q2 p nobis ſe in ſacrificium obtulit. ad Hebr. ix. Per ſpm̃ ſctm̃ ſemetipm obtulit deo immaculatum. Qñ aũt ſacrificiũ offerebatur igne accendebat. Et ſic ipe fuit accenſus igne amoris quo ad animã. De q̃o igne dr̃ Luce. xij. Ignem veni mittere in terrã ꝛc. Iohã. xv. Maiorem hac dilectõꝫ nemo hꝫ q̃ vt animã ſuã ꝛc. Fuit accenſus igne doloris quo ad carnẽ ꝛ animam. Tren. j. O vos oẽs q̃ tranſitis p viam attẽdite ꝛ videte ſi eſt dolor ſicut dolor meus. Fuit accenſus igne paſſionis quo ad carnẽ ſuã. ps. xvj. Igne me examinaſti. Terciũ officiũ pontificis eſt pbendas diſtribuere. Et ſic ipe pbẽdas diſtribuit. ſicut dicit Amb. in hec verba. Auctor hũani generis in cruce exiſtens pietatis officia diuidebat. pſecutioneꝫ aplis pacẽ diſcipulis. corpus iudeis. patri ſpiritũ virgini paranymphũ. latroni paradiſum. pctõrib⁹ infernũ. penitentib⁹ pniaꝫ delegauit. Tercio cõmendat a largitate cũ ſubdit. Futuroꝝ bonorum ſupple dator. Dicit Heſter. ij. Dona largit⁹ ẽ iux magnificentiã pncipalẽ. In creatõne dedit nobis bona tpalia. In redemptõe bona ſpũalia. In glorificatõne bona eternalia. Prouerb. iiij. Dabit capiti ſuo augmenta gr̃aꝝ ſpũaliũ in pñti. ꝛ corona incli a. i. eterna gloria pteget te. ſ. in futuro. Vñ ait Ioh. x. Ego veni vt vitã habeant. ſ. in pñti p gratiam. ꝛ abundanti⁹ habeant. ſ. in futuro p gloriam

Quarto cõmendat a ducatu ibi. pampli⁹ ꝛ perfecti⁹. ſupple intrauit tabernaculũ. i. celũ. vt patefaceret nobis aditũ. Nota cũ dñs fuit cum moyſe in monte. tunc dñs pcepit fieri tabernaculum. et oñdit ei formã. Qõ poſtea fecit beſeleel ex pcepto Moyſi cũ dixit ei dñs. Fac ſm exemplar qõ tibi monſtratũ eſt in monte. Exod. xxv. Qõ etiã bene figurat p Ioſue. cui dictũ eſt Deutero. xxxj. Confortare ꝛ eſto robuſt⁹. introduces pplm̃ meũ i terrã pmiſſionis. q. d. Confortare ad patiendum. et eſto robuſtus. ad diabolũ conterendũ. introduces pplm̃ meũ in terrã pmiſſionis. i. in celũ. Hoc tabernaculũ qõ xp̃s intrauit. pcellit tabernaculũ veteris teſtamẽti in tribus. Eſt eñ pamplius. i. multo amplius q̃ tabernaculũ aliud. q2 plurimos capit ppter continentiã diuinitatis. Ioh. xiiij. In domo patris mei mãſiones multe ſunt. Et Baruch iij. c. de amplitudine hui⁹ tabernaculi dicit. O iſrl̃ q̃ magna eſt domus dñi. ꝛ ingens locus poſſeſſionis eius. Itẽ ẽ pfecti⁹. i. magis pfectũ q̃tum ad excellentiã ſctitatis. q2 ibi ẽ eťna btitudo. In veteri aũt tabernaculo appebat tm̃ gl̃ia dñi ad horã in q̃dã nubecula. h vo pfecta. vñ ps. xxvj. Vnaꝫ petij a dño hanc reqrã. vbi dicit Aug. Cur p multa vagaris homũcio. habes vnũ bonũ ꝛ illõ inqre in q̊ ſunt oia bona. ꝛ ſufficit. Itẽ eſt nõ manu factũ ſic illud qõ fuit in heremo. Sic nõ ſufficiũt nr̃a merita. Quis eñ eſt tã dign⁹ vt mereri valeat regnum oim ſcõꝝ. Rom. viij. Nõ ſũt condigne paſſiones hui⁹ tpis ad futurã gl̃iam q̃ reuelabit in nobis.

Quinto cõmẽdat eũ a ppatõne vie de quo ſubdit. Neq̃ p ſanguinẽ hircoꝝ aut vituloꝝ. ſꝫ p ppriũ ſanguinem introiuit ſemel in ſancta eťna redemptõne inuenta. vñ Can. iij. Aſcẽſum fecit purpureũ. Hoc factũ fuit qñ aſſumpſit viam ſanguie ſuo vt nos ſequamur eũ. j. Pet. ij. Xp̃s paſſus ẽ p nobis vobis relinq̃ns exẽplũ vt ſeq̃mini veſtigia eius. Et. ij. Thimo. ij. Si cõpatimur cõregnabim⁹. Nã ſacerdos veteris teſtamẽti intrabat in ſan

UVA. BHSC. IyR_034_1

eta ſctoꝝ cū ſanguine hircoꝝ aut vituloꝝ.ſ.hirci t vituli ruffe.x.die ſeptimi menſis. Hircꝰ ille figurat xpm p pctī ſilitudinē. Vitula ꝙ xpī carnis infirmitatē. De vitula legit Num.xix. ꝙ erat ruffa. q: caro xpi fuit tota paſſionis ſanguine rubricata vn̄ Iſa.lxiij. Quare rubꝝ eſt indumentū tuum.et veſtimenta tua ſicut calcantiū in torculari. Item erat etatis integre.q: xps paſſus eſt in pfecta etate Ité fuit ſine macula.ſ.pctī originalis.nec portauit iugū iniqtatis.vn̄ ps.xiiij. Qui ingredit ſine macula.t opat iuſticiā. Item tradebat ſacerdoti. ſic xps a iuda tradit eſt ſacerdotibꝰ. Itē imolabatur ex̄ caſtra.ſic xps ad Hebr.vl.ex̄ portā paſſus eſt. Aſpergebat ꝙ ſepties domꝰ cū ſanguine cōtra tabernaculū.q: ſanguis xpi effuſus eſt in remiſſionem plenā oīm pctoꝝ.vn̄.j.Ioh.ij. Ipe eſt ꝓpiciatio ꝓ pctis noſtris.nō ꝓ nr̄is tm̄ ſ etiā ꝓ totiꝰ mūdi.Cōburebat tn̄ fumo. q: xps paſſus eſt opprobria.vn̄ ps.lxviij. Opprobria exprobrantiū tibi ceciderunt ſup me.Et accipiebat ſacerdos lignum cedrinū t yſopū t coccū.t mittebat in flammam. Quia fides nr̄a.ſpes t charitas in dei paſſionem mittunt.In cedro nāq: notat ſpes ꝓpter altitudinē.In yſopo fides ꝓpt hūilitatē.In cocco intelligitur charitas ꝓpter colorē. Vir mundus colligebat t ferebat cineres ex̄ caſtra.Cinis aūt ē memoria paſſionis qua p pdicatōnes apl'i detulerūt ad gentes.qbꝰ dn̄s ait.Ioh.xv. Iam vos mūdi eſtis ꝓpter ſermonē quē locutꝰ ſum vobis.Ex hoc cinē fiebat aqua luſtratōnis.p quā ſignificat ſacramētum baptiſmatis.q: effectū hꝫ a paſſione vt renatis pateat regnū celeſte. Vltimo cōmendat euꝫ a redemptōne ibi.Eterna redemptōe inuēta.vt redempti.ſ.ſint etnal'r. Vn̄ yſa.lj.Et nūc ꝙ redempti ſunt a dn̄o reuertent.ſupple a pegrinatōe ad patriam.de miſeria ad gl'iam.de labore ad requiem.de dolore ad iocunditatē.Et venient in ſyon laudantes glorificatoꝝ ſuā de obtenta victoria. de collata leticia ſempiterna ſuper capita eoꝝ.Quia incogitabilis.ineffabilis.incōprehenſibilis erit.Gaudiū t leticiā obtinebūt de ſtola aīe t ſtola corpis. Fugiet dolor t gemitus.q: iā non eſt amplius timor de culpa ſiue de pena.qm̄ gl'ia erit eterna.

De eodem
Sermo lxv.

Si ſanguis hircoꝝ aut

thauroꝝ tc.Hebr.ix. Cōmēdat i hac epiſtola pcioſus ſanguis xpi.p quē ipe pōtifex nr̄ xps celū tāq: ſctāſctoꝝ intrauit.t inqnatū ſanctificauit. Conſiderandū ergo eſt ꝙ pontifex noſter p ſanguinē ſuū opatus eſt mundi purgationē.inferni ſpoliationē.celi reſerationem . iudicij euaſionem.De pmo dr̄ h.Si em̄ ſanguis hircoꝝ vſq: qnto magis ſanguis xpi tc. Hebre.ix. Omīa pene in ſanguine mūdant ſm legē. Miſer mūdꝰ leproſus fuit.vn̄ p ſanguinē mundari debuit. Sacerdos aūt ipm mundans eſt xps.de ꝙ Leui. xiiij Aſpget domū ſepties.purificabitq: eam tā in ſanguine paſſeris ꝙ in aquis viuentibꝰ.Domꝰ lepro ſa mundū ſignificat.paſſer carnē xpi.aq̄ viuentes baptiſmū. Septē aſpſiones ſeptem ſanguis effuſion es xpi ſignificare pn̄t. Prima effuſio fuit i circūciſione.Scd̄a fuit in mōte oliueti in orōe. Luc. xxij. Factus eſt ſudor eius ſicut gutte ſanguis decurrētis in terrā.Tercia in flagellatōe.Quarta in coronatōe.Quinta in manuū pforatōe. Sexta in pedū crucifixione.Septima in lateris apertione. Ecce quō xps in terra t in aere ſanguinem ſuum aſpſit vt mundū immūdū mūdaret. Vn̄ Chryſ. Nō ſub tecto ſ ſub celo xps imolabat. vt vniuerſus aer in excelſis.imolato eiꝰ odore a tetro mundaret. Sꝫ t terra ſil'e bn̄ficiū ſentiebat cū de eiꝰ latere ſanguis ſtillatio emanabat p quā mūdata eſt De ſcd̄o Zach.ix.Tu ꝙ in ſanguine teſtamenti emiſiſti victos tuos de lacu in ꝙ nō erat aq̄.Glo. id eſt nulla refrigerās miſcd̄ia.quā diues petijt cū dixit. Mitte Lazaꝝ vt intingat extremū digiti ſui in aquā vt refrigeret linguā meā.Quere ergo miſericordiā dei nō in inferno.ſ dum viuis i mūdo. Ibi em̄ aquā negauit ſ ſanguinē ſuum h dat. Ibi vnā guttā aque negauit.h p'rimas guttas immo fluuios ſanguis miſtrauit.Bern̄. Apd̄ dn̄m miſericordia t copioſa apd̄ eū redemptio . q: nō gutta ſ vnda ſanguis largit.p qnq: em̄ partes corporis emanauit.Hoc ergo ſanguie vincti de lacu libant inferni.Sicut legit ꝙ ſtrucio cuiꝰ pullū Salomō incluſerat.tulit vermiculū cuiꝰ ſanguine vitꝝ liniuit.t fractū eſt t pullꝰ liberatus. Sic xps electos ſuos liberauit fracto inferno p ſanguinē vermiculi carnis ſue.ps.xxj.Ego ſum vermis t nō homo Infernꝰ em̄ xpo frangenti fuit q̄ſi vitreus. ſ damnatis ferreus. De tercio Apocal'.xxij.Beati ꝙ lauāt ſtolas ſuas in ſanguine agni vt ſit poteſtas eoꝝ in ligno vite.Et p portas intrent ciuitatē. foris aūt canes venefici. Lignū vite xps eſt p quod ſpūal'r t etnal'r anie nr̄e viuūt ꝙ mortue erāt pctis Vn̄ bn̄ xps ait in ps.cj.Silis ſum pellicano ſolitudinis tc. Pellicanꝰ em̄ ſicut dicit glo. dr̄ pullos ſuos roſtro occidere t triduo lugere. t tunc roſtro ſuo ſanguinē ſuū ſup eos fundere.t ſic illi reuiuiſcūt. Ita xps ſanguine ſuo nos viuificauit. Sꝫ ecce ad portas ciuitatis ſupne nullꝰ pōt intrare niſi lotꝰ xpi ſanguine.Solus em̄ ſanguis agni aperire potuit portas. Bern̄. Sanguis xpi eſt clauis paradiſi. Vn̄ clauiger xps nr̄ pmꝰ p ꝓpriū ſanguinē intrauit ſemel in ſancta. De quarto ad Rom.v. Cōmendat ſuā charitatē deꝰ in nobis tc. vſq: iuſtificati in ſanguine ipiꝰ.ſalui erimꝰ ab ira per ipſum Sicut aūt electi p ſanguinē xpi irā iudicij euadūt ita reprobi p ſanguinē ipiꝰ grauiꝰ habebūt iudiciū q: ſanguis xpi clamat ꝯtra eoſ. Iob.xvj. Terra ne operias ſanguinē iuſti.neq: inueniat in te locū latēdi clamor meꝰ. Tunc q̄dē ꝯ pctōres clamat.ſ nūc ꝓ pctōribꝰ xpi ſanguis clamat. Hebr.xij. Acceſſiſtis ad ſanguis aſpſionē meliꝰ loqntē ꝙ abel.quia ſanguis abel vindictā fratricidij petijt. Sāguis domini vitā pſecutoribꝰ ſuis ipetrauit. Quia igi ſanguis xpi in iudicio ſaluat electos t ꝯfundit reprobos. Iō bn̄ dr̄ Apocal'.xix.ꝙ Iohes viderit veſtitū veſte aſpſa ſanguine habentē dyademata multa in capite.t gladiū ex vtraq: pte acutū in ore. dyademata ad coronandū electos.gladiū ad feriendū reprobos.Caput xpi diuinitas. In capite er-

UVA. BHSC. IyR_034_1

go dyademata habuit.qꝛ in cōtemplatōe ꝛ fruitione diuinitatis corona erit.

Feria ſecunda

Sermo lxvj.

Veretis me et non in

q
uenietis.Joh.vij. Jobes meſue in prima practica ſua dicit. Cuncta qdē vulnera que vgūt ad mortē ſolis vginibꝯ manebūt alligãda. Nam tactus impudicoꝝ morboſus ē ꝛ plurimū infectiuꝯ ꝛ gñat.ꝫ pudicoꝝ ſalubrior ꝛ leuior Spūalr.Et ſic vulnera feliciſſime paſſionis xpi. Chryſ.Sic etem̄ conuenit facere dñice paſſiōi vt incorrupti ſimꝯ mente ꝛ corpe. Et ꝓ tali mūdicia orat ecclia in introitu miſſe. Miſere mihi dñe qm̄ cōcal.me hō.tota die bellās cōtribula.me. In collecta.Sctifica queſumꝯ dñe nr̄a ieiunia.ꝛ cunctaꝝ nobis indulgentiã ꝓpitiꝯ largire culpaꝝ. Et ſic fecerūt niniuite.De q̊ ait epl'a Jone.iij.Cū voluert mūdari ꝛ dño placere.egerūt pniam ad ꝑdicationem Jone.Et ſic nos ſi imūdi ſumꝯ agamꝯ pniaȝ tūc mūdabimur vt poſſemꝯ dño ligare vulnera.et ſic iudei nō fecerūt. ergo nō inuenerunt gratiam in eiꝯ paſſiōe ꝓpt maculã opeꝝ ſuoꝝ. ergo ait eis. Queret me ꝛ nō inuenietis. Aliud thema.Cornica vel cornix morſa a ſerpente q̄rit herbã in remediū.Spūalr.Et ſic pctōr veneno pctī circundatꝯ q̄rat pniam. Nãle eſt fugere piculū.Math. viij. Timētes piculū ſubmerſionis acceſſerūt ad xp̄m dicētes.Dñe ſalua nos perimꝯ.Heſter.xiiij. Pauēs piculū cōfugit ad dñm.Et ſi illud corpale periculū fugiēdū eſt.multo magis piculū eternale. ps.cxiiij.Pericula inferni inuenerūt me. Lu.xiij Niſi pniam egeritis oēs ſil' pibitis.Jō recurramꝯ ad remediū aie.ſ.ad dei miſcdiam.De q̄ introitꝯ. Miſere mihi ꝛc̄.Et in collecta.ꝛ niniuite in epl'a.

In ſumma euãgelij duo innuunt. Primo iudeoꝝ peruerſio cū dr̄. Miſerunt miſtros.Scdo ſapiens xpi rñſio cū dr̄. Adhuc modicū tp̄s vobiſcuȝ ſum ꝛc̄.De primo dicit. In illo tpe.ſ.cū xp̄s predicaret in tēplo.ꝛ multi crediderūt in eū de turb dicētes.Cū venerit xp̄s nūqd maiora ſigna faciet q̄ꝫ q̄ h facit.Et audientes h hoc phariſei ꝛ principes miſerūt miſtros q̄ſi incognitos vt appꝫhenderent ihm.Chryſ.Nō per ſe.mordebat em̄ eos qꝛ turbe xp̄m glorificabãt.iō volebant eū per miſtros appꝫhendere. Aliqñ in ſmone.Math.xxij. Abeuntes phariſei cōſiliū inierūt vt caperēt eum in ſermone Sȝ ip̄e euaſit p ſapiam di.Reddite q̄ ſunt ceſaris ceſari.ꝛ q̄ ſunt dei d̄o. Aliqñ in ope. Luce.vj.Erat hō manū aridã hñſ.obſeruabãt aūt eū ſi lȝ i ſabbo curare. Sȝ euaſit p increpatōȝ dicēs eis. Si licet ſabbato bñfacere an male ꝛc̄. Aliquãdo i iudicio Joh.viij. Adducūt mulierē in adulterio depꝫhenſam dicētes.Mgr̄:moyſes iuſſit hmōi lapidare.ꝛ hoc dixerūt iō volētes eū accuſare.Sȝ xp̄s euaſit vincens eos per ſapiam ꝛ iuſticiam di. Qui ſine pctō eſt vr̄m in illã ꝑmus mittat lapidē. Et p miſericordiã cū dixit.nec ego te ꝯdemnabo.O miſera inſania.voluerunt illū cape quē celi ꝛ tra cape nō poterãt.q ſolo vbo creauit oia.ꝛ nutu ſuo creauit vniuerſa.Sȝ ꝓuerbi.j.dr̄. Fruſtra iacit rhete añ ocl'os pennatoꝝ.Job.xij. Jp̄e nouit decipiētē ꝛ eū q̄ decipit. Nã dr̄ ioh.ij. Jp̄e nouit qd eſſet in hoie. Aliqñ tēptabãt eū in aliena pſona vt h.Mittentes miſtros.nō in ꝓpria pſona.qꝛ timuerūt turbas.ꝫ euaſit p potentiã.cū ſubdit. Dixit eis ieſus Adhuc modicū tp̄s vobiſcū ſum.ſ.vij. menſium a mēſe ſeptēbri a q̄ntodecimo die incipiēdo ad tēpus paſſionis ꝯputãdo.Et vado ad prēm qui me miſit.Chryſ.q.d. Quare vult̄ me interficē:puū expectate tp̄s.qꝛ nō ē poſitum in ptãte vr̄a ꝫ mea.qꝛ adhuc optet me ꝑdicare ꝛ ſigna facere per q̄ venio ad paſſionē. Vado ad eū q̄ me miſit.i. ad patrem. Sed dr̄.q̄re xp̄s modico tpe voluit ꝑdicare: Rñdet. Primo ad demonſtrandã ſuã vtutem q.ſ. in tammodico tpe totū mundū imutaret.ps. lxxxiij. Melior eſt dies vna in atrijs tuis ſup milia.Scdo ad excitandū deſideriū diſcipuloꝝ.vt.ſ. magis eū deſiderarēt quē modico tpe hituri erãt. Lu.xvij. Venient dies in q̄bꝯ deſiderabitis videre vnū diē filij hois ꝛ non videbitis ꝛc̄.Tercio ad augmentandū diſcipuloꝝ ſpūalem ꝓfectū. Cum em̄ xpi hūanitas ſit via tendendi in xp̄m. ſicut hr̄ Joh.xiiij.Ego ſum via.veritas ꝛ vita. Non debemus in ea q̄ſcere vt in termino.ꝫ p eam debemꝯ in deū tendere. Ne ergo corda diſcipuloꝝ carnali affectu vt in hoie q̄ſcerēt.iō xp̄s corpalē ſuã pſentiã eis ſubtraxit.Jō dixit Joh.xvj.Expedit vobis vt ego vadã. Queretis me ꝛ nō inuenietis.hoc fuit ſm Aug.poſt xpi aſcenſionē.qñ multi iudei cōpuncti ad ꝑdicationē apl'oꝝ crediderūt. Vñ dicit Aug. Viderūt xp̄m ſuo ſcelere morientē. ꝛ crediderunt in xp̄m ſuis ſceleribꝯ ignoſcentē.ſm auteȝ Chryſ.hoc factū fuit tpe Tyti ꝛ Veſpaſiani qñ hierl'm capiebat ꝛ deſtruebat.tunc cognouerunt h eis eueniſſe ꝓpter mortē xpi:quē eo tpe libenter habuiſſent ꝓ liberatore.Et ideo dixit. Queretis me ꝛ nō inuenietis. Jſtud aūt quotidie accidit.qꝛ multi xp̄m querūt.ꝛ nō inueniunt. ex eo q̄ nō q̄runt eū ibi vbi eſt.ꝫ vbi nō eſt.xp̄s em̄ nō eſt in delicijs.Cañ.iij. Per noctem q̄ſiui in lectulo meo ꝛ nō inueni.Et nō eſt in diuitijs nec in honoribꝯ. et iō ibi nō inuenit.Job.xxviij. Nō inuenit in terra ſuauiter viuentiū.hoc eſt q̄ꝫtū ad delicioſos. Abyſſus nō eſt in me.hoc eſt q̄ꝫtū ad auaros.q̄ꝝ cupiditas nō hȝ fundū.Et mare loq̄tur nō eſt mecū.h ē q̄ꝫtū ad ſuperbos q̄ ſp ſunt tumidi ꝛ inflati. Inuenit aūt in humilitate.paupꝑtate ꝛ aſpꝑitate. quia ibi eſt. Jſta em̄ tria xp̄s veniens in hunc mundū ſecū portauit.ꝛ cū iſtis naſci voluit. Lu.ij. Jnuenietis infantē.ecce quãta hūilitas.pannis inuolutū.ecce paupꝑtas.ꝛ poſitum in preſepio. ecce aſperitas. Jn talibus debemus q̄rere xp̄m. Nota inquiſitus nō inuenitur. Primo cū querit in loco vbi nō eſt. Si em̄ q̄s q̄rēt piſces in ſilua.vel apros i aqua vel vuas in ſpina.nō inueniret.qꝛ ibi nō ē locꝯ inueniendi.Canti.iij. Jn lectulo meo p noctem q̄ſiui quē diligit aia mea.q̄ſiui illū ꝛ nō inueni. Sed diceres.tñ deꝯ ē vbiq̄ꝫ.vt dicit mgr̄ in ſentētijs. Reſpōdet.ē vbiq̄ꝫ p eēntiã.nō aūt p grãm. Sic in aia q̄ ſm ſbam ē tota in q̄libet pte corpis.ꝫ ſm potentias ſenſitiuas eſt in determinat̄ mēbris.puta ſm viſum in oculis ſolū.ſm auditū in auribus.Et ſic

UVA. BHSC. IyR_034_1

de aliis ſenſibus: pterq̃ in tactu. Sic deus licet ꝑ ſuã eſſentiã nõ lõge ab vnoquoq̃ nr̃m ꝑ grãm ſuã: tñ lõge eſt ab impijs. Scḋo cũ nõ q̃rit in tpe debito. puta ſi qs q̃reret roſas in decembre nõ inueniret. Eccli.v. Ne tardes cõuerti ad dñm. ꝛ Iſa.lv. Querite dñm dũ inueniri põt. inuocate eũ dũ ꝓpe eſt. ſcꝫ in ſanitate. Nõ in morte. q꞉ talis penitẽtia non videt voluntaria. Aug. Opa nõ ſũt meritoria niſi voluntaria. Aug⁹. Nemo inuit⁹ bñ facit: etiã ſi bonũ eſt qḋ facit. Sed q̃ſq̃s ꝓponit penitere ſolũ in morte: nõ voluntarie videt penitere. q꞉ ſi mors non veniret nõ peniteret. Ecci.xviij. Cõfiteberis viues viu⁹ ꝛ ſanus ꝯfiteberis. Tertio qñ non q̃rit debito mõ. Nota querẽdus ẽ pede. manu oculo ꝛ ore. Pede .i. affectu. ij. Para.xv. In toto volũtate q̃ſierũt dñm ꝛ inueneũt ꝑs.cxviij. In toto corde meo exq̃ſiui te. Manu .i. ope. ꝑs.lxxvj. Deum exq̃ſiui manib⁹ meis ꝛ nõ ſũ deceptus. Oculo .i. ſcripture: vitã ſctõꝝ inſpiciẽdo. Cãti.iij. Surgã ꝛ circuibo ciuitatẽ ꝑ vicos ꝛ plateas q̃rẽs quẽ diligit aĩa mea. Ore .i. orõne. Videmus cũ qs cõmitẽ amittit: clamat vt eũ inueniat. ꝑs.cxviij. Clamaui ꝛ ego exaudiã eũ. Tũc ſubdit. Ubi ſum ego nõ poteſtis venire. Aug. Ubi ſũ immutabilis ſum. Et nõ dic nõ poteritis. ſ; nõ poteſtis .i. indiſpoſiti eſtis. quia immũdi. ꝑs. Quis aſcendet in montẽ dñi: aut q̃s ſtabit in loco ſctõ eius. Rñdet. Innocẽs manib⁹ ꝛ mũdo corde. Sic nõ fuerũt iudei. q꞉ voluerunt xp̃m occidere. Sic hoc expoſuit Petro. Quo ego vado nõ potes me ſeq̃ mõ: ſeq̃ris aũt poſtea. Quãuis aũt xp̃s dicat. Ubi ego ſum vos nõ poteſtis venire. Tñ de miniſtris ſuis dic Ioh.xij. Ubi ego ſũ illic ꝛ miniſter me⁹ erit. Xp̃s aũt eſt in dextera dei Math.vi. Et dñs q̃dẽ ieſus poſtq̃ locutus eſt eis aſſumptus eſt in celũ ꝛ ſedet a dextris dĩ. Et eſt in glĩa dei p̃ris ad Phil.ij. Oĩs ligua ꝯfiteat. q꞉ dñs ieſus xp̃s in glĩa dei p̃ris eſt. Et in lumine dĩ .j. ad Thim.vj. Lucẽ inhabitat inacceſſibilẽ ꝛc. Miniſtri g̃ xp̃i erũt in dextera dei p̃ris. q꞉ p̃ dextera ſue potẽtie eos in eternũ ꝯſeruabit. Erunt in lumine dei. q꞉ filius lumine ſue ſapiẽtie eos illuminabit. Erũt in glĩa dei. q꞉ ſpũſſctũs ſua dulcedine ꝛ ſuauitate eos glĩficabit. Peccatores aũt nõ erũt i dextera dei ſed ſub pedibus dei. Tres em̃ tenebunt pedes ſuos ad penã dãnatoꝝ .ſ. deus. ꝑs. Ponã inimicos tuos: ſcabellũ pedũ tuoꝝ. Mors perpetua. Iob.xviij. Calcet ſup eos q̃ſi rex interitus. Et tota ꝯgregatio ſctõꝝ. Malach.iiij. Calcabitis ipſos cũ fuerint cinis ſub plãta pedũ vr̃oꝝ. Nõ erũt etiã in lumine dei ſ; in tenebris inferni. Mat.xxij. Ligatis manib⁹ ꝛ pedib⁹ mittite eos in tenebras exteriores. Nõ aũt in glĩa ſ; in pena eterna Mat. xxv. Ibũt hi in ſuppliciũ eternũ. Dixerũt g̃ iudei Quo hic itur⁹ eſt. q꞉ nõ inueniem⁹ eũ: nũq̄d in diſꝑſionẽ gentiũ iturus eſt ꝛ docturus gentes. Per h̄ exprobrabãt gẽtes q̃ vbiq̃ diſꝑſe ſunt. Sed ſtulti. nũq̄d potuiſſet iuiſſe ad gẽtes. Aug. Ignorantes verũ dixerũt. eo q̄ nũc laudãt dñm oẽs gẽtes. q꞉ nũc miſcḋia dñi plena ẽ terra. Olim vo tm̃ not⁹ in iudea de⁹ erat. In nouiſſimo aũt die magne feſtiuitatis. ſcꝫ tabernaculoꝝ. q꞉ h̄ feſtũ .vij. dieb⁹ celebrabat. cuius pm⁹ ꝛ vltimus dies magis erant ſolẽnes. Stabat ieſus ꝛ clamabat dĩ. Si qs ſitit veniat ad me ꝛ bibat .ſ. aquã grẽ. Et dicit notãter. ſi qs .q. dĩ. q̃cunq̃ eſt ille. Eccli.xxiiij. Trãſite ad me oẽs q̃ ꝯcupiſcitis me: ꝛ a generatiõib⁹ meis adimplemini. Et .j. Thi.ij. Qui vult oẽs hoies ſaluos fieri. Nota ſitiũt mali ꝛ boni. Primo mali ſitiũt diuitias ꝛ facultates. Sicut em̃ draco vel aliḋ anĩmal ſitibũdũ ſanguinẽ elephãtis ſitit quẽ cognoſcit eẽ frigidũ. q̄ꝓpt pugnat ꝯ eũ. ſic auari ſitiũt ſanguinẽ pauperũ .i. ſubam tpalẽ. ipſoſq̃ ꝓꝑ ꝓperãt. ꝛ ad terrã .i. miſeriã trahũt. vt vſuris ꝛ rapinis appꝛoperẽt. Iob.v. Bibũt ſitientes diuitias eius. Aug. Si ſitim⁹ veniam⁹. nõ pedibus corpis: ſ; affectib⁹. nõ migrãdo ſ; deũ amãdo. ꝛ ab amore mũdi recedẽdo. Ad iſtas aq̃s grãrũ vocat nos deus ꝑ Iſa.lv. dĩ. Oẽs ſitiẽtes venite ad aq̃s. ꝛ q̃ nõ habetis argentũ ꝓperate emite ꝛ comedite. venite emite abſq̃ argẽto ꝛ abſq̃ vlla ꝯmutatiõe vinũ ꝛ lac. Quare appẽditis argentũ non in panib⁹ ꝛ laborẽ vr̃m nõ in ſaturitate. Dñs vocat ſitiẽtes illos q̃ ſũt vacui ab amore mũdi. Ad aq̃s vocat amatores dĩ Tales em̃ debẽt venire ad aq̃s grãrũ. Iõ dic. Oẽs ſitiẽtes venite ad aq̃s. Aug. Si habitat in te amor mũdi nõ eſt q̃ intret i te amor dei. vas es ſ; plenus es. funde qḋ habes vt recipias qḋ nõ habes. fũde amorẽ ſcli vt ipiearis amore dei. Sequit. Et q̃ nõ habẽtis argẽtũ ꝓperate emite ꝛ comedite. Per argentũ intelligit terrena ſuba ſeu eloquẽtia ſeu ſubtilis intelligẽtia. Si g̃ ſt aliq̃ q̃ nõ hñt argẽtũ tpal' ſube vel humane facũdie nec ꝓfunde intelligẽtie: ſaltẽ ꝓperẽt ꝛ emãt ꝛ comedãt. emãt ꝑ feruẽtẽ orõnẽ. ꝛ comedãt ꝑ deuotã meditatiõꝫ. Seq̄t. Uenite emite abſq̃ argẽto .ſ. mũdane eloquẽtie vl' ꝓfũde intelligẽtie. ꝛ abſq̃ vlla ꝯmutatõe tpalis ſube vinũ ꝛ lac. Per vinũ itelligit iocũditas mẽt. ꝑ lac puritas corpis. Emite g̃ vob ꝑ opa mie ꝛ deſideria ſpũalẽ iocũditatẽ ꝛ mẽtis puritatẽ in carne. Uel ꝑ vinũ ꝛ lac itelligũt nature in xp̃o. Nã ꝑ vinũ intelligit ei⁹ diuinitas iocũdiſſima. ꝑs.ciij. Uinũ letificet cor hoĩs. Per lac intelligit ei⁹ puriſſima humanitas. Debem⁹ igit emere ꝑ orões ꝛ deſideria vinũ ꝛ lac. vt .ſ. i celeſti glĩa poſſim⁹ ꝯtẽplari ei⁹ diuinitatẽ ꝛ videre ei⁹ hũanitatẽ. q꞉ in iſta ꝯtẽplatõe ꝛ viſiõe ꝯſiſtit btitudo ſcõꝝ tota. Et tũc verificabit illḋ qḋ dicit ſpõſa Canti.v. Bibi vinũ meũ cũ lacte meo. Sequit. Quare appẽditis argentũ nõ in panib⁹: ꝛ laborẽ vr̃m nõ in ſaturitate. Multi ſunt q̃ argentũ .i. eloquentiã vel ingeniũ appẽdunt ꝛ ponũt in panib⁹ ꝛ nõ in vera ſcia q̃ hꝫ aĩaꝫ reficere. iuxta illud Matt.iiij. Nõ in ſolo pane viuit hõ ꝛc. Et laborẽ etiã ſuum nõ ponunt in ſaturitate. quia addiſcunt ſciẽtias lucratiuas. nõ q̃ ſatiãt ſ; euacuãt. Et nõ addiſcunt ſaturitatẽ ſed vanitatem.

De eodem Sermo lxvij.

Si quis ſitit veniat ad me ꝛ bibat.

q credit in me: ſicut dicit ſcriptura: flumina de vẽtre eius fluẽt aq̃ viue Iohis vij. Iſta aqua viua quã xp̃s vult dare ſitiẽtib⁹ nõ eſt mortalis ſed ſpũalis: ſicut immediate ſubdit. Hoc aũt dicebat de ſpũ quẽ accepturi erãt credẽtes in eũ. Magnũ igit eſt habere potentiam re

UVA. BHSC. IyR_034_1

ceptiuā gratie. malus habere aliquē guſtū gratie. maximū hꝛe plenitudinē grē. ꝑ maximū hꝛe cōtinuationē ⁊ ꝑſeuerantiā gratie. Iſtarum quattuoꝛ differētias dn̄s oſtēdit in verbis ꝓmiſſis. Primo em̄ oſtēdit ꝙ ꝗlibet hō habeat potentiā grē acceptiuaʒ. qꝛ in ptāte cuiuſlibet eſt venire ad fontem gratie. Ideo dicit. Si ꝗs ſitit veniat ad me. Scḋo ꝓmittit dare guſtū grē cum ſubdit. Et bibat. Tertio ꝓmittit dare plenitudinē grē cū dicit. Flumina de vētre eius. i. de coꝛde eiꝰ fluēt. Quarto pꝛomittit dare ꝯtinuationē ⁊ ꝑſeuerantiā grē cū ſubdit. Fluent aque viue. Circa pꝛimū notandū ē ꝙ oēs tam boni ꝙ̄ mali habēt potentiā receptiuam gratie. ſoli aūt damnati iſta potētia carent. Non em̄ ipſi ad iſtū fontē poſſunt venire: nec de ipſo fonte minimā guttā haurire. Ad fontē quidē venire non pn̄t. qꝛ habēt ligatos pedes ⁊ manus ⁊ ſūt in tenebꝛis. Matt. xxij. Ligatis manibus ⁊ pedibus mittite eū in tenebꝛas exterioꝛes. Non igitur poſſunt venire ꝗ habēt ligatos pedes ⁊ manꝰ. nec etiaʒ ſciunt venire. qꝛ ſunt in tenebꝛis. Dānati em̄ habēt ligatas manus. qꝛ nullū bonū poſſunt facere. Habent ligatos pedes. qꝛ nullū bonū poſſunt velle nec deſiderare. Sūt em̄ in tenebꝛis. qꝛ nullū bonū poſſunt intelligere. Et ſūt in tenebꝛis exterioꝛibꝰ. qꝛ nullū bonū poſſunt ſperare. ſed ſunt ex omnē ſpem ſalutis. Dato etiā ꝙ ad fontē poſſent venire: tn̄ de illo fonte non modicā guttam gratie poſſent haurire. Sicut pater de illo diuite ꝗ modicā guttā gratie refrigerātis petijt. ⁊ tamē obtinere non potuit. Si igit̄ damnati vel demones haberent iſtam potentiā receptiuā grē ad momētū vnius hoꝛe taliter ſe diſponerēt ꝙ ad iſtum fontē venirent ⁊ aquā grē obtinerēt. Miſeri aūt peccatoꝛes ꝗn̄cunq; volunt pn̄t venire ad iſtum fontem. ⁊ tamē venire cōtemnūt. Iſte igit̄ fons oībus patet tam bonis ꝙ̄ malis. De quo fonte dī Zacha. xiij. Erit fons patens domui. Dauid ⁊ habitātibꝰ hierusalē in ablutionē peccatoꝛis ⁊ mēſtruate. Per Dauid ꝗ interpꝛetat̄ manu foꝛtis intelligunt̄ actiui. Sed per hierl'm qḋ viſio pacis interpꝛetat̄: intelligunt̄ ꝯtemplatiui. Nomine aūt peccatoꝛis intelligunt̄ omēs illi qui habēt pctā minoꝛa. Nomine menſtruate intelligunt̄ ꝗ habent pctā maioꝛa. Oēs iſti de iſto fonte bibere debēt. ſ. actiui: vt amplius roboꝛent̄. ꝯtēplatiui vt dulcius ꝯtēplent̄. et omnes peccatoꝛes vt a ſuis ſoꝛdibꝰ emundent̄.

Circa ſcḋm notandū ꝙ dn̄s ſeruis ſuis dat guſtum grē ſue. Et ille guſtus eſt tante virtutis ꝙ extinguit ſitim oīm mūdanoꝝ. Et eſt tante dulcedinis ꝙ in dulcedinē vertit ſupplicia toꝛmentoꝛum. Eſt tante ſuauitatis ꝙ aīaʒ excitat ad deſideria ſupernoꝝ. Ꝙ em̄ ṽtus eius extinguat ſitim mūdanoꝝ. patet. qꝛ in Magdalena extinxit ſitim eſtuātis ꝯcupiſcētie. In mattheo ſitiʒ auaricie. In paulo ſitim ſupbie ⁊ glīe mundane. In iacobo ⁊ iohe extinxit amoꝛē terrenū ⁊ amoꝛē domeſticū ⁊ amorē ꝓpꝛiū. Nā ſic dī Mat. iiij. Vidit ihs iacobū et iohannē in naui cū Zebedeo patre eoꝝ et vocauit eos. Illi aūt mox vt ſenſerunt guſtū diuine gratie rhetia reliquerūt ⁊ ſic amoꝛē terrenū ⁊ dimiſerūt patrē in naui, ⁊ ſic reliquerūt amoꝛē domeſticū, ⁊ ſecuti ſunt xp̄m nō ſeipos. ſ. ꝓpꝛiā volūtatē. Et ſic reliquerūt amoꝛē ꝓpꝛiū. Aug. Qui biberit de fluuio paradiſi cuius vna gutta maioꝛ eſt oceano: reſtat vt in eo oīs ſitis mūdi huiꝰ penitus extincta ſit. Ꝙ aūt iſte guſtus eſt tāte dulcedinis vt ſupplicia ⁊ toꝛmēta ṽtat in dulcedinē: patet in ſtephano iuxta illḋ. Lapides toꝛrētis illi dulces fuerūt. In andrea crucis ſupplicia ⁊ toꝛmēta in dulcedinem ṽtit ⁊ in gaudium. Et in Laurētio ꝗ dixit Decio. Diſcede miſer. qꝛ carbones tui mihi refrigeriū pſtant. tibi aūt parāt eternū incendiū. In apl'is omnes ꝯtumelias vertebat in gl'iaʒ. Act. v. Ibāt apl'i gaudētes a ꝯſpectu ꝯcilij. qm̄ digni habiti ſunt ꝓ noīe ieſu ꝯtumeliā pati. Ꝙ ṽo eſt tāte ſuauitatis ꝙ facit celeſtia deſiderare. dī Mat. xvij. vbi petrꝰ aq̄ ſpūſſci potatus. ⁊ quodammō ebꝛius effectus auſus eſt dicere. Dn̄e bonū eſt nos hic eſſe: faciamus tria tabernacula. Dicit̄ aūt tabernaculū a taberna. Volebat em̄ Petrus ꝙ ibi ēēnt tres taberne in ꝗbus grā ſpūſſcti vēderet̄. ita ꝙ pr̄ hꝛet ſuam tabernā. filius ſuā. ſpūſſctūs ſuā. In taberna autē pr̄is vēdit̄ vinū foꝛte. i. grā coꝛroboꝛās. ꝗ hʒ aīaʒ i bono ꝯfirmare. In taberna filij vēdit̄ vinū clarū. i. grā illuminās ꝗ hʒ aīaʒ in agendis dirigere ⁊ illuminare. In taberna aūt ſpūſſcti vendit̄ vinū dulce. i. grā dulcoꝛās ꝗ hʒ aīaʒ celeſti dulcedie adimplere. Circa tertiū nota ꝙ xp̄us dat viris ꝑfectis ſpm̄ ſctm̄ in magna plenitudine. Iō ſequit̄. Et flumina ḋ vētre eiꝰ fluēt ⁊c̄. Vocat̄ aūt ſpūſſcūs flumē ſm̄ Chꝛiſ. qꝛ ſic flumē non reuertit̄ neq; ſtat ſʒ ſꝑ currit. Sic illi ꝗ habēt ſpm̄ſcm̄ nō reuertunt̄ ad pctā. nec ſtāt ꝑ ocia: ſed ſꝑ currūt ad foꝛtia. De iſto flumine dī Ezech. xlvij. Mēſus eſt mille cubitos ⁊ traduxit me ꝑ aquā vſq; ad talos rurſumq; mēſus eſt mille ⁊ traduxit me ꝑ aquā vſq; ad genua. ⁊ mēſus eſt mille. ⁊ traduxit me ꝑ aquā vſq; ad renes. ⁊ mēſus eſt mille: ⁊ traduxit me vſq; ad collū. De h̄ etiā flumine dicit̄ Iſa. xxx. Spūs dn̄i velut toꝛrens inundās vſq; ad mediū colli. Quidā ḡ in h̄ flumine introducūt̄ vſq; ad talos. ꝗdā ad genua ꝗdā vſq; ad renes. ꝗdā vſq; ad collū. In talis aūt coꝛꝑis ſuppoꝛtatio. i genibꝰ deābulatio. in renibꝰ viget ꝯcupiſcētia. ⁊ in collo ꝓcedit eloquētia. Illi igit̄ in flumie ſpūſſci introducunt̄ vſq; ad talos ꝗ foꝛtes ſūt ad ſuppoꝛtandū aduerſa. ꝑs. xxxij. Spū oꝛis eiꝰ oīs ṽtus eoꝝ. Illi introducunt̄ vſq; ad genua ꝗ foꝛtes ſunt ad aggrediendūʒ opa virtuoſa. Ezech. j. Vbi erat ſpūs impetus illuc gradiebant̄ nec reuertebant̄ cū ambularēt. Illi introducunt̄ vſq; ad renes in ꝗbꝰ extinguunt̄ oīa deſideria carnalia. Gre. Guſtato ſpū deſipit oīs caro. Illi itroducūt̄ vſq; ad collū ꝗ hn̄t vtilia ṽba. Mat. x. Nō em̄ vos eſtis ꝗ loquimini. ſʒ ſpūs pr̄is vr̄i ꝗ loquit̄ in vob. Circa ꝗrtū notādū ꝙ ſpūſſctūs dī aq̄ viua. qn̄. ſ. ꝗs hʒ grē ꝯtinuatōʒ ⁊ ꝑſeuerātiā. Sine em̄ ꝑſeuerātia nihil valent omnia ꝓcedētia. Ber. Tolle ꝑſeuerantiā nec obſequiū mercedeʒ habet. nec beneficiū grā. nec laudē foꝛtitudo. Iſte aūt fluuiꝰ aq̄ viue ſpūaliter fluit in celo. De quo dicit̄ Apoca. vl. Oſtēdit mihi fluuiū aque viue ſplendidū tanꝙ̄ criſtalluʒ pꝛocedētem de ſede dei et agni: ⁊ in medio platee hirl'm ⁊c̄. Ex quibus ṽbis h̄r ꝙ ille

UVA. BHSC. IyR_034_1

fluuius ſpūſſcti dabit ad ſatietatē reficientē. ideo vocat flumē. In pñti eñ vita ſcti viri bibūt aquā ſpūſſcti ad menſurā. Ezech. xlvij. Aquā in menſura bibes. In futuro autē in iſto flumine erunt ⁊ ſine meſura potent. Canti. v. Bibite amici mei ⁊ inebriamini chariſſimi. Serui dei in pñti ſunt amici in futuro erūt chariſſimi. Ergo amici bibūt. quia ſpmſctm̄ habēt ad menſurā. Sed chariſſimi erunt ebrij. qꝛ habebūt ipm ſine meſura. Scdō ille fluuius habebit emanationē indeficientē. idō dr aque viue. Fluuius aūt aque mūdi deficit. ſꝫ fluuiꝰ ſpūſ ſcti deficere nō valebit. Hiere. ij. Me dereliqrunt fontē aq viue ⁊ foderūt ſibi ciſternas diſſipatas q̄ cōtinere nō valēt aquas. Mūdus aūt eſt ſic ciſterna pforata. qꝛ amoꝛ eius cito deficit. Spūs autē ſctūs eſt aqua viua. qꝛ eius amoꝛ nūqꝫ deficit. Qꝛ eñ amoꝛ mūdi cito deficiat. dicit. j. Joh. ij. Mundus trāſit ⁊ ↄcupiſcentia eius. Qꝛ aūt amoꝛ ſpirituſſancti nō deficiat. patet. j. ad Choꝛ. xiij. Charitas nunqꝫ excidit. ¶ Tertio habebit charitatē refulgentē. Et idō dr ſplendidū tanqꝫ criſtallū. Fluuius amoꝛis mundi eſt turbidus. ⁊ facit animam turbidā ⁊ fedā. Hiere. ij. Et nūc quid tibi vis i via egypti vt bibas aquā turbidā. Fluuius vō amoꝛis dei eſt clarus ⁊ facit aiaꝫ pulcrā. Sap. v. Clara eſt ⁊ q̄ nunqꝫ marceſcit ſapientia. Iſa. lviij. Implebit dñs ſplēdoꝛibus aiam tuā. Quarto habebit ſuauitatē efficientē. Idō dicit. ↄcedentē de ſede dei ⁊ agni. hoc eſt de cōtēplatione diuinitatis ⁊ viſione humanitatis. Ex qua viſione ⁊ ↄtēplatione cauſatur tota dulcedo ⁊ ſuauitas ſanctoꝝ. Fluuius aq mundi habet aquas amaras Iſaie. xxiiij. Amara erit potio bibētibꝰ illā. Exo. xv. dr. qꝫ filij iſrl nō poterāt bibere aqs de marath. eo qꝫ eēnt amare. Marath interpretatur amaritudo pcti. ⁊ ſignificat mundū in q̄ ſunt multe amaritudines pctoꝝ. Fluuius aūt ſpūſſcti habet aqs dulces. Eccli. xxiiij. Spiritꝰ meꝰ ſup mel dulcis. ⁊ hereditas mea ſup mel ⁊ fauū. q̄ edūt me adhuc eſuriēt. ⁊ q̄ bibunt me adhuc ſitiēt. ⁊ q̄ opant in me non peccabūt ⁊c. Quinto habebit pñtiā aſſiſtentē. qꝛ fluit in medio platee hirl'm. Mūdus dat ſuas ↄſolatiōes cū magno laboꝛe. qꝛ coꝛ terrenū ſp cogitat vt hō vltra mare vadat. ⁊ laboꝛes multos ſuſtineat. vt diuitias ⁊ ↄſolationes acquirat. Sed fluuius ſpūſſcti in pñti vita fluit ad oſtiū volūtatis. ⁊ in futuro fluet in medio ciuitatis celeſtis. ⁊ qlibet ſine laboꝛe pōt inde haurire. Deut. xxx. Mandatū qd ego ↄcipio tibi nō ſupꝛa te ē neqꝫ ↄcul poſitū. neqꝫ trās mare poſitū vt cauſeris ⁊ dicas. Quis ex vobis trāſfretare poterit mare: ⁊ illud ad nos vſqꝫ deferre ſꝫ iuxta te eſt ſermo valde in oꝛe tuo ⁊ in coꝛde tuo vt facias illum. Fluit etiā ad oſtiū nr̄e voluntatis Apoca. iij. Ego ſto ad oſtium ⁊ pulſo ⁊c.

Feria tertia. Sermo lxviij.

Querebant iudei eum

in die feſto ⁊ murmur multus erat de eo in turba Joh. vij. Theophilus in breuiloquio diuerſarū artiū dicit. Sal in ſua coctiōe nō coagulat niſi ſibi aliquantulū ſanguinis ſupundat. Spūaliter. Sic in via ſalutis nō firmatur ipſa mens hominis niſi ſibi infundat ſanguis btiſſime paſſionis. De q̄ Remigius ſup Johan. Abſqꝫ xpi paſſionis auxilio nunqꝫ aliquis hominū in viam ſalutis puenire poterit in eternū. Et Gre. ſup Ezech. Nulla eſt foꝛtitudo hominū niſi pcedat ex amoꝛe refrigeriōqꝫ diuino. Ideo vt viriliter firmemur in dei ſeruitio: hoꝛtat nos introitus miſſe dicēs. Expecta dñm: viriliter age ⁊ ↄfoꝛtet coꝛ tuū ⁊ ſuſtine dñm. Sic cōfoꝛtatus fuit Daniel. vt legitur in epl'a hodierna Dañ. vlti. Qꝛ beel deſtruxit ⁊ dracone interfecit virtute diuina. Ideo poſitꝰ eſt in lacū leonū: ⁊ virtute diuina cōſeruatus in vita. Et eadē vtute chꝛiſtus reſiſtebat inimicis ſuis eū querētibus ⁊ pſequētibus. De quo thema. Iudei querebant eum ⁊c. In ſumma euāgelij duo innuuntur. Primo vane gloꝛie inquiſitio. quod ↄbat pſuaſio aſcēdēdi. ibi. Poſt hec ⁊c. Scdō ſubditur mūdane glie ↄculcatio. qd ↄbāt ↄſilia occulta ↄmanēdi. ibi. Ipe māſit in galilea. De pmo dicit In illo tpe. ſ. cū inter iudeos qdā erāt malicioſi volētes xpm inficere. Tūc ambulabat ihs i galileā. ſcꝫ in ciuitate capharnaū. Nō eñ volebat i iudeā ambulare. qꝛ eū iudei inficere qrebāt. qꝛ xps non ſp obijciebat ſe iudeis: ſed aliqñ recedebat ab eis. Primo ſm Aug. vt oñderet fidelibꝰ ↄ crimie nō eſſe obijciēdū: ſi ſe aliqñ a pſecutoꝛibꝰ abſcōderet. Nā ⁊ ipſe fugit nō ſolū de ciuitate in ciuitatē: ſed etiā de regione in regionē. qñ. ſ. delatus fuit a parētibus in egyptū. Et dicit Aug. Nō tñ in h ſuam amiſit ptātem: ſꝫ nr̄aꝫ cōſolabat infirmitatē. Nā ſi voluiſſet potuiſſet tutus inter iudeos ambulaſſe. qꝛ ipam moꝛtē in ptāte ſua hr̄e teſtabat. Johis. x. Poteſtatē habeo ponēdi aiam meā: ⁊ iterū ſumedi eā. Hāc poteſtatē oñdit tpe paſſionis: dum ad vnicā vocē inimici eius abierūt retroꝛſum ⁊ ceciderunt in terrā. Scdō idō vt demōſtraret verā hūanitatē eiꝰ. idō noluit ire in iudeā. qꝛ erat deus ⁊ hō ⁊ vtute diuinitatis poterat nō ledi a pſecutoꝛibus ſed h noluit ↄtinue facere ne declarata eiꝰ diuinitate humanitas eiꝰ veniret in dubiū. Tertio noluit ire in iudeā. qꝛ tps paſſionis eiꝰ nondū venerat ſcꝫ paſca. vñ eodē tpe imolabat vt victima victime ſuccederet. De q̄ tpe Joh. xiij. Sciēs ihs qꝛ venit hoꝛa eiꝰ ⁊c. Tūc ſubdit. Erat autē in ↄximo dies feſtus iudeoꝝ ſcenophegia. Scdm aug. ſcenophegia erat feſtiuitas tabernaculoꝝ qñ mēſe ſeptimo oēs iudei in tabernaculis habitabāt. in memoꝛiā illius tpis in q̄ pres eoꝝ. xl. annis poſt eductionē de egypto abſqꝫ vllis domibꝰ ↄmoꝛati ſunt in deſerto. Nā ſcenophegia dicit a ſcenō qd eſt vmbꝛa. ⁊ fagin eſt comedere. inde ſcenophegia qſi comeſtio in vmbꝛa de arboꝝ ramis facta. Dixerunt aūt ad eū frēs eius. i. cōſanguinei ⁊ cognati xpi. Trāſi hinc ⁊ vade in iudeā vt ⁊ diſcipuli tui videāt opera tua q̄ tu facis. Tales foꝛſitan dicebant fratres etiā geniti q̄ adhuc in xpm non credebant. nec de numero diſcipuloꝛum ſuoꝝ erant. Et cupidi mūdane gloꝛie volentes qꝫ chꝛiſtus ad illud feſtum aſcenderet: ⁊ ibi gloꝛiam ſuam manifeſtaret. ideo dicunt ei. Nemo quippe in occulto quid facit. quaſi dicerent. Tu dicis te facere miracula. ſed facis ea in occulto. ⁊ hoc ex timoꝛe. alioquin ires

UVA. BHSC. IyR_034_1

in hieruſalē.⁊ ea ibi corā multitudine oñderes.Et
querit ipſe in palā eſſe.q.d. Tu q̄ris gl'iam de his
q̄ facis.⁊ tñ ꝓpter timorē abſcōdis te.Ecce hoc eſt
ꝓpriū maloꝝ vt credāt alios ſimiles eis animi paſ
ſiones hr̄e. Tūc oñdūt ſe incredulos cū dicūt. Si
hec facis manifeſta teipſ̄ mūdo . quaſi ſub dubio
ponūt xp̄i miracula an ſint vera. Jō ſubdit euan-
geliſta. Neq; fratres ei⁹ credebāt in eū.i.ꝯſangui-
nei eius. Nā ſm Aug. Audiētes eū fratres cogita
bāt ꝯſanguinitatē.nō parientis ꝓpaginem. Sicut
eñ in ſepulcro vbi poſitū eſt corpus dñi nec antea
nec poſtea corpus iacuit.ſic vterus Marie virgi-
nis nec antea nec poſtea aliqđ mortale concepit.
Ideo frēs iſti erant carnales conſanguinei.Cōtin
git eñ ꝙ tales maxime aduerſant̄ ſuis ⁊ eos con-
temnūt Mat.x. Inimici hoīs domeſtici eius. Et
Job.xix. Noti mei q̄ſi alieni receſſerūt a me. Dic̄
ḡ eis ieſus. Tēpus meū nondū aduenit.ſcʒ tradē
di me iudeis. Tēpus aūt vr̄m.ſ.tādi cū iudeis ſp
eſt paratū. Habuit eñ xp̄s triplex tp̄s.ſ.pn̄s.p̄
teritū ⁊ futurū. Tēpus p̄teritū fuit tp̄s ſue natiui
tatis. De q̄ dicit̄ ad Gal.iiij. At vbi venit plenitu
do tp̄is miſit deus filiū ſuū ⁊c. Et illud tēpus fuit
ad gl'iam dei ⁊ ad pacē mūdi. Vñ tūc angeli cāta
uerūt. Gl'ia in excelſis deo ⁊c. Tēpus pn̄s fuit tē-
pus vite ſue.⁊ illud expēdit ⁊ ꝯſumpſit ad noſtrā
eruditionē ⁊ inſtructionē. Tēpus futurū erat ſue
paſſionis.⁊ illud expendit ad redēptionē generis
humani. Ecce q̄ȝ vtiliter xp̄s totū ſuū tp̄s expēdit
Sed multi ſunt q̄ tēpus ſuū p̄teritū in vanitatib⁹
ꝯſumpſerūt. Tp̄s pn̄s ſimilit̄ in vanitatibus ex
pendūt. Tēpus ħo futurū volūt deo dare dicen-
tes. Adhuc ero bonus hō.adhuc penitentiā faciā
Sed dicit Aug. Qui ꝓmiſit veniā peniteti nō ſpo
pōdit diē craſtinū differēti. Dicit tñ Beda.ꝙ vere
penitētes de tp̄e nihil ꝑdunt. Quia ⁊ p̄teritum re
ſtaurant p ꝯtritionē. Et pn̄s tenēt per bonā ope-
rationē. Et futurū tenēt p boni ꝓpoſiti ꝯſtantiā ⁊
firmitatē. De q̄ Sap.iij. Tanq̄ȝ aurū in fornace
ꝓbauit electos dñs.⁊ in tp̄e erit reſpectus eorum.
Jō Sap.ij. Non p̄tereat nos flos tp̄is. Ratio ſm
Bern. Quia omne tp̄s impēſum tibi: q̄ret a te q̄li-
ter ſit expēſum. Nota futurū tp̄s xp̄i adhuc erat
triplex.ſ.tp̄s paſſionis.reſurrectionis.aſcēſionis.
⁊ iſtud expectabat. Et ſic boni cū deſiderio expe-
ctāt tp̄s futurū. Primo tp̄us mortis quo a corpe
abſoluunt̄ tanq̄ȝ a graui iugo. Gen.xxvij. Temp⁹
veniet cū excutias ⁊ ſoluas iugū eius de ceruici-
bus tuis. Jugū ſm Aug. dicit̄ a ꝯiungēdo.q: cō-
iūgit binos in vnū.i.vnionē corp̄is ⁊ aīe. O gra
ue iugū: q: cōtinuū bellum. Sap.ix. Corpus qđ
corrumpit̄ aggrauat animā. ad Rom.vij. Infelix
ego q̄s me liberabit de corpe mortis hui⁹ Phil.j.
Cupio diſſolui ⁊ eſſe cū xp̄o. Nota licet iugum
corpis ſit graue: tamē eſt vtile. Primo ad merito
rum cumulationē. Gregorius nazanzen⁹. In car
ne aīa meret̄.ſine corpe mereri nō pōt. vt ieiunare
ꝑegrinari ⁊c. Scđo ad gl'ie augmentationē.q: au
get duplicē gl'iam ſcʒ aīe ⁊ corpis. Itē nota viri
boni deſiderāt mortē ꝓpter tediū.q: reputant eos
q̄ſi in carcere poſitos ſic piſcis aut auis.ps. Educ
de carcere animā meā. Attamē ſi aliquis in corpe
exiſtens ſciret ꝙ ſtatim deberet dānari poſt mortē
potius in corpore manere deſideraret: ſicut pecca
tores. Scđo ꝓpter gaudiū qđ habēt de huius mi-
ſerie exemptione. Eccl'i.ij. Cūcti dies dolorib⁹ et
erumnis pleni ſunt. Jſa.lj. Leticia ſempiterna ſu-
per capita eoꝝ.gaudiū ⁊ leticiā tenebūt.fugiet do
lor ⁊ gemitus. Scđo boni expectāt tēpus reſur
rectionis.⁊ eſt tempus ꝑmiationis. Ecci.lj. Ope-
ramini opus veſtrū an̄ tēpus: ⁊ recipietis merce-
dē in tēpore ſuo.q: nō ocioſis dat̄ merces ſʒ operā
tibus. Matt.xx. Voca operarios ⁊ redde illis mer-
cedem. Tertio ſancti.nō ſolū illi in mundo.ſed
etiā illi in celo expectāt tēpus reſurrectionis in q̄
expectant tp̄s retributionis: in q̄ recipiēt corpa et
ꝑficient̄ gl'ia.j.Pet.v. Humiliamini ſub potenti
manu dei vt exaltet vos in tp̄e viſitationis. Tunc
ſubdit̄ ratio diuerſitatis p̄dictoꝝ tempoꝝ cū dicit
Nō pōt mūdus odiſſe vos: me aūt odit.q: ego te
ſtimoniū ꝑhibeo de illo q: opa illius mala ſunt.q̄
ſi diceret. Vos q̄ mundanā gl'iam queritis hoīes
mūdanos aduerſarios nō habetis. Me aūt odit:
quia q̄ro gl'iam dei arguēdo pctā mundanoꝝ que
ſunt eis cōtraria. ⁊ ꝑhibeo teſtimoniū de opibus
eoꝝ q: mala ſunt. licet ſciā ex hoc odiū ꝓuenire ⁊
mihi mortē incūbere. Amos.v. Odio habuerunt
corripientē in porta.⁊ loquentē ꝑfecte abomina-
ti ſunt. Sed di.nunqd nō mundani aliqui odio
habent̄ a mūdo. Rñdet̄. verū eſt in particulari in-
quātū vnus ea habet q̄ alter vellet habere.vel vbi
vnus impedit aliū in his que ſunt de gl'ia mundi.
ſed inquantū mūdanus nullus odit̄ a mūdo. Sā
cti ħo vniuerſaliter odiunt̄ a mūdo.q: cōtrariant̄
ei. Et ſi aliquis de mūdo eum diligat.hoc non eſt
inquantū eſt de mūdo. ſed inquantū eſt in eo ali-
quid ſpūale. Tunc recuſat dñs aſcendere dicens.
Vos aſcendite ad diem feſtū hunc. Ego aūt non
aſcendā.q: tēpus meū nondū impletū eſt. Sicut
eñ ſunt due glorie: ita diuerſa feſta. Mūdani eñ
habent feſta tpalia.ſcʒ gaudere.epulari in delicijs
exterioribus. Jſa.xxij. Vocabit dñs exercituū in
die illa ad fletum ⁊ ad planctum. ad caluitiū ⁊ ad
cingulū ſacci. Et ecce gaudiū ⁊ leticia occidere vi-
tulos ⁊ iugulare arietes. comedere carnes ⁊ bibe
re vinum. Comedam⁹ ⁊ bibamus: cras eñ morie
mur. Et reuelata eſt in aurib⁹ meis vox dñi exer-
cituū. Si dimittet̄ vobis iniq̄tas hec donec mori
amini dicit dñs exercituū. Jſa.j. Solennitates ve
ſtras odiuit anima mea. Sancti ħo habēt feſta ſpi
ritualia que in delectationibus conſiſtūt ſpiritua-
libus. Jſa.xxxiij. Reſpice ſyon ciuitatem ſolenni
tatis noſtre. Et ideo dicit vos.ſ.qui gloriā mundi
queritis.aſcendite ad diē feſtum.ſ.leticie tempo-
ralis.vbi laus hūana ⁊ voluptas querit̄. vbi car-
nalia gaudia extendunt̄. Ego aūt non aſcendam.
quia talibus non delector.ſed ad diem feſtum ſo-
lennitatis eterne. Et hoc ideo.q: meū tempus.ſcʒ
glorie mee quod erit permanēs in eternum.⁊ vbi
erit gaudium ſine merore. ⁊ eternitas ſine labore.
nondū impletum eſt. Dixi ſecundo tangit̄ glo-
rie mundane conculcatio. qđ ꝓbāt ꝯſilia occulta
permanendi dicens. Hec cuʒ dixiſſet ipſe manſit
in galilea. Vt aūt aſcenderūt fratres ei⁹. tūc ⁊ ipſe

UVA. BHSC. IyR_034_1

aſcēdit ad diē feſtū non manifeſte:ꝫ q̄ſi in occulto
nō|cauſa timoris. Vñ dñs vt oſtenderet ſe munda
nā gl'iaꝫ nō q̄rere nō aſcēdit cū fratrib⁹ ſuis q̄ aſcē
derūt ad p̄mā diē feſtiuitatis illius. vt verificaret
illud qđ dixerat. Ego nō aſcendā. Poſtea tñ quar
ta die illuc venit. Sicut eñ noluit eſſe in p̄ncipio
feſtiuitatis ne fratrib⁹ ſuis malū ꝑſuadētibus vi-
dereꝶ fauere. Sic nō debuit ſe oīno ſubtrahere ne
ppl'o doctrinā ſalutis ſubtraheret quā venit doce
re. Quaſi ſm Chriſ. diceret. Nō aſcendā paſſur⁹
ꝛ moriturus:ſed doctur⁹ ppl'm. Vel vt dicit aug.
Iſti volebāt ꝙ xp̄s aſcēderet in iudeam q̄ſiturus
gl'iaꝫ tp̱alem. ꝛ ſic dixit eis. Nō aſcendā ſicut vos
vultis. ſed aſcendā docturus turbas. Et ad hoc ve
nit nō manifeſte. i. cū magna multitudine ꝛ comi
tatu:ne daret iudeis occaſionē maioris inuidie. ꝫ
q̄ſi in occulto. Huius triplex eſt ratio. Vna ſm
Chriſ. ne ſuā diuinitatē denudās incarnatio eius
eſſet nimis certa. Iſa. xlv. Vere tu es deus abſcō-
ditus. ꝛ vt oſtendaꝶ multis hoibus in exemplum
q̄ñ nō p̄nt ꝑſecutores ſuos publice detinere. Alia
eſt ſm Aug. vt dareꝶ intelligi ꝙ xp̄s occultat⁹ eſt
in figuris veteris teſtamēti q̄ mō eſt manifeſt⁹ no
bis. Iſa. viij. Expectabo dñm q̄ abſcōdit faciē ſuā.
id eſt manifeſtā noticiā a domo iacob. vñ ꝛ vſq; in
hodiernū diē iudei velamē habēt poſitū ſup̱ faciē
ſuā. ſicut moyſes ponebat velamē ſup̱ faciē ſuam
vt nō intenderēt filij iſrael in faciē eius vt dicit. ij.
Chor. iij. Et iō omia q̄ dicta ſunt antiq̄ ppl'o iſrael
vmbrā habebāt futuroꝝ bonoꝝ. vt dr̄ Heb. x. Vt
ergo aſcenderet eo ꝙ etiā ip̄m feſtū eſſet figura. iō
aſcēdit in occulto. Scenophegia eñ erat celebra-
tio tabernaculoꝝ. Iſte ergo hoc feſtū celebrat q̄ ſe
in mūdo iſto intelligit peregrinū. Tertia ratio eſt
vt doceat nos bona nr̄a occultare debere. Matt.
vj. Attendite ne iuſticiā vr̄am ꝛc̄. vt videamini ab
eis. alioquin mercedē nō habebitis ꝛc̄. Iudei ğ q̄-
rebāt eū in die feſto ꝛ dicebāt. Vbi eſt ille. ꝛ mur-
mur multus erat de eo in turba. Quidā eñ dice-
bāt bonus eſt. Alij aūt dicebāt nō:ſed ſeducit tur-
bas. Ponit hic vnū in q̄ oēs ꝯueniebant. ſ. quere-
bāt eū differēter tñ. Quidā eñ querebant eū deſi-
derio addiſcendi: vt eius doctrinam deuote audi-
rent ſm illud p̄s. lxviij. Querite dñm ꝛ viuet ania
veſtra. Alij querebant eum deſiderio malignandi
ſm illud p̄s. xxxviij. Querēt aiam meam vt aufe-
rant eā. Itē ponit vnum in q̄ diſcōueniebāt cū dr̄.
Et murmur multus erat de eo in turba. qꝛ q̄dam
de turba. illi. ſcꝫ q̄ habebant rectā ꝛ veram intenti-
onem dicebāt de xp̄o qꝛ bonus eſt. p̄s. lxxij. Quā
bonus iſrael deus his q̄ recto ſunt corde. Treñ. iij
Bonus eſt dñs ſperātibus in eū aīe querēti illum
Alij. ſ. q̄ male erāt diſpoſiti ꝛ mala intētione q̄re-
bāt eū:dicebāt nō. ſ. bonus eſt. Daꝶ aūt p̱ h̄ intelli
gi ꝙ multitudo turbe opinabaꝶ eū bonū. ꝫ p̄nci-
pes ſacerdotū opinabanꝶ eū malū. Et iō dicūt. ſe-
ducit turbas. Lu. xxiij. Hūc inuenim⁹ ſubuerten
tē gentē nr̄am ꝛc̄. Mat. xxvij. Recordati ſum⁹ qꝛ
ſeductor ille dixit ꝛc̄. Sed qđ tūc ſm Aug⁹. ꝛ heri
de dño ab impijs dicebaꝶ. hoc ip̄m hodie etiā de fi
delibus eius ſeruis dr̄. Nā q̄cūq; religioſus đo in
ſimplicitate cordis ſeruit:ab irreligioſis vitup̱aꝶ:
ꝛ ab alijs hoibus ſeductor vocaꝶ. hoc valet ad con
ſolationē noſtrā. Quare eñ exhorreſcāt membra
xp̄i qđ xp̄o illatum eſt capiti ſuo. nō refugiant ſer-
ui xp̄i aut dei amatores a ſcl'o qđ dictū eſt de xp̄o
iudeis murmuratorib⁹ hec ille. Sciendū ꝙ etiā
ſeducere eſt ſeorſum ducere. Pōt aūt homo ſeor
ſuꝫ duci vel a veritate vel a falſitate. vel vtroq; mō
pōt dici aliq̄s ſeductor. Vel qꝛ inquantū ſeorſum
ducit a veritate. ꝛ hoc mō nō ꝯpetit xp̄o q̄ veritas
eſt. Joh. xiiij. Vel a falſitate. ꝛ hoc mō xp̄us ſedu
ctor dr̄. Hiere. xx. Seduxiſti me dñe ꝛ ſeduct⁹ ſuꝫ
Vtinā ſic nos hoies ſeductores vocaremur ꝛ eſſe
mus vt dicit Aug. Magis tñ ſeductor dr̄ q̄ a veri
tate ſeducit ꝛ decipit. qꝛ ille dicit ſeorſum duci qui
trahiꝶ a via que eſt veritas. ſicut heretici q̄ in diuer
ſas hereſes ꝛ in vias diuerſas maloꝝ ducunꝶ. In-
ter illas aūt duas opiniones maloꝝ p̄ualet. vnde
ſubdiꝶ. Nemo aūt palā loquebaꝶ de illo ꝓpter me
tum iudeoꝝ. ſ. illoꝝ q̄ erant de tribu iuda q̄ graui-
us mouebanꝶ cōtra xp̄m. eo ꝙ in ſcripturis xp̄us
erat ꝓmiſſus de tribu eoꝝ. Ipſi aūt reputabāt eū
galileū ꝛ ab eis extraneū. Et q̄ metuebāt iudeos
ſm Aug. ſilētio ꝛ voce mima ꝛ ſono p̄ſſiori loque
banꝶ. Illi v̄o q̄ dicebāt ſeducit turbas. clarius re-
ſonabāt: vt eoꝝ ſonitus clarius audiebatur tanq̄
arentiū filioꝝ. ſed dei grates ꝑmutate ſunt in ma-
ledictiones. Nūc eñ ꝛ fideles laudent nomē xp̄i
in choro. ꝛ pſallent ei cū tympano ꝛ pſalterio q̄ ex
altatus in cruce ad ſe traxit oīa. Hereticoꝝ v̄o et
loquentiū iniqua os obſtructū eſt.

De eodem

Sermo lxix.

Vos aſcēdite ad diem

feſtū hūc ꝛc̄. Btūs Johānes euangeliſta
deſcribit nobis tria feſta. Vnū eſt ꝙ nū-
q̄ꝫ eſt celebrandū. qꝛ xp̄s illud noluit celebrare. Et
hoc oñdit xp̄s cū dicit. Vos aſcēdite ad diē feſtū
hūc. ego aūt nō aſcendā. Scđm eſt qđ celebrandū
eſt. ꝫ q̄ſi occulte nō vane neq; pompacitate. De q̄
ſubdiꝶ. Vt aūt aſcenderēt frēs ei⁹. q̄. ſ. volebant ꝙ
aſcēderet pōpacitate. tunc ꝛ ipſe aſcēdit ad diē fe-
ſtum non manifeſte ſed quaſi in occulto. Tertiuꝫ
eſt quod eſt celebrādum manifeſte ꝛ cum magna
ſolennitate. ſicut feſtum quod viget in templo ce-
leſti. Iſtud ſignificatur per hoc quod immediate
ſubdit dicēs. Jam autē die feſto mediante aſcen-
dit ieſus in templum ꝛc̄. Circa primum notan-
dum. ꝙ feſtū illud quod non eſt celebrandum eſt
feſtum hominū vanoꝝ qui totū tempus ſuuꝫ po-
nunt in comeſationibus ꝛ delectatiōibus et alijs
vanitatibus. De quo diciꝶ Exođ. xxxij. Cras ſolē-
nitas domini eſt. Et ſubdit. Et ſedit populus mā-
ducare ꝛ bibere: ꝛ ſurrexerunt ludere. Iſtud autē
feſtum diabolicum non eſt faciendum triplici de
cauſa. Primo qꝛ hec vita tota eſt vigilia. Ideo de
bemus ieiunare ꝛ pctā noſtra deplāgere vt poſſi-
mus ad feſtuꝫ celeſtis patrie peruenire. Johel. ij.
Cōuertimini ad me in toto corde veſtro in ieiunio
fletu ꝛ planctu. Matt. v. Beati qui lugent. ecce vi
gilia. quoniā ipſi conſolabunꝶ. ecce feſtū. Sed va
ni homines volunt hic facere feſtum. iō veniēt ad

UVA. BHSC. IyR_034_1

vigiliã. Luc.vj. Ve vobis q̄ ſaturati eſtis.ecce fe-
ſtum.qꝛ eſurietis.ecce vigilia. Scd̄o illud feſtum
nõ eſt fiendū.qꝛ iſta vita eſt exiliū. Stultus em̄ eſ-
ſet ille pegrinus qui in exilio poſitus vellet facere
feſtū.ſed debet expectare quouſqꝫ ad patriã ſuam
reuertat̄. Iſta em̄ vita ē quoddã exiliū.pſ.xxxviij
Aduena ego ſum ⁊ pegrinus apud te. Patria aūt
nr̄a eſt regio celeſtis q̄ nos expectat. Hebꝛe.xiij.
Non habemus em̄ hic manentē ciuitatē.ſed futu-
ram inq̄rimus.Quia igit̄ peccatoꝛes de exilio fe-
cerūt patriã.ideo a patria celeſti ſemp erūt exules
⁊ bãniti.Apoc.xxij.Foꝛis canes.venefici ⁊ impu-
dici.Tertio iſtud feſtū nõ eſt fiendū.quia iſta vita
eſt locus laboꝛis.Iob.v.Hõ ad laboꝛē naſcitur ⁊
auis ad volandū.Ideo ſerui dei ſint in ꝯtinuo la-
boꝛe.Gal.vj.Dū tēpus habemus opemur bonū
ad oēs.Et ideo de laboꝛe venient ad requiē.Apoc.
xiiij.Ammodo iã dicit ſpūs vt requieſcãt a laboꝛi-
bus ſuis.vani aūt hoīes volūt eſſe in ocio.⁊ iō de
ocio venient ad laboꝛē.pſ.Laboꝛabit in eternum
ſcꝫ in penis ⁊ viuet adhuc in finē. Scd̄o eſt quod-
dã feſtū vt dictuꝫ eſt.qđ eſt celebꝛandū.ſed q̄ſi oc-
culte.⁊ tertiū eſt qđ eſt celebꝛandū ſolēniter ⁊ ma-
nifeſte. Et ad iſta intelligendū notandū ꝙ anie
ſanctoꝝ viroꝝ tres habēt ſtatus. Primus eſt inq̄-
tum ip̄e aīe in vita pꝛeſenti cū ſuo coꝛpe ſunt con-
iuncte.⁊ tali modo ſunt in manu dei.Sap.iij.Iu-
ſtoꝝ aīe in manu dei ſunt. Scd̄s ſtatus eſt inquan-
tum ipſe aīe a ſuis coꝛpoꝛibus ſunt exute. Et quã-
tum ad hoc ſunt in ſinu dei. Olim quidē erant in
ſinu Abꝛae.ſed modo ſunt in ſinu dei. Iſa.xl.In
bꝛachio ſuo cõgregabit agnos:⁊ in ſinu ſuo leua-
bit fetas.Ipſe poꝛtabit ⁊ ꝯgregabit agnos.i.inno-
cētes:ne ab innocētia cadant.leuat ⁊ poꝛtat fetas
id eſt penitētes in ſinu.vt ſemp in opibus peniten-
tie fecundi permaneãt.Tertius eſt inquantū anie
ad ſua coꝛpoꝛa reuertent̄.⁊ in ſuis coꝛpoꝛibus be-
atificabunt̄.⁊ inquantū ſūt in thalamo dei. Deu.
xxxiij. Amantiſſiſſimus dn̄i habitabit confidēter
in eo q̄ſi in thalamo tota die moꝛabit̄.⁊ inter hu-
meros illius requieſcet. Inquantū ergo anie ad-
huc in p̄nti vita cū ſuo coꝛpe ꝯiuncte ſunt ⁊ in ma-
nu dei ſunt:nõ debet de ip̄is fieri aliqđ feſtū tripli-
ci de cauſa. Primo ꝓpter periculū.qꝛ ille q̄ eſt mõ
ſanctus cras poterit eē malus.j.Coꝝ.x.Qui ſtat
videat ne cadat.Scd̄o ꝓpter dubiū.qꝛ neſcimus q̄
ſunt in dextera dei vel in ſiniſtra. Multi em̄ vidē-
tur eſſe in eius dextra q̄ ſunt in ſiniſtra:⁊ ecõuerſo
Iudas em̄ q̄ erat diſcipulus xp̄i videbat̄ in dexte-
ra.⁊ tn̄ quantū ad p̄ſcientiaꝫ dei erat in ſiniſtra.et
ecõuerſo.Latro in cruce videbat̄ eſſe in ſiniſtra di
⁊ tn̄ in dei p̄deſtinatione erat in dextera.Tertio ꝓ-
pter ſtatū.qꝛ multis tribulationibꝰ ſcti ſunt expo-
ſiti.Hõ aūt q̄ eſt in tribulatione:non indiget cele-
bꝛatione feſti ſed cõpaſſione animi. Propter iſtã
cauſaꝫ nec de xp̄o nec de btã virgine q̄diu fuerūt
in hac vita nõ fuit factū aliquod feſtū.qꝛ tota vita
eoꝝ fuit in laboꝛe ⁊ afflictione.Et ideo nõ erat eis
neceſſaria celebꝛatio ſed cõpaſſio. Scd̄s ſtatus
eſt inquantū ꝯſiderant̄ aīe ꝓut ſunt exute a coꝛpe
Et quantū ad hoc ſunt in ſinu dei.Sicut em̄ illud
qđ eſt in ſinu eſt ſecurū ⁊ eſt charū ⁊ homini quo-
dammodo cõiunctū. ſic ⁊ anie ſanctoꝝ dicuntur
eſſe in ſinu dī.qꝛ ibi ſunt valde ſecure.Ioh.x.Nõ
rapiet eas quiſqꝫ de manu patris mei.Et ſunt deo
valde chare.j.ad Choꝝ.vj.Empti eſtis pꝛecio ma-
gno.Sunt deo cõiuncte ⁊ vnite.Ioh.xvij.Omēs
vnū ſint ſicut tu pr̄ in me ⁊ ego in te ⁊c̄. Sicut em̄
filius vnū eſt cū pr̄e per naturã.ſic ⁊ ſci erunt vnū
cū pr̄e ⁊ filio per gr̄aꝫ. Quantū ad iſtū ſtatum de
ſanctis in p̄nti vita facimus feſtum tribꝰ de cauſis
vt dicit Augꝰ.cõtra Fauſtū. Primo ꝓpter imita-
tionē.vt.ſ.ex hoc ſanctoꝝ exempla imitemur. Ia-
cobi.v.Exemplū accipite frēs mei exitus mali et
lõganimitatis ⁊ laboꝛis ⁊ patiētie ꝓphetas q̄ locu-
ti ſunt vobis in noīe dn̄i. Scd̄o ꝓpter meritoꝛum
aſſociationē.vt.ſ.eoꝝ meritis aſſociemur ⁊ partici-
pes ſimus.Sancti em̄ participãt merita ſua his q̄
illis honoꝛē dant.Tertio ꝓpter eoꝝ oꝛationē.vt.ſ.
ipſi apud deū ꝓ nobis intercedant. Iō dr̄ Iob.v.
Ad aliquē ſanctoꝝ ꝯuertere.Illud aūt feſtū debꝫ
fieri q̄ſi occulte.i.nõ pompacitate nec cū aliq̄ vani-
tate.Et in h̄ maxime peccãt mlr̄ieres. Cõtra quas
dr̄ Amos.viij.Conuertã feſtiuitates vr̄as in luctū
⁊ oīa cãtica vr̄a in planctū.⁊ inducã ſup omne doꝛ-
ſum veſtrū ſaccū.⁊ ſuper omne caput caluicium.
Mulieres ꝯſueuerūt in feſtiuitatibus ducere cho-
reas.⁊ vanas dicere cãtilenas.Sed illa cãtica cõ-
uertent̄ in luctū infernalē. Et ideo dicit. Cõuertã
feſtiuitates veſtras in luctū.Cõſueuerūt ⁊ varia ⁊
vana oꝛnamētã deferre.Sed illa oꝛnamēta in ſac-
cū cõmutabunt̄. qꝛ cū ſacco ⁊ cilitio ſepelient̄. Et
ideo dicit.Inducã ſup omne doꝛſum ſaccū.Con-
ſueuerūt etiã capillos alienos deferre.⁊ caput ſu-
um vane oꝛnare. ſed iſte oꝛnatus in caluiciū ꝯuer-
tetur.qꝛ ſicut patet capita eoꝝ in monumentis to-
taliter ſunt decaluata. Et ideo ſubdit̄.Et ſup om̄e
caput caluiciū. Tertius eſt ſtatus qn̄ poſt reſur-
rectionē btãm aīe ad ſua coꝛpa reuertent̄.⁊ tūc fa-
cient feſtum non ſemel in anno vel in mēſe ſed in
hebdomada: ſed ſemper. qꝛ ibi nõ erit nec mēſis:
nec hebdomada:ſed tm̄ vna dies. Vn̄ Aug.expo-
nēs illud verbū. Tp̄s meū nondū aduenit.expo-
nit illud de tp̄e gl̄ie dicēs in pſona xp̄i. Ip̄e eſt di-
es feſtus meꝰ. nõ diebꝰ iſtis pcurrēs ⁊ ptrãſiēs: ſꝫ
pmanēs in eternū. In ipſa feſtiuitate eſt gaudiuꝫ
ſine fine.⁊ veritas ſine labe.⁊ ſerenitas ſine nube.
Iſtud feſtū nõ fiet occultū:ſꝫ cū magna celebꝛita-
te. qꝛ oēs angl̄i ⁊ oēs bti inſimul deū laudabunt.
Aug.de ciui.dei.In hac vacabimꝰ ⁊ videbimus.
amabimꝰ ⁊ laudabimꝰ.⁊ q̄ſqꝫ erat in ea ſine fine.
Ad vacare igit̄ ſequit̄ videre.qꝛ niſi hõ vacet nõ vi-
det.iuxta illđ pſ.xlv.Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſuꝫ
deꝰ.Et iō dicit.Vacabimꝰ ⁊ videbimꝰ.Ad videre
ſequit̄ amare.qꝛ nulla res põt amari niſi videatur
vel niſi aliq̄ mõ cognoſcat̄. Iō dicit.videbimus ⁊
amabimꝰ.Ad amare ſequit̄ laudare ⁊ cõmēdare.
Illã em̄ rem quã odio habui ſp vitupero. Illam
aūt rem quã diligo ſp ꝯmēdo.laudo ⁊ extollo.Et
ideo dixit.amabimꝰ ⁊ laudabimꝰ.Scti igit̄ in pa-
tria vacabūt.vacãdo videbūt. videndo amabunt.
amãdo laudabūt.Et hoc ſine fine ⁊c̄.

Feria quarta.

Sermo .lxx.

Oues mee vocem meā

o audiūt Joh.x. Ubi capitaneus bonꝰ
eſt in cāpo: ille nitit̃ ppl'm ſuū ſibi cōmiſ
ſum liberare de inimicis. Et hoc eſt pmū. Scd̾o
ponit eis traditiones dicēdo. Tu debes hoc face-
re: tu h̾ ꝛ tu hoc dimittere. Tertio tales ſibi cōmiſ
ſi tenent̃ ſibi obedire. Spūaliter. Et ſic xp̄s eſt ca-
pitaneus nr̄. q̇ ideo a deo pr̄e eſt ꝯſtitutus vt nos
liberaret de inimicis. Vñ Iſai.xix. Clamabūt ad
dñm a facie tribulātis: ꝛ mittet eis ſaluatorē ꝛ ꝓ-
pugnatorē q̇ liberet eos. Et hoc recogitat eccleſia
in introitu dicēs. Liberator meus de gētibus ira
cūdis: ꝛ ab inſurgētibus in me exaltabis me: a vi
ro iniquo eripies me dñe. Scd̾o ponit capitaneꝰ
traditiones. Et ſic xp̄s in ep'la Leui.xix. Ego dñs
deus veſter. Et ponit decē traditiones. Prio. non
facietis furtū. Rō ſm Aug. qꝛ pctm̄ non dimittit̃
niſi ablatū reſtituat̃. Contra hoc peccauit Achan
Joſue.vij. quē dñs iuſſit lapidari. Scd̾o. nō men
tiemini. Ratio qꝛ os qd̾ mentit̃ necat aiaȝ. Sap.j.
ps.v. Perdes oēs q̇ loquunt̃ mendaciū. Tertio.
nec decipiet vnuſq̇ſqꜫ ꝓximū ſuū. Ratio qꝛ dicit̃
Mat.xix. Dilige ꝓximū tuū ſicut teipm. Et idē.
vij. Quecunqꜫ vultis vt faciant vobis hoies ꝛ vos
facite illis. Quarto. nō piurabis in noie meo: nec
pollues nomē dei tui. Rō. qꝛ nō eſt aliud nomen
ſub celo datū hoibus in quo oporteat nos ſaluos
fieri. Actu.iiij. Cōtra h̾ fecit. Sennacherib q̇ blaſ-
phemauit nomē dñi dicēs: q̄ nō poſſet liberare fi-
lios iſrael de manu ſua. ꝓpter qd̾ occidit dñs vna
nocte. clxxxv. milia. ꝛ poſt hoc ꝓprij filij ſui Sara
ſar. adramelech occiderūt eū. vt hr̄. ij. Para. xxxij
Quinto. nō morabit̃ opus mercēnarij tui apd̾ te
vſqꜫ mane. Rō Mat.x. Dignus eſt mercēnarius
mercede ſua. Sexto. non maledices ſurdo. nec co
ram ceco pones offendiculū. ſꜫ time dñm deū tuū
Septimo. nō iniuſte iudicabis. Rō. qꝛ dr̄ Lu.vj.
Qua mēſura mēſi fueritis remetiet̃ vob. Octauo
nō facies qd̾ iniquū eſt nec iniuſte iudicabis. nec
ꝯſideres perſonā paupis. nec honores vultū potē
tis. Rō. Actu.x. Nō eſt perſonarū acceptio apud
deum. Nono. nō eris criminator nec ſuſurro ī po-
pulis. Rō. Deut̃.xxxij. Mihi vindictam ꝛ ego re
tribuā. Decimo nō oderis fratrē tuū in corde tuo
nec q̄ras vltionē. nec memor eris iniurie ciuiū tu
orum. Rō. Si non remiſeritis vnuſq̇ſqꜫ fratri ſuo
nō remittet vobis pr̄ meus ꝛc̃. Mat.xviij. Cōclu-
dit. Ego dñs: leges meas cuſtodite. Ergo ī hoc cō
cordat ep'la cū euāgelio in themate. Oues mee vo
cem meā audiūt ꝛc̃. Aliud thema. Naturaliter
mutatio nō fit in inſtāti ſꜫ p aliqd̾ mediū. Spūalit̃
Et ſic nos trāſlati ſumus d̾ morte ad vitā: ſꜫ p me-
diū id eſt xp̄m. j. Thi.ij. Mediator dei ꝛ hoim hō
xp̄s ieſus. q̇ dedit redēptionē ſemetipm ꝓ oibus
De q̇ introitus. Liberator meus ꝛc̃. ps.xvij. Hūc
pſalmū fecit Dauid in grāru̅actiōe poſt obitum
ſaul. Abſalonis ꝛ ſybe inimicoꝝ ſuorū. Sed pro
nūc exponit̃ de xp̄o. Diligā te dñe ꝛc̃. Et liberator
meus ꝛc̃. de inimicis. Sic nos originalē liberati-
onē a pctis aſcribamꝰ dño deo. Joh.viij. Si filiꝰ
vos liberauerit vere liberi eritis. Adhuc requirit̃
ſm mediū ſcȝ obediētia mādatoꝝ. Matt.xix. Si
vis ad vitā ingredi ſerua mādata dei. De q̇ ep'la vt
ſupra patuit. Et in euāgelio. Oues mee vocē meā
audiūt ꝛc̃. Sed qꝛ iudei noluerūt audire vocē eiꝰ
ḡ nec crediderūt. ad Ro.x. Fides ex auditu. audi
tus aūt per v̾bū xp̄i. Ex q̇ nō crediderūt: tūc non
ſunt oues xp̄i ſꜫ diaboli ḡ dixit in themate. Vos
nō creditis. qꝛ nō eſtis de ouibus meis. In ſum
ma euāgelij tria innuunt̃. Primo iudeorū fallax
interrogatio. ibi. Si tu es xp̄us. Scd̾o xp̄i efficax
rēſponſio. ibi. Loq̄r vobis. Tertio iudeoꝝ ptinax
obſtinatio. ibi. ſuſtulerūt lapides. De pmo dic̃.
In illo tp̄e. Facta ſunt encenia hieroſolymis. i. fe
ſtum et memoria dedicationis templi. Hierony.
Tres fuerunt dedicationes templi. Prima a Sa
lomone in autumno decima die ſeptēbris. Scd̾a
a Zorobabel ꝛ Jeſu ſacerdote tp̄e veris in marcio
cū redierūt de captiuitate babylonis. Tercia a iu-
da machabeo: q̇ tēplū ꝓphanatū a gētibus mūda
uit in hyeme in mēſe decēbri. Et hec dedicatio tē
pore xp̄i celebrabat̃ vñ hic agit̃. Jō ſubdit. Et hy-
ems erat. Gre. Hoc iō exp̄mit vt innuat in cordi-
bus iudeoꝝ frigus malicie eſſe. per hoc etiā iude-
orum prauitas deſignat̃. Et pmo hyems eſt tp̄us
nubiloſum ꝛ nebuloſum. ſic iudei erant tenebris
erroris inuoluti. ps.lxxxj. Neſcierunt neqꜫ intelle
xerūt: in tenebris ambulāt. Matt.v. Sinite eos:
ceci ſunt ꝛ duces cecoꝝ. Scd̾o eſt tp̄s pluuioſum.
et ſic iudei loquacitate ſupflui ꝛ murmuratores.
Actuū.v. Sp ſpūiſctō reſtitiſtis. Tertio frigidū. ꝛ
ſic iudei in amore dei. Hiere.vj. Sicut ciſterna fa
cit frigidā aquā ſuā ſic frigidā fecit maliciā ſuam.
Quarto lutoſum. ꝛ ſic luto pcti ſunt pleni. Mat.
xxiij. Ue vobis ſcribe ꝛ phariſei ꝛc̃. q̇ pleni eſtis oī
ſpurcicia. Quinto tedioſum. Et ſic iudei fuerunt
tedioſi in operādo opa bona. Matt.xxiij. dicūt ꝛ
nō faciūt. allegant onera grauia ꝛ importabilia. et
imponūt in humeros hoim. digito aūt ſuo nolūt
ea mouere ꝛc̃. Uel id̾o ſm Theophilū. vt in ꝓxi-
mo deſignet̃ tp̄s paſſionis. Itaqꜫ in vere ſequenti
paſſus eſt dñs. Jō v̾ſat̃ in tēplo. Et ambulabat ie
ſus in porticu ſalomonis. Alchuinus. Erat locus
vbi ſalomon ſtabat ad orādū. ſicut dr̄. iij. Reg. viij
Et talis locus fuit reparatꝰ poſt deſtructōȝ a iuda
machabeo ad ſilitudinē poris. Circūdedert̃ eū iu
dei. Glo. nō ex amicicia: ſꜫ odio. ꝛ nō vt milites ad
regē cuſtodiēdū: ſꜫ ad cōpmēdū. ps.xxxix. Circū-
dederūt me mala quoꝝ nō ē numerꝰ. Nō vt diſci
puli ad mgr̄m audiēdū: ſꜫ ad decipiendū. ps. Cir-
cūdederūt me ſicut apes: ꝛ exarſerūt ſicut ignis ī
ſpinis. ꝛ in noie dñi qꝛ vltꝰ ſuȝ in eos. Nō vt infir-
mi ad medicū ſequendū ſꜫ inuidendum. ps.cviij.
Sermonibꝰ odij circūdederūt me: ꝛ expugnaue
rūt me gratis. Et ps.xxj. Circūdederūt me canes
mlt̄i: ꝯcliū malignantiū obſedit me. Dicētes. q̄uſ
qꜫ aiaȝ nr̄am tollis. i. crucias. Si tu es xp̄s dic no-
bis palā. Nō v̾itatē deſiderabāt. ſꜫ deceptionē: id̾o
adulatorie loquūt̃. volētes p h̾ oñdere ſe deſidera
re ſcire v̾itatē de ip̄o. q. d. Aia nr̄a eſt in ſuſpēſo de
ſiderij. qꜫdiu vinctꝰ nos derelinq̇s Quia ſpes q̇ dif
fert̃ affligit aiaȝ ꝓuer.xiij. iō dic̃ Aug. Premittūt
adulatōȝ vt pueiāt ad deceptōȝ Chri. In h̾ oñdit̃

UVA. BHSC. IyR_034_1

ꝯuerſitas iudeoꝝ.qꝛ qñ xp̄s eos erudiebat ꝑ ṽba:
petebāt ſigna dicētes.Joh.ij.Quod ſignū oñdis
nobis qꝛ hec facis.Cū aūt faciebat ſigna petebant
ṽba.ſicut qñ dixerūt hic. Si tu es xp̄s dic nobis
palā.Quē ſcʒ p̄triarche tādiu expectauerūt.quem
oēs ꝓphete p̄dixerunt. angeli deſignauerūt.q̄ re-
dēpturus eſt iſrael.Aug.Judei de xp̄o ſm hoīeʒ
ſapiebāt:ſed diuinitatē mīme intelligebāt. Et h̄ fi
gurauit velamē. Moyſi in facie ſua Exod.xxxiiij
qñ facies eius videbat̄ eis coꝛnuta. Quāto min⁹
poterāt videre verū deū carne velatū.ad Rom.xj.
Cecitas cōtingit ex parte in iſrael.Chriſ.Opa ei⁹
nō valebāt incuſare.ideo ceperunt in ṽbis eū cape
re.Simulabāt ſe ſolo verbo ſuadere q̄ tot opibus
noluerūt credere.iō Alchuinus.O ꝑfidi iudei cū
nihil loquit̄ in occulto ſed oīa in publico.cur dici
tis:dic nobis palā.Aug. Cogitabāt eū iudei deci
pere taliter.ſi reſpōdiſſet nō.habuiſſent ꝓpoſitū.ſi
ſic vt accuſarēt eū ſibi vſurpare regnū.qꝛ ſciebant
xp̄m de ſemine Dauid regali naſciturū. Si reſpō
diſſet dubie dixiſſent ꝙ ſit hō duplex.qꝛ aliud ha-
bet in coꝛde:ꝛ aliud ꝓfert oꝛe. Dixi ſcd̄o tangit̄
verax rñſio dicēs. Loquoꝛ vobis ꝛ nō creditis mi
hi.Mira res.q.d.Cū ſim ſapiētia que ex oꝛe altiſ-
ſimi ꝓdij.Eccli.xxiiij.Cū ſim nūcius ſalutis a d̄o
p̄re miſſus.Thob.x.Et ſicut imber cadit de celo ꝛ
fructificat terrā Jſa.lv.Jta deus p̄r miſit verbū ꝛ
nō reuertet̄ vacuū.Cur ergo nō creditis: cum elo
quia mea ſuꝑ mel dulcioꝛa.Sed ṽba ſine opibus
nō faciūt fidē.ergo videte opa q̄ ego facio ꝛc̄. Ui-
dete teſtes:quoꝝ p̄mus eſt Petrus Mat.xvj.di.
Tu es xp̄s filius dei viui. Diſcipuli in nauis flu-
ctu Matth.xiiij. Uere filius dei es. Martha Jo
han.xj. Ego credidi. qꝛ tu es xp̄s filius dei viui q̄
in hunc mundū veniſti.Demō.Quid mihi ꝛ tibi
Jeſu fili dei altiſſimi Mar.v.Cēturio Mar.xv.
Uere hic hō filius d̄i erat. Pater celeſtis Lu.iij.
ꝛ Mat.xvij.Hic eſt fili⁹ me⁹ dilectus.Jtē loquoꝛ
vobis ꝛ non creditis mihi.q.d. Ex hoc ꝓbat̄ falſi
tas vr̄a.Opa q̄ ego facio in noīe p̄ris mei hec teſti
moniū ꝑhibēt de me.Xp̄s eñ habebat q̄dā opera
humanitatis:vt ſitire: eſurire:laſſus fieri. quedaʒ
diuinitatis.vt dare ſp̄m ſctm̄ Joh.xx.Et dimittere
pctā Luce.vij.Et infirmos ſolo ṽbo curare.Jſta
opa p̄bebāt xp̄o teſtimoniū ꝙ ip̄e erat verus hō ꝛ
deus.Uñ patet per exēplū ꝙ diuinitas ipſius co-
gnoſcebat̄ ſicut arboꝛ ex fructu cognoſcit̄. Matt.
vij.Attamē ꝛ oībus fructib⁹ non crediderūt.ideo
inexcuſabiles fuerūt.Joh.xv.Si opa nō feciſſem
in eis q̄ nemo alius pctm̄ nō haberēt. Tūc oñdit
cauſam q̄re nō crediderūt dicēs. Uos nō creditis
qꝛ nō eſtis ex ouibus meis.i.nō eſtis p̄oꝛdinati ad
vitā eternā.ſʒ p̄ſciti ad eternū interitū.q.di. Uos
eſtis hedi fedi lupis infernalibus expoſiti. q̄ in iu
dicio nō eritis ad dexterā:ſʒ ad ſiniſtrā audiētes il
lud.Jte maledicti ꝛc̄. Sed di.ꝑ hoc videt̄ ꝙ ſal-
uatoꝛ coegit eos deſperare. Reſpōdet̄ ꝙ in turba
illa aliqui erāt qui nō erant p̄oꝛdinati ad tunc cre
dendū:ſʒ in poſterū. Uñ in actib⁹ aploꝝ di. ꝙ cre
diderūt ex iudeis vna die q̄nꝗ milia. Aliq̄ autē q̄
nō erāt adhuc p̄oꝛdinati ſed in poſterū ad creden
dū.Nō ergo repugnabat ſpei hoc dicere in turba.

cū nō dixit vni ſpecialiter.Oues mee vocē meam
audiunt.i.p̄ceptis meis obediunt.p̄s.xciiij.Si vo
cē ei⁹ audieritis ꝛc̄.Et ego cognoſco eas.i.appꝛo-
bo coꝛū facta.ij.Thi.ij.Nouit dn̄s q̄ ſunt eius.ſcʒ
in vitam eternaʒ p̄deſtinati. Et ſequit̄ me.i.in via
humilitatis ꝛ patiētie.j.Pet.ij.Chꝛiſtus paſſus ē
ꝓ nobis ꝛc̄. vt ſeq̄mini veſtigia ei⁹. Et Job.xxiij.
Ueſtigia eius ſecutus eſt pes meus. viam ei⁹ cu-
ſtodiui ꝛ nō declinaui ex ea. Nota p̄deſtinatio
ſm ſanctū Tho. parte.j. q.xxiij.eſt ratio oꝛdinis
aliquoꝝ in ſalutē eternā in mente diuina exiſtens
Et p̄deſtinatio certiſſime ꝛ infallibiliter cōſequit̄
ſuum effectū.Nec tñ imponit neceſſitatē. qꝛ non
neceſſitas:ſʒ liberū arbitrium operat̄ ad damnati
onē vel ſaluationē.vñ Greg. ꝛ h̄r in cano.xxiij.q.
iiij.obtineri. Obtineri nequaꝗ̄ p̄nt q̄ p̄deſtinata
nō fuerunt.ſʒ ea q̄ viri ſcti oꝛādo impetrāt ita pꝛe-
deſtinata ſunt vt p̄cibus obtineant̄. Nā ip̄a quo-
ꝗ ꝑhēnis regni deſtinatio . ita eſt ab oīpotēti deo
diſpoſita vt ad hoc electi ex laboꝛe ꝑueniāt.quate
nus poſtulādo mereant̄ accipere qd̄ eis oīpotens
deus añ ſcl'a diſpoſuit donare.hec Gꝛe. Exem-
plū. Fuit quidā frater in monaſterio q̄ habuit mł
tas reuelationes. qd̄ q̄dā alter frater ſciēs petiuit
eum vt oꝛaret deuʒ q̄tenus dignaret̄ ſibi reuelare
an eſſet de numero ſaluandoꝝ. Et dum ille p̄cib⁹
inſtaret:reuelatum eſt ſibi ꝙ eſſet de nnmero dā-
nandoꝝ.ꝛ timens fratrē illū turbare per aliq̄t di-
es ſibi celauit. Poſt hoc illo volēte ſcire inuit⁹ di-
xit ſibi.Tūc ille h̄ audiēs ꝛ intelligens ſcripturas
ſtatim rñdit Bñdictus dn̄s deus: nec tñ ſic deſpe-
rabo.ſʒ pniam quā ꝑ ingreſſum religionis aſſum
pſi duplicabo ꝛ triplicabo donec inueniā gr̄aʒ ac
miſericoꝛdiā apud altiſſimū. Et poſt i breui reue-
latū eſt eidem ꝙ iſte frater eſſet de numero ſaluan
doꝛum.Ergo noli dicere Siue ago bonū ſiue ma
lum:veniā q̄ deus vult.Nā deus nō eſt cauſa ma
li ꝛ dānationis tue.Boecius. Ego video facientē
rotā.viſus nō eſt cauſa rote ꝛc̄. Subdit. Et vitam
eternā do eis ꝛ nō peribūt in eternum.Ecce bona
paſcua vita eterna:vbi nulla herba areſcit: ſʒ totū
viret.Et nemo rapiet eas de manu mea.i.de pote
ſtate mea per violentiā. hic trahēdo ad culpā vel
in futuro ad penā.Sap.iij. Juſtoꝝ anie in manu
dei ſunt:ꝛ non tāget illos toꝛmentū moꝛtis. Et vt
Aug. dicit. Jbi nec lupus rapit:nec fur tollit:nec
latro interficit. Pater meus qd̄ dedit mihi mai⁹
eſt oībus.q.d.Ego ꝯſeruo eos in p̄tāte p̄ris.qꝛ ha-
beo eandē p̄tātē cū eo ꝛ eandē eſſentiā. qꝛ ſum ei⁹
ṽbū.eius vnigenitus ꝛ cādoꝛ lucis eterne. Et ne-
mo pōt rapere de manu p̄ris mei.ſcʒ cū ſit infinite
potētie.iō nihil pōt ab eo auferri per violentiam.
Hiero. Manus dei p̄ris eſt filius. p̄s.cxliij.Emit
te manū tuā de alto:eripe me ꝛc̄. qꝛ per ip̄m facta
ſunt oīa. Joh.j.Et Eſaie.xlviij. Manus mea cre-
auit celos: ꝛ fundauit terrā. Jſta manus eſt oīm
bonoꝝ largitiua.p̄s.cxlvij. Aperis tu manū tuaʒ
ꝛc̄. Jtē eſt oīum ꝯſeruatiua Jſa.xlix.Sub vmbꝛa
man⁹ ſue ꝓtexit me Jtē eſt oīm in viā celi directi-
ua.Sap.vij. Jn manu illius nos ꝛ ſermones nr̄i
ꝛ oīs ſapiētia ꝛ operū ſciētie diſciplina Jtē eſt om
niū ſaluatiua.p̄s.cxviij. Fiet manus tua vt ſaluet

UVA. BHSC. IyR_034_1

81

me. Geñ. xlvij. Salus nr̃a in manu tūa eſt. Quia ego ⁊ pr̄ ſum⁹ vnū. Pⁱᵒ in natura. ſic dicit Joh. v. Sicut pater hꝫ vitā in ſemetipo. ſic dedit ⁊ filio ⁊c̄ Scd̃o in poteſtate. Joh. v. Dedit ei ptāte iudiciū facere. qꝛ filius hominis eſt. Tercio in reuerētia ⁊ honore. ad Phil. ij. Dedit illi nomē qđ eſt ſup omne nomē. Et ꝙ null⁹ pōt rapere de manu pr̄is per violentiā. qꝛ fortiſſim⁹ eſt. nec ꝑ ignorantiā. qꝛ ſapientiſſim⁹. Job. ix. Sapiēs corde eſt ⁊ fortis robore. Sciendū in hoc ꝙ dicit. Ego ⁊ pater vnuꝫ ſumus. excludit duos errores circa articulū ſanctiſſime trinitatis. Sabelli⁹ eñ in deo poſuit vnitatē ꝑſone ſicut ⁊ eſſentie. Et h̄ remouet cū dicit. ſum⁹ Si eñ pr̄ ⁊ filiu s eſſent vna ꝑſona. dixiſſent in ſingulari ſuꝫ. ⁊ nō ſum⁹. Arrius autē ecōuerſo poſuit pluralitatē eſſentiaꝝ ſicut ⁊ ꝑſonaꝝ. Et h̄ excludit in eo ꝙ dr̄. vnū. Si eñ pater ⁊ filius haberēt diuerſas eſſentias. nō diceret vnū neutralit̄ ſꝫ plura. igit̄ ꝑ ego ⁊ pr̄ ſumus. diſcretio ⁊ equalitas ꝑſonaꝝ ex ꝓmit. ꝑ vnū vnitas diuīe ſbſtātie intelligit̄. In theologia eñ ꝑ neutrū genus dicit̄ ſubſtātia diuina. ꝑ maſculinū ꝑſone. ꝑ femininū notio. Unde Aug⁹. Utrūqꝫ audi ⁊ vnū ſum⁹. ꝙ dixit vnū liberat te ab Arrio. ꝙ ſum⁹ liberat te a Sabellio. Dixi tercio tangit̄ iudeoꝝ ꝑtinax obſtinatio ibi. Suſtulerunt lapides iudei. Quia dicit Aug. Judei erāt duri vt lapides cuꝫ ꝓfunda dei v̄ba intelligere nō poſſent lapidib⁹ ſimiles ad lapides currūt. pſ̄. cxix. Dum loq̄bar illis impugnabāt me grat̄. Rn̄dit eis ih̄s. Multa bona oꝑa oſtēdi vobis ex pr̄e meo. ſ. mortuo s ſuſcitaui. infirmos curaui ⁊c̄. ꝓpter qđ opus me lapidatis. q̄ſi diceret. Nullus debet lapidari ꝓ bono oꝑe. ſꝫ ꝓ malo. Nota ſunt aliqui q̇ reddūt mala ꝓ malis. ⁊ hoc eſt ꝓhibitū. ad Ro. xij. Non reddētes malū ꝓ malo. quia deus ſibi hoc retinuit Deute. xxxij. Mihi vindictā ⁊ ego retribuā. Alij ſunt q̇ reddūt bona ꝓ bonis. Et iſtud eſt quoddaꝫ naturale debitū. Mat. v. Si diligitis eos q̇ vos diligūt quam mercedē habebitis: q̄ſi diceret. nullā. Alij ſunt q̇ retribuūt bona ꝓ malis. Et iſtud eſt ꝑfecte charitatis iudiciū. Talis erat xp̄s q̇ a iudeis recipiebat cōuicia. ⁊ tñ nō ceſſauit eis dare beneficia. Et h̄ docet nos Mat. v. Benefacite his q̇ vos oderūt. Alij ſnut qui retribuunt mala ꝓ bonis. ⁊ illud eſt valde iniquū. Tales erāt iudei q̇ a xp̄o recipiebāt multa beneficia. ⁊ tñ ei multa inferebāt opprobria. pſ̄. xxxiiij. Retribuebant mihi mala pro bonis. Jō xp̄s charitatiue arguit eos dicēs. Multa bona oꝑa oſtēdi vobis ⁊c̄. Et dicit. Ex pr̄e meo. vt indicaret ſe ꝑ om̄ia gloriaꝫ pr̄is q̄rere. Joh. viij. Gloriā meā nō quero. Reſponderūt ei iudei. De oꝑe bono non lapidam⁹ te. ſꝫ de blaſphemia. quia cū homo tu ſis facis te ipſum deū. Tunc reſpōdit illis Jeſus. Nonne ſcriptū eſt in lege veſtra. Aug. Hic lex recipit̄ ꝓ toto veteri teſtamēto. Ego dixi dij eſtis. q̄ſi dicat xp̄s. Nō habebitis me lapidare ſi deū me vocaui. qꝛ ſcp̄tura vr̄a puros hoīes deos vocat. Si ğ illos dixit deos ad q̇s ſmo dei factus eſt. ⁊ nō pōt ſolui ſcp̄tura. id eſt dici ꝙ ꝯtineat aliq̇d falſuꝫ. Quē pater ſctificauit. id ē ſctm̄ genuit. et miſit in mūdū. q̄ſi diceret. Multo fortius de⁹ pōt ille vocari. Et q̄re vos dicis. qꝛ blaſphemaſ. qꝛ dixi Filius dei ſum. q̄ſi diceret. Irrationabiliter h̄ facitis. qꝛ ſcriptura hoc dicit. Sicut Hiere. xxiij. Ecce dies veniūt dicit dn̄s. ⁊ ſuſcitabo. Dauid germē iuſtū. Et ſeq̇tur. Et hoc eſt nomē qđ vocabūt eū dn̄s iuſtus nr̄. Et vbi nos habem⁹ dn̄s. ibi ponit̄ nomē dn̄i Thetragrammathon in hebreo. qđ nulli alicui attribuit̄ niſi ſoli deo. Itē nota plaſphemia eſt aliqđ falſum dicere de deo ⁊ qꝛ xp̄us tm̄ homo videbat̄ eis. iō dicūt eū plaſphemare. qꝛ dixit ſe et deū vnū eſſe. ⁊ pena plaſphemātiū erat lapidatio in veteri teſtamēto. Sciendū ꝙ deus dicit̄ trib⁹ modis. ſcꝫ natura. Et hoc modo xp̄s erat deus ad optōne ⁊ gr̄a. Et hoc modo ſancti viri dicūt̄ dij. Et falſa opinione ⁊ nūcupatōe. Et hoc modo idola ⁊ demones dij appellant̄. Sancti ergo viri dicuntur dij nō ꝑ naturā ſꝫ ꝑ gr̄am Aug. Talis eſt vnuſq̇ſqꝫ q̄lis eſt dilectio ſua. ſi deū diligis de⁹ es. ſi t̄rā diligis t̄ra es. Diligam⁹ ğ deū vt dij appelemur. ꝯtēnem⁹ terrēa ne t̄ra vocemur. Sꝫ poſſet aliq̇s dicere. volo vtrūqꝫ facere. ⁊ deū diligere. ⁊ ſic ero de⁹ ⁊ terrā amare. ⁊ ſic ero terra. Sꝫ h̄ fieri nō pōt. qꝛ dicit̄. Mat. vj. Nemo poteſt duob⁹ dn̄is ſeruire. ſ. deo ⁊ mūdo. Et iſtud pōt oſtēdi ꝑ tria exempla. ſ. vaſis. man⁹ ⁊ oculoꝝ. Aug. in libro quīqꝫ omeliaꝝ hoc oſtēdit exemplo vaſis. qꝛ ſi vas aliqđ debet impleri melle. ⁊ eſt plenū aceto. oportet ꝙ acetū effūdat̄. ⁊ ſic mel infundat̄. Unde dic̄. Eſt amor vtilis ⁊ ē amor noxi⁹. Amor amore impedit̄. amor noxius recedat. amor vtilis ſuccedat. ſi pleni ſunt homines amore hui⁹ ſeculi effundant illū vt capiant amorē dei. vis vt intret vinū. oportet vt acetū non infundas. Scd̃o hoc oſtēdit Aug. ſuꝑ Johannē exemplo manus dicēs. Amorē hominis ſic putare debes q̄ſi manū aīe Si aliqđ tenet. vere aliđ nō poteſt tenere. quod dat̄ teneat. dimittat qđ tenet̄. Qui aūt amat ſeculū dicit illi de⁹. deuꝫ amare nō potes. occupatā habes manū dicit illi deus. Tene quod do. ſi nō vult dimittere qđ tenebat nō pōt accipe qđ offert̄. Tercio hoc oſtendit Cyprianus in tractatu de duodecim abuſionib⁹ ſeculi exemplo oculoꝝ dicens. Amor mūdi ⁊ amor dei pariter in vno corde habitare nō poſſunt. Quemadmoduꝫ oculi celū ⁊ terrā nunq̄ꝫ pariter aſpiciūt. Dicit aūt Ariſto. in in libro de aīalib⁹. ꝙ aues claudūt oc̄los cum palpebra inferiori. Animalia vero greſſibilia cū palpebra ſuꝑiori. Per aues intelligunt̄ viri ſpirituales q̇ ad inferiora ⁊ terrena oculos cladūt ⁊ celeſtibus intēdunt. Per anīalia intelliguntur viri humani ⁊ mūdani q̇ habēt oculos clauſos ad celeſtia ⁊ aptos ad terrena. Tunc ſubdit ꝓbans hoc ex oꝑibus quod ꝓbat ex ſcripturis dicēs. Si non facio oꝑa pr̄is mei nolite credē mihi Si aūt facio ⁊ ſi mihi nō vult̄ credē oꝑib⁹ crenite vt coğſcatis ⁊ credatis qꝛ pr̄ in me eſt ⁊ ego in pr̄e. q̄ſi diceret Ex operibus cognoſcite me eſſe verū deum. ⁊ me in patre. ⁊ patrem in me pod oculis veſtris videre nō poteſtis. Querebāt ğ eū app̄hēdere. ⁊ exiuit de manibus eoꝝ. ſ. virtute diuīa trāſiens per illos.

De eodem. Sermo lxxj.

O

Ues mee vocem meā audiūt Joha. x. Sciendū in hoc euan

UVA. BHSC. IyR_034_1

gelio dñs noſter Jeſus xp̄s q̄ eſt paſtoꝛ verus.po
nit hic duas differētias ouiū.Sunt em̄ q̄daꝫ oues
q̄ nō ſunt ſue.ſ; ſunt oues diaboli. De q̄bus dixit.
Sed vos nō creditis q2 nō eſtis ex ouibus meis.
Alie ſunt oues ſue de q̄bus ſubdit.Oues mee vo
ceꝫ meā audiūt. Prie oues.ſ. oues diaboli faciūt
duos greges. Prim⁹ grex eſt in hoc mūdo Oues
em̄ diaboli qui ſunt in hoc mūdo ſunt hypocrite.
De q̄bus dicit̄ Mat.vij. Attēdite a falſis ꝓphetis
q̄ veniūt ad vos in veſtimētis ouiū ⁊c̄.Dicit tamē
Chꝛiſ.ſup Math. ꝙ lupus ſi tegat̄ pelle ouia pōt
tū cognoſci ꝙ ſit lupus ꝑ tria.Primo ꝑ actū.quia
lupus dentib⁹ moꝛdet. ouis aūt nō hꝫ dentes cuꝫ
q̄bus moꝛdeat.Scd̄o ꝑ vlulatū. q2 lupus verſus
celū vlulat ouis aūt verſus terrā ſemꝑ balat.Ter‑
cio ꝑ cibū.q2 lupus carnib⁹ delectat̄.ouis vero her
bis paſcit̄.Eodē etiā modo hypocrite cognoſcunt̄
Primo vicꝫ ꝑ actū.q2 ſerui dei nō moꝛdēt.i. nō de
trahūt.nec de aliq̄ obloquunt̄.hypocrite aūt moꝛ‑
dēt ⁊ detrahūt.De q̄bus dr̄ Gal.v.Si inuicē moꝛ
deris ⁊ comederis. videte ne ab inuicē cōſumami.
Ex hoc hr̄ ꝙ quidā moꝛdēt.quidā comedūt. q̄daꝫ
cōſumūt.Jlle vero moꝛdet q̄ partē accipit ⁊ partē
relinq̄t.ſic detractoꝛ ſepe in parte laudat ⁊ in parte
vituꝑat.Jlle vero q̄ comedit cibū maſticat ⁊ ſibi in
coꝛpoꝛat. Sic etiā multi ꝯtra alioꝝ vicia murmu‑
rāt. ⁊ tūc eadē faciēdo ſibi incoꝛpoꝛāt.Jlle aūt qui
cōſumit nec de pelle nec de carne nec de oſſe aliq̄d
dimittit.Sic ⁊ multi ſunt q̄ cōdemnāt vitā.vitupe
rāt famam ⁊ iudicāt ꝯſciam.Scd̄o cognoſcūt̄ per
vocē.Serui dei balāt verſus terram.⁊ ſeipos reco
gnoſcūt eſſe terrā.⁊ multos defectus hr̄e .Hypo‑
crite vero v̄ſus celū vlulāt . q2 ꝯtra hoies celeſtes
ſepe loquunt̄ ⁊ ip̄os infamāt. ps̄.lxxij. Poſuerūt
in celū os ſuū.i.in celeſtes.iterꝝ.Jniquitateꝫ in ex‑
celſo.i.ꝯtra viros in excelſo locuti ſunt. Tercio co
gnoſcunt̄ ꝑ cibū.q2 oues.i. boni homines veſcunt̄
herbis virētibus.i.celeſtibus amenitatib⁹.Ezech.
xxxiiij. Requieſcūt in herbis virētib⁹. Mali aūt
paſcunt̄ carnib⁹.i.carnalib⁹ voluptatib⁹ Ro.viij.
Qui em̄ ſm carneꝫ ſunt.q̄ carnis ſunt ſapiūt.Qui
vero ſm ſpūm. q̄ ſunt ſpūs ſentiūt. Secundus
grex ouiū diaboli eſt i inferno.q2 dicit̄ in ps̄. xlviij
Sicut oues in inferno poſiti ſunt. Quod quideꝫ
verbū quattuoꝛ modis exponit̄. Primo ſic.quan
do oues inſimul ſunt ꝯſueuerūt ſtare ꝯp̄ſſe.⁊ vna
ſuꝑ aliā iacere.Sic etiā damnati ad inuicē in infer
no ſic erūt cōpꝛeſſi ꝙ vnus ſuꝑ aliū iacebit. Jſtud
innuit̄ Mat.xiij.vbi dicit̄. Colligite p̄mū zizania.
⁊ alligate ea in faſciculos ad comburēdū. Sic em̄
ligna in faſciculis ſunt comp̄ſſa.ſic dānati ad inui
ceꝫ p̄munt̄.Notabile em̄ eſt.ꝙ oues in magno ca‑
loꝛe ſtāt comp̄ſſe. in magno aūt frigoꝛe ſtāt ſeꝑate
q2 dānati ſtāt in igne cōpꝛeſſi vt ad inuicem ſic ma
gis ꝯburant̄.Quādo vero ſunt in frigoꝛe ſtāt ſeꝑa
ti vt q̄libꝫ ꝑ ſe fremat ⁊ dentib⁹ ſtrideat. Scd̄o in‑
telligit̄ ſic Greges ꝯſueuerūt ab inuicē ſeꝑari.ſic in
inferno erunt diuerſi greges. id eſt diuerſi damna
torum oꝛdines.Nā ibi erit grex ſuꝑboꝛum.⁊ grex
auaroꝝ.⁊ grex luxurioſoꝝ. Hoc innuit̄ Zach.xij.
Plāget terra ſcꝫ infernalis. familie ⁊ familie ſeoꝛ‑
ſuꝫ.q2 ꝑ ſe plāget familia ſuꝑboꝝ. ꝑ ſe plāget fami‑
lia auaroꝝ.ꝑ ſe plāget familia luxurioſoꝝ.Tercio
mō intelligit̄ ſic.Cōſueuit paſtoꝛ oues tōdere.⁊ la
nā ab eis auferre.⁊ ſic attōſas ad paſcua eas tranſ
mittere.Sic etiā oues diaboli dimittūt hic lanam.
id eſt res tēpoꝛales.⁊ attonſe ad paſcua infernalia
dirigunt̄ de bonis ſuis nihil inde ſecum poꝛtātes.
Job.xxvij.Diues cū doꝛmierit nihil ſecum affert
Quarto modo pōt ſic intelligi.Cōſueuerūt oues
tanq̄ꝫ de vno pꝛato ire ad paſcēdū ad aliud pꝛatuꝫ
Sic in inferno ſunt duo pꝛata.vnū eſt pꝛatū calo‑
ris.aliud pꝛatū frigoꝛis. Poſtq̄ꝫ igit̄ oues diaboli
fuerūt aduſte trāſibūt ad pꝛatū frigoꝛis. Poſtq̄ꝫ in
pꝛato frigoꝛis fuerūt ꝯgelate trāſibūt ad pꝛatuꝫ ca
loꝛis.Job.xxiiij.Ad caloꝛē nimiū trāſiet ab aquis
niuiū. Scd̄e ſunt oues dei.⁊ ille cognoſcunt̄ per
quattuoꝛ ſigna. Primo ꝑ oꝑa bona q̄ faciūt. Jſtō
ſignū dñs ponit etiā de ſe q̄ eſt paſtoꝛ.cū dicit̄ Jo.
v.Opera q̄ facio ꝑhibēt teſtimoniū de me.Eodeꝫ
modo fideles in ſuis oꝑibus cognoſcunt̄. Notā
dum ꝙ ſunt q̄dam oꝑa q̄ hoieꝫ ſanctū oñdūt. ſ; nō
faciūt.ſicut ſunt oꝑa miraculoꝝ. q̄ etiā aliq̄ñ mali
virtute fidei faciūt.Jlli dicēt in iudicio Matt. vij.
Dñe dñe.nōne in noie tuo ꝓphetauimus ⁊ in no‑
mine tuo demōia eiecimus.⁊ in noie tuo virtutes
multas fecimus ⁊c̄. Alia ſunt oꝑa q̄ faciūt ſanctū
ſ; nō oſtendūt.ſicut ſimplicitas ⁊ hūilitas ſanctoꝝ
viroꝝ ⁊ cetere virtutes eoꝝ q̄ faciūt hoiem ſanctū
coꝛā deo. ſ; ſepe reddūt eū deſpectabilē coꝛaꝫ mun
do.De q̄bus dicit̄ Job.xij. Deridet̄ iuſti ſimplici
tas.lampas.cōtempta apud cogitationes diuituꝫ
Vbi dicit Greg.ꝙ ſancti viri lampas ſunt.q2 in te
nebꝛis lucēt. interius ſunt ꝯtēpta q̄ exterius nō lu
cēt.lampas ſunt.q2 interius virtutibus ſplendent.
ſ; ꝯtempta q̄ exterius irriſionibus patēt.Alia oꝑa
ſunt q̄ hominē ſanctū faciūt ⁊ oſtēdunt. ſicut oꝑa
pietatis q̄ q̄dem hominē faciūt ſanctuꝫ. ⁊ pctā oia
dimittūt.Eccl'i.iij. Jgnē ardenteꝫ extinguit aqua.
⁊ elemoſina reſiſtit peccatis. hominē etiā coꝛā ho
minib⁹ oſtendūt ſanctuꝫ. Eccl'i.xxxj.Elemoſinas
illi⁹ enarrabit om̄is eccleſia ſanctoꝝ . Secūduꝫ
ſignū ꝙ aliqui ſunt oues xp̄i eſt quādo voceꝫ eius
audiūt. Vnde ſubdit̄. Oues mee vocē meaꝫ audi
unt.Quattuoꝛ em̄ ſunt voces quas ille paſtoꝛ dat
ouib⁹ ſuis. Prima eſt exterioꝛ exhoꝛtatio De qua
dicit̄ Prouer.j. Sapiētia foꝛis p̄dicat. in plateis
dat vocē ſuam.Secūda eſt interioꝛ inſpiratio.De
qua dr̄ in ps̄.lxxxiiij. Audiaꝫ q̄d loquat̄ in me dñs
deus. Job.xxxij. Jnſpiratō omnipotētis dat intel
ligētiā.Tercia eſt beneficioꝝ largitio.Jſa.j.Si vo
lueritis ⁊ audieritis me.bona terre comedetis.Quar
ta eſt carnalis flagellatio.ꝑ quā hoies ſepe ad deū
currūt ps̄.xv. Multiplicate ſunt infirmitates eoꝝ
poſtea accelerauerūt.Sꝫ qm̄ multi ſunt q̄ iſtas vo
ces nō audiūt.ideo dñs ꝯquerit̄ Prouer.j. Voca
ui.ſ.ꝑ exterioꝛē exhoꝛtationē.⁊ renuiſtis. Extendi
manū meā.ſ.multa beneficia largiendo. ⁊ nō fuit
q̄ aſpiceret. deſpexiſtis omne cōſiliū meū quo vo
bis bona ꝓpoſita inſpirabā.⁊ increpationes meas
neglexiſtis ꝑ q̄s vos aliquādo arguebā ⁊ flagella‑
bam. Jdeo ſubdit̄ magna cōminatio. Ego aūt in
interitu veſtro ridebo. Terciū ſignum ꝙ aliqui
ſunt oues xp̄i eſt,quādo ip̄e xp̄us q̄ eſt paſtoꝛ eas

UVA. BHSC. IyR_034_1

cognoſcit. Vñ ſequit. Ego cognoſco eas. Cognoſcit aũt fideles ſuos ꝑ imaginẽ quã eis impreſſit. Juxta illud pſ. Signatũ eſt ſuꝑ nos lumẽ vultus tui dñe. Per arma virtutũ q̄bus eos armauit. ad Ro. xiij. Induamur arma lucis. Per ſigna bonorũ opeꝝ quib⁹ eos decorauit. Can. vij. pone me domine vt ſignaculũ ſuꝑ brachiũ tuũ ⁊c̃. Per doctrinã charitatis q̃ eos inſtruxit. Joh. xiij. In hoc cognoſcẽt oẽs ꝙ mei eſtis diſcipuli ſi dilectioneꝫ habueritis ad inuicẽ. Quia vero reprobi iſta nõ hñt ideo a xp̃o in iudicio nõ cognoſcent. ſed dicet eis Mat. xxv. Amen dico vobis. neſcio vos. Quod v̾bum exponẽs Chriſoſt. dicit. Pater cognoſcit filios ſuos ꝑ imaginẽ ⁊ ſimilitudinẽ ſuã. Rex cognoſcit milites ſuos per vexilla ⁊ arma ſua. paſtor cognoſcit oues ſuas ꝑ ſigna magiſter cognoſcit diſcipulos ſuos ꝑ doctrinã ſuã. Ego aũt nõ cognoſco vos tanq̃ pater filios ſuos. q2 imaginẽ meã nõ habetis Nec tanq̃ rex milites ſuos. q2 arma mea ⁊ vexilla nõ portatis. Nec tanq̃ paſtor oues meas. q2 mea ſigna abieciſtis. Nec tanq̃ magiſter diſcipulos meos. q2 meã doctrinã nõ ſeruaſtis. Quartuꝫ ſignũ ꝙ ſunt oues xp̃i eſt. qñ ipꝫ veꝝ paſtorẽ ſequũt Vñ ſubdit. Et ſequunt me mee. Mali autẽ nolũt xp̃m ſeq̃. ſ; eũ fugiũt ⁊ ab eo ſe auertũt Vñ dñs de talib⁹ ꝯquerit Mat. xxiij. dicẽs. Quociẽs volui ꝯgregare filios tuos quemadmodũ gallina ꝯgregat pullos ſuos ſub alis ⁊ noluiſti. Exemplũ legit de ꝓprietatib⁹ auiũ ꝙ gallina ſimul ⁊ ſemel fouet oua ꝓpria ⁊ oua anetaꝝ ⁊ oua pauonũ. Cũ autem pulli creuerint. veri pulli matrẽ ſequuntur. Anete vero in aquã ſe mergũt pauões de ſua pulcritudine gloriantes matrẽ relinquũt. Sic ⁊ deus tanq̃ paſtor ⁊ bona gallina ꝯgregat bonos ⁊ malos in vna fide. ⁊ fouet eos ꝑ multa beneficia q̃ eis ꝯfert. S; tandẽ quidã eoꝝ ſequũt ipm ꝑ imitationẽ bonoꝝ opeꝝ. ſicut hũiles ⁊ mãſueti. Alij vero ipm deſerũt ⁊ in aq̃s deliciaꝝ ſe mergũt. ſicut ſunt voluptuoſi Alij de ſuis diuitijs ⁊ honorib⁹ gloriãtes xp̃m deſerũt. ſicut ſunt ſuꝑbi ⁊ auari. Sed q̃ vere ſũt oues xp̃i ⁊ pulli ipm ſequunt. Et iõ dixit. ſequũt me ⁊c̃.

Sermonem feria quinta require in die Marie magdalene que eſt poſtillaris.

De eodem. Sermo lxxij.

[R]emittunt tibi peccata multa Lu. vij. Nota ꝙ ſũt quattuor genera hoim quib⁹ peccata dimittuntur Primo dimittunt corde ꝯtritis. ſcḋo ore cõfeſſis. tercio in penitẽtia ſatiſfaciẽtibus. quarto deũ veraciter diligẽtib⁹. Primo dimittunt corde ꝯtritis ⁊ ꝯtribulatis. Thob. iij. In tp̃e tribulatõnis peccata dimittis his q̃ inuocãt te. Ber. dicit. Sic de⁹ pi⁹ eſt ⁊ iuſt⁹. ſicut em̃ apis hꝫ mellis dulcedinẽ ⁊ aculei punctionẽ. ſic deus hꝫ pietatis dulcedinẽ ad penitẽtes. ⁊ aculi cõpũctionẽ ad peccãtes. Scḋo dimittunt pctã ore cõfeſſis. j. Joh. j. Si ꝯfiteamur peccata nr̃a. fidelis ⁊ iuſt⁹ eſt vt remittat nobis peccata nr̃a. imo ꝑius q̃ cõfiteant. poſito ꝙ q̃s habeat iam ꝓpoſitũ ꝯfitẽdi. ſm̃ ꝙ dĩ in pſ. xxxj. Dixi ꝯfitebor aduerſum me iniuſticiã meã dño. ⁊ tu remiſiſti impietatẽ pcti mei. Aug⁹. dicit ꝙ verecũdia eſt magnã pena. Iõ q̃ erubeſcit ꝓ xp̃o fit dign⁹ miſericordia. Vñ quãto plus quis ꝯfitet ſub ſpe venie turpitudinẽ crimis. tãto facilius cõſequit gr̃am remiſſionis. Tercio remittunt ꝑ opa penitẽtie ſatiſfaciẽtib⁹. ij. Parali. vj. Si peccauerint tibi. neq̃ em̃ eſt homo q̃ nõ peccet. ⁊ iratus fueris eis ⁊c̃. Et ſequit. Et ꝯuerſi in corde ſuo in terrã ad quã captiui ducti fuerãt egerint penitentiã. ⁊ depcati te fuerint dicẽtes. Peccauim⁹ iniuſte egim⁹ ⁊ iniquitatẽ fecim⁹ ⁊c̃. Et poſtea. vt exaudias de celo. h̾ eſt de firmo habitaculo tuo preces eoꝝ. ⁊ facias iudiciũ ⁊ dimittas pp̃lo pctã eius. De hac pnia dicit Iſiḋ. Pnia eſt medicamẽtuꝫ vulneris. ſpes ſalutis. per quã pctõres ſaluant. ꝑ quã dñs ad miſericordiam ꝓuocat. q̃ nõ penſat in tp̃e ꝓſperitatis ⁊ leticie. ſ; luct⁹ ⁊ in lachrimaꝝ ꝓfunditate. Quarto pctã dimittunt deũ veraciter diligẽtib⁹. Lu. vij. Dimittũtur ei pctã multa. qm̃ dilexit multũ. qḋ dĩ de Maria magdalena. Intellige ardor charitatis rubiginẽ in ea pcti ꝯſumpſit. A ſimili dico. ꝙ ſi q̃s veraciter eſt in dilectiõe ⁊ charitate circa deũ vt Maria magdalena. certũ eſt ꝙ tunc pr̃ celeſtis oia peccata eius ſic eũ diligẽtis diuina pietate que ⁊ ipa charitas eſt. que ⁊ ante mũdi cõſtitutionẽ elegit nos. tegit ⁊ delet. Bern̄. Predeſtinatos ego aduerti ⁊ vidi. ꝙ mira dei diſpẽſatio in exordijs ſuis quoſdaꝫ deſerens ſcaturientib⁹ vicijs cadere ꝑ abrupta permittit. Plerũq̃ tamẽ eos tandẽ oclo miſericordie reſpiciẽs ad ſequendũ ſe ſancti amoris ſic igne ſuccendit. vt ex nimia charitate purgent eoꝝ peccata ⁊ operiant ſicut nunq̃ peccaſſent. ⁊ ſi q̃d deliq̃ſſe vident in tp̃e nõ apparet in eternitate. Quia charitas patris eoꝝ operit multitudineꝫ peccatorum Operit inquã ne deus videat ad puniendũ. homo ad erubeſcendũ. ⁊ diabolus ad accuſandũ. Iteꝫ nota alia quattuor ꝑ que pctã dimittunt videlicet ꝑ verã ad deũ ꝯuerſionẽ. ꝑ iniuriaꝝ dimiſſioneꝫ. ꝑ deuotã ſupplicationẽ. ⁊ ꝑ ſanguinis xp̃i effuſionẽ

Primo dimittunt peccata ꝑ verã ad deũ ꝯuerſionẽ. Hinc eſt quod dñs dixit Paulo Actuũ. xxvj. Mittã te aperire oculos eoꝝ. vt cõuertant a tenebris ab lucẽ. ⁊ accipiẽt remiſſionẽ pctõꝝ. Bern̄. O quanta ⁊ q̃lis eſt miſericordia dñi dilecti mei Jeſu xp̃i q̃ nõ minus ꝯuerſum pctõreꝫ diligit q̃ eũ q̃ nũq̃ pcti maculã cõtraxit. Scḋo dimittunt pctã ꝑ iniuriaꝝ dimiſſionẽ Math. vj. Si dimiſeritis hominib⁹ pctã eoꝝ. dimittet vobis pater me⁹ celeſtis pctã vr̃a. Et h̾ eſt qḋ quotidie petim⁹ dicẽtes. Dimitte nobis debita nr̃a ſicut ⁊ nos dimittimus debitorib̄r noſtris. veniã. ſ. petẽtibus. Propter qḋ dicit dñs Lu. vj. Diligite inimicos veſtros. benefacite his qui oderũt vos. De hac dilectione dic̃. Gre. Dilectio inimici tũc vere cuſtodit cũ nõ de ꝓſperitate ei⁹ affligimur. nec de eius ruina letamur. Et q̃ hãc charitatẽ hꝫ. nõ ſolũ meret peccati remiſſionẽ. verũ etiã qḋ ãpli⁹ eſt. deus manet i eo ⁊ ipe in deo Vñ Bern̄. Deus charitas eſt. ⁊ q̃d p̃cioſius. ⁊ qui manet in charitate in deo manet. ⁊ q̃d ſecuri⁹. ⁊ deus in eo ⁊ q̃d iocundi⁹. Tercio dimittunt pctã ꝑ deuotã orõnẽ. Eccli. xxj. Fili peccaſti. nõ adijcias iteꝝ. ſ; de p̃teritis p̃care vt tibi dimittant. Sic deuote ⁊ humiliter remiſſionẽ peccatoꝝ petebat Ma-

naſſes q̄ dicebat.ij.Paralip.vi. Flecto genua cor-
dis mei depcans a te bonitatē dn̄e. peccaui ⁊ iniq̄-
tatē meā ego cognoſco.remitte mihi.Et ideo dicit
Ber.O q̄ꝫ breue ⁊ ſalubꝛe verbū peccaui.Nā tres
ſillabe poꝛtas aperiūt ꝑadiſi. Dauid enī dicēti ad
Nathan.ij. Regū.xij.peccaui.ſtatim ꝓpter hoc ꝓ
pheta q̄ a dn̄o vt vltionē indiceret miſſus erat intu
lit.dn̄s trāſtulit pctm̄ tuū.Et ideo nō ſolū dimitti
tur pctm̄ ꝑ oꝛōnes.ſꝫ etiā ꝑ deuotas ſanctoꝝ inter-
ceſſiōes.qḋ figurat̄ Nu. xiiij.quādo dixit moyſes
ad dn̄m. Dimitte dn̄e depcoꝛ pctā ppl̄i huius ſm̄
magnitudinē miſericoꝛdie tue. Dixitq̄ꝫ dominus
ad Moyſen.Dimiſi eis ſm̄ verbū tuum. Leui.xij
Orabit ꝓ eis ſacerdos ⁊ dimittet eis.Sed coꝛ pꝛo
alio depꝛecātis dꝫ eſſe deuotū Ber. Nō depcantiū
os deus inſpicit.ſꝫ oꝛātis coꝛ attēdit. Quarto di
mittunt̄ peccata ꝑ ſanguinis xp̄i effuſionē. Mat.
xxvj.Hic eſt ſanguis meꝰ noui teſtamēti q̄ ꝓ mul
tis effundet̄ in remiſſionē peccatoꝝ. ad Ephe.x.
ap̄ls de xp̄o inq̄t.In quo habemꝰ remiſſionē pec-
catoꝝ in ſanguine ipſius. Vn̄ Gre.Oblatio abſol
uit viuos a peccatis.Eſt enī cautela ⁊ cuſtodia tu-
toꝝ ⁊ mitigatio temptationū. De his duobꝰ dicit
Bern̄. Sacramentū dn̄ici coꝛꝑis duo oꝑat̄ in nobꝭ
vt ſenſuꝫ noſtrū ⁊ animū a noxijs muniat ⁊ in gra
uioꝛibus peccatis ꝯſenſuꝫ malū omino tollat.Eſt
etiā ad repſſionē demoniū. Chꝛiſ.Hic ſanguis abi
git demones ⁊ alonge ire facit ⁊c̄.

Feria ſexta. Sermo lxxiiij.

Expedit vobis vt vnus

moꝛiat̄ hō ꝓ ppl̄o Joh.xj. Ubi aliq̄s re-
ctoꝛ ciuitatis audit aliqḋ negociū. graue
⁊ ꝑiculoſum.ꝯuocat ꝯciliū ⁊ ꝓponit negociū.⁊ au
dit ꝯſiliatoꝛes.Et tūc illa ſentētia appꝛobat̄ in quā
plures ꝯſentiūt.Sp̄ualiter. Sic pōtifices ⁊ phari
ſei fecerūt.Audierūt enī de reſuſcitatiōe Lazari.et
quomō oēs in xp̄m credere videbant̄. vnde timu-
erūt eis euenire periculū qḋ tamē omnibꝰ fuiſſent
in ſalutē.⁊ collegerūt ꝯciliū. De quo ſp̄ūſſanctus
dixerat ꝑ pſ̄.xxx. Accipere animā meā ꝯſiliati ſūt
Unde figurat̄ hoc ꝯciliū.ij Reg.xvij.Abſalon in-
iuit ꝯciliū quomō pr̄eꝫ expelleret ⁊ interficeret.qḋ
cōſiliū dederat Achitofel.vn̄ idcirco ſe ſuſpendit.
Sp̄ualiter.Abſalon.i.cōmūitas phariſeoꝛū iniuit
ꝯciliū ſuꝑ pr̄em.i. xp̄m q̄ eſt pater noſter ſm̄ diui-
nitatē.Sed Achitofel.i. Cayphas dedit cōſilium
iudeis vt interficerēt xp̄m pſ̄.cv.Ipſi exacerbaue
rūt eū in cōcilio ſuo.Et pſ̄.xxj.Conciliū malignā
tiū obſedit me.ſcꝫ. Expedit vobis vt vnus moꝛiat̄
hō ꝓ ppl̄o ⁊c̄. Aliud thema.Philoſophus in li
bꝛo metheroꝝ dicit Auꝝ in fundo ciphi potū red
dit dulcioꝛē.Ratio.qꝛ auꝝ in ſe eſt dulciſſime q̄li-
tatis.pꝛobāt hoc aque quaꝝ fundus eſt aureus.qꝛ
tales dulcioꝛes ſunt.Sp̄ualiter. Sic auꝝ paſſiōis
xp̄i dū in cipho coꝛdis recōdit̄ facit dulceſcē aq̄s
tribulatiōis.Ber Nil dulciꝰ in tribulatiōe q̄ꝫ medi
tari xp̄i paſſionē.Figurat̄ Exo.xv.vbi aq̄ marath
dulcoꝛate ſunt ꝑ lingnū. Et ſic ꝑ lignuꝫ crucis ⁊ ꝑ
miſericoꝛdiā in cruce acq̄ſitā oēs noſtre tribulatio
nes dulcorant̄. Unde in introitu miſſe dicit.Mi-
ſerere mei dn̄e quoniaꝫ tribuloꝛ. libera me ⁊ eripe
me de manibꝰ inimicoꝝ meoꝝ.⁊ a ꝑſequētibꝰ me
nō cōfundar qm̄ inuocaui te.pſ̄.In te dn̄e ſpera-
ui nō ꝯfundar ⁊c̄.In collecta.Coꝛdibus noſtris q̄
ſumus dn̄e gr̄am tuā benignus infunde. vt pecca-
ta noſtra caſtigatione volūtaria cohibētes tempa
liter potiꝰ maceremur.q̄ꝫ ſupplicijs deputemur et
nis.Nā omēs carētes auro paſſionis ꝯfundent̄ in
eterna egeſtate. Unde in epiſtola Hieremie.xvij.
dixit Hieremias. Domine deus omnes q̄ te dere
linquūt ꝯfundent̄. recedētes a te in terra ſcribētur
q̄ſi diceret.Et nō nō in celo. Itē auꝝ cōfoꝛtat coꝛ
infirmoꝝ.⁊ ſic xp̄us. Ideo ſubdit in lectiōe.Sana
me dn̄e ⁊ ſanaboꝛ.ſaluū me fac ⁊ ſaluꝰ ero.Richar
dus.Nulla ſalꝰ coꝛꝑis ⁊ aīe niſi in feliciſſima xp̄i
paſſione.De q̄ thema.Expedit vobis vt vnꝰ moꝛi
atur ⁊c̄. In ſumma euāgelij tria innuunt̄.Pꝛio
fatuitas inanis cōcilij.ibi. Collegerūt ⁊c̄.Secun
do vtilitas moꝛtis xp̄i.ibi.Expedit vobis vt vnus
⁊c̄. Vel ſic.In ſumma euāgelij tria innuunt̄.Pri
mo ponit̄ ꝯcilij ꝯgregatio.ibi. Collegerūt. Scđo
vnius de ꝯſiliarijs ꝓlocutio.ibi. Unus aūt ex ipſis
⁊c̄.Tercio ipſius ſentētie ab omnibꝰ ꝯfirmatio.ibi
Ab illo ergo die ⁊c̄. De pꝛimo ergo dicit̄. In illo
tp̄e.ſ.poſt reſuſcitationē Lazari. cū aliq̄ de ipſis iu-
deis credebāt in Jeſum. tunc pōtifices et phariſei
moti ſunt ex inuidia ⁊ ira ad tractādum de moꝛte
xp̄i.Et igit̄ tūc collegerūt cōciliū. Nota illud cō
ciliū fuit impꝛouide cōgregatū ex tribꝰ.qꝛ.ſ. cū fe-
ſtinatione ⁊ ira et inuidia ⁊ inſipiētia. Nam dicit
Socrates cōſiliū dꝫ fieri cum deliberatione.id eſt
betrachtunge.⁊ maturitate. Vn̄ poeta.Quicquid
agis pꝛudēter agas.⁊ reſpice finē.Ipſi aūt ſtatim
poſt reſuſcitationē Lazari.nō ꝯſiderantes q̄d ma
gis expediret inierūt cōciliū.Prouer.xix.Qui fe-
ſtinꝰ eſt pedibꝰ offendet.Et ſic ipſi. Socrates. Ve
lox ꝯſiliū ſeq̄t̄ penitētia. Varro pħs. Imperitie ſi
gnū eſt cito fieri qḋ difficillimū eſt. Unde legit̄ de
Auguſto ceſare dixiſſe. Feſtinatō ⁊ temeritas ma
le cōueniūt duci.Satis celeriter fit q̄cquid bene fit
Scđo cū ira.qꝛ audiūt q̄ ppl̄us iret poſt illū. Vn̄
Boecius. Omnis enī ſubita mutatio rerū nō ſine
ꝯflictu cōtinget animoꝝ.De cōcilio tali dr̄ Gene.
xlix.Symeon ⁊ leui fratres vaſa iniq̄tatis bellātia
in cōciliū eoꝝ nō veniet aīa mea. Hiero.De ſime
one phariſei.de leui pōtifices oꝛti ſūt. O q̄ꝫ ꝑiculo-
ſum fuit cōciliū cum feruoꝛe ⁊ ira celebꝛatū. Gre.
Ira ſi ſemel mentē poſſederit. putat iuſte fieri qḋ
crudeliter fit. Itē Gen.iiij. Iratus Cayn vehemē-
ter cōtra Abel interfecit eū. Nota hiſtoꝛiā Chꝛiſ.
Nō pōt pacifice loq̄ qui hꝫ coꝛ turbatū. nec ſeip̄m
cognoſcere poteſt.qḋ patet ī aqua turbida Catho.
Ira impedit animū ne poſſit cernere veꝝ. Tercio
cū inſipiētia. quia ſapiēs attēdit ꝑncipiū. mediuꝫ
⁊ finē.vt.ſ. ſapienter incipiat ⁊ cōſtāter ꝓſequatur
⁊ vtiliter finiat.Inceperūt phariſei cum fatuitate
mādantes q̄ xp̄us caperet̄. Unde dicit̄ paꝝ infra
Dederāt aūt pōtifices mandatū vt ſi quis cogno-
uerit vbi ſit indicet.vt appꝛehēdant eū. Perſecu-
ti ſunt eum cū crudelitate.qꝛ ſententiā firmauerūt
⁊ querētes ꝯſiliū aperte de moꝛte eius tractauerūt
Unde dicit̄ ab illo ergo die cogitauerūt interfice-
re eū. Finierūt aūt cū ſua deſtructione. quia illud

UVA. BHSC. IyR_034_1

quod timebāt.ſ.ne ꝑderēt locū ⁊ genteʒ.eis euenit quia qđ timet impius ſuꝑ eū euenit.vt dicit Job. iiij. Tunc ponit negociū ſuꝑ quo debet haberi dili gens inqſitio.cū dicūt Quid facimus.i.cur pigri tamur.cur nobis nō ꝓuidemus.q꜄ hic homo mul ta ſigna facit. cui iudei credere debuiſſent plus ꝙ̄ moyſi q̄ nō tot ſigna fecit ẜ pauciora. vt ptʒ Exo. iiij.Et plus ꝙ̄ Johāni ad quē miſerūt ſacerdotes ⁊ leuitas vt interrogarēt eū an eſſʒ ip̄e xp̄us Joh. j. Sed tñ ip̄i indurati dixerūt.Si dimittimus euʒ ſic.ſ.viuentē ⁊ ſigna talia facientē.oēs credēt in eū ⁊ venient romani.⁊ tollēt noſtrū locū ⁊ gentē. Ro mani eñ ⁊ multi alij p̄ncipes gentiū in magna re uerētia dei templū habebāt. Vñ etiā Alexander cū hieroſolymā feſtinaret. ⁊ iudei ipetū eius time rēt.pōtifex indutis potificalibꝰ.⁊ in capite ſuo ha bēs cidarim in q̄ ſcriptū erat nomē dei thetragrā mathon.i. quattuor lraꝝ quod dicit leue.obuiam ſibi ꝓceſſit.Statimq̄ʒ alexāder de eq̄ deſcēdēs no men dei adorauit.⁊ pōtifex veneratus fuit.Et cuʒ ſuꝑ hoc a ſuis militibꝰ argueret rñdit.Non iſtuʒ ẜ deū in ip̄o adoraui.deus eñ celi in iſto habitu mi hi apparuit.⁊ p̄ncipatuʒ mihi ꝓmiſit perſaꝝ. Ro mani igit ⁊ p̄ncipes gentiū in magna reuerētia ha bebāt tēpluʒ. Chriſtus aūt p̄dicabat ꝯtra iudaica et cerimonialia iſta eſſe delēda. Et ſic cogitauerūt iudei.ſi romani iſta audierint. templū cōtemnent opes tēpli auferent.⁊ nos ⁊ noſtꝝ locū tollēt Vel aliter ſm Aug. Judei intendebāt romanis rebel lare.⁊ tributa eis nō ſoluere.xp̄s aūt p̄dicabat nō eſſe alicui reſiſtendū dicens Mat.v.Ego aūt dico vobis nō reſiſtere malo. ẜ ſi quis te percuſſerit in vnā maxillā p̄be ei ⁊ alterā ⁊c̃.Ideo timebāt ne ve niētibus ꝯtra ſe romanis nullus remaneret q̇ ciui tatē vel templū defēderet.vel aliter ſm Chriſ. Ro mani ordiauerūt vt nullꝰ rex ꝯſtitueret ⁊ rex debe ret noiari niſi ip̄i mādarēt mlta aūt turba xp̄m ſeq bat q̄ etiā regē ⁊ xp̄m ip̄ʒ ꝯfitebat.Et iđo timuerūt ꝙ ſi rōani audirēt ꝙ turba eū ſeq̄ret.crederēt ꝙ vel lēt eis rebellare.⁊ ſi audirēt ꝙ eū regē cōfiterēt.cre deret ꝙ vellēt ip̄m regem facere.⁊ ſic venirēt vt lo cū ⁊ gentē tollerēt. Iſta aūt ſicut dicit Chriſ.pha riſei ꝙ̄tū ad vitatē nō credebāt.cū turba q̄ xp̄m ſeq bat nō eēnt milites armati nec armigeri ẜ iermes. ẜ tm̄ vt pplm excitarēt ꝯtra xp̄m. Dixi ſcđo ponit vniꝰ ꝯſiliarij p̄locutio malicioſa.cū dic̃. Vnꝰ at ex eis Cayphas noie cū eſſet pontifex anni illiꝰ. Sʒ diceres q̄re dicit anni illius.cū tñ dñs ꝯſtituit vnū ſummū ſacerdotē.q̇ mortuo alter ſuccederet. Rñ det ſm Aug. Per ambitiones ⁊ ꝯtētiones ꝯſtitu erūt ꝑ ſe plures eſſe. ⁊ ꝑ ſingulos annos ſuis vici bus miniſtrare.Expedit .Theophilus. Praua lo cutꝰ eſt intētiōe.ẜ ſpūſſcti gr̃a vſa ē eiꝰ ore ad futu rum p̄ſagiū. Grego.ſuꝑ Ezech. Quibuſdā datur ſpūſſctūs in corde tm̄ vt ꝯtemplatiuis.ij. ad Cho. xij. Audiui archana verba q̄ nō licēt hominibꝰ lo q̇. Quibuſdā i ore tm̄ vt aſine Balaā Nume.xxij. Et Cayphe. Et ſic dant q̇buſdā bona verba ad de uotionē alioꝝ.Quibuſdā vero corde ⁊ ore vt Iſa ie et hieremie et alijs ꝓphetis. Vos neſcitis q̇cq̄ʒ neq̄ʒ cogitatis q꜄ expedit vobis vt vnus moriat hō ꝓ pplo vt nō tota gens pereat, In hoc eñ vbo ali

am itētōeʒ habuit Cayphas.⁊ aliā ſpūſſāctꝰ. Intē debat aūt Cayphas ꝙ expediret ꝙ xp̄s occideret p̄us ꝙ̄ ip̄i a romanis captiuaret.Spūs aūt ſanctꝰ q̇ ꝑ os ſuū ꝓphetauit intellexit ꝙ xp̄s ꝓ hūano ge nere moreret. Vbi dicit Aug. Hic etiaʒ docemur hoies malos ſpū ꝓphetie futura p̄dicere.quod tñ euāgeliſta diuino tribuit ſacramēto id eſt vtuti ip ſiꝰ ſacramēti.ſ.ſummi ſacerdotij cū.ſ. ipſe Caybas pontifex erat.Quāuis aūt ꝓphetauit.ip̄e tñ ꝓphe ta nō fuit. Nam ſicut dicit Aug.ſuꝑ Gen. ad lraʒ Tria ſunt q̄ faciūt aliquē ꝑfectū ꝓphetā. Vnū eſt qđ ip̄e aliq̄s viſiōes habeat. Scđʒ ꝙ ip̄e iſtas viſio nes ⁊ reuelatiōes intelligat. Terciū eſt ꝙ etiā ip̄as viſiōes alijs manifeſtare ſciat. Primū habuit Na buchodonoſor.q꜄ ſtatuā vidit. duo vo ſeq̄ntia nō habuit.q꜄ nec ſignificationē intellexit nec viſioneʒ danieli narrare ſciuit.⁊ ideo ꝓpheta nō fuit. Duo aūt ex his habuit Pharao.habuit eñ viſionē quā do ſeptē boues pingues ⁊ ſeptē macilētos vidit.⁊ ip̄aʒ etiā viſionē Joſeph narrare ſciuit.ẜ nō habu it ſcđm.q꜄ eiꝰ ſignificationē nō intellexit.iđ ꝓphe ta nō fuit.vnū aūt ex his habuit cayphas Ip̄e eñ de morte xp̄i nullā reuelationē habuit.ipſe eñ in tellectū quē habuit ſpūſſanctꝰ nō intellexit.habu it tñ vnū.q꜄ mortē xp̄i neceſſariā fore denūciauit.⁊ iđ ſimiliter ꝓpheta nō fuit. Sed ſpūſſanctus q̇ os aſine aperuit.ꝑ iſtū etiā modū iſtā ꝓphetiā p̄dixit ꝙ Jeſus erat moriturꝰ qñ dixit. Expedit vobis vt vnus moriat homo ꝓ pplo ⁊c̃. Dixi tercio ponit ipſius ſentētie ab omnibꝰ ꝯfirmatio ⁊ approbatio cū dicit. Ab illo ergo die cogitauerunt interficere eum. Prius quidē ip̄m interficere cogitauerunt ẜ modo diffinitiuā ſniam ꝓtulerūt. Iſta aūt ſentē tia fuit iniqua ⁊ iniuſta ex aio.ex cauſa. ex ordine. Tunc ſnia eſt iniuſta ex anio qñ ex ira vel inuidia ꝓfert. Tunc eſt iniuſta ex cauſa qñ ſufficiēs cauſa nō ſuffragat. Tūc eſt iniuſta ex ordine.qñ ordo iu ris obmittit. Sētētia igit quā p̄ncipes ⁊ phariſei ſuꝑ mortem xp̄i ꝓtulerunt fuit iniuſta ex anio. q꜄ ex inuidia ip̄m tradiderūt. Vñ dicit Mat.xxvij. Sciebat eñ.ſ. Pylatꝰ ꝙ ꝑ inuidiā tradidiſſent eū Item Mar.xv. Sciebat eñ ꝙ ꝑ inuidiā tradidiſ ſent eū ſumi ſacerdotes. Scđo fuit iniuſta ex cau ſa.q꜄ nulla cā ſuberat mortis ſue. Vñ dr̄ Lu.xxiij. Nihil inuenio cauſe in hoc homie.Et infra. Ecce ego corā vobis interrogās nullā cauſaʒ iuenio in homie iſto ex his in q̇bus eū accuſatis. Sed neq̄ʒ Herodes. Vñ dicit Job.xxxvj. Cauſa tua q̄ſi im pij iudicata eſt.cauſam iudiciūq̄ʒ recipies. Et illđ poteſt eſſe verbū patris ad filiū.q꜄ eiꝰ cauſa impie iudicata fuit. Ipſe eñ cauſam ⁊ iudiciū a deo pa tre accepit. Joh.v. Neq̄ʒ eñ pater iudicat quē q̄ʒ.ẜ omne iudiciū dedit filio. Tercio fuit iniuſta ex or dine.q꜄ nō fuit ſeruatus debitus ordo iuris. q꜄ ip̄ʒ ꝯdemnauerūt.nec ſpōte ꝯfeſſum nec teſtibꝰ conui ctum. Vñ dicit Mar.xiiij. Multi eñ teſtimoniū falſum dicebāt.aduerſus eū.Et ꝯueniētia teſtimo nia nō erāt. Quia igit iſta ſentētia qua iudicatꝰ eſt xp̄s ſic.fuit iniuſta ex animo. ex cauſa.ex ordine. ergo ip̄e iuſtus iudex cōtra eos ꝓferet ſentētiaʒ iu ſtam cū dicet Mat.xxv. Diſcedite a me maledicti ⁊c̃. Illa eñ ſentētia erit iuſta ex anio.q꜄ nō ex ira ꝑ

vīcīū. ſ; ex ira ꝑ zelū ꝓferet. Sap. v. Accipiet arma
turā zelus iſtius. ⁊ armabit creaturā ad vltionē ini
micoꝝ. Erit iuſta ex cā. q꞉ opa miſericordie nō ha
buerūt. Vñ dicet. Eſuriui ⁊ nō dediſtis mihi man
ducere ⁊c. Erit iuſta ex iuris ordine. q꞉ non ꝓferet
niſi ꝯtra ſpōte ꝯfeſſos ⁊ teſtibꝰ conuictos. Ipi eñ
pctā ſua ſpōte ꝯfitebūt. Sap. v. Ergo errauimꝰ a
via veritatis. ⁊ iuſticie lumē nō luxit nobis ⁊c. Cō
ſcientia eoꝝ ꝯ̄ ipos teſtificabit. ad Ro. ij. Teſtimo
niū illis reddente ꝯſciētia ipſoꝝ. ⁊ inter ſeinuicem
cogitationū accuſantiū aut etiā defendētiū in die
cū iudicabit dñs occulta hoim. Tunc ſubdit. Jhs
iam nō palā ambulabat apud iudeos ſ; abijt in re
gionē iuxta deſertū. ⁊ ibi morabat cū diſcipulis ſu
is. Hoc fecit nō ꝓpter defectū potētie. ſ; vt alijs ex
emplū demōſtraret. In q̊ nō apparet eſſe pctm̄ ſi
fideles oculis ꝑſequentiū ſe ſubtraherēt ⁊ furorē
ſceleratorū latitādo potiꝰ euitarēt ꝙ̄ ſe oſtēdendo
magis accēderēt. Math. x. Si vos ꝑ ſecuti fuerit
in vna ciuitate fugite in aliā ⁊c. Dicit Orig. ꝙ nul
lus dꝫ ſe ꝑiculis ingerere. tū ꝓpter inexperientiam
ꝓprie virtutis q̄ q̄ñꝙ fragilis inuenit. Tū etiā ꝓpt
futuri euētus incertitudinē. j. Choꝝ. x. Qui ſe exi
ſtimat ſtare videat ne cadat. Tū etiā ne nos ingerē
tes ꝑſecutoribꝰ occaſionē p̄ſtemꝰ eis vt magis im
pij ⁊ noxij fiant. j. ad Cho. x. Sine offenſiōe eſtote
iudeis ⁊ gētibꝰ ⁊ eccie dei ⁊c. Attamē valde lauda-
bile ⁊ honeſtū eſt imminēte iā ꝑiculo ⁊ agone ꝯfi-
tendi ieſum nequaꝙ̄ confeſſionē euitare nec recu-
ſare ſubire mortem gratia veritatis.

De eodem. Sermo lxxiiij.

Expedit vobis vt vnus

e moriat homo ꝓ ppl'o ⁊c. Joh. xj. Ver
ba ꝓpoſita loquebat ſpūſſanctus. ſcꝫ ꝑ os
Cayphe. In q̄bus v̄bis exprimit vtilitas paſſiōis
⁊ mort' xp̄i. Et nota ꝙ mors chriſti expediēs ſiue
vtilis fuit angelis in celo. q꞉ ꝑ xp̄i mortē angelorū
ruina repata eſt. Eph. j. Propoſuit deus in diſpen
ſatōe plenitudis tēpoꝝ inſtaurare i xp̄o. i. ꝑ xp̄m q̄
in celis ſunt. Glo. i. numerū angeloꝝ adimplere.
Et hoc tāgit dñs in illa parabola Lu. xv. Quis ex
vobis homo q̄ habet centū oues. ⁊ ſi ꝑdiderit vnā
ex eis nōne dimittit. xcix. in deſerto. ⁊ vadit ad illā
q̄ perierat ⁊ q̄rit donec inueniat. Cū aut inuenerit
ponit ſuꝑ humeros ſuos. ⁊ veniēs domū cōuocat
amicos ⁊ vicinos dicēs illis. Congratulami mihi
oēs. q꞉ inueni ouem meā que perierat Homo iſte
eſt deꝰ q̊ ꝓ nobis hō fieri voluit. qui habuit centū
oues. i. nouē choros angeloꝝ. ⁊ ex iſtis ouibꝰ vna
ꝑdita fuit. i. homo q̄ peccauit. Ideo dimiſit xcix. id
eſt nouē choros angeloꝝ. in deſerto. i. i celo. qd̊ iō
deſertū dicebat. q꞉ hō in eo nō erat. Et venit in hūc
mundū q̄rere ouē ꝑditā. id eſt hoiem. que plus ꝙ̄.
xxxiij. annis q̄ſiuit cū magno labore. ⁊ cū inueniſ-
ſet eā. poſuit ſuꝑ humeros eiꝰ q̄ñ crucē ſuā accepit
⁊ ad locū paſſionis portauit. vbi ꝓ pctis nr̄is mor
tē ſuſtinuit. Et in die aſcēſionis cuꝫ leticia magna
ouē ſuā. i. hoiem. in domū ſuā reportauit. i. in celū
Et tūc ait ad angelos. Cōgratulamini mihi. inue
ni ouē meā q̄ ꝑierat Et factū ē tūc gaudiū magnū
angelis. q꞉ reſtaurata eſt coꝝ ruina. Scd̊o expe-
diēs fuit patribꝰ in lymbo. q꞉ ꝑ eiꝰ mortē de capti
uitate inferni ſunt liberati. Zach. ix. Tu aūt dñe in
ſanguine teſtamēti tui. i. ꝑ ſanguinē filij. eduxiſti
vinctos de lacu in q̊ nō erat aq̄ id eſt grā. Iſtud fi-
guratū eſt Joſue. xx. vbi dicit ꝙ pꝰ mortē ſummi
pōtificis homicida q̄ expulſus erat de terra ſua. re
uertebat in terrā ſuā. Ita Adā homicidia fuit. q꞉
ꝑ pctm̄ occidit ſeip̄m ⁊ totū genus humanū. ⁊ ex
pulſus fuit de terra. ſ. viuētiū. in exiliū huiꝰ mūdi.
Et poſtea cū poſteritate ſua deſcēdit in lymbū. ⁊ ꝑ
nullū poterat eripi inde. ⁊ in terrā ſuam reuerti ni-
ſi ꝑ mortē ſummi pōtificis. Itē officiū pōtificis in
veteri lege fuit orare ꝓ pctis ppl'i. Et hoc fecit xp̄s
Lu. xxiij. Pater dimitte illis. q꞉ neſciūt q̊d faciunt
Et ꝙ̄ fideliter orauit oſtēdit apl's dicēs ad Heb. v.
Cum clamore valido ⁊ lachrimis offerēs exaudi-
tꝰ eſt ꝓ ſua reuerētia. Itē officiū ep̄i fuit victimas
ꝓ pctis ppl'i offerre. et hoc fecit pōtifex noſter q̄ ſe
ꝓ pctō nr̄o obtulit Heb. ix. filiꝰ dei ingrediēs mū-
dū dicit. Holocauſtomata ꝓ pctō tibi nō placue-
rūt. tūc dixi. ecce venio. Glo. Oia holocauſta an-
tiquoꝝ patꝝ q̄ obtulit ſummꝰ pōtifex ꝓ pctō p̄mi
hois deo ñ placuerūt. Tūc filiꝰ dei miſertꝰ nr̄i pr̄i
ait. Ecce ego venio ab meip̄m offerendum ꝓ pctō
hois. Per mortē ergo huiꝰ ſummi pōtificis libe-
rati fuerūt ſcti p̄res in lymbo. Expediēs ḡ fuit eis
xp̄i paſſio. Tercio mors xp̄i expediēs fuit hoibꝰ
in mūdo. ⁊ hoc in multis. Primo vt cyrographū
cōtra hoiem diabolo datū ꝑ ſanguinē xp̄i deleret.
Col. ij. Delēs ꝙ aduerſū nos erat cyrographū de-
creti qd̊ erat aduerſariū nobis. Aug. Eua a diabo
lo pctm̄ mutuauit. cirographū ſcripſit. dedit fide-
iuſſorē. ⁊ vſꝙ ad poſteritatē creuit. Tunc eñ a dia
bolo peccatū mutuauit q̄ñ ꝯtra p̄ceptū dei ſue pra
ue ſugeſtiōi ꝯſenſit. Cyrographū ſcp̄ſit q̄ñ manū
ad pomū porrexit. fideiuſſorē dedit q̄ñ Adā pctō
ꝯſentire fec. Et ſic vſꝙ ad poſteritatē creuit. q꞉ to
ta poſteritas ptāti diaboli ē ſubdita. Et merito. nā
parētes nr̄i Adā ⁊ Eua fecerūt emptōe cū diabo
lo. ⁊ vēdiderūt totū genus hūanū ꝓ vno pomo q̄
ſi ꝓ nihilo. Quod ꝯquerit ꝓpheta Iſa. lij. ca. Gra
tis venūdati eſtis. ⁊ ſine argēto redimemini. Sꝫ
huiuſmodi emptioni erat ſcriptū cyrographū ⁊ p̄
uilegiū eterne damnatōnis. ⁊ nō poterat deleri ni
ſi ꝑ ſanguinē Jeſu xp̄i. Vñ miſertꝰ dānatiōis nr̄e
venit i hūc mūdū delēs cyrographū qd̊ aduerſum
nos erat. ſicut dicit ad Col. ij. Glo. Peccatū Ade
qd̊ diabolus tenebat q̄ſi cautionē decreti mort' et
ne deletū eſt ſanguine xp̄i fuſo in cruce Iſa. xliij.
Ego ſum q̄ deleo iniq̄tates tuas ꝓpter me ⁊ pctōꝝ
tuoꝝ nō recordabor. Bern. Agnoſce homo ꝙ̄ gra
uia ſunt ⁊ fuerūt anie tue vulnera ꝓ quibꝰ neceſſe
fuit xp̄m dñm mori ⁊ vulnerari. Si hoc nō fuiſſet
ad mortē ſempiternā. nunꝙ̄ ꝓ eoꝝ remedio more
ret. Sic ergo patet quomō ꝑ ſanguinē xp̄i deletū
eſt cyrographū. Cū ergo deletū eſſet ꝑ ſanguinē
xp̄i eſt ſcriptū aliud cirographū. ſ. nr̄e redēptiōis.
Eſt aūt ſcriptū cyrographū nr̄e ſaluationis in oui
no pergameno ⁊ cū ferreis pēnis ⁊ cū rubeo incau
ſto. Ouina pellis fuit corpus xp̄i. q̄ ouis vēdita fu
it ꝓ. xxx. denarijs a Juda tradito e. ⁊ ad mortē du
cta fuit vt inde ꝑgamenū fieret. De cuiꝰ ductu dī

UVA. BHSC. IyR_034_1

Iſa.liij. Sic ouis ad occiſiōez ductꝰ ē ⁊ ſicͭ agnꝰ co
rā tōdēte ſe obmutuit. ⁊ nō apuit os ſuū. Ioh. xv
iij. Cohors āt ⁊ tribunꝰ ⁊ miſtri iudeoꝝ apphēderūt
ihm ⁊ ligauerūt eū. ⁊ adduxerūt eū ad annā pmū.
i. pmo vbi ē data ſnia ⁊ alapa. deīn ductꝰ ē ligatꝰ ad
Cayphā. Vbi ſicut dicit Lu. xxij. Velauerūt faci
em eiꝰ. ⁊ pcutiebāt eū dicētes. Propbetiza qs eſt q
te pcuſſit. ⁊ expuerūt in faciē eius. Deinde ductus
eſt ad pylatū. vbi accuſatꝰ eſt in multis criminibꝰ
quoꝝ erat innocēs. Deinde ductꝰ eſt ad Herodez
q ſpreuit eū. ⁊ induit cū alba veſte. ⁊ illuſit eū tāq̈
fatuū. Deinde iteꝝ ductꝰ ē ad mortē. Sic ptz quō
ouis iſta empta eſt ⁊ ducta ad mortē vt pergame-
nū deinde fieret. Poſtea ſolet ouis excoriari. Sic
xp̄s excoriatus eſt qn̄ pylatus veſtibꝰ exui eū fecit
⁊ nudū ad ſtatuā ligari. ⁊ ita vͥgis ⁊ flagellis vͥbera
ri. q a plāta pedis vſq; ad verticē nō erat in eo ſani
tas. ſicut dicit pphta Iſa. j. ca. Et Bern. Volue et
reuolue pellē corpis Ieſu a plāta pedis vſq; ad vͥ
ticē capitis. ⁊ nibil inuenies niſi dolorez. nibil niſi
merorē. Et ne caput eius remaneret inexcoriatuz
impoſuerūt ſibi ſpineā coronā. quā arūdine incuſ
ſerūt capiti eiꝰ. intantū q ſpinaꝝ aculei benedictū
caput eiꝰ penetrauerāt. vt ſanguis in faciē eiꝰ decur
reret. Sic patz quō ouis iſta eſt excoriata. Poſtea
ſolet pellis extēdi q̄tū ſcz extēdi poteſt ſup lignū.
Sic iſta bn̄dicta pellis Ieſu xp̄i. i. corpus eiꝰ extē
ſuz fuit ſup ligno crucis. De q pōt exponi illō. pſ̄.
ciij. Extēdēs celū ſicͭ pellē. Celū. i. corpꝰ celeſte ie-
ſu xp̄i. Certe bene ſicut pellē. q2 intātum extēſum
fuit q oia oſſa eiꝰ numerari poterāt Augꝰ. dicit. q
foramina manuū ⁊ pedū adeo nimis diſtabāt. ita
q affixa vna manu alia nō poterat attingere fora-
mē Vn̄ cū funiculis intantū diſtēderūt q iūcture
membroꝝ manifeſte apparuerūt. Hoc eſt q dicit
dn̄s in pſ̄. xxj. Dinumerauerūt oia oſſa mea. q. di.
Intantū extēderūt me q oia oſſa mea nūerari po
tuerūt. Sic ptz quō cutis iſta eſt extēſa. Poſtea ſo
let erigi in aerē ⁊ ad ſolē. vt ſic detractis hūoribus
exiccet. Sic cutis huiꝰ ouis. i. caro xp̄i cum cruce
erecta fuit in mōte caluarie ꝯtra ſolē. ⁊ intantū ex-
tractis humoribꝰ exiccatus q de ſe ipo dicit in pſ̄.
cj. Oīa oſſa mea ſicut cremiū aruerūt. Percuſ-
ſus ſum vt fenū ⁊ aruit cor meū. Iō ex magne ſicci
tate potū petebat dicēs. Sitio. Et non potuit hr̄e
guttā aque. ſ; dabāt ei acetū bibere velle mixtuz et
⁊ myrratū. qd cū guſtaſſet noluit bibere. q2 p̄ ama-
ritudine nō potuit. Et cū hoies nō cōpaterent eiꝰ
ſiccitati aquā ſibi miniſtrando. ſol ſibi cōpatiebat
radios ſuos ſubtrahādo. Ber. Dū ſol celeſtis mo-
reret in terris. ſol terrenꝰ horrebat i celis. Sic ptz
quō exiccata eſt pellis ita vt pergamenū fieret in q
cyrographū nr̄e ſaluationis ſcriberet. Facto autē
pergameno ſcriptū eſt cyrographū. Sed quō: cer
te penna ferrea. Sicut Iob. xix. predixerat dicens
Quis mibi det vt exarent. i. ſcribent in libro ſtilo
ferreo. Ferreus ſtilus fuit lācea q latus eiꝰ penetra
uit. Et claui ferrei q manꝰ eius ⁊ pedes trāſfixerūt
Et tā groſſe fuerūt lr̄e iſtiꝰ ſcp̄ture q in latere eius
manus poni poterat. Vn̄ benedixit dn̄s Thome
Ioh. xx. oſtēdens ei vulnera ſua in manibꝰ. Infer
digitū tuū huc, ⁊ vide manus meas. ⁊ affer manū
tuā. ⁊ mitte in latus meū. O q̄ magna erat hec ſcri
ptura. quā iō magnā eſſe voluit. ne p obliuionem
de cordibꝰ hoim deleret. Malach. iij. Scp̄tus eſt
liber monimēti. i. littera vel cyrographū eterne re-
cordatiōis corā eo timētibꝰ dn̄m ⁊ cogitātibus no
mē eius. Iō in eccl'ijs an̄ oculos nr̄os. crux xp̄i de
pingit ne obliuiſcamur eiꝰ. Deut. xxviij. Erit vita
tua q̄ſi pēdens an̄ te vt legas in eo hodie ⁊ in oi tē
pore. Et qd debemꝰ in eo legere: certa tria q erant
in eo ſcripta. De qbꝰ Ezech. ij. Expādit librū corā
me q erat ſcriptus intus ⁊ extra. Et erāt in eo ſcri-
pte lamētatōes. carmē ⁊ ve. Liber expāſus eſt cor
pus xp̄i expāſuz in cruce. q liber ſcriptꝰ erat intꝰ et
foris. Quia nō ſolū habuit dolorē exteriꝰ in corpe
ſ; etiā in aīa ex cōpaſſiōe mr̄is dulciſſime quā tur
batiſſimā vidit circa crucē ſtantē Ber. O bone Ie
ſu q̄ grauiter foderis extra. ſ; multo grauiꝰ foderis
intra ex cōpaſſiōe mr̄is tecū oia pticipātis Et erāt
in eo ſcripte lamētatōes q̄s faciebat in cruce p pec
catis nr̄is ⁊ p redēptiōe nr̄a. qn̄ cū lachrimis ⁊ cla
more valido orauit pr̄em p nobis. Sicut ſcribitur
Heb. v. Cū clamore valido ⁊ lachrimis offerens
ſupple pces ad patrē p nobis. exauditꝰ eſt p ſua
reuerētia. Lamētabat etiā ppt h q ſua amara paſ-
ſio in multis pctōribꝰ eſſet pdita. q nollēt eā ſibi fa
cere vtilē ⁊ fructuoſam. Ber. Fleuit xp̄s in cruce
eo q paſſio ſua ſufficēt ad redēptōez cūctoꝝ. cū tn̄
pfuit ad ſalutē paucoꝝ. Scd̄o erat in eo ſcriptum
carmē. i. cāticū leticie oim eoꝝ q p eius paſſionem
ſalui facti ſunt. Lu. x. Gaudete ⁊ exultate. qm̄ no-
mina veſtra ſcripta ſunt in libro vite. Itē gaudiuz
oim pctōꝝ erat ſcriptū in eo. qd ſumi pōt ex hoc q
p crucifixoribꝰ exorauit. ⁊ q latronē ſero peniten-
tem ſine pena ſecū ad paradiſum introduxit. Hoc
pōt eſſe magnū ſolatiū omnibꝰ pctōribꝰ hic peni-
tentiā agētibꝰ. Ber. O bone ihu non abhorruiſti la
tronē penitentē. nō lachrimantē peccatricē. nō di-
ſcipulū negātē. nec ipos crucifixiores tuos ſpreui-
ſti. Tercio erat ſcriptū in eo ve eterne dānatiōis oī
bus illis q ppter pctā ſua de libro iſto delebunt q
ſcz ſanguie xp̄i ſunt redēpti. ⁊ iteꝝ diabolo peccan
do ſe ſbdiderūt. De quibꝰ dr̄ pſ̄. lxviij. Deleant de
libro viuētiū. ⁊ cū iuſtis nō ſcribant. Et de talibus
dr̄ Apoc. xx. q Ioh. vidit dn̄m ſedentē in throno ⁊
iudicātem magnos ⁊ puſillos. ⁊ aptus eſt liber vi
te. ⁊ q nō eſt inuētus in libro vite ſcriptꝰ miſſus eſt
in ſtagnū ignis. Hoc erit i die iudicij qn̄ mali mit
tent in profundū inferni. tūc erit eis eternaliter ve.
Vn̄ dicit aīa dānata illō Hiere. xv. Ve mibi mr̄
mea q̄re me genuiſti ⁊c. Et Hiere. xlv. Ve mibi mi
ſero. q2 addidit dn̄s dolorez dolori meo. laboraui
in gemitu meo ⁊ requiē nō inueni. Hoc merito di
cēt pctōres. q2 hi in pctis laborāt. ⁊ dolorē ꝯſciētie
in iſta vita hn̄t. ⁊ pꝰ hāc vitā dolorē habebūt etnū.

Sabbato. Sermo lxxv.

Vbleuatis oculis i ce

ſ lū dixit ⁊c. Ioh. xvij. Videmꝰ qn̄ aliqs re
ceſſurꝰ eſt ab amicis ſuis qs veraciter di-
lexit. ſi cōſiderat eos aliqbus rebꝰ indigere ſine di
latiōe dat eis q̄s eis abſq; ſuo incōmodo dare pōt
Et nō petit ab alio vl' ab alijs qd ſuis amicis neceſ

ſariū fore ꝯſpicit. Et ꝯfoꝛtat eos ꝯſolādo ſi viderit eis aliqd aduerſitatꝭ obuiare. qꝛ iacula q̄ ꝓuident minꝰ ledūt. Sic xp̄s ih̄s receſſurꝰ ꝑ paſſionē ſuā de hoc mūdo. ⁊ reliquēs pꝰſe amicos vicꝫ dilectos diſciplos ſuos ſciuit eos indigere mltis. Jō dona uit eis coꝛpꝰſuū in cibū. ⁊ ſanguinē in potū. Item docuit eos dilectiōeꝫ ⁊ hūilitatē habere adinuicē. ⁊ ꝯfoꝛtauit eos exēplo. exhoꝛtatōe ⁊ oꝛōne. Vnde oꝛauit ꝓ ſeip̄o. ꝓ diſciplis. ⁊ ꝓ oibꝰ fidelibꝰ. ſic ptꝫ in hodierno euāgelio. Vbi tria tāgi videnť. Primū eſt xp̄i ꝓ ſeip̄o oꝛō. qꝺ poſtulatō ꝓbat clarificā di. ibi. Subleuatis oculis in celū dixit. Pater venit hoꝛa clarifica filiū tuū. vt filiꝰ tuus clarificet te. Xp̄s em̄ oꝛauit nō tm̄ ad aliqd ip̄etrādū. ſꝫ etiā ad dādū oꝛādi nobis exemplū. Jō ſua oꝛō deſcribiť ħ optimis circūſtātijs diſpoſita. Pꝛio. ſ. ꝙ v̄bū ꝑdicatiōis initieť oꝛōnis ſuffragio. ğ terminari dꝫ ad oꝛōneꝫ ſicut incipiť ab oꝛōne. ad Colo. iiij. Oꝛātes ſimul ⁊ ꝓ nobis vt deꝰ aperiat nobis oſtiū ſmōis Eccli. xliij. Cōſūmatio ſmonū ip̄e eſt. Cōſūmatio hec innuiť hic. qꝛ cū locutꝰ fuiſſet poſt hoc oꝛauit. Scd̄o. ſic nos oclos i oꝛōne ad celū ſbleuamꝰ ſbleuauit ⁊ ip̄e oclos. pſ̄. cxxij. Ad te leuaui oclos meos. q̄ habitas in celis. Diſpoſitō em̄ coꝛdis maxie relucet in oclis. In oꝛōne aūt mēs dꝫ leuari ad deum ſm Damaſcenū. Oꝛō eſt eleuatio mētis in deum. Ad qꝺ ſignificādū eleuanť ocli. Et cuꝫ ħ ſunt oꝑatiōes i deū referēde. Treno. iij. Leuemꝰ coꝛda nr̄a cū manibꝰad dn̄m in celos. Per manꝰem̄ deſignanť oꝑatiōes. Tercio vt ex filiali dilectōe ⁊ affectu oꝛeť. iō ait pr̄ Hiere. iij. Patrem vocabis me Quarto vt i tp̄e tribulatiōis ꝑ oꝛōneꝫ hō recurrat ad deū. ſicut dn̄s nr̄ ħ ait. Venit hoꝛa. ſ. paſſiōis ⁊c̄ pſ̄. cxix. Ad dn̄m cū tribularer clamaui. Et. ij. Paral. xx. Cū ignoꝛamꝰ qd agere debeamꝰ ħ ſolū hēmꝰ reſidui vt oclos nr̄os dirigamꝰ ad te. Quinto vt oꝛieť ꝓ reutili ſic dn̄s q̄ dixit. Clarifica filiū tuuꝫ ſcꝫ ꝑ miracla i paſſiōe. oñdēdo ꝙ ſim filiꝰ tuꝰ. Vñ Cēturio viſis miraclis mltꝭ ait. Vere filiꝰ dei erat iſte. Itē in reſurrectiōe incepit hr̄e glīaꝫ coꝛꝑis cū aia. A ꝑncipto em̄ ſue ꝯceptiōis ex dei ꝯiūctiōe et viſiōe habuit glīe claritatē. Joħ. j. Vidimꝰ gloꝛiā eiꝰ ⁊c̄. Fructꝰ huiꝰ clarificatiōis eſt vt filiꝰ ecōuerſo clarificet pr̄em in noticia hoīm. Vñ glīa eſt clara noticia cuꝫ laude. Noticia aūt patris erat clara apud iudeos pſ̄. lxxxv. Notꝰ in iudea deꝰ. Sꝫ poſtea notꝰ factꝰ eſt ꝑ filiū toti mundo. vt boni viri ꝑ oꝑa bona notitiā dei clarificarēt Mat. v. Sic luceat lux vr̄a coꝛā hoībꝰ vt videāt oꝑa vr̄a bona. ⁊ glorificēt pr̄eꝫ vr̄m q̄ in celis eſt. Sicut dediſti ei poteſtatē ois carnis vt om̄e qꝺ dediſti ei det eis vitā. eť nā vbi poniť ꝑeritōis fructꝰ. Pꝛo q̄ ſciēdū ꝙ agētꝭ cuiuſlibꝫ qꝺ agit ab aliq̄ intētio eſt reducere ſuum effectū in cāe manifeſtatiōeꝫ. Nā ex actiōe ꝑncipij qꝺ eſt de ꝑncipio manifeſtať ip̄m ꝑncipiū. ſic filiꝰ qcqd hꝫ a pr̄e hꝫ. iō opoꝛtet ꝙ ꝑ ea pr̄eꝫ manifeſtet Et ğ ſicut dediſti filio ptātē ſuꝑ omnē carnē. id eſt ſuꝑ oēs hoīes. neceſſariū eſt vt ꝑ hāc ducas eos ad tui cognitōeꝫ q̄ eſt vita eťna. Dediſti inqt ſm Hylariū. dādo ei ꝑ eťnā ğnatōeꝫ naturā diuiāꝫ ꝑ quāꝫ hꝫ ptātē oia ꝯtinēdi Mat. xj. Oia mihi tradita ſūt a pr̄e meo ⁊c̄. Vel dediſti ei xp̄o hoī ꝓpť ꝯſoꝛtiū ꝑſonale ad filiū tuū. vt ſic caro hr̄et ptāteꝫ ſuꝑ carnē Mat. vl. Data ē mihi ois ptās i celo ⁊ in ťra. Dañ. vij. Dedit ei ptēteꝫ ⁊ honoꝛē ⁊ regnū. ⁊ oēs ppli tribꝰ ⁊ lingue ip̄i ſeruiēt. Ad ħ inqt dediſti vt ſic tu hēs ptāteꝫ nō vt ab hoīe aliqd accipias. ſꝫ vt teip̄m eis ꝯferas. Ita ⁊ xp̄o hoī. vt om̄e qꝺ dediſti ei ꝑ eťnā ꝑdeſtinatōnem. det eis vitā eťnā. Joħ. x. Oues mee vocē meā audiūt. ⁊ ego vitā eternā do eis ⁊c̄. Etiā ħ vita eterna ꝑtinet ad glīaꝫ pr̄is. Jō ſubdit. Hec eſt vita eterna vt cognoſcāt te ſolū veꝝ deū ⁊ queꝫ miſiſti ih̄m xp̄m. Poſſet em̄ aliqs credere ꝙ iſta vita eterna ꝑ eū fidelibꝰ dāda cōſiſteret in carnalibꝰ bonis. Et ſic dicūt ſaraceni q̄ expectāt in alia vita i voluptatibꝰ carnalibꝰ ⁊ diuitijs ⁊ ꝯſimilibꝰ ꝑmiari. ſm qꝺ dicūt machometi. Que tñ vita ſm ph̄m dꝛ vita pecudū. j. ethi. Pꝛopť qꝺ ip̄e Auicēna hec ꝯſideras dixit. ꝙ ꝓpheta quē vocabāt Machometū ꝓmittit eis felicitatē in ꝑmiū quē mlti ſapiētes nō attēderūt. Silr iudei reſurrectōeꝫ futurā expectātes ad vitā carnalē. Et iō felicitateꝫ vite future credūt ꝯſiſtere in bonoꝝ tp̄aliū plenitudie ⁊ honore. ⁊ bonorum pacis tranqllitate. Hoc aūt remouet ſaluatoꝛ dicēs. Hec eſt vita eťna ⁊c̄. Vita em̄ eťna ꝯſiſtit eēncialiť in ꝯſpectu claro ip̄ius diuitatis Attñ hꝫ ꝯiunctā fruitionē q̄ eſt cōpletiua felicitatꝭ Ex ꝯſeqnti v̄o ꝯſiſtit in ꝯſpectu hūanitatis xp̄i q̄ ē inſtrumētū nos inducēs ab beatitudinē ꝑncipalē Beatitudo em̄ hoīs nō ꝯſiſtit in ꝯiūctiōe ad aliqꝺ bonū tp̄ale vel coꝛꝑale. vt dicūt rudes ſaraceni. ſꝫ ꝯſiſtit in cognitiōe ip̄ius ꝑmi ⁊ ſummi boni ꝑ aꝑtā viſionē ⁊ fruitiōeꝫ. Pꝛo q̄ vlteriꝰ ſciēdū ꝙ viuere ꝓpꝛie dicimꝰ illa q̄ ſeip̄a mouēt ad oꝑandum Quecūqꝫ aūt nō niſi ab alijs moueñť non dicunť viuētia ſꝫ moꝛtua. Et iō oēs oꝑatōes ad q̄s oꝑans mouet ſe dicunť oꝑa vite. ſicut velle. intelligere. ſentire. moueri. augeri. Diciť aūt aliqd dupliciť viuē Aut qꝛ hꝫ oꝑa vite in potētia. ⁊ ſic doꝛmiens dꝛ viuere. qꝛ hꝫ ptāteꝫ mouēdi ſe. licꝫ actu nō moueať. Aut qꝛ iā exercet oꝑa vite in actu. ⁊ tūc ꝑfecte dicitur aliqd viuere. vñ ſomnꝰ dꝛ vite dimiduū. Inť oꝑa aūt vite vlteriꝰ eſt oꝑꝰ intelligētie qꝺ eſt intelligere. Et ideo oꝑatio intellectus maxime eſt vita. Sicut aūt idē eſt ſenſus in actu ⁊ ſenſibile in tactu. ita intelligēs ⁊ res intellecta in actu. Cuꝫ ergo intelligētia ſit vita ⁊ intelligere ſit viuere. ſeqtur ꝙ intelligere ꝑ eſſentiā eternā ſit vita eterna. Deus aūt ſic eſt eternus. Intelligere ergo ⁊ viuere eternaliť eſt vita eterna. Et ideo dominꝰ dicit ꝙ in viſione cōſiſtit vita eterna. ſ. ꝑncipaliter ſm totā ſuam ſubſtātiam. Amoꝛ aūt eſt mouēs ad hāc ⁊ quodāmodo eſt eius cōplementū. Nam ex dilectōne que eſt ex diuina fruitiōe quā facit charitas. eſt cōplementū ⁊ decoꝛ beatitudinis. Sed eius ſcientia in viſione cōſiſtit eterna. j. Joħ. iij. Videbimus eū ſicuti eſt

Eſt cōſiderandū vlterius ꝙ cū diciť. Hec eſt vita eterna vt cognoſcant te ſolū ⁊c̄. Per hoc nō diciť ꝙ ſolus pater ſit deꝰ. ⁊ filꝰ creatura. vt dicebat Arrius. qꝛ ħ dictio excluſiua ſolū nō determinat ly te vt ſit ſenſus ꝙ ſolus pater ſit deus. ⁊ filius ſit creatura. ſed determinat ly deuꝫ. Et eſt ſenſus ꝙ illa eſt ſola diuinitas vera q̄ eſt in patre. ⁊ ſic nō excludiť filiꝰ a diuitate ſꝫ magis includiť, ſic ꝙ vna ſit diuini

UVA. BHSC. IyR_034_1

ras in vtroq̄. Sȝ excludit ṽa diuitas ab alijs dijs
q̄ a gētilib⁹ colebāt. ſic a ioue. ſaturno ꝛ alijs. Sub
dit. Ego clarificaui te ſup terrā. opus cōſūmaui qȫ
dediſti mihi vt faciā. ꝛ nūc clarifica me tu pr̄ apȫ te
metipȝ claritate quā habui añq̄ mūd⁹ fieret apȫ te
Hic ponit rō q̄re ſua oīo debet exaudiri. q꞉ videli
cet ṽitatē fidei docuit iter hoies. Jō ait. Ego clari
ficaui te ſup terrā. ſ. te i fide ꝛ i inocētia hoib⁹ mani
feſtando. Jſa. xxiiij. In doctrinis clarificate dn̄m.
Itē q꞉ pfecte obediuit pr̄i carnē aſſumēdo vl' mor
tē patiēdo. iȫ ait. Opus ꝯſūmaui ꝛ nō cōſūmabo.
q꞉ iā factū p̄deſtinatione. ꝛ ꝓ iā facto ē habendum
qȫ certiſſime ē futuꝝ. Et dic̄ notanter qȫ dediſti et
nō miſiſti. q꞉ nō ſufficit deo ꝛ nob ꝙ aliq̄d mādet
niſi iubemur diuinit⁹. q꞉ q̄cq̄d fecit ſm ꝙ hō acce
pit a deo pr̄e. ꝛ ſic nos nihil boni facē poſſum⁹ niſi
ex dono dei. Sap̄. viij. Nō poſſum eſſe ꝯtinēs niſi
de⁹ dederit mihi. Et q꞉ xp̄s ſic clarificauit docēdo
ꝛ ꝯſummauit moriēdo. iȫ poſtulauit p̄miū di. Et
nūc clarifica. i. claꝝ fac me cōſedē ad dexterā tuaȝ.
claritate quā habui p̄us q̄ mūdus fieret apud te
. i. in tua p̄deſtinatōe. Mar. vl. Dn̄s q̄dē ih̄s poſtq̄
locut⁹ eſt eis aſſumptus eſt i celū. et ſedet a dextris
dei. Vel aliter. Nūc clarifica. i. illi⁹ gl'ie quā habeo
eternal'r tecū ſm diuitatē fac ꝑticipē naturā morta
lē quā aſſumpſi ꝓpt̄ hūanā ſalutē. Cōſequenter
ꝓ ſcȫo p̄ncipali tāgit ꝓ diſcipuloꝝ collegio depre
catio qȫ optatio ꝓbat ꝯſeruādi cū dic̄. Manifeſta
ui nomē tuū hoibus q̄s dediſti mihi de mūdo. tui
erāt ꝛ mihi eos dediſti. vbi volēs ſaluator orare ꝓ
diſcipul' ponit rōnes q̄re ſit ꝓ eis orandū di. Ma
nifeſtaui. q. d. ſm Augu. vt filius tuus clarificet te.
Que q̄dē clarificatio iā in t̄pe ipleta eſt. q꞉ manife
ſtaui nomē tuū ꝛc̄. Vel ſm Chriſ. dico ꝙ cōſūma
ui op⁹ qȫ dediſti mihi vt facerē. Quale aūt opus
ſit r̄ndet cū dic̄. Manifeſtaui nomē tuū ꝛc̄. qȫ ē ꝓ
p̄riū opus filij dei q̄ eſt ṽbū. cui ē ꝓp̄riū manifeſta
re. Math. xj. Neq̄ patrē q̄s nouit niſi filius. ꝛ cui
voluerit fili⁹ reuelare. Eſt ſciēdū ꝙ de⁹ pr̄ triplici
ter ꝯſideraẗ. Primo inq̄ntū creator. ꝛ ſic not⁹ erat gē
tib⁹. Ro. j. Inuiſibilia dei ipſius a creatura mundi
ꝑ ea q̄ facta ſūt intellecta ꝯſpiciunẗ. Scȫo inq̄ntū ȝ
ei ſoli debeẗ cult⁹ latrie. Sic nō erat not⁹ gētibus q̄
etiā alijs dijs cultū latrie exhibebāt. Tercio inquā
tū eſt pr̄ vnigeniti filij. ſic erat ignot⁹ iudeis ꝛ alijs
ſȝ innotuit ꝑ filiū qñ ap̄l'i crediderūt eū eſſe filiū dei
Scȫa rō ex ꝑte xp̄i ſumiẗ. q꞉ erat mgr̄ diſcipulorū
ꝛ ipi ei⁹ diſcipl'i. Bon⁹ aūt mgr̄ dȝ zelare ꝓ ſuis di
ſcipul' ꝛ eos dirigē. ꝛ q̄ntū ad h̄ dic̄. hoib⁹ q̄s dediſti
mihi. ſ. hoi ad obediendū. q꞉ ap̄l'i fuerūt ſp̄al'r ꝯiū
cti ipi xp̄o. Joh̄. vj. Nemo pōt venire ad me niſi pr̄
q̄ miſit me traxerit eū. Et h̄ eſt ex dono ꝛ gr̄a dei ꝙ
q̄s venit ad xp̄m. Eph̄. ij. Gr̄a dei ſaluati eſtis ꝑ fi
dē. ꝛ h̄ nō ex vob. dei em̄ donū ē. nō ex op̄ib⁹. vt ne
q̄s gl'ieẗ. Dediſti inq̄t de mūdo. i. amando electos.
Joh̄. xv. Quia de mūdo nō eſtꝭ. ſȝ elegi vos de mū
do. ſ. ad obediendū deo. Boni aūt datoris ē. q꞉ tui
erāt ſm diuitatē vt p̄deſtinati ab eterno ꝑ grām ad
futurā gl'iaȝ ꝑuenirēt. Eph̄. j. Elegit nos añ mūdi
ꝯſtitutionē ꝛc̄. Et mihi eos dediſti. q. d. Qȫ antea
de eis mecū p̄ordinaſti. h̄ t̄pe faciēdi ipleſti vt mihi
adhererēt. Et ſmonē meū ſuauerūt. q꞉ oia q̄ dedi
ſti mihi abs te ſunt. q꞉ ṽba q̄ dediſti mihi dedi eis
Vbi ponit tercia rō. q̄ eſt deuotio diſcipl'oꝝ ad pa
trē. q꞉ ſermonē meū ſuauerūt in corde ꝑ fidē. i ope
ꝑ impletionē. Prouer. vij. Serua mādata mea vt
viuas. Joh̄. xv. Si ſeruaueritꝭ mādata mea mane
bitis in dilectōe mea. ſic̄ ꝛ ego pr̄is mei p̄cepta ſer
uaui. Sȝ h̄ qȫ hic ſeruauerūt. videlicet ſmonē tu
um redūdat ad gl'iam tuā pr̄. Nam hic ſmo me
us ꝛ ꝙ oia q̄cūq̄ habeo a te habeo ꝛ ipi nūc cog̃ue
rūt q꞉ oia q̄ dediſti mihi. ſ. hoi filio. abs te ſūt Joh̄.
. j. Vidim⁹ gl'iam ei⁹ q̄ſi vnigeniti a pr̄e plenū gr̄a
ꝛ veritate. Vidim⁹ eū q̄ſi oia a pr̄e habētē. Et ꝑ h̄
cog̃uerūt q꞉ acceperẗ. ꝛ clarificaẗ i mēte ipoꝝ. Rō
aūt hui⁹ clarificatiōis ꝙ. ſ. obediētia diſcipuloꝝ re
dūdat ad gl'iam pr̄is. poniẗ cū addebaẗ ṽba q̄ de
diſti mihi. i. plenā cognitionē ṽitatis quaȝ habuit
aīa mea ab inſtāti ꝯceptiōis. Joh̄. j. Plenū gr̄a et
ṽitatꝭ. i. cognitiōis. Dedi eis iteri⁹ ꝛ exteri⁹ docen
do. Joh̄. vj. Oia q̄cūq̄ audiui a pr̄e meo loquor i
mūdo. ꝛ ipi acceperūt ꝛ ꝯgnouerūt ṽe q꞉ a te exiui
Et crediderūt q꞉ tu me miſiſti. Acceperẗ inquā do
ctrinā meā nō exñtes rebelles mihi Jſa. l. Dn̄s a
peruit mihi aurē. ego aūt nō ꝯtradico retrorſuȝ nō
abij. ꝛ accipiētes cog̃uerẗ q꞉ a te exiui. h̄ em̄ cog̃ue
rūt ꝑ doctrinā xp̄i ꝛ ꝑ ei⁹ miracula. Cog̃uerūt autē
nō cognitōe patrie. de q̄. j. Cho. xiiij. Tūc aūt facie
ad faciē. ſȝ ꝯgnitiōe vie ꝛ impfecte. de q̄ ibidē. Vi
dem⁹ nūc ꝑ ſpeculū in enigmate. Jō addit. Et cre
diderūt. ſ. firme ꝛ ſtabil'r. q꞉ tu me miſiſti. Gal'. iiij.
Miſit de⁹ filiū ſuū factū ex muliere. factū ſb lege
ꝛc̄. Et ſm Aug. idē ē. A te exiui. ꝛ tu me miſiſti. ſed
ſm Hilariū aliud eſt. q꞉ ſm eū exire ꝑtinet ad eter
nā generatiōeȝ. mittē ṽo ad icarnationē. ſȝ dicēduȝ
ſi loq̄mur ſm diuitatē. ſic aliud ē exire ꝛ aliud mit
ti. Si ṽo ſm hūanitatē. ſic idē eſt ſm Aug. Ego ꝓ
eis rogo. nō ꝓ mūdo rogo. ſȝ ꝓ his q̄s dediſti mi
hi q꞉ tui ſūt ꝛ oia mea tua ſūt. ꝛ tua mea ſūt. ꝛ clari
ficat⁹ ſuȝ in his. Vbi poniẗ q̄rta rō ex ꝑte cuſtodie
xp̄i. cui erāt ap̄l'i ſpecial'r ꝯmiſſi. Jō ait. Ego ꝓ eis
rogo. nō ꝓ mūdo. i. mūdi dilectorib⁹. ſȝ ꝓ his q̄s
dediſti mihi. vt diſcipulos ꝛ obediētes ſpecialiter
quāuis oia ſunt in mea poteſtate. p̄s. ij. Poſtula a
me ꝛ dabo tibi gentes ꝛc̄. Sed di. q̄re nō ꝓ om
nibus rogat. cū diciẗ. j. Joh̄. ij. Aduocatū habem⁹
apud patrē ih̄m xp̄m. ꝛ ipe eſt ꝓpiciatio ꝓ peccatꝭ
nr̄is. et nō ꝓ nr̄is tm̄. ſȝ etiā ꝓ toti⁹ mūdi. Et. j. Thi
mo. ij. Qui vult oēs hoies ſaluos fieri. ꝛ ad agniti
onē ṽitatis venire. Dicendū ꝙ quātū eſt de ſe iſta
oīo efficax ē vt valeat toti mūdo. ſȝ tñ nō in oibus
ſortiẗ effectū niſi in ſctis ꝛ electꝭ. ꝛ h̄ ꝓpter ipedimē
tū mūdanoꝝ. Tui ſunt ꝑ eternā p̄deſtinationē. ſed
nō erāt ita ſui vt filius eos nō haberet. nec ita danẗ
filio vt auferenẗ patri. ideo ait. Et oia mea tua ſūt
quia ꝓpter inſeꝑabilitatē vnionis humanitatis et
deitatis in xp̄o ſit ideaꝝ cōicatio. attribuendo ea q̄
ſunt homis. ipi deo. ꝛ econuerſo. Sicut em̄ demō
ſtrato xp̄o hec eſt ꝓpoſitio vera. iſte homo creauit
ſtellas. ita hec eſt vera. deus mortuus eſt. Sed
notandū ꝙ pater p̄mo quedā habet q̄ ꝑtinēt ad eſ
ſentiā ſuā. ſicut eſt ſapiētia. bonitas. ꝛ hmōi. que ni
hil aliud ſūt q̄ ſua eēntia. ꝛ h̄ ꝓteſtaẗ fili⁹ ſe habere
Joh̄. xvj vbi loquēs de ꝓceſſione ſpiritusſcti dicit.

UVA. BHSC. IyR_034_1

De meo accipiet ⁊ annūciabit vob̄. Et hic. Que-
cūqꝫ habet pr̄ mea ſunt. Et dic̄ oia. q̄ licet vnū ſint
re. referunt tn̄ m̄ra rōne. Scd̄o habet q̄dā q̄ ꝑtinēt
ad poſſeſſionē ſcītatis q̄ ſūt ꝯſecrata p̄ fidē. ſic̄ ſūt
oēs ſcti ⁊ electi de q̄b⁹ ſupra dī. Tui erāt ⁊ mihi eoſ
dediſti. Et etiā iſta ꝓteſtat̄ ſe fili⁹ hr̄e. cū dic̄ de eis
loquēs. Et tua mea ſūt. Tercio habet q̄dā pr̄ ꝑ mo
dū poſſeſſionis. ſic̄ oēs res creatas. p̄s. xxiij. Dn̄i ē
terra ⁊ plenitudo ei⁹. orb̄ terraꝝ ⁊ vniuerſi q̄ hitāt
in eo. Et hec oia ſūt filij. Vn̄ in ꝑabola de filio ꝑdi
go Lu. xv. dicit pat̄ filio ſeniori. Oia mea tua ſunt.
Dic̄ etiā notāter. clarificat⁹ ſum in eis. q̄ꝛ apl̄i eius
gl̄iam partim cog̊ſcebāt. ⁊ in ꝓpinquo pl⁹ cognitu
ri erāt. ij. Pe. j. Nō idoctas fabulas ſecuti notā fe-
cim⁹ vob̄ dn̄i nr̄i Jhu xp̄i ꝟtutē ⁊ p̄ſcientiā. ꝫ ſpe-
culotores facti illi⁹ magnitudis. Et iā non ſum in
mūdo ⁊ hi in mūdo ſūt. ⁊ ego ad te venio. Vbi po
nit̄ q̄nta rō q̄ ſumit̄ ex neceſſitate iminēte apl̄is. q̄ꝛ
xp̄s receſſur⁹ erat ab eis. cui⁹ p̄ñtia corꝑali erāt cō
fortati. Et iō tūc indigebāt deo pr̄i ſpecial̄r ꝯmēda
ri. Et iō dic̄. Jā nō ſum i mūdo. i. in ꝓpinquo receſ
ſurus ſuꝫ ab eis. vel nō ſum i mūdo adherēdo ſibi
ꝑ affectū. Sꝫ hi i mūdo ſūt. ſ. remanētes i tribulati
onib⁹ mūdanis. Et ego ad te venio ſm̄ q̄ hō ad de
xterā tuā. Et iō iuſtū ē vt ꝓ eis orē a q̄bus corꝑal̄r
receſſur⁹ ſum. Pr̄ ſctē ſerua eos i noie tuo q̄s dedi
ſti mihi vt ſint vnū. ſic̄ ⁊ nos vnū ſum⁹. Premiſſis
rōnib⁹ q̄bus debet ꝓ eis rogare. iā ꝯſequēter petit
ꝓ eis. Prio ꝯſeruationē a malo dicēs. Pr̄ ſctē ſer-
ua eos in noie tuo. i. in fide ac cōfeſſione ꝟitate ac
ꝟtute nomis tui ab oi malo. p̄s. cxxvj. Niſi dn̄s cu
ſtodierit ciuitatē ⁊c̄. Quia bonū nr̄m nō ē ſolū in
h̄ q̄ habem⁹ eſſe a deo. ꝫ oportet vt cōſeruemur ab
ip̄o. Quia vt dic̄ Greg. Oia in nihilū redigerēt ni
ſi ea man⁹ oipotētis ꝯtineret. Heb̄. j. Portans oia
ꝟbo ꝟtut̄ ſue. ⁊ ꝯſerua eos ſic vt ſint vnū ſic̄ ⁊ noſ
q̄ꝛ q̄libet res ꝯſeruat̄ in eſſe q̄ꝫdiu eſt vna. ꝫ deſinit
eſſe ꝑ diuiſionē. Math. xij. Oē regnū in ſe diuiſuꝫ
deſolabit̄. Vel ꝯſerua eos ad h̄ vt ſint vnū. Nā in
vnitate ſpūs ꝯſiſtit nr̄a tota ꝑfectio. Eph̄. iiij. Sol-
liciti eſtote ſeruare vnitatē ſpūs i viculo pacis. p̄s.
cxxxij. Ecce q̄ꝫ bonū ⁊ q̄ꝫ iocundū hitare frēs i vnū
Addit aūt. Sic̄ ⁊ nos vnū ſum⁹. Sꝫ ꝯ̄. Jp̄i vnū ſūt
ꝑ eſſentiā. g̊ ⁊ nos. qd̄ ē falſuꝫ. igit̄ ⁊c̄. Dicēdū q̄ du
plex ē vnitas i diuis ꝑſonis. ſ. vnitas nature Jo. x.
Ego ⁊ pr̄ vnū ſum⁹. ⁊ vnitas amoris i pr̄e ⁊ filio q̄
ē vnitas ſpūs. ⁊ vtraqꝫ ē in nob̄ nō equal̄r ꝑ equipa
rātiā ꝫ ꝑ ſil̄itudinē ⁊ imitationē lōginquā. Pr̄ em̄
⁊ filius ſūt eiuſdē nature numero. Nos aūt ſumuſ
vnū i natura ſm̄ ſpēm. Jtē ip̄i ſūt vnū ꝑ amorē nō
ꝑticipatū ex dono alicui⁹. ꝫ ex eis ꝓcedētē. Nā pr̄
⁊ fili⁹ diligūt ſe ſpūſctō. nos aūt ꝑ amorē ꝑticipatū
ex aliquo ſuꝑiori. Subdit. Cum eſſeꝫ cum eis ſer
uabam eos in noie tuo. q̊s dediſti mihi. cuſtodiui
⁊ null⁹ ex eis perijt niſi fili⁹ ꝑditionis vt ſcriptura
impleret̄. Nunc aūt ad te venio. vbi ponit̄ neceſſi-
tas ꝯſeruationis diuie. q̄ꝛ cū eſſem cū eis p̄ñtia cor
ꝑali. de q̄ Baruch. iiij. Poſt hec i terris viſus ē. et
cū hoib⁹ ꝯuerſat⁹ eſt ſeruabā eos. i. cuſtodiebam a
malo ⁊ pctō. nō ꝟtute hūana ꝫ diuia. iō dico i noie
tuo. Vn̄ g̊ cū negaſſet ſe dn̄s demoniū hr̄e. nō ne-
gauit ſe cuſtodē ſiue ſamaritanū eē. vt dic̄ Jo. viij.

q̄ꝛ ip̄e cuſtos eſt. Jſa. xxj. Cuſtos q̄ de nocte ⁊c̄ De
bitū aūt ꝯſeruatiōis ē. q̄ꝛ dedit ſibi ip̄os. vnde ait.
Quos dediſti mihi. Quiuis em̄ tenet̄ cuſtodire ſi
bi deputatos. iij. Reg. xx. Cuſtodi viꝝ iſtū. q̄ ſi lap
ſus fuerit. erit aia tua ꝓ aia ei⁹. Et Abacuc. ij. Su-
per cuſtodiā meā ſtabo. ⁊ figā gradū ſuꝑ munitio-
nē. Sic ſtare debet p̄latus ſuper ſibi ꝯmiſſo grege.
Lu. ij. Paſtores erāt i regione eadē vigilātes. ⁊ cu
ſtodiētes vigilias noctis ſuꝑ gregē ſuū. Cuſtodia
aūt xp̄i tā efficax fuit q̄ nemo ex eis perijt niſi fili⁹
ꝑditionis. ſ. Judas. q̄ ad ꝑpetuā dānationē erat p̄-
deſtinat⁹ ⁊ a pr̄e p̄ordinatus. Sic em̄ aliq̄ deputati
ad mortē dicunt̄ filij mort̄. j. Re. xxvj. Viuit dn̄s.
filij mort̄ eſtis vos. Et Math. xxiij. Ve vob̄ ſcri-
be ⁊ phariſei hypocrite q̄ circūitis mare ⁊ aridā vt
faciatis vnū ꝓſelitū. ⁊ cū fuerit fact⁹. facit̄ eū filiū
mortis duplo q̄ꝫ vos. Vt ſcriptura q̄ꝫ. ſ. p̄dixit Da-
uid i pſal. cviij. De⁹ laudē meā ne tacueris. ſ. q̄ eēt
ꝓditur⁹ me. impleat̄. Et tenet̄ ly vt ꝯſecutiue ⁊ nō
cauſatiue. Sꝫ iteꝝ ait. Nūc ad te venio ꝑ mortem
meā. Joh̄. xvj. Jteꝝ relinquo mūdū ⁊ vado ad pa
trē. Et hec loquor i mūdo vt habeāt gaudiū meū
impletuꝫ in ſemetip̄is. Vbi ſciendum cū ſupra
dixit. Nūc ad te venio. poſſet aliq̄s ſuſpicari q̄ nō
poſſet eos ſuare ab eis recedēs. vel q̄ pr̄ eos ante
nō ſeruaſſet. Vn̄ dr̄. Ego ſeruabā eos in noie tuo.
Jō rōnem dictoꝝ aſſignat hic dicēs. Hec loquor i
mūdo. q. d. locut⁹ ſum ſicut hō orās. ꝫ hec loquor
ꝓꝑ̄ ꝯſolationē diſcipuloꝝ exiſtimantiū me eſſe ho
minē puꝝ vt ſaltē ꝯſolent̄ in h̄ q̄ eos tibi patri quē
maiorē credūt recōmēdo gaudētes ſe eſſe in prote
ctione pr̄is ſm̄ Chriſ. Vel alit̄ ſm̄ Aug. vt referā
tur h̄ ꝟba ad h̄ qd̄ ſupra dixit vt ſint vnū ſic̄ ⁊ nos
Et ſic ponit̄ vt fruct⁹ vnitat̄. q. d. Hec loq̊r in mū-
do. ſ. vt ſint vnū. vt habeāt gaudiū meū ipletū in ſe
metip̄is. Qd̄ q̄dē ꝯſequit̄ ad vnitatē ſpūs ꝑ quā ꝑ
uenerūt ad gaudiū vite eterne. qd̄ ē plenuꝫ. Jllud
aūt gaudiū ad vnitatē ſequit̄. q̄ꝛ vnitas ⁊ pax faci-
unt ꝑfecte gaudē. Prouer. xij. Qui ineūt pac̄ cōſi
lia ſeq̄tur eos gaudiū. Et ſdit. Ego dedi eis ſmo
nē tuū. ⁊ mūd⁹ eos odio habuit. q̄ꝛ nō ſūt de mun
do. ſic̄ ⁊ ego nō ſum de mūdo. Vbi ponit aliā rō-
nē q̄re apl̄i idigebāt a deo ſpecial̄r ꝯſeruari. q̄ꝛ erāt
iudeis odioſi ꝓꝑ̄ doctrinā xp̄i. Et h̄ allegat ſalua-
tor dī. Ego dedi eis ſmonē tuū cuſtodiendū ⁊ p̄di
candū. Qd̄ q̄deꝫ ē donū maximū ⁊ bn̄ficiū. Pro-
uer. iiij. Donū bonū tribuā vob̄. legē meā ne dēlin
quat̄. ꝫ ex h̄ mūd⁹ eos odio habuit. Lu. vj. Bti eri
tis cū vos oderit hoies ⁊c̄. j. Joh̄. iij. Nolite mira-
ri ſi odit vos mūd⁹. Cām hui⁹ addit. q̄ꝛ nō ſunt de
mūdo. q̄ꝛ ſpūs fac̄ hoiem de mūdo recedē nō. ſ. ad
herēdo ei ꝑ affectū. licꝫ ſit in eo corꝑal̄r. ſermo eniꝫ
dei hoieꝫ deo ꝯiūgit. cui null⁹ ꝯiūgi pōt niſi a mū-
do recedat. Qui em̄ diligit mūdū nō ē ꝑfecta chari
tas dei i eo. q̄ꝛ ſic̄ oē ſil̄e diligit ſibi ſimile. ita odit
diſſil̄e. Sap̄. ij. Grauis ē nob̄ ad vidēdū. q̄m diſſi-
milis ē alijs vita illi⁹ ⁊ imutate ſūt vie ei⁹. Exēplū
addidit cū dicebat. Sic̄ ⁊ ego nō ſum de mūdo. h̄
veꝝ ē q̄ꝫtū ad affectū ⁊ originē. q̄ꝛ iſti habuerūt ori
ginē de mūdo. xp̄s aūt non. quia de ſpirituſancto
ꝯceptus ē. Math. j. Nō rogo vt tollas eos de mū-
do ꝑ corꝑalē p̄ñtiā ꝓꝑ̄ vtilitateꝫ fidelium. qui per

UVA. BHSC. IyR_034_1

eos creditūri erūt. Mar. vl. Eūtes i mūdū vniuer-
ſuꝫ. ꝑdicate euāgeliū oi creature. Peto aūt vt con
ſeruenꝭ a malo. ſ. mūdi. Graue em̄ eſt. vt hō inter
malos imunis a pctō exiſtat cū totus mūdꝰ in ma
ligno poſitꝰ eſt. Iſa. xliij. Cū trāſieris ꝑ aquas tecū
ero. flamina nō operiēt te. Cū ambulaueris in igne
flāma nō ardebit i te. Nō aūt huiꝰ petitionis addi
tur. de mūdo nō ſūt. Sꝫ dicēs. cū h̄ ſupꝛa dictū
eſt q̄re h̄ repetit. videꝭ ꝙ ſit inutilis repetitio. Dicen
dū ꝙ ſtati ſuꝑ eadē ṽba dixit. ad oſtēdendū cauſaꝫ
q̄re habeanꝭ odio i mūdo. hic vero dicunꝭ ad aſſi-
gnandū rōem q̄re debeanꝭ ſuari a malo a deo. Ex
quo daꝭ itelligi qᷦ idē ē. ꝓpꝭ qᷦ ſcti odiunꝭ a mun
do ⁊ diligunꝭ a deo. ſ. cōtemptus mundi. Iaco. ij.
Nōne elegit deꝰ pauꝑes in h̄ mūdo. diuites in fide
⁊ heredes regni ⁊c̄.

De eodem Sermo. lxxvj.

Sermonem meū ſerua

uerūt. Ioh. xvij. In iſtis ṽbis ꝯmēdat
ip̄a ṽitas. ſ. filiꝰ dei diſcipulos ſuos de h̄.
ꝙ ſermonē ſuū ſuauerūt. Hoꝝ aūt diſcipuloꝝ imi
tatoꝛes eē debemꝰ vt dn̄i ſmonē ⁊ ea q̄ nob̄ expedi
unt diligēter ſeruemꝰ. Et ad pn̄s iter alia q̄tuoꝛ
ſūt ſeruāda. Seruare nāqꝫ debemꝰ aīam a pcti ſoꝛ
de. deū cū ad nos venerit. mādatū dn̄icū ⁊ pacem.
Pꝛio nāqꝫ ſeruāda ē aīa a pcti ſoꝛde. Nota ſi ali
q̇s vinū habet i dolio diligēter cuſtodit ip̄m ne coꝛ
rumpaꝭ. Mlto foꝛtiꝰ ⁊ diligētius cuſtodiēda ē aīa
ne ꝑ pctm̄ inficiaꝭ. Pꝛouer. iiij. Omni cuſtodia cu
ſtodi coꝛ tuū. qꝛ ab ip̄o ꝓcedit vita tua. Deuꝭ. iiij.
Cuſtodi temetip̄m ⁊ aīam tuā ſollicite. Sic mūdā
ſeruauerat aīam ſuam illa q̄ dicebat Thob. iij. Tu
ſcis dn̄e qꝛ mūdā ſeruaui aīam meā ab oi ꝯcupiſcē
tia. Qꝛ aūt q̇libet hō aīam ſuā cuſtodire debeat. be
atus Berꝭ. oñdit dicēs. Si tp̄e paſſionis xp̄i in vaſe
vitreo haberē de ſanguie xp̄i paꝝ. diligēter cuſtodi
rē ne vas frāgereꝭ ⁊ ne ſanguinē amitterē. Foꝛtiuſ
debet q̇libet aīam ſuā ꝓpꝛiā cuſtodire ꝑcioſo ſāgui
ne xp̄i redemptā i fragili coꝛꝑe poſitā. Scd̄o de
bemus diligēter ſuare deū in coꝛde. ſic hō hoſpi-
tē magnū quē hoſpitio ſuo ſuſcepit diligēter ſuat
⁊ honoꝛifice cuſtodit. qꝛ magnꝰ hoſpes nō recipiꭲ.
niſi in magno ꝯmodo. ſic q̇libet xp̄m in paſca ſuſ-
cipiēs diligēter ſuare debet. Pꝛouer. xxvij. Qui
ſeruat ficū comedet fructū eiꝰ. ⁊ q̄ cuſtos ē dn̄i ſui
glificabiꭲ. ꝓpꝭ qᷦ dic̄ Berꝭ. Nobilē hoſpiteꝫ habes
o caro nobil' eſt valde. tota em̄ ſalꝰ tua in eiꝰ ſalute
ē. da igiꭲ honoꝛē hoſpiti tuo tāto. qꝛ ſi q̇d honoꝛis
ē in te hoſpitis bn̄ficio tibi eueniſſe coḡſcas. diſceſ-
ſus em̄ eiꝰ ꝓbat q̇d pn̄tia eiꝰ ꝯferat. Tercio dili-
gēter ſeruare debemꝰ mādatū dn̄icū. Nā dꝛ Iohā.
xiiij. Qui habet mādata mea ⁊ ſeruat ea. ille ē q̄ di
ligit me. Et math. xix. Si vis ad vitā igredi. ſerua
mādata. Et. j. Ioh. iij. Qui ſuat mādata eiꝰ in illo
manet ⁊ ip̄e in eo. Dein̄ Eccli. xv. Si volueris man
data ſeruare ꝯſeruabūt te. Hiero. Eternā vitā non
niſi ꝑ diuinoꝝ ꝑceptoꝝ cuſtodiam ꝓmereri poſſu
mus. qꝛ q̄ vitā nō habuerit regni celeſtis nō pōt eē
ſuſceptoꝛ vite in q̄ nō moꝛtui ſꝫ viui reqͤſcūt. Iteꝫ
nō pōt a dn̄o mereri qᷦ petit q̄ nō vult audire qᷦ
iuſſit. Quarto debemus ſeruare pacē. de q̄ apl's
ad Eph. iiij. Sollicit ſitis ſeruare vnitatē ſpiritus
in vinculo pacis. Glo. ſolliciti. i. ſtudioſi. cauti et
attēti ſeruate. Hec pax ē ſi bona nr̄a inuicē diliga-
mus. ſi pctā q̄ ſine dāno tritici aut cū ſpe ſalutis coꝛ
rigendoꝝ eradicari nō pn̄t vſqꝫ ad meſſem vltimā
toleramꝰ. Diligēter aūt mādata huiꝰ pacis ſeruāda
ſūt. ſꝫ q̄liter ſuari debeāt Iſid. oñdit di. Pax cū bo
nis ſemꝑ ē habēda. ⁊ bellū cū vicijs. Mala ſiq̇deꝫ
impioꝝ odiēda ſūt. Itē nota alia q̄tuoꝛ q̄ dilige
ter ſeruare debemꝰ. videlicet patiētiaꝫ in aduerſis
ne frangamur. timoꝛē dn̄i in ꝓſperis ne extollamur
ṽbū dei vt inflāmemur ⁊ illuminemur. fidē catho
licā vt coꝛonemur. Pꝛio ꝗ ſeruāda ē patiētia in ad
uerſis ne frāgamur. Apocal. iij. Qm̄ ſeruaſti ṽbū
patiētie mee ⁊ ego ſeruabo te ab hoꝛa temptatiōis
Iō dic̄ Aug. Qui fuerit patiētioꝛ ad iniuriā tolerā
dā. ꝑſtātioꝛ ꝯſtitueꝭ in regno dei. ſꝫ q̄ ꝑdit patiētiaꝫ
ꝑdet coꝛonā. Scd̄o ſeruare debemꝰ dn̄i timoꝛeꝫ
ne in ꝓſperis eleuemur. Eccli. ij. Serua timoꝛē il-
lius. ⁊ i illo veteraſce. Sꝫ q̇d timoꝛ dn̄i in aīa oꝑeꝭ
Berꝭ. declarat dicēs. Timoꝛe aīa ꝯcutiꭲ. ꝯſcia diſcu
tiꭲ. ſollicitudo incuciꭲ. amoꝛ dei cuſtodiꭲ. Qui ha-
bet hāc grām omnē odit iniquitatē. Sine hac grā
grāꝝ ꝑmo nullū bonū pullulat. vel manē pōt ṽtu
tū edificiū. ſꝫ illico ṽtiꭲ in ꝑcipitiū ſi huiꝰ amiſeris
ꝑſidiū. Tercio ſeruare debemꝰ verbū diuinū. vt
inflāmemur ⁊ illuminemur. Vtrūqꝫ em̄ ṽbū diui
nū parat. ⁊ idcirco ſeruādū. ꝓpꝭ ꝑmū dꝛ. ps. cxviij.
Lucerna pedibus meis ṽbū tuū. ⁊ lumen ſemitis
meis. De ſcd̄o ibidē. Eloquiū dn̄i inflāmauit me.
Et de his duobꝰ Hiere. xx. Factus ē ſermo tuus
in corde meo q̄ſi ignis exeſtuans clauſuſqꝫ in oſſi
bus meis. Qꝛ aūt ṽbū dn̄i hoiem btm̄ faciat. teſta
tur dn̄s Ioh. viij. dicēs. Si q̇s ſmonē meū ſerua-
uerit moꝛtē nō guſtabit ieternū. ſꝫ q̄ ṽbū dei non li
bēter audiūt nec de ip̄o curāt. i die iudicij hoꝛribi-
lē vocē audiēt. qꝛ dic̄ Berꝭ. Si quis vob̄ videꝭ audi
re agite pn̄iam. errat. qꝛ audituri eſtis ſmonē duriſ-
ſimū. Ite maledicti i ignem eternū. Qꝛ bonū aūt
ſit audire ṽbū dei dꝛ Apoca. iij. Ecce dedi coꝛaꝫ te
oſtiū aꝑtū qᷦ nemo pōt claudē. qꝛ modicā hn̄s vir
tutē ⁊ ſeruaſti ṽbū meū. ⁊ nō negaſti nomē meuꝫ.
. j. Ioh. ij. Qui ſeruat ṽbū eiꝰ ṽe charitas dei ꝑfe-
cta ē in illo. Berꝭ. Serua ſmonē dei. qm̄ dulcia ſūt
faucibꝰ tuis eloq̇a dei. Et coꝛ viuificant. ps. cxviij
Eloquiū tuū viuificauit me. Quarto ſeruare de
bemus fidē catholicā vt coꝛonemur. ij. Thimo. iiij
dicit apl's. Fidem ſeruaui de reliquo. i. de futuro
repoſita eſt mihi coꝛona iuſticia. Quante aūt po-
teſtatis ⁊ virtutis ſit fides oſtēdit Bern̄. ſuꝑ Can̄.
dicens. Fides inacceſſibilia attingit. depꝛehendit
ignota. compꝛehendit immenſa. appꝛehendit no-
uiſſima. Ipſaqꝫ deuꝫ in eternitate in ſuo latiſſi mo
ſinu concludit ⁊c̄.

De eodem Sermo. lxxvij.

Pro eis rogo non pꝛo

mōo. Io. xvij. Bonꝰ ⁊ mitis rex ſolet hab̄e
aduocatos ⁊ milites mites ſꝫ nō rebelles
Spūaliter. ⁊ ſic rex glie ex audit obedientes et fi-
deles. Ergo clamat eccleſia in introitu. Miſerere
mihi domine. quoniam tribuloꝛ. libera me et eri-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ꝑe me de manibꝰ inimicoꝝ meoꝝ ⁊ a pſequētibus
me dñe nō ꝯfundar. qm̄ inuocaui te. Sꝫ nō rebelles
vt ptꝫ in epl'a Hiere. xviij. Dixerūt impij iudei ad
inuicē. Venite cogitemꝰ ꝯtra iuſtū. ꝑcutiamꝰ euꝫ
lingua ⁊ nō attēdamus ad vniuerſos ſmones eiꝰ.
Attēde dñe ad me ⁊ exaudi voces aduerſarioꝝ me
orū. nunqd reddet ꝓ bono malū. qꝛ foderūt foueā
aīe mee. Recordare ꝙ ſteterim in ꝯſpectu tuo vt lo
querer ꝓ eis bonū. ⁊ auerterē indignationē tuam
ab eis. ꝓpterea da filios eoꝝ in famē. ⁊ deduc eos i
manus gladij. Fiāt vxores eoꝝ abſqꝫ liberis ⁊ vi-
due ⁊ viri eaꝝ interficiant morte. Juuenes eoꝝ cō
fodiant gladio in ꝓlio. Audiat clamor de domibꝰ
eoꝝ. i. pctm̄. Adduces eos ſup latrones repēte ⁊c̄.
ne ꝓpicier' iniqtati eoꝝ. ⁊ pctm̄ eoꝝ a facie tua nō
deleat. Et ſic xp̄s rogauit ꝓ obediētibꝰ ⁊ nō ꝓ ma
lis di. Pro eis rogo nō ꝓ mūdo. In ſūma euā-
gelij duo innuunt. Prio petit ꝓ ſe. ibi. Pr̄ clarifi-
ca filiū tuū. ſcd̄o petit ꝓ fideli collegio. ibi. Pr̄ ꝓ
eis rogo ⁊c̄. De pᵒmo dic̄. In illo tpe. ſ. poſt dñicaꝫ
cenā. ſ. feria. v. cū Judas abijſſet ad pncipes ſacer-
dotū. Tūc ait ih̄s. Surgite eamꝰ hinc ⁊c̄. Et docu
it eos multa inter cetera. Et ait ſtādo hec q̄ ſequū-
tur. Subleuat' ocul' in celū. ſ. cū xp̄s orare voluit

Nota differētiā inter orōnē xp̄i ⁊ nr̄am orōnem
Orō nr̄a ē ad neceſſitatē. j. Choꝝ. iiij. Quid habes
qd̄ non accepiſti. ⁊. ij. Choꝝ. iij. Sufficiētia noſtra
ex deo ē. ſꝫ orō xp̄i ē ad nr̄am inſtructionē. Grego.
Ois xp̄i actio eſt nr̄a inſtructio. O ſi voluerimꝰ ex
audiri debemꝰ leuare q̄tuor. Prio oculos ad cele-
ſtia ꝯtēplādo. p̄s. cxxij. Ad te leuaui oculos meos
q̄ habitas in celis. Cōmune ē ꝓuerbiū. vbi amor ibi
oculꝰ. Et nihil amare debemꝰ niſi celeſtia. ḡ ibi ele
uemus oculos ꝯtēplationis. Philip. iij. Nr̄a con
uerſatio in celis ē. Itē Math. vj. Vbi ē theſauruſ
tuus ibi ē ⁊ cor tuū. Et ſic i celo. j. Choꝝ. ij. Oculꝰ
nō vidit nec aur' audiuit nec i cor hoīs aſcēdit. q̄ ꝑ
parauit deꝰ hiis q̄ diligūt illū. Vn̄ Aug. Qd̄ deus
preparauit diligētibꝰ ſe. fide nō capit. ſpe nō attingit
charitate nō ꝯp̄hendit. deſideria ⁊ vota tranſgredi
tur. acqri pōt. eſtimari nō pōt. Scd̄o ſi volumꝰ
exaudiri. debemꝰ leuare vocē. ſ. in orōne. Lu. xvij.
Decē viri leproſi leuauerūt vocē ſuā dicētes. Ih̄u
p̄ceptor miſerere nr̄i. Et ſic nos pctōres. ⁊ ſic Su-
ſanna. Dan̄. xiij. flēs ſuſpexit in celuꝫ. Erat em̄ cor
eiꝰ fiduciā h̄ns in dño. Et ſic. p̄s. iij. Voce mea ad
dñm clamaui. ⁊ exaudiuit me de monte ſctō ſuo.

Tercio leuare debemꝰ manus ad celū. i. oꝑa ce-
leſtia agēdo. p̄s. lxij. In noīe tuo leuabo manꝰ me
as. Ille leuat manꝰ in noīe dñi q̄ agit oꝑa deifica. ⁊
tal' exaudit. Exo. xvij. Cūqꝫ leuaret moyſes manꝰ
vicebat iſrl'. ſi aūt paululū remiſiſſet vicebat Ama
lech. ⁊ ſic qlibꝫ fidel' dꝫ leuare manꝰ ad deū. Et ſic
p̄s. cxviij. Leuaui manꝰ meas ad mādata tua q̄ di
lexi ⁊ exercebor i iuſtificationibꝰ tuis. Quarto
debemꝰ leuare caput ſpei. Luc̄. xxj. Leuate capita
vr̄a. i. ſpem exauditiōis. p̄s. xxxvj. Spera in dño et
fac bonitatē. ⁊ dabit petitiōes cordis tui. Et ꝓpha
Quis ſꝑauit in dño ⁊ dēlictꝰ ē. q. d. nullꝰ. Tren̄. iij
Bonꝰ ē dñs ſꝑantibꝰ i eū. Jaco. j. Si qs idiget po
ſtulet a deo i fide nihil heſitās. Sequit. Et ait. Pr̄
venit hora. nō dic̄ tp̄s nec dies. qꝛ ſtati capiēdꝰ erat
nō hora fatal' ſꝫ ſue ordinationis ⁊ bn̄placiti. Clari
fica filiū tuū. q. d. Venit hora paſſionis ⁊ ſeminā-
de hūilitatis. ḡ nō differas fructū claritat'. clarifi-
ca filiū tuū. Sꝫ di. tn̄ filiꝰ ē ſapia. ⁊ dr̄ ſapia pr̄is.
⁊ cū maximā claritatē habeat. quō dr̄ claritas cla-
rificari. p̄ſertim cū dr̄ ſplēdor glīe. Heb. j. R n̄det
Xp̄s petebat triplicit' clarificari a pr̄e. Prio in paſ
ſione ꝑ mirabilia q̄ tūc oſtēſa ſūt. Vn̄ Cēturio vi-
ſis tot ⁊ tātis miraculis ait. Vere filiꝰ dei erat iſte.
Scd̄o in reſurrectōe. Nā in xp̄o fuerūt tres ſb̄ſtā-
tie q̄ an̄ reſurrectionē videbant eē obſcure. videli-
cet caro aīa ⁊ diuitas. Caro videbat obſcura ꝓpter
mortalitatē. aīa ꝓpt' paſſibilitatē. diuitas videbat
obſcura. qꝛ pauc' erat manifeſta. Sꝫ in reſurrectio
ne clarificata ē caro. qꝛ induit ipaſſibilitatē ⁊ felici-
tatē. ⁊ tūc diuinitas manifeſtata ē. qꝛ accepit mani
feſtationē. Tūc em̄ deꝰ manifeſtatꝰ eſt. ex eo ꝙ ꝑ di
uinitatis ſue potētiā reſurrexit. Tercio in noticia
oīm populoꝝ. Sap̄. viij. Habebo claritateꝫ ad tur
bas. ⁊ honorē apud ſeniores. Clarifica filiū tuū. i.
manifeſta toti mūdo me eſſe filiū tuū ꝓpriū. vt fili-
us tuꝰ clarificet te. ſ. in noticia hoīm. Aug. Reſuſci
ta me vt innoteſcas toti mūdo ꝑ me. Filiꝰ em̄ toti
mūdo clarificauit patrē. Nā pᵒus tm̄ notꝰ erat i iu
dea deꝰ. nūc aūt oībꝰ gētibꝰ a filio notificatus eſt.
Joh. j. Deū nemo vidit vnq̄ꝫ niſi vnigenitꝰ filiꝰ eiꝰ
q̄ enarrauit nob̄. Prio aūt manifeſtauit ſuā miſeri
cordiā Lu. vj. Eſtote miſcd̄es ſic̄ ⁊ pr̄ vr̄ miſericorſ
eſt. Scd̄o eiꝰ libalitatē. Lu. xij. Nolite timē puſil-
lus grex. qꝛ ꝯplacuit pr̄i vr̄o vob̄ dare regnū. Idcir
co nullꝰ infidel' pōt ſe excuſare. ꝙ in deū nō credat.
qꝛ toti mūdo manifeſtata ē noticia ſua. Itē nulluſ
pctōr pōt deſꝑare de deo. qꝛ toti mūdo manifeſta-
ta ē miſcd̄ia ſua. Itē oēs iuſti dn̄t ꝯfidere in deo qꝛ
nota ē eiꝰ libalitas ⁊ doctria. Quilibet aūt fidel' de
beret hāc ſupplicationē porrigē deo oīpotēti. pᵒus
ſb̄leuat' ocul' voce ⁊ manibꝰ. vt patuit. Dein̄ debe
mus clamare pr̄. Et bn̄ dr̄ pr̄. rōne creatiōis. qꝛ cre
auit nos. Deut. xxxij. Nūqd nō ip̄e ē pr̄ tuꝰ q̄ poſ-
ſedit te ⁊ fec̄ ⁊ creauit te. Glo. Fec̄ corpus. creauit
aīam. poſſidet totū. ḡ merito diligēdꝰ. Ber. Si di-
ligis patrē carnalē a q̄ habes ꝑtē corꝑis q̄nto plus
diligē tener' eū a q̄ habes corpꝰ ⁊ aīam. Sꝫ heu vt
dr̄ Deut. xxxij. Oblitꝰ es dñi creator' tui. Scd̄o dr̄
pr̄ rōne miſeratiōis. p̄s. cij. Quō miſeret pr̄ filioꝝ
miſertꝰ ē dñs timētibꝰ ſe. qm̄ ip̄e cog̈uit figmentū
nr̄m. Figmētū. ſ. i fragilitatē ⁊ ꝓnitate ad peccādū
Figurat Lu. xv. in filio ꝓdigo. quō pr̄ eū benigne
recepit. Ber. O q̄nta ē miſcd̄ia dei. qꝛ nō minꝰ dili
git pctōrē ꝯuerſuꝫ. q̄ꝫ q̄ nūq̄ꝫ pcti maculā cōtraxit.
Tercio rōe ꝓcuratiōis. nā ꝓcurat filijs neceſſaria
Mat. vj. Nolite ſolliciti eē dicētes. qd māducabi
mus aut qd bibemꝰ ⁊c̄. ſcit em̄ pr̄ vr̄ qꝛ oībꝰ hiis idi
getis. Nā idē deꝰ q̄ q̄dragīta ānos iudeos pane ce
li i deſerto pauit. ⁊ veſtimēta ⁊ calciamenta eoꝝ ve
tuſtate nō ſūt ꝯſūpta. Deu. xxix. Nec erat i tribꝰ eo
rū īfirmꝰ. etiā hodie nob̄ ꝓuidet de neceſſarijs. ill'
em̄ panē celi. nob̄ corpꝰ ſuū. Ill' aq̄m de petra. nob̄
ſāguinē de latē. Iſt' terrā ꝓmiſſionis. nob̄ regnuꝫ
celoꝝ. j. Pe. v. Omnē vr̄am ſollicitudinē ꝓijcien-
tes in euꝫ. qm̄ ipi cura eſt de vobis. Quarto rōne
hereditarie promiſſionis. pſal. xxxvj. Juſti here-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ditabūt terrā.⁊ inhitabūt in ſeculū ſeculi ſuꝑ eam. Hoc petim⁹ cū dicimus. Adueniat regnū tuū ⁊c. P pr̄ clarifica filiū tuū.ſ.in p̄nti in gr̄a.⁊ in futuro in gl̄ia. Primo in p̄nti clarifica.Et h̄ nos petere debem⁹.ſ.vt clarificet nos i trib⁹.ſ. corde ore ⁊ ope Q̄ꝙ neceſſaria eſt clarificatio in corde qd̄ obſcurarū eſt ꝑ malas cogitatōes.Ezech.xiiij. Viri iſti poſuerūt imundicias in cordibus ſuis. Michee .ij. Ve vob̄ q̄ cogitatis iutile ⁊ opami malū in cubilibus vr̄is.Nā tales ſimiles ſūt ſepulcris dealbatis q̄ intus ſūt plena oſſibus mortuoꝝ ⁊ oī ſpurcicia. Math.xxiij.Ergo opus ē clarificatōe in corde.nā q̄s ponēt cibū delicatū in vas fetidū ⁊ maculatuꝫ q.d.nullus.Et ſic nos ſi cape volum⁹ cibū vite debemus clamare illud Lu.j. Illuminare his q̄ in tenebris ſedēt ⁊c.ſ.cordis.ps.Illumina ocl'os meos .ſ.in timore ei⁹.ne vnꝙ obdormiam in morte ⁊c.

Scd̄o in ore opus ē clarificatio.Iſa.vj. Ve mihi q: tacui.q: vir pollutus labijs ego ſum ⁊c.Ergo pete clarificationē.ps.l. Dn̄e labia mea apies.⁊ os meū annūciabit laudē tuā. Tercio in ope.⁊ circūloquit᷑ op⁹ in manib⁹.ſic̄ habet᷑ Genef. xxxvij. Nō occidam⁹ eū.melius ē vt venundet᷑ iſmahelitus ⁊ manus nr̄e nō polluant᷑.ſ.ad modū luti. ps. lxxx. Manus ei⁹ in cophino fuierūt.i.in fuili ope pctā em̄ fuilia opꝫ ſūt.et cophin⁹ ē vas i q̄ lutū pl'ateꝝ poſuerūt filij iſrl'.g̃ neceſſaria ē clarificatio.ps xvij. Illumia dn̄e tenebras meas ſcꝫ i opatōe. Vt fili⁹ tuus clarificet te.ſ.in corde ꝑ dilectionē.cū ps. xvij.Diligā te dn̄e.dicēdo. Confitebor tibi in toto corde meo ⁊c.ps.ix.In ore ꝑ benedictionē.ps .lxij Bn̄dicā te in vita mea.Itē pſal.lxx.Repleatur os meū laude vt cantē gl'iam tuā ⁊c.Et in ope clarificem⁹ deū ꝑ bona opa. Scd̄o pr̄ clarifica filiū tuum.ſ.in futuro ꝑ gl'iam.Hec eſt vera clarificatio.j. Chor.xiij. Videmus nūc ꝑ ſpeculuꝫ in enigmate tūc aūt facie ad faciē.De q̄ viſione dic̄ Fulgētius. In ſpeculo tria videm⁹.noſipos.ſpeculuꝫ. ⁊ q̄cq̄d circūſtat.Et ſic in ſpeculo diuine claritat' tria videmus.noſipos ⁊ deū inq̄ntū poſſibile eſt nob̄.⁊ cetera oia in v̓a ⁊ certa ſcia cognoſcem⁹.Hāc clarificationē pete dicēs. Pr̄ clarifica filiū tuū. vt filius tuus clarificet te.ſ.in futura patria.De q̄ clarificatione dic̄ Aug.in li.xxij.de ciui.dei.Ipe deus eſt finis deſiderioꝝ nr̄oꝝ qui ſine fine videbit᷑.ſine faſtidio amabit᷑.ſine fatigatōe laudabit᷑.Nā ab aliq̄b⁹ ſic dāna tis xp̄s abſcōdit faciē tuā.Deut.xxxij.Abſcondā faciē meā ab eis.⁊ ꝯſiderabo nouiſſima eorū.Aliq̄bus oñdit ſplēdorē faciei ſue.ſic̄ ſctis viris in p̄nti vita. Vn̄ ꝓpha nō eſt auſus petē viſionē faciei ſꝫ ſplēdorē di.Illuſtra faciē tuā ſuꝑ ſeruū tuū. ps.xxx.Btis v̓o apte oñdit.j.Joh.iij. Videbim⁹ eū ſicuti ē.Itē ſine faſtidio amabit᷑. ſꝫ amor carnal' q̄nꝙ habet faſtidiū.Ezech.xvj. Facta ē q̄ſi mētrix faſtidioſa augēs p̄ciū.Aliq̄n v̓tit᷑ in odiū.vt pꝫ.ij. Reg.xiij.Poſtꝙ Ammon oppreſſit Thamar ſororē ei⁹ ⁊ cubauit cū ea.exoſaꝫ eā habuit odio magno nimis ita ꝙ mai⁹ eſſet odiū q̄ oderat eā amore q̄ ante dilexerat.Aliq̄n amor ille vertit᷑ in abſinthium. Prouer.v. Nouiſſima illius amara q̄ſi abſinthiū.Deus aūt amat᷑ cū ſuauitate ⁊ dilectōe.Eccl'i xxiiij.Qui edūt me adhuc eſuriēt. ⁊ q̄ bibunt me adhūc ſitiēt.Itē ſine fatigatōe laudabit᷑.nā laudātes eū nō fatigant᷑.ſꝫ erit eis illa laus iocūda.pſal. ciij.Iocundū ſit eloquiū meū.ego v̓o delectabor i dn̄o.Nam illud erit deo acceptū ſacrificiū.ps.xlix Nunq̄d māducabo carnes thauroꝝ ⁊c. Immola deo ſacrificiū laudis.⁊ redde altiſſimo vota tua. et ſancti dei nō ceſſant die ac nocte deū laudare. Iſa. vj.Clamabāt alter ad alteꝝ.⁊ dicebāt.Sctūs ſctūs dn̄s de⁹ exercituū.plena eſt ois terra gl'ia ei⁹. Nā hn̄t magnū meritū ex illa laude. De q̄ Eccl'i.xxiiij Qui me elucidāt habent vitam eternam.

Dn̄ica Palmaꝝ. Sermo.lxxviij.de euāgelio

Turba multa que conuenerat ad diē feſtū .cū audiſſent q: xp̄s venit hierl'm.acceperūt ramos palmarū ⁊ ꝓceſſerunt ei obuiā.Joh.xij.

Per palmā ſignificat᷑ victoria.palma em̄ olim victores coronabant᷑. per palmā quoꝙ ſignificat᷑ ꝑſeuerātia.palma eniꝫ diutiſſime ꝑſeuerat vt tandē fructuꝫ habeat. Job xxix.Sic̄ palma multiplicabo dies. Rami autem opa vel exēpla ſunt.Cum palmaꝝ g̃ ramis.i.cū victorioſis ⁊ ꝑſeuerātib⁹ opib⁹ ⁊ exemplis honorandus ē ihs. Per has em̄ palmas fides nr̄a ꝯfirmat᷑ in mūdo.mēs nr̄a ſecurat᷑ in extremo.vita nr̄a approbat᷑ in iudicio.gl'ia nr̄a augmentat᷑ i celo.De p̄mo Exod.xv. Venerunt aūt in helym filij iſrl' vbi erāt.xij.fōtes aq̄ꝝ.⁊.lxx.palme ⁊ caſtrametati ſūt iux̄ aq̄s. Helym iterp̄tat᷑ robuſti vel deficiētes.⁊ ſignificat eccl'iam in q̄ ſūt firmi ⁊ ifirmi.ꝑfecti ⁊ imꝑfecti.Duodeci fontes.⁊.lxx.palme ſūt.xij.apl'i. ⁊ lxxij.diſcipuli.licet em̄ duo diſcipuli ſupabundent ſm ſcripturā ſic̄ ibi dic̄ glo.h̄ tn̄ nō fac̄ vim diuinitati. Vel.xij.fōtes ſūt.xij.articuli fidei q̄ in ſimbolo ꝑtinent᷑.Iſa.xij.Haurietiſ aq̄s i gaudio de fontibus ſaluatoriſ ⁊c.Quia v̓o fides ſine opibus mortua ē.io.lxx.palme iux̄ fōtes eſſe debēt.Septuaginta ſūt ſepties decē.lxx.g̃ palme ſūt oēs victores et ꝑſeuerantes in bonis operibus.vel oia victorioſa. ⁊ ꝑſeuerantia opa fiunt ꝑ ſeptē dona ſpiritusſancti ꝯtra ſeptē vicia in decē mandatoꝝ obſeruātia. He palme habēt flores virtutū in mūdo.ps.xcj.Iuſt⁹ vt palma florebit ⁊c. Fructus v̓o p̄mioꝝ hn̄t in celo.Cañ.vij.Aſcendā in palmā.⁊ app̄hēdā fructus ei⁹. Fruct⁹ ex palma xp̄s dici pōt.Aug.Expalmat᷑ q̄ eſt v̓a palma victorie. Spinis coronat᷑.q̄ ſpinas pctōꝝ venit ꝯſtringere.De ſcd̄o Iudic.j. Filij aūt cynei cognati moyſi aſcenderūt de ciuitate palmarū cū filijs iuda in deſertū ſortis eoꝝ.Cyne⁹ luctuſ interp̄tat᷑.⁊ ſignificat penitentē.Math.v. Bti qui lugēt ⁊c .Iuda gl'ificās interp̄tat᷑ ⁊ ſignificat illū q̄ ait.j.Reg.ij.Quicūꝙ gl'ificauerit me gl'ificabo eū q̄ aūt ꝯtēnūt me erūt ig̃biles.v̓e ig̃biles ſūt q̄ꝝ pr̄ diabolus ē.Filij iuda angeli ſūt.deſertū ſortiſ eoꝝ eſt regnū celoꝝ.Hoc eſt deſertū in q̄.xcix.oues .i. nouē ordines angeloꝝ dimittunt᷑.ſic̄ dr̄ Lu.xv. Filij cynei.i.lugētes ꝓ pctis aſcendūt in morte cū filijs iuda.i.cū angel' ipos deducētes in ſortē eoꝝ.i. i ordies angeloꝝ. Hiero . Legimus ſepe angelos aias electoꝝ vſꝙ ad celos cū hymnis atꝙ laudib⁹ deduxiſſe.fiduciā g̃ aſcēdēdi cū angel' in morte habeb qn̄ cū palma victorie ⁊ ꝑſeuerantie veneriſ. Vn̄

UVA. BHSC. IyR_034_1

bene legiť.iij.Reg.vj.ꝙ Salomō in oſtijs templi ſculpſit cherubin.i.ſimitudinē angeloꝝ ⁊ palmas i ꝙ ſignificať ꝙ ꝑ oſtiū tēpli celeſtis ꝑ angelos ⁊ per palmā victorie intrādū eſt.O felix victoria ꝑ quaꝫ taľ habeť i morte fiducia.Greg.Initiū retributionis ē in obitu ſecuritas mētis.De tercio Deu.xxv Judices quē iuſtū eſſe ꝓſpexerint illi iuſticie palmā dabūt.quē impiū condēnabunt impietaꝯ.Judices ſūt illi.de ꝗbus Math.xix.Sedebitis ſuꝑ ſedes iudicātes.xij.tribus iſrľ.Iſti iudicabūt approbatōe.ſꝫ ſummꝰ iudex auctoritate.Dabit quidē iuſtis palmā iuſticie.i.ꝓ iuſticia honorē vel coronaꝫ victorie.ij.Thimo.iiij.Repoſita ē mihi corona iuſticie quā reddet mihi dn̄s in illa die iuſtus iudex Sꝫ qꝛ nemo coronabiť niſi ꝙ legittime certauerit.Jō ſi vis hr̄e palmā in iudicio.vince vicia in mūdo Greg.Sine laboris certamine nō eſt palma victorie.De q̄rto Apocaľ.vij.Vidi turbā magnā quaꝫ dinumerare nemo poterat ex oibus gētibꝰ ⁊ tribubus ⁊ ppľis ⁊ linguis.ſtātes an̄ thronū ⁊ in cōſpectu agni amicti ſtoľ albis.⁊ palme in manibꝰ eoꝝ.Stole albe ſūt mūdiſſime btōꝝ claritates Palme in manibꝰ ſūt btōꝝ retributiōes q̄s habēt ex perſeuerātia in bonis ⁊ v̓tuoſis opibꝰ ꝓpť h̄ bene legiť.iij.Reg.vj.Oēs parietes tēpli texit auro.⁊ fecit in eis cherubin ⁊ palmas ⁊ varias picturas.Hoc eſt templū celeſte.in ꝙ oia auro imortalitatis vel charitaꝯ teguntť.Cherubin ſūt angeli.palme victores ſcti ꝑſeuerantes iuſti.varie picture ſūt varia p̄miorū ornamēta.Perſeueret ğ nūc in bono ꝙ inter angelos vult hr̄e palmā in celo.Ber.Proꝛſus abſq ꝑſeuerantia nec qui pugnat victoriam nec palmā victor conſequitur.

De eodem Sermo.lxxix.

Ecce rex tuus venit tibi māſuetus ſedēs ſuꝑ pullum aſine ⁊c.

Math.xxj.Vtrū ꝗlibet nr̄m hodie mereať eſſe aſinꝰ dn̄i.Oportet autē ꝙ vult eſſe aſinus dn̄i vt veſtimēta ei aplicoꝝ p̄ceptoꝝ ⁊ exēploꝝ imponat.vt ſic xp̄s in ipo ſedeat donec in hierľm celeſtē veniat. Cōſiderandū aūt ꝙ dn̄s ſuꝑ tria aialia libēter ſedet ⁊ libēter eq̄tat.videlicet ſuꝑ aſinū.ſuꝑ camelū ⁊ ſuꝑ equū.Per aſinū aūt dn̄i intelligere debemꝰ quēlibet penitētē incipientē.Per camelū quēlibet ꝓficientē.Per equū quēlibet perfectum ⁊ ꝑuenientē intellige.In his dn̄s ſedet ꝑ gratiā. De p̄mo dꝛ Zach.ix.Ecce rex tuus venit tibi aſcendēs ſuꝑ aſinā ⁊ ſuꝑ pullū filiū aſine.Aſinꝰ xp̄i eſt ꝙ onus pn̄ie portat.Ecclī.xxxiij.Cibaria et v̓ga ⁊ onus aſino ⁊c.Malꝰ aſinꝰ eſt ꝙ ſaccū pn̄ie ⁊ dn̄m inſidentē ꝓijcit.grauiꝰ em̄ pctōꝛ onus aſſumit.p̄s.xxxvij.Sic̄ onus graue grauate ſūt ſuper me.⁊ grauiorē ſeſſorē.ſ.diabolū accipit.ſic̄ ſignatū eſt Nume.xxij.i aſina cui inſidebat Balaā.quā angelus euaginato gladio aſtās.nec ad dexteram nec ad ſiniſtram ire ꝑmiſit donec aſina murmurabat ꝯ ſeſſorē.cur tercio eā ꝑcuteret.Balaā interp̄tať deuorās ppľm.⁊ ſignificat diabolū.De quo.j.Pe.v.Diabolꝰ tāq leo rugiēs circuit querēs quē deuoret ⁊c.Greg.Ore peſtifere ꝑſuaſionis eos ꝙti die deuorat.qbꝰ a ꝯfeſſione fidei reproba vita diſcordat.Huiꝰ aſina ē peccatrix aia.angelꝰ p̄dicatorē vel cōfeſſorē ſignificat.Malach.ij.Labia ſacerdotis cuſtodiūt ſciam.⁊ legē req̄rēt ex ore eius.qꝛ angelꝰ dn̄i exercituū eſt.qꝛ gladio extremi iudicij terrēs peccatorē ipm in via iniq̄taꝯ ꝓcedē nō permittit ſm̄ volūtatē Balaā.i.diaboli.Diabolꝰ ğ ſentiēs aiam trepidare.⁊ nolle in via iniq̄taꝯ ꝓcedē.plus eū ſtimulat.⁊ tercio eum ꝑcutit q̄n triplici aduerſitate.p̄mo in rebꝰ.ſcđo in amicis.tercio in corpore cū affligit ꝑ malos vel ꝑ ſemetip̄m.ſicut Job tripliciter ꝑcuſſit.Tandē aſina ꝯ ſeſſorē diabolꝫ murmurat in ꝯfeſſione ⁊ in ořone.Et ſic pctōꝛ incipit ꝓficē in bonis oꝑibꝰ.ꝙ tūc bene ſignificať ꝑ camelū.De his duobꝰ.ſ.incipiētibꝰ ⁊ ꝓficiētibꝰ dicitur Iſa.xxj.Vidit curꝝ duoꝝ equitū aſcenſorem aſini ⁊ cameli.i.incipiētes ⁊ ꝓficiētes ꝙ maxie trahunt currū eccľie.pauci em̄ ſunt ꝑfecti.Camelꝰ eſt aial aptū ad laborādū.⁊ aial mercatorū eſt.⁊ merces portare ſolet.Ita ꝓfitiētes multum laborāt ⁊ merces meritorū vſq in celeſtē hierľm portāt.vn̄ iij.Reg.x.dꝛ.ꝙ regina ſaba.i.eccľia ingreſſa hieruſalē cū comitatu ſaluādoꝝ ⁊ diuitijs meritoꝝ ⁊ camelis.i.ꝓficiētibꝰ portātibꝰ aromata bonoꝝ operū.Et auꝝ charitatis infinitū.⁊ gēmas p̄cioſas virtutū.venit ad regē ſalomonē.i.ad xp̄m.Grā es aia ꝙ ſic ad xp̄m venis.Certe bn̄ veneris ſi aliq̇d attuleris.Aug.Apud deū plus habet loci ꝙ plꝰ attulerit nō argēti ſꝫ fidei.Caue aūt tibi de latronibꝰ qui talibꝰ mercibꝰ ſe ſpoltāt.Greg.Dep̄dari deſiderat ꝙ theſauꝝ publice in via portat.Econtra.Cameli ſūt auari onerati iniuſtis tꝑaliū diuitijs.q̄s niſi deponāt celeſtē hierľm intrare nō pn̄t.Mat.xix.Facilius ē camelū ꝑ foramē acus trāſire q diuitē itrare in regnū celoꝝ.Nō bn̄ diciť hierľm.Porta em̄ ē arta ꝑ quā cameli intrare non pn̄t niſi depoſitis oneribꝰ.Abijce ğ onera vt celeſtē itres hierľm.De tercio Apo.xix.Ecce equꝰ albꝰ ⁊ ꝙ ſedebat ſuꝑ eū vocabať fideľ ⁊ verax ⁊c.Perfectꝰ ꝗſq equꝰ xp̄i ē ꝓpť audaciā i bellis ꝯtra diabolū mundū ⁊ carnē.Zach.x.Poſuit eos q̄ſi equū gľie ſue i bello ⁊ ꝓpť fortitudinē in ſuſtinēdo.Job.xxxix.Nūq̇d p̄bebiſ equo fortitudinē.aut circūdab collo eiꝰ hynnituꝫ.Itē ꝓpter velocē curſum ꝙ deſiderijs ⁊ affectibꝰ feſtināt ad patriā.Vn̄ de eq̄s varijs diciť Zach.vj.Qui aūt erāt robuſtiſſimi q̄rebāt ire ⁊ diſcutere ꝑ oēm terrā.j.Choꝝ.ix.Sic currite vt ꝯp̄rehēdatis.Vn̄ velociť curremꝰ ſi de patria ad quā currendū ē cogitaremꝰ.Aug.Cur nō ꝓperamꝰ ⁊ currimꝰ vt patriā nr̄am videā.⁊ ꝑentes ſalutare poſſumus.magnus em̄ illic charoꝝ numerꝰ expectat Ecōtra.Eq̇ diaboli ſūt ꝙ p̄cipites ad pctm̄ currūt ad infernuꝫ.Prouer.j.Pedes eoꝝ ad malū currunt.⁊ feſtināt vt effundāt ſanguinē.Et certe tales equi cū ſeſſore ſuo diabolo cū ipis nunc de vicio ad vicium curſitante in ꝓfundū penarū mergenť.Exo.xv.Equū ⁊ aſcenſorē proiecit in mare.

De eodem Sermo.lxxx.

Plurima autem turba ſtrauerūt veſtimēta ſua in via Mat.xxj.

Diuerſitas opinionū fuit antiq̇tꝰ cui debebať honor ⁊ reuerētia exhiberi aliq̇ em̄ dixerūt ꝙ

nobilitati generꝫ. vt qn̄to aliqs eſſet maiorꝫ ⁊ nobiliorꝫ generꝫ. tāto ei pl⁹ honor deberet. Alij dixerūt ꝙ honor debētur diuitijs vt hō qn̄to eſſet ditior et opulētior. tāto pl⁹ ſibi deberet honor. Alij dixerūt ꝙ ſapie. vt qn̄to eſſet hō ſapiētior. tāto magis erat dign⁹ honore. Alij dixerūt ꝙ ꝟtuti. vt qn̄to aliqs eſſet ꝟtuoſior. tāto ceteri ip̄m honorare deberent. Hui⁹ ſn̄ie erat Ariſto. dicēs Ethi. iiij. ꝙ honor eſt exhibitio reuerētie in teſtimoniū ꝟtutis. Int̄ iſtas aūt opiniones vltima fuit verior. Cui⁹ rō eſt quia honor nō ē alicui⁹ niſi inqn̄tū bonus eſt. Et iō dignū ē ꝙ p̄mo honorādus ē ip̄e de⁹ q̄ eſt eſſentialit̄ ſummū bonū. Et q² hō ꝑ ꝟtutē efficit̄ bon⁹. idcirco etiā tali debet̄ honor. Quia ꝟo cū altitudie generis ⁊ diuitiaꝝ ⁊ potētie magnitudie nec nō claritate ſapie p̄nt aliq̄ carē ꝟtutib⁹. ⁊ ꝑ ꝯſequens bonitate. idcirco ꝓpt̄ iſta honor p̄ncipal̄r eis non debet̄ Sꝫ cū oia ſil̄ reperirent̄ i aliq̄ potēte ꝙ. ſ. eſſet nobilis genit⁹. diuitijs opulētus. potētia magn⁹. ſapia clar⁹. ꝟtute p̄ditus. tal̄ merito eſſet honorādus. p̄cipue cū eſſet tāte benignitatis ⁊ miſcōie ꝙ tribulatꝫ ⁊ in afflictōe poſitꝫ miſicorditer ſubueniret. Cum igit̄ hec oia excellent̄ reꝑiant̄ in xp̄s nā ip̄e eſt nobilior nat⁹. q² fili⁹ dei p̄ris. Math. xxvij. Vere fili⁹ dei erat iſte. ſcꝫ xp̄s. Eſt etiā diuitijs opulētus. ad Ro. x. Nā idē dn̄s oim̄ diues in oēs q̄ inuocāt illū Eſt potētia magn⁹. Lu. xxiiij. Qui fuit vir potens in oꝑe. i. ꝟtute ⁊ ſmōe corā oi ppl̄o. Sapia clarus. Col̄. ij. In q̄ ſunt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcie abſconditi. Eſt etiā ꝟtute p̄ditus. Vn̄ de ip̄o dr̄ Eccl̄i. xxiiij In me ois gr̄a vie ⁊ ꝟitatis. in me ois ſpes vite et ꝟtutis. Cū ḡ ip̄e ꝓpter ſuā miſcōiam generi hūano captiuato pctōꝝ vincul̄ ſbuenerit ip̄m abſoluēdo. idcirco ab oibus cū reuerētia ē honorādus. de q̄ honore xp̄o facto fit mētio in euāgelio. cum dic̄. Plurima aūt turba ⁊c̄. In ſūma euangelij tria innuit euangeliſta. Primo ponit captiuitatē affligentē. ibi. Cū appropinq̄ſſet ih̄s. Scd̄o ſb̄dit pietatem liberantē. ibi. Soluite ⁊c̄. Tercio ponit ſocietatē honorantē. ibi. Plurima aūt turba ⁊c̄. De primo dic̄. Cū appropinq̄ſſet ih̄s ⁊c̄. Poſtillā huius euāgelij q̄re a p̄nci. ſer. de tp̄e. ſcꝫ dn̄ica p̄ma in aduētu. Pro doctrina ſciendū. mltiplex honor legit̄ hodie xp̄o eſſe impēſus. Prio honorabant eū diſcipuli aſinā adducētes. Scd̄o turbe obuiā ꝓcedētes. Tercio ramos palmarū portātes. Quarto veſtimēta ꝓſternētes. Quito pueri clamātes ⁊ laudātes. Spūal̄r. ſic hodie diſcipuli. i. ſacerdotes honorare dn̄t xp̄m. Nā ip̄i ſūt diſcipuli miſſi a mōte oliueti. i. ex miſcōia dei. in caſtellū. i. in mundū ad ſoluendū aſinā cū pullo. i. pctōres q̄ ꝓpt̄ pctā facti ſūt beſtiales. Vn̄ p̄s. xlviij. Hō cū in honore eſſet nō itellexit. ꝯꝑatus ē iumētis inſipiētib⁹. ⁊ ſil̄is factus ē illis. ſ. aſinis. Et Ber̄. Puto ſi aialia poſſent loq̄ dicerēt. Ecce Adā q̄ſi vn⁹ ex nob̄ fact⁹ eſt. Hic aſin⁹ ligat̄ vincul̄ pctōꝝ. De q̄ Chriſ. Anq̄ꝫ peccamus liberi ſumus. ſꝫ poſtq̄ꝫ pctō mortali nos obligauerim⁹. ligati ſum⁹ iugo diaboli. Prouer. v. Funib⁹ pctōꝝ q̄ſq̄ꝫ ꝯſtringit̄. Iſta ligatio fuit ꝓpheta ta. Ezech. iij. Ecce data ſūt ſuꝑ te vicula ⁊ ligabunt te in eis. Sꝫ heu pctōres etiā rudiores ſūt q̄ꝫ aſina Nā legit̄ Nu. xxij. ꝙ aſina Balaā timore diuine ſeueritatis vidēs euaginatū gladiū angeli locuta ē. Sꝫ heu multi ſūt pctōres ſciētes ſeueritatē diuine iuſticie q̄ſi gladiū ex vtraq̄ꝫ ꝑte ſcindentē nō loquētes in ꝯfeſſione ſeu oꝛone. O ſi illū aſinū mutū hodie poſſes adducē. vt. ſ. ſic loq̄ret̄ in ꝯfeſſiōe ⁊ oꝛone. Sꝫ ih̄s nō ſedet in aſino ligato. Vis ḡ eſſe aſinus xp̄i ſoluarꝫ p̄mo a vincul̄ pctōꝝ. Iſa. lij. Solue vicula colli tui captiua filia ſion. Scd̄o honorabāt eū turbe obuiā ꝓcedētes. Ioh. xij. Turba mlta q̄ ꝯuenerat ad diē feſtū. cū audiſſet q² venit ih̄s hieroſolimā. acceperūt ramos palmaꝝ. ⁊ ꝓceſſert̄ obuiā ei. Et ſic nos. Amos. iiij. Preꝑare in occurſum dn̄i dei tui. ſ. cū pura conſcia euellēdo ſordes pctōꝝ. Greg. Tergat ſordes praui oꝑis q̄ ꝑꝑat deo domū mētis. Sꝫ heu q̄dā occurrūt deo ⁊ recipiūt eū ſꝫ nō ſeruāt. ſic iudei hodie ei occurrerūt ⁊ eū receperūt. ſꝫ nō tenuerūt. Nā de ſero circūſpectis oibus a nullo erat in hoſpitio receptus. ſꝫ iuit in bethaniā. Et ſic hodie multi ſunt tales. Et illi occurrēt xp̄o in iudicio. ſꝫ nō recipiēt regnū ab eo. q̄bus dicet illud Math. xxv. Neſcio vos. Quidā ꝟo occurrerūt ei ⁊ nō receperūt ſꝫ crucifixerunt eū. vt iudei in die paraſceues. Et ſic pctōres in mortali adhuc exiſtētes. Heb. vj. Rurſum crucifigētes filiūꝫ dei. Quidā occurrerūt ⁊ receperūt eū. ⁊ cōpulerūt eū manē vt ſamaritani. Ioh. iiij. rogauerunt eū vt ibi manēt. ⁊ māſit ibi duos dies. Et ſic boni occurrūt hodie xp̄o ꝑ ꝯtritionē. ⁊ recipiūt eū ꝑ deuotionē. ⁊ ꝯpellūt eū manē ꝑ oꝛonē ⁊ bonoꝝ oꝑeꝝ cōtinuationē. vt duo diſcipuli eūtes in Emaus Lu. vlti. di. Mane nobiſcū dn̄e ⁊c̄. Et intrauit cum illis.

Tercio honorabāt eū turbe ramos palmarū de arboribus ccdētes. Ramus eñ bonū opus ſignificat. Quot eñ bona oꝑa ꝓpter deū facis. tot eum ramis honoras. Arbor palme ſignificat victoriam id eſt iuſtoꝝ vitā. p̄s. xcj. Iuſtus vt palma florebit Et ab illa arbore debem⁹ ramos virtutū caꝑe. Cātico. vij. Aſcendā in palmā ⁊ apprehendā fructus eius. Reſpice Abraam ⁊ frāge ab eo ramū fidei. A Iob ramū patientie. A Dauid ramū miſcōie. Ab apl̄is ramū charitatis. A martyrib⁹ ramū conſtantie. A ꝯfeſſorib⁹ auſteritatē vite. A virginibus ramū caſtitatis ⁊ pudicicie. Si hos ramos habueris xp̄o occurrē poteris. ⁊ a Noe. i. xp̄o in archā miſericordie ſuſcipieris. Qd̄ figuratū eſt in colūba ad Noe veniente cū ramo virēte. Gen̄. viij. Spūalit̄. ſic ⁊ ramus boni oꝑis debet virē in charitate. Vn̄ iſti honorant deū cū ramis aridis q̄ bona oꝑa faciunt viuēdo in pctis. Greg. Nec habet aliq̄d viriditatis ramus boni oꝑis ſi nō manet in radice charitatis. Et hos ramos nō debes portare in ore ſicut bruta. ſꝫ tm̄modo loquēdo. ſꝫ in manib⁹. i. in oꝑib⁹. Apoca. vij. Amicti ſtol̄ albis ⁊ palme i manib⁹ eorū. Et ſic turba hodie honorauit xp̄m ſꝫ iſte honor ꝟſus ē in ꝑaſceue in ꝯtumeliā. Nā applicuerūt eū ad crucē. cui⁹ pars vna erat de palma. Sic multi i hac q̄dragēſima honorabāt xp̄m cū ramis palmarū. i. oꝑibus bonis. ⁊ poſt paſce feſtū inhonorāt eū cū vicijs ⁊ ꝯcupiſcētijs prauis vt de eis poſſet dici illō Deu. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliq̄ſti. ⁊ oblit⁹ es dn̄i creatorꝫ tui. Quarto honorabāt eū veſtimēta ꝓſternētes. ⁊ ſic nos debem⁹ ꝓſternē veſtimēta

UVA. BHSC. IyR_034_1

id eſt corpa nr̃a. Quid em̃ ſūt corpa niſi quedā aīarū veſtimēta. Job. xiij. Quaſi putredo ↄſumēdus ſum. et qſi veſtimentū qd̄ comedit a tinea. Hoc veſtimentū in via ↄſternit. q̄ corpus ſuū ꝓ xp̄o expoſuit. O ſi penſaremus quō de⁹ veſtimentū corporiſ ſui ꝓ nob expoſuiſſet. et ſanguinē ſuū fudiſſet. tūc facilius eſſet nob ꝓ ipo veſtimentū nr̄i corporis paſſionibus exponē. nec illud afflictionib⁹ ſcindē formidarem⁹. ſic figuratū ē Gen̄. xxxvij. in Jacob. q̄ vidēs tunicā Joſeph ſanguinolentā ſcidit veſtimēta ſua. Par aūt eſt ſi ꝓ illo ſcindas tunicā viliſſimam q̄ ꝓ te ſcidit tunicā ꝑcioſiſſimā. Quid em̄ aliud ē corpus tuū ad corp⁹ illi⁹ q̄ veſtimentū vile reſpectu ꝑcioſiſſimi. Ber. Nōne ſi ↄficerent oēs dieſ vite filiorꝫ Adā in me. et oēs dies ſeculi et labores oim̄ hoim̄ q̄ fuerūt. ſcꝫ et qui ſūt et q̄ erūt. nihil eſſet ad ↄparationē corpis illius qd̄ ſpectabile et ſtupēduꝫ eſt ↄtutib⁹ etiā ſupnis. Scindes ḡ ſaccū ꝓ purpura xp̄i. ſcindes ſaccū triſticie vt recipias ſtolā iuſticie. ps. xxix. Cōcidiſti ſaccū meū et circūdediſti me leticia. Sꝫ iſte honor ↄſus ē in cōtumeliā feria ſexta ꝓxima cū diuiſerūt veſtimēta ſua denudantes eū. et ſic aliq̄ nūc ↄſternūt veſtimēta corporꝫ. Poſt hoc feſtū. ſ. paſce in crapuloſitate viuūt et ebrietate denudātes xp̄m. Quinto honorabāt xp̄m pueri clamātes. oſanna. i. ſaluos nos fac in excelſis. q̄ſi dicerēt. Salutē in terris nō inuenim⁹. idcirco cōfer nob de excelſis. ſic nos clamare debem⁹ deum honorando. ps. xlix. Sacrificiū laudis honorificabit me. Sꝫ iſte honor feria ſexta verſus ē in contumeliā cum clamabāt. Crucifige crucifige. Heu ſic nūc aliq̄ honorāt dcū orādo. ḡ poſt paſca inhonorāt eū ↄbis mēdoſis et opprobrioſis. ḡ tu non ſic. Thob. iiij. Oi tpe bn̄dic deuꝫ. et pete ab eo vt vias tuas dirigat. et oia conſilia tua in ipo ꝑmaneant. Rō Geneſ. xxvij. Qui bn̄dixerit tibi bn̄dictioni repleat. Et illi accipiēt bn̄dictionē in iudicio cū dicet eis. Venite bn̄dicti. Math. xxv. Itē ſciēdū hec laus et ꝓceſſio facta eſt a pueris et a paupibus et nō a diuitib⁹ et potentib⁹ et a ſapientib⁹. Nam de oibus diuitib⁹ tm̄ vnū habuit. ſ. Zacheū. De q̄ habet Lu. xix. Et de potētib⁹ vnū ſolū. ſ. Centurionē De q̄ Math. viij. Et de ſapiētib⁹ vnū ſolū. ſ. Nicodemū. De q̄ Joh. iij. Jō. j. Chor. j. Videte em̄ vocationē vrām. q̄r nō multi ſapiētes ſm̄ carnē. non multi potētes et nobiles. ḡ q̄ ſtulta ſunt mundi elegit de⁹ vt ↄfundat ſapiētes. Et iō hodie huic ꝓceſſioni q̄ erat gaudioſa adiungit paſſio q̄ erat ignominioſa. Nā licet turba et pueri xp̄m laudabant et honorabāt. tn̄ ſcribe et phariſei iā in cordib⁹ eorꝫ eū crucifigebant. et his laudib⁹ ↄtradicebant. Lu. xix. Mgr̄ increpa diſcipulos tuos. Quibus reſpōdit. Amen dico vobis quia ſi iſti tacebunt lapides clamabunt. Ideo Bern̄. Quid ſibi vult iſta mirabilis coniūctio. aut quid cogitauerūt patres noſtri paſſionem addentes ꝓceſſioni. nil aliud niſi q̄ poſt illum honorabilem concurſuꝫ hodie dn̄o exhibituꝫ in ingreſſu hieruſalē in breui eſſe ſubſecutam paſſionis ignominiaꝫ. Ideo nota q̄ in hac ꝓceſſione poſſumus in quatuor inſtrui et doceri. Primo q̄ gloria huius mundi eſt inſtabilis et q̄ in ea fiducia non ſit habenda. Unde Bern̄. Optime paſſio eſt coniūcta ꝓceſſioni. vt diſcamus i nulla leticia huius ſeculi habē fiduciā. j. Thimo. vlt. Precipe diuitib⁹ huius ſeculi nō ſublime ſapē. nec ſpare in incerto diuitiarꝫ. ḡ in deo viuo q̄ ꝑſtat nobis omnia abunde ad fruendum. Prouer. xiiij. Riſus dolore miſcebit et extrema gaudij luct⁹ occupat. Et ideo xp̄s fleuit in tali honore. Lu. xix. Scd̄o vt doceamur q̄ ꝓſperitatē q̄n eā habemus aduerſitatꝫ memoria tpemus. Eccli. xj. In die bonorꝫ ne immemor ſis malorꝫ. Jō ꝓſperitas ſtultorꝫ perdet eos. Prouerb. j. Nā gaudiū ꝓſperitatis eſt q̄ſi forte vinū. et ipi neſciūt illud tpare. oculos. ſ. cordis habēdo circa aduerſa q̄ poſſūt incidē. Eccleſ. vij. Cor ſapientuꝫ vbi triſticia eſt. et cor ſtultorꝫ vbi leticia. Hoc tēperamentū docuit nos xp̄s hodie cū hieroſolymitanis ꝑdixit euerſionē vrbis futurā. Hoc etiā temperamentū docuit nos in hoc q̄ honorē illū ſuſcepit in tanta humilitate. ſ. ſedēdo ſup aſinā. Vn̄ Bern̄. Sic deus in paſſione patientiā habuit. ſic in ꝓceſſione hūilitatē habendo curauit. In illa em̄ tanq̄ ouis ad occiſionē ductus. et q̄ſi agnus corā tondēte ſe obmuteſcit. et non apuit os ſuū. In ꝓceſſione em̄ parabāt ſe ppl̄i vt exirēt obuiam ei. nec eū latebat qd̄ nouerat q̄d eſſet in hoie ↄpter qd̄ et ipe paratus eſt nō in currib⁹ nec in equis nec in frenis argēteis auro tectis. ḡ humilis aſelli tergo ſedēs ſuppoſitis aplorꝫ veſtib⁹ q̄s ego de ꝑcioſorib⁹ veſtib⁹ regionis fuiſſe nō credo. Itē Bern̄. De hoc tēperamento tal' imitet cogitatio q̄ natura imitetur et actorē nature. Nōne ille in ꝑſona hoīs vili limo vite ſpiraculū colligauit. nōne auctor nature in ꝑſona ſua limū verbūq̄ contēperauit. Salomoneꝫ iō ſapia defuit q̄r iocūditatē ſuā amaritudie diſciplie ↄparare noluit. Tercio oñdit nob in hac ↄiūctōe ꝓceſſionis et paſſionis. q̄ tali fatuitate laborāt qui glīam et gaudiū mūdi ſectant q̄ſi laboraret q̄ cū ꝓceſſione et gaudio ad patibulū ſuū vel aliud genuſ mortis ire vellet. Legit Job. vj. q̄ de⁹ fugit q̄n voluerūt eū facē regē. tūc aūt honorē illū nō fugit q̄n ibat ad mortē ſuā. ad ſignificandū qd̄ iā dixim⁹ q̄ q̄ glīam q̄rūt glīari volūt in via q̄ ad mortē ſuā vadūt. Augu. Nihil aliud eſt tp̄s ꝑn̄tis vite q̄ curſus ad mortē in q̄ nemo vel paululū vel tardi⁹ ire permittit. ḡ oēs pari motu vrgemur. ḡ glīa in vita iſta eſt via ad mortē. Grego. Qui ꝑn̄te ſuauitate capit q̄ſi ad meritū ducit ꝑ amena prata. Hic oſtendēda ſūt illa tria hoib⁹ q̄ mortuo fiūt. in q̄b⁹ mūdi ſapia attēdit. et oñdūtur eē fatuitates. Mortu⁹ cū ſolo ſudario ſepelit. qd̄ oñdit auariciā eē fatuitatē. Scd̄o ſb terra ponit et ab hoib⁹ et iumētꝫ ↄculcat. in q̄ ſupbie oñdit fatuitas. q̄ ſup oēs vult eē. Tercio a vermib⁹ comedit. in q̄ fatuitas voluptatis oñdit q̄ de carne tātā curā habuit. Sꝫ di. q̄re ad mortē vadēs tm̄ honorē voluit ſuſcipe. rn̄det ꝑmo nob i exēplū vt quis exn̄s i honore mūdano dꝫ recordari mortꝫ Nā tūc diues fit paup. et regnās ſup alios ↄculcat ſb iſtis. Et iō fatuū eſt corp⁹ in delicijs nutrire. qd̄ poſtmodū vermes in cibū debēt hr̄e. Jō Eccli. x. Cū morieſ hō hereditabit ſpētes. beſtias et vermes. Scd̄o iō ſm̄ Criſ. voluit ſuſtinē hunc honorē. vt oñderet ſe eē illū de q̄ ꝓpha Zacharias dixit. Ecce rex tu⁹ ꝛc. Tercio vt oñderet nos ꝑ ei⁹ paſſionē ꝑ

UVA. BHSC. IyR_034_1

uenire ad eternā gloꝛiā. Vñ Bern̄. Tribulatio pre
ſentis vite eſt via glorie: via ciuitatis: via habitacu
li: via regni. Ideo clamauit latro Luce. xxiij. Me
mēto mei dñe dum veneris in regnū tuū. Et ideo
due ꝓceſſiones fiunt hodie. vna cum honoꝛe facta
alia cū ꝯtumelia repn̄tat. Hodie poſitꝰ ſuꝑ aſinā.
feria ſexta ſuꝑ crucē. Hodie veſtimenta ſua ſtraue
runt. feria ſexta eū denudauerūt. Hodie ramos ⁊
floꝛes obtulerūt. feria ſexta ſpinas capiti infixerūt
Hodie regē appellauerūt. feria ſexta eū regem ne
gauerūt. Hodie clamauerūt eū ſaluatoꝛē dicētes.
Oſanna. feria ſexta dixerūt. ſeipm̄ nō pōt ſaluū fa
cere. Hodie eū bn̄dixerūt dicētes. Bn̄dictus q̄ ve
nit. feria ſexta eū maledixerūt: dicētes. Si nō eſſet
hic malefactoꝛ ⁊c. Ideo hodie admiſcet paſſio ꝓ
ceſſionis gaudio.

De eodem Sermo. lxxxi. De epl̄a.

Oc ſentite ī vobis qđ et in xp̄o ieſu ⁊c. ad Philip. ij. Videmꝰ
b
ꝙ veri amici ſolent ſibijnuicē in tribulati
onibus cōpati. Iuxta illud philoſophi in ethicis.
Amicus debet ſe hr̄e ad amicū ſicut genu ad tibi
am. Spūaliter. Sic nos habemus amicū verū. ſ.
xp̄m. Ioh. xv. Vos amicos dixi. qꝛ oīa q̄ audiui a
p̄re meo nota feci vobis. Idcirco debemus ꝯpati
ſibi in tribulatōnibus ſuis. de q. j. Pet. ij. Xp̄s paſ
ſus eſt ꝓ nobis vobis relinquēs exemplū vt ſequa
mini veſtigia eius. Figurat. j. Reg. xx. Ionathas
firmauit amiciciā cū dauid: ⁊ diligebat eū vt aīam
ſuā. Spūaliter. Ionathas interp̄tat filius colūbe.
Et ſignificat xp̄m q̄ ꝯglutinatus eſt nobis in ami
citia firma: ex eo ꝙ dedit aīam ſuā ꝓ nobis. idcir
co eo mō debemus diligere eū vt aīam nr̄am: h̄ eſt
vt vitā exponamus ꝓ ipſo ſicut ipſe ꝓ nobis. De
quo Eccl̄i. xxix. Gratiā fideiuſſoꝛis tui ne obliui
ſcaris. i. xp̄i. ad qđ hoꝛtamur in epl̄a. Hoc ſentite
in vobis. In ſumma epl̄e tria innuūt. Primo in
ducit nos ad xp̄i cōpaſſionem: ibi. Hoc ſentite ⁊c.
Scđo deſcribit eiꝰ hūilitatē: ibi. Cū in foꝛma dei
⁊c. ꝫ exinaniuit ſemetipm̄ foꝛmā ſerui accipiens.
Tercio ſubdit eius altitudinē. ibi. ꝓpter qđ exalta
uit. De p̄mo dicit. Hoc ſentite in vobis qđ ⁊ in
xp̄o ieſu ſupple fuit. ſentite inquā. nō loq̄mini tm̄
ſicut q̄ dicūt ⁊ nō faciūt. vel p̄tēdūt exterius tm̄ vt
hypocrite. Pro q̄ ſciendū ꝙ tripliciter debemꝰ
ſentire illud qđ fuit in xp̄o. Primo ꝑ ꝯpaſſionem
ſcđo ꝑ affectus ꝑticipationē. tercio ꝑ imitationem
Scđm p̄mū modū ſciendū ꝙ oſtēdit eccl̄ia in ver
bo ꝓpoſito quō paſſionē dn̄i audire debeamꝰ. op
pꝛobꝛia em̄ ei dicta debēt nobis cadere ſuꝑ coꝛ. iu
xta illud pſ̄. lxviij. Oppꝛobꝛia expꝛobꝛātiū tibi ce
ciderūt ſuꝑ me. Claui em̄ ⁊ lancea q̄ coꝛpus eius ꝑ
ꝑtrāſierūt ꝑtrāſire debent coꝛda nr̄a: ſicut ⁊ matri
eius accidit. ſicut ſymeon p̄dixit ei Lu. ij. Et tuam
ipſius aīam ꝑtrāſibit gladius. Et notādū ꝙ paſ
ſio interioꝛ eſt q̄ſi crux. cuius brachiū ſuꝑius ē do
loꝛ de memoꝛia crucifixi. Inferiꝰ brachiū de recoꝛ
datōe ꝓpꝛioꝛū pctōꝝ. Siniſtrū brachiū eſt doloꝛ đ
penali miſeria pctōꝝ ꝓximoꝝ. Dextrū brachiū ē
doloꝛ de ꝑditōe aīaꝝ. Augꝰ. Sunt ne in te viſcera
xp̄iane ꝯpaſſiōis: q̄ plangis coꝛpus a q̄ receſſit aīa
⁊ nō plangis aīam a qua receſſit deus. Eccl̄i. xxij.
Luctus moꝛtui ſeptē dies. fatui aūt impij oēs di
es vite illoꝛū. Spāliter ꝯpaſſio crucifixi magna dꝫ
eſſe in verbis Cañ. j. Faſcilus mirre dilectus meꝰ
mihi: inter vbera mea ꝯmoꝛabit. Videmꝰ em̄ mē
bꝛa īfirmari cū caput īfirmat. Vñ cū caput egro
tat cetera mēbꝛa dolēt. j. Choꝝ. xij. Si qđ patitur
vnū mēbꝛū ꝯpatiunt ei oīa mēbꝛa. Sic nos ꝯpati
debemꝰ capiti nr̄o. ſ. xp̄o. Prouer. xvij. Frater in
anguſtijs ꝯpꝛobat. Et notandū ꝙ multa ſunt ꝓ
pter q̄ debemꝰ alicui ꝯpati. q̄ oīa circa xp̄m occur
rūt. Primū ē doloꝛis magnitudo. h̄ cauſa vere fu
it in xp̄o. Vñ Treñ. j. dr̄. O vos oēs q̄ trāſitis per
viā: attēdite ⁊ videte ſi eſt doloꝛ ſicut doloꝛ meus

Scđm eſt amoꝛis magnitudo. h̄ cā fuit in bea
ta virgine ꝓpter magnū eius amoꝛē quē habebat
ad filiū ſuū. Gladius em̄ doloꝛis ⁊ ꝯpaſſionis ꝑ
tranſibat aīam eius. Et de dauid dr̄. ij. Regū. xviij
ꝙ dicebat. Fili mi abſolon q̄s mihi tribuat vt ego
moꝛiar ꝓ te. i. vita tua. Videbat em̄ reputare moꝛ
tē filij ſui grauioꝛē ſua ꝓpꝛia moꝛte. De tali bono
p̄re dr̄ Iſa. xxx. ⁊ Hiere. xxxj. q̄ ꝓ aīabus filioꝝ al
ligabat vulnera ſua. ⁊ ſuꝑ oēm vocē turbabant vi
ſcera eius. Propter hanc cām filij q̄ tenere amant
matres ſuas moleſtiꝰ ſuſcipiūt cū eas vidēt ꝑcuti.
ꝙ̄ ſi ipſi ꝑcuterent. Sed q̄s dubitaret matrem xp̄i
magis amandā eſſe a nobis ꝙ̄ carnales matres. q̄
mr̄ tanta ⁊ tot paſſa eſt ꝓ filio ſuo quāta xp̄s ꝓ no
bis. Nōne matrē ſuā reliq̄t ꝓ nobis ⁊ ſinagogam
matrē ſuā. ⁊ inſuꝑ aīam ſuā moꝛti expoſuit ꝓ nob
Hiere. xij. Reliqui domū meā: dimiſi hereditatē
meā. dedi dilectā aīam meā in manus inimicoꝛuꝫ
meoꝛū. Terciū eſt innocētia. multū em̄ ſolemus
ꝯpati q̄ innocenter patit. Que cā fuit vere in xp̄o.
qꝛ ipſe pctm̄ nō fecit. nec inuētus eſt dolus in oꝛe
eius. j. Pet. ij. Propter h̄ etiā qui letat in paſſioni
bus alioꝛum ſctōꝝ in die paſſionis xp̄i ꝯtriſtatur.

Quartū eſt qn̄ ꝓ culpa nr̄a patit aliq̄s. Tūc em̄
hō q̄ habet nobilē aīam doloꝛē ipſius ſuū reputat
ꝑ ꝯpaſſionē. Sicut etiā pꝫ i dauid. ij. Reg. vl. Qui
cū vidiſſet angelū ppl̄m occidentē. qꝛ ipſe eū fece
rat numerare: dixit ad dn̄m. Ego ſum q̄ peccaui:
⁊ ego inique egi. iſti q̄ oues ſunt q̄d fecerūt vertat
obſecro ira tua cōtra me ⁊ ꝯ domū p̄ris mei. Hec
cā bn̄ fuit in xp̄o. iuxta illud Iſa. liij. Ipſe vulnera
tus eſt ꝓpter iniq̄tates nr̄as: ⁊ attritus ē ꝓpter ſcele
lera nr̄a. Nr̄a eſt paſſio xp̄i nō ſolū ꝑ occaſionē: ꝫ
etiā ꝙ̄tū ad humilitatē. Et iō dꝫ eſſe nr̄a ꝙ̄tū ad h̄.

Quinto eſt patiētis nobilitas. q̄ cā bn̄ fuit i xp̄o
qui nobiliſſimꝰ fuit tanꝙ̄ altiſſimi filius. igit val
de alienū erat tale opꝰ ab eo. iuxta illud Iſa. xxviij
Alienū eſt opus eius vt opet opus ſuū. ꝑegrinū ē
opus eius ab eo. Sextū ē patiētis benignitas. h̄
maxima cā fuit in eo. ad Titū. ij. Apparuit beni
gnitas ⁊ humanitas ſaluatoꝛis nr̄i dei nō ex operi
bus iuſticie q̄ fecimus nos ꝫ ⁊c. Cū aūt ipſe hō be
nignꝰ ⁊ mitis oībus ē q̄ cā ē eū gladio ꝑfoꝛari. Itē
q̄ ꝯuenientia ſtipitis rigidi ⁊ duri ad hoīem beni
gnū ⁊ dulcē. Iō eccīa in illo dulci plāctu quē i dn̄i
ca đ paſſiōe incipit cātare ſpūal'r plāgit h̄ ꝙ clauiſ
⁊ lācea mite coꝛpꝰ ꝑfoꝛat. ⁊ plangit ꝙ arboꝛ crucis
ramos ſuos flectēs ⁊ nālis rigoꝛ lenteſcat ille quez

UVA. BHSC. IyR_034_1

dedit natiuitas. ꝛ ſupni mēbꝛa regis miti tēdāt ſti-
pite. Septimū eſt pietas ipſiꝰ patiētis. Magis
eīm cōpatiť ei aliquis quē nouit eſſe piū ꝛ cōpatiē
tem ꝙ̄ ei quē nouit eſſe ſine pietate. Ipſe eīm deꝰ
nō miſereť hoībus duris ſine miſcđia exiſtētibus.
Ideo ſcriptū eſt ꝙ iudiciū ſine miſcđia fiet ei qui
nō fecerit miſcđiaꝫ. Jacobi.ij. Et ꝓpterea tales nō
de facili ſaluanť. Bern. Nemo duri cordis ſaluteꝫ
vnꝙ̄ adeptus eſt niſi qñ forte miſerās deus abſtu-
lerit ab eo coꝛ lapideū ꝛ dederit ei coꝛ carneuꝫ. Et
notificat coꝛ durū. dicēs. q̇d eſt coꝛ durū. Ipm̄ eſt
qđ nec cōpunctōne ſcindiť. nec pietate molliť. nec
moueť ꝑcibus. nec minis cedit. durať ad flagella.
ad bñficia ingratū. ad conſiliū infidū. ad iudicia
ſeuū. inuerecundū ad turpia. impauidū ad pericu
la. inhumanū ad humana. temerariuꝫ ad diuina.
ꝑteritoꝛū obliuiſcēs. ꝑſentia negligens. futura nō
ꝓuidens. Vel vt breuiter cūcta complectar. Ipm̄
eſt qđ nec deū timet. nec hoīem vereť. Hec cauſa
bñ fuit in xp̄o. Et ꝯpaſſione eīm paſſus eſt oīa que
in mūdo iſto paſſus eſt. Videť aliquibus magr̄is
ꝙ fuit maioꝛ in eo doloꝛ cōpaſſionis ꝙ̄ doloꝛ paſſi
onis. qđ ex duobꝰ exiſtimāt. Et magnitudine cha
ritatis eius ꝛ cognitōe ꝑiculoꝛum q̄ videbat euen
tura in mūdo iſto. Com paſſionē ſuā expꝛ̄ſſit lachꝛi
mis Luce. xix. ſcꝫ qñ fleuit ſuꝑ ciuitatē hierl̄m. Et
Joh. xj. vbi fleuit lazarum ſuſcitaturus. Et Johis
xviij. vbi compatiēs diſcipulis adhuc infirmis ait
his q̇ venerant vt eū appꝛ̄henderēt. ſi queritis me
ſinite hos abire. Octauū eſt exemplū alioꝛū cō-
patientiū aliciť. Hec eīm ſolent hoīem excitare ad
ſilr̄ cōpatiendū. Que cauſa bñ inueniť circa xp̄m
cui etiā creature inſenſibiles compaſſe fuerūt. vñ
ſol radios ſuos abſcondit q̄ſi traductus tenebꝛas
faciēs. petre ſciſſe ſunt q̄ſi ei cōpatiētes ꝛ compaſ-
ſioni beate virginis vnigenitū ſuū in cruce cōſide
rantis. Ad compaſſionē etiā nos excitare debet ꝙ
ab indignis pane immolabať ꝛ moꝛti adiudicaba
tur. ꝛ a pctōꝛibꝰ moꝛti eterne adiudicatis talia paſ
ſus eſt q̇ non habuit etiā aliquē conſolatoꝛē. Pſ.
cxl. Singulariter ſum ego donec tranſeam. Se
quiť de ſcđo modo ſciendi q̇ eſt ꝑ effectus ꝑticipa-
tionem: hoc modo ſentiūt ea q̄ in xp̄o fuerūt illi q̇
ex paſſione xp̄i intelligunt quātū cauendū ſit pec
catū. Bern. Vide hō quāta illa ſint vulnera ꝓ qui
bus opoꝛtuit vulnerari xp̄m. Sic medicine exiſti-
matio ꝛ doloꝛis ꝛ timoꝛis exageratio eſt idem. Ex
ꝯſideratōe eīm remedij periculi mei cōſidero quali
tatē. Itē q̇ intelligūt quantū ſit timōdū ſuppliciū
qꝛ ſi in virido ligno hoc faciūt i arido q̇d fiet. Suꝑ
q̇ dicit Aug. Sine flagello nō exijt q̇ huc ſine pctō
venit. quō flagellis digni nō ſunt q̇ huc cū pctō ve
nerūt. Itē q̇ ad ignē amoꝛis diuini in cruce nobis
oſtēſi ad deū amandū ſunt accēſi. ꝫ nimis coagu-
lata videnť coꝛda illa q̄ ad ignē iſtū non caleſiunt.
Eccl̄i. xliij. Sol in meridiano exurit terrā. in cōſpe
ctu ardoꝛis eiꝰ q̇s ſuſtinere poterit. Qđ de ſole iu
ſticie in ſermone paſſionis intelligi pōt. Inſenſibi
lis eīm videť q̇ illū ignē ſentire nō pt̄. Itē paſſionē
xp̄i tanꝙ̄ ꝑ effectū ſentiūt q̇ ad vnctionē diuine pi
etatis ibi nobis oſtēſe mites ꝛ pij efficiunť. Ibi eīm
petra diuiſa fuit in patiēdo. ꝫ riuos olei fudit miſe
ricoꝛdiā ſuā oſtēdedo ꝛ miſerationē ſuā exhibēdo.
Nota ꝓ oībus moꝛtuus eſt xp̄s. ꝓ demonibus
ſubijciēdis. Hiere. xlj. Foꝛtis impegit in foꝛtē ꝛc.
ꝓ vinctis educēdis. Zach. ix. Tu aūt in ſanguine
teſtamēti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu in q̇ nō
eſt aqua. Et ſic ꝓ impijs iuſtificandis. Pſ. xxxiij.
Redimet dñs aīas ſeruoꝝ ſuoꝛū ꝛc. Et ad Roma.
iiij. Traditus ē ꝓpter delicta nr̄a. Et ꝓ angelis re-
parādis. Eph. j. Ꝓpoſuit deus in diſpēſatōe ple
tudinis tēpoꝝ inſtaurare oīa in xp̄o q̄ in celis ꝛ q̄
in terra ſunt in ipſo. Nota xp̄s reſurrexit a moꝛ-
tuis. j. Choꝝ. xv. Xp̄s moꝛtuus ē ꝓ pctis nr̄is ſm̄
ſcripturas ꝛc. Et qꝛ reſurrexit tercia die. Surrexit
q̇dē veraciter ꝯtra doloſos Lu. xxiiij. ꝑmanēter cō
tra recidiuos. Roma. vj. Xp̄us ſurrexit a moꝛtuis
ſcꝫ ꝓ pctis nr̄is. ita ꝛ nos in nouitate vite ambule
mus. Integraliť ꝯ creaturas. Pſ. lxj. Exurge glo
ria mea ꝛc. Celeriter ꝯ moꝛoſos. Potētialiter ꝯ te
pidos vł accidioſos. Joh. x. Ꝑtātem habeo ponē
di aīam meā ꝛ iterū ſumēdi eā. Figuraliť ꝯ hereti
cos. j. Choꝝ. xv. Si xp̄s reſurrexit a moꝛtuis. quō
quidā dicūt in vobis. qm̄ reſurrectio moꝛtuoꝛū nō
eſt ꝛc. Volūtarie ꝯtra coactos. Pſ. Nunc exurgā
dicit dñs ꝛc. Circa terciū modū vere ſciēdi notā
dū qđ in ep̄ła hodierna monemur ad imitandum
xp̄m in q̄tuoꝛ. ſ. in humilitate. de q̄ ibi. Semetip̄m
exinaniuit. i. maxime hūiliauit. Scđo in charita-
te: ibi. Foꝛmā ſerui accipiēs. Tercio in obediētia
de q̄: ibi. hūiliauit ſemetip̄m factus obediens ꝛc.
Bern. Nō credas aliqđ bonū placere ſine obediē
tia illi q̇ moꝛi maluit ꝙ̄ nō obedire. Idē. Memen
tote fr̄es vt xp̄s nō ꝑderet obediētiā ꝑdidit vitā. j.
Reg. xv. Melioꝛ ē obediētia ꝙ̄ victia. Greg. Obe
diētia eſt vtus ſine q̄ infidelis q̇s ꝯuinciť ꝛ ſi fideľ
eſſe videať. In h̄ ꝙ dr̄. hūiliauit ſemetip̄m. innuiť
ꝙ volūtarie obedierit nō coactus. Joh. x. Ego po
no aīam meā ꝛ iterū ſumo eā. qđ ē ꝯ q̇ſdā q̇ nō obe
diūt niſi coacti. ſicut demones obediebāt xp̄o cuꝫ
eos eiecit de obſeſſis coꝛꝑibus. Quarto i patiētia
de q̄ ibi: vſqꝫ ad moꝛtē: moꝛtē aūt cruc̄. Iſa. l. Po
ſui faciē meā vt petrā duriſſimā. durā. ſ. ad vba. du
rioꝛē ad verbera. duriſſimā ad vulnera ꝛc.

Feria ſcđa. Sermo lxxxij:

Ante ſex dies paſche.

a Joh. xij. Cōſuetudo ē pauꝑū ꝙ ſepe
illuc ꝯueniāt vbi ſe benigne receptos ꝛ be
nigne tractatos mēoꝛāt. Sic ꝛ xp̄s cū diſcipuł ſuiſ
q̇ ſiť pauꝑes ꝛ inopes fuerūt: ad domum marthe:
marie ꝛ lazari ſepe venerūt. ꝛ maxie tēꝑe maioꝛis
nccītatis. qñ. ſ. ad moꝛtē ꝓperabat. Nō ibi miſeri-
coꝛdiť trectabāť. ꝓut ꝑtim i hyſtoꝛia p̄ntis euāge-
lij clariꝰ demōſtrať. Vbi pła notari ꝯtingit. Pꝛio
eloq̇ū impenſum ſtudioſe. qđ vngēti ꝓbat effuſio li
beraľ: ibi. Añ ſex dies paſce venit ih̄s bethaniā vbi
fuerat lazarꝰ moꝛtuꝰ quē ſuſcitauit ih̄s. Immedia
te poſt ſuſtētationē lazari iudei diffinierūt occidē
xp̄m. ꝛ iō receſſerat q̇uſqꝫ appꝛopinq̄ret paſca in q̄
imolabať agnꝰ paſcaľ. Sic xp̄s q̇ ē verꝰ agnꝰ imo
labať ꝓ nob̄ imediate poſt imolationē agni paſca
lis figuralis. vt veritas figure ſuccederet. Venit i
bethaniā q̇ ē ꝓpe hierl̄m a duo miliaria vbi lazarꝰ

UVA. BHSC. IyR_034_1

fuerat mortuus quē ſuſcitauit ihs. illuc em̄ venit ihs vt ex memoria miraculi ibidē facti turba ppl'i moueret ad eū honorifice recipiēdū in hierl'm añ ſuā paſſionē. ſicut p̄dictū fuerat p zachariā ꝓphetā ix. ca. Exulta ſatis filia ſyon ecce rex tuꝰ venit tibi ſctūs ⁊ ſaluator. Dicit aūt. Añ ſex dies paſce. vt intelligas diē paſce nō. xiiij. diez mēſis p̄mi. in q̄ ad veſperā imolabat paſcalis agnꝰ. vt figurat Exod. xij. Sz potiꝰ dr̄ paſca q̄ntadecima dies q̄ tota erat feſtiua. Et occurrit illo anno in feria ſexta in q̄ paſſus ē dñs. ⁊ ita ſexta die añ diez paſce. ſ. in ſabbato venit in bethaniā. qđ interp̄tat domꝰ obedientie. Qđ bñ ꝯgruit myſterio. Primo q̄dē q̄tū ad cām paſſionis. ſm illud Philip. ij. Factus ē obediēs vſq3 ad mortē. Scđo q̄tū ad fructū paſſiōis. quez ꝯſequunt ſolū illi q̄ ei obediunt. ſm illud Heb. v. Factꝰ ē oibus obtp̄antibꝰ ſibi cā ſalutis eťne. Fecerūt aūt ei cenā ibi: ⁊ martha miniſtrabat. Lazarꝰ aūt erat vnꝰ ex diſcūbentibꝰ cū eo. Hec cena dr̄ facta fuiſſe in domo ſymonis leproſi. Math. xxvj. licet Orige. dicat eā factā in domo marthe. qꝛ dr̄ h̄ ꝙ ipſa miniſtrabat. Sz nihil h̄ ꝓbat. qꝛ ſymon vicinus fuit marthe. Vel forte ip̄e ſymon erat diſpenſator. ꝓpter h̄ miſtrabat i domo eiꝰ. Nota ꝙ aliq̄ dicūt ꝙ iſte ſymon nō fuit ille leproſus curatꝰ. ſ3 alter ſimō q̄ fuit amicꝰ marie ⁊ marthe. iō martha ibi miniſtrabat i domibꝰ amicoꝝ ſuoꝝ. Sz dr̄. q̄re voluit dñs vt comederet lazarꝰ cū eo: Rñdet p̄mo vt veritas reſuſcitatōis oñderet. ⁊ ex h̄ ꝙ poſt ſuſcitationē cibū ſumeret: non ſua ſuſcitatio fantaſtica eſſe ꝓbaret. Scđo vt infidelitas iudeoꝝ ꝯfūderet hec Aug. Et ſm eū lazarꝰ dū diſcūbit in ꝯuiuio cōuiuis interrogātibus eū triſtia loca penarūq3 ſedes alta nocte obſcuras indicauit diligēti narratiōe p ordinē. ⁊ ita inferi lōgis tp̄ibꝰ ignorati tādē inuenerūt ꝓditorē. Et notādū ꝙ h̄ cena fuit facta in bethania qđ ꝯuenit miſterio. qꝛ dñs i domo obediētie ſpūaliter reficit delectatꝰ in obediētia nr̄a. ſm illud Apoc. iij. Si q̄s audierit vocē meā ⁊ aperuerit mihi ianuā itroibo ad illū ⁊ cenabo cū eo. Per marthā ſignificant p̄lati q̄ ad miſtrādū in eccleſijs inſtituūt. ſm illud. j. Choꝝ. iiij. Sic nos exiſtimet hō vt miſtros xp̄i. Per lazarū reſuſcitatū ſignificant ſubditi miniſterio p̄latoꝝ a pctīs ad ſtatū iuſticie reducti. q̄ cū alijs iuſtis ſpūaliter cū dño mereant epulari. Ps̄. lxvij. Juſti epulent ⁊ exultēt in ꝯſpectu dei. Per mariā v̄o ſignificant ꝯtēplatiui circa cuiꝰ miniſteriū tangit vngēti effuſio. ſicut ſb̄dit. Maria ḡ accepit librā vngēti nardi piſtici p̄cioſi. ⁊ vnxit pedes ieſu. ⁊ exterſit capill' ſuis pedes eiꝰ. ⁊ domꝰ impleta ē ex odore vngēti. Nō bis fecit h̄. P̄rio ex ꝯtritōe. ſcđo ex đuotōe: ibi tm̄ pedes hic pedes ⁊ caput. Quātitas vngēti fuit libra. In q̄ docemur multū dare ſi multū fuerit. Thob. iiij. Si multū tibi fuerit abūdant tribue. Et nō ē veriſil'e ꝙ eēt aliqđ groſſe materie. ſic̄ ſunt vngēta cōit dicta. qꝛ indecēs eēt tale apponē ſup caput hoīs ſedētis ad mēſam. Et ḡ ſciendū ꝙ h̄ vngētū vocat liq̄r p̄cioſus de re aromatica exp̄ſſus ſic̄ aq̄ roſacea exp̄mit ex roſ. Alit dr̄ ꝙ fuit lacrima fluēs nālit đ arbore aromatica. Jō h̄ dr̄ nardi. Et ē nomē herbe nigre aromatice hñs ſpicas ſ3 addit piſtici. qđ ſm aug. ē nom̄ loci vbi creſcit tal' herba: vñ tal' liq̄r exp̄mit. Sz meliꝰ dr̄ piſtici. i. fidel'. Piſtꝫ ei grece fides ē latine. qꝛ ille liq̄r fuit fidel'. verꝰ ⁊ purꝰ nō hñs aliq̄d aliud admixtū nec ſophiſticatꝰ. Jtē addit p̄cioſi. qꝛ valebat tricētos denarios. Et ille liq̄r erat refrigeratiuꝰ ⁊ ꝯfortatiuꝰ mēbroꝝ ⁊ ꝯſoladitatiuꝰ et ⁊ valde odoriferꝰ. Et cū pedes ieſu p̄us lachrimis lauit ⁊ capill' exterſit. tūc poſt h̄ illo vngento vnxit ꝓſtrata q̄ſi ad trā. iux̄ illud ps̄. cxxxj. Adorabimꝰ in loco vbi ſteterūt pedes eiꝰ. Et nō ſolū pedes ſ3 ⁊ caput ieſu vnxit. vt dr̄ Math. xxvj. Docemur aūt in h̄ facto ꝙ ea q̄ p̄cioſiſſima ſūt apđ nos. debemꝰ đo offerre. ſm ps̄. lxv. Holocauſta medullata offerā tibi cū incēſo arietū: offerā tibi boues cū hircis Et Malach. j. Maledictus doloſus q̄ hꝫ in grege ſuo maſculū: ⁊ votuz faciēs offert deo debile. Per librā ſignificat opꝰ iuſticie. nā ad iuſticiā ꝑtinet ſingulare librare ⁊ pōderare. Ezech. xlv. Juxta mēſurā chori erit equa libratio eoꝝ. Opus autē iuſticie dz q̄tuor v̄tutibꝰ eē adiūctū ſi dz eē ꝑfectū. P̄rio q̄dē pietate. vñ dicit vngēti. qđ qꝛ inq̄tū lene ē miſericordiā ſignificat Jaco. ij. Judiciū ſine mīa fiet ei q̄ nō fecerit miſcđiaz. Scđo dic̄ nardi. qđ ſignificat hūilitatē. Eccl'i. iij. Quāto maior es hūilia te i oibus. Tercio fidē i eo ꝙ dicit piſtici. i. fidel' ſine falſitate. Abacuc. ij. Juſtus ex fide viuit. Quarto caritatē. vñ dicit p̄cioſi. Sola em̄ charitas p̄ciū p̄ſtat vite eťne. j. Choꝝ. xiij. Si diſtribuero i cibos paupeꝝ oēs facultates meas. ⁊ ſi tradidero corpꝰ meū ita vt ardeā: charitatē autē nō habuero nihil mihi ꝓdeſt. Ope aūt iuſticie vngāt pedes ieſu ⁊ caput. Vbi p pedes intelligimꝰ myſteriū hūanitatis. per caput v̄o diuinitatē. ſm illud. j. Choꝝ. xj. Caput xp̄i deus. Jlle intelligit caput xp̄i ⁊ pedes vngē q̄ diuinitatē ⁊ hūanitatē eiꝰ venerat. Vel p caput intelligit ꝑſona xp̄i. p pedes fideles eiꝰ. De q̄bꝰ Mat. xxv. Qđ vni feciſtis de his fribꝰ meis mīmis: mihi feciſtis. Vñ caput xp̄i vngit q̄ xp̄m veneratur. Pedes v̄o q̄ fidelibꝰ obſequit. Quia v̄o capilli ex ſup̄fluitatibꝰ generāt. pedes dñi capill' tergunt. q̄ñ aliq̄s ex ipſis q̄ ſup̄fluūt defectui ſubuenit ꝓxioꝝ. Lu. xj. Verūtn̄ qđ ſup̄eſt date el'ynā: vñ ⁊ oīa mūda ſūt vob. Aug. Si habes ſup̄flua da paup̄ibꝰ: et dñi pedes terſiſti. Myſtice. pedes xp̄i ſunt paup̄es q̄ ſūt infirmi p defectōnē. cruci affixi p afflictione. Quos p̄ debes leuare p ꝯpaſſionē. Job. xxx. Flebā q̄ndā ſup eo q̄ afflictꝰ erat: ⁊ aīa mea ꝯpatiebat paup̄i. Scđo capill' tergere p tp̄aliū cōicatiōez Thob. iiij. Si multū fuerit tibi multuz tribue ⁊c̄. Luc. xj. Date elemoſynā ⁊c̄. Job. xxxj. Si comedi buccellā meā ſolus. ⁊ non comedit puſillus ex ea. Tercio oſculari p familiarē locutionez. Eccl'i. iiij. Cōgregatōi paupeꝝ affabilē te facito. Quarto vngere p miſerādi hilaritatē. Eccl'i. xxxv. In oī dato hilarē fac vultū tuū. Deinde caput ieſu debes vngere. i. in oibꝰ gl'iā dei q̄rere. Apl's. j. Choꝝ. x. Oīa in gl'iā dei facite. Et ſic domꝰ ꝯſcie replet odore fame. Nā odor bonꝰ bona fama ē. ⁊ ſic btūs martinus: ⁊ dñs aplicꝰ ſm Guil. i rōnali cibat paup̄es. lauat eoꝝ pedes. qꝛ ſūt pedes capitis xp̄i i celo regnātis. Sz iudas ex bono odore inficit ⁊ morit đ q̄ alij viuūt. vt ſerpētes de odore vinee. Vñ p h̄ qđ

UVA. BHSC. IyR_034_1

dī. ⁊ dom⁹ eſt impleta ex odoꝛe. ſignificat ꝙ ꝓpter
opa iuſticie bona fama totā replet eccliā. ij. Choꝝ
ij. Odoꝛē ſue noticie manifeſtat p nos i oī loco. qꝛ
xpī bon⁹ odoꝛ ſum⁹. Dicit ḡ vn⁹ ex diſcipul' ei⁹ iu
das ſcariothis: q̇ erat eū traditur⁹. Quare h̄ vngē
tū nō venijt tricētis denarijs. ⁊ datū ē egenis. Tra
ditoꝛ ille deſcribit h̄ ex dignitate. Pꝛio i eo ꝙ dicit
vn⁹ de diſcipul'. ⁊ i illo oñdit ꝙ nullus in q̇cūq̧ ex
cellēti ſtatu ꝯſtitut⁹ dꝫ de ſe p̄ſumere. Quia vt dr
Job. iiij. In āgelis ſuis repperit prauitatē. Scḋo
ex noie cū ait iudas. q̇ interp̄tat ꝯfitēs. p qḋ ſignifi
cat ꝙ nō ſolū ē ꝯfeſſio v̄tuoſa. de q̄ Ro. x. Oꝛe aūt
fit ꝯfeſſio ad ſalutē. Sꝫ etiā ē ꝯfeſſio vituꝑabilis ⁊
mercēnaria. Pſ. xlviij. Cōfitebit tibi cū bn̄fecerls
ei ⁊c̄. Tercio ex crimie cū dī. Qui erat traditur⁹ eū
pſ. xl. Qui edebat panes meos magnificabat ſu
per me ſupplātationē. Ait aūt. Quare h̄ vngentū
⁊c̄. Pro bono tm̄ vngēto ſpūal'r motu⁹ fuit. ſm il
lud. ij. Choꝝ. ij. Xpī bon⁹ odoꝛ ſum⁹ deo i his qui
ſalui ſiūt ⁊ i his q̇ pereūt. Aliis q̇dē odoꝛ moꝛtis i
moꝛtē. alijs aūt odoꝛ vite i vitā. Qꝛ aūt de⁹ tolera
uit eū dedit nob̄ exēplū tolerādi malos ⁊ pſecuto
res. de q̇b⁹ Beda. De ipſo traditoꝛi. ve ꝯplicib⁹ ne
q̇cie. etiā ei⁹ nūc mēbꝛa xpī pſequētib⁹ q̇ fa mā v̄tu
tū quā ipſi hr̄e nō merent ꝓximis q̇ hāc hn̄t mul
dere nō ceſſant. Dixit aūt h̄ nō qꝛ de egenis ptine
bat ad eū. i. d̄ ill' nō curabat. lꝫ em̄ poꝛtaret ea q̇ da
bant xp̄o ad dādū paupib⁹ nō tn̄ faciebat ſꝫ retine
bat ſibi. iō ſubdit. Sꝫ qꝛ fur erat. ⁊ videbat ſibi oc
caſionē furādi ſublatā i effuſiōe vngēti. iō murmu
rabat. ⁊ ex ſua auaricia duct⁹ ē ad ꝑditionē. Sed
vñ fur fuit innuit cū dī. Et loculos hñs in q̇b⁹ ab
abſcōdebat ea q̇ debebāt i alios vſus expēdi. iō ſb
dit. Et ea q̇ mittebāt. ſ. in locul' data fidelib⁹ ad vſū
xpī ⁊ diſcipuloꝝ ⁊ ad vſū pauperū poꝛtabat. ſ. mi
niſterio. ſꝫ tollebat furto. i. expoꝛtabat. Ex h̄ ptꝫ ꝙ
nō derogat pfectōi ſi elemoſyne i loculis ſeruent.
Vñ qḋ dī Math. vj. Nolite ſolliciti eē i craſtinū:
nō intelligit ꝙ nihil deberet obſeruari in craſtinū.
cū dñs h̄ fecerit. q̇ q̄ſi ſummū exēplar ē pfectiōis.
Sꝫ di. cū dñs ſciret eū eſſe furē. q̄re ꝯmiſit ſibi lo
culos: Dicēdū p̄ ſm Aug. ꝙ h̄ fecit ꝙ doceret nos
malos tolerare. Non em̄ bon⁹ ē q̇ malos tolerare
nō potuit. Aug. de v̄bis dñi. Et hr̄. xxiij. q. iiij. Tu
bon⁹ tolera malos. Nā ⁊ xp̄s iudā cū ſciret furem
eē tolerauit. ad p̄dicādū miſit. eiq̧ cū alijs euchari
ſtiā dedit. Sꝫ di. tn̄ dī Exod. xxij. Maleficos ne
ſinas viuere ſup terrā. Rñdet Bartho. brixiē. i glo.
q̇dā ſūt crimina occulta: q̇dā manifeſta. Si occul
ta: tūc mal⁹ ille ē tolerādus ⁊ fratne ammonēdus
Si manifeſta: tūc amoꝛe corripiēdus ē a p̄uata p
ſona. ſꝫ a iudice vindicta ē faciēda. Sed di. tn̄ dī
Iſa. lij. Recedite exite inde. imūdū ne tetigeritis.
Rñdet ꝙ h̄ intelligit ſpūal'r exire ⁊ nō coꝛpalit. vt
hr̄. xxiij. q. iiij. tolerādi. vbi dī. Tolerandi q̇dē ſunt
mali ꝓ pace. Nec coꝛpalit ab eis recedat ſꝫ ſpūal'r
exire ē facē qḋ ptinet ad coꝛrectionē maloꝝ quātū
lꝫ ꝓ gradu cuiuſq̧ ſalua pace. Vñ dī Cañ. ij. Sic
liliū int ſpinas: ſic amica mea int filias ⁊c̄. Scḋo
vt ei occaſionē ꝑditōis auferret: cū hr̄et ex loculis
ꝯcupie mitigationē. Tercio vt doceret ꝙ ſpūalia
maioꝛib⁹. tpalia v̄o mioꝛib⁹ eēnt ꝯmittēda. Vñ in
p̄mitiua ecclia apl'i oꝛdinauerūt ſeptē dyacones q̇
bus tpalia ꝯmiſerūt. vt ipſi liberius poſſent oꝛoni
vacare ⁊ p̄dicatōi. Et alij diſcipuli incitati p iudaꝫ
etiā murmurauerūt. vt hr̄ Matth. xxvj. ⁊ Marci
xiiij. Veruntn̄ illi erāt moti pietate. Judas aūt cu
piditate. Dicit ḡ ihs. Sinite illā vt i diem ſepulture
mee ſeruet illḋ. paupes em̄ ſp habetis vobiſcū. me
aūt nō ſp habebitis. Sciēdū ꝙ multa bona opa
fiūt. de q̇bus ſi peteret ꝯſiliū añq̧ fiant nō ꝯſulere
mus ꝙ fierēt. qꝛ foꝛte poſſent fieri melioꝛa. poſtq̧
tn̄ incipiūt fieri dūmō bona ſint: nō ſūt ꝓhibēda.
Et vt Chꝛiſ. dicit. Foꝛte ihs añq̧ mulier effudiſſꝫ
vngētū elegiſſꝫ poti⁹ illḋ dari paupib⁹. nūc v̄o qꝛ p
fectū erat ꝓhibētes ꝯp̄mit dicēs. Sinite illā. Pro
uer. iij. Noli ꝓhibere bn̄facē eū q̇ pōt. ſi vales ⁊ ip
ſe bn̄fac. Sinite inquā vt i diē ſepulture mee ſeruet
illud. Nō intelligit illud iā effuſū. ſꝫ aliḋ i ſpecie. q̄
ſi diceret. Sinite vt faciat viuo dū pōt qḋ volet fa
cere moꝛtuo. ſꝫ nō poterit. qꝛ p̄uēta fuit celeri reſur
rectōe xpī. ⁊ h̄ magis exp̄mit Marci. xiiij. Preue
nit em̄ vngere me i ſepulturā. Et Mat. xxvj. Hoc
vngētū mittēs i coꝛp⁹ meū ad ſepeliēdū me fecit.
q. d. Nō miremini ꝙ ipſa effudit vngētū ꝓ q̄ in ꝓ
ximo fuſurus ſū ſanguinē. ⁊ narrabit in vniuerſo
mūdo ꝙ fecit i mēoꝛiā ei⁹. Theophil⁹. Duo ꝓphe
tauit xp̄s. Primū qḋ euāgeliū p totū mundū p̄di
cet. Scḋm ꝙ mlr'ier ex ope laudat. Sꝫ nūq̇d p̄ſci
uit moꝛtē xpī maria: Dicēdū ꝙ ñ. Nō em̄ itellige
bat q̇d fecit. ſꝫ q̇dā inſtinctu interioꝛi mota eſt ad h̄
faciēdū. Frequent em̄ aliq̇ mouent ad faciēdū qḋ
nō intelligūt ſicut cayphas. Et ſciēdū ex h̄ qḋ ait.
Nā paupes ſp habetis vobiſcū ⁊c̄. In q̇ innuit pri
mo ꝙ interdū ē faciēdū illud qḋ ē min⁹ neceſſariū
⁊ pōt p̄poni magis neceſſario. ſi remaneat loc⁹ fa
ciēdi qḋ ē magis neceſſariuꝫ. p̄ſertim ſi tollat loc⁹
faciēdi id qḋ ē min⁹ neceſſariū. ⁊ imineat caſus ꝙ
illud min⁹ neceſſariū nō poſſit ali⁹ recupari. ⁊ iḋo
foꝛte dñs pmiſit ſic fieri. Voluit igit dñs nr̄ poti⁹
pedes ipſi⁹ inungi q̧ vngētū in vſus paupeꝝ expē
dere. Scḋo innuit ſm h̄ ꝙ diuites familiaritatem
debēt hr̄e ad paupes. Eccl'i. iiij. Cōgregatōni pau
perū affabilē te facito. Sed qḋ ait. Me aūt non ſp
habebitis. intelligēdū ē de p̄ntia coꝛpali. Nā de p̄
ſentia diuinitatis in ſacro eucharistie dr Math. vlt.
Ego vobiſcū ſuꝫ oībus dieb⁹ vſq̧ ad ꝯſūmationē
ſeculi ⁊c̄. Uel alit. Hi q̇ ſūt in ecclia nūero ⁊ nō me
rito ſicut ſerui ſūt. nō ſp habebūt xp̄m. ſꝫ filij ſūt eū
ſp habituri. Joh. viij. Seru⁹ nō manet in domo i
etnū. filius aūt manet ineternū. Dicit ḡ iude. Me
nō ſemp habebis. qꝛ te indignū ad hoc feciſti. Vl'
q̄ſi diceret ſm Chꝛiſ. Video qꝛ grauaris de mea
p̄ſentia. ſꝫ expecta parū ⁊ abibo. Cōſequēter pro
ſcḋo principali tangit miniſteriū exhibitū glorio
ſe qḋ ſuſcepti ꝓbat acclamatio popularis. Cogno
uit ergo turba multa ex iudeis qꝛ illic eſſet. ⁊ vene
runt nō ꝓpter ieſum tm̄. ſꝫ vt lazarū viderēt quē ſu
ſcitauit a moꝛtuis. Ubi ſciendū ꝙ iſti audiētes
ieſum eſſe in bethania venerūt ad ip̄m. Sic ⁊ nos
vbi ſcim⁹ eū eē feſtināter venire deberem⁹. Mat.
xj. Venite ad me oēs q̇ laboratis ⁊ onerati eſtis. ⁊
ego reficiā vos. Propter duplicē autē cauſam illi
venerūt. Primo vt fruerent doctrina ⁊ viſiōe xpī

UVA. BHSC. IyR_034_1

ſcdo vt viderent lazarū.q꞉ ſperabant eum aliqd de de alia vita referre.Sed ſtulti nō crediderūt ꝙ aliquis ſit ab inferis reuerſus. De quib⁹ dr̄ Sap.ij. Non eſt reuerſio finis noſtri.qm̄ conſignata eſt.ꝛ nemo reuertit᷑.ſ.ab inferis.cum tñ Lazarus reuerſus eſt.Cogitauerunt aūt ꝛ principes ſacerdotum vt lazarū interficerēt.q꞉ multi ꝓpter illum abibant ex iudeis ꝛ crediderūt in ieſum.Aug.O ſtulta cogitatio ꝛ ceca ſeuicia.dñs xp̄s qui ſuſcitare potuit mortuum nunquid ꝛ occiſum.Nam vtrunqꝫ fecit dñs.ſuſcitauit lazarū mortuū ꝛ ſemetipm̄ occiſuꝫ Sed quare magis Lazarū volebant interficere ꝙ paraliticum vl' cecū natū:Ad hoc aſſignat Criſ. quatuor rōnes.Vna.q꞉ illud miraculū erat euidētius coram multis.ꝛ ꝙ inopinabile eſt videre mortuum quadriduanū ambulantē ꝛ loquētē.Scdo q꞉ lazarus pſona inſignis erat.cecus aūt pſona ignobilis.vnde eiecerūt eum de templo.Tercio q꞉ miraculū illud factū in feſtiuitate.ꝛ ideo totus populus iudeorū ad feſtū ꝯueniens admirabat᷑.ꝛ dimittētes feſtiuitatē in bethaniā veniebant.Quarto.q꞉ in alijs xp̄i miraculis nitebat᷑ eum pſequi in violatione ſabbati.ꝛ p hoc turbas ab eo abducere ſed hic nihil taliū facere poterant. Unde quia in nullo habebāt occaſionē ꝙ cōquerent᷑ cōtra xp̄m aduerſus lazarum faciunt conatū tanq̄ p hoc poſſent miraculū occultare.In craſtinū aūt turba m͠lta q̄ conuenerat ad diem feſtū.cum audiſſent q꞉ ieſus venit hieru͠m:acceperunt ramos palmarū.ꝛ pceſſerunt obuiam ei ꝛ clamabant.Oſanna benedict⁹ q̄ venit in noīe dñi rex iſrl'.Et inuenit ieſus aſellum ꝛ ſedit ſup eum ſicut ſcriptū eſt.Noli timere filia ſyon ecce rex tuus venit tibi ſedens ſup pullū aſine.Hec nō cognouerunt diſcipuli eius primū. ſed cum glorificatus eſt ieſus.tunc recordati ſunt q꞉ hec ſcripta de eo erant ꝛ crediderunt ei. Expoſitio horū verborū patet in his q̄ habent᷑ in poſtilla euāgelij heſterne diei.ideo ea hic ptranſeo paucis exceptis.Primo em̄ dr̄.Turba multa q̄ conuenerat ad diem feſtum.p qd̄ ſignat᷑ ꝙ multitudo populi ad hoc cōuertit᷑ vt ad diem feſtū celeſtis hieruſalē cōueniat.Math.viij.Item multi venient ab oriēte ꝛ occidēte.ꝛ recumbēt cum abraam yſaac ꝛ iacob in regno celorū.Filij aūt regni eijcient᷑ in tenebras exteriores vbi erit fletus ꝛc.Itē dr̄.Bndictus qui venit in noīe ꝛc. Ubi ſciendū ꝙ bndicere eſt bonū dicere.Aliter aūt deus bndicit nobis. cum.ſ.nos bonos facit.q꞉ ſuū dicere eſt eius facere.Aliter bndicimus nos deo.cum ſcꝫ eius bonitatē ꝯfitemur.Ps.cxvij.Bndiximus vobis de domo dñi.Gen.xxvij.Qui bndixerit tibi ſit ille bndictus.Item dr̄ rex iſrl'.hoc addunt.q꞉ crediderūt eum tpaliter in hieru͠m regnaturuꝫ.ꝛ redēpturum eos de ſeruitio romanorū. Unde cum pſalmiſta laudaſſet eum tanq̄ deū:dixit.Deus dñs ꝛ illuxit nobis.Ipſi vo ex eorum cecitate laudant eū ſolū tanq̄ regem tpalē. Item ſciēdū ꝙ p aſellū ſignificat᷑ genus gentiliū.ideo ſedit ſup aſellū:vt ſignificaret ſe redempturū gentiles.Iſa.xlix.Dedi te in lucē gentiū vt ſit ſalus mea vſqꝫ ad extremū terre. Aſina vo ſignificat ſynagogā q̄ eſt mater gentiliū ſup quā ſīr ſedit eadem rōne vt prius.Matheus igit᷑ cum ſcripſiſſet euangeliū ſuū iudeis.hebreo ꝙ eloquio.recte aſinā ꝛ pullū refert ſib' dño adductos.Sciebat em̄ noticiā dei venturā ad iudeos et gentes.Sed alij euangeliſte ſcribentes eccleſie gētilium greco ſermone:ſolūmodo mentionē pulli faciūt.q꞉ qd̄ gentiū ſalutē ſpecialiter reſpicit attendunt.Item dicit᷑ Hec nō cognouerunt diſcipuli eius primū.In quo cōſiderare poſſumus humilitatem euāgeliſte.q꞉ nō veret᷑ ſui ꝛ aliorū diſcipulorum ignorantiā.q꞉ iuſtus in principio accuſator ē ſui.vt dicit᷑ Prouer.xviij.Sed qñ glorificatus eſt tunc cognouerunt q꞉ plenitudinē ſpūſſancti receperunt. ex qua facti ſunt oībus ſapiētibus ſapiētiores.Iob.xxxij.Inſpiratio omnipotentis dat intelligentiā.Teſtimoniū ergo phibebat turba que erat cum eo qñ lazarū vocauit de monumēto ꝛ ſuſcitauit eum a mortuis.ꝓpterea q꞉ obuiā venit turba.Cauſa obuiationis pdicta fuit teſtimoniū turbe q̄ erat cum eo qñ ſuſcitauit lazarum.Et illud ſignū euidētius erat ꝛ mirabilius.Ideo vltimū ipſum ſeruauit vt magis imprimeret᷑ mēorie. Phariſei ergo dixerūt ad ſemetipos.videtis q꞉ nihil pficimus.ecce totus mūdus poſt ipm̄ abijt.Scdm̄ Aug.eſt verbū phariſeorū inuidentiū. Unde dicunt.Nihil pficimus in malicia noſtra nō valentes euꝫ impedire.Hoc mō accipit᷑ pficere.ij.Thimo.iij.Mali aūt hoīes ꝛ ſeductores pficiūt in peius errātes ꝛ errorē mittētes.Scdm̄ vo Criſ.eſt verbū credentiū occulte ꝓpter metū iudeorum.tn̄ dicūt hoc vt retrahāt eos a pſecutōe xp̄i.ac ſi dicerent.Quāto magis inſidiamini.tāto magis augetur gloria eius.qre ergo nō deſiſtitis a tantis inſidijs

Conſequēter p tercio principali tāgit᷑ myſteriū demonſtratū fructuoſe.qd̄ fructuoſitatis pbat expoſitio generalis cū dr̄ Erāt aūt gentiles quidā ex his q̄ aſcēderāt vt adorarēt in die feſto. Volēs euāgeliſta deſcribere myſteriū dñice paſſionis.pmittit deuotionē gētiliū ad xp̄m q̄ ad h venerūt in hieruſalē vt honorarēt xp̄m.Et dicit qdē glo. interlinearis.ꝙ tales fuerūt pſeliti ꝛ ꝯuerſi ad ritū iudeorū ꝓpter pdicationē ipſorꝫ.Math.xxiij.Circuitis mare ꝛ aridā vt faciatis vnū pſelitū.Sed melius dicendū ſcdm Criſ.ꝙ ſicut hr̄.ij.Macha.iij.Templū dei qd̄ erat in hieru͠m ita in veneratōe habebat᷑ a cūctis pplis ꝛ regib⁹ vniuerſe terre vt maximis muneribus illuſtraret᷑.Et iō ꝯtingebat ꝙ in diebus feſtis m͠lti etiā gētiles ex deuotōe aſcēdebāt hieru͠m Sic͠ hr̄ Actuū.viij.de eunucho Candacis regine Hi g̃ acceſſerūt ad philippū q̄ erat a bethſaida galilee:ꝛ rogabant eū dicētes.Dñe volumus ieſū videre.In q̄ ſignificat᷑ ꝙ gētiles q̄ xp̄m corpalit᷑ nō viderāt:miniſterio aploꝝ ad fidem ꝯuerſi deſiderabāt eū videre glorificatū in patria.iij.Reg.x.Dis terra deſiderabat videre faciē ſalomonis. Sciēdū ꝙ xp̄s pſe pdicauit iudeis.Rom.xv.Dico xp̄m miniſtrum fuiſſe circūciſionis ꝓpter veritateꝫ dei ad ꝯfirmādas pmiſſiones patrū.p aploꝫ aūt gētilib⁹.Math.vlt.Eūtes docete oēs gē.ꝛc.Hoc g̃ h bñ figurat᷑.vbi gētiles nō ad xp̄m ſꝫ a philippū venerūt.Et h ꝯuenieter.q꞉ ipſe pmus pdicauit his q̄ erant extra ritū iudeorum.ſ.ſamaritanis.Act.viij. Philippus aūt deſcēdit in ſamariā.pdicabat illis

UVA. BHSC. IyR_034_1

xp̄m.ſubdit. Venit philippus ⁊ dicit andree. An-
dreas rurſum ⁊ philippus dicūt ieſu. In q̄ daṫ no
bis exemplū, q̄ oīa de ꝯſilio maiorū ſunt faciēda.
Sic etiam paulus aſcēdit hieroſolimā. ⁊ ꝯtulit cū
apl̄is euāgeliū qd̄ in gētib⁹ p̄dicabat. vt hꝫ Gal.
ij. ſubdit. Ieſus aūt rn̄dit eis dicēs. Venit hora vt
clarificeṫ fili⁹ hoīs. vbi p̄nūciat ſuā paſſionē i cla-
rificatiōe. Et ſciendū q̄ tripl'r clarificatus ē. Pri
mo in ſua paſſione. Heb. v. Non ſemetipm̄ clarifi
cauit vt pōtifex fieret. ſ. in ara crucis. ſꝫ q̄ locut⁹ eſt
ad eū. filius me⁹ es tu: ego hodie genui te. Scd̄o i
reſurrectōe ⁊ aſcēſiōe: ꝑus em̄ oportuit ipm̄ reſur
gere ⁊ in celū aſcēdere. Et ſic clarificat⁹ mittere ſpi
ritūſctm̄ i apl̄os p q̄s gētes ꝯuertēde erāt. Tercio
p ꝯuerſionē gētiliū q̄ ei⁹ diuinitatē vbiqꜫ cōfiteṅ.
Philip. ij. Oīs lingua ꝯfiteaṫ. qꜫ dn̄s ih̄s xp̄us in
gloria ē dei p̄ris. Amen amen dico vob. niſi gra
nū frumēti. Hoc euāgeliū q̄re i feſto ſcti laurētij.
ſꝫ huc etiā ptinet. Cōſequēter ꝓ q̄rto p̄ncipali tā
giṫ miraculū declaratū clamoroſe. qd̄ tonitrui ꝑ-
bat apparitio v̄tualis cū ſubdiṫ. Nūc aīa mea tur-
bata ē. ⁊ q̄d dicā. Pater ſaluifica me ex hac hora.
Turbari voluit ꝓpter duo. Primo ꝓpter fidei do-
cumentū. ſ. vt veritatē humane nature ꝯprobaret.
Scd̄o ꝓpter exēplū: vt cū turbamur nō recuſem⁹
mortē ſuſtinere nec deficiamus Heb. iiij. Nō em̄
habem⁹ pōtificē q̄ nō poſſit ꝯpati infirmitatibus
nr̄is. vn̄ pꝫ ꝯtinuatio ad p̄cedētia. dixerat em̄ Qui
odit aīam ſuā ⁊c. In q̄ diſcipulos ad paſſionē ex-
hortat⁹ fuerat. Ne aūt dicāt aliq̄. O dn̄e ſecure po-
tes mortē ſubire. qꜫ nihil mali ſentis. iō ꝯtriū volu
it oñdere p talē turbationē. Et p ꝯſequēs nō eſt re
cedēdū ab ei⁹ imitatōe ꝓpter naturalē horrorem.
Nā ſi nullā paſſionē ſenſiſſet in aīa nō fuiſſet ſuffi
ciēs exēplū hoīb⁹ ad mortē ſuſtinēdā. Et qꜫ n̄ale ē
hoibus in anguſtijs ꝯſtitutis q̄ turbari deberet: iā
ſtatim ſubdit. Quid dicā. q. d. Quid faciēdum eſt
poſt turbationē. vn̄ format ſuam petitionē di. Pr̄
ſaluicfica me ex hac hora. i. libera me a tribulatōe
q̄ mihi iminet in hora paſſiōis. Ps̄. lxviij. Saluūꜫ
me fac de⁹ qm̄ intrauerūt aq̄ vſqꜫ ad aīam meam.

Sed di. tū in hac petitōe nō videṫ exauditus: qꜫ
paſſus ē. licet dicaṫ Heb. v. Exauditus ē ꝓ ſua re
uerētia. Dicēdū q̄ in illis ē exauditus q̄ ipſa rō ex
parte ſua petebat: ⁊ vt exaudiēda. Hoc aūt qd̄ hic
petit non ꝓponit ex pte ſua. nec vt exaudiēda. ſꝫ vt
exprimēs naturalē affectū q̄ vult nō mori. Iō di-
xit q̄ſi interrogatiue. vt q̄d dicā nūc h̄. ſ. Pr̄ ſalui-
fica me ex hac hora. q. d. Nō dicā h̄. ſꝫ ꝓpterea veni
in hanc horā. Pr̄ clarifica nomen tuū. vbi repellit
petitionē ex motu naturalis appetit⁹ ꝓpoſitāꜫ di.
Sed ꝓpterea veni ⁊c. q. d. nō ē iuſtū vt liberer ab
hac hora paſſiōiſ. qꜫ iō veni vt paterer volūtarie vti
qꜫ nō coact⁹. Iſa. liij. Oblat⁹ eſt qꜫ ipſe voluit. Pe
titionē ſuā ꝓponit. iō dicit. Pr̄ clarifica nomē tuū
q. d. Affect⁹ n̄alis petit vt clarificeṫ nomē. i. noticia
tua p paſſionē meā. Nam an̄ paſſionē xp̄i nomen
p̄ris tm̄ notū erat in iudea. ps̄. lxxv. Not⁹ i iudea
de⁹: in iſrl' magnū nomē ei⁹. Sꝫ poſt paſſionē xp̄i
clarificatū ē in gētib⁹. Malach. j. Ab ortu ſol' vſqꜫ
ad occaſuꜫ magnū ē nomē meū i gētib⁹. Venit ḡ
vox de celo dicēs. Clarificaui ⁊ iteruꜫ clarificabo.

Iſta vox fuit vox p̄ris. licꜫ fuerit formata a tota tri
nitate. tū ſpāl'r formaṫ ad rep̄ntandā ꝑſonā p̄ris. H̄
vox ait. Claricaui. i. clarū genui ab et̄no. Sap. vij.
Candor lucis et̄ne ⁊ ſpeculū ſine macula dei ma-
ieſtatis. Vel clarificaui i natiuitate qn̄ angeli ceci
nerūt. Glr̄ia in excelſis deo Lu. ij. Et i miraculis i
vita ab eo factis. Et iterū clarificabo. p ſigna deita
tis. ſ. in paſſione. in q̄ triūphabit de diabolo ⁊ in re
ſurrectōe ⁊ aſcēſione ⁊ in toti⁹ mundi cōuerſione.
Act. iij. Deus patrū nr̄oꝝ clarificauit filiū ſuū ihe
ſum ⁊c. Turba ḡ q̄ ſtabat ⁊ audierat: dicebat. To-
nitruū factū ē. Alij dicebāt. Angelus dei locut⁹ eſt
ei. Quidā em̄ carnales ⁊ rudes ⁊ illi nō ꝑceperūt
vocē illā: niſi q̄tū ad ſonū. ⁊ iō dicebāt. Tonitruū
factū ē. i. aliq̄d p modū ſoni ꝯfuſi. ſꝫ nō vſqꜫqꜫ de-
cipiebaṅ. Vox em̄ dn̄i tonitruū erat. qꜫ ſignifica-
tionē mirabilē habebat. Iob. xxxvij. Tonabit de⁹
in voce ſua mirabiliṫ q̄ facit magna ⁊ inſcrutabilia
⁊ Ps̄. lxxvj. Vox tonitrui tui in rota. Alij v̄o ru-
tiores ⁊ magis ꝑſpicaces ꝑceperūt de ſua voce q̄
eſſet ſon⁹ vocis articulate ⁊ ſignificatiue. vn̄ dixe-
rūt eā locutionē. Sꝫ credētes xp̄m eē purū hoiem
dixerūt angelū ei loq̄. ſicut aliqn̄ in ſcripturis dr̄.
qꜫ angeli ꝓphis loq̄baṅ. Vn̄ dicebāt. Angel⁹ lo-
cut⁹ eſt ei. Rn̄dit ih̄s ⁊ dixit. Non ꝓpter me h̄ vox
veni: ſꝫ ꝓpṫ vos. Nihil em̄ ei ſignificauit h̄ vox qd̄
dn̄ neſciret. qꜫ in ipſo ſunt oēs theſauri ſapie ⁊ ſcie
dei abſcōditi. iō h̄ vox nō ꝓpter eū venit ſꝫ ꝓpṫ eos
q̄ p̄ntes erāt vt inſtrueręṫ. In q̄ daṫ intelligi q̄ mlt̄
ta diſpēſatiue ꝓpter nos circa xp̄m facta ſunt. non
vt eis xp̄s indigeret Rom. xv. Quecūqꜫ ſcp̄ta ſūt
ad noſtrā doctrinā ſcripta ſunt ⁊c.

De eodem. Sermo lxxxiij.

I exaltatus fuero a

ſ terra oīa traham ad meipm̄ Ioh. xij.

Iohes meſue in p̄ma practica dicit
Vinū oleo mixtū vulnerib⁹ infuſū: oēm ſedat et
ſonat tum orē corpis ⁊ dolorē. Spūal'r. vinū ꝯpūc
tōis ⁊ oleū deuotōis intime infuſū vulnerib⁹ paſ
ſionis dn̄ice oēm ſedat tumorē ſupbie. Vn̄ hugo
de ſacris dicit. Paſſionis xp̄i frequēs meditatio
tam corpalē q̄ ſpūalē dolorē alleuiat ⁊ languorē.
Figuraṫ Nume. xxj. vbi dr̄. q̄ vulnerati p ignitos
ſerpētes ſanabaṅ p aſpectū ſerpētis enei quē ꝓ ſi
gno poſuit moyſes. Spūaliṫ. Sic vulnerati p ſer
pentē igneū. i. diabolū q̄ eſt ſerpēs aſtutior cūctis
animātib⁹. ſicut dr̄ Gen̄. iij. ſanaṅ p xp̄m in pati-
bulo crucis ſuſpēſuꜫ. Greg. in regiſtro. Nulla mi-
hi ſalus. nulla v̄tus corpis ⁊ aie niſi in xp̄i feliciſſi
ma paſſiōe. Cui⁹ mēoriā h̄ in tpe oēs hr̄e debem⁹
q̄ oēs nos attraxit. vt dr̄ in textu. Si exaltat⁹ fuero
a terra ⁊c. In ſumma verboꝝ duo innuunṫ. Pri
mo innuiṫ paſſionis gen⁹. Scd̄o ſubdiṫ ei⁹ fruct⁹.
De p̄mo dicit. Si exaltat⁹ fuero a terra. Pro quo
ſciēdū. xp̄s noluit mori in aliq̄ domo nec ſub aliq̄
tecto. ſꝫ in aere voluit exaltari multis rōnib⁹. Pri-
ma: nā ſic aer ē elemētū cōe ⁊ nō alia elemēta. Nā
hō p̄t hr̄e ꝓpriā terrā vel ꝓpriā aquā vel ꝓpriū ignē
Aerē v̄o ꝓpriū nemo p̄t hr̄e. Et etiā elementū me
diū inter celū ⁊ terrā ⁊ eſt elemētū imūdū ex fumo
ſcꜫ hoſtiarū idolis imolatarū. Xp̄s igiṫ in aere vo-

UVA. BHSC. IyR_034_1

laſt exaltari.ad innuēdū ꝙ ſicut aer eſt oibus cōis
ſic paſſio xp̄i.Nā paſſiones alioꝝ ſctōꝝ fuerūt ꝑ-
ꝑ̄le.qꝛ q̄libet paſſus ē ꝓpter ſe.qꝛ petrꝰ eſt paſſus
ꝓpter ſe.paulus ꝓpter ſe.⁊ ſic de alijs.Sꝫ xp̄s paſ
ſus ē nō ꝓpter ſe.ſꝫ cōiter ꝓpter oēs.Paſſio eñ eiꝰ
fuit cōis illis q̄ ſunt in celo.i.angelis q̄ ſunt reparati
Jllis q̄ ſunt in mūdo.i.hoibus q̄ ſūt ꝑ ſuā paſſiōꝫ
ſaluati.Col.j.Pacificās ꝑ ſanguinē crucis eius ſi
ue q̄ in terris.i.hoies.ſiue q̄ in celis ſūt.i.angelos.
Fuit cōis illis q̄ ſunt ſub terra.i.ſctis patribꝰ q̄ fu
erunt in lymbo.qꝛ inde ſunt liberati ⁊ illuminati.
Eccli.xxiiij.Penetrabo inferioꝛes ꝑtes terre:⁊ in-
ſpiciā oēs doꝛmiētes.⁊ illuminabo oēs ſperātes i
dn̄o.nō aūt fuit cōis illis q̄ ſunt in ꝓfundo terre.i.
demonibꝰ q̄ ſunt in malicia indurati.⁊ iō remanſe
rūt in ſuis ſupplicijs deſolati.Jſa.xliiij.Qui dico
ꝓfundo deſolare ⁊ flumina tua areſaciaꝫ. Scd̄o
xp̄s voluit in aere exaltari.ad innuēdū ꝙ ſicut aer
eſt mediū inter celū ⁊ terrā.ſic xp̄us fuit mediatoꝛ
inter deū ⁊ hoiem.ad Gal.iij.Mediatoꝛ vniꝰ nō
eſt.ſ.nature.ſꝫ duplicis.diuine hūane.Et iđo ſicut
aer ex ꝑte ſupioꝛi habet puritatē ꝑ quā cōuenit cū
celo.Et ex ꝑte inferioꝛi habet quondā groſſioꝛem
partē ꝑ quā ꝯuenit cū terra.ſic xp̄s eſt medius int̄
deū ⁊ hoiem.qꝛ cū đo ꝯuenit rōne nature diue.cū
hoie v̄o rōne nature humane.Erat ḡ diſcoꝛdia q̄-
dā inter deū ⁊ hoiem.Nā deꝰ cōquerebat̄ de hoie
ꝙ eius mādata non ſeruaret.hō v̄o ꝯquerebat̄ de
deo ꝙ creaturā ſuā reliquerat.iō venit xp̄s ⁊ medi
atoꝛē ſe fecit.Mediatoꝛ aūt inter deū ⁊ hoiem tria
debebat hr̄e.Primo ſilr̄itudinē:vt.ſ.eſſet ſilr̄is hoi
in natura ⁊ in defectibꝰ naturalibus.vt ſic hoi ſci-
ret ꝯpati.Scd̄o equalitatē.ne hoiem ꝑ potentiaꝫ
grauaret.⁊ ſi grauaret:poſſet coꝛā iudicio dei ꝯue
nire ip̄m.Tercio debebat hr̄e ex vtraq̄ ꝑte auctēꝫ
arguēdi ⁊ ꝯpeſcēdi illā partē ꝙ ſuā ſniam non ſer-
uaret.Et qm̄ hō nō poterat inuenire talē mediato
rem q̄ iſta tria haberet.Jdeo ꝯquerebat̄ dn̄s Job
ix.Neq̄ eñ viro q̄ ſilr̄is mei eſt rn̄debo.Jſtud re-
fert̄ ad ſilr̄itudinē.neq̄ q̄ mecuꝫ in iudicio ex equo
poſſet audiri.Jſtud refert̄ ad equalitatē.Nō eſt q̄
vtrūq̄ valeat arguere:⁊ ponere manū ſuā i ambo
bus.Jſtud refert̄ ad auctēm.Xp̄s igit̄ vt verꝰ me-
diatoꝛ eſſet:iſta tria hr̄e voluit.Primo ſilr̄itudinem
in natura ⁊ in naturalibꝰ defectibꝰ.vt ſic ſciret mi
ſericoꝛdius iudicare.Heb.ij.Debuit ꝑ oia fratri-
bus ſimilari.vt miſericoꝛs fieret ⁊ fidelis pōtifex
ad deū vt ꝓpiciaret delicta ppl̄i.Scd̄o habuit eq̄li
tatē cū vtraq̄ ꝑte.qꝛ equalis fuit deo inq̄ꝫtū deus.
⁊ equalis hoi inq̄ꝫtū hō verus.Et iō nulli parti po
tuit eſſe ſuſpectus.V̄n dixit deus humano gene-
ri.Ps.xj.Ponā in ſalutari ⁊c̄.R̄n̄dit hō.Fiduci-
aliter agā in eo.qꝛ ipſe eſt frater meus.Tercio ha-
buit auctēm arguēdi ⁊ ꝯpeſcēdi vtrāq̄ ꝑtē.Arguiſ
ſet eñ hoiem ſi voluiſſet dignā ſatiſfactionē facere
Jſa.xj.Judicabit in iuſticia paupes.⁊ arguet i eq̄
tate ꝓ māſuetis terre.Arguiſſꝫ q̄đammō etiā deū
ſic dato ꝑ impoſſibile ꝙ voluiſſet ſatiſfactionē cō-
dignā recipe.V̄n ipſe dixit Jſa.j.Venite ⁊ argui
te me dicit dn̄s. Tercio voluit in aere exaltari vt
ip̄m aerē immūdū ſctificaret ⁊ mūdaret.Sctifica-
uerat q̄dē terrā.xxxiij.annis ſup ip̄am ambulādo

Sanctificauerat aquā in ipſa ſe baptiſari faciēdo.
Sanctificauerat ignē ſpm̄ſctm̄ in ſpecie ignis mit
tendo,nō reſtabat niſi vt ſanctificaret aerē.nō ſub
tecto ſꝫ in aere moꝛiēdo. Quarto ē exaltatus vt
a cūctis videret̄ vt ſic plures ei cōpaterēt̄.Tren̄.j.
O vos oēs q̄ tranſitis ꝑ viā attēdite ⁊ videte:ſi eſt
doloꝛ ſilr̄is ſicut doloꝛ meꝰ.Bern̄.Sic cogitāda eſt
eius ignominia vt nō recedat a memoꝛia. Qui-
to eſt exaltatus vt diſꝑſos colligeret.Naꝫ coꝛpus
ſuū habuit ſe vt vexillū eleuatum in q̄ depicta fuit
imago dei pr̄is vt oēs pctōꝛes a q̄tuoꝛ plagis ter-
re colligeret. Sexto exaltatꝰ eſt vt victoꝛē ſe oſtē
deret.Joh.xij.Nunc iudiciū eſt mūdi.nunc prin-
ceps huiꝰ mūdi eijciet̄ foꝛas.Qđ figuratum fuit
Exod.xvij.Cum eleuauit moyſes manū vincebat̄
iſrl̄ ⁊c̄.Sic xp̄s eleuās manū in cruce nos roboꝛa
uit ad pugnā. Septimo eſt exaltatꝰ vt mundū il
luminaret Lu.xij.Nemo accēdit lucernā ⁊ in ab-
ſcōdito ponit.neq̄ ſub modio ſꝫ ſup candelabꝛuꝫ.
Spūalr̄.Lucerna natura humane eſt quā accēdit
deus lumine diuinitatis.⁊ poni ꝑmiſit ſup cande
labꝛū crucis.Jdeo Jſa.lxij.Propter ſyon nō tace
bo:⁊ ꝓpter hierl̄m non quieſcā:donec egrediat̄ vt
ſplēdoꝛ iuſtus eius.⁊ ſaluatoꝛ eius vt lampas accē
dat̄.Propter ſyon.i.ꝓpter ſacerdotes ⁊ p̄ncipes.
⁊ ꝓpter hierl̄m.i.ꝓpter populares iudeoꝛū non ta
cuit yſaias p̄dicare meſſiā occidendū a futuris.iu
deis. Octauo eſt exaltatꝰ vt mundū captū oſtē
deret.Sicut rex cū cepit aliquā ciuitatē exaltat ve
xillū ſuū ſup turrim.ſic xp̄s voluit ſeip̄m in cruce
exaltare.ad deſignandū ꝙ mūdus captus erat ab
eo.V̄n Jſa.xiij.Sup monteꝫ caliginoſum leuate
ſignū.exaltate vocem ⁊c̄.i.o vos doctoꝛes p̄dicate
exaltatū ꝑ paſſionē. Dixi ſcd̄o ſubiungit̄ paſſio-
nis fructus cū di.Oia traham ad meip̄m.Reuera
xp̄s ꝑ ſuā paſſionē traxit ad ſe oia.ſ.celeſtia.terre-
ſtria ⁊ infernalia.Traxit eñ celeſtia patrē recōcili
ando.traxit terreſtria ppl̄m gentilē ad fidē addu-
cendo.Traxit infernalia ſctōs pr̄es q̄ erant in lym
bo liberādo.Jdeo voluit xp̄s iñ cruce exaltari per
caput ſurſum vt deū recōciliaret.ꝑ pedes deoꝛſuꝫ
vt infernū ꝯculcaret.ꝑ dextrā manū ad aq̄lonē ex
tenſam vt gentes in frigoꝛe infidelitatis poſitas at
trahe̅t.ꝑ manū ſiniſtrā ad auſtrū extēſā:iudeos i q̄
bus aliq̄n cādoꝛ fidei ingruerat.⁊ iā in eiꝰ paſſione
cecitas fuit:merito repꝛobaret. Nihilominus tn̄
q̄tidie trahit ad ſe pctōꝛes ad fiduciā ⁊ ad ſpem q̄
ꝯſiderāt coꝛpis in cruce poſiti diſpoſitioneꝫ. De q̄
diſpoſitōe ſic dicit Bern̄.Quis nō rapiat̄ ad ſpē
impetrāde fiduciā q̄ eiꝰ cōſiderat coꝛpis diſpoſiti-
onē.Vide caput inclinatū ad oſculū.bꝛachia ex-
tenſa ad amplexandum.manus perfoꝛatas ad lar
giendum.latus apertum ad diligendum.pedum
affixionē ad nobiſcū ꝑmanēdū.coꝛpoꝛis extenſio
nē ad ſe nob̄ totalr̄ impēdēduꝫ.Ex q̄bꝰ v̄bis hr̄ ꝙ
xp̄s i cruce exiſtens ꝑ ſex modos pctōꝛes ad ſe tra
xit.Prīo ꝑ capitis inclinatōꝫ.ſic̄ amicꝰ nutu capi
tis vocat amicū vt det ſibi oſculū.Jſtud oſculum
petebat hūanū genꝰ di.Can̄.viij.Quis mihi det
te fratrē meū ſugentē vbera mr̄is mee.vt inueniaꝫ
te ſolū foꝛis ⁊ deoſculer.⁊ iaꝫ me nemo deſpiciat.
Habet aūt deꝰ duo labia.ſ.gratiā ⁊ gl̄iaꝫ.⁊ hō ſilr̄

UVA. BHSC. IyR_034_1

hꝫ duo labia.ſ.vitatē ⁊ pacē. De qbꝰ dr̄ Zach.viij.
Veritatē tm̄ ⁊ pacem diligite. Nō igit̄ dꝫ oſculari
deū tm̄ duobꝰ labijs ſuis.ſ.cū veritate ⁊ pace.vt.ſ.
vitatē de ſe i ꝯfeſſiōe dicat.Et cū deo ⁊ ꝓxio pacē
hēat.⁊ tūc deꝰ ipm deoſculabit̄ duobꝰ labijs ſuis
ſcꝫ cū grā ⁊ glīa ſua.qꝛ dabit ſibi gratiā i pn̄ti ⁊ glo
riā i futuro. Pſ̄.lxxxiij.Gratiā ⁊ glīam dabit dn̄s
Notabile ē aūt ꝙ xp̄s i cruce paſſionis caput in
clinatū habuit ad dexterā. Siue vt ꝑ h̄ ſignificaret
ꝙ patiebat̄ ꝓpt̄ pctm̄ qd̄ fecerūt ꝑmi pentes cū de
xtera. Siue vt ꝑ h̄ innueret ꝙ nō vocabat hoiem
ad leuā.i.ad vitā tꝑalē.ſ; dexterā.i.ad vitā celeſtē.
Siue vt ꝑ h̄ oñderet ꝙ i his q̄ facimꝰ nō ſiniſtrā:ſ;
rectā intētionē hr̄e debeamꝰ. iux̄ illud Matth.v.
Neſciat ſiniſtra tua qd̄ faciat dextera tua. Scd̄o
trahit ꝑ brachioꝝ extēſionē.ſic mr̄ trahit pueꝝ ad
ad ſe brachia apiēdo. Deꝰ hꝫ duo brachia.ſ.ſiniſtꝝ
q̄ ꝯgregat ad fidē ⁊ ſui cognitōꝫ.Et dextꝝ q̄ depoꝛ
tat ad btitudinē. vtrūqꝫ aūt brachiū deꝰ olim clau
ſū tenebat.qꝛ nulli vitatē ſue fidei dabat.⁊ nullū
ad btitudinē ſuā ducebat. Tādē apuit brachiū ſini
ſtrū qn̄ ad fidē verā duxit pplm̄ iudeoꝝ. Dexterā
aūt nō apiebat.qꝛ nullū ad glīā recipiebat Modo
aūt vtrūqꝫ brachiū aptū hꝫ.qꝛ fidē ⁊ ſui cognitōeꝫ
oibꝰ tribuit.⁊ ad ſuā btitudinē fideles recipit. Vn̄
q̄libet fidel' aīa dicē pōt illud Cañ.viij. Leua eiꝰ ſb
capite meo:⁊ dextera illiꝰ amplexabit̄ me. Leuā
ſuā deꝰ ſub capite ponit:qn̄ in pn̄ti vita ſui cogniti
onē ⁊ fidē infundit.dextera illiꝰ amplexionē tribu
it.qꝛ ſctōs ſibi eternal'r vnit. Vn̄ etiā q̄libet fidelis
pt dicē illud pſ̄.lxxij. Tenuiſti manū dexterā meā
⁊ i volūtate tua deduxiſti me.ꝑ viā tue vitatis me
docēdo.⁊ cū glīa ſuſcepiſti me.ad tuā btitudinem
me recipiēdo. Tercio trahit nos ꝑ manuū ꝑfora
tionē. Sic liberalis trahit egenū ad ſe veniēdum.
Habuit aūt xp̄s manꝰ i cruce aptas.ꝯfixas ⁊ ꝑfo-
ratas. Habuit aptas.ad innuēdū ꝙ dat facilit̄ ⁊ li
beralit̄.qꝛ gratiā ſuā oibꝰ offert. Heb.xij. Tanqꝫ fi
lijs vob̄ ſe offert deꝰ. Sap.vj. Preoccupat q̄ ſe cō
cupiſcūt vt ill' ſe ꝑoꝛ oñdat. Jō dr̄ de multis Eccl'i.
iiij. Nō ꝯtrahas datū anguſtiāti. Habuit manus
ꝯfixas.ad innuēdū ꝙ dat imutabilit̄ ⁊ ꝑſeuerant̄.
Eccl'i.ij. Reſpicite filij natōnes hoim:⁊ ſcitote qm̄
nullus ſpauit i dn̄o ⁊ cōfuſus ē. Quis em̄ ꝑmāſit i
mādatis eiꝰ ⁊ derelictꝰ ē. Pauci aūt ſūt q̄ hn̄t iſtā
imobilē volūtatē ſubuēdi ⁊ bn̄faciēdi.imo dr̄ de mł'
tis illō pſ̄.xviij. Cōfitebit̄ tibi cū bn̄fecerꝭ ei. Eccl'i.
vj. Eſt amicꝰ ſociꝰ mēſe:⁊ n̄ ꝑmāebit i die nccitatiꝭ
Habuit manꝰ ꝑforatas.qꝛ dat oibꝰ largit̄ ⁊ abūdā
ter. Sic em̄ vas ꝑforatū largit̄ effundit liq̄rē in eo
ꝯtentū.ſic xp̄s largit̄ tribuit ⁊ effundit gratiā ſuā
j.Thi.vj. Qui p̄ſtat nob̄ oia abūde ad fruēdū. Ja-
co.j. Qui dat oibꝰ affluent̄.i.abūdant̄ ⁊ nō impro
perat. Nō ſolū aūt ē liberal'.ſ; qdāmō ꝓdigꝰ.qꝛ hꝫ
manꝰ ꝑforatas. Sic dr̄ de aliq̄ ꝓdigo q̄ nihil ſcit re
tinē.iſte hꝫ ꝑforatas manꝰ. Valde ꝓdigꝰ eſſet q̄ ꝓ
potu ꝑrimoniū ſuū daret.ſic xp̄s ꝓ potu aq̄ frigi-
de dat mercedē celeſtis patrie aut glīe. Matth.x.
Quicūqꝫ potū dederit vni ex mimis iſtis calicem
aque frigide.amē dico vob̄ nō ꝑdet mercedē ſuā.
Xp̄s fuerat i vita ſua valde liberal'.qꝛ mł'ta bn̄ficia
dedit.i fine aūt ſue vite qdāmō fuit ꝓdigus.qꝛ ni-
hil ſibi retinuit.ſ; oia dedit etiā vſqꝫ ad veſtes. Nā
petro eccl'iā dedit. Johi dedit matrē ſuā chariſſi-
mā. Pr̄i ſuo dedit aiām ſuā p̄cioſā. Latroni dedit
ꝑadiſū. Nicodemo ⁊ ioſeph corpꝰ ſuū ꝓpꝛiū. nob̄
oibꝰ dedit ſuū ſanguinē p̄cioſū.⁊ ipſis crucifixori
bus veſtimēta ſua. Quarto trahit ꝑ lateris apti
onē.vt eiꝰ amorē p̄cordialē cogſcamꝰ.ſic amicus
amicū trahit vt amorē ſuū ſibi oñdat.amor aūt ali
qn̄ oñdit̄ ex ſmōe.iux̄ illō Math.xij. Ex abūdan-
tia cordis os loq̄t̄. Qn̄ em̄ coꝛ abūdat i amore os
abūdat i ſmōe. Aliqn̄ amor manifeſtat̄ i ope.⁊ iſte
amor ē de q̄ dr̄.j. Joh.iij. Nō diligamꝰ vbo nec lin
gua ſ; ope ⁊ vitate. Aliqn̄ amor radicat̄ i corde.de
q̄ dr̄ Math.xxij. Diliges dn̄m deū tuū ex toto cor
de tuo. Primꝰ amor q̄ eſt i ſmōe nihil ē niſi aſſit
ſcd̄s amor q̄ ē i ope. Nec ꝑmꝰ nec ſcd̄s aliq̄d valet
niſi radicet̄ i corde. Primū amorē nob̄ xp̄s oñde-
rat i ſua ſalubri eruditōe. ſcd̄m oñderat i multipli
ci bn̄ficioꝝ largitōe.ſ; terciū.ſ.p̄cordialē nob̄ oñdit
in lateris aptōe. Bern. Clauꝰ penetrās clauis reſe
rās factꝰ ē mihi. Quid em̄ videā ꝑ foramē.clamat
clauꝰ.clamat vulnꝰ ꝙ deꝰ vere ſit in xp̄o mūdū re
cōcilians ſibi. Quito trahit nos ꝑ pedū affixionē
ſic amicꝰ poſitꝰ i carcere trahit amicū ad ſe viſitā
dū.ſic xp̄s ꝓpt̄ amorē nr̄m incarcerari ſe fecit qn̄ i
cruce affigi voluit. Debemꝰ aūt ad pedes ſuos cur
rere:qꝛ ſic dr̄ Deut̄.xxxiij. Qui appropinquāt pe-
dibꝰ eiꝰ accipiēt de doctrīa illiꝰ. Ad pedes ḡ eius
pctōres dn̄i currē ⁊ tribulati. Nā vnꝰ pes ē tinctus
oleo.iſtō ei oleū ē mīa viſceroſa. Deut̄.xxxiij. Tin
gat in oleo pedū ſuū. Scd̄s pes ē tinctꝰ ſanguine
iſte ē eiꝰ paſſio glīoſa. Pſ̄.lxvij. Vt intingat̄ pes
tuꝰ i ſanguie. Pctōres em̄ accedāt ad pedes tictos
oleo mie.⁊ inueniēt medelā ⁊ ſanationem. Jſa.lxj
Spūs dn̄i ſuꝑ me eo ꝙ vnxerit me:ad annūcian-
dū manſuetis miſit me.vt mederer ꝯtritos corde
Tribulati accedāt ad pedē intinctū ſanguie:et ibi
inueniēt ꝯſolatōꝫ. Greg. Si paſſio xp̄i ad mēoriā
reduceret̄:nihil tā durū qd̄ nō eq̄ aīo toleret̄. Se
xto trahit ꝑ ſui corpis extenſionē.ſic amicꝰ trahit
amicū extēdēdo ſe total'r ad ipm. Poſtqꝫ igit̄ xp̄s
ꝓ nob̄ ſe total'r extēdit.debemꝰ ⁊ nos ad ipm extē
di ⁊ ab ipſo trahi. Nā extēdit ſe ꝓ nob̄ de celo vſqꝫ
ad vterū vginis glīoſe.de vtero i p̄ſepiū.d̄ p̄ſeplo i
mūdū.de mūdo i patibulū.de patibulo i ſepulcrū
de ſepulcro i limbū.de limbo redijt i mūdū.d̄ mū
do ſe extēdit vſqꝫ ad celū.de celo ſe extēdet vſqꝫ ad
iudicium.

Feria tercia. Sermo lxxxiiij. De ep'la.

E go quaſi agnus mā-
ſuetꝰ q̄ portat̄ ad victimā. Scribit Hiere.
xj.⁊ legit̄ hodierna die pro ep'lari officio.
Amb.i examerō dic. Vbi thaurꝰ mactat̄.eiuſqꝫ ſā
guis effūdit̄.mox ad illū locum thauri ceteri ſine
boues clamādo ꝯfluūt ⁊ occurrūt. Spūal'r.ſic xp̄s
ꝓ nob̄ occiſus ē ⁊ eiꝰ ſanguis effuſus. Jō deuotis
fletibꝰ ei occurramꝰ.⁊ vota nr̄a lamētabil'r offera-
mus. Nā dicit ſextꝰ pitagoricꝰ.ꝙ nulla ſalꝰ cernit̄
vbi xp̄i ſaluberrima paſſio a mentis intuitu elon-
gat̄. Ne igit̄ eiꝰ paſſio a nr̄a remoueat̄ memoria ꝓ
ponit̄ nobis a Hieremia hodie i ep'la ſue innoce-

UVA. BHSC. IyR_034_1

tis paſſiõis ḋi. Ego q̃ſi ag. mã. ꝛc. In ỽbis p̃dict̃
duo innuũt. Prio xp̄i innocẽtia: ibi. q̃ſi agn⁹ mã-
ſuet⁹. Scdo ſubdit ſalutaris victima: ibi. q̇ poꝛtat
ad victimã. De p̊ dic̃. Ego q̃ſi agn⁹ mãſuet⁹ No-
ta xp̄s i ſcripturis agn⁹ appellat̃ ꝑpt̃ mãſuetudinẽ
ꝛ inocẽtiã. Nã ſic̃ dicit Iſido. Ceta aialia armauit
nat̃a: ſolũ agnũ dimiſit ſic̃ inermẽ. Nõ em̄ hꝫ coꝛ-
nua ad vẽtilandũ. nec dentes ad moꝛdẽdũ. nec vn
gues ad lacerãdũ: ſ; mãſuet⁹ ꝛ innocẽs iuenit̃. Eo-
dẽ mõ xp̄s nũq̄ alicui nocuit: ſ; oib⁹ ꝓfuit. Di ãt
xp̄s i aucte p̄miſſa agn⁹: ꝛ agn⁹ mãſuet⁹ ꝛ agn⁹ vi-
ctimat⁹. Agn⁹ aũt ſm Iſiđ. ḋi ab agnoſcẽdo. q2 int̃ i-
numerabiles greges ſolo balatu mr̃e; cognoſcit. Eo
dẽ mõ xp̄s ḋi ab agnoſcẽdo: cũ in cruce exñs tria ge-
nera ꝑſonaꝝ agnouit. Agnouit patrẽ: ꝛ matrẽ ꝛ ſuos
crucifixoꝛes. Nã prẽ; agnouit aia; ſuã ſibi cõmendã
do: dicẽs. Pat̃ in man⁹ tuas ꝯmẽdo ſpm̃ meũ. Di
etiã ꝛ ſcriptũ repit̃ q̄ xp̄s i cruce exñs totũ illũ p̄s.
De⁹ de⁹ me⁹ reſpice i me. ſilẽter dixit. Deide aliu;
p̄s. In te dñe ſꝑaui. ſilẽter dicẽ icepit. Et cũ ꝑuenit
ad illũ ỽſũ In man⁹ tuas ꝛc. fortit̃ clamauit dicẽs
Pat̃ i man⁹ tuas cõmẽdo ſpm̃ meũ. In h̄ dat nob
exẽplũ. vt cũ ad extrema appꝛopinq̄m⁹: ſpm̃ nr̃m
deo ꝯmẽdem⁹. Et h̄ trib⁹ ḋ cauſis. Prio vt de⁹ ab
inſidijs demonũ ſpm̃ nr̃m cuſtodiat. Demões em̄
ſũt in iſta vita pati vt rapiãt aiam. ſ; aia q̇ eſt i ma-
nu dei nullũ dꝫ timẽ. q2 ḋi Io. x. Nõ rapiet eas q̇ſ-
q̄ de manu mea. Scdo vt aia; nr̃am ꝑ ãgeloꝝ mi
niſteriũ ad celũ deducat Exo. xxiij. Ecce ego mit-
to angelũ meũ q̇ p̄cedat te ꝛ cuſtodiat i via. ꝛ itro-
ducat te i locũ quẽ p̄paraui. Tertio vt a moꝛte et-
na aia; cuſtodiat. Sap. iij. Iuſtoꝝ aie in manu dei
ſũt: ꝛ nõ tãget illos toꝛmẽtũ moꝛtis. Scdo agno
uit iſte agn⁹ matrẽ de ea ſpãlẽ curã hñdo ꝛ Iohãni
eã ꝯmẽdãdo: cũ dixit Ecce mat̃ tua. In h̄ dat nob
exẽplũ vt de ꝑẽtib⁹ nr̃is vſq̄ ad moꝛtẽ curã ꝛ dili-
gẽtiã hẽam⁹. Petro q̇dẽ ꝯmẽdauit ecclĩam. Iohi
ỽo ꝯmẽdauit mr̃e; ſuã. Si iueiſſ; aliq̇s digniores
certũ ẽ q̄ talẽ theſauꝝ eos feciſſ; cuſtodire. Pecu
niã ỽo Iude recõmẽdauit: ad innuẽdũ q̄ pecũia tẽ-
poꝛalis ꝛ vilis res ꝛ idigna eẽt. ꝛ iõ eã cuſtodi idi-
gno ꝛ viliſſimo recõmẽdauit. Nos igit̃ ſtudeam⁹
vt exẽplo Iohis ỽginẽ btã; accipiam⁹ in matrẽ ſi
volum⁹ eã hr̃e adiutricẽ. Cũ em̄ ſit triplex ſtat⁹ ho
minis: ſic̃ dicit Aug⁹. ſ. i vita. i moꝛte. ꝛ poſt moꝛtẽ
Ipſa i h̄ triplici ſtatu iuuat filios ſuos q̇ hñt eã in
mr̃e;. Vñ canit ecclĩa. Maria mr̃ gr̃e: mr̃ miſcdie
tu nos ab hoſte ꝓtege: i hoꝛa moꝛt̃ ſuſcipe. Adiu
uat em̄ i vita. S; i vita iſta ſũt q̇dã iuſti: iſtis impe-
trat ꝑſeuerãtẽ grã;. iõ ḋi Maria mr̃ gr̃e. ſ. datrix ꝛ
ꝯſuatrix. Alij ſũt pctõꝛes: ꝛ iſtis ipetrat pctõꝝ re-
miſſionẽ ꝛ miſcdia;. ꝛ iõ ḋi. mr̃ miſcdie. Scd⁹ ſta-
tus ẽ ꝓut ſũt i moꝛte: q̇ ẽ ſtat⁹ ꝑiculoſus. q2 hoſtes
. i. demões ad moꝛiẽtes accedũt: ꝛ ſi aliqḋ ius ha-
beãt inq̇rũt. S; btã ỽgo hoſtes. i. demões expellit
ꝛ aias ꝓtegit. ideo ſubdit̃. Tu nos ab hoſte ꝓtege.
Terti⁹ ſtat⁹ ẽ poſt moꝛtẽ q̄ñ aia de coꝛpe ẽ egreſſa.
ꝛ ille ſtat⁹ ſilr̃ ẽ ꝑiclõſus. q2 ibi demões ſunt rugiẽ-
tes ꝛ aia; devoꝛare volẽtes. S; btã ỽgo aias i moꝛ
te ſuſcipit: ꝛ in celũ deducit: ꝛ a demõib⁹ rugiẽtib⁹
defẽdit. iõ ſubdit̃. In hoꝛa moꝛtis ſuſcipe. Vñ q̄li
bet tal̃ aia p̄t regratiari btẽ ỽgini Marie: ꝛ dicẽ ſi-
bi illḋ Eccli. lj. Liberaſti me ſm mltitudinẽ miſi-
coꝛdie nois tui a rugiẽtib⁹ p̄paratis ad eſcã. de ma
nib⁹ q̄rẽtiũ aia; meã. Tertio ille agn⁹ cogno-
uit crucifixoꝛes ſuos ꝓ eis oꝛãdo: dicẽs Luc. xxiij
Pat̃ dimitte illis. nõ em̄ ſciũt quid faciũt. Aliq̄ñ
p̄t iniuria irrogari i ꝯtumelijs ỽboꝝ: ꝛ hec eſt ma-
gna iiuria. aliq̄ñ i ſpoliatõe reꝝ: ꝛ hec ẽ maioꝛ. ali-
q̄ñ i irrogatõe ſupplicioꝝ ꝛ hec ẽ maxia. Iſte tres
iniurie fuerũt xp̄o i paſſiõe irrogate. Ipſe em̄ fuit
ꝯtumelijs laceſſit⁹ vñ ḋi Mat. xxvij. Pretereũtes
blaſphemabãt eum: mouẽtes capita ſua dicentes.
Vach q̇ deſtruis tẽplũ dei: ꝛ i triduo illuḋ reedifi
cas. Ip̄e fuit oibus rebus ſuis ꝛ veſtib⁹ denudat⁹.
Vñ ſignat⁹ eſt ꝑ Ioſeph: de quo ḋi Geñ. xxxvij.
nudauerunt eũ tunica: talari ꝛ polimita. Iſta fuit
tunica xp̄i icõſutilis ꝛ deſuꝑ ꝯtexta ꝑ totũ. p̄s. xxj.
Diuiſerũt ſibi veſtimẽta mea. Iſte fuit mult̃ vul-
neribus ſauciatus Iſa. liij. Ip̄e em̄ vulnerat⁹ ẽ ꝓ-
pter iniq̇tates nr̃ãs: attrit⁹ eſt ꝓpter ſcelera nr̃a. In
his igit̃ ẽ magnũ hr̃e patiẽtiã. mai⁹ hr̃e leticiã. ma
ximũ dare beneficẽtiã. Xp̄s oĩa iſta habuit. nõ em̄
ea tm̄ poꝛtauit patiẽter: iuxta illḋ Iſa. xlij. Tacui.
ſꝑ ſilui. patiẽs fui. Non tm̄ letãter: iuxta illud P̄s.
xxix. Cõcidiſti ſaccũ meũ: circũdediſti me leticia.
S; etiã ſuis occiſoꝛibus bñficiũ impẽdebat du; ꝓ
eis oꝛabat: dicẽs. Pater dimitte illis: q2 neſciũt q̇d
faciũt. Et ſic iſte agn⁹ in cruce exiſtẽs cognouit pa
trẽ: ſpm̃ ſuũ ſibi recõmendãdo. cognouit ꝛ matre;
de ea ſpecialẽ curã habẽdo. cognouit etiam ſuos
crucifixoꝛes ꝓ eis oꝛando. Eius oꝛatio de eis mul
tos cõuertit ꝛ deo recõciliauit. ideo in miſſa Agn⁹
dei: ter cantat̃. q̃ſi dicat ecclĩa. Agne qui cognoui-
ſti patrẽ: ſpm̃ tuũ in ſuis manib⁹ recõmẽdãdo: mi
ſerere nobis. Agne q̇ cognouiſti matrẽ de ea ſpeci
alem curã habẽdo: miſerere nobis. Agne q̇ cogno
uiſti inimicos tuos ꝓ eis oꝛãdo ꝛ eos ḋo pacificã
do: dona nobis pacẽ. Scdo fuit agn⁹ mãſuetus
Sic̃ em̄ agn⁹ q̄ñ occidit̃ non murmurat neq̄ recla-
mat: ſ; tm̄ q̃ſdã voces q̃rulas emittit. ſic etiã xp̄us
nõ remurmurauit nec reclamauit Iſa. liij. Sicut
ouis ad occiſionẽ ducit̃: ꝛ q̃ſi agn⁹ coꝛã tondẽte ſe
obmuteſcit: ꝛ nõ apuit os ſuũ. ſ. ad blaſphemãdũ
vel murmurandũ. Emiſit tñ quaſdã voces pie cõ
quiſitõis. vnã emiſit ad patrẽ: dicẽs Math. xxvij.
De⁹ deus me⁹: vt q̇d dereliq̇ſti me. Aliã emiſit ad
matrẽ: dicẽs Hiere. xv. Ve mihi mater mea: qua-
re genuiſti me viꝝ rixe. viꝝ diſcoꝛdie i vniuerſa ter
ra. Iudei em̄ ſepe rixabant̃ cũ eo. ꝛ ſepe inter ſe ad
diſcoꝛdias ꝯueniebãt. Sepe em̄ ip̄m maledicebãt.
vñ ſubdit̃. Oẽs maledicũt mihi. Tertiã emiſit ad
circũſtãtes ꝛ p̄tereũtes Treñ. j. O vos oẽs q̇ trãſi-
tis ꝑ viã attẽdite ꝛ videte ꝛc. Quartã emiſit ad ter
rã Iob. xiij. Terra ne opias ſãguinẽ meũ: neq̄ iue
niat locum i te latẽdi clamoꝛ me⁹. Quintã emiſit
ad celu;: dicens Hiere. ij. Obſtupeſcite celi ſuper
hoc. i. ſuper oppꝛobrijs ꝛ iniurijs a iud eis mihi il-
latis. Et ſequit̃. Duo em̄ mala fecit pplĩs meus.
me dereliq̇rũt fontẽ aq̄ viue: ꝛ foderũt ſibi ciſter-
nas diſſipatas. Ac ſi dicat. Iſta duo mala fecerũt
iudei. q2 me q̇ ſum fons aque viue deſiccauerũt. i.
occideiũt. ꝛ Barrabã q̇ erat aq̄ turbida ꝯſuauerũt
ꝛ bibere dimiſerũt. Dixi ſecundo ſubdit̃ ſaluta-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ris victima:cum dicit. Qui portatur ad victimaꝫ.
Xp̄us fuit agn⁹ victimat⁹. Eſt aūt differētia int̄ ho
ſtiā ꝛ victimā. q2 hoſtia dr̄ ſacrificiū ꝓ hoſtib⁹ vin-
cēdis. victima aūt ꝓ hoſtib⁹ victis. Caro igit̄ i xp̄i
paſſiōe fuit hoſtia. q2 fuit ꝓ hoſtib⁹ vincēdis. poſt
paſſionē aūt victima. q2 fuit ꝓ hoſtib⁹ victis. Siue
aūt eēt hoſtia ſiue victima: oportebat vt igne accē
deret̄: vt ſic fum⁹ eēt dn̄o odorifer⁹. Talis victima
ſiue hoſtia fuit xp̄s Eph̄.v. Dilexit nos ꝛ tradidit
ſemetip̄m ꝓ nobis oblationē ꝛ hoſtiā deo i odorē
ſuauitatis. Iſta aūt hoſtia vt eēt odorifera: fuit q̄-
druplici igne inflāmata. Prīo vicꝫ igne amoris. d̄
q̊ dr̄ Lu.xij. Ignē veni mittē i t̄rā. Magnū īdiciū a-
moris ē dare amico ſuo tp̄alē ſb̄aꝫ. mai⁹ ē dare i ob
ſequꝫ ꝑſonā ſuā. maximū ē dare in mortē vitā ſuā.
Iſtud maximū ſignū amoris habuit xp̄s Io.xv.
Maiorē charitatē nemo hꝫ q̄ꝫ vt aīaꝫ ſuā pōat q̄s
ꝓ amicis ſuis. Scd̄o iſta victima fuit inflāmata
igne doloris. Quāto em̄ caro ē meli⁹ ꝯplexionata
tāto ē maioris doloris ſenſitiua. Caro em̄ ocl'i ma
gis ſentit dolorē q̄ꝫ caro calcanei. q2 ē meli⁹ ꝯplexi
onata. Caro igit̄ xp̄i fuit manu ſpūſſcti de puriſſi-
mis ſāguib⁹ ꝟgis facta. ꝛ iō fuit optie ꝯplexiōata.
ꝛ ꝓpt̄ h̄ fuit maioris doloris ſēſitiua. Tertio iſta
victima fuit inflāmata igne paſſiōis. de q̊ dr̄ i p̄s.
xvj. Igne me examiaſti ꝛc̄. Itē p̄s.cj. Oſſa mea ſi
cut cre.aru. Si em̄ oſſa fuer̄t ꝯcremata: manifeſtū
ē q̄ caro ꝛ pellis ꝯcremata fuit. Quarto iſta vi-
ctima fuit inflāmata igne ꝯpaſſiōis. Magna q̄deꝫ
ꝯpaſſiōe replebat̄ qn̄ matrē deſolatā ꝛ afflicā vide
bat. qn̄ apl'os diſꝑſos ꝛ i errore ꝓlapſos cernebat.
qn̄ ſuos crucifixores in freneſim ꝯuerſos reſpicie-
bat. Sicut em̄ pi⁹ pr̄ qn̄ filiū ſuū freneticū i ip̄m in-
ſurgētē dolet ꝛ plorat nō ꝓpt̄ ſuā iiuriā: ſꝫ filij furiā.
ſic xp̄s nō ſuos dolores: ſꝫ ꝑditōeꝫ ſuoꝝ īterfectoꝝ
dolebat Heb.v. In dieb⁹ carnis ſue p̄ces ſupplica
tiōeſq3 ad deū fudit. Ecce q2 orabat cū clamore va
lido. ecce q2 clamabat ꝛ lachrymis offerēs. ecce q̄a
plorabat ꝛc̄.

De eodem. Sermo lxxxv.

Hic ē ſāguis meus no-

b ui teſtamēti q̄ ꝓ mlt̄is effūdet̄ Mar.xiiij
Cōſtātin⁹ i li. d̄ nat̄is liq̄doꝝ dic. Qui na
t̄rib⁹ ſuis ſāguinē calidū imbiberit: i ſe ꝓꝓrij ſāguis
ꝓuocat effluxū quē nat̄ali q̄dā ꝟtute extrahit ꝛ e-
ducit. Spūal'r. ſic q̊ int⁹ i mēte ſorbet paſſiōis xp̄i
fluxū ꝛ refluxū: ſentit i ſe ſuauitatē ꝛ btitudinē ſē-
pit̄ne gl'ie. Alan⁹. Qis q̊ xp̄i ſāguinē deuota men-
te ꝯpaſſiōis ibiberit: infinitā mētis dulcedinē eter
nalit̄ deguſtabit. Sꝫ q2 nat̄a hūana ꝑ paſſionē cru
cis trāſiuit d̄ ꝯtumelia i gl'iaꝫ. iō gl'iat̄ mr̄ eccl'ia in
introitu miſſe: di. Nos aūt gl'iari oportꝫ i cruce dn̄i
ꝛc̄. q2 in ea ꝟa ē ſal⁹ mētis ꝛ corꝑis. de q̊ Fulgēti⁹.
Sanitatē mētis ꝛ corꝑis ꝯſecuti ſum⁹ ꝑ ꝟtutē feli
ciſſime paſſiōis xp̄i. De q̊ thema. Hic ē ſāguis ꝛc̄.
In ꝟbis p̄miſſis duo inuūtur. Prīo noui teſta-
mēti ꝯfirmatio: ibi. hic ē ſāguis noui teſtamti. Se-
cūdo ſubdit̄ ſāguis effuſiōis rō: ibi. q̄ ꝓ mlt̄is effū
det̄. De p̄ dr̄. Hic ē ſāguis me⁹ no. teſta. Pro q̊
ſciēdū q̄ oē teſtamentuꝫ: ſicut dr̄ Heb.ix. ꝯfirmat̄
morte teſtatoris. ꝛ iō de⁹ voluit vtrūq3 teſtamētuꝫ
videlꝫ vet⁹ ꝛ nouū ꝯfirmare ꝑ ſāguinē. De ꝯfirma-
tōe veteris teſtamēti ꝑ ſāguinē dr̄ Heb.ix. Lecto
em̄ oi mādato legis a moyſe vniuerſo ppl'o accipi
ens ſanguinē vituloꝝ ꝛ hyrcoꝝ cū aq̄ ꝛ lana cocci
nea ꝛ hyſopo. ip̄m q̊ꝫ libꝝ ꝛ oēꝫ ppl'm aſꝑſit dicēs
Hic ē ſāguis teſtamti qd̄ ad vos mādauit de⁹. De
ꝯfirmatōe noui teſtamēti ꝑ ſāguinē dr̄ i auc̄te pre-
miſſa. Hic ē ſāguis me⁹ noui taſtamti. Notādū
q̄ xp̄s i iſto teſtō qd̄ i ſua paſſiōe ꝯdidit octo lega-
ta diuiſit: ſic dic̄ Amb. Auctor hūani generꝭ exn̄s
i cruce pietatis officia diuidebat. ꝑſecutōeꝫ apl'is.
pacē diſcipul'. corp⁹ iudeis. pr̄i ſpm̄. ꝟgini paranym-
phū. latroni padiſū. pctōrib⁹ iferuū. crucē penitēti
b⁹ delegauit. Prīo igr̄ legauit ꝑſecutōeꝫ apl'is ꝛ
mortē. illd̄ ei ip̄is legauit qd̄ ip̄e poſſidet Io.xv. Si
ꝑſecuti me ſt̄ ꝛ vos ꝑſeq̄nt̄. Et iſtd̄ legatū ꝑfecte fu
it ab apl'is oib⁹ ſolutū. q2 ꝑſecutōeꝫ hūer̄t ꝛ mortē
ſuſtinuer̄t. hereditas ei trāſit ad hēdes cū ſuo onē
ꝛ honore. De⁹ igr̄ hereditati et̄ne btitudis adiūxit
on⁹. i. tolerātiā paſſiōis. Cū iſto ei onē hūit xp̄s eā
dē btitudinē Lu.vlt̄. Oportuit xp̄ꝫ pati ꝛ ita itra-
re i gl'aꝫ ſuā. Habuer̄t eā apl'i Act̄.xiiij. Per mul
tas tribulatōes oꝫ nos itrar̄ i regnū celoꝝ. Hn̄t eā
oēs fideles.ij. Thi.iij. Oēs q̊ volūt pie viuē in xp̄o
ih̄u ꝑſecutōꝫ patiet̄. Qui igr̄ vult aſſeq̄ et̄nā btitu-
dinē ꝛ nullā pati tribulatōꝫ: videt̄ q̄ velit eē xp̄o di
gnior: ꝛ apl'is ſāctior: ꝛ cūctis fidelib⁹ melior. Hie-
ro. Difficile ē imo ipoſſibile vt p̄ntib⁹ q̄s ꝛ futuris
fruat̄ bōis. ꝛ vt d̄ delitijs trāſeat ad delitias. vt hic
vētrē ꝛ ibi mētē ipleat. ꝛ in vtroq3 ſecl'o ſit p̄m⁹: ꝛ i
vtroq3 appareat gl'ioſ⁹. Scd̄o legauit diſcipulis
pacē Io.xiiij. Pacē relinq̊ vob̄ pacē meā do vob̄.
Habuit ei xp̄s.lxxij. diſcipl'os q̊ nō erāt ita fortes
ſic̄ apl'i ad ſuſtinēdū ꝑſecutōꝫ. ꝛ iō reliq̄t eis paceꝫ
nō tm̄ pectoris vl' et̄nitatꝭ: ſꝫ etiā tp̄is. Nō ei īfirmis
ꝛ debilib⁹ ſtati ſt̄ grauia iponēda. hēm⁹ ei ex euāgel'.
Mat.ix. q̄ nō ſt̄ triſtia iponēda feſtiuis: nec fortia
infirmis. nec iſolita iexꝑtis. Prīo ei nō ſt̄ iponēda
triſtia feſtiuis: qd̄ innuit̄ ex eo qd̄ dicit dn̄s ibidē.
Nūq̄d p̄nt filij ſpōſi lugē q̄ꝫdiu cū illis ē ſpōſ⁹: illi
ſ. q̊ ſꝑ cū d̄o illd̄ feſtū faciūt. De q̊ dr̄ i p̄s.lxxv. Re
liq̄e cogitationū diē feſtū agēt tibi. Talib⁹ nō dn̄t
iponi triſtia: ne ipediant̄ ꝛ turbent̄ i ꝯtēplatōe iter-
na. Scd̄o nō ſūt iponēda fortia infirmis. vn̄ ſb̄dit
Nemo āt imittit ꝯmiſſurā pāni rudis ad veſtimtū
vet⁹. Vet⁹ veſtimētū ē ꝯuerſatio vet⁹. pānus āt ru
dis. i. nou⁹: ē doctrina q̊ iducit ad ꝯtēptū t̄renoꝝ.
Sūt āt tales infirmi q̊ nō ſt̄ ſtati ad t̄renoꝝ ꝯtēptū
iducēdi. Tertio nō ſūt iponēda inſolita iexꝑtis. iō
ſb̄dit. Nec mittūt vinū nouū i vtres veteres. Per
vtrē veterē itelligit̄ mens aſſueta t̄renis. ꝑ vinū no
uū doctrina q̊ inducit ad appetitū celeſtiū. Sꝫ ho
mines aſſueti diligere t̄rena nō ſtati ſunt cogendi
ad celeſtia. Tertio legauit corp⁹ ſuū iudeis. vt. ſ.
ip̄m crucifigerēt ꝛ ſic noſtrā ſaluatiōem ꝑficerent.
Iob.ix. Terra. i. caro xp̄i de noſtra ſubſtātia terre
na aſſumpta: data eſt in manib⁹ impij. ſ. pylati ſi-
ue iudeoꝝ. Corp⁹ aūt chriſti erat quidā ſaccus di-
uinus: in quo erāt tria p̄cioſa incluſa. ſcꝫ ſanguis:
anima: ꝛ diuinitas. Chriſtus igit̄ de carne ſua fe-
cit emplaſtrū in quo inflatura noſtre ſupbie fran-
geretur. Auguſtin⁹. Ecce habes hūilitatis exem-

UVA. BHSC. IyR_034_1

plꝰ:ſupbie medicamētū. De ſanguie em̄ ſuo fecit
collirīū quo cecitas nr̄e ignorātie curaret Apoca.
iij. Collirio iunge ocłos tuos vt videas. Aiaʒ dedit
i pciū q̄ fuos ſuos redimeret. Mat. xx. Dare aiaʒ
ſuā i redēptōeʒ ꝓ mł̄tis. Deitas fuit balſamū q̄ fe-
tor nr̄e imūdicie tolleret Ecci. xxiiij. Sic cynamo
mū ꝛ balſamū aromatizās odorē dedi. Quarto
legauit prī ſpm̄ Luc. xxiij. Pr̄ i manꝰ tuas ꝯmēdo
ſpm̄ meū. In h̄ dat nobis exēplū ꝙ i manꝰ dei de-
bemꝰ recōmēdare ſpm̄ nr̄m. Illō em̄ qđ ē i manu
ē ſecurū an̄ ꝯſpectū ꝛ ē pcioſū. Aie ḡ q̄ ſūt i manu
dei ſunt ſecure: ita ꝙ nunq̄ꝫ pdunt Jo. x. Nō rapi-
et eos q̄ſq̄ꝫ de māu mea. Sūt đo ꝓxie: ita vt diuia
viſiōe fruūtur Iſa. xlix. Ecce i mātbꝰ meis deſcri-
pſi te: muri tui corā ocl'is meis ſp. Sūt pcioſa: ita
vt i ornamēta dei aſſumunt. Sicut em̄ anulꝰ ornat
manū: ſic aie ſctōꝝ q̄dāmō ornāt deum. Vn̄ dixit
dn̄s de q̄dā magno pctōre Hiere. xxij. Viuo ego
dicit dn̄s. qꝛ ſi fuerit Jeconias filiꝰ Joachim regis
iuda anulꝰ i manu dextera mea ide euellā eū: ꝛ da
bo te i manu q̄rētiū aiaʒ tuā. Quīto legauit vgi
ni paranymphū: cū dixit. Mł̄ier ecce filiꝰ tuꝰ. Qđ
q̄dē facē voluit triplici rōne. Pͥo rōe ſui. dederat
em̄ legē Exo. xx. Honora patrē tuū ꝛ matrē tuam
Decebat igr̄ vt ꝯditor legis legē ſuā ſuaret. Scđo
rōe nr̄i. vt nos doceat ꝙ de parētibꝰ nr̄is nō tm̄ i vi
ta: ꝫ etiā i morte curā hr̄e debeamꝰ. Tertio rōe vir
ginis. amittebat ei filiū: ꝛ iđ ꝓ ꝯſolatōe dimittebat
ſibi fidelē diſcipulū: ꝫ tn̄ talis ꝯſolatio ille ſibi eſſe
nō pōtat. đ quo dic̄ Ber. O q̄lis ꝯmutatio. iohēs
ꝓ Jeſu tradit. ſuꝰ ꝓ dn̄o. diſcipulꝰ ꝓ mgr̄o. filiꝰ ze-
bedei ꝓ filio dei. purꝰ hō ꝓ puro deo. Sexto le-
gauit latroni pādiſū: dicēs. Amē dico tibi. hodie
mecū eris i pādiſo. Ecce q̄lis modꝰ fuit intrādi. qꝛ
hodie. Ecce q̄ꝫta celeritas: mecū eris. Ecce q̄ꝫta be
ata ſocietas. i pādiſo. ecce q̄ꝫta loci amenitas. Iđo
aūt xp̄s iſti latroni ſic fuit liberał. qꝛ in illa ſocieta
te triū erat vnꝰ totalr̄ bonꝰ. ſ. xp̄s. erat alt̄ totalr̄ ma
lus: ſic latro a ſiniſtris poſitꝰ erat. tertiꝰ mediocrit̄
bonꝰ ꝛ mediocrit̄ malꝰ: ſic latro a dextris poſitus.
Ipe em̄ nec oino erat malꝰ. qꝛ culpabilē ſe cogſce
bat. nec erat oio bonꝰ qꝛ adhuc grāʒ n̄ erat aſſecutꝰ
Habuit igr̄ ſe laudabilr̄ ad totalr̄ bonū. qꝛ ipꝫ ex-
cuſauit. ad tōlit̄ malū: qꝛ ipꝫ icrepauit. ad ſe medi-
ocrit̄ bonū ꝛ mediocrit̄ malū: qꝛ veniā poſtulauit.
Septio legauit pctōribꝰ infernū: cū dicet Mat.
xxv. Diſcedite a me maledicti. i ig. et. Qđ q̄dē le-
gatū valde ꝯpetit eis. qꝛ pulcriꝰ ſtāt i inferno q̄ꝫ ſta
rēt i paradiſo. qđ oñdit̄ triplici exēplo. Primū eſt
qꝛ potiꝰ mãet porcꝰ i luto q̄ꝫ i florido prato. Porcꝰ
ē luxurioſus: q̄ ſp in imūdicijs volutat̄. ij. Pet. ij.
ſus lota i volutabro luti. Iđo porcꝰ potiꝰ mãet i lu
to infernał feditatis q̄ꝫ maneret i prato florido ce-
leſtis amenitatis. Secūdū exēplū ē. qꝛ potiꝰ ſtat ſer
uus i cloaca q̄ꝫ i camera picta. Seruꝰ ē auarꝰ Col.
iij. Auaricia ē ſimulacroꝝ ſeruitꝰ. Talis ſuꝰ potiꝰ
ſtat i cloaca infernali q̄ꝫ i camera picta celeſti. Ter
tiū exēplū ē ꝙ potiꝰ ſtat latro i patibulo q̄ꝫ i regali
ſede aut ſolio. Latro ē ſupbꝰ q̄ furat̄ đo illđ qđ ē ꝓ-
priū dei. ſ. gl'iaʒ Iſa. xlij. Gloriā meā alteri nō da-
bo. Talis igit̄ latro potiꝰ ſtat i patibulo infernalis
tormētij q̄ꝫ ſtaret i ſolio maieſtatis dei. Octauo le
gauit crucē penitētibꝰ volentibꝰ penite Luc. ix. Si
q̄s vult venire poſt me abneget ſemetipm̄. Quid
aūt ſit abnegare ſemetipm̄: dic̄ Gre. i omeł. Relin
q̄mꝰ noſmetipos q̄les peccādo fecimꝰ nos: ꝛ ma
neamꝰ q̄les ꝑ grāʒ facti ſumꝰ. Ecce em̄ q̄ ſupbꝰ fuit
ſi hūił factꝰ ē: ſeipm̄ reliq̄t. ſi luxurioſus vitā mu-
tauit: ſeipm̄ negauit in h̄ qđ fuit. ſi auarꝰ largiri di
dicit ꝛ aliena rape deſiſtit: ſeipm̄ reliq̄t. eſt q̄d ē ipe
ꝑ naturā: ꝫ non ipe ꝑ maliciā. Vn̄ ſubdit̄. Tollat
crucē ſuā ꝛ ſequat̄ me. vbi dic̄ idē Grego. Duobꝰ
modꝭ crux tollit̄. cū. ſ. ꝑ abſtinētiā affligit̄ corpus
aut ꝑ ꝯpaſſiōeʒ ꝓxi affligit̄ aīmꝰ. Dixi ſcđo tāgit̄
ſāguis effuſiōis rō cū ſubdit̄. q̄ ꝓ mł̄tis effūdet̄. Et
h̄ mł̄tiplici rōe ꝛ vtilitate. Pͥo vt eēt fedis ꝛ im-
mūdis i ablutōeʒ ſordiū. Scđo vt eēt laborātibꝰ i
pn̄ia adiutoriū. Tertio vt eēt pugnātibꝰ i p̄ſidiuʒ.
Quarto de mūdo exeūtibꝰ i ſalutis ſignū. Di-
xi p̄ effuſus ē ſāguis xp̄i vt eēt fedis ꝛ imūdis i ab
lutionē ſordiū Apoc̄. j. Dilexit nos ꝛ lauit nos in
ſāguie ſuo a pctis nr̄is. Heb. ix. Si ſāguis hyrco-
rū aut vituloꝝ: aut thauroꝝ aut cinis vitule aſper
ſus inq̄natos ſctificabat ad emūdatōeʒ carnis: q̄n
tomagis ſāguis xp̄i q̄ ꝑ ſpm̄ſctm̄ ſemetipm̄ obtu-
lit imaculatū đo: ꝛ emūdauit ꝯſciaʒ nr̄āʒ ab opibꝰ
mortuis ad ſuiēdū đo viuēti. j. Jo. j. Sāguis Jeſu
xp̄i filij eiꝰ emūdauit nos ab oī pctō. Hiero. Nihil
tā efficax ad curandū ꝯſcie vulnera: necnō ad pur-
gādū mētis faciē q̄ꝫ ſedula paſſiōis xp̄i meditatio:
ꝛ ſāguis nobis valde reuerēdi: quē xp̄s i cruce fe-
cit nr̄m pciū. i altari nr̄m poculū. i exilio nr̄m viati
cū. i deſto nr̄m ꝯductū. i celo aduocatū. Paſſio ei
tua dn̄e vltimū refrigeriū: ſingulare remediū. Sꝫ
miſi pctōres h̄ ſāguie mūdāt̄ q̄ꝫtū i ſeipis ē. ꝛ pol-
luūtur cū mortali pctō cōſentiūt. q̄bꝰ aplꝰs dicit il
lud Heb. x. Irritā quis faciēs legē moyſi: ſine vl-
la miſeratōe duobꝰ aut tribꝰ teſtibus ſupple ꝯuictꝰ
morit̄. q̄ntomagis putatis maiora ꝛ deteriora me
reri ſupplicia q̄ filiū dei ꝯculcauerit: ꝛ ſanguinē te
ſtamēti pollutū duxerit in quo ſāctificatꝰ ē. Gloſ.
Cōculcat xp̄m q̄ libere peccat abſq̄ꝫ timore ꝛ peni-
tētia. ꝛ q̄ eo indigne participat ſanguinē pollutuʒ
ducit: ſi ab eo mūdatꝰ ad vomitū redit ꝛ penitē ne
gligit. Bern̄. Ve tibi q̄cunq̄ꝫ es q̄ deſideras redire
ad lutū: reuerti ad vomitū. putas ꝙ placidos habe
bis in iudicio: q̄s mō tanto deſperato vis hr̄e aior
Et nota q̄ꝫuis pctōr ſāguinē xp̄i polluat: xp̄s tn̄
eū q̄ꝫdiu viuit ad emūdatōeʒ vocat ꝛ inuitat Heb.
xij. Acceſſiſtis ad ſāguis aſpſionē meliꝰ loquētē q̄ꝫ
abel. qꝛ ille vidictā: iſte ſalutē. ille dānatōeʒ: iſte ſal
uatōeʒ clamat. Ber. Clamat vulnꝰ: clamat clauꝰ.
qꝛ miſcđie dei nō ē numerꝰ. fodiuut pedes: fodiū
tur manꝰ. vt ꝑ foramia mihi liceat ſuggē mel đ pe
tra: oleū de ſaxo duriſſimo. Scđo xp̄i ſāguis ē i
adiutoriū i opibꝰ pn̄ie laborātibꝰ: allicies eoꝝ vo-
lūtatē. ſic ſāguis dat̄ ad lābēdū canibꝰ vt alliciant̄
ad ſeq̄ndū cū magno labore p̄dā ſuā. ps. lxvij. In-
tingat̄ pes tuus in ſāguie. ſ. paſſiōis: vt ſic ardenti
us ꝛ frequētius p̄dam tuā videas ꝛ xp̄m ſequaris
Qđ apparet Apoc̄. xix. qui erat veſtitus veſte aſp
ſa ſanguie: ꝛ exercitus celi. ſ. celeſtiū viroꝝ ſeq̄ban
tur eū. Augꝰ. aūt dicit. O homo noli timere mor-
tes ꝛ ꝯtumelias ꝛ crucē. qꝛ ſi h̄ noceret hoi: nō pa-

UVA. BHSC. IyR_034_1

tereť filius dei. Tertio ē pugnātibus in pſidiuʒ. Ipſe eṁ aiat hoies ad aggrediēduʒ certamē. Qđ bñ ſignatū ē.j. Mach.vj. vbi dr. Oñderūt elephātibꝰ (qđ ē aial naturalr timidū ⁊ frigidū) ſāguineʒ vue ⁊ mori.i.ſctoꝝ martyꝝ ad acuēdos eos ad pliū. Et h naturale exēplū ē. Sāguis ei aſpectꝰ dat audaciā pugnādi. ꝓpť qđ dr.j. Pe.iiij. Xpo in carne paſſo: ⁊ vos eadē cogitatōe armami. Ber. In h mūdo i ſtadio pugnamꝰ: ⁊ i certamie poſiti ſumꝰ Verbi grā. Mortuꝰ eṁ ē dñs nr: vt q̄ hūc liuorē ⁊ plagas nō ſuſcepit: i futuro iudicio glioſus miles nō apparebit. Et Augꝰ. Ido mortuꝰ ē vt moreret dñs ꝓ ſuo. vt ſuꝰ nō timeret mori ꝓ dño. Itē ſanguis xpi pugnaturos ꝯfortat ad ſuſtinēduʒ Heb. xij. Recogitate eū q̄ talē ſuſtinuit aduerſus ſemetipm ꝯdictōeʒ. Et poſtea dr. Nōdū eṁ vſqꝫ ad ſanguinē reſtitiſtis. Ido aduerſus ſāguinē repugnātes: indui debemꝰ tunica xpi ſic boni milites: ne timeamꝰ ſi ſāguinē ꝓ ipo fundamꝰ. ſic eṁ pugiles faciūt. Ber. Bonꝰ miles vulnera nō ſentit ſua: dū benigni regꝭ ītueť vulnera. Itē ſāguis xpi pugnātē roborat ad triūphū. vñ cū iuſti ⁊ pbi deficiūt in lite: tñ viſo regis ſigno ⁊ ipſo rege i pſſura exiſtēte vires reſumūt Apoc. xij. Vicerūt euʒ ꝑ ſanguinē agni. Propť qđ dic̄ Ber. Reſpice fideľ aia i facieʒ xpi tui ⁊ videbis eū dorſo flagellato. lať apto. capite reſtibꝰ coronato. pedibꝰ ⁊ manibꝰ clauis pforato. Volue ⁊ reuolue a capite vſqꝫ ad pedes. a latere in latꝰ: ⁊ nihil inuenies niſi dolorem ⁊ cruoreʒ.

Quarto xpi ſāguis de mūdo exeūtibꝰ ē in ſecuritatē ⁊ i ſignū glie ꝑcipiēde. Attēdēdū ꝙ i morte q̄ eſt mediū inť vitā pñtē ⁊ futurā habitāt demōes infeſtādo ⁊ tēptādo Geñ. iij. Tu inſidiaberꝭ calcaneo eiꝰ. Propť qđ dic̄ Gre. Aſſidua tēptatōe temptat: vt ſaltē tedio vīcat. Et ſic cū poniť ſignū regꝭ ſuꝑ aliquā domū: timēt hoſtes eā inuadere. ſic ⁊ demones. vt dr ps. lxiiij. Timebūt gentes q̄ habitāt ťmios a ſignis tuis. Et ꝓpť h etiā nō ſine cā añ oculos morietiū poniť crux: in ſignū huiꝰ qđ dr Exo. xij. Cū dñs viderit ſāguinē in ſuplimiari: ⁊ i vtroqꝫ poſte trāſcēdet oſtiū domꝰ: ⁊ nō ſinet ingredi ꝑcuſſorē domos vr̄as ⁊ ledere. Itē Glo. Sāguinis xpi mēoria ab extermiatore nos ꝯſuat. Itē ibidē. Uidebo ſāguinē ⁊ trāſibo vos. i. nō ꝑcutiā. nec erit plaga. ſ. eťna diſꝑdēs qñ ꝑcuſſero terrā egypti. i. ciues huiꝰ ſeculi. Nō ſolū aūt ſāguis xpi cōſuat hic exñtes: ſ; itroducit i gliam eťnaʒ ibi gaudētes. Eſt eṁ ſignū q̄ oñſo intrať ad celū: cū Aug. dicat. Sāguinis effuſio iebriās angelos. ſatiās ſctōs. potās ſitibūdos. viuificās mortuos. iuſtificās pctōres. iferos diſſipās. mundū redimēs. celū reparās ſctis oibꝰ ꝯferēs gaudiū ſempiťnū. Attēdendū ꝙ ſi aliq̄s igrediť curiā regis: oēs q̄ hñt ſiľes veſtes pñt itrare. q2 pſumiť ꝙ ſint de familia eiꝰ. Sic certe intrabūt curiā celeſtē q̄ veſtē xpi habuerint ſanguie tinctā pari rōe. Apoc. vlť. Bti q̄ lauāt ſtolas ſuas i ſāguie agni vt habeāt ptātē i ligno vite: ⁊ ꝑ portas intrāt ciuitatē ſic̄ xps itrauit Heb. ix. Hñtes fiduciā in itroitu ſctoꝝ i ſāguie xpi. Propť qđ dic̄ Anſel. O q̄ꝫ glioſū nr̄e ſalutis pciū ꝑ qđ de inferni miſeria liberamur. ꝑ qđ i vita reficimur ⁊ potamur. ꝑ qđ i pr̄ia glia ⁊ honore coronamur. Itē nota ꝙ

ſāguis xpi hʒ alias q̄ttuor vtutes. ꝑ hūc eṁ vēditꝰ redimiť. mortuꝰ viuificať. reus recōciliať. ⁊ animꝰ delectabiľr potať ⁊ iebriať. Primo vēditꝰ ⁊ captiuus liberať Iſa. lij. Gratꝭ venūdati eſtis: ⁊ ſine argēto redimemi. Sʒ q̄ pcio oñdit Petrꝰ.j. Pe.j. dicēs. Nō corruptibilibꝰ auro vľ argēto redēpti eſtꝭ de vana vr̄a ꝯuerſatōe pťne traditōis: ſ; pcioſo ſāguie q̄ſi agni imaculati xpi. Attēde quāti valoris ſit qđ ꝓ te datū ē: qđ cogita ⁊ noli vilipēdere. Secūdo ꝑ ſāguinē xpi mortuꝰ viuificať Io. vj. Niſi mādicaueritis carnē filij hois ⁊ biberitis eiꝰ ſāguinē nō habebitis vitā i vobis. Nō ſolū āt dat vitā grē: ſ; ſpeʒ veniēdi ad vitā glie. vñ ſubdiť. Qui māducat meā carnē ⁊ bibit meū ſāguinē hʒ vitā eťnā. ſ. nūc i ſpe ⁊ tādē i reſurrectōe. Aug. Venit xps i carne vt hoies māducarēt: ⁊ mācbat apđ patrē vt angelos paſceret. Tertio ꝑ ſāguinē xpi reꝰ ⁊ diſcors recōciliať ſiue pacificať Coľ.j. Pacificās ꝑ ſanguinē crucis eiꝰ: ſiue q̄ i ceľ: ſiue q̄ in ťris ſť. Pacificauit eṁ deꝰ vno die hoieʒ ⁊ āgelū: celū ⁊ terrā. vt ſit vna die glia i celis: ⁊ i ťra pax fieret hoi libato: ad Ro. v. Iuſtificati i ſanguie ipiꝰ ſalui erimꝰ ab ira ꝑ ipm. Ber. Ille cibꝰ ē egrotis medicina. ꝑegrinātibꝰ dieta. debiles ꝯfortat: ⁊ delectat valētes. lāguorē ſanat. ſuat ſanitatē. corpꝰ nutrit. cordis palatū ſaporoſuʒ facit. fit hō ide māſuetior. ad correptiōem patiētior. ad laborē ſagacior. ad cautelā hūilior. ꝑ pſciaʒ acceptior. ad obediendū paratior. ad grāꝝ actōes ſollicitior ac deuotior. Quarto aimꝰ h ſāguie delectabiľr potať ⁊ ſobrie iebriať Mat. xxvj. Accepto calice grās egit dedit diſcipuľ ſuis: dicēs Bibite ex h oēs. hic ē ſāguis meꝰ noui teſtamēti q̄ ꝓ mľtis effūdeť. Glo. O felix ebrietas. ſalutarꝭ ſatietas. q̄ q̄ꝫto copioſiꝰ bibiť: tāto āpliꝰ ſoſpitatē mētibꝰ donare dignať. ps. xxij. Calix meꝰ iebriās q̄ꝫ pclarꝰ ē. i. ſāguis xpi q̄ ſic iebriat vt ſobrios reddat q̄ꝫ pclarꝰ ē. dat ei claritatē vite eťne. Ber. O Ieſu fōs idefičiēs hūana corda reficiēs: ad te curro te ſoluʒ ſitiēs. tu mihi ſalꝰ ſufficiēs. Hūc potū boni ⁊ amici bibūt ad ſuā delectatōeʒ ⁊ ſalutē. Sʒ đ mľtis dr illđ.j. Coꝝ. xj. Qui māducat ⁊ bibit idigne: iudiciū ſibi māducat ⁊ bibit. Bōis āt dr illđ Cañ. v. Bibite ⁊ comedite amici mei ⁊ iebriami kmi. Hi ſūt de q̄bꝰ dr Ezech. xxxix. Comedetis adipē ad ſaturitatē ⁊ bibetis ſāguinē ad ebrietatē de victima quā imolabo vob. Hi ei ſť pulli aq̄le đ q̄bꝰ dr Iob. xxxix Pulli eiꝰ lābūt ſāguinē. Ipſi ad h ſť vocati vt cuʒ medulla tritici gľaʒ corpis xpi ⁊ ſāguinē vue biberēt meraciſſimū: vt dr Deuť. xxxij. Glo. đ q̄ ſcptuʒ ē. Hic ē calix noui teſtamti i meo ſāguie. Qz mirabiliť āt iſte potꝰ ꝯficiať Ber. oñdit di. Deꝰ q̄ mirabilis ē i oibꝰ: ſacerdotibꝰ mirabilior oñdiť dū mirabilia ꝑ eos opať: qđ nullis āgeloꝝ ordinibꝰ ⁊ nľlis ťrenis ptātibꝰ ē ꝯceſſū. dignificauit dñs face in eis vt cōſecrareť: ⁊ idipm faciat in altari: qđ ipſe xpus ꝓprijs manibꝰ fecit in cena paſchali.

Feria q̄rta. Sermo lxxxvj.

Vlnĕratus ē propter iniquitates noſtras. attritus ē propter ſcelera noſtra. diſciplina pacis noſtre ſuper eum: ⁊ liuore eiꝰ ſanati ſumus. Iſa. liij. Legiť ꝙ

UVA. BHSC. IyR_034_1

95

pellicanꝰ cū pullos ſuos excubauerit: tūc ſerpēs
multū pſequit̄ pellicanū. ⁊ dū pellicanꝰ nō adeſt:
ſerpēs repiēs arborē pullos occidit. Pellicanꝰ aūt
rediēs ⁊ vidēs pullos iterfectos: tribꝰ diebꝰ plāgit
eos mortuos. tertia aūt die cū roſtro vulnerat cor
ſuū: ⁊ de ſāguie ſuo pullos ſuos aſpgit: ⁊ ſic illi re
uiuiſcūt. Spūalr̄. p pellicanū itelligit̄ xp̄us q̄ dicit
ps. ci. Siīls factꝰ ſū pellicano ſolitudinis ⁊c. Ser-
pens ē diabolꝰ q̄ hūanū genꝰ occidit. ſ3 pellicanꝰ. i.
xp̄s i q̄nq3 ptibꝰ corpis vulnerari voluit: ⁊ ſic hoīes
mortuos viuificauit Oſee. vj. Viuificauit nos pꝰ
duos dies. i die tertia ſuſcitauit nos: ⁊ viuemꝰ i cō
ſpectu eiꝰ. Sumꝰ eīn viuificati i p̄ma die paſſiōis
ſue. ⁊ i ſcda die ſepulture. ſ3 ſuſcitati ſumꝰ die tertia
reſurrectōis ſue. Ideo Leuit̄. xvij. Aia oīs carnis i
ſāguie ē. ſ. xp̄i. quē ſāguinē effudit ꝓ nobis abūde
De q̄ thema. Vulneratꝰ ē ꝓpt̄ ini. no. In v̄bis p̄-
miſſis duo innuūtur. Pͦrio quō paſſio xp̄i fuit pe-
noſa: ibi. vulneratꝰ ē. Scd̄o oñdit̄ fuiſſe fructuoſa:
ibi. liuore eiꝰ ſanati ſumꝰ. De p̄ dic̄. Vulneratꝰ ē
Dicit Hiero. Iſaias nō tm̄ fuit ꝓpha: ſ3 etiā euāge
liſta. q2 nō tm̄ ꝓphauit i futuro: ſ3 etiā hyſtoriā paſ-
ſiōis xp̄i ſcripſit i p̄terito. Nā ipe paſſioēz xp̄i quā
p q̄ngētos ānos p̄uidens: eā ſic apte deſcribit ac ſi
eā p̄ntialr̄ ꝯſpexiſſ3: di. Vulneratꝰ ē ꝓpt̄ iniq̄ta. no.
⁊c. vbi ponit ꝙ ipa paſſio xp̄i fuit penoſa. Et pena
xp̄i deſcribit̄ tripl'r. Pͦrio fuit vulneratꝰ. ⁊ h̄ ido vt
redēptōis nr̄e p̄ciū de corpe ſuo emanaret. Corpꝰ
ei xp̄i erat tāq3 ſaccꝰ plenꝰ theſauro ⁊ tāq3 alabaſtꝝ
plenū vngēto. tanq3 apotheca plena balſamo. Hō
p̄o erat captiuꝰ vulneratꝰ ⁊ fetidꝰ. Voluit ğ xp̄us
vulnerari vt ſaccꝰ ſcideret̄ ⁊ theſaurꝰ ide exiret q̄ ca
ptiuꝰ redimeret̄. De iſto theſauro dr̄. j. Pet̄. ij. Nō
corruptibilibꝰ auro vl' argēto empti eſtis: ſ3 p̄cioſo
ſāguie: q̄ſi agni imaculati xp̄i ⁊ icōtamiati. De ſac
co v̄o in q̄ erat iſte theſaurus dr̄ Prouer. vij. Sac
culū pecunie ſecū tulit ⁊c. Ber̄. Saccū plenū miſi
cordia miſit deꝰ p̄r i t̄rā. Saccū inquā i paſſiōe cō-
ſcidēdū: vt effūdat̄ qd̄ i eo latet. ſ. p̄ciū nr̄m. Scd̄o
corpꝰ eiꝰ erat tāq3 alabaſtꝝ plenū vnguēto. ⁊ ideo
voluit vt illud alabaſtꝝ mlt̄is vulneribꝰ frāgeret̄:
⁊ ide vngētū p̄cioſū exiret q̄ vl'neratꝰ curaret̄. Iſta
vngēta petebat ſpōſa: dicēs Cant̄. ij. Trahe me pꝰ
te: curremꝰ i odore vngētoꝝ tuoꝝ. Iſta vngēta ſūt
ſuauia q2 delectāt corda. ⁊ ſunt ſanatiua q2 curant
peccata Eccl'i. xxxviij. Vngētariꝰ faciet pigmēta
ſuauitatis: ⁊ vnctiones cōficiet ſanitatis. Iſtis vn-
gentis eſt ſanatus ſamaritanꝰ vulneratus. ſ. vino
⁊ oleo. i. ſanguine chriſti: qui fuit tanq3 vinū inq3-
tum patrē letificauit. ⁊ fuit tāq3 oleū inq3tum ipm
ad miſcdiam iclinauit. Tertio corpꝰ xp̄i fuit tanq3
apotheca. ⁊ ideo voluit ꝙ iſta apotheca plēa balſa
mo apiret̄: ⁊ ide balſamꝰ efflueret q̄ fetidus ſanare
tur. Tūc aūt iſta apotheca fuit apta qñ vnꝰ militū
lācea latꝰ eiꝰ apuit. De odore illiꝰ balſami dr̄ Eccl'i.
xxiiij. Sic cynamomū ⁊ balſamū aromatizās odo
rē dedi. Tria q̄ ſunt i balſamo dicunt̄ v̄tuoſa. ſ. cor
tex. folia. ſemē ⁊ liq̄r. ſic etiā q̄cq̄d fuit i xp̄o. Pͦrio
cortex. i. corpꝰ. folia. i. v̄ba. ſemē. i. aia eiꝰ corpe ſcia
ta. ⁊ liq̄r. i. ſāguis p̄cioſus. Itē vulnera xp̄i ſūt hor
rea q̄ apuit Ioſeph Geñ. xlj. ad famelicos paſcen-
dos. vñ dixerūt egyptij. Salꝰ nr̄a i manu tua dn̄e
Geñ. xlvij. Itē ſunt cellaria vinaria apta vt iebriē-
tur aīe charitate Cañ. ij. Introduxit me rex i cellā
vinariam. Ibidē. v. Bibite ⁊ iebriami chariſſimi.
Ber̄. Patet archa cordis p foramē corpis. No-
ta p̄ncipaliora vulnera xp̄i ſt̄ q̄nq3: q̄ ſignificant̄ p
q̄nq3 ciuitates refugij i terra ꝓmiſſiōis Deut̄. xix.
Ber̄. Vbi tāta ſecuritas ⁊ firma ſic̄ i vulneribꝰ xp̄i
Scd̄o xp̄s fuit attritꝰ. Sic̄ ei ſuccꝰ herbe atterit̄
vt ide fiat emplaſtꝝ p qd̄ apoſtema ſanet̄. ſic corpꝰ
xp̄i fuit attritū vt fiat emplaſtꝝ q̄ tumor ſupbie frā
geret̄. Fit aūt emplaſtꝝ de floribꝰ: herbis ⁊ ſpēbꝰ
aromaticis aliquo liquore ſupinfuſo. In xp̄o fuit
caro tāq3 herba. iuxta illd̄ Iſa. xl. Ois caro fenū3.
Fuit aia tanq3 flos. q2 fuit valde puriſſima ⁊ ame
na Cañ. ij. Ego flos cāpi. Fuit diuitas tanq3 ſpēs
aromatica. fuit ſāguis tanq3 liquor infuſꝰ. Ex iſtis
ğ factū ē emplaſtrū qd̄ d3 frāgē tumorē nr̄e ſupbie
Tertio fuit diſciplinatꝰ. id̄ dr̄. Diſciplia pac̄ nr̄e
⁊c. Hō ei deū offēdebat: ⁊ id̄ diſciplinari debebat
Xp̄us āt flagellari voluit: ⁊ ſic deū nobis pacifica
uit. id̄ dr̄. diſciplie pacis nr̄e ſup eū. Olim pax tri-
bꝰ modis inieba t̄ vl' imiebat̄ ⁊ firmabat̄. ſ. pcuſſiōe
manuū. q2 adiuicē manꝰ pcutiebāt. Scd̄o ſigni ere
ctōe. ꝙ. ſ. aliquā colūnā vl' pylā lapideā erigebant.
De iſtis duobꝰ dr̄ Ioſue vl. Percuſſit ioſue i die i
lo fedꝰ. Ecce pcuſſio. Deide ſubdit̄. Et tulit lapidē
pgrādē: poſuitq3 eū ſubt̄ q̄rcū q̄ erat i ſāctuario
dn̄i dicēs. En lapis iſte erit vob i teſtimōiū ꝙ audi
eritis oīa v̄ba dn̄i q̄ locutꝰ ē vobis: ne forte poſtea
negare velitis ⁊ mētiri dn̄o deo v̄ro. Tertio aq̄ ef-
fuſiōe. de h̄ dr̄. j. Re. vij. Hauſerūt aquā ⁊ effuderūt
in cōſpectu dn̄i. Per qd̄ volebāt iuuere ꝙ ſicut de
aq̄ nihil remanet qñ effundit̄: nec ſuba. nec ſapor.
nec color neq3 odor. ſic ſi aliq̄s pacē non ſuaret ni
hil de illo nec de his q̄ ad ipm ſpectant remaneret
Vt ğ xp̄s firmā pacē cū deo nob acq̄reret: fuit di-
ſciplinatꝰ ⁊ pcuſſus nō tm̄ in manibꝰ. ſ3 etiā i pedi-
bus fuit pforatus: ⁊ in toto corpe flagellatus. Fu
it etiā tandē in ſignū in cruce eleuatꝰ Ioh. xij. Si
exaltatus fuero a terra: oīa trahā ad meipm. Fuit
inſup ſicut aq̄ effuſus. q2 nihil ſibi remāſit. nec ſā-
guis nec aq̄: nec vita nec familia. Dixi ſcd̄o eius
paſſio fuit fructuoſa: cū ſubdit̄. Et liuore eiꝰ ſana-
ti ſumus. Pro quo ſciendū ꝙ paſſio xp̄i multi-
plicē fructū nobis attulit. Pͥmꝰ eſt adiutoriū cō
tra hoſtes. Habemꝰ eīn triplicē hoſtē. Pͥmꝰ ē ca
ro q̄ impugnat nos p cūcupiſcētias malas. Gal'. v
Caro cōcupiſcit aduerſus ſpm̄. Sed ſanguis chri
ſti mortificat oēs motus carnales. Iſtud ē figura-
tum Exo. vij. vbi dr̄ ꝙ Moyſes eleuās virgā pcuſ
ſit aquas flumis ⁊ verſe ſunt in ſanguinē. ⁊ piſces
q̄ erāt in flumie mortui ſunt. Per piſces ſignificā-
tur motꝰ carnales q̄ nutriunt̄ i aq̄s deliciaꝝ. ſ3 tūc
i ſāguinē aq̄ ꝯuertunt̄ ⁊ piſces moriunt̄ qñ ad me
moriā dn̄ice paſſiōis delitie refrenant̄. Ber̄. Viſa
paſſiōe xp̄i q̄s tā luxurioſus q̄ ſe nō ꝯtineat: q̄s ta3
delitioſus q̄ ſe nō abſtineat: quis tā malicioſus vt
nō peniteat: Secūdꝰ hoſtis eſt mūdus: qui impu
gnat bonos per aduerſa ⁊ tribulationes Iohā. xvj
In mundo preſſuraz habebitis: in me autem pa-
cem. Has debet homo vincere per ſanguinē chri
ſti. Iſtud figuratū3 eſt Apocal'. xix. Iohannes vi-

.UVA. BHSC. IyR_034_1

dit vnū:cuiꝰnomē erat verbū dei:⁊ veſtitꝰ eiꝰ erat aſpſus ſāguie.ꝑ h̄ ſignificaꝛ corpꝰ eiꝰ cruētatū.⁊ ſe q̄baꝛ eū mltitudo:ꝑ q̄s ſignificāꝛ ſcti paſſionē eiꝰ i memoria hn̄tes:q̄ ipm ſuſtinēdo aduerſa imitanꝛ. Ber. Uult benignꝰ dux deuoti milit vultū ⁊ ocu los i ſua ſuſtolli vulnera:vt ex h̄ animū illiꝰ erigat ⁊ exēplo ſuo reddat ad tolerādū fortior ē. Nō em̄ ſentit ſua dū illiꝰ vulnera ītueꝛ. Gre. Si paſſio xp̄i ad mēoriā reuoceꝛ:nihil adō durū ē qđ nō eq̄ aio toleretꝛ. Ber. Nihil dulciꝰ i tribulatiōe q̄ꝫ paſſionē xp̄i cogitare. Quā ei aſpitatē formidabit ꝑuꝰſi mē ti eiꝰ occurrat ꝙ filij dei ſanguie ſit redēptꝰ: Si em̄ paſſionē xp̄i ſꝑ recordaremur:illa ſagitta dilectio nis vulneraremur ꝙ ꝓpꝛ eū dulciꝛ oēꝫ tribulatōeꝫ pateremur. Exēplū i btō Jgnatio q̄ nullis poterat vinci pēis ac tribulatōibꝰ. Et cū q̄rereꝛ ab eo quō tā fortis eēt:rn̄dit. Crucē Jeſu xp̄i i corde meo ha beo:q̄ oīa vincere facit q̄cūqꝫ mihi poterint infligi

Tertiꝰ hoſtis ē diabolꝰ q̄ impugnat ſuggeſtiōe. iſte etiā viciꝛ ꝑ ſāguinē Jeſu xp̄i. Jſtđ etiā figuraꝛ Apoc.xij. vb dꝛ ꝙ Johēs vidit draconē magnū ſe ptē capita hn̄tē.q̄ ſignat diabolū cū ſeptē mortali bꝰ vitijs. Et Michael ⁊ angeli cū dracone pugna bāt:⁊ vicerūt euꝫ ꝑ ſāguinē agni.i. Jeſu xp̄i. Bern. Ubi firma ⁊ tuta reqes:niſi i vulneribꝰ xp̄i: Tāto illic ſecurior habito:q̄nto ille potētior ē ad ſaluā dū. Premit corpꝰ ꝑ voluptates.fremit mūdꝰ ꝑ ad uerſitates.inſidiaꝛ diabolꝰ ꝑ ſuggeſtiōes.nō cado. qꝛ vulneꝝ dn̄i recordabor. Quantū diabolꝰ timet ꝟtutē paſſiōis:pꝫ ꝑ exēplū. Apud tholetuꝫ erat q̄ daꝫ nigromāticꝰ ad quē venit miles depaupatꝰ vt eū ditaret:ꝓmittēs ſibi ꝑuitiū. Qui q̄dā nocte du xit eū ad ſiluā:vocās ad ſe diabolū. Qui cū dixiſ ſet ei.dn̄e ille miles vellet vob̄ ꝑuire ſi velletis euꝫ ditare. Qui ait. Hoc ego faciā ſi mihi homagiū fe cerit. Cūqꝫ rn̄deret miles ſe facturū:ait diabolus. Sic loq̄ris.abnego patrē ⁊ filiū ⁊ ſpm̄ſctm̄. Ac ille obſtupuit:⁊ ſig̃ crucis ſe muniuit. Quo facto ſta tim euanuit demō cū nigromātico.⁊ ip̄e ꝑ cruceꝫ liberatꝰē. Et hūc hoſtē ſupauit xp̄s prudēter.ſ.dia boli aſtutiā decipiēdo. Decepit em̄ eū ſm̄ Auguſ. tanqꝫ murē.qꝛ tetēdit tāqꝫ muſcipulā crucē i q̄ po ſuit ſāguinē tanqꝫ eſcā. Un̄ dic̄ Aug. Uenit redē ptor nr̄:⁊ victꝰē deceptor. Et q̄d fecit redēptor ca ptiuatori nr̄o: Tetēdit muſcipulā.ſ.crucē ſuā ⁊ po ſuit i ea eſcā.ſ.ſāguinē ſuū. Jlle aūt effudit ſāguieꝫ ꝓ debitoribꝰ:ꝓpꝛ qđ diabolꝰ receſſit a debitoribꝰ. Scđm aūt Gre.decepit eū tāqꝫ piſcē.qꝛ poſuit ex teriꝰ eſcā.i.carnē ⁊ ſāguinē.interiꝰ aūt occultauit fer reū hamū.i.diuitatē. Diabolꝰ aūt volēs cape eſcā carnis:⁊ captꝰē ab hamo diuitatis. Scđm ꝟo Re mig.đcepit eū tāqꝫ auē. Un̄ exponēs ꝟbū Job.xl Nūq̄d illudes ei tāqꝫ aui:dic̄. Jlluſus ē diabolꝰ i morte dn̄i tāqꝫ auis. nā xp̄s ſub carnis mortalita te abſcōdit diuitatē:vt laqueū q̄ eū velut auē im prouidā prudēter irretiuit decipula. Refert Uale rius ꝙ thorēſes ⁊ atheniēſes dū adinuicē decerta rēt Codrus rex atheniēſis de aduētu belli Appol linem req̄ſiuit.q̄ rn̄dit. Si te occidi ꝑmitteres:gēs tua victoriā obtineret. Cū ꝟo hoſtes iſtud oracl̄m audiſſēt:ꝑceperūt ne aliq̄ regē atheniēſeꝫ tāgerēt. Jp̄e igiꝛ rex ne cog̃ſcereꝛ ruſticū habitū accipiēs:

⁊ ſarmēta i hūeris aſſumēs ad hoſtes ꝓceſſit:ibiqꝫ quēdā militē cuꝫ falce ꝓuocās:ab ip̄o occiſus eſt. Quo cognito thoren̄.memores oraculi fugerꝛ:et atheniēſes victoriā obtinuerūt. Jſte rex fuit xp̄us q̄ ne a demōibꝰ cog̃ſcereꝛ habitum ꝑui accepit:ſar mēta.i.crucē i q̄ fuerꝛ ligna diuerſa i hūeris baiula uit.⁊ ſic mortuꝰ fuit. Si em̄ demōes cog̃uiſſēt euꝫ fuiſſe deū:nūqꝫ eū occidi ꝓcuraſſent.j.Cor.ij. Si em̄ cog̃uiſſent:nūqꝫ dn̄m gl̃e crucifixiſſēt. Per ſu am aūt mortē demōes fuerꝛ expoliati ⁊ victi Col. ij. Expoliās ꝑncipatꝰ ⁊ ꝑtātes traduxit ꝯfidēter pa lā triūphās illos i ſeip̄o. Scđs fructus paſſiōis xp̄i ē ꝙ ꝑ paſſionē hō ad paradiſū reductꝰ ē. Erat igiꝛ hō a celo expulſus.igiꝛ ſāguis xp̄i fuſus eſt vt hoieꝫ ad celū reduceret. Tria aūt erāt q̄ hoieꝫ ipe diebāt ne ad celū rediret. Primū ꝙ porta paradiſi erat clauſa.qđ ſignatū ē Gen̄.iij. ꝑ cherubin:queꝫ dn̄s ad ianuā ꝑadiſi poſuit vt ip̄m cuſtodiret. Se cūdū erat ꝙ flāma q̄dā erat inpoſita q̄ hoieꝫ ab i greſſu ꝓhibēt.vn̄ dꝛ. Et flāmeū gladiū atqꝫ ꝟſatilē ad cuſtodiēdū viā ligni vite. Per quā flāmā ſignifi careꝛ reatꝰ ⁊ obligatio ad penā eꝛnā:cui hō ꝑuari catōis merito erat obligatꝰ. Tertiū erat iuſticia đi q̄ multū erat ſeuera:q̄ ſignificaꝛ ꝑ rūpheā bis acu tā quā cherubi i manu tenebat. Juſticia aūt dei di cebaꝛ bis acuta.qꝛ corpꝰ ⁊ aiaꝫ icidebat. Et qꝛ đ cō miſſis ⁊ omiſſis rōeꝫ q̄rebat.iō ſāguis xp̄i fuit cla uis dei:aq̄ dei ⁊ ꝑciū dei. Prio fuit clauis dei:qꝛ ia nuā ꝑadiſi aꝑuit. De iſta claui dꝛ Jſa.xxij. Dabo clauē domꝰ dauid ſuꝑ hūex eiꝰ:aꝑiet ⁊ nō erit qui claudat. Jſta clauis ſm̄ Glo. fuit crux xp̄i:quam ip̄e ſuꝑ hūeꝝ baiulauit. Jđo ſāguis xp̄i clauis eſt ꝑadiſi. Scđo fuit aq̄ dei q̄ ignē gehēne extīxit.q̄a vlteriꝰ i hōis nō poſſit ꝑualē. Jſta aq̄ figurata ē in aq̄ q̄ đ latē xp̄i emanauit.đ iſta aq̄ pt exponi qđ dꝛ Eccl̄i.iij. Jgnē ardētē.ſ.infernalē extiguit aq̄. Jlla ſcꝫ aq̄ q̄ de latē xp̄i effluxit. Hiero. Flāmea illa rū phea ⁊ cherubin ꝑ foribꝰ ꝑadiſi ꝓſidētia xp̄i extin cta ⁊ refata ſunt ſāguie. Tertio fuit ꝑciuꝫ dei q̄ di uine iuſticie ſatiſfecit.ps. xviij. Que nō rapui tūc exoluebā.q.d. Adā fecit furtū ⁊ ego exolui debitū Un̄ canit eccl̄ia i bn̄dictōe cerei paſchalis. Qui ꝓ nobis eꝛno pr̄i debitū exoluit. Secūdo hō erat incluſus i inferno ſiue i lymbo:⁊ ideo xp̄s ſangui nem ſuū fudit:qꝛ portas inferni ꝯfregit ⁊ ſctōs pa tres īde eduxit Zach.ix. Tu quoqꝫ i ſanguie teſta mēti tui emiſiſti vinctos de lacu in q̄ nō erat aqua Legiꝛ in hyſto.ſchol. ꝙ Salomō habebat ſtrutio nem habentē pullū:quē pullū Salomon in q̄daꝫ cauea nutriebat vitrea. Cum ꝟo pater pullū habe re nō poſſet:vermē quēdā de deꝛto portauit de cu ius ſanguie caueā ip̄aꝫ liniuit:⁊ cōtinuo fracta fu it:⁊ ſic pullū illū de cauea illa extraxit. Jſte ꝟmis eſt xp̄us:q̄ dicit i ps xxj. Ego ſum vermis ⁊ nō ho mo. Uermis em̄ nō naſciꝛ ꝑ generatōeꝫ carnalē:ſꝫ de hūoribus terre ꝟtute radij ſolaris ꝓduciꝛ. Et ſi cut ꝟmis patrē hꝫ in celo.ſ.ſoleꝫ:⁊ matrē i terra.ſ. terre humorē.ſic etiā xp̄us in celo habꝫ patrē ſine mr̄e:⁊ i ꝛra matrē ſine pr̄e. Pulli incluſi in cauea erāt ſancti patres incluſi in infernali cauea. Sꝫ ve nit iſte vermculus:⁊ virtute ſangnis ſui caueaꝫ il lam fregit:⁊ ſanctos patres inde eduxit. Ps.cvj.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Contriuit portas ereas:ꝛ vectes ferreos cōfregit.
Tertio homo erat inclusus i exilio.i. in mūdo.
Ideo xp̄s ſāguinē ſuū fudit vt hoiez i exilio cōfor-
taret. Hō qdē erat mortu⁹.multis tribulatōibus
ꝓſſus.ad ꝯuertēdū ſe ad deū multū dur⁹. a diabo
lo i ſuitute detēt⁹. Ideo xp̄s ſāguinē ſuū fudit pri
mo vt hoiem mortuū viuificaret Leuit. xvij. Aia
oīs carnis i ſāgnie ē. Oſee.vj. Viuificabit nos p⁹
duos dies.i die tertia ſuſcitabit nos:ꝛ viuem⁹ i cō-
ſpectu ei⁹. Sum⁹ eñ viuificati i p̄ma die paſſiōis
ſue:ꝛ i ſcd̄a die ſepulture.ſ; ſuſcitati ſum⁹ i die ter-
tia reſurrectōis ſue. Terti⁹ fruct⁹ ē ꝙ xp̄s ſāgui-
nē ſuū fudit:vt corda dura ad pniaz frāgeret. Hoc
figuratū ē Mat.xxvij.vbi dr̄.Terra mota ē.petre
ſciſſe ſunt.monumēta apta ſunt:ꝛ multa corpa ſā-
ctoꝝ q̄ dormierāt ſurrexerūt.Ex q̄ daſ itelligi ꝙ ad
mēoriā dñice paſſiōis illi q̄ erāt terra amādo.ſ.tre
na debēt moueri ad amādū celeſtia.Illi q̄ erāt du
ri ſicut petra debēt frāgi ꝑ ꝯtritōez.Eoꝝ monumē
ta.i.ora debēt apiri ꝑ ꝯfeſſionē. Et mortui.i.mor-
talia pctā debēt exire ꝛ exurgē ꝑ ſatiſfactōem. Re-
perit quoddā gen⁹ adamātis qd̄ nō frāgiſ mallei
ꝑcuſſiōe.nec ignis aduſtione.nec aliq̄ tp̄is ietera
tōe.frāgiſ aūt ſāguis infuſiōe. Sic ſunt mlti q̄ ad
ꝑniaz nō frāguntſ.nec ꝑ flagellatōez.nec ꝑ ſpūs in-
ſpiratione intnā.nec ꝑ etatis vetuſtatē.frāguntſ āt
ꝑ dñici ſāguis meditatōez atq; ꝟtutē. Quartus
fruct⁹ paſſiōis xp̄i ē ſanitas aiaꝝ nrārū. vñ Hiere.
xvij. Sana me dñe ꝛ ſanabor. Prouer. xx. Liuor
vulneris abſterget mala:ꝛ plage i ſecretiorib⁹ ven-
tris. Nā hō infirmabaſ i oib⁹ mēbris.Erat eñ in-
firm⁹ i capite:ſ; liuore xp̄i ſanati ſum⁹ Qui ꝓ nob
i capite vulnerat⁹ eſt vt ſanareſ caput aie.i.intētio.
Nā hō i his q̄ faciebat nō ſanā habebat intētionē.
Erat infirm⁹ i manib⁹.i.opatōe.q꞉ opa mala faci-
ebat.Erat infirm⁹ i corde.q꞉ hēbat cogitatōes no-
xias.Erat infirm⁹ i pedib⁹.q꞉ hēbat affectōes im-
mūdas.pes eñ aie ſm Auguſ.ē affect⁹ aie ꝛ amor
aie. Sicut eñ corp⁹ vadit pedib⁹:ſic aia vadit affe
ctib⁹. Erat infirm⁹ i toto corpe:q꞉ hēbat totā vitā
mūdanā ꝛ ꝯuerſationē vanā. Vt igiſ xp̄us ſuis li-
uorib⁹ ꝛ vulnerib⁹ nos ſaluaret:voluit p̄mo vulne
rari i capite vt ſanaret nrās obliq̄s itētōes. Volu-
it vulnerari i manib⁹ vt ſanaret nrās malas opati-
ones. Voluit ꝑo vulnerari i corde:vt ſanaret no-
ſtras noxias cogitatōes. Voluit vulnerari i pedi-
bus vt ſanaret nrās imūdas affectōes. Voluit vul
nerari i toto corpe ꝑ flagellatōez:vt ſanaret totam
nrāz vitā ꝛ ꝯuerſatōez Hiere.x.Tabnaclm ei⁹ va-
ſtatū ē:ꝛ oēs funicli ei⁹ dirupti ſunt. Tabnaculū
.i.corp⁹.funicli.i.nerui. Suffeciſſet vna gutta.ſed
dic̄ p̄s.cxxix. Apud dñm miſcdīa:ꝛ copioſa apud
eū redēptio. Naz ip̄e erat mediator dei ꝛ hoim:vt
dic̄ apl's. idcirco habuit ꝓprietates mediatoꝝ.q̄.ſ.
inſ diſcordātes ſolet erigē manū ad ſeq̄ſtrādū litez
ꝛ diſcordiā. Et plerūq; euenit ita ꝙ mediator ma-
iorē ſuſcipit plagā ꝛ vulnera plura q̄ꝫ ip̄e re⁹. Spū
aliſ.ſic euenit mediatori nr̄o Ieſu xp̄o:q̄ manū ꝓ-
tectōis erexit i cruce ꝓ nobis pctōrib⁹:ne plagare
mur a deo p̄re. Ip̄e āt ſuſcepit vulnera ꝛ plagas ꝓ
nob. De q̄ dixit dñs p̄r Iſa.liij. Propſ ſcelus po-
puli mei ꝑcuſſi eū ꝛc̄.

In cenā dñi. Sermo lxxxvij. De epl'a.

Probet autez ſeipſum

hō ꝛ ſic de pane illo edat ꝛ d̄ calice bibat.
Scribiſ.j.Coꝝ.xj.ꝛ legiſ hodierna die ꝓ
epl'ari officio. Inſ oēs cibos corpales tūc panis ē
cib⁹ ꝟtuoſior. Spūal'r.ſic loquēdo de cibo mētis:
nō ē cib⁹ p̄ſtās tātā ꝟtutez aie ſic̄ panis.i.corp⁹ xp̄i
ſub ſpecie panis.de q̄ p̄s.ciij. Panis cor hois ꝯfir
mat. Figuraſ Geñ.ij. In medio padiſi erat lignū
vite ꝛ fruct⁹ i eo. Et ſi pētes nr̄i fuiſſent vſi h̄ cibo
vixiſſent ieternū. Spūal'r. ꝑ padiſuz itelligiſ eccle
ſia ſctā:i cui⁹ medio fuit lignū ſituz.ſ.crucis. In h̄
ligno pepēdit fruct⁹ vite.ꝛ q̄ comederit de hoc fru
ctu ſub ſpecie panis nob̄ demōſtrato:hꝫ vitā eīnā.
d̄ q̄ Io.vj. Qui mādūcat hūc panē viuet i eternū.
Idcirco vt digne mādūcem⁹ eūdē:docet nos apl's
ꝑus examiare ꝯſcias nrās:dicēs. Probet āt ſeip̄m
hō. In ꝟbis p̄miſſis duo inuūtur. P̄rio ꝓprie cō
ſcie diſcuſſio:ibi.ꝓbet āt ſeip̄z hō. Scd̄o ſubdiſ ſu
mētꝫ idigne punitio:ibi.q̄ mādūcat idigne ꝛc̄. De
p̄ dic̄. Probet āt ſeip̄m hō. Videm⁹ eñ ſi aliq̄s dꝫ
aliquē cibū recipe:optꝫ ꝙ videat ꝛ ꝓbet vtꝝ ille ci-
b⁹ ſit ſan⁹:ꝛ ſi ſtomach⁹ ei⁹ ſit bñ diſpoſit⁹.ſi eñ ci
b⁹ eēt bon⁹ ꝛ ſtomach⁹ eſſet male diſpoſit⁹ vl' ecō-
uer:poti⁹ eēt ſibi ad nocumētū q̄ꝫ ad ꝓfectū. Cib⁹
aūt iſte celeſtis nō ē ꝓbād⁹.q꞉ bñ ē p̄paratus. Vñ
nō dixit apl's.ꝓbet aūt iſtū cibū hō:ſ; ꝓbet aūt ſe-
ip̄m hō. Gre. Sic̄ cib⁹ carnal' ſi vētrē iuenerit a di-
uerſis hūorib⁹ occupatū ampli⁹ ledit:magꝫ nocet
ꝛ nullū p̄ſtat auxiliū.ita cib⁹ ſpūal' ſi aliquē iuene
nerit malignitate pollutū magꝫ eū ꝑdit:nō ſui na
tura:ſ; accipiētis vitio. Nota ꝙ ille q̄ dꝫ hunc ci
bū ſuſcipe dꝫ q̄ttuor ꝓbare. P̄rio ſeip̄z q̄nte ſit pu
ratis.ꝛ iſta puritas attēdiſ q̄ꝫtū ad man⁹ q̄b⁹ mini
ſtraſ.q̄ꝫtū ad os ꝑ qd̄ ſuſcipiſ.ꝛ q̄ꝫtū ad cor i qd̄ ſu-
ſcipiſ. Man⁹ q̄dē debēt eē mūde.p̄s.xxv. Lauabo
inſ inocētes man⁹ meas. Id̄o ſic dic̄. Dionyſ. Sa
cerdos acceſſurus ad ꝯſecrādū lauat digitos:ꝑ q̄s
pctā veialia deſignanſ. ad inuendū ꝙ nō tm̄ a ma
gnis:ſ; etiā a ꝑuis pctis dꝫ eē mūd⁹. Dꝫ ḡ hr̄e ma-
n⁹ mūdas.i.mūda opa.q̄ ei hr̄et opa idigna nō eēt
dign⁹ tāgē nec recipe illd̄ ſacr̄m. Legiſ.ij.Re.vj.ꝙ
Oza adeo ē ꝑcuſſ⁹ eo ꝙ archā dei ſuis māib⁹ teti-
git. Et aſſignāt rōez iudei.q꞉ i nocte p̄cedēte iacue
rat cū vxore ſue. Si igiſ ille ꝑcuſſus ē qui iacuerat
cū vxore:q̄ ꝑcuſſiōe dign⁹ eſt q̄ iacet cū meretrice.
Si ille q̄ tetigit archā ligneā:q̄ ꝑcuſſiōe eſt dign⁹ q̄
idigne recipit carnē xp̄i veraz: Si ille q̄ archā teti-
git vt iuuaret ne patereſ ruinā:q̄ ꝑcuſſiōe dign⁹ eſt
q̄ iuuat corp⁹ xp̄i ad ꝓijciēdū i latrinā.i.i ꝯſciētiaz
imūdā: Scd̄o dꝫ hr̄e os mūdū ꝑ qd̄ ſuſcipiſ:ꝛ ma
xime a duob⁹ pctis.ſ.detractōis ꝛ guloſitatis. Vñ
dr̄.j.Coꝝ.xj.vbi loq̄ſ apl's d̄ ſacr̄o. Cōuenietib⁹ vo
bis i vnū.ſ.ad eccl'iaz:audio ſciſſuras eē inſ vos.ſ.
pctm̄ detractōis. Et ifra. Ali⁹ q̄dē eſurit:ali⁹ āt ebri
us ē. Ecce pctm̄ guloſitatꝫ. Prim⁹.ſ. d̄tractor ē ſic̄
canis. Scd̄s guloſ⁹ ē ſic̄ porc⁹. Ideo Mat.vij.dr̄.
Nolite ſcm̄ dare canib⁹:neq; ꝓijciatꝫ margaritas
ante porcos. Tertio dꝫ hr̄e cor mundū in qd̄ ſuſci-
piſ.quia cum ſit ſplēdor ꝛ ſpeculum ſine macula
non habitat niſi in mente pura. Sapiētie. vij. In

UVA. BHSC. IyR_034_1

aías ſctās ſe trāſfert Cant.ij.Qui paſcit int̄ lilia.ſ.
corda pura. Auarꝰ aūt ꝓijcit ipm̄ in terrā.q2 h3 cor
terreū amādo terrena. Luxurioſus ꝓijcit ipm̄ i lu
tū.q2 h3 cor imūdicijs plenū.Sꝑbꝰ ꝓijcit ipm̄ in
uentū. q2 h3 cor vētuſū.i.ſupbia ⁊ ambitiōe reple-
tū. Scōo o3 ꝓbare corpꝰ dñicū quāte ſit maieſta
tis. q2 in ipo ſacr̄o totꝰ xp̄s ꝯtinet.ſ.q̄ʒtū ad corpꝰ:
ſāguinē:aīa3 ⁊ ſpm̄:hūanitatē ⁊ diuinitatē veram.
Recipiēdo igit̄ corpus xp̄i corpi eiꝰ myſtico vni-
mur:⁊ bonoꝝ oī3 ꝑticipes efficimur. Vñ dr̄.j.Co-
rint.x. Panis quē frāgimꝰ nōne ꝑticipatio corpis
dñi ē: De hac ꝑticipatōe dr̄ i p̄s.cxviij. Particeps
ſu3 ego oīm timētiū te:⁊ cuſtodiētiū mādata tua.
Recipiēdo em̄ ſāguinē eiꝰ ab oi impuritate ꝯſcie-
tie mūdabimur Heb.ix. Sanguis xp̄i emūdabit
ꝯſcias nr̄as ab opibꝰ mortuis ad ſuiēdū dō viuēti
Recipiēdo eiꝰ aīa3 ab oi ſuitute redimimur Jo.x.
Bonꝰ paſtor dat aīa3 ſuā ꝓ ouibꝰ ſuis.ſ.redimēdis
Mat.xx. Filiꝰ hōis nō venit miſtrari:ʒ miſtrare.
⁊ dare aīa3 ſuā i redēptōe3 ꝓ m̄ltis. Recipiēdo ſpi
ritū eiꝰ ab oi morte corpis ⁊ aīe viuificamur Joh.
vj.Spūs ē q̄ viuificat:caro nō ꝓdeſt q̄cq̄ʒ.Ro.viij
Qui ſuſcitauit xp̄m a mortuis viuificabit et mor-
talia corpa nr̄a ꝓpt̄ inhabitātē ſpm̄ eiꝰ i nobis.Re-
cipiēdo eiꝰ diuinitatē oī dulcedine ſatiamur Job.x.
Jngrediet̄.ſ.ad ꝯtēplatiōe3 diuinitatis:⁊ egrediet̄.ſ.
ad viſionē hūanitatis:⁊ paſcua inueniet.De hac re
fectiōe dr̄ Mat.xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis
⁊ onerati eſtis:⁊ ego reficiā vos. Tertio o3 ꝓba-
re idigne ſumētis ꝑiculū quāte ſit penalitatis. Jn-
currit em̄ penā tꝑalē:ſpūalē:⁊ et̄nā. De tꝑali dr̄.j.
Cor.xj. Jdō int̄ vos multi imbecilles ⁊ infirmi:⁊
dormiūt multi. Dr̄ in libro Paſcaſij q̄ q̄cūq̄ʒ indi-
gne cōicat:niſi bōitas dei gladiū ſuſpēderit ab an-
gelis ad h̄ poſitis ꝑimeret̄. Scōo icurrūt tales pe
nā ſpūalē.q2 diabolꝰ in eos maiorē accipit ꝑtāte3.
Vñ dr̄ de Juda Jo.xiij. Poſt buccellā itrauit in
eū ſathanas. Nō tūc ꝓmo ⁊ de nouo:ʒ āpliꝰ q̄ʒ an̄.
⁊ tñ illa buccella nō erat corpꝰ xp̄i.Quāto magis
in illū itrat q̄ audet idigne recipe corpꝰ xp̄i. Augꝰ.
Nullꝰ malignꝰ ad corpꝰ xp̄i accedat.nullꝰ fictꝰ ad-
ueniat.nullꝰ ſuffocato aīo ꝓximare audeat:ne qđ
iudas ſuſtinuit patiat̄. Nā in illū poſt cōicatione3
mēſe irrouit diabolꝰ. nō q2 ſuſcepit corpꝰ xp̄i:ʒ q2
impudētia Jude ⁊ malignitas mētis aduerſariu3
inhabitare fecit. vt diſcas q̄ indigne myſterioꝝ ſe-
creta celebrātibꝰ diaboli inſidie ꝑparant̄. Tertio i-
currūt penā et̄na3. Vñ ſup illud Reꝰ erit corpis ⁊
ſāguis dñi:dic̄ Amb. Mortis xp̄i penas habebit:
⁊ ac ſi xp̄m occidiſſ3 punit̄.Quattuor em̄ reputāt̄
occiſores chriſti. videl3 iudei. ingrati. recidiuātes
⁊ corpꝰ xp̄i indigne recipiētes . Et iſtud pt3 ꝑ tale
exēplū. Sit aliq̄s hō q̄ hēat q̄ttuor marcas auri:⁊
vna ſibi auferat̄ violēter.aliā det ingrato.tertiā po
nat i mercibꝰ q̄ ſibi auferunt̄.q̄rtā i latrinā ꝓijciat
iſte ꝑt dicere ſe marcas amiſiſſe. Judei igit̄ ſunt ſi-
miles illis q̄ marcā violēter auferūt.q2 vitā xp̄i cū
violētia abſtulerūt . Jngrati ſunt ſil̄es illis q̄ bñfi-
ciū nō coḡſcūt.q2 illi tales paſſiōes nō cognoſcūt.
nec aliqđ fuitiū impēdūt. Recidiuātes ſunt ſil̄es
illis q̄ merces auferūt. xp̄us em̄ aīas nr̄as ſāguie
ſuo emit.⁊ iō ille q̄ ad pctm̄ reuertit̄:aīam empta3

ſibi auferre conat̄ . Jlli vō q̄ imūda mēte corpus
xp̄i recipiūt:ipm̄ inq̄ʒtū ē in ſeipis in latrinā ꝓijci-
unt. Quarto o3 ꝓbare digne recipiētiū fructu3:
quāte ſit vtilitatis.q̄ q̄dē vtilitas attēdit̄ in vita no
ſtra:⁊ i morte. Jn vita em̄ illud ſacr̄m eſt nobis di
miſſū i mēoriale dñice paſſiōis:⁊ i medicamētum
nr̄e curatōis.Eſt ģ dimiſſū i mēoriale paſſiōis xp̄i
Habemꝰ em̄ triplex mēoriale paſſiōis dñice.Vnū
ē in viſu:paſſio.ſ.xp̄i depicta. ⁊ iſtud affectu3 nr̄m
multū mouere o3. Secūdū ē i auditu.ſ.paſſio xp̄i
audita ſeu p̄dicata.⁊ iſtud mouere o3 magis. Ter
tiū eſt i guſtu.ſ.paſſio xp̄i i h̄ ſacr̄o tā veracit̄ ⁊ tā ſi
gnāter exp̄ſſa.⁊ iſtud mouere o3 maxie. Scōo di-
miſſū ē nobis i medicamētū nr̄e curatiōis.Eſt em̄
medicina efficax ꝯ̄ oēs infirmitates nr̄ās.ſic̄ p3 in
illa orōne . Purificēt nos q̄ſumꝰ dñe ſacr̄a q̄ ſūpſi
mꝰ ⁊c̄.Eſt em̄ medicina curatiua. q2 ſanat oēs ifir-
mitatea ⁊ morbos vitioꝝ. Vñ dr̄.Sit ablutio ſce-
lex.Et ē medicina roboratiua. q2 roborat ⁊ cōfir-
mat recepta i ſanitate. vñ dic̄. Sit fortitudo fragili
um. Eſt ⁊ medicina p̄ſuatiua.q2 ꝯſuat hoīem ne
iterꝝ cadat. vñ ſubdit̄. Sit ꝯ̄ mūdi ꝑicula firmamē-
tū.Eſt medicina melioratiua.q2 viuos ⁊ mortuos
ad meliorē ſtatū ꝓducit. vñ ſubdit̄. Sit viuoꝝ at3
mortuoꝝ fideliū remiſſio pctōꝝ. Scōo attendit̄
vtilitas i morte. Via em̄ ꝑ quā aīa decedēs de cor
pore ē itura:ē tenebroſa Job.xix. Jn calle meo te
nebras poſuit.Eſt ⁊ via periculoſa.p̄s.cxlj. Jn via
hac q̄ ambulabam abſcōderūt ſupbi laqueū mihi.
Eſt via lōga.iij.Re.xix.Grādis tibi reſtat via.Eſt
ignota.p̄s.cvj. Viā ciuitatis habitaculi nō iuene-
rūt.Cū em̄ corpꝰ xp̄i aīabꝰ decedētibꝰ dat̄:portāt ſe
cū lucē ad tenebroſe vie illumiatōe3 Jo.viij.Ego
ſum lux mūdi.Eiuſdē.xij. Ambulate dū lucē ha-
betis:vt nō vos tenebre ꝯp̄hēdāt. Habēt ſecū pu-
gilē ad hoſtiū defenſionē Job.xvij. Pone me do
mine iuxta te:⁊ cuiꝰ vis manꝰ pugnet ꝯ̄ me. Ps.
xxij. Si ambulauero i medio vmbre mortis:nō ti
mebo mala:qm̄ tu mecū es. Habēt ſecū cibū ꝯfor
tatiuū. p̄s.ciij . Pāis cor hoīs ꝯfirmet.iij.Re.xix.
Ambulauit i fortitudine cibi illiꝰ vſq̄ʒ ad mōtē dñi
oreb. Habēt ſecū ductorē ad vie directōe3. Mich.
ij. Aſcēdit pandēs iter ante eos. p̄s.cvj. Deduxit
eos ad portū voluptatis eoꝝ ⁊c̄.

De eodē. Sermo lxxxviij. De euāgelio.

Exemplū dedi vobis vt

queādmodū ego feci vobis ⁊ vos ita faci
atis. Scribit̄ Jo.xiij.⁊ legit̄ hodierna die
die ꝓ euāgelicali officio . Videmꝰ ad expiētiā q̄ q̄ñ
amici abiuicē ſepant̄:ꝯſueuerūt iuicē ꝯferre:⁊ ſo-
lēt alterutrū clenodia i ſignū dilectōis dimittere ⁊
epulari. Spūalr̄. Et ſic xp̄s diſciploꝝ verꝰ amicus
Jo.xv. Jā nō vos dicā ſuos: ʒ amicos:anteq̄ʒ re-
ceſſit ab h̄ mūdo ad patrē ꝑus ꝯtulit diſcipulis ſu-
is de eiꝰ traditōne:⁊ p̄buit eis hūilitatis exēplū in
amicabili comeſtione.i pedū lauatōe.⁊ i cōicatōe
corpis ⁊ ſāguis eiꝰ. Vñ dixit Luc.xxij. Deſiderio
deſideraui h̄ paſcha mādūcare vobiſcu3 añq̄ʒ pati-
ar. Figurat̄ Geñ.xliij. Cū fr̄es Joſeph venerūt in
egyptū:tūc ꝑus mādūcauit cū eis anteq̄ʒ receſſeſt
ab eo. Spūalr̄. ꝑ Joſeph itelligit̄ xp̄s:q̄ cū fratribꝰ

UVA. BHSC. IyR_034_1

.i.diſcipulꝭ ſuis ꝑus comedit an̄q̄ ſeꝑabant.Et fra
tres Joſeph ꝑus lauerūt pedes anteq̄ cōedebant
cū eo.Et ſic xp̄s lauit ꝑ ſe pedes diſcipuloꝝ nob
in exemplū.vt lauem⁹ pedes .i.affectōnes malas
anteq̄ accedam⁹ ad menſaꝫ dn̄i.Et ſicut a menſa
Joſeph fuerūt excluſi egyptij. ſic de mēſa xp̄i de-
bent eē excluſi mali ⁊ indigni.iō dic̄.Exemplum
dedi vobis ⁊c̄.In v̄bis ꝓmiſſis duo innuunt. Pri
mo dilectōis ſignū.ibi.Ante diē feſtū paſce cū di-
lexiſſet ſuos ⁊c̄.Scd̄o ſbiūgit humilitatꝭ exēpluꝫ
ibi.ſurgit a cena ⁊c̄.miſit aquā i pelui ⁊c̄. De p̄io
dic̄.Ante diē feſtū paſce. ſ.diē ſolennē. Intellige
qui incipiebat ad veſꝑas diei paraſcaues.Aug⁹.
Ante diē q̊ vicit mortē ⁊ ꝓſtrauit hoſtē. an̄ dieꝫ q̊
coronatus ē ad iperiū celi ⁊ mūdi ⁊ inferni.an̄ diē
quo nr̄e redēptiōis theſaur⁹ aptus ē militis lan-
cea.Et ante hūc diē .ſ.in p̄ſenti quīta feria factū ē
qd̄ hic narrat.ſ.ante diē feſtū paraſceue.Nota Be
da dicit.Judei plurimas feſtiuitates habuerūt.ſꝫ
apud eos celebrior ⁊ iſignior erat paſce feſtiuitas
Nota ſm̄ aug.ꝑmo celebrauit ppl̄us iudaicus
paſca.qn̄ ex egypto fugiētes mare rubrū trāſierūt
Nunc vero figura illa ꝓphica impleta ē in v̄itate
cū agnus imolatus ē xp̄s cui⁹ ſanguīe linitis po
ſtibus nr̄is.i.cui⁹ ſigno crucis ſignati a ꝑditōe h⁹
ſeculi tanq̄ a ſuitute egyptiaca trāſim⁹. Jō dicit
paſca.i.trāſitus.q꞉ cū a diabolo ad xp̄m. de vicio
ad v̄tutes trāſim⁹ paſca facimus. Nota ſi volu
mus trāſire de mūdo ad p̄rem.debem⁹ ꝑmo trā-
ſire de vicio ad v̄tutē.⁊ ille ē trāſitus penitētie.Et
figurat ꝑ primū tranſitū filioꝝ iſrael de egypto ī
deſertū.i.de pctō ad iuſticiā ꝑ mediū maris rubri
Mare.i.ꝯtritio.rubrū.i.erubeſcētia confeſſionis
Eſa.lj.q̊ poſuit ꝓfūdū marꝭ viā vt trāſeāt liberati.
pſ̄.cxxxv.Qui diuiſit mare rubrū in diuiſiones.
Quia ꝯtritio ⁊ confeſſio debēt fieri diuiſim ⁊ i ꝑti
culari de q̄libet pctō.⁊ nō ꝯiunctim tantū. Scd̄s
tranſitus iudeoꝝ fuit de loco ad locū.⁊ ſic nos trā
ſire debem⁹ de v̄tute in v̄tutē in deſerto peniten-
tie vſq̄ ad iordanē.licet multa occurrerūt eis. vt
patet in li.Nūeri ſpālit.De q̊b⁹ꝑm⁹ fuit edom
qui curialiter req̄ſitus fuerat vt tranſitū ꝯcederet
Nu.xx.rn̄dit.nō trāſibitis.Contra quē filij iſrael
nō pugnauerūt ſꝫ declinauerūt.⁊ circūeūdo terrā
eius tranſierūt.Jſte edom q̊ interꝑtat ſanguine⁹
ſignat carnē.q̊ licet tranſitū deneget pn̄ie. nō tn̄ ē
occidēda.vt dicit Bern.Caro ancillet ⁊ nō domi
net.Gal.Spū ambuletis ⁊ deſideria carnis ne ꝑ
ꝑficietis.Ro.viij.Qui in carne ſūt deo placere ne
queunt Scd̄s rex fuit ſeō rex amorreoꝝ a q̊ moy-
ſes trāſitū humilit poſtulauit.Nu.xxj.Sꝫ q꞉ no-
luit cōcedere fuit poſtea ab eis occiſus. Seō inter-
pretat ſemē inutile.⁊ ſignat mūdū q̊ tranſitum ne
gat ſic̄ ⁊ caro. V̄n̄ ⁊ affect⁹ ei⁹ occidēd⁹ ē.Gal.vj
Mihi mūd⁹ crucifixus ē ⁊ ego mūdo.Terti⁹ fuit
Og rex baſan.a q̊ Moyſes trāſitū nō poſtulabat
q꞉ ille occurrit eis pugnatur⁹ ꝯ eos.Nu.xxj.quē filij
iſrl̄ ſilr̄ occiderūt. Og interꝑtat ꝯgregās abſcōdi
dita.⁊ ſignat diabolū Hiero. Dū hoſtis ꝑuul⁹ ē inter
fice eū. Terti⁹ trāſit⁹ fuit d̄ deſerto i terrā ꝓmiſſio
nis.⁊ ē de mūdo ad p̄reꝫ ⁊ fit ꝑ mediū iordanis.i.
ꝑ mortē.aug.Spes ē data mēbꝝ ad p̄reꝫ i trāſitu

capitꝭ.Seq̄t. Sciēs ih̄s q꞉ venit hora ei⁹.nō fatal
ſꝫ necc̄itatꝭ.ſ.illa de q̊ Joh.ij.Nōdū vēit hora mea
ſ.paſſiōi ꝯgrua.vt trāſeat ex h̄ mūdo ad p̄reꝫ.ſ.faci
endo naturā hūanā ꝑticipē ꝑr̄ne gl̄ie.aug.d̄ mor-
te ad imortalitatē.de ignominia crucꝭ ad gl̄iaꝫ et̄
nitatꝭ trāſiuit xp̄s vt illuc trāſiret xp̄ian⁹.Cū dile-
xiſſet ſuos q̊ erāt i mūdo. i finē dilexit eos.i. intm̄
dilexit eos vt ꝑduceret eos i finē.i.i ſe vl̄ i vitā et̄-
nā.qd̄ idē ē.ioh.xvij. Hec ē vita eterna vt coḡſcāt
te ſolū veꝝ deū ⁊ quē miſiſti ih̄m xp̄m. Vel ſic in
finē.i.vſq̄ ad mortē ꝑduxit eū dilectio ipoꝝ.Apo
ca.j.dilexit nos ⁊ lauit nos a pctīs nr̄is i ſanguīe
ſuo. Vel ſic i finē.i.circa mortē maiora dilectōis
ſigna oñdit eis.ioh.xvj. Hec ab initio vob nō di-
xi.q.d.nō vob necc̄ariū fuit vt oñderē q̄ntū vos di-
ligerē niſi i receſſu.vt ſic amor ⁊ mēoria mei i cor-
dib⁹ vr̄is iprimeret. Et h̄ dilectio magna ꝯſide
rat ex ml̄tis. P̄io i cōeſtione.⁊ ſic ē ſignū amorꝭ
q̄ Abraā cogauit angelos vt cōederēt cū eo.Gen̄.
xviij.Dn̄e ſi iueni grām i ocul̄ tuis. ne trāſeas ſer
uū tuū.ſꝫ afferā pauxiliū aq̄ vt lauent pedes vr̄i ⁊
requieſcite ſb arbore. Ponāq̄ buccellā panis vt
ꝯfortet cor vr̄m ⁊ poſtea trāſibitis. Nā hoies ſo
lēt celebrare ꝯuiuia i tribus. P̄io i nuptijs ad ca
ritatē acq̄rēdā. Mat.xxij. Rex q̊dā fec̄ nuptias fi
lio ſuo ⁊ vocauit multos.Sic de⁹ p̄r filio ſuo. Fi
gurat Heſter.j.Aſſuer⁹ iuſſit ꝯuiuiū magnificuꝫ
ꝑparari tertio āno iperij ſui cūctis ꝑncipib⁹ ⁊ pue
ris ſuis fortiſſimis.⁊ iuitauit oēꝫ ppl̄m q̊ iuēt⁹ ē ſu
ſis.⁊.vij.dieb⁹ iuſſit ꝯuiuiū ꝑparari i veſtibulo or
ti ⁊ nemorꝭ qd̄ regio cultu ⁊ manu cōſitū erat.ſpū
alit.ꝑ aſſueꝝ itelligit xp̄s q̊ ꝑparauit ꝯuiuiū.i.eucha
riſtie ſacr̄m ⁊ h̄ ē magnificū.q꞉ ē cib⁹ celic⁹ ſap.xvj
Panē de celo p̄ſtitiſti eis oē delectamētū i ſe ha-
bētē ⁊ oīs saporꝭ ſuauitatē. Et h̄ tertio āno iperij
ſui.i.i tꝑe gr̄e.nō ꝑmo āno.i.an̄ legē.nec i ſcd̄o .i.i
lege.ſꝫ tertio āno.i.p⁹ legē.Cūctꝭ ꝑncipib⁹.i.apo
ſtol.Et iuitauit oēm ppl̄m q̊ inuēt⁹ ē ſuſis.i.peni
tētes.Nā ſuſis iterꝑtat reuerſio.q꞉ niſi hō reuer-
ſus a pctō ad dn̄m ſit.nō p̄ſumat accedere ad hoc
ſacr̄m.q꞉ d̄ idignis d̄r Job.xx. Panis ei⁹ i vtero
illi⁹ v̄tet i fel aſpidū itriſec⁹.iō Job.vj.Quis pōt
guſtare qd̄ guſtatū affert morteꝫ. Jō reuocat dn̄s
ad ſe aiam peccatricē.Can.vj. Reuertē reuertē ſu
namitis ⁊c̄.Quater dic̄ reuertē.ſ.a pctō cogitatō-
nis.locutōis.opatōis.⁊ male ꝯſuetudis. Jtē iſtō
ꝯuiuiū durauit.vij. dieb⁹. i.ꝑ totū tp̄s vite pn̄tis.
Mat.vl. Vobiſcū ſū oib⁹ dieb⁹ vſq̄ ad ꝯſumma
tionē ſeculi.Et inuitauit oēm ppl̄m. i ſignū q̄ q̄li-
bet xp̄ian⁹ tenet ſumē corp⁹ xp̄i tꝑe ſuo ad min⁹
ſel̄ i āno.al̄s peccat mortal̄r. V̄n̄ ioh.vj. Niſi mā-
ducaueritꝭ carnē filij hoīs.i.ad māducādū vos p̄-
parauritꝭ digne.nō habebitꝭ vitā i vob.ſic mēbꝝ
ſeꝑatū a corꝑe nō p̄t viuē.vn̄. Nu.ix.d̄r Si q̊s mū
dus ē i itinere nō fuerit.⁊ ſi nō fecerit vaſe extermi-
nabit aīa illa de ppl̄is.q꞉ ſacrificiū nō obtulit tꝑe
ſuo.Ex illo patet q̄ tm̄ duo genera hoīm excludū
tur a ꝯmuniōe ⁊ oēs alij peccāt mortal̄r ſi nō cōi-
cant tꝑe ſuo.Per imūdos itelligunt ifideles q̊ nō
dū ſt purificati ꝑ fidē.Act.xv. Fide purificās cor
coꝝ Per illos q̊ ſt i itinere ſignant chathecumini
Et oēs illi q̊ abſtinēt d̄ ꝯſilio ſacerdotis.ſicut ſolē-

Nu

UVA. BHSC. IyR_034_1

niter penitētes. Ad lrāz q̄z ex h̄ ſumit argumētuz
q̄ ꝓpt aliquā imūdiciā pt hō differre cōione. ita tñ
q̄ poſtea ñ obmittat eā. Pro q̄ nota. vij. ſt cauſe
qb⁹ oñdit q̄ grauit peccēt q̄ nō cōicāt tpe determiato
ab eccl'ia. Pria cā ē ɔtēpt⁹ mādati. q̄ vocat⁹ ad ce
nā dñi venire noluit. Vñ. mat. xxij. Perdidit rex
hōicidias illos. ſ. q̄ venire ɔtēpſerūt vocati ad prā
diū. Mādat i cōcil'. gñali de pe. ꝛ remiſſ. Ois vtri
uſq̄ ſexus fidel' poſtq̄ ad ānos diſcretōis puene-
rit oia pctā ſua ad min⁹ ſel' i āno ɔfiteat. ꝛ reuerēt
eucharistie ſacr̄i ſuſcipiat i paſca. niſi forte ſac̄do-
tis ꝓprij ɔſilio ex cā rōabili ad tp̄s abſtineat. Alio
q̄n viuēs ab igreſſu eccl'ie arceat. ꝛ mortu⁹ eccl'ia-
ſtica careat ſepultura. aug. xj. q. iij. Nil intm̄ ſic dz
formidare xp̄ian⁹ ſic̄ ſepari a corpe xp̄i. Si eni ſe
parat a corpe xp̄i nō ē mēbrū ei⁹. Si nō ē mēbruz
ei⁹ nō vegetat a ſpū ei⁹ Roma. viij. Qui ñ hz ſpi
ritū xp̄i h̄ nō ē ei⁹. Scd̄a cā ē iniuria quā ei faciūt
illi q̄ ſaltē ſel' i āno nolūt eū recipe i hoſpitio ſuo.
q̄d ɔquerit. mat. xxv. Hoſpes fui ꝛ nō collegiſtis
me. Vere hoſpes es ſb̄ ſpecieb⁹ q̄ſi ſb̄ veſte pegri
na. Tertia cā ē violatio teſtamēti dñi q̄ nob̄ tradi-
dit corp⁹ ſuū ſumēdū i ɔmemoratōez ſue paſſiōis
vñ. j. Cor. xj. Hic calix noui teſtamēti ē i ſanguie
meo ꝛc̄. Quarta ē. q̄ tales quātū i ipis ē vnitatez
eccl'ie ſcidūt Heſter. j. Nō ſolū ɔtriſtauit Vaſthi
regē. ſ; ꝛ oēs ppl'os ꝛ pncipes ei⁹. xxiiij. q. j. alien⁹
Alien⁹ ē. ꝓphan⁹ ē. hoſtis ē. hr̄e nō pt deū prēz q̄
vniuerſal' ē eccl'ie nō tenet vnitatē. vñ ꝛ. j. Cor. x.
Vn⁹ panis ꝛ vnū corp⁹ multi ſum⁹ oēs q̄ de vno
pane ꝛ de vno calice pticipamus. Quita cauſa ē.
quia tales a fōte plenitudis grarum ſe diuidunt.
ꝛ iō mirū nō ē ſi areſcūt. vnde Job. viij. Nūq̄d vi
rere pt ſcirp⁹ abſq̄ humore aut carectū creſcē abſ-
q̄ aq̄. Sexta ē. q̄ iā ꝓiectis armis ſe iterficiēdos
hoſtibus tradunt. Vnde Treñ. j. Abierunt abſq̄
fortitudie añ faciē ſb̄ſeq̄ntl'. Corp⁹ xp̄i ɔfortat. pſ.
Panis ɔfir. cor ho. iij. Reg. xix. Ambulauit i for-
titudine cibi illi⁹ ꝛc̄. Septia. q̄ q̄dammō ſibijpſi
man⁹ icutiūt dū a ſe vitā repellūt. ioh̄. vi. Niſi mā
ducaueritis ꝛc̄. nō habebitis vitā i vob̄. Et ibidez
Panis quē ego dabo caro mea ē ꝓ mūdi vita. Aia
ei nō pt viuē. ſine h̄ cibo pſ. cj. Aruit cor meū. q̄
oblit⁹ ſū cōedere panē meū. Itē loc⁹ celebratō
nis ɔuiuij ē veſtibulū orti ꝛ nemorl'. i. eccl'ia mili-
tās. extra quā nō ſalubrit celebrat. Et dr̄ veſtibu-
lū. q̄ p cā ē igreſſus i domū nō manufactā. vñ pſ.
cxvij. Hec porta dñi iuſti itrabūt i eā. Geñ. xxvij.
Nō ē h̄ aliud niſi dom⁹ dei ꝛ porta celi. Dicit etiā
veſtibulū orti ꝛ nemorl'. i. paradiſi celeſtis. q̄ plāta
t⁹ ē cedris ꝛ alijs arborib⁹ pomiferis. i. ſanctis an
gel' ꝛ vniuerſis electl'. Exo. xv. Introduces eos ꝛ
plātab̄ eos i mōte hereditatis tue. firmiſſimo ha-
bitaculo q̄d opat⁹ ee dñe. Et de h̄ ɔuiuio nuptiaꝝ
dr̄ Apoc̄. xix. Gaudeam⁹ ꝛ exultem⁹. q̄ venerūt
nuptie agni. Itē ſcd̄o celebrat ɔuiuiū i pcipuis fe
ſtiuitatib⁹ ad charitatē ɔſūmādā. vbi āt magl' ɔſū
mat q̄ cū filio dī. vñ Neemie. viij. Cōedite piguia
ꝛ bibite mulſū ꝛ mittite ptē his q̄ ſibi nō ppauerīt
q̄ ſctūs dies dñi ē. Tertio celebrant ɔuiuia i pa
cis reformatōe. ſic̄ factū ē filio ꝓdigo. lu. xv. Epu-
lari optet ꝛ gaudē. q̄ fr̄ tu⁹ h̄ mortu⁹ erat ꝛ reuixit
pierat ꝛ inuēt⁹ ē. Sic xp̄s i ſignū pacl' pauit nobis
ɔuiuiū. Scd̄m ſignū dilectōis ē ſalutaris ꝛ fre-
quēs allocutio. ꝛ ſic xp̄s hodie fecit diſcipul' ſmo
nē dilectiſſimū. vt q̄libet eoꝝ potuiſſz dixiſſe illud
Can. ij. En dilect⁹ me⁹ loq̄tur mihi. Nā veꝝ ſignū
dilectōnis ē libent loq̄ dilecto. Oſee. ij. Ecce ego
ducā eā i ſolitudinē. ꝛ loq̄r ad cor ei⁹. Tertiū ſi-
gnū ē delinquētis correctio. ſic̄ dr̄ Apoc̄. iij. Ego
q̄s amo arguo ꝛ caſtigo. Et ſic xp̄s arguebat diſci
pulos hodie i cena cū fuerat ɔtētio facta iter illos
q̄s eoꝝ eēt maior. vt hr̄ Lu. xxij. Nā dr̄ Eccl'i. xxx.
Qui diligit filiū aſſiduat ei flagella. Quartū ſi
gnū amorl' ē occultoꝝ manifeſtatio. Et ſic xp̄us
Mat. xxvj. ait. Amē dico vob̄ q̄ vn⁹ ex vobis me
tradet. Tunc ſb̄dit. Et cena facta cū diabol⁹ miſiſ-
ſet iā i cor vt traderet eū Judas ſcariothis. Nō ē
intelligendū q̄ h̄ cena totalr eēt ɔpleta. q̄ poſtea
dr̄. Et cū recubuiſſz. ſ; tm̄mō q̄ ad comeſtiōez agni
paſcal'. Mgr̄ i hyſtorijs Nūq̄ legit xp̄m comediſ
ſe carnes niſi i cena. Et tūc pedes diſcipulorū la-
uit añq̄ dedit eis corp⁹ ſuū. ad deſignādū q̄ ſpūa
lis mūdicia req̄rit ad recipiēdū eucharistie ſacr̄m
Nota xp̄s ver⁹ paſtor paſca celebrare voluit Pri
mo ꝓpt legis durātis ipletionē. Mat. v. Nō veni
ſoluere legē ſ; implere. ꝛ ne cū iudei ſcādalizarēt.
Nu. ix. Ois aia q̄ nō fecit phaſe extermiabit. Se-
cūdo ꝓpt legis approbatōez ɔ̄ hereticos q̄ dicebāt
veterē legē nō datā eē. Tertio ꝓpt ſacroꝝ legaliū
extermiationē. Quarto ꝓpt nouoꝝ inſtitutionē.
q̄ figura ceſſabat aduenīete v̄itate. Quinto ꝓpt
diſcipuloꝝ dilectionē ꝛ ei⁹ iugē recordatōnē. Hie
ro. Reliq̄t nob̄ hāc memoriā vt pegre ꝓficiſcens
in ſignū amicitie. Sz dī. quō diabol⁹ pōt mitte
re cor hois. Rñdet. Mittere in cor pōt eſſe dupli-
citer. Prio directe. ꝛ ſic ſol⁹ de⁹ pōt mittere in cor
q̄ hz ptātem mouēdi iteri⁹ volūtatē. Prouer. xxj
Cor regis i manu dei q̄cunq̄ voluerit iclinabit il-
lud. Scd̄o indirecte. ſ. p ſuggeſtionē ꝛ ſuggerēdo
exterius. ꝛ h̄ mō imittit diabol⁹. Aug⁹. Immiſſio
talis fuit mala ſuggeſtio ſpūalis. nō necr̄ia impſ-
ſio. Nō q̄ mēs nō poſſz refugē vl' repellere. q̄ tūc
hō necc̄ario peccaret ex diabolica ſuggeſtiōe. q̄d ē
falſū. aug. Nihil pcm̄ niſi volūtariū. Nā vis ima
ginatiua cū ſit corpal' q̄ñ de⁹ pmittit ex ptāte dmo
nis ſiue vigilādo ſiue dormiēdo. format i ea aliq̄s
ſpēs. Ex q̄b⁹ apphēſis mouet volūtas homis ad
aliq̄d appetēdū. Sic ḡ imittit diabol⁹ in cor hois
nō directe p modū mouētis. ſ; idirecte p modum
ſuggerētis. de q̄ pſ. Immiſſiōes p āgelos malos
ꝛc̄. Sequit text⁹. Sciēs q̄ oia dedit ei pr̄ i man⁹
i. i ptātē. mat. vl. Data ē mihi ois ptās i ce. ꝛ i ter.
Oia ꝓducēdi. Joh̄. j. Oia p ipm facta ſūt. Scd̄o
oia manu tenēdi. Heb̄. j. Portās oia v̄bo v̄tutis
ſue. Tertō oia hereditādi. Heb̄. j. Quē ɔſtituit he
redē vniuerſoꝝ. Quarto oia iudicādi. Joh̄. v. Pr̄
oē iudiciū dedit filio. q̄ a deo exiuit ꝛ ad deū va-
dit. Sz dī. Si xp̄s a dō pr̄e exiuit. quō cū eo mā
ſit. ꝛ ſi cū eo māſit quō ab eo exiuit. Rñdet ſm au
gu. Exiuit a pr̄e ñ dſerēdo naturā dinā i q̄ cū pr̄e
manet occult⁹. ſ; aſſumēdo naturā hūanā in q̄ de
mr̄e nat⁹ ē apparet manifeſt⁹. Et ſic ad deū vadit
cū hūanā naturā aſſumptā ꝛ iā gl'ificatā ad dexte

UVA. BHSC. IyR_034_1

rā pr̄is glīoſe collocauit. Amb. ſup Bti imacula-
ti. Deſcēdit deus vt aſcēderet hō. Vbū caro factū
eſt vt caro ſibi ſoliū ī dextera dei vēdicaret. Eph.
iiij. Qui deſcēdit ipſe ē q̄ aſcēdit. Verbi grā. Sic
ſol radius a ſole ꝓcedit. nec tn̄ ſolē relinq̄t ⁊ vni-
tatē ꝯſeruat lumīs. oꝑaturq̄ʒ in terris calorē. vigo
rē ⁊ ſplēdorē. Ita vbū pr̄is deſcēdēs a pr̄e ⁊ ma-
nens in pr̄e oꝑatur i terris ſplēdorē cognitōis an
gelice. ⁊ calorē dilectōis ⁊ vigorē benedictōis.

De eodē. Sermo. lxxxix.

Surgit a cena et poſuit veſtimēta ſua Joh. xiij.

Videm⁹ quā do homo alicui⁹ dignitatis ſe hūiliat nō
aſpiciēs ſuā dignitatē ⁊ iclinās ſe ad hūilia. illius
humilitas valde cōmēdat̄. Spūalr̄. ſic xp̄s rex re
gū dn̄s domīnatiū nō recognoſcēs ſuā dignitatē
tantā aſſumpſit hūilitatē vt etiā exhiberet ſe tanq̄
ꝑſonā ſeruilē. ſurgēdo a cena ⁊ deponēdo veſtimē
ta ſua vt eo expeditius valeat miſtrare Et iō eius
hūilitas ſūme ē ꝯmēdabil̄. qd̄ figurat̄. ij. Regū. vj.
Dauid expoliauit ſe veſtimētis ludēs corā archa
humiliādo ſe di. Vilior fiā plus q̄ fact⁹ ſū. ⁊ ero
humil̄i oculꝰ meis. Spūalr̄ ꝑ Dauid itelligit̄ xp̄s
qui hūiliauit ſe corā archa dei. i. corā q̄libet diſci-
pulo. q̄r māna hodie erat locatū i archa hac. i. i cor
pus cuiuſlibet diſcipuli fuerat datū corpus xp̄i.
iō dauid. i. xp̄s. hūiliauit ſe vt daret eis hūilitatis
exēplū. ſil̄r ⁊ nob. vt docuit Math. xj. Diſcite a
me q̄r mitis ſū ⁊ hūilis corde. Hāc hūilitatē expri
mit euāgeliſta di. Surgit a cena ⁊ poſuit veſtimē
ta ſua. Jſta ē ſcd̄a ps ꝑncipal̄ iſtius euāgelij in
qua dixi tāgitur hūilitatis exēplū. cū ſb̄dit. Sur-
git a cena ⁊ poſuit veſtimēta ſua. tanq̄ miſter qui
nō ſedet ſ; ſtare d̄r. iō Math. xx. Venit fili⁹ hoīs
miſtrare ⁊ nō miſtrari. Et cū accepiſſet lintheū pci
xit ſe. Deinde miſit aquā i pelui ⁊ cepit lauare pe
des diſcipl̄oꝝ. O mira hūilitas. rex celoꝝ ad ima
veniēs ad pedes ſe ꝓſternit piſcatoꝝ. nō ad caput
nec ad man⁹. ſ; ad pedes dās nob exēplū hūilita-
tis. Myſtice. qn̄ de⁹ patit̄ ꝓ nr̄a ſalute. tūc reſide
re d̄r Sʒ ſtare qn̄ ſe erigit. pſ̄. xliij. Exurge dn̄e ad
iuua nos ⁊ libera nos ⁊c̄. Veſtimēta poſuit quā-
do maieſtatē ſuā occultauit. Eſa. xlv. Vere tu es
deus abſcōditus Lintheo ſe pcinxit qn̄ nr̄aʒ mor
talitatē aſſumpſit. Phil. ij. Formā ſerui accipiēs i
ſimilitudinē hoīm fact⁹ ⁊c̄. Deinde miſit aquā in
peluim dū mēoriā paſſiōis fidelib⁹ impſſit ꝑ fidē
et deuotionē. Tren. iij. Recordare pauptatis mee
et trāſgreſſiōis mee abſinthij ⁊ fellis. Et cepit la-
uare pedes. i ſignū videlicet q̄ quātūcūq̄ ſum⁹
perfecti. adhuc tn̄ idigem⁹ lauari. puer. xx. Quis
dicere pōt q̄r mūdū ē cor meū. pur⁹ ſū a pctō. Sʒ
tn̄ hmōi lotio d; fieri i pedib⁹ ſpūalib⁹. i. affectib⁹
et in toto corpe. Et exterſit lintheo. dū nō ſolū ma
culas nr̄as lauit ſ; etiā penas ꝓ eis debitas in ſe-
ipſo aſſumpſit. j. Pe. ij. Pctā nr̄a ptulit in corpe
ſuo ſup lignū. Tunc ſb̄dit. Venit ergo ad ſymo-
nē petꝝ. ⁊ dicit ei Petrus. Dn̄e tu mihi lauas pe
des Orige. dicit. ſimil̄r ⁊ Chriſ. q̄ xp̄s incepit la-
uare pedes a Juda. ⁊ h̄ iō. q̄r medic⁹ plurimorū
egrotoꝝ inter⁹ cure. ab his q̄ maḡ idigent medici
na curā icipit. Sic xp̄s icepit a Juda q̄ erat maḡ
ſed⁹. ⁊ inde venit ad petꝝ q̄ dixit. Dn̄e tu mihi la
uas pedes. q. d. Tu q̄ es agn⁹ incōtaminat⁹. ſpe-
culū ſine macula. candor lucis eterne mihi lauas
pedes q̄ ſū pctōr. ⁊ tu q̄ es fili⁹ dei viui. lauas mi-
des q̄ ſū Simon bariona. Tu q̄ es creator. lauas
mihi pedes q̄ ſū creatura ⁊ modice fidei. Hoc di-
cebat Petrus territ⁹ ex ꝯſideratōe diuinitatis ⁊ ma
ieſtatis xp̄i ſm̄ illud Apoc. ij. Conſideraui opera
tua ⁊ expaui Rn̄dit xp̄s ⁊ dixit ei. Qd̄ ego facio
tu neſcis mō. i. h̄ myſteriū ē ſecretū. ⁊ ſignat inte-
riorē mūdationē q̄ nō pt̄ fieri niſi ꝑ me. ⁊ h̄ tā non
intelligis ſ; ſcies poſtea. ſ. qn̄ recipies ſpm̄ſanctuʒ
Joh. xvj. Multa habeo vobis dicē. ſ; nō poteſtis
portare mō. Dicit ei petr⁹. Nō lauab mihi pedes
in eternū. Ber. Quāto feruor charitat̄ vehemēti
or tāto d; eē itellect⁹ vigilātior. vt ordinet charita
tē ꝑ intellectū. ⁊ ſic ꝑ affectū velit zelū. Hūc zeluʒ
habuit petr⁹ ſ; idiſcretū ⁊ inordinatū. q̄r recuſauit
qd̄ vtile erat ⁊ necc̄ariū. Nā ſicut d̄r Ro. viij. Nam
q̄d orem⁹ ſic optet neſcim⁹. ſ; ipe ſpūs poſtulat ꝓ
nobis gemitib⁹ ienarrabilib⁹. Jō idiſcrete recuſa
m⁹ accipe qd̄ de⁹ nob lagit̄ etiā ſi ꝯriū videat̄. Rn̄
dit ei ih̄s. Si nō lauero te nō habebis pt̄e mecum
Null⁹ eni ꝑticeps fieri pt̄ eterne hereditatis niſi
ſit mūdat⁹. pſ̄. Dn̄e q̄s habitabit i tabernaculo ⁊c̄
Rn̄det. Qui ingredit̄ ſine macula. Dic̄ ei ſimon
petrus. Dn̄e nō tm̄ pedes ſ; ⁊ man⁹ ⁊ caput. Sʒ
ꝓra nō potuit flecti. ſ; qn̄ dn̄s ꝯminat⁹ ē ſepatōneʒ
ab ipo. tūc petr⁹ timore ⁊ amore pcuſſus obtulit
pedes lauādos. man⁹ ⁊ caput. Sʒ xp̄s eū corripu
it. aſſerēs q̄ nō idigeret lotiōe capitis ⁊ manuū ſ;
tm̄ pedū cū ſb̄dit. Dic̄ ei ih̄s. Qui lotus ē nō indi
get niſi vt pedes lauet. Per caput itelligit̄ intētio
et oꝑatio q̄ i Petro mūda erāt. Et iō lotōe capitis
⁊ manuū nō indigebat. Habebat ei i oibus inten
tionē rectā ⁊ oꝑationē mūdā. Affectio aūt i petro
et in ceteris ſanctis aliq̄ puluere terrene affectio-
nis aſpgit̄. ⁊ iō indiget vt lauet̄. Aug. ipi hūani af
fectus ſine q̄bus i hac mortalitate nō viuit̄ q̄ſi pe
des ſūt. vbi etiā ⁊ hūanis rebus afficimur. vt ſi di
xerim⁹ qm̄ pctm̄ nō habem⁹ ipi nos seducim⁹. q̄r
humani affect⁹ vtriq̄ ſūt corrupti. Scd̄o lauit pe-
des i documētū. ad oñdēdū q̄ ꝑlati dn̄t lauare ſb̄
ditos Tunc eni caput ⁊ pedes lauant̄. qn̄ plat⁹ v̄
bo ⁊ exēplo ſb̄ditoꝝ affect⁹ purgat ⁊ mūdat. Se-
pe ꝯtingit q̄ pedes nō lauent̄ aut qn̄ man⁹ ē inq̄
nata. aut qn̄ aq̄ ē turbida ⁊ imūda. aut imūdicia i
pedib⁹ ē ineterata. his trib⁹ de cauſis ſepe ſb̄diti nō
lauant̄. Pᵒ qn̄ man⁹ platoꝝ. i. oꝑa eoꝝ nō ſunt
mūda. Ecci. xxxiiij. Ab imūdo q̄s mūdabit̄. greg.
nazanzen⁹. Mūdari pus oꝫ. ⁊ ſic alios mūdare. ſa
pientē pus fieri. ⁊ ſic alios facē ſapiētes. lumē effi
ci. ⁊ ſic alios illumiare Accedē ad deū. ⁊ ſic alios
adducē. Sanctificari. ⁊ ſic alios ſanctificare. Ma-
n⁹ habere rectas ⁊ ſic recti ē ꝯſilij. ⁊ rectū dare ꝯ
ſiliū. Scd̄o qn̄ aq̄ ē imūda. Aq̄ imūda ē amor mū
di de q̄ d̄r Hiere. ij. Quid tibi vis i via egypti vt bi
bas aquā turbidā. Tal̄ ei aq̄ nō lauat ſ; coinq̄nat
Aug. Quiſq̄ es q̄ es i mūdo. ad te venit q̄ fec̄ mū
dū vt eripiat te d̄ mūdo. Qᵒ ſi adhuc aliq̄ delecta
tōe te retinet mūd⁹. habitat i te q̄ mūdat mūdos.

Et erſs mūdus. Tertio quādo ipa macula pedū ex
nimia frequētatiōe efficiṫ tenax ⁊ inueterata. Vñ
dɉ Eccl. xxxiiij. Qui baptizaṫ a mortuo. i. q̄ lauaṫ
a mortali pctō. ⁊ iterꝝ tāgit mortuū. q̄d ꝓficit laua
tio eius. ij. Pe. ij. Facta ſunt poſteriora deteriora
prioribus. Cōtingit eni illis illud ꝓuerbiū. Canis
reuerſus ad vomitū. ⁊ ſus lota i volutabro luti.

Secūdo lauit pedes ſpūalr̄ aq̄ ſui ſanguis. De
q̄ lotōe dɉ Apoca. vij. Lauerūt ſtolas ſuas ⁊ deal
bauerūt eas i ſanguie agni. Ex q̄ igiṫ ſanguis xp̄i
hɜ dealbare. vr̄ ꝙ hɜ ꝟtutē lactꝭ ⁊ nō ſāguis. lac ei
ē ſanguis i vberib⁹ excoct⁹. Sāguis xp̄i fuit exco
coctus i corpe ſuo ⁊ i nr̄o corde. In corpe ſuo fuit
excoct⁹ igne amorꝭ. tā vehemēter ei in corpe ſuo.
ebulliuit. ꝙ a pto latere ſuo cū ipetu emanauit. In
corde āt nr̄o ſt duo vbera. ſ. intellect⁹ ⁊ affect⁹. De
bet aūt excoq̄ i vbere intellect⁹ ꝑ meditationē. ⁊ i
vbere affect⁹ ꝑ deuotōez. Et ſic ſanguis xp̄i exco-
ctus i corpe ſuo ꝑ amorē. ⁊ i corde nr̄o ꝑ meditati
onē ⁊ affectionē i albedinē ꝟtiṫ. ⁊ aīas nr̄as deal-
bat ⁊ mūdat. Apoc. j. Lauit nos a pctis nr̄is i ſan
guine ſuo. Ad lauādas aīas nr̄as xp̄s ſpūale li-
xiuiū feč. In q̊ ꝓ aq̄ poſuit ſuū ſanguinē p̄cioſū.
j. Joh. v. Hic ē q̄ venit ꝑ aquā ⁊ ſāguinē. Jheſus
xp̄s. Pro cinere amaritudinē penaꝝ. p̄s. cj. Cine
rē tanq̄ panē manducabā. Pro igne calefaciente
amorē intēſuz. Joh. xiij. Cū dilexiſſet ſuos q̄ erāt
in mūdo in finē dilexit eos. Sɜ q2 iſtud lixiuiū ni
mis erat forte. Tū ꝓpter nimiū amorē. tū ꝓpṫ ni-
miā ebullitionē amoris. Jō xp̄s illō lixiuiū aq̄ du
plici tēperauit. ſ. aq̄ lachrimatōis quā i cruce effu
dit vt hr̄ Heb. v. Et aq̄ regeneratōis q̄ de ei⁹ late-
re emanauit. Sic igiṫ ex tali lixiuio ſic facto ex aq̄
ſanguis. ſic ꝯmixto ex cinere amaritudinis. ſic ca
lefacto ex igne amorꝭ. ſic tēperato ex aq̄ lachrima
tionis ⁊ regeneratōis. lauat pedes oīm. i. affectus
oīm aīaꝝ. Jō ſb̄dit. Et vos mūdi eſtis. Ex h̄ te-
xtu hr̄ vt dič Aug⁹. ꝙ diſcipuli baptizati fuerunt
baptiſmnte xp̄i. Et ſi obijciṫ illud Joh. iiij. ꝙ xp̄s
nō baptizabat ꝫ diſcipuli ei⁹. Rn̄deṫ nō baptiza-
uit turbas ꝫ diſcipulos. Et ſi obijciṫ ꝙ baptiſmus
etiā abſtergit ſordes pedū. ğ nō idigebāt pedū ab
lutōe. Rn̄deṫ. q̄ p⁹ baptiſmū ſtati decedit nō indi
get hac ablutiōe. Sec⁹ de alijs in quib⁹ affect⁹ ter
reni inſurgūt ex ſenſualitate. Jō Orige. Diſcipu-
li mūdi erāt ꝫ adhuc maiori mūdatōe op⁹ erat. q2
ſemꝑ rō dɜ emulari chariſmata meliora. ſēꝑq̄ dɜ
ꝟtutū alta ꝯſcēdere. Apoč. xxij. Qui ſctūs ē ſctifi-
ceṫ adhuc. Sɜ nō oēs. Sciebat ei q̄ſnā eēt q̄ trade
ret eū. ꝓpterea dixit. Nō eſtis mūdi oēs. loq̄tur de
traditore ſuo iuda. Pro q̊ ſciēdū ꝙ duo viuer
ſalr̄ hoiem mūdāt. ſ. elꝭyna ⁊ miſcdīa i paupes. Lu
ce. xj. Date elꝭynā ⁊ oīa mūda ſūt vob̄. Et amor dɉ
Prouer. xj. Vniuerſa delicta opit charitas. Luč.
vij. Dimiſſa ſūt ei pec. mľ. qm̄ dilexit multū. Mi-
ſcdīa deficiebat i iuda. q2 fur erat. paupes ei d̄frau
dabat. Itē deficiebat amor ad xp̄m. q̄a tā diabol⁹
miſerat in cor ei⁹ vt traderet eū p̄ncipib⁹ ſac̄dotū
ad crucifigēdū. Tunc ſb̄diṫ. Poſtq̄ ğ lauit pedes
eoꝝ accepit veſtimēta ſua. ⁊ cū recubuiſſet iteruɜ
dixit eis. Scitꝭ q̄d feceri vob̄. q. d. Facta vidiſtis.
ꝫ cām nō itelligitꝭ. vos vocatis me mgr̄ Joh. xiij

Rabbi mādnca. Et dn̄e Joh. vj. Dn̄e ad quē ibi-
m⁹ ⁊č. Et bn̄ dicitis. Mat. xxiij. Vn⁹ ē ei mgr̄ ve-
ſter. Et ipe ſol⁹ dn̄s creās ⁊ recreās. p̄s. xcix. Sci-
tote qm̄ dn̄s ipe ē de⁹. ipe feč nos ⁊ nō ipi nos. Si
ğ ego laui pedes vr̄os dn̄s ⁊ mgr̄. ⁊ vos debetꝭ alt
alti⁹ lauare pedes. i. officiū pietatꝭ ⁊ hūilitatis ꝓ-
ximo ipendē. j. Thi. iiij. Exerce teipm ad pietatē.
q2 pietas ad oīa vtiľ ē ꝓmiſſionē hn̄s vite q̄ nūc ē
et future. Exēplū ei dedi vob̄ queādmodū ego fe-
ci vobis ⁊ vos ita faciatis. q. d. In h̄ facto illō intē
debā ꝙ ſiľe debetis facē. Nota dič. exēplū dedi
vob̄. Prio dedit nob̄ exēplū charitatꝭ i eo ꝙ offi-
ciū pietatis exhibuit inimico. Juxta illō Mat. v.
Diligite inimicos vr̄os. ⁊ bn̄facite his q̄ oderunt
vos. Nā volēs accedere ad cibū vite nō dɜ gerere
rācorē i corde. nā dɉ. j. Joh. iij. Qui odit fr̄em ſuuɜ
homicida ē. ⁊ oīs homicida nō hɜ vitā eternā in ſe
manērē. iō Ro. xij. Si eſurit inimic⁹ tu⁹ ciba illū.
ſi ſitit potū da illi. et h̄ xp̄s feč inde. ſiľr ⁊ nob̄ Ro.
v. Cū inimici eſſem⁹ recōciliati ſum⁹ ꝑ ſanguinē
filij ei⁹. Scd̄o dedit nob̄ exēplū humilitatꝭ. i eo ꝙ
vnic⁹ dei filius hūiliauit ſe corā inimico ſuo ⁊ di-
ſcipuľ lauādo eoꝝ pedes. iō augu. Si ſe ita dīna
maieſtas hūiliauit q̄d faciet hūana ifirmitas. q. d.
Mľto āpli⁹ dēm⁹ nos hūiliare. Sɜ heu pleriq̄
ſūt dicētes. Ego ſū tante generoſitatꝭ ſič ipe. non
attēdētes illō ber. Hūilitas ē mr̄ oīm ꝟtutū. ⁊ ne-
ceſſaria ad vitā et̄nā ſič panis q̊tidian⁹ ad vitam
corpalē. iō greg. Qui al's ꝟtutes ſine hūilitate con
gregat. ē q̄ſi q̄ pulueres i vētū ſpargit. Tertio de-
dit nob̄ exēplū puritatꝭ i eo ꝙ lauit diſcipulos.

Pro q̊ nō ꝙ dēm⁹ lauare oīa mēbra ſi volum⁹
digne accedē ad ſacr̄m euchariſtie. Prio pedes. i.
affectōes cordis. qō figuraṫ Geñ. xviij. i Abraā q̄
dixit. Afferā pauxillū aq̄ ⁊ lauenṫ pedes vr̄i. ⁊ req̄
eſcite ſb̄ arbore. Et ponā buccellā panis ⁊ ꝯforteṫ
cor vr̄m. Spūalr̄. ꝑ Abraā itelligiṫ xp̄s pr̄ multaꝝ
gentiū. q̊ ꝑ paſſionē attulit pauxiliū aq̄. i. gr̄am ſa
lutarē ad lauādū pedes. i. cogitatōes cordis. Ju-
xta illō Hiere. iiij. Laua a malicia cor tuū hieruſa
lē vt ſalua fias. Arbor ē crux dn̄ica ſb̄ q̄ ē q̄eſcēdū
ꝯ eſtū carnaľ dilectiōis. Dañ. iiij. Sub ea habita-
bāt aīalia ⁊č. Buccella panis ē corp⁹ xp̄i. q̊d hn̄tes
mūdiciā cordis digni ſt ſuſcipe. Aug. ⁊ hr̄ de ꝯſe.
di. ij. q̄tidie. Si mēs i affectu peccādi ē. grauari ma-
gis dico euchariſtie ꝑceptiōe q̄ purificari. Et figu
raṫ Exo. xij. ꝑ bacculū quē hīe dēm⁹ in māib⁹ ne
cadam⁹. i. bona opa. Sɜ heu mľti i baculo arūdi-
neo. i. i puis opib⁹ ⁊ vita lubrica. i. ꝯſuetudie ⁊ oc-
caſiōib⁹ pctōꝝ accedūt ad illō ſacr̄m. Sɜ q̄d ꝓdeſt
pedes lauare ſi nō ſuenṫ mdī. Jō dɉ Cañ. v. Laui
pedes meos quō inq̄nabo illos. Qui ei illotis pe
dib⁹ itrauerit ſctā ſctōꝝ ad recipiēdū corp⁹ xp̄i. ipe
ſibi iudiciū māducat ⁊ bibit. Qō figuraṫ. ij. Reg.
xix. ꝑ myphiboſeth q̄ venit ad Dauid illotꝭ pedi-
b⁹ ⁊ intōſa barba. veſteſq̄ ſuas nō lauerat. ⁊ iō ici
dit i iudiciū vt ꝑtē hereditatis amitteret. Spūalr̄
Quilibet p̄ſūptuoſus illotos hɜ pedes dū i corō
gerit irā vľ odiū. vľ barbā intōſaɜ q̄ pctā no ꝯfiteṫ.
Cōfeſſio ei ē ſič raſoriū pctōꝝ. veſte illota. i. ihone
ſta ꝯuerſatōe. Si taľ venerit ad Dauid. i. ad xp̄m
amittit ꝑtē hereditatis. De q̊. p̄s. xv. Pars here-

UVA. BHSC. IyR_034_1

ditatis mee dñs. ⁊ sic icidit iudiciū eterne dānati-
onis. Scdo dēm⁹ lauare man⁹.i.opa ad tractā
dū diuinū sacrm. Ad hāc mūdiciā hortaṫ Jac.iiij
Emūdate man⁹ pctōres.⁊ purificate corda dupli
ces animo. Quid ē emūdare man⁹ nisi reddere alie
na si iniuste detines. Nō rapinā ⁊ vsurā ꝫ opa bo-
na facē. Ista ꝯo mūdicia maxīe ē necria volentib⁹
accedere ad sumēdū agnū imaculatū.sic dicit ps.
xxv. Lauabo iter inocētes man⁹ meas. Tertio
totū corp⁹ lauare dēm⁹ ꝑ castitatē vt digni apparē
possim⁹ corā do.sic dr de ɔse.dist.iiij.n pt.vbi dic
Cris. Nō pt qsq₃ grā₃ vite celestis accipe nisi pur
gatus fuerit ab oi sorde pcti. Figuratū ē Judith.
x.q lauit corp⁹ suū ⁊ vnxit se mirra optia.⁊ discri
minauit crinē capitis sui. Corp⁹ lauat q se mūdat
a pctō luxurie.q mūdicia ē necria volētib⁹ cōicare
fm ꝙ figuratū ē.j.Reg.xxj. Si mūdi sūt pueri ma
xime a mulierib⁹ māducēt. ꝭ dicit oib⁹ fidelibus
vn̄ ꝫ se vngit mirra optia q se affligit ieiunādo.vi
giliis insistēdo.capit[l] crinē discrimiat q scit expina
nire ⁊ excutē cogitatōes mētis. Quarto lauare
dēm⁹ oculos mētis ad ɔtēplandū celestia.qd fec
ille cec⁹ illumiat⁹ Joh.ix. Abiit ⁊ lauit ⁊ venit vi
dens.id Can.v. Oculi ei⁹ sicut colūbe q lacte lote
sup suū riuos aq₃⁊c. Dicit ꝫ xps lauās discipulo
rū pedes. Exēplū dedi vob ⁊c.

De eodem Sermo.xc.

Surgit a cena et posu-

it vestimēta sua Joh.xiij. Quia ista ꝑ-
sens dies cene vocaṫ.id de cena aie ē di-
cēdū amb.i hexamerō. Tā gādis via restat hoi de
cedēti.vt ve illi hoi q i suo obitu sacro eucharistie
dign⁹ nō fuerit ⁊ meruit ꝑuari. Et id notādū ē ce
na laudāda ⁊ amāda.⁊ ē cena ḋtestabil' ⁊ vitupāda
Est ei qdruplex cena bona. Fecit ei xps cenā i cor
de iusti viri spūali qdā ɔsolatiōe. hodie specialr et
qtidie i altari de suo corpe ꝓprio. die crastina in li
gno crucis mortē sustinēdo. Vltimā fecit in celo
bonos glorificādo. Primā ꝫ cenā fecit i corde
viri iusti spūali qdā ɔsolatōe.tūc eni mētē viri iu-
sti reficit vespe descēdēte.s.sole.i.deficiete sol' i cor
de claritate ⁊ calore.ps.lxiiij. Exit⁹ matutini ⁊ ve-
spere delectab. Attēde ꝙ ortus grē mane dr ꝓpter
grā₃ q orit vespe qn̄ i corde sumiṫ. Hec cena signi
ficaṫ Judith.vj.vbi dr ꝙ ozias ꝑcepit Achor vo-
cari ad ɔciliū.finitoq₃ ɔcilio fecit cenā magnā. Et
de hac cena dr Apoc.iij. Ego sto ad ostiū ⁊ pulso
si qs audierit vocē meā ⁊ apuerit mihi. itrabo ad
illū ⁊ cenabo cū illo ⁊ ipe mecū. Cenabo cu₃ illo.
q₃ fide ⁊ ope delector.⁊ ipe delectabiṫ de ope meo
ps.xci. Delectasti me dñe i factura tua.⁊ i his q tu
ipe i me facies.sic vult glo. Secūdā cenā fec ho
die ⁊ qtidie i altari d ꝓprio corpe. De hac cena lu
ce.xiiij. Quidā hō fecit cenā magnā.q dr magna
ꝓpter magna cibaria q ꝑparat. Et id cū magna re
uerētia ē ad ipa₃ accedēdū. Apl's.j.Cor.xj. Cōue
niētibus vob i vnū iā nō ē dñicā cenā māducare.
vnusqsq₃ ei suā cenā psu.⁊c. Nota ꝙ prio istitu-
it quō ad corp⁹ dñi sit accedēdū.s.ɔcordiṫ.ibi. Cō
uenietib⁹ vob i vnū. Scdo arguit eos q māducāt
reuereter.ibi. Iā nō ē dñicā cenā māducare. Non
ei vr ꝙ sit ɔuenies vt sic ɔueniāt ad māducādum
ac si possent meli⁹ ac dulci⁹ māducare i mēsa dñi
cū dicaṫ Ecci.xxiiij. Qui edūt me adhuc esurient.
⁊ q bibūt me adhuc sitiēt. Quia ꝫ talis veniūt ple
ni ⁊ satiati delectatōe pcti.id nō sentiūt illi⁹ panis
dulcedinē ⁊ delectationē i q ē ois suauitas. Prouer.
xxvij. Aia saturata calcabit fauū mellis. Sic eni
fauus mellis ē ꝭ cera sic mel sub cera xpm signi-
ficat sb spē panis ⁊ vini. Tertiā cenā fecit i die cra
stina in ligno crucis moriēdo. De q cena dic glo.
sup illa vba Joh.xiij. Surgit a cena. Cena xpi si-
gnificat passionē. Sic ei post cenā nō fit prandiū.
sic etiā xps postq₃ sel' passus ē iterū nō patiṫ. ꝭ glo.
D ꝙ ieqlis fuit illa cena cenis voluptuosoꝝ. Illi
nāq₃ in cenis suis vtunṫ cibo ⁊ potu delicioso xps
at dicit i ps.lxviij. Dederūt i escā meā fel.⁊ in siti
mea potauerūt me aceto. Hui⁹ cibi recordēṫ de-
liciosi ⁊ ɔfūdenṫ.paupes recordenṫ ⁊ sustētenṫ. et
ad oia sustinēda animētur.amb. Quātūcūq₃ sint
gūia q pateris leuia tibi videnṫ si ɔsideras eū q ꝑ
te fel bibit.⁊ ꝙ ad patibulū iuit q te iuitat ad celū.
id dic dñs Tre.iij. Recordare pauptat[l] ⁊ trāsgres-
sionis mee absinthij ⁊ fell'. Mat.xv. Dabāt ei bi-
berē mirratū vinū. Vbi dic glo. Hoc aceto succ⁹ le
tal' pomi abstergiṫ. Attēde ꝙ xps i hac cena mor
tis sue nuptias fec.tunc eni feminā formauit.i. ec
clesiā.⁊ eā sibi ɔiūxit vt dic glo.sup illud Geñ.ij.
Quāobrē relinqt prēm ⁊ mrē₃.i.sinagoge carna-
lē obseruātiā de q nat⁹ ē fm carnē.⁊ adhesit vxo-
ri sue.i.eccl'ie.vt sint duo i carne vna.ē ei caput ec
clesie ⁊ ipa corp⁹ ei⁹ q soporat⁹ ē sōno passiōis. et
eā sibi ɔiūxit vt ecclia formareṫ. ꝭ glo. Iste fuerūt
mirabiles nuptie.q₃ sṫ in ipi⁹ spōsi morte celebra-
te. De his intelligit illd qd dr i Apoc.xix. Bti q ad
ce.nu.agni vo.sūt. Hāc vocē sctī martyres audie
rūt ꝑ passiōis xpi imitationē.q ei ad has nuptias
ɔuenerūt mltas tribulatōes sustinēdo.h⁹ cene vo
lūt eē pticipes. Et q fuerūt socij passiōis.sic ⁊ erūt
ɔsolatiōis.j.Cor.j. Sciētes qm sic socij passionū
eritis sic eritis ⁊ consolationum. Quartam ce-
nam fec domin⁹ i celo.⁊ ꝭ erit quādo congrega
bit dispsiōes isrl'. Hec cena significaṫ ꝑ cenā qua₃
fec Asuer⁹ rex.sic legiṫ Hester.i.ꝙ assuer⁹ fecit ce
nā magnā maiorib⁹ ⁊ mgratib⁹ ⁊ potētatib⁹. psu
libus suis ⁊ ꝑfect[l]. Ad illā cenā qcūq₃ q dño fide-
lis fuerūt vocati sṫ. Illi i quā sui de qb⁹ dr Esa.
lxv. Serui mei comedēt ⁊ vos esurietis. Sui mei
bibēt ⁊ vos sitiet[l]. Sui mei honorabūṫ ⁊ vos ɔfū-
demi. Sui mei letabūṫ ꝑ exultatōe cord[l].⁊ vos cla
mabit[l] ꝑ dolore cordis.⁊ ꝑ ɔtritōe spūs vlulabit[l]
Et ꝭ oia ponūṫ fm glo.de mal' q ꝑmunṫ i iferno.
et de bonis q letāṫ i celo. Itē nō ꝙ alia ē cena de
testastabil' ⁊ vitupāda.⁊ ꝭ ē qdruplex. Est ei cena
luxuriosoꝝ.auaroꝝ.supboꝝ ⁊ dānatoꝝ. Pria ē lu
xuriosoꝝ.⁊ ꝭ significaṫ ꝑ cenā illā quā fec holofer
nes Judith.xij.vbi dr ꝙ holofernes dixit ad va-
gao eunuchū. Vade ⁊ suade hebreā hāc vt spōte
ɔsentiat habitare mecū. Et seqṫ postea ꝙ mlier dce
pit eū dū eēt ebri⁹. Scda cena ē auaroꝝ sine cupi
doꝝ hi sṫ q int alios pctōres reputanṫ qsi ifideles
Vn̄ ⁊ apl's vocat eos idoloꝝ ꝑuitores.⁊ ista fugiē
da ē vt dic glo.ambro. Sic idolatria vni deo nitiṫ

Pn iij

UVA. BHSC. IyR_034_1

auferre gl'iam ne ſolꝰ nomē diuitat̄ habeat. ita ⁊
auarꝰ i dei res ſe extēdit vt ſolꝰ vſurpet q̄ð deꝰ oī
bus fecit. Jō q̄ verā fidē hꝫ nō q̄rit in his miſerijs
diues fieri cū talibꝰ īfidelibꝰ. ſ. auar̄. Et hinc ē qð
dic̄ apl's. j. Coꝛ. x. Si q̄s īfideliū vos vocat ad ce-
nā ⁊ vultis ire. oīa q̄ vobis apponūt mādūcate ni
hil iterrogātes ꝓpt̄ ꝯſciētiā. Tertia cena ē ſupboꝝ
et cū talibꝰ nō ē cenādū ⁊ cenare ſecurū. pſ. c. Su
perbo oculo ⁊ in ſa. coꝛ.. cū hoc nō edebā. De hac
cena d̄r Mat. xxiij. d̄ phariſeis q̄ pmos amāt recu
bitus i cena. Et h̄ ſignificata ē i cena illa quā fecit
Herodes Mar. vj. vbi d̄r q̄ Herodes id ē gloꝛiāſ
fecit cenā magnā pncipibꝰ ⁊ tribunis. Jn q̄ cena
Iohes decollat̄ ⁊ iterimit̄ p ſaltatricē. i. p ianē mū
di gl'iam. Quarta cena ē dānatoꝝ. Apoc. xix. Ve
nite ⁊ ꝯgregami ad cenā dei magnā vt mādūcetis
carnes regū ⁊ tribunoꝝ ⁊c̄. Jn iſta cena panis q̄t-
tidianꝰ erit moꝛs eterna pſ. Sic oues i īferno po-
ſiti ſūt. moꝛs depaſcet eas. Apo. xvj. Mādūcaue
rūt linguas ſuas p̄ doloꝛe. De potu coꝝ d̄r in pſ.
Jgnis ⁊ ſulphur ⁊ ſpūs ꝓcellaꝝ ps calicis eoꝛū.
Deut. xxxij. Fel dꝛaconū vinū coꝝ ⁊ venenū aſpi
duꝫ inſanabile ⁊c̄. Et Eſa. xxiiij. Amara erit potio
bibētibꝰ eā.

De eodē. Sermo. xcj.

Omo quidaꝫ fecit ce

h nā magnā Lu. xiiij. Aug. i li. de moꝛibꝰ
eccl'ie dic̄. q̄ pāis material' hoīeꝫ alit coꝛ-
poꝛal'r ⁊ necat accipitrē. Spūal'r ſic paniſ ſacramē
tal' alit hoīeꝫ ſpūal'r i aīa. ⁊ necat accipitrē. i. hoīeꝫ
vinētē ſine itellectu ⁊ rōne. De q̄ Job. xx. Panis
eiꝰ i vtero v̄tet̄ i fel aſpidū itrinſecꝰ. Nā dicūt na
turales q̄ de vna ⁊ eadē herba accipit ſpens vene
nū ⁊ apis mel. ſic dic̄ Ber. i ſer. Sane i mēſa vna d̄
vno pane i cena dn̄i ꝯſecrato Petrꝰ ⁊ Judas ac-
ceperūt vnꝰ i bn̄ficiū. alter i ſuppliciū. petrꝰ i ſalu-
tē iudas i moꝛtē. Jdcirco req̄rit̄ diſcuſſio ꝯſcientie
ad volētē accedē ad cenā vite. De q̄ thema hō quí
dā fecit cenā magnā. Pro q̄ ſciēdū h̄ cena figu-
rata ē Exo. xij. i agno paſcali. quē iudei comedert̄
in liberatōe ſua de terra egypti. Nā ſic illi p agnū
paſcalē liberati fuerūt de egypto. ſic nos p xp̄ꝫ de
inferno. Nota hyſtoꝛiā. Exo. xij. Cūq̄ vellet do
minꝰ liberare filios iſrl' de ptāte Pharaonis. p̄ce
pit vt tollerēt agnū q̄ eēt ſine macula. ⁊ illū debe-
rēt comedere aſſum igni. nō crudū nec coctū aq̄.
Et ſanguine eiꝰ deberēt ſignare ſupliminaria do
moꝛū ſuaꝝ. Per filios iſrl' q̄ captiui fuerunt i egy
pto ſb ptāte pharaonis nota totū genꝰ hūanū qð
erat ſub ptāte regis egypti. i. tenebꝛaꝝ plꝰ q̄ꝫ. v. mi
lia annoꝝ. ⁊ p nullū liberari potuit. Tandē miſer
tus ē dn̄s nr̄. miſit nob agnū. i. filiū ſuū. De quo
Eſaias clamauerat cū deſiderio ad deū patrē di.
Emitte agnū dn̄e dn̄atoꝛē terre d̄ petra deſerti ad
montē filie ſyō. Eſa. xvj. Et p ſanguinē hꝰ agni li-
berati ſumꝰ de ptāte diaboli. j. Pe. j. Nō coꝛrupti-
bilibus auro ⁊c̄. De illo agno d̄r Hiere. xj. Quaſi
agnus māſuetꝰ q̄ poꝛtat̄ ad victimā. i. ad moꝛtem
Sic fuit xp̄s māſuetꝰ i paſſiōe. ⁊ patiēter ſuſtinuit
moꝛtē ꝓ nob. Nā cū male tractaret̄ v̄bis ⁊ v̄beri-
bꝰ nō ſe vindicabat nec ꝯdicebat. Eſa. liij. Quaſi
agnꝰ coꝛā tōdēte ſe obmutuit. Jſtū agnū dedit no
bis pr̄ celeſtis i cibū. Nūc hoꝛtat̄ apl's nos ad co-
medendū cū dic̄. Jtaq̄ epulemur. Quō āt debēꝰ
comedē agnū iſtū. pꝫ i illo q̄ filij iſrl' comederūt ſi
ne fermēto. ſ. pcti. j. Coꝝ. v. Modicū fermētū to-
tū maſſaꝫ coꝛrūpit ⁊c̄. De illo etiā q̄. ſ. dn̄t eē ſine
macl'a pcti d̄r. j. Coꝝ. xj. Probet aūt ſemetipm hō
vtꝝ ſit mūdus de pctō. ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ de
calice bibat. Qui eī mādūcat idigne. iudiciū ſibi
mādūcat ⁊ bibit. ⁊ reꝰ erit coꝛpis ⁊ ſanguis dn̄i ac
ſi xp̄m occideret Amb. Qui indigne xp̄m ſumit
idē ē ac ſi xp̄m occideret. Aug. Maḡ peccat qui
xp̄m tradit peccantibꝰ mēbꝛis q̄ꝫ iudas a tradidit
xp̄ꝫ crucifixoꝛibꝰ. De iuda dic̄ dn̄s. Ve illi p quē
tradet̄ filiꝰ hoīs. Ve illi q̄ ad mēſaꝫ dn̄i accedit in
digne. Judas tradidit xp̄ꝫ iudeis. ille tradit eū de
monibꝰ. quē i locū demonū ſumit. ille vēdidit ꝓ
argēto. iſte vēdit ꝓ modico pctō. De iuda dic̄ do-
minꝰ. Qui itingit mecū i parapſidē h̄ me tradet.
Jlle manū cū dn̄o i parapſidē mittit q̄ cū pctō ad
mēſaꝫ dn̄i accedit. Et q̄uis dn̄icū coꝛpꝰ ſumat. nō
tn̄ ad vitā eternā ſꝫ ad dānationē. aug. De vno pa
ne petrꝰ accepit ⁊ iudas. petrꝰ ad vitam. iudas ad
moꝛtē. Vn̄ cātat eccl'ia i q̄dā ſeq̄ntia. Sumūt bo-
ni ſumūt mali ſoꝛte tn̄ ineq̄li vite vl' iteritꝰ. Moꝛs
eſt mal' vita bonis vide par̄ ſūptiōis q̄ꝫ ſit diſpar
exitꝰ. Ber. ponit exēplū i floꝛe. Jdē flos dat mel i
apibꝰ. venenū in arena. ſic idē coꝛpꝰ dn̄i vita ē bo
nis ⁊ mal' interitꝰ. Job. xx. Panis eiꝰ. i. coꝛpꝰ xp̄i
i vtero eiꝰ. i. pctōꝛis. v̄tet̄ i fel aſpidū. Quantū di
ſpliceat deo q̄ imūdi accedāt. pꝫ i Oza. q̄ cū teti-
giſſet archā in q̄ erat mān̄a. ſtati cecidit ⁊ expira-
uit. eo q̄ illa nocte cū vxoꝛe ſua doꝛmierat. Qð vi
dēſ dauid. timuit archā iducē i domū ſuā. ij. Reg.
vj. Greg. Jnmēdū q̄tū delinquat q̄ ad coꝛpꝰ dn̄i
reꝰ accedit. Si ille mulctat̄ q̄ archā dn̄ici coꝛpis fi
gurā geſtātē minoꝛi q̄ꝫ debuit reuerentia tetigit. Si
dauid tūc timuit figurā dn̄ici coꝛpiſ iducē i domū
ſuā q̄ adeo bonꝰ erat q̄ dn̄s de eo dixit. Jnueni vi
rū ſm coꝛ meū. mlto magis dꝫ xp̄ianꝰ in pctis exi
ſtēs tiere coꝛpꝰ xp̄i i os ſuū ſumē. Si cēturio dixit
Dn̄e nō ſū dignꝰ vt itres ſb tectū meū. quō tu pec
catoꝛ p̄ſumis eū ſumē i os tuū. Johes bap. ſctiſſi
mꝰ iter natos ml'ieꝝ ꝯtremuit ⁊ nō audebat tāge-
re v̄ticē xp̄i. quō tu pctōꝛ ſciēs te eē i pctis audes
coꝛpꝰ xp̄i mādūcare. Et tn̄ licet nll'us poſſet ſe re-
putare dignū. nemo ꝓpt̄ h̄ tn̄ cōionē p̄termittē dꝫ
Si ei dolet d̄ pctis ⁊ ꝯfeſſus fuerit. dn̄s iplebit qð
i nob d̄ficit. exēplū. Monachꝰ q̄dā q̄ ſe p̄pauerat
inq̄ꝫtū potat ad cōionē. Cūq̄ pꝰ agnꝰ dei i oꝛōe ia
ceret vidit i mānibꝰ ſac̄dot̄ pueꝝ ihm q̄ i cruce pē
dētē. ⁊ oīa vulnera eiꝰ ſanguie fluebāt. Turbatꝰ q̄ꝫ
reputabat ſe idignū ⁊ n̄ cōicauit cū alijs. Dicta āt
miſſa cū eēt i oꝛōe. apparuit ei btā v̄go di. cur hodie
nō ſūpſiſti coꝛpꝰ filij mei. rn̄dit ſe eē idignū. Vir-
go ait tu cogitas te idignū. ⁊ q̄s pōt eſſe dignꝰ. ro
ga eū vt faciat te dignū. ⁊ vide ne ſil'r de cetero fa
cias. Scđo nota q̄ agnꝰ ille comedebat̄ igne aſ
ſatꝰ. p qð notat̄ q̄ illi q̄ volūt digni accedē dn̄t eē
igne charitat̄ accēſi ad deū ⁊ ad ꝓximū. Leui. vj.
Jgnis i altari meo ſp ardebit. quē nutriet ſac̄dos
ſubijciēs ligna mane ⁊ veſpere per ſingulos di-
es. Greg. Altare dei eſt coꝛ noſtrū in q̄ dꝫ ſp arde

UVA. BHSC. IyR_034_1

re ignis charitat'. quē mane nutrim⁹ dū xp̄m mane iudicatū ꝛ veſpe crucifixū recolim⁹. Ber. Sup oīa te m̄ reddit amabilē calix quē bibiſti i ara crucis. Videat āt q̄lib3 nr̄m quō nutriat ignē i altari cordis ſic ꝙ nō poīt ignē alienū.i.ignē luxurie.inuidie.male ↄcupiſcētie.ne ei ↄtīgat ſic̄ nadab ꝛ abiu. q̄ ignē alienū obtulerāt corā dō i thuribul' ſuis Et egreſſus ignis de celo extīxit eos. Nō hyſtoriā Leuit.x. Et ſic dr̄ Num.xvj. ꝙ Chore ꝛ ſui ↄplices ducētiq̄nq̄ginta.q̄ inuidebāt moyſi ꝛ aarō de ↄncipatu.cū ſtarēt corā dn̄o ꝛ haberēt thuribula i māib⁹ egreſſus ē ignis de thuribul' ꝛ deuorauit eos. Sic ↄtingit ill' q̄ hn̄t ignē inuidie i cordib⁹ ſuis. Jō q̄lib3 ↄbet ſeipm̄ an̄q̄ accedat an hēat charitatē ad deū q2 q̄ nō diligit deū excōicat ab ipo. Apl's.j.Chor.xvj. Qui nō diligit dn̄m ſit anathema.i.excōicat⁹ Vn̄ talib⁹ ↄſulēdū ē q̄ nō hn̄t charitatē deuotiōis ꝙ abſtineāt q̄uſq3 poſſint cū charitate accedē.dūmō vic3 ſine aliq̄ ſcādalo poſſint ſup ſedē. Et ſi nō inſtat nccītas vl' ſcādalū.nō d3 eū q̄s cōpellē vt in mortali cōicet. Deb3 eñ hīe dilectō3 ad ↄximū vt ꝑus eos recōciliet q̄bus iproperauit ſi q̄ mō pōt.ꝛ dimittat oēm rācorē. Mat.v. Si offers mun⁹ tuū ad altare.ꝛ recordat⁹ fueris ꝙ frat' tu⁹ h3 aliq̄d aduerſū te.relinq̄ tibi mun⁹ tuū an̄ altare.ꝛ vade ꝑus recōciliari fr̄i tuo.ꝛ tūc veniēs offeres mun⁹ tuū. Exēplū de q̄dā epo q̄ rogauit deū ꝙ q̄ digne cōicarēt ei reuelarēt ꝛc. Tertio ↄceptū fuit eis vt baculū i manu tenerēt. Sic q̄ māducare voluerit de illo agno d3 hīe baculū.i.fidē catholicā. Sic eñ baculus iuuat ꝛ tenet hoīe3 ne cadat.ſic fides tenet hominē ne cadat i infernū.ꝫ ↄueniat ad vitā etnā.q2 ſine fide nemo pōt ſaluari Apl's. Heb.xj. Credere oportet accedētē ad deū. Glo.ſ. ꝙ ſit vn⁹ de⁹ ꝛ nō alius i celo ꝛ in t̄ra. Debem⁹ ḡ in h̄ ſacro ſimpl'r credere q̄ nob dicūt.ꝛ nihil vltra ſcrutari.q2 hūan⁹ intellect⁹ nō pōt apphēdere ꝟtutē hui⁹ ſacri. Eccli.iij. Altiora te ne q̄ſieris.ꝛ fortiora te ne ſcrutat⁹ fueris.ꝫ q̄ ↄcepit tibi dn̄s cogita illa ſp. Nā ibi oēs ſenſus decipiūt.vt p3 intuēti.dēpto ſenſu audit⁹. vt figurat Gen.xxvij. Iſaac qn̄ b̄ndixit iacob. fuit decept⁹ i oībus ſenſib⁹ p̄ter i ſenſu audit⁹.q2 audiuit vocē Jacob. Et ſic oēs fideles qn̄ audiūt. h̄ eſt corp⁹ meū.veraciter credē debēt. Sūt aūt m'ta q̄ ſimpl'r credē debem⁹ Primū ē ꝙ ille panis quē offert ſacerdos poſt ↄſecratiōnē nō ē panis.ꝫ corpus xp̄i.ꝛ vinū ſanguis xp̄i. Exēplū Scr̄us Gregori⁹ q̄ndā matronā cū cōicaret ꝛ i porrigendo diceret. Corp⁹ dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i cuſtodiat te i vitā eternā.illa incepit ridere. Tūc ſctūs gregori⁹ manū retrahēs in cōicatione req̄ſiuit cām ſui riſus. Dicit mulier. Heri hūc panē manib⁹ meis paui. Nūc miror quō poteſt' dicē ꝙ ſit corp⁹ xp̄i. Tunc flens btūs gregori⁹ vna cū ppl'o cepert deū rogare vt dignaret ſuā ↄſonā mōſtrare. Stati ſpēs panis mutauit ſe i ſpeciē ſanguis ꝛ carnis. Quō vidēs m'lier ↄuerſa cognuit pctm̄ ſuū. Scd̄o oportet credē ꝙ in ſingul' ptib⁹ hoſtie tot⁹ ꝛ tātus ſit.ꝛ in vna pte hoſtie tātus quātus i integra. Exēplū. Quidā in die paſce expectauerat donec oēs cōicauerāt.tūc ſacerdos defectū vidēs.dubitare cepit vtꝝ xp̄s tāt⁹ eēt in ꝑticula quāt⁹ ē i integra. Et cū accepiſſet hoſtiā in ore ei⁹ mutata ē in carnē.ꝛ extraxit in magnitudinē pollic'.ita ꝙ deglutire neqret. vn̄ nimiū turbat⁹ flexis genib⁹ flere cepit.rogans deū vt errori ſuo ↄceret.ꝛ ſic corp⁹ i formā ꝑorē redegit.ꝛ ſic deglutiuit. Tertio oportet credē ꝙ tātū v3 corp⁹ xp̄i a malo ſacerdote ↄſecratū ſicut a bono. Vn̄ aug. dicit ꝙ diſſormitas medici nō ipedit effectū medicine. Greg. Vim ſacri nō mutat vita miſtri. Sic eñ de teri⁹ nō fit deteriore.ſic nō fit meli⁹ de meliore.

Quarto ille agn⁹ comedebat cū lactuc' agreſtib⁹.i.cū ↄtritiōe ꝛ amaritudie aie nr̄e ꝛ oīm ſcelerū Job.iij. An̄q̄ comedā ſuſpiro.ꝛ q̄ſi inundātes aq̄. ſic rugit⁹ me⁹ Et ſic fec ezechias yſa.xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos i amaritudie aie mee ꝛ ſic iſta lactuca d3 ↄteri i mortariolo dolor'.ꝛ cū ſucco flet⁹. Greg.i moral. Carnes agni cū lactuc' agreſtib⁹ ſunt edēde.vt cū corp⁹ redēptoris accipim⁹ nos ↄ pctīs nr̄is i fletib⁹ affligam⁹. Quīto ſanguis agni ſup vtrūq3 poſtē d3 poni.i.nō tm̄ ſumēdo corpis ore.ꝫ ore mētis. Nā ſumptio corpalis ſine ſumptiōe ſp̄uali nihil ↄdeſt.vt dīc aug. q2 ille ē ſp̄ual' cib⁹. Jō dicit Auicēna Cib⁹ q̄ irat' cordib⁹ ſumit nihil nutrit. Rō. Nā eſt⁹ ire calorē naturalē a ſua digeſtiōe impedit ꝛ reſtringit. Sic ſumere corp⁹ dn̄icū cū immūdo ſp̄u nullū cōfert aie nutrimētū. Nā videm⁹ ꝙ ignis nō nutrit ab aq̄.ꝫ magl' corrūpit.ꝛ ſic aia peccatrix nō nutrit p ſumptionē hui⁹ cibi. Sexto edebāt caput cū pedib⁹ ꝛ inteſtinis. Sp̄ualit. caput iſti⁹ agni ē diuitas.j.Cor.xj. Caput xp̄i de⁹ ē. Pes ei⁹ caro ipi⁹ eſt q̄ ē infima i ipſa natura. inteſtina ei⁹ eſt aīa. Jſta oīa debem⁹ comedē p verā fidē ꝛ nob incorpare. Fuerūt aūt q̄dā heretici q̄ dixerūt eū nō habuiſſe diuinitatē. Jlli aūt nō comedebāt caput.i.fidē diuitatis ſibi nō incorpabāt. Alij dixert ipm̄ nō habuiſſe aia3 rōnalē ꝫ diuitatē loco aie. iſti inteſtina nō comedebāt. Alij dixerūt ipm̄ nō habuiſſe carnē hūanā ꝫ fantaſticā vl' de celo delata3. iſti pedes nō comedebāt.i.ei⁹ carnē p fidē verā n̄ incorpabāt. nos ꝟo caput cū inteſtinis ꝛ pedib⁹ comedamus.i. de ei⁹ diuitate.carne ꝛ aia fidelit' ꝛ catholice ſentiam⁹

Septio comedebāt ſuccinct' renib⁹ Sp̄ual'r ſic nos cū ↄtinētia carnis ꝛ mētis.iſte ē cingul⁹ renū. De q̄ gre. Lūbos pcingim⁹ cū carnis luxuriā coartam⁹. Figurat.j.Reg.xxj. Cū ſerui Dauid voluerūt edē panes ↄpoſitiōis.ait abimelech ſacerdos. Si mūdi ſunt pueri maxie a mulierib⁹ māducēt. In q̄ dat itelligi ꝙ ad ſūptiōe3 illi⁹ cibi hodie nob ↄpoſiti reqrit caſtitas. Nam Exod.xix. dr̄ cū ppl's debēt recipe legē fuit ↄceptū ei Eſtote pati vſq3 ad diē tertiā ne appropinqt' vxorib⁹ vr̄is quātomagl' hodie cū debem⁹ recipe dn̄3 ꝛ datorē leg'. Octauo hēbant calciamēta i pedib⁹.ſic nos ſm̄ gre.reſpicē debem⁹ vitā patrū antiq̄rū. Can. vij. Qpulcri ſunt greſſus tui filia ↄncipis i calciamētis.i.in ↄſideratiōe pr̄ne vite. Vl' ſic calciamēta i pedib⁹.i.bonū affectū ꝛ deſideriū nō peccādi. vt calcam⁹ terrena deſideria. Jō i figura illi⁹ an̄ datiō3 illi⁹ cibi xp̄s lauit pedes diſcipl'oꝝ. Diceres q̄re h̄ ſacrm̄ ſb̄ ſpecie panis ꝛ vini dat. Rn̄det ↄpter q̄tuor. Primo ↄpt meritū. Vn̄ gre. Fides nō h3 meritū vbi hūana rō ↄbet experimentū. Scd̄o ↄpter pctōres.ſi eñ

UVA. BHSC. IyR_034_1

eū i maieſtate ſua viderēt.oīs q̄ eēnt i malo ſtatu
ꝑimerēt.Tertio ꝓpᵗ nr̄am fragilitatē. Nemo eñ
poſſet eū videꝛ i ſua claritate.exq̄ videmꝰ ꝙ nequi
mꝰ inſpicē ſolē.Et h̄ pꝫ i filijs iſrl̄ q̄ nō potuerūt in
ſpicē moyſen niſi ꝑ velamia.Quarto ꝓpter nauſe
am.qꝛ nauſea eēt hoī ſi vidēt crudā carnē. ⁊ iudei
inſultarēt dicētes.xp̄iani comedūt eoꝝ deum ⁊c.
Nō mlt̄a hodie fiūt i die cene ab eccl̄ia. Primū
hodie publice penitētes recōciliant̄ In capite eñ
ieiunij cādele accēſe publice penitētibꝰ dant̄. Cili
tiū ab ep̄o eis tradit̄.⁊ ſic ab eccl̄ia eijciūt̄. Per qð
ſignificat̄ ꝙ cū Adā peccaſſet.poſitꝰ ē flāmeꝰ gla-
diꝰ añ oſtiū ꝑadiſi.q̄ ſignificat̄ ꝑ cādelas accēſas.
⁊ tunica pellicea indutꝰ ē.ꝑ qð ſignificat̄ cilitiū.et
exclus ē a ꝑadiſo.ſic ille q̄ ab eccie ianuis exclu
dit̄. Hac v̄o die recōciliant̄ mltiplici de cā Primo
qꝛ hac nocte xp̄s petrū publice peccātē ſibi recōci
liauit.q̄ publice pniaꝫ fecit cū publice ⁊ amare fle
uit. Scðа cā.qꝛ hodie fuit xp̄s captꝰ ⁊ ligatꝰ.vt.ſ.
ſua captiuatiōe captiui ſoluerent̄. Iō publice pe-
nitētes debēt ſolui.qꝛ xp̄s ꝓ eis hac nocte voluit
capi ⁊ ligari ſic ille q̄ eſt in carcē dimittit̄ qñ ſuffici
ens obſes dat̄. Iō xp̄s ait Ioh.xviij.Si me q̄ritis
ſinite hos abire.Tertia cā.qꝛ xp̄s hodie ꝓ pctōri-
bꝰ pniam facē incepit.j.Pe.ij. Pctā nr̄a ipſe ptu
lit ſuꝑ lignū i corꝑe ſuo.Iſa.liij. Vulneratꝰ ē ꝓpᵗ
iniq̄tates nr̄as.attritꝰ eſt ꝓpᵗ ſcelera nr̄a. Scðm
qꝛ hodie inſtitutū ē ſacr̄m ſacroꝝ.ſ.corpis xp̄i. Iō
ꝯuenient̄ hodie cōficit̄ chriſma.qð ē materia mul
toꝝ ſacroꝝ vt vnctiōis.ꝯfirmatōis ⁊ ordinis ſacer
dotalis. Tertiū.qꝛ vnꝰ tm̄ celebrat hodie. qð ſer
uat̄ i collegijs ⁊ cōuētibꝰ.ad ſignificādū primo ꝙ
xp̄m imitemur.q̄ ſolꝰ celebrauit qñ corpus ⁊ ſan-
guinē ꝯſecrauit.⁊ oīs diſcipulos cōicauit. Scðo
ad innuēdū ꝙ iſtud eſt ſacr̄m vnitatꝭ ꝑ qð fideles
vniunt̄.j.Coꝝ.x. Vnꝰ panis ⁊ vnū corpꝰ mlti ſu
mꝰ.oēs q̄ de vno pane ⁊ de vno calice ꝑticipamꝰ.
Tertio ad innuēdū ꝙ oēs debēt obedire vni.ſ.vi-
cario xp̄o ſummo pōtifici.Geñ.xxvij. Seruiāt ti-
bi ppl̄i.i.laici iferiores.adorēt te tribꝰ.i.ſuꝑiores.
Eſto dñs fratꝝ tuoꝝ.i.carnaliū ⁊ alioꝝ. Quartū
hodie altaria denudāt̄.ad ſignificandū ꝙ xp̄s fuit
mltiplici veſte denudatꝰ. Primo materiali.pſ̄.xxj.
Diuiſerūt ſibi veſtimēta mea:⁊ ſuꝑ veſtē meā miſe
rūt ſortē. Scðo corꝑali.ſ.corꝑe qð fecit mr̄.qꝛ aīaꝫ
denudauerāt a corꝑe.Tertio ſpūali.ſ.apl̄oꝝ. Iſa.
xlix.His oibꝰ velut veſtimēta veſtieꝛ. Mat.xxvj.
Diſcipuli oēs relicto eo fugerūt. Quītū qꝛ alta
ria hodie abluunt̄ aq̄ ⁊ vino.⁊ fundit̄ i modū cru-
cis.ad deſignādū ꝙ xp̄s eccl̄iam ſuā lauit ꝑ aquaꝫ
⁊ ſanguinē.Apoc.j. Lauit nos i ſanguie ſuo a pec
catis nr̄is Et lūmia q̄nqꝫ i modū crucꝭ in altari cō
burunt̄.ad deſignādū q̄nqꝫ vulnēa q̄ ardere hodie
debēt i nr̄a memoria.Bern. Sic ꝑ oia te mihi red-
dit amabilē bone ieſu calix queꝫ bibiſti. Heb.xij.
Recogitate eū q̄ talē ſuſtinuit ꝓ pctōribꝰ aduerſuſ
ſemetipm̄ ꝯtradictiōem vt nō fatigemi animis ve
ſtris deficiētes. Sextū tribꝰ diebꝰ mors xp̄i plā-
git̄.⁊ merito Primo qꝛ ſol mortē xp̄i tribꝰ horis plā
xit obſcuratꝰ.Scðo qꝛ tribꝰ diebꝰ ⁊ noctibꝰ mor-
tuꝰ erat xp̄s.Tertio.qꝛ xp̄s i tali paſſiōe ter potuiſ
ſet mori. Primo i flagellatiōe.qꝛ aliꝰ hō i tali flagel
latiōe expiraſſet.Scðo i crucifixiōe.Tertio i lance
atiōe.iā eñ mortuū iteꝝ occiderūt. Idcirco q̄libet
die tres lamētatōes cātant̄ de libro Trenoꝝ. Se
ptimū.ſummꝰ pōtifex hodie large dat elyſnas.q̄a
xp̄us hodie nob̄ extitit valde liberalis.Bern. De
dit nobis carnē in cibuꝫ.⁊ ſanguinē in potū.aquā
in lauacrū.ſudorē ſanguiāis in medicinā.

In die paraſceues. Sermo xcij.

Sciens ieſus qꝛ omnia

iā cōſummata ſunt.vt cōſummaret̄ ſcri-
ptura.dicit.Sitio.Illi autē ſpongiā ple-
nā aceto iſopo circūponentes obtulerūt ori eiꝰ.cū
igit̄ accepiſſet ih̄s acetū.dixit. Cōſummatū eſt.et
inclinato capite tradidit ſpm̄ Ioh.xix. Chriſtus
in vita ſua iudeis mlt̄a ſalutifera documēta dede-
rat.⁊ exhibuerat multa ſctitatis exēpla. cōtulerat
multa bñficia ⁊ miracl̄a. Sꝫ hodie miſeri iudei
ꝓ documēto dederūt xp̄o dura verbera. ꝓ bñficijs
dederūt ſibi duriſſima crucꝭ tormēta. Nō reſtabat
aūt niſi vna pena.ſ.vt ipm̄ felle ⁊ aceto potarēt.ſi
cut in autoritate ꝑpoſita dr̄. In q̄ q̄deꝫ autoritate
tria ponūt̄ ex ꝑte xp̄i. Primo ponit̄ eiꝰ feruēs chari-
tas.cū dixit. Sitio. Scðo cōſummata veritas.cū
ſubdit. Cōſummatū eſt. Tertio magna pietas.cū
dr̄.Et inclinato capite tradidit ſpm̄. Quarto ex ꝑ-
te iudeoꝝ magna crudelitas.i h̄ ꝙ ſibi ad bibēduꝫ
porrexerūt acetū. Circa ꝑmū nōndū ꝙ in h̄ ꝙ xp̄s
dicit.ſitio.eiꝰ feruēs charitas denotat̄ Nō eñ ſitie
bat aquā.ꝫ ſalutē nr̄aꝫ nō ſitiebat vinū.ꝫ ꝑfectuꝫ
nr̄m. Nō ſitiebat aliquē liq̄rē ꝫ nr̄m amorē Bern
Sitio ait xp̄s nō doleo. O dñe q̄d ſitis. Fidē vr̄aꝫ.
ſalutē vr̄am.gaudiū vr̄m.plꝰ aiaꝝ vr̄aꝝ q̄ȝ corpis
mei cruciatꝰ me tenet.⁊ ſi nō mei ſaltē vr̄m miſere
mi.iſta eñ charitas tā intēſa.oēs alios amores ſu
ꝑat ⁊ excellit.ſ.amorē nālem.mr̄ionialē.ſocialē et
aialē. Amor nālis ē q̄ ē int̄ pr̄eꝫ ⁊ mr̄eꝫ.filiū ⁊ filiā.
Et iſtū amorē excellit amor xp̄i.nulla eñ mr̄ filiū
tātū dilexit q̄ȝtū xp̄s nos hodie amauit.Eſa.xlix.
Nūq̄d obliuiſci pt mr̄ infantē ſuū vt nō miſereat̄
filio vteri ſui.Et ſi illa oblita fuerit.ego tñ nō obli
uiſcar tui.Ecce i manibꝰ meis deſcpſi te.muri tui
corā ocl̄is meis ſꝑ. Nūq̄ȝ ei fuit aliq̄ mr̄ q̄ filiū ſuū
intātū diligēt ꝙ nomē ſuū i manibꝰ pingi vl̄ ſcribi
facēt.vt ſic die ac nocte mēoriā eiꝰ hr̄et. Xp̄s aūt i
māibꝰ ſuis nos ſcp̄tos die ac nocte portat vt ſꝑ me
moriā nr̄i hēat.Et illa ſcp̄tura non fuit facta cū ca
lamo vl̄ attramēto vel i ꝑgameno. Sꝫ calami fue-
rūt acutiſſimi claui. Attramentū eiꝰ ſanguis ꝑcio
ſus.ſcp̄tores iudei ꝑuerſi.ꝑgamenū caro manuū.
Scðo excellit amorē mr̄ionialē q̄ eſt int̄ virū et
mulierē.Et h̄ in duobꝰ. Primo in h̄ ꝙ ſi vxor forni
cat̄ vlteriꝰ a viro nō recipit̄. Sꝫ ſi aīe nr̄e ſponſum
xp̄m deſerūt.⁊ diabolo adultero ꝯſentiūt.xp̄s eas
penitētes recipit.Et iō i cruce manꝰ extēſas tenet.
ad innuēduꝫ ꝙ pctōres ad ſe reuertētes ꝓtinꝰ am
plexat̄. Hiere.iij.vulgo dicit̄. Si dimiſerit vir vxo
rē ſuā ⁊ recedēs ab eo duxerit viꝝ alteꝝ.nunq̄d re-
uertet̄ vltra ad eum.Et infra. Nunq̄d nō polluta
⁊ ꝯtaminata erit mulier illa. tu aūt fornicata es cū
amatoribꝰ mltis. Tñ reuertere ad me. ⁊ ego ſuſci-
piā te dic̄ dñs. Scðo amor xp̄i excellit amorē mr̄i

101

monialē in h̄.ꝙ ſi eſſet aliq̄ vxoꝛ q̄ macl'as in facie
vl' i coꝛpe ſuo h̄ret.⁊ nō poſſet ab iſtis macl'is emū
dari niſi ſe vir vulnerari faceret.⁊ in ſuo ſanguine
vxoꝛ balnearet.Nō eſt aliq̇s vir q̄ vxoꝛē ſuā tantū
diligēt ꝙ iſta ſuſtiere vellet.Aie aūt nr̄e q̄ erāt xp̄i.
maculis pctōꝝ erāt plene.⁊ iō xp̄us in q̄nꝫ ꝑtibꝰ
coꝛpis vulnerari ſe fecit ⁊ ſanguinē ſuū fudit.in q̄
ſpōſa ſua ſe balneauit.⁊ ab oibꝰ macul' mūdata fu
it.Et h̄ ē qḋ dr̄ Eph.v.Viri diligite vxores vr̄as ſi
cut xp̄s dilexit eccl'iaꝫ ſuā.⁊ tradidit ſemetip̄m ꝓ
ea vt illā ſctificaret mūdans eā lauacro aq̄ in v̇bo
vite.vt exhibēt ip̄e ſibi gl'ioſaꝫ eccl'iaꝫ nō h̄ntē ma-
culā aut rugā aut aliq̇d h̄moi.ſ; vt ſit ſancta ⁊ ima
culata. Tertio amoꝛ xp̄i amoꝛē ſocialē excellit q̄
eſt int̄ amicū ⁊ amicū.⁊ nullus hō inueniret̄ q̄ vel
let moꝛi ꝓ inimico.vix aūt inuenit̄ q̄ vellet moꝛi ꝓ
amico ſuo quātūcunꝫ iuſto.ſed ꝓ amico bono.i.
ſimplici.fideli ⁊ innocenter decepto foꝛſitan aliq̇s
moꝛti ſe exponēt.Nos nō eramꝰ iuſti.nos nō era
mus boni.ſ; eramꝰ impij ⁊ dei inimici.⁊ tn̄ ꝓ no-
bis xp̄s moꝛi voluit.Et h̄ eſt qḋ dr̄ Rom̄.v.Cū ad
huc infirmi eſſemꝰ ſcḋm tp̄s. xp̄s ꝓ impijs moꝛtuꝰ
eſt.vix em̄ ꝓ iuſto aliq̇s moꝛit̄. Nā ꝓ bono q̇s au
deat moꝛi.Cōmēdat aūt deꝰ ſuā charitatē in noƀ.
qm̄ cū pctōꝛes eſſemꝰ ſcḋm tp̄s ꝓ noƀ moꝛtuus eſt.
Pōt tn̄ dici ꝙ xp̄s habebat vnū amicū.ſ.deū pr̄em
⁊ vnū inimicū.ſ.genꝰ hūanū.vt igit̄ xp̄s inter nos
pacē faceret ſe mediatoꝛē interpoſuit.j.Thimo.ij.
Vnꝰ mediatoꝛ dei ⁊ hoim hō xp̄s ih̄s q̄ dedit ſe i
redēptionē ꝓ oibus.Sepe aūt ꝯtingit ꝙ vnꝰ qn̄ ſe
inter duos rixātes interponit ab vtroꝫ vulnerat̄.
Sic xp̄s vulneratꝰ fuit a pr̄e.Iſa.liij.Propter ſce
lus ppl'i mei ꝑcuſſi eū. Vulneratꝰ fuit ab homie.
Zacha.xiij.His plagatꝰ ſum i domo eoꝝ q̄ dilige
bāt me. Quarto amoꝛ xp̄i excellit animalē amo
rē q̄ eſt inter aiam ⁊ coꝛpus.Aia em̄ intantū dili
git coꝛpꝰ ꝙ ab eo ſeꝑari renuit.⁊ oēm leſionē coꝛ-
poꝛis fugit ⁊ vitat.Aia xp̄i intantū dilexit aias
nr̄as ꝙ a coꝛpe ſuo ꝓ noſtra ſalute voluit ſeparari
Iohā.x.Animā meā pono ꝓ ouibꝰ meis.Intan-
tū dilexit ꝙ paſſus eſt coꝛpꝰ ſuū in q̄nꝫ partibꝰ cū
multa leticia lacerari.vt ſic p̄ciuꝫ nr̄e redēptionis
abundant̄ efflueret.Vn̄ in ꝑſona ſua dicit ꝓpheta
pſ̄.xxix.Concidiſti ſaccū meuꝫ et circūdediſti me
leticia. Secūdo ponit̄ cōſummata veritas cū di
cit̄.Conſummatū eſt.Cōſummata quidē ⁊ cōple-
ta fuerūt oia q̄ fuerūt ſcripta de ſua natiuitate. de
ſua cōuerſatiōe.⁊ de ſua paſſione.⁊ de ſua conſum
matiōe.Hodie q̇ꝫ cōſummatū fuit coꝛpꝰ ſuū.con
ſummatꝰ fuit ſanguis ſuꝰ.Coꝛpus q̇dē ſuū ſic fu
it cōſummatū ⁊ inſimul cōſumptū ꝙ oia oſſa ſua
apparebāt ⁊ nūerari poterant.pſ̄.xxj. Dinumera
uerūt oia oſſa mea.Nec mirū ſi coꝛpꝰ eius ſic fu-
it cōſumptū.qꝛ fuit tribꝰ diſciplinis groſſis flagel
latū.Eſt em̄ q̇dā diſciplia q̄ fit cū virga.⁊ iſta ē foꝛ-
tis.qꝛ carnē frangit.Eſt alia q̄ fit cū ſpinis ⁊ acut̄
et iſta eſt foꝛtioꝛ.qꝛ vſqꝫ ad oſſa iſta ꝑfoꝛatio ꝑtin-
git.Eſt alia q̄ fit ferreis inſtrumētis.⁊ iſta ē foꝛtiſ-
ſima.qꝛ aiam a coꝛpe excutit. Iſta triplici diſcipli
na coꝛpꝰ xp̄i fuit flagellatū.⁊ ideo totaliter cōſum
matū.Primo em̄ xp̄s fuit flagellatꝰ virgis ſiue fu
nibus nodoſis.qn̄.ſ.pylatꝰ ip̄m ad colūnā fecit li-
gari ⁊ flagellari.Et iſta flagellatio totū coꝛpꝰ vul-
nerauit.Scḋo fuit diſciplinatꝰ cū ſpinis. qn̄.ſ.ſpi
nis acutiſſimis fuit coꝛonatꝰ.⁊ illa flagellatio ſcḋm
Bern̄.os capit̄ ꝑfoꝛauit.⁊ vſqꝫ ad cerebꝝ ꝑuenit.
Scḋm Chꝛiſ̄.Mille pūctis caput eiꝰ iplevit.Et ſi
dicat̄ ꝙ nō videt̄ ꝙ ſpine os capit̄ tā durū potue-
rūt ꝑfoꝛare.Dicēdū ꝙ h̄ nō fuit factū ſcḋm naturā.ſ;
ſcḋm volūtatē diuinā.nec eſt ꝯ̄riū ei qḋ dr̄.Os nō cō
mineris ex eo.Iob.xix.⁊ Exoḋ.xij.q̇a os capitis
eiꝰ nō fuit cōminutū ſ; ꝑfoꝛatū.Tertio fuit diſcipli
natꝰ cū inſtrumētis ferris.ſ.cū clauis acut̄.Et ta-
lis diſciplina aiam a coꝛpe excuſſit.Mat.xxvij.Ie
ſus clamās voce magna p̄ nimio doloꝛe clauoꝝ
emiſit ſpm̄. Scḋo cōſummatꝰ fuit eiꝰ ſanguis.
qꝛ totus a coꝛpe euacuatꝰ.Oia em̄ opa ſua fecit de
us in numero.pondere ⁊ menſura.vt h̄etur Sap.
xj.excepto ope redēptōnis nr̄e.ibi em̄ nō ſeruauit
numerū.vt.ſ.vnā vel duas guttas ſanguis ſui da-
ret.cū tn̄ vna ſola ſufficēt.Non ſeruauit pōdus.vt
ſcꝫ vnā libꝛā vel vnā vnciam effunderet.Nō ſerua
uit mēſurā.vt.ſ.vnū calicē menſuraret.ſ; totū effu
dit ⁊ totū dedit.pſ̄.cxxix.Copioſa apud eū redē-
ptio.Bern̄.Pꝛoꝛſus copioſa.qꝛ nō gutta ſangui-
nis.ſed vnda flumis ꝑ q̄nꝫ coꝛpis ꝑtes emanauit
Tertio oſtēdit̄ magna cōpaſſio ⁊ magna pietas
in eo qḋ dr̄.Inclinato capite tradidit ſpūm.Ma-
gna em̄ pietas.qꝛ iudei ſpm̄ xp̄i ab eius coꝛpe vio
lenter cū multis ſupplicijs expulerūt. pſ̄.xxxvij.
Vim faciebāt q̄ q̄rebāt aiam meā.Ex h̄ aūt qḋ dr̄
Et inclinato capite tradidit ſpm̄. q̇dā voluerūt di-
cere aiaꝫ p̄ncipalē partē ⁊ ſedē h̄re in coꝛpe.ſuꝑ h̄
ꝙ int̄ ſapiētes q̄ttuoꝛ fuerūt opiniōes. Quidā em̄
dixerūt aiam eſſe i capite.Et h̄ ꝓpter illā autoꝛita-
tē q̄ dr̄ Gen̄.ij.Inſpirauit in faciē eiꝰ ſpiraculū vi-
te.Iſta em̄ inſpiratio nihil aliud fuit q̄ꝫ aie infuſio
Alij dixerūt ip̄am eſſe i coꝛde.⁊ h̄ ꝓpter illā autoꝛi
tatē q̄ dr̄ Mat.v.De coꝛde exeūt cogitatiōes ma-
le.Cū igit̄ cogitatiōes exeāt ab aia.ſi cogitatiōes i
coꝛde.⁊ aia eſt i coꝛde.Hier.in epl'a ad fabiolā.q̇a
vite p̄ncipiū Plato poſuit i cerebꝛo.xp̄us mōſtrat
in coꝛde.Alij dixerūt ip̄aꝫ eē in ſanguie.Et h̄ ꝓpt̄
illud qḋ dr̄ Leui.xvij.Aia ois carnis i ſanguie eſt
Alij dixer̄t ip̄am eē in toto coꝛpe ⁊ in q̄libet ꝑte to
tā.Et ꝓpt̄ illud.ij.Reg.j.Adhuc tota aia eſt in me
ipſo.nō dixit i capite meo vl' i coꝛde meo vl' i ſan-
guine meo.ſ; in meipſo.h̄ eſt in coꝛpe meo.Iudei
igit̄ volētes xp̄i aiam cruciare.videt̄ ſaltē iſtas q̄t-
tuoꝛ opiniōes ip̄o facto ſciuiſſe.Pꝛio em̄ ip̄aꝫ ani
mā cruciauerūt in capite qn̄ fuit ſpinis coꝛonatꝰ.
Anſ.Coꝛonatꝰ incedit.ſ; ip̄a ſua coꝛona cruciatus
fuit.q̇a mille pūcti p̄cioſiſſimā verticē eiꝰ vulnera
uerūt.Scḋo ip̄aꝫ cruciauer̄t i coꝛde.qn̄ ſcꝫ fuit iu-
xta coꝛ i latere vulneratꝰ.vt ſi foꝛte ibi aia remāſiſ-
ſet cruciatū ſecū poꝛtaret Vt cū triplex ſit amoꝛ.ſ.
ſermonis.coꝛdis ⁊ opis.xp̄s oñderat nobis amo-
rē ſermōis i ſapiētie p̄dicatōe.Amoꝛē opis i mira
culoꝝ exhibitiōe.nō reſtat niſi vt oñdat noƀ amo
rē coꝛdis quē oſtēdit i lateris aptiōe.Bern̄.Clauꝰ
penetrās clauis reſerās factus eſt mihi.Quid em̄
videaꝫ ꝑ foꝛamia.clamat clauus. clamat vulnꝰ ꝙ
vere deꝰ ſit in xp̄o mundū recōcilians ſibi.Tertio
cruciauerūt eiꝰ aiam i ſanguie.qn̄.ſ.cū clauis acu

UVA. BHSC. IyR_034_1

tis eius vēnas aperuerūt. ⁊ totū ſanguinē cū dolo
ribus extraxerūt. ita ꝙ corp⁹ ei⁹ in cruce remāſit
aridū ſicut lignū. ps. Aruit tanꝗ̄ teſta vtus mea.
Idem. Oſſa mea ſicut cremiū aruerūt. Et aſſimi
lat xp̄s corp⁹ ſuū teſte ⁊ cremio. Nā in teſta q̄ pri⁹
fuit virida, poſtmodū ab igne fit arida. ſilr cremi-
um ē lardi aduſtū a quo pinguedo om̄is receſſit.
corp⁹ igit xp̄i in cruce fuit teſta. q꞉ ab oībus hūo-
ribus ſuis fuit exiccatū. ⁊ fuit ſicut cremiū. q꞉ to-
to ſanguine fuit euacuatū. Quarto afflixerūt ei⁹
aīam in toto corpe. q꞉ a planta pedis vſq̄ ad vtīcē
nō fuit in eo ſanitas: Cruciatus em̄ fuit ī toto cor
pore. ſ. in pte ſupma. media. ⁊ infima. Nā in parte
ſupma fuit ſpinis vulnerat⁹. In medio fuit ad co
lūnam ligatus. In infima fuit in pedib⁹ pforatus
vbi magnū dolorē ſenſit. q꞉ locus erat neruoſus.
Et q꞉ vn⁹ ſup aliū poſitus. ⁊ q꞉ groſſis clauis pfo
ratus. Et q꞉ innitebat clauatis pedib⁹ totū corp⁹

Quarto ponit ex pte iudeoꝝ magna puerſitas
q꞉ os xp̄i aceto potauerunt. Due em̄ magne ruſti
citates hodie ori xp̄i facte fuerūt. Vna ē q̄n acetū
dederūt ſibi bibere. Secūda q̄n iudas ore ſuo tur-
piſſimo os xp̄i ſctiſſimū oſculari pſumpſit. Iſtas
duas ruſticitates adhuc multi faciūt ori xp̄i. Qui
dam em̄ adhuc ſibi dāt acetū. i. opa acerba ps. ix.
Exacerbauit dn̄m pctor. Cū em̄ deberēt dare ori
xp̄i vinū ſuaue. i. opa bona ⁊ deo placita. dāt ſibi
acetum. i. opa acerba. yſa. v. Expectauit vt faceret
vuas ⁊ fecit labruſcas. Secūdo ſunt q̄daꝫ q̄ adhuc
cū iuda os xp̄i oſculant. Quatuor em̄ pſone oſcu
late fuerūt xp̄m. nā ip̄m oſculata fuit mr̄ eius ⁊ h
q̄n eū infanteꝫ ſuis brachijs baiulauit. tū em̄ ip̄m
oſculabat. ⁊ hoc in ſignū amoris. Oſculat⁹ etiam
eū fuit ſimeon q̄n. ſ. in vlnas ſuas eū accepit. ⁊ il-
lud oſculū fuit in ſignū reuerētie ⁊ deuotōnis ſic
q̄n q̄s man⁹ vl pedes epi oſculat. Oſculata eū fu-
it maria magda. in ſignū reconciliatōnis. ſicut q̄n
inimici ad pacē veniūt ſe mutuo oſculant. Oſcu-
latus eū fuit iudas. ⁊ hoc ī ſignū pditiōis. ſicut ⁊
Ioab oſculat⁹ ē amaſan. vt hr̄. ij. Reg. xx. Quicū
q̄ igit hodie xp̄m oſculat videat quō oſculet. Il-
le em̄ q̄ nullū hꝫ rancorē ⁊ odiū in corde. ſꝫ ad deū
⁊ pxim ſinceꝝ amorē oſculat cuꝫ maria. ille q̄ ad
xp̄i paſſionē multa reuerētia ⁊ deuotōne ⁊ lacria
rū effuſione afficit oſculat cū ſimeone. Ille q̄ pri⁹
dn̄i inimic⁹ erat. ſꝫ in iſta q̄drageſima ē ſibi recon
ciliat⁹ cū maria magdalēa. Ille q̄ hodie crucifixū
oſculat. ⁊ in paſcate in mēſa altaris cū xp̄o epula
tur. ⁊ poſt paſca ad pctā reuertit oſculat cuꝫ iuda
pditore. Magna. n. pditio ē hodie xp̄o oſclm̄ da
re. ⁊ in paſcate in mēſa xp̄i comedē. ⁊ poſtea d do
mo ſui cordis xp̄m expellē ⁊ inimicū capitalē ſibi
id ē demonē in cor ſuū introducē. Talib⁹ pt xp̄s
dicere qd dr̄ in ps. liiij. Tu vo hō vnanimis dux
me⁹ ⁊ not⁹ me⁹ q̄ ſil mecū dulces capiebas cibos
in domo dei ambulauim⁹ cū cōſenſu. veiat mors
ſup illos. ⁊ deſcendāt in infernū viuētes ⁊c.

In vigilia paſce Sermo. xciij.

Venit maria magdale
ne ⁊ altera maria videre ſepulcrū. mat.
vl. Videm⁹ vbi hō amittit rē charā val

de triſtat ⁊ ſollicite q̄rit illā. Spūalr. ſic maria ma
gdalēa dilexit xp̄m. Lu. vij. Qm̄ dilexit multū Et
hūc amiſit p mortis amaritudinē. Iō ſollicita de
ei⁹ amiſſiōe dolent ibat vidē ſepulcrū ⁊ eū q̄rere a
q̄ pl'a cepat bn̄ficia. ſ. ſeptē demonū expulſiōꝫ. fris
reſuſcitatiōꝫ. mltoꝝ criminū dimiſſiōꝫ. vt illū quē
dilexit ī vita poſſet amare ⁊ ī morte. vt pbaret ei⁹
dilectio fore vera. iux illud Greg. Probatio dile-
ctiōis exhibitio eſt opis. Et iō op⁹ pietatis exhibē
voluit corpi xp̄i ip̄m vngēdo. Ideo dr̄. Venit ma
ria magdalene ⁊ altera maria videre ſepulcrum.

Pro q̄ ſciendū. circa ſepulcꝝ xp̄i tria ſunt vidē-
da. Prio q̄le fuit. ſcd̄o q̄liter fuit ſepult⁹. tertio q̄li
ter nos debem⁹ cū eo ſepeliri. Circa pmū notan
dū ꝙ ſepulcꝝ prio fuit nouū. ſic dr̄ Mat. xxvij. Et
hoc triplici de cā. Primo ne crederet ꝙ nō ip̄e ſed
alius ſurrexiſſet. Iſtā rōem tāgit Amb. i lib. de vir
ginib⁹ dicēs Bn̄ monumētū nouū dixit Matthe
us. ne ex monumēto vereri ali⁹ ſurrexiſſe crederet
Scd̄o pter reuerentiā corpis xp̄i. Iſtā rōem aſſi-
gnat Aug. di. Sicut ī vtero marie nemo ante eū et
nemo poſt eū ɔcept⁹ eſt. ita ī h monumēto nullus
ſepult⁹ eſt an̄ eū. null⁹ poſt eū. Tertio ad deſignā-
dū ꝙ q̄ vult corpus xp̄i ſumere: dꝫ hr̄e nouitatē in
corde. Corp⁹ q̄dē nr̄m pmo ē nouū vt ī iuuentute
mō putridū vt ī morte. ſpūs aūt noſter dꝫ ſemp va
riari. i. in meli⁹ renouari. Sūt tn̄ q̄dā quoꝝ ſpūs ē
vetus p peccati maliciā. Iō monet nos aplus di-
cēs. j. Choꝝ. v. Expurgate vet⁹ fermētū vt ſitis no
ua cōſperſio. Alij ſunt q̄rū ſpūs eſt putrid⁹ p lon-
gā ɔſuetudinē Joel. i. Cōputruerunt vt iumēta in
ſtercore ſuo. Alij ſunt quoꝝ ſpūs ſp eſt pur⁹ atq̄
nouus interi⁹ p puritatē. Apls. ij. Coꝝ. iiij. Licet
is q̄ foris eſt nr̄ hō corrūpat. tn̄ is q̄ intus eſt reno
uat de die in diē. talis q̄ hꝫ iſtā nouitateꝫ dign⁹ eſt
recipe corp⁹ xp̄i. j. Coꝝ. v. Epulemur ī aſimis ſince
ritatis ⁊ veritat. Scd̄o ſepulcrū xp̄i nō fuit ſuū
pprīū ſed alienū. ⁊ h trib⁹ de cauſis. Prio ad oſtē-
dendū ꝙ nō debebat decinerari ⁊ detineri a morte
Iſtā rōem ponit Amb. dicēs in li. de vginib⁹. Bn̄
ſm lr̄am alienū fuit monumētū xp̄i. habēt tumu-
los q̄ ſub lege ſunt mortis. victor aūt mort tumu
lū ſuū nō habuit. Nō em̄ ille ſepulcꝝ mortis deſi-
derabat q̄ de morte triumphabat. Idē in libro ſer
monū. Vt q̄d illi ſepulcꝝ q̄ triduo tpis ſpacio nō
tanꝗ̄ in ſepulcro mortu⁹. ſed quaſi in lecto valde
dormiēs req̄euit. Scd̄o ad oſtendēdū ꝙ nō p ſua
ſed p aliena ſalute moriebat. Amb. Iō ī aliena ſe
pultura dn̄s poti⁹ q̄ in ppria ſepeliri voluit. q꞉ p
aliena moriebat ſalute. vt q̄d illi ppria ſepultura q̄
in ſe mortē nō habuit pprīā. Tertio ad oſtendēdū
ſuā paupertatē. Sicut em̄ in aliena domo voluit na-
ſci ⁊ in aliena voluit cōuerſari. ſic in alieno monu
mēto voluit ſepeliri. Math. viij. Vulpes foueas
habent ⁊ volucres celi nidos. fili⁹ aūt hoīs non
habet vbi caput ſuū reclinet. Ac ſi dicat. In mor-
te mea non habui foueam propriā vt poſſem ſepe
liri. nec in vita mea habui nidum. i. domū in qua
poſſem cōmorari. nec in natiuitate mea habui le-
ctū in q̄ aurē meā poſſem reclinare. Tertio mo-
numentū chriſti fuit grandi lapide clauſum. Cui⁹
triplex eſt ratio, quaꝝ prime due ſunt lr̄ales, tertia

UVA. BHSC. IyR_034_1

eſt myſtica. Prima ē ne locus beſtijs peruius eēt
Secūdam rōem tangit glo. Aduoluit magnum
ſaxū ad oſtiū monumēti. vt non poſſet aperiri ſe-
pulcrū ſine auxilio multoꝝ. Tercia rō eſt myſtica
ꝑ hoc eñ inſinuaẗ ꝙ illi q̄ corpus xp̄i ſuſcipe vo-
lūt debent eſſe clauſi. ne peccatū poſſet ingredi vt
dicit berñ. ſ. pudore. dolore. timore ꝛ amore. Mul
ti eñ ſunt q̄ ꝓpter pudorē hominū dimittūt pec-
care. ꝛ ꝓpter dolorem. Alij ſunt q̄ ceſſant peccare
propter timorem pene eterne ne ipſam incurrant.
Alij ꝓpter amorem glorie ne ipſam amittāt. Iſta
ſunt quatuor ſaxa incidentia q̄ debent monumen
tū cordis claudere ne aliq̄ peccata poſſent illuc in
trare. Dicit eñ idē Berñ. ꝙ duo prima. ſ. pudor ꝛ
dolor nō ſunt multū fortia ad reſiſtendū. qꝛ ſepe
pudor ſolatiū capit de peccantium multitudine.
Dolor de aliquo hmōi conſolationē capit. Vali-
diſſimū autē ad reſiſtendū peccatis in viris perfe
ctis ē amor dei. in imꝑfectis aūt ē timor ſupplicij.
Quarto monumentū xp̄i fuit monumentū iu-
ſti. ſ. ipius ioſeph. q̄ erat vir bonus ꝛ iuſtus. vt dīc
Lu. xxiij. Voluit aūt xp̄s ſepeliri nō in monumē
to impij ſ iuſti. ad oñdendū ꝙ xp̄us nō requieſcit
niſi in corde iuſti. Ambr. ſup Luc. dicit. ꝙ xp̄us in
monumento iuſti ſepeliri voluit. ad innuendū ꝙ
in animo iuſti filius hoīs caput ſuū reclinat. xp̄s
eñ non requieſcit in animo auari cū ſit ſpinoſus.
nec in animo luxurioſi cuꝫ ſit lutoſus. nec in aīo
ſuꝑbi cū ſit ventoſus. ſ in aīo iuſti cū iſte ſit flori-
dus. iuxta illud Canti. j. lectulus nr̄ floridus. Se
cūdo ad innuendū ꝙ nō debebat ꝓ pctōribus im
molari. Natus eñ fuit in medio animaliū. qꝛ ho
mines beſtiales facturus erat ſpūales. vixit inter
hoīes peccatores vt ipſos iuſtificaret. Mortuus ē
inter hoīes latrones vt lucrificaret vnū. ſ hodie re
quieuit in monumento iuſti. non eñ amplius vo
luit intereſſe conſortijs pctōꝝ. qꝛ amplius ꝓ ipſis
moriturus nō erat. Ro. vj. Xp̄us reſur. ex mor. iā
nō mo. ꝛc. Tercio ad innuendū ꝙ licet in hac vita
ſint mixti boni ꝛ mali. poſt mortē tñ boni in celo
erūt ꝑ ſe. ꝛ mali in inferno ꝑſeuerabunt mediocri-
ter boni ꝛ mediocriter mali. ſ. pueri erūt in limbo
Secūdo videndū ē q̄lr̄ xp̄s fuit tumulat⁹. naꝫ
ipſe fuit ſindone inuolut⁹. vt dī mat. xxvij. fuit vn-
gento ꝯfecto ex mirra ꝛ aloe vnct⁹ vt a putredine
ſeruareẗ. vt hꝫ Jo. xix. fuit lintheis cuꝫ aromatib⁹
ligatus vt hr̄ ibidē. Per iſta aūt ſignāẗ illa q̄ debꝫ
hr̄e ille q̄ corp⁹ dn̄i vult recipe. Corp⁹ eñ xp̄i dici
mus eſſe tanq̄ candorē eternū. Sap. vij. Candor
eñ eſt lucis eterne ꝛc. tanq̄ panem angelicū. ps.
lxxvij. Panē ange. man. hō. Tanq̄ carbonē diui-
nū. Jo. dam. Diuinū carbonē aſſumam⁹ vt ignis
ei⁹ q̄ ē in nobis ſancti. deſiderij aſſumētes eaꝫ q̄ ex
carbone ignitōem inflāmat nr̄a pctā ꝛ corda nr̄a
illuminet. Eſt etiā tāq̄ celeſte electuariū qd̄ confe
cit celeſtis vngētari⁹. de q̄ dī. Eccli. xxxviij. vngen
tari⁹ faciet pigmēta ſuauitatis ꝛ vnctōnes ꝯficiet
ſanitatis. Inq̄tū igiẗ corp⁹ xp̄i ē cādor in hoc re-
q̄rit magnā mētis puritatē. ꝛ hoc ſignificaẗ ꝑ ſin-
donē mūdā. vt dīc ibidē gl̄. Sindone mūda xp̄m
inuoluit q̄ pura mēte eū ſuſcipit. Inq̄tū ē panis
angelicus dꝫ recipi cū deuota orōne. Et hoc ſigni-
ficaẗ ꝑ aromata. apoc. viij. Aſcendit fum⁹ aromā-
tū incenſoꝝ de orōib⁹ ſctōꝝ de manu āgeli corā
deo. Inq̄tū ē carbo diuinus dꝫ recipi cū mēte ab
oñi humore vicioꝝ deſiccata. ſicut eñ ignis nō i-
flāmat ligna humida ſ tñ deſiccata ſic ignis diui
nus nō inflāmat corda niſi qñ iuenit ea ab humo
rib⁹ vicioꝝ deſiccata. ꝛ hoc ſignaẗ ꝑ aloes q̄ habet
ꝟtutē deſiccatiuā. Inq̄tū ē celeſte electuariū req̄-
rit corda a cibis noxijs. i. pctīs euacuata. ꝛ ſignaẗ
ꝑ mirrā q̄ ē amara. ꝛ ſignificat cōtritiōem q̄ oīa
pctā expellit ꝛ euacuat. Tercō videndū ē q̄liter
debeam⁹ cū xp̄o ſpūalr̄ ſepeliri. dicit eñ ap̄ls ro.
vj. Cōſepulti eñ ſum⁹ cū illo ꝑ bapm̄ in mortem.
Sepulcꝝ aūt illud in q̄ debem⁹ ſepeliri ē ipſa reli
gio in q̄ ipſe religioſus ſpūalr̄ mundo dꝫ mori ꝛ ſe
peliri. Aſſilari aūt dꝫ mortuo ꝛ ſepulto q̄tum ad
plura. Primo q̄tū ad cenſum rex. Sic ē ꝗ mor-
tu⁹ ꝛ ſepult⁹ nihil hꝫ ꝓpriū. ſic religioſus nihil dꝫ
retinere. ſ oīa in cōi diuidē. Quilibet laic⁹ pt dicē
illō Job. j. Nud⁹ egreſſus ſuꝫ de vtō ma. mee ꝛc.
Religioſus pl⁹ dꝫ dicē. qꝛ dꝫ eſſe nud⁹ in ingreſſu
vt nihil ſibi retineat. ꝛ nudus in ꝓgreſſu vt nihil
poſſideat. Nudus in egreſſu vt in morte nihil re-
linquat. Secūdo dꝫ aſſilari mortuo q̄tum ad ſen
ſum carnis ꝛ motū. ſicut eñ mortu⁹ ꝑuaẗ ſenſu ꝛ
motu. ſic ꝛ religioſus dꝫ eē mortu⁹ q̄tum ad dele
ctationes q̄ ad ſenſum carnis ptinēt. Et ſicut mor
tu⁹ nō moueẗ motu ꝓprio ſ alieno. ſic verus reli-
gioſus nō dꝫ duci motu ꝓprie volūtatis. ſ ad im-
periū ſui rectoris. Et ſicut mortu⁹ ſe mouēti nō
ꝯtradicit. ſic ꝛ religioſus plato ſe regenti nō debꝫ
ꝯdicere. ſ in oībus obedire. vt dicat illud Iſa. l.
Dn̄s aperuit mihi aurē. ego aūt non ꝯdico. retror
ſum ñ abij. Tercio dꝫ aſſilari q̄tū ad domiciliū
qꝛ ſicut mortu⁹ claudiẗ in ſepulcro. ſic religioſus
in clauſtro. ꝛ ſicut mortu⁹ de monumento niſi ad
iuſſionē dei nō exit. ſ. in die iudicij qñ diceẗ. Sur-
gite mortui venite ad iudiciū. ſic etiaꝫ religioſi nō
debēt exire de clauſtro ſine iuſſione plati. Et ſicut
mortu⁹ nō murmurat qñ transfereẗ de monumēto
in monumentū. ſic etiā religioſus nō dꝫ murmu
rare qñ trāſfereẗ de monaſterio ad monaſterium.
Quarto dꝫ maxime aſſilari morti xp̄i. Juxta il-
lud Ro. vj. Si cōplantati ſil'es facti ſumus ſimili
tudini mortis xp̄i ſil̄r ꝛ reſurrectionis erimus. In
morte igiẗ xp̄i aīa fuit a corpe ſepata. tñ aīa ꝛ caro
diuinitati fuerūt vnite. ſic in vero religioſo aīa dꝫ
eſſe ſepata a carne. ſ. ne ei conſentiat in aliq̄ amore
carnali. Aīa tñ tua ꝛ caro debēt deo vniri. aīa per
amorē. caro ꝑ incorruptōem. vt poſſis dicere cum
ꝓpha. Cor meū ꝛ caro mea exultauerūt in deum
viuum ꝛc.

Opus putile ſermonū quadrageſimaliū Theſaurus nouus nūcupatū. ꝑ Anthoniū koberger Nurēberge impreſſum. Anno dn̄i. M.cccc.xcvi. Finit feliciter.

UVA. BHSC. IyR_034_1

UVA. BHSC. IyR_034_1

Sermones Theſauri noui de tempore

UVA. BHSC. IyR_034_1

UVA. BHSC. IyR_034_1

Tabula ſermonum de tē poꝛe theſauri noui

a Bdicatio terrene occupatōnis ad grām conſequendā hominē diſponit.ſermone.xviij.S.
Abꝛenūciationem mūdi plura demonſtrant.ſermone.cxiiij.E.
Abꝛenūciare ꝓpꝛie volūtati vtile eſt multis modis.cxxiij.N.
Acceptōne in ꝑſonarum triplex eſt oꝛdo conſiderandus.clxx.N.
Accedūt quattuoꝛ genera hoim ad xp̄m q̇ ⁊ gloriam impetrāt ⁊ grām.clxxiiij.R.
Acceſſus ad deū fit multis mōis.cviij.S T V.
Accidie malum:cxliij R.
Accipere mūera periculoſuꝫ eſt quattuoꝛ de cauſis.clxx.O.
Accipere munera eſt repꝛehēſibile tribus de cauſis.clxx.P.
Actus mr̄imonialis pt fieri ſex mōis.xxxviij. V.
Actus matrimonialis nō eſt agendus q̇nq; in tēpoꝛibus.xxxviij.X.
Actiui viri dicūtur aridi ꝓpter q̄ttuoꝛ.lxvij.K.
Accuſatoꝛes multi ſunt hominē coꝛam deo accuſantes.cxxiiij.T
Adam q̄li dignitate creatus ſit.cxlj.N.
Adam in exoꝛdio ſue creatōnis indutus fuit quatuoꝛ virtutibus.Ibidem.P.
Adam in ſtatu innocentie licet om̄ia nouerat que iuſte ſcire debebat.tamen nō nouit chꝛiſtuꝫ incarnandum.iiij.K
Adducētes ſurdum ⁊ mutum ad ieſum fuerūt cōmendabiles in duobus.cxxxvij.V.
Adulteriū quale peccatū ſit.cxxxvj.Q.K.S.
Adulteriū puniēdū eē dicūt oēs leges.xxxviij.K
Aduerſitas plus ꝯfert gr̄e ꝙ ꝓſperitas.xxxj.P
Aduerſitatis vtilitas.cxxxj.F
Adulatio quid ſit.clxvij.T
Adulatōnis malum.clxx.I
Aduētus dn̄i mltiplex eſt cauſa.vij.L.ꝑ totum.
Aduētus q̄re calebꝛet̄ ꝑ q̄tuoꝛ hebdomadas.i.B.
Aduentus dn̄i eſt quadruplex.Ibidē.
Aduētus xp̄i i carnē ꝙuis p̄teritus.eccl'ia tn̄ inſtituit ꝑagendum q̄ttuoꝛ de cauſis.i.C
Aduentus xp̄i in carnē cōſiderare multa competit.ſermone.i.F.⁊ ſex ſequētibus ꝑ totum.
Aduētus dn̄i bonis vtilis:⁊ malis dānationis occaſio fuit.vij.K.
Aduētus gratie p̄cellit alios duos aduentus in carnem ⁊ iudicium.xvj.Z
Aduētus xp̄i ad moꝛtem hois.xxvij.O
Aduentum xp̄i in carne reges ⁊ ꝓphete deſiderauerūt videre ⁊ non viderūt.cxl.B
Aduētus xp̄i fuit multū neceſſarius. Ibidem.
Aeris intemperiem deus ſuſcitat multis de cauſis.cxxxviij.N
Affectus eſt triplex qui reuerentiā dei i nobis habendam efficit.cxlviij.S.
Ager ſpūalis eſt triplex.xlvij.C G V.
Agricole compatur ieſus ſex modis.liij.T
Amoꝛis alieni extirpatio ꝯfert grām.xviij.V
Amoꝛ ſui quādo ſit peccatum.xxix.K
Amoꝛ diuinus ē triplex.c.N
Amoꝛis triplex gradus.cxvij.Z
Amoꝛis pꝛerogatiue.cxxxix.Y
Amoris dei ⁊ carnalis differentia.clvij.Z
Amoꝛ compatur igni.clix.C
Ambulandū qualiter ſit inter interpꝛetatoꝛes bonoꝛum i malum.cviij.y.
Admittit̄ res aliq̄ pluribꝰ de cauſ.xxxiiij.G.V.
Amicos nob pauperes facere debemus.cxxviij.O.per totum.
Amicum ſibi facere aliquem tria ſunt neceſſaria.Ibidem.E.
Amicitia maloꝝ mala.cxxxij.T
Amicitia eſt triplex.cliij.I
Ancille q̇d teneantur dominis ⁊ domiabus ſuis.xliij.T.V.X.
Ancillis ⁊ ſeruis tenemur tria.clxxiij.V.
Angelos malos ad redimēdum deus non venit.multiplici de cauſa.v.Z
Angeloꝝ bonoꝝ dupler eſt meritum.l.E.
Angeloꝝ bonoꝝ ⁊ maloꝝ differētia.lxvij.S.
Angeloꝛum officium.ciiij.L.
Angeli gaudēt de ꝯuerſione pctōꝛis.cviij.B:
ngeloꝛum oꝛdinem petens in tribus eſt examinandus.cix.G.
Angeli ſeruiūt nobis i tribus.cxxvj.N
Angelicis ſpiritibus chꝛiſti aduētus fuit manifeſtus.iiij.I.
Aīa cupiens dei aduētum debet eſſe libeꝛa a terrenis affectōnibus triplici ratōne.xviij.S
Aīa quango ſit vel nō ſit illumiata quomō cognoſci poſſit.xx.ante M.
Aīe moꝛs eſt triplex.Ibidem.O
Aīa viſitat̄ a deo ꝑ grām ſex mōis.xxj.Q.K.S
Aīa deſponſat̄ a deo q̄druplicíter.xxj.T
Aīa eſt inferioꝛ ſponſo xp̄o tribus mōis.Ibidē.
Aīe ſponſus qualis ſit.xl.G.
Aīa ſponſa xp̄i tenetur ſibi triplicem ſeruare fidem.xl.M.
Aīa ſi a ſponſo ſuo coꝛonari voluerit opoꝛtet venire per tria.xl. T
Aīe dotes.Ibidem.V.
Aīa compatur nauicule q̇nq; de cauſis.xlv.T.vſq; ad B.
Aīe nauis quas merces poꝛtare debet.xlv.X.
Aīa compatur vinee.xlix.M
Aīe oꝛnatus in patria ſunt ſeptem.lij.N
Aīe maxima pena eſt ꝯſciētia mala.lxv.F
Aīa tria nobilia nomia habet.lxviij.G
Aīa reficit̄ q̇nq; panibus ſpūalibus.lix.Z.
Aīa coꝛpus egrediens grauis patitur aduerſitates.cxxx.C.
Aīe oculi ſunt duo.cxxxix.S.V.X.
Aīe nobilitas.cxlvj.E.clxxj.V
Aīa compatur nūmo.clxxj.R.
Aīa quō ſit ad ſiītudinē creata.Ibidem.T
Aīe nouem ſunt dignitates.clxxij.X.y.
Anīmā ſuam multi homies ꝑuipendūt ⁊ pꝛo nichilo habent.clxxij.Z.ꝑ totum.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Ania qñ dicit̃ eſſe defuncta.clxxiiij.M.
Animus vt nõ delectet̃ in hoc ſeculo põt fieri per tria.lx.L.vſq; ad finem
Anulus mr̃imonialis qualis ſit.xxxvj.P.
Antichriſti aduentus.ix.B.
Antichriſt⁹ quo tp̃e venturus ſit.Ibidem.C.
Antichriſti natiuitas.Ibidem.D
Antixp̃s trahit ad ſe hoĩes q̃tuor mõis.ix.E.
Appellatio ĩ extremo iudicio ñ fit ꝓpt̃ tria.xiij.X
Apoſtoli verbũ.videlicet.deinde nos q̃ viuimus ⁊c.q̃d in ſe contineat.x.M.
Apparuit ihs poſt reſurrectõem q̃nq̃es.lxxvj.I
Apparuit ieſus poſt reſurrectõnem ĩ triplici forma.lxxix.D E F
Appuit ihs ĩ habitu ꝑegrino ꝓpter tria.lxxx.P
Apparitõnib⁹ contiugẽtib⁹ qualiter q̃s ſe ĩ talibus habere debeat.lxxxvij.K.
Apparitõne ſpũali q̃liter ſe ieſus quo ad nos habeat.lxxxvij.S.T.
Apis figurat xp̃i fideles.lxxviij.P T
Appropinquãdo chriſto quis efficitur diſcipulus eius.cviij.P.
Appropinq̃re deo q̃liter debeam⁹.cviij.T V
Appropiquat nob̃ xp̃s multiplicit̃.cxxix.G.
Aqua ⁊ ignis quõ innouabũtur ante extremũ iudicium.x.K.L.
Aqua tribulatõnis ⁊ triſticie quõ vertitur in vinũ conſolatõnis.xl.Q.S.
Aranee tela eſt medicinalis.cx.I
Arbitriũ liberꝝ req̃rit̃ ad ꝯſeq̃ndũ gr̃am.xviij.P.
Arbores ſunt triplices.cxxij G
Arbor bona ꝯgnoſcit̃ multis mõis.Ibidẽ.H.I.
Arbor mala excidet̃ multis mõis.cxxiij.K
Arcus iridis ſpũalis.xix.V
Ardor diuin⁹ vñ cãt̃.lxxix.I.⁊ q̃d efficiet.ibidẽ.K
Arguitur mũdus de peccato.iuſticia.⁊ iudicio.xcij.I.per totum
Ariſtotiles quõ appuit cuidã ſuo diſciplo.cxxx.D
Arma generalia multa q̃bus ſe hõ ad reſiſtendũ inducere põt.lxiij.G.ꝑ totum.
Aſini natura.lxxiiii.L ⁊ N.
Aſcenſus ſpũalis quomõ fit.clv.O.P.Q
Aſcenſum corpalem tria diſponũt.clv.Q
Attentio eſt triplex.xciij.S.
Auaricie malum.clxx.N.cxl.E.cxliij.I
Auditus tria hꝫ obiecta in vita eterna.lij.K
Auditus eſt triplex.liiij.E.
Aures ſunt duplices.cxxxvij.D
b Eatitudinẽ q̃re optet emere ieiunijs.orõnib⁹.⁊ tribulatõnib⁹.cxxxviij.K.
Beatificari oẽs petimus.cxxxix.T
Beatitudo in q̃bus ꝯſiſtat.Ibidẽ.⁊ clv.Q.
Beatitudo eſt vltimat⁹ finis propter quẽ homo creatus eſt.cxlvij.I
Bñdictio eſt duplex.xxviij.Y.
Bñdictio ſacerdotũ nõ eſt ꝯtẽnenda.ibidẽ.Z
Bñficiorꝝ dei cumulus.cxxvij.X.
Bñficia dei in q̃bus meditãda ſunt.clxj.C
Bñficia q̃nq; quibus aĩa peccatoris mortua reſuſcitatur.clxxiiij.V
Beniuolẽtie bonũ.cxlviij.S.
Blaſphemie malum.clxvij.X

Bonorꝝ in finali iudicio glĩficatio ⁊ multiplices eorum gaudio.xiiij.B C D
Bonũ creditur quadruplici de cauſa.lxx.H
Bona triplicia recepit diues ĩ vita ſua.cv.K
Bona hoĩs quot ⁊ qualia ſunt.cxxiiij.V X Y.
Boni diabolũ multiplr̃ inq̃etant.lxvij.V.
Boni ⁊ mali ꝯueniũt ĩ quatuor.cxxxiij.X
Boni ⁊ mali homies patiũtur penuriã ſeptẽ de cauſis.clvj.V
Brachia longa oſtendũt ꝯplexionis nobilitatẽ.cxxvij.S
Breuitas vite.cxxxij.Q
c Adere in peccatũ mortale an faciliter põt contingi.xxvij.Q
Charitas mr̃imonialis qualis eſſe debeat xxxvj.P.
Charitas int̃ virꝝ ⁊ mulierẽ.xxxvij.Y.⁊ Z A B
Charitas ẽ triplex.lvj.E F G.lxxix.G H.
Charitas dei q̃liter dicitur diffundi in cor ipſius homis.xcviij.X
Charitas vtilitas.xcviij.A.clvij.Y.
Charitas bonũ.clvj.K.
Charitatẽ quatuor inducũt.Ibidem.S
Charitate de dei tria ponũtur ĩ ſcp̃tura.clvij.V
Charitas quanta debꝫ eẽ ad deum.clvij.Y
Charitas dr̃ veſtis nuptial̃.clxij.L.
Carnalium delectationũ refrenatio confert gr̃am xviij.V.
Carnalis infectio compatur lepre.xx.N
Cauſa q̃druplex reſurrectõnis vl̃is.x.P
Cautele tres ſunt q̃bus munitur homo cõtra cogitatõnes malas.clxj.X.
Ceci ſunt ĩ triplici differẽtia.xx.R.
Cecatur hõ multis modis.lviij.I R
Ceci illumiatio.lix.N
Ceci ĩ laude dei conſtãtia.Ibidem.Q
Cecus ſignificat peccatorem quattuor de cauſis.Ibidem.R S T
Cecos ⁊ paupes quare deus diu permittit viuere ſup tarram.cxxxvij.L.
Cenam duplicem fecit ieſus.cvij.E
Cena quare dr̃ cena.Ibidem
Cena magna quare dr̃.ibidem. F G
Centurionis hũilitas.xliij.E
Centurionis fidẽ quare mirabat̃ ihs.ibidem.F.
Centurionis puer ſignificat pctõrem.ibidem.G
Cereus figurat chriſtum.lxxviij.Q.⁊ plura alia.Ibidem.S
Chorea qñ ſit peccatũ.xxxiiij.N
Cibus eſt q̃druplex.lxij.X
Cibus eſt triplex.clxxvij.Y
Cibatio panũ ter habet̃ ĩ euãgelio.⁊ q̃rẽ.Ibidem
Cibo corpali tria genera hominũ diu carere non poſſunt.lxxxiiij.G
Circuit⁹ ꝑ vij.vicia deſtruũt̃.xx.B C D F G H
Circũitus ſeptẽ ſpũales.lx.A vſq; G.
Circũſtantie ſunt tres que defedant oĩa opera bona.xcj.F
Citatio ex iure fit triplicit̃.cxxiiij.Y
Citatio dei quomodo fit.ibidem.Z
Ciuitatẽ ihrl̃m qualiter vidit ihs.cxxix.H
Cogitur ieſus quattuor modis.lxxxj.Y.
Cogitationũ malaꝝ conditio.lxxxij.O P.lxxxiij.

UVA. BHSC. IyR_034_1

S.lxxxiiij.C
Cogitatõnes ſunt multiplices.clxi.P.vſq3 S
Cogitatões crimioſe fiũt multis mõis.clxi.Q
Cogitatõnes male ſunt reiiciende multis de cau ſis.clxi.S
Cogitatões male vñ habeãt ortũ.ibidẽ.V
Cogitare malũ q̃re pniores ſum⁹ q̃ bonũ.Ibidẽ
Cogitatões male expellũtur p qnq3.ibidem.y
Cogitatõnes male comparantur radici ⁊ tynee.ibidem ante Z
Cogitatões vtuoſe ſũt q̃drupliees.clxi.A.p totũ
Cogitatões ad dilectõe3 dei incitãtes q̃ ſũt.clxi.C
Colliriũ ſpũale triplex.xx.R.I
Collirium oculoꝝ ſpũaliũ.cxxxix.ante Z
Contritionẽ nõ habere que ſit cauſa.⁊ que inducũt contritionẽ.xvj.A
Confeſſio ſola nõ ſufficit ad ſalutẽ.xvj.B
Cõfeſſionẽ diabol⁹ ꝯſeqtur.lxvj.T X y 3
Cõfidendũ nõ eſt i multis.cxxxij.M.p totum
Cõfidentia eſt q̃ntuplex.clx.F.vſq3 L
Cõfidere debem⁹ in quatuoꝛ.clx.R.vſq3 D
Confidẽtia de remiſſione peccatoꝝ oritur ex tribus.clx.I
Confidẽtia de tentationũ ereptione capitur ex tribus.ibidem.M
Cõfidẽtia ꝓuidẽtie capit̃ ex tribus.ibidem.R.
Cõfidẽtia remũeratõis ſumit̃ ex trib⁹.ibidem.N
Cõfidentia habita de d̃o vt non fruſtret̃ reqrũtur ſeptem.ibidem.O
Cognitio ꝓprie ꝯditionis hũane eſt bona diſpoſitio ad moꝛiẽdum.cj.R
Compaſſionis bonũ.clxiiij.B
Clemẽtia chꝛiſti pꝛobat̃ tribus rõnibus.lxx.R I et lxxiij.C
Coꝛpoꝛis chꝛiſti foꝛmatio quare attribuatur ſpirituiſancto.ij.Q
Coꝛpoꝛi xp̃i ꝯueniẽs fuit ſubiacere infirmitatib⁹ noſtris ꝓpter tria.iij.y
Coꝛpa dãnatoꝝ q̃lit̃ puniant̃ in inferno.xiij.3
Coꝛp⁹ nr̃m i patria h3 ſex oꝛnatus.lij.M
Coꝛpus xp̃i poſt reſurrectõem quõ potuit intrare ad diſcipulos clauſis ianuis.lxxxij.I
Coꝛpus xp̃i poſt reſurrectõem q̃uo potuit ẽe palpabile.ibidem.K
Coꝛpus diſtoꝛtũ q̃s habens ⁊ pulcrius vidẽs q̃d cogitare debet.cxxxviij.P
Coꝛpi noſtro q̃d reddere debemus.clxxiij.E
Coꝛ mũdũ ⁊ ꝯſcia pura q̃uo ꝯgnoſcat̃.xvj.F
Coꝛ hois d̃r habitaculũ xp̃i.xxiij.E.⁊ q̃uo debet pꝛepari.ibidem ante H ⁊ P
Coꝛ petit a nob deus ⁊ nõ aliud membꝛũ plurib⁹ de cauſis.xxiij.F.p totum
Coꝛdis ſeptẽ ſunt exercitatõnes.xxiij.G
Coꝛ qualiter ſurſum d3 leuari.lxix.y
Coꝛdis figura quid ſignificet.cxlvij.M
Coꝛdis ⁊ dilectõnis ſiĩtudo aliqual̃.clviij.A
Coꝛrigere eſt vtile ⁊ neceſſariũ.xcj.C
Coꝛnelius qua fide opa bona fecit.cliij.T
Conſciẽtia tranq̃lla que ſit.xxiij.D
Cõſcientia eſt q̃ntuplex.xxvij.P
Cõſcientia bona ẽ multiplex.xxvij.S
Cõſcientiã bonã duo faciũt.ibidem.T
Cõſcientie erroꝛ oꝛitur ex multis.ibidem.Q.K.
Cõſcientia mala comparatur vidue.clj.K
Cõſcie nr̃e tria reddere debemus.clxxiij.F
Conſolat̃ nos deus nouẽ mõis i deſerto penitentie.lxj.T vſq3 A
Cõſiliũ bonũ querẽdum ẽ a quatuoꝛ.clxx.I
Cõſiliũ impioꝝ non ꝑmanet.cxxxij.O
Cõſiſtoꝛiũ ꝯſcie q̃liter ſit celebꝛandũ.cxv.L.
Contẽplatõnis amenitas nõ diu ſtare poteſt.⁊ q̃re.xxxv.B
Contẽplatiuoꝝ ꝯmẽdatio.lxv.O P
Contẽplationem diuinoꝝ ſex inducunt homini.cxiij.A B
Contẽplatõis quatuoꝛ ſunt ſpẽs.ibidẽ.C D
Cõtẽplationis ꝓpꝛietas.clv.añ Q.clxiij.Q
Contẽpt⁹ mũdi trib⁹ exercitijs acq̃rit̃.cxlviij.S.
Cõuerſione pctõꝛis gaudet tota trinitas.cviij.A.
Cõuiuia q̃n ſunt bona ⁊ mala.clij.T V X
Cõuiuia vt ſint ſine peccato reqrũtur plura.cliiij R per totum.
Credere faciliter nõ eſt laudabile.lxxxvij.K
Chꝛiſtiani veri q̃ dicũtur.cxij.E
Chꝛiſtiani tanitat̃ ſumma conſiſtit in miſcõia ⁊ pietate.cxxvij.S
Chꝛiſtiani quõ ſe hr̃e debeãt q̃ ad iudeos.cxxx.Z
Crux xp̃i appebit in extremo iudicio.xij.I.⁊ alia paſſionis inſtrumẽta.ibidem.R.
Crucifigẽtes ihm an peccauerũt.lxxxj.T
Cura pctõꝛis eſt culpã remouẽdo.cxlj.T
Cuſtodes ſepulcri dñici poſt reſurrectõem qualiter allocuti ſunt iudeos.lxxvj.I
D
amnati reſurgẽt i groſſis coꝛpib⁹ ſuis.x.O
Dãnati in inſtrumẽtis paſſionis chꝛiſti i finali iudicio punitõnis obiectõnem habebũt.xv.P
Damnatis nõ eſt ſuccurrendũ noſtris oꝛõnibus duabus de cauſis.cxxiij.R
Debitoꝛes nos oẽs ſumus deo.ix.A
Debitũ nr̃m dimittitur p ſex.clxviij.B
Debitoꝝ quattuoꝛ ſunt genera.cxxv.F.cxxvj.L.
Decime iubẽtur dari in omi lege.cxxxiij.A B
Dedit ſe nobis d̃s multipliciter.cxxvj.P
Defectus noſtri ſunt triplices.iij.y
Dei volũtas eſt multiplex.cxxiij.O P
Delectatio ẽ maioꝛ in patria q̃ in ꝑſenti vita duplici de cauſa.lij.F
Demones tentant hoĩes in agone foꝛtius q̃ i vita.⁊ hoc ꝓpter tria.xxiij.P
Demones quare vocent̃ volucres.liij.X
Demones inhabitant i hominib⁹ duob⁹ modis.lxvij.H
Demones habitant i.coꝛpibus hũanis ꝑſentialiter ⁊ ꝑmanſiue nouem de cauſis.Ibidem
Demoniũ quale nomẽ ſit.lxx.M.
Demones gaudent de dãnatione pctõꝝ ſicut angeli de ꝯuerſione.cviij.B
Demones vtꝝ velint omẽs hoĩes dãnari.ibidem
Denarius diurnus repꝛeſentat eternã retributionẽ ⁊ quare.l.I R.lij.E.
Deo q̃ caret omi bono caret.xvj.B
Deo ſoli ſuire obligamur ſeptẽ d̃ cauſ.cxliiij.Q
Deo tenemur reddere tria.clxxiij.H.

5

UVA. BHSC. IyR_034_1

Deſideriū eſt triplex.xvij.G H
Deſideriū ſpūale ſex excitāt.xvij.J K L.
Deſcēſus pōt capi dupliciter.xxxiij.T
Deſcēdit ds ad nos p decē grad⁹.M O P
Deſertū ihs intrauit triplici de cā.lxj.Q
Deſertū eſt triplex.Ibidem.R S F
Deſponſatio ſpūalis.xl.H
Deſpatio oritur ex tribus.xliiij.M N.ꝛ alia¦plura.xlv.F
Deſpans ſex hꝫ defectus.xliiij.O P Q R S
Deſpare hoiem ſex faciūt.lxv.J K L
Detractōis malū.lxx.d.clxiiij.B.clxvij.D
Detraxerūt iudei xpo i tribus.lxx.E
Deuotio qd ſit ſm richardū.j.H
Deus qre elegit vnū hoiem ꝛ nō alterꝝ.ij.M
Deus nō potuit videri a nobis niſi velamine humanitatis.iij.T
Deus vnde venit.iij.V
Deus quō deſcēdit ꝛ hoc tripl'r.Ibidē.X Y
Deus ad quos venit.Ibidē.Z
Deus ad qd venit.Ibidem.A
Deus qbus vijs venit.Ibidē.B
Deus venit i mūdu p qnqꝫ vias.iij B C D E
Deus qn̄ venit ꝛ quo tēpore.iiij.F
Deus incarnatus eſt in fine temporis propter ſex cauſas.Ibidem.G
Deus quō ꝛ qliter venit.iiij.H L M N
Deus in carne venit in pſona propa multiplicit.v.O P.vſqꝫ S
Deus pater qre p ſe i carnem nō venit.v.S.
Deus laudatur a duobus.vj.A
Deum incarnari p ſe cōueniens fuit propter tria.E G H ꝛ J
Deus inotuit nobis qdruplici vtute.viij.V
Deus qre pmittit antixpi pſecutōes fieri.ix.F
Deus pmittit malos cum bonis viuere pmixtos multis de cauſis.xliiij.L M N O P
Deus veniet ad iudicium inuitatus.manifeſtus.terribilis.iratus.non ſolus ſed cum oibus ſanctis.xj.Q R S
Deū nō iudicare bis i idipm quomō intelligitur xv.ante O.
De⁹ ſemiauit triplex ſemē bonū.xlvij.C E F
Deus qre dicit homo ꝛ diues.cxxxiiij.S
Deus differt noſtram exanditionē triplici de cauſa.lxiiij.A
Deus cōicat ſe ſm oēm dimēſionē.lxxxvj.B
Deus dilexit nos tripliciter.c.M O
Deum vnū ꝛ non plures eſſe probatur auctoritate ꝛ rōne.ciij.X
Deus recipit pctōres multipliciter.cix.E F
Deus pr oñdit ſuā miſcdiam multis mōis.cx.S
Deus naturaliter ꝛ experimētaliter eſt ad miſericordiam pronus.cxxj.T
Deus vult ſaluos fieri oēs homines.quod oſtenditur in ſex.cxxiij.Q
Deus quare nos difformes creauit.cxxxviij.P
Deus dat omib⁹ entib⁹ eſſe.cxlvj.C
Deus nō fuit efficiens cauſa mortis.cl.E
Deuotionē impedietia.cviij.C
Dies extremus dicit dies ire.tribulatōnis.anguſtie.calamitatis.miſerie ꝛ tenebrarū.xiij.T.ꝛ dies turbinis.Ibidem.V
Dies ſunt ſeptē in hebdomada q ſignificāt ſeptez que nos diſponūt ad mortē.xxvj.J K L M
Diem feſtum nō obſeruantes peccant i ſanctā trinitatem.xxxiiij.J
Diffidentie malum.cxlvj.E
Dignitates ſacerdotū ſunt nouē.lxxxv.T.p totū
Digiti qnqꝫ in manu quid ſignificēt.cxxxvij.B.
Dilectōnis vere tria ſunt ſigna.c.L
Dilectōnis diuine magnitudo patet ex multis.c.M P Q R
Dilectōem dei plura inducūt homini.cxxiij.P.
Dilectōnis dei modificatio i quatuor.clvj.T
Dilectōnis diuine totalitas ē duplex.clvij.V
Dilectōis neceſſitas ptꝫ p qtuor.clviij.A
Dilectōis ꝛ cordis aliqlis ſilitudo.Ibidem.
Dilectio compatur igni.clix.C
Diligere deū dignū ꝛ iuſtū ē ꝓpter duo.clvij.X
Diligēda ſūt qnqꝫ ſm ordinē charitatis.clviij.A.
Diliges deum quare dicitur i futuro ꝛ non i preſenti.clix.D
Diliges dñm ꝛc.huius mandati incōpletio non conſtituit trāſgreſſores.ibidem.E
Diſceptatio que fit pctōribus in finali iudicio an ſit mentalis an vocalis.xiij.M
Diſcipuli iohānis baptiſte deficiebant in tribus.xvj.ante Z
Diſcipuli i emaus laudauert dñm i trib⁹.lxxx.P
Diſcipuli quare turbati ꝛ territi ſunt i manifeſtatione ieſu.lxxxij.N.
Diſcipuli pluries ieſum loquentē nō intellexerūt duplici de cauſa.lxxxvij.V
Diſcipuli quare nō interrogauerūt ieſum quo vadis aſcendere volentē.xc.Z
Diſcipul⁹ xpi q medio qs efficit.cviij.P
Diſcretōnis vtilitas.xxix.V
Diſcretio acqritur p humilitatē.Ibidem
Diſpoſitio ad mortem.cj.K.p totum
Diſpēſare qliter debem⁹ bona nr̄a.cxxiiij.V X
Diuitie dicūtur ſpine ꝓpter tria.liij.Z
Diuitias hr̄e in ſe nō eſt malū.ciiij.C
Diuitiarū abuſus fit qdruplicter.cv.S
Diuitiaꝝ bonaꝝ qtuor ſunt genera.cvj.Z B
Diuitie bene acqſite quare dicūtur māmona iniqtatis.cxxvij.V
Diuitie largiter date adducūt amicos.cxxviij.D.
Diuitie dicūtur māmona iniquitatis duabus de cauſis.cxxviij.F
Diuitiarū vanitas.cxxxij.Q.clxij.H
Diuitie ad ſeruiēdū deo valēt multipl'r.cxlv.X
Diuitijs quō quis ſeruit.Ibidem.
Diuitib⁹ qre ds nō dat mltos pueroſ.cxxxviij.P
Diuitū tria ſunt genera.ciiij.B C D F.
Diues ille euāgelicus a damnatōne ſua ſe excuſare non potuit.ciiij.J
Diues ille mortu⁹ eſt triplici morte.ciiij.M
Diues ille fuit i diuerſis penis.qr in diuerſis fuit peccatis.Ibidem.N
Diues ille in nullo qd poſtulauit exauditus fuit.Ibidem.O
Diabolus vocat homo.xlviij.X
Diabolus qual'r nos impedire nititur in bū ope-

UVA. BHSC. IyR_034_1

rando.lvj.D
Diabolus tentat incipiētes de duricia penitentie lxj.B.ꝓficientes auaricia.ibidez.E.perfectos vana gloria.ibidem.G
Diabolus hominē per ſe vexare ſed non vincere poteſt.lxiiij.y
Diabolꝰ q̄re hoīs ꝯfeſſionē ꝑſeq̄tur.lxvj.T X y Z
Diabolus habet manū cuz q̄nq3 digitis q̄bus cō ſtringit guttur peccatoris ne ſua ꝯfiteatur peccata.lxvj.A B C D
Diabolus ad tēpus ſe ſubtrahit a q̄buſdaz vt grauius precipitet.lxvij.X
Diaboli tres ſunt cuſtodie quas ꝑtranſire debemus.lxix.ante T
Diabolus ad decipiendū primū hoiem cur i aliena forma ꝛ ꝑ ſerpentē venit.cl.F
Diabolꝰ valde delectaẜ i malis cogitatōibꝰ.clxj.y
Diabolo tria reddere debemus.clxxiij.C
Doctor q̄libet compatur ſoli.liiij.D
Doctrina alicuiꝰ pōt eē occulta tripl̄r.Ibidē M
Dolere ꝓ pctis nō ſufficit ꝫ aliud req̄riẜ.xvj.C
Dn̄ica letare quare i toto eiuſdem officio legūtur verba leticie.lxviij.A.lxix.M
Dn̄ica letare tria hꝫ noīa.Ibidem.B C
Dn̄ica letare i pctis adhuc iacētibus eſt multū flebilis.lxviij.H
Dn̄ica prima poſt octauā paſche duo habet nomina.lxxxiiij.z
Dominice diei dignitas.clij.B (xliij.S
Dominoꝝ fidelitas ꝛ infidelitas q̄ ad ſuos ſuos.
Domini tenentur ſeruis ꝛ famulabꝰ ſuis q̄tuor.xliij.y.ꝛ A B C
Domini ꝛ ſerui ſunt eq̄les in q̄tuor.ibidē.z
Domini contrarij q̄ ſint q̄bus nemo ſeruire pōt.cxliij.N O P
Dona q̄tuor dat ſpōſus ihūs anie.xl.I K L
Dona ſpūſſancti figurātur ꝑ ſeptem ꝓprietates ignis.xcix:F.ꝑ totum.
Dotes anie ꝛ corpis.xiiij.D
Dotes anime.xl.A
Duo ſunt q̄ nos expectāt in futuro.clix.D
e Bdomade danielis qualiter ſumende ſunt.xxv.Z
Eccl̄ia ꝯpatur nauicule.xliiij.B
Eccl̄ia ꝯpatur regno celoꝝ.xlix.R
Eccleſia ſancta quare i diebus carniſpriuij nobis paſſionē xp̄i proponit.lvij.M.ꝑ totum
Eccleſia vniuerſalis quare ſuſtineat bonos ꝛ malos.lviij.y
Eccleſia quare ꝑ duas hebdomadas agat memoriam paſſionis xp̄i.lxx.C
Eccleſia quare ꝯtinet bonos ꝛ malos.cxxxiij.X
Eccleſia quid ſit.cxlvij.R
Eccleſia ꝯpatur ſagene miſſe i mare.clxij.R
Egritudo lōga ē mala ꝯſuetudo.cxxxvij.y
Egritudo longa pcti eſt anime mortis certitudo.clxxiiij.I
Elemoſina ē duplex.cordis ꝛ pecunie.xxxv.B.
Elemoſina ꝯpatur tele aranee.cx.I
Elemoſyne neceſſitas ꝛ bonitas.cxxvij.S.T.et cxxxiiij.G
Electos ſuos ds̄ vult tribulari.lxxxviij.I.ꝑ totū.
Electi in celo exiſtentes an videant peccata aliorum.cviij.C
Electōnis ſigna.clxiiij.y z.ꝑ totum
Elequentia vera non i verbis ſed i veritate conſiſtit.cxxxij.S
Emptores ꝛ vēditores feſta dei violantes.qualiter peccent.cxxij.C
Emptio.vēditio.negociatio.in ſe bona ſunt.ꝛ homini neceſſaria.clxxviij.C.
Eruce proprietas.cxxij.B
Eſſe eſt triplex.clxxvij.y
Etates ſunt ſex.xxxix.G.xlix.K.ꝑ totum
Eucharistiam irreuerenter ſumentes quibus malis puniūtur.lxxij.Z A
Euagatio mentis an ſit pctm̄.xciij.K
Eua quare nō horruit ſerpentē.cl.F
Eua q̄uo ꝑuenit ad inobedientiā dei.Ibidē.G
Euā q̄re diabolꝰ p̄mo aggreſſus ē.Ibidē.F
Euāgeliū illud.Erat ihs eijciēs demoniū.quare legiẜ dn̄ica tercia q̄dragesime.lxvj.S
Euāgelium de demonio quare tribus dn̄icis legitur.lxxij.P Q
Exaltans ſe hūiliabitur i tribꝰ.cliij.ante H
Exaudiri differtur nobis ſepe vtiliter.xlv.B.xcv.D per totum.
Excuſare ſe dz ſi q̄s infamaẜ ꝓpter tria.lxx.D
Excuſatio iniq̄ iuitatoꝝ ad nuptias.cvij.L
Exeq̄e mortuoꝝ q̄liter ſūt ꝑagēde.cxlix.X
Exercitatio ṽtuoſe opatōis ꝯfert grām.xviij.X
Extremū iudiciū habebit q̄tuor ordines.xij.C
Exiuit ihs tripl̄r ꝛ qualiter ſemiauit.liij.K S T
Exemplū de comite qui leproſis hūanitatis opera exhibuit.xlj.A
Exemplū de via ſalutis.xliij.ante R
Exemplū de ſeruo pigro.xliij.ante F
Exēplū de anaſtaſio q̄ habuit centū demones ad obedientiam ſibi.xlv.I
Exēplū ꝑueniendi ad ſpūalem vitā.liij.z
Exēpla duo de ꝯtētu mūdi ꝛ diuitiaꝝ.lx.F.
Exēplū magne peccatricis que ſaluata fuit nō deſperando.lxv.ante M
Exēplū vtile de ꝯfeſſione faciēda.lxvj.E
Exēplū de iudeo q̄ ſe ſigno crucis i tēplo appollinis ſignauit.lxviij.L
Exēplū ꝙ nō eſt acceptabilꝰ ſeruitiū deo q̄ꝫ ſuaz paſſionē hr̄e i memoria.lxx.D.
Exēplū de nō volēte audire ṽbum dei.lxxj.M
Exēplū cuiuſdā deuote audiētis ṽbum dei q̄mō expirauit pre deuotōne.lxxj.A
Exēplū d̄ reſurrectōe xp̄i ſepulcro clauſo.lxxvj.F
Exēplū de heremita q̄ paſcebaẜ cibo celeſti.q̄ propter cogitatōes malas reprobꝰ factꝰ ē.lxxxij.P
Exēplū de opibꝰ amatoꝝ mūdi.cxliiij.S.
Exēplū de malis cogitatōibꝰ repellēdis.clxj.T
Exēplū de eo ꝙ diabolus delectatur i malis cogitatōnibus.clxj.y
Exēplū ꝙ nemo pōt hic gaudere cum mūdo.ꝛ illic regnare cum xp̄o.clxiiij.ante A.
Exēplū de infirmitatis vtilitate.clxv.H.
Exēplū grauitatis penaꝝ purgatorij.ibidē.I
Exēplū ꝙ valde meritoriū eſt reſiſtere tētatōnibꝰ diaboli.clxxiij.ante D

UVA. BHSC. IyR_034_1

Alſarij ſunt multiplices.cxxij.C
f Falſarij q̄re ſunt cauendi.Ibidem.D.
Fama ē defendēda ꝓpter tria.lxx.D
Ferculū eſt triplex.cvij.F
Feſtū paſchale rite celebrare volens octo hab; facere.lxxxiij.A.ꝑ totum.
Feſtū ſpūſſancti q̄tuoꝛ noib⁹ decoꝛaẛ.xcviij.X
Feſtiuitatū tranſgreſſio poteſt fieri quadrupliciter.cl.BC.clxxviij.F
Feſtiuitates violātes tripľr puniūtur.clij.D.
Fictio quādo eſt peccatum.lxxxj.y
Fides noſtra tria h; fundamēta.xvj.y
Fidē triplicē reddere ⁊ ſuare debem⁹ dō.xl.M
Fides nr̄a qualis eſſe debeat.xliiij.I
Fidelium triplex bonū.xlvij.C
Fides nr̄a mľtis teſtionijs ē ꝯfirmata.xcvij.P
Fides vera ꝯſiſtit in trib⁹.c.S T
Fides vbi ꝯfiteri an neceſſariū ſit ad ſalutē.c.T
Fidē cognoſcere ē glorioſum meritoriū ⁊ laude dignum.ciij.A
Fidei bonum.Ibidem.R S T
Fides triplicē impetrat ſalutē.clxxxiiij.R
Fiducia eſt habēda ad deum ꝓpter tria.xciij.D.clxxvij.Z
Fili⁹ q̄re icarnat⁹ ē ⁊ ñ alia ꝑſona i trinitate.v.S.
Filius dei qualiter venit.v.T.X
Filius dei ꝓpter q̄d venit.Ibidem.Z
Filius dei carnē ⁊ aiam ſimul ſumpſit.v.V.
Filius dei nō ſolū ꝓpter hoies ⁊ bonos angelos venit.ꝫ etiā ꝓpter matris dignitatē.vj.B
Filium dei incarnari ꝑ ſe cōueniens fuit quo ad tria.vj.E
Fili⁹ an ſol⁹ iudicet i iudicio extremo.xj.ante Z
Filiū hoīs venire i nube q̄d ſit.xv.T
Filius peccans i patrē ẛm iura ꝑuatur hereditate paterna.cv.D
Fili⁹ dei ē nobis miſericoꝛs tripľr.cx.Z
Fimbria ſaluatoꝛis q̄ ſanaẛ pctoꝛ.clxxv.O
Finē ſuū debitū vnaq̄ꝫ res appetit.cxliiij.M.
Finis vite nr̄e ꝯpaẛ littoꝛi maris.clxxij.X
Flagella dn̄i patienter ſuſtinēda ſunt ꝓpter tria.cxlviij.O
Flent homines duplici de cauſa.lxij.T
Fleuit ih̄s ſup ciuitatē ⁊ nō villā q̄re.cxxix.I
Fleuit ih̄s q̄ncꝫs.cxxix.R.vſꝫ O
Flos campi xp̄us eſt.lxxvj.E
Fons pietatis ⁊ miſcōie diffuſioꝛ eſt in nocte ꝙ i die.cl.D.
Foramina cerei paſchaľ figurant quinꝫ vulnera chriſti.lxxviij.R
Fraternitas maioꝛ eſt inter deum ⁊ hominē ꝙ inter deum ⁊ angelos.j.C
Fragilitatis humane conditio.cij.I
Fructus vinee ſpiritualẛ.xlix.P
Fructū quē requirit a nob̄ deus.clxvij.O
Furatā rem ſciēter emēdo grauiter peccat q̄s q̄nꝫ modis.clxxvij.F (C D E
Fures diuerſis mōis intrāt domos vt furētur.cj.
Alylea q̄d ſignificet.cxliij.G
g Gaudere hñt tria genera hominū in feſto ſpūſſancti.xcviij.X
Gaudiū mūdi p̄t ꝯſiderari tripľr.lx.H I K
Gaudiū eſt triplex.lxxxviij.C D.xciij.y Z
Gaudiū mundi eſt contēnendū triplici de cauſa.lxxxviij.E
Gaudiū mūdiale ⁊ ſpūale differunt quadrupliciter.Ibidem.E
Gaudium ſpūale nō eſt fallibile ꝫ verum triplici ratōne.Ibidem.H
Gloria chriſti eſt triplex.lxxxj.X
Gratie efficacia ⁊ virtus.ij.I
Gratia triplex eſt in chriſto.ij.K
Gratia compatur niui.xvj.V
Gratia quid ſit.xix.y
Gratia ē triplex.Ibidē.y Z A B C
Gratie aduētus ē in triplici differētia.xix.E
Gr̄e aduentus figuraẛ in triplici appitione chriſti poſt reſurrectōem.xix.F
Gr̄e triplex effectus.xix.G H
Gr̄a ꝯgnoſciẛ ꝑ diuerſa ſigna.xx.ꝑ totū.
Gr̄e lux ꝯſiſtit i duob⁹.ibidē.añ M
Gr̄a i aīa duodeci opaẛ.xxij.X.ꝑ totum.
Gr̄am nō mereri ⁊ gr̄am demereri quo ad hominem q̄d ſit.xxij.y
Gr̄am triplicem a deo accepim⁹.xxij.C
Gr̄a ⁊ ſapia ꝑficiẛ duob⁹ mōis.xxix.L
Gr̄a eſt theſaur⁹ quo emiẛ celū.xxxv.T
Gr̄a ſepe vtiliẛ ſubtrahiẛ nobis pluribus dē cauſis.xl.K
Gr̄a ſpūſſancti dr̄ cōmunis.xcviij.y
Gr̄a qualr̄ diciẛ ſemp ꝑſto eſſe.Ibidē.
Gr̄am recipe duo req̄rūtur.c.O
Gr̄aꝝ actōes agere tria nos inducūt.cxliij.D
Gr̄a dei impediẛ ꝑ quatuoꝛ.clxij.D
Gradus q̄ndecim ſunt q̄bus aſcenditur ad celum xxxv.X.ꝑ totum.vſꝫ D
Gradus decē ſunt ꝑ quos ad nos deſcendit ieſus xlij.N O P
Grad⁹ patiētie ſūt duodecim.clxix.F.ꝑ totū
Gula q̄nꝫ modis nos tentat.lxij.O K
Gule malū.ciij.H.cxliij.R.clxvj.ante N
b Ereticos quare deus ꝑmittit oꝛiri inter catholicos.xlvij.O
Heretici ſunt duplices.Ibidem.R.
Hereticus ꝯpaẛ eruce.cxxij.H
Heretici dicūtur lupi.Ibidem.E
Heretici ꝯpantur vipere.Ibidem.E
Heretici quō ſunt cognoſcēdi.Ibidem.F.
Homo compatur pomo.j.A
Hō ſi nō peccaſſet an dš incarnat⁹ fuiſſ;.vj.F.
Hoi a deo ꝯmittiẛ iudiciaria ptās xj.Z
Hoim p̄paratio ad iudiciū.xiij.G H.
Hō indignū ſe reddens gr̄am recipe fatue agit q̄drupliciter.xix.D E
Hō hūiliare ſe dȝ triplici mō.xxv.C
Hō vt ꝑficiat req̄rūtur plura.xxix.M N O P
Hō moꝛtuos q̄re ſuſcitare nō pōt.xlj.y
Homo compaẛ piſci.xlij.I
Hois miſeria ⁊ dignitas.xlix.G H I
Hoies in q̄bus diabol⁹ inhabitat ſunt i ſeptēplici differētia.lxvij.R.vſꝫ P
Hoies ſūt triplices i mūdo.lxxj.P R
Homies i triplici ſtatu gaudēt gaudio ſpirituali.lxxxviij.F G

UVA. BHSC. IyR_034_1

Hō quō dr non hre grām.xcviij.y
Hō neſcit an amore vel odio dignus ſit.cui⁹ triplex eſt ratio.ibidem.Z
Hoim tria ſunt genera differenter ſe habentia ad ſpm̄ſanctum.xcix.E
Hō ꝛ nō angel⁹ eſt redēptus qnqꝫ de cauſ.c.P
Hō de quibus teneat reddere rōnem i extremis.cij.R.per totum.
Hō que neceſſario hꝫ ꝯgnoſcere.ciij.P
Hō qdam dr.ꝛ hoc tripl'r.cvij.D
Hoies gaudēt de ꝯverſione homis.cviij.C
Hō bonus ꝯgnoſcit multis modis.cxxij.H
Hō malus excidet multis mōis.cxxiij.R
Hō ne a dō maledicet tria hꝫ attēdere.cxxiiij.R.
Hoim diuerſa genera qui plus ꝯfidūt in terrenis q̄ꝫ in deum.cxxxij.M.ꝑ totum.
Hoiem ſurdū ꝛ mutū faciūt plura.cxxxvij.X y
Hominē deus creauit mutabileꝫ quadruplici de cauſa.cxxxviij.E
Hoieꝫ quē de⁹ ſciuit caſuꝝ cur tētari ꝑmiſit.ibidē
Hominū ſeptem genera deum in hac vita videntium.cxl.G.ꝑ totum
Hominū ſex genera excuſantia ſe de ſeruitio dei.(cxliiij.R.
Hoim quatuor genera que ad xp̄m accedūt ꝛ gloriā impetrāt ꝛ grām.clxxiiij.R.
Hō ꝑ pctm̄ incidit in qnqꝫ mala.cxlj.D
Hois vulneratio ſpūalis.cxlj.Q
Hois finis ad quē feſtinare hꝫ.cxliiij.M
Hominis nobilitas.cxlvj.E
Homo quare nō paſcitur abſqꝫ ſolicitudine ꝛ labore a deo.cxlvj.F G
Homies quare mō ſunt breuioris vite q̄ꝫ aā fuerunt eſt multiplex cauſa.cxlix.y
Hoiem tentari cur deus ꝑmiſit.cl F
Hō deuotus ꝯpatur aui.clv.P.
Hoieꝫ q̄re ds ita mḡnifice dignificauit.clxxj.T
Homicidiū qñ eſt meritoriū.cxix.ante R
Homicidiū eſt duplex.ibidem R
Homicidiū corpale fit q̄tuor mōis.ibidem
Homicidiū corpale volūtariū fit mlt' mōis.ibidē
Homicidiū ſpūale fit dupl'r.ibidem.M
Honorem nō debemus nobis impendere ſed fugere.xv.M
Hoſtes tres animaꝝ habemus.lxiij.F
Humilitas q̄liter ſit acq̄renda.j.A
Hūilitatis vere decē ſunt gradus.xv.L M N
Humilitas diſponit ad mētis grām.xvij.M
Hūilitatis vere ſex ſunt ſigna.xvij.N.O
Humil' verus i dignitate eleuat⁹,nō mutat.xxv.y
Humilitas iohis baptiſte fuit i q̄tuor.xxv.D.
Humiliare nos debem⁹ qnqꝫ de cauſis.cliij.F
Humiliās ſe exaltabitur i tribus.ibidē.G
Humilitas vera ſtat in tribus.ibidem
Actantia vitanda eſt pluribus de cauſis.cxxxiij.B
Jactātia qñ eſt pctm̄ mortale.ibidem.C
Jeiuniū factum in peccato mortali valet ad tria.lxj.R
Jeiuniū q̄re inſtitutū ſit.lxij.M N O P
Jeiunium quare per quadraginta dies ſit inſtitutum.ibidem.Q
Jeiuniū debꝫ fieri q̄tuor mōis.lxij.S.T V
Jeiunare quis teneat:lxij.X
Jeiunare q̄ nō obligātur.lxij.y ꝫ A B
Jeiuniū an ab vxoribus ſit p̄termittendū ꝑpter prohibitōem viroꝝ.lxij.B
Jeiuniū an redimi poſſit.ibidem
Jeiunij vtilitas.lxij.C
Jeiuniū quale eſſe debeat.cxxxiij.A
Jgnis ꝑmaximus precedet faciem iudicis in extremo iudicio.x H
Jgnis ꝛ aqua quō innouabūtur ante extremum iudicium.ibidem.L
Jgnis infernalis differēter punit.xiij.y
Jgnis infernalis qualis ſit.ibidem.Z
Jeſus cur nō remanſit in hieruſalem parentibus ſcientibus.xxxj.V
Jeſus quare i duodecimo anno eſt i templo inuētus i medio doctorum.xxxj.ante Z
Jhs i medio doctoꝝ q̇d interrogauit eos.xxxj.Z.
Jhs mēdicauit trib⁹ diebus.xxxj.C
Jhs ꝑditur qnqꝫ mōis.xxxiiij.G H M O P
Jhus inuenit a quatuor generibus hoim.xxxiiij P.per totum
Jhs a q̇bus ꝯcipitur.naſcitur.nutritur.ꝛ ꝯfortatur.xxxv.V
Jhs abſentat ſe ab hoie trib⁹ de cauſ.xxxv.E
Jhs duplicē laborē habuit i mūdo.lj.T
Jhs quare ieiunauit q̄draginta dieb⁹.lij.L
Jhs eſt mgr̄ in quatuor.clxx.M
Jhs q̇d fecit i deſerto ꝑ q̄draginta dies.lxiij.E.
Jeſus quare reliquit iudeos ꝛ cōuertit ſe ad gentiles.lxiiij.S
Jeſus q̄re chananee mulieri nō rn̄dit.lxiiij.ꝫ
Jeſus fuit iudeis ſpēaliter ꝑmiſſus.lxiiij.B
Jeſus maiorē ſe abrahā ꝓbat.lxx.N
Jeſus ad mortem vadēs quare ſibi voluit regias impendi.lxxiiij.H.
Jhs cur fleuit i tali honore ſibi exhibito.ibidē.J
Jeſus poſt reſurrectōem vbi fuit.lxxvj.C
Jeſus poſt reſurrectōem quare nō ꝯtinue ꝯuerſatus eſt cum diſcipul' ſuis ſicut ante.lxxx.L
Jeſus q̇bus appꝛuit poſt reſurrectōeꝫ.lxxx.M
Jeſus noluit cognoſci a duob⁹ diſcipul' eūtibus i emaus ꝑpter tres rōnes.ibidem.N
Jeſus q̄uis oia nuda ſunt oculis ſuis.tñ ad diſcipulos fecit interrogatōes ꝑpter tria.ibidē.O.
Jeſus cur ſtetit ꝛ nō ſedit in medio diſcipuloꝝ.lxxxij.R
Jeſus oia nobis eſt.cxxj.S
Jheruſalē q̇bus de cauſ fuit fleta a dn̄o.cxxix.H
Jheruſalē ſex ſuſtulit miſerias.cxxx.T V
Jllumiari cupiens a cecitate ſpūali quatuor in ſe habere oportet.lix.V.ꝑ totum.lx.A
Jmitatio xp̄i ſalutifera.cxiiij.E
Jncarnatio xp̄i facta eſt in fine temporis propter ſex cauſas.iiij.B
Jncarnatōe xp̄i ſanati ſum⁹ a lepra pcti.xlij.M
Jncrepatōis ceci q̄tuor ſunt cauſe.lix.N.
Jncipiētiū clamor ē miſerere.lxv.B.
Jncipiētes libēter debēt audire verbuꝫ dei triplici de cauſa.lxxj.K
Jndulgere inimicis noſtris quinqꝫ nos inducūt.clxviij.C.per totum.

ſ

UVA. BHSC. IyR_034_1

Infernus dꝛ quaſi fundū non hn̄s.xiij.y
In inferno aliquē eſſe intelligit dupl̄r.ciiij.O
Infirmitas corꝑalis nos adorare ⁊ ad deum ire compellit.xlj.X (cxliij.A
Infirm⁹ volēs adipiſci ſanitatē debet facere tria.
Infirmitas eſt tolerāda patienter multis de cauſis.clxv.G.per totum
Infirmis ſuire ē maximū op⁹ miſcđie. ibidez.R
Ingratitudinis malū.cxliij.L.clxviij.A.
Ingratitudo multū diſplicet deo.cxliij.D
Iniurias ledenti dimittere quomō placeat deo. (cxxvij.C
Immiſſio eſt duplex.xlvij.I
Innocētia ē duplex.xlj.H.in fine.
Inobedientia ratōnali creature merito redarguitur.xlv.H.
Inſtrumēta paſſionis xp̄i quare apparebūt in finali iudicio.xv.D
Interrogauit ih̄s cecum q̄tuor de cauſ.lix.D
Intentio qualis eſſe debeat in laborādo pro vite neceſſarijs.cv.X
Intētionis recte vtilitas.clxiiij.C.
Interꝑtatores boni i malū ꝑiculoſi ſūt.cviij.y
Interrogatōes ſex ſunt morituris faciēde. xxvj.N
Inuidie malum.cxliij.I
Inuenire rē aliquā ⁊ nō reddere rapē ē.ciiij.E.
Inuitatoꝝ ad nuptias excuſatio iniq̄.cvij.L
Iocalia anīe ſponſa chriſti.xl.P.
Iohis baptiſte fuit hūilitas in q̄tuor.xxv.B
Iohānes euāgeliſta virgo an ꝯſenſerit in actum carnalem.xxxvj.L
Ioſeph arimathia qualiter locutus ē iudeis poſt reſurrectōem chriſti.lxxvj.L.
Ire ieſum ad patrē expediens fuit multis de cauſis.xc.A.ꝑ totum
Ira octo modis fit.cxviij.C.vſq; G
Ire malum.cxliij.I
Ira dei quid ſit.clxij.I
Iubilus quid ſit ſm gregoriū.xliij.C
Iudeoꝝ cecitas ⁊ ignorantia de aduentu meſſye nō excuſat multis ꝓbationibus.j.B
Iudeoꝝ ꝑfidie ſex ſunt cauſe.ibidem.E
Iudeis multa fuerūt opera inhibita in die feſto.xxxiiij.I K L.
Iudei nouerūt chriſtū in iudea natum.quare euz ſamaritanū dicebāt.lxx. R
Iudeoꝝ principes poſt reſerrectōem chriſti qualiter inter ſe locuti ſunt.lxxvj.L
Iudeos dn̄s noluit extirpare ſʒ diſpergere ꝓpter plures cauſas.cxxx.y.
Iudei ſūt eccl'ie obſeruati duplici de cā.ibidē
Iudeoꝝ pueri mortuis parentibus an ſint baptiſandi.cxxx.B
Iudex eternus eſt incorruptibilis.xij.H
Iudeis interrogare de chriſto pre ceteris hominibus decuit triplici de cauſa.xxv.A.
Iudiciū ſm exteriora fallit.j.A
Iudicij extremi ſunt triplicia ſigna.viij.X
Iudicij extremi tēpus.xj.O
Iudiciū faciēdo req̄rūtur tria.ibidē.T
Iudiciariā poteſtatē de⁹ ꝯmiſit hominib⁹.⁊ quo modo.ibidem.P
Iudiciū extremū fit in loco ioſaphat.ibidem.A.
Iudiciū extremū habebit q̄tuor ordines.xij.C
Iudiciū extremū dn̄o cōtinet.ibidē.B
Iudiciū generale q̄re de⁹ hr̄e vult.ibidē.E
Iudiciū vt ſit iuſtū plura req̄rūtur.ibidē.G
Iudiciū q̄bus modis corrūpitur.ibidem.
Iudiciū hois finale ꝑcedunt aliqua.xiij.L
Iudiciū finale timēdū ē ꝓpter tria.ibidē.M.P.
Iudiciū eſt terribile ꝓpter tria.xcij.N
Iudicium capit multis mōis.cxj.y Z.A.
Iudicium temerariū de chriſto vn̄ ortum habeat ibidem.C
Iudicare ꝓximū de facili nō debem⁹.ibidē.D
Iudicātes ꝓximos multipl'r peccāt.cxj.B
Iudiciū hūanū q̄tuor mōis ꝑuertit.clxx.N.
Iurare nō ſʒ ꝑiurare ꝓhibetur.cxv.H
Iuſtos q̄re de⁹ ꝑmittit tentari.xlvj.y Z.B
Iuſticiā hr̄e debem⁹ ad q̄tuor.xcij.L ꝑ totum.
Iuſticie nobilitas.cxv.G.
Iuſticie neceſſitas.ibidem.
Iuſticia ꝯmendat a natura ⁊ ſcriptura.cxv.I
Iuſticia ē neceſſaria in vita.in morte.⁊ poſt mortem.ibidem.K
Iuſticiā eſt ꝓpinqua mercedi.benedictōni ⁊ eterne ſaluti.ibidem.L
Iuſticia ad proximū violat in trib⁹.cxv.M
Iuſticie opus abundātius debʒ eſſe in xp̄ianis q̄ʒ in ſcribis ⁊ phariſeis.⁊ hoc i trib⁹.cxv.N O.
Iuſticia phariſeoꝝ defecit in q̄tuor.cxv.O P
Iuſticie deſcriptio ſm Bernar.cxvij.Z.
Iuſticia conſiſtit i tribus.cxix.H
Iuſticia de nr̄a nō eſt ꝑſumēduz quatuor de cauſis.cxxxij.P
Iuſticia regni dei que ſit.cxlvij.K
Iuſticie vis eſt naturaliter hoib⁹ inſita.cxlviij.P
Iuſticia q̄d ſit.ibidē.⁊ clxvj.M.clxxiij.B
Iuſticia vtilitas.ibidem.
Iuſticie operatio.ibidem.O
Iuuenes mali cito moriūt ꝓpt q̄tuor.cxxxviij.K
Iuuenes cur cito moriunt.cxlix.Z
Iuuenes mali q̄re cito moriūtur.ibidem.A
Aborare q̄nq; inducunt.li.S.vſq; 3.
Laborare q̄s debet multipliciter vt mercedem recipere mereat.ibidem.3 ⁊ A
Laboram⁹ triplici incōmodo.cxl.B
Laborare in feſtiuitatib⁹ ⁊ non peccare fit q̄tuor modis.clij.B
Lachrymaꝝ effectus.xxiiij.X.
Lachryme ſunt triplices.lxix.A
Lachrymaꝝ ꝓ pctis effuſaꝝ vtilitas.cxxix.O.
Lachrymaꝝ fontes habent ſe vt fontes terrarum cxxxi.G H.
Lachrime mltis de cauſ exiccāt ſic fōtes.cxxxj.I
Lapis magnus quomō a ſepulcro domini fuit reuolutus.clxxvi.B
Lazarus mendic⁹ largior fuit canib⁹ diuitis q̄ʒ diues ſibi.ciiij.K
Lazari ꝑconia ⁊ laudes.ibidem.L.
Latrie honorē exhibere ꝯtingit dupl'r.lxxxvij.S.
Laudare q̄s ſe ꝑt mltis de cauſis.cxxxiij.E
Laudari q̄n q̄s debeat.cxxxv.H
Legati corꝑalis ⁊ ſpūalis ꝓꝑetas.xc.S
Leproſum q̄re ⁊ quomō ieſus tetigit cum ſit i lege prohibitum leproſos tangere.xlj.A
Leproſo mđato q̄re inhibuit alijs dicē.xlj.b.xlij.q

UVA. BHSC. IyR_034_1

Leproſi munera offerēda q̄ ſint. xlj. ante C ⁊ D.
Leproſus ſp̄ualis quō mundat̄. xlj. E per totū.
Leproſi trina vice ſunt mūdati a xp̄o. xlj. L
Lepra pcti mortalis comparatur lepre corporali multis de cauſis. cxlij. Y.
Lepram aīe ſanare ſex req̄runt̄. cxlij. Z A
Leproſos q̄re de⁹ eos ſe oſ̄di ſacdotib⁹ fec̄. cxlij. C
Lepre decē ꝓprietates. cxliij. B per totū.
Liber mortis vite ⁊ ꝯſcientie. ix. A.
Lites ⁊ diſſenſiones quare de⁹ ꝑmittit. viij. X
Locutionis varia genera. clxvij. T V X
Locus triplex deſignat̄ ꝓfeſſo. cix. B.
Loquacitas impedit ꝑfectionē. xxix. T
Lunā mutari in ſanguinē q̄d ſit. xv. ante D
Lupi ꝓprietates. cxxij. E
Luxurioſus cōparat̄ leoni ⁊ de malo luxurie. liij. X ⁊ ante A. cxl. D. cxliij. B. clxxv. Q
m Agdalene quare ieſus poſt reſurrectionē ꝑmo apparuit. lxxvj. J.
Malū eſt duplex. pene ⁊ culpe. vj. J
Mali reſurgent in groſſis corporib⁹ ſuis non clarificatis. x. D.
Mala nō agere nō ſufficit ad ſalutē. xvj. E.
Mala pacta ſepe puniunt̄ in his q̄ occaſionē dederūt. xxxij. N. ꝑ totū.
Malū nō dz opari ex obedie͂tia. xxxiij. ante T.
Mali ſepant̄ a bonis tripliciter. xlj. D.
Malū eſt triplex. xlvij. S.
Mali hoīs ſūt caſtra diaboli. ⁊ plura alia. lxv. N
Mamona quid ſit. cxlv. B.
Mādata ſeruāda ſunt tripl̄r. xcviij. Z. clxiiij. C
Mandauit hieſus ſua precepta cuſtodiri nimis. ⁊ quare. clix. E.
Man⁹ pctōris ligant̄ q̄tuor modis. clxij. M.
Man⁹ ſaluatoris ē valida ad q̄tuor. clxxiiij. L.
Manus xp̄i q̄nq̄ habet digitos q̄bus anima tacta curat̄. clxxiiij. D
Māſiones in domo dyaboli diuerſe ⁊ multe ſunt xiij. Y.
Maria virgo vt mater dei eſſet tripliciter ſe prepa rauit. vj. B.
Maria quare triſtabat̄ de ꝑditione filij ſciens eū eſſe deū. xxxj. y.
Maria in verbis ſuis cōmēdat̄ multipl̄r. xxxj. A.
Maria maximo dolore afficiebat̄ dū ꝑdidit filiū triplici de cauſa. xxxj. B D E
Maria q̄ſiuit puerū q̄nq̄ modis. xxxj. E ꝑ totū.
Maria cōmēdat̄ de materiali clemētia. xxxij. B.
Maria quō ſuſtinuit abſentiā filij exiſtentis quadraginta dies in deſerto. lxiij. ante F
Maria nō iuit ad ſepulcrū cū ceteris mulierib⁹. ⁊ quare. lxxv. S.
Marie tres q̄rētes vngere ieſum ſignificāt tres ſtatus. lxxv. D
Maris ꝯmotio trib⁹ modiſ euenire ſolet. xliiij. K
Mare triplex debem⁹ ꝑtranſire. lxix. R S T
Marthe ſanationē occultā quare xp̄s manifeſtauit. clxxv. P
Martyriū marie v͛ginis maius fuit q̄ alioꝝ ſanctorum quatuor de cauſis. xxviij. F.
Matrimoniū q̄tuor reddūt bonū. xxviij. G
Matrimonij cōiunctio ē duplex. xxxvj. ante K
Matrimonij ꝯtract⁹ ſignificat̄ ꝑ tria. xxxvj. K L.
Matrimonij debitū an liceat denegari. xxxvj. M.
Matrimoniaſ̄ charitas q̄lis eſſe debeat. xxxvi. P
Matrimoniū quid ſit deſcriptiue. Jbidem.
Matrimonij ordo ⁊ ſtatus q̄lis ſit. xxxvij. T.
Matrimoniū damnantes. xxxvij. F
M̄rimonio deiſico tria bona inſunt. xxxvij. G H
M̄rimoniū honorauit de⁹ octo modiſ. xxxviij. J
M̄rimoniū triplex ſacramētū deſignat̄. ibidē K
M̄rimoniū male cōtrahētes plures ſunt. xxxviij L M N O R S V
Matrimoniū contrahendo multe ꝑſone ſunt vitande. xxxviij. N O P Q.
M̄rimonialis act⁹ pōt fieri ſex modis. xxxviij. V
Matrimonialis actus quinq̄ tēporibus non eſt pagendus. xxxviij. X.
Matrimonij tria ſunt bona. xl. M N O
Medic⁹ celeſt̄ veniēs ad aīaz q̄tuor medet̄. xxl. S
Mediū tenuit ieſus quadrupliciter. lxxxij. L
Mens nr̄a debet diſponi ad tria. xxiij. K.
Mentis diuiſibilitas ⁊ inſtabilitas impedit perfectionē. xxix. Q S
Mētis trāq̄llitas cauſat̄ ſex modis. xlv. K L M
Mēt̄ porte claudūt̄ duplici ꝓpagulo. cxxxvij. D
Menſura bona. conferta coagitata ⁊ ſupefflūens quid ſit. cx. B.
Mercatoꝝ duodecim ſunt genera qui damnant̄
Meritum eſt triplex. vj. C clxxviij. C. ꝑ totū.
Merces eterne retributōis tres habet ꝓprietates laudabiles. lij. E
Mirabant̄ p̄r ⁊ mater ieſu. ⁊ q̄re. xxviij. X
Miraculū tria faciunt. xxviij. X
Miſericordes q̄re eſſe debem⁹. ciiij. D. clxiiij. B.
Miſericordie diuie dignitas ⁊ vtilitas. cviij. X.
Miſericordiā facē multa nos mouere hn̄t. cx. K.
Miſericordie vtilitas. cx. L M N
Miſericordie ordo habēdus ē. cx. O P Q
Miſerendi formā dn̄s docet. cx. R
Miſeret̄ deus quadrupl̄r. cxx. D per totū
Miſericordiā dei nō oēs capiunt. Jbidem
Miſcōia dei nō hz ꝑncipiū neq̄ finē. cxx. Q.
Miſericordiā dei nō deſiderare q̄d ſit. cxxj. T
Miſericordia dei comparat̄ fonti. cxxj. V
Miſeret̄ de⁹ trib⁹ generib⁹ hoīm. cxxi. X. ꝑ totū.
Miſericordie nobilitas ⁊ vtilitas. cxxvij. S
Miſcōie ipedimētū eſt q̄ntuplex. clxij. F vſq̄ J.
Miſeria humana eſt triplex. cxxix. K
Miſerie ſex hieruſalē. cxxx. T V
Miſeria humani generis triplex. cxl. B.
Modicum triplex. lxxxvij. Q
Mons dicit̄ celū ⁊ econuerſo. xlij. K
Mortuoꝝ reſurrectio. x. M
Mors anime eſt triplex. xx. D.
Mortis meditatio valet ad multa. xxv. E F G
Mori bene ꝓcurant ſeptē. xxvi. K L N
Mors hominis eſt duplex. xxx. J
Mors hominis eſt triplex. cl. D H
Mortuos ſuſcitare quare hō nō pōt. xlj. y.
Mortis memoria vtil̄ ē. lxxxiiij. B. cxlix. V. cl. G
Mortuos ſepelire eſt valde meritoriū. cxlix. X
Mortui qualiter ſint deflendi. cxlix. B C.
Mortuos tres ſuſcitauit dn̄s. cl. D. ⁊ q̄rtū n̄. ibidē. b

UVA. BHSC. IyR_034_1

Mors venit ex q̃dadruplici cauſa.lix.D.
Mortui in peccatis trib⁹modis poſſunt ſuſcitari a domino.cl.H
Mors ſpūalis eſt duplex.clj.M.
Mortis ſpūalis ꝛ corpalis ꝯditio.clj.M O P
Mors peccatoꝝ peſſima.clj.ante R.
Mortuus in pctō mortali tanto facili⁹ reſuſcitaꝛ quanto leuius mortuus ē.clj.R.
Mortis ſigna in infirmitate ſpirituali ꝛ corporali.clxvj.M.ꝑ totū.clxxiij.I
Mulieres ꝑdicare nō debent.xxviij.I
Mulierē chananeā quis docuit ſuffragia chriſti petere.lxiij.K.
Mulier chananea cōmendaꝛ q̃tuoꝛ virtutib⁹ preclaris.Ibidē.B C D
Mulierū feruens dilectio in obſequiū xpi aſſiduitate.lxxv.R S
Mulieres primo annūciauerūt reſurrectionē dominicam.lxxvj.C.
Mulieres ꝓ diuerſitate partus ſunt multiplices lxix.K.
Mulier qualis eſſe debeat.cxviij.G.
Multi ſunt vocati pauci electi.q̄ terribile ſit.l.R
Mund⁹q̃re purgeꝛ igne an̄ extremū iudiciū.x.I
Mundi diſpoſitio poſt finale iudiciū.xiiij.E
Mundi preſſure et tribulationes vnde veniant.xliij.R.
Mundus ſignificaꝛ per mare ſex de cauſis.xlvj.O P Q R S
Mundus cōparatur foro.xlix.R.
Mundus ſignificaꝛ per hiericho.lx.Z.
Mūdi gaudiū pōt cōſiderari tripl̄r.lx.H I K
Mundi gaudiū eſt cōtemnendū triplici de cauſa.lxxxviij.C.
Mundus capitur tripliciter.xcj.D.
Mundus arguitur de peccato.iuſticia ꝛ iudicio.xcij.I ꝑ totū.
Mūdus aſſimilaꝛ rote fortune.cv.P.
Mūdus cōparaꝛ ſtagno genezareth.cxij.R
Mūdus multa mala infert.cxij.M
Mūdi abrenūciationē plura demōſtrāt.cxliij.E.
Mundo tria reddere debemus.clxxiij.D
Mundi cōtemptus acquiriꝛ tripliciter.cxlviij.S clxxiij.ante E.
Munus eſt triplex.cxix.M.
Munera accipere eſt piculoſum quatuoꝛ de cauſis.clxx.O
Munera accipe eſt repheñſibile tribus de cauſis Ibidem P
Munuſcula recipe a iudeis an liceat.cxxx.A
Murmuratōis operarioꝝ vinee duplex fuit cauſa.l.N.
Murmurare ſctōs quō ſit.Ibidem.N.
Murmur eſt duplex.Ibidem.
Murmurātes cōtra piam chriſti vocationē.cviij.I.cviij.X.
Murmurantiū ꝯtra deū fatuitas.cvliij.Z.
Murmurantes ꝯtra diuinā diſpoſitionē.cxxxvij I per totū.
Mutus efficiꝛ q̃s multis modis.cxxxvij.Z A

Animis diſpoſitio moralis.xliiij.H I.
n Nauis aie q̃s merces portare dꝫ.xlv.X.
Nauigare q̄ voluerit ne ſubmergaꝛ plura habet reſpicere.cxiij.P X Y
Nauis vite actiue ꝛ ꝯtēplatiue.cxiij.V Z.
Neceſſaria ad vitā eternā parauit nobis pater in chriſto.cvij.G.
Negociatio emptio ꝛ venditio in ſe bona ꝛ homini neceſſaria ſunt.clxxviij.C
Negociatores an poſſint licite lucrū recipe.ꝛ charius vendere q̄ emptū eſt.Ibidē E.
Nemo certitudinaliꝛ ſcit an ſit elect⁹ vel pſcitus.clxiij.Y.
Nicodemus poſt reſurrectionē xpi intrepidus in deis ſe oſtendit.lxxvj.I.
Nix deſignat grām.xvj.V.
Nobilitas vnde ortū habeat.clxv.E
Nobiles in quib⁹cognoſcunꝛ.Ibidem
Nomina varia ieſu xpi.lxxiij.B
Non eſſe aliq̃d intelligiꝛ dupl̄r.cxxxviij.G.
Nouiſſimos q̃re de⁹eq̃les fecit ꝑmis.l.O P
Nox nobis tria demonſtrat.lvij.L
Nubere pōt q̃s triplici de cauſa.xxxvj.R S
Nūcios ſiue legatos tres miſit ſctā eccleſia aduētum filij dei ad ꝑparandū nos.vij.R
Nuncij ſpūales mittunꝛ ad animā adulterā vt reuertatur.xl.B
Nuncij q̄nq̄ q̄ ad laborē nos vocant.lij.D
Nuncij ꝑmittendi ꝓ pace cum xpo impetranda.cxxvij.A ꝑ totū.
Nuptie facte i chana galilee cui⁹ fuerūt.xxxvj.I
Nuptijs inteſſe debēt honeſte pſone.xxxvi.O
Nuptie ſunt q̄ntuplices.xxxix.A ꝑ totū.
Nuptie ſpirituales.xl.G.
Nuptie ſunt triplices ad q̃s inuitamur.cliij.E
Nuptie triplices crimīnoſe.cliij.M.in fine
Nuptie ſpūales quomō celebranꝛ.clxij.E
Nuptias ad gr̄e vocamur dupl̄r.ibidē F.
Nuptialis veſtis charitas.ibidē L

Bedientia q̃lis eſſe debeat.xxxiij.V X Y
o Obediētie vtilitas.xxxiij.Z A.cxliij.F
Obedire qualiter debemus.xxxiij.X
Obiecta ſenſuū noſtroꝝ in patria.lij.G ꝑ totū.
Occidere ſeipm an liceat.ꝛ an ꝓ talibus ſit orandum.cxix.D.
Occidere aliquē in neceſſitate ne ipſe occidaꝛ an liceat.ibidē L
Ociū q̄ piculoſum ſit.xlix.X.l.G.clxxij.E.
Ocioſi dicunꝛ ſtulti q̄ntupl̄r.v.B.vſq̄ ad finē.
Oculos ſuos ieſus quater legiꝛ leuaſſe.lxix.Y
Oculi anime duo.cxxxix.S V X
Oculoꝝ ſeptē differentie.cxxxix.Z
Oculis ſpūalib⁹q̃tuoꝛ ſunt videnda.cxxxix.A
Occultare de⁹tria fecit ꝛ nemini dicere.xlij.O
Oculos ſuos leuauit ihs trib⁹vicib⁹.clxxvij.D.
Odores q̄nq̄ emanauerūt de quinq̄ vulneribus chriſti.lxxviij.R
Officiū paſtoꝛis eſt triplex.cj.G.
Officiū regū quale ſit.cxlix.V
Olfact⁹in patria tria habet obiecta.lij.L
Oliua ſignificat pacē.lxxiiij.P.
Onus ſuū quēq̄ portare oportet.cxxvij.S.
Opera chriſti qualia fuerūt.xvi.X
Oratio ꝟtuoſa diſponit ad grāȝ ꝯſeq̄ndā.xviij.X

UVA. BHSC. IyR_034_1

Opera que ex neceſſitate fiunt an ſint meritoria. xxxiij.B.
Opera multa erant iudeis in die feſto inhibita. xxxiiij.J K L
Opa diuina ꝑfectiora ſunt opibꝰ nature.xlv.H
Opari debemꝰ freqnt.ſapient.⁊ diligent.cvj.Z
Opera dei ſunt multiplicia que omnia bene fecit.cxxxviij.E J
Opificẽ tria laudabilẽ faciũt.cxxxvij.T
Oportuit xp̃m pati ꝓpter q̃tuor.lxxxj.D
Orandũ eſt fideliter.humiliter.congruenter.⁊ ſapienter.xlj.F
Oratio que exaudiri debet plures debet habẽ cõditiones.xciij.O P ꝑ totũ.
Orationis vtilitas.xcv.B
Orationis exauditio ſepe differtur multis de cauſis.Jbidẽ D ꝑ totũ.
Orationis bonum.cxxxij.L.
Orare volens q̃tuor reqruntur.cxxxiij.Y
Orantis mens debet aſcendẽ ꝑ tres g̃dus.Jbidẽ.
Orandũ eſt in tẽplo ꝓpter quatuor.Jbidẽ.
Oratio phariſei q̃tuor habuit mala.cxxxiij.Z
Oratio decẽ leproſoꝝ ad xp̃m q̃lis fuit.cxlij.D
Oratio iuſtoꝝ ꝓ alijs facta valida ẽ.clxxiiij.N
Ordinẽ recipe volenti ſeptẽ ſunt agẽda.cix.F G
Ordinem angeloꝝ petẽtes in tribus ſunt examinandi.cix.G
Ordo in opibꝰ miſcõie ſeruãdus.cx.O P Q.
Ordo miſcõie q̃ ad ꝓximos ſeruãdus.Jbidẽ.Q
Ortus xp̃i eſt diuerſus bonis ⁊ malis. xxviij. D.
Orti cultura corporalis ⁊ ſpũalis.lxxix.E F
Oſtium ſacre ſcripture nõ eſt omnibus apertum ⁊ quare.cj.A
Oſtendere debemus deo tria.clxxj.K
Oues ſpũales qualiter obedire debeant ſuis paſtoribus.lxxxvj.D
Ouile eſt multiqlex.cj.Z.B C H
Ouile eccleſie xp̃s intrauit duabꝰ de cauſis.cj.F

P

Acem cordis habere plura requiruntur. lxxx.M N O
Patientia dei eſt triplex.clxix.E.
Patiẽtie duodecim ſunt gradꝰ.Jbidẽ.F ꝑ totũ.
Pagani quare nõ ſaluantur.ciij.T.
Palme quare benedicentur.lxxij.X Y.
Palmarũ die xp̃o ſeptẽ honores fuerũt exhibiti. et feria ſexta poſt tot vitupia.lxxiiij.R.
Palma quid ſignificet.lxxiiij.P
Panẽ ſuũ diuerſi diuerſimode querunt ⁊ acquirunt.clxxvij.Z A.
Parabole q̃re dicebant a xp̃o.liij.Q.liiij.D
Parata ſunt omnia ⁊ qualia.clxij. G.
Parentes xp̃i aſſumpſerũt eũ cũ eſſet ãnoꝝ duodecim triplici de cauſa.xxxj.S T
Parentes ieſu quare nõ habuerũt reſpectũ ſuper eũ cũ in hieruſalẽ manſit.xxxj.X.
Parentes ſex modis debẽt ſe hr̃e ad filios. xxxij. L N O P Q S.
Partus necatur dupliciter.xxxviij.S.
Partus corporalit necat q̃tuor modis. Jbidem
Partus occidit ſpũalit pluribꝰ modis. Jbidẽ T
Partus corporalis ⁊ ſpũalis.lxxxix.K.
Paſſio xp̃i tpe carniſpriũij ꝓponit nobis pluribꝰ de cauſis.lvij.M.ꝑ totũ.lviij.X.
Paſſionẽ ſuam hieſus quare diſcipulis ſuis predixit.lviij.C.
Paſſus eſt xp̃s quintupliciter.lxxiij.C ꝑ totũ.
Paſſio xp̃i quibꝰ figurata ſit.lxxxj.D
Paſtor bonꝰ deus plura bona exhibet ouibꝰ ſuis lxxxvj.C D L M N O.
Paſtorẽ bonũ plura reqrunt.Jbidẽ.E vſq; H
Paſtores q̃tuor famoſiores fuerũt in veteri teſtamento.lxxxvj.H vſq; R.
Paſtoris officiũ eſt triplex.cj.G
Patimur tẽptationes varijs modis.xliiij.L.
Pauperes deus diligit.cxxxviij.L.
Pauperibꝰ quare deus p̃ ceteris hoibus plures dat pueros.cxxxviij.O.
Pauperũ ſeptẽ ſunt genera.cv.T V.
Pauperes duobꝰ modis ſe nutriũt.cxxvij.S.
Pax figurat per oliuam.lxxiiij.P.
Pax vobis cur illud ⁊ nõ aliud verbũ xp̃s maniſeſtans ſe diſcipulis ſuis dixit.lxxxij.H
Pax interior ⁊ exterior.lxxxij. M.
Pax cordis naſcit ex tribus.lxxxiij.T.
Pax eſt quadruplex.lxxxiiij. R
Pax habenda eſt cũ tribus.Jbidem.
Pax triplex fuit in ſtatu innocentie.cxlj.M.
Peccator languens q̃liter ſe ad medicinã celeſtis gratie diſponẽ debeat.ij.J.
Peccatores ad increpationẽ iudicis in finali iudicio quid dicturi ſunt.xiij.D.
Peccata venialia impediũt ad ꝑfectionẽ.xxix.X.
Peccatũ eſt onus qd̃ nec celũ nec terra nec deus portare potuerũt.xxxiiij.J
Peccans in die feſto dupliciter peccat.Jbidem
Peccator mortalis cõparatur leproſo.et hoc varijs de cauſis.xlj.C.
Peccatores ſeparant a bonis tripliciter.xlj.D.
Peccator anteq̃ leproſus mundatur quinq; modis.xlj.E ꝑ totũ.
Peccatũ cõmittitur tribus modis.xlij.I
Peccator vt ſaluet tria habet facẽ.xliiij.P
Peccatoꝝ remiſſionẽ quatuor faciunt.lix.I
Peccatoꝝ clamor ad deũ vtilis eſt.lxv.G.
Peccatũ mortale dicit demoniũ.Jbidẽ H
Peccator mortalis muto cõparat.lxvj.S.
Peccatũ mortale comparat multis inſtrumẽtis. Jbidem.V.
Peccator in peccatis iacẽs nõ debet ceſſare bonũ agere ꝓpter quinq;.lxviij.J K.
Peccati malũ.cxli.O.clvij.ante y.clxi. A.clxxvi. K.per totum.
Peccare nõ potuit ieſus multis de cauſis.lxx.G.
Peccatis intricati libenter audire debẽt verbum dei triplici de cauſa.lxxi K.
Peccator comparat aſino.lxxiiij.L:
Peccator inſipientior ẽ aſino in duobꝰ.ibidẽ M
Peccatum omne compꝛ̃henditur ſub tribus peccatis.xci.E F G.
Peccata aliena nouẽ ſunt.xci.G H.
Peccatũ hoi ſeptẽ mala iducit.lxxxvij.y. xcij. R.
Peccatoꝝ remiſſio vt ſortiat effectũ triplex concurrit iudiciũ.lxxxv.S.

UVA. BHSC. IyR_034_1

Peccatū arguit̄ multis de cauſis.xcij. I
Peccatoꝛ inq̄ntū peccatoꝛ nō exaudit̄.xciij. P
Peccare in ſpm̄ſctm̄ ꝯtingit tripliciter.c. V
Peccatoꝛ duo habet naturā ⁊ viciū.cviij. X
Peccata qualiter ſint punienda.cxviij. B
Peccatori dant̄ tpalia non ſolū ad neceſſitatē ſed
ad ſupfluitatē triplici rōne.cxxj. Y.
Peccata triplicia abundabāt in hierl'm.cxxix. K.
Peccatoꝝ ſtructura inſtabilis ⁊ vana.cxxx. D.
Peccandi quatuoꝛ ſunt modi.cl. V
Peccatoꝛ moꝛtalis ꝑ ſe nō pōt ſibi ꝓmereri grām
q̄druplici rōne.clxxiiij. N.
Peccatoꝛ vt reſuſcitet̄ a moꝛte pcti ſeptē req̄runt
neceſſaria.clxxiiij. O ꝑ totū.
Pedes peccatoꝝ ligant̄ duobꝰ modis.clxij. M
Pena pſens eſt bꝛeuis ⁊ leuis.xlvj. A
Pena eterna q̄re dat̄ ꝓ peccato tpali. cxxxviij. K
Penitentia comparat̄ vinee.xlix. I
Pnie deſertū debemꝰ intrare ꝓpter tria.lxj. S.
Penitētiā differre ē ꝑiculoſum.lxj. H I.
Penitētes habēt gaudē tripliciter.lxviij. C D E
Penitētes reficiūt̄ ꝑ q̄nq3 panes.lxviij. M ꝑ totū
Penitētia vt nobis vtilis ſit debet habē ſeptē con
ditiones.lxix. S.
Penitēs figurat̄ ꝑ aſinā ꝓpter ſex.lxxiiij. N
Penitēs verꝰ q̄lis eſſe debeat.cxxxiij. D E ꝑ totū.
Perfectionē ſex impediūt.xxix. Q R S T V
Perfectionis quinq3 ſunt ſigna.xxix. Y Z.
Perfectoꝝ cōmendatio.lxv. O
Perfecti libenter debent audire verbū dei triplici
de cauſa.lxxj. T
Perfectoꝛum diuerſitas.cxvj. X.
Perfectio eſt triplex.ibidē. Y
Peregrinatio noſtra vt ſecura ſit tria ſunt neceſſa
ria.lxxx. O
Petere debemꝰ in nomine ieſu multiplici rōne.
xciiij. T vſq3 Y.
Petēda ſunt quinq3 in nomine ieſu. Ibidē.
Petere nobis ē neceſſariū.xcv. A.
Petere nos cogunt multa. Ibidē B C D
Phariſei oīo q̄tuoꝛ habuit mala.cxxxiij. Z
Phariſeus iuſtioꝛ fuit multis xpianis. Ibidē A.
Phariſeoꝝ malicia notat̄ in ſex.clxx. R. ꝑ totū
Philippus de paſcēda turba quare interrogatus
fuit a xpo.⁊ nō iudas.clxxvij. Y
Phitoniſſas accedētes.lxiiij. V X
Pietas ⁊ miſericoꝛdia differūt.xcix. G
Piſces duo in euāgelio q̄d ſignificēt.lxix. B
Piſcis quatuoꝛ habet cōditiones. Ibidē.
Piſcatoꝛes duo ſunt.cxij. O
Piſces quare nō capiunt̄. Ibidē S
Plangent in finali iudicio oēs gentes.ſed diffe-
renter.xiij. X.
Poꝛte mētꝭ claudūt̄ duplici repagulo.cxxxvij. D
Poꝛtatoꝛes q̄tuoꝛ in peccato moꝛtuoꝝ.clj. Q.
Poſſe dei eſt efficax in multis.xlj. Y Z.
Potu an frangatur ieiuniū.lxij. Y
Pꝛeparatio ad moꝛtē eſt neceſſaria tribus de cau
ſis.xxiiij. O
Pꝛemittenda ante moꝛtē.xxvj. H
Pꝛeceptū eſt duplex.xlij. Q.
Pꝛedeſtinatio ⁊ iuſtoꝝ vocatio differt. clxiiij. V
Pꝛedeſtinationis erroꝛ multiplex. Ibidē X
Pꝛedeſtinatio tria continet. Ibidē.
Pꝛedicationis chꝛiſti efficacia.cxij. F.
Pꝛedicantiū regula. Ibidē ante. O
Pꝛedicationis piſcatoꝛis quare non capiunt ho
mines.cxij. K
Pꝛedicatoꝛes q̄ intētione pꝺicare debēt.xvj. A
Pꝛelatoꝛum regula.cxij. N
Pꝛelatis tenemur reddere tria.clxxiij. G
Pꝛeſumptionis malum.cxxxij. P
Pꝛeſſuram pati quid ſit.xv. K.
Pꝛincipiū optima doctrina vt ſaluent̄.clxxiiij. I
Pꝛomiſſiones nouē pniam agentibus.lxj. A.
Pꝛomiſſio eſt duplex.cxxv. F G
Pꝛoficē hoīem plura req̄runt̄.xxix. M N O P
Pꝛoficientiū clamoꝛ ē adiuua.lxv. M
Pꝛoficientes libenter debēt audire verbū dei tri-
plici de cauſa.lxxj. S.
Pꝛoperare debemus ad chꝛiſtū.liij. P
Pꝛocurare ꝓpꝛiū cōmodū cū diſpendio alterius
an liceat.cxxxviij. H.
Pꝛopiciationem dei meremur multis ex cauſis
cxxxv. F ꝑ totū.
Pꝛophete ꝑcipue quatuoꝛ ſcripſerunt de chꝛiſto
lviij. Z A B.
Pꝛoſperitas vt in plurimū ducit in malū.cv. Q
Pꝛoſperitatis malū.cxxx. S.cxxxj. E.
Pꝛouidentie fiduciā debemus ſumere ex tribus.
clx. R.clxxvij. Z
Pꝛouidentia dei errauerūt antiqui.clxvij. K
Pꝛoximi ſunt tres.cxx. P
Pꝛoximꝰ hꝫ ſe in triplici differētia.clxxiij. G
Pꝛoximus malus adhuc eſt diligēdus pꝛopter
tria.clviij. A.
Pꝛudentia ſecularium.cxxvij. T.
Pꝛudens quis dicatur.cxxx. S
Pſeudo ꝓphete ꝑcedēt extremū iudiciū.ix. B
Pueri ſunt in duplici differentia.xxxij. R
Pueri quomodo ſunt coꝛrigendi. Ibidē
Pueri tenent̄ parentibus ſex.xxxiij. C
Puer centurionis ſignificat peccatoꝛē.xliij. G
Pueri hebꝛeoꝝ xpo q̄nq3 decātauerūt.lxxiiij. Q.
Pulſus campanarū quare fit contra intēperiem
aeris.cxxxviij. N
Punire peccatū eſt deo alienū.cxxj. T.

Vatuoꝛ ſunt videnda ſpūalibus oculis.
q cxxxix. A
Quatuoꝛ reges legunt̄ voluiſſe venire in
paradiſum ⁊ nō venerūt.cxl. C.
Quadruplices ſunt homies qui nō ꝑueniunt ad
beatā viſionē dei.cxl. D E.
Qualia ſint nobis parata.clxij. G
Querentes in querendo fruſtrantur tribꝰ de cau
ſis.xxxj. E
Querere debemus deū pede.manu.oculo ⁊ oꝛe.
xxxj. G.
Querē ꝑ ciuitatē vicos ⁊ plateas q̄d ſit. xxxv. G.
Querit̄ chꝛiſtus varijs modis.clxxvij. X
Quidā hō dicit̄.⁊ hoc tripliciter.cvij. D.
Quinq3 ſunt diligenda ſm̄ oꝛdinem charitatis.
clviij. H.

UVA. BHSC. IyR_034_1

r Atione̅ reddituri pꝛius cautione̅.i. conſci
entiā reſpicere deni⁹.xv.J
Ratione̅ reddere expoſcet deus a multis.
cxxiiij.A.ꝑ totū.
Ratione̅ reddere opoꝛtet de q̄tuoꝛ.cxxv.F
Rationis regimen vt bene gubernet̄ tria ſunt ne-
ceſſaria.clxvj. L M
Ratio qualis ſit que requiret̄ a nobis in die iudi
cij.clxvij.T ꝑ totū.
Radices peccatoꝝ ſunt tres.liiij.B
Radices tres ſunt ex q̇bus agim⁹ bonū.cvj.A
Rapina quale ſit peccatū.cxxxvj.L. N
Raptoꝛes peioꝛes ſūt dyabolo i trib⁹.cxxxvj.M
Raptoꝝ p̄ceptoꝛes ꝛ cōſeruatoꝛes an teneant̄ ad
reſtitutionem.Jbidem.
Raptoꝛes deus multipl'r punit.cxxxvj.O P
Recidiuationis periculū.lxvij.Y
Receſſus a deo fit multis modis.cviij.Q R
Recipiunt̄ pctōꝛes a deo multipliciter.cix.E F.
Recidiuationis malum.cxlviij.R
Recōciliatoꝛ q̇ſꝫ duo in ſe debet habe̅.vij.L
Reconciliandi modus.cxix.N.in fine.
Reddituri ſum⁹ ratione̅ in finali iudicio de ſcp̄tu
ra ꝛ cogitationib⁹.xiij.P.de verbis ꝛ opibus.
beneficijs ꝛ artificijs.Jbide̅ Q.De operibus
bonis omiſſis.ſcandalis datis.te̅poꝛib⁹ negle-
ctis.Jbide̅ R.ꝛ oibus malis.Jbide̅ S
Redire debem⁹ ad deū q̄tuoꝛ modis.xc.T V X.
Reddere ratione̅ quid inſinuet.cxxv.E
Redemit nos deus nō vna gutta ſanguinis ſui.ſꝫ
multis.ꝛ quare.cxxxviij.Q
Reddere qđ ſuū e̅ tenemur trib⁹.cxlviij.Q ꝑ totū
Reddere debemus dyabolo tria.clxxiij.C
Reddere debemus mūdo tria.Jbidem D.
Reddere debemus coꝛpoꝛi tria.Jbide̅ E
Reddere debem⁹ cōſcientie noſtre tria.Jbide̅ F.
Reddere debem⁹ p̄latis tria.Jbide̅ G
Reddere debem⁹ ſeruis ꝛ ancillis tria.Jbide̅ H.
Reddere deo tenemur tria.Jbidem.
Refrenatio carnaliū delectationum diſponit ad
gratiā conſequendā.xviij.V
Regi nouo aduenie̅ti tria genera hominū occur
rere ſolent.j.H
Regis noſtri ieſu xp̄i laudabilia p̄dicata.ij.R S
Regnum dei in quo conſiſtat.cxxvij.S
Regnum dei eſt triplex.cxlvij.J R
Regnum quod intra nos e̅ quadrupliciter queir
tur.Jbidem M
Regnū dei inuenit̄ in q̄tuoꝛ locis.Jbidem Q.
Regni dei fruitione̅ ad acquire̅dū ſex ſunt agen-
da.Jbidem O
Regni dei acquiſitio quid ſit.cxlviij.P
Regum officium.cxlix.V
Reges quatuoꝛ voluerunt venire in paradiſum
terreſtrem ꝛ nō venerunt.cxl.C
Remiſſione̅ peccatoꝝ quatuoꝛ faciūt.lix.L
Remiſſione̅ peccatoꝝ ſex agūt.lxvj.F G
Remiſſio peccatoꝝ vt ſoꝛtiat̄ effectū triplex con-
currit iudiciū.lxxxv.S.
Remediū triplex ꝯtra ignoꝛātie erroꝛe̅.lxxxvij.S
Remiſſionem offenſarū facillime facere plura in
ducunt.cxxvij.C
Rem aliquā ponderoſioꝛe̅ facere eſt magnū pec
catum.clxxviij.D
Rem furatā ſcienter emere peccat grauiter q̇nqꝫ
modis.Jbidem F
Res nulla eſt tam bona quin etiā poſſit eſſe dam
noſa.lxiiij.T
Reſurrectio moꝛtuoꝝ.x.M
Reſurrectio erit ꝑfecta ꝛ totalis.nō tn̄ i eade̅ q̄nti
tate ſꝫ in eade̅ etate ꝛ ſuo oꝛdine vnuſq̇ſqꝫ.x.O.
Reſurrectōis vniuerſal' cauſa q̄druplex.ibide̅. P
Reſurrectio aie ꝛ coꝛpoꝛis e̅ duplex.xxx.J
Reſurrectio dominica pꝛimo ꝑ mulieres fuit an-
nunciata.ꝛ quare.lxxvj.C
Reſurgere ih̄m neceſſariū fuit ꝓpt̄ ſex cās.Jbide̅
Reſurrexit ieſus multis modis.Jbide̅.D.ꝑ totū
Reſurrectione̅ ſuā quare ih̄eſus diſtulit.lxxvj.G
H.lxxvij.M per totū.
Reſurrectio xp̄i ꝓbatur exemplis naturalibus ꝛ
figuralibus.lxxix.Z A B.
Reſurrectio eſt triplex. ficta. imperfecta. et vera.
lxxix.C D.
Reſurrectio ſpūalis quomodo manifeſtari debet
lxxxiij.T per totū.
Reſuſcitatio peccatoꝛis.clj.R
Rethe piſcatoꝛ' diaboli e̅ ſextuplex.cxij.O P Q
Reuerentia dei eſt duplex.cxlviij.S
Rex magnus dicit̄ ieſus octo modis.j.G
Rex nr̄ xp̄s venie̅s vt clarius cognoſcat̄ a nobis
interrogādus e̅ q̇nqꝫ modis.ij.P.per totū.
Rex noſter venit cū tribus.potentia.ſapientia.et
clementia.vj.D.
Roſa papalis quid ſignificet.lxviij.F
ſ Abbati feſtiuitas e̅ mutata ꝑ eccleſiā i die̅
dominicā q̄druplici de cauſa.clij.A
Sacramēta a malis ſacerdotibus tradita
nō ſunt conte̅nenda.xxviij.Z.
Sacerdotibus lepꝛoſis ih̄s mādauit ſe oſtendere
ꝛ quare.xlj.B G
Sacerdos nō habens ſpiritū ſanctū an remittere
poſſit peccatū.lxxxv.R.
Sacerdotū dignitates ſunt noue̅. ibide̅ T ꝑ totū
Sacerdos dicit̄ miniſter legis.cxlj.R
Saluatur quis in vno ſtatu qui in alio ſaluari nō
poſſet.cxvj.Q
Saliua xp̄i quid ſignificet.cxxxvij.C
Samaritan⁹ cuſtos interp̄tatur.ꝛ ſignificat xp̄m
qui ſex fecit.cxlj.S
Samaria q̇d ſignificet ꝛ vnde dicat̄.cxliij.E F
Sancti quomodo dicunt̄ murmurare.l.N
Sanctum faciunt duo.cxiij.C.
Sapientia ꝛ gr̄a ꝓficitur duob⁹ modis.xxix.L
Sathane volūtas ſemꝑ iniqua.ſꝫ nunq̄ꝫ poteſtas
iniuſta.lxvij.B
Scriptura ſacra aque comparat̄.cxxj.R
Scriptura ſacra comparat̄ fulmini.xiiij.A.
Secularium pꝛudentia.cxxvij.T
Seme̅ verbi dei in q̇b⁹ fructificat.liij.X ꝑ totū.
Semen eſt triplex.lv.Z
Seminatoꝛ eſt triplex.lvj.B
Seminādo ſex ſunt ꝯſiderāda.lvj.C ꝑ totū
Semina tribus modis rigant̄.lvj.R
Sententie ꝓlatio in iudicio finali.xiij.ante y

UVA. BHSC. IyR_034_1

Septē viri legūtur deū vidiſſe in hac vita.cxl.F
Septē ſunt genera hominū videntiū deū in pñti vita. Jbidem G per totū.
Sepulcrū xp̄i multas habet cōditiones. lxxviij. poſt C.per totū.
Serui quid teneantur dñis ſuis.xliij.T V X
Serui ⁊ dñi ſunt eq̄les in quatuor.xliij.Z
Serui ſpūales ſunt angeli.xlviij.ante X.
Seruire duob⁹ dñis nemo pōt tripl'r.cxliij.M
Seruientiū duo ſunt genera.cxliij.P
Seruire deo ſoli obligamur ſeptem de cauſis. Jbidem Q.
Serui dei ſumus trib⁹ rōnibus.clxvij.S
Seruis nr̄is tenemur tria reddere.clxxiij.V
Sero eſt mors hoīs vel ꝯſūmatio ſeculi.l.D
Serpentes quare plus mouentur carminib⁹ q̄ alia animalia.cl.F
Sex ſunt p q̄ peccat in ſpm̄ſanctū.c.V X
Signa extremi iudicij futuri ſunt triplicia.ſcȝ precurrentia.viij.X Y Z
Signa p̄cedēt extremū iudiciū xp̄i qnq̄.viij.A
Signa hmōi extremū iudiciū p̄cedentia exponūtur tripliciter.Jbidem B
Signa generalia ſm Hieronymū extremū iudicium p̄uenientia.x.G
Signa vere humilitatis ſunt ſex.xvij.N O
Signa ꝑfectionis ſunt quinq̄.xxix. Y Z
Signa vite corporalis ⁊ ſpūalis ſunt ſeptē. lxxxj A per totum.
Signa fidei modo nō ſunt querēda.clxvj.L
Societas mala eſt vitanda.lxxxiij.F
Societas dei ⁊ hoīm differūt.cxxj.R S
Solis ⁊ lune ſplendor nec ſaluatis nec damnatis erit in vſum.xiij.F.
Sol deſignat ſupiorē partē rōnis.xv.R
Sol triplicia ſigna nobis oſtendit.Jbidem
Solis ꝓprietas naturalis.lxxxvij.S T
Solis corporalis ⁊ ſpūalis opatio.cxlix.T
Solis ſplendorē q̄tuor impediūt.clxij.D
Solitaria conuerſatio diſponit ad gratiam conſequendā.xviij.R
Sollicitudo eſt triplex.cxlvj.D
Sollicitudo fit quadrupl'r.Jbidem E
Spes eſt nobis multū neceſſaria.cij.M
Sp es falſa eſt triplex.cl.L
Spiritus malignus dicit immundus ꝓpter tria. clxvij.J
Spūs malign⁹ q̄re libentꝰ poſſidet hoīes.lxvj.Q
Spiritū in ſanctū q̄s peccat tripliciter.lxvj.F
Spūs ſeptē neq̄ores q̄ ſunt.lxvij. Y Z
Spūs quare nō videt a nobis.lxxxij.M
Spūſſanct⁹ datus eſt diſcipulis poſt reſurrectionem.ſed differenter.lxxxv.Q
Spiritūſanctū vt quis recipiat nouē requirunt. xcvij.L M N
Spūſſancti officiū.Jbidem.Q R S T
Spūſſctūs dedit triplex exēplū de xp̄o.xcvij.T
Spūſſanctus quando veniat non eſt certa regula danda.xcviij.B
Spirituſſanctus ad quos veniat vel non veniat. Jbidem.C
Spūſſanctus venit in ſpecie ignis ⁊ cōſeruat ad modū ignis.xcviij.D
Spūſſancti dona comparantur igni propter ſeptē xcix.F.per totū
Spūalia ⁊ tpalia qualiter cōtrariantur.cxlv.T.
Spolium dyaboli.lxvj.P
Sponſus xp̄s in ſponſa ſua aīa q̄rit ſeptē.xxj.V.
Sponſus anime qualis ſit.xl.G
Sponſus dat ſponſe aīe q̄tuor dona.xl.J K L.
Sponſus anime vt eam deſponſare poſſit plura facit.clxij.E
Stadium quid ſit.lxxx.M
Status tres ſaluandorū ſignificantur per tres marias.lxxv.V
Statuū comparatio adinuicē prelatorū ⁊ ſubditorum.cxvj.R S
Stellas cadere de celo quid ſit.xv.Q
Stellas nō lucē in die ſȝ in nocte q̄d ſit.Jbidē R.
Stultorū q̄tuor ſunt genera.lxxx.R.per totū
Stulticia hoꝝ dicentiū.cur deus creauit hominē quē ſciuit peccaturū.cxxxviij.F
Superbi gloriantur de tribus.xxv.B
Superbi cōparantur petre tripliciter.liij. Y
Superbie malum.cvij.L M.cxxxij.R L.cxxxij A E.cxl.E.cxliij.M.clij.S
Superbia eſt duplex.cxxxvj. J
Supbia interior eſt quadruplex.Jbidem
Superbia eſt cauenda inter cetera vicia multis de cauſis.cxxxvj.K
Surdus ſignificat peccatorē.cxxxvij.X
Surditas ſpūalis cauſatur ex pluribꝰ.Jbidē.X. Y
Surdi ſanatio q̄liter facta ſit.cxxxvij.B C
Surgendum eſt cito a peccato ꝓpter tria.clxxvj. R p totum.
Taciturnitas eſt triplex.clij. Y
Talentum eſt quintuplex.xcvj. J.cxxvj. L p totum
Talenta q̄nq̄ duo vel vnū.cxxvj.ante R
Tela aranee eſt medicinalis.cx.J
Temptatur homo a demonibus in agone ꝓpter tria.xxiiij.P
Tēptatōes demonū ſunt q̄nq̄.Jbidē P vſq̄ V.
Temptamur ab intra ⁊ ab extra.xliij.L
Temptari voluit ieſus in deſerto quatuor de cauſis.lxj.O
Temptatio an ſit appetenda.lxiij.D
Temptantur boni quatuor modis.lxvij.T
Temptationum venti quatuor de ſtagno mundi oriuntur.cxij. K L M
Tēptatōes mod⁹ p̄mi hoīs q̄s fuit.cl.F
Temptat aliter deus.aliter hō.aliter mūdus.aliter dyabolus.clxxvij.B
Temptatio eſt duplex.Jbidem
Tempus extremi iudicij.xi.Q
Temporꝫ xp̄i quinq̄ differentie.xxxj.Q
Tempora quinq̄ ſunt in quibus nō licet reddere debitum.cxxxviij.X
Tempus eſt triplex.creationis.deuiationis ⁊ exilij.l.B C.
Tempus ꝯſolationis ⁊ tribulationis eſt modicū ꝓpter tria.lxxxix.P
Tēpus miſſionis ſpūſſancti nō fuit determinatū duplici de cauſa.xcvij.R

UVA. BHSC. IyR_034_1

Tempus quadruplex a principio mundi vſqꝫ ad finem.cxlj.M
Temporalia an ſint petenda.xciij.O
Temporalia nõ noſtra ſed dei ſunt.igitur largiter expedienda.cxxiiij.K
Tꝑalia data ſunt nob ad ſuſtẽtationẽ.cxxvj.M.
Tꝑalia multa q̃re aliq̃bꝰa deo dant.cxxxviij.M
Tꝑalia ⁊ ſpũalia q̃liter cõtrariant.cxlv.T
Tenemur quatuor ꝑſonis.cxvij.Z A B
Teſtes contra peccatorẽ in extremo iudicio ſunt multi.xij.ante I
Teſtimoniũ ꝑhibent oẽs ꝓphete de xp̃o.lxx.I
Thronus regis regũ quis ſit.cxlvij.L
Timor dñi ꝑparat hominẽ ad letius ſtandũ in finali iudicio.xv.S
Timor diſcipulorum in periculo maris quare redarguitur a dño.xlv.ante H
Timor dñi mandata dei ſeruat.cxxv.H
Timere deũ facile eſt vt oſtendit.cxxv.H
Timoris vtilitas.Ibidem.I K
Tormentorum diuerſitas.xlvij.T
Tractio ad chriſtũ qualiter fit.cj.Y
Trãq̃llitas mẽtis ſtabilit ſex modis.xlv.K L M
Tranſire volens ad hieruſalẽ.ſcꝫ viſioneꝫ eterne pacis tria debet facere.cxliij.E
Tria ſunt q̃ occultare debemꝰ ⁊ nemi dicẽ.xlij.O
Tria debomus oſtendere deo.clxxj.K
Tribulatio plus q̃ leticia ꝯfert grãm.xxxj.P
Tribulatõis ⁊ ꝑſecutõis bonũ.lxxxvij.P
Tribulatões ſiue paſſiones aut ſunt innate vel illate vel voluntarie aſſumpte.lxxxviij.I D
Tribulationẽ ꝓximus.dyabolus ⁊ deus inferũt Ibidem K
Tribulatõis multiplex effectꝰ.Ibidẽ.L M N
Triduum.xxxv.F G
Trinitatem ſcrutari nõ licet.ciij.V
Trinitatẽ vnũ deũ eſſe patrẽ ⁊ filiũ ⁊ ſpiritũſctm̃ ꝓbatur in multis.ciij.X Y Z A
Trinitas tota gaudet de ꝯuerſiõe pctõris.cviij.A
Triſticia eſt triplex.lxxxvij.X
Triſticia q̃ ex deo ẽ orit ex multis.Ibidẽ Y.ꝑ totũ
Triſtant electi dei de duobus.lxxxvij.B
Triſtant tripliciter homies.xcvij.P Q K
Triſticia matris filij vnici fuit magna multiplici de cauſa.cxlix.T V
Tube due ſpirituales.lxxxvj.F
Tuba eſt quadruplex.lxxiiij.L.per totũ
Turrim edificare quid ſit.cxxvij.X

V Enditio.emptio.negociatio in ſe bona ſũt ⁊ hoi neceſſaria.clxxviij.C
Vẽditor vtrum teneat dicẽ viciũ rei.Ibid.E
Vendit ſe hõ dyabolo dupl'r.clxvij.ante Z
Venit ieſus ad tria genera hoim differẽt.lxxxj.Z
Venti tẽptationũ ſex ſunt.xlv.A B C D E F
Verbũ dei incarnari an neceſſariuꝫ fuit ad reparationẽ generis humani.vj.E
Verbũ illud apoſtoli.Deinde nos qui viuimꝰ ⁊c. quid in ſe velit.x.N
Verbi dei ſtudioſa auditio ꝯfert grãm.xviij.O
Verbũ dei auditur tripliciter.xx.R.
Verbũ dei dr ſemẽ ſex de cauſis.liij.V.liiij.E
Verbũ dei in q̃ibꝰ ⁊ in quibꝰ non fructificat.liij.X.per totũ.liiij.F per totũ.
Verbum dei ſepe ſubtrahitur audientibꝰ pluribꝰ de cauſis.lv.K L
Verbi dei nobilitas oſtendit in q̃tuor.Ibidẽ.M
Verbũ dei q̃liter audiendũ ſit.Ibidẽ.N O P
Verbum dei duodecim fructus facit in digne audientibus.lv.Q vſqꝫ Z
Verbum dei audiendi forma.lvj.A
Verbo dei nihil vtilius inſtrumentaliter ad ſalutem.lxxj.P.lxxxiiij.G.cxl.D
Verbum dei ſepius intellectũ non ꝑcipimus duplici de cauſa.lxxxvij.V
Verbum dei libenter audientes veri chriſtiani dicuntur.cxij.E
Verbũ dei q̃re libent ẽ audiendũ.cxij.G H
Verbi diuini efficacia.Ibidem H I
Veritas qualiter ꝓnuncianda ſit.xc.Z
Veritas eſt triplex.xcvij.S
Veritas triplex erat in chriſto.clxx.R.
Veſtimẽta q̃lia deo ꝓſternere debemꝰ.lxxiiij.D.
Veſtiẽdo ſe hõ peccare põt mltis modis.ciiij.G.
Via triũ dierũ quid ſit.lxj.F
Vie ꝑparatio ad mortem eſt neceſſaria tribus de cauſis.xxiiij.D.
Viã ꝑ multiplicẽ iuit ieſus ad patrẽ.xc.y.
Via q̃ ducit ad vitã quare dr arta.cxxij.C.
Vie diuerſe ꝑ q̃s itur ad regnũ celorum.cxxiij.M
Viciorum deſtructio.xxx.A.
Vicia qualiter ſe palliant ſub ſpecie vtutis.xlviij.X per totum.
Vicia decem ſunt que inficiunt animã lepre macula.cxliij.H.
Vicijs tripliciter eſt reſiſtendũ.cxlviij.O.
Vicia quatuor peccatorẽ extra ciuitatẽ fidelium portantia.cl.I K L M.clj.O
Vidua qualis eſſe debeat.xxviij.H
Videre deum quedã diſponũt.quedã impediunt lxxxix.O
Videre deũ duo requirunt.cxxxix.ante Z
Villam ſuperbie quidã emunt.cvij.L
Villici ꝑturbatio.cxxvij.S
Vinea eſt pnia.⁊ q̃ñ debet ꝑparari.xlix.L
Vinea aie qualit elaborari debeat.xlix.N O
Vinũ dulcedinis grẽ põt bibi ſed nõ cõtinuo haberi quatuor de cauſis.xl.R
Vinũ ſpũalis gaudij ⁊ ꝯſolationis.xlix.O
Vini imoderatata aſſũptio tria mala facit.clxv.D
Virgo maria vt eſſet dei mater tripliciter ſeparauit.vj.B
Vir circa vxorem cõtrahendã quatuor habet notare.xxxvij.T per totũ.
Vir vxorem ſuam ꝑcutiens an peccet mortaliter cxviij.G
Virtutes celi moueri quid ſit.xv.S
Virtus ẽ merces ꝑcioſa duplici de cauſa.xlv.V
Virtutes ex tribulationibꝰ generant.xlvj.V
Virtutes que nos faciunt ditiores.cvj.B
Virtutes tres que nos cuſtodiant ab iniuſticia.cxliij.E
Virtutibus quibus nobilis quiſqꝫ eſſe cognoſcitur.clxv.E F

UVA. BHSC. IyR_034_1

Tabula

Viſus in patria celeſti quatuoꝛ habet obiecta et tres nobilitates.lij.F G H J
Viſum tria delectant.cxxxix.D
Viſio q̃ xp̄s videt eſt triplr.Ibidē.A
Viſitauit ſaluatoꝛ noſter iſrael tribus modis et nō cognouerunt.cxxx.X
Vita hois pᵒ moꝛtē remanet q̃nq3 modis.xij.E.
Vite longitudo quare pꝛomittit pueris parentes honoꝛantibus.xxxiij.E
Vita virtuoſa dicit nauicula.xlv.A
Vita eterna laboꝛe meret ꝛ nō dat ḡtis.l.E F G
Vita eterna cōparat denario.l.J K L
Vita eterna erit nobis oibᵒ eq̄lis ꝛ ineq̄lis.l. L M
Vita eſt duplex actiua ꝛ contēplatiua.cxiij.T
Vitam actiuā meritoꝛie ducere volens que habeat reſpicere.cxiij.V
Vite bꝛeuitas.cxxxij.M
Vnctionis quadruplex eſt effectus.xxiiij.A
Vnctio extrema valet ad tria.xxvj.M
Vngentū triplex.lxxv.A et X per totū
Vocatio iuſti dependet a volūtate dei.ij.L
Vocat nos deus multis modis.cvij.H
Vocat deᵒ multa genera hoim.clxiij.N.per totū.
Vocatio iuſtoꝝ differt a p̄deſtinatōe.clxiiij.A
Voluntas dei eſt duplex.ij.M
Volūtatē pr̄is facē debemᵒ triplici de cā.cxxiij.L.
Voluntatē ꝓpriā ſequunt duo mala.Ibidē.M
Voluntati ꝓpꝛie renunciare vtile eſt.Ibidē.N
Voluntas dei ē multiplex.cxxiij.O P
Voluntas pfecta ꝯſiſtit in tribᵒ.cxlvij.M
Voluptas maximū īpedimentū ſalutis.cvij.D
Vox tube in extremo iudicio q̃d ſit.x.P
Vſurarius eſt peioꝛ alijs peccatoꝛibus in multis cxlv.Y.clxxvij.Z
Vſurarij ſunt duplices.Ibidem.Z
Vſurarij plectunt a iure quadruplici pena.Ibidem.Z.et.clxxvij.A
Vſura multis modis cōmittitur.Ibidē.Z A
Vulnera ſua ieſus oñdit in tribᵒ locis.lxxxij.M
Vulnerꝝ cicatrices q̄re ieſus reſuauit.lxxxiiij.H
Vulnera chꝛiſti cōparant fonti.cxxj.X
Vulneratio ſpūalis.cxlj.M
Vxoꝛ qualiter ſit eligenda.coꝛrigenda.diligenda ꝛ dirigenda.xxxvij.T.per totū
Vxoꝛem pulcram vel diuitem eligere an ſit peccatum.Ibidem.V
Vxoꝛ furādo viro ſuo an peccet moꝛtalr.xxxvij.C
Vxoꝛ viro dꝫ oſtēdē charitatē i tribᵒ.Ibidē.D E
x Pūs eſt amplexandᵒ duobᵒ bꝛachijs.j.H
Xp̄s ē aiarū magnᵒ medicus.ij.J
Xp̄s quare dicat vermis.Ibidē.P
Xp̄s dꝛ meſſias ꝓpter miraculoꝝ opationē.ij.S
Xp̄s pꝛincipalius venit ad delendā oꝛiginalē culpam q̃3 actualem.iij.A
Xp̄s vicit ſex modis.xl.L
Xp̄o cōpetit iudiciaria poteſtas ſm naturam humanam pꝛopter tria.xj.A
Xp̄s in meritis ſuis ſit adeptus iudiciariam poteſtatem.Ibidem.X
Xp̄s in qua foꝛma iudicabit.Ibidem.y
Xp̄us iudicabit in foꝛma humana tribus de cauſis.Ibidem.Z
Xp̄s iudicando apparebit in nubibᵒ.xij.B
Xp̄s qualiter veniet ad iudiciū.xij.F G H
Xp̄s p̄dicauit occulte ꝛ palā.xvj.añ X
Xp̄s moꝛiendo ſex fecit.xxiiij.A X
Xp̄s ſol iuſticie oꝛit diuerſimode.xxviij.A
Xp̄s qualiter poſitus ſit in ruinā ꝛ in reſurrectionem multoꝝ.xxviij.A.xxx.R
Xp̄s poſitus eſt in ſignum multis modis.xxviij. B C D E.xxx.L.per totū
Xp̄i coꝛpoꝛale incrementū.xxix.R
Xp̄s an naturalit pfecerit ſapia ꝛ gr̄a.xxix.L
Xp̄us poſt baptiſmū cepit miracula facere ꝛ non ante.xxxj.K
Xp̄s cū eſſet duodecim annoꝝ ſubditus erat parentibus triplcici de cauſa.xxxj.S T
Xp̄s cognoſcit p effectus operū ſuoꝝ.xxxvj.H
Xp̄s quare venit ad ſeruū centurionis ꝛ non ad filium reguli.xliij.D
Xp̄s traditus eſt a quatuoꝛ.lviij.D
Xp̄s q̄tuoꝛ vicibus fuit illuſus.Ibidē.E F
Xp̄s q̄liter flagellatᵒ ꝛ cōſputᵒ fuerit.lviij.G
Xp̄s qualiter illudit et flagellatur malis chꝛiſtianis.Ibidem.H
Xp̄us poſt reſurrectionē quare rep̄hendit cogitationes incredulas.lxxxij.N
Xp̄o nullus fuit nec eſt nec erit ſilis.cvj.y
Xp̄s dꝛ optimᵒ artifex in ope creatōis.cxxxvij.T

y Dꝛie ſex q̃d ſignificent in diuerſis nuptijs poſite.xxxix.B D F.xl.P
ydropici ꝓpꝛietas.clij.Z
ymaginē dei in nobis cōſiderare vtile eſt pꝛopter quatuoꝛ.clxxj.T V
ymago dei relucet in tribᵒ potētijs aie nr̄e. Ibidē.
ypocrita cōparatur eruce.cxxij. B
ypocrite quare ſunt fugiendi.cxxij.F
ypocriſis malum.cxliij.R

z Elus eſt triplex.xxxvj.N O
Zelotes terrenus ob amoꝛē puelle quā ſibi cupit deſponſari ſex facit.cxlij.E
Zizania ſpūaliter quid ſit.xlvij.D
Zizanie ſupbie ꝛ ceteroꝝ vicioꝝ.xlviij.X p totū.

Finit Tabula alphabetica

UVA. BHSC. IyR_034_1

Continentia ſermonū iſti⁹

libri indicans quō quiuis in ꝓmpto reuoluat ſermonē volitū. et vt ſciat q̄t ſint ſmones de vnaq̄ꝫ dn̄ica toti⁹ anni. Frequent̄ em̄ ponit̄ in h̄ libro de eadē dn̄ica. q̄ō ſemp referendū ē ad dn̄icā imediate ꝑcedentē. Numer⁹ ꝑcedens in hac tabula ſignat ordinē ſermonū iſti⁹ dn̄ice de q̄ agit̄. ſeq̄ns autē ſignat ordinē ſermonū totius libri.

Dominica prima Aduentus

j Dicite filie ſion j
ij Ecce rex tuus ij
iij Ecce rex tuus iij
iiij Ecce rex tuus iiij
v Ecce rex tuus v
vj Benedictus qui venit vj
vij Ecce rex tuus vij

Dominica ſecunda aduentus

j Tunc videbunt viij
ij Areſcentibus hominibus ix
iij In terris erit p̄ſſura gentiū x
iiij Tunc videbunt filiū homis xj
v Tunc videbunt filiū hois xij
vj Areſcentibus hominib⁹ xiij
vij Leuate capita veſtra q̄m xiiij
viij Ante iudiciū para xv

Dominica tercia aduentus

j Tu es q̄ venturus es xvj
ij Preparare in occurſum xvij
iij Preparate corda veſtra dn̄o xviij
iiij Preparate corda veſtra xix
v Euntes renunciate Johanni xx
vj Tu es q̄ ventur⁹ es an aliū xxj
vij Miſſus eſt gabriel angelus xxij
viij Preparate corda veſtra xxiij

Dn̄ica quarta aduentus

j Dirigate viam domini xxiiij
ij Cuius ego non ſum xxv
iij Preparate in occurſum dn̄i xxvj
iiij Tu quis es xxvij

Dn̄ica infra octauas natiuitatis xp̄i

j Ecce poſitus eſt hic xxviij
ij Puer autē ieſus creſcebat xxix
iij Ecce poſitus eſt hic in ruinā xxx

Dn̄ica infra octauas epiphanie

j Fili quid feciſti nobis xxxj
ij Fili quid feciſti nobis xxxij
iij Erat ſubditus illis xxxiij
iiij Remanſit puer ieſus xxxiiij
v Pater tuus et ego dolentes xxxv

Dn̄ica prima poſt feſtū epiphanie

j Manifeſtauit ieſus gloriam xxxvj
ij Nuptie facte ſunt in chana xxxvij
iij Vocatus eſt ieſus xxxviij
iiij Nuptie facte ſunt in chana xxxix
v Nuptie facte ſunt in chana xl

Dn̄ica ſecunda poſt epiphaniā

j Dn̄e ſi tu vis potes me xlj
ij Domine ſi vis potes me xlij
iij Dn̄e puer meus iacet in xliij

Dn̄ica tercia poſt epiphaniā

j Dn̄e ſalua nos perimus xliiij
ij Aſcendente ieſu in nauiculā xlv
iij Ecce motus magn⁹ factus xlvj

Dominica q̄rta poſt ephie

j Dn̄e nonne bonū ſemen xlvij
ij Dn̄e nonne bonum xlviij

Dominica ſeptuageſime

j Simile eſt regnū celorum xlix
ij Quid ſtatis hic tota die l
iij Voca operarios ⁊ redde illis lj
iiij Voca operarios lij

Dominica ſexageſime

j Exijt q̄ ſeminat ſeminare liij
ij Natum aruit q̄ non habuit liiij
iij Ortum fecit fructum lv
iiij Exijt qui ſeminat lvj

Dominica q̄nquageſime

j Ecce aſcēdimus hieroſolymā lvij
ij Tradetur em̄ gentibus lviij
iij Reſpice. fides tua ſaluū lix
iiij Factum eſt dū appropinq̄ret lx

Dominica quadrageſime ſiue Inuocauit.

j Ductus eſt ieſus in deſertū lxj
ij Et cū ieiunaſſet q̄draginta lxij
iij Ductus eſt ieſus in deſertū lxiij

Dominica Reminiſcere

j Miſerere mei dn̄e fili dauid lxiiij
ij Miſerere mei dn̄e lxv

Dominica Oculi

j Erat ih̄us eijciens demoniū ⁊ lxvj
ij Cum imūdus ſp̄us exierit lxvij

Dominica Letare

j Letare hieruſalē ⁊ cōuentū lxviij
ij Abijt ih̄us trans mare galylee lxix

Dominica Judica

j Tulerūt lapides iudei vt ia. lxx
ij Qui ex deo ē verba dei audit lxxj

Dominica palmarū. ſiue Dn̄e ne

j Bn̄dictus q̄ venit in noie lxxij
ij Benedictus q̄ venit lxxiij
iij Plurima autē turba ſtrauerūt lxxiiij

Dominica paſche

j Surrexit nō eſt hic lxxv
ij Dixi ſecūdo ſubiūgitur lxxvj
iij Quinto ſurrexit potenter lxxvij
iiij Emerūt aromata vt venietes lxxviij

Et huic adiūgitur q̄dam alius ſermo qui ſilr incipit. Emerūt aromata ſub eodem nūero.

Feria ſecūda paſche

j Surrexit dn̄s vere ⁊ lxxix
ij Surrexit dn̄s vere lxxx
iij Nonne oportuit xp̄m pati. ⁊ lxxxj

Feria tercia paſche

j Pax vobis ego ſum. lxxxij
ij Dixi ſecūdo ſubiūgitur lxxxiij

Dn̄ica prima poſt paſcha

j Gauiſi ſunt diſcipuli viſo lxxxiiij
ij Accipite ſpiritūſanctū lxxxv

Dn̄ica ſecūda poſt paſcha

Bonus paſtor ponit animā lxxxvj

Dn̄ica tercia poſt paſcha

j Modicū ⁊ nō videbitis lxxxvij
ij Mūdus aūt gaudebit lxxxviij

UVA. BHSC. IyR_034_1

Tabula

iiij.	Vos aūt cōtriſtabimini	lxxxix.
	Dñica quarta poſt paſcha	
j.	Vado ad eum q̄ me miſit	xc.
ij.	Cum venerit paclytus arguet	xcj.
iij.	Cum venerit ille arguet mūdum	xcij.
	Dominica Rogationū.	
	Si quid petieritis patrem	xciij.
	Feria ſecūda Rogationū	
	Si quid petieritis patrem	xciiij.
	Feria tercia Rogationū	
	Petite ꝛ accipietis	xcv.
	Feria quarta Rogationū	
	Petite ꝛ dabitur vobis	xcvj.
	Dominica poſt aſcenſionē	
	Mittam vobis ſpiritū	xcvij.
	De ſpirituſancto	
j.	Si quis diligit me ſermonē	xcviij.
ij.	Ad eū veniemus ꝛ manſionē	xcix.
	Feria ſecūda poſt feſtū ſpūſſancti	
	Sic deus dilexit mūdum	c.
	Feria tercia poſt feſtū ſpūſſancti	
	Ego ſum oſtium ꝑ me ſi q̄s	cj.
	De animabus.	
	Erat homo ex phariſeis	cij.
	De ſancta trinitate	
	Firmiter credimus ꝛ ſimpliciter	ciij.
	Dñica prima poſt trinitatis.	
j.	Homo q̄dam erat diues	ciiij
ij.	Recordare fili quia recepiſti	cv
iij.	Homo q̄dam erat diues	cvj.
	Dñica ſecūda poſt trinitatis	
	Homo q̄dam fecit cenam magnā.	cvij.
	Dominica tercia.	
j.	Dico vobis gaudiū eſt angelis	cviij.
ij.	Hic peccatores recipit	cix.
	Dominica quarta.	
j.	Eſtote miſericordes	cx
ij.	Nolite iudicare ꝛ nō iudicabimini	cxj.
	Dominica quinta.	
j	Cum turbe irruerēt ad ieſum	cxij.
ij.	Vidit duas naues	cxiij.
iij.	Relictis omībus ſecuti	cxiiij.
	Dominica ſexta	
j.	Niſi abūdauerit iuſticia veſtra	cxv.
ij.	Niſi iuſticia vr̄a abūdauerit.	cxvj.
iij.	Niſi iuſticia veſtra abūdauerit	cxvij.
iiij.	Audiſtis q꜠ dictum eſt antiq̄s	cxviij.
v.	Audiſtis q꜠ dictum ē antiq̄s	cxix.
	Dominica ſeptima.	
j.	Miſereor ſuper turbam.	cxx.
ij.	Cum turba multa eſſet cū ieſu.	cxxj
	Dominica octaua	
j.	Attendite a falſis ꝓphetis	cxxij.
ij.	Om̄is arbor q̄ nō facit fructum	cxxiij
	Dominica nona	
j.	Facite vobis amicos de	cxxiiij
ij.	Redde rōnem villicatōnis	cxxv
iij.	Redde ratōem villicatōnis	cxxvj
iiij.	Facite vobis amicos de	cxxvij
v.	Facite vobis amicos de	cxxviij
	Dominica decima	
j.	Videns ieſus ciuitatem	cxxix
ij.	Venient dies in te	cxxx.
iij	Videns ieſus ciuitatem	cxxxj
	Dominica vndecima.	
j.	Non ſum ſicut ceteri hoīm	cxxxij
ij.	Duo hoīes aſcenderūt in	cxxxiij
iij.	Deſcendit iuſtificatus	cxxxiiij
iiij	Deus ꝓpicius eſto mihi	cxxxv
v	Non ſum ſicut ceteri hoīm	cxxxvj.
	Dominica duodecima	
j.	Bene oīa fecit	cxxxvij
ij	Bene omnia fecit	cxxxviij
	Dominica tredecima	
j	Beati oculi qui vident que	cxxxix
ij	Dico vobis q̄ multi ꝓphete	cxl
iij	Homo quidā deſcendebat	cxlj
	Dominica decimaquarta	
j	Nonne decē mundati ſunt	cxlij
ij	Factū eſt vt iret ieſus	cxliij.
	Dominica decimaquinta.	
j	Primū querite regnum dei	cxliiij.
ij	Non poteſtis deo ſeruire ꝛ mām̄o.	cxlv.
iij.	Nolite ſolliciti eſſe dicentes	cxlvj
iiij	Primū querite regnū dei	cxlvij.
v	Primū querite regnū dei	cxlviij
	Dominica decimaſexta	
j	Miſericordia motus ſup eam	cxlix.
ij	Acceſſit ieſus ꝛ tetigit loculū	cl.
iij	Ecce defunctꝰ efferebatur	clj
	Dominica decimaſeptima	
j	Cū inuitatus fueris ad nuptias	clij
ij	Cū inuitatus fueris ad nuptias	cliij
iij	Cum intraret ieſus	cliiij
iiij	Amice aſcende ſuperius	clv
	Dominica decimaoctaua	
j	Diliges dn̄m deum tuum	clvj
ij	Diliges dn̄m deū tuum	clvij
iij	Diliges ꝓximū tuū ſicut teipſm	clviij
iiij	Diliges dn̄m deū tuum	clix
	Dominica decimanona	
j	Confide fili remittunt̄ tibi	clx
ij	Vt quid cogitatis mala in	clxj
	Dominica viceſima	
j	Multi ſunt vocati pauci vo	clxij
ij	Multi ſunt vocati	clxiij
iij	Multi ſunt vocati	clxiiij
	Dominica viceſimaprima	
j	Erat quidā regulus cuius	clxv
ij	Deſcende domine priuſq̄	clxvj
	Dominica viceſimaſecunda	
j	Iratus dn̄s eius tradidit	clxvij
ij	Serue nequā omne debitū	clxviij
iij	Patientiā habe in me ꝛ	clxix
	Dominica viceſimatercia	
j	Quid me tēptatis hypocrite	clxx
ij	Oſtendite mihi nūmiſma	clxxj
iij	Cuiꝰ eſt hec imago ꝛ ſupſcriptio	clxxij
iiij	Reddite que ſunt ceſaris	clxxiij
	Dominica viceſimaquarta	
j	Puella tibi dico ſurge	clxxiiij
ij	Confide filia. fides tua te	clxxv
iij	Puella tibi dico ſurge.	clxxvj
	Dominica viceſimaquinta	
j	Vnde ememus panes vt	clxxvij
ij	Vnde ememus panes	clxxviij

UVA. BHSC. IyR_034_1